

The D. H. Hill Library

North Carolina State University

SPECIAL COLLECTIONS

QK97

T68

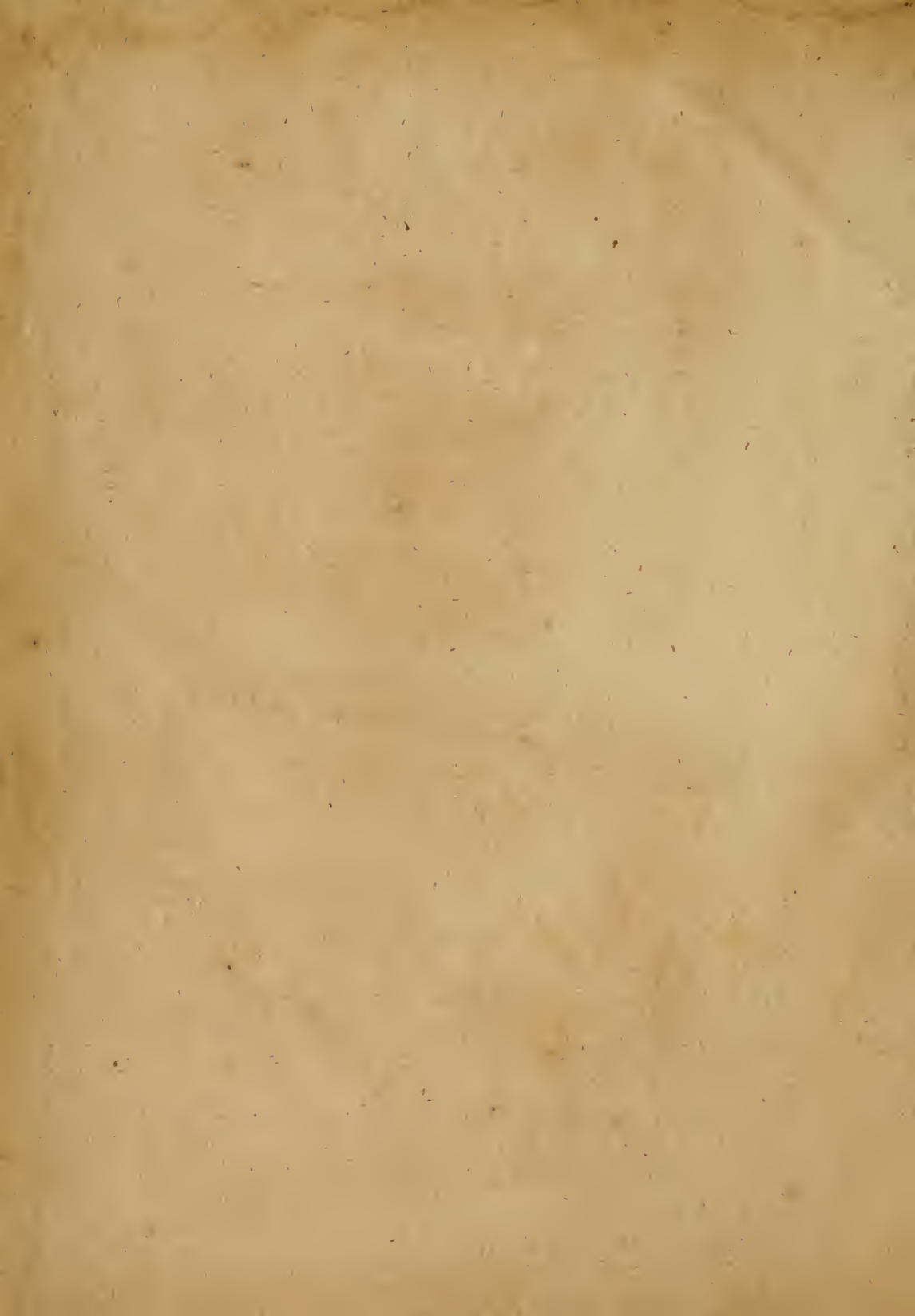
v.1

7

**This book must not be
taken from the Library
building.**

S. b. 22

JOSEPHI PITTON
TOURNEFORT
AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiae Regiae Scientiarum
Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES
REI HERBARIÆ.

*Editio Tertia Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU Lugdunæo,
Doctore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ Scientiarum
Academiae, & Regiæ Societatis Londinensis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

Lugduni juxta Exemplar

PARISIIS,
E TYPOGRAPHIA REGIA.

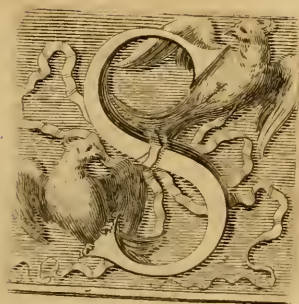
M. DCCXIX.

23 1888 2/2 5
4-1-19 11 11 11

LUDOVICO MAGNO.

*I quid utilitatis ex hoc
qualicumque laborum
meorum monumento po-
terit aliquando proficif-
ci, id totum immortalibus tuis, REX
MAXIME, erga Litteratos beneficiis*

acceptum referri debet. Fecisti quippe quod olim Alexander ille Macedo; cujus magnitudinem, non rebus tantum bello gestis, sed egregiâ etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate superasti; ut, quemadmodum armis tuis omnium Regnorum claustra, ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluisti, cum tot victoriis Maximus orbe toto prædicareris, novâ benevolentiam non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam institueras, diligentissimum & acutissimum quemque naturæ scrutatorem in eam adsciveras, & haud pœnitendis vigiliarum suarum præmiis, ad illustrandam Historiam naturalem accenderas: sed cum tot tamque solertibus viris speculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrare, nisi
è longinquo peteretur; jussu tuo Alpium
juga, Pyrenæorum saltus, Hispaniæ re-
cessus, ericeta Lusitaniæ, Britannici
colles, & Belgii prata peragravi; plan-
tarum genera formasque inspexi, vires
& potestates exploravi, ne quid, quod
salutiferum homini foret, posset, Te re-
gnante præteriri. Et quoniam tot pere-
grinationibus meis fortuna tua non im-
prosperos exitus dedit, alias mihi sub-
inde & multò remotiores injungis, ut
nulla pars terrarum expers sit tuæ sin-
gularis in populos tibi commissos curæ,
atque Gallorum vel salutis vel gloriæ
Orientalis etiam plaga deseruiat. Pro-
pediem igitur in viam me daturus nihil
antiquius habui, quàm ut sub auspiciis
Tuis iterum prodiret in publicum usum

*hic meus conatus, auspicio atque imperio
Tuo susceptus; & hoc Regiæ Tuæ cum
in meipsum, tum in Rei Medicæ stu-
diosos, tum etiam in universos homines,
munificentia specimen extaret. Vovet,
dicat & consecrat.*

MAJESTATI TUÆ

Parisiis Kal. Febr.
an. M. DCC.

Paratissimus ad omnia, devotissimus,
atque humillimus subditus & servus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis-Sextiis urbe in Gallo-Provinciâ primariâ natus est quintâ Junii die anni 1656. Patre Pitton Equite Aquensi, loci dicti *Tournefort* Domino, & Ademarâ Fagouë Nobili Parisinâ Stirpe oriundâ.

Parentum jussu, linguæ latinæ in RR. PP. Societatis Jesu Gymnasio Aquensi operam navavit, ubi dum scholasticò penso dicatum tempus in suburbanis ambulationibus interdum consumeret, jam tum indolem ad Plantarum indagationem prodebat.

Ætatem mox incusabat teneriorem per quam ex inferioribus scholis emergere non liceret, ac totum se Philosophiæ addicere; sed ei jam addictus, quantum a sincero ipsius naturæ studio alienam esse suspicaretur, non dissimulavit. Unde, Theologiam quæ eâ nititur, averfatus, consilio Parentum qui eum Ecclesiastico ordini destinarant, sese subduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto, Physiçæ quam tacite deperibat, tunc apertè se dedit, Botanices quæ non ignobilior ejus est pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujusdam popularis extra urbis pomæria situm, ruraque circumjacentia brevi exhausisset; jam sui juris factus, ignotorum appetens ad Alpium juga iter cepisset, unde permultas stirpes exsiccatas retulit, quæ prima *Μετακομισου* viridarii rudimenta fuere.

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monspelium

petiit, ubi æmulum nactus illustriff. D. Chirac, Anatomix, Chymix, ac cæteris medicinæ partibus totum se tradidit, ita tamen ut quicquid otii supererat, Plantarum indagatio omnino sibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti studio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentiam exstructus, invitabat ager Auctorum celeberrimorum scriptis commendatissimus, compellabat Petri Magnol, eximii inter ætatis suæ Botanicos viri quo uti familiariter ei dabatur, exemplum.

Angustioribus sibi jam visis Monspeliensibus campis, Gebennas, Pyrenæosque montes ac Barcinonensem tractum perlustrare aggressus est. Ut erat corpore validus, sitis famisque patiens, ac cœli tempestatibus assuetus, aviis dum sese locis inhospitisque facilius committit, in montanos prædones incidit, qui excusâ sarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas siccas & panem subnigrum invenère, spoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in peregrinationibus Botanicis peractâ, Monspelum redux herbarium suum amplâ accessione locupletavit. Inde Aquas-Sextias repetiit, ubi collectas undequâque omnis generis stirpes in ordinem digessit, eoque thesauro quam aliâ quavis possessione lætior, Lutetiam viro- rum quovis scientiarum genere illustrium patriam migravit.

Botanice tunc Parisiensis Guidonem Crescentium Fagon studiosum sui unum ac fautorem habebat: Ut erat Reginae Archiater & in Horto Regio Professor, officii medici muniis simul & publicis plantarum demonstrationibus vix poterat perfungi. Obtulit se ultrò Josephus Pitton, quem, brevi cognitis ejus indole & peritiâ, omni posthabitâ æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium sui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneri eo aptior, sic nullum munus ad quod ipse foret magis idoneus. Rem probavit Botanophilorum frequentia qui verno tempore undequâque Lute-

tiam confluentes non modo demonstranti in Horto Regio aderant, sed & campos Parisienses lustrantem turmatim æstare fervente sectabantur.

Nec patronum pœnituit viri adeò omnibus accepti; imò arti simul & artifici quantum potuit velificatus est. Quare ut Exoticarum Stirpium notitiam promoveret, eum in Hispaniam, Lusitaniamque anno 1688. in Bataviam posthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitatas exquisitum misit, ut & eas accuratius in solo naturali educatas nosceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increfcebat fama, ita quoque honorifico stipendio auctus est. Instauratâ vero anno 1692. Regiâ scientiarum Academia, Illustrissimique Abbatis Bignon curæ commissâ, primus novos inter socios designatus est, Rege sic probante, qui Guidonis Crescentii Fagon tunc Archiatrorum Comitissiduo præconio magis ac magis notum humanissime excepit, quum insigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majestati ejus consecraret.

Anno 1698. plaudenti Parisiensium Medicorum ordini adscriptus, optimè de iis & de Reginâ urbe meritus est; Editâ etiam gallicè stirpium circa Parisios nascentium earumque virtutum Historiâ, quâ luculenter declaravit se genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum usum haud minus quam earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè scriptum, famâ tenus exteris gentibus notum, maximum eis desiderium moveret; novam illorum Editionem latino idiomate eamque valdè auctam emisit, quæ Typis Regiis elegantiformâ prodiit anno 1700. Mox jussu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore insigni, & Andreâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ studiosissimo comitibus, iter suscepit.

Intra biennium non Insulas Archipelagi solum, in quibus

Plantæ a Dioscoride & Galeno descriptæ nascuntur, emensus est, sed & Propontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Armeniam, Georgiamque ad Persarum usque limites peragravit; & ne ulla tam brevis concessi ad tantum iter conficiendum spatii particula inaniter absumeretur, non eadem loca relegens, sed per Galatiam, Mysiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum invisendi desiderio flagrans, sed audito nuntio cum grassantis in regionibus illis pestilentia, tum gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Parisiis redux circa anni 1702. mensem junium, ab itineris labore ad alium, Demonstrationum scilicet Botanicarum curriculum, confestim transit, quo defunctus medicinae faciendæ se reddidit, horisque subsecivis Institutionum suarum Corollarium, ubi novarum plantarum nomina trecenta supra mille ad genera à se constituta revocantur, conscripsit, quod anno sequenti Typis Regiis editum est.

Deinde vero selectas, ut ita dicam, totius naturæ manubias quas è regionibus peragratis secum asportarat, recognovit ac variis capsulis secundum genera condidit; tumque institutas à se per itinera in Geographicis & Historicis, perindè ac in Botanicis observationes in ordinem digessit, easque iconibus illustratas ad prælum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, Medici Lectoris ac Professoris in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi studium congerendæ ex quibusvis rebus naturalibus suppellectilis innotuisset; Certatim ad eum undequaque missæ fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ species, eâ sanè copiâ ut tandem in amplissimum historiae naturalis Gazophylacium eadomus pars quam incolebat, mutata sit, velut in Erudito-

rum omnigenarum, Magnatum, ipsorumque Principum oblectationem exstructum.

Vix tot opibus, nominis celebritate, Regiisque muneribus frui dabatur, cum plaustro rapidè acto in vicò parieti impactus, ex pectore violenter contuso cruorem statim expuit; à sputis cruentis purulentisque in febrem & marcorum incidit, quibus quinto vel sexto ab ictu mense consumptus, vitâ cessit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium suæ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ suâ vivus etiam fruitus est: Ejus siquidem in Botanice præstantiam palàm agnoverunt viri huic studio maxime dediti quibuscum necessitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno-Batavâ Medicinæ & Botanices Professores; Commelinus, Botanices Professor Amstælodamensis, & Ruyschius, Anatomes & Rei Herbariæ Professor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinensis insignis, rerumque naturalium ac exoticarum studiosissimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenfes olim Præpositus, amicus & Botanicus singularis. Ex Hispanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonensis, peritissimus & diligentissimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marsiglius, Historiæ naturalis studio deditissimus. E Germanis D. Augustus Quirinus Rivinus, Lipsiensis Medicus & Botanicus peritissimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientissimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Professor; Nissolius, Doctor Medicus, Botanici Monspelienses celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Professores, D. de Beaumont Gallo-Provinciæ Procurator, Aquenses, Reique naturalis studiosissimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ successor; D. Joan-

nes-Baptista Goiffon Medicus Lugdunensis, non minus in praxi medicâ quam in Botanicis versatissimus.

Parisiis verò Magnates niter patronos insignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois supremum Rei militaris ac ædificiorum Regionum curæ præpositum, D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiisque Præfectum; D. Abbatem Bignon cujus propria semper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Crescentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo! qui Turnefortio Botanici studii promovendi locum præbuisse sibi gratulatus est, ut ipse testatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Parisios nascentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, præter edita fuerunt hic ordo est.

Elementa Botanices, seu Methodus Plantas cognoscendi. Parisiis, Typis Regiis 1694. in 8.º 3. vol.

Elemens de Botanique, ou Methode pour connoître les Plantes. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1694. in 8.º 3. vol.

De Optimâ Methodo instituendâ in Re Herbariâ, ad sapientem virum Guillelmum Sherardum generosum Anglum, Rei herbariæ peritissimum Epistola, in quâ respondetur Dissertationi D. Raii de Variis Plantarum methodis. Parisiis 1697. in 8.º

Historia stirpium circà Parisios nascentium, cum viribus ac usibus earum medicis. Parisiis à Typographiâ Regiâ, 1698. in 12.º absque Iconibus.

Histoire des Plantes qui naissent aux environs de Paris, avec leurs usages dans la Medecine. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1698. in 12.º

Institutiones Rei Herbariæ; Editio altera Gallicâ longè auc-

tior, quingentis circiter tabulis adornata. Parisiis è Typographiâ Regiâ. 1700. in 4.º 3. vol.

Corollarium Institutionum Rei herbariæ, in quo Plantæ 1356. Ludovici Magni munificentia in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur. Parisiis è Typographia Regia. 1703. in 4.º

Peregrinationis Orientalis Regio jussu susceptæ Descriptio, antiquam & recentem plurimarum Archipelagi Insularum, urbiumque ac locorum celeberrimorum historiam continens, unâ cum Descriptionibus & Iconibus Herbarum ac Animalium, multisque raris observationibus ad Naturalem Historiam attinentibus. Parisiis Typis Regiis 1717. in 4.º 2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum Edita. 1717. in 8.º 3. vol.

Relation d'un Voyage du Levant, fait par ordre du Roy, contenant l'Histoire Ancienne & Moderne de plusieurs Isles de l'Archipel, les Plans des Villes & des Lieux les plus considerables, & enrichis de Descriptions & de Figures de Plantes, d'Animaux & de plusieurs Observations singulieres touchant l'Histoire naturelle. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1717. in 4.º 2. vol.

La mesme Relation imprimée à Lyon in 8.º 3. vol. 1717.

Descriptionis hujusce Tomus prior dum vitam agebat, typis excusus est; alter vero post ejus obitum ad autographi fidem prælo mandatus est.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dum viveret, vel ab iis post ejus obitum publicata fuere, sunt.

Schola Botanica, sive Catalogus Plantarum quas ab aliquot annis in Horto Regio Parisiensi studiosis indigitavit Josephus Pitton Tournefort &c. huic Indici additus est Pauli Hermannii Paradisi Batavi Prodomus. Amstæladami apud Henricum Wetstenium 1689. in 12.º

Materia Medica seu Descriptio, vires, usus & Analysis Chy-

Materia Medica, or, a Description of simple Medicines general-

mica simplicium Medicamentorum, ab ore Turnefortii docentis excepta & è sermone latino in Anglicum translata. Londini apud J. H. & Andræam Belle 1708. in 8.º

Tractatus de Materiâ Medicâ, seu Historia, Usus & Analysis Chymica simplicium Medicamentorum. Opus posthumum in lucem editum a D. Besnier D. Med. Parisiensi. Parisiis apud Laurentium d'Houry 1717. in 12.º 2. vol.

ly us'd in Physick. Written originally by the learned Monsieur Tournefort. Faithfully translated in to English. London, by J. H. for Andrea Bell. 1708. in 8.º

Traité de la Matière Médicale, ou l'Histoire & l'usage des Médicaments & leur Analyse Chymique. Ouvrage posthume de Mr Tournefort, &c. mis au jour par Mr Besnier Docteur en Médecine de la Faculté de Paris. A Paris chez Laurent d'Houry. 1717. in 12.º 2. vol.

Series opusculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ scientiarum Academiæ relata sunt.

Descriptio Fungi prægrandis & rarissimi, pag. 89. Actorum 1692. Typis Regiis, in 4.º

Commentatio Physica de hujus Fungi generatione, pag. 105. Eorundem Actorum.

Conjecturæ de usibus vasorum in quibusdam plantis, pag. 161. Eorundem Actor.

Observationes physicæ super musculis quarundam stirpium, pag. 152. Actor. anni 1693. Typis Regiis editorum in 4.º

Tamarindorum historia, pag. 69. Actorum 1699. Parisiis apud Joannem Boudot editorum, in 4.º

Observationes circa Plantas in Maris fundo nascentes, pag. 27.

Description d'un Champignon extraordinaire. pag. 89. des Mémoires de 1692. de l'Imprimerie Royale, in 4.º

Reflexions physiques sur la production de ce Champignon. pag. 105. des mesmes Mémoires.

Conjectures sur les usages des vaisseaux dans certaines plantes, pag. 161. des mesmes Mémoires.

Observations physiques touchant les muscles de certaines Plantes, pag. 152. Mémoires de 1693. de l'Imprimerie Royale, in 4.º

Histoire des Tamarins, pag. 69. des Mémoires de 1699. A Paris chez Jean Boudot, in 4.º

Observations sur les plantes qui naissent dans le fond de la Mer, Actor.

Actoꝛ. 1700. apud J. Boudot.

pag. 27. des Memoires de 1700. chez J. Boudot.

Collatio Analyseꝝ Serici crudi, Salis Ammoniaci & Cornu Cervi, pag. 71. Eorund. Actoꝛ.

Comparaison des Analyses de la Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mesmes Memoires.

Descriptio Persicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inst. R. Herb. 38. pag. 302. Actoꝛ. 1703. apud J. Boudot.

Description du Persicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo, Cor. Inst. R. Herb. 38. pag. 302. des Memoires de 1703. chez J. Boudot.

Descriptio duarum Chamærhodolendꝝ ad oras Ponti Euxini observatarum, pag. 345. Actoꝛ. 1704.

Description de deux especes de Chamæ-Rhododendros, observées sur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Memoires de 1704.

Institutio quorundam novorum generum Plantarum, qualia sunt Morsus Ranæ, Menispermum, Chrysanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoides, pag. 234. Actoꝛ. 1705.

Etablissement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morsus Ranæ, Menispermum, Chrysanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoides, pag. 234. des Memoires de 1705.

Descriptio Caryophylli Sinenfis, pag. 264. Actoꝛ. eorund.

Description de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mesmes Memoires.

Observationes super Plantarum morbis, pag. 332. Actoꝛ. eorund.

Observations sur les maladies des Plantes, pag. 332. des mesmes Memoires.

Appendix ad Institutionem quorundam novorum generum Plantarum, qualia sunt Gale, Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conysoides & Solanoides, pag. 83. Actoꝛ. 1706.

Suite de l'Etablissement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Roial, l'Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conysoides & le Solanoides, pag. 83. des Memoires de 1706.

Observationes circa generationem & Culturam Fungorum, pag. 58. Actoꝛ. 1707.

Observations sur la naissance & sur la culture des Champignons, pag. 58. des Memoires de 1707.

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academia Comitiis perpetuus scriba egregiam, ut sua omnia solent esse, orationem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. exstat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum spectant, prætermittam, habetur etiam ejus Elogium in Epistolâ ad Illustriss. virum D. Begon Rebus Maritimis in Rupellensi orâ Præfectum, à Lautherio causarum in Curiis Parisiensibus Patrono, Gallice scriptâ & editâ Parisiis apud J. B. de Lespine anno 1709. in 4°

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum stirpium multitudo, ut Botanicen insigniter locupletabat, ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obstruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à se incognitis Plantis adhiberi discernendis nequaquam poterant, nec solum infidæ sed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis structura, tanta in singulis figuræ, magnitudinis, colorum, odorum saporumque varietas, justa nimis erat causâ cur vel in ipso limine deterrerentur qui Botanices studio maxime etiam flagrarent.

Notiones igitur adeò multiplices à se invicem secerni oportebat, ut fatigenti memoriæ consuleretur: alia autem huic confusioni medendi ratio non poterat excogitari, nisi ea quæ similitudines quasdam comparando, tot dissimilia in certum quendam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo, unde peti, quoque referri debeat! hoc opus, hic labor est.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempestatum varietate depromptus, quum easdem quas verè producit Plantas, autumnò etiam nasci, quasque æstate solum gigni credebatur, eas & vere procreari constaret.

Non minus infidâ sitûs solive patrii habita ratio, ex quo tempore montanas in sylvestribus, palustres in arvis, agrestes in Hortis aliâ experientia quotidiana edocebat; & ejusdem ge-

xij JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

neris esse Plantas quæ Italicæ, Creticæ, Lusitanicæ, Indicæque nuncupabantur, utpote quæ alibi passim nascerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus, videbatur ordo qui stirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant, nominibus indicandas præbebat.

Perspectâ harum distinctionum ad Plantarum cognitionem futilitate, ex multiplici foliorum situ, figurâ & colore aliam nonnulli qui sibi acutiores visi sunt deprompsere; sed eos haud minus delusos esse liquet, quum eadem genera foliis alio atque alio modo positis figuratis coloratisque observentur, quod eis conspicuum erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quorum folia generum aliorum foliis plane essent similia; unde & nonnisi stirpium partes mutabiles & minus necessarias habenda esse evictum est.

Ad radicum alii differentias confugi tutò non posse brevè agnoverunt, visâ etiam permultarum diversi generis inter se similitudine, quæ nusquam magis obvia est, quam inter Aphodelum & Oenanthem, Cyclamen & Bulbocastanum.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus discriminum à saporibus odoribusque deducendorum ratio arrisit, ubi explorata fuit habitûs, figuræ & magnitudinis varietas, atque virium repugnantia inter herbas sapore ac odore similibus pollentes, ut inter Scordium, Alliariam, Thlaspi, Myagrique genera singula Allium redolentia; inter Acetosam, Berberim, Ribem, Granatum malum, Citreumque acido sapore donata; inter Absinthium, Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium sylvestre amarò sapore prædita.

Quid etiam sub ipsâ utilitatis specie operosum magis quam illa quarundam secundum virtutes stirpium dispositio, quæ tantum abest ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ obsit, quoniam hæc ipsa cognitio quæ debet antecedere, præpostero ordine alteri subicitur: omnino deinde aliud est Plantas cognoscere, aliud earum usum calere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium structurâ diversorum generum discrimina peti debere potius visum est. Quidpiam olim simile excogitaverat Cæsalpinus, quod Fabius Columna & Gesnerus profecuti fuerant, quodque sequentibus Botanographis non sapuerat, si unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoscopica suâ Isagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem statuit. Sed ex his fundamentis artem nostram exstruere, eamque innumeris observationibus exornare, ac fere perficere soli Turnefortio concessum fuit.

Quis enim antea sagacitate fuerat eo præstantior? Quis observationum numero locupletior? Quis diuturno rerum usu, repetitis itineribus, indefesso labore experientior evaserat? Is itaque vir singulis Plantarum partibus diligentissime circumspectis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam situ atque ordine in individuis ejusdem generis magis diversum esse compertum habuit; contra vero in Floribus ac Seminibus sibi magis constantem permulto plura individua, structuram deprehendit; indeque Plantarum distributionem arcessendam existimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ se se oculis ingerunt partibus, classes (sic vocat summa genera) ex Fructibus vero ac Seminibus genera classibus subjecta instituit, quorum unum quodque sexcentas species à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices sic compositæ nemo est qui emolumenta non videat: nulla siquidem ratio verior ac certior, quàm propositi Plantarum quarumlibet characteres ex ipsâ naturâ sint expressi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ passim obviæ sunt aspectu & figurarum inter se comparatione versatur; nulla expeditior ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum divisione constet; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in posterum detegendas complectatur; nulla denique discentibus aptior, quàm nullo præeunte magistro, absque aliis cujuscumque scientiæ auxi-

xiv JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

lio Planta quælibet sub alio sole nata ac nondum visâ ad genus classemque suam referri indeque cognosci queat.

Sed ut sunt hominum ingenia, non defuerunt inter æquales Turnefortii qui nascentem suam methodum impugnant, aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ, quàm novum in Botanicen invehendum ordinem omnino esse intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud imprimis improbabant, quod à floribus stirpium parte minus diuturnâ, rariusque ob breve ævum inspiciendâ classium suarum divisionem peteret: Grave siquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quo tempore flore orbata est, unde Planta agnoscat.

Joannes Raius hos inter celeberrimos, ac optimè de Re Herbariâ in Angliâ meritis, hujus incommodi cavendi causâ non à floribus tantùm, fructibusve, sed etiam à foliorum, caulium, radicumque tanquam partium organicarum figurâ earumque colore, odore, sapore ac totius Plantæ facie exteriori sumenda esse genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens, in Scyllam incidit, dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit, brevitatis & perspicuitatis suam methodum destituunt, quæ aliâ angustior est, quam ut Plantas numquam descriptas, deincepsque invenientibus admittere queat. Quare errore cognito, meliori Turnefortii Observationum parte imbutum non piguit methodum suam iterum atque iterum ad incudem revocare.

Aliud idque forsân levius Turnefortio objiciebatur, eum nempe relictis antiquorum divisionibus stirpium in Pomiferas, Bacciferas, Scandentes, Spinosas, Coniferas, Frumentaceas, Bulbosas, Oleraceas, Capitatas, Corymbiferas, Verticillatas, Stellatas, Asperifolias &c. novitati magis quam utilitati studuisse, dum notionibus jam acceptis novas florum Campaniformum, Personatorum, Labiatorum, Cruciformium, Rosaceorum, Liliaceorum, Flosculosorum, Semiflosculosorum

rum, Radiatorum &c. Classes substituit.

Reprehensionem hanc sprevit Turnefortius: tutabatur novam suam distributionem ipsa partium organicarum à quibus desumebatur, præ cæteris excellentia atque singulis in generibus stabilis & constans structura, quæ sola innumeris ferè Plantis à se invicem distinguendis hodie par esse queat, quùm inopi olim Botanice mera putaque figuræ exterioris consideratio sufficere potuerit: haud secus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri si pauci sint numero, faciliùs siquidem secundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluunt, ex rerum quas tractant naturâ disponuntur. Quantum autem adjumenti studentibus affert ea Bibliothecæ dispositio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm sanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumenti, ea methodus in quâ integra stirpium figura, partesve earum quæ vagâ sunt & instabili formâ, partibus quæ usque sibi constant postponuntur.

Verùm non solum difficilis atque perplexa illa divisio ad foliorum vel stirpis integræ figuram relata, sed etiam omninò imperfecta arguitur; quùm multæ sint Plantæ quæ à classe sibi hac in divisione assignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut semel demonstrarem, exemplo sint Corymbiferae in quibus Asteres & Helichrysa hac in classe collocata species sub se florem unicum ferentes continent; sic & Asperifoliae quæ Echiorum, Buglossorum, Omphalodum, Cynoglossorumque species foliis levibus donatas comprehendunt. Nec centum aliæ deessent recensendæ Plantarum species quæ Classibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium, alii Turnefortio objecere, eum vocabulorum, nominum, phrasiumque usu antiquo in Botanice receptorum immutatione, novam difficili jam scientiæ difficultatem attulisse.

Hujus peccati, si peccatum est, ante Turnefortium, Bau-

hini & Moriffonius fontes fuerant, qui tamen si non reprehensi fuerunt, quantò minus reprehendus Turnefortius erit, cui vocum illarum usum, atque eorum à quibus adhibitæ fuerant auctoritatem necesse fuit posthabere, ne antiquas notiones his vocibus refricando, novæ methodi quam instituebat, perspicuitas elevaretur.

Quod ad Physicum floris partium usum spectat, quem neglexisse à quibusdam infimulatur, aliena fere res est à Botanico, cujus est maxime recepta ad faciliorem stirpium cognitionem tradere principia, non vero in abstrusam quæ oculos fugiunt partium, & ab Anatomix cognitione pendentem indagacionem tyrones Botanophilos conjicere.

Supereffet purgandus Turnefortius de omiffis phrasibus quibus Plantæ in officinis vulgò efferuntur, nisi legitimam excusationem daret ipsa novæ Methodi institutio, quæ tota ex auctoris mente in Plantarum cognitione, minime in earum usu versatur.

Dilutis quæ Turnefortianæ Methodo objiciuntur vitiis, ea insuper laude quidem summâ videtur cumulanda, quod non solis cogitationis studiis, sed etiam strenuâ operâ sollicitâque naturæ inquisitione fundata atque exstructa fuerit. Hinc evenit ut Turnefortius ex plagis Orientalibus Lutetiam redux collectas in itinere Stirpes ad methodi suæ normam non in vitas facile redegerit, nedum ordinem in Institutionibus antea vulgatis stabilitum emendare cogeretur.

Ne tamen immoderati laudatoris partes agere videar, absit ut in opere Turnefortiano nihil esse omnino reprehensione dignum affirmare aulam; homo erat, & errori ideo obnoxius; sed levia sunt profectò quorum meritò argui possit, atque ejusmodi quæ Methodi suæ absolutam perfectionem perstringant, nequaquam vero ejus constitutionem labefactent.

Parum igitur tanti viri gloriæ officere me existimem, si nævos quosdam in Institutionibus suis animadversos hic conspiciendos præbeam.

Longe certè accuratior foret Classium generalis divisio quæ à simplicibus ad copulatas progredieretur, ut si v. g. flores Apetali iis quæ Petalod^{eis} sunt præponantur, quod ipse senerat Turnefortius; propositam enim hanc in Itagoge suâ divisionem arboribus tantum adhibuerat, in cæteris ob rationes inibi allatas neglectam.

In ipsâ vero Petalodum dispositione, Classes quas è multiplici Petalorum numero formavit, Classibus quæ minori earum numero constant, postponendæ viderentur Eum nempe ipsa naturæ progressio ordinem indicabat, ut primum Monopetali; tum Bipetali, ac deinceps secundum Petalorum numerum Tetrapetali, Pentapetali, Hexapetali recenserentur; postremum verò ii flores quorum definitus non est Petalorum numerus, queis omnibus polypetalorum nomen impositum est.

Sunt quibus in eo Turnefortius errasse videbitur, quod Frumentacearum stirpium flores, qui Petalis tribus totidemque staminibus constant, Apetalis tamen accenseat; quum propria Classis ex his constituenda videretur, quæ genuinam sedem inter Bipetalos & Tetrapetalos nacta foret: at in eo potius laudandus auctor qui perspectâ difficultate glumas his in floribus à Petalis distinguendi, tum ob similitudinem quam habent inter se, tum ob earum exilitatem, eas stirpes secundum faciem oculis magis obviam spectari maluit, donec novis repetitisque observationibus certior super hac re factus, sententiæ mutandæ legitimam rationem haberet.

Jam verò meliori jure reprehendendus esset major ille quàm opus sit Classium numerus definitus. Florum enim Monopetalorum Campani formium, sub Infundibuli-formium & Rotatorum nomine, Classem geminasse videtur; quum Campanæ & Infundibuli figuræ non satis inter se discrepent, ut diversis Classibus quæ cum latius patere, tum sibi mutuò adversari debent, locum præbere possint. Collocatis vero in Monopetalorum divisione Anomalis, his præponere satius fuisset

Regulares, qui sub unâ Classe Campani-formes, Infundi-buli-formes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges divisionis postulant adversantes.

Par de Polypetalis, Rosaceis aut Caryophyllæis inter Polypetalos judicium meritò ferendum est, quò leviusculum sit in utriusque Petalorum dispositionis discrimen; nec nisi tribus vel quatuor generibus constans, quam Caryophyllæorum vocat, Classis altera condatur ob similitudinem ac paucitatem Plantarum minimè necessaria.

Simile etiam vitium occurrit dum XVI. & XVII. Classes percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus semina tantum plus minusvè fiunt conspicua; huic verò eas quæ semine etiam destituuntur, inter quas tamen reperire est quarum semina agnoscit, eaque Iconibus exprimi curavit; cæterarum autem, si ignoravit, falsus est, quò illa & in Fungis, Tuberibus, Fucis & Coraliis, postremis Turnefortii temporibus deprehensa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. oportebat conflari classis trifariam commodè in Capillares seu Filices, in Fungosas, ac marinas Plantas dividenda, aut saltem aliundè quàm ex semine, prout adest vel abest, inter duas illas classes discrimen quæri debuerat.

Si verò generum dispositio quam statuit, attentius perpendatur, quàm multa è sectionibus suis ad alias forsan æquo jure transferrentur, his exemplis constare poterit.

Mandragora & Belladonna, in prima primæ Classis sectione collocatæ, septimæ secundæ Classis, ob suam cum Melongenæ & Solani fructibus similitudinem, contribui debent.

Cerinte, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam secundæ accederet, cujus genera flore & semine refert.

Quamoclit, à primâ secundæ ad Convolvulos in tertiam primæ, ratione sui fructûs, transire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam describenda, propter floris fructusque formam.

Hyoscyamus, ab eâdem primâ secundæ, ad tertiam tertiæ,

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO. xix
quod flore sit Anomalo & fructu bicapsulari, transferendus.

Stramonium ibidem positum septimæ ejusdem primæ annumerandum, ob fructum & semina sua proximè Capsicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Asclepiadem traducenda, siliquosi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ secundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis subjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædiosum enim foret cætera persequi genera, quorum duce vel ipsâ Turnefortianâ methodo Clases commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controversia movetur; sed tam variæ de eo augendo minuendove exstant opiniones, suis singulæ rationibus nixæ ut ex ipsâ opinionum discrepentiâ Turnefortii defensio adversus quamcumque partem comparari quæat: In re tamen libidini utcumque permissâ, mediâ insistere viâ Turnefortium ausim dicere; qui ex florum dissimilitudine nec nimium crassâ, nec nimium exquisitâ, genera distinxerit; eoque numero circumscripserit, quo immutato confusio orta, adaucto perspicuitas in characteribus desiderata fuisset; dum Cæsalpinus & Raius, ille latiori ratione, hic tenuiori quàm par est, in hæc contraria vitia incurrisse videntur.

Si tandem ad species quæ generum sunt partes, descendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehensionum segetem nasci; plures enim Plantas sub variis Synonymis & appellationibus iterum ac tertium appositæ; ipsæ Synonymæ voces sæpiuscule minus congruentes; quodque etiam non dissimulandum, Plantæ nimium multæ inter illas quæ passim obviæ vel Tyronibus notæ sunt, tamen consultò omissæ, quod sedem ex suâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores aliosque id genus ad obtrectationem invidiorum Turnefortius non reliquisset, qui forsitan primus eos agnoverit; ut fidem facit ipsius Codex, quem Illustrissimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato de-

xx JUDICIUM DE TURNEFORTH METHODO.

legavit; in eo siquidem Codice sexcentas emendationes per quadriennium propriâ manu inter lineas adscripserat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis præreptæ.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipse Auctor sustulit, forsân reliqua per longius vitæ curriculum sublaturus. Ea sanè sunt ejusmodi quæ livorem quidem pascere, nihil verò de solidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æstimatores detrahere possint: quandoquidem propria semper erit ejus laus, quæ præcipua est, ratione certâ atque exploratâ vagam huc usque & fluctuantem Plantarum disciplinam composuisse; undè Botanice ipsa Restitutorem suum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA.

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX est causa cur auctores nonnulli qui scriptis observationibusque suis de Rei herbariæ studio ad hanc usque diem bene meriti sunt, in Isagoge tamen Turnefortianâ desiderentur. Hi siquidem quod Auctori nostro dubio procul ignoti fuerint; illi verò quod eo Institutiones suas scribente vitam adhuc agerent, nec nisi defunctis Encomii honorem decrevissent; cæteri tandem quod ab ejus tantum obitu nomen aliquod sibi fecerint.

Primorum agmen ducit.

JOACHIMUS JUNGIUS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogelio,* in Gymnasio Giffensi superioribus scientiis imprimisque Mathematicis institutus, qui inter peregrinandum studio Medicinæ Patavii incensus Lauream ibi sub Sanctorio Sanctorio consecutus est; dein Physicæ Professoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgensis Gymnasii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Historicis, Physicis, Mathematicis & Medicis scripsit, Isagogen Phytoscopicam privatis in cœtibus auditoribus suis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum speciebus & differentiis earumque generatione, propagatione & immutatione, Florum & Seminum discrimina ad Cæsalpini normam, Logicâ usus ratione recensuit, multò accuratius quam pro ævo ac regione in quibus vixit, sperari par erat. Ex Nobilissimi viri D. ANDERSON, primarii Reipublicæ Hamburgensis Syndici, Historiæ Naturalis amantissimi, & Patriæ suæ Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me scriptis

* Historia Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philosophi. Auctore Martino Vogello Hambargensi. Argentorati. 1658. in 4.º pag. 27.

de Jungii Operibus Botanicis inquirentem, constat & multa alia hunc super Historiâ naturali scripsisse, cujus manuscripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgensi asservantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Parisiis natus anno 1606. qui Philosophiæ studiis sedulò imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus est, paulo post ad Fratrum Prædicatorum Ordinem transiens. Annis quibusdam in Theologiâ cæterisque cænobiticis exercitiis versatus à summo totius ordinis Præposito Galliam perlustrante socius Parisiis assumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam, variasque Regni Provincias adest, antiquo Botanicæ amore redivivo; quas stirpes delineare ei per negotia non licuit, collectas exsiccavit; nec levi earum sarcinâ onustus Romam ingressus est, ubi nullo functionum quibus ad dicebatur detrimento, horis subsæcis æri incidendas curavit. Parisios redux vix elapso uno post reditum anno in sancti Honorati Cænobio extremum diem egit anno 1673. Dornus hujusce Bibliothecam Iconum suarum æri incisarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè supra mille numerum post annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum descriptionibus & Synonymis prodire Parisiis anno 1714. in folio. Porro Auctoris fides in hoc opere magis elucesceret observationibus quas addidissimus, si memoratam editionem nostrum in Hispaniam per Barrelieri vestigia susceptum iter antevertisset. Superfunt etiam Fungorum 700, Conchyliorum 360 Historiæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter est qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantia oriundis. Innatam in eo ad Medicinam & naturalem Historiam propensionem auxit Christianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commissus est. Belgium tyrocini in mercaturâ ponendi causâ missus, Patris consilium fefellit, maluitque in Academiâ Leidensi se to-

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA. xxiiij
 tum Rei Herbariæ studio mancipare Duce Adolpho Vorstio Plantas illic tunc demonstrante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, lustratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem se in Patriam contracto illic Matrimonio recepit: quod solum præ cæteris elegit non quia paternum, sed ob suam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum investigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipali officio abstinuit & ampliorem fortunam recusavit, sed etiam Botanici Professoris munus sibi oblatum in Academia Leidenfî neglexit. Latendi quamvis Studiosus amplissimam tamen famam sibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat necessitudine quæ ipsi per litteras intercesfit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno &c. Breynii in Botanicæ Eruditionem passim prædicantibus. Otii ejus quod a divinis domesticisque rebus supererat, fructus sunt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée fruticè & de Arbore Camphoriferâ differuit, opus & observationum novitate & typorum ac Iconum elegantiam præstantissimum; sed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene absoluta opera præcocior auctoris mors luci invidit; anno enim 1697. diarrhæâ σωτηρικὴν consumptus vitam clausit, relicta Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximè Studiofo & Medico amplâ librorum suorum, stirpium siccatarum, & fossilium suppellectile: quæ gazæ non perierant incendio ut Plumerius existimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Massiliæ statim occurrit, vir obscuro quidem genere oriundus, sed observationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & sculptis quas eis adjunxit, insignis. Peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate ergà Deum instinctus, se apud RR. PP. Minimos anno 1662. vitæ religiosæ devo-

vit. Dum Philosophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis scientiis cognatam esse persuasus, R. P. Magnan celebrem Ordinis sui Matheſeos Profefſorem audiendi cauſâ, Toſam mitti poſtulavit: Undè poſtea Romam profectus, ibi Mechanicis ſe inprimis addixit, & ſummopère in Optices, picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Franciſco de Onuphriis Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculo, Botanicis quibus cum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium ſtimulatus, Patriam rediit per quam ex Alpibus redux Turneſortius forte tranſibat: Ei itaque & Gariello Regio tunc Aquis Sextiis Botanicæ Profefſori, Berteriifque fratribus Aquenſibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum ſæpius comes adfuiffet, illas cognoſcendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Maſſilienſis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analyſi operam dandi cauſâ in inſulas Gallo-Americanas Regio juffu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum ſtudio hunc ſibi itineris ſocium adjunxerit. Oblatos ſibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanicæ ſui titulo & annuâ penſione remuneravit, novifque obſervationibus vacaturum in eaſdem inſulas iterum atque tertio demandavit. Præter aliquot ſtirpium Americanarum deſcriptiones, Filicum Hiſtoriam, novaque genera ab eo edita, plura adhuc quæ tam in Regiæ ſcientiarum Academiæ quàm in RR. PP. Minimorum Cænobii Pariſienſis Bibliothecis volumina ejus manu ſcripta aſſervantur; eaque non ſolum nongentarum circiter ſtirpium Americanarum Icones & deſcriptiones continent, ſed & Avium, Piſcium, Conchyliorum inſectorumque ab eo in Americâ obſervatorum & depictorum Hiſtoriam complectuntur. Kinæ Kinæ inſtigationis ergò novum iter in Peruviam ſub Marchionis Caſtelli de Los Rios auſpiciis cogitabat; at dum Clafſis Proregis hujus tranſmiſſioni deſtinata, juffa Regia ad oram Gaditanam expectaret, indefeſſus ille vicinos campos perluftra-

bat, unde pleuritide correptus in cœnobio sui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ sito sexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RAIUM Anglum habuit in pago *Blachnotley* Effexiensis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen eum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam misit. Inter scientias quibus illic instructus est, nulla magis ei sapuit quam Phytologia cujus studio incitatus toties Cantabrigiensem agrum, totamque hanc Provinciã perlustravit, ut stirpium hujus Provinciæ Catalogo quasi primo laborum suorum specimine edito ingens futuri in Re Herbariã profectûs suis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo se Anglicanæ Ecclesiæ Presbyterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provinciã susceptis de naturali harum insularum Historiã certiores se fecit, nec earum fines studiorum limites sibi præscripsit. D. Willugbii Nobilissimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentiam usum ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra insulas ejus nascentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum verò ad rem ejus familiarem nihil itinera contulissent, solùmque ei Regiæ Societatis Londinensis Socii titulum promeruissent, in Provinciã Warvicensi annis quatuor actis Patriam suam cum uxore concessit, in quã modico contentus unum sibi proposuit negotium observationes suas in scientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cum Joannis Bauhini & Caroli Clusii Historiis collatione methodum suam confecit, quam generalis stirpium Historia stylo eleganti & modesto, tum accuratiori quàm hæctenus scriptum erat ordine, secuta est. Operam Patrono suo Francisco Willugbio avium pisciumque Historiam edere volenti, sic præbuit, ut sua tota pene nuncupari possit. Typis quoque methodum Insectorum cudendam parabat, sed fluentibus tibiæ ulceribus & senio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum inte-

gritate, doctrinâ, aliisque operibus ad Theologiam spectantibus in supplemento rerum memorabilium anni 1705. Historiæ Europæ Anglice conscriptæ volumini anni 1706. adjecto legi possunt.

Tot vero SAMUELIS DOODII Botanicarum observationum specimina in Raii Historiâ Plantarum micant, ut ille sibi post Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordiensi natus diligentiam, labore assiduo, & mirâ sagacitate inter Londinenses Pharmacopæos sui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Historiæ naturalis in primisque Plantarum cognitione cæteris præstaret, horti eorum Chelsiani nuncupati Præfectus ab ipso met Botanicusque Prælector creatus est. Plura se ab eo mutuatum fuisse Raium fateri non pudet. Is autem lynceus præsertim Muscorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coralliorum investigator erat; magnum itaque obitu suo anno 1706. sui apud Botanicos desiderium reliquit.

Locum quoque hic sibi postulat ad Italorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI Celebris tam simplicium Professoris in Romano Archilycæo munere, quàm suâ cum Malpighio de ortu & Vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ sub auspiciis Clementis XI. Pontificis summi anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. Stirpes enim ex propriis partibus putrefactis renasci affirmare non veritus est, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum stirpium tritæ, earundem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuissent, cum Malpighi cæterisque Physici explosâ antiquâ opinione hanc generationem feminis cujusdam vel gemmarum aliquot minus elisarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. observationibus quibus sententiam suam tueri conatus est bene inter Botanicos meritis, nec male inter Medicos practicos suæ mortis vaticinio à pylori skirrho quo post biennium inter tormina sublatus est.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas investigandi causâ plagas remotiores invisisset præter AUGUSTINUM LIPPI qui Parisiis an-

no 1678. natus est Lucensi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi desiderio flagrabat ut Licentiatus gradu à Facultate Medicâ Parisiensi adepto Ægyptum Æthiopiâque perlustrandi occasionem Doctoratus dignitati prætulit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, se legationis Medicum ultrò obtulit, & postulato Fagonis favore sub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ sæpius & Plantarum semina & stirpes siccatas accuratasque descriptiones per epistolas misit. Quum autem in Abyssiniam usque cum Regio oratore tenderet, cum eo à sicariis in itinere interfectus est. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos scripsit epistolis, exstat collectio ducentarum & amplius Plantarum hæctenus ignotarum descriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu subierunt, Hollandia primum præbet PETRUM HOTIONEM. Amstelodami anno 1648. natum. Is in Lugdunensi Academia Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices studio vacaret, quo impulsus in Daniam hujus regni stirpes invifendi causâ se contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Consulibus revocatus est, ut Hermanni Plantarum exoticarum investigationis ergo in Indias delegati Professoris munus obiret, eâ lege ut si ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno absente digne professorem egit, ipsique reduci eo munere ad tempus reddito tandem post ejus mortem HOTTO omnino potitus est anno 1695. Præter elegantissimam de Botanices Historiâ & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in studii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conciliandam meditaretur, rationemque hujus concentûs perspiciendi discipulis suis traderet. Tam utilis incepti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monspeliensi multi sane Botanices alumni

prodire, hos inter PETRUS MAGNOL Magister artis meritò potius appellandus. Is ex RICHERII DE BELLEVAL cineribus ut ita dicam excitatus, Monspeliî natus est anno 1638. ex celebri in Medicinâ Ranchinorum progenie. Cœteras inter Medicinæ partes quibus incumbere cœpit eâ ætate quâ alii humanioribus adhuc litteris operam dant, Rei Herbariæ studio mirifice captus, stirpibus quæ in Horto Regio educantur à teneris jam cognitis, Monspeliensis agri loca nulla se fugere voluit; nec sibi soli stirpes in eo nascentes noscebat, singulis etiam celebribus Europæ Botanicis Monspelum adventantibus ducem se libenter præbebat, eosque hac comitate sic devinciebat, ut deinceps Illustrissimis suæ ætatis viris ad obitum usque amicus semper fuerit. Hos inter Fagonius erat cujus sæpius benevolentiam expertus est, Turnefortiusque cui non levem in excursionibus Botanicis in Occitiânâ, opem tulit. Quantum Monspeliensi solo cœlum favet, multiplici Plantarum quæ in eo luxuriant copiâ, *Botanici* sui seu Indicis editione nationum omnium litteratos edocuit, cæterisque Botanographis patriæ cuique suæ Plantas describendi viam aperuit. Sicut verò Monspeliensem agrum *Botanico* suo illustraverat, ita ad Horti Regii laudem & decus, Plantarum in eo educatarum recensione contulit. His laboribus Professoris, Regiique Academici pensionem non tantum in Civitate Monspeliensi, sed & in Parisiensi, defuncto Turnefortio dignitatem promeruit. Turnefortii autem in Regiâ Scientiarum Academiâ vices digne obiisset, nisi natalis soli illecebris captus, ingravescente jam annorum numero in patriâ vitam maluisset claudere, quod contigit mense Maio anni 1715. filiumque cum Professoris sui munere, tum absoluti operis de novâ Plantas cognoscendi methodo hæredem reliquit.

Agmen claudit Botanicorum Coryphæus, cui omnis non solum Botanicæ Gallica, sed & ipse Turnefortius totum se debuit, GUIDO CRESCENTIUS FAGON, vir quem ob generis nobilitatem Mars quidem potius quam Apollo alumnum sibi vindicabat. (Patrem enim habuit artis bellicæ peritum, Regi

suo devotum, ac in ipso militaris Præfecturæ munere ad Barcinonis expugnatae mænia interemptum; matrem vero G. DE LA BROSSÉ Horti Regii Institutoris sororem.) Sed parentum ex maternâ stirpe studia animum ejus statim ab incunabulis raperunt: Nam quum patre orbus, infans in Horto Regio educaretur, Plantarum amorem cum lacte suxisse visus est. Ex Rei Herbariæ ad Medicinæ studium quasi arctâ harum inter se Scientiarum conjunctione adductus, Parisiensi Medicorum Academiæ nomen dedit, & Doctoralem non sine omnium plausu lauream ab eis accepit: quâ donatus Professor in Horto Regio cui ANTONIUS VALLOT tunc Archiætrorum Comes præerat, non multò post nuncupatus est. Summam ejus in Re Herbariâ sagacitatem modò ille expertus fuerat in ordinando stirpium Horti Regii Catalogo quem edidit anno 1665. Perspectâ etiam ejus in Medicinæ praxi peritiâ, eum sibi inter Archiætros in Aulâ socium adjunxit, ita ut eodem quo Guido de la Brosse Avunculus ejus, officio potiretur. Nec Fagonem nova dignitas, nec confidentium sibi ægrorum numerus ab Horti Regii quem suum appellabat, curâ avocarunt. Eo Plantas demonstrante hortus nunquam cultior, nunquam feracior, nulla auditorum ex omnibus orbis terrarum partibus major frequentia. Quum enim illud ei imprimis cordi esset, ut quas indicabat stirpes arte excultas, sponte nascentes in agresti solo priùs videret; eo consilio Arvernorum, Gebennarum, Pyrenæorum, Alpiumque Montes modò hos, modò illos quot annis invisèbat. Unde non modò Plantas sitûs mutatione, aut frigore in horto extinctas instaurabat, sed & novas etiam nondum in eo visas exportabat. Quo labore id tandem consecutus est ut suscepto Avunculi consilio hortum in Regiâ Urbe perficiendi, summam manum prope modum apposuerit. Crescente in dies undequaque Fagonis famâ, Serenissimæ primùm Delphinæ, tum ipsiusmet Regiæ valetudo ei commissa est: quâ defunctâ non alium sibi Archiætrorum Comitem LUDOVICUS MAXIMUS habere voluit. Huic summæ dignitati, imò cuicumque alii, si

qua præstantior ulla foret, maxime par erat. Præter enim singularem ejus in cunctis Medicinæ partibus peritiam, inerant etiam in hoc viro perspicax ingenii acies, animi firmitas & constantia, ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in rem innatus amor, singularis morum integritas atque innocentia, pietasque absque fuce accedebant. His igitur dotibus indefessoque pro Regiâ incolumitate studio ita de Principum Maximo meritus est, ut Aulicorum nullus melius apud eum audiret. At ille gratiâ quâ apud Regem valebat tantò digniorem se præstitit, quantò minùs illâ in sua suorumque commoda uteretur; totam hanc in Horti Regii decus & amplificationem, quæ ei præ cæteris erant potiora convertens. Obeunda demonstrationum munia quæ triginta & ampliùs annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo consilii officii subsidiive prætermisso genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec solus Turnefortius opem ejus sensit, sed & in omnes Rei Herbariæ studiosos Principis sui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in Insulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feüillée* in Peruviam missis stimulos ad Plantarum investigationem addidit. Unde summa in Galliis ad Scientiæ Herbariæ progressum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata; quum ipse in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perspectis nova ad ægrorum salutem præsidia depromeret. Rem probavit Optimi nostri Principis longa ætas & prospera, cujus imperantis annos Regum nullus superavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit senectus. Tantùm porro fuit Fagonis in Principem suum studium, ut eo defuncto extremum quoque & ipse diem propinquum sibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, spretis cæteris omnibus negotiis sese in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis semper habuerat, recepit; ubi post biennium Octogena-rius obiit die Martis 12. anni 1718.

CATALOGUS

*Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Tur-
nesfortii Institutionibus præmissis desiderantur.*

- A**CT. Reg. Sc. Ac. Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Histoires & Memoires de l'Academie Royale des Sciences. A Paris chez Jean Boudot & à l'Imprimerie Royale in 4°.*
- Amm. ch. Pl. Pauli Ammanni Character Plantarum Lipsiæ 1685. in 12°. idem notis illustratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701. in 12°.*
- Amm. supp. Bot. Pauli Ammanni suppellex Botanica Lipsiæ 1675. in 8°.*
- Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1300. per Galliam, Hispaniam & Italiam observatarum, & ad vivum exhibitarum. Parisiis 1714. in fol.*
- Barr. obs. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hispaniam & Italiam observatæ, opus posthumum ad recentiorum Botanicorum normam digestum & à nobis editum Parisiis 1714. in fol.*
- Barthol. Act. hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafniensia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.*
- Boerh. Ind. Hermanni Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Batavi. Lugd. Bat. 1710. in 8°.*
- Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica. Bononiæ 1657. in 24.*
- Camer. sex. Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Professoris Tubingensis, de sexu Plantarum epistola. Tubingæ 1695. in 12°.*
- Chomel. Chomel Synopsis Historiæ stirpium officinalium. Abregé de l'histoire des Plantes usuelles par M. Chomel. A Paris 1712. in 8°.*
- Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopæorum Pictaviensium in Dioscoridens notæ. Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apotiquaires. A Poitiers 1561. in fol.*
- Du Tertre. R. P. Du Tertre Historia naturalis Insularum Gallo-Americanarum: Histoire generale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris 1667. & 1670. in 4°. 4. vol.*
- Feuilleé. R. P. Feuilléé Historia Plantarum officinalium Peruvix &c. Histoire des Plantes medicinales qui sont le plus en usage dans les Royaumes du Perou & du Chily. Inseritur observationum ejus Physicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallicè edito Parisiis 1714. in 4°. vol. 2.*
- Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica hoc est Lexicon Plantarum hæcenus usualium &c. Argentorati 1705. in 12°.*
- Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aquisense. Histoire des Plantes qui naissent aux environs d'Aix & en d'autres lieux de la Provence, par M. Garidel. A Aix 1715. in fol.*
- Hannem. Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoscendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam Philosophicam & Medicam. Kilonii 1677. in 8°.*
- Helving. Flor. Pruss. Georgii Andreæ Helvingii Flora Prussica quasi modo genita seu Enumeratio Plantarum indigenarum Prussix. Gedani 1712. in 4°.*
- Jung. Phytosc. Joachimi Jungii Itagoge Phytoscopica. Hamburgi 1679. in 4°.*
- Knaut meth. Christiani Knaut. Methodus Plantarum. Lipsiæ & Halæ 1716. in 8°.*
- Loesel. fl. Pruss. Joannis Loeseli Flora Prussica sive Plantarum in Prussia spontè nascentium Catalog. quem Iconibus illustravit Joan. Gottsched. Regio Monti 1703. in 4°.*
- Munting. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstelodami 1711. in fol.*
- Olhaf. Pl. Dant. Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Dantiscum spontè*

nascentium. Gedani 1656. in 8°.

Pluk. Amalth. Leonardi Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.

Pluk. Mant. Plukenetii Mantissa Almagesti Botanici Londini 1700. in fol.

Plum. Fil. R. P. Caroli Plumerii Historiâ Filicum Americanarum. Parisiis è Typographiâ Regiâ 1705. in fol.

Plum. nov. gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo Indicarum stirpium ab ipso descriptarum & in Turnesfortii Institutis recensitarum. Parisiis 1703. in 4°.

Raii Hist. tom. 3. Joan. Raii Historiæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in fol.

Raii Meth. emend. Raii Methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8°.

Raii Var. meth. Raii de Variis Plantarum methodis Dissertatio. Londini 1696. in 8°.

Savastr. Inst. R. herb. R. P. Eulalii Savastrani S. I. Botanicorum seu Institutio- num Rei Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.

Scheuchzer. Itin. Alp. Joan. Jacobi Scheuchzeri Itinera Alpina. Londini 1708. in 4°.

Scheuchz. Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agrostographiæ Helveticæ Prodromus. Tiguri 1708. in fol.

Sloan. hist. jam. Hans Sloane Historia naturalis Insularum Maderæ Barbados & Jamaicae. *A Voyage to the Island Madera, Barbados, Nieves, S. Christophors, and Jamaica With the natural history &c. vol. 1.* London 1707. in fol.

Sterb. Th. Fung. Francisci Sterbeec Theatrum Fungorum Belgicæ. Antverpiæ 1685. in 4°.

Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii confitus est Hortus Illustr. Joannis Francisci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.

Volk, Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergensis seu Catalogus Plantarum in agro Noribergensi sponte vel arte enutritarum. Noribergæ 1700. in 4°.

Volk Hesp. Norimb. Joannis Christophori Volkameri Hesperidum Norimbergen- sium, seu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & usu Libri quatuor e Germanicâ in Latinam linguam translati Norimbergæ 1713. in fol.

Zanichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epistola de Myriophyllo Pelagico & de alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

APPROBATION.

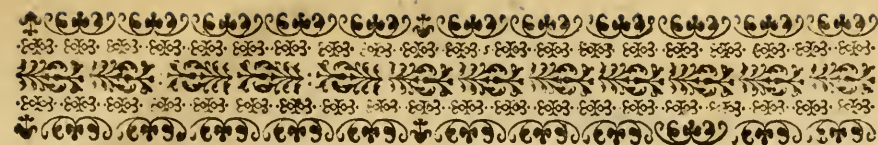
Extrait des Registres de l'Academie Royale des Sciences.

Du 20. Decembre 1718.

Mrs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Jussieu aux *Institutions de M. Tournefort*, qui vont estre reimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles seroient très agréables au Public, En foy de quoy j'ay signé le present Certificat. A Paris ce 26. Decembre 1718. FONTENELLE.

Secrétaire perp. de l'Academie Royale des Sciences.

D E

U S U
I N S T I T U T I O N U M
R E I H E R B A R I Æ.

QUI plantarum studio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore consequentur, si paucorum Florum formas (quatuordecim scilicet, quæ intra spatium unius vel alterius horæ addisci possunt) in animo sibi defigere velint. Omnis quippe flos vel constat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet nisi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* seu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici consuevit. Flos *Apetalos* vel embryoni adhærescit, vel ab eo separatur. *Petalodes* dividitur in simplicem & compositum. Flos simplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc est unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, seu multorum foliorum. *Monopetali* species sunt *Flos Campaniformis*, *Infundibuliformis*, *Rotatus*, *Labiatus*, *Personatus*. Floris *Polypetali* dissimilitudines sunt, flos *Cruciformis*, *Rosaceus*, *Caryophyllæus*, *Liliaceus*, & *Papilionaceus*. Flos demum compositus in *Flosculosum*, *Semiflosculosum* & *Radiatum* dispertitur. Horum omnium de-

De usu Institutionum

definitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò Tab. 7. 8. 9. 10. 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota sese Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an simplex vel compositus. Ponamus v.g. illum esse Campaniformem; tunc consulenda est Classis prima Institutionum nostrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi; ejusque genera lustranda, donec ignoto flos similis occurrat. Namque si floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo stare debet Philobotanus, indagaturus utrum Pistillum ejusdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui similem: his enim ita se habentibus, nullus dubitandi locus est quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus sit referenda. Neque tamen satis est nosse genus; singulæ præterea Convolvuli species, quæ ibidem recensentur, à Philobotano percurrendæ sunt, ut certior fiat utrum species illa quam præ manibus habet, descripta sit necne. Enimverò si totâ suâ formâ, hoc est radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus descriptioni & iconi respondeat ejus speciei v. g. quæ Convolvulus major, albus C. B. dicitur, manifestum est hanc esse reverà Convolvulum majorem, album C. B. tuncque Scriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat si lubet, ut plenior hujus plantæ notitiam adipiscatur. In speciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre solitus sum, ob synonymorum collectionem; deinde nomen quod eidem speciei J. Bauhinus imposuit, propter descriptionem & annotationes apprimè utiles; postremò & appellatio-

Rei Herbariæ.

nem à Dodonæo usurpatam, Clusio, Lobelio, aliove auctore probato, qui iconem ejusdem speciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas cû ratione addiscunt, rarò earum obliviscuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem sunt Philobotani præter notam genericam, quæ in floris simul & fructus forma plerumque posita est, singulas etiam plantarum partes intentis oculis, ut aiunt, intuendas esse, & maximâ diligentîâ contemplandas, earum imagines in animo insculptas habeant; semel enim explorato genere cujusvis speciei, ex sola florum inspectione, ex improvîso, quâvis anni tempestate eadem species facilè dignoscitur; cû parumper etiam hac in arte exercitatis subitò veniat in mentem, folia hujus vel alterius formæ non convenire nisi plantæ, quæ floribus & fructibus certæ cujusdam structuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet; specifica verò, seu ea quâ species plantarum à cæteris omnibus distinguuntur, ab omnibus non solùm partibus, sed ab earum affectionibus omnino proficiscitur. Ex quibus liquet, certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari posse, nisi exploratis suâ tempestate omnibus ejus partibus.

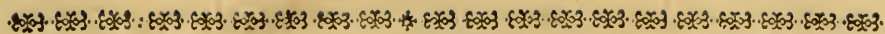
Hæc mihi longo usu semper visa est brevior certiorque via, quâ ad plantarum cognitionem perveniri possit, maximè cum agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conspiciuntur: nam quod ad excelsas arbores attinet quæ rarò florent & fructus edunt, debent potiùs earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari, etiamsi ea-

De usu Institutionum Rei Herbariæ.

rum genera à florum & fructuum forma petenda sint; neque enim quæ Populi, Salicis, aut Quercus species dicuntur, ad ea genera revocarentur, nisi floribus aut fructibus propriæ cujusdam structuræ donarentur; idemque nomen e contra sibi semper arrogarent, etiamsi foliis longè distarent à cæteris speciebus.

Neque prætereundum est non solùm specierum Plantarum, sed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur, mentionem à nobis sæpissime fieri, parum curantibus utrum reverà varietates sint ejusdem speciei: cum enim affectionibus quibusdam sensibus obviis differant, diversis etiam appellationibus debent distingui.

E X P L I C A T I O N O M I N U M
S C R I P T O R U M R E I H E R B A R I Æ,
quorum mentio fit in hoc opere.

ADv. Adversaria nova stirpium, auctoribus Petro Pena & Mathia de Lobel Medicis. Londini 1570. & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.

Adv. part. 2. Adversariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactissima descriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farnesiano. Tobia Aldino Cesenate seu potius Petro Castello auctore. Romæ 1625. in folio.

Ambros. Ambrosius. Hyacinthi Ambrosini, Horti publici Bononiensis Præfecti, Phytologiæ sive de Plantis partis primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venegia 1561. in 8º.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Parisiensis. *Memoires pour servir à l' Histoire des Plantes, dressés par M. Dodart, de l' Academie Royale des Sciences, Docteur en Medecine de la Faculté de Paris.* 1676. in folio.

Banister Cat. Stirp. Virg. Banisteri Catalogus Stirpium Virginianæ, nondum editus, sed à Plukenerio memoratus.

Barr. Icon. Barrelieri Icones æri eleganter incisæ, nondum tamen editæ, prostant Parisiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii sancti Honorati, quorum familiæ se adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Parisinus, plantarum admodum studiosus & Medicinæ Doct. Postquam autem ad Theologiam se contulisset earum studio maximè incubuit, variisque peregrinationibus susceptis, in Hispaniam præsertim & Italiam, tandem Parisios secessit, quasque observarat rariores plantas incidi curavit, publici juris factururus, nisi vir optimus, doctissimus, & inter celebriores sæculi Boranicos annumerandus, vivere desisset, anno ætatis 68. die Septembris 17. anni 1671.

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii, Cœnomani, Observationes è Gallico sermone in Latinum transtulit Clusius. Extant præterea Bellonii de Arboribus coniferis: de Admirabili operum antiquorum præstantia: de Medicato funere &c. in 4º. Parisiis 1513.

C. B. Phytop. Caspari Bauhini Phytopinax. Basileæ 1596. in 4º.

C. B. Pin. Caspari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Basileæ 1623. & 1671. in 4º.

Explicatio nominum.

C. B. Math. Mathioli Opera C, Bauhini Synonymiis plantarum & notis illustrata. Basileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Basileæ 1671. in 4°.

C. B. Theat. C. Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Basileæ 1663. in fol.

Besl. Fasc. Basillii Besleri Fasciculus rariorum animalium, lapidum, fructuum, maritimarum plantarum &c. Norimbergæ in forma longo 1616.

Besl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Besleri, Medici & Reipubl. Noribergensis Physici, ordinarii. Noribergæ 163. in folio.

Bocc. Musc. Museo di Fisica di Paulo Boccone. In Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & descriptiones rariorum plantarum: auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monsp. Petri Magnol, D. M. Monspeliensis, Botanicum Monspeliense. Lugd. 1676. Ejusdem appendix, Monspelii 1686. Ejusdem Prodromus Historiæ generalis Plantarum. Monspelii 1689. in 8°.

Bot. Monsp. App. In appendice Botanici Monspeliensis.

Breyn. Cent. 1. Jacobi Breynii Gedanensis Exoticarum, aliarumque minus cognitarum Plantarum, Centuria prima. Gedani 1678. in folio.

Breyn. Prodr. 1. Jacobi Breynii Gedanensis Prodromus primus Fasciculi rariorum Plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Gedanensis Prodromus secundus Fasciculi rariorum Plantarum. Gedani 1689. in 4°.

Bross. Brossæus. *Description du Jardin Royal des Plantes medicinales: Par Guy de la Brosse, Medecin ordinaire du Roy, & Intendant dudit Jardin.* 1633. in 4°.

Cæs. Cæsalpinus. De Plantis libri XVI. Andreæ Cæsalpini, Aretini, Medici clarissimi. Florentiæ 1583. Ejusdem Appendix. Romæ 1603. in 4°. Reperitur etiam in Musæo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Mathioli. De plantis Epitome utilissima Petri Andreæ Mathioli Senensis, à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philosophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. rust. Caroli Stephani Prædium rusticum. Parisiis 1629. in 8°.

C. Dur. Castor Durantes. Herbario nuovo di Castore Durante, Medico & Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina.*

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigenarum Bataviæ. Amstelodami 1683.

Clus. App. Clusius in Appendice Historiæ Plantarum.

Scriptorum rei Herbaria.

Clus. App. alt ad lib. vi. Clusius in Appendice altera ab librum vi. v, g.

Clus. Cur. post. in folio. Clusius in Curis posterioribus, in folio 1611. Antuerpiæ.

Clus. Exot. Clusius de Exoticis. Caroli Clusii Atrebatensis Exoticorum lib. x. Antuerpiæ 1605. in folio.

Clus. Hisp. Caroli Clusii Atrebatensis rariorum aliquot plantarum per Hispanias observatarum Historia. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Clus. Hist. Caroli Clusii Atrebatensis rariorum plantarum Historia. Antuerpiæ in folio 1601.

Clus. Pann. Caroli Clusii Atrebatensis rariorum aliquot stirpium per Pannoniam, Austriam &c. observatarum Historia. Antuerpiæ 1583.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabii Columnæ Lyncei minus cognitarum stirpium ΕΚΦΡΑΣΙΣ. Romæ 1606. in 4°.

Col. part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncei minus cognitarum stirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobasanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hispaniæ Thesaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1649.

Cord. Hist. Valerii Cordi Historiæ Stirpium libri iv. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Parisiensis Canadensium Plantarum, aliarumque nondum editarum Historia. Parisiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Historia Gallicè scripta. *Histoire des Plantes, composée en Flamand, par Dodoens ou Dodonée, & traduite en François par Clusius, ou Charles de l'Ecluse.* A Anvers 1557. in folio.

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechliniensis, Medici Cæsarei, Stirpium Historiæ Pemptades sex, sive libri xxx. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de' semplici, Pietre, & Pesci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eyst. Hortus Eystettensis. Operâ Basilii Besleri Philiatræ & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Hesp. Ferrarii Hesperides: sive de Malorum Aureorum cultura & usu libri iv. Joannis Baptistæ Ferrarii, Senensis, è Societate Jesu. Romæ 1646. in folio.

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptistæ Ferrarii, Senensis, è Societate Jesu, de Florum Cultura libri iv. Romæ 1633. Amstelodami, in 4°.

Explicatio nominum.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ sylvestres, sive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino sponte nascentium, à Mauricio Hoffmanno. Altdorffii 1677. in 4°.

Ejusdem Florilegium Altdorffinum, sive Catalogus Plantarum Horti Medici, Altdorffii. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bat. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Batavorum 1690. in 8°.

Fuchf. U. e. Historia Stirpium Commentarii insignes, auctore Leonhardo Fuchfio. Basileæ 1541. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Historia Plantarum emaculata. Londini 1597. in folio.

Gesn. Biblioth. Bibliotheca universalis Gesneri. Tiguri 1545. in folio.

Gesn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Gesnerum luci datæ à C. Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Gesn. Epist. Epistolarum Medicinalium Conradi Gesneri, Philosophi Medici Tigurini libri 111. Tiguri 1577. in 4°.

Gesn. Epist. à C. B. editæ. Conradi Gesneri Philosophi & Medici Epistolæ à C. Bauhino nunc primùm editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctisive nomen habentibus. Basileæ 1591. in 8°.

Gesn. de fig. Lap. Conradi Gesneri de rerum Fossilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & similitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Gesn. Hort. Horti Germaniæ. Auctore Conrado Gesnero, cum Operibus Cordi editi sunt. in folio.

Gesn. de rei Herbar. Scriptor. ad Cord. Gesnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Historiam Plantarum Valerii Cordi.

Gesn. de rei Herbar. Scriptor. ad Trag. Gesnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Historiam Plantarum Hieronymi Tragi

Grisl. in Epist. dedic. V L. Grisley in Epistola dedicatoria Viridarii Lusitani

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hispaniæ Thesaurus ex Francisci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdorf.*

H. Amstel. in 12. Hortus Amstelodamensis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amstelodamensis. Amstelodami 1686. in 12.

H. Amstel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amstelodamensis Descriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amstelodami 697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Francisco Cupani. Neapoli 1696. cum supplemento primo in 4°.

H. Cathol.

Scriptorum rei Herbaria.

H. Cathol. suppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Francisci Cupani, Panormi 1697. in 4°.

Hort. Ednb. Hortus Medicus Edinburgensis, auctore Jacobo Sutherland, Edinburgi 1683. in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amstelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impressa est. in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Bles. Hortus Regius Blesensis. Parisiis 1655. in folio.

H. R. Monsp. Hortus Regius Monspeliensis Petri Magnol. Monspelii 1657. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Parisiensis. Parisiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag. 213.

J. B. 3. 618. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. Part. 2. 25. J. Bauhinus, tom. 3. part. 2. pag. 25. Historia scilicet plantarum universalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Charlero Doctore, Basiliensibus; quam recensuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevensis, Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum species appressæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Parisiis in 4°.

Imper. Historia naturale di Ferrante Imperato Neapolitano. Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionysii Joncquet, Medici Paris. Hortus. Parisiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Lal. Triumph. apud fratrem. Lælii Triumphetti Catalogus Plantarum, cum observationibus J. Baptistæ Triumphetti ejus fratris editus,

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii, in Insulis Americanis, & maxime in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum investigationi operam dantes.

Lob. Icon. Mathiæ Lobelii Plantarum seu stirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illustr. Mathiæ de Lobel stirpium Illustrationes, accurante Guill. How, Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obs. Lobelli Illustrationes Plantarum, seu stirpium Historia Mathiæ de Lobel Insulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Historia generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium 1586. in folio.

Explicatio nominum.

Lugd. App. Appendix Historiæ generalis Plantarum Lugduni editæ apud Rouillium.

Lugd. Gal. Editio Gallica Historiæ generalis Plantarum. Lugduni 1616. in folio.

Mappus. D. Mappus, filius, Medicinæ Doctor Argentinensis, in rerum naturalium cognitione apprime versatus, paternæ virtutis hæres dignissimus.

Marcgr. Georgii Marcgravii de Liebstad, Misnici Germani, Historiæ Rerum naturalium Brasiliæ libri octo; editi simul cum Historia Pisonis. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Math. Petri Andreae Mathioli, Senensis Medici, Commentarii in sex libros Pedacii Dioscoridis. Venetiis ex officina Valgrifiana 1565. in folio.

Math. Lob. Icon. Mathiolus à Lobelio memoratus in Iconibus stirpium.

Mentz. Index nominum Plantarum multilinguis, Operâ Christiani Mentzelii. Berolini 1682. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius, in Pugillo rariorum Plantarum, ad calcem Indicis editus.

Mor. Hist. Oxon. Part. 2. Plantarum Historiæ universalis Oxoniensis Pars 2. auctore Roberto Morison. Oxonii 1680. in folio.

Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Plantarum Historia universalis Oxoniensis Pars 3. auctore Roberto Morison, à Jacobo Bobarto non solum edita in lucem, sed maximè illustrata. Oxonii 1699. in folio.

Mor. H. R. Bles. Hortus Regius Blesensis auctus, seu Prælua Botanica Morisoni. Londini 1669. in 8°.

Mer. Umb. Plantarum Umbelliferarum Distributio nova, auctore Roberto Morison. Oxoniis 1672. in folio.

Munt. Hist. Muntingius in Historia Plantarum in folio. Amstelodami.

Mus. Petiv. Musæum Petiverianum, cujus Centuria 1^a 1695. 2^a & 3^a 1698. 4^a 1700 & 5^a 1699. Londini prodire in 8°.

Mus. Reg. Soc. Cat. Catalogus Musæi Regiæ Societatis à D. Grew. elaboratus.

Oldenl. Henricus Bernardus Oldenlandius, Germanus, Pauli Hermanni discipulus, Medicinæ & Plantarum studiosus, quarum gratiâ ad caput Bonæ (sic) ei se contulit, & paucis abhinc annis periit vir meliore fato & longiore vitâ dignus, cui multas rarioreas plantas debeo.

Par. Bat. Pauli Hermanni Paradisus Batavus. Lugduni-Batavorum 1698. in 4°.

Park. Par. Joannis Parkinsoni Paradisus terrestris. Londini 1629. in folio.

Park. Theat. Joannis Parkinsoni Theatrum Botanicum. Londini 1640. in folio.

Scriptorum rei Herbaria.

Pass. Icon. Icones Crispini Passai. Arnheimi 1607.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 12.

Pillet. Pilleterius. Plantarum in Walachria Zeelandiæ Insula nascentium Synonymia, auctore Casparo Pilleterio. Middelburgi: 610. in 8°.

Pison. Guilielmi Pisonis de Indiæ utriusque Re naturali & medica libri quatuordecim. Amstelodami 1658. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Plum. Plumerius. *Description des Plantes de l'Amerique, par le Pere Plumier.* A Paris 1693. Carolus Plumerius Massiliensis, Botanicus Regius, è sanctissimo Minimorum Ordine non moribus tantum sed doctrinâ qua pollet maximâ commendandus, cum in Mathematicis disciplinis & Philosophia, tum maximè in Re Herbaria; quâ semper adeo delectatus est, ut nullis neque periculis, neque laboribus perterritus plures ipse solus nondum descriptas in Indiis Occidentalibus plantas observavit, quam omnes hujus ævi Botanici. Harum autem nomina pro suamâ qua me complectitur benevolentiam publici juris in hoc opere facere voluit, maximâ diligentiam totus incumbens in delineandis, incidendisque iconibus ac descriptionibus concinnandis quas prope diem ipse editurus est.

Pluk. Almag. Bot. Leonardi Plukenetii Almagestum Botanicum. Londini 1696. in folio.

Pluk. Phytogr. Leonardi Plukenetii Phytographia. Cujus Pars 1. & 2. Londini 1661. tertia verò 1692. quarta demum 1696. exhibitæ sunt in folio.

Pon. Bal. Ital. Monte Baldo descritto da Giovanni Pona Veronese. In Venetia 167. in 4°. Eadem Latine prodiit in folio cum Operibus Clusii. Antuerpiæ 169. Basileæ verò in 4°. 1608.

Prodr. Par. Bat. Prodromus Paradisi Batavi. Amstelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

P. Alp. Ægypt. Prosperi Alpini de Plantis Ægypti Liber. Venetiis 1633. in 4°.

P. Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo, Prosp. Alpini. Venetiis 1656. in 4°.

Raii Cat. Angl. Catalogus Plantarum Angliæ & Insularum adjacentium. Opera J. Raii è Societate Regia. Londini 1677. in 8°.

Raii Cat. Cant. Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam nascentium. Cantabrigiæ 1660. Appendix verò 1685. in 8°.

Raii Hist. Historia Plantarum. Auctore J. Raiò è Societate Regia. Londini 1686. in folio.

Raii Syllog. Sylloge Stirpium Europæarum J. Raii. Londini 1694. in 8°

Raii Synops. Synopsis Methodica Stirpium Britannicarum. Auctore. Raio. Londini 1690. in 8°, tum & 1696.

Explicatio nominum

Renal. D. Renalmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Parisiensis, magnas avitæ virtutis spes faciens.

Richier Onomat. Onomatologia, seu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Mospeliensi recens constructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico professore, imperante. Mospelii 1598. in 12.

Richier Recherch. *Deſſein touchant la Recherche des Plantes du pays de Languedoc*; par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. in 8°. Cum quinque Iconibus æneis.

Richier. Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantissimæ quidem, sed nondum editæ, nec forsitan edendæ: quarum Tabulæ æneæ prostant Mospelii in Musæo Clariss. Viri D. de Belleval,

Rivini. D. Augusti Quirini, Rivini, Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ sunt flore regulari, monopetalo. Lipsiæ 1690. in folio.

Ejusdem Ordo Plantarum quæ sunt flore regulari, pentapetalo. Lipsiæ 1699. in folio.

Rob. Cat. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoticarum, quæ Lutetiæ coluntur: à I. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horti celeberrimæ Scholæ Parisiensis curatore. Parisiis 1601. in 12.

Rondel. Rondelietius de Piscibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Parisiis 1536. in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin*, Medicinæ Doctor peritissimus, apud Canadenses Botanicus & Anatomicus Regius, accuratissimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bot. Schola Botanica. Amstelodami 1689. in 12.

Schwenck. Stirpium & Fossilium Silesiæ Catalogus, à Casparo Schwenckfelt. Lipsiæ 1600. in 4°.

Scot. illustr. Scotia illustrata. Auctore Roberto Sibbaido. Edimburgi 1684. in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Pauli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Insulæ Jamaicæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel *Bod. à Stap.* Theophrasti Eresii de Historia Plantarum libri decem, quos illustravit Joannes Bodæus à Stapel. Amstelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Massiliensis; Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indijs Occidentalibus redux, quò Plantarum investigandarum causâ abierat, Massiliæ mortuus est paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amstelodami 1647. in folio.

Scriptorum rei Herbaria.

Tabern. Hist. Jacobi Theodori Tabernæmontani Historia Plantarum Germanicè scripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Francofurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, sive Catalogus Plantarum sponte nascentium in montibus & locis vicinis Hercyniæ. Francofurti. 1558. in 4º. cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc. Antarct. *Les singularitez de la France Antarctique ; par André Thevet.* A Paris 1558. in 4º.

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus Libri tres. Argentorati 1552. in 4º.

Triumpf. Observationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum. Auctore Joanne Baptista Triumphetti, Bononiensis. Romæ 1685. in 4º.

Triumpf. Syllab. Triumphetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum. Romæ 1688. in 4º.

Vesl. in P. Alp. Veslingius in Prosperum Alpinum. Patavii 1638. in 4º.

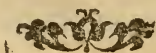
V. Lusit. & Vir. Lusit. Viridarium Lusitanum Gabrielis Grisley. Ulyssipone 1660. in 12.

Zan. Istoria Botanica di Giacomo Zanoni, Semplicista è soprintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

- CLASSIS I. De herbis & suffruticibus, flore monopetalo, campaniformi pag. 76.
- CLASSIS II. De herbis & suffruticibus, flore monopetalo, infundibuliformi & rotato, 116.
- CLASSIS III. De herbis & suffruticibus, flore monopetalo, anomalo, 158.
- CLASSIS IV. De herbis & suffruticibus, flore monopetalo, labiato, 177.
- CLASSIS V. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, cruciformi, 210.
- CLASSIS VI. De herbis & suffruticibus, flore rosaceo, 234.
- CLASSIS VII. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, rosaceo, umbellato, 304.
- CLASSIS VIII. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, caryophylleo, 329.
- CLASSIS IX. De herbis & suffruticibus, flore liliaceo, 343.
- CLASSIS X. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, papilionaceo, 388.
- CLASSIS XI. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, anomalo, 418.
- CLASSIS XII. De herbis & suffruticibus, flore flosculofo, 438.
- CLASSIS XIII. De herbis & suffruticibus, flore semiflosculofo, 467.
- CLASSIS XIV. De herbis & suffruticibus, flore radiato, 480.
- CLASSIS XV. De herbis & suffruticibus, flore apetalò seu stamineo, 501.
- CLASSIS XVI. De herbis & suffruticibus, qui floribus carent & semine donantur, 536.
- CLASSIS XVII. De herbis & suffruticibus, quorum flores & fructus vulgò desiderantur 550.
- CLASSIS XVIII. De arboribus & fruticibus, flore apetalò, 577.
- CLASSIS XIX. De arboribus & fruticibus, flore amentaceo, 580.
- CLASSIS XX. De arboribus & fruticibus, flore monopetalo, 593.
- CLASSIS XXI. De arboribus & fruticibus, flore rosaceo, 610.
- CLASSIS XXII. De arboribus & fruticibus, flore papilionaceo, 643.

JOSEPHI PITTON
TOURNEFORT
AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiae Regiae Scientiarum Socii,
& in Horto Regio Botanices Professoris,

COROLLARIUM
INSTITUTIONUM
REI HERBARIÆ,
IN QVO

*Plante 1356. munificentia LUDOVICI MAGNI in Orientalibus
Regionibus observata recensentur, & ad
genera sua revocantur.*

REI HERBARIÆ
STUDIOSIS,

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT S.D.

SEXCENTIS & septuaginta tribus Plantarum generibus quâ potui diligentia definitis, earumque speciebus 8846. *επιμεθοδως* recensitis in Institutionibus Rei Herbariæ, quæ jam ante triennium editæ sunt, huc nervos omnes contendendos, huc industriam omnem conferendam existimavi, Philobotani charissimi, ut novis plantarum generibus ac speciebus *Βολανη*, meæ à puero delicia, amplificaretur. At verò cum præstantissimos hac in arte viros falcem in Europæas messes abundè jam injecisse animadverterem, nihil satius putavi quàm Orientales lustrare plagas, ut rariores plantas, easque maximè quas Medicinæ Principes adeo celebrarunt & ad medendum adhibuerunt, ad humanos usus ex eorum monumentis revocarem, suisque generibus adjungerem. Consilium non tantum probavit, sed etiam animos adjecit munificentia suâ Regum ille post hominum memoriam maximus LUDOVICUS MAGNUS, bonarum artium omnium & Medicinæ promovendæ studiosissimus, adnitentibus ac patrocinantibus apud ipsum Illustrissimis Viris, qui pro publica salute semper excubant, summo Galliarum ac Rei navalis Ministro, Academiæ Regiæ Scientiarum Præfecto DD. Hieronymo Phelypeaux Comite de Pontchartrain;

Rei Herbariæ Studioſis.

DD. Guidone Creſcentio Fagon Archiatrorum Comite;
 DD. Joanne Paulo Bignon Comite Conſiſtoriano, Acade-
 miæ Regiæ Præſide. Quare tanti Principis mandatis inci-
 tatus, tantorum virorum commendatione confirmatus,
 amplo viatico litteriſque commendatitiis inſtructus, duos
 viæ comites gaudii ac laboris participes mihi compara-
 vi, non ſolum ex Academia Regiæ Scientiarum ſuffra-
 gio, ſed ex animi mei ſententia: primum quidem An-
 dream Gundelſheimer Doctorem Medicum Germanum,
 egregiæ humanitatis virum, præclaræ ad virtutem indo-
 lis, exquisitæ doctrinæ, cujus diligentiam ne vel minima
 quidem herba feſellit unquam: alterum verò Claudium
 Aubriet Gallo-campanum, hominem officii plenum, ho-
 neſtum, bonum, plantas & animalia pingendi adeo pe-
 ritum, ut perpaucos habeat pares, ſuperiorem, quòd
 ſciam, neminem.

Ergo Maſſiliâ ſolvimus Octavo Kal. Maii. Anno MDCC.

Proſequitur ſurgens à puppi Ventus euntes,

Et tandem antiquis Curetûm allabimur oris. Æneid. 3.

^a Cretam ſcilicet appulimus quinto Nonas Maii. Dein-
 de ^b Cimolo, ^c Melo, ^d Siphno, ^e Seriphò, ^f Paro, ^g Naxo,
^h Amorgo, ⁱ Io, ^k Anaphe, ^l Thera, ^m Theraſiaque, ⁿ My-
 cono, ^o Delo, ^p Rheneia, ^q Syro, ^r Gyaro, ^s Ceo, ^t He-
 lena, ^u Scyro, ^x Teno, ^y Andro, ^z Samo, ^a Patmo, ^b Chio,
^c Leſbo, aliisſque Maris Ægæi inſulis tum Cycladibus tum
 Sporadibus incredibili quadam cum voluptate ſic pera-
 gratis, ut quacumque fere ingrederemur, in aliquam vel
 hiftoriam vel plantam veſtigium poneremus, Conſtan-
 tinopolim tandem acceſſimus: Poſtquam autem amplifi-

- ^a Candie.
- ^b L' Argentiera.
- ^c Le Milo.
- ^d Sifano.
- ^e Serſo.
- ^f Paros.
- ^g Naxie.
- ^h Amorgo.
- ⁱ Nio.
- ^k Nanſo.
- ^l Santorin.
- ^m Iſle vis - 2 - vis
de Santorin.
- ⁿ Mycone.
- ^o La petite Delos.
- ^p La grande Delos.
- ^q Syra.
- ^r Joura.
- ^s Zia.
- ^t Macroniſ.
- ^u Skiro.
- ^x Le Tine.
- ^y Andros.
- ^z Samos.
- ^a Patino.
- ^b Scio.
- ^c Melin.

Rei Herbariæ Studiosis.

nam illam civitatem seu potius orbis miraculum lustravisse-
mus, Pontum Euxinum Trapezuntem usque ita superavimus naviculâ,
ut quotidie appelleremus, ac plantis hac illac avidè exploratis,
in orâ pernoctarem nunc in Bithynia, nunc in Ponto, Paphlagonia
vel Cappadocia, nec unquam sine fructu. Non minori cum alacritate
per Armeniam utramque, Iberiam seu Georgiam, Persarumque
finitimas Provincias ac * *Caucasi* cubitos Caspiose
montes spatii sumus, contemplatione pulcherrimarum rerum non
recreati tantum, sed porro magis ac magis invitati. Itaque rursus
in Armeniam reversi ad Olympum Asiæ montem pervenimus viâ
per Galatiam seu Gallogræciam institutâ, ulteriusque progressi
Mysiam, Phrygiam, Æolidem, Lydiam ac Ioniam adivimus, cujus
civitatibus insignioribus Smyrna ac Epheso perlustratis, cum
jam pestis in Syria ac Ægypto dirè grassaretur, Galliam
commodâ navî etiam si parum secundis ventis adepti sumus.
Vos nunc, Philobotani Charissimi, quas summo cum labore nec
sine frequenti capitis discrimine collegimus herbas, orientales
illas gazas (sunt enim plures 1300.) supervacuis opibus
anteponendas nobiscum miremini ac fruamini in hoc Corollario
ad genera sua relatas, in altera Editione Institutionum Rei
Herbariæ ad cæteras species ejusdem generis aliquando referendas.
Harum omnium descriptiones quibus disponendis ac perficiendis
operam do, tum & cæterarum quas in Alpibus & Pyreneis,
Hispania ac Lusitania olim inveni collegique propediem in
lucem emittentur, si cum vita valetudo & cum valetudine
otium suppetat: atque etiam inducor in illam spem eas suis
iconibus ornatum iri quibus

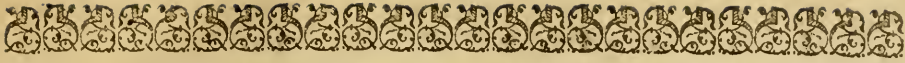
* ἀρκάτες τῆς
Καυκάσου
Strab. lib. 11.

Rei Herbaria Studiosis.

Res Herbaria carere nequit sine magno sui splendoris dispendio. Valetate interim, Philobotani charissimi, ac labores nostros æqui bonique consulite. Ego quod in me est desiderari à vobis numquam patiar, si placere sensero, officium meum. Mecum autem de felici, nec ut opinor, Rei medicæ inutili nec vobis ingrata peregrinatione D. O. M. gratias agite. Lutetiæ Parisiorum ex Horto Regio. Postridie Kal. Januarii. M. DCCIII.

TABULÆ
GENERUM
RECENS INSTITUTORUM
IN HOC COROLLARIO.

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

- P**AG. 76. *Mandragora* speciebus addenda sequens.
Mandragora foliis asperis, fructu parvo, ovato & acuminato, floribus violaceis.
 Eadem floribus subalbidis. *Prioris varietas.*
Pag. 77. speciebus Belladone addenda sequens.
Belladonna Orientalis, foliis angustioribus, subhirsutis, flore magno.
Pag. 78. speciebus Polygonati addenda sequens.
Polygonatum Orientale, latifolium, flore parvo.
Pag. 80. speciebus Gentiane addenda sequentes.
Gentiana Orientalis, amplissimo & acutissimo *Asclepiadis* folio.
Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, candidissimo.
Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, ex albo virescente. *Prioris varietas.*
Gentiana Orientalis, minor, autumnalis, *Myrtifolia*, flore magno, cæruleo.
Pag. 82. Convolvuli speciebus addenda sequentes.
Convolvulus Græcus, *Sagittæ* foliis, flore albo. *Convolvulus minimus*, angusto auriculato folio *Bocc. Mus. Tab. 33. in hortis satus faciem mutat, & ad Convolvulum minorem, arvensem C. B. Pin. plurimum accedit.*
Convolvulus argenteus, angustifolius, umbellatus, partim erectus, partim supinus. *Dorycnium P. Alp. Exot. 73.*
Convolvulus Orientalis, humilis, argenteus, latifolius, erectus & villosus.
Convolvulus Orientalis, argenteus, *Althææ* foliis angulatis.
Convolvulus Orientalis, humifusus, *Pilosellæ* foliis.
Convolvulus Orientalis, folio oblongo, flore suaverubente.
Pag. 85. Tithimali speciebus addenda sequentes.
Tithymalus Creticus, *Characias*, angustifolius, villosus & incanus.
Tithymalus Creticus, supinus, *Herniariæ* folio.
Tithymalus Græcus, *Amygdali* folio acutissimo & glauco, caule purpureo.
Tithymalus Græcus, annuus, *Valerianæ rubræ* folio.
Tithymalus Græcus, *Helioscopius*, maximus, foliis eleganter crenatis.
Tithymalus Orientalis, palustris, tuberosa radice, *Lathyridis* facie.
Tithymalus Orientalis, latissimo folio, villosus, flore aureo, segmentis rotundioribus.

- Tithymalus Orientalis, latissimo folio, villosus, flore lunato.
 Tithymalus Orientalis, minimus, Nummulariæ folio.
 Tithymalus Orientalis, Anacamperotis folio, flore magno, cristato.
 Tithymalus Orientalis, Anacamperotis folio tenuissime serrato, flore minori, non cristato.
 Tithymalus Orientalis, latissimo folio glauco & glabro.
 Tithymalus Orientalis, patulus & humilior, Salicis folio villosus.
 Tithymalus Orientalis, Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
 Tithymalus Orientalis, Linariæ folio, humillimus.
 Tithymalus Orientalis, longissimo & angustissimo folio.
 Tithymalus Orientalis, Cyparissias, patulus, foliis superioribus hastatis, flore minimo.
 Tithymalus Orientalis, Salicis folio, minor & glaber, fructu verrucoso.
 Tithymalus Orientalis, Lini folio acutissimo.
 Tithymalus arboreus, humilior & patulus, latiore folio.
 Tithymalus arboreus, humilior & patulus, angustiore folio. *Prioris varietas.*
Pag. 90. Cotyledonis speciebus addenda sequentes.
 Cotyledon major, Cretica, flore albo. *Vulgaris varietas.*
 Cotyledon major, Cretica, flore purpureo. *Vulgaris varietas.*
 Cotyledon Cretica, tuberosa radice, flore luteo, parvo.
Pag. 91. Apocyni speciebus addenda sequentes.
 Apocynum Bithynicum, arbores altissimas scandens, folio subrotundo. *Periploca latifolia Wheel. Itin.*
 Apocynum folio subrotundo, ex viridi & flavescente variegato.
Pag. 93. Periploca speciebus addenda sequens.
 Periploca Orientalis, foliis longioribus & acutioribus. *Scamonea macrorrhiza. P. Alp Exot. 61.*
Pag. 93. Asclepiadis speciebus addenda sequentes.
 Asclepias siliquâ bifido mucrone C.B.Pin. 303. *Asclepias Cretica Clus. Hist. App. 1. tom. 1. cclv.*
 Asclepias Orientalis, latifolia, flore purpurascens, caule firmo.
 Asclepias Orientalis, minima, flore ex atro-purpureo flavescens.
 Asclepias Orientalis, latifolia, flore viridi.
 Asclepias Orientalis, latifolia, inodora, flore flavescens, fructus mucrone bifido & introsum incurvo.
 Asclepias Orientalis, amplissimo folio scandens, flore vario.
Pag. 94. Malva speciebus addenda sequentes.
 Malva Cretica, minor, hirsuta.
 Malva Cretica, annua, altissima, flore parvo, ad alas umbellato.
 Malva Orientalis, erectior, flore magno, suave-rubente.
Pag. 97. Alcea speciebus addenda sequentes.
 Alcea Cretica, hirsuta.
 Alcea Orientalis, frutescens, foliis tripartitis, flore parvo.

Pag. 102. speciebꝯ Bryonia addenda sequentes.

Bryonia Cretica, maculata C. B. Pin. 297.

Bryonia Græca, Platani foliis.

Bryonia Orientalis, foliis amplioribus, lucidis & glabris, subtus hirsutis, magno fructu, nigro.

Pag. 102. Tamni speciebꝯ addenda sequens.

Tamnus Cretica, trifido folio.

Pag. 104. Cucumeris speciebꝯ addenda sequens.

Cucumis sativus & serotinus, fructu villoso.

Pag. 104. Melonis speciebꝯ addenda sequens.

Melo serotinus & diu durans, fructu parvo, striato, globoso,

Pag. 106. Anguria speciebꝯ addenda sequentes.

Anguria carne flavescente, semine nigro.

Anguria carne rubente, semine nigro, majori.

Anguria carne rubente, semine rubro, minori.

Pag. 108. Campanula speciebꝯ addenda sequentes.

Campanula Cretica, caulibus supinis, foliis incisís, flore oblongo.

Campanula Cretica, arvensis, flore maximo.

Campanula Cretica, foliis longioribus, incisís, flore magno.

Campanula Cretica, caulibus supinis, flore maximo, pelviformi.

Campanula Cretica, folio subrotundo, flore parvo.

Campanula foliis profunde incisís, fructu duro. *Medium Dioscoridis Rarvolf. 284.*

Campanula foliis profunde incisís, fructu duro, tomentosa tota & incana.

Campanula saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ.

Campanula saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ subhirsutis, crenatis ac veluti rugosis.

Campanula Græca, saxatilis, Bugulæ folio.

Campanula Græca, saxatilis, Jacobææ folio.

Campanula Orientalis, erecta, foliis oblongis, angustis, profunde crenatis.

Campanula Orientalis, pumila, repens, flore magno.

Campanula Orientalis, Limonii minimi facie, flore patulo.

Campanula Orientalis, maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.

Campanula foliis Cymbalariae crispis, Montis Olympi.

Campanula Orientalis, foliis Blattariæ subhirsutis.

Campanula Orientalis, erecta, Alliariæ folio, flore albo, pyramidato.

Campanula Orientalis, saxatilis, foliis Cymbalariae, flore magno.

Campanula Orientalis, monanthos, Lychnidis folio.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crispis, flore patulo, subcæruleo.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crispis, flore patulo, albo. *Prioris varietas.*

Campanula Orientalis, folio longo, rigido, aspero, flore sursum spectante.

Campanula Orientalis, saxatilis, argentea, Leucoii folio.

- Campanula Orientalis, angustifolia, capitulo Papaveris Rhæados.
 Campanula Orientalis, sphærocephalos, angustiore folio, flore cæruleo.
 Campanula Orientalis, foliis Parmicæ, flore oblongo.
 Campanula Orientalis, Linifolia, flore magno.
 Campanula Orientalis, angustifolia, pumila, floribus cæruleis, uno versu dispositis.
 Campanula Orientalis, angustifolia, pumila, floribus albis, uno versu dispositis. *Prioris varietas.*
 Campanula Orientalis, maxima, subhirsuta, flore maximo, purpurascente.
 Campanula Orientalis, maxima, subhirsuta, flore maximo, albo. *Prioris varietas.*
 Campanula Orientalis, multicaulis, angustifolia, flore parvo.
 Campanula Orientalis, altissima, flore parvo, pyramidato.
 Campanula Orientalis, foliis incis, flore minimo & multiplici.
Pag. 113. Rapunculi speciebus addenda sequentes.
 Rapunculus Creticus, Petromarula flore albo.
 Rapunculus Orientalis, foliis angustis, dentatis.
 Rapunculus Orientalis, angustifolius, multicaulis, totus floridus.
 Rapunculus Orientalis, Campanulæ pratensis folio.
 Rapunculus Orientalis, foliis longioribus, asperis & rigidis.
 Rapunculus Orientalis, altissimus, foliis glabris & rigidis.
 Rapunculus Orientalis, Hesperidis folio.
Pag. 113. Rubia speciebus addenda sequentes.
 Rubia Cretica, frutescens, tenuifolia. *Rubia arborescens P. Alp. Exot. 112.*
 Rubia Cretica, folio amplissimo, aspero.
Pag. 114. Aparines speciebus addenda sequentes.
 Aparine Græca, vulgari similis, folio latissimo.
 Aparine Græca, saxatilis, incana, tenuifolia. *Gallium montanum, Creticum R. Alp. Exot. 166.*
 Aparine Samia, saxatilis, latifolia, & incana.
 Aparine Samia, minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
 Aparine Orientalis, minor & incana, multiflora, flore albo.
Pag. 117. Gallii speciebus addenda sequentes.
 Gallium saxatile, folio peramplo, glauco.
 Gallium Creticum, annuum, tenuifolium, flore albido.
Pag. 115. Cruciatæ speciebus addenda sequentes.
 Cruciatæ Cretica, fruticosa, flore albo. *Gallium montanum, alterum, P. Alp. Exot. 293.*
 Cruciatæ Orientalis, latifolia, erecta, glabra.
 Cruciatæ Orientalis, latifolia, foliis subhirsutis, flore purpurascente.
 Cruciatæ Orientalis, latifolia, foliis subhirsutis, flore subcæruleo.
 Cruciatæ Orientalis, glabra, humifusa.
Pag. 116. Quamoclit speciebus addenda sequens.
 Quamoclit minima, humifusa, palustris, Herniariæ folio *Anthyllis P. Alp.*

Exot. 157. quæ idcirco ex speciebus *Alfines* excludenda pag. 665.

Pag. 117. *Hyoscyami* speciebus addenda sequentes.

Hyoscyamus Orientalis, *Deer* folio, tuberosa radice.

Hyoscyamus minor, albo similis, umbilico floris atro-purpureo. *Hyoscyami* alterum genus in *maritimis Casalp.* 215.

Hyoscyamus major, albo similis, umbilico floris atro-purpureo.

Hyoscyamus Creticus, luteus, major. C. B. Prod. 92. *Hyoscyamus aureus* P. Alp. Exot. 99. *Hyoscyamus albus*, Creticus Clus. Hist. lxxxiiiij. & *Hyoscyamus Creticus alter*, Eiusdem idem sunt. Hinc sequitur *Hyoscyamum Creticum, luteum, majorem*. C. B. Pin. 169. à minori nequaquam sejungendum esse.

Pag. 119. *Pervinca* speciebus addenda sequentes.

Pervinca Orientalis, latifolia, villosa, flore magno.

Pervinca Orientalis, latifolia, villosa, flore parvo.

Pervinca Orientalis, angustifolia, villosa.

Pag. 122. *Centaurii minoris* speciebus addenda sequens.

Centaurium minus, Creticum, flore oblongo, è viridi flavescente.

Pag. 123. *Androsaces* speciebus addenda sequentes.

Androsace Orientalis, foliis *Valerianellæ* undulatis & crispis.

Androsace Orientalis, Coronopi folio. Prioris varietas.

Androsace Orientalis, foliis Coris, flore odoratissimo.

Pag. 124. *Primula veris* speciebus addenda sequentes.

Primula veris minima, Lactucæ folio, radice Anisum redolente.

Primula veris Orientalis, Hormini folio.

Primula veris Orientalis, Cimices redolens.

Primula veris Orientalis, Lactucæ folio, flore umbellato, purpureo.

Primula veris Orientalis, caule altissimo, folio angustissimo, flore umbellato purpureo.

Pag. 126. *Plantaginis* speciebus addenda sequentes.

Plantago Cretica, minima, tomentosa, caule adunco. *Holosteum* seu *Leontopodium Creticum* C. B. Pin. 190. *Leontopodium* P. Alp. Exot. 114.

Plantago Chia, albida, Monspelienfi similis, folio vix sesquilineam lato.

Plantago Græca, folio rigido, leviter dentato, angusto, caule altissimo.

Plantago Orientalis, Scorzonæ folio.

Pag. 130. *Rubeola* speciebus addenda sequentes.

Rubeola Cretica, saxatilis, fruticosa, Gallii folio, flore purpuro-violaceo.

Rubeola Cretica, saxatilis, frutescens, flore flavescente.

Rubeola Cretica, incana, floribus purpurascens.

Rubeola Cretica, scetidissima, frutescens, Myrsifolia, flore magno, suaverubente.

Rubeola Orientalis, fetida, fruticosa, Serpillifolia, flore parvo, suaverubente.

Rubeola Orientalis, minima, flore purpurascens.

Rubeola Orientalis, foliis Gallii, flore multiplici ex viridi flavescens.

Pag. 131. *Valeriana* speciebus addenda sequentes.

Valeriana tuberosa Imperati 656. J. B. 3. 207.

Valeriana Orientalis, Alliaria folio, flore albo.

Valeriana Orientalis, Silybrii Mathioli folio.

Valeriana Orientalis, minima, flore leucophæo.

Valeriana Orientalis, angustifolia, floribus & radice Valerianæ hortensis.

Pag. 132. Valerianella speciebus addendæ sequentes.

Valerianella Cretica, fructu vesicario.

Valerianella Orientalis, fructu parvo, corniculato.

Pag. 133. Borraginis speciebus addendæ sequentes.

Borrago Cretica, flore reflexo, elegantissimo, suaverubente.

Borrago Constantinopolitana, flore reflexo, cæruleo, calyce vesicario.

Pag. 133. Buglossi speciebus addendæ sequentes.

Buglossum Creticum, humifusum, acaulon, perenne, Echii folio angustissimo.

Buglossum Samium, frutescens, foliis Rorismarini obscurè virentibus, lucidis

& hirsutis. *Anchusa arborea P. Alp. Exot. 69.*

Buglossum Chium, arvense, annuum, Lithospermi folio, flore cæruleo.

Buglossum Orientale, erectum, foliis undulatis, flore amœne cæruleo.

Buglossum Orientale, angustifolium, altissimum.

Buglossum Orientale, flore luteo.

Buglossum Orientale, angustifolium, flore parvo, cæruleo.

Pag. 135. Echii speciebus addendæ sequentes.

Echium Creticum, latifolium, flore atro-purpureo.

Echium Orientale, folio oblongo, molli & cinericio.

Echium Orientale, Verbasci folio, flore maximo, campanulato.

Echium Orientale majus & asperius, flore leucophæo.

Pag. 136. Pulmonariae speciebus addendæ sequentes.

Pulmonaria Chia, Echii folio verrucoso, calyce vesicario, flore albo.

Pulmonaria Lesbia, Echii folio verrucoso, calyce vesicario, flore cæruleo.

Pulmonaria Orientalis, calyce vesicario, foliis Echii, flore purpureo, in-
dibuliformi.

Pulmonaria Orientalis, calyce vesicario, foliis Echii, flore albo, infundibu-
lifirmi.

Pag. 137. Lithospermi speciebus addendæ sequentes.

Lithospermum Orientale, latifolium, repens, flore magno.

Lithospermum Delium, arvense, minus, spinum, flore minimo, albo.

Lithospermum Orientale, Leucoii folio, flore cæruleo, parvo.

Lithospermum Orientale, latifolium, flore suaverubente.

Pag. 138. Symphyti speciebus addendæ sequentes.

Symphytum Creticum, Echii folio angustiore, longissimis villis horrido, flore
croceo. *An Echium Creticum P. Alp. Exot. 129? qui flores luteos & An-
chusa similes describit sed infeliciter à Pictore expressi sunt.*

Symphytum Orientale, Echii folio ampliore, longissimis villis horrido, flore
croceo.

Symphytum Orientale, Echii folio, flore albo, renuissimo

Symphytum Orientale, Echii folio minori, flore nunc albè nunc flavescente,

- Symphytum Orientale, Oleæ folio argenteo, flore flavescente.
 Symphytum Orientale, Oleæ folio cinereo & hirsuto.
 Symphytum Orientale, angustifolium, flore cæruleo.
 Symphytum Constantinopolitanum, Borriginis folio & facie, flore albo.
 Symphytum Orientale, folio subrotundo aspero, flore cæruleo.
 Symphytum Orientale, folio subrotundo, aspero, flore cæruleo, odoratissimo.
Pag. 138. Heliotropii speciebus addenda sequentes.
 Heliotropium majus, villosum, flore magno, inodoro.
 Heliotropium humi fusum, flore minimo, semine magno. *Ἡλιότροπον μέγρον.*
Diosc. lib. 4. cap. 194.
Pag. 139. Cynoglossi speciebus addenda sequentes.
 Cynoglossum Orientale, vulgari simile, foliis sesquipedem longis, & pedem
 latis.
 Cynoglossum Orientale, vulgari simile, flore minimo, longis staminibus donato.
 Cynoglossum Orientale, angustifolium, flore minimo, longis staminibus do-
 nato.
 Cynoglossum Orientale, flore roseo, profunde laciniato, calyce tomentoso.
 Cynoglossum Orientale, Echii folio, flore cæruleo, minimo, fructu umbili-
 cato, aspero.
 Cynoglossum Orientale, minus, flore campanulato, cæruleo.
 Cynoglossum Orientale, Glastifolium, flore atro cæruleo.
 Cynoglossum Orientale, Plantaginis folio, flore minimo.
 Cynoglossum Orientale, Buglossi folio, fructu umbilicato, cristato.
Pag. 140. Omphalodis speciebus addenda sequens.
 Omphalodes Orientalis, Corni folio.
Pag. 140. Plumbaginis speciebus addenda sequens.
 Plumbago Orientalis, Lapathi folio, flore minore, albido.
Pag. 141. Lysimachia speciebus addenda sequentes.
 Lysimachia Orientalis, lutea, canescens & villosa.
 Lysimachia Orientalis, lutea, flore maximo.
 Lysimachia Orientalis, angustifolia, flore purpureo.
Pag. 142. Anagallidis speciebus addenda sequens.
 Anagallis Cretica, vulgari simillima, flore luteo.
Pag. 143. Veronica speciebus addenda sequentes.
 Veronica Chia, Cymbalariae folio, verna, flore albo, umbilico virescente.
 Veronica Constantinopolitana, incana, Chamædryos folio.
 Veronica Orientalis, foliis Hederæ terrestris, flore magno.
 Veronica Orientalis, erecta, Gentianellæ foliis.
 Veronica Orientalis, elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
 Veronica Orientalis, Ocimi folio, flore minimo.
 Veronica Orientalis, minima, foliis laciniatis.
 Veronica Orientalis, Polygalæ folio.
 Veronica Orientalis, Telephii folio.
Pag. 146. Chryso splenii speciebus addenda sequens.

Chrysofplenium Orientale, Gei facie, magno fructu.

Pag. 146. *Verbasci speciebus addenda sequentes.*

Verbascum Creticum, spinosum, frutescens. *Verbascum spinosum Creticum* D. I. Monnel. Lob. Illustr. 113. *Glastivida prima di Candia Pond. Bald. Ital. 114. Leucoium spinosum P. Alp. Exot. 36. Leucoium Creticum, spinosum, incanum, luteum C. B. Pin. 201.*

Verbascum Græcum, fruticosum, folio sinuato, candidissimo.

Verbascum Orientale, candidissimum, undulatum, crispum, ac veluti verucosum.

Verbascum Orientale, maximum, candidissimum, ramis candelabrum æmulantibus.

Verbascum Orientale, Conyzæ, folio, flore micante è ferrugineo ad aureum colorem vergente.

Verbascum Orientale, Betonicæ folio, flore magno.

Verbascum Orientale, angusto & oblongo folio.

Verbascum Orientale, foliis subrotundis, candidissimis.

Verbascum Orientale, Sophiæ folio.

Pag. 147. *Blattariæ speciebus addenda sequentes.*

Blattaria Orientalis, Bugulæ folio, flore maximo, virescente, lituris luteis in semicirculum striato.

Blattaria Orientalis, Verbasci folio, flore maximo, intensè violaceo.

Blattaria Orientalis, Agrimonix folio.

Pag. 148. *Solani speciebus addenda sequens.*

Solanum Creticum, frutescens, Chenopodii folio.

Pag. 154. *Cyclaminis speciebus addenda sequens.*

Cyclamen amplissimo folio, cordiformi, sericeo & variegato.

Pag. 156. *Pimpinellæ speciebus addenda sequens.*

Pimpinella Orientalis, villosissima.

Pag. 158. *Ari speciebus addenda sequentes.*

Arum Samium, amplissimo folio, Dracunculi flore.

Arum Orientale, latifolium, obscure vires, maculis dilutioribus notatum.

Arum Orientale, autumnale, angustifolium, flore magno, atropurpureo.

Arum Orientale, angustifolium, acaulon ferme, flore purpurascente.

Pag. 160. *Dracunculi speciebus addenda varietas sequens.*

Dracunculus polyphyllus, foliis lituris albicantibus obliquis, notatis.

Pag. 161. *Arisari speciebus addenda varietas sequens.*

Arisarum latifolium, alterum, maculis albis variegatum.

Pag. 162. *Aristolochiæ speciebus addenda sequentes.*

Aristolochia Cretica, scandens, altissima, Pistolochiæ foliis. *Aristolochiæ quartum quoddam genus arbores scandens Bellon. Obs. lib. 1. cap. 17.*

Aristolochia Cretica, flore maximo, fructu angulato.

Aristolochia Orientalis, clematidis, recta, flore longissimo.

Aristolochia Chia, longa, folio minori, subrotundo, flore tenuissimo.

Aristolochia Chia, longa, subhirsuta, folio oblongo, flore maximo.

Aristolochia Orientalis, rotunda, folio oblongo, cordiformi, flore tubulato, luteo.

Aristolochia Orientalis, humilis, amplissimo folio.

Pag. 163. Rapuntii speciebus addenda sequens.

Rapuntium Creticum, minimum, Bellidis folio, flore maculato.

Pag. 165. Digitalis speciebus addenda sequens.

Digitalis Orientalis, Tragopogi folio, flore albido.

Pag. 166. Scrophularia speciebus addenda sequentes.

Scrophularia Cretica, aquatica, major, villosa.

Scrophularia Cretica, frutescens, folio vario, crassiori.

Scrophularia glauco folio, in amplas lacinias diviso.

Scrophularia Græca, frutescens & perennis, Urticæ folio.

Scrophularia Ephesia, Lunariæ folio, flore rubro.

Scrophularia Orientalis, Glaucii & Matricariæ folio.

Scrophularia Orientalis, minor, Melissæ folio.

Scrophularia Orientalis, foliis Cannabinis.

Scrophularia Orientalis, minima, folio subrotundo.

Scrophularia Orientalis, amplissimo folio, caule alato.

Scrophularia Orientalis, Tilixæ folio.

Scrophularia Orientalis, Chrysanthemii folio, flore minimo, atropurpureo.

Scrophularia Orientalis, Chrysanthemii folio, flore minimo, variegato.

Pag. 167. Antirrhini speciebus addenda sequens.

Antirrhinum Creticum, angustifolium, flore maximo, purpureo.

Pag. 168. Linaria speciebus addenda sequentes.

Linaria Constantinopolitana, Lini sativi folio, flore luteo.

Linaria Patmia, maritima, Cymbalariae folio.

Linaria Orientalis, Coris folio, flore leucophæo.

Linaria Orientalis, flore luteo, maximo.

Linaria Orientalis, Lili Persici foliis, florum spicâ densissimâ & pyramidatâ.

Linaria Orientalis, latissimo folio, floribus Linariæ vulgaris.

Linaria Orientalis, vulgari similis, folio longissimo.

Linaria Orientalis, erecta, angusto oblongo folio, flore aureo.

Linaria Orientalis, foliis Linariæ vulgaris, flore cæruleo, palato carente.

Pag. 171. Pedicularis speciebus addenda sequentes.

Pedicularis Cretica, maritima, amplioribus foliis & floribus.

Pedicularis Cretica, annua, minima, floribus vix conspicuis.

Pedicularis Cretica, spicata, maxima, lutea.

Pedicularis Orientalis, flore magno, flavescente, Asphodeli radice.

Pedicularis Orientalis, minima, flore albido.

Pedicularis Orientalis, supina, folio trifido, flore magno, flavescente.

Pedicularis Orientalis, annua, Psyllii folio, flore luteo.

Pedicularis Orientalis, annua, Psyllii folio, flore flavescente.

Pedicularis Orientalis, Asphodeli radice, flore longo, angusto & flavescente.

Pag. 174. Polygala speciebus addenda sequentes.

Polygala Cretica, vulgari similis, flore albido, longiore.

Polygala Orientalis, supina, Myrtifolia, flore cæruleo.

Polygala Orientalis, supina, Myrtifolia, flore purpureo.

Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, purpureo.

Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, albo.

Pag. 175. *Orobanches specieb. addenda sequentes.*

Orobanche Cretica, altissima, flore parvo, densissimo, ex albo & subcæruleo variegato.

Orobanche Cretica, non ramosa, caule tenui, flore parvo, subcæruleo.

Pag. 176. *Acanthi specieb. addenda sequens.*

Acanthus Orientalis, humillimus, foliis pinnatis, aculeatis.

Pag. 177. *Phlomidis specieb. addenda sequentes.*

Phlomis Cretica, fruticosa, folio subrotundo, flore luteo. *Verbasculum*

Salvisolium P. Alp. Exot. 108.

Phlomis Samia, herbacea, Lunariæ folio.

Phlomis Orientalis, foliis laciniatis.

Phlomis Orientalis, Hormini folio, flore minore, calyce glabro.

Phlomis Orientalis, angusto & longiore folio, flore luteo.

Pag. 178. *Hormini specieb. addenda sequentes.*

Horminum Orientale, annuum, sativo simile, coma carens, flore violaceo.

Horminum Orientale, Betonicæ folio angustiore & inodoro.

Horminum Orientale, latifolium, glutinosum, flore partim albo partim purpurascete.

Horminum Orientale, latifolium, glutinosum, flore albo.

Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore cæruleo.

Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore albo.

Horminum Orientale, Lamii folio.

Horminum Orientale, foliis rugosis & verrucosis, angustis, flore albo.

Horminum Orientale, foliis Sclareæ, flore albo, parvo.

Pag. 179. *Sclarea specieb. addenda sequentes.*

Sclarea Orientalis, foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.

Sclarea Orientalis, Betonicæ folio acutissimo, coma purpurascete.

Sclarea Orientalis, foliis rotundioribus, candidissimis.

Sclarea Orientalis, incana, foliis quasi alatis.

Sclarea Orientalis, Verbasci folio, flore partim albo, partim flavescete.

Sclarea Orientalis, folio subrotundo, flore magno partim albo, partim purpurascete.

Pag. 180. *Salvia specieb. addenda sequentes.*

Salvia Cretica, pomifera Clusii, flore albo.

Salvia Cretica, frutescens, pomifera, foliis longioribus, incanis & crispis.

Salvia Samia, frutescens, foliis longioribus, incanis, non crispis.

Salvia Samia, Verbasci folio.

Salvia Orientalis, foliis subrotundis, acetabulis Moluccæ.

Salvia Orientalis, frutescens, foliis circinnatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia*

- Syriaca, Cisti fœmina foliis, acetabulis Molucca Breyn. Cent. 1. 170.*
 Salvia Orientalis, foliis subrotundis, flore minore, purpurascente.
 Salvia Orientalis, foliis alatis, amplioribus, non crenatis, odore Mari.
 Salvia Orientalis, foliis alatis, minoribus & crenatis, odore Mari.
 Salvia Orientalis, foliis alatis, majoribus & serratis.
 Salvia Orientalis, foliis alatis, obscure virentibus, odore Salviæ vulgaris.
Pag. 181. Cassida speciebus addendæ sequentes.
 Cassida Cretica, fruticosa, Catarix folio, flore albo.
 Cassida Cretica, minor, Catarix folio, flore subcæruleo. *Scordate II. di Plinio Pon. Bald. Ital. 93.*
 Cassida Cretica, minor, Catarix folio, flore purpurascente. *Scordate II. di Plinio flore rosso Pon. Bald. Ital. 93.*
 Cassida Orientalis, altissima, Urticæ folio.
 Cassida Orientalis, Chamædryos folio, flore luteo.
 Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo.
 Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo; maculâ crocea notato.
 Cassida Orientalis, foliis Sideritidis, flore luteo.
Pag. 183. Lamii speciebus addendæ sequentes.
 Lamium Orientale, nunc moschatum, nunc fœtidum, magno flore.
 Lamium Orientale, foliis eleganter laciniatis.
 Lamium Orientale, incanum, flore albo, cum labio superiori crenato.
 Lamium Orientale, incanum, flore purpurascente, cum labio superiori crenato.
 Lamium Orientale, album, latifolium, altissimum.
Pag. 184. Moldavica speciebus addendæ sequentes.
 Moldavica Cretica, saxatilis, Lamii folio, flore maximo.
 Moldavica Orientalis, Hederæ terrestris folio.
 Moldavica Orientalis, Betonicæ folio, flore magno, violaceo.
 Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, cæruleo.
 Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, albo.
 Moldavica Orientalis, minima, Ocimi folio, flore purpurascente.
 Moldavica Orientalis, flore minimo, calyce vesicario.
Pag. 184. Ballotes speciebus addendæ sequentes.
 Ballote Orientalis, folio oblongo, *varietas vulgaris.*
 Ballote Orientalis, Melissæ folio, flore parvo.
Pag. 185. Galeopseos speciebus addendæ sequentes.
 Galeopsis Cretica, frutescens, villosa, Teucris folio.
 Galeopsis Orientalis, Betonicæ luteæ folio, floris labio superiori laciniato.
 Galeopsis Orientalis, fœtidissima, palustris, folio oblongo.
 Galeopsis Orientalis, Lavandulæ folio, calyce villosissimo.
 Galeopsis Orientalis, flore minimo, albo.
Pag. 186. Stachydis speciebus addendæ sequentes.
 Stachys spinosa, Cretica C. B. Pin. 236. *Gaidarothymum. P. Alp. Exot. 86.*

Stachys spinosa, Cretica, flore albo.

Stachys Orientalis, altissima & foetidissima.

Pag. 186. *Cardiaca speciebus addenda sequentes.*

Cardiaca Orientalis, canescens, foliis Ranunculi pratensis, flore purpureo, calyce molli.

Cardiaca Orientalis, canescens, foliis Ranunculi pratensis, flore albo, calyce molli.

Pag. 188. *Pseudo-dictamni speciebus addenda sequens.*

Pseudo-dictamnus Orientalis, foliis circinnatis.

Pag. 188. *Mentha speciebus addenda sequens.*

Mentha Cretica, aquatica, foliis longioribus & crispis.

Pag. 190. *Marrubiastri speciebus addenda sequentes.*

Marrubiastrum Carariæ folio, calyce florum adunco & aculeato.

Marrubiastrum Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atropurpureo, coma flavescente.

Marrubiastrum Orientale, flore luteo, minimo, in amplo calyce recondito.

Marrubiastrum Samium, maritimum, folio subrotundo, canescente.

Pag. 191. *Sideritidis speciebus addenda sequentes.*

Sideritis Cretica, maxima, Ocimastri Valentini facie.

Sideritis Cretica, tomentosa, candidissima, flore luteo.

Sideritis Orientalis, Phlomidis folio.

Pag. 192. *Marrubii speciebus addenda sequentes.*

Marrubium album, candidissimum & villosum.

Marrubium Orientale, foliis subrotundis, flore purpureo. Idem flore albido.

Marrubium Orientale, angustissimo folio, flore albo.

Marrubium Orientale, Catarariæ folio, flore albo.

Pag. 193. *Calaminthe speciebus addenda sequentes.*

Calamintha Cretica, angusto oblongo folio, odore Citri.

Calamintha Orientalis, annua, Ocimi folio, flore minimo.

Pag. 194. *Clinopodii speciebus addenda sequentes.*

Clinopodium Creticum, fruticosum, foliis lanceolatis. *Hysopus Gracorum.*

P. Alp: 257:

Clinopodium Orientale, Origani folio, flore minimo.

Clinopodium Orientale, hirsutum, foliis inferioribus Ocimum, superioribus Hysopum referentibus.

Pag. 196. *Thymi speciebus addenda sequentes.*

Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore caruleo. Bellon. Obs. lib. 1. cap. 2.

Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore niveo. Bellon. Obs. lib. 1. cap. 2.

Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore suaverubente.

Thymus capitatus, Orientalis, capitulis & foliis longioribus.

Thymus Orientalis, Majoranæ folio.

Pag. 196. *Serpilli speciebus addenda sequentes.*

Serpillum Orientale, Origani folio, Rosam & Cinnamomum olente.

Serpillum Orientale, folio Pulegii vulgaris.

Serpillum Orientale, folio Pulegii Cervini.

Pag. 197. *Satureia* speciebus addenda sequens.

Satureia Cretica, frutescens, spinosa. *La Satureia Cretica*, spinosa *Pon. Bald. Ital. 21.*

Pag. 197. *Thymbra* speciebus addenda sequentes varietates.

Thymbra legitima Clusii, flore suaverubente.

Thymbra legitima Clusii, flore albo.

Pag. 198. *Origanum* speciebus addenda sequentes.

Origanum Creticum, flore rubello *J. B. 3. part. 2. 238.*

Origanum Dictamni Cretici facie, folio crasso, nunc villosio, nunc glabro:

Pag. 199. *Majorana* speciebus addenda sequentes.

Majorana Cretica, *Origanum* folio, villosa, *Satureia* odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnaeum. Vobee. Itin. An Origanum lignosum, Syracusanum, umbella amplissima Bocc. Mus. Tab. 38?*

Eadem spicis corymborum unciam longis.

Majorana Cretica, rotundifolia, *Lavandulae* odore, capitulis minoribus, incanis, flore purpurascente. *Majorana nostra respondens, floribus rubentibus Bellon. Obs. Lib. 1. cap. 17.*

Eadem flore purpureo-violaceo.

Majorana Cretica, *Origanum* folio, villosa, *Satureia* odore, flore purpurascente. *Maru Creticum P. Alp. Exot. 288. An Marum Syriacum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213? Sic. appellari debet qua tertio loco recensita est, ut à ceteris facilius distinguatur.*

Pag. 202. *Cataria* speciebus addenda sequentes.

Cataria Cretica, humilis, *Scordioides. Scordium alterum, lanuginosius, verticillatum C. B. Pin. 248. Scordote primo legitimo di Plinio Pon. Bald. Ital. 90. Scordotis P. Alp. Exot. 283.*

Cataria Cretica, *Melissae* folio, *Asphodeli* radice.

Cataria Orientalis, humilis, *Lamii* folio.

Cataria Orientalis, minima, *Lamii* folio, flore longissimo.

Cataria Orientalis, *Teucrii* folio, *Lavandulae* odore, verticillis florum crassissimis.

Cataria Orientalis, *Teucrii* folio, floribus rarioribus.

Cataria Orientalis, minor, foliis *Heliotropii*.

Cataria Orientalis, folio subrotundo, flore intensè cœruleo.

Cataria Orientalis, foliis oblongis, floribus spicatis, calyce purpureo.

Cataria Orientalis, *Lavandulae* flore.

Pag. 202. *Betonica* speciebus addenda sequentes.

Betonica Orientalis, *Sideritidis* facie, flore purpureo.

Betonica Orientalis, *Sideritidis* facie, flore dilutissime purpurascente.

Betonica Orientalis, angustissimo & longissimo folio, spicâ florum crassiori.

Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore magno.

Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore maximo.

Pag. 204. *Chamædryos speciebus addenda sequentes.*

- Chamædryos Cretica, inodora, Melissæ folio, flore parvo, albedo.
 Chamædryos Cretica, saxatilis, folio exiguo, subtus incano.
 Chamædryos Cretica, latissimo folio, flore parvo.
 Chamædryos Cretica, palustris, canescens, Scordioides, Betoniceæ folio.
 Chamædryos Samia, frutescens, Betoniceæ folio.
 Chamædryos Orientalis, latifolia, villosa.
 Chamædryos Orientalis, minor, repens, flore ruberrimo.

Pag. 206. *Polii speciebus addenda sequentes.*

- Polium Creticum, maritimum, humi fufum.
 Polium Smyrnæum, Scordii folio.

Pag. 207. *Teucrii speciebus addenda sequentes.*

- Teucrium frutescens, Stœchadis Arabicæ folio & facie. *Rosmarinum Stœchadis facie P. Alp. Exor. 103. Polio retto di Candia & forse il fruticoso di Dioscoride Pon. Bald. Ital. 156.*
 Teucrium Orientale, latifolium, laciniatum, flore parvo.
 Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, suaverubente.

- Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, subcæruleo.

Pag. 208. *Chamæpytios speciebus addenda sequentes.*

- Chamæpytis Chia, lutea, folio, trifido, flore magno.
 Chamæpytis Orientalis, Salicis folio.

Pag. 208. *Bugula speciebus addenda sequentes.*

- Bugula Samia, verna, Borriginis folio, flore inverso, è cæruleo flavescente.
 Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, cæruleo, alba macula notato.
 Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, candido, cum oris purpureis.
 Bugula Orientalis, flore ex violaceo purpurascente.
 Bugula Orientalis, longifolia, flore majore, intensè cæruleo.

Pag. 210. *Jonthlaspeos speciebus addenda sequens.*

- Jonthlaspi Orientale, fructu echinato.

Pag. 211. *Rapistris speciebus addenda sequentes.*

- Rapistrum Orientale, Dentis leonis folio, flore albo.
 Rapistrum Orientale, Acanthi folio.

Pag. 211. *Ifatidis speciebus addenda sequentes.*

- Ifatis Orientalis, maritima, canescens.
 Ifatis Orientalis, fructu ovato, canescente.
 Ifatis Orientalis, Lepidii folio.
 Ifatis Orientalis, foliis Brassicæ perfoliatæ, fructu cordiformi, canescente.

Pag. 211. *Crambes speciebus addenda sequentes.*

- Crambe Orientalis, Perfoliatæ folio, fructu quatuor alis undulatis munito.
 Crambe Orientalis, Dentis leonis folio, Erucaginis facie. *Crambe maritima, foliis Eruca latioribus & angustioribus, fructu kastiformi ab hoc genere debet excludi & ad Cakilem referri.*

Pag. 212. *Thlaspeos speciebus addenda sequentes.*

Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente, Oleæ folio.

Thlaspi Orientale, saxatile, flore rubente, foliis Polygalæ, petalis florum æqualibus.

Thlaspi Orientale, tenuifolium, canescens, flore albo.

Thlaspi Orientale, glabrum, Samoli foliis.

Thlaspi Orientale, folio Cynocrambes, flore minimo.

Thlaspi Orientale, fruticosum, Scammonii Montspeliensis folio.

Pag. 214. Thlaspidii speciebus addenda varietas sequens.

Thlaspidium Apulum, incanum, floribus ex albo purpurascentibus.

Pag. 215. Cochlearia speciebus addenda sequens.

Cochlearia Orientalis, flore minimo. *An Rosa Hiericontha sylvestris C. B.*

Pm. 484?

Pag. 215. Lepidii speciebus addenda sequentes.

Lepidium Orientale, Nasturtii crispifolio.

Lepidium Orientale, Nasturtii folio, caule vesicario.

Lepidium Orientale, Caryophylli folio.

Pag. 216. Bursa pastoris speciebus addenda sequentes.

Bursa pastoris Orientalis, Cardamines folio, siliquâ longissimâ quadrangulâ.

Bursa pastoris Orientalis, Drabæ foliis, siliquis cornutis.

Pag. 216. Alyssi speciebus addenda sequentes.

Alysson Creticum, saxatile, foliis undularis, incanis.

Alysson Creticum, foliis angulatis, flore violaceo.

Alysson Creticum, saxatile, Serpilli folio candidissimo, capsulis orbicularibus.

Alysson Græcum, frutescens, Serpilli folio amplissimo.

Alysson Orientale, Serpilli folio, capitulis in spicam longissimam dense digestis.

Alysson Orientale, Serpilli folio, Elichrysi capitulo.

Alysson Orientale, Serpilli folio, capsulis minimis.

Alysson Orientale, incanum, Serpilli folio, fructu majore, tumido.

Alysson Orientale, annuum, Serpilli folio rotundiore, flore magno, cordiformi.

Alysson Orientale, Leucoii folio candidissimo, caule sesquipedali.

Alysson Orientale, fruticosum, latissimo Leucoii folio.

Alysson Orientale, Turritidis folio, flore luteo.

Alysson Orientale, Polygoni folio, flore luteo.

Alysson Orientale, angustissimo folio, fructu ovato.

Alysson Orientale, minimum, foliis rigidis & lucidis.

Pag. 218. Alyssoidis speciebus addenda sequentes.

Alyssoides fruticosum, Creticum, Leucoii folio incano. *Leucoium luteum*,

utriculato semine P. Alp. Exot. 117. Alyssoides enim fruticosum Leucoii

folio viridi Inst. Rei Herb. longè differt à Leucoio P. Alp.

Alyssoides Orientalis, annua, Myagri sativi folio.

Pag. 218. Lunaria speciebus addenda sequens.

Lunaria fruticosa, perennis, incana, Leucoii folio.

Pag. 219. Brassicæ speciebus addenda sequentes.

Brassica Cretica, fruticosa, folio subrotundo.

Brassica Orientalis, perfoliata, minima, flore luteo, parvo.

Brassica Orientalis, perfoliata, flore albo, siliqua quadrangula.

Brassica Thracica, campestris, perfoliata, flore luteo.

Pag. 220. Leucoii speciebus addenda sequentes.

Leucoium Creticum, montanum, minimum, flore luteo, nunc pleno nunc simplici.

Leucoium luteum, Græcum, saxatile, humilium.

Leucoium Orientale, Elichrysi folio.

Leucoium Orientale, siliquâ eleganter lunatâ.

Leucoium Orientale, luteum, foliis dentatis, siliquis planis.

Pag. 222. Hesperidis speciebus addenda sequentes.

Hesperis maritima, supina, exigua, foliis Eruçæ vel Jacobææ.

Hesperis Chia, saxatilis, Leucoii folio ferrato, flore parvo.

Hesperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, floribus variis.

Hesperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, flore minimo.

Hesperis Orientalis, Leucoii folio, siliquis corniculatis & intortis.

Hesperis Orientalis, Elichrysi folio, flore luteo.

Hesperis Orientalis, Glasti folio.

Hesperis Orientalis, Glasti folio, flore magno violaceo.

Hesperis Orientalis, Scordioides, Hederæ terrestris folio.

Pag. 223. Turritidis speciebus addenda sequentes.

Turritis annua, verna, flore albo.

Turritis Cretica, Bellidis foliis villosis.

Turritis Orientalis, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.

Pag. 224. Cardamines speciebus addenda sequens.

Cardamine Græca, Chelidonii folio, rariùs & profundius inciso, flore albo. *Nasturtium montanum, nanum, rotundo Thaliètri folio, Cyrenaum Bocc. Mus. 171. Nasturtium rotundo Thaliètri folio Ejusd. Tab. 216.*

Pag. 225. Dentariæ speciebus addenda sequens.

Dentaria Orientalis, bacciferæ similis, foliis quinis costæ innascentibus.

Pag. 225. Sifymbrii speciebus addenda sequentes.

Sifymbrium Creticum, Raphani foliis eleganter dissectis.

Sifymbrium Orientale, Barbareæ facie, Plantaginis folio.

Sifymbrium Orientale, Barbareæ facie, folio rotundo.

Sifymbrium Orientale, aquaticum, majus, & majori flore, nequaquam amarum.

Sifymbrium Orientale, aquaticum, majus, acre & amarum, foliis subrotundis.

Pag. 227. Sinapi speciebus addenda sequentes.

Sinapi arvense, præcox, Constantinopolitanum, semine nigro, flore albo.

Sinapi

'Sinapi arvense, præcox, Constantinopolitanum, femine nigro, flore albo, lineis purpureis striato.

Sinapi arvense, præcox, Constantinopolitanum, femine nigro, flore purpurascente.

Sinapi Græcum, maritimum, tenuissimè laciniatum, flore purpurascente.

Sinapi Orientale, maximum, Rapi folio.

Sinapi Orientale, altissimum, foliis Erysimi.

Pag. 228. Erysimi speciebus addenda sequentes.

Erysimum Græcum, angustifolium, majus, procerius & minus hirsutum.

Erysimum Orientale, Rapi folio.

Erysimum Orientale, minus, flore albido.

Pag. 230. Raphanistri speciebus addenda sequentes.

Raphanistrum siliqua articulata, glabra, Constantinopolitanum, flore obsolete purpurascente.

Raphanistrum Creticum, siliqua incurva, villosa. *ErUCA maritima, Cretica. siliquâ articulata, C. B. Prodr. 40.*

Raphanistrum Alepicum, flore dilutè violaceo. *ErUCA Chalepensis, flore dilutè violaceo, siliquis articulatis Mor. Hist. part. 1. 233.*

Pag. 230. Hypecoi speciebus addenda sequentes.

Hypecoon Orientale, latiore folio, flore magno.

Hypecoon Orientale, Fumariæ folio.

Pag. 231. Sinapistri speciebus addenda sequens.

Sinapistrum Orientale, triphyllum, Ornithopodii siliquis.

Pag. 232. Epimedii speciebus addenda varietates sequentes.

Epimedium Orientale, flore ex albo flavescente.

Epimedium Orientale, flore albo.

Pag. 233. Herba Paris speciebus addenda sequens.

Herba Paris Orientalis, foliis denis vel duodenis angustioribus, radiatim positis.

Pag. 234. Amaranthi speciebus addenda sequens.

Amaranthus Græcus, sylvestris, angustifolius.

Pag. 237. Papaveris speciebus addenda sequentes.

Papaver Orientale, hirsutissimum, flore magno.

Papaver Orientale, tenuiter incisum, ad caulem floridum.

Papaver Orientale, Hypecoi folio, fructu minimo.

Pag. 242. Alfines speciebus addenda sequentes.

Alfina Samia, media, villosa tota.

Alfina Samia, graveolens, saxatilis & verna, foliis lanceolatis.

Alfina verna, hirsuta, flore albo.

Alfina verna, hirsuta, flore suaverubente.

Alfina Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congesto.

Alfina Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, sparso.

Alfina Orientalis, Caryophylli folio, viscosa, flore magno, albo.

Alfina Orientalis, Caryophylli folio, flore parvo, albo.

Alfine Orientalis, Caryophylli folio angustissimo & humilior.

Alfine Orientalis, altissima, Gramineo folio, flore albo.

Alfine Orientalis, fruticosa, Camphoratae folio.

Alfine Orientalis, fruticosa, Laricis folio, floribus in capitulum congestis.

Alfine Orientalis, fruticosa, saxatilis, foliis & floribus verticillatis.

Pag. 244. Myosotidis speciebus addenda sequentes.

Myosotis Orientalis, flore maximo, fructu oblongo.

Myosotis Orientalis, longissimo folio.

Myosotis Orientalis, perfoliata, Lychnidis folio.

Pag. 247. Kali speciebus addenda sequentes.

Kali spinosum, foliis longioribus & angustioribus, subhirsutis.

Kali Orientale, fruticosum, spinosum, Camphoratae foliis.

Kali Orientale, fruticosum, flore maximo, albido.

Kali Orientale, fruticosum, foliis Sedi minoris, flore purpureo.

Kali Orientale, fruticosum, altissimum, florum staminibus purpureis.

Kali Orientale, fruticosum, lanuginosum.

Kali Orientale, fruticosum, Linariae folio.

Kali Orientale, fruticosum, flore magno, purpureo.

Kali Orientale, fruticosum, floribus albis.

Kali Orientale, spinosum, subhirsutum, tenuissimo folio.

Kali Orientale, capillaceo folio, flore purpurascete.

Pag. 248. Helianthemis speciebus addenda sequentes.

Helianthemum Creticum, Linariae folio, flore croceo.

Helianthemum Creticum, annuum, lato Plantaginis folio, flore aureo.

Pag. 251. Gei speciebus addenda sequentes.

Geum Creticum, folio circinato, villoso, flore magno, albo.

Geum Orientale, rotundifolium, supinum, flore aureo.

Geum Orientale, Cymbalariae folio molli, & glabro, flore magno, albo.

Pag. 252. Saxifragae speciebus addenda sequens.

Saxifraga Cretica, annua, minima, Hederaceo folio.

Pag. 253. Salicariae speciebus addenda sequentes.

Salicaria Cretica, Punicæ folio.

Salicaria Orientalis, Salicis folio acutissimo & glabro.

Pag. 254. Glaucii speciebus addenda sequens.

Glaucium Orientale, flore magno, rubro.

Pag. 254. Hyperici speciebus addenda sequentes.

Hypericum Creticum, supinum, folio subrotundo, flore magno.

Hypericum Creticum, amplissimo folio, nitido. *Ascyroides P. Alp. Exot.*

172.

Hypericum villosum, foliis caulem ambientibus acutis, ceteris verò circinatis.

Hypericum Orientale, foliis subrotundis, auritis, cauli adherentibus.

Hypericum Orientale, Ptarmicæ foliis.

Hypericum Orientale, foetido simile, sed inodorum.

Hypericum Orientale, saxatile, Majoranae folio.

Hypericum Orientale, Androsæmo hirsuto simile, sed glabrum.

Hypericum Orientale, Polygoni folio.

Hypericum Orientale, caule aspero, purpureo.

Idem Linariæ folio.

Hypericum Orientale, Rorismarini folio Glauco.

Hypericum Orientale, foliis Coris intortis, & plurimis ab eodem exortu.

Coris foliis crispis Montis Olympi Vvheel. Itin.

Hypericum Orientale, flore magno. *Hypericum Montis Olympi Vvheel. Itin. quod proinde excludendum ab Ascyri speciebus pag. 256.*

Hypericum Orientale, latifolium, subhirsutum, caule purpureo, villoso.

Pag. 257. Ruta speciebus addenda sequens.

Ruta Orientalis, Linariæ folio, flore parvo.

Pag. 258. Nigella speciebus addenda sequens.

Nigella Orientalis, flore flavescente, semine alato plano.

Pag. 259. Cisti speciebus addenda sequentes:

Cistus mas, Creticus, folio brevior, flore parvo.

Cistus folio rotundior, incano, quasi complicato.

Cistus ladanifera, Cretica, flore purpureo. *Ladanum Creticum P. Alp. Exot.*

88. Cistus è qua Ladanum in Creta colligitur Bellon. Obs. lib. 1. cap. 7.

Cætera verò synonyma qua C. Bauhinus Pin. 467. ad Cistum Ledon, Cretense

refert ad Cistum Ledon, latifolium, Creticum J.B. 2. 9. pertinent. Icon enim

J. Bauhini optimè representat Ledon à Græco diversum, & longè majus, quod

Bellonius in Olympo Asia monte notavit. Hoc autem abundè nascitur in Gal-

lia Narbonensi à Cretico longè diversum, idemque forte cum Ledo 3. Cyprio

Clusii, maxime si floris habeatur ratio.

*Obs. l. 3:
cap. 41.*

Cistus ladanifera, Orientalis, flore purpureo majore. *Nascitur in Ponto flore longè majore quàm in Creta, unde varietas ejus videtur.*

Pag. 261. Capparis speciebus addenda varietas sequens.

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *foliis tomentosis occurrit circa Candiam, Creta caput.*

Pag. 262. Sedi speciebus addenda sequentes.

Sedum Creticum, saxatile latifolium, flore purpurascente.

Sedum Creticum, saxatile, latifolium, villosum.

Sedum Orientale, teretifolium, villosum.

Sedum Orientale, minus, album, folio acuto, lanuginoso.

Sedum Orientale, latifolium, flore magno, è viridi flavescente.

Sedum Orientale, minus, folio acuto, flore albo.

Sedum montanum, lignosum, dasphyllon.

Sedum stellatum, annuum, longiore folio.

Pag. 264. Anacampserotis speciebus addenda sequentes.

Anacampseros Orientalis, Portulacæ folio.

Anacampseros Orientalis, folio subrotundo, minori, eleganter crenato.

Pag. 266. Geranii speciebus addenda sequentes.

Geranium Creticum, humifusum, foliis subrotundis, laciniatis, acu longissima.

- Geranium Chium, vernum, Caryophyllatæ folio.
 Geranium Orientale, columbinum, flore maximo, Asphodeli radice.
 Geranium Orientale, columbinum, magnis floribus, pediculis longis insidentibus.
 Geranium Orientale, tuberosum, flore parvo.
 Geranium Orientale, moschatum, Absinthii folio.
 Geranium Orientale, Patrachioides, amplioribus foliis, flore maximo.
 Geranium Orientale, Patrachioides, tenuioribus foliis, flore maximo.
 Geranium Orientale, Patrachioides, Aconiti folio, flore variegato.
Pag. 270. Thalictri speciebus addenda sequens.
 Thalicttrum Orientale, minimum, Fumariæ folio.
Pag. 271. Hellebori speciebus addenda sequentes.
 Helleborus niger, Orientalis, amplissimo folio, caule præalto, flore purpurascente.
Hunc observavit Bellonius in Olympo Asia monte Obs. lib. 3. cap. 41.
 Helleborus niger, Orientalis, Ranunculi folio, flore nequaquam globofo.
Pag. 284. Pulsatilla speciebus addenda sequens.
 Pulsatilla Orientalis, tenuissimè divisa & villosa, flore rubro.
Pag. 285. Ranunculi speciebus addenda sequentes.
 Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, canescens, Quinquefolii folio.
 Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, tuberosa radice, latifolius, flore magno, caruleo.
 Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, tuberosa radice, latifolius, flore parvo, caruleo.
 Ranunculus nemorosus, foliis majoribus, Apennini montis, flore majore, albo.
In Cappadocia occurrit.
 Ranunculus Creticus, folio subrotundo, glauco, radice fibrosa.
 Ranunculus Chius, rotundifolius, vernus, flore pleno, amplissimo.
 Ranunculus Orientalis, dulcis, Doronici radice.
 Ranunculus Orientalis, Aconiti Lycoctoni folio, flore magno, albo.
 Idem flore purpurascente.
 Ranunculus Orientalis, Napelli folio, lanuginoso, flore albo.
 Ranunculus Orientalis, Napelli folio, flore luteo, magno.
 Ranunculus Orientalis, Aconiti folio, flore luteo, maximo.
 Ranunculus Orientalis, palustris, Apii folio, caule subhirsuto.
 Ranunculus Orientalis, Pulsatillæ folio, flore parvo.
 Ranunculus Lesbicus, Pulsatillæ folio, flore magno.
 Ranunculus Lesbicus, palustris, Ophioglossi folio.
Pag. 293. Clematidis speciebus addenda sequentes.
 Clematidis Cretica, foliis Pyri incis, nunc singularibus, nunc ternis.
 Clematidis Orientalis, latifolia, semine brevissimis pappis donato.
 Clematidis Orientalis, Apii folio, flore è viridi flavescente, posteriùs reflexo.
Pag. 294. Caryophyllatæ speciebus addenda sequens.
 Caryophyllata Orientalis, flore magno, coccineo.

Pag. 295. Fragariæ speciebus addendæ sequentes.

Fragaria Cretica, saxatilis, fruticosa, folio subrùs argenteo.

Fragaria Orientalis, flore luteo, minimo.

Pag. 296. Quinquefolii speciebus addendæ sequentes.

Quinquefolium Orientale, villosissimum, humifusum.

Quinquefolium Orientale, tenuissimè laciniatum, humifusum.

Quinquefolium Orientale, rectum luteum, incanum.

Quinquefolium Orientale, folio utrinque argenteo.

Quinquefolium Orientale, montanum, erectum, hirsutum, luteum, flore majore.

Pag. 299. Pentaphylloides speciebus addendæ sequentes.

Pentaphylloides Orientale, erectum, foliis alatis, Geranii Cicutæ folio facie.

Pentaphylloides Orientale, supinum, foliis alatis, bifidis, vel trifidis.

Pentaphylloides Orientale, erectum, Pimpinellæ folio & facie.

Pag. 300. Asparagi speciebus addendæ sequentes.

Asparagus Creticus, fruticolus, crassioribus & brevioribus aculeis, magno fructu.

Idem parvo fructu.

Idem longioribus & tenuioribus aculeis.

Asparagus Orientalis, foliis Galli.

Pag. 301. Agrimonia speciebus addendæ sequens.

Agrimonia Orientalis, humilis, radice crassissima, repente, fructu in spicam brevem & densam congesto.

Pag. 302. Chamænerii speciebus addendæ sequentes.

Chamænerion Orientale, argenteum, Salicis folio, flore magno.

Chamænerion Orientale, minimum, Hyperici folio, radice granulosa.

Pag. 305. Apii speciebus addendæ sequentes.

Apium Creticum, minimum, Anisi facie.

Apium Græcum, saxatile, Crithmi folio.

Pag. 306. Cicuta speciebus addendæ sequentes.

Cicuta Orientalis, vulgari similis, ferme inodora.

Cicuta Orientalis, semine crasso, verrucoso.

Cicuta Orientalis, minor, patula, Dauci facie.

Pag. 306. Carvi speciebus addendæ sequens.

Carvi Orientale, acaulon, foliis Chamæmeli.

Pag. 307. Bulbocastani speciebus addendæ sequentes.

Bulbocastanum Creticum, radice napiformi.

Bulbocastanum Creticum, Ferulæ folio, semine oblongo.

Pag. 309. Tragoselinii speciebus addendæ sequentes.

Tragoselinum Creticum, maximum, villosum, flore albo.

Tragoselinum minus, saxatile, fœtidissimum, Apii folio.

Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ purpurascente.

Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ albâ.

- Pag. 309. Buplevri speciebus addenda sequens.*
 Buplevrum Orientale, angustifolium, semine longiori.
- Pag. 311. Fœniculi speciebus addenda sequens.*
 Fœniculum Orientale, Seseleos Massiliensis facie.
- Pag. 314. Astrantiæ speciebus addenda sequens.*
 Astrantia Orientalis, latifolia, floribus & coma purpureis.
- Pag. 315. Myrrhidis speciebus addenda sequentes.*
 Myrrhis Pastinacæ foliis, lætè virentibus. *Daucus Pastinaca folio, Siculus Zan. 78.*
 Myrrhis Orientalis, Angelicæ folio, tuberosa radice.
 Myrrhis Orientalis, foliis Chamæmeli.
 Myrrhis Orientalis, Mei folto, semine longissimo.
 Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine brevi.
 Myrrhis Orientalis, semine unciam longo.
 Myrrhis Orientalis, Cicutariæ foliis.
 Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio, canescente & villoso.
 Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio glabro & lætè virente.
- Pag. 315. Smyrnii speciebus addenda sequens.*
 Smyrnum Creticum, Paludapii folio.
- Pag. 316. Coriandri speciebus addenda sequens.*
 Coriandrum Orientale, Chamæmeli folio.
- Pag. 318. Oreoselini speciebus addenda sequens.*
 Oreoselinum Orientale, Seseleos Massiliensis folio.
- Pag. 319. Pastinacæ speciebus addenda sequentes.*
 Pastinaca Orientalis, canescens, Tordylly folio.
 Pastinaca Orientalis, foliis eleganter incis.
- Pag. 319. Sphondylly speciebus addenda sequentes.*
 Sphondylium Orientale, maximum.
 Sphondylium Orientale, amplissimo folio, caule brevi.
 Sphondylium Orientale, longissimo & angustissimo folio.
 Sphondylium Orientale, angustifolium, glabrum, Anisum olens.
 Sphondylium Orientale, foliis Ammi perennis.
 Sphondylium Orientale, humilium, foliis Absinthii.
 Sphondylium Orientale, Dauci vulgaris folio, Asphodeli radice.
- Pag. 321. Ferula speciebus addenda sequentes.*
 Ferula glauco folio, caule crassissimo, ad singulos nodos ramoso & umbellifero.
 Ferula Orientalis, Peucedani folio.
 Ferula Orientalis, Cachryos folio & facie.
- Pag. 321. Thapsia speciebus addenda sequentes.*
 Thapsia Orientalis, Anethi folio, semine eleganter crenato. *Gingidium Fœniculi folio C. B. Pin. 151. Anetho similis planta, semine lato, laciniato J. B. 3. Part. 2. 7. Gingidium Cam. Hort. Icon. xvi.*
 Thapsia Orientalis, aquatica, Angelicæ folio.
 Thapsia Cretica, Thaliætri folio villosa, feminum alis purpuro-violaceis.

Thapsia Lusitanica varietas.

Pag. 223. *Caucalidis speciebus addenda sequentes.*

Caucalis Cretica, maximo fructu, longis aculeis donato.

Caucalis Orientalis, altissima, Ferulæ folio.

Caucalis Orientalis, arvensis, tenuifolia, flore purpureo, magno fructu.

Pag. 323. *Ligustici speciebus addenda sequentes.*

Ligusticum Græcum, Apii folio.

Ligusticum Creticum, Fœniculi folio, caule nodoso. *An Dauco* 111. di

Candia, da altri detto *Seseli nodoso* & *Hippomarathro Pona Ital. Bald.*

122.

Ligusticum Creticum, Cicutæ folio.

Ligusticum Orientale, Mei folio, flore albo:

Pag. 324. *Laserpitii speciebus addenda sequentes.*

Laserpitium Orientale, Mei folio, flore luteo.

Laserpitium Orientale, foliis Seseleos Massiliensis, flore luteo.

Laserpitium Orientale, Ferulæ folio, semine crispo.

Pag. 325. *Cachryos speciebus addenda sequentes.*

Cachrys foliis Peucedani, semine fungoso, sulcato, aspero, minori.

Cachrys Cretica, Angelicæ folio, Asphodeli radice. *Libanotis Apii folio, se-*

mine aspero C. B. Pin. 157. Echinophora, Asphodeli radice, nigricante &

angustiore, lucido, Angelicæ folio Lælii Triumph. apud Fratrem 65.

Cachris Orientalis, Ferulæ folio, fructu alato, plano.

Pag. 326. *Scandicis speciebus addenda sequens.*

Scandix Orientalis, flore maximo.

Pag. 327. *Eryngii speciebus addenda sequentes.*

Eryngium Creticum, erectum, folio multifido, caule & ramis amethysti-

nis.

Idem caule & ramis pallidè virentibus.

Eryngium foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & dense congestis.

Eryngium Orientale, foliis trifidis.

Eryngium Orientale, Dipfaci capitulo, foliis asperis, integris.

Eryngium Orientale, vulgari simile, capitulis Amethystinis.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, pallidè virens, capite stellato.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, Amethystinum, capite stellato.

Pag. 329. *Caryophylli speciebus addenda sequentes.*

Caryophyllus sylvestris & saxatilis, flore magno, lacteo subtus ad spadiceum

colorem vergente.

Caryophyllus Creticus, arboreus, Juniperi folio.

Caryophyllus Græcus, arboreus, Leucoii folio, peramaro.

Caryophyllus Orientalis, minimus, tenuissime laciniatus, flore purpureo.

Idem flore albo.

Caryophyllus Orientalis, fruticosus, tenuissimo folio, flore laciniato.

Pag. 333. *Lychnidis speciebus addenda sequentes.*

Lychnis Græca, maritima, Sedi arborecentis folio & facie.

- Lychnis Græca, pumila, umbellifera, Polygoni folio, flore albo, cum circulo
 atro-purpureo.
 Lychnis Cretica, parvo flore, calyce striato, purpurascente.
 Lychnis Cretica, maritima, minima, Portulacæ sylvestris folio.
 Lychnis Cretica, angustifolia, floribus longissimis pediculis insidentibus, cap-
 sulâ pyramidatâ.
 Lychnis Cretica, Montis Idæ, folio subrotundo, cæsis.
 Lychnis maritima, saxatilis, Anacamperotis folio. *Behen album seu Pole-
 monium saxatile, Fabariæ folio, Siculum Bocc. Mus. part. 2. pag. 133.
 Behen album Fabariæ foliis ejusdem Tab. 92.*
 Lychnis Græca, Bellidis folio, verna, flore parvo, dilute purpurascente.
 Lychnis Orientalis, supina, maritima, capsulis Lychnidis Coronariæ.
 Lychnis Orientalis, minima, multiflora, flore suaverubente.
 Lychnis Orientalis, Caryophylli Holothei folio.
 Lychnis Orientalis, Saponariæ folio subhirsuto.
 Lychnis Orientalis, fruticosa, Kali folio, Statice capitulis.
 Lychnis Orientalis, foliis subrotundis, viscosis, flore magno.
 Lychnis Orientalis, maxima, Buglossi folio undulato.
 Lychnis Orientalis, Borraginis folio.
 Lychnis Orientalis, Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici
 Eadem flore minimo.
 Lychnis Orientalis, Buplevri folio.
 Lychnis Orientalis, longifolia, nervosa, flore purpurascente.
 Lychnis Orientalis, viscosa, Centaurii lutei folio, flore longissimo.
 Lychnis Orientalis, Caryophylli hortensis folio.
 Lychnis Orientalis, calyce pyramidato, striato, longissimo.
 Lychnis Orientalis, fruticosa, incana, flore longo & flavescente.
 Lychnis Orientalis, annua, supina, Antirrhini folio, flore minimo, purpuraf-
 cente.
 Lychnis Orientalis, multiflora, folio Valerianæ rubræ.
 Lychnis Orientalis, minima, Gramineo folio, calyce purpurascente, striato.
 Lychnis Orientalis, minima, Caryophylli folio, calyce purpurascente, striato.
 Lychnis Orientalis, petalis albis, lineis cæruleis, subtus variegatis.
 Lychnis Orientalis, viscosa, folio glauco, flore muscoso.
 Lychnis Orientalis, humilis, Gentianellæ folio.
Pag. 339. Lini speciebus addendæ sequentes.
 Linum Creticum, fruticosum, foliis Globulariæ, flore luteo.
 Linum Orientale, altissimum, latifolium & patulum.
 Linum Orientale, pumilum, flore luteo, magno.
 Linum Orientale, sylvestre, latifolium, hirsutum, flore suaverubente, vel
 roseo.
 Linum Orientale, sylvestre, latifolium, hirsutum, flore candidissimo.
Pag. 341. Limonii speciebus addendæ sequentes.
 Limonium Græcum, Bellidis folio, minori & lanceolato.

- Limonium Græcum, fruticosum, proliferum, Bellidis folio.
 Limonium Græcum, minus, Ocimi folio.
 Limonium Græcum, minimum, foliis Hyssopi subhirsutis.
 Limonium Creticum, Juniperi folio. *Echinus*, id est, *Tragacantha altera*
Prosp. Alp. Exot. 56. quæ proinde à speciebus Erinaceæ excludenda
est pag. 646.
 Limonium Orientale, Caryophylli folio acutissimo, floribus velut in ca-
 pitulum congestis, acaulon & calyce purpurascente.
 Limonium Orientale, Caryophylli folio acutissimo, floribus velut in ca-
 pitulum congestis, acaulon & calyce albo.
 Limonium Orientale, humiliter Caryophylli folio angustiori, non acu-
 leato, flore spicato, suaverubente,
 Limonium Orientale, frutescens, Caryophylli folio in aculeum rigidissi-
 mum abeunte.
 Limonium Orientale, latifolium, flore minimo.
 Limonium Orientale, Plantaginis folio, floribus umbellatis.
Pag. 343. Asphodeli speciebus addenda sequens.
 Asphodelus Creticus, luteus, serotinus, patulus, folio aspero.
Pag. 344. Hyacinthi speciebus addenda sequens.
 Hyacinthus Creticus, bifolius, flore sursum spectante.
Pag. 347. Muscari speciebus addenda sequens.
 Muscari Orientale, odoratissimum, amplissimo folio, flore maximo, flavo-
 vario.
Pag. 350. Croci speciebus addenda sequentes.
 Crocus Autumnalis, sativo similis, florum capillamentis tenuissimis, mi-
 nus odoris.
 Crocus Autumnalis, sativo similis, florum capillamentis tenuissimis, mi-
 nus odoris, flore candidissimo.
 Crocus Orientalis, Autumnalis, flore magno, albo, capillamentis albi-
 dis, inodoris.
 Crocus Orientalis, angustifolius, flore odoratissimo, leucophæo.
 Crocus Orientalis vernus, flore flavo, externè spadiceo, obscurè purpu-
 rascente.
 Crocus Orientalis, vernus, flore subcæruleo, externè spadiceo-rubente
 Crocus Orientalis, vernus flore violaceo, externè spadiceo-rubente.
Pag. 353. Narcissi speciebus addenda sequens.
 Narcissus medio-luteus, copioso flore pleno, odore gravi
Pag. 358. Iridis speciebus addenda sequens.
 Iris humilis Orientalis, flore, dilute ianthino & veluti leucophæo,
Pag. 365. Sisyranthii speciebus addenda sequens.
 Sisyranthium Creticum, montanum, angustissimo folio.
Pag. 369. Lillii speciebus addenda sequens.
 Lillium Orientale, latifolium, flore luteo, maximo, odoratissimo.
Pag. 376. Fritillaria speciebus addenda sequentes.

- Fritillaria Orientalis, Plantaginis folio, flore magno, è viridi purpurascente.
- Fritillaria Samia, Plantaginis folio, flore parvo, è viridi flavescente.
Pag. 378. Ornithogali speciebus addenda sequentes.
- Ornithogalum Orientale, villosum, flore luteo, magno.
- Ornithogalum Samium, villosum, umbellatum, album.
Pag. 382. Cepæ speciebus addenda sequens.
- Cepa Orientalis, flore nigro-purpureo, suaveolente.
Pag. 383. Allii speciebus addenda sequentes.
- Allium Orientale, latifolium, flore magno, lacteo.
- Allium sylvestre sive Moly minus, albo, amplo flore:
- Allium montanum, foliis Narcissi minus, flore albo.
Pag. 389. Glycyrrhizæ speciebus addenda sequens.
- Glycyrrhiza Orientalis, siliquis hirsutissimis.
Pag. 389. Ciceris speciebus addenda sequens.
- Cicer Orientale, foliis rigidis, flore cæruleo, magno.
Pag. 390. Onobrychidis speciebus addenda sequentes.
- Onobrychis Cretica, foliis Viciæ, fructu magno, cristato & aculeato:
- Onobrychis Orientalis, frutescens, spinosa, Tragacanthæ facie.
- Onobrychis Orientalis, incana, flore luteo, fructu magno, radiato.
- Onobrychis Orientalis, flore flavescente, vexillo lineis purpureis supernè variegato.
- Onobrychis Orientalis, Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.
- Onobrychis Orientalis, flore albo, maculâ luteâ notato.
- Onobrychis Orientalis, argentea, fructu echinato, minimo.
Pag. 391. Vulneraria speciebus addenda sequens.
- Vulneraria Cretica, flore parvo, vario.
Pag. 391. Dorycnii speciebus addenda sequens.
- Dorycnium Orientale, latifolium, villosum.
Pag. 392. Lupini speciebus addenda varietates sequentes.
- Lupinus peregrinus, major vel villosus, flore albicante.
- Lupinus sylvestris, semine rotundo, vario, flore albido.
Pag. 395. Orobi speciebus addenda sequentes.
- Orobus Creticus, latifolius, incanus.
- Idem Orientalis, fermè glaber.
- Orobus Orientalis, foliis angustissimis, costæ brevissimæ innascentibus.
- Orobus Orientalis, foliis ferè radiatis, flore magno, candido.
- Orobus Orientalis, totus ramosus, foliis unica conjugatione dispositis.
- Orobus Orientalis, latifolius, villosus, flore croceo.
Pag. 394. Lathyri speciebus addenda sequens.
- Lathyrus Orientalis, rotundifolius, flore rubro.
Pag. 396. Clymeni speciebus addenda sequens.
- Clymenum Græcum, flore maximo, singulari.

Pag. 396. Ochri speciebus addenda sequens.

Ochrus folio diviso, in capreolos abeunte.

Pag. 396. Vicia speciebus addenda sequentes.

Vicia Cretica, multiflora, latifolia, flore intencè purpureo.

Vicia verna, villosissima & incana, flore parvo, spicato, ex purpureo ad ianthinum vergente.

Vicia multiflora, spicata, floribus albidis, calyce purpureo.

Vicia Orientalis, multiflora, argentea, flore variegato.

Vicia Orientalis, multiflora, incana, angustissimo folio.

Vicia Orientalis, flore maximo, pallecente, macula lutea notato.

Pag. 398. Ervi speciebus addenda sequentes.

Ervum Orientale, Alopecuroides, perenne, fructu longissimo.

Ervum Orientale, Alopecuroides, serotinum & perenne, flore odoratissimo, fructu longissimo.

Pag. 398. Galegæ speciebus addenda sequens.

Galega Orientalis, latifolia, altissima, flore cæruleo.

Pag. 399. Astragaloidis speciebus addenda sequentes.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus incanis.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus glabris.

Pag. 399. Aphacæ speciebus addenda sequens.

Aphaca flore albido, lineis nigris distincto.

Pag. 399. Securidacæ speciebus addenda varietas sequens.

Securidaca major, flore albo.

Pag. 400. Ferri equini speciebus addenda varietas sequens.

Ferrum equinum Græcum, siliqua multiplici, ampliori.

Pag. 401. Hedisari speciebus addenda sequentes.

Hedysarum Orientale, argenteum, flore luteo, siliquâ glabrâ.

Hedysarum Orientale, incanum, flore vario, magno, siliqua aspera.

Pag. 402. Loti speciebus addenda sequentes.

Lotus Cretica, palustris, altissima, incana, flore luteo.

Lotus Græca, maritima, folio glauco & velut argenteo.

Pag. 404. Trifolii speciebus addenda sequentes.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore subcæruleo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore purpureo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore albo.

Trifolium Creticum, elegantissimum, magno flore.

Trifolium Creticum, Spicæ trifoliæ simile, fructu in calyce recondito.

Trifolium amplissimo folio subrotundo, villoso, flore purpurascente.

Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo.

Trifolium Orientale, canescens, capitulo oblongo, fordidè albo.

Trifolium Orientale, foliis oblongis, flore albo.

Trifolium Orientale, majus, villosissimum, floribus flavescens.

Trifolium Orientale, capite lanuginoso.

Pag. 406. Meliloti speciebus addenda sequens.

Melilotus Cretica, humillima, humifusa, flore albo [magno, Spica trifolia P. Alp. Exor. 168.

Pag. 408. Anonidis speciebus addenda sequens.

Anonis legitima antiquorum.

Pag. 409. Fœni Græci speciebus addenda sequentes.

Fœnum Græcum sylvestre, Meliloti facie. Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. Trifolium Italicum sive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B. 2. 372. quod proinde à genere Meliloti excludendum est pag. 407.

Fœnum Græcum Hispanicum, siliquis erectis Breyn. Cent. 1. 79. Fœnum Græcum sylvestre. alterum Dod Pempt. 547. quod proinde à Fœno Græco sylvestri, polyceratio majori, Cretico Breyn. distingui debet pag. 409.

Fœnum Græcum Siculum, frutescens, siliquis Ornithopodii latioribus.

Pag. 410 Medica speciebus addenda sequentes.

Medica Cretica, orbiculata, fructu utrinque turbinato.

Medica Cretica, parvo fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus.

Pag. 415. Astragali speciebus addenda sequentes.

Astragalus Creticus, Nummulariæ folio incano, magno fructu.

Astragalus Orientalis, Nummulariæ folio glabro.

Astragalus incanus, siliquâ incurva, amplissimo folio.

Astragalus Orientalis, ramosus, Ornithopodii folio, flore cæruleo, parvo.

Astragalus Orientalis, humifusus, foliis Viciæ, flore parvo, cæruleo, siliquis villosis.

Astragalus Orientalis, mininus, foliis Viciæ, flore ex viridi flavescente, odoratissimo.

Astragalus Orientalis, foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto, floribus luteis.

Astragalus Orientalis, foliis Viciæ argenteis, caule nudo, floribus pallidoluteis.

Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi.

Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi, flore dilutè purpurascente,

Astragalus Orientalis, foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminosi.

Astragalus Orientalis, Onobrychidis facie, spica florum longissima.

Astragalus Orientalis, folio subrotundo, canescente, flore magno, purpureo.

Astragalus Orientalis, folio subrotundo incano, flore ex viridi flavescente.

Astragalus Orientalis, incanus, humifusus, amplissimo folio spica longissima & angustissima.

Astragalus Orientalis, latifolius, capitulo oblongo, flore vario.

Astragalus Orientalis, incanus, angustifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.

Astragalus Orientalis, incanus, floribus è foliorum alis prodeuntibus.

- Astragalus Orientalis, villosissimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis
- Astragalus Orientalis, incanus, foliorum conjugationibus densissimis. *An Tragium Dioscoridis Rauwolf. 123?*
- Astragalus Orientalis, calyce vesicario, lineis rubris striato.
- Astragalus Orientalis, acaulos ferme, flore luteo
- Astragalus Orientalis, minimus, flore glomerato, virescente.
- Astragalus Orientalis, flore minimo, è viridi flavescente.
- Astragalus Orientalis, argenteus, angustifolius, flore leucophæo.
- Astragalus Orientalis, candidissimus & tomentosus.
- Astragalus Orientalis, maximus, glaber, Alopecuroides, flore luteo.
- Astragalus Orientalis, maximus, incanus, erectus, caule ab imo ad summum florido.
- Astragalus Orientalis, ramosus, fructu adunco.
- Astragalus Orientalis, angustifolius, caule pedali, flore è viridi flavescente odoratissimo.
- Astragalus Orientalis, glaber, Galegæ foliis, capitulis florum sphericis, ad alas positis.
- Astragalus Orientalis, altissimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo, flavescente.
- Astragalus Orientalis, altissimus, Galegæ foliis angustioribus, flore minimo è viridi flavescente.
- Astragalus Orientalis, Galegæ foliis, supinus, floribus flavescens.
- Astragalus Orientalis, altissimus, Fraxini folio, flore è viridi flavescente. *Pag. 417. Tragacantha speciebus addenda sequentes.*
- Tragacantha Cretica, incana, flore parvo, lineis purpureis striato. *An Poterium alterum, densius ramificatum P. Alp. Exot. 50?*
- Tragacantha Cretica, foliis minimis, incanis, flore majore, albo. *An Tragacantha altera P. Alp. Exot. 54?*
- Tragacantha Orientalis, humillima, flore magno albo.
- Tragacantha Orientalis, humillima, argentea, Barbæ Jovis folio.
- Tragacantha Orientalis, humillima, foliis angustissimis, argenteis.
- Tragacantha Orientalis, humillima, se spargens, floribus spicatis.
- Tragacantha Orientalis, humillima, incana, flore purpurascens.
- Tragacantha Orientalis, humillima, foliis Vicix, costâ purpureâ innascentibus.
- Tragacantha Orientalis, erectior, foliis Vicix glabris & ramis tomentosis
- Tragacantha Orientalis, humilis, candidissima & tomentosa, floribus in foliorum alis in capitulum densum nascentibus.
- Tragacantha Orientalis, humilis, floribus luteis, dense congestis in foliorum alis.
- Tragacantha humilior, luteis floribus C. B. Pin, 388. *Tragacantha alterum genus. Rauwolf. 281.*

Tragacantha Orientalis , floribus luteis , in capitulum longo pediculo donatum congestis.

Tragacantha Orientalis vesicaria , floribus purpureis , in capitulum longo pediculo donatum congestis.

Tragacantha Orientalis, latifolia, flore purpureo, magno.

Tragacantha Orientalis , foliis angustissimis , flore purpurascete.

Tragacantha Orientalis , foliis Oleæ , humillima , floribus in capitulum congestis.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, incanis & tomentosis , caule ab imo ad summum florido.

Tragacantha Orientalis, foliis incanis caule & ramulis tomentosis.

Pag. 419. Viola speciebus addenda sequentes.

Viola Cretica, saxatilis, lutea, odoratissima, Leucocii foliis.

Viola Orientalis, montana, grandiflora, violacei coloris.

Viola Orientalis, minima, Ocimi folio.

Viola Orientalis, bicolor, arvensis, longifolia, flore minimo.

Pag. 421. Fumaria speciebus addenda sequens.

Fumaria bulbosa , Cretica , radice cava , foliis amplioribus , flore purpurascete.

Pag. 424. Aconiti speciebus addenda sequens.

Aconitum Lycoctonum, Orientale, flore magno, albo.

Pag. 426. Delphinii speciebus addenda sequentes.

Delphinium Græcum foliis inferioribus Fumariam , superioribus Linariam referentibus.

Delphinium Orientale, annuum, flore singulari.

Delphinium Orientale lato Aconiti folio, flore magno.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore albo.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore cæruleo.

Pag. 428. Aquilegia speciebus addenda sequens.

Aquilegia Orientalis, viscosa , flore magno , partim cæruleo , partim albo.

Pag. 431. Orchidis speciebus addenda sequentes.

Orchis Orientalis, flore maximo, ferrugineo.

Orchis Orientalis & Lusitanica, flore maximo Papilionem referente.

Orchis lingua oblonga, candicante, flore minore.

Orchis Orientalis, Morio scemina, flore candidissimo.

Orchis Cretica, maxima, flore Pallii Episcopalis forma.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo, scuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens , flore parvo , villosissimo , scuto azureo

Orchis Orientalis fucum referens, flore mammoso.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo , umbilicato.

Orchis Orientalis, calyprâ purpureâ , petalo inferiori atro-purpurascete , scuto ferri equini formâ.

Orchis Orientalis, flore spadiceo, scuto variegato, calypra lutea.

Orchis Orientalis , magno flore virescente , scuto spadiceo , calypra rosca,

Orchis Orientalis, Anthropophora, flore minimo, albo, umbilico suave-
rubente.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo.

Pag. 437. Limodori speciei addenda sequens.

Limodorum Creticum, flore magno, lincis purpureis striato.

Pag. 440. Cardui speciebus addenda sequentes.

Carduus lanceatus, exoticus, altissimus, flore albo.

Carduus Creticus, foliis lanceolatis, splendentibus, subtus incanis, flore
purpurascente.

Carduus Orientalis, lanceolatus, flore parvo, purpureo.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo longis aculeis m u-
nito. *Jacea levis, maxima, Centauroides, lutea, Apula Col. Part. 1. 35.*

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis
munito.

Carduus Creticus, Erucae foliis minoribus, capitulorum squamis & aculeis
nigricantibus.

Carduus Orientalis, Erucae folio glauco, flore purpurascente.

Carduus Creticus, non maculatus, caule alato.

Carduus Creticus, tomentosus, Acanthi folio, flore magno purpuraf-
cente.

Carduus Creticus, tomentosus, Acanthi folio, flore magno dilutiore.

Carduus Creticus, Acanthi folio, viridi & glutinoso, flore purpuraf-
cente.

Carduus Creticus, Acanthi folio viridi & glutinoso, flore albo.

Carduus Græcus parvus, Acanthi folio tomentoso, flore minori.

Carduus Orientalis, Acanthi folio candidissimo, flore parvo, suave-
rubente.

Carduus Orientalis, acaulos, incanus & tomentosus, Dentis leonis folio.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore maximo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore minimo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore flavescente, odoratissimo.

Carduus Orientalis, Costi hortensis folio.

Carduus Orientalis, Cyani folio.

Pag. 442. Cinara speciebus addenda sequentes.

Cinara Cretica, acaulos, flore magno, flavescente, foliis Acanthi acu-
leati.

Cinara Græca, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice cras-
sissima.

Cinara Orientalis, moschata, acaulos, foliis Jacobæ, squamis calycis
deorsum inflexis.

Cinara Orientalis, moschata, acaulos, foliis Jacobæ tenuius incisus, squa-
mis calycis sursum spectantibus.

Pag. 443. Jacea speciebus addenda sequentes.

Jacea Cretica, saxatilis, Glasti folio, flore purpurascente.

- Jacea Cretica , frutescens , Elichrysi folio , flore magno , purpurascente.
Chamapeuce P. Alp. Exot. 76. Stabe capitata , overo Chamapino fruticoso di Candia Pon. Bald. Ital. 75.
- Jacea Cretica, laciniata, argentea, flore parvo, flavescente. *Argentea P. Alp. Exot. 117.*
- Jacea Cretica, acaulos, Cichorii folio.
- Jacea Orientalis, acaulos, Cichorii folio, flore citrino.
- Jacea Orientalis, incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.
- Jacea Orientalis , patula , Carthami facie , flore luteo , magno.
- Jacea Orientalis, Conyzæ folio, flore magno.
- Jacea Orientalis, Serratulæ folio, flore magno, purpureo.
- Jacea Orientalis, Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.
- Jacea Orientalis , folio sinuato , subtus tomentoso , flore purpureo.
- Jacea Orientalis maritima, incana, Coronopi folio,
- Jacea Orientalis, annua, Coronopi folio, flore luteo.
- Jacea Orientalis , perennis, lato Coronopi folio , flore purpurascente.
- Jacea Orientalis , perennis , angustissimo & incano Coronopi folio , flore purpurascente.
- Jacea Orientalis, laciniata, incana & moschata.
- Jacea Orientalis, tenuissimè laciniata, capite magno argenteo.
- Jacea frutescens , Plantaginis folio , flore albo. *Cyanus arboreseens , longifolia P. Alp. Exot. 30. proindeque à Cyani speciebus excludenda pag. 446.*
- Pag. 445. Cyani speciebus addenda sequentes.*
- Cyanus Orientalis, arvensis, latifolius.
- Cyanus Orientalis, folio virescente, dentato, flore magno.
- Cyanus Orientalis, angustifolius, incanus, flore magno, citrino.
- Cyanus Orientalis , latifolius , leviter lanuginosus , flore maximo , citrino.
- Cyanus Orientalis, angustifolius, glaber & lucidus.
- Cyanus Orientalis, Artemisiæ foliis.
- Cyanus Orientalis, Artemisiæ foliis profundè laciniatis.
- Cyanus Orientalis, foliis Leucoii, subtus incanis.
- Pag. 447. Cirsi speciebus addenda sequentes.*
- Cirsium Creticum, altissimum, Cardui lanceolati folio.
- Cirsium Creticum , altissimum , Cardui lanceolati folio , flore albo.
- Cirsium Orientale, Cardui lanceolati ferocioris facie.
- Cirsium Orientale, Cardui lanceolati folio, flore purpurascente,
- Cirsium Orientale, Acanthi folio, flore obsolete purpureo.
- Cirsium Orientale, maximum, Verbasci folio.
- Pag. 449. Centaurii majoris speciebus addenda sequentes.*
- Centaurium majus, Orientale, erectum, Glalti folio, flore luteo.
- Centaurium majus, Orientale, Glalti folio, acaulon ferme.
- Centaurium majus Orientale, Verbasci folio.

Centaurium majus Orientale, Helenii folio, flore luteo.

Centaurium majus incanum, foliis inferioribus Verbascum, cæteris Erucam referentibus.

Idem foliis profundè incisis.

Pag. 450. Cnici speciebus addenda sequentes.

Cnicus Carlinae folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore purpureo. *Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. quæ proinde à Carlina speciebus excludenda, pag. 500. Hic est Carduus Pinea Theophrasti P. Alp. Exot. 124. Autumno enim in Creta secus vias sapissime occurrit foliis carens, nec nisi foliorum costis donatur.*

Cnicus Carlinae folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore albo.

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore leucophæo, *An Atractylidi & Cnico sylvestri similis C. B. Pin. 793.*

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore candidissimo.

Cnicus Atractylidis folio & facie, incanus, patulus, flore purpurascente.

Cnicus Orientalis, Atractylis lutea dictus, altissimus.

Cnicus Orientalis, polycephalos, Eringii capitulo, foliis Cardui lanceolati

Cnicus Orientalis, humilior, flore flavo, Carthami odore.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inversi forma, flore albo.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inversi forma, flore purpurascente.

Cnicus polycephalos, canescens, aculeis flavescens munitus, flore albo.

Pag. 452. Elichrysi speciebus addenda sequentes.

Elichrysum Creticum, foliis brevioribus & crispis, capitulis minoribus.

Elichrysum angustifolium, incanum, maximo flore.

Elichrysum Orientale, foliis amplioribus, subrotundis. *Elichrysum Orientale, caule cubitali, foliis latioribus, umbellis majoribus, &c. C. Bauh. Prodr. 123.*

Elichrysum Orientali simile, calyce florum argenteo.

Elichrysum Orientale, vernum, angustifolium.

Elichrysum Orientale, Leucoidii folio viridi.

Elichrysum Orientale, glutinosum, Lavandulae folio.

Pag. 454. Conyzae speciebus addenda sequentes.

Conyza Cretica, fruticosa, folio molli. candidissimo & tomentoso.

Conyza Orientalis, foliis Asterisci.

Conyza Orientalis, pumila, incana, Oleae folio.

Conyza Orientalis, Asteris Attici folio, flore luteo.

Pag. 457. Carthami speciebus addenda sequentes.

Carthamus aculeatus, Carlinae folio, flore multiplici, veluti umbellato. *Chamaeleon niger umbellatus, flore caruleo, Hyacinthino C. B. Pin. 380.*

Carthamus Orientalis, aculeis flavescens donatus.

Pag. 457. Absinthii speciebus addenda sequentes.

Absinthium Orientale, fruticosum, incanum, amplo folio, tenuissime diviso.

Abſinthium Orientale, incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congestis.

Abſinthium Orientale, incanum, tenuifolium, floribus luteis in capitulum congestis & sursum spectantibus.

Abſinthium Orientale, incanum Tanaceti folio, inodorum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, argenteum & sericeum, flore magno.

Abſinthium Orientale, vulgari simile, sed longè minus amarum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, odore Lavandulæ & insipidum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, Lavandulæ odore & amarum flore deorsum spectante.

Pag. 459. *Abrotani speciebus addenda sequentes.*

Abrotanum Orientale, annuum, Abſinthii minoris folio.

Abrotanum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 460. *Artemisia speciebus addenda sequentes.*

Artemisia Orientalis, folio amplissimo, laciniato.

Eadem tota incana.

Artemisia Orientalis, Tanaceti folio, inodora.

Artemisia Orientalis, Tanaceti folio, odora, peramara & glutinosa.

Pag. 461. *Tanaceti speciebus addenda sequens.*

Tanacetum Orientale, minus.

Pag. 463. *Echinopi speciebus addenda sequentes.*

Echinopus Orientalis, Cardui lanceolati folio capite magno, cæruleo.

Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, spinoso, albo.

Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno spinoso, cæruleo.

Echinopus Græcus, capite magno, aculeato. *Carduus spherocephalus, capitulo longis spinis armato. C. B. Pin. 382. Carduus spherocephalus, acutus Dod. Pempt. 722.*

Echinopus Græcus, tenuissime divisus & lanuginosus, capite minori, cæruleo - *An Carduus spherocephalus minimus, acutissimis foliis. C. B. Pin. 382?*

Echinopus Græcus, tenuissime divisus & lanuginosus, capite minori, albo.

Pag. 463. *Scabiosa speciebus addenda sequentes.*

Scabiosa Cretica, capitulo pappos mentiente.

Scabiosa Cretica, frutescens, Auriculæ Ursi folio. *Scabiosa arborea. P. Alp. Exot. 34.*

Scabiosa Orientalis, argentea, foliis inferioribus incis. *Scabiosa argentea, major. Vobell. Itin.*

Scabiosa Orientalis, hirsuta, tenuissime laciniata, flore parvo, candicante.

Scabiosa Orientalis, hirsuta, tenuissime laciniata, flore parvo purpureo.

Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris, glabris & rigidis.

Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris subhirsutis, flore maximo, flavescente.

- Scabiosa Orientalis, tenuissime laciniata, flore magno flavescente.
 Scabiosa Orientalis, maxima, hirsutissima, flore flavescente.
 Scabiosa Orientalis, Virgæ pastoris folio, flore minore, albedo.
 Scabiosa Orientalis, Virgæ pastoris folio, flore maximo.
 Scabiosa Orientalis, Scorzonera folio, flore maximo, leucophæo.
 Scabiosa Orientalis, villosa, flore suaverubente, fructu pulchro oblongo.
 Scabiosa Orientalis, villosa, flore albo, fructu pulchro oblongo.
Pag. 466. Dipsaci speciebus addenda sequens.
 Dipsacus Orientalis, foliis laciniatis, capitulo globoso & molli,
Pag. 466. Globularia speciebus addenda sequentes.
 Globularia Orientalis floribus per caulem sparsis.
 Globularia Orientalis flore amplissimo.
Pag. 468. Dentis leonis speciebus addenda sequentes.
 Dens leonis Asphodeli bulbulis, foliis glabris.
 Dens leonis tuberosa radice, foliis Sonchi. Κοιδορίλλης εἶδος ἕτερον Diosc. lib. 2.
cap. 161.
 Dens leonis Orientalis, latifolius, canescens, flore parvo.
 Dens leonis Orientalis, tenuissimè divisus, tomentosus & incanus.
 Dens leonis Orientalis minimus, Asphodeli radice.
 Dens leonis Patmius, annuus, flore parvo.
 Dens leonis Patmius, Nasturtii folio.
 Dens leonis Græcus, angustifolius, flore magno.
 Dens leonis foliis Erysimi vulgaris. *Taraxacon humile Bocc. Mus. Tab.*
106.
 Dens leonis Græcus, foliis Erysimi, crassis & lucentibus.
Pag. 469. Hieracii speciebus addenda sequentes.
 Hieracium Creticum, Endiviæ folio.
 Hieracium Creticum, altissimum, hirsutum, Dentis leonis folio, leviter dentato.
 Hieracium Orientale, Dentis leonis folio, lupinum, flore magno luteo, odore Castorei.
 Hieracium Orientale, altissimum, foliis Cichorii sylvestris, odore Castorei, flore magno.
 Hieracium Orientale, foliis angustis, villosissimis.
 Hieracium murorum, Orientale, folio semipedali, sesquiunciam lato.
 Hieracium Orientale, altissimum, Cynoglossi folio.
 Hieracium Orientale, seu Pilosella amplissimo folio.
Pag. 473. Lactuca speciebus addenda sequentes.
 Lactuca Cretica, perennis, altissima, Acanthi folio.
 Lactuca Cretica, Sonchi folio laciniato, flore pulchro.
 Lactuca Cretica, Sonchi folio non laciniato, flore pulchro.
 Lactuca Orientalis, Dentis Leonis folio, flore leucophæo.
 Lactuca Orientalis, altissima, Sonchi folio, flore magno, leucophæo,
 Lactuca Orientalis, altissima, foliis integris, flore luteo.

Pag. 474. *Sonchi specibus addenda varietas sequens.*

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore albo.

Pag. 475. *Chondrilla specibus addenda sequentes.*

Chondrilla Orientalis, foliis Hederaceo, amplissimo, fermè triangulo.

Chondrilla Orientalis, maxima, Cichorii sylvestris folio.

Chondrilla Orientalis, Juncea, viscosa, arvensis, caule magis aspero, & flore majore.

Pag. 476. *Scorzonera specibus addenda sequentes.*

Scorzonera Cretica, angustifolia, semine tomentoso, candidissimo.

Scorzonera Orientalis, angustifolia, semine longo, aspero.

Scorzonera Græca, saxatilis, foliis angustis, undulatis & tomentosis.

Scorzonera Græca, saxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.

Scorzonera Orientalis, altissima foliis laciniatis.

Scorzonera Orientalis, foliis Calcitrapæ, flore flavescente.

Scorzonera Orientalis, latifolia, nervosa, candidissima & tomentosa.

Pag. 477. *Tragopogonis specibus addenda sequens.*

Tragopogon Orientale, angustifolium, flore maximo, luteo.

Pag. 478. *Hedypnoidis specibus addenda sequens.*

Hedypnois Cretica minor, annua.

Pag. 479. *Cichorii specibus addenda sequentes.*

Cichorium Orientale, incanum, foliis Glatti.

Cichorium spinosum, flore albo.

Pag. 479. *Rhagadioli specibus addenda sequentes.*

Rhagadiolus Creticus, minor, capsulis echinatis.

Rhagadiolus Lampfanæ foliis.

Pag. 481. *Asteris specibus addenda sequentes.*

Aster Creticus, Conyzoides, flore magno, luteo, Asphodeli radice.

Aster Orientalis, fœtidus, Conyzæ folio, flore magno.

Aster Orientalis, Conyzæ folio, flore luteo, maximo.

Aster Orientalis, Salicis folio nervoso, flore dilute cæruleo.

Aster Orientalis, Salicis folio, flore minimo, luteo, umbellato.

Aster Orientalis, minimus, flore suaverubente.

Pag. 485. *Jacobææ specibus addenda sequentes.*

Jacobæa Chia, Senecionis folio, villoso, flore magno.

Jacobæa Orientalis, Senecionis folio tenuissimè diviso, non incano, flore magno.

Jacobæa Græca, maritima, foliis superne virentibus, inferne incanis.

Jacobæa Orientalis, Pannonicæ 1. Clusi similis, folio amplissimo.

Jacobæa Orientalis, foliis oblongis, non laciniatis, incanis.

Jacobæa Orientalis, altissima, folio lanuginoso, integro.

Jacobæa Orientalis, incana & tomentosa, Acanthi folio.

Jacobæa Orientalis, Limonii folio.

Jacobæa Orientalis, foliis longioribus, dentatis, flore magno.

Jacobæa Orientalis, latifolia, altissima.

Jacobæa Orientalis, Cacalix folio.

Pag. 487. *Doronici speciebus addenda sequens.*

Doronicum Orientale, altissimum, Petasitidis folio, flore maximo.

Pag. 490. *Bellidis speciebus addenda sequens.*

Bellis Cretica, fontana, omnium minima.

Pag. 492. *Leucantheremi speciebus addenda sequentes.*

Leucanthemum Orientale, Costi hortensis folio.

Leucanthemum Orientale, Chrysantheremi folio, Tanaceti odore.

Pag. 493. *Matricariæ speciebus addenda sequens.*

Matricaria Orientalis, Tanaceti folio incano & villoso, flore parvo.

Pag. 494. *Chamæmeli speciebus addenda sequentes.*

Chamæmelum Chium, vernum, folio crassiore, flore magno.

Chamæmelum Orientale, Absinthii folio.

Chamæmelum Orientale, foliis pennatis.

Chamæmelum Orientale, incanum, Millefolii folio.

Pag. 495. *Cotulæ speciebus addenda sequentes.*

Cotula Cretica, minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.

Cotula Cretica, montana, Abrotani folio.

Pag. 495. *Buphthalmi speciebus addenda sequentes.*

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore luteo, amplissimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore albo, amplissimo.

Buphthalmum Orientale, utrinque glabrum, flore albo, amplissimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, coccineo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, suaverubente.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, albo.

Pag. 495. *Millefolii speciebus addenda sequentes.*

Millefolium Orientale, erectum, luteum.

Millefolium Orientale, erectum, flore flavescente.

Millefolium Orientale, altissimum, luteum, Abrotani folio.

Pag. 496. *Ptarmicæ speciebus addenda sequentes.*

Ptarmica incana, pinnulis cristatis. *Absinthium Santonicum, Egyptianum*

C. B. Pin. 139. Absinthium Egyptianum Dod. Penpt. 25.

Ptarmica Orientalis, foliis cristatis. *Abrotano fœmina vero di Dioscoridis Zan. 6.*

Ptarmica Orientalis, foliis cristatis, longioribus & capitulis majoribus.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore majore.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore minore.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, flore aureo.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, semiflosculis florum pallidè luteis.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, semiflosculis florum brevioribus.

Parmica Orientalis, Tanaceti folio & facie, flore minimo.

Parmica Orientalis, incana, foliis pennatis, semiflosculis florum vix conspicuis.

Parmica Orientalis, foliis argenteis, conjugatis.

Pag. 497. Asterisci speciebus addenda sequentes.

Asteriscus Creticus, annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.

Asteriscus Creticus, odoratus, minimus.

Pag. 499. Xeranthemi speciebus addenda sequentes.

Xeranthemum Orientale, fructu maximo.

Xeranthemum Orientale, flore minimo, calyce cylindraceo.

Pag. 500. Carlinae speciebus addenda sequens.

Carlina Orientalis, Leucoidii folio canescente & molliter aculeato.

Pag. 501. Betae speciebus addenda sequentes.

Beata sylvestris, Cretica, maritima, foliis crispis.

Beta Orientalis, floribus spicatis, calyce albo.

Pag. 502. Acetosa speciebus addenda sequentes.

Acetosa Orientalis, pratensis, folio lanuginoso.

Acetosa Orientalis, folio rotundo, lanuginoso & maximè aurito.

Pag. 504. Lapatii speciebus addenda sequentes.

Lapathum Orientale, pulchrè sinuatum.

Lapathum Orientale, maximum, folio subrotundo.

Lapathum Orientale, angustifolium, magno fructu.

Lapathum Orientale, frutex humilis, flore pulchro.

Pag. 505. Atriplicis speciebus addenda sequentes.

Atriplex Cretica, maritima, erecta, folio triangulari.

Atriplex Græca, fruticosa, humifusa, Halimi folio.

Atriplex Orientalis, frutescens, folio amplissimo, argenteo.

Atriplex Orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro.

Pag. 506. Chenopodii speciebus addenda sequentes.

Chenopodium Orientale, fruticosum, Coris folio.

Chenopodium Orientale, fruticosum, incanum, Psyllii folio.

Chenopodium Orientale, annuum, altissimum, Kali folio breviorè & cœsio.

Pag. 507. Paronychia speciebus addenda sequens.

Paronychia Orientalis, humifusa, Serpilli folio.

Pag. 508. Alchimilla speciebus addenda sequentes.

Alchimilla Orientalis, Linariæ, folio brevissimo, calyce florum albo.

Alchimilla Græca, Kali folio, calyce florum albido.

Pag. 509. Parietaria speciebus addenda sequentes.

Parietaria Cretica, minor, capsulis seminum alatis.

Parietaria Orientalis, Polygoni folio canescente.

Parietaria Orientalis, saxatilis, Ocimi folio lucido & glabro.

Pag. 509. Persicaria speciebus addenda sequens.

Persicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo.

Pag. 510. Polygoni speciebus addenda sequentes.

Polygonum Creticum fruticosum, humifusum, foliis brevioribus.

Polygonum Orientale Buxi folio rigido.

Polygonum Orientale Caryophylli folio, flore magno, albo.

Polygonum Orientale, fruticosum, latifolium, minimum, flore maximo.

Pag. 511. Fagopyri speciebus addenda sequens.

Fagopyrum Orientale, ramosum & multiflorum, Persicariæ folio.

Pag. 511. Bistortæ speciebus addenda sequens.

Bistorta Orientalis, media, flore ruberrimo.

Pag. 514. Milii speciebus addenda sequens.

Milium angustifolium, paniculâ, per ampla, sparsa & erecta.

Pag. 516. Graminis speciebus addenda sequentes.

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, glumis ciliaribus. *Agriostari quod Triticum sylvestre significat Belli Epist. 5. ad Clus.*

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, altissimum, tuberosa radice.

Gramen tomentosum, Creticum, spicatum, spica purpurea.

Gramen Creticum, spica gracili, in duas aristas longissimas & asperas abeunte.

Gramen Orientale, Secalinum, spicâ brevi & lata.

Gramen Orientale, tomentosum, spicatum, minus, aristas pennatis.

Gramen Orientale, spicatum, fruticosum, spinosum, spicis echinatis, in capitulum congestis.

Gramen Orientale, spicatum, aristas longissimis donatum.

Gramen Creticum, paniculatum, jubâ Miliacea nutante, aristata.

Gramen Orientale, paniculatum, Portulacæ semine.

Gramen Avenaceum, paniculatum, locustis è spadiceo albidis.

Pag. 526. Arundinis speciebus addenda sequentes.

Arundo angustifolia, repens, aculeata. *Arundo Graminea. aculeata P. Alp.*

Exot. 104.

Arundo Orientalis, altissima, caule tenuissimo, fistuloso.

Arundo Orientalis, tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.

Pag. 527. Cyperi speciebus addenda sequentes.

Cyperus paniculâ minima, radice rubra, inodora, repente.

Cyperus minimus, paniculâ maxima, radice odora, repente.

Pag. 532. Equiseti speciebus addenda sequens.

Equisetum Orientale altissimum.

Pag. 534. Urticæ speciebus addenda varietas sequens.

Urtica urens, pilulas ferens, 1. Dioscoridis, semine Lini, caulibus & globulis rubris.

Pag. 538. Lonchithidis speciebus addenda sequens.

Lonchitis Orientalis, pinnulis ad foliorum basim falcatis, anterius & posterius reflexis.

Pag. 543. Adianthi speciebus addenda sequens.

Adiantum Creticum, procerius & amplissimo Coriandri folio; *An adiantum*

Syriacum Tab. Icon. 795. quod C. Bauh. Pin. vulgaris varietatem existimat.

Adiantum marinum, humillimum & unifolium plerumque.

Pag. 544. *Lingua cervina* speciebus addenda sequens.

Lingua cervina, Cretica, ramosa, angustifolia. *Phyllitis ramosa* P. Alp. Exot. 66.

Pag. 546. *Hemionitidis* speciebus addenda sequens.

Hemionitis Cretica, minima, saxatilis. An *Hemionitis minor* C. B. Pin. 354.

Pag. 548. *Lichenis* speciebus addenda sequentes.

Lichen capillaceus, longissimus ex Fago & Abiete pendens. An *Muscus arboreus*, barbatus J. B. 3. 764.

Lichen capillaceus, minor ex *Ilice* pendens. *Muscus tenuis & capillaceus cinerei coloris*, ex ramis *Ilicis* pendens Clus. Hist. 23.

Lichen Græcus, Polypoides, tinctorius, saxatilis.

Pag. 560. *Fungoidis* speciebus addenda sequens.

Fungoides pelviforme, molle & rufescens.

Pag. 465. *Fuci* speciebus addenda sequentes.

Fucus Creticus, *Lactuca* folio sesquipedali & bipedali.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis, ad ora s pilosi s.

Fucus folliculaceus, *Potamogetonis crispis* folio.

Pag. 576. *Alcyonii* speciebus addenda sequens.

Alcyonium molle & concavum, *Aurantii* forma. *Alga pomum Mospeliensium*. J. B. 3. 795. *Orange de mer*.

Pag. 577. *Fraxini* speciebus addenda sequens.

Fraxinus Orientalis, longissimo folio, profundè serrato.

Pag. 582. *Carpini* speciebus addenda sequens.

Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi.

Pag. 582. *Quercus* speciebus addenda sequentes.

Quercus latifolia, magno fructu, calyce tuberculis obfito. *Αρμβαλαρία* Græcorum recentiorum.

Quercus Orientalis, glande cylindriciformi, longo pediculo insidente.

Quercus Orientalis, *Castaneæ* folio, glande recondita in cupula crassa & squamosa.

Quercus Orientalis, angustifolia, glande minori, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, foliis ad costam pulchrè incisus, glandè mamma, cupula crinita.

Quercus Orientalis, folio subrotundo, minori, glande magna, striata.

Quercus Orientalis, folio subrotundo, leviter inciso, fructu minori, cylindriciformi.

Pag. 583. *Ilicis* speciebus addenda varietas sequens.

Ilex aculeata, cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc subrotunda, cupula echinata.

Pag. 584. *Fagi speciebus addenda sequentes.*

Fagus foliis ex luteo variegatis.

Fagus Orientalis, ampliore folio.

Pag. 585. *Abietis speciebus addenda sequens.*

Abies Orientalis, folio brevi & tetragono, fructu minimo, deorsum inflexo.

Ελάτη *Græcorum recentiorum.*

Pag. 585. *Pinis speciebus addenda sequens.*

Pinus Orientalis, foliis durioribus, amaris, fructu parvo, peracuto.

Pag. 588. *Cedri speciebus addenda sequentes.*

Cedrus Orientalis, foetidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, fructu parvo, nigro.

Cedrus Orientalis, foetidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, foliis aculeatis.

Pag. 588. *Juniperi speciebus addenda sequentes.*

Juniperus Cretica, ligno odoratissimo. Κέδρος *Græcorum recentiorum.*

Juniperus latifolia, arborea, Cerasi fructu.

Juniperus Orientalis, vulgari similis, magno fructu nigro.

Pag. 590. *Platani speciebus addenda sequens.*

Platanus Orientalis, Aceris folio.

Pag. 590. *Salicis speciebus addenda sequentes.*

Salix Orientalis, flagellis deorsum pulchrè pendentibus. *Hujus etiam meminit VVheel. Itin.*

Salix Orientalis, Oleæ facie, foliis ferratis, auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, foliis ferratis, splendentibus, non auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, procerior & perticalis, foliis angustis, utrinque argenteis.

Pag. 593. *Rhamni speciebus addenda sequentes.*

Rhamnus Creticus, Rusi folio minori. *An Lycium Creticum P. Alp. Exot.*

21?

Rhamnus Creticus, Amygdali folio minori.

Rhamnus Orientalis, Alaterni folio.

Rhamnus Orientalis Amygdali folio ampliori.

Pag. 594. *Thymelææ speciebus addenda sequentes.*

Thymelæa Cretica, Oleæ folio subtus villosa. *An Laurus sylvestris, Creticæ P. Alp. Exot. 1?*

Thymelæa Cretica, Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamædaphnoides Cretica, id est, Laureola Cretica, humilis P. Alp. Exot. 43?*

Thymelæa, seu Tartonraire Lini foliis argenteis. *Hujus etiam meminit VVheel-Itin.*

Thymelæa Pontica, Citrei foliis.

Thymelæa Orientalis, minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis, albis.

Thymelæa Orientalis, Buxi folio subtus villosa, flore albo.

Thymelæa Orientalis, Salicis folio, flore albo, odoratissimo.

Pag. 598. *Arbuti speciebus addenda sequentes.*

Arbutus folio non ferrato, C. B. Pin. 460. *Adrachne Theophrasti Clus. Hist.*

Arbutus sive Adrachne Orientalis, foliis ferratis.

Arbutus sive Adrachne Samia, fructu magno turbinato.

Arbutus folio ferrato, ex flavo & viridi variegato.

Arbutus folio serrato fructu magno compresso.

Pag. 600. Aquifolii speciebus addenda sequens.

Aquifolium Orientale, Illicis folio.

Pag. 600. Guajacana speciebus addenda sequens.

Guajacana maxima, amplissimo, folio, fructu flavescente.

Pag. 602. Erica speciebus addenda sequens.

Erica Orientalis, Coris folio, floribus globosis.

Pag. 604. Chamærhododendri speciebus addenda sequentes.

Chamærhododendros Pontica, maxima, folio Laurocerasi, flore è ceruleo purpurascente.

Eadem flore candidissimo, macula lutea punctata notato, staminibus purpureis.

Eadem flore purpureo.

Eadem flore dilute purpureo.

Chamærhododendros Pontica, maxima, Mespili folio, flore luteo.

Pag. 604. Nerii speciebus addenda varietas sequens.

Nerion floribus ex albo & roseo variegatis.

Pag. 606. Sambuci speciebus addenda varietas sequens.

Sambucus humilis, sive Ebulus, villosus & canescens.

Pag. 607. Opuli speciebus addenda sequens.

Opulus Orientalis, folio amplissimo, tridentato.

Pag. 607. Vitis Idææ speciebus addenda sequens.

Vitis Idæa Orientalis, maxima, Cerasi folio, flore variegato. *Ἀρκτοσάπιλος Gal. lib. 6. de Compos. Medic.*

Eadem flore albo.

Pag. 608. Caprifolii speciebus addenda sequens.

Caprifolium Creticum, non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flavescens.

Pag. 609. Chamæcerasi speciebus addenda sequens.

Chamæcerasus Orientalis, Lauri folio.

Pag. 612. Celtis speciebus addenda sequentes.

Celtis Orientalis, folio ampliore, magno fructu.

Celtis Orientalis, minor, foliis minoribus & crassioribus, fructu flavo.

Pag. 613. Vitis speciebus addenda sequentes.

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, turbinatis.

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, oblongis, nonnihil aduncis. *Αἰτρουχὸν id. est Unguis Aquilæ Græcorum recentiorum.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis maximis, globosis è viridi albicantibus. *Βουμάτι id. est Oculus bovis Græcorum recentiorum.*

Pag. 614. Berberis speciebus addenda sequentes.

Berberis Cretica, Buxi folio, *Berberis Alpina, Cretica C. B. Pin. 454. Lycia*

di Cardia ouero Berberi Alpina del. Belli Pon. Ital. 137. Lycium Creticum. P. Alp. Exot. 20. quod ad folia & aculeos attinet.

Berberis Orientalis, procerior, fructu nigro, suauissimo.

Pag. 614. Rubi speciebus addenda sequentes.

Rubus Creticus, triphyllus, flore paruo.

Rubus Orientalis, amplissimo folio nunc terno, nunc quino, quasi digitato.

Rubus Orientalis, foliis Cannabinis.

Pag. 615. Aceris speciebus addenda sequentes.

Acer Orientalis, Hedera folio.

Acer Cretica P. Alp. Exot. 9. Acer Aspendannos Bellon. Obs. lib. 1. cap.

17.

Pag. 622. Pruni speciebus addenda sequentes.

Prunus Cretica, montana, minima, humi fusa, flore suauerubente.

Prunus Orientalis, aculeata, latifolia, fructu rubro.

Pag. 627. Amygdali speciebus addenda sequentes.

Amygdalus sylvestris, C. B. Pin. 442.

Amygdalus sylvestris, Cretica, aculeata

Pag. 628. Pyri speciebus addenda sequentes.

Pyrus sylvestris, Cretica, folio oblongo. Pyra sylvestria, Cretica C. B. Pin.

439.

Pyrus sylvestris, Orientalis, folio oblongo, incano.

Pag. 633. Sorbi speciebus addenda sequentes.

Sorbus Orientalis, Fraxini folio.

Sorbus Orientalis, fructu magno, compresso & flavescente.

Pag. 636. Rosa speciebus addenda sequentes.

Rosa Cretica, sylvestris, Fraxini folio petalis florum albis & cordiformibus.

Rosa Cretica, montana, foliis subrotundis, glutinosis & villosis.

Rosa Orientalis, pumila, flore magno, albicante.

Rosa Orientalis, pumila, flore purpureo, paruo.

Pag. 639. Grossularia speciebus addenda sequentes.

Grossularia Orientalis, non spinosa, foliis glutinosis & subhirsutis, fructu racemoso dulci.

Grossularia Orientalis, non spinosa, foetida fructu rubro, racemoso.

Pag. 641. Corni speciebus addenda sequens.

Cornus Orientalis, sylvestris, fructu teretiformi.

Pag. 641. Mespili speciebus addenda sequentes.

Mespilus Cretica, Apii folio lucido, elegantius laciniato. Κουδομαλία Γρασοριμ recentiorum.

Mespilus Orientalis, Apii folio, sylvestris, spinosa sive Oxyacantha flore purpureo.

Mespilus Cretica, folio circinato & quasi cordiformi. Chamacerasus Idæa P. Alp. Exot. 5.

Mespilus Orientalis, sive Oxyacantha foliis hirsutissimis.

Mespilus Orientalis, Tanaceti folio villòso, magno fructu pentagono, è viridi flavescente.

Mespilus Orientalis, Apii folio villoso, fructu magno, pentagono, purpureo, glabro.

Eadem fructu parvo, villoso.

Pag. 643. *Genista speciebùs addenda sequentes.*

Genista Orientalis, minima humifusa, foliis subrotundis, ad oras pilosis.

Genista Orientalis, humilis, verna, Linariæ folio utrinque glabro.

Genista Orientalis, Linariæ foliis auritis.

Genista maritima, frutescens Linifolia, caule alato.

Pag. 644. *Spartii speciebùs addenda sequentes.*

Spartium Orientale, humile, fructu villoso & rostrato.

Spartium Orientale, siliquâ compressa glabra & annulata.

Pag. 645. *Genista-Spartii speciebùs addenda sequens.*

Genista-Spartium spinosum alterum, aphyllon, tribus aculeis semper junctis, floribus luteis C. B. Pin. 394. *Echinopoda P. Alp. Exot. 14. Echinopoda di Candia Pon. Ital. 118.*

Pag. 697. *Cytisi speciebùs addenda sequentes.*

Cytisus spinosus, siliquâ, villosâ, incana.

Cytisus spinosus, Creticus siliquâ villis densissimis, longissimis & incanis obductâ *Species illa à P. Alpino. Exot. cap. 6. 7. & 12. haud dubie descriptæ sunt nominibus Acacia secunda, Aspalathi secundi vel Spartii Cretici, sed adeo breviter ut apprimè distingui nequeant.*

Cytisus Orientalis, minimus, humifusus.

Cytisus Orientalis, humifusus, flore magno ex luteo purpurascente.

Cytisus Orientalis, humifusus, facie Trifolii pratensis.

Cytisus foliis argenteis VWheel, Itin.

Cytisus Orientalis, Medicæ foliis incanis & villosis, flore flavescente.

Cytisus Orientalis, latifolius, subtus incanus.

Pag. 649. *Cytiso-Genista speciebùs addenda sequens.*

Cytiso-Genista Orientalis, minima.

Pag. 649. *Colutea speciebùs addenda sequens.*

Colutea Orientalis, flore sanguinei coloris, luteâ maculâ notato.

Pag. 650. *Coronilla speciebùs addenda sequentes.*

Coronilla Cretica, herbacea, flore parvo, purpurascente.

Coronilla Cretica, herbacea, flore magno, candido. *Hedysarum argenteum P. Alp. exot. 314.*

Coronilla Cretica, herbacea, flore luteo. Parvo.

Coronilla Orientalis herbacea, flore magno, luteo.

Pag. 650. *Barba Jovis speciebùs addenda sequentes.*

Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, flore luteo, parvo. *An Spartium spinosum P. Alp. Exot. 26?*

Barba Jovis Græca, Linariæ folio argenteo, ampliori, flore luteo, parvo.

Barba Jovis Græca, humillima, Ciceris folio, flore purpuro-violaceo.

Pag. 652. Cuscuta speciebus addenda sequentes.

Cuscuta Cretica, floribus & capitulis minimis.

Cuscuta Orientalis, viticulis crassissimis, Convolvuli fructu.

Pag. 654. Smilacis speciebus addenda sequens.

Smilax Orientalis, sarmentis aculeatis, excelsas arbores scandentibus, foliis non spinosis.

Pag. 655. Ricinoidis speciebus addenda sequentes.

Ricinoides ex qua paratur Tournesol Gallorum, folio oblongo & villoso.

Ricinoides ex qua paratur Tournesol Gallorum, folio oblongo, serrato, non villoso.

Pag. 656. Echinophora speciebus addenda sequentes.

Echinophora Orientalis, montana spinosa.

Echinophora Orientalis, procerior, fructu foliato.

Pag. 656. Nissolia speciebus addenda sequens.

Nissolia Orientalis, flore purpureo.

Pag. 661. Tamarisci speciebus addenda sequentes.

Tamariscus Orientalis, foliis planis, flore purpureo.

Tamariscus Narbonensis, flore albo.

Pag. 662. Ficus speciebus addenda sequens.

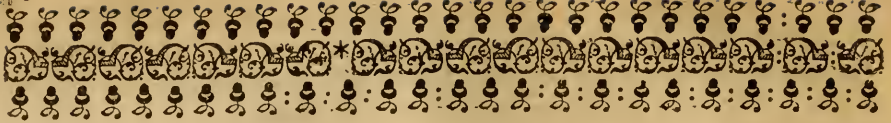
Ficus sylvestris, Cretica, folio non diviso, leviter crenato. *Ficus Cypria J. B.*

1. 124.

Pag. 665. Alfines speciebus addenda sequens.

Alfina Cretica, maritima, supina, caule hirsuto, foliis quasi vermiculatis, flore candido, *Polygonum Creticum, Thymi folia C. B. Prodr. 131.*

D E
G E N E R I B U S
P L A N T A R U M
R E C E N S I N S T I T U T I S .

ad Primam Classsem referri debet

H Y P O C I S T I S .

Tab. 477.

HYPOCISTIS est plantæ genus, flore A B monopetalo, campanulato, multifido, cujus posterior pars C D abit in fructum E mollem: intus veluti radiatim divisum F & seminibus fœtum.

Hyposticidis species seu potius varietates sunt.

Hypocistis Cretica flore purpureo.

Hypocistis purpurea, flore candicante. *Hypocistis purpurea seu Karmesina, cytino candicante Clus. Hist. 69.*

Hypocistis flore luteo. *Hypocistis omnino lutea, seu Ochra colore Clus. Hist. 72.*

Hypocistis pallecentis coloris, lineis purpurascensibus & nonnihil virescentibus distincta Clus. Hist. 79.

Hyposticis à vocibus græcis ἀπό sub ἔ νισος Cistus: nascitur enim ex radicibus

Cisti. φέεται δὲ παρὰ τὰς πέζας τῆ νισου, ἢ λεγομένη ἀπονίσις ubi notandum

Dioscoridem apprime quidem Hipocistidis florem conferre cum Cytino seu calyce floris Punica, non vero Hypocistidem ipsam cum ipso Cytino ut Interpretes censuerunt: ovum enim nequidem ovo similis est quam flos Hypocistidis Cytino.

Ad Secundam Classsem referri debent

E C H I O I D E S .

EChioides est plantæ genus, flore monopetalo infundibuliformi, sed isoperimetro, qua notâ differt ab Echio. Pistillum enim abit in fructum ex

Diosc. lib.

.a. cap. 127.

quatuor seminibus compositum, caput viperinum æmulantibus.

Echioïdis speciem unicam novi.

Echioïdes Orientale, Buglossi folio, flore luteo, maculis atropurpureis notato.

Echioïdes quasi planta ad Echium accedens.

POLYGONOIDES.

Polygonoides est plantæ genus flore A B, monopetalo, rotato & multifido, *Tab. 473.* ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D striatum, alatum & plerumque villis hirsutum.

Polygonoidis speciem unicam novi.

Polygonoides Orientale, Ephedræ facie.

Polygonoides quasi planta ad Polygonum accedens.

Ad Tertiam Classem referri debent.

PHELYPÆA.

Phelypæa est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, *Tab. 479.* in duo labia distincto, quorum superius A bifidum, erectum, inferius vero B tripartitum. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F subrotundum, bifariam dehiscens G, seminibusque fœtum H ut plurimum exiguis I.

Phelypææ species sunt.

Phelypæa Orientalis, flore coccineo.

Phelypæa Lusitanica, flore luteo.

Phelypæa ab Illustrissima Phelypæorum Gente, ex qua tot prodire Regni administrari, quos inter maxime conspiciendi summus ille Galliarum Cancellarius Ludovicus Phelypæaux, & Hyeronimus Phelypæaux Rei Navalis Præfectus, hujus avi Mecenates.

DODARTIA.

Dodartia est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, tubulato in duo labia distincto, quorum superius A bifidum, inferius vero B *Tab. 478.* tripartitum. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti K clavi ad instar infixum, quod deinde abit in fructum E seu testam subrotundam in duo loculamenta distinctam F G, seminibus fœtam ut plurimum exiguis H.

Dodartiæ speciem unicam novi.

Dodartia Orientalis, flore purpurascens.

Dodartia à Clarissimo viro Dioniso Dodart Doctore Medico Parisiensi, & Academia Regia Scientiarum Socio nomen posui.

MORINA.

Tab. 480.

Morina est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato, personato, in duo labia distincto C D, quorum superius C E bifidum est, inferius vero D F tripartitum, Ex calice autem G plerumque bifido surgit pistillum H posticæ floris parti I adinstar clavi infixum sed sterile: calyx enim G insidet tenero fructui K, qui in alio calyce L tanquam in theca reconditur, abique deinde in semen ut plurimum subrotundum & angulatum M.

Morinæ speciem unicam novi.

Morina Orientalis, Carlinæ folio.

Morina à Clarissimo viro Ludovico Morin Doctore Medico Parisensi & Academia Regiæ Scientiarum Socio nomen posui.

ANBLATUM.

Tab. 481.

Anblatum est plantæ genus flore A, B, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, in duo labia distincto A, B, C, D ut plurimum indivisa. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti G adinstar clavi infixum quod deinde abit in fructum H in calyce E plerumque reconditum, bifariam dehiscentem I K, seminibusque fœtum L ut plurimum subrotundis M.

Anblati species sunt.

Anblatum flore è rufo candicante, sive Anblatum Cord. Hist. 89.

Anblatum Orientale, flore purpurascente.

Anblatum à vocibus Germanicis Ohn. sine, & Blat folium, quasi planta foliis carens, unde Ohnblatum potius dici deberet.

ELEPHAS.

Tab. 482.

Elephas est plantæ genus, flore A B C D monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A B C proboscidem refert Elephantinam, inferius vero E F G H multifariam dividitur. Ex calyce autem H I surgit pistillum K L posticæ floris parti M adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum N in duo loculamenta divisum O P seminibusque fœtum ut plurimum oblongis Q.

Elephantis species sunt.

Elephas Italica, flore magno, proboscide surrecta. *Elephas Campoclarensium Col. part. 1, 188.*

Elephas Orientalis, flore parvo, proboscide surrecta.

Elephas Orientalis, flore magno, proboscide incurva.

Elephas à similitudine floris cum capite Elephantino.

Ad Quintam Classem referri debent

C A K I L E.

Cakile est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B Tab. 453. constante, ex cuius calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF hastæ cuspidi similem, ex duabus partibus GH constantem, articulatione quadam conjunctis & semine factis singulari IK, plerumque oblongo L.

Cakiles species sunt.

Cakile maritima, ampliore folio. *Cakile seu Eruca marina, latifolia*, J. B. 2. 868.

Cakile maritima, angustiore folio. *Cakile quibusdam aliis Eruca marina, & Raphanus marinus* J. B. 2. 867.

Cakile Græca, arvensis, siliqua striata, brevi.

Cakile Orientalis, fructu minimo, verrucoso.

Cakile differt à Crambe fructu ex duabus partibus constante, articulatione connexis. Quapropter ejus species à Crambes genere excludenda sunt. Pag. 212.

V E S I C A R I A.

Vesicaria est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor nempe petalis B Tab. 453. constante, ex cuius calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu vesicam E seminibus factam F plerumque subrotundis G.

Vesicariæ speciem unicam novi.

Vesicaria Orientalis, foliis dentatis.

Vesicaria dicitur à fructus formâ.

Ad Sextam Classem referri debent

L E O N T O P E T A L O N.

Leontopetalon est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C Tab. 454. constante, ex cuius medietate surgit pistillum D, quod deinde abit in vesicam E seminibus factam F ut plurimum sphericis GH. His notis addenda est radix tuberosa I.

Leontopetali species sunt.

Leontopetalon foliis costæ ramosæ innascentibus. *Leontopetalon Dod. Pempt.* 69.

Leontopetalon foliis costæ simplici innascentibus. *Chrysogonum Dioscoridis Ravvolf* 119.

Leontopetalon à vocibus græcis, λεων, λέοντος & πέταλον folium, quasi dicas folium Leoninum.

TELEPHIOIDES.

Tab. 485.

Telephioides est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis. C in orbem positis constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F subrotundum, in sex loculamenta divisum, in quibus singulis unicum semen reconditur G ejusdem formæ.

Telephioidis unicam speciem novi.

Telephioides Græca, humifusa, flore albo.

Telephioides à similitudine cum Telephio Imperati.

Ad Nonam Classem referri debent

BULBOCODIUM.

Bulbocodium est plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes-
diviso: cujus pistillum abit deinde in fructum oblongum, in tria loculamenta
divisum, seminibusque fœtum subrotundis. His notis addenda est radix ex
geminis tuberculis in rostrum quoddam abeuntibus composita.

Bulbocodii species sunt.

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, albo, fundo luteo. *Sysirinchium.*

*Asprensium Col. part. 27. Sysirinchium minus angustifolium, flore ma-
jore, variegato C. B. Pin. 41. quod proinde è Croci speciebus excluden-
dum est pag. 350.*

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, purpurascens, fundo luteo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, violaceo. *Sysirinchium Theophrasti*

*Col. part. 1. 328. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag.
351.*

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, croceo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, albo.

Bulbocodium minimum, Græcum, flore minimo, albo.

Bulbocodium Græcum, Myosotidis flore.

Bulbocodium foliis Porracis, fructu rubescens. *Sysirinchium alterum la-
tifolium Col. Part. 1. 329. quod proinde ex Croci speciebus excludendum
est pag. 350.*

HERMODACTYLUS.

Hermodactylus est plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, floris Iridis
æmulo sed radice tuberosa & veluti digitata.

Hermodactyli speciem unicam novi.

Hermodactylus folio quadrangulo. *Iris tuberosa, folio anguloso C. B. Pin.
40. Iris tuberosa Belgarum, & secundum Aldroandum prima. Lonchitis
Dioscoridis Lob. Icon. 98.*

Ad Duodecimam Classsem referri debet

GUNDELIA.

Gundelia est plantæ genus, flore flosculofo, in capitulum quoddam **K** congesto, plurimis scilicet flosculis **ABCDE** constante, ex communi quodam calyce **F** prodeuntibus & tenerrimis fructibus **G** insidentibus. Hi autem in loculam calycis **H** reconduntur abeuntque deinde in semina **I** ex rotunde ut plurimum acuminata **L**. Tab. 486.

Gundeliæ speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite glabro.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, floribus intensè purpureis, capite araneosa lanugine obsito.

Gundelia, à Charissimo Andrea Gundelio, Germanice Gundelsheimer qui sese mihi comitem præbuit in Orientali nostra peregrinatione plantarum causâ instituta, magnoque fuit adjumento.

Ad Decimam-quartam Classsem referri debent

ASTEROIDES.

Asteroides est plantæ genus, flore **A** radiato, cujus scilicet discus **B** plurimis flosculis **C** corona vero **DD** ex semiflosculis **E** componitur, embryonibus **F** **G** insidentibus, & calyce **H** squamoso comprehensis: embryones autem deinde abeunt in semina **I** plerumque oblonga, ex Tab. 487.

Asteroidis species sunt.

Asteroides Orientalis, Petasitidis folio, flore maximo.

Asteroides Alpina, Salicis folio. *Aster luteus, angustifolius C. B. Pin. 266.*

Asteroides propter similitudinem Asteris dicitur, à quo tantummodo differt semine pappis carente.

Ad Decimam-quintam Classsem referri debent

SALICORNIA.

Salicornia est plantæ genus, flore **A** apetalò, calyce carente: ex commissuris enim extremorum foliorum nascuntur stamina & embryones, qui deinde abeunt in capsulam **B** seu vesiculam unico plerumque semine fœtam **C**. Tab. 485.

Salicorniæ species sunt.

Salicornia geniculata, sempervirens. *Kali geniculatum, majus sempervirens C. B. Pin. 289.*

Salicornia geniculata, annua. *Kali geniculatum brevius, annuum C. B. Pin. 289.*

C Y N O C R A M B E .

Tab. 485.

Cynocrambe est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus calyci B bipartito insidentibus, constante, sed sterili. Embryones enim C in aliis ejusdem plantæ partibus nascuntur, abeuntque deinde in fructum plerumque sphericum D, sub cujus cuticula E reconditur semen F ejusdem formæ.

Cynocrambes speciem unicam novi.

Cynocrambe Dioscoridis C. B. Prodr. 59. *Alfines facie planta nova Col. Phytob. part. 2. 28.*

Cynocrambe à vocibus Græcis κύνων Canis, & ἡράμω Brassica: quasi dicas Brassicam Caninam.

C A N N A B I N A .

Tab. 486.

Gannabina est plantæ genus, flore A B apetalò, plurimis scilicet staminibus C constante sed sterili: fructus enim iis speciebus hujus generis innascuntur quæ flore carent, suntque capsulæ membranacæ D oblongæ & ferme trigonæ E, feminibus fœtæ F plerumque oblongis.

Cannabinæ species sunt.

Cannabina Cretica, florifera. *Cannabis lutea, fertilis Contareni P. Alp. Exot. 298.*

Cannabina Cretica, fructifera. *Cannabis lutea, sterilis Contareni P. Alp. Exot. 300. & Cannabis lutea Cretica ex Joanne Pona ejusdem 295. Cannabina id est planta ad Cannabim accedens.*

C E R A T O I D E S .

Ceratoides est plantæ genus, flore apetalò, sed sterili: in aliis enim ejusdem plantæ partibus fructus nascuntur compressi, bicapsulares, in cornua abeuntes & feminibus fœti.

Ceratoidis species sunt.

Ceratoides Orientalis, fruticosa, Elæagni folio.

Ceratoides Orientalis, major, annua, Psyllii folio.

Ceratoides Orientalis, minor, annua, Psyllii folio.

Ceratoides à fructu cornuto, κέρας enim Græce cornu significat.

Ad Decimam-Octavam Classem referri debent.

R H A M N O I D E S .

Tab. 487.

Rhamnoides est plantæ genus, flore A apetalò: nonnullis scilicet staminibus calyci B bifolio insidentibus, constante, sed sterili. Embryones enim

DE innascuntur speciebus hujus generis quæ flore carent, & deinde abeunt in fructum seu baccam F unico ut plurimum semine sætam G, subrotundo H,

Rhamnoidis species sunt,
 Rhamnoides florifera, Salicis foliis.
 Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.
 Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis leviter flavescens. *Rhamnus*
 11. *Clus. Hist. 110. Rhamnus Salicis folio angusto, fructu flavescente*
C. B. Pin. 477.

C A S I A.

C Asia est plantæ genus, flore A apetalò: nonnullis scilicet staminibus *Tab. 488.* calyci B C plerumque trifido insidentibus, constante sed sterili: Fructus autem iis speciebus ejusdem generis quæ flore carent innascuntur, suntque baccæ D ut plurimum sphericæ, ossiculo sætæ E in quo nucleus reconditur F ejusdem formæ.

Casiæ species recensentur pag. 664.

E P H E D R A.

E Phedra est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B *Tab. 477.* constante sed plerumque sterili. Embriones enim C aliis ejusdem plantæ partibus, vel iis plantis ejusdem generis quæ flore carent innasci solent, abeuntque in fructum D E mollem seu baccam capsulâ quadam F munitam, seminibusque sætam G ut plurimum oblongis H.

Ephedra species pag. 663. recensitis addenda sequentes.

Ephedra Cretica, tenuioribus & rarioribus flagellis. *Equisetum montanum, Creticum P. Alp. Exot. 141.*

Ephedra Orientalis, procerior, flagellis durioribus & mediæ crassitieri.

Ἐφέδρα, à vocibus Græcis ἐπι supra, mutando π in φ & ἔδρα sedes, quasi planta rebus vicinis insidens; unde & ἀνὰ ἄνω dicitur, quasi ascendens seu scandens, ἀπὸ τῆς ἀναβαίνειν, ascendere.

Ad Vigésimam Classẽm referri debet

E L Æ A G N U S.

E Læagnus est plantæ genus, flore A B monopetalò, tubulato, in quatuor *Tab. 480.* partes plerumque secto, cujus calyx C abit deinde in fructum D ut plurimum Olivæformem, ossiculo sætum E, in quo nucleus F reconditur ejusdem formæ,

Elæagni species sunt.

Elæagnus Orientalis, latifolius, fructu maximo.

Elæagnus Orientalis, angustifolius, fructu parvo, Olivæformi, subdulci. *Cleas*

Sylvestris, folio molli incano C. B. Pin. 472. Ziziphus alba Clus. Hist.

29

Elæagnus Orientalis, angustifolius, fructu minimo, rotundiori & subacido. Eleagnus à vocibus Grecis ἑλαια Olea & ἄγνος Vitex, quasi planta foliis Viticis & Olea fructu.

Ad Vigésimam - secundam Classem referri debet

ALHAGI.

Tab. 489.
ALhagi est plantæ genus, flore AB papilionaceo, cujus pistillum C abicit deinde in fructum, D, seu siliquam ex multis partibus E quasi articulatione conjunctis compositam, quarum singulæ F semine turgescunt G quasi reniformi. His notis addenda sunt folia alterno ordine nascentia.

Alhagi speciem unicam novi.

Alhagi Maurorum Rauwolf. 94. *Genista Spartium spinosum foliis Polygoni C. B. Pin. 394. Genista-spinosa, flore rubro Vvheel. Itin.*

I N D E X

N O M I N U M P L A N T A R U M,

Prior numerus paginam, alter Tabulam indicat.

A B I E S, 41.	Asteriscus, 38.	Caryophyllus, 23.	Crocus, 25.
Abrotanum, 34.	Asteroides, 51. 485.	Casia, 53. 483.	Cruciata, 4.
Absinthium, 33.	Astragaloides, 27.	Cassida, 11.	Cucumis, 3.
Acanthus, 10.	Astragalus, 28.	Cataria, 13.	Cuscuta, 45.
Acer, 43.	Astrantia, 22.	Caucalis, 23.	Cyanus, 32.
Acerosa, 38.	Atriplex, 38.	Cedrus, 41.	Cyclamen, 8.
Aconitum, 30.		Celtis, 42.	Cynocrambe, 5. 485.
Adiantum, 39.	Ballore, 11.	Centaurium majus, 32.	Cynoglossum, 7.
Agrimonia, 22.	Barba Jovis, 44.	Centaurium minus, 5.	Cyperus, 39.
Alcea, 2.	Belladonna, 1.	Cepa, 26.	Cytiso-Genista, 44.
Alchimilla, 38.	Bellis, 37.	Ceratoides, 52.	Cytisus, 44.
Alcyonium, 40.	Berberis, 42.	Chamæcerasus, 42.	Delphinium, 30.
Alhagi, 54. 489.	Beta, 38.	Chamædrys, 14.	Dens Leonis, 35.
Allium, 26.	Betonica, 13.	Chamæmelum, 37.	Dentaria, 16.
Alfane, 17. & 45.	Biftorta, 39.	Chamænerion, 21.	Digitalis, 9.
Alyssoides, 15.	Blattaria, 8.	Chamæpytis, 14.	Dipsacus, 35.
Alysson, 15.	Borrago, 6.	Chamærhododædros, 42.	Dodartia, 47. 478.
Amaranthus, 17.	Brassica, 16.	Chenopodium, 38.	Doronicum, 37.
Amygdalus, 13.	Bryonia, 3.	Chryso-splenium, 8.	Dorycnium, 26.
Anacampseros, 19.	Bug'lossum, 6.	Cicer, 26.	Dracunculus, 8.
Anblatum, 48. 481.	Bugula, 14.	Cichorium, 36.	Echinophora, 45.
Anagallis, 7.	Bulbocastanum, 21.	Cicuta, 21.	Echinopus, 34.
Androsace, 5.	Bulbocodium, 50.	Cinara, 31.	Echium, 6.
Anguria, 3.	Bupthalmum, 37.	Cirsium, 32.	Echioides, 46.
Anonis, 28.	Buplevrum, 22.	Cistus, 19.	Elæagnus, 53. 489.
Antirrhinum, 9.	Burfa pastoris, 1.	Clematitis, 20.	Elephas, 48. 482.
Aparine, 4.		Clinopodium, 12.	Elichrysum, 33.
Aphaca, 27.	Cachrys, 23.	Clymenum, 26.	Ephedra, 53. 477.
Apium, 21.	Cakile, 49. 483.	Cnicus, 33.	Epimedium, 17.
Apocynum, 2.	Calamintha, 12.	Cochlearia, 15.	Equisetum, 39.
Aquifolium, 42.	Campanula, 3.	Colutea, 44.	Erica, 42.
Aquilegia, 30.	Cannabina, 52. 488.	Condrilla, 36.	Ervum, 27.
Arbutus, 41.	Capparis, 19.	Convolvulus, 1.	Eryngium, 23.
Arisarum, 8.	Caprifolium, 42.	Conyza, 32.	Erysimum, 1.
Aristolochia, 8.	Cardamine, 16.	Coriandrum, 22.	Fagopyrum, 39.
Artemisia, 34.	Cardiaca, 12.	Cornus, 43.	Fagus, 41.
Arum, 8.	Carduus, 31.	Coronilla, 44.	Ferrum Equinum, 27.
Arundo, 39.	Carlina, 38.	Cotula, 37.	Ferula, 22.
Asclepias, 2.	Carpinus, 40.	Cotyledon, 2.	Ficus, 45.
Asparagus, 21.	Carthamus, 33.	Crambe, 14.	
Aphodelus, 25.	Carvi, 21.		
Aster, 36.	Caryophyllata, 20.		

- Fœniculum, 22.
 Fœnum Græcum, 28.
 Fragaria, 21.
 Fraxinus, 40.
 Fritillaria, 26.
 Fucus, 40.
 Fumaria, 30.
 Fungoides, 40.
 Galega, 27.
 Galeopsis, 11.
 Gallium, 4.
 Genista, 44.
 Genista-Spartium, 44.
 Gentiana, 1.
 Geranium, 19.
 Geum, 18.
 Glaucium, 18.
 Globularia, 35.
 Glycyrrhiza, 26.
 Gramen, 39.
 Grossularia, 43.
 Guaiacana, 42.
 Gundelia, 5. 486.
 Hedypnois, 36.
 Hedyarum, 27.
 Helianthemum, 18.
 Heliotropium, 7.
 Helleborus, 20.
 Hemionitis, 40.
 Herba Paris, 17.
 Hermodactylus, 50.
 Hesperis, 16.
 Hieracium, 35.
 Horminum, 10.
 Hyacinthus, 25.
 Hyoscyamus, 5.
 Hypocoon, 17.
 Hypericum, 18.
 Hypocistis, 46. 477.
 Jacea, 31.
 Jacobæa, 36.
 Ilex, 40.
 Iorthlaspi, 14.
 Iris, 25.
 Isaris, 14.
 Juniperus, 41.
 Kali, 18.
 Lactuca, 35.
 Lamium, 11.
 Lapathum, 38.
 Laserpitium, 23.
 Lathyrus, 26.
 Leontopetalon, 49.
 484.
 Lepidium, 15.
 Leucanthemum, 37.
 Leucioium, 16.
 Lichen, 40.
 Ligusticum, 23.
 Lilium, 25.
 Limonium, 24.
 Limodorum, 31.
 Linaria, 9.
 Lingua Cervina, 40.
 Linum, 24.
 Lithospermum, 6.
 Lonchitis, 9.
 Lotus, 27.
 Lunaria, 5.
 Lupinus, 26.
 Lychnis, 13.
 Lyfimachia, 7.
 Majorana, 13.
 Malva, 2.
 Mandragora, 1.
 Marrubiastrum, 12.
 Marrubium, 12.
 Matricaria, 37.
 Medica, 2.
 Melilotus, 23.
 Melo, 3.
 Mentha, 12.
 Mespilus, 4.
 Milium, 39.
 Millefolium, 37.
 Moldavica, 1.
 Morina, 48. 480.
 Mufcari, 25.
 Myofotis, 18.
 Myrrhis, 22.
 Narcissus, 25.
 Nerion, 42.
 Nigella, 19.
 Nissolia, 45.
 Ochrus, 27.
 Omphalodes, 7.
 Onobrychis, 26.
 Opulus, 42.
 Orchis, 30.
 Oreoselinum, 22.
 Origanum, 13.
 Ornithogalum, 26.
 Orobanche, 10.
 Orobus, 26.
 Papaver, 17.
 Parietaria, 38.
 Paronychia, 38.
 Pastinaca, 22.
 Pedicularis, 9.
 Pentaphylloides, 21.
 Periploca, 2.
 Persicaria, 38.
 Pervinca, 5.
 Phelyphæa, 47. 479.
 Ph'omis, 10.
 Pimpinella, 8.
 Pinus, 41.
 Plantago, 5.
 Platanus, 41.
 Plumbago, 7.
 Polium, 14.
 Polygala, 10.
 Polygonatum, 1.
 Polygonoides, 47.
 478.
 Polygonum, 39.
 Primula veris, 5.
 Prunus, 43.
 Pseudodictamnus, 12.
 Ptarmica, 37.
 Pulmonaria, 6.
 Pulsatilla, 20.
 Pyrus, 43.
 Quamoclit, 4.
 Quercus, 40.
 Quinquefolium, 21.
 Ranunculus, 20.
 Raphanistrum, 17.
 Rapistrum, 14.
 Rapunculus, 4.
 Rapuntium, 9.
 Rhagadiolus, 36.
 Rhamnoides, 52. 481.
 Rhamnus, 41.
 Ricinoides, 45.
 Rosa, 43.
 Rubeola, 5.
 Rubia, 4.
 Rubus, 43.
 Ruta, 19.
 Salicaria, 18.
 Salicornia, 51. 485.
 Salix, 41.
 Salvia, 10.
 Sambucus, 42.
 Satureia, 13.
 Saxifraga, 18.
 Scabiosa, 34.
 Scandix, 23.
 Sclarea, 10.
 Scorzonera, 36.
 Scrophularia, 9.
 Securidaca, 27.
 Sedum, 19.
 Serpillum, 12.
 Sideritis, 12.
 Sinapi, 16.
 Sinapistrum, 17.
 Sisymbrium, 16.
 Smilax, 45.
 Smyrnum, 22.
 Solanum, 8.
 Sonchus, 36.
 Sorbus, 43.
 Spartium, 44.
 Sphondylium, 22.
 Stachys, 11.
 Symphytum, 6.
 Syfrynchium, 25.
 Tamariscus, 45.
 Tamnus, 3.
 Tanacetum, 34.
 Telephoides, 50.
 485.
 Teucrium, 14.
 Thalictrum, 20.
 Thapsia, 22.
 Thlasphi, 15.
 Thlaspidium, 15.
 Thymbra, 13.
 Thymelæa, 41.
 Thymus, 12.
 Tithymalus, 1.
 Tragacantha, 29.
 Tragopogon, 36.
 Tragofelinum,

Tragofelinum, 21.	Varianella, 6.	Viola, 30.	
Trifolium, 27.	Verbascum, 8.	Vitis, 4.	Xeranthemum, 38.
Turritis, 1.	Veronica, 7.	Vitis Idea, 42.	
	Vesicaria, 49. 483.	Urtica, 39.	
Valeriana, ;.	Vicia, 27.	Vulneraria, 26.	

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,

quæ in propriis locis quæri debent.

A BRO TANUM. Vide	Chamædaphnoides. V. Thy-	Iris. V. <i>Hermodystylus</i> , 6.
<i>Parmica</i> , 37.	<i>mela</i> , 4.	
Abfinthium. V. <i>Parmica</i> ,	Chamæleon niger. V. <i>Car-</i>	Kali. V. <i>Salicornia</i> , 11.
37.	<i>thamus</i> , 33.	Κυδουμάλια. V. <i>Mespilus</i> , 13.
Acacia. V. <i>Cytisus</i> , 44.	Chamæpeuce. V. <i>Facea</i> , 32.	Ladanum. V. <i>Cistus</i> , 19.
Adrachne. V. <i>Arbutus</i> , 41.	Chamæpino. V. <i>Facea</i> , 32.	Laureola. V. <i>Thymelæa</i> , 41.
Αγριζοειδάρια. V. <i>Quercus</i> , 40.	Chryfogonum. V. <i>Leontope-</i>	Laurus. V. <i>Thymelæa</i> , 41.
Agriostari. V. <i>Gramen</i> , 39.	<i>talon</i> , 49.	Leontopodium. V. <i>Plantago</i> ,
Αίτιουχis. V. <i>Vitis</i> , 41.	Coris. V. <i>Hypericum</i> , 18.	5.
Algæ Pomum. V. <i>Acyonium</i> ,	Daucus. V. <i>Myrrhis</i> , 22. <i>Li-</i>	Leucoium. V. <i>Alyssoides</i> , 15.
40.	<i>gusticum</i> , 23.	<i>Verbascum</i> , 8.
Alfines facie nova planta. V.	Echinophora. V. <i>Cachrys</i> , 23.	Libanotis. V. <i>Cachrys</i> , 23.
<i>Cynocrambe</i> , 52.	Echinopoda. V. <i>Genista Spar-</i>	Lycium. V. <i>Berberis</i> , 42.
Anchusa. V. <i>Buglossum</i> , 6.	<i>ium</i> , 44.	<i>Rhamnus</i> , 41.
Anetho similis planta, &c. V.	Echinus. V. <i>Limonium</i> , 25.	Maru. V. <i>Majorana</i> , 13.
<i>Thapsia</i> , 22.	Echium. V. <i>Symphytum</i> , 6.	Marum. V. <i>Majorana</i> , 13.
Anthyllis. V. <i>Quamoclit</i> , 4.	Ελάτη. V. <i>Abies</i> , 41.	Melilotus. V. <i>Fœnum Gra-</i>
Argentea. V. <i>Facea</i> , 32.	Equisetum. V. <i>Ephedra</i> , 53.	<i>cum</i> , 28.
Αγριοςάφυλος Galeni. V. <i>Vitis</i>	Eruca. V. <i>Raphanistrum</i> , 17.	Muscus. V. <i>Lichen</i> , 40.
<i>Idea</i> , 42.		
Acyroides. V. <i>Hypericum</i> ,	Gallium. V. <i>Aparine</i> & <i>Cu-</i>	Nasturtium. V. <i>Cardamine</i> , 16.
18.	<i>ciata</i> , 4.	
Aspalathus. V. <i>Cytisus</i> , 44.	Gaidarothymum. V. <i>Stachys</i> ,	Olea. V. <i>Elaagnus</i> , 53.
Aster. V. <i>Asteroides</i> , 51.	11.	Origanum. V. <i>Majorana</i> , 13.
Attactylis. V. <i>Cnicus</i> , 33.	Genista. V. <i>Alhagi</i> , 54.	Periploca. V. <i>Apocynum</i> , 2.
	Genista-Spartium. V. <i>Alhagi</i> ,	Petromarula. V. <i>Rapunculus</i> ,
Behen album. V. <i>Lychnis</i> ,	54.	4.
24.	Glastivida. V. <i>Verbascum</i> , 8.	Phyllitis. V. <i>Lingua cervina</i> ,
Βουμάτι. V. <i>Vitis</i> , 42.	Gingidium. V. <i>Thapsia</i> , 22.	40.
	Hedysarum. V. <i>Coronilla</i> ,	Polium. V. <i>Teucrium</i> , 14.
Cannabis. V. <i>Cannabina</i> , 51.	44.	Polygonum. V. <i>Alfina</i> , 45.
Carduus. V. <i>Cnicus</i> , 33.	Holosteum. V. <i>Plantago</i> , 5.	Poterium. V. <i>Tragacantha</i> ,
Carduus sphaerocephalus. V.	Hylopus. V. <i>Clinopodium</i> , 12.	29.
<i>Echinopus</i> , 34.		
Chamæcerasus. V. <i>Mespilus</i> ,		
41.		

Rhamnus. V. <i>Rhamnoides</i> , 52.	Scordote. V. <i>Cataria</i> , 13.	Tragium. V. <i>Astragalus</i> , 29.
Rosa Hiericonthara. V. <i>Cochlearia</i> , 15.	<i>Cassida</i> , 11.	Trifolium. V. <i>Fœnum Græcum</i> , 28.
Rosmarinum. V. <i>Teucrium</i> , 14.	Spartium. V. <i>Barba Jovis</i> & <i>Cytisus</i> , 44.	Triti cum. V. <i>Gramen</i> , 39.
Scamonea. V. <i>Periploca</i> , 2.	Sylirynchium. V. <i>Bulbocodium</i> , 50.	Verbasculum. V. <i>Phlomis</i> , 10.
Taraxacon. V. <i>Dens Leonis</i> , 35.		

Extrait des Registres de l'Academie Royale des Sciences.

Sur le Rapport de Messieurs du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Academie Royale des Sciences, qui avoient été priez d'examiner un Livre composé par M. Tournefort de la mesme Academie, intitulé *Corollarium Institutionum Rei Herbaria*, &c. la Compagnie a jugé que cet ouvrage méritoit d'estre imprimé. Fait en l'assemblée tenuë au Louvre le 9. Decembre 1702.

FONTENELLE,
Sec. de l'Acad. Roy. des Sc.

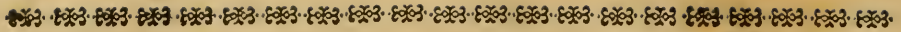

APPROBATIO

*Illustrissimi Viri D.D. GUIDONIS CRESCENTII
FAGON, Regi à Secretioribus Consiliis
& Archiatrorum Comitis.*

PLENUM hoc opus laboris & industriæ, tam magni est ad Plantarum cognitionem momenti, ut si ejus absoluti gloriam Galliæ non invideat Europa, nunquam satis illi de tanto munere gratulabitur. Studium enim Botanicum, suarum deliciarum rudi & indigestâ mole huc usque tædio obnoxium, ita facili hâc methodo contraxit ingeniosissimus & doctissimus *Tournefort*; ut molliter austerum possit nunc fallere laborem voluptas. Plurimum igitur humanæ salutis interesse censemus, ut prælo sine mora committatur absolutum illud Artis Herbariæ specimen, expectatione publicâ majus: ex quo omnes intelligant quales erudito sinu Regia Scientiarum Academia complectatur alumnos; & quid maximi Principum valeant munificentia & paternus in artes liberales animus. Datum Versaliis pridie Kalend. Febr. anno M. DCC.

FAGON.

A P P R O B A T I O

*Clarissimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Consilarii
& Medici perpetuo ordinarii, nec non Serenissimi
ma Burgundiorum Ducissæ primarii Medici.*

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè
peregrinum non injuriâ dixeris, cui non lectus præ-
tantissimus eruditissimi *Tournefort* Liber Gallicè inscriptus
Elemens de Botanique. Satis sit igitur ad præsentis operis com-
mendationem declarasse has REI HERBARIÆ INSTI-
TUTIONES, præter Elementa Botanica Latinè, versa
uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem per-
tinentium segetem continere. Datum Versaliis Kal. Febr.
anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ISAGOGE

IN REM HERBARIAM.

ES HERBARIA quæ *Botanice* dici solet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum usu sita est. Plantas apprime nosse aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè imposita sunt: nam in hac arte delectus est quidam habendus eorum quæ conjuncta sunt cum notione structuræ partium, à qua proficiscitur nota propria seu χαρακτήρ plantarum. Idea scilicet notæ propriæ, nomenque cujusque plantæ ita sunt inter se conglutinanda, ut ab invicem nullatenus sejungantur: neque duo diversa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, nisi forè in eorum sententiam eamus, qui rem herbariam sine ordine instituendam esse contendentes, solo usu diuturno addiscendam existimant.

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capeffendam esse, cursum perlustranda sunt ejus tempora atque quasi ætates: quibus scilicet initiis ab Hippocratis ævo ad Galenum increverit; quantum eam locupletarint Arabes, neglexerint Arabum successores; quorum hominum diligentia fuerit instaurata in disciplinarum renovatione; quantis denique & quam incitatis incrementis ad hæc usque tempora cum Herbariorum industria & labore, tum Principum munificentia ad eum pervenerit statum in quo nunc viget. Ergo historiam hanc totam compendio referam, & deinde quid suscipiendum mihi visum sit, ut non tantum inventarum, sed inveniendarum plantarum multitudo in genera classesque digeratur ad docendum discendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurimum etiam specierum cognitionem unusquisque pro memoriae modulo facile consequatur.

Et si plantarum quam animalium & mineralium usus antiquior sit in re medica, certum tamen est nihil quicquam in plantis veteres quæsisse, præter olea, frugesque ad vitam, aut quas ad medendum fortuna vel experientia monstraverant. Constat etiam ex libris Græcorum, qui rem herbariam primi excelsisse existimantur, in animo iis fuisse, ut vires plantarum potius quam legitimam cognitionem posteros edocerent: unde non mirum etiam provectâ medicinâ post Hippocratis ætatem, Theophrastum qui philosophandi ratione inter Herbarios longè præstitit, de constituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitasse quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut evulgandis curarum plurimum, in explicandis verò & describendis plantis parum operæ posuerunt. Itaque nomina earum non ex rei naturâ, id est partium structurâ, sed quasi fortuitò ex aliis capitibus ad docendi discendique facultatem minus facientibus eruerunt: ex viribus nempe, similitudine cum aliis rebus quæ usu veniunt, inventoribus, proprio solo, odore, numero foliorum, animalibus quibus arridere putantur, florum colore, tempore quo erumpere, florere vel perire solent, cæterisque id genus. Hinc Malva & Aristolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi. Buglossum & Iris à similitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis. Artemisia, Gentiana, Lysimachia ab earum inventoribus. Stœchas ab Insulis Stœchadibus; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina sua invenerunt. Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium, Pentaphyllum, Chiliophyllum, Myriophyllum à numero foliorum. Chrysanthemum à floribus, Chrysocome Poliumque à capitis coloribus; Chelidonium, Heliotropium, Erigeron ab anni tempestatibus. Elaphoboscum denique, Melissophyllum & Ranunculus à Cervis, Apibus & Ranis nominata sunt. Longè verò major est, inquit Clarissimus Salmasius, earum copia, de quibus non constat quare ita appellatæ sint: propterea quòd ab imperitis aut rusticis ea nomina primum excogitata sunt, ac nulla ratione data, quæ eruditi Herbarii nihil secius retinuerunt: multa præterea ut solet fieri, temerè ac fortuitò indita. Quorundam ac fortasse plurimum imponendorum certam fuisse auctoribus suis rationem non negaverim; sed nobis prorsus incompertam, vel quòd antiquissimis Græciæ temporibus, cum alia linguâ uterentur, imposita sint, vel quòd dialecto solis illis populis peculiarit, apud quos

Prolegom in
libr. de Homi-
nym. Hyl.
Jasric.

nascerentur ipsæ plantæ, concepta fuerint earum nomina. Quamobrem nulla,, à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum speciebus, in obscuram minus congruentium vel ambiguum nominum multitudinem demum abiit Botanice: nam, ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Diouchis, Praxagoræ, Dioclis, Herophili, Diagoræ, Philippi, Archigenis, Chrysippi, Aesclepiadis, Erasistrati, Plistonici, Sosimenis, & cæterorum opera periisse quorum Theophrastus, Celsus, Plinius & Galenus sæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum sequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad usus humanos revocarunt, & historiam naturalem promovere conati sunt, ab ipso Hippocrate ordiendum videtur.

HIPPOCRATES^a Medicinæ princeps, ^b qui universæ Græciæ medendo admirationi fuit & ^c apud omnes præclarus evasit, ^d genitus in insula Coo imprimis clarâ ac validâ & Æsculapio dicatâ; ^e vir & arte & facundiâ insignis, vetustissimus est ex iis quorum operibus potimur. Natus est anno primo octogesima Olympiadis, hoc est anno ante Christum 459. Mortuus anno ætatis 85. vel 90: aliis 104. vel 109. hoc est ante Christum 374. vel 369. aut 355. vel 350. ^f Is cum fuisset mos liberatos morbis scribere in templo Æsculapii, quid auxiliatum esset, ut postea similitudo proficeret, exscripsisse eâ traditur, atque (ut Varro credebatur) jam templo cremato, instituisse medicinam hanc quæ Clinice vocatur. ^g Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clarissimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina: transcribendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum observationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum usu, in scriptis suis disseminavit. Qua in re Botanice longius propagasset summus vir & salutem posterorum meliùs consulisset, si earum descriptiones addidisset quibus ætate sua *Θεραπευτικὴ* continebatur. Sola tamen nomina viresque recensuit plantarum circiter quatuor & triginta supra ducentas, descriptiones Cratevæ Herbariorum sui temporis principi peragendas haud dubiè relinquens, totus ipse in curandis ægrotantibus occupatus.

CRATEVAS namque sive CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam sibi comparavit, ut *ἀρίστος ῥιζοτόμος* ab Hippocrate appellari meruerit. Rem autem herbariam apud te semper miratus sum inquit divinus senex; unde Plinii locus obscurus videtur, in quo legitur ipsi Mithridati Cratevam adscripsisse unam Mithridation vocatam; nisi forte supponamus plures Cratevas & Mithridates fuisse plantarum cognitione delectatos. ^h Cratevas autem Herbarius, teste Dioscoride & Andreas medicus (qui quidem accuratius quàm reliqui in hac parte versati existimantur) radices multas apprime utiles, herbasque nonnullas non satis designatas reliquerunt. Verum tamen priscis hoc dandum elogii, etsi pauca tradiderint, accuratè tamen in iis ipsis elaborasse. Qualecumque fuerit opus Cratevæ (quod *ῥιζοτομικὴ* seu Herbariû appellat Nicandri Scholiastes) non mediocris certe fuit jactura, maximè cum probabile sit, plantarum, de quibus Hippocrates locutus est, descriptiones & loca indicasse. An verè conjecerim judicare possunt, quibus fragmenta Cratevæ quæ asservan-

4 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
tur in Bibliothecâ Cæsarea inspiciere licet.

THEOPHRASTUS.

a Diog. Laert. »

Salmf. Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl. juric. b Gesa. Di- blisch.

THEOPHRASTO^a Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Aristotelis discipulo palma danda est, ob eos quos de plantarum historiâ & causis reliquit libros sexdecim & plures, quibus *similè nihil unquam procuderunt Romana ingenia*. In his verò non tantùm de naturâ & differentiis stirpium, sed de earum culturâ & vegetandi modo fusè differit, plantarum quingentarum circiter nomina sine descriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas. »
» b Per multa insunt plantarum nomina, quæ neque medicis neque aliis eruditis hodie cognoscuntur, mutatis nimirum nominibus apud posteriores. Haud enim » similia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur. Quapropter planè desperandum est, his temporibus Theophrastum elucidari posse: non quidem quod ad textus restitutionem, quæ demum summorum virorum laboribus fortè obtinebitur, sed quod ad cognitionem plantarum, de quibus Theophrastus egit sub nominibus sibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri possit? nisi forsan accuratissimè perlustrando per plures annos loca in quibus stirpes quasdam indicavit: quod tamen vix sperari potest, cùm descriptiones earum desiderentur. » Id summè dolendum quòd longa ætas operibus Theophrasti multum decerpserit, plurimasque iis intulerit lacunas, ita ut mentem Theophrasti » sæpe vix assequi liceat. Nec verò integram medicinam tanto operi quisquam » hactenus adhibuit, ut ut multi multa fuerint conati; sed & qui in Latinum hoc » opus vertit Theodorus Gaza, elegantix Latini sermonis quam herbarum peritior videtur fuisse; unde in plurimis cùm propter hanc, tum alias causas mentem » Theophrasti minùs feliciter expressit. Quin etiam haud parùm tenebrarum lectoribus offudit sectione librorum in capita & singulis capitibus brevissimi præmissa præfatione: utpote cùm sæpè illa divisa sint quæ jungi maxime debent, » uti è contrario conjuncta quæ erant separanda: argumenta autem illa capitum » lectorem plerumque seducant. Interim tamen ex ipsis apparet quanto ingenio, » quantaque doctrinâ conscripti fuerint. Prodiit verò & ipsius Theophrasti Græcum opus & Latina Gazæ versio non semel in lucem. Primus Græcum Latinumque textum junctim edidit Daniel Heinsius, opere quo simul & reliqua » ejusdem Theophrasti Græco-Latina dare conatus est. Quamquam autè titulus » illius editionis referat ab Heinsio textum Græcum locis infinitis partim ex » ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca suppleta, malè concepta recensita, interpretationem quoque passim esse interpolatam; Epistola » dicatoria item loquatur in Græco textu Augiæ stabulum esse expurgatum: » Etsi denique distitendum minime sit, editionem illam omnibus illis antecessis præstare; multa tamen, imò longè plura meritò desideraveris. Sanè » operæ quis prætium facturus sit, qui varias emendationes præclarorum virorum (quales profectò plurimas Claudio Salmasio in opere Exercitationum Plinianarum debemus) diligenti studio collectas ediderit. Longè elegantior & multis modis laudabilior est illorum de plantis Theophrasti librorum editio, quæ seorsim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Stapel Amstelædamensis. Est sanè opus illud ut longè præstantissimum atque » optimum, ita meritò plurimi æstimandum. Sed periit Joannes Bodæus dum » Theophrastum adornaret, nec quæ in libros Theophrasti de causis plantarum

c Conring. in mod. in Art. med.

cripserat, & quorum nobis spes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata sunt. Ut ut de Stapelio censeat Conringius, ejus notæ, ut verum fatear, longissimis & alienis rhapsodiis fastidium potius quàm lucem afferre videntur, quali commentator sarcinas suas omnes herbarias in his deposuerit proximæ mortis conscius. Non omissendum est præstantes viros Julium Cæsarem Scalignerum & Robertum Constantinum in interpretando Theophrasto feliciter insudasse. Post tantorum virorum lucubrationes, si quæ in ejus operibus de plantis obscura sint & deperdita, duo maxime nobis esse debent solatio: naturam nempe & structuram plantarum à Clarissimo Malpighio & recentioribus philosophis accuratius exploratam esse quàm à Theophrasto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magistris; tum denique non tanti momenti esse nosse plantas de quibus Theophrastus locutus est, cum de earum viribus sermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquisitam doctrinam jure merito antiquitas mirata est. ^a Cùm antea Tyrtamo illi nomen esset, ob divinam elocutionem Aristoteles Theophrastum appellavit. Accurrebant ad illum audiendum discipuli ad duo millia. Natus est Eresi in insula Lesbo ^b homo suavitate insigni, linguæ pariter atque vitæ, ut ait Gellius. Vixit annos quinque & octoginta, & tamen de brevitate vitæ questus est. ^c Theophrastus autem moriens accusasse naturam dicitur, quòd cervis & cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil interesset, hominibus verò, quorum id maxime interfuisset, tam exiguam vitam dedisset, quorum si ætas potuisset esse longior, futurum fuisset ut omnibus perfectis artibus, omni doctrinâ hominum vita erudiretur.

Romani ^d omnium utilitatum & virtutum rapacissimi nihil ferè de plantis tradiderunt, nisi debellato Mithridate. Namque Mithridates maximus sua ætate Regum, quem debellavit Pompeius, omnium ante se genitorum diligentissimus vitæ suæ argumentis, præterquam famâ intelligitur. Uni ei excogitatum quotidie venenum bibere, præsumptis remediis, ut consuetudine ipsa innoxium fieret. Is ergò in reliqua ingenii magnitudine, Medicinæ peculiariter curiosus & ab hominibus subjectis qui suere magna pars terrarum, singula exquirens, scrinium commentationum harum, & exemplaria, effectusque in arcanis suis reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferre ea sermone nostro libertum suum Lenæum Grammaticæ artis doctissimum jussit, vitæque ita profuit non minùs, quàm Reipublicæ victoria illa: quo primùm tempore hanc scientiam ad Romanos pervenisse animadvertit Plinius.

Primus & diu solus M. C A T O, omnium bonarum artium magister, paucis dumtaxat attigit, boum etiam medicinâ non omisâ. Post eum unus illustrium tentavit C. V A L G I U S eruditione spectatus imperfecto volumine ad D. Augustum, inchoatâ etiam præfatione religiosa, ut omnibus malis, humani illius potissimum principis semper medicetur majestas. Celebratur & M. T E R E N T I U S V A R R O, ^e qui octogesimum primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit. ^f Otium, inquit, si essem consecutus, Fundania, commodius hæc tibi scriberem quæ nunc ut potero exponam, cogitans esse properandum: quod, ut dicitur, si est homo bulla, eò magis senex. Annus enim octogesimus admonet me, ut sarcinas colligam antequam proficiscar è vita. Au-

^a Diogen. Laert.^b Noct. Attic. lib. 1. cap. 7.^c Cic. lib. 3. de cæsib.^d Plin. lib. 25. cap. 2.

C A T O.

V A L G I U S.

V A R R O.
an. ante Christ. 35.
e Plin. lib. 18.cap. 3.
f Varro lib. 1. de
Re Rustica ad
Fundaniam uxorem. cap. 1.

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos ferè omnes, qui Geoponica scripserunt.

^a Castell. de vi-
si illust. me-
di-
MUSA &
EUPHORBIVS.

^a Eadem ætas clarissimos tulit medicos, qui artem ex Græcia in Italiam transtulisse videntur. Ex his ANTONIVS MUSA & EUPHORBIVS nobile par fratrum, quorum alter Augusti Cæsaris, alter Juba regis medicus fuit. Medico Antonio Musæ, cujus operâ D. Augustus ex ancipiti morbo convalescerat, statuam ære collato juxta signum Æsculapii statuerunt, teste ^b Suetonio: & ^c Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Musæ medici lactucâ conservatum fuisse in ægritudine. Libellum autem scripsit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenspurgenfis, Archiater Isinenfis restituit, instauravit, & Tiguri apud Froschoverum ^d typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

^b In Aug. vita.
^c Plin. lib. 19.
cap. 8.

^d In 4°. 1537.

ÆMILIUS
MACER.

ÆMILIUS MACER Poeta Veronensis, mortuus in Asiâ, quo militatum abierat, Rem herbariam versibus etiam persecutus est, non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur, juxta methodum Galeni; sed præstantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Trist. lib. 4. eleg.
10.

*Sape suas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque necet serpens, quæ juvat herba Macer.*

Gesn. Biblioth.

Quæ verò nunc tribuuntur Æmilio Macro sunt potius Ægidii cujusdam medici qui simili carmine de urinis & pulvisibus egit.

JULIUS BASSUS
& SEXTIVS
NIGER.

Nec omittendi sunt duo viri Latini, etiamsi paulò durius accepti fuerint à ^e Dioscoride, JULIVS BASSVS & SEXTIVS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex indicibus authorum, quorum operibus Plinius usus est. ^f Salmasius existimat eos non multo tempore antecessisse ætatem Dioscoridis aut Plinii.

^g In præfat.
^f In Prolegom. in
libr. de Homonym.
Hyl. Jarric.
DIOSCORIDES.

PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIVS DIOSCORIDES, ex eâ Ciliciæ civitate oriundus quam Anazarbam, postea Cæsaream Augustam nominarunt, cæteros superavit studio ac diligentia, quibus materiam medicam complexus est. ^g Anazarbensis Dioscorides, inquit Galenus, quinque libris, materiam omnem utilem absolvit, non herbarum modò, sed & arborum & fructuum & succorum & liquorum, memorans insuper & metallica omnia & partes animalium, & mihi utique videtur omnium perfectissimè tractatum de materia medicamentorum confecisse. Nam licet à majoribus eò plurima de illis benè scripta extant, tamen à nemine omnium æquè de omnibus; nisi quis Tanitrum prædicet Asclepiadis, Ego, inquit ^h Gesnerus, Tanitrum libri alicujus inscriptionem esse conjicio, cujus autor sit Asclepiades. Ex illis Galeni verbis judicare possumus quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cum Dioscoridis opus absolutissimum existimaretur.

^g Galen. lib. 6.
de simp. medicam.
facult. in,
proemio.

^h De rei herb.
scriptor: ad
Trag.

ⁱ Cornarius in
Epist. nuncup.
sua version.
Diosc. edit.
anno 1557.

ⁱ Quo tempore vixerit Dioscorides, inquit Cornarius ambiguum fecerunt quidam qui posteriorem Plinio faciunt, ut ne ex ipso multa illa Plinius transcripsisse putetur, quæ sæpe ad verbum eadem cum ipso habet; cum tamen nullam ejus mentionem faciat, velut aliorum quibus sua in singulis libris accepta refert. Ego verò an ex ipso transcripserit aut ex alio unde etiam Dioscorides,

nihil pronuncio, nec argumento parum ingenui animi quem à se alienissimum facit, in Plinio moveor; sed priorem Plinio fuisse censeo, velut Suidas tradit, cuius hæc sunt verba. Dioscorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas propter lentigines in facie, vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic consentit etiam operis totius præfatio ad Areum, quem etiam in sequentium librorum omnium initiis nominat: est autem hic Areus, velut ego judico, Philosophus ille Alexandrinus, quem Cæsar Augustus post victoriam Actiacam, ingressus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admisit, quo ipsi apud cives existimationem faceret, & publicè professus est se Alexandrinis ignoscere; primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudinem; postremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud movet alius præfationis Dioscoridis locus ubi refert Areum & Licinium Bassum mutua benevolentia conjunctos fuisse; contendunt enim nonnulli pro Licinio Basso legendum esse Lecanium Bassum qui sub ^a Nerone Consul fuit cum M. Licinio Crasso Frugi: Quare concludunt Dioscoridem Plinio coævum fuisse, cum inter Neronem & Vespasianum sub quo floruit Plinius, per breve tempus imperium obtinuerint Galba, Otho & Vitellius. Verum ut calculum meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus sum, Areus Dioscoridis *φιλτατος* cum Cornario idem & Philosophus Alexandrinus potius habendus videtur, quàm Licinius pro Lecanio usurpandus. Quod ad Suidæ locum attinet in quo refert Dioscoridem vixisse apud Cleopatram sub Antonio, & scripsisse quatuor & viginti libros omnes medicos eosque celeberrimos, in eo tantùm culpandus videtur Suidas, quòd Dioscoridem Anazarbeum cum Alexandrino seu Phaca Cleopatras familiari eundem fecerit. Dioscoridis verò opera de quibus loquitur, non rejicienda conjecturâ assequitur ^b Gesnerus ea non differre ab iis quæ extant, nisi quod ordine litterarum quatuor & viginti digesta fuerint in totidem libros, quales etiam sua ætate reperiit audierat Gesnerus, & revera talis est Codex Cæsareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à ^c Lambecio ram diligenter descriptus.

Conjicit enim doctissimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii filia fuit) jussum; Dioscoridis opus ordine alphabetico, quamvis ab autoris mente alieno, ut patet ex ejus præfatione, digestum fuisse. Vixit Juliana Anicia initio sæculi sexti sub Anastasio, Justino, aut Justiniano ut alii volunt. Codex autem ille Cæsareus, quo sane vetustior nullus est, à clarissimo oratore Cæsareo Augusto Busbequio viro doctissimo indicatus anno 1562. (quo narratio ejus Legationis Constantinopolitanæ & Amasianæ edita est) ab Imperatore Maximiliano II. redemptus ex Turcicâ servitute in augustissimam Cæsaream Bibliothecam transmigravit. Membranaceus est, formam quam vocant *in folio*, quadratam ferme obtinet, continetque folia quadringenta, nonaginta unum, quorum maxima pars, injuriâ vetustatis, non minùs malè habita sunt quàm ipsa compactura quæ tota lacera, & à tineis ac blattis sæcè miserèque corrosa est. Litteræ omnes majusculæ & perelegantes quidem, sed & ab illis quibus nunc utimur litteris, aliquantulum diversæ. Accentus in eo desunt; & si qui in eo reperiantur, recentiorum manu sunt additi. Voces sine ulla distinctione sibi invicem cohærent, ideoque lectio hujus Codicis etiam doctissimis & in studio

^a An. Christ. 54

^b Suidas vixit circa annum 1090.

^b De rei herbar. scriptor. ad Træg.

^c Comment. de Biblioth. Cæsar. lib. 2.

^c Ex Lambec. descriptione.

„ Linguae Græcæ exercitatissimis viris negotium facessere potest ; quippe cum
 „ ubi unaquæque vox vel incipiat vel desinat , quodammodo divinandum in sit.
 „ Hæc autem ratio scribendi uno ac perpetuo ductu, sine accentibus ac distinc-
 „ tione apud Græcos sola in usu fuit usque ad tempora Aristophanis Byzantiæ,
 „ Grammatici Alexandrini, qui sæculo ante Christum secundo, nempe Olym-
 „ piade cXLV. sub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potissimum claruit, &
 „ primus omnium accentus & distinguendi rationem excogitavit. Quamvis
 „ autem Græci ex eo tempore accentibus & interstitiis vocum atque sententia-
 „ rum in scribendo uti cœperint, tantum abest ut pristinus ille scribendi mo-
 „ dus statim omnino sit abrogatus, ut etiam integris aliquot post Christum
 „ sæculis nonnulli libri ita scripti sint.

Dioscorides autem plantarum sexcentarum circiter mentionem fecit, qua-
 rum quadringentas & decem vel descripsit, vel cum magis cognitis compara-
 vit. Carterarum nihil habemus præter nomina & vires. Inter descriptas paucae
 occurrunt quæ nostris optimè respondeant. De reliquis iudicium certum ferri
 nequit. Quod ad non descriptas attinet, veri quidem simile est quamplurimas
 nobis, ut aiunt, veluti per manus traditas esse, Oleam v. g. Rosam, Pinum,
 Cupressum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Castaneam
 antiquorum, Pyrum, Punicam, Cerasum, Malum, Amygdalum, Coroneam,
 Ficum, Juglandem, cum nostris prorsus convenire? idem de Triticum & Vite
 censeri debet, de Oryzâ, Brassicâ, Lactucâ, Porro, Allio, Cæpe, Lilio,
 cæterisque quarum usum quavis ætate familiarem fuisse constat. In plantarum
 viribus recensendis ^a meritò in Dioscoride desideres id quod olim Galenus de-
 sideravit, varia scilicet eum ad varios affectus commendasse, sed justo confu-
 sus, nec satis distinxisse varias morborum causas: scilicet unus idemque affe-
 ctus à diversis causis proficiscitur: itaque est quidem ut medicamentum aliquod
 in affectu quodam valeat, si ejus hæc aut illa causa fuerit, sin alia damno po-
 tiùs sit aut certè nihil juvet. Proindè simpliciter aliquod medicamentum ad
 affectus laudare non licet, nisi habita simul ratione causarum. Quod ipsum à
 Dioscoride factum non est: ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in
 gravissimos errores conjecerit. Non unius tamen Dioscoridis hoc vitium est,
 sed penè omnium qui de viribus medicamentorum sunt commentati.

Non longè à Dioscoride vixit ^b LUCIUS JUNIUS MODERATUS
 COLUMELLA ^c Gaditanus, clarus ante alios agriculturæ magister & illus-
 trator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus, inquit Nicolaus Anto-
 nius Hispalensis, quòd Senecis fratribus æqualis vixerit. ^d Lucium Philoso-
 phum tum viventem laudaverit, ^e Gallionis familiaritate usus sit, ac post Con-
 sulatum ^f Lucii Volusii opus suum scripserit. Columellæ de re rustica habemus
 libros tredecim: Cassiodorus sexdecim illi tribuit. In capite primo libri primi
 autores enumerat externos & Latinos, qui antea agriculturam scriptis celebra-
 verant. ^h Principibus Latinæ Linguae meritò accensetur autor sermonis sua-
 vitate, politiâ, & vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Lati-
 num carmen est, non tumidum, inflatum, absonum; sed naturali venustate ele-
 gans, non adfectans declamatorios flores, perpetuæ orationis dedecus & cor-
 ruptionem.

^a Coming. In-
 trod. in Art.
 med.

COLUMELLA.
^b Nicol. Anton.
 Hispal. in Bi-
 blioth. Hispan.
^c Columell. lib. 8.
 cap. 16. & de
 cult. hort.
^d Idem lib. 3. cap.
 3.
^e In fine lib. 9.
^f Cap. lib. 1.
^g De divin. le-
 ction. cap. 28.
^h Barb. Adv.
 lib. 37. cap. 7.

ruptionem. ^a Scripsit de Re rustica minimè rusticè. Inter omnes enim qui extant Rei rusticæ scriptores, solis instar eminet ac elucet: libris duodecim universam ruris disciplinam ac agriculturam tradidit, temporibus Claudii Imperatoris.

Verùm Romanorum nulli Res Herbaria adeo cordi fuissè videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Historiâ mundi, quam Vespasiano Imperatori, vel ut aliis placet Tito consecravit (quæque verè mundus est rerum omnium cognitu dignarum, ut ait ^b Erasmus, ^c opusque diffusum, eruditum nec minus varium quàm ipsa natura) à duodecimo libro observante ^d Gesnero usque ad vigesimum septimum, variis omnino modis de stirpibus tractat, philosophicè, hitoricè, medicè, rusticè, magicè &c. magna pars Dioscoridis scriptorum in iis reperitur, cùm tamen Dioscoridem ipse nusquam citet, aliis nimirum autoribus usus, ex quibus Dioscorides quoque pleraque desumpserat. Ex Theophrasti etiam de Historia plantarum libro plurima transtulit, & quædam non satis feliciter.

Plinium etiam à Dioscoride multa transcripsisse vulgaris est opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Gesnerus, Dioscoridem & Plinium iisdem autoribus usos fuissè existimarunt. In eandem sententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmasius, qui candore Pliniano putat indignum ut Dioscoridis nomen tacuerit, cùm cæteros omnes nominatim laudare affectet. ^e Ubicumque Dioscoridem & Plinium concordés in aliqua describenda plantâ animadvertes, ait Salmasius, tutò credere potes ab eodem fonte hausisse utrumque, sive hic sit Sextius Niger, sive Diodotus, sive Julius Bassus, aut quicumque alius veterum, recentiorumve. Dioscorides v. g. Nigrum capit, quòd Aloem in Judæa fossilem & Euphorbium Chamælex succum esse scripserit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Dioscoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Dioscorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque scriptioni vacaret inscius alterum eidem operi incumbere.

Hæc si vera sint, famæ Dioscoridis nimium detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Dioscorides enim graviter lacerasset Nigrum, quo tempore ejus scrinia compilabat, cùm maxima pars operum Dioscoridis apud Plinium reperiatur, Nigro in hac hypothesi revera tribuenda. Præterea Dioscorides, ut monet Cornarius, opera sua dicasse videtur Areo Philosopho Alexandrino. His addi potest Plinium in nonnullis à Nigro desentire, in quibus cum Dioscoride convenit. In Hyperico v. g. & Androsæmo quæ à Nigro confusa, à Dioscoride & Plinio distincta sunt. Quapropter verisimile est Plinium & Nigri & Dioscoridis operibus usum fuissè; hujus autem vel casu, vel alia de causa quam ignoramus, oblitum fuissè: nec prætereundum est plantarum supra mille mentionem fecisse, ac proinde ætate inferiorem fuissè Dioscoride, qui sexcentarum tantùm meminit, cùm tamen nulli disciplinæ operam dederit nisi Rei Herbariæ, Galenus verò judex æquissimus ne Plinium quidem nominavit inter Herbarios: & tantùm abest ut Dioscoridem furti accusarit, quin po-

tius eum omnium sui temporis diligentissimum appellarit, nec Sextium Nigrum, sed Asclepiadem tantum ipsi æquiparaverit. Candor Plinianus, qui tanti fit à Salmasio, dubius redditur ex iis quæ ex Antonio Musa sumpsisse videtur: nam, ut Gabriel Humelbergius observavit, ^a quæ de Vetonicâ scripsit ex Musa si contuleris, Plinius mutuassee videtur, non obstante quod apud Plinium in nomenclaturis medicorum per diversos librorum elenchos, ipsius nulla fiat mentio, sed tacitus ipsum prætereat. Quid mirum igitur si altum sit apud ipsum de Dioscoride silentium?

^b Aliud habemus argumentum longè fortissimum, inquit Salmasius, quo omnes victi nobis concedant oportet ex Dioscoride quæ composuit de herbis Plinium non accepisse. Ordo est quem in his exponendis ambo secuti sunt. Dioscorides reprehendit priores, quòd malo usi essent ordine in stirpium naturis exequendis, quorum alios species junxisse ait inter se, quæ toto genere dissiderent, nonnullos qui per seriem litterarum eas descripserant, multum etiam hoc modo conturbasse rationes earum, disparatis ac disjunctis quæ unius erant generis. Plinius in utrumque incidit vitium, dum partim eas alphabetico ordine prosequitur, partim ex remediorum facultatibus tradit. Ergo Plinius quæ composuit de plantis ex Dioscoride non accepit. Verùm Salmasii pace dixerim eum ordinem, quem Dioscorides improbavit, Plinio forte arrisisse, quòd facilius ex tempore congererentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forsan melius ordinanda. Vel ut solent Plagiarii ordinem à Dioscoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

^c Viginti millia rerum, inquit Plinius, dignarum curâ (quoniam ut ait Domitius Piso, thesauros oportet esse non libros) ex lectione voluminum circiter duum millium, quorum pauca admodum studiosi attingunt, propter secretum materiæ, ex exquisitis autoribus centum inclusimus triginta sex voluminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut postea invenerat vita. Nec dubitamus multa esse quæ & nos præterierint. Homines enim sumus & occupati officiis, succisivisque temporibus ista curamus, id est nocturnis. ^d Post cibum sæpe, inquit C. Plinius Cæcilius Secundus, prioris ex sorore nepos (quem interdum levem & facilem veterum more sumebat) ætate si quid otii jacebat in sole, liber legebatur, adnotabat, excerpebatque. Nihil enim unquam legit, quod non excerperet. Dicere etiam solebat nullum esse librum tam malum, ut non aliqua parte prodesset. Post solem plerumque frigidâ lavabatur, deinde gustabat, dormiebatque minimum. Mox quasi alio die studebat in cœnæ tempus: super hanc legebatur, adnotabatur & quidem cursim. ^e Ex annotationibus quidem hujusmodi cursim & prope-
^f ranter excerptis hos libros naturalis Historiæ compositos liquet. Quare à sententia Josephi Scaligeri viri præstantissimi dimoveri non possum, qui non inconsideratè judicat huic immenso operi ultimam manum nondum accessisse, cum Plinius Miseni classem imperio regens incendio Vesuvii periit. Neque propterea censendum est ejus Historiam absolutam fuisse, quòd eam Vespasiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè probat Salmasius, prius ad scribendum de aliqua disciplina, quàm ad eam co-

^a In Præfat. ad libr. An-
 102. Musæ

^b Prælegom. in
 libr. de Homo-
 nym. Hyl.
 tauric.

^c Plin. in Præ-
 fat. Hist. nat.

^d Plin. Epist.
 lib. 3. Miarco
 suo.

^e Salmas. in
 Judic. de Plin.

^f Scaligerian.

In Judic. de
 Plin.

gnoscendam venire sic & fortè præfationes componere ante operis absolutionem. Plinius forsàn desperans de immenso suo thesauro expoliendo, & in ordinem redigendo, maluit adversaria posteris relinquere cum suæ erga Imperatorem observantiæ, & grati animi testificatione, quàm ea suppressere.

Insuper multa Plinio maxime defuerunt, ut fatetur Salmasius; Plantarum nempe scientia, Linguæ Græcæ exquisita cognitio, otium, tum & ea scientiæ quæ vocatur Critice. ^a Quantum sane progressum fecerit in Herbaria scientiâ ex inambulatione hortulorum Antonii Castoris nescio, sed illud scio, nihil ex hortis illis in libros suos transfudisse. Quæcumque enim commentatus est de Re Herbaria, ex Græcis ea scriptoribus transtulit, & verbis eorum in propriam linguam conversis descripsit. ^b Dici vix potest quantum & quoties non satis exacta linguæ Græcæ peritiâ Plinium falsa & inconcinna de plerisque herbis pronuntiare adegerit. ^c Defectu otii multa ordine perturbato, temerèque congestit, dum ad fontes revertendî tempus non erat, sed titulis interdum malè conceptis fidit, interdum aliena fide positis. ^d Demum defectu Critices nullo judicio usus est in his quæ tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi successit in aliis. ^e Sed præter monstra & carcinomata alia sunt infinita quibus magnus occurrit, & merito suspiciendus ac fovendus. Hoc solo nomine gratiam meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit diligentiam illâ suâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles nobis transmisit, quarum memoria hodie non omnis absque illo esset, funditus intercidisset. Operis ipsius conceptio ac conformatio, dispositioque tota grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius existimari par est, quòd nemo unquam ex omni ævo repertus sit, ne apud Græculos quidem illos loquaces & otiosos, qui universam Historiam naturalem unius laboris & operis monumento consignarit.

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illustris inter Geponicos, potius quàm Herbarios cum Catone, Varrone & Columella, annumerandus est. ^f Ludovicus Vives cum Catonem antiquarium & Varronem durum nominasset, Columella inquit elegantior & tersior est. Item Palladius nisi quod interdum habet vocabula & idiomata Latina sui temporis. Cum alios libros, inquit ^g Joannes Jucundus Veronensis, de culturâ agrorum, tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, sic semper studiosè legi ut satiari delectatione non possem. Videbar enim illis legendis ruri esse, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam vitam degere, quorum alter cum de Samnitibus ac Sabinis triumphasset & de Pyrho, in agris consumpsit extremum tempus ætatis: ubi ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites cum attulissent, spreto auro magnificam illam vocem edidit, non aurum habere præclarum sibi videri, sed eis qui haberent aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in Senatum accersitus est.

Ex his manifestum est Romanorum diligentiam agriculturam magis quàm Rem Herbariam increvisse: à Græcis enim hac in arte Romani victi sunt.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium studio incubuerunt, mediam quasi ætatem tenuit CLAUDIUS GALENUS alter ab Hippocrate an-

^a a Prolegom. i. 2
lib. de Hom.
nym. Hyl.
^c critic.

^b b Ibid.

^c c In Judic. de
Plin.

^d d Prolegom.

^e e In Judic. de
Plin.

PALLADIUS.

^f f De Trad.
disciplin.
lib. 3.

^g g In præf. lib.
de Re rustic.

GALENUS.

riquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus est Pergami Asiæ civitate nobilissima anno Christi circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat: floruit sub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio 87. ex aliis 98. aut 105. Grammaticæ, Arithmeticæ, Geometriæ & Astronomiæ operam dedit sub patre suo Nicone, perdocto Geometrâ & Architecto Pergamensi. In Philosophia præceptoribus Stoicis, Platonis, Peripateticis & Epicureis usus est: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; sed Aristoteli in Philosophiâ, & Hippocrati in Medicinâ ita fuit addictus, vir alioqui summi ingenii & ad omnes disciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obscuram, Peripateticâ arte explicaverit & plerumque corruerit. Dissimili nempe prorsus indole & ingenio fuisse videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philosophati sunt. ^a Qui Hippocrati Galenum parem esse putant, neutrum eorum se intelligere ea confessione fatentur Cardani judicio: multò enim plus Hippocrates à Galeno distat quàm Galenus à puerulo quovis. ^b Certum illud ad dictionem quod attinet atque compositionem, Galenum purum esse ac venustum: Harum enim ubique formarum studiosus inprimis extitit, tametsi in plerisque scriptis, intempestivis suis sermonibus ac digressionibus, prælongisque periodis non sine molestiâ libros commisceat, dictorum sensum obscuret & orationis seriem quodammodo abruptat, lectorem etiam ipsum longioribus hisce deliramentis in negligentiam abducens. Laudandus tamen in pluribus est Galenus; nam artis amore captus plurimas suscepit peregrinationes, cum aliorum methodum exploraturus, tum & medicamenta indagaturus, in Palæstinam se contulit exportandi Opopalsani, & Bituminis inspiciendi causâ. Navigavit in Lemnum insulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit ut fodinâ inviseret, & Cadmiâ, Pompholygem, Diphryges, aliaque plurima in usum Pergamensium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam, Ægyptum, aliasque peragravit regiones, ut accuratius quæ artis sunt, observaret. Romæ magnam sibi famam conciliavit, & Imperatorum jussu Theriacam propriis manibus sæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cum simplicium tum compositorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter supra quadringentas egit libro sexto, septimo, & octavo de simplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus sparsim tractat: maximèque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & secundis ut aiunt qualitatibus in gradus nonnullos caloris, frigoris, siccitatis & humiditatis distingueret. Qua in re utrum bene se gesserit, alii judicent.

Artem Herbariam plurimum illustrarunt supra laudati auctores; sed cum eorum labor omnis in indagandis remediis planè versaretur, nescio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præsidii Medicinam locupletarent, eo magis Botanicen obscurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta quas con-

^a Cardan. de
Subtil. lib. 16.

^b Phosius in
Biblioth.

sultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis singularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris speciebus ejusdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide nascentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud singulare & uni plantæ proprium, genericum evasurum esset; hoc est significaturum species omnes plantarum quarum nota propria eadem est. Quamobrem nihil mirum si ex sinceris purisque fontibus, principia Botanices non hauserint antiqui; cum obscuritas sola à multitudine, imò & redundantia nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in causa fuerit cur recentiores tandem norint quantum adhibenda sint præcepta in appellandis plantis, quantique sit momenti vocabulis tantum uti ad rem ipsam accommodatis.

Descriptiones plantarum quas antiqui usurparunt, damnum ex confusione nominum genitum quodammodo refarcirent, si ex his plantæ veteribus familiares dignosci possent: sed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injuriâ: quin etiam descriptiones & picturas ejusmodi parvi faciebant. ^a Pinxere namque effigies herbarum ut loquitur Plinius, atque ita subscribere effectus. Verùm & pictura fallax est & coloribus tam numerosis præsertim in æmulatione naturæ, multum degenerat transcribentium fors varia. Præterea parum est singulas earum ætates pingi, cum quadripartitis varietatibus anni faciem mutant, quare cæteri sermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus defuncti quoniam satis videbatur potestates, vimque demonstrare querere volentibus, nec est difficile cogniri. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contigit reliquas contemplari, scientiâ Antonii Castoris, cui summa auctoritas erat in ea arte ævo nostro, visendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

Nec Galeni dissimilis fuit sententia: statuebat enim plantas à præceptore addisci debere non librorum usu. ^b Equidem, inquit, non possum non accusare & illos quoque, qui primi herbarum formas scriptis docere sunt conati, cum melius existimem ab ipso præceptore oculis discere, ac non assimilari iis qui ex libris procedunt gubernatores; nam sic & verior & manifestior esset doctrina non herbarum modò & fruticum arborumque, sed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentissimus. Quis enim plantas ex Dioscoridis aut antiquiorum operibus cognoscere posset? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius describantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum descriptiones attentè legere, iconesque sedulò contemplari non gravabuntur. ^c Harum enim inspectionem multum ad illam cognitionem parandam facere negari non potest. Neque vero ullius ponderis sunt, aut consideratu digna, quæ adversus imagines has & olim Plinius & patrum memoriâ Janus Cornarius, Langiusque disputaverunt; cum usu quotidiano sit compertissimum imaginem bene depictam longè exquisitiùs & certius docere figuram, similiaque quæ in ocu-

^a Plin. lib. 25.
^{cap. 2.}

^b Gal. in præ-
mio lib. 6 de
simpl. medi-
can. facul.

^c Cornig. I.
prod. in Art.
med.

„ los incurrant , non stirpium tantum , sed aliarum quoque rerum ; quàm am-
 „ pla quævis descriptio præstare possit.

Tradebant igitur præcis illis temporibus veluti per manus quam à majo-
 ribus acceperant plantarum cognitionem, vel pro descriptione minus cognitæ
 leviter comparare solebant cum notioribus, existimantes familiarium memo-
 riam nunquam perituram. Verùm ea nobis denegata est felicitas: quæque an-
 tiquis adeo notæ fuerant , magna ex parte nunc incompertæ sunt stirpes, &
 descriptionum iconumque penuriâ , veterum lectiones tot difficultatibus obru-
 untur, ut in iudiciis nostris maxima sit infirmitas. Hyssopum , inquit Diosco-
 ridis, herba nulli non cognita. Quàm potiori jure diceremus Hyssopum Dios-
 coridis herbam esse nulli fortè cognitam ! Mira tamen ipsi tribuit Dioscori-
 des , & Origano cum Hyssopæ comparato , Centaurium minus , Tragoriga-
 num, Serpillum, Marum, Polycnemum , Symphytum petræum , Ageratum ,
 Papaver erraticum , Origano similia esse affirmat ; adeo ut earum omnium
 plantarum notitia ab una pendeat Hyssopi cognitione. Numquam fortè Dios-
 coridi venit in mentem Ocimum aliquando ignotum futurum esse : hacque
 fiducia ductus ne breviter quidem ipsum descripsit, sed veluti typum propo-
 suit ad cognoscendam Calaminthæ priorem speciem, Acinum , Ocimoidem ,
 Erinum, Solanum, Mercurialem & Heliotropium. De Stœchade , Symphyto-
 petræo , & Thymbrâ certi nihil affirmari potest ignoto antiquorum Thymo :
 idemque dicendum de pluribus aliis , quas Dioscorides cum Rutâ , Anetho ,
 Fœniculo, Cicutâ, cæterisque sibi maximè cognitæ conferre non dubitavit.

Ad eos nunc se convertat oratio , qui post Galenum materiæ medicæ ope-
 ram navarunt. ^a ORIBASIVS Sardinianus (Pergamenum fuisse probat
 „ Conringius) *familiaris Juliano Parabata* , à quo Constantinopolis *quæstor* est
 „ *constitutus* plurima scripsit de medicamentis simplicibus & compositis. ^b Ex
 „ jussione, inquit, D. Juliani Augusti collecti sunt ex omni regione Archiatri, ex
 „ quibus elegit optimos & probatos Medicos numero 72. inter quos & mea est
 „ electa parvitas, ut diversis antiquorum Auctorum libris in unum congregatis ;
 „ ea quæ utiliora in curationibus posita erant, ad sanitatem hominum, in pau-
 „ cis voluminibus omnia continerentur. Quo facto in 72. libris à nobis com-
 „ prehensa sunt. Ex Galeno autem omnia fermè desumpsit , additis quampluri-
 „ mis ineptis & alienis. Quis credat, inquit ^c Fuchsius, Oribasium quem Galeni
 „ studiosissimum fuisse constat , tam absurda, & multis modis ab illius placitis
 „ abhorrentia , suis commentariis inserere voluisse.

^d AETIVS Amidenus seu Amida Mesopotamiæ oppido ortus, eandem
 „ penè scribendi rationem quam coævus ejus Oribasius obtinet ; multa quoque
 „ ex aliis mutuatus est , suisque inseruit liberius, nulla adeo distinctione aut ra-
 „ tione sapius adjecta. ^e Castellanus aliter scripsit de Aëtio. In hoc, inquit, habe-
 „ mus Galenum contractum, Oribasium explicatum, Paulum Æginetam am-
 „ pliatum. Floruit Aëtius anno Christi 350. vel, ut aliis placet, 455. Verum
 „ constat ex iis quæ dicturi sumus de Tralliano Castellanus hallucinatum fuisse,
 „ cum affirmavit Aëtium Pauli Æginetæ doctrinam ampliassè ; nam ætate
 „ superior fuit Paulo.

Ἰσοῦπος πῶς
 γινώσκουσιν. lib.
 cap. 50.

Ὀρίβιον γινώσκουσιν.
 lib. 2. cap. 271.

ORIBASIVS.
^a Suidas.

^b Ex præfat.
 in Medic. com-
 pendium ad
 Eustathium
 f. 110.

^c In præfat. ad
 Apher. Hipp.

AETIVS.
^d Guin. An-
 dern. in præfat.
 ad Alex. Trall.
^e De Viris
 Med. illustr.

^a ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in Asiâ minori sic appellatus, ^c Oribasio, Aëtioque posterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ superiorem extitisse inde cognoscitur, quod ille hujus, ut idonei scriptoris, medicamentorumque ipsius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hispaniâ, libros duodecim de Re Medicâ scripsit, in quibus à veterum placitis dissentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritati hominum acquiescendum esse judicans. Galenum quidem reprehendere ausus est, quod tunc temporis magnum, & quasi læsæ Majestatis Medicæ crimen videbatur: ipsumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philosophari & aliter curare demonstravit; sed præmissis elogio, ^b divinissimum Galenum apellans, ὁ θεϊότατος Γαλιένος.

“ALEXANDER
“TRALLIANUS
“a Guint. Az.
“dem. ibid.

“
“
“
“
“
“

b Trall. lib. 5.
cap. 4.

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni simiam vocat, ^c longa jam rerum observatione instructus, Hippocratis, Galeni, & Oribasii monumenta latissimè diffusa summo brevitatis artificio in septem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congeffi, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipse vidi. ^d Insigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipsum. solebant obstetrices, & eum de rebus quæ mulieribus post partum acciderent, consulere; unde eum *Obstetricium* appellaverunt. Gesnerus de Oribasio, Aëtio, & Ægineta sic sentit. ^e Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam discesserint, & nihil ferè prorsus de suo adjecerint, sed omnia sua ex Galeno, vel iisdem verbis, vel brevius aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuaverunt, multa passim de suo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occasio fuit, ut qui in aliâ orbis parte & posteriores

PAULUS ÆG-
“NETA anno
“Christi 420. ex
“Volfg. Iusto.
“380. ex Renavo
“Mor.
“c Castellanus.
“d Hist. Dynast.
“Abul. phar.

“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“

“e De Rei Her-
“bar. scriptor.
“ad Trag.

Æquius de Arabibus judicasse videtur Gesnerus, quàm cæteri Medici qui ævo suo scripserunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conseruerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipsis est attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chalifæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri iusserunt. ^f Primus autem eorum qui scientiis operam dedit, fuit Chalifa secundus Abu-Jaafar, Almanfur (seu Almanfour) qui præterquàm quod Legis peritiâ excelluit, Philosophiæ etiam studio incubuit ac præcipuè Astronomiæ. At ubi devolutum est inter ipsos imperium, ad Chalifam septimum Abdallam ^h Al Mamunem (sive Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orsus fuit avus ipsius Almanfour, & scientiam locis suis quarere aggressus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipsos essent libros philosophicos ad se mitterent; qui cum ad ipsum quos habent misissent, conquisitis ille interpretibus peritis, eos ipsis accuratè vertendos imposuit. Cumque quâ fieri potuit diligentia versi essent, homines ad eos legendos incitavit,

ARABES.

“f Hist. Dynast.
“Abul-Phar.
“g Chalifa una
“obtinuit anno
“Hegira 137.
“Christ. vero
“754 obiit an-
“no Hegira 158.
“Christ. 774.
“h Chalifatum
“obtinuit anno
“Hegira 128.
“Christ. 131.
“obiit anno He-
“gira 218.
“Christ. 835.

eorumque perdiscendorum desiderium ingessit, ipseque doctis vacare & eorum disputationibus interesse solitus, & eorum dissertationibus delectari. Porro & medici erant Johannes Ibn Batrix interpret, Al-Mamounis libertus, qui & fidus fuit in libris medicis vertendis, felix in sensu reddendo, at Arabicè minus eleganter loquens: Philosophiæ quàm Medicinæ major ipsi peritia. Ex eorum numero etiam Sahal Ibnî Schabour qui Alcaoufay appellatus. Medicina claruit tempore Al-Mamounis, cùm una cum Johanne Ibn Mesua, Georgio Ibn Bakhtichouïa, Isa Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphuriensi conveniret Schabour Medicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit proferendo, nequaquam autem in medicando.

SERAPIO

anno Christ.

742. ex Renat.

Min. 1066. ex

Voolg. Jusio.

a Gesn. de Rei

Herbar. Scri-

ptor ad Trag.

Inter Arabes autem SERAPIO Rei medicæ longè doctissimus fuit, a omniumque qui ante ipsum de medicamentis simplicibus scripserant, tum Græcorum, tum Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digessit: ab initio quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic omitto, quod plerique obscuri sint, & nihil eorum extet quod sciam, ut Abugaric, Abic, Arabari, Albasry, &c. sed maxima hujus operis pars ex Dioscoridis & Galeni verbis constat. Insunt tamen plurima passim à Græcis veteribus non de prompta simplicia, partim cognita hodie, partim incognita. ^b Serapionem jam emendatiorem habemus curâ Alpagi & Costæi, ut observavit Conringius, qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti scripta Latinè edita, maximè lectu dignum esse.

^b Conring. Introd.

in Art. med.

RAZIS.

RAZIS, sive RAZY vel ARRASY à Rei Persiæ urbe in quâ natus est, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zachariæ. A nonnullis Almanforis nomine citatur, & liber ejus Almanfor sive Mansor appellatur. Is autem est veluti Breviarium non solum triginta aliorum voluminum quæ *AlHhazouy* appellaverat, hoc est *Continens*, propterea quòd omnia continere existimaretur, sed etiam *Aljama*, quod erat *Collectio* immensa rerum ad Rem Medicam spectantium, tum & tractatus de humani corporis partibus ab eodem auctore editi. ^c Rasis autem volumen de Re Medicâ in novem libros digestum condidit, quorum tertius alimentorum & medicamentorum simplicium facultates edocet. Joannes Serapio etiam passim hujus auctoris verba citat, quæ conferendo deprehendi alia esse quàm quæ dicto Rasis libro habentur. An verò in Continente sic inscripto hujus auctoris opere inveniuntur haud scio. Sed dictu quidem in proclive est Razim à Serapione citari potuisse, si Serapio anno 1066. & Rasis annis 1070. vel 1085. vixerint, ut placet Wolfgango Justo. Verum Ibn Khalican, quem Golius secutus est, Rasis mortem refert ad annum Hegiræ 311. seu Christi 923. Abul-Pharagius autem non levi errore ad annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritissimus ac sapientissimus Abbas Renaudotus. Golius in notis ad Alfarghany, de urbe Raii loquens hæc habet de Razi: Atque isto gentili nomine passim celebratur philosophus & medicus Abubeker Muhamed filius Zachariæ, nempe Rhazis vulgò dictus, potius quàm Rasis vel Razæus, quia in urbe Raii natus uti & denatus fuit anno Hegiræ 311. librorum plurimorum, ut qui Indicem satis magnum effecerint, auctor. Inter eos sæpè laudatum fuit de morbis particula-

^c Gesn. de Rei

Herbar. script.

ad Trag.

ribus

ribus opus *Alteb Elmansouri* Medicina Mansoriana dictum, velut Almanfori dicatum; apud nos vulgò Razis ad Almanforem. Fuit autem hic, ne quis erret, Almanfor Filius Isaac, F. Ahmed Muçtasis Chalifæ Abassidæ 38. ex fratre nepos, Raix à patruo præfectus, non verò Almanfor Chalifarum eorundem Abassidarum secundus, Imperialis urbis Bagdadi conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. decessit.

AVICENNA seu AVISENA, vel ABENSINA, EBN SINA, & ABUALI IBN-TSINA^a Librum secundum sui operis de Medicamentis omnis generis conscripsit, omnibus in unum litterarum ordinem reductis, in quo auctores citat Galenum, Dioscoridem & paucos Arabes: idem in libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia serie litterarum enumerat. Volaterranus Avicennam Hispalensem fuisse affirmat, alii Arabem, Castellanus Persam.
^b Pater meus, inquit, Avicenna, Belchen. sis fuit, unde se in Bocharam transtulit diebus Nuh (Noæ) Ebn Mansur, & villâ Hermatain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen Aphshana duxit, atque ibi ex ea natus sum ego & frater meus. Fusè ibidem vitam suam persequitur, & præsertim studendi rationem: Bochara autem seu Buchara & Bochar urbs est in Mawavalnähra, seu Trans-oxiana regione Balcho occidentalis, unius diei itinere distans ab Oxo fluvio: unde liquet Avicennam fuisse Persam, sed non Bractianum, ut censuit^c Plempius. ^d Omnem medicinam ordine optimo complexus est, ita ut hac parte etiam exuperet Galenum ex Vossii sententiâ.
^e Avicennæ opus satis exactè dedit Andreas Alpagus, & post hunc Benedictus Rinius Venetus; uti denique Costaus Lauden. sis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. ^f Qui delectantur fusa & polydedala varietate remediorum Avicennam amplectantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus est anno Hegiræ 370. Christi 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Christi 1037. Consule Plempium in ejus vitâ.

Arabibus immiscendus est ACTUARIUS, etsi Græcus fuisse existimetur.
^g Avicennæ librum de Urinis ex Arabico sermone in Græcum vertit. Renatus Moreau Medicus Parisiensis omnino eruditus existimat eum vixisse undecimo sæculo, sed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquorum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non ostendit. Ut ut sit Actuarius ex Dionysio Coronio, ut veterum novissimus, sic recentiorum primus censeripotest. ^h Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni sylva, cæterorumque in hoc genere similium, immensa complectuntur volumina, idem unus omnium bellissimè cuncta recentiorum medicorum inventa concinnat, & cum iis quæ ipse per se reperit, tam appositè jungit, tam decenter usibus accommodat, ut de omnibus medium quoddam quasi temperamentum facere videatur.

JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damasci, pluribus medicamentorum compositionibus quibus hodie feliciter utimur, famam sibi comparavit. ⁱ Scripsimus, inquit, in libris explanationum nostrarum, ex his quæ experti sumus quædam adhuc memoratone digna, ex quarum aggregatione summam conteximus, quam *Grabadin* nostrum vocamus, quod est Compendium secretorum in quo expertas & præclaras medicinas ex

AVICENNA.

^a Gesn. de Rei herbar. scriptor.
^{ad} Trag.

^b Hist. Dinast.
^{Abul-phar.}

Baud. Lexic.
 Geograp.

^c In vitâ Avicenn.

^d Voss. de philosoph.

^e Conring. introd. in Art.

^f Heurn. de Studio medic.

ACTUARIUS.

^g Gesn. Biblioth.

^h Coronius in Tract. Actuar.

MESUES.
 Anno Christi 1158. ex

ⁱ Symp. Campeg. Castell.

^{Ren. Mor.}

^{1163. ex Volsig. Fusio.}

ⁱ In præfat.

his quæ acquisivimus & invenimus, ab eis qui medicinæ arcana scitè faciunt, tradere dignum duximus.

AVERROES.

a *Symph. Campeg. anno Christi 1165. ex Pvolsg. jussu 1170. ex Ren. Mor. 1150. ex Castell.*

a AVERROES medicus cognomento commentator, philosophus clarissimus, sectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hispaniæ vetustissimam urbem floruit circa annum 1149. librûmque *Colliget* dictum totam fere medicinam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affirmat eum natum esse ex nobili quadam familiâ, ejusque patrem judicem, & caput extitisse sacerdotum totius Provinciæ. Averroen in Academia Marochiana auspiciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravidas è regno dejecerant, docuisse, observavit **b** Reinesius; sed Aben Jacob secundum Almohadum non tertium fuisse notavit **c** Nicolaus Antonius Hispalensis. Cæterùm Averroes insigniorum stirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eodem ordine alphabeti Græci recensuit, ut notat **d** Gesnerus; idque fecit impulsu amicorum, & maximè jussu regis Miramamolini, cujus medicus fuisse videtur Castellano.

b *Epist. 15. ad Hoff.*

c *In Biblioth. Hist.*

d *de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

ABENBITAR.

c *Joan. Leo de scriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Orient.*

B A I T A R, alias **I B N U E L B A I T A R**, qui **A B E N B I T A R**, vel ut alii scribunt **E B E N B I T A R**, **c** natus est in civitate Malaga in Bætica. Philosophus & medicus fuit præstantissimus, Herbariusque maximus, eoque è patria sua discedens ad Orientem versus profectus est, perquirens Africam univ. versam atque Asiam ferè totam. Cùm verò ex India regressus esset, pervenit ad Chairum, & in servitiis Saladini Soldani primi ex Chairò ingressus est, quem magno affectit honore. At post mortem dicti Saladini præfatus **I B N U E L B A I T A R** reversus est domum suam, & ibi composuit præstantissimum librum secundum ordinem alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui obiit Melcha (imo Malagæ) anno Hegiræ 594. Abenbitar, ait **s** Gesnerus, scripsit de Simplicibus Medicamentis opus insigne & magnum, ordine alphabetico, citatis autoribus, quod à **b** Bellunensi aliquoties citatur, qui & Arabicum expositorem alicubi nominat. Hoc nuper ex peregrinatione sua in Orientem secum advexit doctissimus vir **i** Gulielmus Postellus. In eo (inquit in epistola quam de his ac peregrinis & secum advectis libris nuper ad me scripsit) simplicia quamplurima & remedia innumera quorum, nec nomen, nec virtus, nec usus adhuc nobis innotuit, sunt expressa; atque omnia ita absolutè, ut quidquid super his medicamentis apud Dioscoridem, Galenum & Oribasium imperfectum & mutilum est, ex hoc volumine restitui ac sarciri possit. In pari tamen laude nequaquam ponit Abenbitarem clariss. Dardarius doctor medicus Parisiensis, Serenissimæ Principis de Conty Archiater, & Academiæ regiæ scientiarum socius, qui mentem omni doctrinâ, peccatus scientiâ munitum gerit. Excussis enim hujus auctoris operibus manuscriptis, collatisque cum antiquiorum libris, operum Dioscoridis, Galeni & Oribasii restituendorum parum spei nobis reliquit. Dolendum tamen clarissimum virum de republica litteraria optimè meritum Melchisedech Thevenotium, Academiæ regiæ scientiarum socium, prius mortuum fuisse, quàm in lucem edi curaverit Abenbitaris opera. Latine reddita à doctissimo Gallandio, cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt. Eruditissimus **k** Conriva

f *Christi 1276.*

g *de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

h *Andreas Alpagus.*

i *Barentoni natus in Neustria à Francisco rege in Orientem missus, ad comparandos codices antiquos.*

j *Obiit Parisiis 1585.*

k *Obiit Parisiis 1585.*

l *Obiit Parisiis 1585.*

m *Obiit Parisiis 1585.*

n *Obiit Parisiis 1585.*

o *Obiit Parisiis 1585.*

p *Obiit Parisiis 1585.*

q *Obiit Parisiis 1585.*

r *Obiit Parisiis 1585.*

s *Obiit Parisiis 1585.*

t *Obiit Parisiis 1585.*

u *Obiit Parisiis 1585.*

v *Obiit Parisiis 1585.*

w *Obiit Parisiis 1585.*

x *Obiit Parisiis 1585.*

y *Obiit Parisiis 1585.*

z *Obiit Parisiis 1585.*

k *Introduct. in Art. medic.*

gius medicinæ scriptorum iudex æquissimus existimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunensis excerpfit, haud difficile esse multas stirpes quæ Arabibus in usu fuerunt, internoscere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuti sumus, disciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque sensum oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerant, si pauca excipiantur. Barbariem horum temporum testantur NICOLAI MYREPSI Alexandrini opera.^a Et si enim non satis nobis constat (inquit Fuchsius, qui ejus scripta Latino donavit) quo prorsus tempore vixerit Nicolaus, tamen cum in hoc opere & Actuarium & Mesuem qui à nato Christo annis 1155. sub Federico Suevo cognomento Barbarossa floruit, aliquot locis citet, palam fit hunc inter recentissimos Græcos esse annumerandum, eoque vixisse tempore quo non modo barbaries summa, sed & densissima superstitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam est quod Nicolai oratio parùm sit concinna, multisque barbaris vocibus, quas passim suis interspersit compositionibus contaminata.

^b Alius etiam liber de Medicamentis prodiit NICOLAI PRÆPOSITI nomine priori longè deterior, & à Myrepsi scriptis longè diversus: non habet enim, ut pergit Fuchsius, nisi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compositionem; cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipsa palam fiat hoc opus non esse Nicolai, sed alterius cujusdam, qui nonnulla medicamenta ex Nicolao & diversis aliis auctoribus in unum congeffit librum.

^c HILDEGARDIS Abbatissa cœnobii sancti Ruperti in opposito Bingenensis oppidi, ex parte altera Nani fluvii Moguntinæ diœcesis, Ordinis D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemensi elucubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arborum, piscium, volatilium & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur autem phrasi barbara & dictionibus rerum quas describit Germanicis. Multa obscura, muliercularum scholis digna, quædam etiam superstitionosa & omni ratione carentia insunt. Qui melioribus carent, ista legant. Ideoque à ^d Gulielmo du Val doctore medico Parisiensi eruditissimo rejiciuntur hi quatuor libri rancquam spurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Gesnerus in Bibliotheca sua, Hildegardin de Pinguia distinguere videtur ab Hildegardi Abbatissa. In tractatu vero de Rei Herbariæ scriptoribus ad Tragum eandem facit.

De ratione scribendi JOANNIS PLATEARIJ Salernitani, ex ejus præfatione judicari potest. In tractatione, inquit, uniuscujusque medicinæ simplicis, complexio rerum primo est intendenda, consequenter utrum sit arbor, an frutex, herba, radix, an flos, an semen, an folium, an lapis, an succus, an aliquid aliud. Postmodum quot sunt ipsius maneries & qualiter fiant & in quo loco inveniantur. Quæ etiam maneries sit melior, qualiter sophisticantur & sophisticata cognoscantur.

Iisdem penè temporibus librum Pandectarum medicinæ confecit MA-
THÆUS SYLVATICUS Mantuanus, & Roberto Siciliæ regi dicavit.

MYREPSUS.

^a In præfat.^b Myreps.^c Circa annum

1098. ex

^d Pvolg. Just.

“

“

“

“

“

“

“

“ NICOLAUS.

PRÆPOSITUS.

^b Fuchf. ibid.

“

“

“

“

“

“

“

“ HILDE-

GARDIS.

^c Gesn. Biblioth.^d Et de Rei her-

bar. scriptor. ad

^e Trag.^f Virvebas anno

1180.

“

“

“

^d Hist. monogr.

pag. 22.

“

“

“

“

“ PLATEARIUS

^e anno Christi

1300.

“

“

“

“

“

“

“

“ SYLVATICUS.

a Gesn. Biblioth.

„ In hoc autem non solum pharmaca simplicia, quamvis ea maximè, sed alia
 „ etiam quævis vocabula obscuriora & externa quæ apud medicos barbaros
 „ usurpantur, obiter hic explicanda sunt; sed plerumque alia valde corrupta sunt
 „ nulla usquam observata orthographiâ. Græca & Arabica sæpe dicit quæ
 „ neutra sunt. Magnum est chaos & immensa monstra dictionum quæ malè
 „ scribuntur & malè exponuntur. Certè tamen ait ^b Conringius, non sine damno
 „ Artis medicæ liber minus nunc manibus studiosorum teritur. Vixit Sylvaticus
 „ anno Christi 1:36. ex Wolfgango Justo: 1220. ex Gesnero: 1319. ex Castellano.

b Introd. in Art. med.

c Mortuus anno 1363. vel potius 1412. ex Biblioth. Anon. Hispal. Anno 1385. Anno 1473.

Nec multò pluris faciendæ sunt, quæ sub ^c ARNALDI DE VILLANOVA & ^d JACOBI DE DONDIS Patavini, Philosophi & medici celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multò tertior fuit ^e PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononiensis, qui rogatu Caroli regis Siciliae scripsit de agriculturâ, multisque plantis & animalium generibus libros duodecim. Audite ipsum de Cannabis culturâ differentem. ^f Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus seminare debent ipsum in locis pinguiſſimis, in quibus longum valde proveniet, & grossam & multam stupam habens ex grossitie corticis ejus, & quantò rarius seminabitur, tantò magis ramosum erit. De signis bonitatis equorum sic habet. ^g Melior equorum est ille qui habet visum amplum & acutè videt in longinquum, & habet quadratum corpus & fortes aures & longas comas & curtas gambas de retro & subtile musellum, & caput fastum, & suaves pilos & amplas grappas & collum grossum & comedit bene &c.

f Lib. 3.

g Lib. 9. cap. 8.

h Editus August. Vindel. Germanicè anno 1486. Latine Venetiis 1511. Anno 1495. Anno 1517. Anno 1526. Gesn. Biblioth.

Quid ineptius Horto sanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obscurius quàm lumen Apothecariorum ⁱ QUIRICI DE AUGUSTIS DE THERTONA, & Luminare majus ^k JOANNIS DE BOSCO Alexandrini? Demum quid absurdius Antidotario ^l PAULI SUARDI Mediolanensis? ^m cujus opus propter barbariem id est imperitiam cum rerum tum verborum apud eruditiores medicos & pharmacopolas melioris hujus argumenti scriptis, qualia præcipuè sunt Jacobi Sylvii, non immeritò postponitur: quemadmodum & obscurissima illa Luminaria & Nicolai & aliorum Antidota paulatim, quamvis ægrè, in desuetudinem abeunt.

n Melchior Adam. in vita Cornarii.

„ Prælegebatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis
 „ habebatur. Razis deinde, præsertim nonus ipsius ad Almanforem liber, in
 „ quo absoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur, Al-
 „ bucasis, Avenzoar, Mesuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi.
 „ Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, sive ut ipsi vocabant
 „ practicæ scriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valeſcus.
 „ & aliorum innumerabilis turba; sed inter præcipuos producebatur Arcula-
 „ nus quem alii Herculanium vocant. Græcorum autem medicorum ratio ha-
 „ bebatur nulla, nec nominibus suis justis satis noti erant principes: cum
 „ vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à plerisque, imo omnibus appel-
 „ larentur: scripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, nisi quod
 „ translationes quædam corruptissimæ pariter ac barbarissimæ ex Galeno à pau-
 „ cis magni thesauri loco possiderentur, & aequè vitiatæ Hippocratis exiguæ

mole libelli haberentur, alter Aphorismorum, alter Prognosticon, qui interdum etiam in scholis ubi magni illi principes locum ultra cessissent, prælegebantur.

Per sæcula fermè quatuor ea barbaries disciplinas & bonas artes penè extinxerat, cum deficiente sæculo quinto & decimo, Dei summo munere natæ sunt, seu potius è cælo delapsæ candidiores illæ animæ, quæ melioris notæ auctores indecoro pulvere sordidos, quasi è tenebris in lucem protulerunt & pristinæ dignitati restituere tentarunt. Eadem Botanices fuere vices ac cæterarum disciplinarum. THEODORO GAZÆ debentur opera Theophrasti ex Græco sermone in Latinum conversa. ^a Thessalonicæ honesto loco natus Theodorus Gaza, Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente, in Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini secundus, cum Græcos omnes linguæ peritiâ eruditoque judicio superaret. Victorino autem Feltrense magistro usus, usque adeo copiosè & diligenter Latinas litteras didicit, ut longè omnium Latinissimè scriberet, nec planè dignosci posset an exactius & certius ab eo Latina Græcè, an ipsa Græca Latinè verterentur. ^b Ex Græcis vertendo nonnunquam Latina vocabula confinxit, non temerè; sed eleganter & analogicè, stilo usus non affectato sed puro & facili, veteres Latinos imitatus, ^c qui tamen in multis reprehendi potest, sensum auctoris non assecutus. ^d Primus Aristotelem ex barbarie in Latinum reduxit, sic ut ei quamvis homini Græco permultum debeat lingua Latina. Felicius postea, ut par erat, enuclearunt Theophrastum Julius Cæsar Scaliger Veronensis, Robertus Constantinus Cadomensis, tum & Daniel Heinsius & Bodæus à Stapel Batavi, & Claudius Salmasius Divionensis non Galliæ tantum sed orbis miraculum. Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478. Friderico I. I. Imperatore, Sixto IV. summo Pontifice.

^e HERMOLAUS BARBARUS Patricius Venetus, natus est anno 1454. 21. Maii. Obiit 12. Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis vigesimo secundo scribere orsus fuit, cumque alia multa edidit, quæ doctorum manibus versantur, tum etiam Plinii Veronensis Historiam naturalem castigavit. ^f Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem maximum, Venetæ nobilitatis nomine agit, summisque vigiliis intermortuam bonarum litterarum neque non & disciplinarum gloriam suscitavit, ob susceptum inconsulto senatu suo Aquilegiense sacerdotium, exul factus & de possessione ejectus, vitam inopem aliquamdiu traxit, Alexandri Pontificis summi sportulâ quodammodo sustentatus. Paucis verò post mensibus pestilentia contactus desertus ab omnibus, infelicissimo mortis genere oppressus est. ^g Vir eruditionis nomine nunquam satis laudatus Dioscoridem nobis primus Latinum reddidit elegantissima & Pliniana oratione, ubi tamen accusatur quòd nimio Plinium imitandi studio nonnunquam à Dioscoridis mente recesserit. Adjecit etiam Corollarium longè doctissimum; quo non Dioscoridem solùm & Rem medicam illustrat; sed etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè exornat. ^h Quidquid enim à Theophrasto, Athenæo, Oribasio, Aëtio, Paulo, Polluce, Plinio, aliisque cum Græcis tum Latinis eruditis admodum

THEODORUS
GAZA.

^a Paulus Jo-
vius in Elog.

^b Gesn. Bi-
blioth.

^c Gesn. de Rei
herbar. scriptor
ad Trag.

^d Gesn. Bi-
blioth.

HERMOLAUS
BARBARUS.
^e Vossius de
Hist. Latin.

^f Joan. Pier:
Valerian. de
Litterat. in jeli-
citase.

^g Gesn. de Rei
herb. scriptor.
ad Trag.

^h Fuchf. Epist.
mucup. Hist.
Pluv. in jol.

„ hominibus sparsim notatum est, hoc totum in Corollario suo, uno quasi
 „ falce complexus est. ^a Idem in Plinianis castigationibus passim quædam ad
 „ stirpium cognitionem utilia permiscet. ^b Ejus castigationes primæ in C. Pli-
 „ nii naturalis Historiæ libros copiosæ, & paucæ quædam posteriores, utræ-
 „ que apprime utiles sunt; cum lucubratione viginti duorum ferme mensium
 „ circiter quinquies mille crassiora sanasse se vulnera gloriatur. ^c Et quidem
 „ hujus celeberrimi viri studium, ut ait Fuchsius, eo magis à nobis prædican-
 „ dum esse cenfeo quòd ipse primus, quamvis professione medicus non esset,
 „ securè tamen in utramque aurem dormitantibus medicis, nutanti tunc,
 „ brevique casuræ Rei Herbariæ manus porrigere dignatus sit. Verùm ne suis
 „ quidem vitiis caruit Hermolaus: nam, ut prudenter monet, non postremus
 „ eruditione sed ætate Plinii interpretæ ^d Harduinus, non veniâ dignus est, cum
 „ neglectis veterum exemplarium vestigiis; & priscaurum ante se editionum
 „ securus, plurima puro arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit,
 „ vel plane pessumdedit, cum plurima ex iis quæ castigavit, non errata illa
 „ sint sed parùm intellecta.

^a Gesn. *ibid.*
^b Gesn. *Biblioth.*
^c Fuchf. *ibid.*
^d In *Præf. ad Plinium.*

RUELLIUS. ^e Incomparabilis hujus viri exemplum ac institutum paulopost imitatus
 „ est JOANNES RUELLIUS Gallus homo, supra linguarum peritiam
 „ non vulgari rerum cognitione præditus. Is enim pari conatu ac studio cum
 „ prodigiosis monstris congressurus eum primum nobis auctorem Latinitate do-
 „ natum exhibuit; unde rerum exquisitamque Materiæ medicæ cognitionem pe-
 „ tere liceret, ut scilicet proscriptis & explosis tandem Avicennæ & aliorum
 „ Arabum insulsis, erroribusque non levibus refertis de Re Herbaria placitis, è
 „ purissimo fonte Dioscoride stirpium notitiam hauriremus. Certarunt itaque
 „ inter se hi duo insignes viri uter alterutrum vinceret. Honestum sanè He-
 „ siodo & Galeno nostro testibus certamen è quo uterque immortalem est con-
 „ secutus gloriam. Cæterum cum Ruellius veteres atque adeo legitimas stir-
 „ pium nomenclaturas, quibus eas Dioscorides appellavit, accessione novarum,
 „ quas nobis magna ex parte monachorum & muliercularum superstitione pepe-
 „ rit, obscuratas nunc & oblitteratas esse, neque etiam singulas stirpes ab uno
 „ Dioscoride descriptas animadverteret, paucis abhinc annis opus, ut apparet
 „ multis vigiliis adornatum, cui de stirpium Naturâ titulum indidit, ede-
 „ re voluit, in quo sanè quicquid usquam ferè apud Theophrastum, Plinium,
 „ Galenum, aliosque veteres & recentes probatos auctores de stirpibus scriptum
 „ est, complecti magno studio annixus est. ^f In hoc argumento nihil quod
 „ sciam in hunc usque diem doctius & copiosius exivit meo quidem judicio,
 „ quod bona aliorum veniâ dixerim. ^g Quare à plerisque hodie vir ille bonus
 „ male audit, eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præfer-
 „ tim ac Hermolai Corollario transcripta, suppressis eorum nominibus in suos
 „ transtulerit commentarios; cum tamen constet hunc in præfatione ejus operis
 „ ingenuè fateri, ea quæ sparsim à veteribus tradita sunt, se veluti in compen-
 „ dium digessisse, atque usque adeo ab iis adjutum esse, ut eis penè totum ac-
 „ ceptum referat. ^h Budæus Ruellium appellare solebat Aquilam interpretum,
 „ nec immeritò, ut apertè declaratur, non tantum Dioscoridis, sed Actuarii,

^e Ruellius. *Patria Sueffo-
 nensis, Medicus,
 & Canonicus
 Parisiensis obiit.
 1537.*
^f Fuchf. *ibid.*

^g Gesn. *Biblioth.*
^h Fuchf. *ibid.*

ⁱ Sammarth. *Log. lib. 1.*

Scribonii Largi & scriptorum de Medicinâ veterinaria versionibus. ^a Cum susceptis liberis uxorem extulisset, abdicata medendi arte Sacerdotium in templo Deiparæ Virginis Lutetiæ Parisiorum Poncherii antistitis liberalitate promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunâ auctum decebat, impendit: non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis auctoritate Budæo proximus esset, & Latini sermonis nitida puritate superior haberetur, ut præclarè indicat Dioscorides in Latinum è Græco emendatè traductus.

Editio prima Operum Dioscoridis à Ruellio Latina civitate donati, prodiit Parisiis ex officinâ Henrici Stephani, è regione Scholæ Decretorum anno 1516. VIII. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioscorides ex versione Hermolai Barbari Venetiis excusus est Kal. Februarii in Gregoriorum fratrum officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioscoridis primus interpretes existimetur, nisi dicatur ejus opus posthumum Aloisii & Francisci Barbari, ac Joannis Bartholomæi Astensis curâ 23. annis post Hermolai obitum impressum fuisse. Verùm hæc ad Ruellium nihil attinent, tunc enim Hermolai versionem, neque codices manuscriptos in manibus habebat. ^b Nihil æquè me torset, inquit Ruellius, quàm veterum, manuque exaratorum exemplarium inopia (illud enim tantum nactus sum quod Bibliopolæ typis excusum circumferunt) in quo permulta manifestissimè depravata ex varia auctorum lectione & præsertim in libris venenorum, ex vetustissimo Pauli Æginetæ codice ad pristinam sinceritatem restituiimus.

^c Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui post Ruellium hanc medicinæ partem illustrare aggressus est, accedamus. Quamvis verò ille non magnam admodum herbarum notitiam habuisse videatur, ut qui professione medicus non fuerit, eoque tempore quo densissimis tenebris Res Herbaria obducta jacuit, sua ediderit, tamen quia complura obscura ac depravata Dioscoridis loca enucleavit, & pristino nitore restituit, debet vel hoc saltem nomine illius studium & conatus nobis probari: cum nihil æquè ad rectè intelligendum Dioscoridem, aliosque auctores conducat, ac exemplarium integritas & puritas. Quòd verò nonnunquam à verbis Dioscoridis paulò longius recesserit, nec eorum legitimum ac genuinum sensum assecutus fuerit, id illi vitium cum cæteris interpretibus commune est, utpote qui non rarè Plinii magis quàm Dioscoridis sensum exprimere ac sequi studuerint. Quòd verò nonnulli Marcellum Dioscoridis interpretem plane grammaticum esse judicant, non magnopere reprehendo. ^d Morborum tamen atque humani corporis vitiorum genus omne, quorum subinde meminuit Dioscorides, diligentissimè explicat. Commentarii sæpè nimis prolixi sunt, cum in singulis ferè capitibus novas præfationes παραφρασεως atroxant. Quòd ad ipsarum stirpium notitiam & vulgaria nomina pertinet, nihil ferè in his commentariis addisces lector. Quòd verò ad Linguam Græcam, auctorum testimonia, variarum rerum cognitionem, Dioscoridis intellectum & variam exemplarium lectionem utilissimi sunt. ^e Habuimus enim inquit, Marcellus, antiquissimum codicem Longobardis litteris scriptum, antiquitatis egregium

^a a Paulus Jo-
nius in Elog.

^b Ruell. in Pre-
fat. prime E-
dit. ad Anton.
Dionysium.

^c MARCELLUS
VIRGILIUS.
Fusch. ibid.

^d Gesfr. Bi-
blioth.

^e In Præfat.
prime edit.

„ & ob id saltem multifaciendum monumentum, quod quantum quondam
 „ Dioscoridis fuerit, inculcè quidem sed multa fide ostendit: quòque minus
 „ elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis habuit. Legi postea
 „ & in manibus omnium triennio jam versionem esse quam Sueffonenfis Ruel-
 „ lius in Gallia à se confectam edidit. Legi itidem quam Aquilegiensis Patriar-
 „ cha, patritiæ gentis, Venetus homo, Hermolaus Barbarus addito Corollatio
 „ jam pridem à se confectam morte præventus edere ipse non potuit. Ex inter-
 „ pretibus vero illis alterum impresso tantum Dioscoridis codice, cujus plura
 „ penè sunt vitia quam integræ partes ad eam usum fuisse pater. Nec in labore
 „ illo præter bonam interpretis fidem, ex proposito sibi scriptoris hujus exem-
 „ plari legentibus aliud præstare voluisse. Alterum vero morte præventum,
 „ quale cogitaverat, opus illud edere non potuisse. Marcelli versio edita est
 „ anno 1523. Florentiæ *in folio* per hæredes Philippi Juntæ; Coloniae apud
 „ Joannem Soterum 1529. *in folio*; Basileæ vero *in octavo* per Andream Cat-
 „ andrum & Joannem Bebelium 1532. sed doctiores viri plures fecerunt ver-
 „ siones Hermolai & Ruellii. ^a Illud autem me magis movit, inquit Mathiolum
 „ ut Ruellium admiserim, quod ejus conversio omnibus facta sit vulgarior ac
 „ frequentior in studiosorum manibus versetur. Adde etiam quòd hæc com-
 „ muni omnium ferè, medicorum præsertim judicio præferatur.

^a *In Præfat.*

MANARDUS.
Obiit anno 1536.

„ JOANNES MANARDUS Ferrariensis, medicus suo tempore perce-
 „ lebris, plurima scripsit in Epistolis suis quæ Dioscoridem illustrent, maximè
 „ libro octavo, in quo Marcelli versionem multis locis emendavit & Hermo-
 „ lai atque Ruellii interpretationem tutatus est. Manardi oratio ita perspicua
 „ est, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut neminem
 „ non nisi delicatioris offendat, nec sanè quisquam putet Galenum, Oriba-
 „ sium, Æginetam à Manardo accuratius excussos quàm Ciceronem, Demo-
 „ sthenem, Plinium, cæterosque elegantioris notæ. Scripsit etiam annotatio-
 „ nes in Joannis Mesuæ Simplicia Medicamenta, in quibus ut ipse loquitur
 „ multa obscura declarantur, concisa ampliuntur, amissa refarciuntur & erra-
 „ ta corriguntur.

LEONICENUS.

^b *Ges. de Rei herbar. scrip-
tor. ad Trag.*

^c *Vander Linden de Script. med.*

^d *Joseph. Scalig. Epist. 19.*

„ Eodem sæculo magna cohors interpretum, criticorum, & restitutorum
 „ Theophrasti, Dioscoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICE-
 „ NUS ^b in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad stir-
 „ pes noscendas utilia docet; quidquid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro
 „ Plinio scripsit adversus Leonicenum. Natus est Vicentiæ anno 1428. obiit
 „ Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96. ^c Cum aliquan-
 „ do ex eo quæreretur quonam arcano medico uteretur, ut tanto cum corporis
 „ & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, senectutis vitia elu-
 „ deret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentia, salubre vero cor-
 „ pus, hilari frugalitatis præsidio facilè tuetur. ^d A pueritiâ tamen, imo ab
 „ incunabulis ipsis ad 30 annum, morbo comitiali adeo tentabatur, ut cum ad se
 „ redierat, pertæsus vitæ, penè sibi manus violentas adferret. Sed post trigessimum
 „ annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac sensuum officii in-
 „ reger, nulla morbi suspitione ad 96. annum pervenit. Quod si verum sit, id
 „ planè

planè affecturus est singulari quadam & admiranda frugalitate. ^a Cibi enim & vini maxime abstinens, somnique minimi, præsertim verò veneris continentissimus, usque aded mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ instrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latinè interpretatus est & commentariis illustravit ^b vir dignus cui multùm rerum bonarum studiosi deferant, cùm nutanti Rei Medicæ primus manum præbuerit adjutricem, laborantemque artem fulciverit, de posteritate quàm optimè meritus.

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrariensis, edidit in lucem Examen omnium simplicium medicamentorum quorum usus est in Officinis, in quo de plantis sæpissimè disserit. Hoc tamen Aloisius Mundella Brixienfis, Horti Paravini præfectus, carpere non dubitavit. Josephus Scaliger Brasavolum appellare solebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Brasavolus, ob Commentarios in Aphorismos Hippocratis & indicem illum locupletissimum in omnia Galeni opera.

^c Patriam OTHO BRUNFELSIVS nactus est Moguntiam, ad Rheni Mœnique confluentem. Pater ei fuit Joannes à Brunfels dolarius, vir probus & gravis. Brunfelsia autem est arx Comitum à Solms, non procul à Moguntia civitate. ^d Primum Monachus Carthusianus, deinde Ludimagister Argentorati per annos novem, postea Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: ^e ubi medicinam ita feliciter exercuit, ut nescires magistratui acceptior, an populo gratior esset; sed intra sesquiannum magno procerum, civium, & maxime suorum luctu, fatis ibi concessit die 23. Novembris 1534.

^f Vir quidem eruditus & planè φιλόσοφος, qui primum Latino, deinde etiam Germanico scripto Herbariam Medicinam juvare & illustrare conatus est. Quamvis autem multa in illius scriptis desiderentur, utpote quòd descriptiones picturis non respondeant, & quod paucas admodum & vulgares tantum stirpes protulerit; quòdque sæpe non suis & legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hac de causâ meritus est, quod ipse primus omnium rectam pingendarum stirpium rationem denuo in Germaniam nostram invexerit aliisque hanc imitandi occasionem præbuerit. Cætera quæ in eo desiderantur cùm illâ præstare non potuerit multas ob causas, potissimum verò propter crebras ac multas typographi molestias, qui importunè insistebat, editionemque ut semetipsè in aliquo suarum vigiliarum loco fatetur, maturabat, veniam meretur. Quid multa cum constet Brunfelsium primum fuisse in Germania qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è crassissimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex sententia ceciderint, veniâ dignissimus est.

^g Brunfelsio in hoc studio illustrandæ Rei Herbariæ successit EURICIUS CORDUS, natus in Hassia vico cui nomen Simiusa, vel Simesusa est. Erfordia, Marpurgi, & Brema Medicinam & fecit & docuit. Vir præter singularem Poeticæ, aliarumque disciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligentissimus. Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu profuerit, Bo-

tanologicon seu Colloquium de variis Herbis editum, quod ille posteritati, suæ diligentia testem reliquit, abundè testatur; adeo ut nunc nostra commendatione huic opus non sit. Hoc tamen in præsentia dicere volui, virum hunc longiori vitâ fuisse dignissimum, ut qui operâ suâ instaurandæ Herbariæ Medicinæ plurimùm momenti adferre potuisset. Obiit anno 1538.

Nec prætermittendi sunt ^a GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS Argentiniensis, & ^b JOANNES LONICERUS Marpurgensis Professor, quorum primus Ruellium, alter Marcellum in interpretando Dioscoride secutus est. ^c Riffus, inquit Gesnerus, imperitus, rhapsodus, homo impudentissimus, plurima quidem ex Leonardi Fuchsi, Hieronymi Tragi, Manardi, Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii, & nostris quoque lucubrationibus; omnia denique ex aliis corrasit, ut solet sine delectu, dummodo habet quod dicat, nihil ultra pensi faciens. Lonicerum verò obiter aliquando inspexi, nec reperi quod placeret, cum alias tum quod videbatur sutor ultra crepidam.

^d Illustrator summus Dioscoridis, & felicissimus indagator Herbarum non antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Nascitur Sinesusii in Hassiâ anno 1515. 18. Februar. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. ^e Fuit in Valerio Cordo cum in universa medicinâ perdiscendâ, tum verò præcipuè cognoscendi simplicia medicamenta incredibile studium, ad quod illum parens Euricius Medicus, idemque Poeta clarissimus & auctoritate & exêplo inflammavit, qui filium ab incunabulis inter ipsas herbas & flores educari voluit. Varias peregrinationes suscepit, quo certius & exactius omnia suis oculis subiecta cognosceret, neve aliorum narrationibus deciperetur. Ac primò quidem perlustravit omnem fermè Germaniam ac vicinas Septentrionales regiones, intravit horrentes saltus, superavit editissima montium juga, demisit se in profundissimas specus, & pleraque summâ diligentia pervestigavit, quæ in istis partibus gignuntur, paucis huc usque nota. At quoniam bona pars medicamentorum exoticis constat, ne illa parum cognita haberet, convertit se ab Aquilone ad alteram mundi plagam, adscitoque uno atque altero comite, pervenit in Italiam, ubi brevi novus hospes propter ingenii præstantiam multis admirationi esse cepit. Præter exquisitas in Dioscoridem annotationes concinnavit Historiam plantarum quatuor libris comprehensam cum iconibus non spernendis, quarum maxima pars in Historiâ Tragi reperitur, sed in describendis plantis omnium primus excelluit Cordus, prius tamen à morte sublatus quam opus ad umbilicum adduxerit: unde descriptiones ejus non æquæ sunt omnes absolutæ. Qui Cordi operibus utuntur, monendi sunt scholia illa brevia, quæ præfixâ stellulâ notantur autographo addita esse ab Æmilio ^f Stolbergæ in Harcynia Sylva Ecclesiæ Pastore, Theologo omni litterarum genere doctissimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam stirpibus ornatum possidebat, easque eleganti carmine describere solebat. Æmilius autem, ut monet ^g Thalius quoties Cordi nomen scribebat, veluti priores tres litteras abbreviaturus, cordis humani rudem quidem effigiem pingebat. Hoc cum ignoraret ille qui autographum in exemplum prælo typographico committendum descripsit, accidit ut perperam Odum legerit, transcripseritque pro Cordo: ideo

RIFFUS.
^a Anno 1539.
JOANNES.
LONICERUS.
^b Anno 1531.
^c Gesn. Biblioth.

VALERIUS
CORDUS.
^d Melchior Adam.
^e Riffus in
Præf. ad Cord.

^f Gesn. de Hortis Germ. & in Epist. à C. Bauh. editis.

^g Sylva Hareyn.
p. 112.

que in his scholiis *Odi loco, Cordi vox* est substituenda.

A M A T U S L U S I T A N U S, qui & Joannes Rodericus Lusitanus & Joannes Rodericus Castelli albi dicitur, inanis gloriae avidus. ^a *Homo temerarius & indoctus* enarrationes scripsit in Dioscoridem, in quibus de rebus sibi planè incognitis sæpissime disputat : quomobrem meritò reprehenditur à Mathiolo.

Huic longè anteferendus **A N D R E A S L A C U N A** Segobienfis, Julii III. Archiater, qui non solum Hispanica Linguâ commentarios adornavit in Dioscoridem? sed ^b annotationes in eundem^l, juxta vetustissimorum codicum fidem elucubravir. ^c Quo labore, inquit, dum fungerer, annotavi septuaginta vel plures locos, in quibus Dioscorides partim perversus ab interpretibus Latinis, (maxime à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genuina sua priscaque destitutus dictione conspiciebatur. Quos omnes quàm accuratissimè fieri potuit, castigavi ac restitui, adjunctus antiquissimo ac integerrimo codice manuscripto. Graviter tamen accusatur à Mathiolo tanquam plagarius & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait Mathiolus, ^d superioribus annis non solum in suos in Dioscoridem commentarios Hispanico idiomate conscriptos majorem nostrorum laborum partem transtulit; sed imagines omnes antea à nobis traditas, artificum negligentia & illius parsimoniâ adeo deformes reddidas, ut nihil nativi splendoris, qui in nostris minoribus elucet, in iis conspici possit. Præter Dioscoridem opus etiam de plantis Aristoteli attributum interpretatus est. Lacuna. Obiit anno 1552.

^e **H I E R O N Y M U S B O C K I U S**, vernaculè **B O C K D E H E I D E S - B A C H**, notus nomine Tragi, natus est Heidespachii, pago ^f Brettæ, Philippi Melanchthonis patriæ vicino, sub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. Febr. ætatis 56. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici Palatini Rheni, varii generis plantis instruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum venit in collegium D. Fabiani cooptatus duas personas sustinuit, & ministri Dei & naturæ, id est Concionatoris & Medici; atque in utriusque functione id consecutus est, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, dubium faceret; utroque certè modo salutaris erat. Postea Saræpontum se contulit à Philippo Comite Nasoviensi, cui jam in morbo periculoso adfuerat, & quem pristinae sanitati restituerat, invitatus. Saræponti Historiam herbarum condidit in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ magna & multa erant honorificis ipse prædicat verbis. Postea Hornbacum rediit, ubi tabe exhaustus, mortuus est. In hac autem Historia quæ in libros tres divisa est, à Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentiis & facultatibus; præsertim de iis quæ in Germania nascuntur, fusè disserit. Icones non spernendæ sunt, descriptiones ut plurimum breviores, ideoque obscuræ; denique laudes omnes adæquasset Tragus, si vires plantarum sibi maxime perspectas, quas plurimas certè perspectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innotuerunt, diligentius separasset.

J O A N N E S vel **J A N U S H A Y N B U T**, vel **H A G E N B U T**, qui **C O R - C O R N A R I U S**, **N A R I U S** appellatus est, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis significet, Zuviccaviæ Misnæ oppido ^g natus est anno 1500. Mortuus 1558. Anno

A M A T U S L U S I T A N U S.
anno 1550.
Gesn. epist. pag. 104.

L A C U N A.
anno 1552.

^b *Editæ Lugd. Apud Rovillium*
^c 1554. in 16.
^c *Lac. in Pref.*

^d *Math. in Prefat.*

T R A G U S.
^e *Melchior Adam.*
^f *Bretta non longè distat à Spira.*

^g *Melchior Adam.*

„ vigesimo primo Wittembergæ magister est renunciatus: mox anno 23. licen-
 „ tiatus Medicinæ: sed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad An-
 „ glos & rursus ab his per Galliam, Italiam petiturus, Basileam venit. Com-
 „ modum reperit ibi quos penitus interuisse creditum erat, medicos Græcos
 „ Hippocratem, Galenum, Paulum Æginetam, Dioscoridem in Aldina Ve-
 „ netiis officinâ excusos, & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem trans-
 „ missos. Hos auctores cum Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos de-
 „ disse familiariter excepto & in amicitiam recepto, Italiam visendi desiderium
 „ in eo ferme restinxit, eumque annum ipsum Basileæ detinuit. Ex illo porro
 „ tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris, quos novennium ipsum se-
 „ cutus erat, totum se ad Græcam medicinam contulit, Cræcisque se totum ad-
 „ dixit, quos secutus ad eorum imitationem, Medicinam exercuit in Germania
 „ Northusæ, Francofurti ad Mœnum, Zuvicciaviæ. Docuit publicè in Marpur-
 „ genfi ac Jenensi Academiis, non sine laude sua & auditorum fructu. Mortuus
 „ est Jenæ: Hippocratem è Græco in Latinum versum dicavit Augustano Sena-
 „ tui, qui sollicitante Claudio Pio Peutingero J. C. centum solaribus coronatis
 „ Cornarium anno 1546. eo nomine donavit. Scripsit ipse in transferendo co-
 „ auctore se perpetuis quindecim annis laborasse. Extat Galenus totus magna
 „ etiam ex parte per Cornarium Latine loquens, reliquis aliorum translationi-
 „ bus ipsius operâ castigatis. Est Cornarii Latinus Aëtius, qui universam me-
 „ dicinam sexdecim libris includere conatus est. Dedit & Æginetam, qui idem
 „ quod Aëtius septem libris efficere studio habuit.^a Quos ego, inquit Cornarius,
 „ dolabellis nostris adjectis ita dedolavi, ut ad nullas aspretudines offendere
 „ possit, qui modò ipse dedolatus ac lævigatus ad illos legendos accesserit. Ex
 „ Theologis etiam vertit Cornarius Basilium magnum, Epiphanium, Chryso-
 „ stomum. Ut ad rem Herbariam veniamus, Dioscoridem transtulit & Emble-
 „ mata singulis capitibus adjecit.^b In quibus etsi rerum cognitio non admodum
 „ ultra quam ab aliis locupletatur, vocabulorum tamen in utraque lingua vis ac
 „ proprietas plurimorum pulchrè explicatur, & genuina lectio passim, tum
 „ Dioscoridis, tum Plinii locis innumeris invicem collatis restituitur. Adver-
 „ sarium habuit Leonarthum Fuchsiū, qui in pluribus locis ejus versionem
 „ reprehendit. Cornarius pariter Fuchsiū carpsit, maximè in eo libro cui no-
 „ men fecit *Vulpecula excoriata, seu Refutatio Historie Leonarthe Fuchsi*, &
 „ in alio cui nomen est, *Nitra, seu Brabyla, pro Vulpecula excoriata asser-
 „ vanda* alludens nempe ad Fuchsi nomen, quod Linguâ Germanica *vulpem*
 „ significat.

^a In Epist. num-
cip.

^b Gesn. de Rei
herbar. script.
ad Cord.

GOUBYLUS.
Obiit anno 1560.

^c Gesn. de Rei
herbar. script.
ad Cord.

„ JACOBUS GOUBYLUS Pictaviensis, Doctor medicus Parisiensis, Græ-
 „ cè & Latine doctissimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina
 „ locum Parisiis adeptus est. ^c Dedit castigationes in Dioscoridis libros brevissi-
 „ mas sed utilissimas, quibus contextus Græcus, collatis exemplaribus diversis
 „ (excussis & manuscriptis & locis veterum medicorum Dioscoridem citantium
 „ & interpretationibus quibus Latine recentiores quidam hujus scriptoris libros
 „ verterunt) emendatur, servatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione.
 „ Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentia judicioque recognovit &

adnotavit. ^a Verùm gliscentibus in Gallia civilibus discordiis, cùm turbu- ^c *a Sammariti.*
lenti de plebe homines in musæum quodd pluribus voluminibus tum impressis ^c *Elog. lib. 2.*
tum manuscriptis ornatum habebat, involassent, sacramque illam supellecti- ^c
lem profanis manibus violassent ac diripissent, tantum inde mœrorem colle- ^c
git, ut extremum vitæ diem clauderet, ac Ecphrasim quam in omnes Hippocra- ^c
tis libros meditabatur, inchoatam relinqueret. ^c

^b Wembdingæ quod Rhatia est oppidum pulcherrimo loco situm, in ditione ^c *Procursus.*
ducum Bavariae, natus est LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501. Hai- ^c *b Melchior A-*
brunæ, Erphordiae, Ingolstadii se humanioribus literis & Philosophiæ ad- ^c *dam.*
dixit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavariae migravit, ubi duxit ^c
uxorem. Ingolstadium rediit, deinde Onoltzbachium ab illustrissimo Principe ^c
Georgio Marchione accersitus est anno 1528, iterumque Ingolstadium petiit, ^c
& denuo Onoltzbachium; sed tandem ab Ulrico duce wirtembergico 1535. ^c
Academiae Tubigensi adjunctus, annis 35. præclare docuit. Mortuus Tubingæ ^c
1566. 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit assidui laboris; Plantarum Germaniæ satis ^c
diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ, magno Herbario- ^c
rum commodo primus exhibuit: sed Dioscoridi nimium addictus dum Ger- ^c
maniæ plantis ejus descriptiones accommodare conatus est, plurima absurda ^c
confinxit, pluraque luce clariora esse affirmavit, quæ tenebris plusquam Cim- ^c
meriis involuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Historiam absolutam plan- ^c
tarum tradidisse. ^c Neque sanè inquit peregrinarum tantum stirpium suaque ^c *c Fuchf. Epist.*
sponte in Germaniâ nostrâ. haud provenientium picturas dedimus, verùm ^c *zunc. Hist.*
etiam vulgariæ, & earum quæ juxta sepes & dumeta passim proveniunt. Id- ^c *plant. in fol.*
que ut faceremus, duabus potissimum rationibus moti sumus. Primum ut Her- ^c
bariæ Medicinæ studiosi, earundem etiam historiam integram & in ordinem ^c
digestam haberent, quæ magna ex parte à veteribus non est tradita, apud re- ^c
centiores verò non nisi manca & confusa. Dein ne posteris nostris accidat, quod ^c
nobis evenisse nemini obscurum est, ut scilicet quæ hodie sunt omnibus notissi- ^c
mæ stirpes, illis profus incognitæ fiant. Nam quis est qui nesciat Dioscoridis ^c
sæculo, plerasque herbas tam notas fuisse, ut illum piguerit earundem notas ^c
quibus à posteris suis agnoscerentur, tradere? Quòd si tamen hodiè peritissi- ^c
mos etiam Rei Herbariæ homines perconteris, nemo erit qui eas agnoscat. Sic ^c
fumum nobis vendidit Fuchsius: nam pro descriptionibus illis quas pollice- ^c
batur integris, solâ fermè verba Dioscoridis repetere non dubitavit, nec viri- ^c
bus ab antiquis memoratis nonnisi pauca addidit, suis tribuens quas Diosco- ^c
rides, Galenus, cæterique plantis in Græcia nascentibus tribuerant. Non mul- ^c
tò felicior fuit in interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit ^c
acerrimus; quapropter plurima scripssisse quæ non intelligebat à pluribus ac- ^c
cusatur, & à ^d Francisco Vallesio vir diligens magis in legendo quàm acutus ^c *d Lib. 2. Conz*
in enarrando; ab Argenterio verò doctor *us ad Galen. dicatur.* Summis tamen ^c *1000. cap. 10*
viris sui temporis charus fuit: maximè Carolo V. Imperatori & Cosmò Flo- ^c
rentiæ Duci: ab illo insignia & ornamenta nobilitatis accepit: hujus stipen- ^c
dium egregium annum recusavit. Præter Apologiam adversùs Gulielmum ^c
Puteanum; Sebastianum Montuum; Jeremiam Thriverium; Joannem Pla-

coromum; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum : scripsit etiam adversus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens*. Cate- rum Fuchsius Historiæ plantarum Epistolam affixit doctissimam, cui pluri- mum ego acceptum refero, ut patet ex locis indicatis.

RONDELETIUS.
a Thuan. ad
ann. 1566.

Idem hic annus & nobis **GUILIELMUM RONDELETIUM** Mon- tispessuli natum Medicinæ arte præcellentem abstulit; à Francisco Rabelæso nostrate nihilominus contemptim appellatum in iis libris quos ingeniosâ magis quàm omnino irreprehensibili jocandi libertate scripsit: & certè ejus scripta ejusmodi sunt, ut tantæ de se opinionis sive excitatæ sive sparsæ non respon- deant. Unum est quod hominis nomen maximè posteritati commendavit; quod de Piscibus edidit, sed eo minore laude, quòd illud potius alienæ indus- triæ quàm suæ debuit, nimirum ex Guilielmi Pellicerii Episcopi Montispesu- lani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quòd doctissi- marum annotationum quas ille in Plinium scripserat, magno litteratorû dis- pendio amissarum aut hæctenus suppressarum pars erat. Sammarthanus etiam Rondeletii opus non perfectum fuisse refert sine Guilielmi Pellicerii doctissimi quoque viri auxiliaribus copiis, qui in castigando & explicando Plinio, natu- ram omnem evolverat, aditumque ad perfectam ejus cognitionem studiosis ho- minibus incredibili cum sudore & industriâ muniverat. Sed multa sunt quæ ab hac sententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monspeliensis Universi- tatis Cancellarius, qui harum rerum testis fuit per plures annos, & Rondeletii vitam fuso sermone persecutus est (in qua Pellicerium magnis præconiis excepit) affirmat Rondeletium usum fuisse multos annos manu Caroli Clusii maximi deinde nominis viri, in conscribenda piscium Historiâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipse Aquis-sextiis in Bibliotheca avunculi mei Joânis Scholastici Pitton, Medici eruditissimi, opera Plinii cum amplissimis notis manu exaratis à Guilielmo Pellicerio, in quibus certè nihil legebatur iis simile quæ Rondeletius commentatus est. Illæ autem notæ manuscriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peireschii nobilissimi senatosis Aquifextiensis, ut ^b Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro sum- mæ eruditionis, qui interpretatione & notis illustravit Plinii Historiam, re- fertur Pellicerium ipsum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratâ Bi- bliothecam Patrum Societatis Jesu Collegii Claromortani donasse; quarum altera constat variantibus, ut aiunt, lectionibus plurimorum codicum, ad oram libri adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geo- graphicos, tum sparsis subinde veluti flosculis in librum octavum qui de ani- malium naturâ agit, in quo Aristotelem unum sequitur: unde manifestè appa- ret Thuanum & Sammarthanum temerè sparso rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxisse. 4. Denique Monspelli etiam visuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis pisces alebat Rondeletius in villâ sua, quam vocant *Ion Mas de Rondelet*. Magno certè argumento, perdoctum illum virum præter varias observationes quibus annuente Francisco Turno- nio Cardinali, Antuerpiæ, Burdigalæ, Bayonæ, Romæ, Venetiis incubue- rat, continuis etiam piscium sectionibus, eorum naturam explorasse. Hæc

In Elog.

5, 7^a Rond.

b In Serie Pra-
fa. Mozp.

tamen non impediunt quominus de his cum Guilielmo Pellicerio frequenter differeret, quem imprimis venerabatur, frequentissimè inviscbat, & Historia naturalis cognoscenda suavorem, auctorem, atque præceptorem appellare^a solebat. PELLICERIVS enim post suam apud Venetos legationem, à Francisco primo, Monspelienfi pontificatu, cujus in diocesi natus erat, honestatus; cum non levem religionis alienæ suspicionem (^b propter quam anno 1552. in carcerem conjectus est) vitæque voluptatibus dedita à se amovisset,^c & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentiam superasset, abdidit se in Monspeliensem illum secessum, ubi liber solutusque in dulci & optato Musarum sinu placidè ac lubenter acquievit, cum in hunc usum bibliothecâ haberet locupletissimam, innumerisque veterum manuscriptis, & aliis omnium generum codicibus undique conquisitis adornatam. Contabuitque miserabilis demum senex inter frequentes & acerbissimos cruciatus, crosis lento & insanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè pessimi, qui catapotia quædam ex malè tritâ Colocynthide sumenda ægrotanti obtulit. Valde autem delectabantur stirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius.^d In herbis namque & amœnis maritimis agri Monspeliaci, animi causâ, dum unâ spatiarentur, ut narrant Pena & Lobelius, inibique Allium subodoraretur, illic herbulam vixdum arreptam, & eminus conspicati, Scordium eam deprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam missis, amicos verum esse Scordium monuerunt.^e Simplicibus medicamentis dignoscendis & inveniendis summam operâ collocavit Rondeletius, atque in eo multum excelluit, Dioscoridem primus Monspelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioscoridis; sed plura in Dioscoridem scripsisse apparet ex Epistolis Gesneri ad Joannem Bauhinum, à Gasparo Bauhino editis. Rondeletii in Dioscoridem dictata, inquit Gesnerus, servabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehendisse me, ingenuè tibi fateor. Cæterum Rondeletius natus est Monspelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertusii, quod urbecula est, Galloprovinciæ juvenis pædagogeiam exercuit. Aliquanto post tempore Lutetiam petiit ut litteris Græcis, quarum addiscendarum summo tenebatur desiderio, totus incumberet. Habitavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomix studiosius operam dare cœpit. Hac autem ita delectabatur, ut etiam filium mortuum secuerit, quo nomine permulti illum minus humanum censuerunt, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, secundinam in gymnasium afferri curaverit, ut minimè vulgaria super his doceret. Doctoratus Lauream consecutus est Monspelii anno 1537. Professor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scholæ Monspelienfis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566.

^f GULIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir solidæ eruditionis & judicii, emisit plantarum Historiam Anglicè anno 1551. in qua figuras Fuchsi plerumque adhibuit. Nomina expressit Latinè, Græcè, Anglicè, Germanicè, Gallicè, ordinem alphabeti secutus.

Non reticendus est LUCAS GHINI Forocorneliensis, Medicus ingenii LUCAS GHANI,

^a Rond. in Pref.

Hist. p. 16.

^b Joubertus in Vita Rond.

^c Saumarth.

^d Adv. 210.

^e Joubert. ibid.

^f Ex M. A. Rond. à Ghini 110 scripta.

TURNERUS, f. Rain.

a Math. in E-
pist. unguap.

„ & doctrinæ singularis, qui ^a Pisif magnâ cum omnium laude medicam materiã
 „ multis jam annis professus est. Is autem etsi nihil ediderit, præstantium tamen
 „ virorum Cæsalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli, & aliorum vel præce-
 „ ptor fuit vel amicus; nec solum varias plantas mittebat ad ipsos; sed suam de
 „ his sententiam apertè declarabat. Qua in re non parum ad auctorum enuclea-
 „ tionem & Rei Herbariæ incrementum contulit. Primum Horti Pisani præfe-
 „ ctum fuisse refert Castellus.

MATHIOLUS.
b Thuan. ad
 ann. 1577.

„ ^b Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, pestè absumptus est
 „ anno 1577. Petrus ANDREAS MATHIOLVS, Senis nobilissima Etru-
 „ riæ civitate Francisco Mathiolo & Lucretia Bonninsegna natus, qui annos
 „ cum sæculo numerabat, magni nominis medicus & imprimis famoso illo Bo-
 „ tanico opere toties recluso clarus. Longè aliter de Mathiolo judicandum cen-
 „ seo; nam Archiater ille Cæsareus, etsi in antiquiorum lectione apprime ver-
 „ satus esset, plantarum tamen vulgarium adedò ignarus fuit, ut vix unam è non-
 „ gentis & ultra, de quibus locutus est, accuratè descripserit aut depingi cura-
 „ verit. Nihil prorsus ex se cognovit, quæ ab aliis accipiebat, ad Dioscoridis

c Math. Epi.
 lib. 4 ad Ma-
 rantam.

„ verba protinus referens. ^c Nec negaverim, ut fateretur ipse, plures (rectius di-
 „ xisset omnes) me dedisse plantarum imagines, quæ ex siccis plantis ad me trans-
 „ missis delineari curaverim; sed affirmaverim etiam, quod aquæ egelidæ mace-
 „ ratione contractas à siccitate rugas adedò in iis extenderim, ut hac ratione redi-
 „ viva & parum admodum à viridibus distantes viderentur. Quapropter non
 „ mirum si florum & fructuum picturæ à naturali statu plerumque recedant.

d Math. ibid.

„ Pictori etiam vitio dabat, quod nonnullæ ex his erant falsæ. ^d Ille enim Goritiã
 „ Venetias profecturus, susceptas ante plantas in itinere amisit. Quapropter ve-
 „ ritus ne ipsius ægrè ferrem negligentiam, si id rescivissem, revocata in memo-
 „ riam Apii & Pistaciæ facie, illas memoriter delineavit & excidendas curavit,
 „ non sine magna animi mei indignatione. Mathiolus pictore suo impudentior
 „ multas delineari iussit ex proprio marte ad Dioscoridis descriptionem accom-

e Maranta E-
 pist. ad Math.

„ modatas. Malè autem excusari videtur à Maranta, qui ^e si statuis inquit, ob an-
 „ tiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel nasum vel aures, ut aliud mem-
 „ brum adungere licet, quo pulchrior univèrsa facies spectetur, tametsi incerti-
 „ simus an veram illius membri effigiem fuerimus assecuti; cur etiam depictis
 „ plantis aliquid addere non liceat, quod vel viderimus, sed nunc ejus partis fa-
 „ cultas non sit; vel non viderimus, duce tamen Dioscoridis descriptione ac-
 „ commodemus, dummodo clariorem ita ejus cognitionem fore speramus? His
 „ omnibus de causis commentariorum Mathioli exemplaria, quæ supra triginta
 „ duo millia vendita feruntur, iconum spectaculo plures delectarunt quàm eru-

f Column. in
 Pref. 1. part.

„ dierunt. ^f Sed quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artificiosè mutilis
 „ nos atque se ipsum deceperit, pudet referre. Solebat etiam Mathiolus nonnullas
 „ icones fictitias, tanquam Apelles post tabulam, exponere, exploraturus quid de

g Adv. 217.

„ his judicaretur, easque suppressurus, si minus feliciter exciperentur. ^g Cujus pi-
 „ cturæ, observantibus Pena & Lobelio, cum eum pudisset, postremò de ultimis
 „ commentariorum interpolationibus curavit expungendam, nullam interim in
 „ hujus misellæ subreptitiam locum suffecit, ac ne verbulum quidem subdidig,

qua

quã id de causã dempsisset.^a Videant ergo lectores qualiter se extricent ex Mathioli scriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis quibusdam Indicis ad icones suas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri potest, quin nonnulla quodammodo referant icones, non dico Mathioli; sed eas, quæ à pictoribus in peristromatis & tapetibus fingi solent. Sic *Arum caulescens*, *Rumicis agrestis foliis, sibi invicem implicitis*, *Virginianum Pluk. Phytogr. Tab. 271. fig. 2.* Dracunculum majorem Math. non malè repræsented. An plantam è Virginia delatam videt Mathiolus, judicent alii. Insuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine sua laude frustrandus est. Oratione utebatur gravi, politã; sed nimium mordax neminique parcens adversarios crudeliter laceravit. ^b Scimus inquit jamdudum non deesse atræ farina nonnullos, qui libellis contra nos scriptis, conatus nostros obscurare nituntur; nixi tamen sophismatibus, fucatis mendaciis, jurgiis & conviciis. Ego autem cum hos verius asinos quàm homines existimem, in plateis lascivientes, pedere sinam ad sanguinem usque. Horum commentitiã vanitates, quæ calumniis. captiunculis, maledictis atque etiam blasphemis nituntur, comites, affeclas, & promotores tantum habebant blaterones, vitiligatores, sophistas, maledicos, scyphantas, susurrones, nebulones, invidos detractatores, impostores, impudentes, temerarios Thrasones, Gnatones, & alios quotquot habentur hujusce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoscitur Leo: quamobrem nihil mirum si ab Amato Lusitano, Gesnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliisque vehementer acceptus fuerit.

^c BARTHOLOMÆUS MARANTA Venusinus Medicus condidit Methodi cognoscendorum simplicium medicamentorum Libros tres eleganter profectò & eruditè, qui ad Dioscoridis innumera loca rectè intelligenda adeo utiles sunt, ut commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico tantum sed philosophico more instituti videri queant. ^d Doctus quidem vir Maranta, subtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium observatione, iisque in examinandis diligentia profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & Theriacæ voluminum lectione patet. Utinamque plures Marantæ nunc viverent. Obiit anno 1554.

^e ADAMUS LONICERUS Hessus natus Marpurgi anno 1528. die 10. Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara insignem Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldensi oriundum, Professorem trium linguarum in Universate Marpurgensi. Per sesquiannum Mathesim docuit Marpurgi, postea Doctor medicinae factus, nuptias celebravit cum filia Christiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurtensis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurtianam invexerat. Cum Moguntiam Academiae litteris vocaretur ad Medicinæ professionem inibi obeundam, procurante socero suo Egenolpho, à Francofurtensi Senatu Medicus ordinarius, honesto oblato stipendio adoptatus est anno 1554. quam stationem summa cum fide, nec sine gloria strenuè defendens, annos triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19 Maii, ætatis 58. Quid in Re Herbaria præstiterit, testantur tum Boranicon, tum Hittoria plantarum diversimodè ab ipso Latine

cc a J. Bauh. 2.
cc 429.

cc b Math. in
cc Præfat.

cc MARANTA.
cc c Gesn. de Rei
herbar. scri-
cc ptor. ad Cord.

cc d Col. part. 1.
cc pag. 16.

cc ADAMUS LO-
NICERUS.
cc e Boissard. Icon.
cc tom. III.

„ scripta , typisque Egenolphianis edita , quæ utraque ab Euricio Cordo ipse
 „ studiosus olim ut plurimum exceperat. Testatur & Herbarium vernaculâ lin-
 „ guâ sub ejus nomine publicatum, quod Eucherius Roelin, ejusdem Reipubli-
 „ cæ Francofurtensis Medicus ordinarius, priùs dum viveret, pro Egenolpho ali-
 „ quoties editum adornaverat. Lonicerus verò postea toties recudendum, pro-
 „ bè revisum & magna parte auctum, bono jure suum fecerat: ut qui & ipse co-
 „ hæres esset inter Egenolphicos. ^a Joannes Bauhinus de Lonicerò rectius judi-
 „ car, cùm ait ipsum sua Botanica ex Trago confarcinasse.

^a *J. Bauh. 1. 520.*

Nec defuerunt iisdem temporibus viri generosi, qui vel in utrasque Indias se contulerunt, Aromata, plantasque rariores inquiruri, vel de iisdem in orbem nostrum delatis abundè tractarunt , GARCIAS AB HORTO , CHRISTOPHORUS A COSTA , NICOLAUS MONARDES , GONSALVUS FERDINANDUS OVIEDO , FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA , JOANNES FRAGOSUS , HUGO LINSCHOTANUS , JOANNES LEIRIUS , FRANCISCUS HERNANDEZ , FRANCISCUS XIMENEZ , JOSEPHUS A COSTA , & qui eandem viam non longè ab ævo nostro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamensis , GUILIELMUS PISO Medicus Amstelædamensis , ejusque domesticus GEORGIUS MARCGRAVIUS DE LI. BSTAD , cæterique.

DALECHAM-
PIUS.
Obiit anno 1587.

^b *In Præf. Hist. Lugd.*

Inter eos qui nostrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere , emicuit JACOBUS DALECHAMPIUS Cadomensis, qui maximam vitæ partem egit Lugduni inter medendum, cum civium, tum doctorum virorum magna existimatione. Ex recentioribus, primus ille conscribendam Historiam universalem stirpium suscepit; sed oneri impar, pluribusque occupatus ac impeditus negotiis, hoc opus absolvere non potuit. ^b Quamobrem à Gulielmo Rovillio Typographo Lugdunensi diligentissimo hæc provincia demandata fuit Joanni Molinæo perdocto medico, Gulielmique Rondeletii medici præstantissimi & in plantis examinandis exercitatissimi alumno, discipulo & per multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus subsidiario consilio Dalechampii Historiam generalem plantarum, quæ vulgo dicitur *Historia Lugdunensis*, perfecit: Dalechampus enim ultro de singulis ejus commentationum partibus & quid sentiret exposuit, & liberaliter commodavit quidquid jam imaginum & historiarum collegerat. Hæc si ita sint, ut res apertè declaratur in Præfatione Historiæ Lugdunensis, non tam Dalechampio quàm Molinæo errores, qui in hoc opus irrepsere tribui debent, quos tamen affirmare possum longè pauciores esse quàm C. Bauhino visi sunt in iis animadversionibus quas fecit in Historiam Lugdunensem, quam Molinæum corrupisse affirmat Lobelius: ^c Rerum ignoratione, inquit vir alioqui doctissimus & Philosophus & Physicus, perdidit egregium illud opus elegantissimè à Gulielmo Rovillio liberaliter, maximisque impensis excusum clarissimi eruditissimique & amicissimi viri D. Jacobi Dalechampii doctissimè auctum operâ & studio D. Joannis Bauhini, Ducis Wirtembergensis Medici clarissimi, collegæ quondam & convictoris Montispeffulani suavissimi. Conjici etiam potest ex Epistola quadam Gesneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino editæ sunt, Joannem

^c *In Pharmac. officin. Rond. pag. 58.*

Bauhinum Historiæ Lugdunensis correctioni incubuisse. Miror autem, inquit Gesnerus ad eum scribens, te celare me institutum tuum circa stirpium commentarios, & nunc demum de solis arboribus te aliquid moliri significare: cum jam pridem ex aliis intellexerim te universam stirpium Historiam persequi, & quæ D. Dalechampius habebat ab eo te accepisse omnia: quod ut felix faustumque sit opto, & ex animi sententia eveniat. Quæ de Historia Lugdunensi illustrissimus Senator Jacobus Augustus Thuanus refert, digna sunt quæ hîc annotentur. ^a Cùm enim Lugduni esset, Tornesii & Rovillii Librariorum apothecas evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in suo Plinio occupabatur, & Herbario à Rovillio instituto dabat operam: in quo id observandum quod ab ipso Dalechampsio rescivit, & ut omnes sciant publicæ utilitatis interest, opus illud à diversis 30. ferè annorum spatio congestum & concinnatum fuisse, & jam typis majorem partem mandatum, cum Dalechampius ei ultimam manum imposuit: quo factum ut quædam accuratius, quædam minus diligenter scripta, quædam etiam repetita & interpolata reperiantur, ita tamen ut posteriora semper sint meliora.

^b Majorem Trago præceptore suo laudem promeretur JACOBUS THEODORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipse magistri exemplo de Facultatibus plantarum plurima nova tradiderit: quo majore nunc jure dolemus primam tantum partem operis amplissimi ab auctore ipso esse absolutam, secundam scilicet & tertiam ab alio quodam elaboratam, non malè quidem, infra tamen illam laudem quam Tabernæmontano posteritas debet. ^c Jacobus Theodorus à patria Tabernæmontanus dictus: quippe Tabernis montanis, *Berg Zabern*, oppido in ditione Principum Bipontinorum natus est. Initio pharmacopæum egit in oppido *Kronweiffenburg*. Postea in Galliam profectus, testimonium suorum in Re Medica profectuum petiit, ac titulo doctoris est ornatus; exinde ad suos reversus Medicinam fecit, non solum apud plebeios, sed etiam apud principes viros. E vivis excessit Haidelbergæ anno 1590. In Medicina facienda extra Theriacam & Mithridationem, paucissimis usus est exoticis, domesticis simplicibus contentus. Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens, & Rei Herbariæ maximè studiosus: in eo præcipuè laudandus, quod præter multarum plantarum sibi propriarum notitiam, de viribus etiam vulgatorum optimè scripserit. Vehementer tamen in ipsum Joannes Bauhinus & Lobelius invecti sunt.

^d Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi transcriptorum vernaculo idiomate, nec non Tabernæmontani & Typographi sui subreptitia, qui icones laboribus nostris & ære Plantiniano pictas & sculptas tacite, carè, & cum cautela, infalutato hospite aut auctore, scriptis suis inseruerunt, & propria, maximam impudentiam, fecerunt.

^e Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas usurpavit JOANNES GERARDUS Anglus, natus Nantvyici in Comitatu Cestriensis; nec plures ex suis adhibuit quam sexdecim in ea Historia plantarum quam Anglicè scripsit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peritiam. Hujus operis potissima pars, & quasi corpus sunt Pemptades Dodonæi Anglicè redditæ à quodam Doctore Priest, quas Gerardus ferè integras transumpsit; hoc ut

^a Thuan. lib. 3.
Comment. vitæ
suæ.

TABERNÆMONTANUS.
^b Conring. introd. in Art. med.

^c Melchior Adam.

^d In Pharmacopœia officin. restit. pag. 52.

GERARDUS.
^e Rais. anno 1597.

celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobelianam, à Graminibus & Graminifoliis initium sumens. Huic versioni Dodonæi addidit insuper nonnullas plantas è Clusio, alias ex Adversariis Penæ & Lobelii. Ex suis circiter quatuordecim non antè editas: assumpsit verò icones Tabernæmontani, quas sæpius imperitè confudit & transposuit.

CAMERARIUS.
a Melchior dan.

Gerardo longè majorem famam sibi comparavit eruditione & arte Medicæ insignis ^a JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Norinbergensis Medicus. Natus est Norinbergæ, die 6. Novembris 1534. Mortuus verò 1598 die 11. Octobris, ætatis 64. Paer apud Melanchthonem egit Wittembergæ, & Lipsiæ Medicinæ studuit. Deinde per biennium vixit cum Cratone Uratislaviæ. In Italiam missus auditor fuit Fallopii, Capiyaccii, Trincavellæ, Aquapendentis, Aldrovandi. Romæ Medicinæ doctor est renunciatus anno 1552, 27. Julii; ad suos reversus cum singulari laude & successu, Medicinam exercuit à principibus viris expetitus; Carolo Clusio & Prospero Alpino familiarissimè usus est. Plurima etiam ad ipsum miserunt Josephus de Casabona magni Ducis Etruriæ, ut vocant, Simplicista, Jacobus Dalechampius Lugdunensis medicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinensis Joannes Aicholtz Viennensis Medicus, Nicolaus Rassi Chirurgus regius in Galliâ, Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipse vicissim illis & si qui alii exoticis plantis delectarentur ex suo horto quidquid potuit, ultrò communicavit. Conciliavit hoc studium Camerario imprimis illustrissimi Principis wilhelmi Hassiæ Landgravii gratiam; nam cum & ipse hortensi stirpium curâ admodum delectaretur, ad hortum suum quem Castellis instruxerat amœnissimum, exquisitius adornandum, Camerarii operâ usus, cumque quamdiu vixit, summo favore est prosecutus. Habuit in convictu suo semper unum atque alterum Rei Herbariæ studiosum, & imprimis sororis suæ filium JOACHIMUM JUNGERMANUM Lipsiensem, ad miraculum usque eruditum juvenem & profus natum ad Rem Medicam & imprimis Herbariam; qui cum imitatione Clusii, Prosperi Alpini, Rauvolphi, & aliorum peregrinationibus variis & imprimis in Palæstinam aliasque Orientales regiones susceptis, tandem in mari Peloponnesiaco navigans, ex contagioso morbo periisset, dici non potest quàm graviter optimus Camerarius casum illum tulerit; non tam quod amisisset quem filii loco, propter insignes animi dotes dilexerat, quàm quod Respublica litteraria tantò fructu caritura esset, quem ipso vivo percepisset, cum quidem una cum ipso observationes etiam Hodæporicæ illius interiissent. Atque ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rempublicam non exiguis sumptibus à Gasparo Wolfio Tigurino Medico Conradi Gesneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfecta, quæ ille supremis tabulis Wolfio legaverat, sibi coëmit. Fuerunt in illa icones plantarum non pauca ligno insculptæ, & ad vivum permultæ stirpes admodum accuratè depictæ. Itè collectanea quædam *Σοφιστολογία*, undè facillè apparuit plurimam Rei Herbariæ Historiam Gesnerum meditarum fuisse. Ejus igitur exemplo, ut Camerarius, propositi laudabilis specimen aliquot daret, Petri Andree Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & observationi-

bus à se illustratum & auctius redditum edidit, quod hæctenus sæpius recu-
sum versatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima quæ ad ma-
jus illud opus Botanicum à Gesnero cceptum perficiendum destinaverat, cui
fecerat titulum *παραλειπόμενον* Rei Herbariæ, in quo potissimum ab aliis scripto-
ribus derelicta, vel non accuratè descripta, ipse plenius, additis simul pluri-
bus remediis & singularibus observationibus longo à se usu deprehensis tracta-
re decreverat; sed functionis ipsius catenati labores, peregrinationes varia,
valetudinis etiam infirmioris incommoda, tam præclarum opus ut absolvere-
tur, non concesserunt. Rerum etiam naturalium, fossilium, lapidum, metal-
lorum, & id genus aliorum variorum diligentissimus fuit indagator, ut in ip-
sius Musæo velut epitomen orbis quis conspiceret: unde cum viris quibus ta-
lia curæ, imprimis cum Ferdinando Imperante, Joanne Baptista Porta Nea-
politano, Francisco Calceolario Veronensi, Joanne Vincentio Pinello, Ber-
nardo Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis
liberalis perpetuum ipsi commercium intercessit.^a Ejus observationes Botani-
cæ necdum editæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm
in aliis regionibus nascentium locis, in quibus secundum litterarum seriem lo-
ca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & euporistis ac
familiaribus remediis diligenter exponuntur. Eiusdem de Cultura plantarum
quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. quæ ut desideratissima unâ
cum Paralipomenis Botanicis aliisque posthumis, filios ab obitu patris publi-
ca facturos confidimus. In ejusdem porro Bibliothecâ delitescit etiamnum
Historia Plantarum Gesneriana ad eundem pro editione transmissa. Perierunt
forsan hæc omnia, vel saltem ad nos non pervenerunt; sed si ab his quæ Came-
rarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora
videntur auctoris famâ. Quid enim ex se ipso præstitit Camerarius; Mathiolum
exornavit iconibus Gesneri; sed ineptè de plantis ipsis locutus est. Horto ve-
rò Philosophico ac Medico Gesneri spoliis etiam locupletato, si observationes
ex Anguillaræ Epistolis sumptæ demantur, pauca relinquuntur quæ legi me-
reantur. Majorem laudem consecutus esset, ac Gesneri desiderium quodammo-
do leniisset, si suppellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici
juris fecisset.

Cum Camerario conjungi debet JANUS ANTONIUS SARRACENUS Lugdunæus, cujus demum summâ curâ & diligentîâ Dioscoridis opera
si pristinae dignitati non fuerint restituta, summum tamen nitorem adepta
sunt: ^b nec adeo multum superest quod intelligi nequeat, si Conringio cre-
damus. Sarracenus enim plurimorum codicum potitus & cæterorum inter-
pretum labore adjutus, pro immensa qua valebat eruditione & utriusque lin-
guæ cognitione ita se gessit, ut parum absit quin ne latum quidem unguem à
Dioscoridis mente recesserit, ac interim Pliniani sermonis puritatem mordicus
retinuerit, quod profecto tunc temporis summum fuit Herbariorum votum,
ne dicam peccatum. Plinius autem eruditissimus vir, in Re Herbaria vix
fuit tyro, ^c ita parum profuit illi *αὐτοψία* plantarum quas in Hortulo alebat
Antonius Castor.

SARRACENUS.
anno 1598.

^b Coming. in-
rod. in *Acto*
med.

^c Salmesii pro-
leg. in libr. de
Herborum. Hyl.
iarric.

Doctis interim & bonis viris institutum antiquiores interpretandi & emendandi, in beneficii loco deferendum est; sed nimium fortassis operæ & temporis posuerunt in conquirendo inani thesauro. Melius haud dubiè sibi nobisque consuluisse, si capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, audacius ad naturæ sinum, quæ sese omnibus manifestat, confugissent. Qui de herbis dicturus est, inquit Collinutius, eum ego non tam librorum quàm telluris, non tam litterarum quam agrorum studiosum esse oportere censeo. Tantum abest ut id consilii caperent, quin potiùs conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis, in quibus Plantæ de quibus disceprabant sibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes errasse videntur quòd singulis penè Herbis sua ex Dioscoride aut Theophrasto nomina accersere voluerint: quasi verò Dioscorides & Theophrastus omnium regionum plantas descriperint. Hinc mirum dictu quàm interdum temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioscoridis aut Theophrasti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propositam sententiàm adducerent, existimantes apud nos planè easdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Asia, & Africa commendarunt. Mathioli suis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falsa delusus imagine quam in mente, ex Dioscoridis verbis ipse sibi finxerat. Memorat etiam Salmasius se vidisse Codicem Græcum Dioscoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura ostendit elegantius quàm verius expressas; ex verbis quippe Dioscoridis adumbratas ab antiquario potius quàm ex autopsia ad fidem exhibitas.

Vix induci possum ut credam antiquiores, si lucis usurâ iterum fruerentur, agnituros opera quæ hodie sub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophrastus, vix Dioscorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuisse, easque potius de manu in manum, ut aiunt, traditas, quàm ex descriptionibus erutas esse. Ad cæteras verò assequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipsi plantas investigarunt. Quæ Dioscoridi obviæ fuerunt, eadem peregrinantibus in iisdem locis procul dubio occurrerent, & si conjecturæ locus detur in re adeo obscurâ, longè tutius est conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Parisiis & Londini. Quid enim affirmari potest ex brevi descriptione in qua planta quæ inquiritur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui sese ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc sunt in usu in iisdem regionibus, affinitate cum antiquioribus: neque virium usus fortassis penè obsolevit. Demum sperandi locus est, fore ut hac arte dissolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauwolfius, Guilandinus, Prosper Alpinus peragratis Græciâ, Ægypto & Asiâ non enodarunt.

PETRUS BELLONIUS Cenomanus^a fuit vir indefessi studii, quem admodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico sermone ipsi naturali evulgavit, perspicere licet. Nam extant libri de coniferis, Arboribus & perpetua fronde virentibus, de admiranda veterum fabricarum

BELLONIUS.
a Clus. in Epist.
de Anat. Oper.
L. 102.

structurâ , de medicato funere, Latinè ab ipso conscripti. Gallicè verò libri de Avibus, de Piscibus, Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Serpentibus & insectis. Tum Commentaria in Dioscoridem, & de agricultura librum, alia præterea quædam meditabatur; sed laudabiles ipsius conatus inopina mors, nefarii latronis manu illata, interrupit non sine magno literariæ Reipublicæ dispendio. Quapropter vix mihi suadere possum quod clariss. viri Thuanus & Sammarthanus affirmarunt, Bellonium Petri Gillii scripta subripuisse ac pro suis edidisse, cum Opera Bellonii Parisiis edita fuerint anno 1553. & teste Thuano Romæ perierit anno 1555. ^a Petrus Gillius Albiensis, qui ad exactam utriusque Linguae antiquitatis, veterum scriptorum, bonarum disciplinarum, ac præcipue rei naturalis cognitionem, indefatigabile longinquas regiones lustrandi studium attulerat, quo incitatus per 40. amplius annos instituta per Græciam, Asiam utramque & majorem Africæ partem diligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, sic enim à Francisco 1. iussus erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum positum describeret. Mortuo eo diu vagatus, cum raro Dei beneficio ex Gerbensium piratarum manibus elapsus esset, tandem in familiam munificentissimi literarum patroni Georgii Armeniaci Cardinalis, qui Romæ regis negotia procurabat, tanquam in tutissimum portum se contulit, ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas tanto tempore sparsim congesserat narrationibus, dies noctibus continuat, ardentissimâ febre correptus diem supremum clausit annos 65. & ad B. Marcelli funeratus est. Scripta ejus ne perirent ejusdem Armeniaci Cardinalis in clientem amor & propensum ad rem literariam juvandam studium, prohibuit, qui partem majorem eorum in Galliam adferri jussit & publicanda curavit. Pars tamen eorum (pergit Thuanus) à Petro Bellonio Cenomano amanuensi & peregrinationum per aliquot annos comite subrepta creditur, qui ea suo non Gillii nomine postea evulgaverit. tamen vel plagiarius non mediocrem à litteratis gratiam inivit, cum quod multi faciunt, ille publico minime invidit.

LEONARDUS RAUVOLFIUS, ^b in Orientales regiones in quibus multa nasci nobis non sat cognita didicerat, navigare in animum suum induxit, & anno 1573. Massiliæ navim ingressus, in Orientem non sine periculo venit ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Mesopotamiam, Babyloniam, Assyriam, Armeniam cum præsentis sæpe vitæ discrimine peragravit. Eâ in peregrinatione non solum mores, ritus, ceremonias, religiones tam Mahumetistarum quàm Christianorum varias vidit, atque observavit; sed herbas quoque frutices, plantas, & ejusmodi alia ad Rem medicam facientia diligenter collegit, adservavit, & secum in Germaniam exportavit. Scripsit Hodæporicon sive Itinerarium in Syriam, Judæam, Arabiam, Mesopotamiam, Babyloniam, Assyriam & Armeniam, quod in sex partes distinxit, in quibus plurima rara de omni Medicâ materiâ observata tradit. Quarta illius pars quæ continet plantarum Ægyptiacarum & Syriacarum icones, figuras, & historias Latinè existit cum Historiæ plantarum Lugdunensis appendice. Ceterum Rauvolfius floruit circa annum 1583. Oeconici alicubi Dasylucus dictus patriam habuit.

^a Thuan. ad
ann. 1555.

^b RAUVOLFIUS
^b Melchior A.
dam.

Augustam Drusi. Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Artium studium tunc ut cùm maximè florere judicabatur, missus doctoribus Medicis tum temporis clarissimis operam dedit, ac inprimis Herbariæ Rei studio incensus cùm Hieremia Martio post Medico Augustano circa Montempeffulanum sæpiuscule & montes & valles & campos perreptando sexcenta simplicium (quæ vocant) genera collegit, inque usum medicum exportavit. Laudabat inter alios præceptorem suum fidelissimum Gulielmum Rondelerium Academiae Monspeliensis professorem clarissimum.

De Guilandino & Prospero Alpino agemus inter Professores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compensarunt assiduis suis laboribus summi viri, qui deficiente sæculo præterito & incipiente eo quod desinit, Botanicen utilius excolentes, fabulis superstitionibusque rejectis, maxima plantarum parte in Europa nascentium, eam locupletarunt, non religiosè admodum anxii de Theophrasti aut Dioscoridis sententiâ.

DODONÆUS.
a *Melchior Adam.*

Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI Mechlinienis Archiatri & Medici Cæsarei. ^a Natus est Mechliniæ anno 1517. fortunis & musis propitiis, ad summum eruditionis culmen in omni artium genere ascendit: in Medica tamen Facultate inprimis excelluit, cujus gratiâ multas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academias adiit coluitque. Medicinæ lauream supremam consecutus, cum ob artis insignem peritiam, & in ejus praxi summam felicitatem longè latèque celebraretur, Maximiliano Augusto ejusque filio imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in aulam adscriptus ac curandæ valetudini præpositus fuit. Ibi cùm in summo honore esset, continuis amicorum Litteris Mechliniam est evocatus, ut bonis quæ ad Mechliniam & Antuerpiam habebat, præsto esset; nisi ea factiosis diripienda & quasi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus impetratâ ab Imperatore missione ad suos rediturus, Coloniae aliquamdiu substitit, quòd tum temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia bellicis motibus infesta essent. Amicis demum assiduè flagitantibus, relicta Colonia Antuerpiam concessit. Indeque non multò post in Academiam Lugdunensem in Batavia, stipendio luculento à curatoribus invitatus anno 1582. Medicinæ professionem publicam suscepit, & lectionibus eam, scriptisque doctissimis mirum in modum exornavit. Donec tandem ibi vivere desit anno 1585. ætatis 68. Quam scripsit Plantarum Historia non tam iconum elegantiam quàm rerum copiam & delectu prædicari debet. Pauca quidem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipsi defuit, sed ab amicis quorum nomina recenset initio sui operis plurimas accepit, cæteras ab aliorum scriptis: unde ^b Joannes Bauhinus alienis se ornare plumis Dodonæo commune fuisse non semel indicavit. ^c Dodonæi sedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita plerisque minus tempestitiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è Dioscoride accepit, magno detrimento agrorum & experimentatorum, qui quod vident à bono viro & veritatis amico scriptum, illico ut verum arripiunt,

^b *Hist. Plant.*
lib. 17. pag.
299. & 319.
^c *Adv. pag.*
307.

piant, & per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditus Turnerus Anglus in suis Herbariis alphabeticis Anglicis. ^a Icones autem plurimas, inquit Dodonæus, nostrâ operâ & curâ jamdiu delineatas fuisse, facile agnoverint qui Frumentorum, Florum & Coronariarum, Purgantiumque historias cum appendice prius habuerunt aut viderunt. His accesserunt non pauca (præter nonnullas novas & antea non editas) & me quidem procurante supra aliquot annos expressæ, quæ in vernaculis ac Gallicis de Stirpium Historiâ commentariis à Joanne Loëo quondam editis extant. Reliquæ partim ex Carolo Clusii; sed plures ex Mathiæ Lobelii observationibus accesserunt. Quod quidem nobis eâ de causâ liquit, quod omnes nostras in suis Observationibus ipse Lobelius inseruerit; sed tamen haud præter consensum & voluntatem nostram & sub conditione, ut vicissim suâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pemptades, quibus opus haberem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarant Christophorum Plantinum easdem icones ex auctorum consensu adhibuisse in operibus Clusii, Lobelii, & Dodonæi.

Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noscendarum amor illum cepit Mospelii, in qua urbe triennium totum egit, Gulielmi Rondeletii Medici celebratissimi contubernio ac mensâ usus ut refert Boissardus. Natus est Clusius Atrebari in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium missus Juri Civili operam dedit; sed tanto Rerum naturalium studio flagravit ut Hispaniâ, Lusitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Pannoniâ, Angliâ, Belgioque peragratis, nondum satis ipse sibi fecerit, ac longiora & molestiora itinera suscepisset, si votis valetudo respondisset. Annum agens 24. hydrope laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariss. Viri Gulielmi Rondeletii curâ & diligentîâ liberatus fuit usu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hispanica perigrinatione, ruente in cursu per acclive equo cum ipso sessore, dextrum brachium supra cubitum fregit, & eum insequente, dextrum crus. Viennæ porro Austriæ annum agenti quintum & quinquagesimum, pes sinister illi luxatus, & melleolus fractus. Octennio deinde post Francofurti ad Mœnum, ex casu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ, sed neglectâ, ad contusionem dumtaxat medicamenta applicantibus, prorsus claudus effectus est, ut ne pedem quidem promovere posset, nisi gemino scipione sub alis subnixus. Eam ob causam cum corpus exercere nequiret; sed perpetuò fere illi sedendum aut decumbendum esset, graves alii accessere morbi, calculus, coli dolor, & hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho successore honestissimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adscriptus, Horti Cæsarei curam per annos circiter quatuordecim habuit, Aulicæ tandem vitæ pertæsus, Francofurtum ad Mœnum concessit. Demum anno 1693. ab Academia Leydensis Curatoribus honorificis litteris & stipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quâ publicè, quâ privatim, utilis esse nullo unquam tempore destitit. Scripta sua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digessit. In primo continentur icones plantarum 113; in altero præter fructus & animalia exotica, plantarum effigies sunt 45. à Clu-

CLUSIUS.

Icon. tom. 1.

Ex Orat. funebr. Everardi Verslii in obit. Clusii.

Clusii. cur. post in fol. 35.

ſio obſervatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus deſiderium ſui relinquens triſtiſſimum, ſimulque memoriam nominis nunquam interituram; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes ſuperavit qui prius ſcripſerant, Hiſtoriarum etiam, Coſmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiã, Latinæ ſcilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hiſpanicæ, Luſitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à ſe primum obſervatas Stirpes accuratè deſcribere & ex tempore rubricâ pingere ſolebat; ſed pluribus annis poſtquàm eas obſervafſet, earum icones ſculptæ ſunt. ^a Inde factum eſt, inquit, ut clariffimus vir Rembertus Dodonæus, nunc Cæſareus Medicus, veteri amicitia mihi conjunctus, quas ex meis iconibus voluerit, liberè in ſuam purgantium Hiſtoriam intulerit. Ego viciffim eadem libertate fretus, Anemones quatuor generum, Ariſtolochia longæ vulgaris, quàm & Sarracenicam Galli appellant, & Chamælyces effigies, quoniam meo argumento deſerviebant, ex eodem Libro deſampſerim. Cluſii certè modeſtiam hoc in loco ſatis minari nequeo; tantùm enim ab ipſo diſtabat Dodonæus in Re Herbaria quantum à puero magiſter.

^a Cluſ. Præfat. Hiſp.

LOBELIUS.

MATHIAS LOBELIUS Inſulanus Cluſio etiam longè fuit inferior, longè minorem in deſcribendis plantis diligentiam adhibuit, ut conſtat ex Adverſariis, Obſervationibus & Illuſtrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones deſunt, vix ſanè poteſt intelligi. In assignandis autem plantarum locis nimium memoriæ ſuæ tribuit: nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipſum in Anglia ſpontè naſcentes obſervavit, quasque in locis ab illo designatis fruſtra requiſiveris; imò nec alibi forè in rerum naturâ reperiendas. Exemplo ſit Lycopſis altera Anglica, & Nymphæa Lutea, nec non alba, minor. Lobelius autem auxilio fretus PETRI PENÆ Gallo-provincialis, viri doctiffimi rariores plantas in Gallia Narbonenſi naſcentes divulgavit ſtylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebriſſimum quadrare apertè videtur.

PENÆ.

BAUHINI FRATRES.

^b Obiit Montis-Bellicardi 1613.
^c Obiit Baſilæ 1624. ætatis 64.

^d Epifl. pag. 237.

Veniamus nunc ad ^b JOANNEM & ^c CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti ſunt, vix ut minima herbula appelletur, ſine utriuſque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Baſilæ nati ſunt. Quamvis autem eruditiffimi fuerint, videntur tamen niſi plus oneris quàm humeri ferre poterant, impoſuiſſe. Hiſtoriam ſcilicet univerſalem unusquiſque ſcribere inſtituit; ſed ut ait ^d Geſnerus ad Fuchſium ſcribens, unus vir nullus vir, ſi uſquam in hoc maximè argumento verè mihi dici videretur. Sunt enim infinitæ Plantarum ſpecies, quarum magnam partem ſingulos ignorare neceſſe eſt, propter regionum diverſitatem. Quod ſi ſuas quiſque obſervationes protulerit, ſpes eſt aliquando fore, ut ex omnibus opus unum abſolutum ab aliquo Colophonem addituro, perficiatur. Quod ut noſtro ſæculo fieri optarim, ita vix ſperare auſim: neque hoc quo vivimus ſæculo plantarum Hiſtoria univerſalis abſolvi poteſt, quoniam ex deſcriptionibus hæctenus cognitarum, ſingulæ ſpecies nec certò dignoſci, nec ad propria genera revocari poſſunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Hiſtoriæ illæ univerſales turpiter foedantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

opus utilius mihi videretur ipso ^a Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. ^b In Prodrómo Theatri Botanici Plantæ supra sexcentæ à C. Bauhino primùm descriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas, mutilasque accepit ab amicis, quàm vivas. Idem quoque ulu venit Joanni Bauhino, qui sibi cognitæ accuratius descripsit, ideoque fratri antefendus; nam etiamsi nomina synonyma plantarum uterque simili propemodum eventu colligerit, descriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præstant iis quas Casparus paraverat, si de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulbosis agit, & ex ipso Prodrómo liceat judicare. Cæterum in eo peccasse videntur viri præstantissimi quod institutionem generum qua nihil ad Historiam plantarum absolvendam magis necessarium; planè neglexerint.

Huc etiam spectant Crispini Passæi ^c Hortus floridus, in quo icones 325. accuratè delineatæ & secundum quatuor anni tempora diviæ exhibentur. ^d Emanuelis Suvèrtii Septimontii Batavi, itemque ^e Theodori de Bry Florilegia. Tum ^f Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronensis Descriptio Montis Baldi & ^g Jacobi Cornuti Doctoris Medici Parisiensis Canadentium Plantarum Historia. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione versatus, ut manifestum est ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Parisiensi & descriptionibus speciosis ab Herbariorum stylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Vespasiano Robino, cæterisque Rei Herbariæ studiosis observatas & Parisiis educatas, adorare conatus est, additis iconibus 68.

Post Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinensis, Pharmacopæus Regius, Historiam etiam universalem Plantarum Anglicè tradere conatus est. ^h In Paradiso enim terrèstri, opere sic nuncupato, florum Historiam latè persequitur. ⁱ In Theatro verò Botanico plures Plantarum species complectitur, quàm quævis alia quæ hæcenus extet Historia. In plerisque C. Bauhini vestigiis insistit, multas tamen species addit ex Alpini Exoticis, Cornuti Canadentium Historia, aliisque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut festinationem multas omisit, alias etiam repetit, ut monet Raius.

Ex his manifestum est, per paucos quidem maximè viros salutarem ipsam professionem increvisse, qui Plantas Europæ describere & ad proprios usus referre non dubitantes, Rem Herbariam valde amplificaverunt. Eò namque confidentius uti debemus nostris, quò nobiscum, ut ita dicam, nascantur. ^k Hæc sola naturæ placuerat esse remedia parata vulgò, inventu facilia ac sine dispendio ex quibus vivimus. Postea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenere istas, in quibus sua cuique venalis promittitur vita. Statim compositiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in medio æstimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur: cum remedia reverà quotidie pauperrimus quisque cænet.

Quæ in Græciâ & Orientalis regionibus proveniunt Herbæ ab incolarum diligentia & Principum munificentia non minorem celebritatem quàm à propriis veribus acceperunt. ^l Juba Mauritanæ Rex Herbarum studio quàm

^a Edit. annis 1620. & 1671.
^b Edit. annis 1622. & 1671.

PASSÆUS.
^c Edit. 1614. & 1617.
SUVERTIUS.
^d Anno 1612.
BRY.
^e Anno 1612.
1614. & 1618.
PONA.
^f Anno 1601.
1608. & 1617.
CORNUTI.
^g Anno 1635.

PARKINSONUS.
^h Edit. 1629.
ⁱ Edit. 1649.

^k Plin. lib. 24. cap. 1.

^l Fæsch. Epist. nunc. Hist. plant.

a Gal. lib. 1. de
Aniid. cap. 1.

regno memorabilior. ^a Mitridates, quemadmodum & apud nos Attalus, inquit Galenus, omnium propè simplicium medicamentorum experientiam habere studuit, quæ perniciosis venenis adversantur, facultates ipsorum in facinorosis hominibus morte damnatis explorans.

b Gal. ibid. cap. 2.

Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Lybiam, Siciliam celebrarunt & Cretam ^b cùm Herbarii viri qui illic à Cæsare alebantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipsi Cæsari solùm; sed toti quoque Romanorum urbi plena vascula transmitterent. Evacem etiam Arabum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus scripsit ad Neronem; sed ^c hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum esse, rectè iudicat Salmacius.

c Lib. 25. cap. 2.

Prolegom.

Sed cur sileamus Principes, qui hoc parumque sæculo Rem Herbariam liberaliter exceperunt? nonne Philippum hujus nominis II. Hispaniarum Regem potentissimum in Americam misisse Franciscum Hernandem Archiatrum suum, ut plantas indagaret, testatur ^d Josephus Acosta? De plantis, inquit, liquoribus, & aliis rebus medicis, Regis iussu præclarum opus Doctor Franciscus Hernandes condidit, in quo universæ plantæ ad vivum expressæ describuntur numero 1200. comprehensæ, consumptis in hoc opere sexaginta ducatorum millibus. ^e Conringius affirmat se ab amico accepisse in eo plus quàm 3800. Stirpes exponi. Alii volunt illud opus in locupletissima Bibliothecâ Regiæ Escurialis propè Madritum asservari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ versarer, pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi ostenderunt non quidem Plantarum ex America; sed indigenarum, nec rariorum semiputridarumque.

d. De natura
novi orbis lib.
4. cap. 29.

e Introd. in
Art. med.

HORTUS PATAVINUS.

Inter Hortos publicos, in quibus plantæ à Professoribus indigitantur, antiquissimus est Patavinus, ob quem Senatui Veneto summa laus tribuenda est. Is enim ^f Hortum sphericum, amplum, irriguum inter duo templa angustissima D. Antonii & D. Justinæ, omni genere Herbarum medicinalium refertum, ad studiosos medicinæ in Re Herbaria erudiendos constituit, suadente id ^g clarissimo Medico FRANCISCO BONAFIDIO Patavino, qui anno 1533. primus Simplicium explicator factus, id muneris quàm diligentissimè obivit usque ad annum 1549. ^h quo senio confectus & oculis captus, ab hoc onere destitit. Huic postea successit GABRIEL FALLOPIUS Mutinensis, conjunctâ tunc Chirurgiâ cum Simplicium explicatione. ⁱ Bellonius monet cum Francisco Bonafide, Daniele etiam Barbarum auctorem fuisse Senatui Veneto ut Hortum construi juberet. Observandum autem est Patavii alios esse Plantarum professores, alios verò Horti custodes, ut vocare solent, seu Præfectos Horti. Fallopius de Stirpium naturâ tantùm differebat in Schola, earum verò curam non habebat. Quapropter ^j Casparus Bauhinus Aloysium Mundellam Brixianum recenset secundum Horti præfectum & Aloysium Anguillaram tertium, nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Trivisano Patavino, qui defuncto Fallopio successus est anno 1563. ^k Mundellæ extat memoria sub Aloysii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam perhibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septembris.

f Riccob. de
Gym. Patav.

BONAFIDIUS.
sive BONAFIDES.

g Thomas in
Gym. Pat.
FALLOPIUS.
h De neglect.
stip. Cult.

i In Pis.

x Thomas ibid.

ejusdem anni successisse Melchiorem Guilandinum Borussum è vinculis Turcarum àre Fallopii liberatum. ^a AL O Y S I U S M U N D E L L A scripsit Epistolas de Scirpium naturâ eximias quidem & elegantes ; sed ad rem Herbariam parùm conducentes. ^b A N G U I L L A R Æ Opiniones seu Epistolæ multò utiliores sunt , rariores enim Plantas observarat in suis Peregrinationibus , quod opus ex Italico sermone C. Bauhinum Latinum fecisse narrat ^c Schenckius notis ac scholiis adornatum.

^d Anno 1561. MELCHIOR GUILANDINUS electus est horti Patavini custos ad ostendendas ibi herbas , earumque nomina & vires aperientas. ^e Regiomonte Borussæ oppido natus ^f à teneris ad litterarum studia ita incubuit , ut & linguarum cognitione & in Disciplinis subtilioribus atque Arte medica excelluerit. ^g Vir fuit sine dubio litteratissimus , qui instar Gorgiae de qualibet re proposita , cum ad alia omnia , tum ad stirpes & herbas pertinente , doctissimè ac dicentissimè disputabat. ^h E patria maturè egressus non solum Europam peragravit ; sed etiam per mare Mediterraneum , in alterum quasi orbem trajecit , & auspiciis Marini Cabelli Veneti , Asiæ atque Africæ magnam partem perlustravit , atque in Indiam usque penetravit , piratarumque perfidiâ captus ludibrium iniquæ sortis , ferreis catenis ad triremium trans- tra alligatus , aliquandiu magno animo exantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum , quæ vocant Simplicium , studio ac labore indefesso cognitionem sibi comparavit , ut & apud Italos ad admirationem venerit , & Horto illi medicorum qui Patavii est celeberrimo fuerit Præfectus , inque cathedram collocatus medicam , Medicinam cum applausu professus. Scripsit Mathiolus , sed ut aiunt falsò , eum in Sicilia & Romæ penuriâ laborasse tantâ , ut aliunde sibi victum comparare nequiverit , quàm ex allatis ex montibus illis cum asino bajulo radicibus : quod etiam si factum tantùm abest ut dedecori verti debeat , quin ad laudem ejus & commendationem faciat plurimum. Fatis concessit Patavii 1589. Cæterum cum Guilandinus in Herbario Mathioli centum notasset errata & post quadriennale silentium Mathiolus tantùm viginti errorum defensionem ad I. Cratonem Medicum edidisset , idque Guilandino in India tunc absente , suscepit defensionem ejus Paulus Hestus Medicus. Uratislaviensis. Peregrinationum quoque suarum Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus ; sed illos intercidisse fama est scelere piratarum. Vehementer in adversarios suos invehebatur teste Theone , ⁱ Pauca tamen cum multa expectarentur , ejus instant scripta & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus , in quo tamen virum tantæ existimationis multoties hallucinatum esse , eruditissimus Josephus Scaliger contrario scripto demonstravit.

^k Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus est J A C O B O ANTONIO CORTUSO. Patavino ^l anno 1590. ^m Is præter generis nobilitatem sibi decus & ornamentum suis ipsius studiis ac virtutibus comparavit. Semper enim fuit studiosus quàm qui maximè , ac tamen Medicinam nunquam professus est , tantopere tamen Simplicium medicamentorum cognitione est delectatus , & Herbarum omnium , fruticum , arborum vires tam exactè cognovit , ut qui hujus rei peritior , suis temporibus fuerit , nominari posse nemo

MUNDELLA.
a Edit. æ ann.
1538. 1533. &
1556.
ANGUILLARÆ.
b Edit. ann.
1561.
c Biblioth. intric.

d Riccob. ibid.

e Thuan. ad

ann. 1589.
f Melchior A.
dam.

g Riccob. ibid.

h Melchior A.
dam.

i Thuan. ibid.

CORTUSUS.

k Riccob. ibid.
l Thomas ibid.

m Riccob.

- ^a *Edis. 1591.* videatur. Obiit anno 1593, nullo opere edito nisi ^a Catalogo, Plantarum Horti Patavini Italicè Venetiis excuso.
- ^b PROSPER ALPINUS Marosticensis ad lecturam Simplicium in Scolis & ad ostensionem Simplicium in Viridario electus est anno 1593. In Ægyptum profectus est cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad Venetam nationem ibi commorantem curandam & sanandam : & accitus est Genuam anno 1586. à Joanne Andria Aurea Principe, classis Hispanæ Imperatore, ut ei medicam operam navaret. Deinde Patavium se contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio versatili, maximaque eruditione præditus. Multas rariores plantas tum à se in Ægypto observatas, tum ex Cretâ aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Contareno Senatoribus amplissimis acceptas minùs feliciter descripsit, ac depingi curavit, ut abundè probant non solùm de plantis Ægypti tractatus ; sed de Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Prosperi filio anno 1628. editi. Mortuus est Prosper anno 1617.
- ZABARELLA & PREVOTIUS. ^c Anno 1618. JACOBUS ZABARELLA ad lecturam Simplicium, ad ostensionem verò eorundem in Horto adhibitus est JOANNES PREVOTIUS Rauracus usque ad annum 1630, quò grassante pestilentia occubuit. Anno 1631. munus oblatum recusavit, JOANNES RHODIUS Danus, & Senatusconsulto datum ALPINO ALPINO Prosperi filio anno 1633. ad annum usque 1637, quò tunc periit. Anno 1638. JOANNES VESLINGIUS GIVS Mindanus, Eques sancti Sepulchri successit : periit febri maligna 1649. Abundabat certè Veslingius multiplici doctrinâ, nec minus inter anatomicos quàm Botanicos celebrandus. ^d Successit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritiâ jam clarus & antenioribus litteris ac potissimum prisorum numismatum notitiâ deditus. Hujus locum nunc præclare occupat multis nominibus perillustris Abbas FELIX VIALI.
- VIALI. ^e Exemplo Patavino incitatus, Pisis Hortum construi fecit Cosmus Medicus, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique præfecit Andream Cæsalpinum, cujus inferius mentionem faciemus. Jucunda proinde memoria debet esse Hortorum Farnesianorum, Barberinorum, Ludovisianorum, Bughesianorum, Aldobrandinorum, Estensium, caterorumque qui purpuratorum virorum nominibus decorati sunt. Jucunda inquam memoria Federici Cæsii, sancti Angeli Principis, ^f qui genus & proavos atque hereditarium principatum vix sua decora existimans, omni disciplinarum genere sic animum illustravit, ut erudita perspicuitate maximè Lynceus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti sumus Hortorum Casparis à Grabiellis & Priuli Senatorum qui Gesneri tempore per celebres erant Patavii, ut & Venetiis Hortus cornelii viri illustris, qui Cipri insulæ præfecturam gesserat, ex qua ut ex Creta, Alexandria, aliisque Regionibus multa pulcherrima, & rarissima Venetias afferri curaverat. Bononiensem Hortum nostris temporibus multum locupletarunt plantarum studio inprimis delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Romanum verò plurimum illustravit diligentissimus vir & Rei Herbariæ peritissimus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI : Sed priusquam ex
- ^d *Thomas ibid.*
GEORGIUS A TURRE.
- ^e *Conring. Introduct. in Art. med.*
- ^f *Ferrar. de Flor. cult.*
- Gesn. de Hort. Ital.*
- JACOBUS ZANONI.
JOANNES BAPTISTA & LÆLIUS TRIUMPHETTI.

Italia dedamus, quod tribuemus præconium Illustrissimo PRINCIP I PRINCEPS CA-
 CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores THOICÆ.
 Plantas in ea Sicilia parte, quæ tam magnifico viro patet, inspicere licet, di-
 ligentia & studio viri præstantissimi FRANCISCI CUPANI, iniquum FRANCISCUS
 planè foret reticere nomen clarissimi illius Episcopi Aichstadenſis JOANNIS CUPANI.
 CONRADI A GEMMINGEN, qui Eystetti sive Aichstadii in Franconiâ HORTUS EYS-
 maximos sumptus fecit, non tantùm in colendos Hortos elegantissimos ar- TETTENSIS.
 cem episcopalem cingentes in monte sancti Wilibaldi; sed in excudendas
 icones amplissimæ formæ; BASILIO BESLERO tantùm opus accurante, BESLERUS.
 quòd Clusio si diutius vixisset fuerat destinatum. Descriptio autem hujus
 Horti celeberrimi edita est Norinbergæ anno 1613. cùm 1083. iconibus spe-
 cioſis, quarum nonnullæ magnitudinem ipsarum plantarum superant.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuisse existimentur Hortis
 tantopere celebratis Hesperidum, Babylonis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri,
 Theophrasti, cæterisque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hor-
 tos. Lugdunensis & Amstelodamensis abundè complectuntur quidquid in In-
 diis & Africâ gignitur. Oxoniensis verò & Londinenses nihil exoptandum
 relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptoniensis, Campronianus, Chèlseia-
 nus nihil ex universo orbe. Mirum dictu quantum gloriæ & laudis consecu-
 tus sit CASPARUS FAGELIUS Potentissimorum Ordinum Hollandiæ,
 ut vocant *Pensionarius*, Herbarios in omnes orbis plagas mittendo plantas
 undecunque conquirituros: sed magno Rei Herbariæ detrimento periit tan-
 tus vir, cujus Hortos Lewenhorſti non longè à Lugduno Batavorum non se-
 mel vidisse gloriabor. HIERONIMI BEVERNINGII viri præclari
 & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctissimi
 BREYNI Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Afri-
 câ propriis sumptibus acceſſitum non minorem famam conciliabit quàm Ju-
 bæ, semper commendabit peritissimi H. GELAERI Cathalogus. Quandiu in
 terris suis Botanicæ erat honos Zurfidianum & Honſlardiacum; ab homi-
 num oblivione & silentio vindicabunt curæ viri præstantissimi DANIELIS
 MARESII. Demum charissimi PAULI HERMANNI Paradisus & HERMANNUS.
 Flora Batava æternum erunt monumentum amoris summi, quò Batavi plan-
 tas prosequuntur. Moveor tali amico orbatus, qualis ut arbitror, nullus unquam
 erit. Quantum ad absolutionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti
 Academici Lugduno Batavi quem emisit in lucem anno 1687. colligi potest.
 Rerum omnium rariorum quæ ad Philosophiam naturalem spectant, thesau-
 rum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à se dela-
 tum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: sed mentem
 habuit omni thesauro præstantiorem. Natus est anno 1646. die 30. Junii Hal-
 lis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Professor
 die 29. Januarii, 1695. Successorem habuit clarissimum virum JOANNEM
 HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit pariter HENRI-
 CUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Batavus, Indiarum Præfectus,
 qui nominis celebritatem apud posteros, nullis neque divitiis, neque volupta-

tibus posthabendam affectus est celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATHÆO Carmelita descilceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & descriptionibus eximiis exprimuntur. JOANNE CASARIO Ecclesiaste opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita est anno 1678. Duodecima verò anno 1693.

Galli nostri meritis laudibus defraudari non debent. Franciscum hujus nominis primum Galliarum Regem, disciplinarum bonarumque artium patrem, » Re Herbariâ delectatum fuisse Ruellii & Bellonii opera ostendunt. Petrus Bellonius (inquit Gesnerus) ex longinquis peregrinationibus semina varia contigessit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutetiæ satis, variæ ei stirpes provenerunt: non solum verò paucas singulorum generum, præsertim arborum, quæ Lutetiæ nasci ante hac non solebant educare contentus est, sed etiam sylvas. Quis enim ignorat decus omne suum Viridaria Gallica debere Bellonio? Hortus Relati Bellaii Cenomanensis Episcopi, ut refert etiam Gesnerus, nunquam satis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobilissimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos vesebantur, ut nihil addi potuisset ad absolutam Horti benè exculi & innumeris variarum plantarum divitiis refertissimi curam ac diligentiam. Henricus IV. Galliarum & Navarræ Rex potentissimus, circa annum 1570. Horti sui plantarum rariorum instructi curam dedit Joanni Robino in dignoscendis & excolendis plantis nulli secundo. Sed anno 1626. longè ampliorem HORTUM instituit PARISIIS ad Suburbium sancti Victoris Ludovicus XIII. re & cognomine Justus, suadentibus Heroardo Archiatron Comite & GUIDONE BROSSÆO Medico Regis ordinario, de Re Herbaria & medica optimè merito, qui Hortum verè Regium extrui & plantis undique conquisitis ornari curavit. Brossæus autem primus Horti præfectus, studiosis plantas indigitandi muneri præposuit VESPASIANUM ROBINUM diligentissimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguarum cervinæ species, quarum nomina recensentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Filicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fistulosum, Asarum Canadense, Acaciam Americanam, Geranium triste, cæterasque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Parisiensis Historiam suam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam postea gesserunt Archiatron Comites; sed defuncto Antonio Vallor, eam obtinuit ædificiorum regionum Moderator Colbertus, deinde Louvesius, postremò & Marchio de Villacerf: nunc æquissimi Principis dono Archiatron Comiti restituta est. Enim verò cujus tutelæ plantas ipsas commendare? Quem Horto suo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, nisi illustrissimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM, cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in seipso tam faciliter experitur: qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis semper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quascumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arvenisque montibus & orâ maritimâ nascuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium suis sumptibus, quasi futuræ dignitatis conscius asportari curaverit. Nec eundem

Gesn. de Hort. Galliar.

HORTUS HENRICI IV.

HORTUS REGIÏ PARISIENSIS. GUIDO DE LA BROSSE.

VESPASIANUS ROBINUS.

Anno 1699.

GUIDO CRESCENTIUM FAGON.

dem ætate jam provectiorem ab earum studiis avocarunt amceniores literæ, non gravissima medentis munia, quibus Aulæ & urbi assidue succurrit; sed Regi, Regiæque familiæ consulendo, plantis nequaquam defuit. Ludovico magno, in viros qui litterarum scientiâ præstant verè munifico, semper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas seminaque ex omnibus partibus transmissuros: Unde nihil mirum si Hortus Regius Parisiensis, immenso illo plantarum numero quo instruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionysius Jonquet Doctor Medicus Parisiensis, Botanices Professor renunciatus est. Huic successit clarissimus D. D. Fagon, summum Scholæ Medicæ Parisiensis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Parisiensem suffecit; & deinde pro singulari qua me complectitur benevolentia, eodem onere, grato quidem & suavi, anno 1683, me beavit.

Nec Gallia solo Parisiensi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum est Hortus Regius Monspelienſis, ab Henrico IV. circa annum 1598. institutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna, scripta reliquit, figuris elegantioribus insignita; sed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monspelienſis secundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL: tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, jussu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipso PETRUS MAGNOL qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præest FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ, tum doctrinæ, tum famæ sustinendæ spes facit.

In fausto sidere nata sunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquisextienſis, quem *virum vel nominare, laudare est*. Perierunt excellentissimi viri pretiosi fetus priusquam in lucem mitterentur. Gassendo teste, ejus vitæ scriptore accuratissimo, Myrtum latifoliam flore pleno è sylvosis locis, quæ inter Massiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jasminum vero Indicum, flavum, odoratissimum è Sina, Papyrus è Saitarum regione, Lifam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sidone, Damasco, ex nova Francia aliisque locis deferri curavit. Nucem Cuciophoram Zinziberque germinantes vidit^a Belgenſerii, in suavissimis illis Hortis, in quibus feliciter adoleſcebant Gelseminum Americanum majus, flore phœniceo; Persicum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Mespilus & Cerasus acida sine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

Immortalem Rei Herbariæ splendorem adipiscuntur Horti illi nobilissimi, quos Blesis ac Parisiis, rarioribus plantis ditari voluit Serenissimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianensium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quòd inter armorum strepitus, non sumptibus tantum ut alii, sed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illustraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut gloriandum mihi videretur, quàm immensus ille Theſaurus iconum Plantarum nativis suis coloribus ad vivum expressarum, quæ asservan-

HORTUS MONSPELIENSIS.

RICHIERIUS DE BELLEVAL.

MICHAEL & FRANCISCUS CHYCOINEAU.

PETRUS MAGNOL.

PEIRESKIUS.

*Salmaf. Præf. in tab. Cebæ. Arab.**Anno 1605.**a Beaugencier, oppidum non loigè à Telone.*

GASTO BORBONIUS.

tur in Pinacothecâ Ludovici Magni. Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto, qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, sævissimas hiemes, ardentisque soles pertimescit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Blesensis, Pictor eximius, jussu Gastonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictaviensis, Roberto non inferior, ejusque discipulus dignissimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunensis Campanus, qui in pingendis elegantioribus plantis, avibus, & quadrupedibus, industriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, sub cujus præsidio disciplinæ & artes dulce degunt otium, pacis bellique temporibus, quibus tot tantisque viris Academicis egregium largè liberaliterque decernit stipendium optimus Princeps, ut Historiam naturalem, Phisicam & Mathematicas disciplinas promoveant, Picturamque, Sculpturam, Architecturam, Rem Nummariam, cæterasque bonas artes ad absolutionem perducant.

His progressibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad nostra tempora; nec quicquam ei deesse videtur præter accuratam generum constitutionem: accuratam dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clariùs intelligatur qualis esse debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum est similes plantas à dissimilibus separandas & cum similibus velut in fasciculos esse colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium structurâ; non verò à remotis illis signis, quæ ratione locorum, tempestatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ simili structurâ donantur, ad idem genus reducemus, seu quod idem est, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, seu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejusdem generis sunt, signo quodam singulari inter se differunt, species ejusdem generis appellandæ sunt, quæ præter characterem generi proprium, alia singulari notâ distinguuntur à cæteris ejusdem generis. Plantæ v.g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantùm à cæteris generibus distinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; sed à se invicem singulari quadam, speciebus singulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejusdem generis conveniat. Insuper duo observanda sunt circa characteres generum plantarum, eos scilicet in omnibus speciebus ejusdem generis apprimè similes esse debere; tum & sensibus obvios absque Microscopii auxilio.

Deinde si tutiorem viam insistere cupiamus, constituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput est, unicum tantum vocabulum cum notione characteris sic conjungi oportet, ut nullatenus ad diversa plantarum genera significanda, servatis quantum fieri potest traditis, melius quàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum est, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multa que eam ob causam immutanda, nova que plurima instituenda: quæcunque in hoc opere proponuntur, eo animo præponam, ut doctiorum sententiam de his faciliùs accipiam, quod lubentem gratumque facturum me spondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Nihil mihi videtur integræ restitutioni Botanices magis adversari quàm ve-

ROBERTUS.
JOUBERTUS.
AUBRIETUS.
Pictores eximii.

Quid generis
nomine intelligi
debeat, apud
Herbarios.

Quid speciei
nomine.

Etymologia no-
minum Planta-

tus illa & intoleranda consuetudo, ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum judicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis imposuerunt, sive in Græciâ sive in Ægypto, plerumque rationem solùm habuerunt rerum singularium quæ plantis sic appellatis vix respondebant, multò minùs cæteris ejusdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ speciebus omnibus apprimè conveniunt. Quid enim aliud est constituere genera plantarum, nisi explorare quid pluribus commune sit, iisque nomen idem impertiri, ratione communis illius signi? Sæpius autem præstaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac disciplina ignorare, vel ea tantùm usurpare quæ nihil ex seipsis significant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non possunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eò significari plantam cujus nota propria in structura quadam singulari partium posita est, cum sæpe usu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejusdem plantæ, characteris nempe generici, tum & causæ propter quam eadem nomina olim imposita fuere, quæ tamen causa cæteris speciebus ut plurimum non convenit.

Ranunculus v.g. ratione sui nominis significat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus nascentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium structurâ versatur. Nonne igitur satius foret etymologiæ Ranunculi oblivisci, cum plurimæ ejus species in aridioribus locis nascantur? Leucoium vi sui nominis Violam albam significat; cum tamen longè plures occurrant Leucoii species floribus luteis, aut purpureis. Angelica sativa à summis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum esset plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ profus donaretur? Iraque à sola partium structurâ nomina plantarum peti debent, cum nullâ tutiori ratione possint distingui.

Generibus autem consideratè statutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum dispositione consistit, quæ sic institui debet, ut maximè conducat ad planiorem & breviorum plantarum cognitionem. Hæc facile obtinebitur si genera in nonnullas classes ita distribuantur, ut earum ope nomina plantarum extempore & sine præceptore indicentur. Classis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam communis adeo propria est, ut ab omnibus aliis generibus plantarum profus differant.

Naturalis ordo nunc postulat ut initium faciamus à ratione instituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctissimis viris tradita sunt. Deficiente enim sæculo decimo sexto, cum in dies cresceret plantarum cognitio, & hinc confusa nominum multitudo valde augeretur, maximum illi lumen Arti Herbariæ accessurum sapienter judicaverunt, si plantæ huc usque cognitæ ex principiis quibusdam quasi naturalibus ad certa genera reducerentur: nec eos spes & eventus fefellissent, nisi Mæcenate vel otio, cæterisque caruissent ad hoc institutum necessariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, ^a vir ille publicum bonum juvandi adeo studiosus, totius Historiæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem assequendam, generum adjumento. ^b Natus est Tiguri celebri & totius Helvetiæ primaria

rum tenebras sæpius affert quàm lucem Rei Herbariæ.

Quid classis nomine intelligi debeat apud Herbarios?

GESNERUS, a Comwig. Trad. in Art. Med. b Melchior Adan.

„ urbe , anno 1516. in nulla autem naturæ rerum parte diligentius est versatus,
 „ nulli plus temporis & operæ impendit quàm plantarum cognitioni. Etenim
 „ adolescens aut potius puer ab avunculo Joanne Friccio Rei Herbariæ perito
 „ ad hoc studium adfuefactus est , quod deinde semper amavit. Nam & Lau-
 „ sannæ cùm esset, semper Herbarum gratiâ montes Sabaudia pererrabat, & Ba-
 „ sileæ non minori studio ad Rheni ripas & passim etiam per latè patentis cam-
 „ pos, & in vicinis montibus plantas investigare solebat. Tiguri etiam postquam
 „ habitare cœpit non tantùm in agros & montes urbi vicinos Herbarum noscend-
 „ arum causâ exire consueverat, sed quotannis ferè aliquam peregrinationem in
 „ alias Helvetiæ partes ejusdem rei gratiâ suscipiebat. Itaque magnam partem
 „ Alpium Rhæticarum & Helveticarum, Plantarum causâ perlustravit. Cùm
 „ etiam Venetias profectus esset ut Mediterranei maris pisces in urbe celeberrima
 „ cognosceret, non minori curâ & studio in illo itinere plantas quàm in ipsa
 „ urbe pisces observavit, & depingendas curavit. Eademque diligentia in peregrina-
 „ tionibus Gallicis usus est. Observabat autem non tantùm plantas à veteribus
 „ Dioscoride, Plinio & Theophrasto descriptas aut à recetioribus Ruellio, Fuch-
 „ sio, Trago; sed naturæ ipsius scrutator, omnes ante sibi non visas plantas collige-
 „ bat, depingebat, in Hortulo suo plantabat. Diligenter præterea primas quali-
 „ tates plantarum & temperamenta investigabat, & in hunc usum quasvis plan-
 „ tas gustabat, alligabat corpori, & variis rationibus earum vires experiebatur.
 „ Tantam ejus diligentiam cùm cognovissent complures homines doctissimi &
 „ qui ejus judicio multùm tribuerent, certatim ad eum misere semina varia &
 „ plantas quamplurimas cùm recentes tum siccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex
 „ Germania & Anglia usque. Itaque cùm propria diligentia tum amicorum stu-
 „ dio collegit plures quàm quingentas plantas, quarum descriptiones apud nul-
 „ lum veterum extant. Jamque se operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis
 „ maximo studio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet: cum
 „ fati vi suis ereptus, præclarum opus absolvere & explere non potuit. Atta-
 „ men ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit & anno-
 „ tavit, ea omnia cùm decumberet, testamento legavit claro Medico Gasparo
 „ Wolphio, eique operis editionem commisit ac quantumvis æger & admodum
 „ infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam servare instituerat,
 „ exposuit. Antequam verò in morbum incideret, figuræ plantarum quampluri-
 „ mæ ligno insculptæ fuerunt, in quibus depingendis ipse frequens pictori ade-
 „ rat & curabat; sed ut plurimum ut certa servaretur in omnibus proportio;
 „ deinde ut pictor non artem suam ostentaret, sed naturam imitaretur & ad il-
 „ lam quamproximè accederet. ^a Singulari enim nec alias usitata ratione icones
 „ stirpium depingi & sculpi fecit, plantas in partes dividendo & singula seor-
 „ sim spectanda exhibendo. ^b Ego, inquit Gesnerus, in meo stirpium Oceano pe-
 „ nè submergor & obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii &
 „ Camerarii incuriâ perierunt. ^c Perijt & praxis medica Gesneriana ex infinitis
 „ experimentorum & remediorum Schediasmatis ac Collectaneis congesta, quæ
 „ referente Schenckio servabatur inabsoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nu-
 „ perrimè accepi ab eruditissimo viro D. Sherafdo plurimas icones plantarum
 „ Gesneri curâ concinnatas, duobus voluminibus ut vocant *in folio* comprehensas,

^a Conring. In-
 trod. in Art.
 Med.

^b Gesn. epist. à
 C. B. Edit.

^c Schenck. Bi-
 blioth.

cum descriptionibus notisque manu exaratis Norinbergæ asservari in Bibliothecâ celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejusdem civitatis Physici. Mortuus est Gesnerus in Musæo suo, quo paulò antè quàm expiraret reduci voluit, lue pestifera, quæ Tiguri grassabatur correptus, anno 1565. ætatis 49. cùm fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitiis laboravit, quod ejus vestigia non fuerint secuti qui post ipsum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Gesnerus in flore & fructu plantarum. ^a *Ex his enim potius quàm foliis*, inquit ad Theodorum Zuinggerum perdoctum Medicum scribens, *Stirpium natura & cognationes apparent. His notis (à fructu, semine & flore) Staphisagriam, & Consolidam regalem vulgò dictam Aconito συμφοδης ἄναξ βοτάνας facile deprehendi.* Hinc in Epistola ad Adolphum Oeconem diligentem Medicum Augustanum, sententiam suam etiam apertè declarat. ^b *Melissa Constantinopolitana ad Lamium vel Urticam mortuam quodammodo videitur accedere, seminis tamen, unde ego cognationes stirpium indicare soleo, figurà differt.*

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perillustri Columnarum gente COLUMNA. oriundus, quæ inter nobiliores Italiae familias primas partes occupat, præ aliis commendandus est ob exquisitam Historiæ naturalis cognitionem. Nihil profecto adeo absolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operibus comparandum est, sive icones auctoris manu exaratas, sive descriptiones & dissertationes criticas spectes. ^c Hieronymus Columna, ut ait Thuanus, ex conjugè dilectissima Pompeium honoribus quibusdam in aula Romana defunctum reliquit, ac postremò & Fabium qui in naturali Historia industriam suam hodie exercet, scriptis in eo genere aliquot jam editis, & majore in posterum spe excitata. Anno 1592. opus omnino eruditum *φυτολογίου* nomine, cum iconibus 35 in lucem emisit; deinde *επιφύσεων* plantarum iconibus 156 ornatam juris publici fecit anno 1606. ejusque partem alteram anno 1616 cum iconibus 43. In hac præcipuè suam mentem non obscurè aperit de generibus plantarum institutendis: *Foliorum effigiem, inquit, in conferendis generibus parvi facimus; non enim ex foliis; sed ex flore seminisque conceptaculo, & ipso potius semine, plantarum affinitatem dijudicamus, respondente præsertim sapore, in reliquâ plantæ parte.*

Legitima igitur constituendorum generum ratio Gesnero & Columnæ tribui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, nisi ROBERTUS MORISONVS Scotus, Aberdonensis, qui per plures annos præfuit Hortis Serenissimi Principis Gastonis Aurelianensium Ducis, eam quasi ab Herbariis abalienatam renovasset, instaurasset, & primus ad usus quotidianos adjunxisset, quâ in re sùmis laudibus excipiendus, longè verò majoribus si à suis abstinisset.

JOANNI RATIO Socio Regio Londinensi, qui nullam fermè Historiæ naturalis partem intactam reliquit, non fuit satis quæcumque optima in singulis plantarum scriptoribus occurrunt, in unum corpus coacervasse, digessim, illustrasse, quamplurima nova addidisse, plantas etiam huc usque cognitatas in sua genera pulchrè distinxit, singulorum proprias notas recensens.

Ego verò post tantos viros his statuendis nequaquam incubuissem, nisi parvassem Herbariorum plurimùm interesse, ut omnes modi quibus characteres

plantarum institui possunt, in medium afferrentur. Non tamen ipse mihi tantum assumo, ut sine aliorum ope hoc à me præstari potuisse sentiam. In lucro posui quæ in cæteris optima visa sunt, & cum plura in Arte nostra desiderari animadverterem, collegi ipse me & mecum quasi sum collocutus ut certior fierem an tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri posset, quàm vulgari, quæ diuturno usu teri solet. Quamobrem Analiticam rationem adhibui, quæ ut mox patebit, coegit me ad Gesneri & Columnæ sententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tanti viri consecuti sunt, arte explorandi acquisivi, & operæpretium duxi, remque Herbariis gratam me facturum existimavi, si singulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit; addens quæ necessaria vel detrahens quæ viderentur inutilia.

Neque audiendi sunt illi, qui ad appellationem plantarum omnibus nominibus abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant afferri debere. Confusis enim nominibus plantarum, earum genera confundi necessum est. Confusis autem generibus, quæ specierum notio sese nobis offeret? Natura, ut aiunt, à methodo profus aliena videtur; quod etsi concedatur, homines tamen absque methodo rei adeo multiplicis & diffusæ, qualis est Botanice, naturam nisi obscure admodum comprehendere posse experientiâ convicti fateantur necesse est. Non levius errant qui veram specierum distributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum impositionem pendere existimant. Conditor rerum qui imponendorum plantis nominum facultatem nobis præbuit, in plantis ipsis notas insigniores posuit ex quibus peti debet similitudo illa quæ requiritur inter species ejusdem generis. Has notas immutare nequaquam possumus, neque ab earum contemplatione & usu abstinere, si erroris vitandi cura sit. Quod verò ad nomina spectat, etsi nunc quæ apte posita sunt, usurpare debeamus; qui tamen ea imposuerunt, alia sanè adhibere poterant: Ranunculum v. g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calamintham quod dixerunt Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea structuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet amplius nomen idem imponere plantis, quæ ejusmodi notis destituuntur: unde primus nominum delectus nostri juris est, notarum propriarum nequaquam.

Cum igitur illæ ex plantis ipsis eruendæ sint, prius inquirendum videtur quid sit Planta, & quænam ejus partes: nam etsi Theophrastus auctor gravissimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem esse, inque univendum de ea referre difficile, eam tamen descriptione depingere conabimur.

Definitio Plantæ.

PLANTA est corpus organicum, quod radicibus semper, seminibus fortè semper; foliis, floribus & caulibus ferè semper donatur.

Quænam Plantarum organa.

I. Namque ut descriptionem nostram explanemus, Clarissimus vir Marcellus Malpighius, Philosophus præstantissimus, naturæ operum explorator accuratissimus, Innocentii XII. summi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatomem instituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonstravit plantas præcipuè componi ex fistulis tenuissimis & vesiculis. Fistulæ duplicis generis sunt: aliæ alimento convchendo inserviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vasa, hæ pulmones plantarum quodammodo dici possunt, in fasciculum utræque veluti colliguntur in ipsis radicibus, disperguntur in ramis

eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctius aut laxius inter se conjunctæ vesiculas in interstitiis suis complectuntur; quas amplificare cogit alimentum in carnem veluti concrefcens.

II. Plantas etiam absque radicibus vivere non posse constat. Namque Cuscuta, quæ plantarum vilior videtur, radicibus non destituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò arefcentibus, capillamenta seu cauliculi Cuscute tuberculis quibusdam asperis arctè adhærent plantis quas comprehendunt, & in meatus earum sese insinuando, alimentum cæteris reficiendis institutum arripiunt: unde inter plantas parasiticas Cuscuta recenseri solet. Et revera quæ radicibus carere existimatur, magno radicum apparatu instruitur, ratione muneris accedentium ad cirros, quorum ope Hederæ rami abscissâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur, pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoso erumpentes.

Radicibus plantas omnes donati.

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis desiderantur. Tubera ipsa, pleræque Fungi species, foliis & caulibus carent. Filici, Capillo Veneris, Polypodio, Lingue Cervinæ, Musco & cæteris id genus plantis, flores denegavit natura. Semina singulis inesse naturali quodam judicio adducimur ad credendum; quamvis frustra explorentur in pluribus Musci & Fungi speciebus, tum & herbis in fundo maris nascentibus.

Nonnullas foliis & floribus destitui.

Omnes probabiliter semina obtinere.

Cæterùm plantarum partes tantum inter se commercium habent, ut aliæ aliarum causâ à natura institutæ videantur. Radices ab ipsa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules transmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia subactum floribus subministrant: flores sunt veluti viscera quædam ad fructus incrementum comparata; fructusque ad seminum nutritionem constituti. Hæc denique spectari debent tanquam ova quædam quæ singulas plantæ partes compendiarîò delineatas continent: nec revera ovum ovo similis, quàm semen cujusque plantæ ovis volatiliis & insectorum; idque Empedocles benè retulit suo carmine:

Οὕτω δ' ωτοκοῖ μικρὰ δένδρεα πρῶτον ἐλαίης.

Ut autem generum notas ex structura partium ex quibus plantæ componuntur, facilius eruamus, tria hic exploranda sunt. 1. Utrum affinitas illa seu similitudo quæ requiritur inter species ejusdem generis, in quinque partibus jam recensitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2. Utrum in singulis generibus earumdem partium sit habenda ratio, an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3. An affinitas illa præcisè peti debeat à partium structurâ, an ab earum affectionibus, quales sunt color, odor, situs, cæteræque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandi artem recurrendum est: partes scilicet plantarum ita invicem singillatim conjungendæ, ut demum illæ seligantur, ex quibus characteres generum ad perspicuitatem magis facientes, & ad usum magis accommodati constitui possunt.

Avist. de Gener. animal. lib. 1. c. 23.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cùm fieri nequeat ut plures species ejusdem generis occurrant, quarum radices, folia, caules, flores, seminaque similia sint. Tantùm abest ut hac arte genera firmarentur, quin potius stabilita destruerentur, & quælibet species genus sin-

Notæ propriæ Generum plantarum ex quinque earum partibus desumi nequeunt.

Neque ex quatuor.

gulare constitueret. Ex Ranunculis alius est radicibus tuberosis, alius grumosis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam, ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt: Ergo similitudo plantarum generica in nonnullis tantum earum partibus requirenda est. Hanc in quatuor partibus exigere nimium etiam videtur; cum metuendi locus sit ne affinitas illa in speciebus cognitis aut cognoscendis desideretur potius quam reperiatur. Laboratur vehementer in hoc argumento; & ut res facilius procedat, ea tantum videntur adhibenda notæ quibus carere non possumus, seu quod idem est, sine quibus genera stare nequeunt.

Hist. Oxon. part. 2. pag. 89.

Supponamus v. g. cum Morifono Glycyrrhizæ notas positas esse in caule altissimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, admodum dulcibus, siliquis curtis, compressis; quæ superveniunt floribus papilionaceis, dilutè cæreuleis seu violaceis: quis non videt hanc esse descriptionem non generis quidem, sed illius speciei Glycyrrhizæ qua vulgò urimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris similes; etiamsi caulis ejus longè brevior esset, radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Hinc manifestum est tres plantarum partes, duas aut unicam fortè usurpari posse ad itatuenda genera. Quapropter à simplicioribus ordiendum est; singulæque seorsim considerandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi posse non videtur. Fingamus v. g. à foliorum similitudine genus institui Plantaginis nomine, plantas omnes comprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt: quales sunt Plantaginis species vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus Plantaginis folio, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret? num magis ferendum esset aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderent, quæ foliis sunt Aconito similibus? Quot quæso Aconiti, Geranii, & Ranunculi species unâ confunderentur? Quamquam enim ratio ex foliis desumpta, veri quadam specie oculos ludat, tum maximè quod diuturniora sint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc sæpissime ad institutum nostrum inepta videtur. Plantæ siquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori posita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, seque ultro Ranunculi aut Geranii, si velis, species declarant. Quamobrem nullius generis character institui debet, nisi exploratis, suo tempore, singulis plantarum partibus.

Neque à Floribus.

Flores operi nostro non magis inservirent. Cucurbitæ scilicet, Convolvuli & Campanulæ species, floribus sunt planè similibus: nihilque ineptius foret quàm genus ex his compositum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, si sola florum haberetur notio, nec felicius res se haberet inter ipsa legumina & plantas leguminosas.

Aut Seminibus.

In seminum usu summa etiam erit difficultas. Melissa, Marrubium, Salvia, Betonica, Rosmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus stabilirent. Frustra hic naturæ scopum & finem, quæ soli fructificationi studuisse videtur, obijciunt aut partium præstantiam, quæ fructibus ut

putant.

putant, debetur. Non agitur hîc de naturâ sine aut partium nobilitate; sed de inveniendâ ratione plantarum in genera distribuendarum, in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris essent anteponendæ, si magis facerent ad commodum Herbariorum.

Exploratis singulis plantarum partibus, certum est duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas esse; ideoque bino vel terno ordine jungendas, rejectis iterum caulibus ad institutum nostrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi possunt vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia sumi possunt, vel cum floribus vel cum fructibus: Flores demum & fructus simul usurpari.

Sed ex duabus, combinandi Arte conjunctis.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò usus est: Ranunculi enim species quæ foliis sunt Aconiti & radice fibrosâ, à speciebus quæ foliis sunt Chærophylli & Rutæ radice grumosa se jungi deberent. Vitium idem occurreret in combinatione radicum & floris, aut radicum simul & fructûs; nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus similes sunt, ad unicum genus spectarent; perinde ac quæ similes sunt radicibus & fructibus ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia: nec majoris esset emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæso, occurrunt plantæ leguminosæ, quarum flores & folia sunt ejusdem conformationis? quid ex foliis si cum seminibus usurpentur auxilii? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & situ fructuumque structurâ parùm differunt, unius essent generis.

Non ex radicibus simul & foliis.

Neque ex radicibus simul & floribus: aut radicibus simul & fructu.

Non pariter ex foliis & floribus: neque ex foliis & fructibus.

Hæc cum ita sint, genera plantarum statui non posse liquet, nisi flores simul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonstrationis habere existimo; cum exploratis cæteris omnibus, sola videatur ad usum revocanda. Eumverò similitudo seu affinitas florum & fructuum longè magis absoluta est quàm cæterarum partium, si singulæ cum sui similibus comparentur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Antirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius speciei Antirrhini? an tam perfecta similitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis esse dicuntur? Quid pulchrius quàm tot species Ranunculorum & Rosarum, quarum flores & fructus in singulis eorum generum speciebus ad eò sibi formâ & structurâ respondent? Quis varias Campanulæ species ad idem genus referendas esse non concedat, ratione florum & fructuum.

Sed ex floribus simul & fructibus.

Harum rationum vim effugere conantur, qui methodo non opus esse contententes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, seu ex iis quæ apud Herbarios longo usu recepta sunt, desumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi species appellatæ sunt ratione floris & fructûs aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicis? Cur huic usui quem hominum arbitrium adduxit necessariò parere cogimur? His tria responderi debent.

Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

1. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam esse, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipsæ plantæ; quòd haud dubiè eveniret, si singulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non solum maxima oriretur confusio, sed memoria penitus obrueret-

tur infinitis propemodum nominibus.

Nobis veluti in-
natam esse.

II. Etiamſi characteres plantarum primo aſpectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui poſſe videantur, certum tamen eſt plerofque homines ſic affici floribus & fructibus, ut ſibi temperare vix poſſint, quin inter ſpecies ejuſdem generis recenſeant eas, quæ ſimili flore fructuque donantur. Quis Violæ v.g. nomen denegabit Herbæ Trinitatis Fuchſii, cum florentem eam aſpiciet? eſt foliis longè diverſam à Viola vulgari. Quis inquam, nomen idem non dabit Violæ montanæ, laciniato folio Cluſii? quamquam illa Geranium ita repreſentet, ut oculatiſſimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis proſectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantæque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ ſunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, Uvæ criſpæ! quas omnes vel moroſi Botanici floribus & fructibus conſpectis, uno ore & incredibili quadam conſenſione, Geranii nomine ſalutarunt. Adcò verum eſt omnes penè homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis inſitum eſt, eo uti maximè decet.

Et ab omnibus
fermè Herbariis
etiam inſciis u-
ſurpatam fuiſſe.

III. Nova plerifque plantis nomina nunc eſſent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in Arte noſtra ſtabilita ſunt, deſtruerentur, ſi foliorum tantùm vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus conſtituendis; nam in appellandis plantis florem ſimul & fructum multò ſæpius, quaſi naturaliter & quodam ut ita dicam inſtinctu ducti adhibuerunt qui ut diſciplinæ denuo inſtaurari cæperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamſi Geſneri & Columnnæ præcepta neglexiſſe videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt quæ floribus & fructibus ad Violam vulgarem accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut patet ex Pinace C. Bauhini; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas foliis Aconiti, Plantaginis, Graminis, Charophylli, Chamæmeli ſolo flore & fructu inter ſe ſimiles. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot ſpecies notæ ſunt, ſi foliorum aut radicum forma ſpectaretur. Ea lege Aſarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Aſari ſpecies recenſeri: Hincque earum nomina eſſent immutanda, cùm conſtet ſpecies ejuſdem generis eodem communi nomine appellandas eſſe, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium poſtremo, neſcio quo bono fato contigit demonſtraſſe hanc methodum cæteris omnibus præſtare & ſingulis generibus ita aptaſſe, ut magno Herbariorum commodo futuram ſperare auſim. Neque dubito quin Auſtores tanti conſilii, eodem ut ita dicam moderamine uſi fuiſſent, quod & ipſe adhibui, ſi generum ſingulorum notas decernendi locum habuiſſent. Habet enim iſta methodus (ut mihi quidem videtur) ſuum modum, quem ultra citràque nequit conſiſtere legitima plantarum cognitio, à quo ſi quis recedat, quæ firmiora ſunt in Rei Herbariæ turpiter cadere neceſſum eſt. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti ſumus, conſideratione abſtinendum eſt.

Opponunt quidam eam methodum univerſalem non eſſe, cùm non pauca

plantæ floribus aut fructibus vel utrisque careant. Deinde eam parum commodam videri, cum certa tantum eaque breviori anni tempestate flores & fructus vigeant, Proindeque vix aliis temporibus appellari possint. Postremò plurima etiam immutanda esse longo usu recepta & confirmata, si sola florum & fructuum habeatur ratio. His respondeo methodos illas universales ab hominibus potius expeti quam reperiri: nec in Arte Herbaria quærendam esse magis patentem sed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules si genera constituere possent, esse floribus & fructibus anteposenda: sed maxime exoptarim ut saxum hoc volverent per aliquot tempus, qui flores & fructus respuunt, solisque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum censent. Cum autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ serie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum est, quò illæ sese nobis manifestent. Quamobrem duo in his distinguenda sunt, nimirum si plantam ex semine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravimus natam, nobis appellandam offerant; ex semine v.g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratensis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejusmodi planta; etsi nondum flores & semina tulerit, vel etsi eas partes nos ipsi nequaquam observaverimus, quia certi sumus ejus folia non convenire nisi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti sunt. Sibilis excipiendus esset, qui negaret Clarissimo Raio Castaneas cæduas quibus sylvæ nostræ abundant, hoc nomine vocandas esse, quod fructum cum cortice coriaceo & calyce echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm si quis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non aude-ret appellare, eo quòdearum folia tantum sibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios simplex, bonaque fides sedere debet. Si verò plantæ appellandæ origo & profapia ut ita dicam ignoretur, hoc est si flores ejus fructusque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ sint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, nisi perspectis flore fructuque. Cum quotidiano usu comprobetur Herbarios, sola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda esse cum flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Parisiensi adolefcunt, nomen proprium nequaquam dabo, nisi fructum ediderint, vel ipsum aliunde acceperim. Hæ sunt v.g. Cortusa Americana, flore squallidè purpureo H. L. Bat. Cortusa Indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Christophorianæ Americanæ, Juglandis folio nomine missa, cæteræque ex quarum Pistillo dignosci nequit cujus figuræ fructus sit futurus.

Ut autem usui nos accomodemus, cui in hac disciplinâ non parum tribuendum est, florum quidem simul & fructuum formæ in singulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando sola florum & fructuum affinitas instituto nostro planè satisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus eâ quorum natura, solâ florum & fructuum formâ continetur, ut sunt Aconitum, Ranunculus, Rosa, Viola, cæteræque; reliqua quibus

Hanc methodum universalem non esse.

Duo statuenda sunt Genera plantarum; primi nempe & secundi ordinis.

aliud, præter floris & fructûs structuram accedet, secundi ordinis erunt: undè tantùm abest ut ceteras partes rejiciamus, quin potiùs iis utemur sæpissimè ad majorem Artis Herbariæ perspicuitatem, majusque Herbariorum commodum.

Exemplo sit Chamædrys. Hujus flos posterius in fistulam tenuatur, antè verò dilatatur in labiùm deorsum inflexum: staminibus plerumque incurvis, labii superioris locum occupantibus. Præterea semina quaterna perficiuntur in capsula tubulata, quæ floris calyx fuit: En generis primi ordinis specimen, quod non solum Chamædrym; sed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam verò nimium pateret, pluresque species contineret, quàm ut aptis brevibusque nominibus distingui possent, ne ab usu recedamus, tria genera secundi ordinis ex eo statuemus: Chamædryos, nempe notis addemus flores sparsim in foliorum alis nasci: Polii flores in capitulum densum colligi: Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc quisnam fructus ex singulis plantarum partibus capi possit, ad genera secundi ordinis instituenda.

Bulbocastanum sola radice formâ, quæ tuber est, à pluribus umbelliferarum generibus differt; nec exiguum ratione radicum discrimen intercedit inter Liliùm, Tulipam, & Coronam Imperialem. Lili radice ex squamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex tunicis componitur.

Situs, numerusque foliorum plurimum faciunt ad generum distinctionem. Fragariæ folia terna, Quinquefolii plura summo pediculo digitatim insident. In Pentaphylloide nec ordo nec numerus foliorum spectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & fructibus squamosis conveniunt: differunt foliorum situ, quæ in Abiete singularia & temerè sparsa; in Pinu bina ab eodem exortu; in Larice longè plura. Quibus plantarum investigatio curæ esse solet, ii testari possunt sævissima hyeme Genistæ, Cytisi, Anonidis species, ex foliis facile internosci: nihilque in Re Herbaria optabilius esset, quàm singula genera ex foliorum formâ constituere, si fieri posset.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculo fistuloso & simplici ab Hieracii speciebus differt: Suber ab Illice cortice fungoso: Scorzonera à Tragopogone calice squamato: Pseudodiictamnus à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni succus lacteus; Asclepiadis limpidus: Chrysanthemi flores aurei; Leucantheri candidi. Elychrysi calyx splendens; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique solo sapore eum à se invicem, tum à congeneribus dignoscuntur.

Facies illa exterior, quàm pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti sumus affectionibus; sed à crescendi modo, totiusque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Absinthium, Abrotinum & Artemisia eam formam præ se ferunt, quæ cum vix describi possit, facili tamen negotio vel ab ipsis mulierculis dignoscitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt; tuncque habitus plantæ consulendus est; sed ex solo illo habitu Systema Botanicum constitui nequit; nec ad ipsam faciem externam confugere debemus, nisi in rebus dubiis cum perspicuitas & majus commodum id postulant. Nastur-

Radices ad Genera secundi ordinis adhiberi debent.

Situs etiam, & numerus foliorum.

Caulis, cortex pediculus, calyx succus, color florum sapor.

Facies etiam externa seu totus plantæ habitus.

tium Alpium insipidum C. B. ad Turritum spectat foliis, floribus, siliquis, Pis. 105. totoque habitu; ad Nasturtium verò solis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimium tribuatur, cum pro genuino plantæ habitus suum potius unusquisque sequatur fingendi habitum. Gramen Parnassi toto habitu Clarissimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermano ad Varenianellam; Bryonia Zeylanica ad Balsaminam Americanam; Scolymus Chrysanthemus & Eryngium; nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iisdem generibus toto cælo, totoque habitu differre. Trahit sua quemque voluptas: quapropter longè satius est in iis tantum stare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, nisi res aliter præstari queat.

Hæc cum ita sint, regulas sequentes ipse mihi imposuit in Generum constitutione, non quidem perpetuas, cum in Re Herbaria aliquid usui aut sensibus sit concedendum, sed ab illis raro nec nisi gravi de causâ declinabo. Quædam leges. servandæ in generum institutione.

I. Plantæ quæ floribus & fructibus vel alterutro carent; in genera redigi prima. debent ratione rerum magis insignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus solo microscopio patefiunt.

II. Floris simul & fructus structuræ ratio semper habenda est, ad constituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cum id naturâ & usu acceptum habeamus, ut jam diximus. Secunda.

III. Floribus simul & fructibus standum est, cum abundè sufficiunt ad genera distinguenda. Tertia.

IV. Non solum cæteræ omnes plantarum partes; sed earum affectiones; Quarta. crescendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cum flos simul & fructus non sufficiunt ad genera rectè distinguenda.

V. Quò facilius supervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet Quinta. num tale genus mutarerur, si pars aliqua, aut affectio alicujus partis deesset. Agens v. g. de Mandragora à me ipso sciscitatus sum an rectè diceretur Mandragora radice fibrosâ, foliis laciniatis, si talis occurreret? undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cum sine his genus optimè stet: unde methodus ut ita dicam exclusionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum existimo, nisi aliter distingui nequeant; ne scilicet supervacanea desiderentur in speciebus reperiendis. Sic Populus à Salice solo habitu seu facie, Fœniculum foliis tenuissimis à congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur. Sexta.

VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim sæpe usu veniat ut eruditiores viri Etymologiis magis delectentur quàm notis propriis, certum tamen est non generis ipsius, sed unius tantum speciei quàm rei sibi notæ comparabant, rationem habuisse qui primi nomina imposuerunt: unde propter levissimam causam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; sed cujus nota propria è structura floris & fructus desumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantum speciem ob oculos habebat, quæ foliis ad Quercum quodammodo accedit.

non verò cæteras, quæ florem & fructum gerunt chamædryos vulgaris simi-
lem, quales sunt Marum Cortusi J. Bauh. & Scordium alterum sive Salvia
sylvestris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus constituendum, eam à
Græcis *ἰσίδρυμον* vocatam fuisse. Græci enim de ea specie qua utebantur locuti
sunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nomi-
navit herbam quæ circa vicina se convolveret, ab hoc nomine procul dubio
abstinuisset, si Dorycnium Plateau Clusii, & Lychuidis sylvestris speciem
Myconi Lugd. perspectas habuisset, quæ quamvis stent, floribus tamen &
fructibus ad Convolvuli species pertinent. Veruntamen ne cuiquam fortè mo-
lestum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus suo loco
quæ rationi magis consentaneæ videntur.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam
suprema in infima dividenda esse contendunt. Morisonus in eo minus laudan-
dus, quòd summum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora gene-
ra divisum: Onobrychis scilicet siliquis articulatis & asperis: Onobrychis si-
liquis echinatis, cristatis & spicatis: Onobrychis siliquis echinatis, sed in
capitulum conjectis, Plarani pilularum modo. Neque enim hac arte partium
structura clarè declarari potest, omniaque perturbarentur in disciplinis, si
eodem nomine res adeo diversas completi liceret.

Præstat tamen nonnunquam structurâ partium uti, qualis illa apparet sen-
sibus, quàm religiosa anxietate singulas ejus varietates perscrutari; nam et si
florum & fructuum structura veluti immutabilis spectetur, interdum tamen
diversitates nonnullæ occurrunt, quæ cum nonnisi ab iis qui artem secandi op-
timè callent animadvertantur, ne in morosi vel anxii notam incurrerem præ-
termittendas existimavi. Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin. aliæque
nonnullæ Trifolii species flore sunt Monopetalo; sed Papilionaceum ita men-
tiente ut ab aliarum ejusdem generis specierum, quæ flore sunt Polypetalo, di-
versus nequaquam videatur. An Propterea ex Trifolii genere excludendæ?
Limonii flores Polypetali sunt, mihi tamen Hispanias peragranti duæ occur-
rerunt ejus species flore Monopetalo: Limonium scilicet Hispanicum, frutes-
cens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hispanicum, multifido folio. Eas
autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuscemodi
nonnisi ab oculatoribus explorari possint in floribus illis exiguis. Linariæ flo-
res antè clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium
palato respondens. Inter species hujus generis duæ sunt, quarum flores ante-
rius hiant tubuli modo; Linaria scilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Lusita-
nica, villosa, Bellidis folio ampliore: Aliam ex Lusitania attuli, quæ cum pa-
lato careat propter labium inferius longiùs prominens, Linariam Lusitanicam
appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis,
Ptarmicæ species, quædam ex eodem semine flores proferunt nunc radiatos,
nunc flosculosos. Ex Chrysanthemis & Tagetis speciebus nonnullæ sunt flore
fistuloso, cæteræ vero radiato. Specierum Lychnidis capsula nullis dissepimen-
tis distingui solet; Lychnis tamen viscosa, purpurea, latifolia, lævis C. B.
capsulam habet in tria loculamenta divisam.

*Cl. s. App. ccliv.
Lugd. 817.*

Genera in supre-
ma & infima di-
vidi non debent.

Sensibus aliquid
tribuendum in
Re Herbaria.

Pin. 212.

His attentè consideratis, concludendum est methodum constituendorum generum ex floribus simul & fructus structura, non quidem universalem esse, ut jam annotavimus; sed omnium præstantiorem, cum longè pluribus generibus conveniat quam ulla alia quæ excogitari possit: neque ipse pro universali unquam habui aut habiturus sum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in usum esse revocanda, cum flores & fructus simul usurpati non sufficiunt; sed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille ut ita dicam generibus convenit, respuenda nequaquam videtur. Cum agitur de his varietatibus tunc liberum esse debet unicuique quam sibi voluerit, sententiam amplecti. Ego verò frequenter usurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud simile ad significandum species nonnullas à suis generibus nequaquam excludendas esse propter dissimilitudines quasdam, quæ vel à sensibus difficulter percipiuntur, vel leviores sunt quàm ut iis rei natura immutari existimetur. Dicam v. g. in posterum flores Liliæ convallium plerumque quinquepartitos esse, ut declaretur speciem ab hoc genere nequaquam arcendam esse quæ flores quadripartitos aut indivisos haberet; dummodò forma florum cæteraque respondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam statueretur, si exquisita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in singulis enim generibus adhiberi deberet, cum sæpius varietates occurrant, non solum inter species ejusdem generis, sed inter plantas ejusdem speciei, imò & inter partes ejusdem plantæ. Qui objiciunt fieri posse ut Mandragora occurrat flore Poly-petalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus, minus appositè facere videntur: nam si talis occurreret planta, novum genus haud dubiè esset instituendum, ut sæpius feci.

Quod ad distinctionem & differentiam specierum ejusdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, sapore, odore, magnitudine, situ, similitudine cum rebus vulgò cognitis, cæterisque aliis quibus species inter se maximè differunt; notæ autem specificæ à genericis accuratè distinguendæ sunt. Specificas appello quæ speciebus tantum conveniunt sive nonnullis, sive omnibus quæ cognitæ sunt; cum tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Rusci v. g. specierum vulgariarum flores è media folii parte prodeunt, non ideo tamen hanc notam specificam à genericis se junxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ angustifoliæ, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par; sed quia veritus sum ne intra spatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Rusci diversimodè positis. Herbariis non solum inventarum; sed inveniendarum cura esse debet, ne generis stabilita notarum redundantia corrumpantur.

Nomina plantarum sunt quædam veluti definitiones, quarum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam exprimunt. Numeri ad hanc rem longè minus omnimodi videntur. Hos enim nulla sequuntur in mente simulacra, & species tertia cum quarta vel quinta facilè confunditur, cum planta jam co-

Methodum aliam Aristoteli sumptam pluribus generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut dicitur, omnibus generibus posse accommodari.

De Specierum distinctione.

Quid Notæ specificæ?

Quid propriè sint nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

gnita sese nobis objicit. Nomen vero à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit un mentem eorum, qui similibus notionem cum eo conjunxerunt: sic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus est nemorosus vel silvaticus folio rotundo, alius pratensis erectus, acris; phragmites luteus, nemorosus & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia sint; quod singulis proprium est magisque sensibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad studium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipsæ nominibus carerent, vel si ex omnium consensu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum sonus & syllabarum numerus ac ordo discrimen indicaret quod inter genera, classes & species intercedit; sed hisce temporibus ea vix sperari possunt, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. Morisonus & Breynius nonnulla concinnarunt, quæ vix uno spiritu sustineri possunt.

MALVA annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & feminibus arcte iisdem verticillatim adherentibus.

ONOBRYCHIS major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatis, id est introrsum & retrorsum junctis, flore purpuro-rubente.

MESEMBRIANTHEMUM Africanum, frutescens, minus erectum, triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum inflexis, fructu turbinato, parvo, pentagono, lignescente, flore albo.

Aliud profectò est plantam appellare, aliud describere. Generum multiplicatione nihil utilius est ad nomina prolixiora vitanda, cum pauciores species brevioribus nominibus sint appellandæ: longèque facilius est plantas huc usque cognitatas ad sexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus statutis, novum tantummodo nomen introducatur, singularum specierum appellationes contrahens.

Non leviter errare videntur qui heteroclitas, spurias, degeneres, anomalas vocitare solent plantas, quæ ad genera sibi nota non penitus accedunt: quasi verò difficile sit nova effingere. Nonne satius est Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto salutare, quàm ex Morisono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, strobili instar. At, inquit, unica interdum quorundam generum species occurreret. Quid tum? nonne sperandi locus est eas amplificatum iri, si quo pede cæperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanicis impervius? Carolus Plumerius Massiliensis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrinâ tantum, sed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cum ad cognita tum ad nova genera referendas. Quis nescit Clarissimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis species attulisse, in quibus meritò reposuit Kali floridum, repens, Aizooides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipso proprium genus constituere fortè non fuit ausus, quòd unicum sibi notum esset. Breynius pariter cum primùm in Horto Beverningiano Leonurum conspexisset, novum genus condidit, cujus

alia

Hist Oxon. part.
2. pag. 121.

Ibid. pag. 130.

Breyn. Prodr. 2.

Nova Genera
audacter consti-
tuenda esse, ne
Species malè or-
dinentur.

Ibid. pag. 37.

Part. 2. pag. 72.

alia deinde species ex America missa fuit, & ad idem ipsum ob floris & fructus similitudinem amandavi Origanum fistulosum, Canadense Corn. Melianthi speciem unicam tantum novit Hermannus, alteram vero ex Insulis Americanis alimus in horto Regio Parisiensi: idem de Adharoda, Belladonna, Meniante, Pseudoacacia, Trachelio, Hydrocotyle, Plumbagine, Sicyoide, Damafonio, cæterisque usu comprobatum est. Luxuriosa namque est plantarum seges, & demetendæ collectis longè copiosiores sunt. Tantum abest ut ipse metuam ne species desiderentur in posterum, quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibusque memoriâ comprehendendis longè impares simus. Quis non miretur, potius quàm memoriâ teneat, immensum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clarissimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos Guilielmus Sherard magnificæ plantarum suppellectili insignis; Jacobus Bobartus Horti Oxoniensis præfectus meritissimus; Hans Sloane socius Regius Londinensis, spoliis insulæ Jamaicae clarus; Leonardus Plukenetius plantarum Almagesto & Phytographia colendus; Jacobus Pettiver musæo lauto & splendido prædicandus; Samuel Doody Horti Chelseiani custos, & plantarum diligentissimus explorator: ex Batavis præclarus vir Simon Beaumontius, & nobilis ille promontorii Bonæ Spei gubernator Simon Vander Stel; Fredericus Ruyfchius Re Anatomica & Herbaria commendandus; Casparus Commelinus paternæ dignitatis & doctrinæ hæres; Kiggellarius incredibili plantarum amore captus: ex Italis perillustris Senator Venetus Martinellus; Paulus Boccone tantis operibus notus; & Franciscus Cupani diligentissimus plantarum cultor & conquistor: ex Germanis D. Augustus Quirinus Rivinus methodo sua singulari celebrandus; Henricus Bernhardus Oldenlandius, Dioscoridis redivivi nomine dignus: ex Hispanis Jacobus Salvador Barcinonensis, gentis suæ Phœnix: inter Gallos vero Carolus Plumerius Massiliensis, ex Minimorum Ordine celeberrimo, Botanicus regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum investigatione dimovent; Petrus Garidellus Professor Rei Herbariæ apud Sexriaquenses, multo nomine laudandus; Lignonius demum & Sarracenus viri optimi, quorum prior in insulis Americanis, alter in Canada Regis mandato plantarum inquisitioni incumbunt.

Ingrediatur nunc ad explorandam rationem componendi Classes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, nisi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantum assequi possunt, vel progressionem discendi, aliorum libros assiduevolvendo, donec casus leonem plantæ quæ inquiritur obtulerit; vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eosque per manum ducat. Prior investigatio molesta est, longa, incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, versatur tota in generibus aptè disponendis: scilicet classium institutio aliud nihil est quàm eorum in plures quasi fasciculos distributio, cujus ope extempore & sine moderatore genus cujusvis plantæ dignoscatur. Quem scopum nullus quod sciam Herbarius spectasse, multo minus artigisse mihi videtur.

De methodo
classium planta-
rum instituenda.

Ad illum autem scopum assequendum, cum agitur de plantis quæ ex radici-

Classes petendæ
sunt ex una ex

bus, caulibus, foliis, floribus & fructibus constant, classes institui necessum est, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, floris nempe vel fructus: non utriusque, ne eadem esset classium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus classibus eadem usurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam noscere volunt, mentio fiat in classe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus constituta est. Namque hujus methodi præstantia in eo consistit, ut simplex sit uniusmodi, & sine mora plantarum nomina indicet: classe enim reperta ad generis cognitionem facile devenitur; cognito verò genere, species ignota & descripta nullo labore dignoscitur; nondescripta, ad proprium genus revocatur. Hæc est brevissima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque speciosæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis esse debet in classium institutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret classem qui plantas ignorat? Constat igitur classes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus constituunt, positum esse. Qua in re flos profectò anteferendus est fructui, cum exploratâ illius structurâ ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò statim pistilli aut calycis transversa sectione, futuri fructus natura sæpissimè dignoscatur paululum hac in re exercitatis; proindeque totius generis character per breviorẽ viam innotescat, modò liber in manibus adsit, in quo genera plantarum in suas classes ratione florum digesta sint, ipsaque genera instituta, ratione floris & fructus, ut præstare conatus sum. Si autem fructus adhibeatur ad classium constitutionem, annus proxime futurus expectandus est ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo sæpissimè exaruit, observari possit.

„ Hoc vitio laborare videtur methodus ANDRÆ CÆSALPINI, Aretini
 „ a præstantissimi Peripatetici, qui cum diu Pisis docuisset, & scriptis famam nominis propagasset, à Clemente VII. evocatus, Archiatros ejus fuit, & Romæ decessit initio anni 1602. VII. Cal. Mart. Hanc autem Botanices partem a nemine adhuc tentatam summo studio agitavit, & rationem plantarum per classes disponendarum, solus inter Herbarios philosopho dignam reliquit, petitam scilicet ex seminum formâ. Historiæ plantarum Cæsalpini nihil deest præter icones, quarum elegantia & nitor majorem sæpe famam compararunt scriptoribus quàm doctrina. Fuit insuper Cæsalpinus in rebus physicis, ut ferebant illa tempora, multum versatus, seminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes explicantur, cum fermentatione conferre non dubitavit. inest inquit in omni semine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum enim in ovo quædam particula continetur, in qua inest animalis futuri delinatio reliquum autem corpulentæ pro alimento est: sic in plantarum seminibus pars illa principatum continet, unde radix erumpit & germen. Est enim quasi corculum quoddam, reliqua parte seminis alimentum illi primò subministrare. Deinde excitato ignis principio in ipsis latente, ut calci contingit in humoris occursum, idem humor cum lacteâ seminis substantiâ permixtus & concoctus tanquam familiare alimentum, auget conceptum antea inchoatum.

partibus quæ generis naturam constituit ex solo flore nempe vel ex solo fructu.

Flos hoc in loco fructu præstat.

CÆSALPINUS.
 a Thuar. ad
 ann. 1602.

Lib. 1. cap. 6.

Clarissimus PAULUS HERMANNUS, etiam si diversè, plantas tamen ex solis fructibus in ordinem digessit in Flora sua Batava; sed neuter in animo habuisse videtur ut classium auxilio viam aperiret, quæ ad absolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & sine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis scripsere, quò multiplicem magis, eo minùs utilem ordinem secuti videntur. Multiformes illæ distributiones in quas genera vulgò partiri solent ad oculorum delicias, aut nescio quam animo sibi fingunt voluptatem potiùs, quàm ad utilitatem concinnatæ videntur; non secus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare solent. Quare hoc in loco abstinendum duxi à pluribus distributionibus quas Joannes Bauhinus cæterique peritiores anteaacti sæculi Botanici proposuerunt, Verticillatarum nempe, Asperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum Papposarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulbosarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studiosos enim, ex quo Parisiis doceo, has addiscere non posse, neque iis uti ad plantas extempore dignoscendas, nisi intra spatium plurimum annorum sæpenumero cognovi.

Fateor autem methodum meam nequaquam absolutam esse; cum classes plantarum quæ floribus carent, comprehendere nequeat; sed cum illæ pauciores sint, methodus quæ cæteris huc usque propositis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cum paucioribus vitiis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore assequendam conducatur; quod maximè cordi esse debet iis qui docendi munere funguntur: idcirco quandoque genera solo flore proxima, cæteris verò partibus diversa, conjungere coactus fui, ne à simplici methodo in qua cognoscendarum plantarum genuina ratio sita est, desciscerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis classium quas institui locus, in animum inducat ille suum, nulla breviori arte plantas addisci posse: perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur: genera enim plantarum simplici methodo in classes distributa, unicâ maximè parte convenire debent, cum unica sit Botanicæ clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex classibus capi possit, sæpè amittunt; faciliorem nempe plantarum cognitionem.

Uno verbo iterum dicam, in classium institutione solo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum est, cum agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus statuendis flos simul & fructus adhibendus, iisque alia quæ necessaria videntur ut accuratius distinguantur, addenda sunt. In speciebus verò dignoscendis omnes plantarum partes earumque affectiones usurpari debent. Igitur ut ad propositum meum redeam, cum brevior tutiorque constituendarum classium methodus omninò versetur in floribus, horum natura & usus altiùs à nobis explorari debent.

FLOS est plantæ pars coloribus propriis persæpè insignis, fructuique nascenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerimas ejus partes explicandas ministrare videtur.

De singulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat, Sæpissime autem ipsi cum tenero fructu conjunguntur.

Hanc methodum universalem non esse, sed magis commodam cæteris.

Anacephalæosis præceptorum Rei Herbariæ.

Quid Flos & cui cui interviat?

Florum differen-
tia.

Qui non adhærent fructui, ad tria capita pertinent: vel in eadem planta cum fructu partim junguntur & ab eo partim separantur, ut in Cucurbitaceis observare est: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præsertim amentaceis; vel in eadem specie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus ferunt, Ut urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæterisque contingit. Verumtamen non dissimulandum est tenerum fructum qui nulli flori adhæret, capillamentis quibusdam aut exiguis foliis proprii coloris ornati, quæ pro floribus vel eorum partibus haberi possunt; cum ne aliud quidem munus præstare videantur. An igitur ejusdem floris partes in variis plantæ locis disperguntur? in Nuce. v. g. Corylo, cæterisque, stamina nucamentis, petala tenero fructui innascuntur.

Flores esse veluti
quædam viscera.

Flores autem sunt veluti viscera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit sive enim semina vario motu, ordine, figura, formentur in singulis plantis; sive ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jamdiu delineatæ sunt partes evolvantur, alimento sincero indigent, cujus primum impetum ferre non possent, nisi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Illæ verò a staminibus tanquam à vasis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus est nutricandi tenerum fructum, ipsaque nutritio paucarum horarum vel dierum est: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantum indiget in prima partium explicatione, quæ periclitatur si flores rescentur quo tempore gestiunt expandi, nequaquam verò cum jam explicati fuerint.

Cur brevi pe-
reant.

Tribus fortè de causis flores brevi pereunt; tenuitate vasorum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem excrecente; alimenti denique in fructum transitu faciliori. Vasorum tenuitas in multis floribus tanta est, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque nascentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores sunt, quod ipsius pediculi vasa in petalis absque imminutione producantur fructus adolescens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem, ut exclusus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vasa molliora & crispà quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliusque alimentum recipere quàm petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus, fructus extrema vasa, quæ à flore ortum habebant, aeris elatere constringuntur & penitus contrahuntur. A calyce si supersit alimentum, tunc præparatur; si calyx desit, à fructus cortice seminibus ministratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur institutus. Superflue verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fistulosos, quibus fructus obduci solet, vel per cæcos ejusdem meatus si glaber sit, pulveris tenuissimi instar amandantur. Idèd calyces floribus ipsi sæpe diturniores sunt, quòd ad pediculum annectantur fortioribus vasis, quæ à fructu crescente non læduntur. In Papavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo, & pluribus Ranunculi speciebus, calyces prius cadunt quam flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores sunt monophylli, quoniam illorum basis, quæ

rotundior est & intercepta paucioribus vasis pediculo adhæret, quæ sæpè rumpuntur à flore se explicante.

Floris partium usus apertè declaratur in Tab. 1 quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum visceris instar perficiunt, & fructui nascenti 8 suppeditant; ineptis humoris partibus per stamina seu vasa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices seu receptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulæ illæ partes seorsim in eadem Tabula repræsentantur, scilicet petalum A quod inæ parti pistilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H positum, est apice I seu receptaculo donatum. Utrumque apparet etiam in figura K L. In figurâ E tuba pistilli quæ in hoc flore cava est G: in F verò loculamenta teneri fructus seminibus fæta exhibentur.

Explicatio usus
singularum par-
tium floris.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis separantur, usus idem ac eorum de quibus locuti sumus. In Cucurbitaceis. v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi sine intermissione subministrant. Cæteri verò, renum ut ita dicam, munus præstant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ species flores, aliæ fructus producant, res aliter fortè se habet. An corpuscula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul nascentes feruntur, ut veluti è torpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & scemina post Theophrastum, Prosperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cum in Hispania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re sciscitarem, certum nihil accipere potui. Præclarus tamen vir Hadgi Mustapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem Cristianissimum, non ita pridem Parisiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quàm Dokkyar anokhal vocant) in Spatham Palmæ sceminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inseri, quo tempore Spatha hiare solet. Flos enim explicatus pulverem fundit sine cujus affectione dactyli acerbi forent & insuaves. Imo & officulis carerent (hæc namque sæpè ita arescunt, ut deesse videantur) camelis tantum & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Parisiensi luxuriat fructibus quotannis onustus. Qui vero floribus gaudet, non occurrit, nisi in insulis Sequanæ & Matronæ longè distantibus; in Horto Regio tamen semina profert. An igitur uterque sexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera species hujuscemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in speciebus quibus insunt? capillamenta vero vel foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis destituuntur?

Calend. Junii
1697.

Quærent alii qui fieri possit ut flores, qui fructui nascenti imminet, Rosæ. v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipsi præbeant; cum ab hoc potius ad illos fluat. Respondendum est alimentum à pediculo per fructus cutim, sive illa crassior, sive tenuior sit, ad flores pervenire, ab his preparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vasa deferentia redire, & seminibus quæ centrum ejus occupant, distribui.

De partibus florum singillatim nunc tractandum est; quamvis illæ omnes

Quanam sint,
 quorum patres
 quid Petalum.

in singulis floribus non occurrant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Pistillum. Petala vocantur folia illa, que formâ & colore plerumque cæteris partibus præstant, quæque nunquam fiunt proprium seminis involucrium: unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores peralis donari existimantur, etiamsi illa subviridia sint & diuturniora, quia fructus involucrium nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod sciam Petali vocem propriè usurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis distingueret.

In notis ad Rech.
 pag. 853.

Quid stamina?

Stamina sunt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices sustinere solent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur sive bifida sint, sive simplicia ut in Centaurio majore, Dente Leonis, Aitere, Petasitide, cæterisque. Hæc autem prodeunt è summa parte nascentis fructus per flosculum, aut semiflosculum ipsi insidentem, ejusque vaginam pervadunt, ut videre est in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, flosculus A, & semiflosculus B, tum & vagina F quinque fulcris. nixa, repræsentantur longè quidem majora quàm à natura instituta sunt. Hæc etiam exhibentur in Tab. 3. Capillamentum I è summitate fructus N R in flosculum HGQ, ac vaginam D protensum, tum & vagina P P O aperta & explicata, quò facilius interior ejus facies pateat, De staminum usu jam dictum est. Capillamentorum idem videtur officium, superfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & sæpissimè interiori vaginæ faciei glutinis aut pulveris instar adhærentibus, ut videtur in fig. PPO. Quare singuli flores cujusvis generis sint, perinde ac animalium glandulæ, suis muniuntur vasis excretoriis.

Quid Apices?
 Tab. 4.

Apices vocantur summæ staminum partes B. D. BC. G. crassiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis similes, à staminibus ut plurimum distinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G, cujus stamina ipsa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorsum & sinistrorsum hiantia D. E. H. in Epimedio tamen K, LL. MM. ab imo ad summum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in se recipere, eorumque valvas à congestis excrementis diduci.

Quid Pistillum?
 Tab. 5.

Pistillum appello partem eam, quæ floris centrum inter stamina occupare solet & DE. Illud autem multiforme est, subrotundum, sphericum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fusi aut pistilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Gradillâ pediculi instar nascentem fructum sustinet. In Nymphaea alba caput sphericum representat, cui petala floris innascentur. Harum plantarum icones consule. Pistillum sæpè aliud nihil est quàm tenerimus fructus. In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circa quòd petala disponuntur. In plantis quarum fructus flori subest, vasis excretorii munere fungitur; in omnibus suprema ejus pars sive fistulosa D. sive solida crassescit, meatibus vesicis, aut tubis admodum exiguis obsita, per quos alimenti pars ineptior vacuatur, ut in Lilio C E, Papavere Rheade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula NOP videre est. Eadem pars multiscissa est quò facilius aer

Tab. 5.

ad femina ducatur, ac ea perficiat, lentoque succo obducitur, quo minima insecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

· Calyx, meâ quidem tententiâ dici debet pars floris posterior crassitudine quadam notabili à pediculo distincta. Calyx autem flores vel involvit vel sustinet vel utrumque præstat: scilicet in Ranunculo A, & Papavere BB involucri; in Thapsia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæterisque id genus fulcri; in Astrantia E, Rosa H, Pomo I, Pyro K, Punica L utriusque locum tenet: unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti sit partem interiorem floris quam pistillum appellamus, à posteriori cui calycis nomen fecimus accuratè distinguere, ex eo apparet quòd sine hac cautione, eadem quòd ad florem spectat planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & similium, quarum flores vulgò calyce carere existimantur; ac earum quarum flores eo revera destituuntur, quales sunt flores Lili vulgaris, Lili convallium, Polygonati & aliarum. Missum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, Plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione sequitur, quàm incommodi ex antiquæ abusu. Fructuum origo scilicet faciliùs indicatur & plantarum classes in sectiones commodius dividuntur: unde operæ pretium me facturum existimavi, si duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quòd à nullo Botanico hætenus præstitum mihi videtur. Qui de generibus scripserunt, affirmarunt v. g. Campanulam esse genus plantæ flore monopetalo, capsulâ in tres cellulas distinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipso originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte posteriori, cujusvis illa formæ sit, orti intelligendus est; sive illa florem tegat sive sustineat vel utrumque præster: qui verò à pistillo, à parte interna quæ floris mædium occupare solet, hîc enim agitur de ea partium distinctione quæ petitur ab earum situ, non verò à figura. Ratione pariter calycis & pistilli classes in sectiones varias distribuemus, majoris perspicuitatis causâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum observavi, cujus species nonnullæ à calyce, aliæ à pistillo nascantur. Non multùm laborandum est utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverso tempore cadant: primùm contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lyfimachia quàm siliquosam vocant, cæterisque. In eodem flore pistillum & calyx sæpè adsunt, & alteruter plerumque abit in fructum; rarò uterque nisi in Saxifragâ & Samolo. Calyx autem vulgò marcescit, & decidit cum pistillum sit fructus: calyce verò in fructum abeunte, pistillum arefcit. In nonnullis floribus geminus calyx adest involucri munus præstans ut in Malva. Interdum alius florem sustinet, alius eundem involvit ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus flosculosis, semiflosculosis, & radiatis. Calyx nempe communis totum florem involvit, quilibet verò flosculus aut semiflosculus proprio calyci insidet in semen abeunti, In nonnullis floribus flosculosis, flosculi à calyce quodam singulari, hoc est singularis structuræ, semine videlicet factofulciuntur, ut in Echinopo, Scabiosa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Magnus sæpè in hoc argumento nodus est, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent distinctio. Inter Herbarios convenit Rosæ, Caryophylli, Pyri, Cerasi flores calycem habere; Lilio verò, Tulipæ, Hyacintho, aliisque quamplurimis eum à natura denegatum fuisse. Sæpè tamen dubium est an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Asaro, quæ si inter plantas quarum flores ex petalis componuntur, recensentur, inter eas pariter numerandæ sunt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his observatur pro petalis haberi possit: verumque est eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter physicos absurdum non sit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem classè cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliisque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulbosarum verò & Tuberosarum classè Narcissus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narcissus, Narcisso-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujusvis coloris sint, pro calyce habenda sunt, cum proprium fiant seminis involucrum; pro petalis verò cum secus accidit, sive illa brevi pereant sive durent.

His diligenter exploratis, classium institutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores constant, vel ab earum structura: cum autem numerus petalorum sæpè incertus sit ut occurrit in Ranunculo, Pulsatilla, Caryophyllata, Clematite, aliisque speciebus ejusdem generis, structuræ magis immorandum est: Hæc enim constans est & magis speciosa; quin & numerum sæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

FLORES PETALIS DONATI seu **PETALODIS** dicuntur illi, qui præter capillamenta seu stamina, ex foliis constant in involucrum seminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Brassicâ, Fabâ, Petasitido, Bellide, &c.

Cæteri **STAMINEI** seu **CAPILLACEI** & **APETALI** ideo vocantur, quòd præter stamina nihil habeant unde nomen trahere possint, ut in Equifeto, Sparganio, avenâ, Bistorta, cæterisque. Hos calyce donari constat, exceptis Sparganio & Equifeto. Nucamenta pariter seu luli inter illos recensendi sunt, etiamsi stamina in nonnullis adeo brevina sint ut abesse videantur. Flores staminei parùm inter se discrepant; nisi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, sit plerumque proprium seminis involucrum, pistillum verò semen evadit.

Ex floribus qui ex petalis constant, alii simplices sunt, alii compositi.

FLORES SIMPLICES appello qui flosculis & semiflosculis carent, quales sunt flores Hyoscyami, Salyiæ, Cerasi & Statice etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex flosculis & semiflosculis; quales sunt flores Cyani, qui ex flosculis; Dentis Leonis qui ex semiflosculis; Doronici qui ex utrisque constant. Quid autem sit flosculus & semiflosculus mox dicemus.

Quomodo petala floris à calyce distingui debeant.

Quid flos petalodes.
Tab. 7.

Quid flos apetalos?
Tab. 7.

Quid flos simplex?
Tab. 8.

Quid flos compositus?
Tab. 8.
Tab. 266.

Flores simplices vel unico vel pluribus petalis donantur. Hi POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum simplicium monopetalorum differentie defumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana; ab infundibulo, Infundibuliformes; à rota, Rotati; ab animalium rostro, labiati vel Personati dicuntur.

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet: sed in eo tria maximè spectanda sunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum simul & latera ampla sint, neque os multò magis diffusum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multù recedit, qualis est flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera angustiora sint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonari & Cerinthæ observatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus.

CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffusus, si os lateraque fundo magis pateant; qualis est Acetabuli forma, flosque Malvæ, Asclepiadis, Bryoniæ. Demum si cæteris partibus os angustius sit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera est flos Arbuti, Rusci, Ericæ.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum definit, superiore in conum inversum vel in discum dilatata: Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram seu vas quod poculis inter bibendum supponi solet, repræsentet. Flos Auriculæ Ursi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis est. Flos verò Primulæ veris & Androsaces Hypocrateriformis, quia tubus ejus in discum, non in conum explicatur.

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borriginis, Anagallidis, Lysimachiæ.

FLOS LABIATUS in fernè tenuatur in fistulam, supernè in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est ut pistillum ejus abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturefcentibus, ut in Salviâ, Hormino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in classibus statuendis tota pender à floribus, deflectere mihi videor, cum fructus etiam mentio fiat in quorundam florum definitione: nam præterquamquòd id Herbariorum usu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem finierunt eum, cui geminum succedit semen; cur, quæso, pistilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cum floris partes non ignobiles sint, quarum alterutra semper abeat in fructum. ?

Flores simplices MONOPETALI ANOMALI, etiamsi pauciores, multiformes tamen sunt: nec singulari nomine comprehendi possunt, ut sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ se ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici possunt, quòd confectam faciem seu personam, rostrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Personati à labiatis differunt, quòd illorum pistillum abeat in capsulam feminum, à calyce omnino distinctam.

Florum simplicium polypetalorum differentie à similitudine cum aliis re-

bus vulgò cognitis sumi possunt: unde Cruciformes alios appellavi, alios Rosaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminosos seu Papilionaceos, cæteros verò Polypetalos anomalos.

FLOS CRUCIFORMIS.
Tab. 10. & aliiis.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur: crucis partium in modum positus; quales sunt flores Leucoii & Brassicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine posita. Pistillum autem semper abit in fructum.

FLOS ROSACEUS.
Tab. 10.

FLOS ROSACEUS ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem positus, quo planè modo petala florum Rosæ disponuntur. Ut videre est in Ranunculo, Quinquefolio, Præonia.

FLOS CARYOPHYLLÆUS.
Tab. 10. & aliiis.

FLOS CARYOPHYLLÆUS in eo differt à Rosaceo, quòd ejus petala ex ipso calice tanquam è tubulo emergant, ut sunt flores Caryophylli, Lini, Statice.

FLOS LILIACEUS.
Tab. 10. & aliiis.

FLOS LILIACEUS vel constat ex petalis sex, rarò tribus, vel in sex partes secatur ad Lili formam sæpe accedens. Ipsi autem proprium est ut pistillum ejus aut calyx abeat in capsulam in terna semper loculamenta divisam. Tales sunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Asphodeli, Ephemeris.

Tab. 10.

Hist. plant. lib. 2.
cap. 162.

FLORES simplices POLYPETALI ANOMALI, etiam si pauciores, multiformes tamen sunt, nec singulari nomine comprehendi possunt, exceptis leguminosis, quos Valerius Cordus à Papilionis formâ PAPILIONACEOS appellavit.

FLOS PAPILIONACEUS.
Tab. 10. & 209.

FLOS autem PAPILIONACEUS constat ex petalis dissimilibus, quorum superius *D Vexillum*, inferius *E Carina*; duo *F* quæ media sunt, *Alæ* nuncupari solent. Carina quoque sæpissime ex duobus petalis componitur, ut in Fabâ, Piso, Lathyro. Huic flori proprium est ut pistillum *L* abeat in fructum *O* qui siliqua vocari solet.

Tab. 11.

FLOS FLOSCULOSUS.
Quid flosculus.
Ibid.

Flores compositi triplici generis sunt; Flosculosi, Semiflosculosi & Radiati.

Tab. 2. 3.

Hist. plant. lib. 2.
cap. 6.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS.
Tab. 11.
Quid semiflosculus.

FLORES FLOSCULOSI ex plurimis flosculis componuntur densè positus eodemque calyce comprehensus, FLOS CULI autem sunt petala fistulosa, tenuia, quorum suprema pars ampliatur, multifariam, sæpius tamen stellæ instar divisa. Singuli quoque flosculi tenero plerumque fructui seu embryoni insident, è quo surdit capillamentum ultra vaginam eam protentum, de qua superius locuti sumus. Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocatur. Hujusmodi flores observantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus flosculi vocem usurpavit ad describendum florem Petasitidis.

FLORES SEMIFLOSCULOSI è semiflosculis conficiuntur densè in orbem positus eodemque calyce coercitis. SEMIFLOSCULUS autem est petalum infernâ tantum parte fistulosum, mediâ verò & supernâ planum ac veluti in linguam productum. SEMIFLOSCULI quoque tenero fructui seu embryoni insident, è quo surgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in flosculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius semiflosculos *Barbulas* appellavit.

Lib. 27. cap. 8.
FLOS RADIATUS.
Quid Discus.
Quid Corona.

FLORES RADIATI duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Discus* dicitur, ex flosculis rota constans, quæ circumferentiam seu limbum, *Corona*:

nominatur ex semiflosculis facta. Singuli flosculi & semiflosculi tenero suo fructui seu embryoni solent insidere, eodemque calyce cor prehendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur: tales sunt flores Asteris, Jacobææ, Chamameli, &c.

Reliquum est ut Classes plantarum inter se disponamus concinno ordine; his quidem à floribus stamineis esset ducendus ad magis compositos progrediendi; nisi experienciâ confirmatum esset, flores magis insignes & sensus afficientes incipientibus primùm offerendos esse: quapropter à simplicioribus quidem ordiemur qui ex petalis, non verò ex staminibus solis componuntur, herbasque & suffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimum separabimus. Quid herba, suffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ sunt, declarabitur.

In I. igitur Classe comprehendentur herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.

In II. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.

In III. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.

In IV. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.

In V. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.

In VI. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Rosaceis.

In VII. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Rosaceis Umbellatis.

In VIII. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.

In IX. Herbæ & suffrutices, floribus Liliacæis.

In X. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Papilionacæis.

In XI. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.

In XII. Herbæ & suffrutices, floribus Flosculosis.

In XIII. Herbæ & suffrutices, floribus Semiflosculosis.

In XIV. Herbæ & suffrutices, floribus Radiatis.

In XV. Herbæ & suffrutices, floribus Apetalis seu Stamineis.

In XVI. Herbæ & suffrutices, qui floribus carent & semine donantur.

In XVII. Herbæ & suffrutices, quorum flores & fructus conspicui desiderantur.

In XVIII. Arbores & frutices, floribus Apetalis.

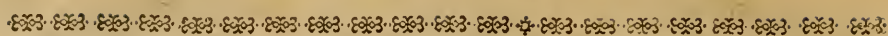
In XIX. Arbores & frutices, floribus Apetalis Amentacæis.

In XX. Arbores & frutices, floribus monopetalis.

In XXI. Arbores & frutices, floribus Rosaceis.

In XXII. Arbores & frutices, floribus Papilionacæis.

Cùm res in dubio vel extra regulas statutas versabitur, quod rarò admodum contingit, sententiam vulgarem amplectar. Sic Momordicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non separabo; quamvis earum flores dubiæ sint structura. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & similium apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè distent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrum fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA,

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore monopetalo, campaniformi.

FLOS CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos est, formamque campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor species sunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac classe. Campaniformis scilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit: campaniformis tubulatus, qui angustus est & oblongus: campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globosus, cujus os angustius est ventre.

SECTIO PRIMA.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum mollem & crassiusculum.

GENUS I.

Mandragora. *Mandragore.*

MANDRAGORA est plantæ genus, flore AB monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod infimam floris partem perfodit: abitque deindè in fructum E mollem, plerumque globosum, in quo F veluti nidulantur semina G ut plurimum reniformia. Mandragoræ species sunt.

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas* J. B. 3. 617. *Mandragoras* Dod. *Pempt.* 457.

Mandragora flore subcæruleo, purpurascente C. B. Pin. 169. *Mandragora fœmina* J. B. 3. 618. *Clus. Hist.* lxxxvij.

Mandragora flore subcæruleo, foliis minoribus, fructu globoso.

Mandragoræ species flore fructuque carentes, foliis obscure virentibus, subrotundis, fœtidis, radicibusque longis & crassis quas anthropomorphas appellant, dignosci solent.

Mandragora à voce Græca *μάνδρα* nomen invenit, quod circa mandras, seu pecorum stabula olim fuerit observata.

GENUS II.

Belladonna.

BELLADONA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D, posticæ floris parti B ad instar clavi infixum: quod deinde abit in fructum veluti globosum E mollem, septo intermedio F in duo loculamenta GH divisum, & seminibus fœctum L placentæ I K affixis. Tab. 13.

Belladonæ species sunt.

Belladonna majoribus foliis & floribus.

Belladonna minoribus foliis & floribus.

Belladonna frutescens, rotundifolia, Hispanica. *Solanum frutex, rotundifolium, Hispanicum. Barr. Icon.*

Belladonna Americana, frutescens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Clusius unicum iconem affert primæ speciei, quam foliis & floribus variare observavit. à C. Bauhino appellatur *Solanum μελανοκέραιος*. à J. Bauhino *Solanum manicum multis, sive Belladonna*. Quantum à Solano differat ex icone judicari potest.

Belladonam Itali hanc plantam nominarunt, quòd ea utantur ad fucum. *Bella Donna*. Pulchra mulier.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum
 abit in fructum mollem & satis exiguum.

GENUS I.

Lilium Convallium. *Muguet.*

LILIUM CONVALLIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimum globosum, & seminibus E dense congestis D fœctum. Tab. 14.

Lilii convallium species sunt.

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium convallium vulgò J. B. 3. 531. Lilium Convallium Dod. Pempt. 205. Muguet à fleur blanche.*

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus J. B. 3. 533.*

Lilium convallium ad radicem monanthemum Mentz. Pug.

Lilium convallium angustifolium Raii Synops. 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. Prodr. 136. Pin. 304. *J. B. 3. 533.*

Lilium convallium latifolium, flore pleno, variegato Didac.

K iij

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. *J. B. 3. 533. Lilium convallium floribus suave-rubentibus Lob. Icon. 173. Muguet à fleur carnée.*
 Ab eo genere excludendum est *Lilium convallium minus C. B. Pin. 304. ad Smilacis genus revocandum.*

Etiamsi Liliū convallium nomen ita fuerit longo usu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen est Lilium convallium à Lilio vulgari omninò differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

G E N U S II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14.

POLYGONATUM est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, plerumque globosum & seminibus foetum D, ut plurimùm subrotundis E.

Polygonati species sunt.

Polygonatum latifolium, vulgare C. B. Pin. 303. *Polygonatum vulgò Sigillum Salomonis J. B. 3. 529. Polygonatum Math. 954. Seau de Salomon.*

Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bat.

Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari simile J. B. 3. 529. Polygonatum latifolium 1. Clus. Hist. 275.*

Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi J. B. 3. 530. Polygonatum 3. latiore folio Clus. Hist. 276.*

Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpurascente Raii Synops. 148.

Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex singularibus pediculis J. B. 3. 529. Polygonatum latifolium 2. Clus. Hist. 276.*

Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno A. R. Par. 115. Seau de Salomon à fleur double.*

Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. Pin. 303.

Polygonatum humile, Anglicum Raii Synops. 148.

Polygonatum angustifolium, non ramosum C. B. Pin. 303. *Polygonatum angustifolium J. B. 3. 531. Polygonatum alterum Dod. Pempt. 345.*

Polygonatum angustifolium, ramosum C. B. Pin. 304. *J. B. 3. 531. Polygonatum vj. sive angustifolium ij. Clus. Hist. 277.*

Polygonatum Americanum, scandens, altissimum, foliis Tamni Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Polygonatum spicatum, sterile Corn. 32. Smilacis species est. Polygonatum spicatum, fertile Corn. 34. Smilacis species est. Polygonatum racemosum Corn. 37. floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, majus Corn. 39. floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, minus Corn. 41. floribus est polypetalis.*

Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè distinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis πολλὸν *multum*, & γένος *genus*, propterea quòd radices & caules polygonati geniculati sunt.

GENUS III.

Ruscus. *Houx-frelon*.

RUSCUS est plantæ genus, flore AD monopetalo, campaniformi & *Tab. 15.*
globoſo, cujus calyx BE multifariam ſcinditur, piſtillum vero CF ſurgit
è fundo floris & deindè abit in fructum ut plurimum globoſum GH mol-
lem, uno vel altero ſemine foetum IK plerumque duro.

Ruſci ſpecies ſunt.

Ruscus Myrtifolius, aculeatus. *Ruscus J. B. 1. 579. Ruscum Dod. Pempt. 744. petit Houx, Houſſon, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruscus latifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu folio inſidente C. B. Pin. 305. Laurus Alexandrina. J. B. 1. 574. Laurus Alex- andrina, Chamædaphne Col. Part. 1. 165. Laurier Alexandrin.*

Ruscus anguſtifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo inſidente C. B. Pin. 304. Bonifacia ſive Biſlingua J. B. 1. 575. Hippogloſſum, Laurotaxa Col. Part. 1. 165. Radix Idea, Hippogloſſon Col. Phytob. 64.*

Ruscus anguſtifolius, fructu ſummis ramulis innascente. *Laurus Alexan- drina, ramoſa, fructu è ſummitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cujus appendice Icon exhibitur pag. 681. Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Bleſ.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas hæc partes ex regulis jam ſtatutis in Iſagoge ab invicem diſtinguendas duxi.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum ſeu teſtam unicapſularem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapſularem.

GENUS I.

Cerinte. *Melinet*.

CERINTE est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tu- *Tab. 16.*
bulato, & multifido; cujus os in nonnullis ſpeciebus A clauditur; in
aliis verò C patet: ex floris calyce E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti
BD adinſtar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G
ex duabus teſtis ſubrotundis conſtantiem, in duo loculamenta H diviſis, ſemi-
ne foetis ut plurimum oblongo I.

Cerintes ſpecies ſunt.

- Cerinte quorundam major, versicolore flore J. B. 3. 602. *Clus. Hist. clxviij.*
Cerinte seu Cynoglossum montanum, majus C. B. Pin. 258.
- Cerinte quorundam major, flore ex rubro purpurascente J. B. 3. 603. *Clus. Hist. clxviij.* *Cerinte flore ex rubro purpurascente C. B. Pin. 258.*
- Cerinte quorundam major, spinoso folio, flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinte flavo flore, asperior C. B. Pin. 258.* *Cerinte quorundam major, flavo flore Clus. Hist. clxviij.*
- Cerinte quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Clus. Hist. clxviij.* *Cerinte minor C. B. Pin. 258.*
- Cerinte minor, flore albo Park. Theat. 521.
- Cerinte folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinte v. folio non maculato. Clus. App. alt. ad lib. v.*
- Cerinte Alpina, perennis, flore striato. *Glastum montanum Dalechampii Lugd. 1204. Isatis sive Glastum montanum Dalechampii J. B. 3. 603.*
- Cerintes species flore fructuque carentes foliis glaucis, albis maculis non raro notatis, plerumque dignosci solent.
- Cerinte à voce Græca $\chi\rho\sigma\acute{\iota}\varsigma$; quòd ad conficiendam ceram apibus infervire existimetur.

G E N U S II.

Gentiana. *Gentiane.*

GENTIANA est plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido B C : ex cujus calyce F G surgit pistillum D E, quod infimam floris partem perfodit, abique deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem I I, unicapularem K, seminibus fetum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ species sunt.

Gentiana major, lutea C. B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B. 3. 520. Gentiana Dod. Pempt. 342. Gentiane.*

Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B. 3. 521. Gentiana major, purpureo flore 1. Clus. Hist. 312.*

Gentiana major, floribus albis C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B. 3. 521. Gentiana major, albo flore Clus. Hist. 312.*

Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis distincto. Clus. Hist. 312.*

Gentiana Asclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Asclepiadis vulgò credita J. B. 3. 523. Gentiana 2. caruleo flore Clus. Hist. 312.*

Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & angustifolia, magno flore C. B. Pin. 187. Gentiana v. Gentianella major, verna Clus. Hist. 314.*

Gentiana Alpina, pumila, verna, major *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin. 188. Gentianula quæ Hippion J. B. 3. 527. Gentiana vj. Gentianella minor, verna Clus. Hist. 315.*

Gen-

- Gentiana Alpina, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina, verna, minor* C. B. Pin. 188.
- Gentiana Alpina, pumila, Centaurii minoris-folio. *Gentianella Alpina, estiva, Centaurea minoris foliis* C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax quinta Clusii, flore ceruleo, colore elegantissimo* J. B. 3. 527.
- Gentiana Alpina, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio* C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax, quarta Clusii, flore dilute purpurascente & ceruleo elegantissimo* J. B. 3. 527.
- Gentiana carulea, oris pilosis. *Gentianella carulea, oris pilosis* C. B. Pin. 188. *Gentianula lanugine ad singulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito* J. B. 3. 525. *Gentianella carulea, fimbriata, angustifolia, autumnalis* Col. Part. 1. 222.
- Gentiana cruciata C. B. Pin. 188. *Gentiana minor seu vulgi Cruciatæ* J. B. 3. 522. *Gentiana iij Cruciatæ Clusii* Hist. 313.
- Gentiana autumnalis, ramosa C. B. Pin. 188. *Gentiana annua Clusii 1, flore ex ceruleo purpureo, exiguo* J. B. 3. 526.
- Gentiana pratensis, flore lanuginoso C. B. Pin. 188. *Gentianella species quibusdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Clusii* J. B. 3. 526. *Gentiana viij sive Gentiana fugax ij Clusii* Hist. 315.
- Gentiana pratensis, flore brevior & major C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax, tertia Clusii, flore virescente & subceruleo, brevior & major* J. B. 3. 526. *Gentiana ix. sive Gentiana fugax iij. Clusii* Hist. 315.
- Gentiana utriculis ventricosis C. B. Pin. 188. *Gentianella altera, carulea, cordata* Col. Part. j. 221.
- Gentiana palustris, latifolia, flore punctato C. B. Pin. 188. *Gentiana punctato flore subceruleo Pennæ* J. B. 3. 528. *Gentiana xij punctato flore Clusii* Hist. 316.
- Gentiana angustifolia, autumnalis, major C. B. Pin. 188. *Gentiana palustris, angustifolia Ejusd. Gentianæ species, Calathiana quibusdam, radice perpetua, sive palustris* J. B. 3. 524. *Pneumonanthe Tabern. Icon. 787.*
- Gentiana omnium minima. *Gentianella omnium minima* C. B. Prodr. 97. Pin. 188. J. B. 3. 528.
- Gentiana ut refert Dioscorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum Rege, à quo etiam cognomentum habuit.

Lib. 3.
Cap. 3.

GENUS III.

Hydrophyllon.

HYDROPHYLLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ferè globosum, bivalvem FG & semine foetum H ejusdem penè formæ. Tab. 16.

Hydrophylli speciem unicam novi.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dentaria affinis, Echii flore, capsu-*

lâ Anagallidis A. R. Par. 77. Dentariæ affinis, Echii flore H. R. Par.
 Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis ὕδωρ aqua, & φύλλον folium, quasi
 diceret folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam sic appel-
 larit, obscurum; cum locis pinguibus quidem delectetur; sed non mul-
 tum aquosis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanelc.*

Tab. 16.
SOLDANELLA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi,
 & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C surgit pistillum D, infimæ floris
 parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E cylindraceum,
 apice F dehiscentem, ac plurimis feminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Soldanellæ species sunt.

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana quibus-*
dam J. B. 2. 817. Soldanella Alpina, minor. Clus. Hist. 309.

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella, Alpina*
major Clus. Hist. 308.

GENUS V.

Convolvulus. *Liferon.*

Tab. 17.
CONVOLVULUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campanifor-
 mi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D surgit pistillum C, infimæ
 floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum subrotun-
 dum EFG, membranaceum, ipso calyce plerumque involutum, modò uni-
 capsularem I, modò tricapsularem H, & feminibus fœtum KL ut pluri-
 mum angulatis.

Convolvuli species sunt.

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major J. B. 2. 154.*
Smilax levis, major Dod. Pempt. 392. Grand Liferon.

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant. Bar.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amstel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, crassiori & auriculato folio Bot. Monsp.
Helxine Cissampelos Adv. 274.

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab.
 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio subrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica*
J. B. 2. 165. Convolvulus Indicus, flore violaceo Eyst.

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo-purpurascente, semine albo H. R. Monsp.

Convolvulus Maderaspatanus, purpureus, Violæ martiæ foliis, floribus plu-
 rimis simul junctis Pluk. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

- Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos, folio subrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 55.*
- Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio subrotundo majori, Plum.
- Convolvulus Americanus, pilosus, flore luteo, umbone purpureo H. Amstel. 15.
- Convolvulus Americanus, maritimus, amplissimo folio cordiformi, flore maximo, purpurascente Plum.
- Convolvulus Americanus, amplissimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.
- Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetosæ, flore niveo Plum. cv.
- Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum. civ.
Convolvulus marinus, Pison 258. Edit. 1658. Convolvulus marinus seu Soldanella Marceg. 51. Edit. 1648.
- Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio crasso, cordiformi H. L. Bat.
- Convolvulus maritimus, major, Italicus, sinuato folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2.
11. *Soldanella vel Brassica maritima, major. C. B. Pin. 295. Convolvulus marinus, Soldanella affinis J. B. 2. 168. Convolvulo marino Imper. 671.*
- Convolvulus maritimus, nostras, rotundifolius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11.
Soldanella maritima, minor C. B. Pin. 295. Brassica marina sive Soldanella J. B. 2. 166. Soldanella Dod. Pempt. 395.
- Convolvulus minor, arvensis, flore roseo C. B. Pin. 294. *Helxine Cissampelos multis, sive Convolvulus minor J. B. 2. 157. Smilax levis, minor Dod. Pempt. 393. petit Liferon.*
- Convolvulus minor, arvensis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295.
- Convolvulus minor, arvensis, flore candido C. B. Pin. 294.
- Convolvulus minor, arvensis, flore albo cum purpureo umbilico C. B. Pin. 295.
- Convolvulus minor, arvensis, flore albo, puniceis lineis asperso C. B. Pin. 295.
- Convolvulus angustissimo folio, nostras, cum auriculis Pluk. Phytog. Tab. 24. fig. 3.
- Convolvulus ramosus, minor Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 37.
- Convolvulus Lusitanicus, flore cyanæo Bross. *Convolvulus peregrinus, caruleus, folio oblongo C. B. Pin. 295. J. B. 2. 166, Campanula exotica Ald.*
- Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.
- Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat. 171.
- Convolvulus Sicus, minor, flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.
- Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 12.
Scammonia Syriaca C. B. Pin. 294. Scammonia Syriaca, flore majore Convolvuli J. B. 2. 163. Scammonium Syriacum, Antiochenum. Lob. Icon. 620. Scamonée.
- Convolvulus Scammonia foliis æmulus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 17.
- Convolvulus Scammonia dictus, macrorhizos. Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 4.
- Convolvulus Syriacus, minor. H. L. Bat. App. 660.
- Convolvulus Linariae folio assurgens, *Volvulus terrestris Dalechampii. Lugd. 1425. J. B. 2. 160.*

- Convolvulus Linariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Clus. Hist. xlix.*
- Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellensis, flore rubro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 17.* hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii, pag. 622. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.
- Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Oleæ argenteo, molli C. B. Pin. 463. Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B. 1. 597. Dorycnium Plateau Clus. App. ccliv.*
- Convolvulus argenteus, umbellatus, supinus. *Lychnidis sylvestris species Myconi Lugd. 817. Lychnis sylvestris Campanula flore C. B. Pin. 206. Campanula Lychnidea J. B. 2. 803.*
- Convolvulus ramosus, incanus, foliis Pilosellæ C. B. Pin. 294. *Cissampelo ramoso di Candia Pon. Bald. Ital. 16.*
- Convolvulus Americanus, minimus, villosus, Helianthemi folio Plum.
- Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.
- Convolvulus cæruleus, hederaceo anguloso folio C. B. Pin. 295. *Nil Arabum quibusdam, sive Convolvulus cæruleus J. B. 2. 164. Asureus sive cæruleus, Convolvulus hederaceus, vel similacens exoticus Lob. icon. 623.*
- Convolvulus cæruleus, hederaceo, anguloso folio, latiori H. L. Bat.
- Convolvulus Indicus, villosus, Hederae folio tripartito, flore cæruleo H. L. Bat.
- Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibisco nonnihil similibus, angulosis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Althea vel Indicum C. B. Pin. 149. Turbit.*
- Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hist. 723. *Jeticou seu radix Mechoacan. Marcg. 41. Edit. 1648. Bryonia Mechoacana, alba. C. B. Pin. 297. Mechoacan. J. B. 2. 149.*
- Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice crassissima Plum.
- Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.
- Convolvulus Americanus, polyphyllus, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.
- Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirsutis. Plum.
- Convolvulus Americanus, villosus, pentaphyllus, & heptaphyllus major. H. L. Bat.
- Convolvulus Zeylanicus, villosus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.
- Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr. 134. Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin. 295.*
- Convolvulus folio lanato, in tres lacinias diviso, flore oblongo, purpureo Sloane. Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicensis, trilobatus, foliis tomentosa, lanugine densiori & lenissima, ac veluti adinstar utrinque ob-*

- ductis, flore peramanè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.*
 Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicae J. B. 2. 159. *Convolvulus argenteus, Althea folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Althea folio Clus. Hist. xlix.*
 Convolvulus argenteus, elegantissimus, foliis tenuiter incis. *Convolvulus argenteus, Althea foliis magis incis & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllus Munt. 503.*
 Ab eo genere excludendus est *Convolvulus minor, semine triangulo C. B. Pin. 295. qui species est Fagopyri.*
 Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus species se convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. Titimale.

TITHYMALUS est plantæ genus, flore ABC monopetalo, campaniformi, globofo, multifido, & duobus foliolis DE, MN cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Pistillum autem FG surgit è floris fundo ut plurimum trigonum, abitque deindè in fructum H ejusdem formæ, in terna loculamenta divisum, ac seminibus fœctum IK oblongis L. Tab. 18.

Tithymali species sunt.

- Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. *Tithymalus myrtifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.*
 Tithymalus arboreus, hortensis, latifolius: *ex semine prioris nascitur, sed folia ampliora sunt.*
 Tithymalus arboreus, tuberosa radice, mollioribus foliis, semine verrucoso aspero Bocc. Mus. Part. 2. 109. Tab. 88.
 Tithymalus arboreus, Africanus. *Tithymalus aphyllus J. B. 3. 676. Tithymalo aphylo, pianta di Mauritania Imper. 664.*
 Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amstel. 29. *Tithymalus Surinamensis, arborefcens, Cotini sive Coccigria foliis & facie Breyn. Prodr. 2.*
 Tithymalus Americanus, arborefcens, Cotini foliis minoribus & verticillatim nascentibus Plum.
 Tithymalus Americanus, arborefcens, foliis Amygdali obtusis Plum.
 Tithymalus Americanus, arborefcens, foliis Linariae Plum.
 Tithymalus Americanus, fruticosus, foliis Buxi Plum.
 Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amstel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.
 Tithymalus characias, rubens, peregrinus C. B. Pin. 290. *Tithymalus Amygdaloides sive Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Characias 1. Clus. Hist. clxxxviiij.*
 Tithymalus sylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. *Tithymalus sylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. Part. 2. 57.*

- Tithymalus Characias, folio lanuginoso C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias* ij. *Clus. Hist. clxxxviij.*
- Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Blef.
- Tithymalus Lithospermi majoris folio Bot. Monsp. App.
- Tithymalus latifolius Cataputia dictus H. L. Bat. *Lathyris major* C. B. Pin. 293. *Lathyris sive Cataputia minor* J. B. 3. App. 880. *Lathyris Matth. 1259. Espurge.*
- Tithymalus latifolius, Hispanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos* ij. *Clus. Hisp. 438.*
- Tithymalus arvensis, latifolius, Germanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos Fuschii* J. B. 3. 670. *Fuchs. Edit. in fol. 813.*
- Tithymalus Salicis folio tenuissimè serrato & villoso.
- Tithymalus nemorosus, villosus, mollior Barr. Icon.
- Tithymalus Myrsinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrsinites* J. B. 3. 674. *Tithymalus Myrsinites* 1. *Tab. Icon. 591.*
- Tithymalus incanus, hirsutus C. B. Pin. 292. J. B. 3. 666. *Tithymalus Characias, pratensis, hirsutus* Bot. Monsp.
- Tithymalus Curassavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirsutis, caulibus subrubentibus Prodr. Par. Bat.
- Tithymalus Curassavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prodr. Par. Bat.
- Tithymalus sive Esula exigua C. B. Pin. 291. *Tithymalus minimus, angustifolius, annuus* J. B. 3. 664. *Esula exigua Tragi* Lob. Icon. 357.
- Tithymalus exiguus, saxatilis C. B. Pin. 291. J. B. 3. 664. Bot. Monsp.
- Tithymalus seu Esula exigua, foliis obtusis C. B. Pin. 291. J. B. 3. 664. hujus icon occurrit in Bot. Monsp. cum icone Tithymali exigui saxatilis.
- Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monsp.
- Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore* J. B. 3. 673. *Esula dulcis Tragi. 298. Pithyusa seu Esula minor altera, floribus rubris* Lob. Icon. 358.
- Tithymalus Myrsinites, fructu verrucæ simili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucosus* J. B. 3. 673.
- Tithymalus Myrsinites, angustifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrsinites* ij. *Tabern. Icon. 592.*
- Tithymalus Amygdaloides, angustifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affinis, Linaria folio* C. B. Pin. 291. *Alypum Cam. Epir. 985. Alypum Mathioli Tithymalis affine.* J. B. 3. 676.
- Tithymalus Cyparissias C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupressinus sive humipinus* Lob. Icon. 356. *Esula officinarum Casalp. 374.*
- Tithymalus Cyparissias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.
- Tithymalus Cyparissius P. Alp. Exot. 65.
- Tithymalus Linariæ folio, lunato flore Mor. H. R. Blef.
- Tithymalus foliis Pini, fortè Dioscoridis Pithyusa, C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cyparissia similis, Pityusa multis* J. B. 3. 665. *Tithymalus Pineæ* Lob. Icon. 357.

- Tithymalus maritimus* C. B. Pin. 291. *Tithymalus paralius* J. B. 3. 674.
Dod. Pempt. 370.
- Tithymalus arboreus*; *Linifolius* H. R. Par. *Tithymalus maritimus*, *Juniperi folio* Bocc. *Rarior. Plant. 9.*
- Tithymalus maritimus*, *spinofus* C. B. Pin. 291. *Tithymalus Ragusinus*, *flore luteo*, *pentapctalo* H. L. Bat.
- Tithymalus Characias*, *angustifoliis* C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrsinites* *ij*, *angustifolius* *Tabern. Icon. 592.*
- Tithymalus Characias*, *folio serrato* C. B. Pin. 290. *Tithymalus ferratus* *Dalechampi* J. B. 3. 675. *Tithymalus Characias* *v. Dod. Pempt. 369.*
- Tithymalus Characias*, *radice pyriformi* Mor. H. R. Blef. *Tithymalus seu Ischas Ranunculi radice*, *capsulâ molliter echinata* D. Fagon *Schol. Bot. 124.*
- Tithymalus Characias*, *Salicis minoris folio* Mor. H. R. Blef.
- Tithymalus tuberosa pyriformi radice* C. B. Pin. 292. *Apios* J. B. 3. 666.
Tithymalus tuberosa radice, *Ischas Clus. Hist. cxc.*
- Tithymalus tuberosa oblonga radice* C. B. Pin. 292. *Apios sive Ischas altera* J. B. 3. 667. *Ischas altera Clus. Hist. cxcj.*
- Tithymalus palustris*, *fruticosus* C. B. Pin. 292. *Tithymalus magnus*, *multicaulis sive Esula major* J. B. 3. 671. *Esula major* *Dod. Pempt. 374.*
- Tithymalus Lusitanicus*, *latifolius*, *fructu exquisitè triangulâri.*
- Tithymalus Oleæ folio glauco*, *Narbonensis.*
- Tithymalus exiguus*, *glaber*, *Nummulariæ folio.* *Chamaesyce* J. B. 3. 667.
Dod. Pempt. 377.
- Tithymalus exiguus*, *villosus*, *Nummulariæ folio.* *Chamaesyce villosa, major,*
Cauliculis viridibus *Schol. Bot. 122.*
- Tithymalus rotundis foliis*, *non crenatis* H. L. Bat. *Peplus sive Esula rotunda* C. B. Pin. 292. *Peplus sive Esula rotunda* J. B. 3. 669. *Peplus* *Dod. Pempt. 375.*
- Tithymalus Helioscopius* C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt. 371.* *Tithymalus Helioscopius sive solisequus* J. B. 3. 669.
- Tithymalus annuus*, *erectus*, *folio oblongo*, *acuminato.* *Peplis annua, foliis acutis, flore muscoso* Bocc. *Rarior. Plant. 24.*
- Tithymalus annuus*, *supinus*, *folio rotundiore acuminato.* *Peplis minor* J. B. 3. 670. *Peplis*, *Peplus minor* *Tabern. Icon. 597.*
- Tithymalus maritimus*, *folio obtuso*, *aurito*, *rubro perinde ac caule.* *Peplis maritima, folio obtuso* C. B. Pin. 293. *Peplis* J. B. 3. 668. *Clus. Hist. clxxxvij.*
- Tithymalus maritimus*, *folio obtuso*, *aurito viridi perinde ac caule.* *Peplis maritima, folio obtuso, caule viridi* H. R. Par.
- Tithymalus Siculus*, *polycoccus*, *Portulacæ folio* Bocc. *Rarior. Plant. 39.*
- Tithymalus perennis*, *folio breviori & obtuso.*
- Tithymalus Hispanicus*, *folio longiori*, *cordiformi.*
- Tithymalus Alepicus*, *folio subrotundo & incano.*

88 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Tithymalus Americanus, humi fufus, ferratus, floribus in capitulum alis ad-
hærens, congestis Plum. *Tithymalus dulcis*, *Parietaria foliis hirsutis*, *flori-
bus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jam. 82. mal nom-
mée du Tertre 91.*

Tithymalus Americanus, erectus, ferratus floribus in capitulum longo pe-
diculo infidens, congestis Plum.

Tithymali species lac fundunt: undè nomen traxiffe credunt. $\pi\acute{\iota}\theta\eta$ *mamma*
μαλακός mollis, quasi mollis mamma. An ineptè diceretur Tithymalus lacte
carens?

GENUS VII.

Glaux.

GL A U X est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel pa-
rente vel clauso & multifido: ex cujus meditullio surgit pistillum B, quod
deindè abit in fructum seu testam C D, ut plurimum globosam, apice dehif-
centem, ac seminibus fœtam F exiguis, placenta E affixis.

Glaucis species sunt.

Glaux maritima C. B. Pin. 215. *Glaux exigua, maritima J. B. 3. 373. Lob. Icon*

Glaux maritima. flore albo.

Glaux palustris, flore striato, clauso, foliis Portulacæ.

GENUS VIII.

Oxys.

OX Y S est plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, &
multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D, floris infimæ parti B adinstar
clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum,
in quinque loculamenta ut plurimum divisum 1, 2, 3, 4, 5, extrorsum à basi ad
apicem dehiscencia, & seminibus fœta I huc illuc sæpè diffilientibus, propter
vim elasticam calyptræ K qua singula solent involvi.

Oxydis species sunt.

Oxys flore albo. *Oxys sive Trifolium acidum, flore albo J. B. 2. 387. Trifo-
lium acetosum, vulgare, flore lacteo C. B. Pin. 330. Trifolium acetosum*
Dod. Pempt. 578. Alleluia à fleur blanche.

Oxys flore purpurascente. *Oxys sive Trifolium acidum, flore purpurascente*
J. B. 2. 387. Trifolium acetosum, vulgare, flore purpurascente C. B. Pin.
330. Alleluia à fleur purpurine.

Oxys flore subcæruleo. *Trifolium acetosum, vulgare, flore subcæruleo C. B.*
Pin. 330. Alleluia à fleur bleuâtre.

Oxys lutea J. B. 2. 388. *Oxys sive Trifolium acetosum, flore luteo Dod. Pempt.*
579. Trifolium acetosum, corniculatum C. B. Pin. 330. Alleluia à fleur
jaune.

Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetosum, corniculatum, luteum,*
majus erectum, Indicum seu Virginianum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 184.

Oxys

- Oxys Americana, flore rubro, fibrosa radice. *Trifolium acetosum Americanum*, rubro flore Barr. icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.
- Oxys lutea, frutescens, Americana, Trifolii bituminosi facie Plum.
- Oxys purpurea, Virginiana, radice squamata. *Oxys purpurea, Virginiana, radice Lilii more nucleata, capitulis postquam defloruerit bulbillis ut in Allio corvino conflatis* Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 4.
- Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, amplis H. Amstel. 41.
- Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulbosa, Africana, flore purpureo, magno* Breyn. Cent. 1. 46.
- Oxys bulbosa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albido purpurascente H. Amstel. 43.
- Hujus generis speciebus folia terna singulis pediculis insunt, cordis effigiem, qualis illa pingi solet sæpè referentia, eaque saporis acidi, unde nomen ductum est; ὄξύς enim acidum significat; sed nihil hæc ad notam propriam faciunt.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in unicum semen.

GENUS I.

Rhabarbarum.

RHABARBARUM est plantæ genus, flore ABC monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus fundo pistillum D surgit, quod deinde crassescit E, semine foetum F triangulari G, capsulæ H triangulari pariter per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat. Tab. 18.

Rhabarbari speciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Dioscoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot.* 187.

Rhabarbarum dicitur quasi radix apud Barbaros nascens: occurrit enim apud fluvium *Rha*, quem *Vvolga* appellant in Moscoviâ,

S E C T I O V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum ex vaginulis aut folliculis constantem.

G E N U S I.

Cotyledon.

Tab. 19.

CO T Y L E D O N est plantæ genus, flore A monopetalo; campaniformi tubulato & multifido: ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abique deinde in fructum D è plurimis vaginulis constantem, in capitulum quoddam collectis, à basi ad apicem dehiscens, E, ac semine fœtis F ut plurimum minutissimo.

Cotyledonis species sunt.

Cotyledon major C. B. Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B. 3.*

683. *Cotyledon, Umbilicus veneris. Clus. Hist. lxxij.*

Cotyledon major, Lusitanica. *Cotyledon maximum, Lusitanicum Vir. Lusit.*

Cotyledon radice tuberosa, longa, repente Mor. H. R. Bles. *Cotyledon flore luteo, radice tuberosa, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L. Bat.

Cotyledon Africana, frutescens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cinctis. *Sedum Africanum, frutescens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum teretifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Tab. 223. fig. 1.*

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibrosa radice. *Sedum Africanum, umbellatum, album, foliis Gentiana cruciata angustioribus Prodr. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibrosa radice.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Cotyledon media, foliis subrotundis C. B. Pin. 285. quæ Gei species. Cotyledon media, foliis oblongis, serratis C. B. Pin. 285. Saxifraga species. Cotyledon media, subhirsuta, floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifraga species videtur. Cotyledon minor, foliis subrotundis, serratis. C. B. Prodr. 133. Saxifraga species. Cotyledon stellata C. B. Pin. 285. Sedi species.*

Cotyledonis specierum radix ut plurimum tuberosa, folia crassa acetabuli formâ: unde Cotyledon à *κωτύλον*, quæ cavitatem significat. In his tamen nequaquam sita est hujus generis nota; nam inter species recensitas aliæ sunt foliis planis, aliæ radice fibrosâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM est plantæ genus flore monopetalo quidem & campaniformi; sed non planè uniusmodi in singulis speciebus: quare seorsim describendus est. Tab. 26.

I. Igitur in nonnullis speciebus flos AC campaniformis est, multifidus; ex cujus calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti BD adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis GH plerumque constantem, à basi ad apicem deliscentem IKM, ac multo semine foetum N pappis instructo, placentæ asperæ L affixo.

II. In aliis speciebus flos etiam campaniformis est 1 sed inversus & multifidus, ejusque medullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem positis constans. Infimæ autem capituli parti 3 adinstar clavi infigitur pistillum 4 quod è calyce 5 surgit, abitque deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compositum, à basi ad apicem deliscentem 7, 8, ac multo semine foetum squamatum posito 11, pappis instructo 12, & placentæ 9 foliæ 10 affixo. His addendum est Apocyni species succo lacteo turgere. Tab. 27.

Apocini species sunt.

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum, floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum, lactescens, siliquâ Asclepiadis C. B. Pin. 303. Beidelsar Alpini sive Apocynum Syriacum J. B. 2. 136. Beidelsar P. Alp. Ægypt. 36.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo suavè purpurascens Par. Bat. *Apocynum latifolium, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. Ericu H. Mal. Part. 2. 53.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato suavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, suavè purpurascens Breyn. Prodr. 2.*

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obsoletè purpurascens Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn. 90. Apocynum Syriacum Clus. Hist. lxxxvij. Beid-el-ssar Vestling. in P. Alp. 28.*

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H. R. Par.

Apocynum erectum, Canadense, angustifolium, Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Asclepiadis, flore rubro, umbellato Bross. Apocynum minus, rectum, Canadense Corn. 93.*

Apocynum erectum, Canadense, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadense, humilius, angustissimo folio. H. L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, siliquâ longissima Mor. H. R. Bles.

Apocynum Indicum, foliis Androsæmi majoris, flore Lili convallium suavè-

- rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum*, foliis *Androsæmi majoris* H. R. Par. 59.
- Apocynum* folio subrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum* folio rotundiore, flore ex albo-pallescente J. B. 2. 134. *Apocynum* 1. latifolium Clus. Hist. 124.
- Apocynum* maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus*, purpurascens floribus C. B. Pin. 291. *Alypum* quibusdam sive *Esula rara*, flore purpureo J. B. 3. 676. *Esula rara* è Lio Venetorum insula Lob. icon. 372. *Esularara*, nostra, floribus purpurascens Donat. 39.
- Apocynum* maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus* sive *Esula rara*, è Lio Venetorum insula, flore albo. H. R. Par.
- Apocynum* Novæ Angliæ subhirsutum, radice tuberosa, floribus aurantiis H. L. Bar. App. *Apocynum erectum*, minus, latifolium, *Americanum*, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberosâ Breyh. Prodr. 2.
- Apocynum* Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis angustioribus Prodr. Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab. 76. fig. 6. *Apocynum Americanum*, Chamænerii foliis Par. Bat.
- Apocynum* Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bat.
- Apocynum* erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio lato, glabro Par. Bat.
- Apocynum* erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio lato, subhirsuto Par. Bat.
- Apocynum* erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio glabro, angusto Par. Bat.
- Apocynum* erectum, Africanum, subhirsutum, foliis undulatis Par. Bat.
- Apocynum* scandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villoso Par. Bat.
- Apocynum* scandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, subincanum, Par. Bat. *Apocynum scandens*, Africanum, hirsutum Prod. Par. Bat.
- Apocynum* scandens, Africanum, Asphodeli radice, angustissimo folio Oldenlandii Par. Bat.
- Apocynum* Americanum, Viticis folio.
- Apocynum* Americanum, scandens, amplo flore villoso, luteo, siliquis angustissimis Plum.
- Apocynum* Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.
- Apocynum* Americanum, scandens, foliis Amygdali, siliquis Emeri Plum.
- Apocynum* Americanum, scandens, siliquarum extrema parte vestibus hærente Plum.
- Apocynum* Americanum, scandens, foliis Citri, siliquis maculatis Plum.
- Apocynum* Americanum, scandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.
- Apocynum* arboreum, Canariense, Æleagni facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens*, Canariense, siliquis binis Nerii æmulis (*Cornicar insularis vulgò*) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab. 260. fig. 3.
- Apocynum* Hispanicum, frutescens, Linariæ folio.

Apocynum appellantur ἀπὸ τοῦ κυνός id est plantam caninam, nam Apocyni folia, ut ait Dioscorides, cum subacta farina in panes cocta & in cibo data, Lib. 4. cap. 81. canes necat.

G E N U S I I I .

Periploca.

P E R I P L O C A est plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat .ex calyce D surgit pistillum C, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum Apocyni fructui adeo similem, ut hæc duo genera ab auctoribus non soleant distingui. Tab. 22.

Periploca species sunt.

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo* C. B. Pin. 303. *Apocynum sive Periploca scandens, folio oblongo, flore purpurante* J. B. 2. 133.

Periploca altera Dod. Pempt. 408.

Periploca foliis oblongis, angustioribus. *Secamone P. Alp. Egypt.*

Periploca Monspeliaca, foliis rotundioribus. *Scammonia Monspeliaca, foliis rotundioribus* C. B. Pin. 294. *Scammonia Monspeliaca, flore parvo* J. B. 2. 136. *Apocynum iij. latifolium, Scammonia Valentina* Clus. Hist. 126. *Scammonia maritima Monspeliaca* Richier. Onomat.

Periploca Monspeliaca, foliis acutioribus. *Scammonia Monspeliaca affinis, foliis acutioribus* C. B. Pin. 294. *Apocynum latifolium amplexicaule* J. B. 2. 135. *Apocynum iij. latifolium.* Clus. Hist. 125.

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Brasiliensibus* Marceg. Edit. 1648. 20.

Periploca Americana, latifolia, siliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, scandens, siliqua oblonga, tumida & glabra* Plum. xcv.

Periploca Americana, scandens, Salicis angustissimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi se spargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, scandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, scandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, scandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur à περί circa, & πρὸν nexus; quasi diceret plantam scandentem & ad plantas vicinas se alligantem.

G E N U S I V .

Asclepias. Dompere-venin.

A S C L E P I A S est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi Tab. 228. patenti, & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum E posticæ floris parti B (cui respondet capitulum C quinquefidum) adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum, ex duabus vaginis FF plerumque constantem, mem-

94 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
branaceis, à basi ad apicem dehiscentibus K, multo semine H fœtis, pappis
instructo K, ac placentæ I squamatim affixo G. Ab Apocyno & Periploca
differt Asclepias, quòd lacte careat.

Asclepiadis species sunt.

Asclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Asclepias, sive Vincetoxicum multis flori-
bus albicantibus* J. B. 2. 138. *Vincetoxicum* Dod. Pempt. 407.

Asclepias angustifolia, flore flavescente H. R. Par.

Asclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Asclepias flore nigro quorundam* J. B. 2.
140. *Apocynum*. Col. Phytob. iij.

Asclēpias Africana, Aizooïdes. *Fritillaria crassa Promontorii Bona Spei* Stap.
in Theoph. 335. *Apocynum humile*, Aizooïdes, siliquis erectis, *Africa-
num* H. L. Bar.

Asclepias Africana, Aizooïdes, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocy-
num humile*, Aizooïdes, cauliculis longissimis, denticulis rarioribus donatum
Pluk. Almag. Bot. 37.

Ab Asclepiade medico nomen invenisse credunt Asclepiadem herbam.

S E C T I O V I.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo
tubus exurgit pistillum excipiens, quod in fructum
multicapularem abit.

G E N U S I.

Malva. *Mauve*.

Tab. 33. & 24.

MALVA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente
& multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D staminibus ple-
rumque onustus. Ex calyce verò Q surgit pistillum E F, infimæ floris parti
C, tuboque D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum G planum
orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimum involutum H, è
plurimis capsulis L M P constantem, axi I K ita circumhærentibus, ut sin-
gulæ ejus striæ capsulam suam quasi articulatione quadam excipiant, semine
fœtam N non rarè reniformi. His addenda sunt folia O minus quidem secta
quàm Alceæ, minusque villosa & incana quàm Altheæ folia.

Malvæ species sunt.

Malva rosea, folio subrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva
rosea sive hortensis*, flore carneo J. B. 2. 951. *Malva arborea sive hortensis*
Tabern. Icon. 765. *Malva hortensis*, flore simplici incarnato Eyst. *Rose
d'outre-mer ou de tremier*.

Malva rosea, folio subrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva rosea
sive hortensis*, flore albo J. B. 2. 951. *Malva hortensis*, flore simplici albo
Eyst.

Malva rosea, folio subrotundo, flore saturatius rubente C. B. Pin. 315.

Malva rosea sive hortensis, flore saturè sanguineo J. B. 2. 951. Malva rosea, flore simplici rubro Eyst.

Malva rosea, folio subrotundo, flore purpuræ modo relucente C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore ex rubro nigricante C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore violacco H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, flore simplici luteo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva hortensis, multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva rosea multiplex, flore pleno rubro Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno albo C. B. Pin. 315. *Malva rosea, multiplex, flore albo Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno incarnato C. B. Pin. 315. *Malva rosea multiplex, flore incarnato Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno nigricante C. B. Pin. 315. *Malva rosea, flore pleno atrorubente Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno luteo & subluteo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, Chalepensis, acaulos, flore pallide luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 524.

Malva Aceris folio, Virginiana, *Althea Ricini folio, Virginiana H. L. Bat.*

Malva Aceris folio, Americana, hirsuta. *Alcea Corassavica, hirsuta, parvo flore, foliis lobatis, Par. Bat.*

Malva Americana C. B. Prodr. 137.

Malva Americana, frutescens, hirsuta, floribus luteis in capitulum congestis Plum.

Malva foliis crispis C. B. Pin. 315. *Malva crispa J. B. 2. 952. Malva crispatis oris, Lob. icon. 651. Mauve frisée.*

Malva vulgaris, flore majore, folio sinuato J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, folio sinuato C. B. Pin. 314. Malva sylvestris, major Tabern. Icon. 768. Mauve.*

Malva sylvestris, folio sinuato, flore albo H. Edinb.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore purpuro-rubro H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo, candidis lineis inscripto H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore dilutè purpureo, duplo minori H. Cathol.

Malva sylvestris, atrovirenti folio, rotundiori, minus sinuato, majorique flore H. Cathol.

Malva arvensis, erecta, lucida, flore majore, *Malva arvensis recta, rotundo-acuminato, angulato folio, pallidè lucida, carneo flore, multò majore H. Cathol.*

Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, fo-*

- lio rotundo C. B. Pin. 314. *Malva sylvestris, minor* Tabern. Icon. 769.
Malva sylvestris, rotundo, variegato folio H. R. Par.
Malva folio vario C. B. Prodr. 137. *Malva stellata* J. B. 2. 950.
Malva trimestris, flore cum unguibus purpureis J. B. 2. 950. *Malva trimestris.*
Clus. Hist. xxiiij.
Malva Hederaceo folio C. B. Pin. 315. *Malva altera* Matt. 458.
Malva rotundifolia, glabra, ex Hispania, flore amplo rubello Pluk. Phytog.
 Tab. 44 fig. 3.
Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpurascente. Althea virens, ro-
tundifolia flore amplo, purpurascente, Italica. Barr. Icon.
Malva annua, flosculis albis, verticillatim nascentibus. Malva annua, ro-
tundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim geni-
cula ambientibus, & seminibus arctè iisdem verticillatim adherentibus. Mor.
Hist. Oxon. Part. 2. 521.
Malva hirsuta, folio cordato M. Hist. Oxon. Part. 2. 205.
Malva annua, hirsuta, foliis Hederæ angulosis. Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 521.
Malva Lusitanica, Ribesii folio.
Malva Indica, folio cordiformi. Alcea Zeylanica, folio latiori cordiformi H.
 L. Bat.
Malva Ulmifolia, semine rostrato. Althea Ulmifolia, semine rostrato H. R.
 Par. *Malva annua di Pernambuco* Zan. 133.
Malva Ulmifolia, semine cum gemino rostro. Alcea Virginiana, Carpini fo-
lio, flosculis minimis luteis, semine duplici rostro seu aculeo prædito. Mor.
Hist. Oxon. Part. 2. 528.
Malva Ulmifolia, semine cum gemino rostro, floribus racemosis. Alcea
Zeylanica, flosculis fasciculatim congestis H. L. Bat.
Malva Indica, foliis subrotundis. Althea rostrata, Cormandeliensis Pimpi-
nelle majoris folio subrotundo Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 3.
Malva Canadensis, Mori folio, semine cum gemino rostro. Althea Virginia-
na bidens, Pimpinelle majoris acutiore folio, flosculis minimis luteis Pluk.
 Phytog. Tab. 9. fig. 6. *Alcea Morifolia, Virginiana, minor* Schol. Bot.
 224.
Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.
Malva Americana, pampinea fronde, fructu subrotundo, echinato Plum.
Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.
Malva Americana, Hederæ terrestris folio & facie capsulis bifurcatis Plum.
Malva Americana, villosa, Melonis folio. Alcea Corassavica, Melonis folio.
 Par. Bat.
Malva à μαλάξω, aut μαλάσω, emollio, perinde ac μαλάχην, quòd emollien-
 di vim habeat.

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA est plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioscoride, foliis lanuginosis, & ut mihi videtur canescentibus. Quibus notis standum est, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in scriptis medicorum, à materiâ medicâ explodatur. *Ωνόμασαι δὲ αἰθαία, ἢ τὸ πελυαλθές καὶ πολυχρηστον αὐτῆς.* *Diosc. lib. 1. cap. 620*

Althææ species sunt.

Althæa Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa sive Bismalva* J. B. 2. 954. *Althæa Ibisus* Dod. *Pempt. 655. Guimauve ordinaire.*Althæa Dioscoridis & Plinii, folio magis angulato. *Malva sylvestris vel palustris, aut Ibisus folio angulosiori* H. L. Bat.

Althæa folio rotundiori, sive minùs acuminato H. Edinb.

Althæa vulgari similis, folio retuso, brevi Raii Sinopsf. 138.

Althæa frutescens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arborefcens* J. B. 2. 956. *Althæa frutex 1. Clus. Hist. xxiii.*Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alcea, Thuringiaca Camerario* J. B. 2. 955. *Althæa frutex iij. Clus. Hist. xxv.*Althæa frutescens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbia in Galloprovincia* Lob. *Icon. 553.*

Althæa frutescens, Hispanica, folio rotundiori.

Althæa frutescens, Lusitanica, folio rotundiori, undulato.

Althæa frutescens, Lusitanica, folio ampliõri, minus incano.

Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore* C. B. Pin. 315. *Malva arborea* J. B. 2. 952. *Malva arborefcens Eyst.*Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, nostras* Park. *Theat. 301.*Althæa Hispanica, foliis undulatis. *Malva Hispanica* Mor. H. R. Bles.

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioscoride folia haber divisa, ἔχουσα σύλλα ἐπεχρισμένα, qua notâ si notabilis sit, genus illud à Malvâ & Althæâ distinguemus. *Tab. 25. Lib. 3. cap. 1042*

Alceæ species sunt.

Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roseo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris* J. B. 2. 953. *Dod. Pempt. 656.*

Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.

Alcea vulgaris, seminum involucris hirsutis. H. Edinb.

Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana sive Alcea rotundifolia, laciniata* Col. *Part. j. 148.*

- Alcea Cannabina C. B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina* J. B. 2. 958. *Alcea fruticosa, Cannabino folio* Clus. Hist. xxv.
- Alcea major & procerior Raii. Hist. 605.
- Alcea hirsuta C. B. Pin. 317. *Alcea villosa Dalechampii* Lugd. 594. *Alcea villosa* J. B. 2. 1067.
- Alcea hirsuta, flore albo. H. R. Par.
- Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hist. 605.
- Alcea tenuifolia, crispa. J. B. 2. 1067.
- Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. *Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens.* Par. Bat.
- Alcea rosea, hortensis, mazima, folio Ficus. *Malva rosea, folio ficus.* C. B. Pin. 315. *Malva rosea, simplex, peregrina.* Tabern. Icon. 767.
- Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore albo.
- Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore luteo. *Malva rosea, folio Ficus, flore luteo* H. R. Par.
- Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore violaceo. *Malva rosea folio Ficus, flore violaceo* H. R. Par.
- Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore purpureo. *Malva rosea, folio Ficus, flore purpureo.* H. R. Par.
- Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore carneo. *Malva rosea, folio Ficus, flore carneo* H. R. Par.
- Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. *Malva rosea, folio Ficus, flore nigricante* H. R. Par.
- Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, nigricante & aspero. *Malva folio Ficus, altera.* C. B. Pin. 315. *Malva folio Ficus ejusd.* Prodr. 137.
- Alcea hirsutissima, Americana, frutescens Plum.
- Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes, quæ Althææ notis carent, & inter species Kermiæ recenseri debent. *Alcea vesicaria* C. B. Pin. 317. *Alcea Indica, magno flore* C. B. Pin. 317. *Alcea Indica, parvo flore* C. B. Pin. 317. *Alcea Indica, parvo flore, altera* C. B. Pin. 317. *Alcea Ægyptiaca villosa* C. B. Pin. 317.

GENUS IV.

Malacoides.

MALACOIDES est plantæ genus, flore Malvæ; fructu verò A Rubi, etiamsi sicco: constat enim ex pluribus capsulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, semine fœtis D plerumque reniformi E.

Malacoidis species sunt.

- Malacoides Betonicæ folio. *Malva Betonica folio* Mor. H. R. Bles. Bocc. Rarior Plant. 15. *Alcea Betonica folio, flore purpuro-violaceo* Barr. Icon.
- Malacoides folio anguloso. *Malva Tingitana, flore cæruleo, parvo* Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 2.
- Malacoides à μαλάχην, Malva.

GENUS V.

Abutilon.

ABUTILON est plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum ^{Tab. 25.} quodammodo referente, è plurimis vaginulis B conitante, axi D ita circumhærentibus ut singulæ ejus striæ capsulam suam C B quasi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, seminibus foetam F non rarò reniformibus.

Abutili species sunt.

Abutilon Dod. Pempt. 656. *Althæa Theophrasti*, flore luteo C. B. Pin. 316.

Althæa Theophrasti, flore luteo, quibusdam Abutilon J. B. 2. 958.

Abutilon Indicum J. B. 2. 959. *Cam. Hort. 3. Tab. 1. Althææ Theophrasti similis* C. B. Pin. 316.

Abutilon Indicum, fronde Pampinea, fructu quinquecapsulari. *Catu-Belocren. H. Mal. 6. 79.*

Abutilon caulibus asperis, hirsutis, folio acuto, fructu minore, stellato. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo. Prod. Par. Bat.*

Abutilon Africanum, foliis rugosis, & filiculis lanuginosis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpurascensibus Lign.

Abutilon Americanum, amplissimo folio, caule villosò Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio subrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, palustre, spicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente, ^{Tab. 26.} nec à Malvæ flore diverso, ex cujus calyce C surgit pistillum D, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, in plura loculamenta divisum F, apice dehiscens G, & plurimis seminibus foetum H.

Ketmiæ species sunt.

Ketmia Syrorum quibusdam C. B. Pin. 316. *Alcea arborescens, Syriaca ejusdem ibid. Alcea arborescens, glabra, Ketmia dicta* J. B. 2. 957.

Ketmia Syrorum, flore purpuro-violaceo. *Alcea Syriaca, flore purpuro-violaceo* H. R. Par.

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis* H. R. Par.

Ketmia Syrorum, flore flavo. *Althæa arborescens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo.* H. L. Bat.

- Ketmia Africana, Populi folio. *Althæa rosea peregrina*, fortè *Rosa Moscheutos Plinii Corn.* 144.
- Ketmia Africana, Populi folio subtus incano & caule virescente. *Althæa Indica*, *Ulmii folio*, *prægrandis*, *subtus incana*, *flore amplo*, *purpureo Pluk.* *Tab. 6. fig. 3.*
- Ketmia Africana, vesicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana seu vesicaria*, *trifolia*, *flore purpureo.* *Barr. Icon.*
- Ketmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compresso. *Bupariti H. Mal.* 1. 51.
- Ketmia Indica, Tilixæ folio. *Pariti sive Talipariti H. Mal.* 1. 53.
- Ketmia Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. *Althæa Indica*, *Gossypii folio*, *Acetosæ sapore.* *H. L. Bat.*
- Ketmia Americana, arborescens, Malvæ folio, Acetosæ sapore Plum.
- Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici. *Althæa arborea*, *rosea*, *Sinensis*, *flore simplici.* *H. L. Bat. Rosa Sinensis*, *quinquefolia Ferr. Flor.* 493.
- Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore pleno. *Sinensis Rosa arbuscula Ferr.* *Flor.* 485.
- Ketmia palustris, flore purpureo. *Althæa palustris C. B. Pin.* 316. *Althæa Sida dicta quibusdam J. B. 2. 957. Althæa hortensis sive peregrina Dod. Pempt.* 655.
- Ketmia caulibus asperis, hirsutis, fructu stellato, foliis lanceolatis. *Althæa caulibus asperis*, *hirsutis*, *flore incarnato*, *parvo Prodr. Par. Bat.*
- Ketmia Indica, folio hastato, fructu duro. *Alcea Indica*, *folio hastato*, *flore parvo*, *purpureo*, *longo pediculo insidente*, *pericarpio compacto*, *duro*, *in quinque cellulas*, *totidem semina includentes dispersito.* *Pluk. Phytog. Tab.* 7. *fig. 1.*
- Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica*, *magno flore C. B. Pin.* 317. *Bamia aliquatenus affinis*, *Sabdariffa J. B. 2. 960. Alcea Americana Clus. Hist.* xxvj.
- Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.
- Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica*, *parvo flore C. B. Pin.* 317. *Bamia J. B. 2. 959. Alcea Ægyptia Clus. Hist.* xxvij.
- Ketmia Indica, Vitis folio, flore flavo, pendulo. *Althæa Indica*, *Vitis folio.* *flore amplo*, *flavo*, *pendente H. L. Bat.*
- Ketmia Ægyptiaca, semine moschato. *Alcea Ægyptiaca*, *villosa C. B. Pin.* 317. *Belmuscus Ægyptia Honorio Bello J. B. 2. 960. Althæa Ægyptiaca*, *moschata*, *Abelmosch dicta Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 533.
- Ketmia Americana, hirsuta, flore flavo & semine moschato. *Alcea hirsuta*, *flore flavo & semine moschato Marcg.* 45. *Edit.* 1648.
- Ketmia Brasiliensis, folio Ficus, fructu pyramidato, sulcato. *Quingombo Lustinianis Congensibus & Angolensibus Quillobo Marcg.* 31. *Edit.* 1648. *Alcea Americana*, *annua*, *flore albo*, *maximo*, *fructu pyramidalis*, *sulcato.* *H. Amstel.* 37. *fig.* 19.

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalensis*, spinosissima, *Acerosa* sapore, flore luteo-pallido, umbone purpurascente, *H. Amstel.* 35. fig. 18.

Ketmia Americana, aculeata, flore amplissimo, coccineo Plum.

Ketmia Sicula, perennis, foliis moschatis, serratis. *Malva perennis*, *Sicula*, foliis moschatis, crispis *Bocc. Rarior. Plant.* 68.

Ketmia vesicaria, vulgaris. *Alcea vesicaria* C. B. *Pin.* 317. *Alcea solisequa*, multis *Veneta* J. B. 2 1068. *Alcea vesicaria* *Dod. Pempt.* 657.

Ketmia vesicaria, Africana. *Alcea vesicaria Capitis Bonæ Spei* *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 533.

Ketmia Americana, frutescens, Mori folio, flore purpureo Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio cordiformi, flore vario Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio angulato, fructu hispido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. Cotton.

XYLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, staminibus plerumque onustus. Ex calyce vero E, surgit pistillum D infimæ floris parti B, tuboque C. adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E subrotundum, in quaterna aut plura loculamenta divisum G, apice dehiscentem HI, feminibusque fœtum K obductis molli illa lanugine LM in fila ductili, quæ Xylon seu Gossypium appellatur. Tab. 27.

Xyli species sunt.

Xylon arboreum J. B. 1. 346. *Gossypium arboreum*, caule lævi C. B. *Pin.* 430. *Gossypium arboreum*, *Goene M. Segiar. P. Alp. Egypt.* 29. flore est atropurpureo.

Xylon arboreum, flore flavo. *Gossypium arboreum*, flore flavo H. L. *Bat.*

Xylon arboreum, caule spinoso. *Gossypium arboreum*, caule spinoso C. B. *Pin.* 430. *Bambage Indiano* *Pon. Ital.* 37.

Xylon sive Gossypium herbaceum J. B. 1. 343.

Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato Lign.

Xylon Americanum præstantissimum, semine virescente Lign.

S E C T I O VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum plerumque carnosum.

G E N U S I.

Bryonia. Coleurrée.

Tab. 29.
BR Y O N I A est plantæ genus, floribus A C monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita complecti solet calyx B D, ut ab iis se jungi nequeat: ex floribus autem alii steriles sunt A, nulli embryoni adhaerentes; alii fecundi, insidentes embryoni E, qui deinde abit in baccam F globosam vel ovatam seminibus foetam G subrotundis H. His notis addendi sunt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryoniæ species sunt.

Bryonia aspera sive alba, baccis rubris C. B. Pin. 397. *Vitis alba* sive *Bryonia* J. B. 2. 143. *Bryonia alba* Dod. Pempt. 400. *Coleurrée ou Vigne blanche.*

Bryonia alba, baccis nigris C. B. Pin. 297. *Bryonia nigra* Dod. Pempt. 399.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisus, fructu majori *Balsamina scandens* seu *Momordica Indica*, foetida, *Bryonioides fructu lævi*, majori, rubro Par. Bat. 103.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisus, fructu minori. *Bryonia Zeylanica*, foliis profunde laciniatis H. L. Bat.

Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias divisus, flore luteo Oldenl. *Bryonia Africana*, glabra, foliis profunde sectis, tenuioribus Par. Bat.

Bryonia Africana, laciniata, tuberosâ radice, floribus herbaceis Par. Bat.

Bryonia racemosa, foliis Ficulneis Plum. 83.

Bryonia Americana, Olivæ fructu rubro Plum.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, aspero.

Bryonia Canadensis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva*, repens, *Virginiana*, fructu minimo Banister Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 5.

Bryonia à voce Græca ἐπιω germino, pullulo, quod abundè pullulet.

G E N U S II.

Tamnus.

Tab. 28.
TA M N U S est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhaerentes; alii fecundi B insidentes embryoni C, qui deinde abit in baccam D plerumque ovatam, calyptrâ membranaceâ instructam F G, seminibusque

foetam E subrotundis. Tamno claviculi defunt.

Tamni species sunt.

Tamnus racemosa, flore minore, luteo-pallescente. *Bryonia lavis sive nigra racemosa* C. B. Pin. 297. *Vitis nigra quibusdam sive Tamnus Plinii, folio Cyclanini* J. B. 2. 147. *Vitis sylvestris* Dod. Pempt. 401. *Seau de nôtre Dame, ou Racine Vierge.*

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia lavis sive nigra, baccifera* C. B. Pin. 297. J. B. 2. 149.

Tamnus Americana, Anguriæ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, Tab. 28. patentibus & multifidis: ex quibus alii A steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii fæcundi B, insidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D Amygdalæ æmulum, carnosum, echinatum, in capitulum plerumque collectum & sub tenui cute unico semine E foetum.

Sicyoidis species sunt.

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadensis, monospermos, fructu echinato* Par. Bat. *Bryonioides Canadensis, villoso fructu, monospermos* Ejusd.

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. Σίυος enim Cucumerem, Σίυα Cucurbitam significat.

GENUS IV.

Momordica. Pomme de merveille.

MOMORDICA est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita sectis, ut è quinque petalis constare videantur: ex iis autem floribus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes, alii fæcundi B K insidentes embryoni C I, qui deindè abit in fructum modò magis E, modo minus N turbinatum, cavum F, carnosum, qui elastica vi rumpi solet G O & semina fundere L P, calyprâ seu involucro K R M Q obducta, plana, margine ut plurimum denticulato.

Momordicæ species sunt.

Momordica vulgaris. *Momordica Cast. Dur. 61. Charantia* Dod. Pempt. 670. *Balsamina rotundifolia, repens, sive mas* C. B. Pin. 306. *Balsamina Cucumeraria* J. B. 2. 251. *Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel* H. Mal. 8. 18.

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel* H. Mal. 8. 17. *Balsamina Cucumerina, Indica, fructu majore, flavescente* H. Amstel. 103.

An flos Momordicæ mono petalos sit ad centrum usque divisus, an verò ex quinque petalis constet, obscurum : quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus separandum non duxi, Differt à Cucumere fructu unicapsulari, vi elastica prædito. Cum Balsaminâ vulgò solet confundi ; sed plurimum ab ea distat.

GENUS V.

Cucumis. *Concombre.*

31 & 32.

CUCUMIS est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus patentibus & multifidis; ex quibus alii steriles sunt A B, nulli embryoni abhærescentes ; alii sæcundi insidentes embryoni C qui deindè abit in fructum D E carnosum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G divisum, & seminibus sæctum oblongis HI.

Cucumeris species sunt.

Cucumis sativus, vulgaris, maturo fructu subluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris*, viridis J. B. 2. 245. *Cucumis vulgaris* Dod. Pempt. 662. *Concombre.*

Cucumis sativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris*, albus J. B. 2. 245.

Cucumis flexuosus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longissimi* J. B. 2. 247. *Cucumis oblongus* Dod. Pempt. 662.

Cucumis sylvestris, Aspinus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis sylvestris sive Aspinus* J. B. 2. 248. *Cucumis sylvestris* Dod. Pempt. 663.

Cucumis sylvestris, folio sinuato & dissecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius* Chate J. B. 2. 248.

GENUS VI.

Melo. *Melon.*

Tab. 32.

MELO est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus : ex iis autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes ; alii vero sæcundi, insidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimum ovarum A, glabrum aut rugosum, in terna loculamenta divisum B quæ bifariam secari videntur, seminibus sæctum oblongis C.

Melonis species sunt.

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones* J. B. 2. 242. *Melo sive Melopepo vulgò*, *Cucumis Galeni* Dod. Pempt. 663. *Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, semine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hispanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moschatellinus*, rotundus, parvus & Pyriformis J. B. 2. 244. *Melo sacharinus* Tabern. Icon. 469.

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo

Melo reticulatus J. B. 2. 244.

Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.

Etiamsi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu suavi distinguatur, plus tamen faciei externæ tribuendum est: neque enim ineptè diceretur Melo insipidus, aut Melo foliis angularis.

Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græca *μηλον*, quod Pomum significat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, ex quibus alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii fecundi seu embryoni insidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnosum, cortice nonnunquam duro, tuberosum, cavum, in tres partes C sæpe divisum, seminibus fœtum D. planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ spongiosæ affixis. Tab. 33.

Peponis species sunt.

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*

Pepo vulgaris Raii Hist. 639. *Cucurbita foliis asperis, sive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aspero C. B. Pin. 312.*

Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyst.*

Pepo fructu pilæ palmaris formâ. *Cucurbitula pilæ palmaris non multò major, rotunda J. B. 2. 218.*

Pepo fructu minimo, spherico. *Cucurbita aspera, minima, spherica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*

Pepo fructu subrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aspera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbita turbinata, majores, alba J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, subcrocco. *Cucurbita aspera, turbinata, subcrocea J. B. 2. 223.*

Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aspera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*

Pepo fructu parvo, Pyriformi. *Cucurbita aspera, Pyriformis, parva, alba J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente. *Cucurbita aspera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente, alter. *Cucurbita aspera, pagillaris ex rotundo oblonga J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, ferè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A subrotundo, carnosio, striato, angulato, in quinque partes plerumque secto B, seminibus fæcto compressis C, placenta spongiosæ affixis.

Melopeponis species sunt.

Melopepo compressus C. B. Pin. 312. *Tabern. Icon. 470. Cucurbitæ genus, sive Melopepo compressus alter Lobelio J. B. 2. 226.*

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita aspera, folio non fisso, fructu maximo, albo, sessili J. B. 2. 221. Pepo compressus, major C. B. Pin. 311.*

Melopepo flavescens, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo latus & depressus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberosa J. B. 2. 227.*

Melopepo fructu Citriforimi. *Cucurbita clypeata affinis, ovalis, angulosa, ad Citrum nonnihil accedens J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu conico. *Cucurbita clypeata affinis, à pediculo in conum desinens J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbita clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinata J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B. 2. 218.*

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis sive Siciliana, Melopepon latus à nonnullis vocata J. B. 2. 224. Melopepo clypeatus Tabern. Icon. 470.*

Melopepo verrucosus. *Cucurbita verrucosa J. B. 2. 222.*

Melopepo tuberosus & verrucosus. *Cucurbita clypeiformis, tuberosa, & verrucosa J. B. 2. 227.*

Melopepo verrucosus, flavescens, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo verrucosus, albicans, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis albicans, folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo verrucosus, fructu & semine albis. *Cucurbita alba, verrucosa J. B. 2. 224.*

GENUS IX.

Anguria.

ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas laciniis dissecto & fructu eduli.

Anguriæ species sunt.

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthidis secto, semine nigro, quibusdam Anguria J. B. 2. 235. Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt. 664.*

Anguria Indica, maxima H. L. Bat.

Anguria triphyllus, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus*, fructu variegato Plum. 99.

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguria foliolatiore, aspero, fructu minore, candido, spinulis obtusis, muricato Sloane Cat. Plant. Jam. 103. Cucumis sylvestris, Americanus, Anguria folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, spinosis tuberculis, Memoranda instar muricato Pluk. Phytog. 170. fig. 3.*

GENUS X.

Cucurbita. Calbasse.

CUCURBITA est plantæ genus, floribus A B campaniformibus patentibus, & plerumque ita sectis ut ex quinque petalis constare videantur: ex floribus autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhaerentes; alii verò fecundi seu insidentes embryoni C, qui deinde abit in fructum, in quibusdam speciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in sex loculamenta plerumque divisum E, seminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtusis G; inde latioribus, & quasi introrsum emarginatis F. Tab. 35.

Cucurbitæ species sunt.

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita longior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita falcata figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, sessilis, flore albo C. B. Pin. 312. Cucurbita latior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita Americana, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita prior Dod. Pempt. 668.*

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C. B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria, folio aspero, major. *Cucurbita alba, aspera, fructu longo collo J. B. 2. 224.*

Cucurbita lagenaria, fructu aspero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aspera J. B. 2. 224.*

GENUS XI.

Colocynthis. Coloquinte.

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias dissecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthis species sunt.

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B. 2. 232. Dod. Pempt. 665. Coloquinte ordinaire.*

- Colocynthis fructu rotundo, striato. *Cucurbita folio aspero, amaro* J. B. 2. 228. *Pepo rotundus, Melonis effigie* C. B. Pin. 311. *Pepo sylvestris* Dod. *Pempr.* 668.
- Colocynthis fructu grandis, rotunda Cord. Hist. 115. *Cucurbita aspero folio, amara, grandis, rotunda, viridis* J. B. 2. 229.
- Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungosa & lavis* Cord. Hist. 118.
- Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aspera, amara, fructu parvo, globoso, colore vario* J. B. 2. 230. *Colocynthis Pomiformis, cortice maculato* C. B. Pin. 314.
- Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aspero, colore vario* J. B. 2. 230.
- Colocynthis fructu Aurantio simili. *Cucurbita minima, lutea, amara* J. B. 2. 231.
- Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aspero folio, amara, grandis, oblonga, viridis* J. B. 2. 229. *Colocynthis grandis, oblonga* Cord. Hist. 114.
- Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hist. 115. *Cucurbita oblonga, non angulosa, colore viridi, amara, folio aspero* J. B. 2. 229.
- Colocynthis turbinata Cord. Hist. 115. *Cucurbita aspero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inscripta, parva* J. B. 2. 229. tum & *Cucurbita sive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata* J. B. 2. 230. *Colocynthis Pyriformis seu Pepo amarus* C. B. Pin. 313.
- Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis* J. B. 2. 231.
- Colocynthis fructu compresso. *Cucurbita sessilis & compressa, flava, amara* J. B. 2. 231.

S E C T I O VIII.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum siccum.

G E N U S I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 57.

CAMPANULA est plantæ genus, flore AB monopetalo, campaniformi & multifido: cujus calyx CD abit in fructum membranaceum EF G, in tria vel plura loculamenta H divisum, in quorum commissurâ axis I positus est, tribus placentis instructus L quibus adhaerescunt plurima semina in nonnullis speciebus minutissima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem spargi solent per foramen KO singulis loculamentis proprium.

Campanulæ species sunt.

Campanula maxima, foliis latissimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

nula pulchra à Toffano Carolo missa J. B. 2. 807. Trachelium majus Belgarum Clus. Hist. clxxij.

Campanula maxima, foliis latissimis, flore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanule J. B. 2. 807.*

Campanula maxima, foliis latissimis, flore cinereo C. B. Pin. 94.

Campanula maxima, foliis latissimis, flore suavè-rubente H. R. Par.

Campanula maxima, foliis latissimis, altera H. R. Par. *Trachelium giganteum quorundam.*

Campanula vulgatiior, foliis Urticæ vel major & asperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & asperior, folio Urticæ J. B. 2. 805. Cervicaria major Dod. Pempt. 164.*

Campanula vulgatiior, foliis Urticæ vel major & asperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatiior, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.

Campanula vulgatiior, foliis Urticæ vel major & asperior, flore candido C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatiior, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus asperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt. 164.*

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus asperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula sive Cervicaria major, levior, flore albo, magno J. B. 2. 804.*

Campanula pyramidata, altissima. *Campanula lactescens, foetidior Clus. Hist. clxxij. Pyramidalis levis J. B. 2. 808. Rapunculus hortensis, latiore folio seu Pyramidalis C. B. Pin. 93. Pyramidale.*

Campanula Alpina, Echioides pyramidata. *Campanula foliis Echii C. B. Pin. 94. Alopecurus Alpinus quibusdam, Echium montanum Dalechampii J. B. 2. 809.*

Campanula Alpina, glabra, flore dilutissimè cæruleo J. B. 2. 804.

Campanula sive Cervicaria Bononientis, parvo flore J. B. 2. 804.

Campanula pyramydalis, minor P. Alp. Exot. 340.

Campanula Lampanæ folio, magno flore.

Campanula Canariensis, Atriplicis folio, tuberosâ radice. *Campanula Canariensis regia seu Medium radice tuberosa, foliis sinuatis, castis, Atriplicis amulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 276. fig. 1.*

Campanula hortensis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B. 2. 804. Cervicaria major, sylvestris Eyst.*

Campanula hortensis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibusdam Medium J. B. 2. 804. Viola Mariana Dod. Pempt. 163.*

Campanula hortensis, folio & flore oblongo, subalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cineracci coloris Clus. Hist. clxxj.*

Campanula hortensis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyst.*

- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyst.*
- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatim commixto. *Viola Mariana, flore ex albo & violaceo maculatim commixto Clus. Hist. clxxj.*
- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo radiatim commixto Clus. Hist. clxxj.*
- Campanula hortensis, folio oblongo & flore pleno, caruleo.
- Campanula media, foliis inferiùs candidâ lanugine vestitis C. B. Pin. 94. *Campanula sive Cervicaria media Thalia, floribus caruleis, parvis J. B. 2. 807. Cervicaria media Thal. 32.*
- Campanula Hispanica, foliis incisfis, flore oblongo. *Campanula sive Medium foliis minoribus crispis, flore tubuloso Schol. Bot.*
- Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpinum Bocc. Mus. Part. 2. 70. Tab. 58.*
- Campanula pratensis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis J. B. 2. 800. Cervicaria minor Dod. Pempt. 164. Rapunculus sylvestris, umbellatus 2. Thal. Icon. viij.*
- Campanula pratensis, flore conglomerato, albo H. R. Par.
- Campanula pratensis, floribus singularibus, per caulem sparsis C. B. Pin. 94.
- Campanula pratensis, flore per caulem sparso, albo H. R. Par.
- Campanula Alpina, sphærocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petreum Pona Bald. in fol. cccxxxij. J. B. 2. 801.*
- Campanula Alpina, sphærocephalos, folio rotundiori, hirsuto. *Campanula pratensis, flore conglomerato, Asarina foliis Schol. Bot. 76.*
- Campanula foliis subrotundis C. B. Prodr. 35.
- Campanula Alpina, Teucree folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucree folio rhomboidali Bocc. Mus. Part. 2. 75. Tab. 61.*
- Campanula foliis Echii, floribus villosis C. B. Pin. 94. *Prodr. 36.*
- Campanula foliis Anchusæ, floribus oblongis C. B. Pin. 94. *Rapunculus montanus sive Trachelium montanum J. B. 2. 808. Trachelium montanum Lugd. 1202.*
- Campanula saxatilis, Echii folio, flore magno.
- Campanula Alpina, pubescens, spicâ florum pyramidatâ.
- Campanula umbellata, foliis oblongis, hispida. *Rapunculus sylvestris, umbellatus 1 Thal. Icon. viij.*
- Campanula Alpina, altissima, hirsuta, parvo flore. *Trachelium altissimum, hirsutum, asperius, foliis angustis, floribus parvis J. B. 2. 801.*
- Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ J. B. 2. 802. Trachelium Tragopogi folio, montanum Col. Phytob. 25.*
- Campanula pratensis, flore conglomerato, suave-rubente.
- Campanula Alpina, sphærocephalos, purpureo flore.

- Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.
 Campanula Saxatilis, Echii foliis crispis.
 Campanula Persicæ folio Clus. Hist. clxxj. *Campanula angustifolia, cærulea* J. B. 2. 803. *Rapunculus Persicifolius, magno flore* C. B. Pin. 93.
 Campanula Persicæfolia, flore cæruleo, pleno.
 Campanula Persicæfolia, flore albo Eyst. *Campanula angustifolia, alba* J. B. 2. 803.
 Campanula Persicæfolia, flore albo, pleno.
 Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, magno flore, major* C. B. Pin. 93. *Rapunculus nemorosus ij Tabern. Icon. 411.*
 Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemorosus, magno flore, minor* C. B. Pin. 93. *Rapuntium sive Erinus, magno flore Col. Part. 2. 24.*
 Campanula nemorosa, angustifolia, parvo flore. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, parvo flore* C. B. Pin. 93. *Rapunculus nemorosus iij Tabern. Icon. 412.*
 Campanula flore minore, albicante, ramosior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 456. *Erinos major Fabii Columna, Rapunculo affinis* J. B. 2. 799. *Erinus Nicandri & Dioscoridis Col. Phytob. 101.*
 Campanula radice esculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus esculentus* C. B. Pin. 92. *Rapunculus vulgaris, campanulatus* J. B. 2. 795. *Rapunculum* Dod. Pempt. 165.
 Campanula radice esculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus esculentus, flore candicante* C. B. Pin. 92.
 Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H. L. Bat. *Trachelium Americanum, minus, flore cæruleo patulo* H. R. Par. 119. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo* H. R. Par.
 Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo* H. R. Par.
 Campanula Alpina, minor, florum spicâ pyramidarâ. *Rapunculus sive Pyramidalis, minor* C. B. Prodr. 32.
 Campanula hirsuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.
 Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C. B. Prodr. 34. & *Bot. Monsp.*
 Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo J. B. 2. 797.
 Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.
 Campanula Cretica, saxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium saxatile Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum* Bocc. Mus. Part. 2. 76. Tab. 64. Barr. Icon.
 Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillara Cambrica* J. B. 2. 796. *Campanula sylvestris, minima* Dod. Pempt. 167.

- Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 93.
 Campanula minor, rotundifolia, flore in summis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus sylvestris*, flore ex purpureo candicante Tabern. Icon. 410.
 Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor, rotundifolia*, altera C. Bauhini J. B. 2. 797. *Campanula minor, Alpina, rotundioribus imis foliis* Clus. Hist. clxxiiij.
 Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. Prodr. 34. J. B. 2. 797.
 Campanula Cymbalaræ foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, species Cantabrica Anguillare* J. B. 2. 797.
 Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. Prodr. 35. J. B. 2. 816.
 Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. Prodr. 33.
 Campanula minor, annua, foliis incisifis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 458. *Rapunculus minor, foliis incisifis* C. B. Pin. 92. *Alsine oblongo folio serrato, flore caruleo* J. B. 3. 367. *Erinos Fabii Columnæ, minor* J. B. 2. 799. *Erini sive Rapunculi minimum genus* Col. Phytob. 28.
 Campanula minor, annua, foliis incisifis, flore albo Cat. H. Amstel.
 Campanula rotundifolia, Caetana, longius radicata Bocc. Rarior. Plant. 54.
 Campanula parva, rotundifolia, flore caruleo, pentagono, grandi Raii Hist. 741. *Campanula saxatilis, rotundifolia, hispida, flore caesio, amplo, Italica* Barr. Icon.
 Campanulæ Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio serrato, rotundiore* J. B. 2. 798.
 Campanula hirsuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.
 Campanula angustifolia, pumila, monanthos, Lusitanica.
 Campanula arvensis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvensis vel Campanula arvensis, erecta* C. B. Pin. 215. *Pentagonion, Viola Pentagonia* Tabern. Icon. 316. *Viola arvensis ejusd.* 304. Doucete.
 Campanula arvensis, procumbens. *Campanula arvensis, minima* Dod. Pempt. 168. *Avicularia Sylvii quibusdam* J. B. 2. 800.
 Campanula seu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Blef.
 Campanula arvensis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvensis vel Campanula arvensis, erecta, flore albo* H. R. Par.
 Campanula arvensis, minor, siliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus* Ger. emac. 439. & Park. Theat. 1331.
 Campanula pentagonia, flore amplissimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore amplissimo, Thracicum Raii* Hist. 742.
 Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore* H. R. Par.
 Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero distinguendam existimavi; verum non ita pridem nonnullarum specierum Campanulæ fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi observavi.

GENUS II.

Rapunculus. Raiponce.

RAPUNCULUS est plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad ^{Tab. 38.} campanæ formam accedente, sed ita patente & inciso, ut stellatus videatur: hujus pistillum C plerumque bicorne est; calyx verò B deinde abit in fructum D in tria loculamenta divisum E & seminibus F factum ut plurimum exiguis.

Rapunculi species sunt.

Rapunculus spicatus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, caruleus* J. B. 2. 809. *Rapunculum Alopecuron* Dod. Pempt. 165.

Rapunculus spicatus, flore saturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, folio maculato* J. B. 2. 809.

Rapunculus spicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, albus* J. B. 2. 809.

Rapunculus spicatus, flore flavescente.

Rapunculus folio oblongo, spicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globofo, purpureo* J. B. 2. 810. *Rapuntium corniculatum, montanum* Col. Part. 1. 224.

Rapunculus Creticus, seu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula* J. B. 2. 811. *Petromarula, Rapunculus Creticus Imper.* 668.

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. & *Prodr.* 33. *Rapunculo comoso spicato aliquatenus affinis ex Baldo* I. B. 2. 811.

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium angustifolium* Col. Part. 2. 26.

Rapunculus Scabiosæ capitulo caruleo C. B. Pin. 92. *Scabiosa globularis quam ovinam vocant* J. B. 3. 12. *Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllon* Col. Part. 1. 227.

Rapunculus Scabiosæ capitulo albo C. B. Pin. 92.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicem, ut aiunt, affinitatem.

SECTIO IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

GENUS I.

Rubia. Garance.

RUBIA est plantæ genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, ^{Tab. 32.} & plerumque perforato C, cujus calyx D deinde abit in fructum E, ex gemellis baccis F succulentis constantem, semine factis G H ut plurimum umbilicato I. His notis addenda sunt folia verticillata. P

Rubiæ species sunt.

Rubia tinctorum sativa C B. Pin. 333. *Rubia sativa* J. B. 3. 714. *Rubia* Dod. *Pempt.* 352. *Garance.*

Rubia sylvestris, Monspeſſulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, asperrima, lucida, peregrina H. L. Bar.

Rubiæ species huc usque cognitæ foliis sunt ad caulium nodos verticillatim positæ; unde facile dignoscuntur cum flore fructuque carent: à congeneribus autem distinguuntur fructu succulento seu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39.

APARINE est plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deinde abit in fructum siccum C G, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D constantem, semine fœtis E umbilicato F. His notis addenda sunt folia aspera aut villosa, verticillatim ad caulium nodos nascentia, quina vel plura.

Aparines species sunt.

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine* J. B. 3. 713. *Dod. Pempt.* 353.

Aparine vulgaris, semine minori.

Aparine semine Coriandri saccharatæ Park. *Theat.* 567. *Aparine fructu verrucoso* *Joncq. Hort.*

Aparine Lusitanica, fructu echinato.

Aparine semine laxi H. R. Par. *Aparine semine laxiore Raii Hist.* 484.

Aparine latifolia, humilior, montana. *Asperula sive Rubeola montana, odorata* C. B. Pin. 334. *Rubiis accedens Asperula quibusdam, sive Hepatica stellaris* J. B. 3. 718. *Asperula odorata, flore albo* *Dod. Pempt.* 355.

Aparine angustifolia, humilior, montana.

Aparine supina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, se spargens* J. B. 3. 719.

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirsutum, flore rubro* H. R. Par.

Aparine palustris, minor, Parisiensis, flore albo.

Aparine Hispanica, minima.

Aparine dignoscitur à Rubia fructu sicco; à Cruciatâ foliis quinæ vel pluribus; à Gallio foliis asperis aut villosis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39.

GALLIUM est plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deinde abit in fructum D ex gemellis seminibus constantem, siccis, ut plurimum lunatis C. His notis addenda sunt folia E neque aspera neque villosa, verticillatim ad caulium nodos posita, quina vel plura.

- Gallii species sunt.
- Gallium montanum, latifolium, ramofum. *Mollugo montana, latifolia, ramosa* C. B. Pin. 334. *Rubia sylvatica, laevis* J. B. 3. 716. *Mollugo* Dod. Pempt. 354.
- Gallium album, vulgare. *Mollugo montana, angustifolia, vel Gallium album, latifolium* C. B. Pin. 334. *Gallium album* J. B. 3. 721. *Mollugo vulgator Herbariorum, Gallion album quorundam* Lob. Icon. 802.
- Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallion verum* J. B. 3. 720. *Gallium* Dod. Pempt. 355.
- Gallium flore pallid. J. B. 3. 721. *Gallium flore flavescente.*
- Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.
- Gallium arvense, flore caeruleo. *Rubia caerulea, erectior elatiorve* J. B. 3. 719.
- Gallium flore luteo, annuum, Lusitanicum Vir. Lusit.
- Gallium Lusitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.
- Gallium saxatile, glauco folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 116. *Gallium saxatile, glabro folio* Ejusd. pag. 172.
- Gallium saxatile, minimum, supinum & pumilum.
- Gallium saxatile, minimum, Pyrenaicum, Musci facie.
- Gallium Narbonense, tenuifolium, flore albo.
- Gallium Parisiense, tenuifolium, flore atro purpureo.
- Gallium differt ab Aparine, foliis nec villosis nec asperis.
- Gallium seu potius Galium quod γάλα, lac coagulare existimetur.

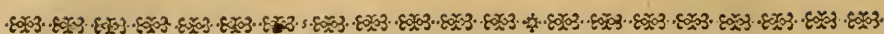
GENUS IV.

Cruciata. *Croifete.*

CRUCIATA differt à Gallio & Aparine solo foliorum numero, quæ Tab. 39. quaterna tantum F decussatim ad caulium nodos oriuntur.

Cruciata species sunt.

- Cruciata hirsuta C. B. Pin. 335. *Cruciata* Dod. Pempt. 357. *Gallium latifolium, Cruciata quibusdam, flore luteo* J. B. 3. 717.
- Cruciata glabra C. B. Pin. 335. *Rubia quadrifolia, glabra, angustifolia* J. B. 3. 717.
- Cruciata Alpina, latifolia, laevis. *Rubia quadrifolia vel latifolia laevis* C. B. Pin. 334. *Rubia quadrifolia, Italica, hirsuta* J. B. 3. 717. *Rubia laevis Taurinensium* Lob. Icon. 800.
- Cruciata floribus paniculatim nascentibus. *Rubia semine duplici, hispido, latis & hirsutis foliis.* Bocc. Rarior. Plant. 10.
- Cruciata Alpina, tenuifolia, laevis.
- Cruciata Pyrenaica, villosa, rotundifolia.
- Cruciata Lusitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor, glabra, flore Molluginis albo* Barr. Icon.
- Cruciata pabustris, alba. *Gallium palustre, album* C. B. Pin. 335. *Gallium album* Tabern. Icon. 151.
- Cruciata minima.

CLASSIS II.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalum, qui formam infundibuli æmularur. Hujus autem floris duæ species sunt. Alius ore seu parte superiori conum inversum, alius discum representat, uterque in tubum desinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, hic HYPOCRATERIFORMIS dicitur, quia Hypocrateram seu vas quod apud magnificos viros inter bibendum poculo supponitur, quodammodo referat.

FLOS ROTATUS monopetalos est, & à similitudine Rotæ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

QUAMOCLIT est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E subrotundum, seminibus fœtum FG ut plurimum oblongis.

Quamoclit species sunt.

Quamoclit foliis tenuiter incisís & pennatis. *Convolvulus pennatus, exoticus.*

Quamoclit Col. Part. 1. lxxiiij. Quamoclit J. B. 2. 177.

Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.

Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo, umbellato Plum.

Quamoclit Americana, foliis amplissimis, Cordiformibus Plum.

Quamoclit Americana, foliis amplissimis, angulatis. *Convolvulus coccineus, folio anguloso Plum. ciiij.*

Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.

Quamoclit Americana, Solani folio, flore roseo Plum.

Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

GENUS II.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E ut plurimum oblongam, bivalvem GH, seminibus foetam F subrotundis I. Tab. 15.

Menyanthis species sunt.

Menyanthes palustre, latifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, majus, rotundiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium majus Tabern. Icon. 520.*

Menyanthes palustre, angustifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, minus, acutiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium fibrinum Tabern. Icon. 521.*

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

GENUS III.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA est plantæ genus, flore AB monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E membranaceum, oblongum, vel subrotundum, septo intermedio G in duo loculamenta FF divinum, plurimis seminibus foetum I, placentæ H affixis. Tab. 41.

Nicotianæ species sunt.

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major sive Tabacum majus J. B. 3. 629. Hyoscyamus Peruvianus Dod. Pempt. 452. Nicotiane, ou Tabac à large feuille.*

Nicotiana major, angustifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana sive Tabacum folio angustiore J. B. 3. 630. Hyoscyami Peruviani altera Icon Dod. Pempt. 452. Nicotiane ou Tabac à feuille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio H. L. Bat. *Pyciel seu Tabacum Hernand. 173.*

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeia quibusdam, Nicotiana minor J. B. 3. 630. Dubius Hyoscyamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon. 269.*

Nicotiana arborescens, spinosissima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemaufensi, Regis Christianissimi ad Regem Lusitanæ oratore, qui semen Nicotianæ vulgaris seu primæ à Belgâ quodam è Florida allatum misit in Gallias.

GENUS IV.

Hyoscyamus. *Jusquiame.*

HYOSCYAMUS est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B Tab. 42.
P iij

adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipfo calyce reconditum E, ollæ fimilem, operculo H K inſtructum & in duo loculamenta G G divifum ſep̄to intermedio I, cui adhæreſcunt plurima ſemina L.

Hyofcyami ſpecies ſunt.

Hyofcyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus vulgaris* J. B. 3. 627. *Hyofcyamus niger* Dod. Pempt. 450. *Juſquiame ou Hannebane.*

Hyofcyamus albus, major vel tertius Dioſcoridis & quartus Plinii C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus albus* J. B. 3. 627. Dod. Pempt. 451. *Juſquiame blanche.*

Hyofcyamus albus, minor C. B. Pin. 169. J. B. 3. 628. *Hyofcyamus albus, vulgaris* Cluſ. Hiſt. lxxxiv.

Hyofcyamus Creticus, luteus, minor C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus albus, Creticus* Cluſ. Hiſt. lxxxiv. *Hyofcyamus aureus* P. Alp. Exot. 99.

Hyofcyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. Prodr. 92. *Hyofcyamus Creticus, luteus, minor* J. B. 3. 628.

Hyofcyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus peculiaris, flore purpureaſcente* J. B. 3. 628. & *Hyofcyamus Syriacus* J. B. 3. 628. Cam. Icon. xxj.

Hyofcyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyofcyamus albus* Veſling. in P. Alp. 59.

Hyofcyamus puſillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk Phytog. Tab. 37. fig. 5.

Hyofcyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monſp.

Hyofcyamus dicitur à vocibus Græcis *ὄψος*, & *κράπος*, *Faba* quaſi diceret Fabam ſuillam.

G E N U S V.

Stramonium.

Tab. 43. & 44.

ST RAMONIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F plerumque ſubrotundum & aculeis ſæpe donatum, in quaterna loculamenta G X diviſum ſep̄to cruciformi, quatuor placentis inſtructo I K L M, quibus N adhæreſcunt plurima ſemina O ſæpe ſæpius reniformia.

Stramonii ſpecies ſunt.

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, ſimplici. *Solanum Pomo ſpinoſo, rotundo, longo flore* C. B. Pin. 168. *Stramonium multis dicta, ſive Pomonum ſpinoſum* J. B. 3. 624. *Stramonium* Dod. Pempt. 460.

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, pleno, *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido, triplici calyce odoro & albo* H. R. Par.

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo, ſimplici. *Stramonium Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo rotundo, flore violaceo, ſimplici* H. L. Bat.

- Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive. *Stramonium Aegyptiaca*, fœtida, semine pallido, Pomo spinoso, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive *H. L. Bat. Solanum fœtidum*, Pomo spinoso rotundo, semine pallido *C. B. Pin. 168. Datura* o vero *Stramonium d'Egitto con fior pieno Pon. Ital. 61.*
- Stramonium Aegyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. *Solanum Aegyptiacum*, flore pleno *C. B. Pin. 168. Stramonium Aegyptiaca*, flore pleno, exterius purpurascens, intus albicante, punctis purpureis asperso *C. Bauhini Bry.*
- Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore albo. *Solanum fœtidum*, Pomo spinoso, oblongo, flore albo *C. B. Pin. 168. Stramonium altera*, major sive *Tatura quibusdam J. B. 3. 624. Solanum manicum Dioscoridis Col. Phytob. 47.*
- Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore purpureo. *Solanum fœtidum*, pomo spinoso, oblongo, flore purpureo *C. B. Pin. 168.*
- Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore violaceo. *Solanum fœtidum*, Pomo spinoso, oblongo, flore violaceo *H. Edinb.*
- Stramonium ferox *Bocc. 50. Solanum fœtidum*, Pomo grandiore, spinosissimo *H. R. Par. Datura* d' *coccino spinosissima Zan. 77.*
- Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. *Stramonium Corassavica*, humilior, *Hyoscyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonium Corassavica*, humilior. *Par. Bat.*
- Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore simplici violaceo. *Stramonium fœtida*, *Malabarica*, semine pallido, Pomo glabro, flore simplici, violaceo *H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal. 2. 49.*
- Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. *Stramonium fœtida*, *Malabarica*, semine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive *H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal. 2. 51.*
- Stramonii species quo tempore flore fructuque carent, dignosci solent foliis amplis, angulatis, fœtidis, obscure virentibus.

GENUS VI.

Pervinca. Pervenche.

PERVINCA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, quasi hypocrateriformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex duabus siliquis constantem, semine F fœtis oblongo G, plerumque cylindraceo & sulcato. Tab. 45:

Pervinca species sunt.

- Pervinca vulgaris*, latifolia, flore caruleo. *Clematis Daphnoides*, major *C. B. Pin. 302. Dod. Pempt. 406. Clematis Daphnoides*, major, flore caruleo *J. B. 2. 132. Grande Pervenche.*
- Pervinca vulgaris*, latifolia, flore albo, *Clematis Daphnoides*, major, flore albo *J. B. 2. 132.*

- Pervinca vulgaris, angustifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides*, minor, flore cæruleo C. B. Pin. 301. *Clematis Daphnoides*, minor, flore cæruleo simplici J. B. 2. 130. *Clematis Daphnoides* Dod. Pempt. 405.
- Pervinca vulgaris, angustifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides*, minor, flore candido C. B. Pin. 301. *Clematis Daphnoides*, minor, flore albo, simplici J. B. 2. 130.
- Pervinca vulgaris, angustifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides*, minor, flore rubente C. B. Pin. 301. *Clematis Daphnoides*, minor, flore purpureo, simplici J. B. 2. 130.
- Pervinca vulgaris, angustifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore pleno* C. B. Pin. 302. *Clematis Daphnoides*, minor, flore pleno J. B. 2. 130. *Clematis Daphnoides*, flore purpureo, pleno Eyst. *Pervenche à fleur bleue* doubt.
- Pervinca vulgaris, angustifolia, flore pleno, saturatè purpureo. *Clematis Daphnoides*, minor, flore saturatè purpureo duplici H. Edinb. *Pervenche à fleur double purpurine*.
- Pervinca flore pleno, variegato. *Clematis altera*, variegato flore pleno H. R. Par. *Pervenche à fleur panachée*.
- Pervinca latifolia, variegata. *Pervenche à large feuille panachée*.
- Pervinca angustifolia, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée*.
- Arbor cui nomen *Padri* H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.
- Pervinca species jam recensitæ flore fructuque carentes facile dignoscuntur sarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. Earum fructus rarè maturefcunt, nec eos nisi soli Casalpino licuit observare. Facile autem obtinentur si Pervinca vulgaris, latifolia seratur in olla: tunc enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum copiosius ad pistillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

G E N U S VII.

Auricula Urfi. Oreille d'Ours.

Tab. 46.

AURICULA URSI est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globosum E, ipso calyce C partim involutum; apice F dehiscentem, & plurimis seminibus H foetum, placenta G affixis.

Auriculæ Urfi species sunt.

- Auricula Urfi flore luteo J. B. 3. 499. *Auricula Urfi lutea* H. L. Bat. *Sanicula Alpina*, lutea C. B. Pin. 242. *Alisma sive Damasonium* Dioscoridis Col. Phytob. 18. *Oreille d'Ours à fleur jaune*.
- Auricula Urfi flore purpureo Lob. Icon. 570. *Sanicula Alpina*, purpurea C. B. Pin. 242. *Auricula Urfi sive Primula veris Alpina*, flore rubente J. B. 3. App. 867. *Oreille d'Ours à fleur purpurine*.
- Auricula Urfi flore magno, atropurpureo, holoserico, simplici, umbone candido,

- dido, amplissimo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*
- Auricula Urſi flore magno, undulato, obſolete incarnato, umbone pallido, amplissimo H. L. Bat.
- Auricula Urſi flore magno, undulato, colore vario, umbone amplissimo, flavescence H. L. Bat.
- Auricula Urſi umbone triplici, vario H. L. Bat.
- Auricula Urſi umbone amplissimo, radiato, aureo H. L. Bat.
- Auricula Urſi umbone amplissimo, stellato, aureo H. L. Bat.
- Auricula Urſi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin. 243. Auricula Urſi vj Cluſ. Hiſt. 304. Oreille d'Ours à fleur blanche.*
- Auricula Urſi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina, flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.*
- Auricula Urſi denſis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina denſis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à ſeuilles panachées.*
- Auricula Urſi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin. 242. Auricula Urſi flore rubro, maculis exalbidis, foliis ſubhirſutis J. B. 3. App. 868. Auricula Urſi floribus guttatis Tabern. Icon. 324. Oreille d'Ours à fleur marbrée.*
- Auricula Urſi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C. B. Pin. 242. Auricula Urſi orbiculata, ſerrata, coloris rubicundi J. B. 3. App. 868.*
- Auricula Urſi Alpina, anguſtifolia. *Sanicula Alpina, anguſtifolia C. B. Pin. 243. Auricula Urſi anguſtifolia, colere rubente J. B. 3. App. 868. Auricula Urſi flore purpureo Eyſt.*
- Auricula Urſi foliis quaſi farinaſperſis. *Sanicula Alpina, foliis quaſi farinaſperſis C. B. Pin. 243. Auricula Urſi vij. Cluſ. Cur. poſt. in fol. 30.*
- Auricula Urſi carnei coloris, foliis minimè ſerratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubescens, folio non ſerrato C. B. Pin. 243. Auricula Urſi iv Cluſ. Hiſt. 304.*
- Auricula Urſi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 869. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin. 243. Auricula Urſi viij Cluſ. Hiſt. 305.*
- Auricula Urſi minima, folio inferius venoſo & incano, flore ſuavè-rubente Ciaſſi H. L. Bat.
- Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin. 243. Cortuſa J. B. 3. 499. Cortuſa Mathioli Cluſ. Hiſt. 307.*
- Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin. 243.*
- Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin. 243.*
- Auricula Urſi flore magno, pleno, flavo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur jaune double.*

- Auricula Urſi flore magno , pleno , albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*
- Auricula Urſi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*
- Auricula Urſi flore magno, pleno , atro-puniceo , holoserico H. L. Bat.
- Auricula Urſi flore magno , pleno , coccineo H. L. Bat.
- Auricula Urſi flore magno, pleno , ex aureo, albo & puniceo variegato H.L. Bat.
- Auricula Urſi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.
- Auricula Urſi Alpina, gramineo folio , Jafmini lutei flore.
- Auriculæ Urſi ſpecies antequam floreant vulgò dignoſcuntur foliis craſſis , denſis, glabris , Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è ſubrotundo in acumen deſinentibus.

G E N U S VIII.

Centaurium minus. *Petite Centaurée.*

Tab. 45.

CENTAUURIUM MINUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multiſido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod infimam floris partem perſodit , ab itque deinde in fructum D cylindraceum penè vel ovatum , in duas partes E E dehiſcentem , in duo loculamenta diviſum F & ſeminibus ſectum G ut plurimum exiguis.

Centaurii minoris ſpecies ſunt.

- Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt. 336. Centaurium minus , flore purpureo J. B. 3. 353. Petite Centaurée.*
- Centaurium minus, caule longiſſimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Pug.*
- Centaurium minus, flore albo C. B. Pin. 278. *J. B. 3. 353. H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon. 780.*
- Centaurium minus , flore ferrugineo C. B. Pin. 278.
- Centaurium minus , flore cæruleo H. Cathol.
- Centaurium minus, ab imo ad ſummum ramoſum, eleganti flore majori, patulo , è punicante vegetè rubro H. Cathol.
- Centaurium minus , ramoſum Barr. Icon.
- Centaurium minus , Linariæ folio longiori. *Centaurium minus anguſto, prælongoque folio , flore rubello Barr. Icon.*
- Centaurium minus, Linariæ folio breviore. *Centaurium minus , leptophyllon, polyanthes , accenſo acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.*
- Centaurium minus, Linariæ folio breviſſimo. *Centaurium minus purpureum, anguſtiſolium Barr. Icon.*
- Centaurium minus, ſupinum, maritimum, Luſitanicum , Linariæ foliis, floribus glomeratis.
- Centaurium minus , ſpicatum , flore rubro H. R. Par.

- Centaurium minus, spicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco H. Cathol.
- Centaurium minus spicatum, album C. B. Pin. 278. *Prodr.* 130.
- Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Bles. & *Hist. Oxon. Part.* 2. 566.
- Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore caruleo Plum.
- Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore suavè-rubente. *Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, suave-rubente Capitis bonæ spei Breyn. Prodr.* 2. 27. *Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ spei Breyn. Cent. j.* 175. *Tab.* 90.
- Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium luteum J. B.* 3. 355. *Centaurium luteum Cam. Epit.* 427.
- Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H. Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Clus. Hist. clxxx.*
- Centaurium luteum, pusillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum Col. Part.* 2. 78.
- Centaurium luteum, triphyllum Ambrosf. 145.
- Centaurium palustre, luteum, minimum Raii *Hist.* 1092. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 566.
- Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, hypocrateriformi, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Androsace.

ANDROSACE est plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi Tab 46.
 mi & multifido, cujus infimam partem perfodit pistillum B quod deinde abit in fructum C globosum, ipso calyce D partim involutum, apice E dehiscentem & plurimis seminibus G fœtum, placentæ F affixis.

Androsaces species sunt.

Androsace vulgaris, latifolia, annua. *Alfina affinis Androsace dicta, major C. B. Pin.* 251. *Androsace Mathioli altera J. B.* 3. 368. *Androsace altera Mathioli Clus. Hist. cxxxiv.*

Androsace Alpina, perennis, angustifolia, glabra & multiflora.

Androsace Alpina, perennis, angustifolia, villosa & multiflora. *Sedum Alpinum, hirsutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Phyllo Dalechampii aliquatenus similis J. B.* 3. 762. *An Chamajasma Alpina ejusdem App.* 869. *Sedum minus x, Alpinum iij Clus. Hist. lxij.*

Androsace Alpina, perennis, angustifolia, glabra, flore singulari. *Sedum mi-*

nus xj. Clus. Hist. lxx. *Sedum Alpinum*, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.

Androsace floris formâ differt ab Auricula Urſi.

G E N U S II.

Primula veris. *Primevere.*

P R I M U L A V E R I S est plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocra-
teriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus est) surgit pistil-
lum F infimæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fru-
ctum seu testam G oblongam, in ipso calyce D vel E ferme reconditam, api-
ce H dehiscentem, & seminibus fœtam I L subrotundis, placentæ K affixis.

Primulæ veris species sunt.

- Primula veris odorata, flore luteo, simplici J. B. 3. 495. *Verbasculum præ-
tense, odoratum* C. B. Pin. 241. *Primula veris flavo flore, elatior* Clus.
Hist. 301. *Primevere.*
- Primula veris pallido flore, elatior Clus. Hist. 301. *Verbasculum pratense vel
sylvaticum, inodorum* C. B. Pin. 241. *Primula veris caulifera, pallido flore
inodoro, aut vix odoro* J. B. 3. 496.
- Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralysis flore flavo, simplici,
inodoro, absque calycibus* Park. Par. 245.
- Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralysis flore geminato, inodora*
Park. Par. 245.
- Primula veris inodora, calycibus dissectis. *Paralysis inodora, calycibus dis-
sectis* Park. Par. 245.
- Primula veris floris loco in summo foliosa. *Paralysis flore fatuo* Park. Par.
245.
- Primula veris montana, incana. lutea C. B. Pin. 241. *Paralytica rotundi-
folia, montana* Col. Part. 1. 256.
- Primula veris rubro flore Clus. Hist. 300. *Verbasculum umbellatum, Alpi-
num, minus* C. B. Pin. 242. *Primula veris minor, purpurascens* J. B. 3.
498.
- Primula veris albo flore Clus. Hist. 300. *Verbasculum Alpinum, umbella-
tum, majus* C. B. Pin. 242.
- Primula veris hortensis, umbellata, caule & flore foliosa, major, coccinea
H. L. Bat.
- Primula veris hortensis, umbellata, caule & flore foliosa, minor, lutea H.
L. Bat.
- Primula veris hortensis, flore luteo, umbellato.
- Primula veris hortensis, flore albo, umbellato.
- Primula veris hortensis, flore rubro, umbellato.
- Primula veris hortensis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbasculum Alpinum,
umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato* H. R. Par.
- Primula veris multiflora, sylvestris Tabern. Icon. 319. *Verbasculum sylvestre,*

- magno plenoque flore C. B. Pin. 242. Primula veris floribus plenis ex singularibus pediculis J. B. 3. 497.*
- Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. Primula veris Anglicana, flore pleno Eyst. Verbasculum hortense, multiplex C. B. Pin. 242. Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B. 3. 496.*
- Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. 3. 496. Verbasculum proliferum C. B. Pin. 242. Primula veris prolifera Tabern. Icon. 322.*
- Primula veris prolifera, flore majore. Verbasculum proliferum, flore majore H. R. Par.*
- Primula veris prolifera, flore albo. Verbasculum proliferum, flore albo H. R. Par.*
- Primula veris prolifera, flore purpureo. Verbasculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*
- Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monsp.*
- Primula veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, majoribus, simplicibus J. B. 3. 497. Primula veris pallido flore, humilis Clus. Hist. 302. Verbasculum sylvestre, majus, singulari flore C. B. Pin. 241.*
- Primula veris flore albo Park. Par. 242. Primula veris alia, flore albo J. B. 3. 497.*
- Primula veris flore viridi, simplici Park. Par. 242.*
- Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.*
- Primula veris flore viridante & albo, simplici Park. Par. 242.*
- Primula veris Hesketi, flore multiplici, separatim diviso Park. Par. 244.*
- Primula veris floribus obscure virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. Primula sylvarum, floribus obscure virentibus, fimbriatis Lob. Icon. 569. Verbasculum sylvestre minus, singulari flore C. B. Pin. 242.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore dilute purpureo. Carchichec Turcarum, sive Primula veris Constantinopolitana Corn. 85. Verbasculum Constantinopolitanum H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore majore, purpureo. Verbasculum Constantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore minore, purpureo. Verbasculum Turcicum sive Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore miniato. Verbasculum Constantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. Verbasculum Constantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore albo. Verbasculum Constantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore dilute carneo. Verbasculum Constantinopolitanum, flore dilute carneo H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore luteo. Verbasculum Constantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

- Primula veris Constantinopolitana*, flore flavescente. *Verbasculum Constantinopolitanum*, flore sulphureo H. R. Par.
- Primula veris Constantinopolitana*, flore obsoletè pallido. *Verbasculum Constantinopolitanum*, flore obsoletè pallido H. R. Par.
- Primula veris Constantinopolitana*, flore obsoleti coloris. *Verbasculum Turcicum sive Carechibec Turcarum*, flore obsoleto H. Edinb.
- Primula veris* dicitur à primo vere, quòd scilicet plurimæ ejus generis species tunc florere soleant. Dignoscuntur autem flore & femine carentes, foliis rugosis & veluti asperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibus.

G E N U S III.

Plantago. *Plantain*.

Tab. 45.

PLANTAGO est plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi, plerumque quadripartito: ex cujus fundo surgit pistillum C staminibus ut plurimum longioribus B stipatum, quòd deinde abit in fructum seu testam D ferè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum altera alteri incumbat, transversè dehiscens, septo intermedio in duo veluti loculamenta divisam, & seminibus fœtam oblongis H, placentæ G affixis.

Plantaginis species sunt.

- Plantago latifolia*, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima*, Hispanica Corn. 162. *Plantain de marais*.
- Plantago latifolia*, sinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major*, folio glabro, non laciniato ut plurimum J. B. 3. 502. *Plantago major* Dod. Pempt. 107.
- Plantago lato*, sanguineo folio H. R. Monsp.
- Plantago latifolia*, incaua C. B. Pin. 189. *Plantago major*, hirsuta, media à nonnullis cognominata J. B. 3. 504. *Plantago media* Dod. Pempt. 107.
- Plantago latifolia*, incana, spicâ albâ H. Edinb.
- Plantago latifolia*, rosea, flore expanso C. B. Pin. 189. *Plantago rosea*, flore expanso J. B. 3. 503. *Plantago rosea* Lob. Icon. 304. *Plantain à bouquet*.
- Plantago latifolia*, rosea, floribus quasi in spica dispositis C. B. Pin. 189. *Plantago rosea* J. B. 3. 503. *Plantago multiplex* Tabern. Icon. 733.
- Plantago latifolia*, spicâ multiplici, sparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago major*, paniculâ sparsâ J. B. 3. 503. *Plantaginis majoris spica multiplex* Dod. Pempt. 107.
- Plantago latifolia*, incana, spicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrina*, latifolia Gareti Clus. Hist. cix.
- Plantago latifolia*, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia*, minor J. B. 3. 505. Tabern. Icon. 731.
- Plantago latifolia*, hirsuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis media* genus minimum Thal. 86.
- Plantago villosa* seu incana, lanuginosa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmanticensis* Clus. Hist. cix.

- Plantago angustifolia*, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata* J. B. 3. 505. *Plantago minor* Dod. Pempt. 107.
- Plantago angustifolia*, minor, summo caule folioso seu prolifera nostras Pluk. Almag. Bot.
- Plantago angustifolia*, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia* Garetii, prolifera Clus. Hist. cx.
- Plantago argentea*, angustifolia, è Rupe Victoriae.
- Plantago angustifolia*, serrata, Hispanensis C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia*, alia Clus. Cur. post. in fol. 34.
- Plantago angustifolia*, fruticans Clus. Cur. post. in fol. 34.
- Plantago trinervia*, latifolia, minor, incana, Hispanica Barr. Icon.
- Plantago angustifolia*, minor Tabern. Icon. 732. *Plantagini lanceolata* species minima J. B. 3. 505.
- Plantago pilosa*, bulbosa C. B. Pin. 189. *Plantago pilosa*, laciniata, Apula Col. Part. 1. 259.
- Plantago angustifolia*, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. Prodr. 98. *Plantago quinquenervia*, cum globulis albis, pilosis J. B. 3. 504.
- Plantago trinervia*, folio angustissimo C. B. Pin. 189. Prodr. 98. *Plantago angustifolia*, minor, spica hirsuta alba, foliis ex atro virentibus valde pilosis J. B. 3. 506.
- Plantago Alpina*, folio angusto, longo & nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Plantago Alpina*, folio nigricante Ejusd. Tab. 5.
- Plantago trinervia*, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana*, trinervia, montana Col. Part. 1. 259.
- Plantago angustifolia*, albida, Hispanica. *Holosteum Plantagini simile* J. B. 3. 508. *Holosteum hirsutum*, albicans, majus C. B. Pin. 190. *Holosteum Salmanticense*, majus Clus. Hist. cx.
- Plantago angustifolia*, albida, Mouspeliensis. *Holosteum Monspeffulanum* J. B. 3. 508. *Holosteum hirsutum*, albicans, minus C. B. Pin. 190. *Holosteum Salmanticense*, minus Clus. Hist. cxj.
- Plantago maritima*, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus*, major C. B. Pin. 190. *Coronopus maritima*, nostras J. B. 3. 511. *Plantago angustifolia* Dod. Pempt. 108.
- Plantago maritima*, minor, tenuifolia. *Holosteum Massiliense* C. B. Pin. 190. *Coronopi*, & *Sedi montani* media planta Massiliensium Lob. Icon. 438.
- Plantago maritima*, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus* Raynaudeti J. B. 3. 511.
- Plantago gramineo folio*, major. *Holosteum strictissimo folio*, majus C. B. Pin. 190. *Coronopus*, *Serpentina* J. B. 3. 510. *Serpentina* Mathioli Dod. Pempt. 109.
- Plantago gramineo folio*, minor. *Holosteum strictissimo folio*, minus C. B. Pin. 190. *Coronopus*, *Serpentaria omnium minima* J. B. 3. 511. *Serpentaria omnium minima* Lob. Icon. 439.
- Plantago angustifolia*, minima, Massiliensis, Lagopi capitulo.

Plantago palustris, gramineo folio, monanthos, Parisiensis. *Holostœum aquaticum*, *Alfanantheum H. R. Par. App.*

Plantago Lulitanica, hirsuta, maritima, spicâ longiori.

Plantago Lulitanica, hirsuta, maritima, spicâ breviori.

Quas *Plantaginis aquaticæ* species appellarunt, ad *Ranunculi* genus revocavimus.

Plantaginem per excellentiam dictam fuisse existimant, quasi plantam præstantissimam: alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur, vel quam repræsentat.

GENUS IV.

Coronopus. Corne de Cerf.

CORONOPUS est plantæ genus, floribus & fructibus *Plantaginis*, à qua differt foliis in profundas partes dissectis: *Plantaginis* enim folia vel incisuris carent vel solum denticulata sunt.

Coronopi species sunt.

Coronopus hortensis C. B. Pin. 190. *Coronopus sive Cornu Cervinum* vulgò, spicâ *Plantaginis* *J. B. 3. 509. Herba stella sive Cornu Cervinum* *Dod. Pempt. 109. Corne de Cerf.*

Coronopus Massiliensis, hirsutior, latifolius. *Coronopus Prochyta* *Col. Part. 1. 258.*

Coronopus Neapolitanus, tenuifolius *Col. Part. 1. 258. Coronopus laciniatus* *Ejusd. Part. 2. 71.*

Coronopus maritimus, minimus, hirsutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus, minimus* *Ejusd. Prodr. 98.*

Coronopus maritimus, roseus *Bocc. Rarior. Plant. 69.*

Coronopus dicitur à vocibus Græcis *νοσώριον*, *Cornix*, & *πόδες*, *pes*, quasi dicas pedem *Cornicis*.

GENUS V.

Psyllium. Herbe aux puces.

PSYLLIUM est plantæ genus à *Coronopo* & *Plantagine* diversum: quòd in caules assurgat foliatis & ramosos, ut ait *Cæsalpinus*. *Coronopi* enim & *Plantaginis* flores & fructus simplici pediculo insident.

Psyllii species sunt.

Psyllium Dioscoridis vel *Indicum*, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Psyllium Indicum, foliis crenatis* *J. B. 3. 514. Psyllium laciniatis foliis* *Bocc. Rarior. Plant. 8.*

Psyllium majus, erectum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Psyllium* *Dod. Pempt. 115. Herbe aux puces, annuelle.*

Psyllium majus, supinum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Psyllium Plinianum* fortè, radice perenni, supinum *Lob. Ison. 437. Herbe aux puces, vivace, Psyllium*

Psyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr.* 99.

Psyllium dicitur à voce Græca ψύλλα, Pulex, quòd pulices fugare, vel potius quòd semen ejus pulici simile existimetur.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

GENUS I.

Jalapa. Jalap.

JALAPA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, ple- Tab. 50.
rumque leviter inciso, qui gemino calyce donatur; altero C à quo involvi
altero verò B cui insidere solet: is autem deinde abit in fructum D subrotun-
dum, semine fœrum E ejusdem formæ F.

Jalapæ species sunt.

Jalapa flore purpureo *Solanum Mexiocanum*, flore magno, purpureo seu *Kermesino* C. B. Pin. 168. *Jesininum Mexicanum*, sive flos *Mexicanus* multis J. B. 2. 814. *Viola Peruviana* Tabern. Icon. 315. Belle de nuit à fleur cramoisi.

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, flavo C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur jaune.

Jalapa flore obsoletè rubente. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, obsoletè rubente C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur rougeâtre.

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, exalbido C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanchâtre.

Jalapa flore ex purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum*, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum*, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum*, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.

Jalapa flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quam virgatim asperso, *Solanum Mexiocanum*, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quam virgatim album colorem intercurrentibus C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.

Jalapa flore radii flavis distincto. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, radii flavis per longitudinem distincto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanche soignée de jaune.

Jalapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum*, flore parvo C. B. Pin. 168. Belle de nuit à petite fleur.

Jalapa officinarum fructu rugoso. *Jalap usuel.*

Scribebat Patavio ad Clusium Jacobus Antonius Cortusus, dragmas duas radicis Admirabilis Peruanæ flore vario, seu Jalapæ flore vario, intus sumptas egregiè aquas educere. Plumerius & Liguonius ex America reduces sæpe mihi affirmarunt radices Jalapæ, quæ in officinis usurpatur non differre ab ea specie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoso.

Clus. Hist. xc.

G E N U S II.

Rubeola.

Tab. 50.

RUBEOLA est plantæ genus, floribus A B monopetalis, infundibuliformibus vel quadripartitis vel leviter incis, infidentibus calyci D E, nunc gemino D C, nunc unico E tantum. Cui flos insidebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus seminibus constantem F G.

Rubeolæ species sunt.

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia*, spicata C. B. Pin. 334. *Rubia spicata* Imp. 666. J. B. 3. 727.

Rubeola angustiore folio. *Rubia angustifolia*, spicata C. B. Pin. 334. Prodr. 145.

Rubeola supina, spicâ longissimâ. *Rubia spicata*, repens Bot. Monsp.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpurascens. *Rubia cynanchica* C. B. Pin. 333. J. B. 3. 723. *Galium tetraphyllum*, montanum, cruciatum Col. Part. 1. 297.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus albis. *Rubia cynanchica*, flore albo Bot. Monsp.

Rubeola Lusitanica aspera, floribus purpurascens.

Rubeola maritima. *Rubia maritima* C. B. Pin. 334. *Rubia marina* Narbonensium J. B. 3. 721. *Rubia marina* Dod. Pempt. 357.

Rubeola quasi exigua *Rubia* dicitur propter foliorum formam: à Gallio differt flore infundibuliformi.

G E N U S III.

Trachelium.

Tab. 50.

TRACHELIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, cujus calyx B abit in fructum membranaceum, sæpe trigonum C, in terna loculamenta divisum D, & seminibus scetum E ut plurimum exiguis.

Trachelii species sunt.

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valerianoides*, carulea C. B. Pin. 95.

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Ursin.*

cafolia, flore violaceo *Corn.* 23.

Trachelium villosum, floribus confertim ex foliorum alis nascentibus. *Pyramidalis* *P. Gregorii da-Reggio Clus. Cur. post. in fol. 36.*

Trachelium petraeum, floribus in capitulum congestis. *Rapunculus petraeus* *P. Alp. Exot. 343.*

Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem sparsis. *Campanula minor*, *Africana*, *Erini facie*, flore violaceo, cauliculis erectis *H. L. Bat.*

Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longissimo *Plum.*

Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur: eoque nomine appellarunt Campanulæ speciem quandam, quæ asperæ arteriæ morbis auxiliari existimatur.

GENUS IV.

Valeriana. Valeriane.

VALERIANA est plantæ genus, flore AB monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci CD insidente, qui deinde abit in semen ut plurimum oblongum, ferè planum E F, pappis instructum G H. Tab. 52.

Valerianæ species sunt.

Valeriana maxima, Pyrenaica, Cacaliæ folio D D Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall. 805.*

Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hist. 389.

Valeriana palustris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana palustris*, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr. 86.

Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. Prodr. 86. *Valeriana Alpina* *J. B. 3. Part. 2. 208.*

Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana sylvestris*, *Alpina 1. latifolia Clus. Hist. lv.*

Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. Prodr. 87. *Valeriana Alpina*, folio Scrofulariæ *J. B. 3. Part. 2. 208.*

Valeriana montana, subrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana* *Lugd. 1127.*

Valeriana Alpina, Nardo Celticæ similis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima*, *Nardifolia* *J. B. 3. Part. 2. 206. Valeriana sylvestris*, *Alpina, ij, saxatilis Clus. Hist. lvj.*

Valeriana Cretica, Filipendulæ radice. *Nardus Cretica*, *Filipendula radice* C. B. Pin. 165. *Nardo tuberoso di Candia Pon. Bald. Ital. 125.*

Valeriana Celtica. *Nardus Celtica Dioscoridis* C. B. Pin. 165. *Nardus Celtica* *J. B. 3. Part. 2. 205. Nardus Alpina Clus. Hist. lvij.*

Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt. 351. Valeriana rubra, latifolia* *J. B. 3. Part. 2. 211.*

Valeriana marina, angustifolia sive minor, rubra *Mor. Umb.*

Valeriana rubra, angustifolia C. B. Pin. 165. *J. B. 2. Part. 2. 211.*

Valeriana marina, latifolia sive major, alba *Mor. Umb.*

- Valeriana marina, angustifolia sive minor, alba Mor. Umb.
 Valeriana hortensis, Phu folio Olufatri Dioscoridis C. B. Pin. 164. *Valeriana major*, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. *Valeriana hortensis* Dod. Pempt. 349. *Grande Valeriane*.
 Valeriana sylvestris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana sylvestris*, magna, aquatica J. B. 3. Part. 2. 210. *Valeriana sylvestris* Dod. Pempt. 349.
 Valeriana sylvestris, major, altera, folio lucido H. R. Par.
 Valeriana palustris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana palustris*, major, profundè laciniata C. B. Prodr. 86.
 Valeriana palustris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor*, pratensis vel aquatica J. B. 3. Part. 2. 211. *Valeriana minima* Dod. Pempt. 350.
 Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hist. 389.
 Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana*, radice Olivari Ejusd. Pin. 165. *Nardus montana*, radice oblonga Ejusd. Pin. 165. *Nardus montana*, longius radicata Cam. Epit. 16.
 Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua*, altera Clus. Hist. liiij.
 Valeriana Lusitanica, latifolia, annua, laciniata.
 Valeriana à Valerio quodam seu potius à voce latina valeo; quòd viribus eximiis valere existimetur.
 Valerianæ species quo tempore floribus & semine carent, radice odorata, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoscuntur.

GENUS V.

Valerianella. Mache.

VALERIANELLA est plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido ABCD, & calyci EFG insidente. Is autem deinde abit in fructum monospermum quidem sed variæ prorsus figuræ. Alius enim H à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus constans I, quarum alterutra K semen fovet L. Alius MN ovatus est umbilicatus, tricuspis, unico semine fœtus. Fructus O semen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè secto ornatum. Fructus P cæteris longior est, fungosus, lunatus cum semine tereti QR. Fructus denique S in tres hamos desinit & semen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ species sunt.

- Valerianella arvensis, præcox, humilis, semine compresso Mor. Umb. *Valeriana campestris*, inodora, major C. B. Pin. 165. *Locusta herba* J. B. 3. 323. *Mache*.
 Valerianella arvensis, præcox, humilis, foliis serratis. *Lactuca agnina* seu *Valerianella foliis serratis* Raii Hist. 392. *Locusta altera*, foliis serratis J. B. 3. 324.
 Valerianella arvensis, ferotina, altior, semine turgidiori Mor. Umb.
 Valerianella semine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

- Valerianella femine umbilicato, nudo, oblongo Mor. Umb.
 Valerianella femine umbilicato, hirsuto, majore Mor. Umb.
 Valerianella femine umbilicato, hirsuto, minore Mor. Umb.
 Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina*,
purpurea, albave C. B. Pin. 164. *Valeriana peregrina*, seu *Indica* J. B. 3.
Part. 2. 212. Valeriana Indica Clus. Hist. liij.
 Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.
 Valerianella femine stellato C. B. Pin. 165. *Valerianella femine Scabiosa stella-*
to, hirsuto & etiam umbilicato Col. Part. 1. 209.
 Valerianella Scabiosæ femine, major, Lusitanica Mor. Umb.
 Valerianella dicitur quasi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu
 caret, ramis bifidis seu dichotomis, foliis binis ex adverso positis, glabris,
 & venosis distingui solet.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato, cujus
 pistillum quatuor veluti embryonibus stipatur in totidem
 semina abeuntibus & in calyce maturescentibus.

GENUS I.

Borrage. *Bourrache.*

BORRAGO est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato: ex cujus Tab. 53.
 calyce C multifido surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi
 infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in toti-
 dem semina F viperini capitis æmula, quæ in calyce ipso E longè ampliato
 maturescunt.

Borraginis species sunt.

Borrage floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Buglossum latifolium*, *Borrage flore*
cæruleo C. B. Pin. 256. *Buglossum sive Borrage Matth. 1186. Bourrache*
à fleur bleuë.

Borrage floribus albis J. B. 3. 574. *Buglossum latifolium*, *Borrage flore can-*
dido C. B. Pin. 256. *Bourrache à fleur blanche.*

Borrage flore pallecente, roseo aut suavè-rubente. *Buglossum latifolium, Bor-*
rage, flore pallecente, roseo aut suavè-rubente C. B. Pin. 256. *Bourrache*
à fleur couleur de chair.

GENUS II.

Buglossum. *Buglose.*

BUGLOSSUM est plantæ genus, flore A C monopetalo, infundibuli- Tab. 55.
 formi & multifido: ex cujus calyce E ad basim usque secto, surgit pistillum F
 infimæ floris parti B. D. adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum em-

bryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipso G longè ampliato maturescunt.

Buglossi species sunt.

Buglossum latifolium, semper virens C. B. Pin. 256. *Buglossum folio Borriginis, Hispanicum* J. B. 3. 577. *Buglossum sempervirens* Lob. Icon. 575.

Buglossum angustifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, majus* J. B. 3. 578. *Buglossum angustifolium* Lob. Icon. 576. *Buglose.*

Buglossum angustifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Buglossum Italicum, flore albo* Eyst.

Buglossum angustifolium, majus, flore rubeo aut variegato C. B. Pin. 256.

Buglossum foliis sinuosis C. B. Pin. 256.

Buglossum vulgare, asperitate & proceritate discrepans C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, violaceo & albo colore* Eyst.

Buglossum sylvestre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Buglossum alterum, flore nigro* Math. 1188.

Buglossum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borrachine sylvestre di Candia, di fior aZuro* Zan. 51.

Buglossum Creticum, majus, flore suaverubente.

Buglossum Creticum, majus, flore albo.

Buglossum Lusitanicum, Echii folio undulato.

Buglossum angustifolium, minus C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, minus* J. B. 3. 578. *Echii facie Buglossum minimam, flore rubente* Lob. Icon. 576.

Buglossum sylvestre, minus C. B. Pin. 256. *Echinum Fuchsii, sive Borrageo sylvestris* J. B. 3. 581. *Buglossa sylvestris* Dod. Pempt. 628.

Buglossum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par. *Borrachine murale, con fior odorato di Candia* Zan. 47.

Buglossum Creticum, verrucosum, perlatum quibusdam H. R. Par. *Buglossum Lusitanicum, bullatis foliis* Mor. H. R. Bles.

Buglossum angustifolium, semine echinato. *Cynoglossum minus* C. B. Pin. 257. J. B. 3. 600. *Cynoglossa minor Plinii* Col. Part. 1. 179.

Buglossum radice rubra, sive Anchusa vulgatiore, floribus cæruleis. *Anchusa puniceis floribus* C. B. Pin. 255. *Anchusa Monspeliiana* J. B. 3. 584. *Anchusa parva* Lob. Icon. 578. *Orcanette.*

Buglossum radice rubra, sive Anchusa vulgatiore, floribus albis.

Buglossum angustis, dentatis foliis. *Anchusa angustis, dentatis foliis* Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 77.

Buglossum fruticosum, Rorismarini folio. *Anchusa angustifolia* C. B. Pin. 255. *Libanotidis species Rondetii* J. B. 2. 25. *Anchusa minor, lignosior Eiusdem* 3. 582. *Anchusa lignosior, angustifolia* Lob. Icon. 578.

Buglossum fruticosum, Lusitanicum, Lithospermi folio.

Buglossum arvense, annuum, Lithospermi folio. *Lithospermum arvense, radice rubra* C. B. Pin. 258. *Lithospermum nigrum quibusdam, flore albo, semine Echii* J. B. 2. 592. *Echioides alba* Col. Part. 1. 185.

Buglossum luteum, annuum, minimum. *Anchusa lutea, minor* J. B. 3. 583.

Echioïdes lutea, minima, Apula, campestris Col. Part. 1. 184. Anchusa lutea, minima Lob. Obs. 312.

Buglossum Lusitanicum, foliis asperis, oblongis, angustioribus & crispis.

Buglossum Lusitanicum, foliis angustioribus, bullis minimis exasperatis.

Buglossum marinum, incanum, cæruleo flore H. L. Bar. *Cynoglossum procumbens, glaucopyllon, marinum, nostras, floribus purpuro-cæruleis, semine lævi Pluk. Phytog. Tab. 172. fig. 3. Echium marinum Phytol. Bri'an.*

Buglossum differt à Borragine floris structurâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, Β.ὺς *Bos* & γλῶσσα, *lingua*, quasi diceret linguam bovillam.

G E N U S III.

Asperugo.

A S P E R U G O est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi *Tab. 54.* & multifido: ex cujus calyce C pelviformi (qui deinde sponte comprimitur D) surgit pistillum E infimæ floris parti B adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina F ut plurimum oblonga K, quæ maturescunt in calyce ipso I longè ampliato, cujus partes GH tunc adeo comprimuntur ut sibi mütuo adhærescant.

Asperuginis species sunt.

Asperugo vulgaris. *Buglossum sylvestre, caulibus procumbentibus C. B. Pin. 257. Cynoglossa fortè topiaria Plinio, sive Echium lappulatum quibusdam J. B. 3. 590. Asperugo spuria Dod. Pempt. 356.*

Asperugo tenuior, floribus albis. *Buglossum caulibus procumbentibus, tenearius, floribus albis Mentz. Pug. Tab. 7.*

G E N U S IV.

Echium. Viperine.

E C H I U M est plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, *Tab. 54.* nonnihil inflexo, cujus margo superior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem DEF ad basim usque ut plurimum secto, surgit pistillum G posticæ floris parti C adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipso I longe ampliato maturescunt.

Echii species sunt.

Echium majus & asperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus J. B. 3. 588. Echium flore albo Cam. Epit. 738.*

Echium majus & asperius, flore dilutè purpureo Bot. Monsp. *Lycopsis Mons-peliaca, floribus dilutè purpureis Mor. H. R. Bles.*

Echium amplissimo folio, Lusitanicum.

Echium vulgare C. B. Pin. 254. *J. B. 3. 586. Echium Dod. Pempt. 631.*

Echium flore albo H. Edinb.

Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 1. Clus. Hist. clxiiij.*

Echium Creticum, flore variegato H. Edinb

Echium Creticum, angustifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum*
2. *Clus. Hist. clxv.*

Echium sylvestre, hirsutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore*
J. B. 3. 589. *Clus. Hist. clxiii*

Echium maritimum, insularum Stæchadum, flore maximo. *Lycopsis Spatulæ*
folio, *Hispanica & Sicula Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium procumbens, flosculis atrorubentibus, annuum Mor. H. R. Blef.

Echium foliis angustis & villosis. *Anchusa angustis, villosis foliis Bocc. Mus.*
Part. 2. 84. Tab. 78.

Echium Rorismarini folio. *Lycopsis angustifolia, minor Bocc. Mus. Part. 2.*
84. Tab. 78.

Echium dicitur à voce Græca *ἰχίς*, *vipera* non tantùm propter seminis for-
mam, sed quòd demorsis à *Vipera* auxiliari existimetur.

G E N U S V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 55.

P U L M O N A R I A est planta genus, flore A monopetalo, infundibulifor-
mi, cujus pars superior quæ multifida est, pelvim quodammodo refert. Ex ca-
lyce autem C E tubulato, ut plurimum pentagono, quinquesido surgit pistil-
lum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipa-
tum embryonibus: qui deinde abeunt in totidem semina F, quæ in calyce ipso
E ampliato maturescunt,

Pulmonariæ species sunt.

Pulmonaria Italarum ad Buglossum accedens J. B. 3. 595. *Symphytum macu-
losum sive Pulmonaria latifolia C. B. Pin. 259. Pulmonaria vulgaris, ma-
culoso folio Clus. Hist. clxix.*

Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.

Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, subrotundis, flore cæruleo. *Symphytum*
sen Pulmonaria Alpina, foliis mollibus subrotundis, flore cæruleo H. R. Par.

Pulmonaria folio non maculoso *Clus. Hist. clxix.*

Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 586. *Pulmonaria angustifolia, rubente cæ-
ruleo flore C. B. Pin. 260.*

Pulmonaria foliis Echii, flore albo.

Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria io. rubro flore*
Clus. Hist. clxx.

Pulmonaria angustifolia, cæruleo flore J. B. 3. 596. *Symphytum maculosum*
*sive Pulmonaria angustifolia, cærulea C. B. Pin. 260. Pulmonaria an-
gustifolia Taber. Icon. 557.*

Pulmonaria Alpina, angusto folio, Italica Bocc. Mus. Part. 2. 110. *Pulmona-
ria Alpina, angusto folio Ejusd. Tab. 86.*

Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Mus. Part. 2. 148. *Pulmonaria Fra-
garia odore Ejusd. Tab. 105.*

Pulmonaria

- Pulmonaria Cretica , annua , calyce vesicatio. *Borragine sylvestre, annua, di Candia Zan. Hist. 48.*
 Pulmonaria viridi, subrotundo, non maculato folio Bocc. Mus. Part. 2. 135.
Pulmonaria viridis, non maculata, subrotunda Ejusd. Tab. 95.
 Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore species ejus floribus & fructu carent facile dignoscuntur foliis oblongis vel subrotundis, non incis, mollibus vel asperis, & plerumque maculatis, Pulmonis malè affecti adinstar, unde nomen traxit.

GENUS VI.

Lithospermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHOSPERMUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido : ex cujus calyce C ad basim usque secto surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina G subrotunda, dura, expolita, nitida, quæ in calyce ipso E, longè ampliato maturescunt. Tab. 11.

Lithospermi species sunt.

- Lithospermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithospermum sive Milium solis J. B. 3. 590. Lithospermum minus Dod. Pempt. 83. Gremil, Herbe aux perles.*
 Lithospermum minus, repens, latifolium C. B. Pin. 258. *Lithospermum majus Dodonæi, flore purpureo, semine Anchusa J. B. 3. 572. Lithospermum majus Dod. Pempt. 83.*
 Lithospermum arvense, minus. *Echium Scorpioides, arvense C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, solisequum, flore minore J. B. 3. 589.*
 Lithospermum arvense, minus, floribus luteis vel luteo-cæruleis.
 Lithospermum palustre, minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, palustre C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, solisequum, flore majore, cæruleo J. B. 3. 589.*
 Lithospermum palustre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, palustre, flore niveo C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, solisequum, flore majore, albō J. B. 3. 589.*
 Lithospermum Alpinum, tomentosum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, supinum Bocc. Mus. Part. 2. 149. Echium Scorpioides, Alpinum, tomentosum, nanum, supinum Ejusd. Tab. 107.*
 Ab eo genere excludendæ sunt species sequentes, quæ Lithospermi notis carent. *Lithospermum arundinaceum, forte Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 258. Vide Lacryma Job. Lithospermum arvense, radice rubra C. B. Pin. 258. Buglossi species est. Lithospermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin. 259. inter Thymelea species recensitum. Lithospermum Linariæ folio, Monspeliacum C. B. Pin. 259, quod ad Linum attinet.*
 Lithospermum, quasi diceres semen lapideum, à vocibus nempe λιθοι, lapis, & σπέρμα, semen.

GENUS VII.

Symphytum. *Confonde.*

Tab. 56.

SYMPHYTUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi oblongo & quasi campaniformi: ex calyce autem CD ad basim fermè secto, surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina G viperini capitis H æmula, quæ in calyce ipso F, longe ampliato maturescunt.

Symphyti species sunt.

Symphytum Consolida major flore purpureo, quæ mas C. B. Pin. 259. *Symphytum magnum* J. B. 3. 593 *Dod. Pempt* 134. *grande Conoude.*

Symphytum Consolida major, flore purpuro-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fæmina, C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum* J. B. 3. 594. *Dod. Pempt* 134.

Symphytum minus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum, minus* Clus. *Hist.* clxvj.

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchusa lutea, major* C. B. Pin. 255. *Anchusa lutea* J. B. 3. 583. *Lob. Icon.* 578.

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchusa flore albo aut pallido* Clusii J. B. 3. 583. *Anchusa exalbido flore* Clus. *Hist.* clxv.

Symphytum Echii folio angustiore, radice rubra, flore luteo *Anchusa lutea, minor* C. B. Pin. 255. *Anchusa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana* Col. *Part.* 1. 183.

Ab eo genere excludendum est. *Symphytum minus, Borraginis facie* C. B. Pin. 259. *quod Omphalodis species est.*

Lib. 4. cap. 18.

Symphytum à congeneribus differt floris formâ: nomen duxit ἀπὸ τοῦ συμφύω, hoc est simul nasci; nam ex Dioscoride radices Symphyti alterius carniū: frustra quibuscum coquantur, cogunt, ita ut coalescant.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verrues.*

Tab. 57.

HELIOTROPIMUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, centro stellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram inciso: ex calyce autem C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipso maturescunt.

Heliotropii species sunt.

Heliotropium majus Dioscoridi C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus*, flore albo *J. B. 3. 604. Heliotropium Dod. Pempt. 70.*

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus. autumnale, Jasmini odore.

Heliotropium medium, strigosius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, supinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam sive supinum J. B. 3. 605. Heliotropium supinum Dod. Pempt. 70.*

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 83. *Agua-raquinha Pison Edit. 1658. 229.*

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini angustioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Pison Edit. 1658. 229.*

Heliotropium Curassavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie Par. Bat. 183.*

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentosum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, frutescens, Americanum, seu Lavender Barbadosibus dictum Pluk-Phytog. Tab. 193. fig. 5.*

Ab eo genere excludendum est. *Heliotropium tricoccon C. B. Pin. & ad Ricinoidis species amandandum.*

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἥλιος, sol, & τρέπειν, vertere: non quòd hæc planta ad solis diurnum motum convertatur, sed ut ait Dodo- *Pempt. 70.* næus, quòd æstivo solstitio floreat, quo tempore sol longissime ab æquinoctiali circulo digressus ad ipsum rursus conversionem facit.

G E N U S I X.

Cynoglossum. *Langue de Chien.*

CYNOGLOSSUM est plantæ genus, flore A monopetalò, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capsulis constantem HIK, ut plurimum asperis, & semine ferè plano G fœtis, plantæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis. *Tab. 57.*

Cynoglossi species sunt.

Cynoglossum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynoglossum vulgare J. B. 3. 598. Cynoglossum Dod. Pempt. 54. Langue de Chien.*

Cynoglossum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynoglossum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum maximum Lob. Obs. 313.*

Cynoglossum montanum, maximum. *Cynoglossa montana, maxima, frigidarum regionum Col. Part. 1. 168. Descript. Icon 175.*

Cynoglossum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynoglossa media, altera, virente folio, rubro flore, montana, frigidarum regionum Col. Part. 1. 176. Descript. Icon. 170.*

- Cynoglossum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynoglossa folio virenti* *J. B. 3. 600.*
- Cynoglossum globofo flore C. B. Pin. 257. *Cynoglossa media, montana, incana, angustifolia, altera, flore globofo, frigidarum regionum* *Col. Part. 1. 173.*
- Cynoglossum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynoglossa altera, media, fructu κοτυλάδης, sive λυχνιώδης, montana* *Col. Part. 1. 178.*
- Cynoglossum Creticum, latifolium, fœtidum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum Creticum ij Clusii* *J. B. 3. 601. Clus. Hist. clxij. Cynoglossum folio molli, incano, flore ceruleo, striis rubris variegato* *Mor. H. R. Bles.*
- Cynoglossum Creticum, argenteo, angusto folio C. B. Pin. 257. *Cynoglossum Creticum 1. Clusii* *J. B. 3. 600. Clus. Hist. clxij.*
- Cynoglossum Lithospermi folio, Hispanicum.
- Ab eo genere excludendum est *Cynoglossum medium & minus* C. B. Pin. 257. inter Buglossi species recensendum.
- Cynoglossum dicitur à vocibus Græcis κυονⁱ, κυνός, Canis & γλώσσα, Lingua.

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58.

OMPHALODES est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capsulis constantem GH cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, semine ferè plano I fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Omphalodis species sunt.

- Omphalodes Lusitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum* *Park. Theat. 1687.*
- Omphalodes Lusitanica, elatior, Cynoglossi folio.
- Omphalodes pumila, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borriginis facie* C. B. Pin. 259. *Symphytum pumilum, repens, sive Borrigo minima Herbariorum* *J. B. 3. 597. Symphytum pumilum, repens, Borriginis facie seu Borrigo minima Herbariorum, spuria* *Lob. Icon. 577.*
- Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλός umbilicus: ejus enim capsulæ umbilicatæ sunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & semine singulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58.

PLUMBAGO est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce tubulato C surgit pistillum D infimæ floris parti

B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in semen oblongum FG plerumque acuminatum, in ipso calyce E maturescens.

Plumbaginis species sunt.

Plumbago quorundam Clus. Hist. cxxij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin. 97. Dentillaria Rondeletii J. B. 2. 941.*

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, scandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

SECTIO VI.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus pistillum abit in fructum siccum.

GENUS I.

LYSIMACHIA *Corneille.*

LYSIMACHIA est plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido: ex ejus calyce D surgit pistillum E mediæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam F, apice dehiscentem G, seminibus fœtam K, placentæ H I affixis. Tab. 59a

Lysimachia species sunt.

Lysimachia lutea, major, quæ Dioscoridis C. B. Pin. 245. *Lysimachia lutea J. B. 2. 901. Lysimachium legitimum Dod. Pempr. 84.*

Lysimachia lutea, major, quæ Dioscoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245.

Lysimachia lutea, major, quæ Dioscoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245.

Lysimachia lutea, major quæ Dioscoridis, foliis quinis.

Lysimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadensis flore pleno H. R. Par.

Lysimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lysimachia lutea, minor J. B. 2. 902. Lysimachia lutea ij Clus. Hist. liij.*

Lysimachia trifolia, lutea, spicata C. B. Pin. 245. *Lysimachia lutea, altera altera, Col. Part. 1. 257.*

Lysimachia bifolia, flore globoso, luteo C. B. Pin. 245. *Lysimachia altera, lutea Lobelio, flore quasi spicato J. B. 2. 902. Lysimachia lutea, altera aut Lysimachia Salicaria Lob. Icon. 263. Part. 2.*

Lysimachia spicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemerum Mathioli J. B. 2. 905. Ephemerum Mathioli vel potius Ephemerum spurium Lob. Icon. 354.*

Lysimachia humifusa, folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin. 309. Nummularia sive Centimorbia J. B. 3. 370. Nummularia Dod. Pempr. 600. Nummulaire.*

Lysimachia humifusa, folio rotundiore, flore purpurascente. *Nummularia rubra J. B. 3. 371. Nummularia minor, purpurascente flore C. B. Pin.*

310. *Nummularia flore purpurascete Ejusd. Prodr. 136.*
Lyfimachia humifusa, folio subrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagallis lutea nemorum* C. B. Pin. 252. *Anagallis lutea*, *Nummularia similis* J. B. 3. 370. *Anagallis lutea* Lob. Icon. 466.
Lyfimachia annua, minima, Polygoni folio. *Linum minimum, stellatum* C. B. Pin. 214. Prodr. 107. Bot. Monsp.
 Ab eo genere excludendæ sunt. *Lyfimachia lutea, corniculata* C. B. Pin. 245. quæ *Onagra* species est. *Lyfimachia siliquosa* species C. B. ad *Chamanerion* revocanda. *Lyfimachia spicata, purpurea* fortè Plinii C. B. Pin. 246. quæ ad *Salicaria* genus attinet. *Lyfimachia spicata, carulea* C. B. Pin. 246. inter *Veronicas* recensenda. *Lyfimachia rubra, non siliquosa* C. B. Pin. 246. *Salicaria* species videtur. *Lyfimachia Linifolia, purpuro-cærulea* C. B. Pin. 246. hæc fortè etiam inter *Salicarias* annumeranda. *Lyfimachia carulea, galericulata* vel *Gratiola carulea* C. B. Pin. 246. *Casside* species est.

Lib. 25. cap. 7.

Invenit & *Lyfimachus* herbam *Lyfimachiam*, inquit Plinius, quæ ab eo nomen retinet.

GENUS II.

Anagallis. Mouron.

Tab. 59.

ANAGALLIS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam E per maturitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumberebat, transversa dehiscentem, & seminibus fœtam H ut plurimum angulatis I, placentæ K affixis.

Anagallidis species sunt.

Anagallis phœniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phœnicea, mas* J. B. 3. 369. *Anagallis mas.* Dod. Pempt. 32. *Mouron à fleur rouge.*

Anagallis phœnicea, foliis amplioribus, ex adverso quaternis Raii Synops. 205.

Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea, fœmina* J. B. 3. 369. *Anagallis fœmina* Dod. Pempt. 32.

Anagallis cærulea, foliis binis, ternisve ex adverso nascentibus C. B. Pin. 252.

Anagallis tenuifolia Monnelli Clus. App. alt. ad lib. vj.

Anagallis fœmina, flore ferrugineo H. Edinb.

Anagallis floribus obsolete purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpurascete flore* Clus. Hist. clxxxiiij.

Anagallis floribus carneis Park Theat. 558.

Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis fœmina, flore albo* H. Edinb.

Anagallis terrestris, flore albo Raii Synops. 206.

Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica, amplo flore cæruleo* Bross.

Anagallis Lusitanica, folio rotundiore.

Anagallis Lusitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Lusitanica, Linariæ folio, major.

Anagallis Lusitanica, Linariæ folio angustiore.

Anagallis pusilla seu omnium minima Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 569.

Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.

Ab eo genere excludendæ sunt, *Anagallidis aquatica species C. B. Pin. 252.* quæ ad Veronicam vel ad Samolum revocandæ.

GENUS III.

Samolus.

SAMOLUS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex *Tab. 60.* cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum abit in fructum seu testam E apice dehiscentem F, seminibus fœtam G ut plurimum exiguis.

Samoli speciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non crenato C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon 467.*

Samolus non solum differt a *Lysimachia* floris formâ; sed etiam fructu, qui fit ex calyce simul & pistillo.

GENUS IV.

Veronica. Veronique.

VERONICA est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifi *Tab. 60.* do: ex cujus calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum EG membranaceum, in duo loculamenta divisum F H, seminibus fœtum modò crassioribus I, modò exiguis K.

Veronicæ species sunt.

Veronica mas, supina & vulgatissima C. B. Pin. 246 *Veronica vulgatio, folio rotundiore J. B. 3. 282. Veronica mas, serpens Dod. Pempt. 40. Veronique mâle.*

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bor. *Pluk. Phytoz Tab. 233. fig. 1.*

Veronica mas, erecta C. B. Pin. 246. *Veronica assurgens Dod. Pempt. 40.*

Veronica spicata, latifolia C. B. Pin. 246 *Veronica major, latifolia, foliis splendentibus & non plendentibus J. B. 3. 283. Veronica 1, erectior, latifolia Clus Hist. 346.*

Veronica spicata, flore purpureo Mor. H. R. Blef.

Veronica spicata, angustifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, angustifolia, caulibus viridibus J. B. 3. 284. Veronica ij, erectior, angustifolia Clus. Hist. 346.*

Veronica spicata, longifolia. *Lysimachia spicata, cerulea C. B. Pin. 246. Veronica spicata, recta, profundè serrata, quam Lysimachiam ceruleam quidam vocant J. B. 3. 284. Pseudolysimachium ceruleum Dod. Pempt. 86.*

- Veronica spicata, minor C. B. Pin. 247. *Veronica spicata, recta, minor* J. B. 3. 282. *Veronica recta, minima* Clus. Hist. 347.
- Veronica parva, saxatilis, cauliculis nudis Raii Hist. 846. *Veronica Alpina, pumila, caule aphylo* Bocc. Mus. Part. 2. 17. Tab. 1. & 9.
- Veronica pratensis, Serpillifolia C. B. Pin. 247. *Veronica fœmina quibusdam, aliis Betonica Pauli Serpillifolia* J. B. 3. 285. *Veronica pratensis* Dod. Pempt. 41.
- Veronica mas, Alpina, glabra, erecta, foliis parum crenatis Bocc. Mus. Part. 2. 17. Tab. 10.
- Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra, Romana Bocc. Mus. Part. 2. 19. Tab. 102.
- Veronica Serpilli cochleato & lenticulari folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 32.
- Veronica Alpina, Bellidis folio, hirsuta C. B. Pin. 247. Prodr. 116.
- Veronica Alpina, frutescens C. B. Pin. 247. *Veronica saxatilis* J. B. 3. 284. *Veronica iij, fruticans* Clus. Hist. 347.
- Veronica frutescens, durior, oblongo Chamædryd folio, Patavina Bocc. Mus. Part. 2. 18. Tab. 10.
- Veronica Alpina, fruticans, Serpilli minoris folio circinato Pluk. Phytog. Tab. 232. fig. 6.
- Veronica petræa, sempervirens Pon. Bald. in fol. cccxxxvj. *Chamædryd Alpina, saxatilis* C. B. Pin. 248. *Veronica petræa, sempervirens Pona, ad Chamædryd vulgarem falsam accedens* J. B. 3. 289.
- Veronica Austriaca, foliis tenuissimè laciniatis. *Chamædryd Austriaca, foliis tenuissimè laciniatis* C. B. Pin. 248. Prodr. 117. *Chamædryd spuria, tenuissimè laciniata* J. B. 3. 287.
- Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædryd spuria, major, latifolia* C. B. Pin. 248.
- Veronica maxima, Pyrenaica, non ramosa. *Veronica seu Chamædryd spuria, latifolia, major, non ramosa, Pyrenaica* Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab. 233. fig. 2.
- Veronica major, frutescens, altera Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 319. *Chamædryd spuria, major, altera sive frutescens* C. B. Pin. 248. *Chamædryd falsa, maxima, an Teucrium 1, seu majus Pannonicum* Clusio J. B. 3. 286. *Teucrium iv* Clus. Hist. 349.
- Veronica supina, facie Teucrisii pratensis Lob. Icon. 473. *Chamædryd spuria, angustifolia* J. B. 3. 285. *Chamædryd spuria, major, angustifolia* C. B. Pin. 249.
- Veronica minor, foliis imis rotundioribus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 220. *Chamædryd spuria, latifolia* J. B. 3. 286. *Chamædryd spuria, minor, rotundifolia* C. B. Pin. 249. *Teucrium pratense & supinum, spurium, Chamædryoides* Lob. Icon. 490.
- Veronica minor, foliis imis rotundioribus, flore albo H. L. Bat.
- Veronica minor, angustifolia, ramosior & procumbens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 321.

2. 321. *Chamedrys spuria, minor, angustifolia* J. B. 3. 287. C. B. Pin. 249.
Veronica multicaulis, Pannonica. Chamedrys spuria, minor, latifolia C. B. Pin. 249. *Chamedrys falsa species, Teucrium ij aut v Clusii* J. B. 3. 286. *Teucrium v. Clus. Hist. 350.*
- Veronica tetragona, montana, recta, minima* Col. Part. 1. 289. *Chamedrys spuria, latifolia, minima* C. B. Pin. 249.
- Veronica supina, Teucree folio. Chamedrys spuria affinis rotundifolia, scutellata* C. B. Pin. 249. *Alyssum Dioscoridis montanum* Col. Part. 1. 286.
- Veronica flosculis cauliculis adhaerentibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alfina Veronica foliis, flosculis cauliculis adhaerentibus* C. B. Pin. 250. *Alfina serrato folio, hirsutiori, floribus & loculis cauliculis adhaerentibus* J. B. 3. 367.
- Veronica aquatica, major, folio subrotundo* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio subrotundo* C. B. Pin. 252. *Berula seu Anagallis aquatica* Tabern. Icon. 719. *Anagallis aquatica, folio rotundiore, major* J. B. 3. 791.
- Veronica aquatica, minor, folio subrotundo. Anagallis aquatica, minor, folio subrotundo* C. B. Pin. 252. *Anagallis aquatica, flore ceruleo, foliolo rotundiore, minor* J. B. 3. 790.
- Veronica aquatica, major, folio oblongo* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio oblongo* C. B. Pin. 252. *Anagallis aquatica, flore ceruleo, folio oblongo, major* J. B. 3. 791. *Berula major* Tabern. Icon. 719.
- Veronica aquatica, minor, folio oblongo. Anagallis aquatica, minor, folio oblongo* C. B. Pin. 252. *Anagallis aquatica, flore purpurascens, folio oblongo, minor* J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, minor, ij* Tabern. Icon. 718.
- Veronica aquatica, repens Oleæ folio. Beccabunga Alpina sive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens* Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Beccabunga Alpina, angustifolia, repens* Ejusd. Tab. 6.
- Veronica aquatica, angustiore folio. Anagallis aquatica, angustifolia, scutellata* C. B. Pin. 252. *Anagallis aquatica, angustifolia* J. B. 3. 791.
- Veronica Nummulariæ folio, Pyrenaica.*
- Veronica Cymbulariæ folio, verna. Alfina Hederulæ folio* C. B. Pin. 250. *Alfines genus Fuchsio, folio Hederulæ hirsuto* J. B. 3. 368. *Alfina spuria prior, sive morsus Gallinæ* Dod. Pempt. 31.
- Veronica flosculis oblongis pediculis insidentibus, Chamedrys folio* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alfina Chamedryfolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus* C. B. Pin. 250. *Alfina serrato folio, glabro* J. B. 3. 366. *Alfina spuria, atrera* Dod. Pempt. 31.
- Veronica flosculis pediculis oblongis insidentibus, Chamedrys folio alterno* H. L. Bar.
- Veronica verna, trifido vel quinquefido folio. Alfina triphyllus, cerulea* C. B. Pin. 250. *Alfina folio profunde secto, flore purpureo sive violaceo* J. B. 3. 367. *Alfina parva, recta, folio Alfines Hederaceæ, sed Ruta modo diviso* Lob. Icon. 464.
- Veronica terrestris annua, folio Polygoni, flore albo* Mor. Hist. Oxon. Part. 2.

Veronica Americana, erecta, frutescens & ramosa, folio Verbenæ Prodr. Par. Bat. *Veronica Americana, erecta, frutescens Par. Bat. 241.*

GENUS V.

Chrysofplenium.

CHRYSOSPLENIUM est plantæ genus, flore A monopetalo rotato, multifido & calycis experte: ex cujus centro surgit pistillum B quod deinde abit in capsulam C membranaceam, bicornem, bivalvem D, seminibus fœtam ut plurimum exiguis E.

Chrysofplenii species sunt.

Chrysofplenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia, aurea C. B. Pin. 309. Saxifraga aurea Dodonæi J. B. 3. 707. Saxifraga aurea Dod. Pempt. 316.*

Chrysofplenium foliis minoribus, subrotundis. *Saxifraga rotundifolia, aurea, minor, Montis aurei H. R. Par.*

Chrysofplenium foliis pediculis oblongis insidentibus. *Saxifraga aurea, foliis pediculis oblongis insidentibus Raii Hist. 207.*

GENUS VI.

Polemonium.

POLEMONIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C surgit Pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam subrotundam E, trifariam ut plurimum dehiscens F, interna loculamenta divisam G, seminibus fœtam sæpe sæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii speciem, quæ floris colore variat.

Polemonium vulgare, ceruleum. *Valeriana cerulea C. B. Pin. 164. Valeriana Græca quorundam, colore ceruleo J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana Græca Dod. Pempt. 352.*

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorundam, colore albo J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana alba C. B. Pin. 164.*

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca, flore ex albo & ceruleo variegato H. L. Bat.*

GENUS VII.

Verbascum. Bouillon blanc.

VERBASCUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ovato-acuminatam E, septo intermedio G in duo loculamenta divisam FF, & seminibus fœtam I ut plurimum exiguis & angulatis, placentæ H affixis.

Verbasci species sunt.

Verbascum mas, latifolium, luteum C. B. Pin. 239. *Verbascum vulgare, flore luteo, magno, folio maximo J. B. 3. App. 871. Verbascum latius*

- Dod. Pempt. 143. Moléne, Bonillon blanc.*
- Verbascum fœmina, flore albo C. B. Pin. 239. Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, album J. B. 3. App. 871. Maximus odoratus Meridionalium Thapsus barbatus fœmina flore albo Lob. Icon. 560.*
- Verbascum fœmina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, luteum J. B. 3. App. 871. Verbascum maximum, album, fœmina, flore subpallido Lob. Icon. 561.*
- Verbascum angustifolium, ramosum, flore aureo, folio crassiore J. B. 3. App. 872. Verbascum foliis viridibus, crassioribus Mor. Hist. 488.*
- Verbascum nigrum, flore ex luteo purpurascente C. B. Pin. 240. Verbascum nigrum, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App. 873. Verbascum nigrum Dod. Pempt. 144.*
- Verbascum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bat.*
- Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 562.*
- Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. Verbascum crispum & sinuatum J. B. 3. App. 872. Verbascum Intubaceum Tabern. Icon. 565.*
- Verbascum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. Verbascum mas, angustioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin. 239.*
- Verbascum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. Verbascum flore albo, parvo J. B. 3. App. 873. Phlomos mas alter, Verbascum Lychnite Matthioli Lob. Icon. 562.*
- Verbascum ramosum, perenne, Parisiense.*
- Verbascum Alpinum, perenne, nigrum, flore albo, staminibus purpureis H. R. Par. Verbascum perenne, nigrum, floribus albis Mor. H. R. Bles Verbascum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpurascente Joncq. Hort.*
- Verbascum ramosum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Bles.*
- Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borriginis flore & folio. Sanicula Alpina, foliis Borriginis, villosa C. B. Pin. 243. Auricula Ursi Myconi pilosa, cœrulea J. B. 3. App. 869. Auricula Ursi Myconi Lugd. 837.*
- Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borriginis flore albicante. Sanicula Alpina, foliis Borriginis, villosa, flore albicante H. R. Par.*
- Verbascum seu potius Barbascum dici volunt à canitie illa seu barba pubescente, qua folia Verbasci vulgaris obduci solent.*

GENUS VIII.

Blattaria. Herbe aux mites.

BLATTARIA differt à Verbasco, fructu rotundiori K.

Tab. 61.

- Blattariæ species sunt.*
- Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. Blattaria Dod. Pempt. 145. Blattaria lutea J. B. 3. App. 874.*
- Blattaria alba C. B. Pin. 241. Blattaria flore albo J. B. 3. App. 874. Blattaria flore albo, perperam Verbascum fœmina vulgò Lob. Icon. 563.*
- Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. Blattaria flore cœruleo vel purpureo J. B.*

3. 875. *Blattaria flore purpureo* Lob. Icon. 565.

Blattaria flore obsoleto colore purpurascente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore obsoleto cæruleo H. Edinb.

Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.

Blattaria Anglicana, perennis, flore obsoleto phæniceo H. R. Par.

Blattaria magno flore J. B. 3. 875.

Blattaria folio Verbasci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Bles.

Blattaria Ragusina, incana, multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hist. 490. *Blattaria incana, multifida* Bocc. Rarior. Plant. 61.

Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim positis, uno majore extremum claudente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 489. *Arturo di Candia, o vero Verbasco fruticoso auriculato* Pon. Bald. Ital. 120. *Verbascum foliis subrotundis, flore* *Blattaria* C. B. Pin. 240.

Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in se contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

Lib. 25. cap. 9.

S E C T I O VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus pistillum abit in fructum mollem.

G E N U S I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 66.

SOLANUM est plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multido: ex cujus calyce E F surgit pistillum G mediæ floris parti C D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ferè globosum vel ovatum H I, mollem, succulentum, seminibus fectum K L, ut plurimum planis M N.

Solani species sunt.

Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. *Solanum hortense sive vulgare, acinis nigris* J. B. 3. 608. *Solanum hortense, baccis nigricantibus* Dod. Pempt. 453. *Solanum nigrum, vulgare* Cord. Hist. 158. *Morelle à fruit noir.*

Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. *Solanum hortense sive vulgare, acinis rubris* J. B. 3. 608. *Solanum hortense, baccis rubentibus* Dod. Pempt. 453. *Solanum puniceum* Cord. 158. folio est ampliori, minus rugoso, acinis verò rubentibus. *Morelle à fruit rougeâtre.*

Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. *Solanum hortense, sive vulgare, acinis luteis* J. B. 3. 608. *Solanum hortense, baccis lutei coloris* Dod. Pempt. 453. *Solanum luteum* Gesp. Hort. 281. folio est minori, pallidè virente & villoso, acinis verò flavescens. *Morelle à fruit jaunâtre.*

Solanum officinarum, acinis è luteo virescentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*

- Solanum bacciferum, vulgari simile, Africanum, foliis frequentius & profundius crenatis Prodr. Par. Bat.
- Solanum bacciferum, vulgari simile, maximum, Sirinamenſe Prod. Par. Bat.
- Solanum Luſitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis, fructu rubro.
- Solanum ſcandens ſeu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypros ſive amara dulcis* J. B. 2. 109. *Dulcamara* Dod. Pempt. 402.
- Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore albo C. B. Pin. 167.
- Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore pleno. *Dulcis amara flore pleno* Eyſt.
- Solanum ſcandens, foliis variegatis H. R. Par.
- Solanum lignoſum ſeu Dulcamara marina Raii Synopf. 149.
- Solanum fruticoſum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros* J. B. 3. 614. *Pſeudocapſicum* Dod. Pempt. 718.
- Solanum tuberoſum, eſculentum C. B. Pin. 167. *Prodr.* 89. *Papas Americanum* J. B. 3. 621.
- Solanum tuberoſum, eſculentum, flore albo H. R. Par.
- Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpiñoſum, nigricans, Borriginis flore, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.
- Solanum annuum, nigricans, Virginianum, ſpiñoſiſſimum, latè ſe ſpargens, flore cæruleo, glabrum Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpiñoſum, nigricans, Borriginis, flore, foliis minus profundè laciniatis, ſpinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horridum* Raii Hiſt. 1799.
- Solanum ſpiniferum, fruteſcens, ſpinis igneis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 225. fig. 5.
- Solanum fruticoſum, Indicum, fructu rubro. *Cheru-Schunda* H. Mal. Part. 2. 67.
- Solanum ſpiñoſum, Indicum, Borriginis flore Icon. Robert H. R. Par. *Solanum foliis & caule ſpiñoſis* Mor. H. R. Bleſ.
- Solanum ſpiñoſum, maximè tomentoſum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda* H. Mal.
- Solanum incanum, Chinenſe, minus ſpiñoſum, floribus parvis ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 1.
- Solanum Indicum, folio ſinuolo, aculeis atropurpureis inſtructo.
- Solanum Americanum, molle foliorum nervis & aculeis flavoſcentibus, fructu mammoſo Plum. *Solanum Pomiferum, tomentoſum, fructu Pyriformi inverſo* Sloane Cat. Plant. Fam. 108 *Solanum Barbadaenſe, ſpiñoſum, foliis villoſis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inverſi forma & magnitudine.* Pluk. Phytog. Tab. 226. fig. 6.
- Solanum Americanum, ſpiñoſum, foliis Melongenæ, fructu mammoſo. *Pommes de tetons, D Lign.*
- Solanum Americanum, fruteſcens, Acanthi folio Plum.
- Solanum Americanum, fruticoſum, Perſicæ foliis, aculeatum Plum.
- Solanum Americanum, fruticoſum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, scandens, foliis tomentosis Plum.

Solanum Americanum, tomentosum, folio Verbasci, parvo fructu, flavescente Plum.

Solanum Americanum, arborescens, Solani hortensis folio, parvo fructu coccineo. Plum.

Solanum Americanum, arborescens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.

Solanum Americanum, fruticosum, Polyacanthi folio, monospermon Plum.

Solanum Americanum, scandens, aculeatum, Hyoscyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycopersicon.

LYCOPERSICON est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cuius calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnosum, subrotundum, in varia loculamenta F divisum, seminibus foetum G ut plurimum planis.

Lycopersici species sunt.

Lycopersicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, striato molli* C. B. Pin. 167. *Mala aurea odore foetido, quibusdam Lycopersicon* J. B. 3. 620. *Aurea mala* Dod. Pempt. 458.

Lycopersicon fructu rubro, non striato.

Lycopersicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo* Eyst.

Lycopersicon fructu albo. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, striato, molli albo* C. B. Pin. 167.

Lycopersicon fructu è rubro pallecente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo striato, molli, rubro-pallecente* H. R. Par.

Lycopersicon fructu Cerasi rubro. *Solanum racemosum, Cerasorum formâ* C. B. Pin. 167. J. B. 3. 623.

Lycopersicon fructu Cerasi, luteo. *Solanum racemosum, Cerasorum formâ, fructu luteo* H. R. Par. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro* Mor. H. R. Bles.

Lycopersicon fructu striato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, striato, duro* C. B. Pin. 167. J. B. 3. 620. *Mala Æthiopica* Dod. Pempt. 459.

Lycopersicon Americanum, arborescens, amplissimis foliis angulatis Plum.

Lycopersicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviso.

Lycopersicon dicitur à vocibus Græcis *λύκος*, lupus, & *περσινάρις*, Persica, quasi Persica Lupina.

GENUS III.

Alkekengi. Coqueret.

ALKEKENG I est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & mul-

C L A S S I S I I.

151

rifido: ex cujus calyce campaniformi C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E mollem, Cerasi formem, seminibus fœctum F ut plurimum planis G & involutum folliculo quodam membranaceo H, qui aliud nihil est quàm calyx C longè ampliatus.

Alkekengi species sunt.

Alkekengi officinarum. *Solanum vescarium* C. B. Pin. 166. *Solanum halicacabum, vulgare* J. B. 3. 609. *Solanum vescarium* Dod. Pempt. 454. *Coqueret.*

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum vescarium, foliis ex luteo variis* H. R. Par.

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum somniferum, verticillatum* C. B. Pin. 166. *Solanum verticillatum* J. B. 3. 610. *Solanum somniferum* Dod. Pempt. 455.

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum, fructu luteo* H. R. Par. *Alkekengi sive Halicacabum Virginense* Park. Theat. 463. *Camaru Pison* Edit. 1658. 223.

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum vescarium, Indicum* C. B. Pin. 166. *Solanum sive Halicacabum Indicum* J. B. 3. 609. *Halicacabum sive Solanum Indicum* Cam. Hert. Tab. xvij.

Alkekengi Indicum, minimum, fructu virescente. *Solanum vescarium, Indicum, minimum* H. L. Bat.

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum vescarium, minus, bacca lutea* Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro virescentibus, fructu flavescente Plum.

G E N U S I V.

Melongena. *Mayenne.*

M E L O N G E N A est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multirifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnosum, in quo F veluti nidulantur semina G ut plurimum reniformia. Tab 65.

Melongenæ species sunt.

Melongena fructu oblongo, violaceo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo* C. B. Pin. 167. *Mala insana* Dod. Pempt. 458.

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, albo* C. B. pin. 167.

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, luteo* C. B. Pin. 167.

Melongena fructu oblongo, suavè-rubente. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, carneo* H. R. Par.

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo. *Solanum Pomiferum, fructu instar Mali rotundo*

- C. B. Pin. 617. Solanum Pomiferum, fructu rotundo J. B. 3. 618.*
 Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum, fructu incurvo C. B. Pin. 167. J. B. 3. 619. Melanzana Arabum, Melongena Lugd. App. 23.*
 Melongena spinosa, fructu rotundo, croceo. *Solanum spinosum, fructu rotundo C. B. Pin. 167. Pomum de Hierico Melongenensis congener J. B. 3. 619.*
 Melongena fructu rotundo, cum spinis violaceis. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo spinis violaceis H. L. Bat.*
 Melongena fructu rotundo, cum spinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, spinis ex albo virentibus H. L. Bat.*
 Melongena spinosa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum fructu nigro, spinoso C. B. Pin. 167. Melanzana nigra Lugd. App. 23. Solanum Pomiferum, fructu spinoso J. B. 3. 619.*
 Melongena spinosa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum, fructu longo, nigro, spinoso C. B. Pin. 167.*

G E N U S V.

Capficum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

C A P S I C U M est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F mollem, quasi membranaceum, in duo H vel plura G loculamenta divisum, & feminibus fœtum compressis I, ut plurimum reniformibus.

Capfici species sunt.

- Capficum siliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum, vulgatissimum C. B. Pin. 102. Capficum Actuarii sive Caninum Zinziber, Avicenna Calecuticum Piper, sive Piper Indicum, longioribus siliquis Lob. Icon. 316.*
 Capficum recurvis siliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum, propendentibus siliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin. 102. Piper Calecuticum sive Capficum oblongius J. B. 2. 943.*
 Capficum siliquis recurvis, minus. *Piper Indicum, minus, siliquis recurvis Eyst.*
 Capficum fructu flavescente. *Piper Indicum, siliquis flavis Eyst.*
 Capficum fructu surrecto, oblongo. *Piper Indicum, siliquis surrectis & oblongis C. B. Pin. 102.*
 Capficum siliquis surrectis & oblongis, brevibus. *Piper erectum, minus pyramidale vel iij Regio Clus. Cur. post. 52.*
 Capficum siliquis surrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum, exiguum, erectum, pyramidale, vel iv Regio Clus. Cur. post. 52.*
 Capficum fructu bifido. *Piper Indicum, bifurcatâ siliquâ Eyst.*
 Capficum fructu tereti, spithamæo.
 Capficum fructu longo, ventre tumido, per summum tetragono. *Piper Indicum, longum, ventre tumido, siliquâ per summum tetragona. H. R. Par.*
 Capficum siliquâ latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquastrum quartum Fuchs.*

Euchf. Hist. 734. Piper Indicum, propendentibus siliquis rotundis C. B. Pin. 102.

Capficum siliquâ propendente, oblongâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum, oblongum Eyst.*

Capficum siliquâ propendente, rotundâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum Eyst.*

Capficum siliquâ Olivæ formâ. *Piper cum siliqua Olivaria Clus. Cur. post. 52.*

Capficum siliquâ propendente, Cerasi formâ. *Piper minimum, siliquis rotundis Eyst.*

Capficum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum, fructu dependente, Pomi amoris formâ C. B. Pin. 102. Piper Indicum, rotundum, maximum Eyst.*

Capficum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum, fructu aculeato majori C. B. Pin. 102. Piper Indicum rotundum, aculeatum Eyst.*

Capficum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum, fructu aculeato, minori C. B. Pin. 102. Piper Indicum, aculeatum, medium Eyst.*

Capficum siliquis surrectis, rotundis. *Piper Indicum, siliquis surrectis, rotundis C. B. Pin. 103 Piper rotundum, majus, surrectum vel primum Reggio Clus. Cur. post in fol. 51.*

Capficum siliquis surrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum, minus, parum acuminatum C. B. Pin. 103.*

Capficum siliquis surrectis, cordiformibus. *Piper Indicum, cordatum, majus C. B. Pin. 103.*

Capficum siliquis surrectis, cordiformibus, angulatis. *Piper Indicum, cordatum, minus, angulosum C. B. Pin. 103.*

Capficum siliquis surrectis, Cerasi formâ. *Piper Indicum, siliquis surrectis, Cerasi formâ C. B. Pin. 103. Capficum minimis siliquis Dod. Pemp. 717. Piper siliquâ parva, Brasilianum J. B. 2. 944.*

Capficum caule piloso, flore majore. *Piper Indicum, caule piloso, flore majore C. B. Pin. 103. Piper Indicum, caule pilis albis pradito Cam. Hort. 127.*

Capficum fructu rotundo, minimo. *Piper siliquosum, magnitudinis baccarum Asparagi J. B. 2. 944.*

Capficum Americanum, fructu oblongo. dulci Plum.

Capficum dicitur vel à voce Græca *κάπτω mordeo*, propter vim deurentem feminis. vel à voce *capsa*, propter fructus formam quæ capsulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES est plantæ genus, flore A monopetalo, plerumque rotato, & multifido: ex cujus calyce B surgit pistillum C quod infimam floris partem perfodit, abique in fructum seu thecam oblongam D, compressam, mollem, unicapsularem E, seminibus H fœtam, calyptrâ F G involutis. Tab. 67.

Nymphoidis species sunt.

Nymphoides aquis innatans, *Nymphæa lutea, minor, flore simbriato C. B.*

Pin. 194. *Nymphaea minor, lutea, flore fimbriato* *J. B.* 3. 772.

Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphaea lutea, minor, flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis* *Pluk. Almag. Bot.* 266.

Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel. H. Mal. Part. xi. Tab.* 28.

Nymphoides dicitur quasi planta ad Nymphaëam accedens: toto enim habitu & crescendi modo eam repræsentat; sed maximè differt floris, fructus & feminis structurâ.

GENUS VII.

Cyclamen. *Pain de Pourceau.*

CYCLAMEN est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, globoso, in quinque partes C D E F G sursum revolutas plerumque secto: ex calyce autem I surgit pistillum H posticæ floris parti B ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K ferè globosum, membranaceum, multifariam dehiscentem, seminibus foetum M ut plurimum oblongis & angulatis N, placenta L affixis.

Cyclaminis species sunt.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente C. B. *Pin.* 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatiore* *J. B.* 3. 551. *Cyclaminus orbicularis, rotundifolius* *Dod. Pempt.* 337.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente, flore pleno H. L. *Bat.*

Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente C. B. *Pin.* 308. *Cyclaminus odorato flore, ij* *Clus. Hist.* 264.

Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente odoratissimo, flore carneo, Corcyraeum H. R. *Par.* *Cyclamen de Corfou. Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente, odorato flore ad purpuram vergente* H. R. *Par. Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo, lucido, molliori & crenato, suavè rubente flore, Syriacum. H. R. *Par. Huguetean.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo lucido, molliori & crenato, basi rubra, flore niveo maximo, Syriacum, *Huguetean* dictum D. *Chauveau Joncq. Hort.*

Cyclamen odoratum, æstivo solstitio florens, folio maculato C. B. *Pin.* 308 *Cyclaminis odorati varietas* *Clus. Hist.* 264.

Cyclamen æstivo solstitio florens, folio paulò longiore, vixdum maculato, flore dilutè purpurascente, Romanum recentiorum H. R. *Par.* *Cyclamen autumnale, folio paulò longiore, vixdum maculato, dilutè incarnato flore Romanum* *Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio subrotundo, ampliore, flore dilutè violaceo *Pictaviensium* H. R. *Par.* *Cyclamen autumnale Pictaviensium, dilutè violaceo flore* D. *de Bertinieres Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, exoticum, alterum *Joncq. Hort.* *Cyclaminum Montis Libani* *Corn.*

- Cyclamen hyemale, orbicularis foliis, infernè rubentibus, purpurascente florè
 Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbicularis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamea de Chio.*
- Cyclamen hyeme & vere florens, folio anguloso, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumnno florens & hyeme folio anguloso, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perse.*
- Cyclamen hyeme & vere florens folio anguloso, amplo flore carneo, basi purpurea H. R. Par.
- Cyclamen toto ferè anno florens, odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d' Afrique.*
- Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monspeffulani dictum H. R. Par. *Le Grand Africain.*
- Cyclamen vernum, anguloso folio, triplici viriditate sericea vario, maximis floribus albis, imo osculo purpurascente, Antiochenum nuperorum H. R. Par. *Cyclamen vernum, anguloso folio triplici viriditate holosericeâ vario, imo osculo rotundo purpurascente, maximis floribus albis Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d' Antioche.*
- Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.
- Cyclamen latifolium, auriculatum, flore suavè-rubente H. R. Par.
- Cyclamen folio angustissimo, auriculato, flore albo, imâ sui parte purpurascente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ sui parte purpurascente Morini, Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*
- Cyclamen Aprili florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprili florens, cordato folio, flore niveo, interdum purpurea basi, lactescente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Oriental.*
- Cyclamen folio longiore, anguloso & linguam serpentis mentiente, Regium nostras H. R. Par. *Cyclamen anguloso folio, serpentis linguam amulante Morini Joncq. Hort.*
- Cyclamen folio longiore, anguloso & linguam serpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.
- Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B. Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyst.*
- Cyclamen folio anguloso C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio anguloso J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Clus. Hist. 265.*
- Cyclamen Hederæ folio C. B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt. 337.*
- Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Clus. Hist. 264.*
- Cyclamen radice Castaneæ magnitudinis C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus Clus. Hist. 264.*

- Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice* J. B. 3. 553. *Cyclaminus astivus* Clus. Hist. 265.
 Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus*, μακρορίζος Clus. Hist. 264.
 Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo, vernus* J. B. 3. 554.
 Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obs. 332. *Cyclaminus flore rubro, graciliori* J. B. 3. 554.
 Cyclamen foliis Violaria, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus vernus, spurius, flore luteo* J. B. 3. 554. *Cyclamen vernum, spurium* Clus. Hist. App. alt. Autt.
 Cyclamen dicitur à voce Græca κύκλος *circulus*, propter radices & folia orbiculata specierum hujus generis: quo enim tempore flore & fructu carent dignosci solent foliis subrotundis vel angulatis, ex albo & vario plerumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberosæ.

G E N U S VIII.

Moschatellina

MOSCHATELLINA est plantæ genus, flore AB monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce E surgit pistillum D mediæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde observante Clariss. Raio abit in fructum mollem seu baccam succulentam, seminibus fœtam ut plurimum compressis.

Moschatellina speciem unicam novi.

Moschatellina foliis Fumariae bulbosæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemorosus, Muscatellina dictus* C. B. Pin. 178. *Minimus Ranunculus Septentrionalium, herbido muscoso flore, & Muscatella Cordi* Lob. Icon. 674.

S E C T I O VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx abit in fructum

G E N U S I.

Pimpinella, Pimprenelle.

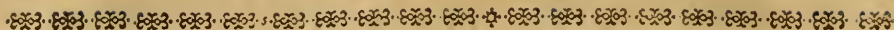
PIMPINELLA est plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum usque plerumque quadripartito, staminibus plurimis A stipato, vel pistillo fimbriato B. calyx autem C deinde abit in fructum D H ut plurimum quadrangularem & utrimque acutum, modò unicapularem F, modò bicapularem E, seminibus fœtum sæpe sæpius oblongis G.

Pimpinellæ species sunt.

Pimpinella sanguisorba, major C. B. Pin. 160. *Sanguisorba major, flore spadiceo* J. B. 3. Part. 2. 120, *Pimpinella sive Sanguisorba, major* Math. 1033.

- Pimpinella major, rigida, præalta, auriculata, Sabauda Bocc. Mus. Part. 2.
 19. *Pimpinella auriculata, Sabauda, rigida Ejusd. Tab. 9.*
 Pimpinella major, Hispanica, spicâ dilutè rubente H. R. Par.
 Pimpinella major, Hispanica, altera, conglomerato flore H. R. Par.
 Pimpinella Canadensis, spicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima, spicâ longa, rubra Mor. H. R. Bles. Pimpinella maggiore, spiccata, di Canada Zan. 161.*
 Pimpinella maxima, Canadensis Corn. 174. *Sanguisorba major, Americana, flore albo, spicato Bross.*
 Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoides Mor. H. R. Bles. Bocc. Rarior. Plant. 58.*
 Pimpinella sanguisorba, minor, hirsuta C. B. Pin. 160. *Sanguisorba minor J. B. 3. Part. 2. 113. Pimpinella sanguisorba Dod. Pempt. 105.*
 Pimpinella sanguisorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.
 Pimpinella sanguisorba, inodora C. B. Pin. 160. *Prodr. 84. J. B. 3. Part. 2. 121.*
 Pimpinella sanguisorba, minor semine majore & crassiore Bot. Monsp.
 Pimpinella spinosa seu sempervirens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis, foliis Pimpinella, spinosa C. B. Pin. 388. Poterium quibusdam sive Pimpinella spinosa J. B. 1, Part. 2. 410, Χαλκίον Anguillare, Poterium Dalechampii Clus. Hist. 108.*
 Pimpinellæ species quo tempore flore carent & semine, dignosci solent foliis conjugatis ut plurimum nitidis.

CLASSIS III.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, anomalo.

FL O R E S monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, monopetalos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt; quales sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex iis tamen alii Personati dici possunt, quòd confictam faciem seu personam, rostrumque animalium rictu & labiis non malè referant: Personati autem à Labiatis differunt capsulà feminum, quæ à calyce omnino diversa est; cum Labiatorum capsula prius fuerit calyx florum.

S E C T I O I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullato.

G E N U S I.

Arum, Pied de Veau.

AR U M est plantæ genus, flere A monopetalo, anomalo, auris asininæ vel leporinæ formâ ut ait Cordus: ex floribus autem fundo surgit pistillum B ad basim plurimis embryonibus stipatum C, qui singuli deinde abeunt in baccam D ferè globosam uno vel altero semine foetam E subrotundo F His addenda sunt folia non divisa vel leviter tantùm incisa.

Ari species sunt.

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. 195. Arum Tabern. Icon. 746.

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. 195. Arum J. B. 2. 783.

Dod. Pempr. 328.

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. 195.

Arum maculatum, folio subrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus, nigris lituris maculatum H. R. Par. Arum venis albis, lituris nigris signatum Mor. H. R. Bles.

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. 195. Arum majus, Veronense Lob. Obs. 326.

- Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Clus. Hist. lxxiii.*
- Arum Arabicum, flore maculato H. Oxon. D. Sherard. Pluk. Almag. Bot. 50.
- Arum Ceylanicum, humile, latifolium, pistillo coccineo H. Amstel. 97.
- Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocasia C. B. Pin. 193. *Colocasia* J. B. 2. 790. *Clus. Hist. lxxv. Culcas, Faba Ægyptia P. Alp. Exot. 39.*
- Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna, orbiculari Pluk. Almag. Bot. 51. *Colocasia Ægyptia, florida Vessling. Obser. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*
- Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocassia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocassia strongylorbiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro-puniceis Par. Bat. 15.*
- Arum maximum. macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervosis Prod. Par. Bat.*
- Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Moschum olente H. L. Bat. Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amstel. 95.*
- Arum Indicum, imago flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale, amplo flore Mor. H. R. Bles.*
- Arum minus, Nymphææ foliis, esculentum Sloane Cat. Plaut. Jam. 62. *Brasilia Brasiliiana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylonicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocassia similibus Commel. Cat. Hort. Amstel. Chou Caraibe du Tertre.*
- Arum minus, esculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittaria foliis ex insulâ Barbados Pluk. Tab. 149. fig. 2.*
- Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinstar versicoloribus D. Lign.
- Arum Americanum, scandens, amplissimo folio, flore albo. *Colocasia Hederacea, sterilis, latifolia Plum. 37. fig. liij. qui postea florentem plantam invenit.*
- Arum Americanum, scandens, angustiore folio. *Colocasia Hederacea, sterilis, angustifolia Plum.*
- Arum Americanum, scandens, foliis cordiformibus. *Colocasia, Hederacea, sterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*
- Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarensis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acoſta Lugd. 1911.*
- Arum arborescens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.
- Arum caulescens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.
- Arum foliis rigidis, angustis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.
- Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodosâ, rubra. *Dracunculus amplis foliis, cordatis, radice nodosâ rubra Plum. 48. fig. lxiiij.*
- Arum Americanum, amplissimo folio, flore & fructu rubro Plum.
- Arum Americanum, maximum, nervis foliisque purpureis, margine virescente cinctis.

- Arum Americanum, scandens, maximum, flore flavescente Plum.
 Arum Americanum, scandens, amplissimo folio, fructu longissimo Plum.
 Arum Americanum, acinis amethystinis, parvo flore Plum.
 Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à sancto Joseph
 Par. Bat. *Arum India Orientalis*, *Ardabar dictum*, foliis securis instar,
maculatis Mentz; *Ardabar, planta Orientale Zan. Tab. 78.*
 Arum Scorzonerae folio. *Arisarum angustifolium Dioscoridis fortè C. B. Pin.*
196. Arum angustifolium Dod. Pempt. 332.
 Arum Scorzonerae folio, alterum. *Serpentaria minor, saxatilis, Sicula, Ari-*
sari angustifolii foliis Bocc. Mus. Part. 2. 137. Serpentaria minor. Arisa-
ri angustifolii foliis Ejusd. Tab. 87.
 Arum angustissimo folio. *Arisarum angustifolium, minimum Bocc. Ra-*
rior. Plant, 80.

G E N U S II.

Dracunculus. *Serpentaire.*

DRACUNCULUS est plantæ genus, floribus & fructibus Ari, foliis
 vero A in varias & profundas lacinias dissectis.

Dracunculi species sunt.

Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major, vulgaris J. B.*
2. 789. Dracontium Dod. Pempt. 329.

Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. par.

Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter striatis. *Arum polyphyl-*
lum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter stria-
tis Pluk. Almag. Bot. 52.

Dracunculus polyphyllus, major, Indicus serotinus immaculato caule H. R.
 Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*

Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium*
caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dra-
cunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humilius
H. L. Bat.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aspero, ex flavo & viridi variega-
 to. *Dracontium Zeylanicum, ramoso folio, caule ex viridi & flavo varie-*
gato, aspero Par. Bat.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aspero, virescente, maculis albi-
 cantibus notato. *Arum polyphyllum, Ceylanicum, caule scabro, viridi di-*
luto, maculis albicantibus notato H. Amstel. 99.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aspero, maculis viridi-fuscis, vi-
 ridi-dilutis & Albicantibus pulchrè notato. *Arum Ceylanicum, polyphyl-*
lum, caule aspero, maculis viridi-fuscis viridi-dilutis & albicantibus pul-
chrè notato H. Amstel. 101.

Dracunculus Americanus, caule aspero, puniceo, radice Cyclaminis. *Dra-*
contium Americanum, scabro puniceo caule, radice Cyclaminis Par. Bat.

Dracunculus

- Dracunculus Zeylanicus*, spinosus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum, spinosum, Polypodii foliis, radice repente* Par. Bat.
- Dracunculus Zeylanicus*, polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoso folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi* Par. Bat. *Serpentaria major seu Dracunculus major, polyphyllus* Marogr. 27. Edit. 1648.
- Dracunculus Zeylanicus*, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum, ramoso folio, maximum* Par. Bat.
- Dracunculus Americanus*, scandens. *Dracontium Hederaceum, polyphyllum* Plum. 40. fig. lxiv.
- Dracunculus Americanus*, scandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum, triphyllum & auritum* Plum. 41. fig. lviiij.
- Dracunculus Canadensis*, triphyllus, pumilus. *Arum humile, Arisarum dictum Virginense, triphyllon* Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 6.
- Dracunculus Americanus*, Colocasiæ foliis laciniatis. *Colocasia Hederacea, sterilis & laniciata* Plum. 38. fig. liij.
- Dracunculus Americanus*, humilis, flore & fructu albo Plum.
- Dracunculus Americanus* pistillo viridi, longissimo. *Arum seu Arisarum Virginianum, Dracontii foliis, bene viridi, longo, acuminato* Pluk. Phytog. Tab. 271. fig. 2.
- Dracunculus Indicus*, folio quinquefido. *Romphal planta Orientale* Zan. 205.
- Dracunculus Indicus*, folio trifido. *Arum Zeylanicum, trilobato folio, humilius & minus* Par Bat.

GENUS III.

Arisarum.

ARISARUM est plantæ genus ab Aro & Dracunculo diversum, flore A Tab. 700.
cucullato.

Arisari species sunt.

- Arisarum latifolium*, majus C. B. Pin. 196. *Arisarum latifolium, alterum* Clus. Hist. lxxiiij.
- Arisarum latifolium*, alterum C. B. Pin. 196. *Arisarum latifolium quibusdam* J. B. 2. 786. *Arisarum latifolium* 1. Clus. Hist. lxxiiij.
- Arisarum* flore in tenuem caudam abeunte. *Arisarum minus, proboscideum* Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 61. Tab. 50.
- Arisarum* triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus sive Serpentaria triphylla, Brasiliæ A. R. Par. 81.*
- Arisarum* triphyllum, minus, bene atro-rubente Banist. *Arum triphyllum, minus, bene atro-rubente, Virginianum* Pluk. Phytog. Tab. 77. fig. 5.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam desinente.

GENUS I.

Aristolochia. *Aristolochæ.*

ARISTOLOCHIA est plantæ genus, flore AC monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato BD, plerumque adunco, cujus calyx FE deinde abit in fructum G membranaceum, ut plurimum globosum, ovatum vel cylindraceum, in loculamenta sex H divisum, seminibus fœtum IK compressis & sibi vicissim incumbentibus.

Aristolochiæ species sunt.

Aristolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C. B. Pin. 307. *Aristolochia rotunda* J. B. 3. 559. Dod. *Pempt.* 324. *Aristolochæ ronde.*

Aristolochia rotunda, flore ex albo purpurascente C. B. Pin. 307. *Aristolochia rotunda*, altera *Clusii* J. B. 3. 559. *Clus. Hist.* lxx. *Bocc. Rarior. Plant.* 5.

Aristolochia longa, vera C. B. Pin. 307. *Aristolochia longa* J. B. 3. 560. Dod. *Pempt.* 324. *Aristolochæ longue.*

Aristolochia longa, Hispanica C. B. Pin. 307. *Aristolochia longa*, altera *Clusii* J. B. 3. 560. *Clus. Hist.* lxxj.

Aristolochia Clematidis, resta C. B. Pin. 307. *Aristolochia Clematidis*, vulgaris J. B. 3. 560. *Aristolochia Sarracenicæ* Dod. *Pempt.* 326.

Aristolochia Clematidis, serpens C. B. Pin. 307. *Aristolochia Clematidis*, non vulgaris J. B. 3. 561. *Aristolochia Clematidis*, Bœtica *Clus. Hist.* lxxj.

Aristolochia Pistolochia dicta C. B. Pin. 307. *Aristolochia polyrrhizos* J. B. 3. 561. *Pistolochia* Dod. *Pempt.* 325.

Aristolochia Pistolochia, minima, incana. *Pistolochia minima*, incana *Bocc. Mus. Part.* 2. 109. *Tab.* 88.

Aristolochia Pistolochia, altera J. B. 3. 563. *Pistolochia Cretica* C. B. Pin. 307. *Pistolochia altera*, sempervirens *Clus. Hist. App.* 1. cclx

Aristolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana *Pluk. Phytog. Tab.* 78. fig. 1.

Aristolochia Pistolochia seu Serpentaria Virginiana, caule nodoso *Banister Pluk. Phytog. Tab.* 148. fig. 5.

Aristolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Aristolochia Maurorum* C. B. Pin. 307. *Aristolochiis similis*, *Rhasut & Rumigi Maurorum* J. B. 3. 563. *Maurorum Rhasut & Rumigi* *Lugd. App.* 29.

Aristolochia Clematidis, 2. fronde perpetuâ, odora V. *Lusit.*

Aristolochia Clematidis, Indica, flore albicante. *Careloc-Yegon* *H. Mal. Part.* 8. 49.

- Aristolochia longa, scandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.
 Aristolochia Americana, scandens, foliis oblongis, radice repente Plum.
 Aristolochia Americana, flore è viridi flavescente, radice repente Plum.
 Aristolochia Americana, folio cordiformi, flore longissimo, atro-purpureo, radice repente Plum.
 Aristolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.
 Aristolochia Americana, Afari folio, umbilicato, flore longissimo, radice repente Plum.
 Aristolochia dicitur à vocibus Græcis ἀριστος, *optimus*, & λοχία, quæ significat ea quæ partum sequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioscorides. Lib. 1. cap. 4.

GENUS II.

Rapuntium.

RAPUNTIUM est plantæ genus, flore AB monopetalo, anomalo, tubulato vel sulcato D, in plurimas partes linguiformes C digitatim diviso, vaginâ munito E, quæ pistillum F excipit; calyx autem G deinde abit in fructum H in terna loculamenta I divisum, seminibus L fœtum ut plurimum exiguis, placentæ K tripartitæ affixis. Tab. 51.

Rapuntii species sunt.

- Rapuntium maximum, coccineo spicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum, Virginianum seu Americanum, coccineo flore majore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*
 Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus, Americanus, coccineo flore, lineis albis eleganter striato Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*
 Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus, Virginianus, flore violaceo, majore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale bleuë.*
 Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus, Virginianus, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. Cardinale blanche.*
 Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis parvo, flore subcæruleo.
 Rapuntium Americanum, altissimum, foliis Cirsii, flore virescente Plum.
 Rapuntium Americanum, foliis Cirsii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.
 Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpurascente Plum.
 Rapuntium urens, Soloniense Mor. H. R. Blef. *Bocc. Rarior, Plant. 20. Rapunculus galeatus, Elefensis seu Soloniensis, flore violaceo, minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 467.*
 Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.
 Rapuntium urens, flore albo.
 Rapuntium Africanum, minus, angustifolium, flore violaceo. *Campanula*

minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis Pinastræ Breyn. Cent. I. 173.

Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. I. 174.

Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. I. 175.

Rapuntium Canadense, pumilum, Linariæ folio Sarrac.

Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

S E C T I O III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente

G E N U S I.

Bignonia.

BIGNONIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente & quasi bilabiato: ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, septo intermedio G in duo loculamenta divisam F, seminibus fœtam H ut plurimum compressis, utrimque alatis I K.

Bignoniæ species sunt.

Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phœniceo. *Gelsemium Hederaceum, Indicum Corn. 102. Jasmin de Virginie.*

Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana, lutea, Fraxini folio, siliquis angustioribus Sur.*

Bignonia Americana, capreolis donata, siliquâ breviori. *Clematis tetraphyllos, Americana, Digitalis flore H. R. Par Clematis Americana, siliquosa, tetraphyllos A. R. Par. 71. Clematide tetraphylla, Americana Zan. Hist. 74.*

Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, siliquâ longissima. *Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis Plum. 80. fig. xciv.*

Bignonia Americana, bifolia, scandens, siliquis latis & longioribus, semine lato Plum. *Bignonia Americana, siliquis longioribus, fuscis, semine spadiceo, magno Sur.*

Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore è luteo purpurascente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, arborescens, Buxi folio tenuiore Plum.

Bignonia arborescens, folio singulari, undulato, siliquis longissimis & angustissimis Plum.

Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus, *Palega-Pajanelli H. Mal. Part. 1. 77.*

Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part. 1. 79.*

Bignonia Americana, arborefcens, pentaphylla, flore rofeo, major, filiquis planis Plum.

Bignonia Americana, arborefcens pentaphylla, flore rofeo, minor, filiquis angulatis Plum.

Bignonium appellavi, ut Illuſtriffimo Abbati *Bignonio* ſingularem qua ipſum ſemper colui obſervantiam, teſtificarer.

GENUS II.

Digitalis. Digitalis.

DIGITALIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quali bilabiato E F G H: ex cujus calyce K ſurgit piſtillum I poſticæ floris parti C D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum L O ſeu teſtam è rotundo acuminatam, bifariam dehiſcentem N O, in duo loculamenta diviſam M P, & ſeminibus foetam Q ut plurimum exiguis. Tab. 73.

Digitalis ſpecies ſunt.

Digitalis purpurea J. B. 2. 812. *Dod. Pempt. 169. Digitalis purpurea, folio aſpero C. B. Pin. 243.*

Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin. 243.*

Digitalis flore magno, candido J. B. 2. 803. *Digitalis alba, folio aſpero C. B. Pin. 244. Digitalis 2. Dod. Pempt. 169.*

Digitalis Hiſpanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbaſci folio, purpurea, minor, perennis, Hiſpanica Barr. Icon. Digitalis anguſto Verbaſci folio, montana Bocc. Muſ. Part. 2. 108. Digitalis Verbaſcifolia Ejuſd. Tab. 85.*

Digitalis Orientalis *Sefamum* dicta. *Sefamum* J. B. 2. 896. *Dod. Pempt. 531. Fugeoline.*

Digitalis Orientalis, altera, ſemine obſcuro. *Sefamum alterum, foliis trifidis, Orientale, ſemine obſcuro Pluk. Phytog. Tab. 109. fig. 4.*

Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Sefamum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*

Digitalis minima, *Gratiola* dicta Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 479. *Gratiola Centauroides C. B. Pin. 279. Gratiola J. B. 3. 434. Dod. Pempt. 362.*

Digitalis Linifolia, Luſitanica, paluſtris. *Gratiola alia Luſitanica V. Luſit.*

Digitalis lutea, magno flore C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, flore majore, folio latiore J. B. 2. 813. Digitalis lutea Tabern. Icon. 567.*

Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, ſubluteo, anguſtiore folio J. B. 2. 814.*

Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis anguſtifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod. 115.*

Digitalis angustifolia, lutea C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, parva* Lob. Icon. 573.

Digitalis latifolia, flore ferrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima, ferruginea* Park. Par. 381.

Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.

Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.

Digitalis angustifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea, folio angustiore* J. B. 2. 813. *Digitalis ferruginea* Lob. Icon. 573.

Digitalis angustifolia, flore purpurascente.

Digitalis Hispanica, angustifolia, flore flavescente.

Digitalis Hispanica, angustifolia, flore nigricante. *Digitalis angustifolia, Hispanica* Bocc. Mus. Part. 2. 136. Tab. 98.

Digitalis à similitudine floris cum *Digitali*, quo mulieres inter consuendum digitos munire solent.

GENUS III.

Scrophularia. Scrofulaire.

SCROPHULARIA est planta genus, flore AB monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globofo, in duo veluti labia secto, quorum superiori subfunt duo foliola D: ex calyce autem G surgit pistillum F posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam H è rotundo acuminatam, bifariam dehiscentem K L M, septo intermedio N in duo loculamenta divisam I I, seminibusque fœtam ut plurimum exiguis O, placentæ P affixis.

Scrophulariæ species sunt.

Scrophularia nodosa, fœtida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major* J. B. 3. 421. *Scrophularia* Dod. Pempt. 50. grande Scrofulaire.

Scrophularia major, hirsuta H. R. Par. *Scrophularia foliis & caule hirsutis* Mor. H. R. Bles.

Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synopf. 161.

Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima, radice fibrosa* J. B. 3. 421. *Betonica aquatilis* Dod. Pempt. 50. *Herbe du Siege*.

Scrophularia palustris, non fœtida seu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia fœmina* Cam. Epit. 867.

Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. Prodr. 112. *Scrophularia lutea, magna, amplis foliis* J. B. 3. 422.

Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 236. *Scrophularia flore rubro Camerarii* J. B. 3. 422. *Scrophularia peregrina* Cam. Hort. Tab. xliij.

Scrophularia Melissæ folio. Scrophularia Scorodonia folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 482.

Scrophularia Betoniciæ folio. Scrophularia Scordiana folio V. Lust.

Scrophularia peregrina, frutescens, foliis Teucriti crasiusculis Breyn. Cent. 1.

Scrophularia Hispanica, Sambuci folio glabro. Scrophularia Sambuci folio Park. Theat. 611. *Sideritis Sambuci folio* P. Alp. Exot. 203.

Scrophularia maxima, Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso.

Scrophularia subrotundo, crasso & nigrigante folio, flore luteo pallido, capsulâ turgidâ Bocc. Mus. Part. 2. 65. *Scrophularia capsulâ turgidâ Ejusd. Tab. 60.*

Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C. B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica* 1. *Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia saxatilis, lucida, Lasepitiî Massiliensis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 166. *Scrophularia Lasepitiî foliis Ejusd. Tab. 117.*

Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodoneo tenuifolia*, *Ruta canina quibusdam vocata J. B. 3. 423. Ruta canina Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia minor, *Ruta canina dicta* Mör. Hist. Oxon. Part. 2. 483.

Scrophularia Lusitanica, frutescens, *Verbena* cæ foliis.

Scrophularia à scrophulis quas sanare existimatur nomen invenit. *Scrophulariæ* species odore quodam fœrido & ad Sambuci odorem accedente dignosci solent, priusquam flores & fructus proferant.

G E N U S I V .

Pinguicula. Grassete.

PINGUICULÆ est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo; utrimque parente, sed Violæ formam æmulante, veluti bilabiato D A & in caudam C desinente; ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam F F bifariam dehiscentem GG, seminibus fœtam H exiguis K, placente I affixis. Tab. 74.

Pinguiculæ species sunt.

Pinguicula Gesneri J. B. 3: 546. *Sanicula montana*, flore calcari donato C. B. Pin. 243. *Pinguicula Clus. Hist. 310.*

Pinguicula flore albo, minore, calcari brevissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula Cornubiensis, flore minore, carneo Raii Hist. 752.

Pinguicula ab humore pingui, quo folia asperguntur, dicta fuit.

S E C T I O I V .

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato.

G E N U S I .

Antirrhinum. Musle de Veau.

ANTIRRHINUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, Tab. 75.
tubulato, personato B & in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est; inferius vero D tripartitum: ex calyce autem F surgit pistillum E

posticæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G seu testam calvariæ suillæ æmulam (H nempe sinciput, I K orbitas, M os exhibere videntur) septo intermedio O in duo loculamenta N divisam & seminibus foetam ut plurimum exiguis P, placentæ Q R affixis.

Antirrhini species sunt.

Antirrhinum vulgare J. B. 3. 462. *Antirrhinum majus, alterum, folio longiore C. B. Pin. 211. Antirrhinum Dod. Pempt. 182.*

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido dilutè purpurascente C. B. Pin. 211.

Antirrhinum flore albo, oris rubentibus Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyst.

Antirrhinum luteo flore C. R. Pin. 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon. 405.*

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Mus. Part. 2. 49. Tab. 41.

Antirrhinum angustifolium, majus, peregrinum, ruberrimo flore H. R. Par.

Antirrhinum Lusitanicum, flore rubro, elegantissimo Par. Bat. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lactescente H. R. Par.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Origani folio.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hispanicum, altissimum, angustissimo folio. *Antirrhinum majus, angustifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Lusit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvense, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum angustifolium, sylvestre J. B. 3. 464. Antirrhinum sylvestre, Phyteuma Dod. Pempt. 182.*

Antirrhinum arvense, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, saxatile, angustissimis foliis, flore purpurascente, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent. *Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin. 211. quod Pedicularis species est. Antirrhinum arvense, minus C. B. Pin. 212. cum sequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum saxatile, foliis Serpilli C. B. Pin. 212.*

G E N U S II.

Linaria. *Linairé.*

LINARIA est plantæ genus, flore AB monopetalo, anomalo, perforato, posterius in caudam FG desinente, anteriùs in duo labia diviso, quorum superius CD bifariam vel multifariam, inferius verò AB trifariam secatur: ex calyce autem I surgit pistillum H posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam K subrotundam, septo intermedio Q in duo loculamenta divisam L, seminibusque foetam modo compressis &

sis & marginatis M, modò angulatis & subrotundis, placenta P O affixis.
Loculamenta autem diversimodè rumpi solent N, & semina effundere.

Linariæ species sunt.

Linaria latissimo folio. Lusitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum*
V. Lusit. *Linaria Americana, maxima, purpureo flore* H. L. Bat.

Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. Prodr. 106. *Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica* J. B. 3. 458.

Linaria Sicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.

Linaria Valentina Clus. Hist. 351. *Linaria triphylla, minor, lutea* C. B. Pin. 212. *Linaria trifolia* J. B. 3. 458.

Linaria triphylla. cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula* Col. Part. 1. 78.

Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linaria aliquatenus similis, folio Bellidis* J. B. 3. 459. *Linaria odorata* Dod. Pempr. 184.

Linaria Bellidis folio, flore albo.

Linaria Lusitanica, Bellidis folio ampliore & villoso.

Linaria Hederaceo folio glabro seu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria flosculis purpurascens* J. B. 3. 685. *Cymbalaria Italica, folio Hederaceo* Lob. Icon. 615.

Linaria Hederaceo folio villoso seu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villosa Triumph.* Syllab.

Linaria segetum, Nummulariæ folio villoso. *Elatine folio subrotundo* C. B. Pin. 252. *Elatine mas, folio subrotundo* J. B. 3. 372. *Veronica fœmina Fuchsi sive Elatine* Dod. Pempr. 42.

Linaria segetum, Nummulariæ folio aurito & villoso, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in basi auriculato, flore luteo* C. B. Pin. 253. *Elatine fœmina, folio anguloso* J. B. 3. 372. *Elatines altera* Icon. Dod. Pempr. 42.

Linaria segetum, Nummulariæ folio aurito & villoso, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo* C. B. Pin. 253.

Linaria Valentina, saxatilis & perennis, villosa, flore luteo.

Linaria pumila, vulgatiore, arvensis. *Antirrhinum arvense, minus* C. B. Pin. 212. *Antirrhinum minimum* J. B. 3. 465. *Anthirrium alterum, minimum, repens* Lob. Icon. 406.

Linaria saxatilis, Serpilli folio. *Antirrhinum saxatile, folio Serpilli* C. B. Prodr. 106. Bot. Monsp.

Linaria saxatilis, Allines folio villoso.

Linaria saxatilis, Polygoni folio villoso.

Linaria Hispanica, Nummulariæ folio villoso. *Antirrhinum saxatile, minus, Origani folio viscoso & villoso, flore albo, amplo* Barr. Icon.

Linaria Hispanica, triphylla & latifolia, villosa.

Linaria Lusitanica, maritima, Polygalæ folio.

Linaria minima, hirsuto folio acuminato, in basi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 503.

Linaria pusilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hist. 755.

- Linaria latifolia*, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.
Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus.
 Bot. Monsp. An *Linaria carulea*, calcaribus longis J. B. 3. 461 3
Linaria pumila, Lusitanica, floribus palato carentibus.
Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea*, vulgaris
 J. B. 3. 456. *Linaria prima* Dod. Pempt. 183. *Linairc commune ou Lin
 sauvage*.
Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 213.
Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.
Linaria flore pallido, rictu aureo C. B. Pin. 213. *Linaria Pannonica*, flore
 luteo, minore quàm in vulgari J. B. 3. 458. *Linaria Pannonica* 1. Clus.
 Hist. 322.
Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.
Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante*
 Eyst.
Linaria erecta, flore majore, odoro, obsoletè cæruleo, rictu flavescente H.
 R. Par.
Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.
Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea*, magna
 J. B. 5. 460. *Linaria altera*, purpurea Dod. Pempt. 183.
Linaria alba, major, odorata C. B. Pin. 213.
Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus angustis C. B. Pin. 213.
Linaria capillaceo folio, odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata*, Monspessulana
 na J. B. 3. 459. *Linaria Caryophyllata* Cam. Hort. 90.
Linaria foliis angustis, ex viridi canescentibus C. B. Pin. 213. *Linaria His-
 panica*, iij Clus. Hist. 320.
Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hispanica* ij
 Clus. Hist. 320.
Linaria lutea, montana, Genistæ tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.
Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.
Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana* C.
 B. Prodr. 106.
Linaria arvensis, cærulea C. B. Pin. 213. *Linaria arvensis*, cærulea, erecta C. B.
 Prodr. 107. *Linaria odorata*, Monspessulana, minor, cærulea J. B. 3. 461.
Linaria arvensis, violacea C. B. Pin. 213.
Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla*, lutea, minor
 Col. part. 1. 299.
Linaria pumila, lupina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea*, parva, serpens J.
 B. 3. 457. *Linaria Hispanica* v Clus. Hist. 321.
Linaria pumila, foliis carnosis, flosculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria
 lutea*, parva, annua J. B. 3. 457. *Linaria* 2. Moravica 1. Clus. Hist. 321.
Linaria foliis carnosis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica* iv. Clus.
 Hist. 321.
Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva*, purpurea, foliis sine

- ordine dispositis *J. B. 3. 460. Linaria iv, Moravica ij Clus. Hist. 322.*
Linaria repens, flore candidissimo Pluk. Almag. Bot.
Linaria quadrifolia, supina C. B. Pin. 213. Linaria purpurea, parva J. B. 3. 460. Linaria tertia, Styriaca Clus. Hist. 322.
Linaria Sicula, multicaulis, Molluginis folio Bocc. Rarior. Plant. 38.
Linaria annua, angustifolia, flore majore, luteo Mor. Hist. Oxon. Part 2. 499.
Linaria maritima, minima, viscosa, foliis hirsutis, floribus luteis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.
Linaria Hispanica, tenuifolia, villosa & viscosa.
Linaria saxatilis, Thymi folio.
Linaria annua, angustifolia, flosculis albis, longius caudatis Triumph. 87. An Linaria alba vel albicans, inodora J. B. 3. 459. Osyris alba Lob. Icon. 408?
 Ab eo genere excludendæ sunt. *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin. 212. quæ ad Casiam pertinet. Linaria folioso capitulo luteo, major C. B. Pin. 213. quæ Conyze species. Linaria folioso capitulo luteo, minor C. B. Pin. 213. Conyze species. Linaria aurea affinis C. B. Pin. 213. Linaria montana. flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. ad Alchimillam revocanda.*
Linariam à Lini foliorum similitudine appellarunt.

G E N U S III.

Afarina.

AS A R I N A est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato Tab. 76. personato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E subrotundam, septo intermedio G in duo loculamenta divisam K, & seminibus fœtam H placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi solent F, ut Linariæ fructus. Quare Afarina definiri potest plantæ genus Antirrhini flore & Linariæ fructu.

Afarinæ speciem unicam novi.

Afarina Lobelii Lugd. 915. Hedera saxatilis, magno flore C. B. Pin. 306. Afarina Lobelii, flore Hedera terrestris J. B. 3. App. 856. Afarina sive saxatilis Hederula Lob. Icon. 601.

Afarina dicitur quasi planta ad Asarum accedens, propter foliorum formam.

G E N U S IV.

Pedicularis. Pediculaire.

PE D I C U L A R I S est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, Tab. 77. personato, in duo labia distincto, quorum superius A B galeatum est, inferius verò C plerumque tripartitum. Ex calyce autem D F surgit pistillum E G posticæ floris parti X adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum H M bifariam dehiscentem I N, in duo loculamenta divisum K O, seminibus Y ij

busque fœtum oblongis L vel compressis & marginatis P.

Pedicularis species sunt.

Pedicularis pratensis, lutea vel Crista galli C. B. Pin. 163. *Crista galli fœmina* J. B. 3. 436. *Crista galli* Dod. Pempt. 556.

Pedicularis pratensis, lutea, erectior, calyce floris hirsuto. *Crista galli masculina* J. B. 3. 436. *Pedicularis lutea* Tabern. Icon. 791.

Pedicularis Alpina, floribus spicatis, pallidis. *Crista galli montana*, floribus pallidis, in spicam congestis Raii Hist. 770.

Pedicularis lutea, viscosa, serrata, pratensis. *Euphrasia lutea, viscata, serrata, pratensis* Mor. H. R. Bles.

Pedicularis Hispanica, umbellata. *Crista galli umbellata* C. B. Prodr. 85.

Pedicularis angustifolia, montana. *Crista galli angustifolia, montana* C. B. Prodr. 86.

Pedicularis versicolor, spicata. *Alectorolophos Italica, versicolor, spicata* Barr-Icon.

Pedicularis maritima, folio oblongo, serrato. *Trixago apula, unicaulis* τετρα-
522^ς Col. Part. 1. 199. *Chamedrys unicaulis, spicata* C. B. Pin. 248.
Antirrhinum album, serrato folio J. B. 3. 437. *Antirrhinum folio dissecto*
C. B. Pin. 211.

Pedicularis annua, Alpina, lutea, angustifolia.

Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphrasia purpurea, minor* C. B. Prodr. 111. Bot. Monsp. *Euphrasia pratensis, Italica, latifolia* C. B. Pin. 234. *Euphrasia non scripta sive media* Col. Part. 1. 202.

Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphrasia pratensis, Italica, latifolia, flore candido* C. B. Pin. 234.

Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtusis. *Euphrasia rubra Vest-Morlandica, foliis brevibus, obtusis* Raii Synops. 162.

Pedicularis Alpina, Teucris folio, atrorubente comâ *Clinopodium Alpinum, hirsutum* C. B. Pin. 225. *Chamedri vulgari falsa aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum* Pona J. B. 3. 289. *Clinopodium Alpinum* Por. Bald. Ital. 95.

Pedicularis Pyrenaica, Veronica folio.

Pedicularis Lusitanica, altissima, Chamædrifolia.

Pedicularis serotina, purpurascente flore. *Euphrasia pratensis, rubra* C. B. Pin. 234. *Euphrasia parva, purpurea* J. B. 3. 433. *Euphrasia altera* Dod. Pempt. 55.

Pedicularis serotina, lutea. *Euphrasia pratensis, lutea* C. B. Pin. 234. *Coris Monspessulana, lutea* J. B. 3. 433. *Euphrasia sylvestris, major, lutea, angustifolia* Col. Part. 1. 203.

Pedicularis foliis Lini angustioribus. *Euphrasia foliis Lini, angustioribus* C. B. Pin. 234. *Euphrasia Linifolia* Col. Part. 2 69.

Pedicularis Lusitanica, pratensis, gramineo folio. *Euphrasia scoparia, floræ luteo* V. Lusi.

Pedicularis Hispanica, palustris, Kali folio.

- Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina*, flore luteo, radice nigra J. B. 3. 439. *Filipendula Alpina* Lugd. 1138.
- Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C. B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii* J. B. 3. 438. *Pedicularis major, Alpina* Lugd. 1138.
- Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos iij Clus. Hist. ccx. Alectorolophus Alpinus, minor* Clus. Pan. 707.
- Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. P. Pin. 163. *Herba foliis Ajpleno perstimilis* Gesn. Fract. 65.
- Pedicularis Alpina, Asphodeli radice, purpurascente flore. *Filipendula montana, flore Pedicularia* C. B. Pin. 163. *Pedicularis bulbosa* J. B. 3. 438. *Alectorolophos Alpina* Clus. Hist. ccx.
- Pedicularis Alpina, altera, Asphodeli radice. *Filipendula montana, altera* C. B. Pin. 163. *Alectorolophos Alpina ij Clus. Hist. ccx.*
- Pedicularis pratensis, purpurea C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibusdam Crista galli, flore rubro* J. B. 3. 437. *Fistularia* Dod. Pempt. 556.
- Pedicularis pratensis, floribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibusdam Crista galli flore albo* J. B. 3. 437.
- Pedicularis palustris, rubra, elatior Raii Hist. 770.
- Pedicularis palustris, alba, elatior Raii Synopf. 162.

^a Dodonæus Pedicularem dictam existimat, quòd pecori ac jumentis quæ eâ pascuntur, pediculorum copiam gignat: ^b Lobelius, quòd pediculos enecet: ^c Raius verò, quòd ejus folia rugas habeant pediculis similes.

^a Pempt. 556.
^b Adv. 228.
^c Hist. 769.

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perfonato, in duo labia distincto, quorum superius C galeatum est, inferius D plerumque integrum. Ex calyce autem F surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam G subrotundam, bifariam dehiscentem H H, septo intermedio L in duo loculamenta divisam K seminibusque foetam I granorum Tritici æmulis. Tab. 735.

Melampyri species sunt.

- Melampyrum purpurascente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multis sive Triticum Vaccinum* J. B. 3. 439. *Triticum Vaccinum* Dod. Pempt. 541.
- Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum sylvaticum, flore luteo sive Satureia lutea, sylvestris* J. B. 3. 441. *Milium sylvaticum* 1. *Alfne sylvatica & Milium sylvaticum, ij Tabern. Icon. 242.*
- Melampyrum cristatum, flore albo & purpureo J. B. 3. 440.
- Ab eo genere excludendum est. *Melampyrum luteum, minimum* C. B. Pin. 234. quod Ranunculi species existimatur.
- Melampyrum dicitur à vocibus Græcis *πυρός*, *Triticum*, & *μέλας*, *niger*, propter feminis formam & colorem.

GENUS VI.

Euphrasia. *Eufraise*.

Tab. 79.

EUPHRASIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perforato, in duo labia distincto, quorum superius surrectum & multifariam sectum, inferius vero C in tres partes dividitur, quæ singulæ quoque bifidæ sunt. Ex calice autem D surgit pistillum E postice floris parti B ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testã oblongam FG, in duo loculamenta divisam H, seminibusque fœtam exiguis I.

Euphrasiæ species sunt.

Euphrasia officinarum C. B. Pin. 233. *Euphrasia* J. B. 3. 432. Dod. Pempt. 54. *Eufraise*.

Euphrasia ramosa, pratensis, flore albo Eyst.

Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente Eyst.

Euphrasia Alpina, parva luteis floribus C. B. Pin. 233. *Euphrasia minima*, *lutea* Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.

Euphrasia tenuissimè dissecto folio, angusto Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.

Euphrasiæ species floribus & fructu carentes dignosci solent foliis venosis & incis: à Melampyro & Pediculari differt Euphrasia floris formã.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79.

POLYGALA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perforato posterius non perforato B, anteriori in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est, inferius verò C pulchrè simbriatum. Ex floris ima parte surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E compressum, bifidã dehiscentem F, in duo loculamenta divisum G & seminibus fœtum oblongis H. fructus autem involvi solet calyce ipso floris I ex quinque foliis constantibus; tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus K L, quæ deinde fructum complectuntur alarum instar M.

Polygalæ species sunt.

Polygala major C. B. Pin. 215. *Polygala vulgaris*, *major* J. B. 3. 387. *Polygala major*, *cærulea* Tabern. Icon. 829.

Polygala major. alba Tabern. Icon. 829.

Polygala major purpurea Tabern. Icon. 830.

Polygala vulgaris C. B. Pin. 215. *Polygalon multis* J. B. 3. 386. *Polygala cærulea* Tabern. Icon. 831.

Polygala alba Tabern. Icon. 831.

Polygala purpurea Tabern. Icon. 831.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca C. B. Pin. 215. *Oxbrichis tertia*, *purpurea Dalechampii* Lugd. 491.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca, floribus cæruleis H. R. Monsp.

- Polygala annua*, erecta, angustifolia, floribus coloris obsoleti, carneis lineis, virgatis Bor. Monsp. *Polygala vulgaris*, coloris obsoleti, foliis angustissimis J. B. 3. 388.
- Polygala foliis lanceolatis*, brevibus Bocc. Mus. Part. 2. 141. *Polygala brevis*, lanceolato folio Ejusd. Tab. 99.
- Polygala montana*, minima, Myrtifolia. *Chamamyr sine quorundam Dalechampia* Lugd. 1175.
- Polygala Lusitanica*, frutescens, magno flore, foliis minimis.
- Polygala Africana*, frutescens, angustifolia, major Oldenl. *Polygala frutescens Capitis Bone Spei* Breyn. Cent. 1. 107.
- Polygala Africana*, frutescens, angustissimo folio minor Oldenl.
- Polygala Africana*, Lini folio, magno flore Oldenl.
- Polygala Africana*, frutescens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.
- Polygala fruticosa*, Buxi folio, flore flavescente. *Chamabuxus flore Colutea flavescente* C. B. Pin. 471. *Anonymos flore Colutea* Clus: Hist 105.
- Polygala fruticosa*, Buxi folio, flore ex purpura rubente. *Chamabuxus flore Colutea ex purpura rubescente* C. B. Pin. 471. *Prioris varietas*.
- Polygala* à vocibus Græcis πολὺ, *multum*, & γάλα, *lac*, quasi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, Tab. 79. in duo labia distincto, quorum superius A vel aduncum vel sursum ad posteriora revolutum, inferius verò C tripartitum. Ex floris calyce D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F clavæ æmulum, septo intermedio H in duo loculamenta G divisū, bifariam dehiscens, seminibusque fœtum ut plurimum compressis, & quasi cordiformibus I.

Adhatodæ species sunt.

Adhatoda Zeylanensium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori, *Bem-curini* H. Mal. Part. 2. 35.

Adhatoda floris labio superiori angustissimo & ad posteriora reclinato. *Carrim-curini* H. Mal. Part. 2. 31.

Adhatoda herbacea, *Circææ foliis*, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, Tab. 81. in duo labia distincto, quorum superius A galeatum est, inferius verò B tripartitum. Ex ima parte floris surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, unicapitularem, in duas veluti

carinas dehifcentem E, seminibusque fœtum F ut plurimum minutiffimis.

Orobanches species funt.

Orobanche major, Gatyophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore majo-
re* J. B. 2. 780. *Limodoron five Orobanche* Dod. *Pempt.* 552.

Orobanche major, fœtidiffima, fylvæ Bononienfis.

Orobanche Lufitanica, flore atropurpureo.

Orobanche flore minore J. B. 2. 781.

Orobanche fubcæreuleo flore five ij Cluf. *Hift.* 271.

Orobanche ramofa, floribus purpurafcentibus C. B. Pin. 88. *Orobanche
minor, purpureis floribus five ramofa* J. B. 2. 781. *Orobanche iij, πολύκλωνος*
Cluf. *Hift.* 271.

Orobanche ramofa, floribus cæreuleis C. B. Pin. 88.

Orobanche ramofa, floribus fubalbidis C. B. Pin. 88.

Orobanche, quafi Orobi angina à vocibus Græcis ὄροβον ἀγχι; quo Orobum
& Viciam cæteraque legumina inter quæ nascitur, frangulare exiftimetur.

SECTIO V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum definente.

GENUS I.

Acanthus. *Acante.*

ACANTHUS est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, cujus
anterior pars A trifariam dividitur, posterior verò B in annulum defi-
nit, ftaminibus C labii fuperioris locum occupantibus, apicesque D fcopa-
rum æmulos fufinentibus. Ex calyce autem K furgit piftillum E pofticæ flo-
ris parti B ad inftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G glandi-
formem, calyce obvoluitur, fepto intermedio L in duo loculamenta divifum
H I & feminibus fœtum M ut plurimum gibbis.

Acanthi species funt.

Acanthus fativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus five
Branca Urfina* J. B. 3. 75. *Acanthus fativus* Dod. *Pempt.* 719. *Acante.*

Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus five Branca Urfina
spinofa* J. B. 3. 75. *Acanthus fylvefttris* Dod. *Pempt.* 719.

Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus fylvefttris,
mitioribus spinis* Pluk. *Almag. Bot.*

Acanthi species floribus carentes foliorum formâ dignofcuntur. Hæc autem
adeo venufta ut columnarum capitulis infulpi foleat. Confultatur Vitru-
vius lib. 4. cap. 1.

CLASSIS IV.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore monopetalo, labiato.

FLOS LABIATUS dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fistulam, supernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut pistillum ejus, cui quatuor embryones adhaerescunt, abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescens, qua notâ distinguitur à flore Personato, cujus pistillum abit in capsulam à calyce longè diversam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui succedunt quatuor semina (quales sunt flores Echii, Buglossi, Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc est faciem larvæ, seu ludicræ cujusdam personæ vel rostri animalium æmulam.

S E C T I O I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius galeatum est vel falcatum.

G E N U S I.

Phlomis.

PHLOMIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium Tab. 52. superius A quod galeatum est, inferiori H totum incumbit, tripartito & nonnihil extuberanti: ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga, in capsula G seu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita.

Phlomidis species sunt.

Phlomis fruticosa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbascum latifolia* C. B. *Pin* 240. *Verbascum iv. sive sylvestre* Math. 1146.Phlomis fruticosa, Salviæ folio longiore & angustiore, *Verbascum 4. Matthioli* Lob. *Icon.* 560.

- Phlomis fruticosa, flore purpureo, foliis rotundioribus. *Salvia fruticosa*, *Cisti folio*, *haud incano*, *floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab. 57. fig. 6. Verbas-cum subrotundo Salvia folio C. B. Pin. 240.*
- Phlomis fruticosa, Lusitanica, flore purpurascente, foliis acutioribus. *Verbas-cum. Salvia folio*, *flore rubro*, *Lusitanicum V. Lusit. Verbas-cum latis Salvia foliis*, *alterum, flore rubello H. R. Par.*
- Phlomis Narbonensis, Hormini folio, flore purpurascente. *Marrubium ni-grum, longifolium C. B. Pin. 230. Herba venti Monspeliensis J. B. 3. App 854. Herba venti Lob. Icon. 532.*
- Phlomis Hispanica, fruticosa, candidissima, flore ferrugineo. *Stachys fruti-cans, latifolia*, *tomentosa, flore ferrugineo Barr. Icon.*
- Phlomis Hispanica, candidissima, herbacea.
- Phlomis Lychnitis Clus. Hist. xxvij. *Verbas-cum angustis Salvia foliis C. B. Pin. 240. Verbas-cum sylvestre, Monspeliense, flore luteo, biante J. B. 3. 307.*

G E N U S II.

Horminum. *Ormin.*

HORMINUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A parvum & galeatum est, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F subrotunda, in capsulâ G quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini species sunt.

- Horminum comâ purpuro-violacea J. B. 3. 309. *Horminum sativum C. B. Pin. 238. Horminum Dod. Pempt. 294.*
- Horminum comâ rubra J. B. 3. 309.
- Horminum comâ viridi. *Horminum sativum, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.*
- Horminum sylvestre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallitricis affinis planta, Horminum sylvestre, latifolium Clusio J. B. 3. 314. Hormi-num sylvestre, iij Clus. Hist. xxix.*
- Horminum Napi folio Mor. H. R. Bles.
- Horminum minus, folio sinuato, flore minore, dilutè cæruleo Mor. H. R. Bles. *Horminum Verbena laciniis, angustifolium Triumph. 66.*
- Horminum pratense, flore minimo Schol. Bot. 68.
- Horminum sylvestre, Lavandulæ flore C. B. Pin. 239. *Gallitricis affine Ma-ru, si non genus aliquod, Sclarea Hispanica Tabernamontani J. B. 3. 313. Sclarea Hispanica Tabern. Icon. 374.*
- Horminum spicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.
- Horminum dicitur ab ἐρμινω, hoc est impetu feror. ^a Creditur enim in vino bibitum etiam Venere[m] stimulare.

Tab. 82.

^a Dios. lib. 3. cap. 145.

GENUS III.

Sclarea. Toute-bonne.

SCLAREA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A falcatum est, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D surgit pistillum E floris^o parti posteriori B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F H subrotunda G I, in capsula K L quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 22.

Sclaræ species sunt.

- Sclarea. Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum* C. B. Pin. 238. *Gallitricum sativum* J. B. 3. 309. *Orvala* Dod. Pempt. 292. *Orvale*, Toute-bonne.
- Sclarea vulgaris, lanuginosa, amplissimo folio. *Ethiopsis foliis sinuosis* C. B. Pin. 241. *Ethiopsis multis* J. B. 3. 315. *Ethiopsis* Dod. Pempt. 148.
- Sclarea laciniatis foliis. *Ethiopsis laciniatis foliis* Barr. Icon.
- Sclarea Lusitanica, glutinosa, amplissimo folio.
- Sclarea Asphodeli radice. *Horminum sanguineum*, *Asphodeli radice Triumph.* 69. *Horminum sylvestre*, *maculatum*, *tuberosum* Franc. de Honuphriis.
- Sclarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum*, *maximum*, *flore variegato* H. R. Par. *Horminum majus*, *amplo flore violaceo*, *lobis florum punctis aureis notatis* Mor. H. R. Bles.
- Sclarea Pyrenaica, glutinosa, foliis sinuatis. *Horminum Anguria folio* Par. Bat. *Horminum Pyrenaicum*, *glutinofum*, *Anguria folio* D. Fagon. Schol. Bot.
- Sclarea Tingitana, foetidissima, hirsuta, flore albo.
- Sclarea Africana, præcox, annua.
- Sclarea maxima, Bética, annua, flore dilutè cæruleo. *Horminum Baticum*, *maximum*, *flore dilutè cæruleo* H. R. Par.
- Sclarea pratensis, foliis serratis, flore cæruleo. *Horminum pratense*, *foliis serratis* C. B. Pin. 238. *Gallitricum sylvestre vulgò*, *sive sylvestris Sclarea flore cæruleo*, *magno* J. B. 3. 311. *Orvala sylvestris*, *species quarta* Dod. Pempt. 293.
- Sclarea pratensis, foliis serratis, flore albo. *Horminum pratense*, *flore albo*, *foliis serratis* H. R. Par. *Gallitricum sylvestre*, *flore majore albo* J. B. 3. 312.
- Sclarea pratensis, foliis serratis, flore suavè-rubente. *Horminum pratense*, *foliis serratis*, *flore suavè-rubente* H. R. Par. *Gallitricum sylvestre vulgò*, *sive sylvestris Sclarea*, *flore purpureo*, *magno* J. B. 3. 311.
- Sclarea major, foliis in profundas lacinias incis. *Horminum sylvestre*, *majus foliis profundius incis* C. B. Pin. 239. *Gallitricum sylvestre*, *comâ virescente* J. B. 3. 312. *Hormini sylvestris iij*, *prima species* Clus. Hist. quoad Icon. xxx.
- Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum*, *Sclarea dicto congener*, *flore albo*, *an Bisermas Camerarii* H. R. Par.
- Sclarea Syriaca, flore cæruleo.
- Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum sylvestre*, *Salvi-folium*, *majus vel maculatum* C. B. Pin. 239. *Hormini sylvestris v altera species* Clus. Hist. xxxj. Z. ij

- Sclarea folio *Salviæ*, minor, sive glabra. *Horminum sylvestre, Salvifolium minus* C. B. Pin. 239. *Gallitricum glabrum*, folio *Salviæ*, flore purpureo J. B. 3. 312. *Hormini sylvestris* v species prior Clus. Hist. xxxj.
- Sclarea folio *Salviæ*, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio* Mor. H. R. Bl. f.
- Sclarea folio triangulari, dentato. *Horminum Lapatii unctuosii folio seu majus, hastato folio* Mor. H. R. Bl. f.
- Sclarea folio triangulari, caule tomentoso. *Horminum hastatis amplioribus foliis seu Ari modo alatis*, caulibus & pediculis araneosâ lanugine villosis, ex *Insula Gomerâ* Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 301. fig. 2.
- Sclarea Tingitana, *Betonicæ* folio, flore caruleo.
- Sclarea Africana, frutescens, *Helianthemii* folio Oldenl.
- Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum, laciniatum, flore amplo, caruleo* Sherardi Pluk. Almag. Bot.
- Sclarea rugoso, verrucoso & laciniato folio. *Horminum Syriacum, rugoso verrucosoque folio, Cornu cervinum expriment* Prod. Par. Bat. *Horminum rugoso verrucosoque folio* Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab. 194. fig. 5.

GENUS IV.

Salvia. Saugé.

SALVIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AB modò fornicatum est, modò falcatum, inferius verò DE tripartitum, extuberans, nec cochlearis instar excavatum, ut in Hormino & Sclareâ. Ex calyce autem H surgit pistillum I posticæ floris parti C adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina M subrotunda L, in capsulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda sunt stamina FG os Hyæides quodammodo representantia.

Salviæ species sunt,

- Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flavescente. *Horminum luteum, glutinosum* C. B. Pin. 238. *Galeopsis species lutea, viscida, odorata, nemorensis* J. B. 3. 314. *Orvala* 3. Dod. Pempt. 292.
- Salvia major, an *Sphacelus Theophrasti* C. B. Pin. 237. *Salvia latifolia* J. B. 3. 304. *Salvia major* Dod. Pempt. 290.
- Salvia major, calyce florum purpurascente.
- Salvia major, foliis versicoloribus C. B. Pin. 237.
- Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. R. Par.
- Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.
- Salvia minor, sinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.
- Salvia folio subrotundo C. B. Pin. 238. Prodr. 113.
- Salvia latifolia, serrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio serrato* Prodr. 113. *Salvia serrata, crispa* J. B. 3. 305. *Saugé frisée*.
- Salvia Absinthium redolens J. B. 3. 307. *Salvia minor, altera* C. B. Pin. 237.
- Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, Pomifera* Clus. Hist. 343.

- Salvia Cretica , non Pomifera Clus. Hist. 343.
 Salvia Cretica , non Pomifera , flore albo.
 Salvia angustifolia , serrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica , angustifolia Clus. Hist 343.*
 Salvia minor , aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor , auriculata J. B. 3. 305. Salvia minor Dod. Pempt. 290. Saugé franche.*
 Salvia minor , non aurita , flore albo H. R. Par.
 Salvia minor , foliis variegatis H. R. Par. App.
 Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hispanica , flore albo Eyst.*
 Salvia Hispanica , Lavandulæ folio.
 Salviæ species flore fructuque carentes facile dignoscuntur odore quodam proprio , aromatico , graveolente , & foliis rugosis quales esse solent usu detritæ vestes.
 Salvia à salvando , quòd pluribus morbis succurrere existimetur.

G E N U S V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON est plantæ genus , flore monopetalo , labiato , cujus Tab. 83. labium superius A quod galeatum est, inferiusque C tripartitum in fauces desinunt B, speciemque capitis nescio cuius Draconis præ se ferunt. Ex calyce autem E surgit pistillum. F posticæ floris parti D ad instar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum , qui deinde abeunt in totidem semina G , in capsulâ H quæ floris calyx fuit , recondita..

Dracocephali speciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, angustifolia, profunde serrata, Persicæ folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio serrato A. R. Par 79. Pseudodigitalis foliis dentatis, Persicæ foliis Bocc. Ravior. Plant. 11.*

Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis δράκων draco , & κεφαλή caput.

G E N U S VI.

Cassida. La Toque.

CASSIDA est plantæ genus , flore monopetalo , labiato , cujus labium Tab. 84. superius AC galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D plerumque bifidum est. Ex calyce autem E cujus superior pars est cristata F, surgit pistillum G posticæ floris parti B ad instar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K oblonga L , in capsulâ H I quæ floris calyx fuit , recondita : capsulâ, inquam, caput galeâ munitum non malè representante ; pars enim superior I cristam, inferior verò H aliam partem galeæ quâ maxilla inferior fovetur , exhibere videntur.

Cassidæ species sunt.

Cassida Col. Part. 1. 187. *Lamium peregrinum sive Scutellaria C. B. Pin. 231.*

Scutellaria Teucrii facie *J. B.* 3. 291. *Lamium Astragaloides* *Corn.* 129.

Cassida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii* facie, flore albo *J. B. Descript.* 3. 291. *Cassida* flore ex albo pallente *Col. Descript. Part.* 1. 190.

Cassida Alpina, supina, magno flore. *Teucrium Astragaloides*, *Cassida minor* *H. R. Par.*

Cassida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica*, major, *Americana* *H. L. Bat.*

Cassida palustris, vulgatiore, flore cæruleo. *Lysimachia cærulea*, *galericulata* vel *Gratiola cærulea* *C. B. Pin.* 246. *Tertionaria* aliis *Lysimachia galericulata* *J. B.* 3. 435. *Lysimachia galericulata* *Lob. Icon.* 344.

Cassida palustris, vulgatiore, flore albo.

Cassida palustris, minima, flore purpurascente. *Gratiola minor* & *latifolia* nostras *Park. Theat.* 220.

Cassida Americana, *Malvæ* folio. *Scutellaria Americana*, *Malva folio* *Mor. H. R. Blef.*

Cassida Alpina, supina, magno flore albido.

Cassida peregrina, *Melissæ* folio.

Cassida Canadensis, pumila, *Origani* folio *Sarrac.*

Col. Part. 1. 187. A singulari & privata fructus sive Pericarpium formâ (inquit *Columna*,) in aliis nondum visa, militaris galeæ iconem exprimente, *Cassidam* appellare libuit, sic enim Latine illam appellant.

GENUS VII.

Brunella. Brunelle.

Tab. 84.

BRUNELLA est plantæ genus, flore A monopetalo, labiato, cujus labium superius B galeatum est, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ D cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem X surgit pistillum F posticæ floris parti E ad instar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum. F, qui deinde abeunt in totidem semina subrotunda K, in capsulâ G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores dense in spicam disponi, eorumque stamina ad ossis Hyoidis figuram non accedere, ut in *Hormino Sclarea Salvia*.

Brunellæ species sunt.

Brunella latifolia, Italica, flore carneo *Barr. Icon.*

Brunella major, folio non dissecto *C. B. Pin.* 260. *Brunella flore minore*, vulgaris *J. B.* 3. 428. *Brunella Dod. Pempt.* 136. *Brunelle.*

Brunella major, folio non dissecto, flore albo *C. B. Pin.* 261.

Brunella major, folio non dissecto, flore purpurascente *H. R. Par.*

Brunella cæruleo, magno flore *C. B. Pin.* 261. *Brunella flore magno*, folio non laciniato *J. B.* 3. 429. *Brunella 1. Clus. Hist.* xliij.

Brunella flore magno, albo *C. B. Pin.* 261.

Brunella flore magno, carneo *H. Edinb.*

Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.

- Brunella Lusitanica, flore & spicâ majore A. R. Par. 67.
 Brunella Hyssopifolia C. B. Pin. 261. *Brunella angustifolia* J. B. 3. 430.
 Brunella Hyssopifolia, flore albo.
 Brunella folio laciniato C. B. Pin. 261. *Brunella ij. flore purpureo* Clus. Hist. xliij.
 Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato* J. B. 3. 429. *Brunella ij. non vulgaris, albo flore* Clus. Hist. xliij.
 Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato* J. B. 3. 429.
 Brunella folio laciniato, flore roseo H. R. Par.
 Brunella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ affectibus, seu potius malo castrensi, Germanis *die Braune* dicto medeatur. Pist. 269.

S E C T I O II.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius cochlearis instar est excavatum.

G E N U S I.

Lamium.

- L** A M I U M est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A cochlearis instar est excavatum; inferius verò E bifidum, cordiforme, desinuntque ambo in fauces C marginatas D D. Ex calyce autem F tubulato, ac quinquepartito, surgit pistillum G, posticæ floris parti B ad instar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina triangularia H, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 89.
 Lamii species sunt.
 Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo sive Galeopsis Dioscoridis C. B. Pin. 230. *Galeopsis sive Urtica iners, folio & flore minore* J. B. 3. 323. *Urtica iners, altera* Dod. Pempt. 153.
 Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo, minus H L. Bat.
 Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fœtens, folio oblongo* C. B. Pin. 231. *Galeopsis sive Urtica iners, flore purpurascente, majore, folio non maculato* J. B. 3. 321.
 Lamium vulgare, album sive Archangelica, flore albo Park. Theat. 604. *Lamium album, non fœtens, folio oblongo* C. B. Pin. 231. *Galeopsis sive Urtica iners, floribus albis* J. B. 3. 322. *Urtica iners sive Lamium primum* Dod. Pempt. 153.
 Lamium albâ lineâ notatum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campocla-rensum* Col. Part. 1. 192.
 Lamium Parietariæ facie Mor. H. R. Blef.
 Lamium montanum, foliis eleganter incis, flore purpurascente. *An Lamium Æquicolorum* Col. Part. 1. 192.

Lamium rubrum, minus, foliis profundè incisis Raii Synop. 129.

Lamium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, minor, folio caulem ambiente J. B. 3. App. 853. Morsus Galline folio Hederula, alterum Lob. Icon. 463.

Ab eo genere excludi debent. Lamium maximum, sylvaticum, foetidum C. B. Pin. 231: quod Galeopsis species est. Lamium maximum, sylvaticum, alterum C. B. Pin. 231. Lamium montanum, Melissa folio C. B. Pin. 231. ad Melissam revocandum. Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Galeopsis species. Lamium maculatum C. B. Pin. 231. Galeopsis species. Lamium peregrinum sive Scutellaria C. B. Pin. 231. Cassida species.

Lamium dictum existimatur à perforata nescio qua effigie, quam Lamiam vocant.

Lamii species flore fructuque carentes dignosci solent, foliis ad Urticam accedentibus & foetidis, sed notæ illæ specificæ Galeopsi etiam conveniunt..

GENUS II.

Moldavica.

MOLDAVICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cuius labium superius A nonnihil fornicatum est, bifidum ac sursum reflexum; inferius vero F bifidum pariter, desinuntque ambo in fauces C marginatas DE. Ex calyce autem G tubulato & in duo labia inæqualia plerumque secto, surgit pistillum H posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K oblonga L, in capsula I quæ floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ species sunt.

Moldavica Beticæ folio, flore cæruleo. Melissa peregrina, folio oblongo C. B. Pin. 229. Melissa Turcica, multis dicta J. B. 3. Part. 2. 234. Melissa Moldavica, flore cæruleo Eyst. Melissa Turcica Tabern. Icon. 355.

Moldavica Beticæ folio, flore purpuro-cæruleo. Melissophyllon Turcicum, flore purpuro-cæruleo Lob. Icon. 515.

Moldavica Beticæ folio, flore albo. Melissophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon. 515. Melissa Moldavica, flore albo Eyst.

Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. Melissa fortè Canarina, triphyllis, odorem Camphoræ spirans penetrantissimum Pluk. Almag. Bot. 401. & Phytogr. Tab. 325 fig. 5.

GENUS III.

Ballore.

BALLOTE est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cuius labium superius A cochlearis instar est excavatum, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H oblonga G, in capsula F tubulatâ pentagonâ.

ragonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes speciem unicam novi.

Ballote Math. 825. *Marrubium nigrum, foetidum, Ballote Dioscoridis C. B. Pin. 230. Marrubium nigrum sive Ballote J. B. 3. 318.*

Ballote flore albo.

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopsis.

GALEOPSIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium Tab. 86. superius A B cochlearis instar est excavatum, inferius verò C G in tres partes divisum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex calice autem E surgit pistillum F posticæ floris parti D adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga I, in capsulâ H infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita.

Galeopses species sunt.

Galeopsis procerior, foetida, spicata. *Lanium maximum, sylvaticum, foetidum C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners magna, foetidissima J. B. 3. App. 853. Urtica Herculea Tabern. Icon. 536.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, flore purpurascente. *Urtica aculeata, foliis serratis C. B. Pin. 232. Cannabis sylvestris quorundam, Urtica inerti affinis J. B. 3. App. 854. Cannabis sylvestris, spuria, altera, Lanium quorundam Lob. Icon. 527.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis serratis, floribus candidis C. B. Pin. 232.*

Galeopsis altera, caliculis aculeatis, flore flavescente. *Urtica aculeata, foliis serratis, altera C. B. Pin. 232. Cannabis sylvestris, spuria, tertia Lob. Icon. 528.*

Galeopsis angustifolia, flore variegato. *Cannabis spuria, angustifolia, variegato flore, Polonica Barry. Icon.*

Galeopsis patula segetum, flore purpurascente. *Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin. 233. Ladanum segetum, flore rubro quorundam J. B. 3. 855. Alyssum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon. 541.*

Galeopsis patula segetum, flore albo. *Ladanum segetum, flore albo quorundam J. B. 3. App. 855.*

Galeopsis Alpina, Betonicæ folio, flore variegato. *Pseudostachys Alpina C. B. Pin. 236. Salvia Alpina Tabern. Icon. 372.*

Galeopsis palustris, Betonicæ folio, flore variegato. *Stachys palustris, foetida C. B. Pin. 236. Galeopsis angustifolia, foetida J. B. 3. App. 854. Clymenum minus Dalechampii Lug. 1357.*

Galeopsis sive Urtica iners, flore luteo J. B. 3. 323. *Lanium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Urtica iners tertia, sive Lanium luteo flore Dod. Rempt. 153.*

Galeopsis lutea, amplioribus foliis maculatis.

Galeopsis annua, Hispanica, rotundiore folio. *Ocimastrum Valentinum* Clus.

Hist. xlij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin. 230.

Galeopsis Hispanica, frutescens, Teucree folio. *Teucrium regium, latifolium,*
flore albo *H. R. Par. Lamio arboreo, perenne di Candia Zan. 112.*

Galeopsis à voce Græca γαλή Felis, quod ejus flores Felis faciem repræsentare existimarint.

GENUS V.

Stachys.

STACHYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AB nonnihil fornicatum est ac erectum, inferius verò CD in tres partes, divisum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F surgit pistillum G posticæ floris parti E adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda K, in capsulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His addenda sunt folia villosa & incana, qualia Dioscorides tribuit Stachydi.

Stachydis species sunt.

Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchsii* J. B. 3. 319.

Stachys Dioscoridis Lob. Icon. 530.

Stachys major, Germanica, flore dilutiore.

Stachys Cretica, latifolia.

Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pseudostachys Cretica* Ejusd. Prodr. 113.

Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt. 90.*

Stachys Canariensis, frutescens, Verbasci folio. *Stachys amplissimis Verbasci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, spicâ Betonica ex Insulâ Canarinâ* Pluk. *Almag. Bot. Salvia sylvestris, amplissimis Verbasci foliis, gravcolens, flore albo, parvo, Canariensis* Ejusd. *Almag. Bot. & Phytog. Tab. 322. fig. 4.*

Stachys à voce Græca Στάχυς, spica, quasi planta spicata diceretur: quod tamen plantis hoc nomine insignitis non multum convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. Agripaume.

CARDIACA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A imbricatum & multò longius est inferiore C tripartito. Ex calyce autem D surgit pistillum K posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E angulata, totam capsulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiaca speciem unicam novi.

Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt. 94. Lob. Icon. 516. Marrubium Cardiaca dictum, forte 1 Theophrasti* C. B. Pin. 230. *Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca crispa Raii Hist. 572. *Cardiaca foliis eleganter crispis Cat. Hort. Oxon. 38.*

Cardiaca flore & semine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accidentibus dignosci solet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca καρδια, Cor; quasi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queenè de Lion.*

L E O N U R U S est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ^{Tab. 87.} superius A imbricatum & multò longius est inferiore C tripartito Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga F, in capsulâ H longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Leonuri species sunt.

Leonurus perennis, Africanus, Sideritidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitæ Bonæ spei Breyn. Cent. 1. Cardiaca Africana, perennis, foliis Sideritidis, floribus longissimis, phœniceis, villosis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis, villosis H. L. Bat.*

Leonurus Canadensis, Origanî folio. *Origanum fistulosum, Canadense Corn. 14.*

Leonurus à Cardiaca differt capsulæ formâ, quæ tubus admodum longa est, si cum Cardiacæ capsulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis λέων λέωντος, Leo, & οὐρα Cauda, quasi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

M O L U C C A est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ^{Tab. 88.} superius A D cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò C F tripartitum. Ex calyce autem G H surgit pistillum I posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K angulata L, in capsulâ M N campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Moluccæ species sunt.

Molucca lævis Dod. Pempr. 92. *Melissa Moluccana, odorata C. B. Pin. 229. Molucca J. B. 3. Part. 2. 234.*

Molucca spinosa Dod. Pempr. 91. *Melissa Moluccana, fetida C. B. Pin.*

229. *Molucca asperior*, fetida J. B. 3. Part. 2. 235.

Molucca fruticosa, Sicula. *Melissa fruticosa*, Sicula, calyce amplo, patula Raii Hist. 568.

Molucca dicitur à *Moluccis Insulis*, unde ejus semen delatum fuit.

GENUS IX.

Pseudodictamnus.

PSEUDODICTAMNUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A fornicatum est plerumque bifidum, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem DE infundibuliformi surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga H, in capsulâ DE infundibuliformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pseudodictamni species sunt.

Pseudodictamnus acerabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dittanno falso di Cerigo*, overo *Dittanno 2. di Theofrasto Pon. Bald. Ital. 25*.

Pseudodictamnus Hispanicus, foliis crispis & rugosis. *Marrubium Dictamni spurii foliis & facie* Par. Bat. *Pseudodictamnus nigrum*, rotundo, crispo folio Bocc. Mus. Part. 2. 152. Tab. 129.

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso. *Marrubium album, rotundifolium, Hispanicum* Par. Bat. *Marrubium subrotundo folio* Bocc. Mus. Part. 2. 167. *Marrubium Hispanicum, rotundifolium, album, majus seu latifolium* Ejusd. Tab. 122.

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso. *Pseudodictamnus seu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopsidi Anguillara* respondens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 114.

Pseudodictamnus Hispanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopsis Ang. 278. Galeopsis Anguillara, sive Pseudodictamnus nigrum, Siculum* Bocc. Mus. Part. 2. 151.

Pseudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnus adulterinum quibusdam verticillatum, vel potius Gnaphalium veterum* J. B. 3. Part. 2. 255. *Pseudodictamnus* Dod. Pempt. 281.

Pseudodictamnus Alpinus, verticillatus, minor H. R. Par.

Pseudodictamnus Africanus, *Hederæ terrestris* folio Oldenl.

Pseudodictamnus quasi *Dictamnus falsus*, quod foliis canescentibus & subrotundis *Dictamnus Creticum* referat.

GENUS X.

Mentha. Menthe.

MENTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A fornicatum est; inferius verò B tripartitum: sic tamen ambo secantur, ut flos quadripartitus primo aspectu videatur, observante Clariss. Raio.

Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti C adinstar clavi infimum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F in capsulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ species sunt.

Mentha sylvestris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Menthastrum folio rugoso, rotundiore, spontaneum, flore spicato, odore gravi* J. B. 3. Part. 2. 219.

Mentha sylvestris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monsp.

Mentha hortensis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verticillata, minor, acuta, non crispa, odore Ocimi* J. B. 3. Part. 2. 216. *Mentha quarta* Dod. Pempt. 95.

Mentha crispa, verticillata C. B. Pin. 227. *Mentha crispa, verticillata, folio rotundiore* J. B. 3. Part. 2. 215. *Mentha prima* Dod. Pempt. 95.

Mentha rotundifolia, crispa, spicata C. B. Pin. 227. *Mentha spicata, rotundifolia, crispa* J. B. 3. Part. 2. 218. *Mentha altera* Dod. Pempt. 95.

Mentha crispa, Danica aut Germanica, speciosa Park. Theat 32.

Mentha rotundifolia, spicata, altera C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, cultum, folio rotundiore, rugoso* J. B. 3. Part. 2. 218. *Sisymbria, Mentha agrestis* Lob. Icon. 508.

Mentha rotundifolia, palustris seu aquatica, major C. B. Pin. 227. *Mentha aquatica sive Sysimbrium* J. B. 3. Part. 2. 223. *Sysimbrium* Dod. Pempt. 97.

Mentha rotundifolia, palustris seu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvensis, verticillata, hirsuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arvensis, verticillata* C. B. Pin. 229. *Calamintha arvensis* 1. Tabern. Icon. 352.

Mentha arvensis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synopf. 123.

Mentha spicata, folio variegato C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, folio crispo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente* J. B. 3. Part. 2. 219.

Mentha angustifolia, spicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia* Dod. Pempt. 95.

Mentha angustifolia, spicata, glabra, folio rugosiore, odore graviore Raii Synopf. 123.

Mentha sylvestris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis C. B. Pin. 227. *Mentha spicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori* J. B. 3. Part. 2. 220. *Menthastrum Campense & Zuvolesense Lobelii* Lugd. 673.

Mentha spicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuscæ, sapore fervido Piperis Raii Synopf. 124.

Mentha sylvestris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, folio longiore, candicante* J. B. 3. Part. 2. 221. *Menthastrum* Dod. Pempt. 96.

Mentha palustris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthastrum aquatici genus hirsutum, spicâ latiore* J. B. 3. Part. 2. 222. *Calamintha tertia Dioscoridis, Menthastrifolia aquatica, hirsuta* Lob. Icon. 510.

Mentha aquatica seu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium* C. B. Pin. 222.

Pulegium J. B. 3. Part. 2. 256. Dod. Pempt. 282. Pouliot.

Mentha aquatica seu. *Pulegium* vulgare, flore albo. *Pulegium latifolium*,
flore albo H. R. Par.

Mentha aquatica, *Pulegium* mas dicta. *Pulegium latifolium*, alterum C. B.
Pin. 222. *Pulegium mas* Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.

Mentha aquatica, tomentosa, minima. *Pulegium tomentosum*, minimum Bocc.
Rarior. Plant. 40.

Mentha aquatica, *Satureiæ* folio. *Pulegium angustifolium* C. B. Pin. 222.
Pulegium Cervinum, *angustifolium* J. B. 3. Part. 2. 257. *Pulegium Massi-*
lioticum Tabern. Icon. 356.

Mentha aquatica, *Satureiæ* folio, flore albo. *Pulegium angustifolium*, flore:
albo H. R. Par.

Liv. 3. cap. 41.

Mentha dicitur Latinis, Græcis verò *μύδν*, tum & *Ηδυσσώδι*, ut ait Dioscorides.
Menthæ species flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico
dignosci solent.

G E N U S X I.

Marrubiastrum.

Tab. 89.

MARRUBIASTRUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò B in tres crenas divisum. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti C adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina subrotunda G in capsula F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda est floris facies quædam propria, quæ Marrubiastrum differat à Galeopsi.

Marrubiastri species sunt:

Marrubiastrum vulgare. *Sideritis Alpinæ Trifraginis folio* C. B. Pin. 233.
Prodr. 111.

Marrubiastrum palustre, fœtidum. *Lamium paludosum*, *Belgicum*, *Melissæ folio* H. L. Bat.

Marrubiastrum *Sideritidis* folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Sideritis*
genus, *spinosis verticillis* J. B. 3. 428.

Marrubiastrum *Sideritidis* folio, caliculis aculeatis, flore flavo cum limbo
atro-purpureo. *Sideritis montana*, *parvo flore nigro-purpureo*, *capite me-*
dio-croceo Col. Part. 1. 196.

Marrubiastrum *Cardiacæ* folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 98.

Marrubiastrum *Americanum*, floribus in capitulum congestis, *Melissæ* odore
Plum.

G E N U S X I I.

Lycopus.

Tab. 89.

LYCOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, sed labiato & quodammo-

do campaniformi ; labium enim superius AB vix distingui potest à partibus labii inferioris , adeo ut primo aspectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D surgit pistillum F posticæ floris parti C adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum , qui deinde abeunt in totidem semina E subrotunda , in capsula quæ floris calix fuit , recondita.

Lycopi species sunt.

Lycopus palustris , glaber. *Marrubium palustre* , glabrum C. B. Pin. 230. *Marrubium aquaticum quorundam* F. B. 3. 318. *Marrubium aquatile* Dod. Pempt. 595.

Lycopus palustris , villosus. *Marrubium palustre* , hirsutum C. B. Pin. 230.

Lycopus Canadensis , glaber , foliis incisif.

Lycopus foliis in profundas lacinias incisif. *Marrubium aquaticum seu aquatile* , foliis tenuius dissectis Mor. H. R. Blesf.

Lycopus à vocibus Græcis λυκος , *Lupus* , & πους , *Pes* , quasi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo , labiato , cujus labium superius erectum est.

GENUS I.

Sideritis. *Crapaudine*.

SIDERITIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium Tab. 30. superius A surrectum est, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum , qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga in capsula F quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum est flores Sideritidis verticillatim disponi , in alis foliorum H quæ plerumque cristæ modo inciduntur & à cæteris differunt.

Sideritidis species sunt.

Sideritis hirsuta, procumbens C. B. Pin. 233. *Tetrahit Herbariorum* Lob. Icon. 523.

Sideritis hirsuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis iiiij Clus. Hist. xl.*

Sideritis foliis hirsutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monspensulana* F. B. 3. 426. *Sideritis Monspeliaca* , *Scordioides* , floribus luteis , *Tragoriganum Prassoides Francisci Pennini* Lob. Icon. 525.

Sideritis Alpina , *Hyslopifolia* C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez* , *brevi spica* F. B. 3. 427. *Sideritis vij Clus. Hist. xlj.*

Sideritis Alpina, *Hyslopifolia* in summitate crenata C. B. Pin. 233,

Sideritis Hispanica, erecta, folio angustiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis*

- flore candido *J. B. 3. Part. 2. 261. Tragoriganum ij. Clus. Hist. 240.*
Sideritis Hispanica, crenata, procumbens, flore albo, major.
Sideritis Hispanica, bituminosa, angustifolia, crenata.
Sideritis Hispanica, fœtidissima, glabra, flore purpurascente & comâ canescente.
Sideritis Hispanica, frutescens, seu lignosior.
Sideritis Pyrenaica, Hyssopifolia, minima, procumbens.
Sideritis montana, trifido folio Barr. Icon.
Sideritis Canadensis, altissima, Scrofulariæ folio, flore flavescente. Betonica maxima, Scrofularia folio, flore è luteo pallescente Schol. Bot.
Sideritis Canadensis, altissima, Scrophulariæ folio, flore purpurascente. Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis Par. Bat.
 Ab eo genere excludi debent. *Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin. 233. Sideritis Al-fines Trissaginis folio C. B. Pin. 233. quarum prima ad Betonicam; secunda ad Galeopsim; tertia ad Marrubiastrum attinet.*
Sideritis à voce Græca κίδηρος ferrum, quòd vulnera à ferro inflicta sanare existimetur.

G E N U S I I.

Marrubium. Marrube.

Tab. 91.

MARRUBIUM est plantæ genus, flore monopetalo labiato, cujus labium superius A surrectum est & bicornè, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga FI, in capsula GH quæ floris calyx fuit, recondita.

Marrubii species sunt.

- Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album J. B. 3. 316. Marrubium sive Prassium album Tabern. Icon. 539.*
 Marrubium album, villosum C. B. Pin. 230. *Prodr. 110.*
 Marrubium album, latifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium candidum, folio subrotundo J. B. 3. 317. Marrubium candidum Dod. Pempt. 87.*
 Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtusis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum, angustis foliis, inodorum Eyst.*
 Marrubium album, angustifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium album, angustiore folio J. B. 3. 317. Marrubium Creticum Tabern. Icon. 539.*
 Marrubium Hispanicum, supinum, calyce stellato & aculeato. *Alysson Gale-ni Clus. Hisp. 387. Dod. Pempt. 88.*
 Marrubium Hispanicum, supinum, foliis sericeis argenteis. *Marrubium album, sericeo, parvo & rotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 78. Tab. 69.*
 Ab eo genere excludi debent. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè primum Theophrasti C. B. Pin. 230. quod Cardiaca dicitur. Marrubium nigrum, fœtidum:*

fixidum, Ballote Dioscoridis C. B. Pin. 230. quod Ballote species est. Marrubium palustre, glabrum C. B. Pin. 230. ad Lycopum cum sequenti spectat. Marrubium palustre, hirsutum C. B. Pin. 230. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin. 230. Vide Galeopsim. Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. ad Phlomidis genus revocandum.

GENUS III.

Melissa. Melisse.

MELISSA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium Tab. 90. superius A B surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G H surgit pistillum I posticæ floris parti C D adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina N K subrotunda M L, in capsula H G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Melissæ in foliorum quidem alis nasci, non tamen omnino verticillatos esse.

Melissæ species sunt.

Melissa hortensis C. B. Pin. 229. *Melissa vulgaris, odore Citri J. B. 3. Part. 2. 232. Melissa Dcd. Pempt. 91. Melisse.*

Melissa Romana, molliter hirsuta & grave olens H. R. Par. *Melissa Romana, hirsutior Mor. H. R. Bles.*

Melissa humilis, latifolia, maximo flore purpurascete. *Melissa Trag. 12. Lamium montanum, Melissa folio C. B. Pin. 231. Melissa adulterina quorundam, amplis foliis & floribus non grati odoris J. B. 3. Part. 2. 233. Melissa Fuchsii Lob. Icon. 515.*

Melissa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum 1, albo flore Clus. Hist. xxxvij.*

Melissa humilis, angustifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici 1: species altera Clus. Hist. xxxvij.*

Melissa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotundiore, flore magno, violaceo J. B. 3. 313.*

Melissam dixerunt à voce Græca μέλι, mel, quòd apes mellificationi incumbentes ea maximè delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. Calament.

CALAMINTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus la- Tab. 92. bium superius A C surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G surgit pistillum H posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K subrotunda L, in capsula I quæ floris calyx fuit; recondita. His notis addendum est flores Calaminthæ in foliorum alis nasci, pediculis ramosis insidentes.

- Calaminthæ species sunt.
- Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calamintha flore magno, vulgaris* J. B. 3. Part. 2. 228. *Calamintha montana* Dod. Pempt. 98. *Calament.*
- Calamintha procerior, magno flore, sylvæ Fontis-Bellaquei.
- Calamintha Pulegii odore, sive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore minore, odore Pulegii* J. B. 3. Part. 2. 229. *Pulegium sylvestre sive Calamintha altera* Dod. Pempt. 98.
- Calamintha montana, præalta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilutè cæruleis, ex longo, ramoso, & brachiato pediculo prodeuntibus Bocc. Mus. Part. 2. 45. *Calamintha præalta, Pulegii odore* Ejusd. Tab. 40. *Calamintha præalta Pulegii odore altera* Icon, ex Sabaudia Ejusd. Tab. 38.
- Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno, ex calyce longo* J. B. 3. Part. 2. 229. *Calamintha montana, præstantior* Lob. Icon. 512.
- Calamintha magno flore albo H, R. Par.
- Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. & Prodr.
- Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terrestris, vulgaris* C. B. Pin. 306. *Chamacissus sive Hedera terrestris* J. B. 3. App. 855. *Hedera terrestris* Dod. Pempt. 394. *Lierre terrestre. Terrette.*
- Calamintha humilior, folio rotundiore, flore purpureo. *Hedera terrestris, vulgaris, flore purpureo* H. R. Par.
- Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terrestris, vulgaris, minor & elegantior* C. B. Pin. 306.
- Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flore parvo, incana* J. B. 3. Part. 2. 230. *Calamintha 2, incana* Lob. Icon. 514.
- Calamintha frutescens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montana* C. B. Pin. 218. *Satureia durior* J. B. 3. 272. *Thymbra* Dod. Pempt. 288.
- Calamintha Hispanica frutescens Mari folio. *Satureia Hispanica, frutescens, Mari folio* Elem. de Bot.
- Calamintha Cretica, angusto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum* P. Alp. Exot. 265.
- Calamintha minima, annua, Thymi folio.
- Calamintha dicitur à vocibus Græcis καλό, pulcher, & μένθρ, *Mentha*; quasi pulchra *Mentha*.

G E N U S V.

Clinopodium.

Tab. 52.

CLINOPodium est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, plerumque bifidum: inferius verò C tripartitum. Ex calyce aurem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde

abeunt in totidem semina G oblonga H, in calyce F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Clinopodii verticillatim disponsi.

Clinopodii species sunt.

Clinopodium Origano simile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam*, *Origani facie* J. B. 3. Part. 2. 250. *Acinos* Lob. Icon. 504.

Clinopodium Origano simile, humilius, alterum, minore folio C. B. Pin. 225.

Clinopodium Origano simile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.*

Clinopodium arvense, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis* J. B. 3. Part. 2. 259. *Ocimum sylvestre*, *Acinos* Dod. *Pempt.* 280.

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra species* J. B. 3. Part. 2. 260. *Clinopodium Austriacum* Clus. *Hist.* 353.

Clinopodium Lusitanicum, spicatum & verticillatum. *Bugula odorata*, *Lusitanica* Corn. 46.

Clinopodium Alpinum, Hyssopi folio. *Brunella Alpina*, *glabro folio*, *angusto*, *integrò* Mor. *H. R. Bles.*

Clinopodium quasi Leëtipes, à vocibus Græcis κλίον *leëtus*, & πῦδος *pes*: floribus nempe (orbiculato suo ambitu) ut ait Dioscorides, leëti pedum speciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo dispositis.

lib. 3. cap. 119°

G E N U S V I.

Rosmarinus. *Romarin.*

R O S M A R I N U S est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A bifidum & sursum versus posteriora revolutum est, cum staminibus aduncis E; inferius verò B in tres partes divisum, mediâ C cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F surgit pistillum K posticæ floris parti D adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H subrotunda I, in capsula G quæ floris calyx fuit, recondita.

Tab. 92.

Rosmarini species sunt.

Rosmarinus hortensis, angustiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius*, *fruticosus*, *sive nobilior angustiore folio* J. B. 2. 25. *Rosmarinum coronarium* Dod. *Pempt.* 272. *Romarin.*

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus spontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius*, *fruticosus*, *ignobilior* J. B. 2. 25.

Rosmarinus folio variegato. *Rosmarinum striatum sive aureum* Park. *Theat.*

74.

Rosmarinus Almeriensis, flore majore, spicato, purpurascente.

Rosmarini species flore fructuque carentes, caulibus duris, frutescentibus, foliis angustis, oblongis, Camphoram olentibus dignosci solent.

GENUS VII.

Thymus. *Thim.*

Tab. 23.

THYMUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A C surrectum est plerumque bifidum, inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G surgit pistillum H posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, in capsulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi sunt caules duri, lignosi, & flores in capitula L M collecti.

Thymi species sunt.

Thymus capitatus, qui Dioscoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum sive antiquorum* J. B. 3. Part. 2. 262. *Thymum cephaloton* Dod. Pempt. 276. *Thim de Crète.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius* Dod. Pempt. 276.

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius, folio cinereo* J. B. 3. Part. 2. 263.

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C. B. Pin. 219. *Thymus variegato folio* H. R. Par.

Thymus supinus, candicans, odoratus. *Thymum supinum, candicans, odoratum* Bot. Monsp.

Thymus inodorus. *Thymum inodorum* C. B. Pin. 219. Prodr. 108.

Thymus capitalis minoribus, Massiliensis H. R. Par.

Thymus Lusitanicus, folio capillaceo villoso, capite magno, purpurascente, oblongo.

Thymus Lusitanicus, folio capillaceo, villoso, capite magno, purpurascente, rotundo.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, squamis capitulorum amplioribus. *Tragoriganum Dictamni capite, Hispanicum* Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, maritimus glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in summitate dispositis* H. L. Bat. *Satureia Virginiana* Par. Bat. *Serpentaria Virginiana* Bocc. Mus. Part. 2. 161. Tab. 108. & 115.

Thymus, cum sit herba odorata, dicitur à *θύμα* suffio, vel à *θυμὸς* animus, quòd animum addat spiritus instaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpolet.*

SERPILLUM differt tantùm à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignosis.

Serpilli species sunt.

Serpillum latifolium, hirsutum C. B. Pin. 220. *Prodr.* 108.

Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.

Serpillum vulgare, majus, flore albo C. B. Pin. 220. *Serpillum album Tabern.*
Icon. 361.

Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare J. B.* 3. *Part.* 2.
269. *Dod. Pempt.* 277.

Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum*
vulgare, foliis variegatis H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginosis C. B. Pin. 220.

Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore J. B.* 3.
Part. 2. 270. *Serpillum Citratum Tabern. Icon.* 360.

Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.

Serpillum angustifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis*
J. B. 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum angusto, glabroque folio Clus. Hist.* 359.

Serpillum angustifolium, hirsutum C. B. Pin. 220. *Serpillum angusto, lanu-*
ginosoque folio J. B. 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum Pannonicum, iij. Clus.*
Hist. 360.

Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens Tabern. Icon.* 342.

Serpillum Græcè Ἐρπιδίλος ab ἔρπω *repa*, quasi diceretur planta repens.

GENUS IX.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus sparsim in foliorum alis nascentibus, non verò in capitulum collectis; à Calaminthâ, floribus pediculis non ramosis insidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim dispositis.

Satureiæ speciem unicam novi.

Satureia sativa J. B. 3. 272. *Satureia hortensis sive Cunila sativa Plinii C. B.*
Pin. 218. *Satureia Dod. Pempt.* 289.

GENUS X.

Tymbra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calaminthâ floribus verticillatim positis.

Thymbræ species sunt.

Thymbra legitima Clus. Hist. 358. *Satureia Cretica C. B. Pin.* 218.

Thymbra Hispanica, Majoranæ folio. *Sampsuchus sive Marum Mastichæ*
redolens C. B. Pin. 224. *Clinopodium quibusdam, Mastichina Gallorum*
J. B. 3. *Part.* 2. 243. *Marum vulgare, Clinopodium Dod. Pempt.* 271.

Thymbra Hispanica, folio subrotundo.

Thymbra Hispanica, Coridis folio. *Serpillum sylvestre Zygis Clusio, Thymæ*

vulgatiori, rigidiori simile J. B. 3. Part. 2. 271. *Serpillum sylvestre*, *Zygis Dioscoridis* Clus. Hist. 358.

Thymbra Sancti Juliani, sive Satureia vera Lob. Icon. 425. *Satureia spicata* C. B. Pin. 218. *Satureia foliis tenuibus, sive tenuifolia S. Juliani quorundam* J. B. 3. 273.

G E N U S XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93.

LAVANDULA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A C surrectum est, subrotundum, plerumque bifidum; inferius verò D E tripartitum. Ex calyce autem F surgit pistillum G posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, in capsulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Lavandulæ spicæ in modum verticillatim summis caulibus & ramis innasci.

Lavandulæ species sunt.

Lavandula latifolia, Indica, subcinerea, spicâ brevior H. R. Par.

Lavandula latifolia, Hispanica, tomentosa.

Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pseudonardus quæ Lavandula vulgò* J. B. 3. 281. *Lavandula* Dod. Pempt. 273. *Lavande, Aspic.*

Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo* Eyst.

Lavandula angustifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera* Dod. Pempt. 273.

Lavandula angustifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pseudonardus quæ Lavandula flore albo* J. B. 3. 281.

Lavandula folio dissecto C. B. Pin. 216. *Lavandula multifido folio* J. B. 3. 281. *Clus. Hist. 345.*

Lavandula folio longiori, tenuius & elegantius dissecto.

Lavandula foliis crenatis, *Stæchas folio serrato* C. B. Pin. 216. *Stæchas serrato & crispo folio* J. B. 3. 279. *Stæchas crispo folio* Clus. Hist. 345.

Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, frutescens Plum.

Lavandula, ut aiunt, à lavando quòd ex ea parentur balnea.

G E N U S XII.

Origanum. *Origan.*

Tabi 94.

ORIGANUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G subrotunda, in capsulâ F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Origani in spicis squamosis H & Muscarii æmulis I nasci.

Origani species sunt.

Origanum sylvestre, *Cunila bubula* Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

- spontanum* J. B. 3. 236. *Origanum sylvestre* Dod. Pempt. 285.
Origanum sylvestre, foliis variegatis H. Edinb.
Origanum sylvestre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album* Tabern. Icon. 344.
Origanum sylvestre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr.* 109. *Origanum repens*, villosum, *Aurelianensium* H. R. Par.
Origanum Heracleoticum, *Cunila gallinacea* Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum* Mathioli, aliis fortè *Creticum* J. B. 3. Part. 2. 237. *Origanum Heracleoticum* 1 & 2 Tabern. Icon. 345.
Origanum Heracleoticum, *Cunila gallinacea* Plinii, floribus candidis C. B. Pin. 223.
Origanum Onites C. B. Pin. 223. *Origanum Creticum* J. B. 3. Part. 2. 238. *Genuina Græcorum* *Hyssopus* Lob. Icon. 494.
Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum* Eyst.
Origanum folio subrotundo C. B. Pin. 223. *Origanum Monspeliense pulchrum* Cam. Epit. 468. J. B. 3 Part. 2 238.
Origanum Pulegii folio.
Origanum humilium, latifolium, glabrum.
Origanum Canadense, flore albo, umbellato.
Origanum Creticum, latifolium, tomentosum seu *Dictamnus Creticus*. *Dictamnus Creticus* C. B. Pin. 222. *Dictamnus Cretica seu vera* J. B. 3. Part. 2. 253. *Dictamnus verum* Dod. Pempt. 281. *Dictame de Crête*.
Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.
Origanum Canadense, capitulis tenuioribus.
Origanum lignosum, *Syracusanum*, umbellâ amplissima Bocc. Mus. Tab. 38. *Origanum lignosum*, *Syracusanum*, perenne, umbellâ amplissima, brevi, lato & nervoso folio nigricante Bocc. Mus. 43.
Origanum ab ôpes mons, & γάρυες, *latitia*; quasi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

G E N U S X I I I.

Majorana. *Marjolaine*.

MA J O R A N A differt ab Origano capitulis K rotundioribus, densioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum squamatim positorum conflatis. Tab. 24.

Majoranæ species sunt.

- Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex semine nata* J. B. 3. Part. 2. 241. *Majorana sive Marum* Dod. Pempt. 270.
 Majorana latifolia, aurea Park. Theat. 12.
 Majorana rotundifolia, villosa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum*, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213?
 Majorana, rotundifolia, scutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia*, cochleata, radice perenni *Joncq.* Hort. *Origano cognata* *Zatar endi* C. B. Pin. 223.

G E N U S XIV.

Verbena. *Verveine.*

Tab. 24.

VERBENA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum & plerumque bifidum est; inferius verò B tripartitum: sic tamen secantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aspectu videatur. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G tenuia & oblonga H, totam penè capsulam F quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum est. flores Verbenæ spicatum ut plurimum nasci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum disponi.

Verbenæ species sunt.

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris* J. B. 3. 443. *Verbenaca recta* Dod. Pempt. 150.

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Lusitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca supina* J. B. 3. 444. *Verbenaca supina* Dod. Pempt. 250.

Verbena Urticæfolia Canadensis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada* Zan. 203. *Verbena Urtica folio* Mor. H. R. Bles.

Verbena Urticæfolia, Canadensis, foliis incisus, flore majore H. R. Par. *Hujus speciei folia pinguntur in eadem tabula* Zan.

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altissima, Americana* Par. Bat.

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus purpureis Prod. Par. Bat.

G E N U S XV.

Hyssopus. *Hisope.*

Tab. 25.

HYSSOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius vero C in tres partes divisum, mediâ D cochlearis instar excavatâ, bicuspide & quodammodo alata. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga, in capsula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyssopi species sunt.

Hyssopus officinarum, cærulea seu spicata C. B. Pin. 217. *Hyssopus vulgaris, spicatus, angustifolius, flore cæruleo* J. B. 3. 274. *Hyssopus vulgaris* Dod. Pempt. 287.

Hyssopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyssopus.

Hyssopus vulgaris, moschum redolens C. B. Pin. 217. *Hyssopus moschata*
vel peregrina seu Cilissa Gesn. Hort. 262.

Hyssopus crispa Gesn. Hort. 262.

Hyssopus foliis dissectis C. B. Pin. 217.

Hyssopus spicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.

Hyssopus versicolor, sive aureus Park. Par. 457.

Hyssopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyssopus albis floribus* Lob. Icon.

435.

Hyssopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyssopus Arabum*, flore rubro Lob.
Icon. 434. *Hyssopus vulgaris*, spicatus, angustifolius, flore rubro J. B.

3. 274.

Hyssopus hirsuta C. B. Pin. 218.

Hyssopus hirsuta, flore albo.

Hyssopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.

Hyssopi species flore fructuque carentes foliis longis, angustis, & odore grato dignosci solent.

G E N U S X V I.

Stæchas.

STÆCHAS est plantæ genus, flore monoperalo, labiato, cujus labium su-
superius A erectum est bifidumque; inferius verò C tripartitum: sic tamen se-
cantur ambo, ut primo aspectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem
D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor
veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F subro-
tunda, in capsula G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est
Stæchadis flores variâ serie disponi in capitulis squamosis H, è quorum ca-
cumine aliquot foliola eminent I visui grata, quæ Clusius membranaceas
ligulas vocat. Tab. 95. Hist. 344.

Stæchadis species sunt.

Stæchas purpurea C. B. Pin. 216. *Stæchas Arabica vulgò dicta* J. B. 3. 277.

Stæchas brevioribus ligulis Clus. Hist. 344.

Stæchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stæchas longioribus ligulis*
Clus. Hist. 344.

Stæchas latifolia, flore albo C. B. Pin. 216.

Stæchas Lusitanica, ligulis amplioribus ex roseo & purpureo colore varie-
gatis.

Stæchas Lusitanica, foliis viridibus, lanuginosis. *An Stæchas viridis* J. B. 3.
279.

Stæchas in Insulis Gallix gignitur, quæ è regione Massiliæ sitæ *Stæchades*
appellatur, & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioscorides. *Stæcha-*
des autem Insulæ existimantur, quæ nunc vocantur *les Isles d'Ieres*, è re-
gione Telonis. Lib. 3. cap. 24.

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 93.

CATARIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes divisum, mediâ C cochlearis instar excavatâ: cæteris DD tanquam alis orificium insigne, inter duo labia positum, cingentibus. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor venturi embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G subrotunda, in capsula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Cataria species sunt.

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris & major C. B. Pin. 228. Mentha Cataria J. B. 3. Part. 2. 225. Cataria herba Dod. Pempt. 99.*

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor C. B. Pin. 228. Cataria tenuifolia Clus. Hist. xxxij.*

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina C. B. Pin. 228. Nepetella Eysf.*

Cataria angustifolia, major. *Mentha Cataria, angustifolia, major C. B. Pin. 228. Mentha Cataria, Hispanica, angustioribus foliis J. B. 3. Part. 2. 226. Cataria folio longiore Dod. Pempt. 99.*

Cataria angustifolia, minor. *Mentha Cataria, angustifolia, minor C. B. Pin. 228. Prodr.*

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore cæruleo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore subcæruleo J. B. 3. 226.*

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore albo J. B. 3. 226.*

Cataria Hispanica, supina, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Mentha tuberosâ radice C. B. Pin. 227. Menthastrum tuberosâ radice J. B. 3. Part. 2. 227. Menthastrum iij, tuberosâ radice Clus. Hist. xxxij.*

Cataria Lusitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Cataria radice tuberosâ, flore cæruleo, spicato V. Lusit. Nepeta tuberosa, spicata, purpurea, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 44. Tab. 36.*

Cataria Lusitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibrosâ.

Cataria à Caro seu Fele, qui eâ delectari videtur.

Cataria species flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliisque canescentibus, dignosci solent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96.

BETONICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, imbricatum, & plerumque bifidum; inferius verò in

terres partes divisum, mediâ B ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga, in capsulâ G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores *Betonica* verticillatim & spicatim summis caulibus H innasce

Betonicæ species sunt.

Betonica purpurea C. B. Pin. 235. *Betonica vulgaris, purpurea* J. B. 3. 301. *Betonica* Dod. Pempt. 40.

Betonica rubicundissimo flore, Montis aurei H. R. Par.

Betonica alba C. B. Pin. 235. *Betonica flore albo* J. B. 3. 302. *Betonica albidoflore* Dod. Pempt. 39.

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.

Betonica minima, Alpina, Helvetica Park, Theat. 614.

Betonica Alpina, latifolia, major, villosa, flore luteo H. R. Par. *Betonica montana, lutea* Barr. Icon. *Betonica montana, lutea, latifolia* Bocc. Mus. Part. 2. 82. Tab. 72.

Betonica arvensis, annua, flore ex albo flavescente. Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. *Sideritis glabra, arvensis* J. B. 3. 427. *Alyssum majus* Tabern. Icon. 541.

Betonica maritima, flore ex luteo pallescente. Sideritis Heraclea, latifolia Dioscoridis, Sideritis marina Salvifolia nostra Donat. 84.

Betonicam seu *Vetonicam* vocant, à *Vetonibus* Hispaniæ populis, ut refert Plinius.

Lib. 25. cap. 8.

GENUS XIX.

Ocimum. Basilic.

OCIMUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, crenatum, & amplius inferiori B quod plerumque crispum est, aut leviter incisum. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga G, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capsula in duo labia dividitur, quorum superius H surrectum & bifidum est; inferius verò I multifariam incisum. Tab. 86.

Ocimi species sunt.

Ocimum Caryophyllatum Monachorum sive *Acinos Columnæ* J. B. 3. 260. *Acinos Dioscoridis* Col. Phytob. 23.

Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.

Ocimum latifolium, maculatum vel crispum C. B. Pin. 225. *Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, crispum, maximum* J. B. 3. Part. 2. 249. *Ocimum Indicum* Clus. Hist. 352.

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. *Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus* Eyst.

- Ocimum foliis fimbriatis, viridibus C. B. Pin. 225. *Ocimum crispum*, viride Eyst.
- Ocimum Caryophyllatum, maximum C. B. Pin. 225. *Ocimum latifolium*, magnum Eyst.
- Ocimum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum* J. B. 3. Part. 2. 246. *Ocimum tertium*, maximum Dod. Pempt. 279.
- Ocimum nigrum, majus, acuto Rutæ odore H. L. Bar.
- Ocimum Citri odore C. B. Pin. 226. *Ocimum medium* sive *Citratum* Tabern. Icon. 343.
- Ocimum Anisi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum* Eyst.
- Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum medium*, vulgatius & nigrum J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum magnum* Tabern. Icon. 343.
- Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, flore albo H. R. Par.
- Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, violaceo flore H, R. Par.
- Ocimum medium, crispum, conglomeratâ brevique spicâ H. R. Par.
- Ocimum minus, angustifolium, foliis ferratis C. B. Pin. 226. *Ocimum minus*, angustifolium, flore albo Eyst.
- Ocimum minus, angustifolium, bullatis foliis H. R. Par.
- Ocimum tricolor H. R. Par.
- Ocimum minimum C. B. Pin. 226. J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum Caryophyllatum*, minus Tabern. Icon. 344.
- Ocimum minimum, foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.
- Ocimi species flore fructuque carentes, odore quodam proprio, aromatico & suavi dignosci solent.
- Ocimum à voce Græca *ὄκνος* citò, quòd semen ejus satum citò erumpat.

S E C T I O . I V .

De Herbis flore monopetalo, unilabiato.

G E N U S . I .

Chamædryos. *Germandrée*.

Tab. 97.

CHAMÆDRYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina labii superioris locum occupant; labium verò inferius A in quinque partes divisum est, mediâ D ampliori cochlearis instar excavatâ & quandoque bifidâ: cæteris C C, E E in floris cervice è regione positis. Ex calyce autem G surgit pistillum H posticæ floris parti B ad instar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda, in capsulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores L L Chamædryos in foliorum alis nasci, & calyce donari tubulato G.

Chamædryos species sunt.

Chamædryos major, repens C. B. Pin. 248. Dod. Pempt. 43. *Chama-*

drys vulgò vera existimata J. B. 3. 288.

Chamædrys major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys repens*, minor Dod. Pempt. 43.

Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor*, albo flore Clus. Hist. 351.

Chamædrys Alpina, villosa.

Chamædrys palustris, canescens, seu *Scordium officinarum*. *Scordium* C. B. Pin. 247. Dod. Pempt. 126. J. B. 3. 292.

Chamædrys fruticosa, sylvestris, *Melissæ folio*. *Scordium alterum* sive *Salvia sylvestris* C. B. Pin. 247. *Scordotis* sive *Scordium folio Salvia* J. B. 3. 293. *Salvia agrestis* sive *Sphacelus* Dod. Pempt. 291.

Chamædrys fruticosa, sylvestris, *Melissæ folio variegato*. *Scordium alterum* seu *Salvia sylvestris*, folio variegato H. R. Par.

Chamædrys fruticosa, *Insularum Stœchadum*, *Melissæ folio minori*, *Pomum redolens*.

Chamædrys fruticosa, *Lusitanica*, *Melissæ folio minori*, flore purpureo.

Chamædrys frutescens, *Teucrium vulgò*. *Teucrium multis* J. B. 2. 290. *Teucrium* C. B. Pin. 247. *Chamædrys assurgens* Dod. Pempt. 44.

Chamædrys Alpina, frutescens, folio splendente. *Chamædrys Alpina*, lucida H. R. Par. *Chamædrys durior*, *Alpina Bross*.

Chamædrys fruticosa, lucida, *Hispanica*.

Chamædrys fruticosa, *Cretica*, purpureo flore. *Teucrium Creticum*, odoratum, flore purpureo H. R. Par.

Chamædrys multiflora, tenuifolia, *Hispanica*.

Chamædrys Hispanica, minima, saxatilis, incana.

Chamædrys Canadensis, *Urticæ folio subtus incano*. Sarrac.

Chamædrys maritima, incana, frutescens, foliis lanceolatis. *Marum Cortusi* J. B. 3. 242.

Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 385. *Botrys Chamædryoides* C. B. Pin. 138. *Botrys verticillata* J. B. 3. 298.

Chamædrys multifida, spinosa, odorata V. Lusit.

Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina*, *Cisti flore* C. B. Pin. 248. ad *Caryophyllatam* revocanda. *Chamædrys Alpina*, saxatilis C. B. Pin. 248. *Veronicæ species*. *Chamædrys unicaulis*, spicata C. B. Pin. 248. de qua inter *Pedicularis species* egimus. *Chamædrys Alpina*, minima, hirsuta C. B. Pin. 248. & *Chamædryos spuria species* inter *Veronica species* pariter annumeranda.

Chamædrys à vocibus Græcis χαμαι humi & δρύς, *Quercus* quasi diceretur *Quercus humilis*. Plures enim *Chamædrys species* foliorum formâ ad *Quercum* accedere existimantur.

GENUS II.

Polium.

Tab. 97.

POLIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina K labii superioris locum occupant: labium verò inferius A in quinque partes dividitur, non secus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F in capsula E quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Polii in capitulum G collectos summis ramulis & caulibus innasci.

Polii species sunt.

Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum fœmina, Lavandulæ folio Lob. Icon. 488.*

Polium Lavandulæ folio angustiori C. B. Pin. 220. *Polium campestre Tabern. Icon. 365.*

Polium montanum, luteum C. B. Pin. 220. *Tabern. Icon. 364. Polium luteum Lob. Icon. 487.*

Polium montanum, album C. B. Pin. 221. *Polium montanum 1. Clus. 361.*

Polium montanum, alterum, foliis angustioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium 2, albo flore Clus. Hist. 361.*

Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, supinum, minimum Lob. Icon. 488.*

Polium maritimum, erectum, Monspeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monspelianum F. B. 3. 299.*

Polium maritimum, supinum, Venetum C. B. Pin. 221. *Polium Venetum F. B. 3. 300. Adv. 207.*

Polium candidum, tenellum, tomentosum, flore purpureo J B 3. 300. *Polium montanum, v, purpureo flore Clus. Hist. 362.*

Polium montanum, supinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium vj, albo flore Clus. Hist. 362. Polium candidum, tenellum, tomentosum, flore albo F. B. 3. 300.*

Polium Pyrenaicum, supinum, Hederæ terrestris folio. *An Chamædryos Montis Sumani F. B. 3. 289.*

Polium Hispanicum, Chamædryos folio, purpurascente flore. *Polium saxatile. Chamædryos rotundo folio, supinum, rubrum Barr. Icon. Polium saxatile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Mus. Part. 2. 76. Tab. 62.*

Polium Lusitanicum, supinum, minus incanum, caulibus purpurascens, flore albo.

Polium Hispanicum, latifolium, capitulo breviori, purpurascente flore.

Polium Hispanicum, maximum, album.

Polium Hispanicum, maximum, luteum.

Polium Hispanicum, maritimum, Rorismarini folio, flore albo.

Polium Hispanicum, maritimum, frutescens, Rorismarini folio, flore rubro.

Polium montanum, majus, erectum, Rorismarini folio, flore rubro Barr. Icon.

*Polium Hispanicum, montanum, pumilum, Rorismarini folio, flore rubro
Polium montanum, pumilum, rubrum, viridi Stæchadis folio, caule to-
mentoso Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, supinum, flore flavescente.

Polium Hispanicum, longiore capitulo, flore vario.

Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.

*Polium Hispanicum, Linariæ foliis canescentibus, flore albo. Polium monta-
num, album, non serratum, longis angustisque foliis canescentibus Barr. Icon.*

*Polium Hispanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. Polium monta-
num, album, non serratum, viride, longis angustisque foliis, caule incano
Barr. Icon.*

*Polium montanum; pumilum, rubrum, angusto viridique folio, caule incano
Barr. Icon.*

*Polium surrectum, minus, angustifolium, ferratum, è viridi canescens Barr.
Icon.*

*Polium montanum, album, angustifolium, ferratum; supinum, minus Barr.
Icon.*

*Polium minus, erectum, angustis, crebris, brevibus, foliis, flore rubro Barr.
Icon.*

Polium montanum, Gnaphalodes, incisum, flore rubro, supinum Barr. Icon.

Polium marinum, dasyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, Hispanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, album, ferratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ferratum, latifolium, supinum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ferratum, latifolium, supinum, minus Barr. Icon.

Polium montanum, luteum, dasyphyllum, ferratum Barr. Icon.

*Polium Hispanicum, luteum, Majoranæ folio. Polium montanum, luteum,
ferratis. Amaraci foliis, comâ subluteâ Barr. Icon.*

*Polium Hispanicum, Serpilli folio purpurascente flore. Polium saxatile, pur-
pureum, non serrato Serpili folio, pressâ comâ Barr. Icon.*

*Polium Hispanicum, Thymi folio, purpurascente comâ. Polium saxatile,
minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*

*Polium à voce Græcâ πολίδος canus : nam ex Dioscoride corymbos habet cæ-
sarici canæ similes.* Lib. 3. cap. 124.

G E N U S I I I.

Teucrium.

TEUCRIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina Tab. 95.
A labii superioris locum occupant : labium verò inferius in quinque partes
dividitur, mediâ Dampliciori & cochlearis adinstar excavatâ : cæteris CC, BB in

floris cervice è regione positis. Ex calyce autem F campaniformi surgit pistillum G posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda K, in capsula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucrîi species sunt.

Teucrium Bœticum Clus. Hisp. 229. *J. B. 3. 291. Teucrium fruticans, Bœticum, sive iij. Clus. Hist. 348. Teucrium peregrinum, folio sinuoso C. B. Pin. 247.*

Teucrium Hispanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, halicacabos & Alopecuroides Plum.

Teucrium supinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys spuria, multifida folio, Lamii flore C. B. Pin. 250. Pseudo-Chamæpitys Clus. Hist. clxxxv.*

Teucrium supinum, annuum, Lusitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. *Ivette.*

Tab. 96.

CHAMÆPITYS est plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato D, in tres partes diviso, quarum media bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis C. Ex floris autem fundo B surgit pistillum E, quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga I, in capsulâ H quæ floris calyx F fuit, recondita. His notis addendum est flores Chamæpyteos sparsim in foliorum alis nasci, non verò verticillarim.

Chamæpityos species sunt.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, an prima Dioscoridis C. B. Pin. 249.

Chamæpitys sive Iva moschata Monspeliensium J. B. 3. 296. Chamæpitys spuria prior, sive Anthyllis altera Dod. Pempt. 47.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore luteo.

Chamæpitys lutea, vulgaris, sive folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris, odorata, flore luteo J. B. 3. 295. Ajuga sive Chamæpitys mas Dioscoridis Lob. Icon. 382.*

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore roseo, Lusitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubescente flore Clus. Hist. clxxxiiiij.*

Chamæpitys à vocibus Græcis χαμαὶ-ἡμῖ, & πῖτος Pinus, quasi diceres Pinum humi jacentem, propter odorem resinosum.

GENUS V.

Bugula. *Bugle.*

Tab. 98.

BUGULA est plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato in tres partes diviso, quarum media D bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti C adinstar clavi

clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H subrotunda, in capsula G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Bugulæ verticillatim disponi.

Bugulæ species sunt.

Bugula Dod. Pempt. 135. *Consolida media, pratensis, carulea* C. B. Pin. 260.

Consolida media, quibusdam Bugula J. B. 3. 430.

Bugula flore cinereo vel albo. *Consolida media, pratensis, cinerea vel alba* C. B. Pin. 260.

Bugula Alpina, maxima.

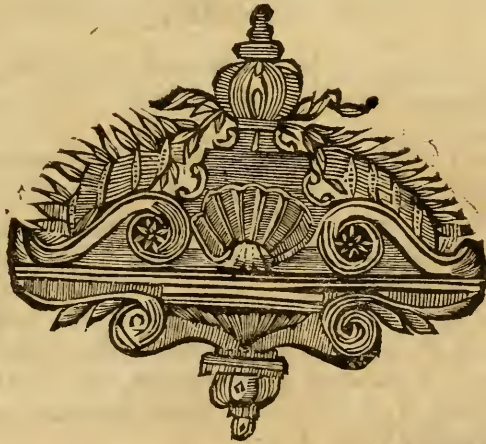
Bugula sylvestris, villosa, flore caruleo. *Consolida media, Genevensis* J. B.

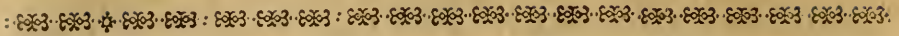
3. 432. *Consolida media, pratensis, hirsuta* H. R. Par.

Bugula sylvestris, villosa, flore suaverubente. *Consolida media, Genevensis, flore rubello* J. B. 3. 432. *Bugula carneo flore* Clus. Hist. xliij.

Bugula sylvestris, villosa, flore albo. *Consolida media, Genevensis, flore albo* J. B. 3. 432.

Bugulam appellari existimant à voce Gallica. Bugle.

CLASSIS V.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui semper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræsentat, qualis est flos Leucocoi, Eruçæ, Brassicæ, &c. Hujus autem floris calyx, si adsit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimum ordine positis ac petala. Pistillum verò semper abit in fructum.

SECTIO I.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum unicusularem non siliquosum.

GENUS I.

Jonthlaspi.

Tab. 94.

JONTHLASPI est plantæ genus, flore A Cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E unicusularem, planum, orbiculatum, clypeiformem, semine foetum F orbiculato G pariter & plano.

Jonthlaspeos species sunt.

Jonthlaspi luteo flore, incanum, montanum, *Διονοιδές* Col. Part. 1. 280.

Thlaspi saxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin. 107.

Jonthlaspi minimum, spicatum, lunatum Col. Part. 1. 284. *Thlaspi clypeatum, Serpilli folio* C. B. Pin. 107. *Lunaria peltata, minima quibusdam, ad Thlaspi referenda* J. B. 2. 935.

GENUS II.

Rapistrum.

Tab. 99.

RAPISTRUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu testam E ferè globosam, unicusularem F, semine foetam ut plurimum singulari G.

Rapistri species sunt.

Rapistrum monospermon C. B. Pin. 95. *Prodr.* 37. *J. B.* 2. 845.

Rapistrum maximum, rotundifolium, monospermon Corn. 147.

Rapistrum arvense, folio auriculato, acuto. *Myagro similis siliquâ rotundâ C.*

B. Pin. 109. *Prodr.* 52. *Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B.* 2. 895.

Rapistrum quasi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E turbinatum, unicapularem H, semine foetum oblongo G & duobus loculis inanibus F ad apicem I K instructum. *Tab.* 99.

Myagri species sunt.

Myagrum monospermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr.* 51. *Myagrion monospermon J. B.* 2. 894.

Myagrum monospermon, minus C. B. Pin. 109. *Prodr.* 52.

Myagrum à vocibus Græcis *μύια Musca*, & *ἀρβύω capro*; quasi dicas plantam, quæ glutine suo muscas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Isatis. Pastel.

ISATIS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E lingulatum, ad oram compressum, bifariam dehiscentem F G, unicapularem H, & semine foetum I ut plurimum oblongo. *Tab.* 100.

Isatidis species sunt.

Isatis sativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Isatis sive Glastum sativum J. B.* 2. 909. *Isatis sativa Dod. Pempt.* 79. *Pastel ou Guéde.*

Isatis sylvestris vel angustifolia C. B. Pin. 113. *Isatis sive Glastum spontaneum J. B.* 2. 909. *Isatis sylvestris Dod. Pempt.* 79.

Isatis sylvestris, minor, Lusitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu testam E unicapularem F, bifariam dehiscentem G G, semine foetam ut plurimum oblongo H. *Tab.* 101.

Crambes species sunt.

Crambe maritima, Brassicæ folio. *Brassica maritima, monospermos C. B. Pin.* 112. *Brassica monospermos, Anglica J. B.* 2. 830. *Brassica marina, syl-*

vestris, multiflora, monospermos Lob. Icon. 245.

Crambe maritima, foliis Erucae latioribus, fructu hastiformi. Eruca maritima, latifolia, Italica, siliquâ haste cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile sive Eruca marina, latifolia J. B. 2. 868. Eruca maritima, Anglica, siliquâ fungosâ, torosâ, rotundâ, foliis crassis, latioribus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.

Crambe maritima, foliis Erucae angustioribus, fructu hastiformi. Eruca maritima, angustifolia, Italica, siliquâ haste cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile quibusdam, aliis Eruca marina & Raphanus marinus J. B. 2. 867. Cakile Serapionis, Eruca folio, Napi flore, vulgò Eruca marina Lob. Icon. 223.

S E C T I O II.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum satis brevem, bifariam divisum septo-intermedio, respectu valvarum, ad perpendicularum obliquè posito.

G E N U S I.

Thlaspi.

Tab. 107.

TH L A S P I est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis BC constante: ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F subrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & suprêmâ fissum, in duo loculamenta IK divisum septo intermedio H respectu valvarum G ad perpendicularum obliquè posito, seminibus foetum ut plurimum planis L. His notis addenda sunt folia indivisa, quibus differt à Nasturtio.

Thlaspeos species sunt.

Thlaspi vulgarius J. B. 2. 921. Thlaspi arvense, Vaccaria incano folio, majus C. B. Pin. 106. Thlaspi alterum Dod. Pempt. 712.

Thlaspi Vaccariæ incano folio, minus C. B. Pin. 106. Prodr. 47.

Thlaspi arvense, siliquis latis C. B. Pin. 105. Thlaspi cum siliquis latis J. B. 2. 923. Thlaspi latius Dod. Pempt. 712.

Thlaspi capsulis hirsutis J. B. 2. 922. Thlaspi villesum, capsulis hirsutis C. B. Pin. 106. Prodr. 47.

Thlaspi capsulâ cordatâ, peregrinum J. B. 2. 927.

Thlaspi Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 297. Scorodothlaspi Olyssis Aldrovandi J. B. 2. 932.

Thlaspi arvense, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. Bursa pastoria, foliis Perfoliatæ J. B. 2. 938. Thlaspi oleraceum Tabern. Icon. 462.

Thlaspi perfoliatum, minus C. B. Pin. 106. Thlaspi iij, pumilum Clus. Hist. cxxxj.

Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. Lithothlaspi quartum, carnosum, rotundo folio Col. Part. 1. 279.

Thlaspi Alpinum, folio rotundiore, carnosum, flore purpurascens.

Thlasphi minimum, Lusitanicum, Cochleariæ folio.

Thlasphi Alpinum, minimum, foliis crassis & angustis. *Nasturtium Alpinum*, capsula *Nasturtii vulgaris* J. B. 2. 918. *Nasturtium Alpinum*, capsula *Nasturtii hortensis* C. B. Prodr. 45.

Thlaspi Rosa de Hiericho dictum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 328. *Rosa Hierichuntea* vulgò dicta C. B. Pin. 484. *Rosa Hiericonta* Lob. Icon. 203. *Rose de Jerico*.

Thlaspi Virginianum, foliis Iberidis amplioribus & ferratis. *Iberis humilior*, annua, *Virginiana*, ramosior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 311.

Thlaspi montanum, sempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaspi sempervirentis species candida* J. B. 2. 930. *Thlaspi montanum, candidum* Lugd. 1180.

Thlaspi Creticum quibusdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaspi umbellatum, Creticum, Iberidis folio* C. B. Pin. 106. *Draba sive Arabis aut Thlaspi Candie* Dod. Pempt. 713.

Thlaspi umbellatum, arvense, amarum J. B. 2. 925. *Thlaspi umbellatum, arvense, Iberidis folio* C. B. Pin. 106. *Thlaspi amarum* Tabern. Icon. 462.

Thlaspi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. *Thlaspi parvum, umbellato flore niveo, odorato* J. B. 2. 925. *Thlaspi iij, parvum, odorato flore* Clus. Hist. cxxxij.

Thlaspi Lusitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpurascente.

Thlaspi Lusitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.

Thlaspi saxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaspi montanum, fruticosius, vermiculato acuto folio* Col Part. 1. 277.

Thlaspi à verbo Græco $\theta\lambda\acute{\alpha}\omega$ *premo*, quòd fructum habeat planum & quasi compressum.

GENUS II.

Nasturtium. Cresson.

NASTURTIVM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet Tab. 200. petalis constante: ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D K subrotundum, planum, in duo loculamenta divisum: H septo intermedio E N, respectu valvarum F G, L M ad perpendicularum obliquè posito & seminibus fœtum I ut plurimum planis. His notis addenda sunt folia O multifida, quibus *Nasturtium* differt à *Thlaspi*.

Nasturtii species sunt.

Nasturtium hortense, vulgatum C. B. Pin. 103. *Nasturtium vulgare* J. B. 2. 912. *Nasturtium hortense* Dod. Pempt. 711.

Nasturtium hortense, crispum C. B. Pin. 104. *Nasturtium hortense, crispum, latifolium & angustifolium* C. B. Prodr. 43. & 44. *Nasturtium crispum* J. B. 2. 913.

Nasturtium hortense, crispius, angustifolium Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 301.

Nasturtium hortense, latifolium C. B. Pin. 103. *Nasturtium latifolium, Dioscorideum* J. B. 2. 913.

Nasturtium sylvestre Dalechampii Lugd. 655. *Thlaspi umbellatum, Nasturtium* D d iij

- tii folio*, *Monspeliacum* C. B. Pin. 106. *Thlaspi umbellatum*, tenuiter *diviso folio*, *amarum*, *Narbonense* J. B. 2. 925.
- Nasturtium sylvestre*, tenuiter incisum, minori fructu. *Iberis Nasturtii folio* C. B. Pin. 97. *Iberis Math.* 293.
- Nasturtium sylvestre*, tenuissimè incisum. *Thlaspi Iberidis folio*, tenuissimè *diviso Mor. H. R. Bles.*
- Nasturtium Orientale*, foliis inferioribus Millefolium, superioribus Perfoliatam referentibus. *Thlaspi vero di Dioscoride*, primo *Zan.* 193.
- Nasturtium sylvestre*, capsulis cristatis. *Ambrosia campestris*, repens C. B. Pin. 138. *Coronopus Ruellii sive Nasturtium verrucosum* J. B. 2. 919. *Cornu Cervi alterum*, repens *Dod. Pempt.* 110.
- Nasturtium Alpinum*, tenuissimè divisum C. B. Pin. 105. *Nasturtiolum Alpinum*, tenuissimè divisum J. B. 2. 918. *Cardamine Alpina*, iij, minima *Clus. Hist.* cxxviii.
- Nasturtium pumilum*, vernum C. B. Pin. 105. Edit. 1. *Cardamine pusilla, saxatilis, montana*, *Δισκοειδής* *Col. Part.* 1. 273.
- Nasturtium petraeum*, foliis *Bursæ Pastoris* C. B. Pin. 104. *Bursa Pastoris minor*, foliis incisus *Ejusd.* 108. *Bursa pastoris parva*, folio glabro, spisso J. B. 2. 937. *Nasturtium petraeum Tabern.* Icon. 451. *Pastoria Bursa minor* *Dod. Pempt.* 103.
- Nasturtium pumilum*, supinum, vernum *Bot. Monsp.*
- Nasturtium minimum*, vernum, foliis tantum circa radicem *Bot. Monsp.* *Nasturtium minimum, Monspeliense*, caule aphylo. *Thlaspi minus Mouspeliensium* C. B. Pin. 108.

GENUS III.

Thlaspidium.

THLASPIDIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E F quasi gemellum, planum, ex duabus partibus compositum GH, septo intermedio I distinctis; quæ singulæ K semine turgescunt L ut plurimum oblongo M & compresso.

Thlaspidii species sunt.

- Thlaspidium Monspeliense*, Hieracii folio hirsuto. *Thlaspi biseutatum*, *asperum*, *Hieracifolium* & *majus* C. B. Pin. 107. *Lunaria biseutata* J. B. 2. 935. *Thlaspi parvum*, *Hieracifolium*, sive *Lunaria lutea*, *Monspeliensium* & *Leucoium luteum*, *marinum* & *Biscutella* *Lob. Icon.* 214.
- Thlaspidium hirsutum*, calice floris auriculato. *Leucoium montanum*, flore pedato *Col. Part.* 2. 61.
- Thlaspidium annuum*, flore pallidè luteo. *Thlaspi biseutatum*, flore sulphureo *Hort. Oxon.* *Thlaspi biseutatum*, *annuum*, *asperum* *H. R. Par.*
- Thlaspidium Raphani folio*. *Thlaspi biseutatum*, *Raphani* aut *Irionis folio* *Bocc. Rarior. Plant.* 45.
- Thlaspidium fruticosum*, *Leucoii folio*, semperflorens. *Thlaspi latifolium*

- platycarpon, Leucoid foliis Bocc. rarior. Plant. 55.*
 Thlaspidium fruticosum, Leucoid folio variegato, semperflorens.
 Thlaspidium Anchusæ folio. *Thlaspi biscutellatum, luteum, Anchusa foliis Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 122. Thlaspi biscutatum, Anchusa foliis Ejusd. 167.*
 Thlaspidium Apulum, spicatum. *Iondraba Apula, Alyssoides, spicata Col. Part. 1. 285.*
 Thlaspidium montanum, angustifolium, glabrum.
 Thlaspidium Alpinum, pumilum asperum.
 Thlaspidium, quasi planta ad Thlaspi accedens.

GENUS IV.

Cochlearia. Herbe aux Cuilliers.

COCHELEARIA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet Tab. 107. petalis B constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E ferè globosum, septo intermedio H, cui valvæ F G utrinque adhærescunt, in duo loculamenta I divisum, seminibusque fœtum subrotundis K.

Cochleariæ species sunt.

- Cochlearia folio subrotundo C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B. 2. 942. Dod. Pempt. 594.*
 Cochlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.
 Cochlearia folio sinuato C. B. Pin. 110. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt. 594.*
 Cochlearia Aremorica H. R. Par. *Hederaceum Thlaspi Lob. Icon. 615. Thlaspi Hederaceum J. B. 2. 933.*
 Cochlearia minima, Aremorica, flore dilutè rubello Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 309.
 Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia Danica repens C. B. Pin. 110. Prodr. 53. Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270.*
 Cochlearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlearia minor, erecta C. B. Pin. 110. Prodr. 53*
 Cochlearia altissima, Glasti folio. *Lepidium glastifolium C. B. Pin. 97. Lepidium annuum Lob. Icon. 321. Lepidium non repens J. B. 2. 941.*
 Cochlearia folio cubitali. *Raphanus rusticanus C. B. Pin. 96. Raphanus sylvestris sive Armoracia multiis J. B. 2. 851. Raphanus rusticanus, crassâ radice, Lapathi folio Lob. Icon. 320.*
 Cochlearia dicitur, quòd ejus folia Cochlearis instar quandoque sint excavata.

GENUS V.

Lepidium.

LEPIDIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet Tab. 103. petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum FF lanceiformem, septo intermedio I cui valvæ G H utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisum, seminibusque fœtum K ut plurimum oblongis.

Lepidii species sunt.

Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Pauli* J. B. 2. 940. *Lepidium Plinii* Dod. Pempt. 716. *Passerage*.

Lepidium humile, incanum, arvense. *Draba umbellata*, vel *Draba major*, capitulis donata C. B. Pin. 109. *Draba multis*, flore albo. J. B. 2. 939. *Arabis sive Draba & Nasturtium Babylonicum* Lob. Icon. 224.

Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Chalepensis*, repens, humilior, foliis minus cinereis, quasique viridibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 314.

Lepidium gramineo folio, sive Iberis. *Iberis latiore folio* C. B. Pin. 97. *Iberis* J. B. 2. 918. Dod. Pempt. 714.

Lepidium capillaceo folio, fruticosum, Hispanicum.

Lepidium à voce Græca λεπις, squama: eò quòd squamas & maculas faciei auferre existimetur.

G E N U S VI.

Bursa Pastoris. *Tabouret*.

Tab. 103.

BURSA PASTORIS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E planum, orâ supremâ scissum, triangulum Ifofceles inversum quasi referentem, septo intermedio H cui valvæ F G utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisum, seminibusque fœtum exiguis I.

Bursæ pastoris species sunt.

Bursa pastoris major, folio non sinuato C. B. Pin. 108.

Bursa pastoris major, folio sinuato C. B. Pin. 108. *Bursa pastoria* J. B. 2. 936. *Pastoria Bursa* Dod. Pempt. 103. *Tabouret, bourse à berger*.

Bursa pastoris eleganti folio, instar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.

Bursa pastoris media C. B. Pin. 108. *Bursa pastoria minor* Tabern. Icon. 199.

Bursa pastoris montana, Globulariæ folio. *Thlaspi Alpinum*, *Bellidis caruleæ folio* C. B. Pin. 106. *Thlaspi foliis Globulariæ* J. B. 2. 926. *Thlaspi montanum*, *Bursæ pastoris fructu*, primum Col. Part. 1. 276.

Bursa pastoris dicitur à fructûs formâ, qui ad pastoris marsupium accedere existimatur.

S E C T I O III.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum septo intermedio valvis parallelo, bifariam divisum.

G E N U S I.

Alysson.

Tab. 104.

ALYSSON est plantæ genus, flore A B cruciformi, quatuor scilicet petalis C constante: ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in

in fructum F G fatis exiguum & gibbum, septo intermedio H valvis G K parallelo in duo loculamenta M N divisum, seminibusque foetum subrotundis L.

Alyssi species sunt.

Alysson perenne, montanum, incanum. *Thlaspi montanum*, luteum J. B. 2. 928.

Alysson incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlaspi minus* quibusdam, aliis *Alysson minus* J. B. 2. 928. *Thlaspi Alysson dictum*, campestre, majus C. B. Pin. 107 *Alysson minimum* Clus. Hist. cxxxiiij.

Alysson incanum, Serpilli folio, minus. *Thlaspi Alysson dictum*, campestre minus C. B. Pin. 107.

Alysson incanum, Serpilli folio, fructu nudo. *Thlaspi Alysson dictum minus*, capsulis majoribus, rotundis, non foliatis Bot. Monsp.

Alysson maritimum. *Thlaspi Alysson dictum*, maritimum C. B. Pin. 107. *Nasturtium* vel *Thlaspi maritimum* J. B. 2. 927. *Thlaspi Narbonense*, *Centumculi angusto folio*, *Alysson Italarum* Tabern. Icon 461.

Alysson Halimi folio, sempervirens. *Thlaspi Halimi folio*, *sempervirens* H. L. Bat.

Alysson minus, Halimi argenteo angusto folio. *Thlaspi parvum*, *Halimi angusto*, *incano folio* Bocc. Mus. Part. 2. 45. *Thlaspi parvum*, *Halimi angusto*, *argenteo folio* Ejusd. Tab. 39.

Alysson minimum, *Thlaspi Alysson minimum* Mor. H. R. Bles.

Alysson fruticosum, aculeatum. *Thlaspi fruticosum*, *pinosum* C. B. Pin. 108. *Leucoium spinosum* sive *Thlaspi spinosum* aliis J. B. 2. 931. *Thlaspi fruticosum*, *spinosum*, *Narbonense* Lob. Icon. 217.

Alysson fruticosum, incanum. *Thlaspi fruticosum*, *incanum* C. B. Pin. 108. *Thlaspi capsulis sublongis*, *incanum* J. B. 2. 929. *Thlaspi incanum*, *Mechliniense* Lob. Icon. 216.

Alysson Alpinum, hirsutum, luteum. *Sedum Alpinum*, *hirsutum*, *luteum* C. B. Pin. 284. *Sedum petraeum*, *montanum* Lob. Icon. 381.

Alysson Alpinum, Polygoni folio incano. *Bursa pastoris Alpina*, *hirsuta* C. B. Pin. 108. Prodr. 51.

Alysson vulgare, Polygoni folio, caule nudo. *Bursa pastoris minor*, *loculo oblongo* C. B. Pin. 108. *Bursa pastoria minima*, *oblongis siliquis*, *verna*, *loculo oblongo* J. B. 2. 937. *Paronychia vulgaris* Dod. Pempt. 112.

Alysson Veronicæ folio. *Bursa pastoris major*, *loculo oblongo* C. B. Pin. 108. *Bursa pastoria sublongo loculo affinis*, *pulchra planta* J. B. 2. 938. *Draba minima*, *muralis*, *discoides* Col. Part. 1. 274.

Alysson segetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum sativum* C. B. Pin. 109. *Myagrum dictum* *Camelina* J. B. 2. 892. & *Myagrum Turcicum* Ejusd. 2. 893. *Myagrum sativum* C. B. Pin. 109. *Camelina* sive *Myagrion*. Dod. Pempt. 532.

Alysson segetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.

Alysson Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.

Alysson differt à *Thlaspi* septo intermedio fructus, quod in *Alyssis* valvis pa-

rallelum, in Thlaspi verò ad perpendiculum obliquum est ratione valvarum : differt etiam ab Alyssoides valvis fructus minùs concavis.

G E N U S II.

Alyssoides.

ALYSSOIDES est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E F ferè ellipticum, turgidum, crassum satis, septo intermedio I valvis G H semiellipticis & turgescens parallelis in duo loculamenta divisum, seminibusque fœtum K orbiculatis, planis, marginatis.

Alyssoidis species sunt.

Alyssoides fruticosum, Leucoii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato-semine P. Alp. Exot. 117?*

Alyssoides incanum, folijs sinuatis. *Leucoium incanum, siliquis rotundis C.*

B. Pin. 201. Leucoium cum siliquis rotundis, flore luteo F. B. 2. 931.

Eruca peregrina Clus. Hisp. 421.

Alyssoides quasi planta ad Alysson accedens.

G E N U S III.

Lunaria. Lunaire ou Bulbonac.

LUNARIA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E F omnino planum, septo intermedio H K, cui valvæ membranacæ G I L M, & parallelæ adhærescunt, in duo veluti loculamenta divisum, seminibusque fœtum N O ut plurimum reniformibus & quasi marginatis.

Lunariæ species sunt.

Lunaria major, siliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, siliquâ rotundâ C. B. Pin. 203, Viola latifolia Dod. Pempt. 161. Viola Lunaris, 1. Tabern. Icon. 313.*

Lunaria major, perennis, siliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum seu lunarium, latifolium, majus, alterum, siliquâ rotundâ, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 246.*

Lunaria major, siliquâ longiore J. B. 2. 882. *Viola Lunaria major, siliquâ oblongâ C. B. Pin. 203. Viola Lunaris, ij Tabern. Icon. 314.*

Lunaria major, siliquâ longiore, flore purpureo. *Leucoium majus, perenne, siliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. L. Bar.*

Lunaria Leucoii folio, siliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyssoides, clypeatum, majus C. B. Pin. 201. Alysson siliquâ latâ, asperâ, quibusdam Lunaria flore luteo F. B. 2. 934. Alysson Dioscoridis Dod. Pempt. 89.*

Lunaria Leucoii folio, siliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyssoides, clypeatum, minus C. B. Pin. 201. Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part. 2. 60.*

Lunaria filiquâ oblongâ , intortâ. *Leucoium sive Lunaria vasculo sublongo , intorto Raii Synops. 164.*
Lunaria à Lunâ , propter filiquarum formam.

SECTIO IV.

De Herbis flore cruciformi , cujus pistillum abit in fructum filiquosum , bicapsularem.

GENUS I.

Brassica. *Chou.*

BRASSICA est plantæ genus, flore A cruciformi , quatuor scilicet petalis B constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu filiquam E teretem , longam , cylindraceam , septo medio F cui valvæ GH imbricatæ utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, feminibusque foetam subrotundis I. His notis addenda est totius plantæ facies, quæ posita est in foliis plerumque rugosis, sinuatis, & cælis. Tab. 205.

Brassicæ species sunt.

Brassica capitata, alba C. B. Pin. 111. *J. B. 2. 826. Brassica capitata, albida Dod. Pempt. 623. Chou pommé, blanc.*

Brassica alba, capite oblongo, non penitus clauso C. B. Pin. 111. *Brassica Italica, tenerrima, glomerosa, flore albo J. B. 2. 827. Brassica Sabauda, hyberna Lob. Icon. 244. Chou de Milan ou de Savoyè.*

Brassica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Brassica alba, vulgaris J. B. 2. 829. Brassica vulgaris, sativa Dod. Pempt. 621. Chou blond.*

Brassica alba, expansa J. B. 2. 829.

Brassica alba, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica Sabauda, rugosa J. B. 2. 828. Brassica Sabauda Dod. Pempt. 624. Chou frisè, blanc.*

Brassica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Brassica capitata, polycephalos Lugd. 521.*

Brassica capitata, rubra C. B. Pin. 111. *J. B. 2. 831. Brassica rubra, capitata Dod. Pempt. 621. Chou pommé, rouge.*

Brassica gongylodes C. B. Pin. 111. *Brassica caulorapa J. B. 2. 829. Brassica caule Rapum gerens Dod. Pempt. 625. Chou Rave.*

Brassica cauliflora C. B. Pin. 111. *Brassica multiflora J. B. 2. 828. Brassica florida, botrytis Lob. Icon. 245. Chou fleur.*

Brassica rubra C. B. Pin. 111. *Tabern. Icon. 396. Brassica rubra, vulgaris J. B. 2. 831. Chou rouge.*

Brassica radice Napiformi. *Napobrassica C. B. Pin. 111. Prodr. 54. Chou Navet.*

Brassica Asparagodes , crispa C. B. Pin. 111. *Brassica crispa, prolifera Tabern. Icon. 398. Brassica thyrsoides J. B. 2. 833.*

220 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Brassica rugosa, longioribus foliis J. B. 2. 828.

Brassica fimbriata C. B. Pin. 112. *Brassica crispa*, *laciniosa* J. B. 2. 832.
Brassica tophosa Tabern. Icon. 401.

Brassica fimbriata, maxima.

Brassica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Brassica Anglicana*, *nivea*, *minima* J. B. 2. 830. *Anglica minima* *Brassica Adv.* 92.

Brassica laciniata, alba J. B. 2. 832.

Brassica laciniata, rubra J. B. 2. 832.

Brassica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica tenuissimè laciniata* J. B. 2. 832. *Brassica Selinifsa*, *latifolia* Tabern. Icon. 401.

Brassica angusto Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica Selinifsa*, *angustifolia* Tabern. Icon. 402.

Brassica arvensis C. B. Pin. 112. *Brassica rubra*, *minor* J. B. 2. 833. *Brassica sylvestris*, *Crambe dicta* Dod. Pempt. 623. *Colfa*.

Brassica maritima, arborea seu procerior, ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 208.

Brassica peregrina, moschum olens H. R. Par. *Chou musqué*.

Brassica campestris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa* J. B. 2. 835. *Brassica campestris*, 1. *Clus. Hist.* cxxvij.

Brassica campestris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa*, *purpurea* *Clusio* J. B. 2. 836. *Brassica campestris*, *purpureo flore* *Clus. Hist.* cxxvij.

Brassica Alpina, perennis.

Ab eo genere excludi debent. *Brassica maritima*, *monospermos* C. B. Pin. 112. *quæ Crambe species est.* *Brassica sylvestris*, *foliis circa radicem Cichoraceis* C. B. Pin. 112. *quæ species est Turritidis*, *perinde ac sequentes.* *Brassica sylvestris*, *hispida*, *non ramosa* C. B. Pin. 112. *Brassica sylvestris*, *ramosa*, *hispida* C. B. Pin. 112. *Edit.* 2.

Tab. 200. cap. 9.

Brassica quasi *πρωτὸν ὄλυσ*, per excellentiam. De ea enim teste Plinio, scripsere Chrysipus, Dieuches, Pythagoras, & Cato.

GENUS II.

Leucoium. Giroflier ou Violier.

Tab. 207.

L E U C O I U M est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F longam, compressam, septo intermedio G L, cui valvæ H I, M N utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque foetam planis, orbiculatis K O ut plurimum marginatis.

Leucoii species sunt.

Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale* & *diu durans* *etiam album* J. B. 2. 874. *Leucoium candidum*, *majus* Dod. Pempt. 159.

Leucoium incanum, majus, flore cineticeo C. B. Pin. 200.

Leucoium purpureum vel *rubrum* C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale* & *diu durans*, *purpureum* & *roseum* J. B. 2. 874. *Leucoium purpureum* Tabern. Icon. 399.

- Leucoium incanum, majus, coccineum* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 240.
Leucoium violaceum Tabern. Icon. 310.
Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 207.
Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium æstivum, flore purpureo & roseo & albo* J. B. 2. 875. *Leucoium minus & annuum* Dod. Pempt. 159. *Quarantain*.
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore* Dod. Pempt. 159.
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno* Eyst.
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpuro-violaceo C. B. Pin. 200. *Leucoium sive Keiri, purpuro-violaceum, pleno flore* Suvert.
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo* Eyst.
Leucoium incanum, majus, variegatum, simplici flore, striis inæqualibus-notato C. B. Pin. 200.
Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyst.
Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyst.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.
Leucoium purpureum, variegatum, sanguineis maculis signatum Bry.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bât.
Leucoium pleno flore, album, sanguineis maculis signatum Eyst.
Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis signatum Eyst.
Leucoium album, odoratissimum, folio viridi C. B. Pin. 202. *Leucoium hemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro* J. B. 2. 875.
Leucoium vernum, perenne, album, majus. Draba alba, siliquosa C. B. Pin. 109. *Hesperis Alpina sive muralis minor, repens* J. B. 2. 880. *Draba ij Clus. Hist. cxxv.*
Leucoium vernum, perenne, album, minus.
Leucoium Hesperidis folio. Glastifolia Cichoroides J. Bauhini & Turritis 2. *Clusio* J. B. 2. 836. *Turrita major Plateau Clus. Hist. cxxvj.*
Leucoium maritimum, minimum, Hispanicum, vernum, foliis Eruçæ.
Leucoium maritimum, sinuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium* J. B. 2. 875. *Leucoium marinum, majus* Clus. Hist. 298.
Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido* Lob. Icon. 332.
Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obsitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eystettensis, maximus* Eyst.
Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri simplex, medius* Eyst.
Leucoium luteum, serrato folio, flore grandiore C. B. Pin. 202.
Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri,*
E.e iij,

- flore simplici J. B. 2. 872. *Leucoion luteum* Dod. Pempt. 160.
Leucoium luteum, pleno flore, majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum*, pleno
 flore J. B. 2. 873. *Leucoium flore luteo*, pleno, majus Eyst.
Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petraea*, lutea, multiplex
 Tabern. Icon. 306.
Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri seu Leucoium luteum*, alterum,
 flore pleno Raii Hist. 782.
Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri sive Leucoium luteum*, majus,
 flore pleno, ferrugineo Park. Par. 257.
Leucoium majus, flore pleno, ex purpureo colore & aureo varium H. R. Par.
Leucoium angustifolium, Alpinum, flore sulphureo H. R. Par.
Leucoium à vocibus Græcis λευκὸν ἴον, i. *Viola alba*.

G E N U S I I I.

Hesperis Juliane vel *Juliene*.

Tab. 108.

HESPERIS est planta genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F longam, teretem, cylindraceam, septo intermedio G L, cui valvæ imbricatæ H I, M N utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam oblongis, quasi cylindraceis K, aut globosis O, quæ veluti nidulantur in scrobiculis septi intermedii.

Hesperidis species sunt.

- Hesperis hortensis*, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Hesperis flore purpureo* J. B. 2. 877. *Viola hyemalis*, purpurea Tabern. Icon. 308. *Juliane simple*, purpurine.
Hesperis hortensis, flore candido C. B. Pin. 202. *Hesperis flore albo* J. B. 2. 877. *Viola hyemalis*, flore albo Tabern. Icon. 308.
Hesperis hortensis flore viridi C. B. Pin. 202. *Hesperis hortensis*, flore viridi seu abortivo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 251.
Hesperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double*. purpurine.
Hesperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis*, flore multiplici Corn. 210. *Juliane double blanche*.
Hesperis hortensis, flore vario, pleno H. L. Bat. *Juliane à fleur double panachée*.
Hesperis montana, pallida, odoratissima C. B. Pin. 201. *Hesperis colore incleganti* J. B. 2. 879. *Hesperis 1 Clus. Hist.* 296.
Hesperis sylvestris. inodora C. B. Pin. 202. *Hesperis Pannonica*, inodora J. B. 2. 878. *Hesperis 3 Clus. Hist.* 297.
Hesperis peregrina, siliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Hesperis Syriaca* Cam. Hort. Tab. xix. J. B. 2. 879.
Hesperis Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria Math.* 843. J. B. 2. 883.
Hesperis lutea, siliquis strictissimis. *Draba lutea*, siliquis strictissimis C. B. Pin. 110. *Arabis* à quibusdam dicta planta Cam. Epit. 342. *Draba lutea* quibusdam J. B. 2. 870.

- Hesperis Leucoii folio non serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum, sylvestre, angustifolium* C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, sylvestre Clusii* J. B. 2. 873. *Leucoium sylvestre Tabern. Icon. 310.*
- Hesperis Leucoii folio serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum, serrato folio* C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, sylvestre, Pannonicum, serrato folio obtuso & acuto* J. B. 2. 873. *Leucoio giallo, montano Pon. Bald. Ital. 232.*
- Hesperis siliquâ corniculatâ, flore obsoleto C B. Pin. 202. *Leucoium corniculatum, saxatile, obsoleto flore* Col. Part. 1. 262.
- Hesperis maritima, supina, exigua. *Leucoium marinum, parvum, folio virente, crassiusculo* J. B. 2. 877.
- Hesperis sylvestris, parvo flore C. B. Pin. 202. *Prodr 103.*
- Hesperis maritima, angustifolia, incana. *Leucoium maritimum, angustifolium* C. B. Pin. 201. J. B. 2. 876. *Leucoium marinum, minus Clus. Hist. 298.*
- Hesperis Africana, villosa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, latifolium, hirsutum* H. L. Bat.
- Hesperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpureo-cæruleis & variis* H. R. Monsp.
- Hesperis Lusitana, angustifolia, folio dentato, purpurascente flore.
- Hesperis Hispanica, foliis incis, siliquâ lunatâ.
- Hesperis maritima, latifolia, siliquâ tricuspidi. *Leucoion marinum Cam. Hort. Tab. xxiii. Leucoio affine Tripolium Anguillare & Leucoium maritimum Camerarii* J. B. 2. 876.
- Hesperis Sicula, frutescens, siliquâ tricuspidi. *Leucoium minus, fruticans, purpureum, montanum, crucigerum* Bocc. Mus. Part. 2. 148. Tab. 111.
- Hesperis Sicula, Coronopi folio, siliquâ tricuspidi. *Leucoium montanum, crucigerum, Coronopi folio* Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 111.
- Hesperis Africana, major, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, majus* H. L. Bat.
- Hesperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, minus* H. L. Bat.
- Hesperis differt à Leucoio siliquis cylindraceis, seminibusque tumescentibus, non marginatis quæ in septi intermedii scrobiculis veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Hesperide siliquis planis: à Leucoio seminibus non marginatis: à Brassica, tum facie, tum siliquis planis.

Turritidis species sunt:

Turritis Lob. Icon. 220. *Brassica sylvestris, hispida non ramosa* C. B. Pin. 112. Edit. 2. *Brassica sylvestris, foliis integris & hispidis* C. B. Pin. 112. Edit. 1. *Turritis vulgatiore* J. B. 2. 836.

Turritis minor Bot. Monsp.

- Turritis vulgaris, ramosa. *Bursa pastoris similis, siliquosa, major, seu majoribus foliis* C. B. Pin. 108. *Pilosella siliquata* D. Thal. Tab. vij. *Bursa pastoria sive Pilosella siliquosa* J. B. 2. 870.
- Turritis Leucoidii folio. *Myagrurn siliqua longa* C. B. Pin. 109. *Myagro affinis planta, siliquis longis* J. B. 2. 894. *Myagrurn* 11. *Lobellii Tabern. Icon.* 866.
- Turritis Alpina, foliis incis. *Nasturtium Alpinum, inspidum* C. B. Pin. 105. *Cardamine inspida* F. Gregorii Col. Part. 2. 69.
- Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliata. *Brassica sylvestris foliis circa radicem Cichoraceis* C. B. Pin. 112. *Sinapi album* Lugd. 1168.
- Turritis annua, verna, flore purpurascente. *Leucoium maritimum, latifolium* C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, latifolium, flore ceruleo-purpurante* J. B. 2. 880. *Leucoium marinum, ceruleo-purpureum* Tabern. Icon. 311.

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109.

CARDAMINE est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam EF, septo intermedio GK cui valvæ HI utrinque adhaerescunt, in duo loculamenta divisam, feminibusque foetam plerumque orbiculatis L. His notis addi debet valvas HI per maturitatem helices in modum revolvi & femina cum impetu excutere.

Cardamines species sunt.

- Cardamine pratensis, magno flore purpurascente. *Nasturtium pratense, magno flore* C. B. Pin. 104. *Iberis Fuchsi sive Nasturtium pratense, sylvestre* J. B. 2. 889. *Flos Cuculi* Dod. Pempt. 592.
- Cardamine pratensis, magno flore albo. *Nasturtium pratense, magno flore prorsus albo* C. B. Pin. 194.
- Cardamine pratensis, magno flore pleno. *Nasturtium pratense, flore pleno* C. B. Pin. 104. *Iberis Fuchsi sive Nasturtium pratense, flore pleno* J. B. 2. 889. *Cardamine altera, pleno flore* Clus. Hist. cxxix.
- Cardamine pratensis, parvo flore. *Nasturtium pratense, parvo flore* C. B. Pin. 104. *Prodr.* 44.
- Cardamine annua, exiguo flore. *Sisymbrii Cardamine, species quadam inspida* J. B. 2. 886. *Sium minimum* P. Alp. Exot. 331.
- Cardamine Sicula, foliis Fumaricæ. *Sio minimo Prosperi Alpini affinis, siliquis latis* Bocc. Rarior. Plant. 84.
- Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Nasturtium aquaticum, minus* C. B. Pin. 104. *Sisymbrium Cardamine hirsutum, minus, flore albo* J. B. 2. 888.
- Cardamine flore majore, elatior. *Sisymbrium Cardamine sive Nasturtium aquaticum, flore majore, elatius* J. B. 2. 885. *Nasturtium aquaticum, majus & amarum* C. B. Pin. 104. *Nasturtium aquaticum, erectum, folio longiore* Eju'd.

Cardamine

- Cardamine Alpina, minor, Refedæ foliis. *Nasturtium Alpinum*, minus, *Refedæ foliis C. B. Pin. 104. Prodr. 45.*
- Cardamine montana, Afari folio. *Nasturtium montanum*, *Afari folio Bocc. Rarior. Plant. 5.*
- Cardamine hirsuta, Chelidonii folio, flore purpurascente. *Sinapi agreste, flore purpureo J. B. 2. 866. Sinapi alterum, agreste, nostras Col. Phytob. 25.*
- Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Nasturtium Alpinum*, *Halicacabi peregrini foliis Ambros. 374.*
- Cardamine Alpina, 1, trifolia Clus. Hist. cxxvij. *Nasturtium Alpinum, trifolium C. B. Pin. 104. Iberidi Fuchsii affinis, trifolia Cardamine J. B. 2. 890.*
- Cardamine Africana, trifolia. *Nasturtium foliis ternis, facie Christophoriana Par. Bat.*
- Cardamine à Cardamo, quasi planta ad Cardamum seu Nasturtium accedens.

G E N U S VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, seu siliquam septo intermedio G, cui valvæ H I utrimque adherescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam K plerumque subrotundis. His notis non tantum addi debet valvas H I per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu semina excutere; sed radices etiam L carnosas esse, squamatas, ac veluti dentibus incidi. Tab. 110.

Dentariæ species sunt.

- Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera sive septifolia J. B. 2. 899. Viola Dentaria, altera Dod. Pempt. 162.*
- Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B. 2. 900. Viola Dentaria, prima Dod. Pempt. 162. Dentaria vij, πεταυλλος, ij Clus. Hist. cxxij.*
- Dentaria pentaphyllos, foliis asperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B. 2. 900. Dentaria vj, πεταυλλος, 1. Clus. Hist. cxxij.*
- Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bulbifera J. B. 2. 902. Dentaria iiij, baccifera Clus. Hist. cxxj.*
- Dentaria tryphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Clusii J. B. 2. 902. Dentaria v, τριφυλλος Clus. Hist. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part. 1. 307.*
- Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.
- Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

G E N U S VII.

Sisymbrium.

SISYMBRIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in

fructum seu siliquam E, septo intermedio F, cui valvæ H G utrinque adhaerescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam I ut plurimum subrotundis. His notis addenda est facies quædam speciebus hujus generis propria.

Sisymbrii species sunt.

Sisymbrium aquaticum Math. 487: *Nasturtium aquaticum*, *supinum* C. B.

Pin. 104. *Sisymbrium Cardamine*, sive *Nasturtium aquaticum* J. B. 4. 884.

Cresson d'eau.

Sisymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpurascens flore. *Nasturtium Pyrenaicum*, *aquaticum* Par. Bat.

Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo: *Eruca lutea*, *latifolia*, sive *Barbarea* C. B. Pin. 98. *Barbarea* J. B. 2. 868. Dod. Pempt. 712.

Sisymbrium Erucæ folio glabro, minus & præcocius,

Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea* sive *Barbarea*, pleno flore C. B. Pin. 99.

Sisymbrium Erucæ folio aspero, flore luteo. *Leucoium luteum*, *Erucæ folio* C. B. Pin. 201. *Leucoium terrestre*, *majus* Col. Part. 1. 262.

Sisymbrium aquaticum, Raphani folio, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus*, alter C. B. Pin. Edit. 1. 97. Prodr. 38. *Raphanus aquaticus*, *Rapistrum folio* C. B. Pin. Ed. t. 2. 97. *Rapistrum aquaticum* Tabern. Icon. 408.

Sisymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus*, alter, *foliis variegatis* H. R. Par.

Sisymbrium aquaticum, foliis in profundas laciniâs divisâs, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus*, *foliis in profundas laciniâs divisâs* C. B. Pin. 97. Prodr. 38.

Sisymbrium palustre, repens, Nasturtii folio. *Eruca palustris* & *Nasturtii folio*, *siliquâ oblongâ* C. B. Pin. 98. *Eruca palustris*, minor Tabern. Icon. 447. *Eruca quibusdam sylvestris*, repens, *flosculo luteo* J. B. 2. 866.

Sisymbrium palustre, minus, siliquâ asperâ. *Sinapi parvum*, *siliquâ aspera* C. B. Pin. 99. Prodr. 41. *Sinapi Monspessulanum*, *siliquâ asperâ*, *hirsutâ* J. B. 2. 858.

Sisymbrium palustre, minus, siliquâ glabrâ. *Sium tenuifolium*, *montanum*, *luteum* Col. Part. 1. 269.

Sisymbrium annuum, Absinthii minoris folio. *Nasturtium sylvestre*, *tenuissimè divisum* C. B. Pin. 105. *Seriphium Germanicum* sive *Sophia quibusdam* J. B. 2. 886. *Sophia Chirurgorum* Lob. Icon. 738.

Sisymbrium differt à Cardamine valvis fructûs vi elasticâ destitutis, à Leucoio verò, Brassicâ, & cæteris, facie sibi propria.

G E N U S . V I I I .

Eruca. Rôquette.

Tab. 111.

ERUCÆ est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E. seu siliquam, septo intermedio F cui valvæ G H utrinque adhaerescunt, in

duo loculamenta divisam, seminibus fœtam ut plurimum subrotundis I.
His notis addendus est sapor Erucae proprius.

Erucae species sunt.

Eruca latifolia, alba, sativa Dioscoridis C. B. Pin. 98. *Eruca major, sativa, annua, flore albo, striato* J. B. 2. 859. *Eruca sativa* Dod. Pempt. 708.

Eruca sativa, foliis magis dissectis H. Edinb.

Eruca Romana seu Gentilis, siliquâ angustâ, folio lato J. B. 2. 860.

Eruca Bellidis folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.

Eruca tenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.

Eruca sylvestris, major, lutea, caule aspero C. B. Pin. 98. *Eruca sylvestris* Dod. Pempt. 708.

Eruca sylvestris, minor, lutea, Bursæ pastoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr.* 39. *Eruca minimo flore, Monspeliensis* J. B. 2. 862. *Eruca Sicula, Bursa pastoris folio* Bocc. Rarior. Plant. 18.

Eruca Tanacetifolia H. R. Par. *Eruca Indiana con foglie di Tanaceto* Zan. 86. *Eruca Tanaceti foliis* Mor. H. R. Bles.

Eruca ab erodendo, propter saporem acerrimum.

GENUS IX.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam EF septo intermedio GL (cui valvæ HI, MN utrinque adhærescunt) in duo loculamenta divisam, seminibus fœtam ut plurimum subrotundis KP, & in cornu quoddam fungosum O consumili semine prægnans, plerumque desinentem. His notis addendus est sapor acris & fervidus Sinapi proprius.

Tab. 112

Sinapi species sunt.

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi siliquâ latiusculâ, glabrâ, semine rufo sive vulgare* J. B. 2. 855. *Sinapi sativum, prius* Dod. Pempt. 706.

Sinapi album, siliquâ hirsutâ, semine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio* C. B. Pin. 99. & *Sinapi hortense, semine albo* Ejusd. *Sinapi sativum, alterum* Dod. Pempt. 707.

Sinapi arvense, præcox, semine nigro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 216. *Rapistrum flore luteo, foliis incisis vel sinuatis* C. B. Pin. 95. J. B. 2. 844. *Rapistrum arvorum* Lob. Icon. 198.

Sinapi arvense, præcox, semine nigro, foliis integris, *Rapistrum flore lutea, foliis non incisis* C. B. Pin. 95. *Rapistrum* Dod. Pempt. 675.

Sinapi Erucae folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Erysimo Tragi cognatum sive simile* J. B. 2. 857. *Sinapi sylvestre* Dod. Pempt. 707.

Sinapi Hispanicum, foliis lobatis, flore sulphurei coloris.

Sinapi Hispanicum, Nasturtii folio.

Sinapi Hispanicum, minus, Raphani folio.

Sinapi Hispanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum, Lactuca folio Par. Bat.*

Sinapi Indicum, Lactucæ foliis angustioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum, Lactuca folio minus, seu angusto, profundius crenato Par. Bat.*

G E N U S X.

Erysimum. Velar ou Tortelle.

ERYSIMUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam EIK, septo intermedio F, cui valvæ GH utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque foetam L ut plurimum exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Erysimi propria.

Erysimi species sunt.

Erysimum vulgare C. B. Pin. 100. *Erysimum Tragi*, flosculis luteis, juxta muros proveniens J. B. 2. 863. *Erysimum, Iris 1. Tabern. Icon. 448.*

Erysimum alterum, siliquis Eruce C. B. Pin. 101. *Erysimum ij Tabern. Icon. 449.*

Erysimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Erysimum alterum Mathioli, siliquis parvis, quibusdam Dentaria* J. B. 2. 864. *Erysimum alterum, Italicum & Mathioli* Lob. Icon. 206.

Erysimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Iris. Apulus alter, lavi Eruce folio* Col. Part. 1. 265. *Sinapi sylvestre Monspeffulanum, lato folio, flosculo luteo, minimo, siliquâ longissimâ* J. B. 2. 858.

Erysimum angustifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapistrum sylvestre, Irionis folio* Col. Part. 1. 268.

Erysimum corniculatum, Glastr folio, Pyrenaicum.

Erysimum Dentis Leonis folio, perenne, Pyrenaicum. Erysimum vero di Dioscoride Zan. 82.

Erysimum à verbo Græco ἐρῖον saluum conserve; propter eximias qualitates quas Erysimum tribuerunt Antiqui.

G E N U S XI.

Rapa. Rave.

RAPA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E septo intermedio F, cui valvæ GH utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibus foetam L ut plurimum subrotundis, & in cornu quoddam fungosum I consimili semine K prægnans, plerumque desinentem. His notis addenda radix MN carnosa tuberosaque.

Rapæ species sunt.

Rapa sativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum sativum, rotundum* J. B. 2. 838. *Rapum vulgare* Dod. Pempt. 673.

Rapa sativa, rotunda, radice obsoletè nigricante C. B. Pin. 90.

Rapa sativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 90.

Rapa fativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.

Rapa fativa, rotunda, radice foris & intus flavescente C. B. Pin. 90.

Rapa fativa, oblonga, seu fœmina C. B. Pin. 90 *Rapum fativum, oblongum*.

J. B. 2. 858. *Rapum oblongius* Dod. *Pempt.* 673.

Rapa à voce Græca *ῥαπίς*, seu *ῥαπίς*, quæ *Rapam* etiam significat.

GENUS XII.

Napus. *Naver.*

NAPUS est plantæ genus à Rapa tantum diversum propriâ illa facie, quæ ab hortulanis & colonis facile dignoscitur: quapropter ad idem genus si lubeat referri potest.

Napi species sunt.

Napus fativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus* J. B. 2. 842. *Dod. Pempt.* 674.

Napus fativa, radice luteâ seu buxâ C. B. Pin. 95.

Napus fativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.

Napus fativa, altera, maximâ radice H. R. Par.

Napus sylvestris C. B. Pin. 95. J. B. 2. 843. *Bunias sylvestris, Nâpus flore luteo* *Lob. Icon.* 200.

GENUS XIII.

Raphanus. *Raisfort.*

RAPHANUS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E F seu siliquam corniformem, crassam, spongiosam, duobus I seminum subrotundorum K ordinibus fœtam, mediastino tenui L discretis G H. Tab. 1140

Raphani species sunt.

Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus sive Radicula fativa* *Dod. Pempt.* 676.

Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.

Raphanus niger C. B. Pin. 96. *Lob. Icon.* 202.

Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus* J. B. 2. 846. *Radicula fativa, minor* *Dod. Pempt.* 676.

Ab eo genere excludi debent. *Raphanus rusticanus* C. B. Pin. 96. *ad Cochleariam spectans. Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias divisis* C. B.

Pin. 97. *qui inter Sisymbrium cum sequenti annumerandus. Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio* C. B. Pin. 97.

Raphanus, quasi *ῥαπίδος φάρος*, facile *apparens*, seu velocis incrementi.

S E C T I O V.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam articulosam.

G E N U S I.

Raphanistrum.

Tab. 115.

RAPHANISTRUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E seu siliquam articulosam, columnæ cujusdam fasciæ æmulam, semine foetam H subrotundo in singulis articulis F G recondito.

Raphanistri species sunt.

Raphanistrum siliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hist. Oxon.

Part. 2. 265. *Rapistrum alterum arvorum Park. Theat. 863. Rapistrum flore albo, striato. Sinapi agreste, album Trago F. B. 2. 851.*

Raphanistrum flore albo, striato, siliquâ articulatâ, striatâ, minore Mor. Hist.

Oxon. Part. 2. 266. *Rapistrum album, articulatum Park. Theat. 863.*

Raphanistrum arvense, flore albo. *Lampisana Cesalp. 355. Rapistrum flore albo, Eruca foliis Lob Icon. 199.*

Raphanistrum segetum, flore luteo vel pallido. *Rapistrum flore luteo, siliquâ glabrâ, articulatâ Raii Hist. 805.*

Raphanistrum siliquâ articulatâ, striatâ, maximâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 866.

Raphanistrum, quasi planta ad Raphanum accedens.

G E N U S II.

Hypecoon.

Tab. 115.

HYPECOON est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis BCD plerumque trifidis constante: ex cujus calyce E surgit pistillum F quod deinde abit in fructum G seu siliquam articulosam, planam, semine foetam ut plurimum reniformi K, in singulis articulis H I recondito.

Hypecoi species sunt.

Hypecoon latiore folio. *Hypecoum siliquosum F. B. 2. 899. Hypecoum C. B. Pin. 172. Hypecoon Dod. Pempt. 449.*

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera species C. B. Pin. 172. Alterum Dioscoridis Cuminum, sylvestre, siliquosum Lob. Icon. 473.*

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclaire*.

CHELIDONIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E unicapsularem, valvis F fenestræ G adhærescentibus, & seminibus fœtam ut plurimum subrotundis H. Tab. 116.

Chelidonii species sunt.

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia* J. B. 3. 482. *Chelidonium majus* Dod. *Pempr.* 48. *Chelidoine* ou *grande Eclaire*.

Chelidonium majus, foliis quernis C. B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato* J. B. 3. 483. *Chelidonium majus, laciniato flore* Clus *Hist.* ccij.

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutissimè laciniatis H. R. Par. *Othonna di Dioscoride, chiamata d'Alcuni Celidonia Indiana* Zan. 154.

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca χελιδών, *Hirundo*, quasi diceretur *Hirundinis herba*. Porrò creditur, Chelidoniæ nomen sibi vindicasse (ut ait Dioscorides) quòd primò statim *Hirundinum adventu* erumpat, earumdemque diceffu marcescat. Sunt & qui tradiderint, si quis ex *Hirundinum pullis* excæcatus fuerit, matres admotâ herbâ illius cæcitati mederi, adeoque visum restituere. Lib. 2. cap. 27.

GENUS II.

Sinapistrum.

SINAPISTRUM est plantæ genus, flore A ferè cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E cylindraceam, bivalvem G H & seminibus fœtam Fut plurimum subrotundis I. Tab. 116.

Sinapistri species sunt.

Sinapistrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus spinosum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, siliquosum, bivalve, majus* Mor. *Hist. Oxon. Part. 2. 288. Lupinus Ægyptius sylvestris* Vessing. in *P. Alp.* 70.

Sinapistrum Indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non spinosum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, siliquosum, bivalve, minus* Mor. *Hist. Oxon. Part. 2. 288. Quinquefolium siliquosum* P. *Alp. Exot.* 322.

Sinapistrum Indicum, triphyllum, flore carneo, non spinosum H. L. Bat.

Sinapis trum Americanum, frutescens, triphyllum, Nasturtii sapore Plum.
 Sinapis trum Lusitanicum, triphyllum, flore rubro, siliquis corniculatis. *Trifo-*
lium Lusitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 289. Trifo-
lium Lusitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat. 1103. & 1687.
 Lotus sylvestris ex Codice Cæsareo Dod. Pempr. 572. Sinapistri species vir-
 detur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117.

EPIMEDIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B tubulatis constante. Ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E unicapularem, bivalvem F, & feminibus foetam.

Epimedi species unica hætenus cognita.

Epimedium Dod. Pempr. 599. *Epimedium quorundam J. B. 2. 395.*

SECTIO VII.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta divisum.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103.

ERUCAGO est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E clavæ cujusdam tetragonæ & cristatæ æmulum, in quaterna plerumque loculamenta F divisum, feminibusque foetum G ut plurimum subrotundis & rostratis.

Erucaginis species unica hætenus cognita.

Erucago segetum, *Eruca Monspeliaca, siliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin. 99. Sinapi echinatum Lugd. 647. J. B. 2. 858.*

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in plurima semina in capitulum collecta.

GENUS I.

Potamogeton.

Tab. 103:

POTAMOGETON est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante & calycis experte. Hujus autem pistillum C abit in quatuor

quor semina D ut plurimum oblonga E, & in capitulum quoddam collecta.

Potamogetonis species sunt.

Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio* J. B. 3. 776. *Potamogeton. Spicata* Tabern. Icon. 739.

Potamogeton longo, serrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, serrato folio* J. B. 2. 988. *Potamogeton altera* Dod. Pempt. 582. *Oxylapathum aquaticum Dalechampii* Lugd. 603.

Potamogeton Alpinum, Plantaginis folio. *Fontinalis lucens, major* J. B. 3. 777.

Potamogeton foliis latis, splendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonæi* J. B. 3. 778. *Potamogeton tertia* Dod. Pempt. 582.

Potamogeton foliis crispis, sive Lactuca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis crispa* J. B. 3. 778. *Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus* Ger. emac. 824.

Potamogeton foliis angustis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muscattella floribus* Ger. emac. 824.

Potamogeton minus, foliis densis mucronatis, non serratis Bot. Monsp. *Fontalis media, lucens* J. B. 3. 777.

Potamogeton ramosum, angustifolium C. B. Pin. 193. *Prodr.* 101. J. B. 3. 778.

Potamogeton caule compresso, folio Graminis canini Raii Hist. 189.

Potamogeton pusillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hist. 190.

Potamogeton flosculis ad foliorum nodos. *Millefolium aquaticum, flosculis ad foliorum nodos* C. B. Pin. 141. *Myriophyllum aquaticum, minus* Clus. Hist. cclij.

Potamogeton foliis pennatis. *Millefolium aquaticum, pennatum, spicatum* C. B. Prodr. 73. *Millefolium pennatum, aquaticum* J. B. 3. 783.

Potamogeton à vocibus Græcis ποταμός, Fluvius & γέτων vicinus. Nomen enim (ut ait Dioscorides) ex eo inditum est, quòd in paludibus & aquis locis nascatur.

Lib. 4. cap. 101.

SECTIO IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Herba Paris.

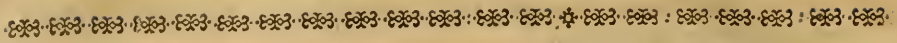
HERBA PARIS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante, totidemque staminibus C plerumque donato. Ex calyce autem D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F mollem, ferè globosum, in quatuor loculamenta divisum G, seminibusque factum H ut plurimum oblongis.

Tab. 117.

Hujus generis unicam speciem novi.

Herba Paris Dod. Pempt. 444. J. B. 3. 613. *Solanum quadrifolium, bacciferum* C. B. Pin. 167.

G g

CLASSIS VI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore Rosaceo.

FLOS ROSACEUS dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem positus, quò planè modò petala florum Rosæ disponuntur, ut videre est in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum dispositio non verò numerus requiritur. Illa constans semper, hic incertus, ut in Pulsatilla, Sedo, Caryophyllata: rarò binus aut quaternus, nisi in Circeæ & Onagra; sæpe quinus. Si quaternus occurrat, tunc flos rosaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor semper, rosaceus verò modò ex quatuor, modò ex quinque aut sex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliisque observare est: idcirco genera illa ad classem florum rosaceorum amandari posse mihi visum est.

SECTIO I.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum unicapularem, bifariam transversà dehiscentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amarante.*

Tab. 211.

AMARANTHUS est plantæ genus, flore A B H rosaceo, plurimis scilicet petalis C constante: ex cujus medullio surgit pistillum D I quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam vel ovatam E, bifariam F K transversà dehiscentem, seminibusque fœtam G L ut plurimum subtundis.

Amaranthi species sunt.

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum sive Amaranthus major, semine albo F. B. 2. 968. Amaranthus major, floribus obsolete coloris Dod. Pempt. 185.*

Amaranthus maximus, paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis angustioribus C. B. Pin. 121.

- Amaranthus maximus , paniculâ sparsâ & longiori H. R. Par.
- Amaranthus maximus , femine rubello , qui granis rubris Petri Ciecæ C. B.
Pin. 121.
- Amaranthus maximus , præcox , femine pallido H. R. Par.
- Amaranthus sylvestris , maximus , novæ Angliæ , totus viridis H. R. Par.
Amaranthus sylvestris , maximus , novæ Angliæ , spicis viridibus Raii Hist.
201.
- Amaranthus sylvestris , maximus , novæ Angliæ , spicis purpureis Raii Hist.
201.
- Amaranthus sylvestris , maximus , novæ Angliæ , spicis carneis Raii Hist. 201.
- Amaranthus coccineus , elegans , maximus Park. Theat. 753.
- Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ speciosâ ,
cristatâ* - J. B. 2. 969. *Amaranthus holosericeis , sanguineis , reticulatis
floribus Lob. Icon. 252.*
- Amaranthus cristatus , rubicundissimo flore H. R. Par.
- Amaranthus reticulatus seu corniculatus , serotinus , minor H. R. Par.
- Amaranthus cramesino colore Suvert.
- Amaranthus paniculâ incurvâ , luteâ. *Amaranthus paniculis luteis H. L. Bat.*
- Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.
- Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.
- Amaranthus paniculis ex fusco purpurascens H. L. Bat. *Amaranthus pa-
niculâ multiplici ex fusco purpurascens H. R. Par.*
- Amaranthus paniculis obsolete violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ
multiplici , obsolete violacea H. R. Par.*
- Amaranthus simplici paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus angustifolius ,
simplici spicatâ paniculâ Lob. Icon. 251. Amaranthus purpureus J. B. 2.
968.*
- Amaranthus major , paniculis surrectis , coccineis seu phœniccis Mor. Hist.
Oxon. Part. 2. 602.
- Amaranthus major , paniculis surrectis , viridibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2.
602.
- Amaranthus major , paniculis flavescens H. L. Bat.
- Amaranthus spicatus , sericeus , flore luteo virescente H. R. Par.
- Amaranthus spicis carneis , interfusâ flavedine micantibus H. R. Par.
- Amaranthus spicatus , æneo colore simul & carneo varius H. R. Par.
- Amaranthus singularibus paniculis , flammeo colore lucentibus H. R. Par.
- Amaranthus aureâ spicâ & ignis fulgore versicolori H. R. Par.
- Amaranthus Siculus , spicatus , radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.
- Amaranthus Americanus , altissimus , longifolius , spicis è viridi albicanti-
bus Plum.
- Amaranthus paniculâ conglomeratâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus ,
saturato-coccineus Lob. Icon. 250.*
- Amaranthus paniculâ conglomeratâ , majore , puniceo colore splendidâ H. R.
Par.

Amaranthus folio variegato, colore hilariori, qui fœmina C. B. Pin. 121. *Symphonia Dalechampia sive Amaranthus tricolor* J. B. 2. 970. *Amaranthus tricolor* Lob. Icon. 252.

Amaranthus folio variegato, colore obscuriori. sive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, spicâ gracili.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ herbaceâ H. L. Bat.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ purpurascente. *Amaranthus Indicus spinosus, spicâ & caule rubentibus* Schol. Bot.

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, supinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Amaranthus quasi flos non marcescens; à vocibus Græcis ἀΐθος *Flos, μαρτυροῦ* marcesco; cum particula privativa a: mirumque postquam defecere cuncti flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ reviviscit, & hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine est appellatio, quoniam non marcescat.

Lib. 21. cap. 8.

GENUS II.

Portulaca. *Pourpier.*

Tab. 118.

PORTULACA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo, & bifido surgit pistillum D quod deinde simul cum calyce abit in fructum E plerumque ovatum, seminibus fœtum exiguis I, & duabus testis in summo donatum, quarum exterior F quæ calycis pars fuit bifida, primò; interior verò H quæ aliud nihil est quàm pistillum ampliatum postremò, transversâ bifariam dehiscunt: inferiori G seu calycis altera parte, pediculo affixâ.

Portulacæ species sunt.

Portulaca latifolia sive fativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortensis, latifolia* J. B. 3. 678. *Portulaca fativa* Dod. Pempt. 661.

Portulaca angustifolia sive sylvestris C. B. Pin. 288. *Portulaca sylvestris, minor sive spontanea* J. B. 3. 678. *Portulaca sylvestris* Dod. Pempt. 661.

Portulaca fativa, latifolia, flavescens, sive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortensis, folio flavo* Mor. H. R. Bles. *Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore suave-rubente Plum.

Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio* Par. Bat.

Portulaca Corassavica, procumbens, Capparidis folio, flore muscoso, capsulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, erectior & elatior, flore dilutiùs rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, erecta* Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio humilior & supina, flore saturatiùs & elegantius rubente, capsulis in summo nonnihil acuminatis Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, procumbens* Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, humilior & supina, flore satu-

ratiùs & elegantius rubente, capsulis in summo concavis Prodr. Par. Bat.
Portulacæ species flore fructuque carentes foliis crassis, carnosis, alternatim
positis dignosci solent.

SECTIO II.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum aut calyx abeunt in
fructum unicapfularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

PAPAVER est plantæ genus flore A B rosaceo, quatuor plerumque Tab. 119. 120.
petalis C in orbem positis constante: ex cujus calyce D bifolio surgit pis-
tillum E F quod deinde abit in fructum seu testam G, H, I, L, ovatam vel
oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, sub quo in quibusdam speciebus
series spiraculorum R S in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per
longitudinem foliis T P munitam seu lamellis, quibus tanquam placentis ad-
hærent numerosa semina rotunda ut plurimum & minutissima V X.

Papaveris species sunt.

Papaver hortense, semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio C. B. Pin.

170. *Papaver album* J. B. 3. 390. *Papaver album, sativum* Lob. Icon. 272.

Papaver hortense, semine albo: sativum Dioscoridis, album Plinio, flore
leviter purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, semine albo: sativum Dioscoridis, album Plinio, flore ci-
nereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio flore can-
dido, rubris maculis infecto & semine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, nigro semine, sylvestre Dioscoridis, nigrum Plinio C. B.
Pin. 170. *Papaver nigrum, sativum* Dod. Pempt. 445.

Papaver hortense, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortense, flore pleno, dilute violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant, semine incano, α χυρότερον
Dioscoridi C. B. Pin. 170. *Papaver sativum, tertium* Dod. Pempt. 445.

Papaver flore rubro, semine fusco C. P. Pin. 171. *Papaver sylvestre sive ni-
grum Dodonai* Lugd. 1710.

Papaver cristatum, floribus & semine album C. B. Pin. 171. *Papaver sim-
briatum aut cristatum, album* Lob. Icon. 273. *Papaver fimbriatum, flo-
re albo* J. B. 3. 391.

Papaver cristatum, floribus rubris, semine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver sim-
briatum aut cristatum, nigrum* Lob. Icon. 273. *Papaver fimbriatum, flo-
re purpureo* J. B. 3. 391.

Papaver cristatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

- Papaver cristatum, flore simplici, purpurascente, unguibus plumbeis H. R. Par.
- Papaver flore multiplici, incarnato Eyst.
- Papaver flore multiplici, purpurascente Eyst.
- Papaver flore miniato, pleno Eyst.
- Papaver flore pleno, argentei coloris Eyst.
- Papaver multiplex, album, oris rubicundis Eyst.
- Papaver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum Tabern. Icon. 573.*
- Papaver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpureum Tabern. Icon 573*
- Papaver pleno flore rubco, saturato C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iij, Tabern. Icon. 571.*
- Papaver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv Tabern. Icon. 572.*
- Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.
- Papaver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polyanthos seu multiflorum Lob. Icon. 273.*
- Papaver flore pleno, laciniato, eleganter striato Hort. Edinb.
- Papaver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyst.*
- Papaver erraticum, majus, ^{scilicet} Dioscoridi, Theophrasto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campestre J. B. 3. 395. Papaver erraticum Dod. Pempt 447. Coquelicoc.*
- Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.
- Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.
- Papaver erraticum, majus sive Rheas, florum unguibus albis Hort. Edinb.
- Papaver erraticum, majus sive Rheas, flore carneo H. Edinb.
- Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag. 119.*
- Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.
- Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.
- Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.
- Papaver erraticum pleno flore purpurascente H. R. Par.
- Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.
- Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon. 575.*
- Papaver erraticum, capite oblongo, hispido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin. 172. Argemone capitulo breviori, hispido J. B. 3. 396. Argemone capitulo torulis canulato sive Argemone Lacuna Lob. Icon. 276.*
- Papaver erraticum, capite longiore, hispido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin. 172. Lob. Icon. 276. Argemone capitulo longiore, spinoso J. B. 3. 396.*
- Papaver erraticum, capite longissimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bles.*

Papaver erraticum, foliis non dissectis. *Papaver Rhœas, integro, folio, Hispanicum* Bocc. Mus. Part. 2. 77. Tab. 65.

Papaver erraticum, Pyrenaicum, flore flavo C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, Pyrenaicum, luteo flore* Prodr. 92.

Papaver Alpinum, saxatile, Coriandri folio. *Argemone Alpina, Coriandri folio* C. B. Pin. 172. *Argemone giallo* Pon. Bald. Ital. 100.

Papaver à Pappâ pultis specie, cui semen Papaveris olim immiscebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D seu restam plerumque ovatam, unicapularem, veluti fenestratam E, costis à basi ad apicem protentis, quarum intervalla occupant valvæ in summo plerumque dehiscentes F, singulis autem costis G placenta H adhærescit, seminibus onusta ferè globosis I. Tab. 120

Argemones speciem unicam novi.

Argemone Mexicana, *Papaver spinosum* C. B. Pin. 171. Prodr. 92. J. B. 3. 397.

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D plerumque ovatum, unicapularem, & seminibus fœtum E ut plurimum subrotundis. Tab. 122

Anapodophylli speciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadense Morini. *Ranunculi facie planta peregrina* H. R. Par. *Aconitifolia humilis, flore albo, unico, campanulato, fructu Cynosbati* Mentz. Tab. 11.

Anapodophyllon Canadense, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quasi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. Raquette ou Cardasse.

OPUNTIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: cujus calyx C deinde abit in fructum D carnosum, umbilicatum F, unicapularem E & seminibus fœtum G sæpe anulatis. Tab. 123

Opuntia species sunt.

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. I. 154. *Ficus Indica, folio spinoso, fructu majore* C. B. Pin. 458.

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica, folio oblongo, media* H. R. Par.

Opuntia major, validissimis spinis munita. *Ficus Indica, seu Opuntia major, folio spinis longissimis & validissimis armato* Breyn. Prodr. 2. 35.

Opuntia folio minori, rotundiori & compressiori. *Ficus Indica seu Opun-*

tia, folio minori, rotundiori & compressiori H. L. Bat.

Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo. *Ficus Indica* seu
Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo H. L. Bat.

Opuntia folio spinoso, longissimo & angusto H. L. Bat.

Opuntia minima, folio subrotundo. *Ficus Indica minima*, folio subrotundo
H. R. Par.

Opuntia Americana, minima, spinis creberrimis, tenuissimis Breyn. Prodr. 2.
Ficus Indica seu *Opuntia Curassavica*, minima Hort. Beaum. & Hort.
Amstel. 107. fig. 56. *Ficus Indica*, minima, spinis brevissimis munita ex
Horto Fageliano Schol. Bot.

Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.

Opuntia Americana, arbor excelsa, cereiformis, flore albo Plum.

Opuntia Americana, arbor excelsa, foliis reticulatis, flore flavescente Plum.

Lib. 1. Hist. Plant.
cap. 12.

Circa Opuntem Bœotix oppidum herbulam nasci scribit Theophrastus, quæ
ex foliis radicem dimittat. Indeque recentiores Opuntix nomen dede-
runt primæ speciei quam recensuimus.

G E N U S V.

Granadilla. *Fleur de la Passion.*

Tab. 123 & 124

GRANADILLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet
petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C multifido surgit pis-
tillum E corollâ simbriatâ D ad basim; in apice verò tenero fructu seu em-
bryone F instructum, cui insident clavæ tres H & subsunt stamina G, Embryo
autem abit deinde in fructum I ovarum ferè aut globosum, carnosum, uni-
capsularem K seminibusque fœtum L, costis O tanquam placentæ affixis,
calyptrâ quadam M N obvolutis.

Granadillæ species sunt.

Granadilla Hispanis, Flos passionis Italis Col. in Rech. 889. *Clematidis tri-*
folia, flore roseo, clavato C. B. Pin. 301. *Maracot Indicum* Ald. Hort.
Farnes. 50. 52. 58.

Granadilla folio tricuspidi, flore ex purpurâ nigricante. *Clematis trifolia*,
altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.

Granadilla folio tricuspidi, flore magno, flavescente.

Granadilla folio tricuspidi, flore parvo, flavescente. *Clematidis passionis*,
triphyllos, flore luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 7.

Granadilla folio amplo, tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematidis Indica*,
folio Hederaceo, major, fructu Olivæformi Plum. 70. Tab. 84.

Granadilla folio angusto tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematis Indica*,
folio angusto, trifido, fructu Olivæformi Plum. Tab. 85.

Granadilla folio glabro, tricuspidi & angusto, flore virescente, minimo. *Flos*
passionis flore & fructu omnium minimis Par. Bat. *Flos passionis Curassavi-*
cus, folio glabro, trilobato & angusto, flore flavescente, omnium minimo
Prodr. Par. Bat.

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villosa, flore albo. *Flos Passionis albus*
Par.

- Par. Bat. Icon. Clematidis Indica, hirsuta, fœtida Plum. 71. Tab. 86.*
 Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villosa, flore purpureo, variegato. *Flos passionis hirsuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon,*
 Granadilla polyphyllos, fructu ovato.
 Granadilla polyphyllos. fructu Colocynthis. *Clematidis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthis Plum. 62. Tab. 79.*
 Granadilla polyphyllos, flore crispo. *Clematidis Indica alia, polyphylla, flore crispato Plum. 66. Tab. 81.*
 Grandilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematidis Indica, flore minimo, pallido Plum. 73. Tab. 88.*
 Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globofo, villosa Plum,
 Granadilla folio vario Plum.
 Granadilla Sirinamensis, folio oblongo, serrato.
 Granadilla Sirinamensis, folio Ulmi.
 Granadilla flore suaverubente, folio bicorni. *Clematidis Indica, flore clavato, suaverubente, fructu exagono, coccineo, folio bicorni Plum. 68. Tab. 83.*
 Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematidis Indica, latifolia, flore clavato, fructu Maliformi Plum. 67. Tab. 82.*
 Granadilla fructu Citrifirmi, foliis oblongis. *Clematidis Indica, fructu Citrifirmi, foliis oblongis Plum. 64. Tab. 80.*
 Granadilla fructu minore, corymbofo. *Clematidis Indica, polyanthos, odoratissima Plum. 75. Tab. 90.*
 Granadilla Androsæmi folio, fructu Jujubino. *Clematidis Indica, alia flore minore, pallido Plum. Tab. 89.*
 Granadilla à voce Hispanâ *Granada* seu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadillæ fructum accedere existimarunt.

GENUS VI.

Murucua.

MURUCUA auctore clariss. Plumerio est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5, constante & calyce C multifido D, E, F, G, H donato. Floris autem meditullium occupat tubus K coni trunci æmulus, è quo surgit pistillum L tenero fructu seu embryone M instructum, cui insident clavæ tres R, S, T, subsunt verò stamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V ut plurimum ovatum, unicuscularem X carnosum & seminibus fœtum Y calyprâ quâdam Z obvolutis.

Murucuiæ species unica hætenus cognita est.

Murucua folio lunato. *Clematis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum. 72. Tab. 87.*

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B

in orbem positis constante: ex cuius calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E è rotundo acuminatum, bifariam F mitræ adinstar dehiscens, seminibusque fœtum G ut plurimum subrotundis.

Mitellæ species sunt.

Mitella Americana, florum petalis fimbriatis. *Sanicula seu Cortusa Americana*, altera, flore minuto, fimbriato H. R. Par. *Cortusa Americana*, altera, floribus minutis, fimbriatis Vallot H. R, Mentz. Tab. x.

Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana*, *Americana*, *repens* H. R. Par. *Cortusa indica vel Hedera terrestris* Bod. à Stap. in Theopr. 366. hujus fructus describitur in Par. Bat. 131.

Mitella Americana, maxima, tinctoria, *Orleana*, seu *Orellana folliculis Lappaceis* H. L. Bat. *Urucu Pison edit.* 1658. 133. *Achiotl.* seu *Medicina tingendo apta Hernand.* 74. *Roucou.*

Mitella à fructus formâ, quæ Mitram exiguam seu pileum Episcopalem æmulatur.

GENUS VIII.

Alfina. *Morgeline.*

Tab. 126.

ALFINE est plantæ genus, flore A, C rosaceo, plurimis scilicet petalîs. modò bifidis B, modò integris constante: ex cuius calyce quinque folio E surgit pistillum D quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapitularem subrotundum L, vel conicum F apice dehiscens G, M, seminibusque fœtum I, K, O, placentulæ affixis.

Alfines species sunt.

Alfina altissima nemorum C. B. Pin. 250. *Alfina major, repens, perennis* J. B. 3. 362. *Alfina major* Dod. Pempt. 29.

Alfina maxima, *Solanifolia* Mentz. Pug. Tab. 2.

Alfina montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alfina Hederacea, montana, maxima* Col. Part. 1. 290.

Alfina media C. B. Pin. 250. *Alfina vulgaris sive Morsus Gallina* J. B. 3. 363. *Alfina minor* Dod. Pempt. 29.

Alfina Plantaginis folio J. B. 3. 363.

Alfina Hyperici folio D. Vaillant.

Alfina Americana, *Nummulariæ foliis* Prod. Par. Bat. & Par. Bat.

Alfina maritima, perennis, *Nummulariæ folio*,

Alfina Lotoides, *Sicula Bocc.* Rarior Plant. 21. *Alfina folio spherioide.* *Heliotropio cognata* H. Cathol.

Alfina Americana, *Auriculæ Ursi foliis* Plum.

Alfina littoralis, foliis *Portulacæ* C. B. Pin. 251. *Alfines quoddam genus Pelagicum & littorale* Clus. Hist. clxxxiii.

Alfina verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvensis, umbelliferus* J. B. 3. 361. *Caryophyllus arvensis, umbellatus, folio glabro* C. B. Pin. 210. *Holosteum Caryophyllayum, arvense* Tabern. Icon. 233.

Alfina verna, glabra Bot. Monsp.

- Alfne pratensis, Gramineo folio ampliore. *Caryophyllus arvensis*, glaber, flore majore C. B. Pin. 210. *Gramen Fuchsi sive Leucanthemou* J. B. 3. 361. *Gramen floridum, majus* Tabern. Icon. 232.
- Alfne pratensis, Gramineo folio angustiore. *Caryophyllus arvensis*, glaber. flore minore C. B. Pin. 210. *Gramini Fuchsi Leucanthemo affinis & similis planta* J. B. 3. 361. *Gramen floridum, minus* Tabern. Icon. 232.
- Alfne aquatica, media C. B. Pin. 251. *Alfne longifolia, uliginosis proveniens locis* J. B. 3. 365. *Alfne fontana* Tabern. Icon. 712.
- Alfne palustris, Serpilli folio Bocc. Rarior. Plant. 48,
- Alfne Alpina, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.
- Alfne minor, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alfne minima* J. B. 3. 364. Dod. Pempt. 30.
- Alfne Bononiensis, non aculeata Bocc. Rarior. Plant. 32.
- Alfne tenuifolia J. B. 3. 364.
- Alfne Alpina, Junceo folio C. B. Pin. 251. Prodr. 119.
- Alfne tenuifolia, muscosa C. B. Pin. 251. *Alfne muscosa quibusdam* J. B. 3. 365. *Alfne muscosa* Ludg. 1235.
- Alfne saxatilis, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore, folio tenuissimo* J. B. 3. 360.
- Alfne saxatilis Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus saxifragus, foliis tenuissimis, pulchro flore albo* Bot. Monsp.
- Alfne saxatilis & multiflora, capillaceo folio.
- Alfne palustris, capillaceo folio, minima.
- Alfne Alpina, subhirsuta, Linariæ folio.
- Alfne Alpina, subhirsuta, Linariæ folio glabro.
- Alfne maritima, longius radicata, Herniariæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 18.
- Alfne littoralis, Graminea Bot. Monsp. App.
- Alfne pusilla, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea, pusilla, flore parvo, tetrapetalo* Raii Hist. 1026. *Caryophyllus minimus, muscosus, nostras* Park. Theat. 1340.
- Alfne annua, Graminea, foliis obscure virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana, annua, Alfnefolia* D. Plot. Hist Oxon.
- Alfne palustris, tenuissimis foliis, sive *Saxifraga palustris, Alfnefolia* Geremac. Raii Hist. 1032.
- Alfne Caryophylloides, subhirsuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.
- Alfne pusilla, pulchro flore, folio tenuissimo, nostras, seu *Saxifraga Caryophylloides, pusilla, flore albo, pulchello* Raii Hist. 1033. *Alfne Alpina, glabra* Par. Vat.
- Alfne minima, Lusitanica, verna, capitulis echinatis.
- Alfne minima, flore fugaci.
- Alfne montana, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alfne saxifraga, angustifolia minima, montana* Col. Part. 1. 290.
- Alfne spergula dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula* J. B. 3. 722. Dod. Pempt. 537.

I N S T I T U T I O N E S R E I H E R B A R I Æ .

- Alfinae Spergulæ facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina*, nostras J. B. 3. 772. *Spergula marina* Lugd. 1385.
- Alfinae Spergulæ facie, minor, sive Spergula minor, flosculo subcæruleo C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea* J. B. 3. 722.
- Alfinae Spergulæ facie, minima, seminibus marginatis. *Alfina Spergula facie, minima* Bot. Monsp.
- Alfinae Spergulæ facie, minima, seminibus nudis.
- Ab eo genere excludi debent. *Alfina Hederula folio* C. B. Pin. 250: *Alfina Veronica foliis, flosculis cauliculis adherentibus* C. B. Pin. 250. *Alfina Chamædrifolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus* C. B. Pin. 250, *Alfina tryphyllos cærulea* C. B. Pin. 250. quæ *Veronica species sunt Alfina scandens, baccifera* C. B. Pin. 250. Vide Cucubatum. *Alfina baccifera similis, suis acinis* C. B. Pin. 250. Cujus genus ignoro. *Alfina affinis, Androsace dicta major* C. B. Pin. 251. Vide Androsacem. *Alfina Alpina, glabra* C. B. Pin. 251. *Lychnidis species. Alfines hirsuta species* C. B. Pin. 251. ad *Myosotim revocandæ.*
- Alfina maritima, Supina, Villosa, foliis lanceolatis. Anthyllis P. Alp. Exot. 157.*
- Alfina maritima, Supina, foliis Chamæfyces. Anthyllis maritima, ckamæfyca similis* C. B. Pin. 282. *Anthyllis Valentina* Clus. Hist. clxxxvj.
- Alfina maritima, Supina, foliis quasi vermiculatis.*
- Alfina maritima, Hispanica, fruticosa, foliis quasi vermiculatis.*
- Alfina distinguitur à Lychnide flore rosaceo & calyce polyphylo.*
- Alfina à voce Græca ἄλσος Lucus.* Alfina enim, ut ait Dioscorides, dicta est quòd opacis, nemorosisque locis gaudeat.

Lib. 4. cap. 87.

G E N U S I X .

Alfinastrum.

AL S I N A S T R U M est plantæ genus, calyce monophyllo ab Alfina diverso: à Lychnide verò flore rosaceo.

- Alfinastrum species sunt.
- Alfinastrum Gratiolæ folio.
- Alfinastrum Gallii folio.
- Alfinastrum quasi planta ad Alfiniem accedens.

G E N U S X .

Myosotis. Oreille de Souris.

Lib. 1. 26.

MY O S O T I S est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E cornu bovilli æmulum, apice dehiscentem F, seminibusque fectum exiguis, plerumque subrotundis H, placentæ G affixis.

- Myosotis species sunt.
- Myosotis Alpina, latifolia. *Caryophyllus holostius; Alpinus, latifolius* C. B. Pin. 210. Prodr. 104.

- Myosotis tomentosa. Linariæ folio ampliore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, latifolius* C. B. Pin. 210. Prodr. 104.
- Myosotis tomentosa, Linariæ folio angustiore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, angustifolius* C. B. Pin. 210. Prodr. 104. *Caryophyllus holostius, tomentosus* J. B. 3. 360.
- Myosotis incana, repens. *Lychnis incana, repens* C. B. Pin. 206. *Ocymoides Lychnitis, reptante radice* J. B. 3. 353. *Ocymoides Lychnitis* Col. Phytob. App. 20.
- Myosotis Hispanica segetum. *Lychnis segetum, minor* C. B. Pin. 204. *Alfne corniculata* Clus. Hist. clxxxiiij. J. B. 3. 359.
- Myosotis arvensis, subhirsuta, flore majore. *Caryophyllus arvensis, hirsutus, flore majore* C. B. Pin. 210. *Auricula muris pulchro flore albo* J. B. 3. 360. *Holostium Caryophyllaum* Tabern. Icon. 233.
- Myosotis arvensis hirsuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vasculo tenui longo* J. B. 3. 359.
- Myosotis hirsuta, altera, viscosa. *Alfne hirsuta, altera, viscosa* C. B. Pin. 251. *Alfne spuria, in Dod. Pempt. 31.*
- Myosotis hirsuta, minor, *Alfne hirsuta, minor* C. B. Pin. 251.
- Myosotis arvensis, Polygoni folio.
- Myosotis Alpina, angustifolia, villosa, & viscosa.
- Myosotis Alpina, pumila, Myrtifolia.
- Myosotis tenuissimo folio rigido.
- Myosotis Lusitanica, Linariæ folio, magno flore.
- Myosotis differt ab Alfne fructus formâ.
- Myosotis à vocibus *μῦς* Mus, & *ἄρα* Auris; quasi diceret auriculam mutris.

GENUS XI.

Ros Solis.

ROS SOLIS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B Tab. 117. in orbem positis constante: ex cuius calyce C tubulato surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ovatum vel acuminatum G, apice dehiscentem FH feminibusque fœtum K I subrotundis vel oblongis. His notis addenda sunt folia villis aspersa, fistulosa, è quibus guttulæ quædam emanare videntur.

Roris solis species sunt.

- Ros solis folio subrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida sive Ros solis major* Lob. Icon. 811. *Ros solis foliis circinnata rotunditatis* J. B. 3. 761.
- Ros solis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros solis* Dod. Pempt. 474. *Rorida sive Ros solis & Drosion recentiorum* Lob. Icon. 811.
- Ros solis folio rotundo, perennis *Rorella rotundifolia, perennis Raii Synopsis. 227.*
- Ros solis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis Raii Synopsis. 227.*
- Ros solis folio oblongo, maximus. *Rorella longifolia, maxima Raii Synopsis. 227.*
- Ros solis Lusitanicus, foliis Asphodeli minoris. *Chameleontioides* Grist. V: *Lusit. Epist. dedic.*
- Rorem solis appellarunt à guttis roris quibus aspergitur.

GENUS XII.

Parnassia.

Tab. 127.

PARNASSIA est plantæ genus, flore A rosaceo, petalis amplioribus B aliisque minoribus C fimbriatis & in orbem positis constante: ex calyce autem D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, ut plurimum ovatum, unicapsularem G, seminibusque fœtum I quadruplici plerumque placenta H affixis.

Parnassia speciem unicam novi.

Parnassia palustris & vulgaris. *Gramen Parnassi, albo simplici flore C. B. Pin. 309. Gramen Parnassi Dodoneo, quibusdam Hepaticus flos J. B. 3. 537. Gramen Parnassium Dod. Pempt. 564.*

Lib. 4. cap. 32.

Parnassia à Monte Parnasso, in quo teste Dioscoride Graminis species nascitur, quæ Gramen Parnassi vocatur.

GENUS XIII.

Juncus. Junc.

Tab. 127.

JUNCUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus medietate surgit pistillum B quod deinde abit in fructum seu capsulam C plerumque trigonam, trifariam dehiscentem D, seminibusque fœtam ut plurimum subrotundis E.

Junci species sunt.

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens, seu Juncus acutus, capitulis Sorghi J. B. 2. 520.*

Juncus acutus, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus J. B. 2. 521. Juncus acutus Dod. Pempt. 605.*

Juncus lævis, paniculâ sparsâ, major C. B. Pin. 12. *Juncus paniculâ arundinacæ J. B. 2. 520. Juncus lævis Dod. Pempt. 605.*

Juncus lævis, paniculâ non sparsâ C. B. Pin. 12. *Juncus Mathioli J. B. 2. 520. Juncus lævis, glomerato flore Lob. Icon. 84.*

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12. *J. B. 2. 508. Juncus melanocranis Lugd. 985.*

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus Ejusd. Prodr. 22. Juncus trifidus J. B. 2. 521.*

Juncus villosus, capitulis Psyllii. *Gramen hirsutum, capitulis Psyllii C. B. Pin. 7. Gramen Cyperinum, pilosum Tabern. Icon. 219. Gramen exile, hirsutum, Cyperoides Lobelii J. B. 2. 493.*

Juncus nemorosus, latifolius, major. *Gramen hirsutum, latifolium, majus C. B. Pin. 7. Gramen rore lucidum, nemorense, sive Luzula J. B. 2. 492. Gramen sylvaticum, pilosum Tabern. Icon. 227.*

Juncus palustris, humilior, erectus. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin. 7. Holostium Mathioli Juncum J. B. 2. 510. Holostium Mathioli Lob. Icon. 18.*

Juncus palustris, humilior, repens. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis*

repens C. B. Pin. 7. *Gramen Junceum, bufonium* Tabern. Icon. 225.

Juncus foliis articulosis floribus umbellatis. Gramen Junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin. 5 Prodr. 12. *Gramen aquaticum* Tabern. Icon. 214.

Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis cum utriculis. Gramen Junceum, folio articulato, cum utriculis C. B. Prodr. 12. *Juncus foliaceus, capsulis triangulis* J. B. 2. 521.

Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis & paniculatis dispositis.

Juncus nemorosus, folio articulofo. Gramen Junceum, folio articulato, sylvaticum C. B. Pin. 5. *Gramen Junceum, sylvaticum* Tabern. Icon. 223.

Juncus montanus, palustris Raii Hist. 1303.

Juncus parvus, cum pericarpis rotundis J. B. 2. 522. *Gramen Junceum, foliis & spicâ funci* C. B. Pin. 5. *Gramen Junceum, iij* Tabern. Icon. 224.

Juncus angustifolius, villosus, floribus albis, paniculatis Gramen hirsutum, angustifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin. 7. *Gramen Luzule affinis flore albo* J. B. 2. 492. *Gramen Leucanthemum Dalechampii* Lugd. 426.

Juncus foliatus, minimus J. B. 2. 523.

Ab eo genere excludi debent, *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis* C. B. Pin. 11. *Juncus maximus seu Scirpus major* C. B. Pin. 12. *Juncus capitulis Equiseti, major* C. B. Pin. 12. *Juncus capitulis Equiseti, minor & fluitans* C. B. Pin. 12. *qui Scirpi species sunt. Juncus capitulo lanuginoso sive Schœnolaguros* C. B. Pin. 12. *Juncus Alpinus, Bombycinus* C. B. Pin. 12. *Juncus floridus, major* C. B. Pin. 12. *Vide Butomum. Juncus acutus, maritimus, caule triangulo* C. B. Pin. 11. *ad Cyperum pertinet.*

Juncus (ut aiunt) à jungendo ; utuntur enim ipso ad fasciculos ligandos.

GENUS XIV.

Kali. Soude.

KALI est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D ferè globosum, membranaceum, singulari semine foetum E cochleæ adinstar intorto, & plerumque petaliæ floris obvolutum F. Tab. 128.

Kali species sunt.

Kali majus, cochleato semine C. B. Pin. 289. *Kali vulgare* J. B. 3. 702. *Soda, Kali magnum, Sedi medii folio, semine cochleato* Lob. Icon. 394. *Kali* Dod. Pempt. 81.

Kali spinosum, foliis longioribus & angustioribus. Tragus spinosus Mathioi sive *Kali spinosum* J. B. 3. 706. *Tragon* Mathioli Lob. Icon. 797.

Kali spinosum, foliis crassioribus & brevioribus. Tragum Math. 1035.

Kali Siculum, lignosum, floribus membranaceis Bocc. Rarior. Plant. 59.

Kali fruticosum, Hispanicum, Tamarisci folio.

Kali fruticosum, Hispanicum, Genistæ fronde.

Kali fruticosum, Hispanicum, capillaceo folio villoso. Kali vermiculatum, fruticans, minori folio, Hispanicum Baro. Icon.

Ab eo genere excludi debent. *Kali geniculatum, majus* C. B. Pin. 289. *Kali minus, album, semine splendente* C. B. Pin. 289. *Kali minus, villosum* C. B. Pin. 289. *Kali Gramineo folio* C. B. Pin. 289. *Kali Crassulæ minoris foliis* C. B. Pin. 289.

G E N U S X V.

Telephium.

TELEPHIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphylo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E trigonum, unicapularem F, seminibus factum. G ut plurimum subrotundis H. His notis addenda sunt folia alternatim in caule posita.

Telephii species sunt.

Telephium Dioscoridis Imper. 665. *Telephium legitimum Imperati vij Clus. Hist. lxxvij. Telephium repens, folio non deciduo* C. B. Pin. 287.

Telephium Americanum, Portulacæ folio. *Chamacistus Americana, Portulacæ folio, flore albo* Par. Bat. *Portulaca Americana seu Corassavica, latifolia, erecta, floribus albis* Prodr. Par. Bat.

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. *Cistus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello* H. L. Bat.

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. *Cistus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo.* Par. Bat.

Telephium à Telepho ut aiunt Mysiæ rege, appellatur.

G E N U S X V I.

Helianthemum.

HELIANTHEMUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphylo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ferè globosum, trifariam dehiscentem F, seminibusque factum G subrotundis H, tenuibus capillamentis seu placentæ affixis.

Helianthemi species sunt.

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. *Chamacistus vulgaris, flore luteo* C. B. Pin. 465. *Flos solis* Dod. Pempt. 193.

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. *Chamacistus vulgaris, flore albo* Hort. Edinb.

Helianthemum foliis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. *Chamacistus vulgaris, flore albo, majore* C. B. Pin. 466. *Helianthemon albis floribus* Lob. Icon. 117.

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Helianthemum flore albo, folio angusto, hirsuto J. B. 2. 17. *Chamacistus foliis Thymi incanis* C. B. Pin. 466. *Chamacistus iij Clus. Hist. 74.*

Helianthemum saxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis, Apennini

- Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.
- Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamacistus Serpilli folio nigricante & hirsuto, flore aureo, odorato* J. B. 2. 17. *Chamacistus repens, Serpillifolia, lutea* C. B. Pin. 466. *Chamacistus* 2. Clus. Hist. 73.
- Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Cistus Helianthemus, flore parvo, luteo* J. B. 2. 17.
- Helianthemum angustifolium, luteum. *Chamacistus angustifolia* C. B. Pin. 466. *Chamacistus angustifolius, flore luteo Clusii* J. B. 2. 17. *Chamacistus* vj Clus. Hist. 75.
- Helianthemum foliis Myrti minoris, subtus incanis. *Chamacistus foliis Myrti minoris, incanis* C. B. Pin. 466. *Chamacistus foliis Myrti Tarentinae, canis vel cinereis* J. B. 2. 18. *Chamacistus* iij Clus. Hist. 74.
- Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamacistus Erica folio, luteus elatior* C. B. Pin. 466.
- Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum sparsum J. B. 2. 18. *Chamacistus Erica folio, luteus, humilior* C. B. Pin. 466. *Cistus humilis, angustifolius, Coris Monspelienfis foliis. Selago Monspelienfium, Cistus.* 5. *Assatii & Erica Chrysanthemus minima, nostra* Lob. Obs. 552.
- Helianthemum Alpinum, folio Pilosellæ minoris Fuchsi. J. B. 2. 18.
- Helianthemum folio Thimi incano J. B. 2. 19. *Chamacistus tenuifolius, Narbonensis* H. R. Par.
- Helianthemum Thymi folio glabro. *Cistus folio Thymi* C. B. Pin. 465. Clus. Hist. 72. *Cistus folio Thimi Clusii, cum maculis in flore* J. B. 2. 6.
- Helianthemum sive Cistus humilis, folio Sampfuchi, capitulis valde hirsutis J. B. 2. 20.
- Helianthemum ad Nummullariam accedens J. B. 2. 20. *Chamacistus Nummularius* H. R. Par.
- Helianthemum foliis Polii montani. *Cistus Helianthemus, folio Polii montani* J. B. 2. 19.
- Helianthemum frutescens, folio Majoranæ incano. *Cistus humilis*, 1. Clus. Hist. 151
- Helianthemum Halimi folio brevior, obtuso. *Cistus folio Halimi*, 1. Clus. Hist. 71. *Cistus femina, Portulaca marina folio latiore, obtuso* C. B. Pin. 465. *Cistus folio Halimi, flore luteo* J. B. 2. 5.
- Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato *Cistus femina, Portulaca marina folio angustiore, mucronato* C. B. Pin. 465. *Cistus folio Halimi longiore incano* J. B. 2. 5. *Cistus folio Halimi*, 2 Clus. Hist. 71.
- Helianthemum Ledi folio. *Cistus Ledi folio* C. B. Pin. 465. *Cistus annuus, folio Ledi* Lob. Icon. 118.
- Helianthemum Salicis folio. *Cistus folio Salicis* C. B. Pin. 465. *Cistus annuus* 1 Clusio, *folio rotundiore* J. B. 2. 13. *Cistus annuus folio Salicis* Lob. Icon. 118.
- Helianthemum Lavandulæ folio. *Cistus folio spicæ* C. B. Pin. 465. *Cistus*

- folio *Lavandula Clusio*, fortè idem cum *Helianthemo recto* J. B. 2. 5.
Cistus folio Lavandula Clus. Hist. 72.
- Helianthemum* flore maculoso Col.Parr. 2. 77. *Cistus flore pallido, punicante maculâ insignito* C. B. Pin. 465. *Cistus annuus*, 2 *Clusio*, flore pallido, maculâ punicante insignito J. B. 2. 13.
- Helianthemum* folio thimi, floribus umbellatis. *Cistus Ledon*, foliis Thimi C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon*, Thymi foliis Clusii J. B. 2. 12. *Ledon x. Claf. Hist.* 81.
- Helianthemum* foliis Rorismarini splendentibus, subtus incanis, *Cistus Ledon*, foliis Rorismarini subtus incanis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon*, foliis Rorismarini coronaria Clusii, flore luteo J. B. 2. 11. *Ledon viij Clus. Hist.* 80.
- Helianthemum* folio Sampsuchi. *Cistus folio Sampsuchi incano* C. B. Pin. 465. *Cistus folio Sampsuchi Clusii*, cui macula in flore J. B. 2. 6.
- Helianthemum* Massiliense, Coridis folio. *Chamacistus Massiliensis*, foliis *Camphorata* similibus & glabris Raii Hist. 1016.
- Helianthemum* Polii folio ampliore, Lusitanicum.
- Helianthemum* Polii folio angustiore, Lusitanicum.
- Helianthemum* humilius, Lusitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.
- Helianthemum* Algarviense, Halimi folio, flore luteo, punicante maculâ insignito.
- Helianthemum* Hispanicum, Halimi folio rotundiore.
- Helianthemum* Hispanicum, Halimi folio angustiore.
- Helianthemum* Hispanicum, Halimi folio minimo.
- Helianthemum* Lusitanicum, Mari folio incano, flore luteo.
- Helianthemum* Lusitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirsutis.
- Helianthemum* Lusitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ insignito.
- Helianthemum* Hispanicum, Halimi folio amplissimo, incano & nervoso.
Cistus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, *Hispanicus Barr. Icon.*
- Helianthemum* Alpinum, Olex folio subtus incano.
- Helianthemum* Hispanicum, angusto folio, flore carneo.
- Helianthemum* Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria nostras* J. B. 2. 12.
Tuberaria major Myconi Ejustd. ibid.
- Helianthemum* Lusitanicum, Buplevri folio, flore maculato.
- Helianthemum* Lusitanicum, Globulariæ folio.
- Helianthemum* Lusitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.
- Helianthemum* Hispanicum, folio minimo, rotundiore.
- Helianthemum* Hispanicum, Origani folio subtus incano.
- Helianthemum* Hispanicum, Ocimi folio subtus incano.
- Helianthemum* pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.
- Helianthemum* à vocibus Græcis ἥλιος *Sol*, & ἄνθεμον *Flos*; quasi diceretur
 florem Solis.

Androsæmum.

ANDROSÆMUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E seu baccam ferè ovatam, unicapsularem F, seminibusque fœtam ut plurimum exiguis I, placentæ triplici affixis H. Tab. 128:

Androsæmi speciem unicam novi.

Androsæmum maximum, frutescens C. B. Pin. 280. *Siciliana*, aliis *Ciciliana*, vel *Androsæmon* J. B. 3. 384. *Androsæmum* Dod. Pempt. 78.

Androsæmum à vocibus Græcis *ἀίμα sanguis*, & *ἀνδρὸς vir*: Hypericum enim, ut ait Dioscorides, digitis tritum, sanguinem succum remittit: qua ex causa etiam Androsæmon appellatum est. Lib. 3: Cap. 177

SECTIO III.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum plerumque bicapsularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D bicorne, quod deinde abit in fructum E F oblongum, hydris birostratæ quodammodo æmulum, bicapsularem G, seminibusque fœtum plerumque exiguis H. Tab. 129.

Gei species sunt.

Geum rotundifolium, majus. *Sanicula montana, rotundifolia, major* C. B. Pin. 243. *Sanicula Alpina, guttata* J. B. 3. 707. *Garyophyllata* sive *Geum Alpinum, recentiorum, folio Hederaceo* Lob. Icon. 613. *Sanicula montana*, 2 Clus. Hist. 307.

Geum rotundifolium, minus. *Sanicula montana, rotundifolia, minor* C. B. Pin. 243. *Sanicula montanae alterius species* ij Clus. Hist. 308.

Geum folio circinato, pistillo floris pallido. *Sanicula montana, crenata, umbilico, pallido* H. R. Par.

Geum folio circinato, acutè crenato, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, majori, pistillo floris rubro. *Sedum montanum, serratum, guttato flore* Park. Theat. 738.

Geum folio subrotundo, minori, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, minimo. *Cotyledon altera olim Mathioli* J. B. 3. 684.

Genus palustre, minus, foliis oblongis, crenatis. *Sanicula Alpina* aliquatenus affinis J. B. 3. 708. *Sanicula Myosotis Alpina*, floribus albicantibus ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab 58.

Genus palustre, Lusitanicum, minus & ramosius.

Genus angustifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga angustifolia*, autumnalis, flore luteo, guttato, foliolis florum magis acuminatis Breyn. Cent. 1. 106.

GENUS II.

Saxifraga. Saxifrage.

SAXIFRAGA est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante: ex cujus calyce D multifido surgit pistillum E plerumque bicorne F, quod deinde simul cum calyce abit in fructum G subrotundum, bicornem pariter, bicapsularem H, seminibusque fœctum I ut plurimum exiguis.

Saxifragæ species sunt.

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba*, radice granulosa J. B. 3. 706. *Saxifraga alba* Dod. Pempt. 316.

Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulbosa*, altera, bulbifera, montana Col. Part. 1. 317.

Saxifraga verna, annua, humilior. *Sedum tridactylites tectorum* C. B. Pin. 285 *Tridactylites tectorum*, flore albo J. B. 3. 762. *Paronychia altera* Dod. Pempt 112.

Saxifraga muscosa, trifido folio. *Sedum Alpinum*, trifido folio C. B. Pin. 284. *Sedis affinis trifidula*, Alpina, flore albo J. B. 3. 696. *Sedum minus* xiiij Clus. Hist. lxij.

Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. *Sedum trydactylites*, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin. 284.

Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villosa. *Sedum trydactylites*, Alpinum, minus C. B. Pin. 284. Prodr. 131.

Saxifraga alba, petræa Ponæ in fol. cccxxvij. *Trydactylites Alpina* J. B. 3. 763.

Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. *Sedum serratum*, flore albo, multiflorum A. R. Par. 113.

Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, serrata. *Sedum Pyrenaicum*, serratum, minus, flore guttato H. R. Par.

Saxifraga Sedi folio angustiore, serrato. *Cotyledon media*, foliis oblongis, serratis C. B. Pin. 285. *Sedum serratum* J. B. 3. 689. *Umbilicus veneris*, minor 1 & 2 Tabern. Icon. 847 *Aizoum serratum* Cord. Hist. 92.

Saxifraga foliis subrotundis, serratis. *Cotyledon minor*, foliis subrotundis, serratis C. B. Pin. 285. Prodr. 133. J. B. 3. 690.

Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, asperis. *Sedum Alpinum*, foliis crenatis, asperis C. B. Pin. 284. Prodr. 132. *Sedum Alpinum*, hispidum, ferè spinosum, flore albido J. B. 3. 695.

- Saxifraga Alpina, Ericoides, flore purpurascente. *Sedum montanum*, *Ericoides* C. B. Prodr. 132.
- Saxifraga Alpina, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum*, *Ericoides*, *cæruleum* C. B. Prodr. 132. *J. B.* 3. 694.
- Saxifraga montana, pyramidata, folio longiore.
- Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima, Sedi foliis densissimè congestis.
- Saxifraga Pyrenaica alba, minima, foliis densissimè congestis.
- Saxifraga Alpina, minima, foliis cæsiis, deorsum incurvis.
- Saxifraga Alpina, lutea, Sedi folio.
- Saxifraga Pyrenaica, tridactylites, latifolia.
- Saxifraga Cantabrica, latifolia, tridactylites, rigidior.
- Saxifraga tridactylites Pyrenaica, pallidè lutea, minima.
- Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis.
- Saxifraga Pyrenaica, minima, lutea, Musco similis.
- Saxifraga, quasi Planta frangens saxa, vel quòd è fissuris rupium erumpat. vel quòd calculum frangere existimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem ex incisuris calycis tubulati C nascentibus: ex hujus autem fundo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E seu testam ovatam, bicapsularem F, feminibus fœtam ut plurimum exiguis H, placente G affixis, ipso calyce plerumque obvolutam I. T. b. 129.

Salicariæ species sunt.

- Salicaria vulgaris, purpurea, foliis oblongis. *Lysimachia spicata*, purpurea fortè *Plinii* C. B. Pin. 246. *Lysimachia purpurea*, quibusdam *spicata* *J. B.* 2. 902. *Pseudolysimachium purpureum*, alterum *Dod. Pempt.* 86.
- Salicaria trifolia, caule hexagono. *Lysimachia purpurea*, trifolia, caule hexagono *Spig. Isag.* 49.
- Salicaria purpurea, foliis subrotundis. *Lysimachia spicata*, lanuginosa, folio subrotundo, flore purpureo *H. R. Par.* *Lysimachia spicata*. purpurea, folio subrotundo, *Ocimi facie* *Munt. Hist.* 744.
- Salicaria Lusitanica, angustiore folio. *Lysimachia purpurea*, altera, Lusitanica *V. Lusit.*
- Salicaria Hyssopi folio latiore. *Hyssopifolia major*, latioribus foliis C. B. Pin. 218. *Hyssopifolia aquatica* *J. B.* 3. 792.
- Salicaria Hyssopi folio angustiore. *Hyssopifolia minor*, angustioribus foliis C. B. Pin. 218.
- Salicaria Hyssopi folio, floribus albis. *Hyssopifolia floribus albis* C. B. Pin. 218.
- Salicaria Hispanica, Hyssopifolia, floribus oblongis, saturatè cæruleis. *Hyssopifolia Hispanica*, floribus oblongis, saturatioris cærulei-coloris C. B. Pin. 218.

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyssopifolia minor vel potius Thymifolia; maritima* J. B. 3. 792.

Salicaria minima, Lusitanica, Nummulariæ folio.

Salicaria à Salice, quòd in Salictis nascatur.

GENUS IV.

Glaucium.

GLAUCIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor scilicet petalis B in orbem positis plerumque constante: ex cuius calyce C bifolio, surgit pistillum D quod deinde abit in siliquam E longam, teretem, unicapularem, valvis FG septo intermedio H adhaerentibus, seminibusque fœtam I ut plurimum subrotundis. Occurunt & hujus speciei fructu unicapulari quidem, sed quadrifariam dehiscente.

Glaucii species sunt.

Glaucium florè luteo. *Papaver corniculatum, luteum* J. B. 3. 398. *Papaver corniculatum, majus* Dod. Pempt. 448.

Glaucium hirsutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirsuto* J. B. 3. 399. *Papaver corniculatum, phœniceum, hirsutum* C. B. Pin. 171. *Papaver corniculatum, rubrum* Dod. Pempt. 449.

Glaucium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum* C. B. Pin. 171. *Papaver corniculatum, phœniceum, alterum* Lob. Icon. 271.

Glaucium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum* C. B. Pin. 172. J. B. 3. 399. Dod. Pempt. 449.

Glaucium ex Plinio appellatum est *Papaver corniculatum*; ideòque cum ad *Papaver* aut *Chelidonium* propter fructus formam reduci nequeat, Glaucii voce utendum duxi,

SECTIO IV.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapularem,

GENUS I.

Hypericum. Millepertuis.

HYPERICUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cuius calyce C polyphylo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E plerumque trigonum & tricuspidem F, tricapularem G, seminibusque fœtum H ut plurimum exiguis I. His notis addenda sunt folia bina è regione in caulis geniculis nascentia.

Hyperici species sunt.

Hypericum vulgare C. B. Pin. 279. *Hypericum vulgare sive Perforata caule*

rotundo, foliis glabris *J. B. 3. 381. Hypericon Dod. Pempt. 76. Mellepertuis.*

Hypericum vulgare, guttis sanguineis Bocc. Mus. Part. 2. 25. Tab. 11.

Hypericum Nummulariae folio C. B. Pin. 279. Prodr. 130. Androsamum supinum, saxatile, Nummularia folio aversa parte rubente Bocc. Mus. Part. 2. 134. Tab. 91.

Hypericum folio brevior C. B. Pin. 279. Hypericum Syriacum & Alexandrinum J. B. 3. 383. Lob. Icon. 398.

Hypericum crispum, triquetro & cuspidato folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 12. Hypericum cespitosum, crispum, triquetro & cuspidato folio, caulem ambiente, sive Hypericum frutescens, foliis crispis, mucronatis caulem ambientibus Ejusd. pag. 31.

Hypericum minus, erectum C. B. Pin. 279. Hypericum pulchrum Tragi J. B. 3. 383. Hypericum pulchrum Trag. 74.

Hypericum minus supinum, vel supinum, glabrum C. B. Pin. 279. Hypericum supinum ij, minimum Clus. Hist. clxxxj.

Hypericum supinum, tomentosum, majus vel Hispanicum C. B. Pin. 279. Hypericum supinum, tomentosum, Hispanicum Clus. Hist. clxxxj.

Hypericum supinum, tomentosum, minus vel Monspeliacum C. B. Pin. 279. Hypericum tomentosum J. B. 3. 384. Hypericum supinum, tomentosum, alterum Clus. Hist. clxxxj.

Hypericum palustre, supinum, tomentosum. Ascyron, supinum, villosum, palustre C. B. Pin. 280. Ascyron supinum, ελωδης Clus. App. Alt. auct.

Hypericum villosum, erectum, caule rotundo. Androsamum hirsutum C. B. Pin. 280. Hypericum Androsamum dictum J. B. 3. 382. Androsamum alterum, hirsutum Col. Part. 1. 74.

Hypericum montis Olympi, foliis circa margines hirsutis Whel. Itin. 221

Hypericum elegantissimum, non ramosum, folio lato J. B. 3. 383. Androsamum Campoclaresense Col. Part. 1. 74. Androsamum glabrum, non ramosum Bot. Monsp.

Hypericum amplo, perfoliato folio. Androsamum amplo, perfoliato folio Bocc. Mus. Part. 2. 164. Androsamum Sambac perfoliato folio Ejusd. Tab. 127.

Hypericum Ascyron dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. Ascyron Dod. Pempt. 78.

Hypericum saxatile, tenuissimo & glauco folio. Coris lutea C. B. Pin. 280. Hypericoides, Coris quorundam & Coris legitima, Critica J. B. 3. 384. Cori legitimo di Dioscoride Pon. Bald. Ital. 98.

Hypericum foetidum, frutescens. Androsamum foetidum, capitulis longissimis filamentis donatis C. B. Pin. 280. Ruta Hypericoides quibusdam. Siciliana affinis sive Tragium J. B. 3. 385. Tragio legitimo de, gli antichi Pon. Bald. Ital. 88.

Hypericum perfoliatum & perforatum. Androsamum perfoliatum & perforatum C. B. Pin. 280. Androsamum alterum, Apulum Col. Part. 1. 78.

Hypericum Alpinum, humilium, magno flore punctato.

Hypericum latifolium, Lusitanicum V. Lusit. *Hypericum Myrti acuto folio*,
Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 133. Tab. 92.

Hypericum Lusitanicum, Linariæ folio.

Hypericum tomentosum, Lusitanicum, minimum.

G E N U S II.

Ascyrum.

ASCYRUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphylo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinquecapsularem F, seminibusque fœtum G ut plurimum oblongis & exiguis.

Ascyri species sunt.

Ascyrum magno flore C. B. Pin. 280. *Prodr. 130. Androsæmum flore & thecâ quinquecapsulari, omnium maximis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 472.*

Ascyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericon Olympi Montis Vvhel Itin.*

Ascyrum erectum, Salicis folio, magno flore.

Ascyrum à voce Græcâ *ασπις asperitas* & particula *α*, quasi planta minime aspera.

G E N U S III.

Pyrola. Pyrole.

PYROLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D in proboscidem E desinens, quod deinde abit in fructum F subrotundum, striatum, plerumque umbilicatum, quinquecapsularem G, seminibusque fœtum ut plurimum exiguis H.

Pyrolæ species sunt.

Pyrola rotundifolia, major C. B. Pin. 191. *Pyrola J. B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*

Pyrola rotundifolia, minor C. B. Pin. 191. *Pyrolaminima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iij, minima Clus. Hist. cxviij.*

Pyrola folio mucronato, serrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio serrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Clus. Hist. cxvij.*

Pyrola frutescens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Clus. Hist. cxvij.*

Pyrola à Pyro propter foliorum similitudinem.

G E N U S IV.

Damasonium.

DAMASONIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, tribus petalis B in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D stelliformem, multicapsularem E F, seminibusque fœtum ut plurimum oblongis G.

Damasonii

Damafonii species sunt.

Damafonium stellatum Lugd. 1058. *Damafonium stellatum Dalechampii* J. B. 3. 789. *Plantago aquatica, stellata* C. B. Pin. 190.

Damafonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flavescente, fructu globofo Plum.

GENUS V.

Ruta. Ruë.

RUTA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B Tab. 133. cavis & in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E subrotundum, ut plurimum tetragonum, ex quatuor sæpe capsulis F, axi G affixis compositum H, seminibusque fœtum non raro reniformibus I aut angulatis.

Rutæ species sunt.

Ruta hortensis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta sativa vel hortensis* J. B. 3. 197. *Ruta graveolens, hortensis* Dod. Pempt. 119.

Ruta hortensis, latifolia, arbusculæ similis C. B. Pin. 336.

Ruta hortensis, altera C. B. Pin. 336. *Ruta tenuifolia* Tabern. Icon. 133.

Ruta sylvestris, major C. B. Pin. 336. J. B. 3. 199. *Ruta sylvestris, graveolens* Dod. Pempt. 119.

Ruta sylvestris, minor C. B. Pin. 336. J. B. 3. 200. *Ruta sylvestris, minima* Dod. Pempt. 120.

Ruta Chalepensis, latifolia, florum petalis villis scatentibus H. L. Bar.

Ruta Chalepensis, tenuifolia, florum petalis villis scatentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, spinosa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Mus. Part. 2. 70. *Ruta montana, spinosa, alba* Ejusd. Tab. 59.

Ruta sylvestris, Linifolia, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 82. Tab. 73.

Ruta, à *βίω tueor*, quod sanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Classem florum cruciformium pertineret, nisi sæpe floribus esset pentapetalis: cruciformes enim semper sunt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E subrotundum, tricapsularem F, seminibusque fœtum G plerumque oblongis. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caule posita. Tab. 133.

Harmalæ speciem unicam novi.

Harmala Dod. Pempt. 121. *Ruta sylvestris, flore magno, albo* C. B. Pin. 336.

Ruta que dici solet Harmala J. B. 3. 200.

GENUS VII.

Nigella.

Tab. 134.

NIGELLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, & corollâ Z donato inter petala & stamina X collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C. Ex floris meditullio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum membranaceum subrotundum F G, vel oblongum E supernè multicornem, multicapsularem H I K, seminibusque fœtum L M.

Nigellæ species sunt.

Nigella arvensis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium sylvestre sive arvense* J. B. 3. 209. *Melanthium sylvestre* Dod. Pempt. 303.

Nigella arvensis, cornuta, flore pleno, subcæruleo.

Nigella arvensis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, simplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hispanicum, majus* Eyst.

Nigella angustifolia, flore majore, simplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite & flore majore* J. B. 3. 207. *Melanthium Damascenum* Dod. Pempt. 304.

Nigella angustifolia, flore majore simplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno* J. B. 3. 208. *Melanthium Damascenum, pleno flore* Clus. Hist. ccviij.

Nigella flore minore, simplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, semine nigro & luteo* J. B. 3. 208. *Melanthium* Dod. Pempt. 303.

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin. 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato* J. B. 3. 209. *Melanthium pleno flore* Clus. Hist. ccviij.

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. & Prodr. 75.

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theas. 1376. *Nigella alba, simplici flore* P. Alp. Exot. 261.

Nigella flore simplici, pallecente Par. Bat.

Nigella, quasi Nigrella, à feminum colore nigro.

GENUS VIII.

Fabago.

Tab. 135.

FABAGO est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E membranaceum, cylindri æmulum, plerumque pentagonum, quinquecapsularem F, quinquefariam dehiscentem G, singulis valvis H septo intergerino I munitis. seminibusque fœtum K ut plurimum planis. His notis addenda sunt folia bina, è regione in caulium nodis nascentia.

Fabaginis speciem unicam novi.

Fabago Belgarum, sive Peplus Parisiensium Lugd. 456. *Morgsani Syrorum Ejusd. App. 25. Capparis Fabaginea sive Peplios Lutetianorum J. B. 2. 66. Capparis Portulaca folio C. B. Pin. 480.*
Fabago quasi Planta ad Fabam accedens.

GENUS IX.

Corchorus.

CORCHORUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E cylindri æmulum, quinquecapsularem F, quinquefariam dehiscentem G, seminibusque foetum ut plurimum angulatis H. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caulium nodis nascentia. Tab. 155.

Corchori species sunt.

Corchorus sive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Egypt. 39.*

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria seu Corchorus Americana, Carpini foliis, sextuplici capsulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab. 127.*

Corchorus Americana, foliis & fructu angustioribus. *Alcea olitoria seu Corchorus Americana, angusto barbato folio, capsulâ strictiori Pluk. Phytog. Tab. 127.*

GENUS X.

Cistus.

CISTUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E subrotundum, vel acuminatum F, apice plerumque dehiscentem G, multicapsularem HI, seminibusque foetum ut plurimum exiguis K. Tab. 156.

Cisti species sunt.

Cistus mas, major, folio rotundiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, folio rotundo, hirsutissimo C. B. Pin. 464. Cistus mas Mathioli Lugd. 222.*

Cistus mas, 2, folio longiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, angustifolius C. B. Pin. 464. Cistus mas, ij Clus. Hist. 69.*

Cistus mas, folio brevior C. B. Pin. 464. *Cistus mas, iij, foliis dilutiùs virentibus J. B. 2. 3.*

Cistus mas, Lusitanicus, folio amplissimo, incano.

Cistus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Cistus mas iv, Monspeliensis, folio oblongo, albido J. B. 2. 3. Cistus mas, 1 Clus. Hist. 68.*

Cistus mas, foliis undulatis & crispis. *Cistus mas, foliis Chamædrys C. B. Pin. 464. Cistus mas v, foliis crispis, & quodammodo sinuosis J. B. 2. 3. Cistus mas, v Clus. Hist. 69.*

Cistus fœmina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Cistus fœmina, Monspeliensis, flore albo J. B. 2. 4. Cistus fœmina Clus. Hist. 70.*

- Cistus fœmina, folio Salviæ, supina, humi sparfa C. B. Pin. 465.
 Cistus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465. *Cistus fœmina, Hispanica, flore luteo* J. B. 2. 4.
 Cistus Ladanifera Monspeliensium C. B. Pin. 467. *Cistus Ladanifera sive Ledon Monspessulanum, angusto folio, nigricans* J. B. 2. 10.
 Cistus Ladanifera, Hispanica, Salicis folio, flore candido. *Cistus Ladanifera, Hispanica, incana* C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon 1, angustifolium, flore omnino interdum albo* Clus. Hist. 77.
 Cistus Ladanifera, Hispanica, Salicis folio, flore albo, maculâ punicante insignito. *Cistus Ledon 1, angustifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto* Clus. Hist. 77. *Cistus Ledon, flore maculâ nigricante notato* J. B. 2. 8.
 Cistus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, latiore folio* J. B. 2. 8. *Ledon 1, latifolium* Clus. Hist. 77.
 Cistus Ledon, foliis Populi nigræ, maior C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, Populi nigræ foliis Clusii, major* J. B. 2. 9. *Ledon latifolium, ij, majus* Clus. Hist. 78.
 Cistus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, Populi nigræ foliis Clusii minor* J. B. 2. 9. *Ledon ij, latifolium, minus* Clus. Hist. 78.
 Cistus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Cistus Ledon, Cretense* C. B. Pin. 467.
 Cistus Ledon, hirsutum C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, iv Clusii, flore candido* J. B. 2. 10. *Ledon iiij, Clus.* Hist. 78.
 Cistus Ledon, foliis Oleæ, sed âgustioribus C. B. Pin. 167. *Ledon v Clus.* Hist. 79.
 Cistus Ledon, angustis foliis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon vj, minoribus angustioribusque foliis Clusii* J. B. 2. 11. *Ledon vj Clus.* Hist. 79.
 Cistus Ledon, foliis Rorismarini, hispidis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, foliis colore cinereo* J. B. 2. 11. *Ledon vij Clus.* Hist. 80.
 Cistus Ledon, foliis Rorismarini, sed non incanis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, ix Clusio* J. B. 2. 12. *Ledon ix Clus.* Hist. 80.
 Ab eo genere excludendæ sunt plurimæ species, quas C. Bauhinus ad Cistum revocavit; ego verò easdem ad Helianthemum referri debere existimavi.

G E N U S X I.

Nymphæa. *Nenufar.*

Tab. 137. & 138.

NYMPHÆA est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C D in orbem positis constante: ex cujus calyce E F surgit pistillum G H quod deinde abit in fructum I ferè globosum. vel conicum K, multica-psularem L M seminibusque fœtum N O ut plurimum oblongis.

Nymphææ species sunt.

Nymphæa alba, major C. B. Pin. 193. *Nymphaea alba* J. B. 3. 770. *Dod. Pempt. 585. Nenufar, Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, subtus purpureis, flore albo Plum.

- Nymphæa Americana , foliis circinatis , minoribus , obtusè crenatis , subtus viridibus , flore albo Plum.
 Nymphæa lutea , major C. B. Pin. 193. *Nymphaea lutea* F. B. 3. 771. Dod. *Pempt.* 585.
 Nymphææ species, flore fructuque carentes , faciliè dignoscuntur foliis amplis , subrotundis , aquis innatantibus.

S E C T I O V.

De Herbis flore rosaceo , cujus pistillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur semina.

G E N U S I.

Nelumbo.

NELUMBO est plantæ genus , à Nymphæa diversum fructus formâ , neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphææ fructus , sed in eo sparsim veluti nidulantur semina.

Nelumbonis speciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanensium. *Nymphaea Indica* , *Faba Egyptia dicta* , flore incarnato. *Par. Bat.*

G E N U S II.

Capparis. Caprier.

CAPPARIS est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D embryone instructum , qui deinde abit in fructum E ut plurimum pyriformem , vel siliquosum, carnosum, in quo F veluti nidulantur plurima semina G non rarè subrotunda & quasi reniformiâ. *Tab. 139.*

Capparis species sunt.

Capparis spinosa , fructu minore , folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis spinosa* F. B. 2. 63. *Capparis retuso folio.* Lob. *Icon.* 635.

Capparis folio acuto C. B. Pin. 480. Lob. *Icon.* 634. *Capparis* Dod. *Pempt.* 746.

Capparis Sicula, duplicatâ spinâ , folio acuto Bocc. *Rarior. Plant.* 79.

Capparis non spinosa , fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non spinosa.* F. B. 2. 63.

Capparis Americana, arborescens , Lauri folio , fructu longissimo, flore albo Plum.

Capparis Americana , arborescens , Lauri folio , fructu subrotundo , flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet, *Capparis Portulacæ folio.* C. B. Pin. 480. quæ ad *Fabaginem* pertinet.

S E C T I O V I.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis veluti capsulis compositum.

G E N U S I.

Sedum. *Joubarbe.*

Tab. 140.

SEDUM est plantæ genus, flore AC rosaceo, plurimis scilicet petalis B SD in orbem positis constante: ex cujus calyce FG surgit pistillum EH quod deinde abit in fructum IK ex plurimis veluti capsulis LM vaginarum æmulis, in capitulum quoddam collectis compositum seminibusque fœtum ut plurimum exiguis N.

Sedi species sunt.

- Sedum majus, arborescens J. B. 3. 686. *Sempervivum sive Sedum arborescens, majus* Dod. *Pempt.* 127.
- Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. J. B. 3. 687. *Sempervivum majus alterum sive Jovis Barba* Dod. *Pempt.* 127.
- Sedum vulgari magno simile J. B. 3. 688.
- Sedum vulgare, maximum H. L. Bar.
- Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis* C. B. Pin. 283. *Cotyledon altera, secunda* Clus. *Hist.* lxij.
- Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor species magis dentata* J. B. 3. 689. *Cotyledonis alterius altera species* Clus. *Hist.* lxij.
- Sedum majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C. B. Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo* J. B. 3. 688. *Cotyledon altera, iij* Clus. *Hist.* lxiiij.
- Sedum montanum, tomentosum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum, παραλῶδες* Col. *Part.* 1. 291.
- Sedum montanum, tomentosum, minus. *Sedum montanum, roseum, reticulatum* Barr. *Icon.*
- Sedum Alpinum, roseum, acuto folio, hæmatodes, majus H. R. Par.
- Sedum Alpinum, roseum, medium, aculeo rubente H. R. Par.
- Sedum Alpinum, roseum, minus, viride & subhirsutum H. R. Par.
- Sedum Alpinum, subhirsutum, folio longiore H. R. Par.
- Sedum Alpinum, subhirsutum, coronâ floris purpurascente, disco viridi H. R. Par.
- Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus, folio longiusculo tereti, flore candido* J. B. 3. 690. *Vermicularis, Crassula minor officinarum, & Illecebra major* Lob. *Icon.* 377.
- Sedum teretifolium, majus, flore albo Mor. H. R. Blef.

- Sedum minus*, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B. 3. 691. Sedum medium, teretifolium sive Sempervivum minus officinarum* Lob. Icon. 376.
- Sedum minus*, teretifolium, luteum C. B. Pin. 283. *Sedum minus, æstivum luteum* *J. B. 3. 693. Sempervivum minus, æstivum* Lob. Icon. 378.
- Sedum minus*, folio circinato C. B. Pin. 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo* *J. B. 3. 691. Aizoon dasphyllum Dalecampii* Lugd. 1133.
- Sedum minus*, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore luteo* *J. B. 3. 692. Aizoon hamatoides* Lob. Icon. 378.
- Sedum minus*, lato & crasso caule, Portlandicum Belgarum H. R. Par. *Portlandicum Sedum* Lob. Icon. 380. *Sedum monstrosum, minus vel platycaulon* H. R. Monsp.
- Sedum minus*, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore se circumflectente* *J. B. 3. 693. Aizoon Scorpioides* Lob. Icon. 377.
- Sedum longifolium*, citrino flore Mor. H. R. Blef.
- Sedum arvense*, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr. 132.*
- Sedum parvum*, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre* C. B. Pin. 283. *Sedum minus, viij, causticum* Clus. Hist. lxj.
- Sedum minimum*, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, inspidum* C. B. Pin. 284.
- Sedum minimum*, non acre, flore albo Raii Hist. 1041.
- Sedum Alpinum*, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum* *J. B. 3. 693. Sedum minus, vj sive Alpinum, 1. Clus. Hist. lx.*
- Sedum Alpinum*, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum* Lugd. 1131.
- Sedum palustre*, subhirsutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratense* *J. B. 3. 692. Sedum minus, iij sive palustre* Clus. Hist. lix.
- Sedum echinatum vel stellatum*, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon stellata* C. B. Pin. 285. *Sempervivum tertium* Col. Phytob. 42.
- Sedum echinatum*, flore luteo J. B. 3. 680. Hujus Icon occurrit apud Columnam in eadem Tabulâ cum *Sempervivum tertio*.
- Sedum Cepæa dictum* H. L. Bat. *Cepæa* *J. B. 3. 679. Cepæa Mathioli* Clus. Hist. lxxvij.
- Sedum Cepæa dictum*, floribus purpurascens. *Cepæa floribus ex purpureo candidantibus* C. B. Pin. 288.
- Sedum minimum*, montanum, flore purpurascens, parvo, semine stellato Raii Hist. 692.
- Sedum Alpinum*, Coridis folio.
- Sedum Africanum*, fruticosum, Ericæ folio Oldenl.
- Ab eo genere excludi debent Sedi species foliis laciniatis, quæ ad *Saxifragam* pertinent, *Sedum minus, fruticosum* C. B. Pin. 284. *Sedum minus, fruticosum, alterum* C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum, Saxifraga alba flore, vel grandiflorum* C. B. Pin. 284. quod *Saxifraga* species videtur.

perinde ac sequens. *Sedum Alpinum*, album, foliis compactis C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum*, hirsutum, lacteo flore C. B. Pin. 284. Vide *Androsacen*. *Sedum Alpinum*, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284. *Androsaces* etiam species. *Sedum Alpinum*, angustissimo folio, flore carneo C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum*, exiguis foliis C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum*, hirsutum, luteum C. B. Pin. 284. *Alyssi* species. *Sedum Alpinum*, foliis crenatis, asperis C. B. Pin. 284. ad *Saxifragam* cum sequentibus referendum. *Sedum Alpinum*, Ericoides, purpurascens C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum*, Ericoides, caruleum C. B. Pin. 284. &c.

Sedum à sedendo vel à sedando: ejus enim species humi sedent; & inflammationes sedant.

G E N U S II.

Anacamperos. Orpin.

ANACAMPSEOS est plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex sententia Clariss. Raii quòd à prima statim germinatione excaulescat, cum folia Sedi in globulos oculi bovilli amulos congerantur.

Anacamperotis species sunt.

Anacamperos vulgò Faba crassa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare* C. B. Pin. 287. *Telephium alterum sive Crassula* Dod. Pempt. 130.

Anacamperos purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum*, majus C. B. Pin. 287. *Telephium floribus purpureis* Lob. Icon. 389.

Anacamperos minor, purpurea. *Telephium purpureum*, minus C. B. Pin. 287. J. B. 3. 682.

Anacamperos maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium*, peregrinum C. B. Pin. 287. *Telephium primum* Dod. Pempt. 130.

Anacamperos minor, rotundiore folio, sempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens*, folio deciduo C. B. Pin. 287. *Telephium minus*, sempervirens Lob. Icon. 390.

Anacamperos minor, longiore folio, sempervirens.

Anacamperos radice, Rosam spirante, major. *Rhodia radix* C. B. Pin. 286, J. B. 3. 683. Dod. Pempt. 347.

Anacamperos radice Rosam spirante, minor. *Rhodia radix minor* H. R. Par.

Anacamperos Lusitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Lusitanicum*, hæmatodes, maximum H. R. Par.

Anacamperos Lusitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Lusitanicum*, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.

Anacamperos Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio* Mor. H. R. Bles.

Anacamperos flore purpurascente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpurascente & foliis rarioribus* C. B. Pin. 287. *Telephium tertium*, purpurascente flore Clus. Hist. lxxj.

Anacamperos flore albo, supina.

Anacamperos quòd Veneticæ olim πρὸς τὸ ἀνανδύπειν τὸν ἔρωτα, id est, ad amorem revocandum, ea uterentur.

GENUS

G E N U S III.

Ulmaria.

UL M A R I A est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E ex plurimis vaginulis F membranaceis, intortis & in capitulum congestis compositum, semineque fœctum G ut plurimum singulari & exiguo. Tab. 141.

Ulmarie speciem unicam novi.

Ulmaria Clus. Hilt. cxcvij. *J. B. 3. 488. Barba Capra, floribus compactis*

C. B. Pin. 164. Regina prati Dod. Pempt. 57. Reine des prez.

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum nescio quam similitudinem.

G E N U S IV.

Barba Capra.

BA R B A C A P R Æ est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce C monophyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum FE ex multis veluti vaginulis in capitulum quoddam collectis compositum, quæ singulæ G semine turgescunt H ut plurimum oblongo. Tab. 141.

Barbæ Capræ speciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri J. B. 3. 488.*

Dryopogon 1. Tabern. Icon. 777. Barbe de Chevre.

Barba Capræ à similitudine, ut aiunt, barbæ caprillæ.

G E N U S V.

Fagonia.

FA G O N I A est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D è rotundo acuminatum, striatum, multicapsularem E, ex plurimis vaginis compositum, quæ singulæ F semine turgescunt subrotundo G. Tab. 141.

Fagoniæ species sunt.

Fagonia Cretica, spinosa. *Trifolium spinosum, Creticum C. B. Pin. 330.*

Prodr. 142. Trifolium aculeatum, Creticum J. B. 2. 388.

Fagonia Hispanica, non spinosa.

Fagoniam appellavi ut illustrissimo viro D. D. Fagoni Archiatron Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente persolverem.

G E N U S VI.

Tribulus.

TR I B U L U S est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E vel turbinatum, ex pluribus partibus F. plerumque compositum, muricatis, in capitulum collectis & Tab. 141.

266 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
minibus fœtis H ut plurimum oblongis, in loculis G nidulantibus.

Tribuli species sunt.

Tribulus terrestris, Ciceris folio, seminum integumento aculeato Mor Hist.

Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terrestris, Ciceris folio, fructu aculeato C. B.*

Pin. 350. Tribulus terrestris J. B. 2. 352. Dod. Pempt. 557.

Tribulus terrestris, major, Curassavicus Prodr. Par. Bat. & Par. Bat. *Tri-*

bulus terrestris, Americanus, Chamacisti flore, fructu spinoso, maximo
Breyn. Prodr. 2. Hort. Amstel. fig. 32.

Tribulus terrestris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginosis Plum.

Tribulus terrestris, Indiæ Orientalis, foliis Vicæ subrotundis & villosis.

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 142.

JUNCAGO est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum oblongum D, in basi dehiscentem E, ex tribus vaginulis compositum, quæ singulæ F semen complectuntur singulare G, oblongum.

Juncaginis speciem unicam novi.

Juncago palustris & vulgaris. *Gramen junceum, spicatum seu Triglochis C.*

B. Pin. 6. Gramen Triglochis J. B. & Hyacinthi parvi facie, Gramen Tri-

glochis J. B. 2. 508. Gramen marinum, spicatum, alterum Lob. Icon. 17.

GENUS VIII.

Geranium. Bec de Gruë.

Tab. 142

GERANIUM est plantæ genus, flore AC rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum rostratum F, quinque striis per longitudinem incisum G, quibus totidem adhærescunt capsulæ H I K L M, in longam caudam desinentes, per maturitatem à basi ad apicem extrorsum se revolventes & semine fœtæ N P ut plurimum oblongo O.

Geranii species sunt.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides*

aliud, folio Aconiti nitente Clusii J. B. 3. 476. Geranium ij, Batr, æ-
χόδες, minus Clus. Hist. xcix.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum minus laciniatum, folio Aconiti J. B.

3. 477. *Geranii majoris species, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine*
Aconiti lutei, hirsutis, asperis Gesn. App. 292.

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides,*

longius radicum, odoratum J. B. 3. 477. Geranium Batrachioides,
alterum Dod. Pempt. 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum C, B. Pin. 318. *Gera-*

- nium Batrachioides* *J. B. 3. 475. Dod. Pempt. 63.*
Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo C. B. Pin. 318.
Geranium Batrachioides, album *J. B. 3. 476.*
Geranium Batrachioides minus, sive Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318.
Geranium Batrachioides, flore variegato C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum ceruleo colore varium* *J. B. 3. 476. Geranium Anglicum*, variegatum *Eyst.*
Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum C. B. Pin. 318. *Grui-nalis Dodonai* *Lugd. 1278.*
Geranium annuum, minus, Batrachioides, Bohemicum, purpuro-violaceum *Mor. Hist. Oxon. 2. Part. 511.*
Geranium Batrachioides minus, perenne, versicolor *Mor. H. R. Blef.*
Geranium phæum sive fuscum, petalis reflexis *Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 515.*
Geranium montanum, fuscum C. B. Pin. 318. *Geranium phæum*, flore reflexo *J. B. 3. 477.*
Geranium phæum sive fuscum, petalis reflexis, folio non maculato *H. L. Bar.*
Geranium phæum sive fuscum, petalis rectis seu planis *Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 515. Geranium phæo sive pullo flore Clusii* *J. B. 3. 477.*
Geranium phæum sive fuscum, petalis rectis seu planis, folio maculato *H. L. Bar.*
Geranium radice grumosâ C. B. Pin. 318. *Geranium Asphodeli radice* *J. B. 3. 475. Geranium iij, bulbosum Pennei Clus. Hist. c.*
Geranium nodosum C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido* *J. B. 3. 478. Geranium v, nodosum Plateau Clus. Hist. c.*
Geranium Moscoviticum, purpureum *Park. Theat. 705.*
Geranium Romanum, versicolor, sive striatum *Park. Par. 229.*
Geranium sanguineum, maximo flore C. B. Pin. 318. *Geranium sanguineum, sive hæmatodes, crassâ radice* *J. B. 3. 478. Geranium vij, αιματώδες Clus. Hist. cij.*
Geranium hæmatodes, flore variegato *Hort. Edind. Geranium hæmatodes, Lancastrense, flore eleganter strato Raii* *Hist. 1061.*
Geranium hæmatodes, foliis majoribus pallidioribus & altiùs incisus *Raii Synops. 219.*
Geranium sanguineum, cauliculis erectis, flore minore *H. L. Bar.*
Geranium tuberosum, majus C. B. Pin. 318. *Geranium tuberosum* *J. B. 3. 474. Dod. Pempt. 71.*
Geranium argenteum, Alpinum C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi* *J. B. 3. 474. Geranium Alpinum, longius radicatum Pon. Bald. in fol. cclxij.*
Geranium Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice crassâ, magno flore variegato.
Geranium lucidum, saxatile C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum* *J. B. 3. 481. Geranium rotundifolium, saxatile, montanum Col. Part. 1. 137.*

- Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticense, rostratum Clus. Hist. cij.*
- Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo, multum serrato, sive Columbinum J. B. 3. 473. Pes Columbinus Dcd. Pempt. 61.*
- Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.
- Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii. Hist. 1059.
- Geranium Malacoides seu Malvæ folio rotundo, flore albo Mor. H. R. Bles.
- Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.
- Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.
- Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Mus. Part. 2. 81. Tab. 72.
- Geranium Columbinum, maximum, foliis dissectis D. Plot. Hist. nat. Oxon. *Geranium Columbinum, majus, foliis imis longis, usque ad pediculum divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 511.*
- Geranium Columbinum dissectis foliis, pediculis florum longissimis Raii. Hist. 1059. *Geranium Columbinum, annuum, minus, folio tenuius laciniato, flore pediculo longissimo insistente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 512.*
- Geranium Columbinum, tenuius laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr. 138.*
- Geranium Columbinum, tenuius laciniatum, flore albo H. R. Par.
- Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monsp.
- Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter dissectis, foliis florum bifidis Bot. Monsp. *Geranium gruinalle, folio tenuiter diviso J. B. 3. 474.*
- Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvaceum J. B. 3. 472. Geranium Malacoides Lob. Icon. 662.*
- Geranium Althææ folio, floribus saturatius rubentibus H. L. Bat.
- Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr. 138.*
- Geranium Malacoides crasso, rugoso, integro folio Bocc. Mus. Tab. 89. *Geranium Malacoides, supinum lato rotundo, crasso, rugoso, integro folio, acu brevissima Carinense Ejusd. pag. 109.*
- Geranium pusillum, supinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, nostras Raii Hist. 1056.
- Geranium Alceæ vesicariæ foliis Park. Theat. 707.
- Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum, murale J. B. 3. 480. Geranium Robertianum Dod. Pempt. 62.*
- Geranium Robertianum, 1, rubens C. B. Pin. 319.
- Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Bles.
- Geranium lucidum saxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synops. 218.
- Geranium Cicutæ folio, acu longissima C. B. Pin. 319. *Prodr. 138. Geranium Coriandri folio, odorum Ejusd. 319. Geranium Apulum, Coriandri folio, alterum, odorum Col. Part. 1. 135.*
- Geranium Cicutæ folio, moschatum C. B. Pin. 319. *Geranium supinum Dod. Pempt. 63.*

- Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.
- Geranium Cicutæ folio, minus & supinum C. B. Pin. 319. *Geranium moschatum*, folio ad Myrrhidem accedente, minus J. B. 3. 479. *Geranium minus*, *Geranium arvense* Tabern. Icon. 57.
- Geranium Cicutæ folio, minus & supinum, florè albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvense*, album Tabern. Icon. 57.
- Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Mus. Part. 2. 93. Tab. 82.
- Geranium Chrysanthemi Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Mus. Part. 2. 93. Tab. 83.
- Geranium latifolium, longissimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium speciosum*, annuum, longissimis rostris, Creticum J. B. 3. 479. *Geranium Creticum*, annuum, hamatodes Lob. Icon. 662.
- Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longissimâ *Geranium supinum*, Botrys folio, acu sursum spectante Bocc. Mus. Part. 2. 145. *Geranium Botrys folio* Ejusd. Tab. 109.
- Geranium crasso Batrachioides folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 128. *Geranium supinum*, rotundo Batrachioides, crasso tomentoso folio, radice rufescente longiùs radicata Ejusd. pag. 160.
- Geranium minimum, Chamædryoides Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 128. *Geranium æstivum minimum*, supinum, Alpinum, Chamædryoides, flore albo, variegato Ejusd. 160.
- Geranium Petræum, Cicutæ folio, radice crassâ Bot. Monsp. *Geranium fetidum* Park. Theat. 709. Lob. Illustr. 134.
- Geranium Hispanicum, magnâ radice, Cicutæ folio crassiori Schol. Bot.
- Geranium Africanum, arborescens, Ibisci folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.
- Geranium Africanum, frutescens, Malvæ folio laciniato, odorâto H. L. Bat.
- Geranium Africanum, Alchimillæ hirsuto folio, floribus albidis H. L. Bat.
- Geranium Africanum, Betonicæ folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L. Bat.
- Geranium Africanum, Betonicæ folio procumbens, floribus parvis, eleganter variegatis Pluk. Almag. Bot.
- Geranium Africanum, noctu olens, tuberosum & nodosum, Aquilegiæ foliis H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum*, noctu olens, radice tuberosa, *Aquilegiæ foliis* Breyn. Cent. 1. 127.
- Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Pluk. Phytog. Tab. 187. fig. 1.
- Geranium Africanum, noctu olens, flore ruberrimo, Anemones folio latiore Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 5.
- Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio angustiori Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 6.
- Geranium Africanum, Uvæ crispæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.
- Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

Bat. *Geranium Æthiopicum*, *Myrrhidis folio*, tertium, flore magno striatâ
Breyn. Cent. 1. 129.

Geranium Africanum, *Coriandri folio*, floribus incarnatis, minus H. L. Bat.

Geranium triste sive *Indicum*, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium triste*
Corn. 110.

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosa, foliis Pastinacæ incanis,
lanuginosis, latioribus, flore pallidè flavescente H. L. Bat. *Geranium*
Æthiopicum, noctu olens, radice tuberosa, foliis *Myrrhidis latioribus* Breyn.
Cent. 1. 126.

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosa, foliis Pastinacæ inca-
nis, lanuginosis angustioribus H. L. Bat.

Geranium Africanum, *Althææ folio*, parvo flore.

Geranium à voce Græca γέρας Grus. *Geranium* enim in summis alis sursum
spectantes eminentias quasdam habet (ut ait Dioscorides) veluti gruum
capitula cum suis rostris, aut dentes caninos.

Lib. 3. cap. 137.

GENUS IX.

Thalictrum.

THALICTRUM est plantæ genus, flore AC rosaceo, plurimis scilicet
petalis BD in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit numerosa
staminum congeries E pistillum cingens FG, quod deinde abit in fructum in
quo velut in capitulum colliguntur capsulæ modò alatæ HI, modò alis ca-
rentes KL, seminibus fœtæ singularibus, ut plurimum oblongis MN.

Thalictri species sunt.

Thalictrum majus, siliquâ angulosâ aut striatâ C. B. Pin. 336. *Thalictrum ni-*
grius, caule & semine striato J. B. 3. 486. *Thalictrum magnum* Dod. Pempt. 58.

Thalictrum flore incarnato Eyst.

Thalictrum flore albo Eyst.

Thalictrum majus, siliquâ seminis striatâ, foliis rugosis, trifidis Mor. Umb.
70. *Thalictrum pratense*, maximum, *Monspeliensium*, asperioribus foliis
seu folio rugoso Mor. H. R. Bles. *Thalictrum pratense*, majus *Monspeliens-*
ium, foliis rugosis H. R. Par.

Thalictrum majus, non striatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum*, secun-
dum Dod. Pempt. 58.

Thalictrum majus, flavum, staminibus luteis vel glauco folio C. B. Pin. 336.
Thalictrum speciosissimum, glaucum, semine & caule striato J. B. 3. 486.
Thalictrum magnum, tertium Dod. Pempt. 58.

Thalictrum Alpinum, *Aquilegiæ foliis*, florum staminibus purpurascenti-
bus. *Thalictrum majus*, florum staminibus purpurascens C. B. Pin. 337.
Thalictrum majus, folliculis angulosis, caule levi J. B. 3. 487. *Thalictrum*
magnum, 4 Dod. Pempt. 58.

Thalictrum Alpinum, majus, *Aquilegiæ foliis*, florum staminibus albis,
caule viridi. *Thalictrum montanum*, album, altius C. B. Pin. 337. *Tha-*
lictrum montanum, 1. Clus. Hist. 234.

Tab. 143.

- Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ foliis, florum staminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum*, 2. *Clus. Hist.* 234.
- Thalictrum Canadense, caule purpurascete, Aquilegiæ foliis, florum staminibus albis. *Thalictrum Canadense* *Corn.* 186.
- Thalictrum Americanum, minus *Park. Theat.* 265.
- Thalictrum magnum, flore luteo, odorato *V. Lufit.*
- Thalictrum minus, Asphodeli radice, magno flore. *Oenanthe Myconi* *Lugd.* 785. *J. B. 3. Part. 2.* 192.
- Thalictrum minus, Asphodeli radice, parvo flore.
- Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox* *ij*, *Thalictri folio* *Clus. Hist.* 233.
- Thalictrum minus. *C. B. Pin.* 337. *Thalictrum minus sive Ruta pratensis genus minus, semine striato* *J. B. 3.* 487. *Thalictrum minus* *Dod. Pempt.* 58.
- Thalictrum pratense, angustifolium *C. B. Pin.* 337. *J. B. 3.* 487. *Thalictrum vj vel pratense* *ij*. *Clus. Hist.* 234.
- Thalictrum minus, alterum, Parisiense, foliis crassioribus & lucidis *H. R. Par. Thalictrum 5 vel pratense, 1* *Clus. Hist.* 234.
- Thalictrum pratense, angustissimo folio *C. B. Pin.* 337. *Thalictrum angustissimo folio* *Prodr.* 146.
- Thalictrum minimum, foetidissimum *C. B. Pin.* 337. *Prodr.* 147. *J. B. 3.* 488.
- Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus *Raii Synopf.* 100.
- Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis splendentibus *Raii Synopf.* 100.

G E N U S X.

Butomus.

BUTOMUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem positis plerumque constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimum desinentes, secundum longitudinem dehiscentes, seminibus foetæ G plerumque oblongis H. *Tab. 143.*

Butomi speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

- Butomus flore roseo. *Butomus Casalp.* 553. *Juncus floridus*, major *C. B. Pin.* 12. *Juncus floridus* *J. B. 2.* 524. *Gladiolus aquatilis* *Dod. Pempt.* 601.
- Butomus flore albo. *Juncus floridus*, major, flore albo, *H. R. Par.*

G E N U S X I.

Helleborus. Ellebore noir.

HELLEBORUS est plantæ genus, flore AB rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D plurimis corniculis C, inter stamina X & petalajacentibus circa basin cinctum. *Tab. 144.*

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranaceæ in cornu plerumque desinentes, secundum longitudinem dehiscences G & feminibus factæ H plerumque subrotundis vel ovatis I K.

Hellebori species sunt.

Helleborus niger, fœtidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, silvestris, adulterinus, etiam hyeme virens* J. B. 3. App. 880. *Veratrum nigrum* iij Dod. Pemp. 386.

Helleborus niger, hortensis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna* J. B. 3. 636. *Veratrum nigrum, ij* Dod. Pempt. 385.

Helleborus niger, hortensis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum* iiii, *peregrinum* Clus. Hist. 274.

Helleborus niger, amplioribus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum* Tabern. Icon. 723.

Helleborus niger, angustioribus foliis. *Helleborus niger, flore roseo* C. B. Pin. 186. *Elleborus niger, legitimus* Clus. Hist. 274.

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roseo, majore, albo* D. de Mauvilain Joncq. Hort.

Helleborus niger, flore roseo, minor, Belgicus Mor. H. R. Bles.

Helleborus niger, sanguineo folio Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis dissectis Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, trifoliatus Ald. Hort. Farnes. 92.

Helleborus niger, tuberosus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum, bulbosum* C. B. Pin. 183. *Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberosa* J. B. 3. 414. *Aconitum luteum, minus* Dod. Pempt. 440.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globoso* C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore globoso, quibusdam Trollius flos* J. B. 3. 419. *Ranunculus flore globoso* Dod. Pempt. 430.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, minore.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Helleborus niger, Sanicula folio, major* C. B. Pin. 186. *Astrantia species est. Helleborus Sanicula folio, minor* C. B. Pin. 186. *Astrantia species. Helleborus niger, tenuifolius, Buphtalmi flore* C. B. Pin. 186. ad *Ranunculum* revocandus. *Helleborus albus, flore subviridi* C. B. Pin. 186. *Species Veratri ut & sequens. Helleborus albus, flore atrobente* C. B. Pin. 186.

Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἐλεῖν ἑσπᾶ, quod esu interimere credatur.

G E N U S XII.

Veratrum. Ellebore blanc.

VERATRUM est plantæ genus, flore A rosaceo plulimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque vaginæ

vaginæ membranaceæ F, seminibus fœtæ E G, oblongis I, grani Triticæ æmulis, marginatis & quasi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri species sunt.

Veratrum flore subviridi. *Helleborus albus*, flore subviridi C. B. Pin. 186.

Helleborus albus, flore ex viridi albescente J. B. 3. 634. *Helleborum album sive Veratrum* Lob. Icon. 311. *Ellebore blanc*, à fleur vert-pâle.

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus*, flore atro-rubente C. B. Pin. 186. *Helleborum album*, flore nigro J. B. 3. 634. *Helleborum album*, floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon. 311. *Ellebore blanc à fleur rouge-brun*.

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & semen habeat marginatum: ideoque diversis nominibus hæc duo genera distinguenda sunt.

GENUS XIII.

Populago.

POPULAGO est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum B quod deinde abit in fructum C membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D plerumque deorsum inflexæ, seminibusque fœtæ ut plurimum oblongis F. Tab. 145.

Populaginis speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Populago flore majore. *Populago major*. Tabern. Icon. 750. *Caltha palustris*, flore simplici C. B. Pin. 276. *Caltha palustris* J. B. 3. 470.

Populago flore minore. *Populago minor* Tabern. Icon. 750.

Populago flore pleno. *Populago multiflora* Tabern. Icon. 751. *Caltha palustris*, flore pleno C. B. Pin. 276. *Caltha palustris*, flore multiplicato J. B. 3. 470.

Populago à Populo, quòd inter Populos nascatur.

GENUS XIV.

Pæonia. Pivoine.

PÆONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: Ex cujus calice C polyphylo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E, in quo plurima cornicula velut in capitulum colliguntur deorsum inflexa, lanugine plerumque pubescentia, per longitudinem dehiscentia, & seminibus fœta F ferè globosis G. Tab. 145.

Pæoniæ species sunt.

Pæonia folio nigricante, splendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas*, procerior J. B. 3. 492. *Pæonia mas* Dod. Pempt. 194. *Pivoine mâle*.

Pæonia mas, flore incarnato Eyst.

Pæonia mas, flore albo Eyst.

Pæonia mas, foliorum segmentis amplioribus C. B. Pin. 323. *Pæonia mas*, major Eyst.

Pæonia mas, flore incarnato Eyst.

- Pæonia mas*, altera, tardior J. B. 3. 492.
Pæonia communis vel *fœmina* C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina*, vulgatiore J. B. 3. 492. *Pæonia fœmina*, altera Dod. Pempt. 195.
Pæonia fœmina, altera C. B. Pin. 323. *Pæonia promiscua*, strictiore folio J. B. 3. 493. *Pæonia fœmina*, prior Dod. Pempt. 194.
Pæonia promiscua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.
Pæonia hyemalis, pumila, Rosæ rubræ monoflore H. Cathol.
Pæonia tenuius laciniata, subtus pubescens, flore purpureo C. B. Pin. 323. *Pæonia pumila*, fœmina Lob. Icon. 683.
Pæonia folio subtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia simplex*, niveo flore Clus. Hist. 281.
Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iiii*, *Aquilina foliis* Clus. Hist. 280.
Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij* Clus. Hist. 280.
Pæonia flore variegato C. B. Pin. 324. *Pæonia v.* Clus. Hist. 280.
Pæonia peregrina, flore saturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina*, 1. Clus. Hist. 279.
Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina*, altera Clus. Hist. 279.
Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro* J. B. 3. 493. *Pæonia fœmina multiplex flos* Dod. Pempt. 195.
Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro, minor* J. B. 3. 494. *Pæonia pleno rubro flore, minor* Clus. Hist. 280.
Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno, sive polyanthos alba, fœmina* J. B. 3. 494.
Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exalbido pleno flore major* Clus. Hist. 280.
Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore albescente, minor* Clus. Hist. 280.
Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curasse perhibetur Plutonem ab Hercule vulneratum, ut refert Homerus Odyss. 5.

SECTIO VII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis seminibus in capitulum quoddam collectis compositum.

GENUS I.

Anemone: *Anemone.*

ANEMONE est plantæ genis, flore AL rosaceo, plurimis scilicet petalis B. in orbem positis constante: ex cujus meduculio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E oblongum, cujus axi F plurima semina adhærescunt G caliptrâ ut plurimum lanuginosâ HI obvoluta: figura L Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda sunt foliola quædam MN caulem aliàs nudum cingentia, plerumque terna. Tab. 147.

Anemones species sunt.

Anemone Cyclamini seu malvæ folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore flavo, 1 Clusii J. B. 3. 401. *Anemone hortensis*, *latifolia*, *simplo flavo* flore Clus. Hist. 248. *Anemone latifolia*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia*, duplo flore flavo 2. Clusii J. B. 3. 402. *Anemone hortensis*, *latifolia*, duplo flore flavo Clus. Hist. 249.

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Lufit.

Anemone latifolia, flore simplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum serie V. Lufit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinsecus rubro & violaceo V. Lufit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amæno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia* seu *Pavo minor*, foliis amæno violaceo & albo variegatis Joncq. Hort. Sylvie ou Daupine.

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia*, pleno flore coccineo, sive *Pavo major*, 1 Clusii J. B. 3. 405. *Anemone hortensis*, *latifolia*, *Pavo major*, 1 Clus. Hist. 261.

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavosa latifolia*, multiplex, flore miniato Bry.

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus solum foliis infeliciter sylvescens & florens raro H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore suave-rubente H. R. Par. *Pavo major*, à fleur double, couleur de chair.

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Persicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone rosée.*

Anemone latifolia, maxima, versicolor C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia*

276 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- flore pleno, variegato J. B. 3. 404. *Anemone hortensis, latifolia*, pleno flore, 1 Clus. Hist. 261.
- Anemone latifolia*, maxima. foliis amœno candore & suavi purpurâ variis H. R. Par.
- Anemone Chalcedonica*, major, flore vitidi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.
- Anemone latifolia*, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone violette*
- Anemone latifolia*, circumfusis foliis obsoletius holosericea, mediis glomeratis foliolis virescens, saliente comâ ex purpura nigricante H. R. Par. *La Diablesse*.
- Anemone latifolia*, flore simplici, crocco-palescente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. Par.
- Anemone Geranei* rotundo folio purpurascens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica*, *latiusculis spinosis foliis* 3. Clusii J. B. 3. 402. *Anemone* 1 Dod. Pempt. 434.
- Anemone Geranei* rotundo folio, dilutè purpurascens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, ex purpura dilutiore albicante flore, 4 Clusii J. B. 3. 402. *Anemone hortensis, latifolia* 4, simplici flore Clus. Hist. 250.
- Anemone Geranei* rotundo folio, dilutè rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus, 5 Clusii J. B. 3. 402. *Anemone hortensis, latifolia*, 5 simplici flore Clus. Hist. 250.
- Anemone latifolia*, simplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina, 6 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 6, simplici flore Clus. Hist. 250. *Anemone lierrée*.
- Anemone latifolia*, flore purpuro-saturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore coloris purpurei, saturo, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis, 8 Clusio J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 8, simplici flore Clus. Hist. 251.
- Anemone latifolia*, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, violacea, unguibus argenteis. 12 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 12, simplici flore Clus. Hist. 251.
- Anemone latifolia*, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis, 13 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 13, simplici flore Clus. Hist. 252.
- Anemone latifolia*, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe, 9 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 9, simplici flore Clus. Hist. 251.
- Anemone latifolia*, flore violaceo, saturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina, 11 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 11, simplici flore Clus. Hist. 251.

Anemone latifolia, flore variegato C. B. Pin. 173. *Anemone colore saturatius ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina*, 7 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 7, *simplici flore* Clus. Hist. 250.

Anemone latifolia, punctato flore. C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, maculis albis notata*, 10 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 10, *simplici flore* Clus. Hist. 251. *Sylvie à fleur simple*.

Anemone latifolia, flore carneo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis*, 14 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 14, *simplici flore* Clus. Hist. 252.

Anemone latifolia, Saniculæ folio C. B. Pin. 173. *Anemone simplex, latifolia, dilute purpurascens* Eyst.

Anemone latifolia, flore Orangei coloris C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Orengeis dicto*, 15 Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 15, *simplici flore* Clus. Hist. 252.

Anemone latifolia, flore coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus*, 16 Clusii J. B. 3. 404. *Anemone hortensis, latifolia*, 16, *simplici flore* Clus. Hist. 252.

Anemone latifolia, flore magno, coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, coccinea, sine unguibus, Byzantina*, 17 Clusii J. B. 3. 404. *Anemone hortensis, latifolia*, 17 *simplici flore* Clus. Hist. 253.

Anemone latifolia, flore coccineo, phœniceo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, ex coccineo phœnicei coloris, unguibus parvis, subpallidis* 18 Clusii J. B. 3. 404. *Anemone hortensis, latifolia*, 18, *simplici flore* Clus. Hist. 253.

Anemone sylvestris, alba, major C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens* J. B. 3. 411. *Anemone sylvestris*, 1 Clus. Hist. 244.

Anemone sylvestris, alba, minor C. B. Pin. 176. *Prodr.* 93.

Anemone Virginiana Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertia Mathioli similis, parvo flore* H. L. Bat. App.

Anemone Geranei Rupertiani folio, cærulea: an Dioscoridis? C. B. Pin. 174. *Anemone Geranifolia* J. B. 3. 405. *Anemone hortensis, tenuifolia* 1, *simplici flore* Clus. Hist. 254.

Anemone tenuifolia.

Anemone tenuifolia, flore multifido, dilute purpurascente C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis constante, carnei quasi coloris*, 9 Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 9, *simplici flore* Clus. Hist. 257.

Anemone Oenantes foliis, flore violaceo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum desinentibus*, 2, Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia, simplici flore* 2 Clus. Hist. 255.

Anemone tenuifolia, flore pallide coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucro-*

- ne, 16 Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, tenuifolia 16, simplici flore Clus. Hist. 259.
- Anemone tenuifolia*, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, coccinea, unguibus ex pallido, fusco & albo coloribus mixtis, tenuifolia, 3 Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 3, simplici flore Clus. Hist. 255.
- Anemone tenuifolia*, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, coccinea, unguibus albis, 4 Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 4, simplici flore Clus. Hist. 256.
- Anemone tenuifolia*, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, flore magno, coccineo, unguibus albis orbiculatis, 5 Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 5, simplici flore Clus. Hist. 256.
- Anemone tenuifolia*, flore coccineo, sanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, coloris sanguinei, coccineo permixti, unguibus ejusdem ferè coloris 8 Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 8, simplici flore Clus. Hist. 257.
- Anemone tenuifolia*, flore sanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, sanguinea, albicantibus unguibus, 20. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 20, simplici flore Clus. Hist. 260.
- Anemone tenuifolia*, flore ex sanguineo & coccineo, medio C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, cochinillaa, unguibus magnis albis, foliis florum extrema parte orbiculatis, 19, Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 19, simplici flore Clus. Hist. 260.
- Anemone tenuifolia*, flore amplo, sanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, flore amplo, (foliis florum in cuspidem ferè desinentibus) sanguineo, unguibus albis, magnis, 6 Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 6, simplici flore Clus. Hist. 256.
- Anemone tenuifolia*, flore amplo, atrorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, Kermesina, 17 Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, tenuifolia 17, simplici flore Clus. Hist. 259.
- Anemone tenuifolia*, flore rubro, saturo C. B. Pin. 175. *Anemone sanguinea*, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucrone, 16 Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 16, simplici flore Clus. Hist. 259.
- Anemone tenuifolia*, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, prorsus nivea præter unguis, in quibus aliquid carnei coloris, 13 Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 13, simplici flore Clus. Hist. 258.
- Anemone tenuifolia*, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, candida, exceptis unguibus, externâ parte nonnihil virescentibus, 12 Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, tenuifolia, 12, simplici flore Clus. Hist. 258.
- Anemone tenuifolia*, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. Prodr. 93.
- Anemone tenuifolia*, flore albicante C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia* præ-

- cedenti candidior*, 15 Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis tenuifolia*, 15, *simplici flore* Clus. Hist. 259.
- Anemone tenuifolia*, flore exalbido, majore C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, ex albido virescens, unguibus albis, 10 Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 10, *flore simplici* Clus. Hist. 258.
- Anemone tenuifolia*, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone prorsus ferè alba*, unguibus & venis ex albo paululum virescentibus, 11 Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 11; *simplici flore* Clus. Hist. 258.
- Anemone tenuifolia*, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 21, *simplici flore* Clusii Cur. post.
- Anemone tenuifolia*, flore carneo, striato C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, exalbida*, venis carnei coloris, 14. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 14, *simplici flore* Clus. Hist. 259.
- Anemone tenuifolia*, flore magno, suaverubente, unguibus albis C. B. Pin. 175. *Hæc est flore simplici differtque a Clusianâ de qua C. B. ibi loquitur*,
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, albo H. R. Par. *Anemone grisea versicolor* Suvertii.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Dattes*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau, ou couleur de Grenade*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, igneo seu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, rubicundo seu sanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du sang*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici rubro, splendido H. R. Par. *Anemone rouge lustré*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, hyacinthino H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, dilutè purpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre clair*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, suave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle*.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre*.

- Anemone tenuifolia , flore simplici , ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*
- Anemone tenuifolia , flore simplici , leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*
- Anemone tenuifolia , flore simplici , argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*
- Anemone tenuifolia , flore simplici , aqueo H. R. Par. *Anemone couleur d'eau.*
- Anemone tenuifolia , flore simplici , Amethystino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vif.*
- Anemone tenuifolia , flore simplici , cæruleo , saturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morte, ou couleur d'Inde.*
- Anemone tenuifolia , flore simplici , cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleuë.*
- Anemone tenuifolia , flore simplici , dilutè cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleu-pâle.*
- Anemone tenuifolia , flore albo , circa caulem purpurafcente H. R. Par.
- Anemone tenuifolia , flore simplici , rubro , pallentibus oris H. R. Par.
- Anemone tenuifolia , flore simplici , flammeo & albo , splendoris particeps H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, lustré.*
- Anemone tenuifolia , luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia , degeneri pallore decolor Jonc Hort Anemone couleur de Chamois.*
- Anemone tenuifolia , holoserico magis pulla : seu foliis fuscò colore saturatis H. R. Par. *Princesse de Caserte.*
- Anemone tenuifolia , foliis lutosè candidis , foliolis flammæ splendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.
- Anemone tenuifolia , flore obsoletè rubro foliolis atro-purpureis , medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*
- Anemone tenuifolia , foliis , florum majoribus , albâ lineâ striatis , staminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*
- Anemone tenuifolia , foliis & foliolis vivaci cocco splendentibus , & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia , foliis rubris , albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*
- Anemone tenuifolia , foliis florum utrimque contractis , cocco saturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*
- Anemone tenuifolia , miniato colore & albo varia H. R. Par. *Anemone tenuifolia , rutilo & albo varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouse.*
- Anemone tenuifolia , phœniceo flore , foliolis interfuso candore lucentibus H. R. Par. *Anemone intensè miniata , foliis & foliolis interfuso candore lucentibus Jonc. Hort. Dorotheé.*
- Anemone tenuifolia , rubicundissimo flore , lacteis lacrymis asperso , & minus ardenti H. R. Par. *Anemone larmoyée.*
- Anemone flore violaceo , dilutiori , præcox, maxima H. R. Par.
- Anemone circumfufis foliis obsoletius purpureis , umbilico blandè virenti H. R. Par. *La fantafque.*

Anemone tenuifolia , ianthino flore , lactis albedine stolato H. R. Par. *La Cayctane.*

Anemone tenuifolia , flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche.*

Anemone tenuifolia , flore amplo , floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Rose de Gueldres.*

Anemone tenuifolia , flore maximo , floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Passerose de Gueldres.*

Anemone tenuifolia maxima , pallido candore lactea & levi per oras rubediue conspersa H. R. Par. *La Luquoise.*

Anemone supina & ferè jacens, maxima, languido rubore spectabilis H. R. Par. *Anemone grosse carnée.*

Anemone tenuifolia , amplo flore, sessili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone grosse merveille.*

Anemone tenuifolia , flore maximo, flammæ & nivis colore vario eminulis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone colosse.*

Anemone tenuifolia , minor, flore niveo & suaverubente, semper elegans H. R. Par. *Anemone Auguste.*

Anemone gigantea , flore flammeo , dilutiore H. R. Par. *Anemone la mu-tine.*

Anemone vivido Cinnabaris rubore splendens, foliis albâ lineâ notatis H. R. Par. *Anemone Salviane.*

Anemone tenuifolia , flore maximo , sanguinco H. R. Par. *Anemone sang de beuf.*

Anemone tenuifolia , ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone grosse rouge de Luxembourg.*

Anemone tenuifolia , flore maximo, rubicundissimo, foliis albo candore radiatis H. R. Par. *Regate royale.*

Anemone profundi coloris amœnum ruborem, interfuso candore vittâ suâ diluens H. R. Par. *Anemone rouge, à cordon blanc.*

Anemone tenuifolia , maxima, purpureo flore H. R. Par.

Anemone tenuifolia , propendente flore, ex violaceo & ferrugineo versicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon.*

Anemone tenuifolia , floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfusis H. R. Par. *Anemone Orientale.*

Anemone gigantea , flore cæruleo H. R. Par. *Anemone grosse bleue , Boutin.*

Anemone altera, supina, & floris mole ferè jacens, Amethyſtina H. R. Par. *Anemone Africaine.*

Anemone tenuifolia , flore cæruleo, albis intersecto radiis H. R. Par. *Comtesse Hermaphrodite.*

Anemone foliosa , toto interdum flore subrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée.*

Anemone tenuifolia , foliis ad basim rutilis, cacumine albescente H. R. Par.

Anemone foliosa , candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latissimum in orbem patens H. R. Par.

Anemone Hermaphroditica, foliis circa basim & media sui parte rubris, alterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anemone Hermaphrodite Brancione.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, majore, albicante H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis distincto H. R. Par. *Brancione.*

Anemone flore pieno.

Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortensis, tenuifolia, pleno flore Clus. Hist. 263.*

Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno, purpureo flore Caccini Clus. Cur post. in fol. 28.*

Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpurascens C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpurascente Clus. Cur post. in fol. 28.*

Anemone Geranei rotundo folio, plena C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, purpuro-rubescens, plena Eyst. Descript.*

Anemone tenuifolia, flore duplici, albo H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore pleno, sordidè albo, & subcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè serdido, margine suavè rubente H. R. Par. *Anemone flore pleno, luosè albido (gris sale) margine rosea Joncq. Hort. Anemone albicante.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lactescente H. R. Par. & *Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis & foliolis coccineis H. R. Par. *Anemone rouge double.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammica H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Espagne.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentissimo coccisplendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore stolatis Ferr. Orlate Romaine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*

Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, latis foliolis sine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Ranunculée.*

Anemone flore pleno, miniato, cacumine albescente, foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone grosse violette.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griseo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griseo dilutè violaceo flore pleno dicta grise Dodier Joncq. Hort.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Persicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pêcher.*

- Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente & purpuro-violaceo colore pictis H. R. Par. *La pretieuse*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Albertine*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, firmiore caule, superbum attollens caput H. R. Par. *La Françoise*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Camelcone*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris suavitate H. R. Par. *Belle Breman*.
- Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Parisienne*.
- Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuscâ H. R. Par. *Houppé minime*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vitrâ seu flaminibus violaceis H. R. Par. *Grosse rouge à cordon violet*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, flaminibus Citrii colore præditis H. R. Par. *Anemone Citronnée*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par. *Anemone cramoisie à cordon verd*.
- Anemone tenuifolia, hilari Cinnabaris fulgore ardentissima, expanso pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier*.
- Eadem vegetissimo ignis splendore coloratior H. R. Par. *comme La Portier*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentissimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Grosse Brancione*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, inagno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane*.
- Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine striatis H. R. Par. *Anemone éminente*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, caruleo, foliis & foliolis per oras interfuso candore pictis H. R. Par. *La Comtesse*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, caruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Passe-Comtesse*.
- Anemone foliis & foliolis, ex rubro purpureo & albo variegatis, comâ holosericeâ H. R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holosericeis ex albo & rubro-purpureo variegatis, foliolis ex lanthino fuscis, comâ minutissimâ holosericeo rubro-purpureo simili Joncq. Hort. Anemone amarante ou quadricolor*.
- Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Her. maphrodite couleur de feu*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, foliosa, sanguinea, major. H. R. Par. *Her. maphrodite sang de bœuf*.
- Anemone foliosa, flore suaverubente, multiplici H. R. Par.

Anemone foliosa , flore albo H. R. Par.

Anemone foliosa , flore subviridi H. R. Par.

Anemone foliosa , flore amœno , violaceo , & albo mixta H. R. Par.

Anemone foliosa , flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*

Anemone foliosa , flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet - bleuâtre ou frappe d'abord.*

Anemone quòd flante ἀνέμω , vento , flos ejus explicetur ; vel ut aliis placet quòd locis delectetur vento expositis.

G E N U S II.

Pulsatilla. Coquelourde.

PULSATILLA est plantæ genus , flore A B rosaceo , plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum D staminibus E plerumque obsitum , quod deinde abit in fructum H in quo velut in capitulum colliguntur semina F in tenue capillamentum G desinentia. His notis addenda sunt foliola quædam caulem infra florem cingentia , non secus ac in Anemone , à qua differt Pulsatilla semine nudo in caudam tenuato.

Pulsatillæ species sunt.

Pulsatilla folio crassiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulsatilla purpurea, ceruleave* J. B. 3. 409. *Pulsatilla* Dod. Pempt. 433.

Pulsatilla flore violaceo , duplici , fimbriato H. R. Par.

Pulsatilla folio tenuius inciso & flore minore sive palustris C. B. Pin. 177.

Pulsatilla palustris C. B. Prodr. 94.

Pulsatilla folio tenuius inciso seu palustris , dilutior flore H. R. Par.

Pulsatilla flore minore , nigricante C. B. Pin. 177. *Pulsatilla flore clauso, caruleo* J. B. 3. 410. *Pulsatilla flore clauso* Lob. Icon. 283.

Pulsatilla Apii folio , vernalis , flore majore C. B. Pin. 177. Prodr. 94.

Pulsatilla Apii folio , vernalis , flore minore C. B. Pin. 177. Prodr. 94.

Pulsatilla Apii folio , autumnalis C. B. Pin. 177. Prodr. 94.

Pulsatilla folio Anemones secundæ sive subrotundo C. B. Pin. 177. Prodr. 94.

Pulsatilla flore rubro , obtuso C. B. Pin. 177. *Pulsatilla rubra* J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.

Pulsatilla flore albo C. B. Pin. 177. *Pulsatilla alba* J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.

Pulsatilla Pyrenaica , flore albo , duplici H. R. Par.

Pulsatilla lutea , Apii hortensis folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio* , 2 Dalechampii J. B. 3. 411. *Pulsatilla* 11 , Alpina Dalechampii Lugd. 851.

Pulsatilla lutea , Pastinacæ silvestris folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio* , 3 Dalechampii J. B. 3. 411. *Pulsatilla* 11j , Alpina Dalechampii Lugd. 851.

Pulsatilla lutea , Alpina , hispidior C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea* J. B. 3. 411. *Pulsatilla* 1 , Alpina Dalechampii Lugd. 850.

Verbum Italum *Pulsatilla* Latinum fecerunt Herbarii.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS est plantæ genus, flore A C D rosaceo, plurimis sci-
licet petalis B in orbem positis constante, & calyce E F multifolio plerum-
que donato. Ex floribus medietate surgit pistillum G quod deinde abit in fru-
ctum ferè globosum H K, S T, vel cylindraceum M aut spicatum P, cujus
axi seu placente N Q multa semina adhærescunt I, L, O, R, V, ple-
rumque nuda.

Ranunculi species sunt.

Ranunculus nemorosus, luteus C. B. Pin. 1-8. *Ranunculus phragmites*, lu-
teus, nemorosus J. B. 3. 413. *Nemorosus Ranunculus luteus* Lob. Icon.
674. Ranunculus Aue-
mones facie.

Ranunculus nemorosus, foliis minoribus, eleganter incisus, flore luteo,
simplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum*, flore luteo Bobarti.

Ranunculus phragmites, albus, vernus J. B. 3412. *Anemone nemorosa*, flore
majore C. B. Pin. 176. *Anemone v Dod. Pempt.* 435.

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemo-
rosus*, purpureus Tabern. Icon. 45.

Ranunculus nemorosus, ex rubro purpureus, ij Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, purpurascens. *Ranunculus sylvarum*,
pleno flore purpurascens Clus. Hist. 248.

Ranunculus nemorosus flore pleno, albo, foliis cincto. *Ranunculus sylvan-
rum*, pleno albo flore Clus. Hist. 247.

Ranunculus nemorosus, flore albo, pleno Mor. H. R. Blés.

Ranunculus nemorosus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia*, flore albo J.
B. 3. 412. *Anemone trifolia* Dod. Pempt. 436.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis
Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis
Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Blés.

Ranunculus nemorosus vel sylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranun-
culus rotundifolius*, vernus, sylvaticus J. B. 3. App. 857. *Ranunculus*
auricomus, *Ranunculus dulcis* Tragi Lob. Icon. 669. Ranunculus fo-
lio subrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus, major vel Cassubicus, fo-
liis Thoræ sive Calthæ Breyn. Prodr. 1. 45.

Ranunculus nemorosus, vel sylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori
folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Asphodeli radice, major. *Aconitum Parda-
lianches* 1 seu *Thora major* C. B. Pin. 184. *Thora folio Cyclamini* J. B. 3.
650. *Phlora Valdensium montis Baldi* Clus. Hist. 239.

- Ranunculus Cyclaminis folio, Asphodeli, radice minor. *Aconitum Pardaliches alterum*, sive *Thora minor* C. B. Pin. 184. *Ranunculus grumosâ radice*, iij Clus. Hist. 239.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia*, major C. B. Pin. 309.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius* Lugd. 1036. *Chelidonia rotundifolia*, minor C. B. Pin. 309. *Scrophularia minor*, sive *Chelidonium minus vulgo dictum* J. B. 3. 468.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor*, foliis maculâ purpureâ notatis C. B. Pin. 309.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus*, flore pleno. Cam. Hort.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digestis. *Chelidonia rotundifolia*, minor, duplici florum serie in flore H. R. Par.
- Ranunculus montanus, Graminis Parnassi folio H. R. Par.
- Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Mus. Part. 2. 162. Tab. 124.
- Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus*, hederaceus, luteus C. B. Pin. 180. *Ranunculus hederaceus rivulorum se extendens*, atrâ maculâ notatus J. B. 3. 782. *Ranunculus hederaceus Dalechampii* Lugd. 1031.
- Ranunculus aquaticus, Americanus, Afari folio, ad nodos umbelliferus Plum.
- Ranunculus saxatilis Apii folio, minor, radice tuberosa, reticulâ obductâ Bocc. Mus. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberosâ*, reticulatâ Ejusd. Tab. 124.
- Ranunculus Lusitanicus, grumosâ radice, foliis Hederæ terrestres.
- Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. Prodr. 95.
- Ranunculus palustris, echinatus C. B. Pin. 180. Prodr. 95. J. B. 3. App. 858. *Ranunculus Apulei quibusdam* Clus. Hist. 233.
- Ranunculus stellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato*, di Candia Pone Ital. Bald. 41.
- Ranunculus latifolius, bullatus, Asphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus Lusitanicus, bullatus* J. B. 3. App. 867. *Ranunculus grumosâ radice*, i Clus. Hist. 238.
- Ranunculus Lusitanicus, folio subrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumosâ radice* i species ij. Clus. Hist. 238. *Ranunculus autumnalis* Clus. Hist. 316. *Ranunculus autumnalis*, folio lato, rotundo, serrato J. B. 3. App. 866.
- Ranunculus latifolius, multiplex, ferotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis*, flore multiplici Park. Theat. 332.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici. cæruleo. *Trifolium hepaticum*, flore simplici, cæruleo C. B. Pin. 330. *Trifolium hepaticum* sive *Trinitatis herba*, flore cæruleo J. B. 2. 389. *Hepatica trifolia*, cæruleo flore Clus. Hist. ccxlvij.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, violaceo. *Trifolium hepa*,

- ticum*, flore simplici, violaceo C. B. Pin. 330.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, subpurpureo. *Trifolium hepaticum*, flore simplici, subpurpureo C. B. Pin. 330.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici rubro. *Trifolium hepaticum*, flore simplici, rubro C. B. Pin. 330. *Hepatica trifolia*, rubro flore Clus. Hist. ccxlviii. *Trifolium hepaticum*, sive *Trinitatis herba*, flore rubro J. B. 2. 390.
- Ranunculus tridentatus, vernus flore simplici, carneo. *Trifolium hepaticum*, flore simplici, carneo H. R. Par.
- Ranunculus tridentatus, vernus flore simplici, cinereo. *Trifolium hepaticum*, flore simplici, cinereo H. R. Par. *Hepatica albida* sive *argentea* Park. Par. 225.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, albo, magno. *Hepatica alba*, magno flore Park. Par. 225.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, albo. *Trifolium hepaticum*, flore albo J. B. 2. 390. *Hepatica trifolia*, flore niveo Pass.
- Ranunculus tridentatus, flore simplici, albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba*, staminibus rubris Park. Par. 226.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, cæruleo. *Trifolium hepaticum*, flore pleno C. B. Pin. 330. J. B. 2. 390. *Hepatica trifolia*, cæruleo pleno flore Clus. Hist. ccxlviii.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, purpureo. *Hepatica flore purpureo*, multiplici sive pleno Park. Par. 226.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, carneo.
- Ranunculus tridentatus, vernus, folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus*, maculis notulis sive variegatis Lugd. 1274.
- Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, minimo, simplici C. B. Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus*, flore phœniceo vel *Asiaticus grumosâ radice* Ra. unculus Asiaticus vulgo dictus J. B. 1. 3. App. 863.
- Ranunculus grumosâ radice, ramosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus*, polyclonus sive *grumosâ radice*, secundus J. B. 3. App. 863. *Ranunculus Asiaticus*, πολύκλωνος, sive *grumosâ radice* ij Clus. Hist. 241.
- Ranunculus grumosâ radice, flore flavo, vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus*, *grumosâ radice*, flore flavo, rubris venis distincto Clus. Cur. post in fol. 26.
- Ranunculus grumosâ radice, flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus*, *grumosâ radice*, i Clus. Hist. 241.
- Ranunculus grumosâ radice, flore niveo C. B. Pin. 181. J. B. 3. App. 864. *Ranunculus peregrinus*, *grumosâ radice*, iij Clus. Hist. 242.
- Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore simplici, luteo pallecente, striis rubentibus H. R. Par.
- Ranunculus Asiaticus, flore aureo, simplex, Ferr. Flor. 182.
- Ranunculus grumosâ radice, aureo panno concolor, fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

- Ranunculus Asiaticus, flore simplici, melino H. R. Par.
- Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore miniato, per oras luteo H. R. Par.
- Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore roseo, lineis albis picto H. R. Par.
- Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, litoris purpureis, alas referentibus papilionum H. R. Par.
- Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, simplici, odoro H. R. Par.
- Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore purpuro-sanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule spherique ou Peone.*
- Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore lineis rubris & luteis striato H. R. Par. *Renoncule spherique panaché.*
- Ranunculus Syriacus grumosâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*
- Ranunculus Syriacus, grumosâ radice, ex luteo pallecente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*
- Ranunculus Alepensis, flore albo, prolifero, Chermesinis staminibus repleto Pluk. Almag. Bôt.
- Ranunculus Asphodeli radice, flore sanguineo C. B. Pin. 281. *Ranunculus Constantinopolitanus. flore sanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore Clus. Hist. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore subphœniceo, rubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore, ij Clus. Hist. 243. Renoncule cramoisi.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore flavo, venis rubris distincto Bosvel dictus H. R. Par.
- Ranunculus flore pleno flavescente, & rubris lineis elegantissimè variegato H. R. Par. *Le Seraphique.*
- Ranunculus Asphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore, iij Clus. Hist. 243.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore sanguineo, maximo H. R. Par. *le Monstre rouge.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le monstre panaché.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno, ex albo virescente H. R. Monsp.
- Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris striis distincto H. R. Monsp.
- Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno, magno, albo, roseo H. R. Monsp.
- Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monsp.
- Ranunculus Constantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Geant de Constantinople, ou le grand Orange.*
- Ranunculus Constantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H. R. Par.
- Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Geant de Rome.*

- Ranunculus Romanus, Gigas plenissimo flore miniato & luteo, vario H.R.
 Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*
- Ranunculus Rutæ folio, serotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus*
Rutæ folio, serotinus, flore luteo, pleno, Morini Joncq. Hort. Ranunculus lep-
 tophyllos.
- Ranunculus Rutaceo folio, flore suaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus*
folio Rutaceo J. B. 3. 414. Ranunculus praxos, 1, Rutæ folio Clus. Hist.
 232.
- Ranunculus Chærophyllos, Asphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus*
montanus, leptophyllos, Asphodeli radice. Col. Part. 1. 311.
- Ranunculus Ceratophyllus, seminibus falcatis in spicam adactis Mor. Hist.
 Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin. 234.*
perpusillum Melampyrum luteum Lob. Icon. 37.
- Ranunculus arvensis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B. 3. App. 859. Ra-*
nunculus arborum Lob. Icon. 665.
- Ranunculus lanuginosus, angustifolius, grumosâ radice, major C. B. Pin.
 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulbosis, foliis longis J. B. 3. App.*
 863. *Ranunculus Illyricus, major Clus. Hist. 240.*
- Ranunculus lanuginosus, angustifolius, grumosâ radice, minor C. B. Pin.
 181. *Ranunculus grumosâ radice, iij Clus. Hist. 240.*
- Ranunculus lanuginosus, Apii folio, Asphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ra-*
nunculus saxatilis, montanus, Asphodeli radice Col. Part. 1. 313.
- Ranunculus Alpinus, Fumarix folio H. R. Par.
- Ranunculus montanus, purpureus, calyce villoso Fœlicis Plateri *J. B. 3.*
App. 862.
- Ranunculus pratensis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus,*
non repens, flore simplici, luteo J. B. 3. 416. Ranunculus pratensis, sur-
rectis cauliculis Lob. Icon. 665. Ranunculus Aco-
 niti vel Geranii
 facie.
- Ranunculus pratensis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranun-*
culi alterius species maculis notata Trag. 95.
- Ranunculus polyanthemos, simplex Lob. Icon. 666.
- Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirsutis J. B. 3. 417.
- Ranunculus pratensis, erectus, dulcis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis :*
Batrachium salutariferum Tabern. Icon. 51.
- Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.
- Ranunculus pratensis, repens, hirsutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens,*
flore luteo, simplici J. B. 3. 419. Ranunculus pratensis, reptante caulicu-
lo Lob. Icon. 664.
- Ranunculus pratensis, repens, hirsutus, foliis ex albo variis H. R. Par.
- Ranunculus pratensis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ra-*
nunculus tuberosus, major J. B. 3. 417. Ranunculus bulbosus Lob. Icon.
 667.
- Ranunculus pratensis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.
- Ranunculus arvensis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus mini-*
mus, Apulus Col. Part. 1. 316.

- Ranunculus arvensis, annuus, hirsutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 440.
- Ranunculus hortensis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus recrus*, non repens, pleno flore J. B. 3. 416. *Ranunculus polyanthemos*, duplex Lob. Icon. 666.
- Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus*, hirsutus, repens, flore pleno J. B. 3. 857.
- Ranunculus hortensis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortensis*, reptante cauliculo Lob. Icon. 664.
- Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis*, multiflorus Tabern. Icon. 53.
- Ranunculus bulbosus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulbosus*, major. Eyst.
- Ranunculus radice tuberosâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranunculus maximo tubere*, flore magno, pleno J. B. 3. 418. *Ranunculus tuberosus*, flore multiplici Dod. Pempt. 431.
- Ranunculus grumosâ radice, folio Ranunculi bulbosi C. B. Pin. 181. Prodr. 95.
- Ranunculus Asphodeli radice, Creticus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Creticus*, latifolius Clus. Hist. 239.
- Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani* 1 species 1 Clus. Hist. 234.
- Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani* 1 species altera Clus. Hist. 234.
- Ranunculus montanus, hirsutus, albus, altior C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus* 2 vel secundi species 1 Clus. Hist. 235.
- Ranunculus montanus, hirsutus, humilior, Narcissi flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus Alpinus*, Narcissi flore J. B. 3. App. 860. *Ranunculi montani* ij species altera Clus. Hist. 235.
- Ranunculus montanus, hirsutus, purpurascens flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus*, albus, hirsutus J. B. 3. App. 861. *Ranunculus montanus*, iij Clus. Hist. 235.
- Ranunculus montanus, Aconiti folio, albus flore majore C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore albo*, Alpinus, major J. B. 3. App. 861. *Ranunculus montanus*, iiij Clus. Hist. 236.
- Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ranunculus albus*, simplici flore J. B. 3. App. 859. *Ranunculus albus*, flore simplici Lob. Icon. 668.
- Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus albus*, flore denso J. B. 3. App. 860. *Ranunculus niveus*, polyanthos Lob. Icon. 667.
- Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus*, major, flore luteo Eyst.
- Ranunculus Geranii tuberosi folio C. B. Pin. 182. Prodr. 95.
- Ranunculus montanus, latissimo folio, hirsutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus*, v Clus. Hist. 237.

- Ranunculus montanus, subhirsutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, subhirsutus, latifolius Prodr. 95.*
- Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.
- Ranunculus montanus, lanuginosus, foliis Ranunculi pratensis, repentis C. B. Pin. 182. *Prodr. 96. Ranunculus magnus valde hirsutus, flore luteo J. B. 3. 417.*
- Ranunculus saxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*
- Ranunculus saxatilis, foliis subrotundis C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*
- Ranunculus villosissimus, Monspeliacus C. P. Pin. 182. *Prodr. 96.*
- Ranunculus palustris, Apii folio, lanuginosus C. B. Pin. 180. *Ranunculus 2. Matth. 611.*
- Ranunculus palustris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, flore minimo J. B. 3. App. 858. Ranunculus sylvestris 1. Dod. Pempt. 426.*
- Ranunculus palustris, Apii folio, lævis, flore purpureo C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, floribus purpureis Cord. Hist. 119.*
- Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C. B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius J. B. 3. 781.*
- Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum, Ranunculus trifoliosus, foliis Abrotani, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin. 141. Ranunculus aquatilis omnino J. B. 3. 781. Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus, τριχόφυλλον Col. Part. 1. 316.*
- Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bat. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin. 141. Ranunculo sive polyanthemo aquatili, albo affine, Millefolium Maratriphyllon fluitans J. B. 3. 782. Millefolium Maratriphyllon, tertium, flore & semine Ranunculi aquatici Hepatica facie Lob. Icon. 791.*
- Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H. R. Monsp. *Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. Buphthalmum Dodonæi. aliis Consiligo tenuifolia J. B. 3. 637. Helleborus Hippocratis Tabern. Icon. 721.*
- Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato, flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipa minoris instar Mentz. Pug. Tab. 3.*
- Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & splendentibus Casalp. 546. Adonis Math. 906. Adonis sylvestris, flore phœniceo ejusque foliis longioribus C. B. Pin. 178.*
- Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis sylvestris, flore pallido ejusque foliis longioribus C. B. Pin. 178.*
- Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortensis, flore minore, atrorubente C. B. Pin. 178. Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum J. B. 3. 125. Eranthemum Dod. Pempt. 260.*
- Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortensis flore minore, lutei coloris C. B. Pin. 178. Adonium luteum Tabern. Icon. 22.*

Ranunculus fc-
tio oblongo.

- Ranunculus montanus, Betonicæ foliis Park. Theat. 335. & 338.
- Ranunculus montanus, folio Gramineo C. B. Pin. 180. *Ranunculus pumilus*,
Gramineis foliis J. B. 3. App. 866. *Ranunculus Gramineus* Tabern. Icon. 51.
- Ranunculus montanus, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranuncu-
lus Gramineus*, pleno flore J. B. 3. App. 865. *Ranunculus folio Graminis*
Dod. Pempt. 428.
- Ranunculus Gramineo folio, bulbosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus angustifo-
lius*, *bulbosus* J. B. 3. App. 866. *Ranunculus phœniceus Myconi* Lugd. 1036.
Ranunculus bulbosus, *Gramineus*, *montanus* Col. Part. 1. 313.
- Ranunculus Gramineus, hirsutus, monanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.
- Ranunculus Gramineus, alter, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.
- Ranunculus Alpinus, pumilus, Gramineo folio, flore albo.
- Ranunculus montanus, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyre-
neus*, *foliis sublongis*, *non laciniatis*, *albo flore* J. B. 3. App. 864. *Ranun-
culus Pyreneus*, *albo flore* Clus. App. Alt. Auct.
- Ranunculus palustris, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica*, *lati-
folia* C. B. Pin. 190. *Plantago aquatica* J. B. 3. 787. *Plantago palustris*
sive aquatica Tabern. Icon. 734.
- Ranunculus palustris, Plantaginis folio angustiore, *Plantago aquatica*, *angus-
tifolia* C. B. Pin. 190. *Plantago aquatica*, *minor*. Tabern. Icon. 374.
- Ranunculus palustris, Plantaginis folio, humilis & supinus. *Plantago aqua-
rica*, *humilis*, *angustifolia* & *longifolia* Lob. Icon. 300.
- Ranunculus aquaticus, Plantaginis folio angustissimo.
- Ranunculus aquaticus, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calyce pur-
pureo, Plum.
- Ranunculus aquaticus, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.
- Ranunculus palustris, folio sagittato, maximo. *Sagitta aquatica*, *major* C. B.
Pin. 194. *Sagitta major* J. B. 3. 790. *Sagitta major* Tabern. Icon. 743.
- Ranunculus palustris, folio sagittato, minori *Sagitta aquatica*, *minor*, *latifo-
lia* C. B. Pin. 194. *Sagitta* J. B. 3. 789. *Sagitta minor* Tabern. Icon. 743.
- Ranunculus palustris, folio sagittato, angustiori. *Sagitta aquatica*, *minor*,
angustifolia C. B. Pin. 194. *Sagitta minor*, *angustifolia* J. B. 3. 790. Ta-
bern. Icon. 744.
- Ranunculus longifolius, palustris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo
folio*, *maximus*, *Lingua Plinii* J. B. 3. App. 865. *Ranunculus lanceatus*,
major Tabern. Icon. 48.
- Ranunculus flammeus, latiori Plantaginis folio, marginibus pilosis Pluk.
Almag. Bot.
- Ranunculus longifolius, palustris, minor C. B. Pin. 180. *Ranunculus longi-
folius*, *aliis Flammula* J. B. 3. App. 864. *Flammula* *Ranunculus* Dod.
Pempt. 432.
- Ranunculus palustris, serratus C. P. Pin. 180. *Flammula* *Ranunculus*, *folio
serrato* Dod. Pempt. 432.
- Ranunculus flammeus, Bayonensis Park. Theat. 1214.

Ranunculus flammeus , flore albo , minor Park. Theat. 1214.

Ranunculus Gramineo folio, flore caudato, feminibus in capitulum spicatum congestis. *Holosteo affinis*, cauda muris C. B. Pin. 190. *Mjosuros* J. B. 3. 512. *Cauda murina* Dod. Pempt. 112.

Ab eo genere excludi debent. *Ranunculus nemorosus*, *Thalictri folio* C. B. Pin. 178. *Ranunculus nemorosus*, *Muschatellina dictus* C. B. Pin. 178. ad *Moschatellinam* revocandus. *Ranunculus aquaticus*, *Cotyledonis folio* C. B. Pin. 180. ad *Hydrocotylen* amandandus.

Ranunculus à Ranis, quòd plurimæ ejus generis species locis aquosis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo & multicuspidi, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F fere globosum, cujus semina G in capitulum dolii æmulum, colliguntur. Tab. 150.

Filipendulæ species sunt.

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula* J. B. 3. Part. 2. 189. Dod. Pempt. 56. *Filipendule.*

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr.* 85.

Ab eo genere excludi debent, *Filipendula montana*, flore *Pediculariæ* C. B. Pin. 163. & *Filipendula montana*, altera C. B. Pin. 163. qua *Pediculariæ* species sunt.

Filipendula à radicibus tuberosis, è filo quasi pendentibus nomen habet: differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematitis.

CLEMATITIS est plantæ genus, flore A, B, C, rosaceo, quaternis scilicet petalis D plerumque constante, & calycis experte: ex floris meditullio surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur semina G, in tenue capillamentum H quasi plumatum desinentia. Tab. 150.

Clematitis species sunt.

Clematitis sylvestris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia*, *dentata* J. B. 2. 125. *Vitalba* Dod. Pempt. 404. *Herbe aux guenx.*

Clematitis sylvestris, latifolia, foliis non incisis. *Clematis latifolia*, *integræ* J. B. 2. 125.

Clematitis peregrina, foliis Pyri incisis C. B. Pin. 300. *Clematis Bœtica Clusio* J. B. 2. 226. *Clematis altera*, *Bœtica Clus. Hist.* 123.

Clematitis sive Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula scandens*, *tenuifolia*, *alba* J. B. 2. 227. *Flammula* Dod. Pempt. 404.

- Clematidis maritima, repens C. B. Pin. 300. Prodr. 135.
 Clematidis sive Flammula surrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta* C. B. Pin. 300. *Flammula altera* Dod. Pempt. 405.
 Clematidis surrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturius florens* C. B. Pin. 300.
 Clematidis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. Prodr. 135. *Clematis carulea, serrato folio* J. B. 2. 129. *Clematide cruciata, Alpina* Pon. Bald. Ital. 175.
 Clematidis cærulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore cæruleo, surrecta* J. B. 2. 129. *Clematis cærulea, Pannonica* Clus. Hist. 123.
 Clematidis erecta, alba C. B. Pin. 300.
 Clematidis cærulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula flore cæruleo, scandens* J. B. 2. 128. *Clematis altera* Dod. Pempt. 406.
 Clematidis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula flore, purpureo, scandens* J. B. 2. 128. *Clematis purpurea* Tabern. Icon. 882.
 Clematidis cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno* Clus. Cur. post. in fol. 7.
 Clematidis purpuro-cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis purpurea, flore pleno, scandens* J. B. 2. 129. *Clematidis peregrina, purpurea, flore pleno* Eyst.
 Clematidis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematis peregrina, incarnata, plena* Eyst.
 Clematidis Hispanica, surrecta, altera, & humilior, flore albicante H. R. Par.
 Clematidis tenuifolia, Lusitanica, flosculis cæruleis.
 Ab eo genere excludi debent; *Clematis trifolia, flore roseo clavato* C. B. Pin. 301. *quæ Granadilla species est & Clematis Daphnoides, quæ Pervinca appellatur.*
 Clematidis à voce Græca κλήμα κλήματος, *Palmes, Virga Vitea*, quasi diceret plantam sarmentosam.

G E N U S VI.

Caryophyllata. Benoîte.

CARYOPHYLLATA est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet pétalis in orbem positis constante è divisuris calycis C monophylli & pelviformis prodeuntibus: pistillum autem D quod surgit ex ejus medietate ab it in fructum E F ferè globosum, in quo plurima semina G I colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ species sunt.

- Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo* J. B. 2. 398. *Vulgaris Caryophyllata* Lob. Icon. 693.
 Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata sylvestris* Fuchs. Hist. 385.
 Caryophyllata foliis Hæderæ terrestris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata in Tabern. Hist. 334.*

- Caryophyllata Virginiana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat. *Caryophyllata Virginiana, alba* Par. Bat.
- Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, striato* F. B. 2. 398. *Septentrionalium rotundifolia, paposo flore Caryophyllata* Lob. Icon. 694.
- Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, sive duplici H. Edinb. & Scot. Illust. 15.
- Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, secundo primi, tertio secundi calyci innato Scot. Illust. 15.
- Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij* Clus. ciiij.
- Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.
- Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo* Mor. H. R. Bles.
- Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par.
- Caryophyllata Pyrenaica, amplissimo & rotundiori folio, nutante flore.
- Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno* F. B. 2. 398. *Caryophyllata montana* Dod. Pempt. 137.
- Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.
- Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.
- Caryophyllata Alpina, minor C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima specie* Pon. Bald. Ital. 203.
- Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di secunda specie* Pon. Bald. Ital. 205.
- Caryophyllata Alpina, Chamedryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 432. *Chamadrys Alpina, Cisti flore* C. B. Pin. 248. *Chamadrys Alpina, flore Fragariae albo* F. B. 3. 290. *Chamadrys iij sive montana* Clus. Hist. 351.
- Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio verò feminis formâ
- Caryophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

G E N U S VII.

Fragaria. Fraister.

F R A G A R I A est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis Tab. 152.
 B in orbem positis constante: ex cujus calyce C multifido surgit pistillum
 D, quod deinde abit in fructum E ferè globosum vel ovato-acuminatum,
 cujus plicentæ F modò carnosæ, modò siccæ adhærescunt multa semina G.
 His notis addenda sunt folia terna H summo pediculo I insidentia.

Fragariæ species sunt.

Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga rubra* F. B. 2. 394.
Fragaria & Fraga Dod. Pempt. 672.

Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

- Fragaria fructu albo C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba* J. B. 2. 394.
Fragum album Tabern. Icon. 119.
- Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fræga fructu magno*
Eyst. Capitons.
- Fragaria foliis hispida C. B. Pin. 327: *Tertium Fragariæ genus* Trag. 500.
- Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragariæ genus in Al-*
pibus Bargeis, bis in anno fructificans Casalp. 554.
- Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore* Gesn.
- Fragaria fructu rotundo, suavissimo, flore duplici H. R. Par.
- Fragaria peregrina, hirsuta, fructu rubro, moschato H. R. Par.
- Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 186.
- Fragaria flore viridi. *Fragaria arborea, con flore herbaceo* Zan. 97.
- Fragaria sterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria sylvestris, minimè vesca sive sterilis*
Lob. Icon. 698. Fragaria non fragifera vel non vesca J. B. 2. 395.
- Fragaria sterilis, flore pleno Mentz. Pug.
- Fragaria sterilis, flore pleno, Botryoide Mentz. Pug.
- Fragaria sterilis, sylvestris, sericea seu incana Mor. Hist. Oxon. Part. 2.
 187. *Fragariæ affinis sericea, incana* C. B. Pin. 327. *Pentaphylli effigie*
Leucas quibusdam J. B. 2. 598. *incana Pentaphylli effigie, an Leucas*
Dioscoridis Adv. 307.
- Fragaria sterilis, incana H. R. Par.
- Fragaria sterilis, Alpina, caulescens H. R. Par. *Fragaria Pentaphylli fructu*
Mor. H. R. Bles. Pentaphylloides Fragaria folio Bot. Monsp. App.
- Fragaria sterilis, Alpina, angustifolia.
- Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roseo. *Trifolium Al-*
pinum, argenteum, Persici flore C. B. Pin. 328. *Trifoglio argentato, Alpi-*
no Pon. Bald. Ital. 222.
- Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum*
trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longius radicum, crassiori-
bis & rotundioribus foliis Bocc. Mus. Part. 2. 20. *Heptaphyllum trifolia-*
tum, argenteum, Italicum Ejusd. Tab. 8.
- Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum*
argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicum, saxatile, Sabaudum
Bocc Mus. Part. 2. 20. Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum
Ejusd. Tab. 9.
- Fragaria, à fraganti (ut aiunt) fructus odore.

G E N U S V I I I.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Q U I N Q U E F O L I U M est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce monophyllo & multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum G ferè globosum, in quo multa semina F in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involutum E. His notis addenda sunt folia H plura quàm terna, summo pediculo

diculo I insidentia ; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii species sunt.

Quinquefolium Alpinum , argenteum , erectum , foliis in apice incis. *Pentaphyllum argenteum* , *Alpinum* , flore albo Raii *Hist.* 614.

Quinquefolium album , majus , caulescens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album* , majus *Prodr.* 139.

Quinquefolium album , majus , alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum album* *J. B.* 2. 598. *Quinquefolium* 1 , majus , albo flore *Clus. Hist.* cv.

Quinquefolium album , minus C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium album , minus , alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium* ij, minus , albo flore *Clus. Hist.* cv.

Quinquefolium majus , repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum* sive *Quinquefolium vulgare* , repens *J. B.* 2. 397. *Quinquefolium majus* *Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium minus , repens , luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum parvum* , *hirsutum* *J. B.* 2. 598. *Quinquefolii* iiij , flavo flore , ij species *Clus. Hist.* cvj.

Quinquefolium minus , folio subtrus albicante. *Pentaphyllum minus* , folio *subtrus albicante* *J. B.* 2. 598. *Pentaphyllum minus* , luteum *Adv.* 307.

Quinquefolium minus , repens , lanuginosum , luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolii* iiij , flavo flore , 1 species *Clus. Hist.* cvj. *Pentaphyllum minus* , molli *lanugine pubescens* , flore luteo *J. B.* 2. 598.

Quinquefolium minus , repens , Alpinum , aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum* , splendens , aureo flore *J. B.* 2. 598. *Quinquefolium* iij , aureo flore *Clus. Hist.* cvj.

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum* , foliis *profundè sectis* , *subtris argenteis* , flore luteo *J. B.* 2. 398. *Quinquefolium petraeum* , majus *Tabern. Icon.* 122.

Quinquefolium rectum , luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum* , majus *J. B.* 2. 397. *Quinquefolium alterum* , vulgare *Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium rectum , album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophrasti album* *Tabern. Icon.* 120.

Quinquefolium rectum , majus , tenuius & villosius. *Pentaphyllum rectum* , majus , tenuius , villosius , *Pannonicum* *J. B.* 2. 398.

Quinquefolium minus , flore pallidè luteo. *Pentaphyllum seu Heptaphyllum albo-pallidum seu flore ochroleuco* , *petalis singulis cordatis* *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium Canadense , humilius *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium montanum , erectum , hirsutum , luteum C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium Alpinum , repens , serotinum *Mor. H. R. Bles.*

Quinquefolium Pyrenaicum , folio subtrus argenteo.

Quinquefolium , quasi diceret plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. Tormentille.

TORMENTILLA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo, multifido & pelviformi surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ferè globosum, in quo multa semina G in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involuta F. His notis addenda sunt folia plura quàm terna, summo pediculo insidentia.

Tormentillæ species sunt.

Tormentilla sylvestris C. B. Pin. 326. *Tormentilla* J. B. 2. 598. *Tormentilla* Dod. Pempt. 118.

Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana* Cam. Epit. 685.

Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus, viride, flore aureo, tetrapetalo, radículas in terram è geniculis demittens* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 190.

Tormentilla Cassubica, major. *Pentaphyllum Cassubicum, foliis viridibus, profunde sectis & majus* Par. Bat. *Pentaphyllum foliis viridibus & majus* Flor. Bat.

Tormentilla Cassubica, minor. *Pentaphyllum Cassubicum, foliorum segmentis profunde incis, serratis, & minus* Flor. Bat. *Pentaphyllum Cassubicum, minus* Par. Bat.

Ab eo genere excludenda est *Tormentilla Alpina, folio sericeo* C. B. Pin. 326. ad *Alchimillam* revocanda.

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES est plantæ genus, à Quinquefolio diversum foliorum situ, quæ scilicet summo pediculo nequaquam insident radiorum ordine, sed alio quovis modo disponuntur.

Pentaphylloidis species sunt.

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum* C. B. Pin. 326. *Quinquefolium v, fragiferum* Clus. Hist. cvij.

Pentaphylloides supinum J. B. 2. 398. *Quinquefolio fragifero affinis* C. B. Pin. 326. *Pentaphyllon supinum quorundam, Potentilla facie* Clus. Hist. cvij.

Pentaphylloides argenteum, alatum, seu Potentilla. *Potentilla seu Argentina* J. B. 2. 398. *Argentina* Dod. Pempt. 600.

Pentaphylloides rectum, fruticosum, Eboracense Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 193. *Pentaphylloides fruticosum Raii* Cat. Plant. Angl. Edit. 1677.

Pentaphylloides palustre, rubrum. *Quinquefolium palustre, rubrum* C. B. Pin. 326. *Pentaphyllon vel potius Heptaphyllum flore rubro* J. B. 2. 398. *Quinquefolium palustre sive aquaticum* Tabern. Icon. 122.

Pentaphylloides palustre, rubrum, foliis crassioribus & villosis. *Pentaphyl-*

tum palustre, rubrum, crassis & villosis foliis, Suecicum & Hybernicum Pluk. Phytogr. 212. fig. 2.

Pentaphylloides, quasi planta ad Pentaphyllum, sive Quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum, vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Christophoriana.

CHRISTOPHORIANA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis *Tab. 154.* scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, seu baccam ut plurimum ovatam seminibusque foetam F gemino ordine non raro sibi adhærentibus E.

Christophoriana species sunt.

Christophoriana vulgaris, nostras, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part.

2. 8. *Aconitum racemosum, an Actea Plinio C. B. Pin. 183. Christophoriana Dod. Pempt. 402.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis niveis Mor. Hist. Oxon. Part.

2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris Mor. Hist. Oxon. Part.

2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris, longo pediculo insidentibus Sarrac.

Ab eo genere excludenda est, *Christophoriana Canadensis, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. Panaces ἀρπύριον, sive racemosa Canadensis Corn, 74.*

Christophoriana, quasi Planta Sancti Christophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet *Tab. 154.* petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D seu baccam ferè globosam, mollem, seminibusque foetam F in orbem positis E.

Phytolaccae species sunt.

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemosum, Indicum H. R.*

Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat. 347.

Phytolacca Americana, minori fructu.

P p ij

300 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
Phytolacca à vocibus φύτρον, *Planta & Lacca*, quasi diceret Plantam ex qua
color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.

Aralia.

Tab. 154.

ARALIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis C
in orbem positis constante, calyci B insidentibus, qui deinde abit in fructum
mollem seu baccam D ferè globosam, succulentam, seminibus foetam ple-
rumque oblongis E.

Araliæ speciem unicam novi.

Aralia Canadensis. *Panaces ἀρπιμον*, sive *racemosa Canadensis* Corn. 74.

GENUS IV.

Asparagus. Asperges.

Tab. 154.

AS PARAGUS est plantæ genus, flore A rosaceo, senis plerumque pe-
talis B in orbem positis constante: ex cujus medullio surgit pistillum C quod
deinde abit in fructum mollem, seu baccam D ferè globosam, seminibusque
foetam ut plurimum duris E. His notis addenda sunt folia tenuia.

Asparagi species sunt.

Asparagus sativa C. B. Pin. 489. *Asparagus hortensis & pratensis* J. B. 3. 725.

Asparagus hortensis Dod. *Pempt.* 703.

Asparagus sylvestris, tenuissimo folio C. B. Pin. 490. *Asparagus sylvestris*
Math. 478.

Asparagus maritimus, crassiore folio C. B. Pin. 490. *Asparagus marinus*
Clus. Hist. clxxix J. B. 3. 726.

Asparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda* J. B. 3. 726. *Corruda prior*
Clus. Hist. clxxvij.

Asparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor spinis ad eundem exortum
C. B. Pin. 490. *Corruda altera* *Clus. Hist. clxxvij.*

Asparagus aculeatus, spinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia* *Clus.*
Hist. clxxvij.

Asparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Asparagus aculeatus, maximus, sarmentosus, Zeylanicus H. L. Bat.

Asparagus Hispanicus, aculeis crassioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum siccum.

GENUS I.

Cuminoides.

Tab. 155.

CUMINOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet
petalis B ut plurimum simbriatis in orbem positis & calyci C insidenti-

bus constante, qui calyx deinde abit in semen plerumque oblongum D.

Cuminoidis speciem unicam novi.

Cuminoides vulgare. *Cuminum sylvestre, capitulis globosis* C. B. Pin. 146.

Cuminum sylvestre, primum, valde odoratum, globulosum J. B. 5. Part. 2. 23. *Cuminum sylvestre* Dod. Pempt. 300.

Cuminoides, quasi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circaea.

CIRCAEA est plantæ genus, flore A ex duobus petalis B calyci C etiam Tab. 155. bifolio insidentibus constante: calyx autem abit in fructum D pyriformem, in duo loculamenta E plerumque divisum, semine foeta F ut plurimum oblongo.

Circææ species sunt.

Circaea Lutetiana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circea dicta, major* C. B. Pin. 168. *Ocimastrum verrucarium* J. B. 2. 977.

Circaea Canadensis, latifolia, flore albo.

Circaea minima Col. Part. 2. 80. *Solanifolia Circea Alpina* C. B. Pin. 168.

GENUS III.

Agrimonia. Aigremoine.

AGRIMONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet Tab. 155. petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus. Calyx autem abit in fructum D plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero semine G oblongo ut plurimum foetum E F.

Agrimoniæ species sunt.

Agrimonia officinarum. *Agrimonia seu Eupatorium* J. B. 2. 398. *Eupatorium veterum sive Agrimonia* C. B. Pin. 321. *Agrimonia sive Eupatorium* Dod. Pempt. 28.

Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum* C. B. Pin. 321.

Agrimonia Santonensis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonense seu Blesense, Agrimonia medio modo odorata* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 614

GENUS IV.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet Tab. 155. petalis B in orbem positis constante è divisuris calycis C prodeuntibus. Flos autem D simul & calyx alio calyce E F infundibuliformi & veluti sibrriato excipiuntur; ac deinde calix C abit in fructum G ovato, acuminatum: altero calyce F involutum, semine foetum H plerumque singulari I.

Agrimonoidis speciem unicam novi.

Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimonia similis* C. B. Pin. 321.

Agrimonoides, quasi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

Tab. 156.

ONAGRA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus, è cujus superiori parte quæ fistulosa est, surgit pistillum D, inferiori E in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G dehiscentem, & in quatuor loculamenta H divisum, seminibus fœtum K ut plurimum angulatis, placentæ I affixis.

Onagræ species sunt.

Onagra latifolia. *Lysimachia lutea*, corniculata C. B. Pin. 245.

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lysimachia corniculata non papposa*, Virginiana, major, flore sulphureo H. L. Bar.

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lysimachia Virginiana*, altera, foliis latioribus, floribus luteis, majoribus Cat. Altdorf.

Onagra angustifolia. *Lysimachia angustifolia*, Canadensis, corniculata H. R. Par. *Lysimachia corniculata*, lutea, Canadensis, minor, seu angustifolia Mor. H. R. Bles.

Onagra angustifolia, caule rubro, flore minori.

Onagra Americana, folio Betonicæ, fructu hispido Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ angustioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, frutescens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

Tab. 157.

CHAMÆNERION est plantæ genus, flore AB rosaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem positis constante: Ex cujus meditullio surgit pistillum H non rarè quadrifariam dehiscens I K. Calyx autem D E cylindricus quatuor foliis; FG ut plurimum instructus abit in fructum L in quatuor loculamenta M divisum, quadrifariam etiam apice dehiscentem N, multo semine fœtum P pappis instructo Q, placentæ O affixo quatuor alis seu dissipientis donata.

Chamænerii species sunt.

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lysimachia Chamænerion dicta*, latifolia C. B. Pin. 245. *Lysimachia speciosa* quibusdam, *Onagra dicta siliquosa* F. B. 2. 906. *Onagra* Lugd. 865.

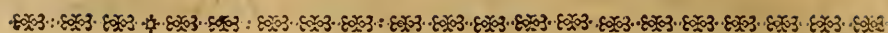
Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lysimachia Chamænerion dicta latifolia*, flore albo C. B. Pin. 245.

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lysimachia Chamænerion dicta*, Alpina C. B. Pin. 245.

Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lysimachia Chamænerion dicta*, angustifolia C. B. Pin. 245. *Pseudolysimachium purpureum*, minus Dod. Pempt. 85. *Lysimachia siliquosa*, speciosa, angustifolia F. B. 2. 907.

- Chamænerion angustifolium , Alpinum , flore albo. *Lysimachia Chamænerion dicta angustifolia* , flore albo C. B. Pin. 245.
- Chamænerion angustifolium , Alpinum , flore variegato. *Lysimachia Alpina* , angustifolia , flore albo , striato lineis purpureis H. R. Par.
- Chamænerion villosum , magno flore violaceo. *Lysimachia siliquosa* , hirsuta , magno flore C. B. Pin. 245. *Lysimachia siliquosa* 1 Tabern. Icon. 855.
- Chamænerion villosum , magno flore purpureo. *Lysimachia siliquosa* , hirsuta , magno flore purpureo C. B. Pin. 245. *Lysimachia siliquosa* , hirsuta , majore flore purpureo J. B. 905.
- Chamænerion villosum , majus , parvo flore. *Lysimachia siliquosa* , hirsuta , major , parvo flore C. B. Pin. 245. *Lysimachia siliquosa* , hirsuta , flore minore J. B. 2. 906. *Lysimachia siliquosa* , ij Tabern. Icon. 855.
- Chamænerion villosum , minus , parvo flore. *Lysimachia siliquosa* , hirsuta , minor , parvo flore C. B. Pin. 245.
- Chamænerion Alpinum , foliis ad nodos ternis. *Lysimachia siliquosa* , purpurea , Alpina , trifoliata Bocc. Mus. Part. 2. 22. Tab. 5.
- Chamænerion Alpinum , foliis splendentibus , denticularis. *Lysimachia Alpina* , glabra , ramosa , *Viole surrecte foliis splendentibus* Bocc. Mus. Part. 2. 32. Tab. 16.
- Chamænerion Alpinum , minus , Brunellæ foliis. *Lysimachia siliquosa* , nana , *Prunellæ foliis acutis* Bocc. Mus. Part. 2. 161. *Lysimachia Prunellæ foliis* Ejusd. Tab. 108.
- Chamænerion glabrum , majus. *Lysimachia siliquosa* , glabra , major C. B. Pin. 245. *Pseudolysimachium purpureum* , i Dod. Pempt. 85.
- Chamænerion glabrum , majus , flore albo. *Lysimachia siliquosa* , glabra , major , flore albo C. B. Pin. 245.
- Chamænerion Siculum , glabrum , majus & nitidum , Amygdali folio. *Lysimachia pulchra* , Amygdali folio nitido , rubente caule , flore magno , purpureo H. Cathol.
- Chamænerion glabrum , minus. *Lysimachia siliquosa* , glabra , minor C. B. Pin. 245. *Lysimachia minor* Tabern. Icon. 854.
- Chamænerion glabrum , minus , flore albo. *Lysimachia siliquosa* , glabra minor , flore albo C. B. Pin. 245.
- Chamænerion angustifolium , glabrum. *Lysimachia siliquosa* , glabra , angustifolia C. B. Pin. 245. *Lysimachia siliquosa* , minor Tabern. Icon. 856.
- Chamænerion Origani folio. *Lysimachia siliquosa* , glabra , minor , latifolia , nostras Raii Hist. 862.
- Chamænerion à vocibus Græcis χαμαί humi , & νέριον Nerion , quasi Nerion humile.

CLASSIS VII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, rosaceo, umbellato.

Tab. 158.

FLOS polypetalos, rosaceus A qui plurimis petalis B in orbem positus constat, **U**MBELLATUS dicitur, si ejus calyx C abeat in fructum E ex duobus seminibus D D compositum, sibi invicem adhærescentibus cum viridia sunt, sed disjunctis cum ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæsalpino, J. Bauhino, cæterisque proprium est ut singuli pediculo G insideant & in capitula quædam H colligantur, pediculis longioribus I innixa, quæ demum ex eodem orta fastigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres solem à vultu arcere solent) adinstar disponantur K. Figuræ M & L semina quæ his floribus succedunt, eodem ordine digesta exhibent. Clariss. Raius, in cujus sum opinione, circinationem hanc in umbelliferis non requirit, nec profectò necessaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipso flore rosaceo, sive circinato, sive aliter disposito, modò ejus calyx abeat in duo semina.

Hist. 406.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinato dispositis, quorum calyx abit in duo semina exigua & striata.

GENUS I.

Ammi.

AMMI est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positus & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E E compositum, exiguis I, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia F oblonga & angusta, costæ G per conjugationes innascentia, ultimo impari claudente.

Ammeos species sunt.

Ammi majus C. B. Pin. 159. *Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, semine minus odgrato* J. B. 3. Part. 2. 27. *Ammi vulgare* Dod. Pempt. 301.

Ammi

Tab. 159.

- Ammi majus*, foliis plurimum incisís & nonnihil crispis C. B. Pin. 159.
Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii* Lugd. 696.
Eryngium arvense, foliis ferra similibus C. B. Pin. 386. *Cribrum quar-*
tum Mathioli, umbelliferum J. B. 3. Part. 2. 195. *Eryngium quartum*
 Dod. Pempt. 732.

G E N U S I I .

Apium. Persil.

AP I U M est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis ^{Tab. 160.}
 scilicet petalis D constante æqualibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus F compositum, exiguis G, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia in alas divisa seu costæ ramosæ innascentia.

Apium species sunt.

Apium hortense seu *Petroselinum* vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis* quod vulgo *Petroselinum*, palato gratum, planum J. B. 3. Part. 2. 97. *Apium hortense* Dod. Pempt. 694.

Apium vel *Petroselinum crispum* C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis*, quod vulgo *Petroselinum*, palato gratum, crispum J. B. 3. Part. 2. 97. *Apium crispum*, *Apium multifolium* Tabern. Icon. 90.

Apium hortense, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortense*, magnum, vulgari *hortensi* sive *Petroselino* vocato, sapore idem, sive *Anglicanum* quibusdam J. B. 3. Part. 2. 99.

Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium sive Petroselinum Macedonicum multis* J. B. 3. Part. 2. 102. *Petroselinum Macedonicum* ex *Lobelio* Dod. Pempt. 697. *Persil de Macedoine*.

Apium Lusitanicum, rotundifolium.

Apium Pyrenaicum, *Thapsiæ* facie. *Seseli Pyrenaicum*, *Thapsiæ* facie D. *Fagon* Schol. Bot. Par. Bat.

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, majori. *Anisum Herbariis*, semine majori C. B. Pin. 159. *Anisum veteribus* J. B. 3. Part. 2. 92. *Anisum vulgare* Clus. Hist. ccij. *Anis*.

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, minori. *Anisum Herbariis*, semine minori C. B. Pin. 159.

Apium palustre & *Apium officinarum* C. B. Pin. 154. *Apium vulgare*, ingratius J. B. 3. Part. 2. 100. *Eleoselinum* Dod. Pempt. 695. *Ache*.

Apium dulce, *Celeri* Italorum H. R. Par. *Selinum sive Apium dulce* Park. Theat. 926. *Celeri*.

Apium palustre, minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bat.

Apium ab *Apibus*, quæ *Apio* seu *Petroselino* delectantur.

GENUS III.

Cicuta. Ciguë.

CICUTA est plantæ genus, flore A rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E ferè globosum, ex duobus seminibus F compositum exiguis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis.

Cicutæ species sunt.

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt. 46 v. J. B. 3. Part. 2. 175.*

Cicuta major, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroselinio similis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B. 3. Part. 2. 179. Cicutaria fatua Lob. Icon. 280.*

Cicuta dicitur quòd internodiis sit cavis & fistulosis: nam (ut docet Ser-vius) in Cannis Calamisve quod interceptum est inter duos nodos, Cicu-ta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

CARVI est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus F compositum exiguis, longiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G tenuiter laciniata, costæ H per conjugationes innascentia.

Carvi species sunt.

Carvi Cæsalp. 291. *Cuminum pratense, Carvi officinarum C. B. Pin. 158. Ca-ros J. B. 3. Part. 2. 69. Carum Dod. Pempt. 299.*

Carvi foliis tenuissimis, Asphodeli radice. *Daucus pratensis, Millefolii pa-lustris folio C. B. Pin. 150. Daucus pratensis Dalechampii, folio Millefo-lii J. B. 3. Part. 2. 9. Daucus pratensis Dalechampii Lugd. 718.*

Carvi à Cariâ Asiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis suæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

PHELLANDRIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum exiguis, hinc gibbis F, leviter striatis, inde verò planis G. Phellandrii species sunt.

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria palustris tenuifolia C. B. Pin. 161. Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B. 3. Part. 2. 183.*

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpurascente. *Meum Alpinum*, umbellâ purpurascente C. B. Pin. 148. *Mutelina Cam. Epit.* 8. J. B. 3. Part. 2. 66.

GENUS VI.

Bulbocastanum. Terre-noix.

BULBOCASTANUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc striatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda est radix carnosa & tuberosa G, H. Tab. 161.

Bulbocastani species sunt.

Bulbocastanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocastanum* J. B. 3. Part. 2. 30. *Bulbocastanon* Dod. Pempt. 334.

Bulbocastanum minus, saxatile, Peucedani folio, *Cyminum bulbosum* Col. Part. 2. 20.

Bulbocastanum majus, Alpinum, Pastinacæ folio.

Bulbocastanum tenuiter inciso folio, Lusitanum V. Lusit.

Bulbocastanum, quasi diceret bulbum ad Castaneam accedentem.

GENUS VII.

Daucus.

DAUCUS est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis, & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E subrotundum ex duobus seminibus F compositum, villis ciliorum æmulis instructum & cinctum G. Tab. 162.

Dauci species sunt.

Daucus sativus, radice luteâ. *Pastinaca tenuifolia*, sativa, radice luteâ C. B. Pin. 151. *Pastinaca sativa sive Carota lutea* J. B. 3. Part. 2. 64. *Pastinaca tenuifolia*, sativa Dod. Pempt. 678.

Daucus radice & umbellâ luteis. *Pastinaca tenuifolia*, radice & umbellâ luteâ Mor. H. R. Bles.

Daucus sativus, radice Aurantii coloris. *Pastinaca tenuifolia*, sativa, radice Mali Aurantii coloris H. Edinb.

Daucus sativus, radice albâ. *Pastinaca tenuifolia*, sativa, radice albâ C. B. Pin. 151. *Pastinaca sativa sive Carota alba* J. B. 3. Part. 2. 64.

Daucus sativus, radice atro-rubente. *Pastinaca tenuifolia*, sativa, radice atro-rubente C. B. Pin. 151. *Pastinaca sativa sive Carota rubra* J. B. 3. Part. 2. 64. *Pastinaca sativa*, rubens Dod. Pempt. 678.

Daucus vulgaris Clus. Hist. excviiij. *Pastinaca tenuifolia*, sylvestris Diocoridis, vel *Daucus officinarum* C. B. Pin. 151. *Pastinaca sylvestris*, sive *Staphylinus Græcorum* J. B. 3. Part. 2. 62.

Daucus maritimus, lucidus. *Pastinaca tenuifolia*, marina, foliis obscure virentibus & quasi lucidis. Bot. Monsp.

308. INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Pastinaca tenuifolia, lucida, gummi manans* Bocc. *Mus. Part. 2. 30. Tab. 20.*
 Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.
 Daucus Hispanicus, umbellâ maximâ.
 Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Pastinaca tenuifolia, Cretica, umbella radiis Gingidii longioribus* Mor. *Umb. Tab. iv.*
 Daucus annuus, ad nodos floridus. *Caucalis nodoso echinato semine* C. B. *Pin. 153 Prodr. 80. in Math. 404. Caucalis nodoso echinato semine, Anthriscoco hispido affinis, si non ejus varietas* J. B. 3. *Part. 2. 83.*
 Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis semine aspero, flosculis rubentibus* C. B. *Pin. 153. Prodr. 80. Anthriscus quorundam, semine aspero, hispido* J. B. 3. *Part. 2. 83.*
 Daucus annuus, minor, floribus albis. *Anthriscus quorundam, semine aspero, hispido, umbellis albicantibus* J. B. 3. *Part. 2. 83.*

G E N U S VIII.

Sium. Berle.

SIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante plerumque æqualibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D subrotundum, ex duobus seminibus E compositum, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt: folia G per conjugationes costæ H innascentia, ultimo impari claudente K.

Sii species sunt:

- Sium sive Apium palustre, foliis oblongis C. B. *Pin. 154. Sium umbelliferum.* J. B. 3. 172. *Sium* Dod. *Pempt. 589.*
 Sium palustre, alterum, foliis serratis.
 Sium latifolium C. B. *Pin. 154. Sium medium, Pastinaca palustris* Tabern. *Icon. 78. Sium maximum, latifolium* J. B. 2. 175.
 Sium foliorum conjugationibus laciniatis.
 Sium umbellatum, repens Ger. *Emac. 258.*
 Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. *Umb. 63.*
 Sium arvense sive segetum. *Selinum sii. foliis* Ger. *Emac. 1018. Selinum segetale* Park. *Theat. 932.*
 Sium aromaticum; Sison officinarum. *Sison sive officinarum Amomum* J. B. 3. *Part. 2. 107. Sison quod Amomum officinis nostris* C. B. *Pin. 154. Petroselinum Macedonicum Euchsii* Dod. *Pempt. 697.*

G E N U S IX.

Sisarum. Cheroi.

SISARUM est plantæ genus, flore A rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus compositum, angustis E, hinc gibbis F & striatis, inde verò planis. His notis addendæ sunt radices H. N. apiformes ab uno capite G pendentes.

Sifarî speciem unicam novi.

Sifarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Sifarum multis* J. B. 3. Part. 2. 153.

Sifarum Dod. Pempt. 681.

Sifarum radicis formâ differt à Bulbocastano, Sio & Tragofelino.

GENUS X.

Tragofelinum. *Boucage.*

TRAGOSELINUM est plantæ genus, flore A rosáceo & umbellato, Tab. 163. plurimis scilicet petalis B constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positus, & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus D, E compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis F.

Tragofelini species sunt.

Tragofelinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ* C. B. Pin. 159. *Saxifragia Hircina, major* J. B. 3. Part. 2.

109. *Tragofelinum majus. Pimpinella major* Tabern. Icon. 88.

Tragofelinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente* C. B. Pin. 159.

Tragofelinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera* C. B. Pin. 159. *Saxifragia Hircina, minor, foliis Sanguisorba* J. B. 3. Part. 2.

111. *Tragofelinum minus. Pimpinella minor* Tabern. Icon. 88.

Tragofelinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor* C. B. Pin. 160. *Saxifragia Hircina, minima. Pimpinella crispa* Tragi J. B. 3. Part. 2. 113. *Saxifraga parva* Dod. Pempt. 315.

Tragofelinum Africanum, altissimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana* Bot. Monsp. App.

Tragofelinum à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & σελίνον *Selinum*: quasi diceres *Selinum Hircinum*.

GENUS XI.

Bupleurum.

BUPLEVRUM est plantæ genus, flore A rosáceo & umbellato, plu- Tab. 163. rimis scilicet petalis B constante in orbem positus & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E, F compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis. His notis addenda sunt folia simplicia, alternè in caulibus posita.

Buplevri species sunt.

Bupleurum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera sive rigidior* J. B. 3. Part. 2. 200. *Bupleurum alterum, latifolium* Dod. Pempt. 633.

Bupleurum folio subrotundo, sive vulgatissimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ* J. B. 3. Part. 2. 200. *Bupleurum angustifolium* Tabern. Icon. 872.

Bupleurum annuum, angustifolium Bot. Monsp. *Bupleurum angustifolium* Dod. Pempt. 633. *Auricula Leporis* Gesn. Hist. Anim. Cap. de Lepo-

- re 630. *Buplevrum minus, angustifolium, Monspeliense Raii Hist.* 474.
- Buplevrum annuum, minimum, angustifolium H. R. Monsp. Perfoliata minor, angustifolia, Buplevri folio C. B. Pin.* 277. *Perfolium angustifolium, montanum Col. Part.* 1. 247. *Auricula Leporis affinis Odontitis lutea Valerandi & Dalechampii J. B. 3. Part.* 2. 201.
- Buplevrum angustissimo folio C. B. Pin.* 278. *Auricula Leporis minima J. B. 3. Part.* 2. 201. *Buplevrum minimum Col. Part.* 1. 247.
- Buplevrum angustissimo folio, alterum H. R. Par.*
- Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. Perfoliata vulgarissima sive arvensis C. B. Pin.* 277. *Perfoliata simpliciter dicta, annua vulgaris J. B. 3. Part.* 2. 198. *Perfoliata Dod. Pempt.* 164. *Perce-feuille.*
- Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. Perfoliata crispa seu muscosa Cam. Hort. Icon.* xxxvii.
- Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. Perfoliata annua, longioribus foliis J. B. 3. 198. Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin.* 277. *Prod.* 130.
- Buplevrum montanum, latifolium. Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin.* 277. *Perfoliata montana Cam. Hort. Icon.* xxxvii.
- Buplevrum montanum, flosculis exiguis. Perfoliata montana, flosculis parvis C. B. Pin.* 277.
- Buplevrum Alpinum, latifolium, minus. Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.
- Buplevrum Alpinum, angustifolium, majus. Perfoliata Alpina, angustifolia, major, sive folio anguloso C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.
- Buplevrum Alpinum, angustifolium, medium. Perfoliata Alpina, angustifolia, media C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B. 3. Part.* 2. 198.
- Buplevrum Alpinum, angustifolium, minus. Perfoliata Alpina, angustifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.
- Buplevrum montanum, Gramineo folio. Perfoliata Alpina, angustifolia, minima vel Buplevrum angustifolium, Pyrenaicum C. B. Pin.* 277. *Prodr.* *Perfoliata minor, foliis Gramneis J. B. 3. 199.*
- Buplevrum arborescens, Salicis folio. Seseli Ethiopicum, Salycis folio C. B. Pin.* 161. *Seseli Ethiopicum, fruticosum, folio Periclymeni J. B. 3. Part.* 2. 197. *Seseli Ethiopicum frutex Dod. Pempt.* 312.
- Buplevrum Hispanicum, arborescens, Gramineo folio. Buplevrum fruticans, angustifolium, Hispanicum Barr. Icon.*
- Buplevrum Hispanicum, fruticosum, aculeatum, Gramineo folio.*
- Buplevrum Lusitanicum, Gramineo, longiori & rigidissimo folio.*
- Buplevrum à vocibus Græcis Βοδὶς Bos & πλεδρον Costa, latus; quòd Boves eâ comestâ rumpi existimarint: unde Buplevrum à Buprestis apud Plinium non differre videtur, & ipsum nomen, inquit Plinius, indicio est Bourn certè venenum esse, quòd dissilire degustatâ sentitur. Alii tamen volunt Plinii Buprestim insectum esse non plantam.*

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina angusta, oblonga & satis crassa.

GENUS I.

Fœniculum. *Fenouil.*

FOENICULUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, pluri- Tab. 164.
mis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum oblongis, crassiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis F. His notis addenda sunt folia G in lacinias capillaceas divisa, costæ H innascentia.

Fœniculi species sunt.

Fœniculum vulgare, minus, acriori & nigriori semine J. B. 3. Part. 2. 2.

Fœniculum vulgare, Italicum, semine oblongo, gustu acuto C. B. Pin. 147. Fœniculum sive Maratrum vulgatius Adv. 347.

Fœniculum vulgare, Germanicum C. B. Pin. 147. *Fœniculum Dod. Pempt. 297.*

Fœniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Fœniculum dulce, majore & albo semine J. B. 3. Part. 2. 4. *Fœniculum dulce*

C. B. Pin. 147. Fœniculum sive Maratrum vulgatius, dulce Lob. Icon. 775.

Fœniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Fœniculum semine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Fœniculum rotundum, flore albo J. B. 3. Part. 2. 5. Fœniculum rotundum Tabern. Icon. 67.*

Fœniculum tortuosum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seseli Massiliense, Fœniculi folio, quod Dioscoridis censetur C. B. Pin. 161. Seseli Massiliense, folio Fœniculi crassiore Lob. Icon. 785.*

Fœniculum sylvestre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin. 148. Meum alterum, Italicum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 15. Spurium Meum, alterum, Italicum Lob. Icon. 778.*

Fœniculum sylvestre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Mathioli tenuifolia & umbellifera J. B. 3. Part. 2. 18.*

Fœniculum sylvestre, humilius, Peucedani folio. *Caucalis folio Peucedani C. B. Pin. 153. Caucalis Anglica Tabern. Icon. 97.*

Fœniculum sylvestre, glauco folio. *Daucus glauco folio, similis Fœniculo tartuoso J. B. 3. Part. 2. 16.*

Fœniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin. 151. Visnaga J. B. 3. Part. 2. 31. Gingidium alterum Dod. Pempt. 702.*

Fœniculum altissimum, sphaerocephalon. *Hippomarathrum sphaerocephalon P. Alp. Exot. 198.*

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum semine longiore* C. B. Pin. 146. *Cuminum sive Cyminum sativum* J. B. 3. 22. *Cuminum Dioscoridis* Lob. Icon. 742.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum, semine villoso. *Cyminum sive Cuminum, seminibus villosis* Raii Hist. 433.

Fœniculum annuum, Origani odore. *Ammi parvum, foliis Fœniculi* C. B. Pin. 159. *Ammi semine tenuissimo & odoratissimo* J. B. 3. Part. 2. 25. *Ammi perpusillum* Lob. Icon. 725.

Fœniculum Lusitanicum, minus, annuum, Anethi odore. *Anethum segetum* V. Lusit.

Fœniculum Lusitanicum, minimum, acre. *Ammoides* C. B. Pin. 159. *Ammi pusillum* Casalp. 286.

Fœniculum minimum, patulum. *Daucus montanus, multifido folio, Seleni semine* C. B. Pin. 150. *Selinum montanum, pumilum* Clus. Hist. cc.

Fœniculum palustre, minimum. *Sium minimum, umbellatum* Par. Bat.

Fœniculum, ut ait C. Bauhinus, dicitur quòd satum magno cum fœnore semen reddat : vel potiùs Græcorum more, quòd quasi Fœnum in hymes arefactum ac marcidum reponatur.

G E N U S II.

Meum.

MEUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum, oblongis, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G tenuissimè lacinata, costæ H inascentia : qua in re non differt à Fœniculo, & *Fœniculum Alpinum, perenne, capillaceo, folio, odore medicato* lubens ipsum appellarem, nisi Mei nomen longo usu comprobatum esset.

Mei speciem unicam novi.

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare sive radix Ursina* J. B. 3. Part. 2. 11. *Meum* Dod. Pempt. 305.

G E N U S III.

Oenanthe.

OENANTHE est plantæ genus flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E, L ex duobus seminibus compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G M, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos desinentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenantes species sunt

Oenanthe Apii folio C. B. Pin. 162. *Oenanthe sive Filipendula Monspessulana, folio Apii* J. B. 3. Part. 2. 190. *Filipendula tenuifolia* Tabern. Icon. 141.

Oenanthe maritima, Apii nigriore & crassiore folio H. R. Monsp.

Oenanthe

- Oenanthe Lusitanica, Apii folio & odore.
 Oenanthe Charophylli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe succo viroso*, *Cicuta facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193.* *Oenanthe Cicuta facie, succo viroso, crocco Lob. Icon. 730.*
 Oenanthe Charophylli folio H. R. Monsp.
 Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2 191.
 Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon. 142.*
Oenanthe sive Filipendula aquatica J. B. 3. Part. 2. 191.
 Oenanthe sive Filipendula aquatica, altera J. B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe sive Filipendula folio Ruta Ejusd. ibid. Filipendula palustris, Ruta palustris Tabern. Icon. 142.*
 Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Oenanthe Cretica Pon. Bald. Ital. 213.*
 Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.
 Oenanthe Lusitanica, semine crassiore, globofo.
 Oenanthe, à vocibus Græcis, à *Vitis*, & *ἄλως* *Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem Vitis æmuletur,

G E N U S I V .

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis ^{Tab. 167.} scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum oblongis, crassiusculis, Apii semine majoribus, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G H alata, in partes satis amplas divisa.

Angelicæ species sunt.

- Angelica sylvestris, minor sive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, repens. J. B. 3. Part. 2. 145.* *Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon. 83.*
 Angelica Acadiensis, flore luteo H. R. Par. 55.
 Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Ligusticum quorundam, foliis Angelicæ J. B. 3. Part. 2. 147 ?*
 Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Ligusticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophrasti C. B. Pin. 157 ? Ligusticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part. 2. 122.* *Levisicum vulgare Dod. Pempt. 311.* *Laserpitium Ang. Ache de montagne.*
 Angelica pratensis, Apii folio. *Seseli pratense, Silaus fortè Plinio C. B. Pin. 162.* *Silaum quibusdam, flore luteo J. B. 3. Part. 2. 170.* *Siler alterum, pratense Dod. Pempt 310.*
 Angelica pratensis, altera, Apii folio.
 Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegiæ folio C. B. Pin. 157.* *Ligusticum Rauwolfii, foliis Aquilegiæ J. B. 3. Part. 2. 148.*
 Angelica Canadensis, tenuifolia, Asphodeli radice.

314 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
 Angelica Canadensis, foliis quasi præmorsis & in tenue Capillamentum ab-
 euntibus, foliolo donatum.
 Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

G E N U S V.

Astrantia.

ASTRANTIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, apice plerumque reflexo, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus H compositum, quæ singula calyptrâ F, G, I striatâ crispâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K colliguntur, coronâ cinctum L foliaceâ. Figura D calycem exhibet quorundam florum, qui steriles sunt.

Astrantiæ species sunt.

Astrantia major, coronâ floris purpurascente. *Astrantia major* Mor. Umb. 7. *Helleborus niger*, *Sanicula folio*, major C. B. Pin. 186. *Sanicula fœmina*, quibusdam, aliis *Elleborus niger* J. B. 3. 638. *Veratrum nigrum* Dioscoridis Dod. Pempt. 387.

Astrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger*, *Sanicula folio*, major, flore albo, montis aurei H. R. Par.

Astrantia minor, Mor. Umb. 7 *Helleborus Sanicula folio*, minor C. B. Pin. 186. *Helleborus minimus*, *Alpinus*, *Astrantia flore* Bocc. Rarior. Plant. 9.

G E N U S V I.

Chærophyllum: Cerfeuil.

CHÆROPHYLLUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, inæqualibus & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum EH, ex duobus seminibus compositum FI rostratum æmulis, non striatis, nunc lævibus G, nunc asperis KL, hinc gibbis, inde verò planis.

Chærophylli species sunt.

Chærophyllum sativum C. B. Pin. 152. *Chærophyllon* J. B. 3. Part. 2. 75. *Cherifolium* Dod. Pempt. 700.

Chærophyllum sylvestre, perenne, Cicutæ folio. *Myrrhis sylvestris*, seminibus lævibus C. B. Pin. 160 *Myrrhis Fuchs.* Hist. 525.

Chærophyllum sylvestre, seminibus brevibus, hirsutis. *Myrrhis sylvestris*, seminibus asperis C. B. Pin. 160. *Myrrhis*, *sylvestris*, *nova*, *Æquicolorum* Col. Part. 1. 112.

Chærophyllum Siculum, Sophiæ foliis, semine villoso. *Dauco secundo*, *Siciliano*, *con foglio di Sophia* Zan. 80.

Chærophyllum sylvestre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodosa*, *annua*, *semine aspero* Mor. H. R. Bles.

Chærophyllum à vocibus Græcis χαίρω gaudeo, & φυλλον folium, quasi planta foliis gaudens.

GENUS VII.

Myrrhis.

MYRRHIS est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis *Tab. 166.* scilicet petalis B, C constante, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus compositum E, H, I, rostri avium æmulis, striatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis.

Myrrhidis species sunt.

Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno semine longo, sulcato* J. B. 3. Part. 2. 77. *Myrrhis* Dod. Pempt. 701.

Myrrhis annua, semine striato, lævi Mor. Umb. 44. *Charophyllum sylvestre* C. B. Pin. 152. *Anthriscus Plinii quibusdam, semine longo Cicutaria vel Charophylli* J. B. 3. Part. 2. 70. *Cresolium sylvestre, Onoselinum Tabern. Icon. 94.*

Myrrhis perennis, alba, minor, foliis hirsutis, semine aureo Mor. Umb. 66.

Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.

Myrrhis tuberosa, nodosa, Conyophillon Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulbosa* C. B. Pin. 161. *Myrrhis odorata, bulbosa* J. B. 3. Part. 2. 183. *Myrrhis Cicutaria Tabern. Icon. 98.*

Myrrhis annua, semine striato, villoso, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuissimis* C. B. Pin. 150. *Daucus Creticus, semine hirsuto* J. B. 3. Part. 2. 56. *Daucus Creticus Tabern. Icon. 75.*

Myrrhis palustris, latifolia, alba. *Cicutaria palustris, latifolia, alba* C. B. Pin. 161. *Cicutaria alba* Lugd. 789.

Myrrhis palustris, latifolia, rubra. *Cicutaria palustris, latifolia rubra* C. B. Pin. 161. *Cicutaria latifolia, hirsuta* J. B. 3. Part. 2. 182. *Cicutaria rubra* Lugd. 789.

Myrrhis montana, Daucoides, semine longiori.

Myrrhis annua, Lusitanica, semine villoso, Pastinacæ sativæ folio.

Myrrhis trifolia, Canadensis, Angelicæ facie. *Angelica Canadensis, trifolia quorundam.*

Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quòd ejus odorem spiret.

SECTIO III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina subrotunda & crassiuscula.

GENUS I.

Smyrniium. Maceron.

SMYRNIUM est plantæ genus, store A, B rosaceo & umbellato, plurimis *Tab. 161.* scilicet petalis C constante in orbem positis & calyci D insidentibus.

R r ij

Is autem abit in fructum E I ferè globosum, compositum ex duobus seminibus F, K crassiusculis quandoque lunatis G, H hinc gibbis, & striatis L M, inde verò planis.

Smyrniæ species sunt.

Smyrniium Math. 773. *Hippofelinum Theophrasti vel Smyrniium Dioscoridis* C. B. Pin. 154. *Macerone quibusdam, Smyrniium semine magno, nigro* J. B. 3. Part. 2. 126.

Smyrniium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrniium Creticum, perfoliatum* J. B. 3. Part. 2. 125. *Smyrniium Amani montis Dod. Pempt.* 698.

Smyrniium Lusitanicum, minus, Apii foliis. *Apium Macedonicum, Lusitanicum, Lusitanorum V. Lusit. an Ligusticum alterum Belgicum, foliis ferè Absinthii, semine rotundo* J. B. 3. Part. 2. 147?

Smyrniium, à voce Græcâ *σμύρινα, Myrrha*, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum. *Coriandre.*

CORIANDRUM est plantæ genus, flore A, C rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B inæqualibus & cordiformibus constante, quandoque verò æqualibus, in orbem positis & calyci DE insidentibus. Is autem abit in fructum F, I, ex duobus feminibus compositum G nunc semisphæricis, nunc sphæricis K

Coriandri species sunt.

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum Lob. Icon. 705. J. B. 3. Part.* 2. 89.

Coriandrum minus, testiculatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum* J. B. 3. Part. 2. 91. *Coriandrum alterum, minus, odorum Lob. Icon. 706.*

Coriandrum, Græcis *Corion* seu *Coriannon*, à voce *κόρις Cimex*, cujus odorem æmulatur Coriandrum.

SECTIO IV.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina plana, ovata, fatis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. *Imperatoire.*

IMPERATORIA est plantæ genus, flore A, D rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, nunc cordiformibus, nunc integris in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E compositum ex duobus feminibus F, H, G planis, ferè ovatis, leviter striatis &

marginatis, involucrium plerumque deponentibus, I, K. His notis addenda sunt folia alata, satis ampla.

Imperatoria species sunt.

Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria* J. B. 3. Part. 2. 137. *Afrantia* Dod. Pempt. 320.

Imperatoria Alpina, maxima.

Imperatoria sativa. *Angelica sativa* C. B. Pin. 155. J. B. 3. Part. 2. 140. *Angelica major* Dod. Pempt. 318. *Angelique*.

Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica* J. B. 3. Part. 2. 143. *Clus. Hist. cxiv.* Dod. Pempt. 318.

Imperatoria pratensis, major. *Angelica sylvestris major* C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, magna, vulgatiore* J. B. 3. Part. 2. 144. *Angelica sylvestris* Dod. Pempt. 318.

Imperatoria lucida, Canadensis. *Angelica lucida, Canadensis* Corn. 197.

Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.

Imperatoria, à summis viribus, quasi Planta Imperatore digna.

GENUS II.

Crithmum. *Bacille*.

CRITHMUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis Tab. 162. scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E planis, leviter striatis, involucrium plerumque deponentibus F, G. His notis addenda sunt folia H carnosa, angusta, trifariam divisa.

Crithmi species sunt.

Crithmum sive Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288.

Crithmum sive Fœniculum marinum, grandius, cui succus luteus J. B. 3. Part. 2. 195. *Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Casalpini* Bocc. *Rarior Plant. 53. & 54.*

Crithmum sive Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis sive Fœniculum marinum* J. B. 3. Part. 2. 194. *Crithmum marinum* Dod. Pempt. 705.

Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Asteris Attici* C. B. Pin. 288. *Asteris species, Crithmum maritimum, spinosum* C. B. Pin. 288.

GENUS III.

Anethum. *Anet*.

ANETHUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis Tab. 159. scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E ovatis, planis, striatis & marginatis F. His notis addenda sunt ex ^a Morifono & ^b Raio folia Fœniculacea.

^a Umb. 34.
^b Hist. 415.

-Anethi speciem unicam novi.

Anethum horrense C. B. Pin. 147. *Anethum* J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt. 298.

GENUS IV.

Peucedanum.

PEUCE DANUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E planis ferè, ovatis, leviter striatis F, & marginatis. His notis addenda sunt folia alata, angusta, graminea, trifariam divisa.

Peucedani species sunt.

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon. 782.

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus*, *Germanicum* J. B. 3. Part. 2. 36. *Peucedanum*, *Fœniculum porcinum* Lob. Icon. 781.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo femina ovata, plana, ampla.

GENUS I.

Oreoselinum. Persil de montagne.

Tab. 169.

OREOSELINUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B contante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E ovatis, planis, amplis, striatis, marginatis, involucrium quandoque deponentibus F. His notis addenda sunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoselini species sunt.

Oreoselinum Apii folio, majus. *Daucus montanus*, *Apii folio*, *major* C. B. Pin 150. *Libanotis altera* quorundam, aliis dicta *Cervaria nigra* J. B. 3. Part. 2. 165. *Daucus secundus*, *Selinoides* Lob. Icon. 720.

Oreoselinum Apii folio, minus. *Apium montanum*, *nigrum* C. B. Pin. 153. & *Apium montanum*, *folio ampliore* Ejusd. *ibid.* *Apium montanum Dalechampii* J. B. 3. Part. 2. 103. & *Apium montanum*, *nigrum* Ejusd. 104. *Oreoselinum sive Veelgutta* Dod. Pempt. 696.

Oreoselinum pratense, Cicutæ folio. *Daucus Alsaticus* C. B. Prodr. 77. *Umbellifera Alsatica*, *magna*, *umbellâ parvâ*, *subluteâ* J. B. 3. Part. 2. 106.

- Oreofelinum Africanum**, Galbaniferum, frutescens, Anisi folio. *Oreofelinum Anisoides*, arborescens, Ligustici foliis & facie, flore luteo, Capitibus Bona Spei Breyn. Prodr. 2. *Anisum Africanum*, fruticescens, folio & caule rore caeruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. *Ferula fruticosa*, sempervivens, foliis Anisi Prodr. Par. Bat. *Ferula Galbanifera* Par. Bat.
- Oreofelinum** à vocibus Græcis ὄρος Mons & σελίνον *Selinum*; quasi diceret *Selinum montanum*.

GENUS II.

Thysselinum.

THYSSELLINUM est plantæ genus ab Oreofelino diversum succo lacteo. Thyssellini species sunt.

- Thysselinum Plinii** Lob. Icon. 711. *Apium sylvestre*, lacteo succo turgens C. B. Pin. 153. *Apium sylvestre Dodonæi*, *Thysselinum quorundam*, *Planta lacteo succo turgens*, locis humidis proveniens J. B. 3. Part. 2. 188.
- Thysselinum palustre**. *Seseli palustre*, lactescens C. B. Pin. 162. *Seseli palustre*, lactescens, acris, foliis ferulaceis, flore albo, semine lato J. B. 3. Part. 2. 188.

GENUS III.

Pastinaca. Panais.

PASTINACA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involucrium plerumque deponentibus F. His notis addenda sunt folia alata & ampla. Tab. 170.

Pastinacæ species sunt.

- Pastinaca sativa**, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca sativa*, latifolia, Germanica, luteo flore J. B. 3. Part. 2. 150. *Elaphoboscum sativum* Tabern. Icon. 76.
- Pastinaca sylvestris**, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca Germanica*, sylvestris, quibusdam *Elaphoboscum* J. B. 3. Part. 2. 149. *Elaphoboscum erraticum*, *Branca Leonina* Tabern. Icon. 77.
- Pastinaca sylvestris**, altissima. *Panax costinum* C. B. Pin. 156. *Sphondylium vel potius Pastinacæ Germanicæ affinis*, *Panax sive Pseudocostus* flore luteo J. B. 3. Part. 2. 156. *Panaces Costinum*, *Costum Illyricum* Tabern. Icon. 81.
- Pastinaca** à pastu vel à Pastino.

GENUS IV.

Sphondylium. Berce.

SPHONDYLIIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem Tab. 170.

positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E compositum ex duobus seminibus amplis FF, planis, ovatis, apice introrsum emarginato, striatis, involucrum plerumque deponentibus G, lituris nigris qua parte sibi adhærescunt, notatis.

Sphondylii species sunt.

Sphondylium vulgare, hirsutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibusdam sive Branca Ursina Germanica* J. B. 3. Part. 2. 160. *Sphondylium* Dod. Pempt. 307.

Sphondylium vulgare, hirsutum, floribus purpureis C. B. Pin. 157.

Sphondylium majus sive Panax Heracleum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 161. *Panax Sphondylii folio, sive Heracleum* C. B. Pin. 157. *Panaces Heracleum vel potius Sphondylium alterum* Dod. Pempt. 307.

Sphondylium crispum J. B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium hirsutum, foliis angustioribus C. B. Pin. 157. Prodr. 83

Sphondylium foliis angustioribus, atro-purpureis H. R. Monsp.

Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. Prodr. 83. J. B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium Alpinum, glabrum C. B. Pin. 157. Prodr. 83. J. B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium, ut aiunt, à Sphondyle infecto cujus odorem æmulatur.

GENUS V.

Tordylium.

TORDYLIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C, D constante, inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci E insidentibus. Is autem abit in fructum F ferè orbiculatum, ex duobus seminibus compositum G planis, margine elato, ut plurimum denticulato involucrum H facile deponentibus.

Tordylii species sunt.

Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine* C. B. Pin. 152. *Caucalis major Clus. Hist. ccj* *Caucalis major Clusio* J. B. 3. Part. 2. 85.

Tordylium Narbonense, minus. *Seseli Creticum, minus* C. B. Pin. 161. *Caucalis minor, pulchro semine, sive Bellonii* J. B. 3. Part. 2. 84. *Seseli Creticum* Dod. Pempt. 314.

Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Seseli Creticum, minimum* C. B. Pin. 161

Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingidium foliis Pastinaca latifolia* C. B. Pin. 151. *Caucalis Syriaca, cum maximo semine* J. B. 3. Part. 2. 86. *Gingidium primum* Dod. Pempt. 702.

Tordylium Lusitanicum Cicutæ folio, semine striato.

GENUS VI.

Ferula. *Ferule.*

FERULA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrium sæpè deponentibus F. His notis addenda sunt folia Fæniculi vel Apii æmula, Tab. 170.

Ferulæ species sunt.

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, semine latiore & rotundiore* J. B. 3. Part. 2. 43. *Ferula Dod. Pempt. 321.*

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula* J. B. 3. Part. 2. 52. *Ferulago latiore folio* C. B. Pin. 148.

Ferula glauco folio, semine, lato, oblongo, quibusdam Thapsia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad singulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferule folio & semine* C. B. Pin. 158. *Libanotis quibusdam, flore luteo, semine Ferulæ* J. B. 3. Part. 2. 41. *Panax Asclepium. Ferulæ facie* Lob. Icon. 783.

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio* C. B. Pin. 148. *Nartheceum Theophrasti, Ferulago* Gaë Lugd. 754.

Ferula lucida, Hispanica Bross. *Ferula Tingitana, folio latissimo, lucido* H. Edinb. *Ferula Tingitana, lucida* Par. Bat.

Ferula Tingitana, folio angusto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior seu rigidis & brevissimis foliis Boec. Mus. Part. 2. 84. Tab. 76.

Ferula à ferendo vel à feriendo : à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, Lib. 13. cap. 22.
nulli fruticum levitas major ; ob id gestatio facilior, baculorum usum semectuti præbet : à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inferviebat ; undè sic apud Martialem loquuntur Ferulæ.

Invisa nimium pueris, grataque magistris,

Clara Prometheo munere ligna sumus.

Lib. 14. Epig. 80.

Hesiodus enim ait, Prometheum, Jovi surreptum ignem in cava Ferula detulisse. Alibi vero Ferulas sceptræ pedagogorum appellat Martialis.

Ferulæque tristes sceptræ pedagogorum.

Cessent.

Lib. 20. Epig. 62.

GENUS VII.

Thapsia.

THAPSIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus compositum, longis, striatis E, alâ cinctis amplissimâ F foliaceâ, utrinque introrsum plerunque emarginatâ. Tab. 171.

Thapsiæ species sunt.

Thapsia maxima, latissimo folio C, B. Pin. 148. *Thapsia Salmanticensis*

S. f.

sis sive iij Clusii, magna, flore luteo, semine lato J. B. 3. Part. 2. 186. *Thapsia iij. Clus. Hist. cxcij.*

Thapsia latifolia, villosa C. B. Pin. 148. *Thapsia quorundam hirsuta & aspera, Cicuta folio, flore luteo, semine lato, aliis Sefeli Peloponnesiacum* J. B. 3. Part. 2. 185. *Thapsia Clus. Hist. cxcij.*

Thapsia foliis Libanotidis, foetidissima C. B. Pin. 148. *Thapsia iv Clusii, Turo vocata, foliis glutinosi, radice nigra foris* J. B. 3. Part. 2. 186. *Thapsia iij Clus. Hist. cxcij.*

Thapsia Apii folio, Lusitanica, foetidissima, flore albo.

Thapsia tenuiore folio, Apula. Panax Asclepium, Apulum Col. Part. 1. 86.

Thapsia sive Turbith Garganicum, semine latissimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapsia Thalictri folio Bot. Monsp.*

Thapsia Alpina, lucida, Thalictri aut Carotæ folio, flore albo Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 77.

Thapsia Thalictri folio, Lusitanica, villosa.

Thapsia, ut ait Dioscorides, ex eo nomen accepit, quod in Thapso ejusdem nominis insulâ primùm inventa fuerit.

SECTIO VI.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina ampla & profundis striis excavata.

GENUS I.

Cicutaria. Cicutaire.

CICUTARIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus compositum E crassis, longis, gibbis F & quasi lunatis ac valdè triatis. His notis addenda sunt folia Cicuta quodammodo æmula.

Cicutariæ species sunt.

Cicutaria latifolia, foetida C. B. Pin. 161. *Sefeli Peloponnense, Mathioli sive Cicutaria quorundam* J. B. 3. Part. 2. 184. *Cicutaria latifolia, foetidissima, perperam Sefeli Peloponnense quorundam* Lob. Icon. 733.

Cicutaria latifolia, tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima, foetida, similis Thapsia tertia Clusii* J. B. 3. Part. 2. 187. *Cicutaria maxima Brancionis* Lob. Icon. 732.

Ab eo genere excludi debent. *Cicutaria palustris, latifolia, alba* C. B. Pin. 161. *Cicutaria palustris, latifolia, rubra.* C. B. Pin. 161. *Cicutaria bulbosa* C. B. Pin. 161. *quæ Myrrhidis species sunt & Cicutaria palustris, tenuifolia* C. B. Pin. 161. *ad Phellandrium referenda.*

Cicutaria, quasi Planta Cicuta affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis Tab. 171. scilicet petalis B, C constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E, G compositum ex duobus seminibus H oblongis, hinc gibbis, per longitudinem sulcatis, cum alis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I.

Caucalidis species sunt.

Caucalis arvensis, echinata, latifolia C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, latifolia, sive Caucalis* J. B. 3. Part. 2. 80. *Echinophora quarta, major, πλατύφυλλος, purpurea* Col. Part. 1. 97.

Caucalis arvensis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. Mor. Umb. 33.

Caucalis arvensis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo* J. B. 3. Part. 2. 79. *Echinophora πονόβαρτος, an Dioscoridis Gingidium* Col. Part. 1. 91. *Caucalis* Dod. Pempt. 700.

Caucalis arvensis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore sive tenuifolia* J. B. 3. Part. 2. 80. *Echinophora tertia, λεπτόφυλλος, purpurea* Col. part. 1. 97.

Caucalis Monspeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora asperior, altera, πλατύβαρτος* Col. Part. 1. 94.

Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria sive Caucalis maritima* J. B. 3. Part. 2. 87. *Caucalis pumila* Clus. Cur. post in fol. 37.

Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.

Caucalis Dauci sylvestris folio, echinato magno fructu Bot. Monsp. App.

Caucalis, Lusitanica, Mei folio.

Ab eo genere excludi debent. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine* C. B. Pin. 152. *quæ Tordylii species. Caucalis peregrina, semine rugoso* C. B. Pin. 153. & *Caucalis folio Pencedani* C. B. Pin. 153.

GENUS III.

Ligusticum. Livêche.

LIGUSTICUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis Tab. 171. scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E oblongis, hinc gibbis & sulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis.

Ligustici species sunt.

Ligusticum quod Sefeli officinarum C. B. Pin. 162. *Sefeli sive Siler montanum, vulgare* J. B. 3. Part. 2. 168. *Siler montanum* Dod. Pempt. 310.

Ligusticum sive Siler montanum, angustifolium C. B. Pin. 162. Prodr. 85.

Ligusticum Pyrenaicum, amplissimo tenuique folio.

Ligusticum Cicutæ folio, glabrum. *Sefeli montanum, Cicutæ folio, glabrum* C. B. Pin. 161. *Sefeli Alpinum sive montanum, 1 Clusio, folio splendente,* S. f. ij.

flosculis albis J. B. 3. Part. 2. 168. *Seseli* 1, *montanum*, *Pannonicum* Clus. *Hist. cxciiij.*

Ligusticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus*, multifido longoque folio; sive *montanus*, *umbellâ candidâ* C. B. Pin. 150. *Daucus Creticus* Cam. Erit. 536.

Ligusticum Scoticum, Apii folio. *Imperatoria affinis umbellifera*, *maritima*, *Scotica* H. Edinb. App. *Ligusticum humilius*, *Scoticum à maritimis*, seu *Apium maritimum*, dulce, *Scoticum*. Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 2. *Seseli maritimum*, *Scoticum* Par. Bat.

Ligusticum Ferulæ folio.

Ligusticum Pyrenaicum, *Fœniculi* folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58.

Ligusticum (ut ait Dioscorides) plurimum in Liguria nascitur, unde & nomen traxit, in monte scilicet Apennino dicto, Alpibus contermino.

GENUS IV.

Laserpitium.

Tab. 172.

LASERPITIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante cordiformibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, I, L, M, interdum crispis N? inde verò planis.

Laserpitii species sunt.

Laserpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laserpitium* è regione *Massilia* allatum J. B. 3. Part. 2. 137. *Laserpitium* è regione *Massilia* repertum Adv. 313.

Laserpitium angustissimo & oblongo folio. *Laserpitio Lobelii similis*, *angustifolia* J. B. 3. Part. 2. 137.

Laserpitium foetidum, folio fragili & anguloso H. R. Par.

Laserpitium Selinoides, semine crispo. *Laserpitium foliis angustioribus*, *saturate virentibus*, & *lucentibus*, *semine crispo* Mor. Umb. Tab. iv.

Laserpitium latifolium, *umbellâ contractâ & concavâ.*

Laserpitium angustifolium, *umbellâ contractâ & concavâ.*

Laserpitium latifolium, non sinuatum.

Laserpitium angustifolium, non sinuatum H. R. Par. *Laserpitium lobis longioribus*, *dilute virentibus*, *conjugatim dispositis* Mor. Umb. Tab. iv.

Laserpitium Daucoïdes, *Prutenicum*, viscoso semine Breyn. Cent. 1. 167.

Laserpitium foliis latioribus, *lobatis* Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia*, *altera sive vulgarior* C. B. Pin. 157. *Libanotis Theophrasti quorundam sive Seseli Ethiopicum*, *Mathiolo Cervaria alba* J. B. 3. Part. 2. 164. *Seseli Ethiopicum herba* Dod. Pempt. 313.

Laserpitium majus, *Alpinum*, *foliis rotundioribus.*

Laserpitium foliis amplioribus, *semine crispo.* *Libanotidi Theophrasti quorundam valde similis*, *Costus amara dicta*, *semine crispo* J. B. 3. Part. 2. 165.

Laserpitium humilius, Paludapii folio, flore purpurascente.

Laserpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophrasti minor Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.*

Laserpitium exoticum, lobis longissimis integris, Ammeos quorundam divi-
suris Pluk. Phytog. Tab. 96, fig. 1.

S E C T I O VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum ca-
lyx abit in duo semina cortice fungoso obducta.

G E N U S I.

Cachrys. *Armarinte.*

CACHRYS est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis ^{Tab. 172.}
scilicet petalis C constante in orbem positis & calyci D insidentibus.
Is autem abit in fructum E, M compositum ex duabus partibus F G, N O
semi-ovatis, fungosis, nunc lævibus E, nunc striatis & asperis M, semine
fœtis H I grani Hordei æmulo L.

Cachryos species sunt.

Cachrys semine fungoso, lævi, foliis Ferulaceis Mor. Umb. 62.

Cachrys semine fungoso, sulcato, aspero, foliis Peucedani latiusculis Mor.
Umb. 62. *Hippomarathrum Siculum Bocc. Rarior. Plant. 37.*

Cachrys semine fungoso, sulcato, plano, majore, foliis Peucedani angustis
Mor. Umb. 62. *Libanotis Cachryophoros quibusdam, floribus luteis J. B.
3. Part. 2. 40. Libanotis Ferula folio, semine anguloso C. B. Pin. 158.
Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. Rosmarinum Cam. Epit.*

544.

Cachrys semine fungoso, sulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor.
Umb. 62.

Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Hera-
cleifolio, semine Libanotidis Cachryophora J. B. 3. Part. 2. 163.*

S E C T I O V I I I .

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx
abit in duo semina in caudam longam desinentia.

G E N U S I .

Scandix.

Tab. 173.

SCANDIX est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis
scilicet petalis B C constante in orbem positis & calyci D insidentibus.
Is autem abit in fructum E compositum ex duabus partibus F G, acum refe-
rentibus, H semine foetis I.

Scandicis species sunt.

Scandix semine rostrato, vulgaris C. B. Pin. 152. *Peſten Veneris* J. B. 3.
Part. 2. 71. *Scandix*, *Peſten Veneris* Dod. Pempt. 701.

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr.* 78. *Peſten Veneris Creticum*.
J. B. 3. Part. 2. 74.

Scandix Cretica, minor C. B. Pin. 152. *Scandix semine rostrato*, *Italica* C.
B. *Prodr.* 78. *Peſten Veneris tenuissimè dissectis foliis*, *Anthriscus Casabo-*
na J. B. 3. Part. 2. 73. *Anisomarathrum* Col. Part. 1. 90.

Ab eo genere excludenda videtur. *Scandix umbellâ ex apicibus coagmentatâ*.
C. B. Pin. 152. quæ planta fictitia videtur.

S E C T I O I X .

De Herbis, floribus umbellatis, in capitulum conglobatis,

G E N U S I .

Sanicula. Sanicle.

Tab. 173.

SANICULA est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plu-
rimis scilicet petalis C constante in orbem positis, ad centrum floris ple-
rumque reflexis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum F ex duo-
bus seminibus compositum, hinc gibbis H & echinatis, inde verò planis G.
Ex floribus nonnulli sæpè steriles sunt E.

Saniculæ species sunt.

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchsi*, sive *Diapensia*. J.
B. 3. 639. *Sanicula* Dod. Pempt. 140.

Sanicula Canadensis, amplissimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt, à sanando.

GENUS II.

Eryngium. Panicaut. Chardon Roland.

ERYNGIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis ^{Tab. 173.} scilicet petalis B, C constante, in orbem positis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D infidentibus. Is autem abit in fructum E I compositum ex duobus feminibus F H nunc foliatis G, nunc planis, ovatis I, involucrum quandoque deponentibus K & grani Tritici æmulis. His notis addenda est foliorum corona ad basim capituli florum posita.

Eryngii species sunt.

Eryngium maritimum C. B. Pin. 386. *Eryngium marinum* J. B. 3. 86. Dod. *Pempt. 730.*

Eryngium maritimum, Lusitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. J. B. 3. 85. *Eryngium campestre* Dod. *Pempt. 730.*

Eryngium Lusitanicum, latifolium, vulgari simile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Diplaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum*, latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo J. B. 3. 88. *Eryngium planum Mathioli* Dod. *Pempt. 732.*

Eryngium Alpinum, spinis horridum, Diplaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulum rotundo, parvo* J. B. 3. 88. *Eryngium spurium* 1, Dod. *Pempt. 732.*

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi pallecente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi pallecente, flore albo* Clus. *Hist. clviij.*

Eryngium ex semine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethystinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum* J. B. 3. 86. *Eryngium totum cæruleum* Eyst.

Eryngium Alpinum, Amethystinum, capitulo majore, pallecente.

Eryngium Amethystinum, Lusitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium pusillum, planum* J. B. 3. 87. *Eryngium pusillum, planum, Moutoni* Clus. *Hist. clviij*

Eryngium montanum, pumillum C. B. Pin. 386. *Eryngium pumillum* J. B. 3. 87. *Eryngium pumillum, Hispanicum* Clus. *Hist. clix.*

Eryngium capitulis Psyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, fœtidum H. L. Bat.

Eryngium minus, palustre, odoratum V. Lusit.

Eryngium palustre, Lusitanicum, erectum, Psyllii capitulo.

Eryngium palustre, Lusitanicum, corniculatum.

Eryngium palustre, Lusitanicum, humi fufum.

Ab eo genere excludi debent: *Eryngium arvense, foliis ferra similibus* C. B. Pin. quod ad *Ammi* genus revocavimus; & *Eryngium montanum, minus, capitulo magno* C. B. Pin. 386. ad *Cnicum* revocandum.

GENUS III.

Hydrocotyle.

HYDROCOTYLE est planta genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E planis & semi-orbiculatis.

Hydrocotyles species sunt.

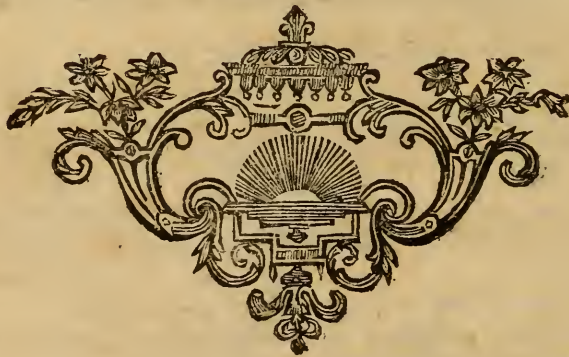
Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus*, *Cotyledonis folio* C. B. Pin. 180. *Cotyledon aquatica* J. B. 3. 781. *Aquatica Cotyledon*, *acris Septentrionalium* Lob. Icon. 387.

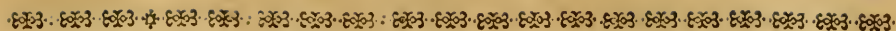
Hydrocotyle Zeylanica, Afari folio. *Afarina minor*, *Zeylanica Prodr. Par. Bat. Valeriana Zeylanica*, *palustris*, *repens*, *Hedera terrestris folio* Par. Bat.

Hydrocotyle Americana, Nymphææ minoris folio. *Valerianella Corassavica*, *Nymphææ minoris folio* Par. Bat.

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam nascentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ὕδωρ aqua, & κενόλην cavitas, quasi diceretur: *Cotyledon aquatica*, seu *Planta aquatica*, foliis cavis.

CLASSIS VIII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore polypetalo, Caryophyllæo.

FLOS CARYOPHYLLÆUS dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem positis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipso Caryophyllo observare est; qua in re à Flore Rosaceo differt Flos Caryophyllæus.

SECTIO I.

De Herbis flore, Caryophyllæo cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Caryophyllus. *Ocillet.*

CARYOPHYLLUS est plantæ genus, flore A, B plurimis petalis C Tab. 174 constante in orbem positis, ex calyce D cylindræo & membranæo, ad exortum squamato L emergentibus. Pistillum autem E ex eodem calyce surgit, abitque deinde in fructum F cylindræum pariter, apice dehiscentem G, calyce ipso involutum K, seminibus foetum I planis & quasi foliaceis, placentæ H affixis.

Caryophylli species sunt.

Caryophyllus maximus, ruber C. B. Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyst.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis asperso Lob. Icon. 441. Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B. 3. 327.*

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore mixto, carneo, corniculis quibusdam carnis Bry.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore vario, in diversis foliis scarlatino, dilutius rubente, albo Bry.

- Caryophyllus maximus & plenissimus, colore rubro, saturatiore, staminulis tribus niveis in medio Bry.
- Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore scarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Colosse*.
- Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve*.
- Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand*.
- Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Cinnabaris rubore splendens H. R. Par.
- Caryophyllus altis, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, sive Caryophyllus major, flore vario* J. B. 3. 327. *Caryophyllus multiplex* Lob. Icon. 441.
- Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot*.
- Caryophyllus rubeus & sanguineus Suvert.
- Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris distinctus Suvert.
- Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubescente Eyst.
- Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris striis ac punctulis variegatus Eyst.
- Caryophyllus multiplex, singulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim divisus & punctatis Eyst. *Suisse*.
- Caryophyllus cocco saturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante*.
- Caryophyllus maximus, multiplex, subalbidus, punctulis intensè purpureis H. R. Par. *Gris de Roüen*.
- Caryophyllus maximus, ex vivido candore & scarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil*.
- Caryophyllus maximus, rotundo flore, obscuro cocco & splendenti albedine perfusus H. R. Par. *Semper auguste*.
- Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre*.
- Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, suaverubente colore perfusus H. R. Par. *Belle-rose*.
- Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutosè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier*.
- Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubescens, instar florum Persici Mali, foliis latioribus Eyst.
- Caryophyllus plenus, purpurascens, punctatis foliis Eyst.
- Caryophyllus purpureus, punctulis intensè purpurei coloris Eyst.
- Caryophyllus subviridi flore Suvert.
- Caryophyllus albus, lineis, Cremesini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis purpuro-violaceis distinctus Suvert.
- Caryophyllus miniatus, medio albescens Eyst.
- Caryophyllus pleno flore, colore violaceo Bry.
- Caryophyllus pleno flore, Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus*

- pleno flore , *Silefiacus* , *miniatus* *Clus. Hist.* 286. *Betonica coronaria* , *rara* ,
flore phœniceo , *pleno* *J. B.* 3. 327.
- Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore , alterâ candida & permixta Bry.
- Caryophyllus altilis , medius , dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin.*
- Caryophyllus altilis , minor , flore luteo-pallescente H. R. Par.
- Caryophyllus altilis , minor , variegatus H. R. Par.
- Caryophyllus hortensis , simplex , flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus*
sylvestris , *major* , *vulgatior* *Lob. Icon.* 440.
- Caryophyllus hortensis , simplex , flore majore , pallidè purpurascente vel in-
 carnato C. B. Pin. 208.
- Caryophyllus simplex , hortensis , versicolor Eyst.
- Caryophyllus major , sylvestris , variegatus Eyst.
- Caryophyllus pleno flore , minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus*
multiplex , *minor* , *rubre-striatus* , *versicolor* , *peramannus* *Lob. Icon.* 442.
- Caryophyllus supinus , flore pleno , rubro , argenteis micis asperso C. B. Pin.
 208. *Caryophyllus* 7 , *pleno flore* *Clus. Hist.* 285.
- Caryophyllus multiplex , laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria sive*
Caryophyllæus flos , *folio tenuissimè dissecto* , *flore pleno* , *purpurascente* *J. B.*
 3. 331. *Caryophyllus purpureus* , *flore multiplici* , *profundè laciniato* *Lob.*
Icon. 442.
- Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyst.
- Caryophyllus flore tenuissimè dissecto C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria* , *te-*
nuiſsimè dissecta sive Caryophyllæa superba , *elatior* , *vulgaris* *J. B.* 3. 330.
Superba alba , *medio corollâ purpuro-violaceâ obsoletâ cinctâ* *Lob. Icon.* 450.
Adiguardise.
- Caryophyllus flore tenuissimè dissecto , carneo C. B. Pin. 210.
- Caryophyllus flore tenuissimè dissecto , albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus*
plumarius , *albus* *Tabern. Icon.* 286.
- Caryophyllus sylvestris , flore laciniato , albo , inodoro C. B. Pin. 210. *Be-*
tonica coronaria sive Caryophyllæa flore tenuiter laciniato , *majore* , *albo* ,
 & *dilutius rubente* *J. B.* 3. 331. *Superba major* , *flore albo* *Lob. Icon.*
 449.
- Caryophyllus sylvestris , alter , flore laciniato , odoratissimo C. B. Pin. 210.
Superba Austriaca Clusii *Lob. Icon.* 451.
- Caryophyllus sylvestris , alter , flore laciniato , odoratissimo , candido C. B.
 Pin. 210.
- Caryophyllus sylvestris , tertius , flore laciniato , staminulis corniculatis , odo-
 ratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria* , *minus ramosa* , *flore tenuiter sim-*
briato , *albo* , *corniculis duobus emergentibus* *J. B.* 3. 332. *Caryophyllus*
sylvestris , *v* *Clus. Hist.* 283.
- Caryophyllus sylvestris , flore laciniato , sine corniculis , odoro C. B. Pin. 210.
Betonica coronaria , *sylvestris* , *flore simplici* , *laciniato* , *rubro* *J. B.* 3. 328.
Caryophyllus sylvestris , *flore simplici* , *laciniato* , *rubro* *Lob. Icon.* 443.
- Caryophyllus arborefcens , Creticus C. B. Pin. 208. *Predr.* 104. *Betonica*

- coronaria*, arborea, Cretica *J. B. 3. 328. Caryophyllus sylvestris*, arboreus. *P. Alp. Exot. 38.*
- Caryophyllus simplex*, flore minore, pallidè rubente *C. B. Pin. 208. Caryophyllus sylvestris, tertius, flore, pallido, suave-rubente Lob. Icon. 443.*
- Caryophyllus simplex*, minor, flore punctato *C. B. Pin. 208. Betonica coronaria, minima, micis aureis aspersa J. B. 3. 329. Caryophyllus alter, minimus, flore simplici, micis aureis asperso Lob. Icon. 444.*
- Caryophyllus simplex*, supinus, latifolius *C. B. Pin. 208. Betonica coronaria, sive Caryophyllus minor, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B. 3. 329. Caryophyllus minimus, pulchellus, supinus, maculis aureis argenteisve aspersus Lob. Icon. 444.*
- Caryophyllus simplex*, supinus, angustifolius *C. B. Pin. 208. Caryophyllus Virgineus Tabern. Icon. 283.*
- Caryophyllus barbatus*, flore multiplici *C. B. Pin. 208. Betonica coronaria, latifolia, petraea, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B. 3. 333. Caryophyllus Carthusianorum, iij Tabern. Icon. 286.*
- Caryophyllus barbatus*, flore multiplici, albo *C. B. Pin. 208. Betonica coronaria, latifolia, petraea, pleno flore albo J. B. 3. 333. Armeria alba, multiflora Suvert.*
- Caryophyllus barbatus*, flore roseo *C. B. Pin. 208. Armeria multis & separatim dispositis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, simplex, latifolius, flore carneo *H. L. Bat.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, latifolius, ruber, foliis variegatis.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, latifolius, ruber *C. B. Pin. 208. Caryophyllus Carthusianorum, i Tabern. Icon. 285.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, latifolius, albus *C. B. Pin. 209. Flos Armerius, albus Eyst.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, latifolius, diversicolor *C. B. Pin. 209. Betonica coronaria, latifolia, petraea, flore punctulis albis notato J. B. 3. 333. Flos Armerius, variegatus Eyst.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius *C. B. Pin. 209. Betonica coronaria, latifolia, angustiore calyculo, foliis fastigiatis cincto, suaverubente flore Lobelii, & Armerius simplex, flos Pannonicus Clusii J. B. 3. 333. Armeria altera, suaverubente flore, sed angustiore calyculo, foliolis fastigiatis cincto Lob. Icon. 448.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, flore planè rubro *C. B. Pin. 209.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, flore lactei candoris, maculis asperso *C. B. Pin. 209.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, flore niveo, oris carnei coloris *C. B. Pin. 209.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, flore omnino niveo *C. B. Pin. 209.*
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, floribus paucioribus, dilucius rubentibus & carnei coloris *C. B. Pin. 209.*

- Caryophyllus barbarus, hortensis, angustifolius, flore purpurascente, oris albis C. B. Pin. 209.
- Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, floribus primum lactei candoris, deindè omnino purpurascens C. B. Pin. 209.
- Caryophyllus barbarus, sylvestris C. B. Pin. 209. *Vio'a barbata, angustifolia Dalechampii* F. B. 3. 335. *Armeria sylvestris, altera, calyculo foliolis fastigiatis cincto* Lob. Icon. 448.
- Caryophyllus sylvestris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, squamosa, sylvestris* F. B. 3. 335. *Armeria prolifera* Lob. Icon. 449.
- Caryophyllus sylvestris, prolifer, flore albo.
- Caryophyllus sylvestris, prolifer, flore singulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo, flore* C. B. Pin. 209. *Caryophyllus sylvestris, minimus* Tabern. Icon. 290.
- Caryophyllus sylvestris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria sive Caryophyllus sylvestris, vulgarissimus* F. B. 3. 334. *Caryophyllus montanus, 1* Tabern. Icon. 287.
- Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern. Icon. 289.
- Caryophyllus montanus, umbellatus, floribus variis luteis, ferrugineis, italicus Barr. Icon.
- Caryophyllus sylvestris, vulgaris, angustifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyllus montanus, albus* Tabern. Icon. 288.
- Caryophyllus sylvestris, flore magno, inodoro hirsuto C. B. Pin. 209. *Caryophyllus sylvestris, ij.* Clus. Hist. 283.
- Caryophyllus sylvestris, humilis, flore unico C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria sive Caryophylla, repens rubra & alba* F. B. 3. 328. *Caryophyllus sylvestris, 1* Clus. Hist. 282.
- Caryophyllus sylvestris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophyllus sylvestris, iij.* Clus. Hist. 283.
- Caryophyllus sylvestris, floribus lanuginosis, hirsutis C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, purpureo-caruleus* Tabern. Icon. 287.
- Caryophyllus sylvestris, floribus lanuginosis, hirsutis, candidis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramosa, flore tenuiter fimbriato, planè albo, sine corniculis* F. B. 3. 332.
- Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, sive Tunica minima* F. B. 3. 337. *Tunica minima* Lugd. 1191.
- Caryophyllus sylvestris, calidarum regionum. *Caryophylli flores sylvestres.* Cam. Epit. 351.
- Caryophyllus Alpinus, flore roseo, Umbilico virescente.
- Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS est plantæ genus, flore A, C caryophyllæo, plurimis scilicet petalis B D constante in orbem positis, plerumque cordiformibus (duobus aut

Tab. 277,

T. ii j,

tribus foliis E F donatis, corollam G H effigiantibus) ex calyce tubulato I emergentibus. Pistillum autem K ex eodem calyce surgit, abique deindè in fructum L ut plurimum in conum desinentem, apice dehiscentem M Q, calyce ipso in volutum T V, sæpe unicuscularem, seminibus foetum N R subrotundis vel angulatis O S, interdum reniformibus, placentæ P affixis.

Lychnidis species sunt.

Lychnis hirsuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus Dod. Pempt. 178.*

Lychnis hirsuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus Eyst.*

Lychnis hirsuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirsuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus, albus Eyst. J. B. 3. 344.*

Lychnis hirsuta, flore variegato, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus, varius J. B. 3. 344.*

Lychnis hirsuta, flore miniato, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus, miniatus J. B. 3. 344. Eyst.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpurascente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus, minor Dod. Pempt. 178.*

Lychnis coronaria, Dioscoridis sativa, flore dilutè rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria vulgo J. B. 3. 340. Lychnis coronaria Dod. Pempt. 170.*

Lychnis coronaria, Dioscoridis sativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, sativa, flore ruberrimo sive coccineo H. L. Bar.

Lychnis coronaria, Dioscoridis sativa, alba C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria, alba Tabern. Icon. 291.*

Lychnis coronaria, sativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato Eyst.

Lychnis coronaria, flore incarnato, non punctato Eyst.

Lychnis coronaria, sativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria, flore pleno J. B. 3. 341. Lychnis altera, rubra Lob. Icon. 334.*

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis sylvestris, alba, simplex C. B. Pin. 204. *Ocimoïdes album multis J. B. 3. 342. Ocimastrum sive Ocimoïdes Tabern. Icon. 299.*

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoïdes album, flore pleno J. B. 3. 343. Ocimastrum multiflorum Tabern. Icon. 300.*

Lychnis sylvestris, alba, simplex, folio longiori, glabro.

Lychnis sylvestris, alba, maritima, folio carnosio.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agrestis, abortiva, multiplici viridi flore Lob. Icon. 263.*

Lychnis Ocimastrifacie, flore viridi Par. Bat.

- Lychnis sylvestris* sive *aquatica*, purpurea, simplex C. B. Pin. 204. *Ocimoïdes purpureum multis* J. B. 3. 343. *Ocimastrum rubrum* Tabern. Icon. 299.
- Lychnis purpurea*, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis agrestis*, multiflora Lob. Icon. 336.
- Lychnis purpurea*, simplex, folio rotundiori, supina, præcox.
- Lychnis segetum*, major C. B. Pin. 204. *Pseudomelanthium* J. B. 3. 341. *Nigellastrum* Dod. Pempt. 173.
- Lychnis segetum*, major, flore albo C. B. Pin. 204. *Pseudomelanthium flore albo* Eyst.
- Lychnis segetum* major, flore luteo, pallido. *Nigella sylvestris*, flore luteo pallido Mor. H. R. Bles.
- Lychnis segetum*, rubra, foliis Perfoliatæ C. B. Pin. 204. *Vaccaria* Dod. Pempt. 104. J. B. 3. 357.
- Lychnis segetum*, foliis Perfoliatæ, flore pallido C. B. Pin. 204.
- Lychnis segetum*, foliis Perfoliatæ, flore albo Joncq. Hort.
- Lychnis sylvestris*, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. 205. *Been album officinarum* J. B. 3. 356. *Been album sive Polemonium* Dod. Pempt. 172.
- Lychnis sylvestris*, quæ Behen album vulgo, flore pleno.
- Lychnis sylvestris*, quæ Behen album vulgo, flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 205.
- Lychnis sylvestris* quæ Behen album vulgo, foliis angustioribus & acutioribus C. B. Pin. 205.
- Lychnis Papaver spumeum*, angustifolia, glabra, flore purpureo Mor. H. R. Bles.
- Lychnis sylvestris* sive Behen album Alpinum, folio rotundiore, hirsuto, purpurascente flore.
- Lychnis maritima*, repens C. B. Pin. 205. *Lychnis marina*, Anglica Lob. Icon. 337. *Lychnis marina*, Anglicana J. B. 3. 357.
- Lychnis frutescens*, Myrtifolia, Behen albo similis C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum*, similis planta, sempervirens J. B. 3. 357. *Ocimastrum fruticosum* Cam. Hort. Icon. xxxiiij. *Saponaria frutescens*, acutis foliis ex Sicilia Bocc. Rurior. Plant. 58. *Saponaria altera*, fruticosior ex Sicilia Casalp. 256.
- Lychnis frutescens*, Myrtifolia Behen albo similis, flore albo H. L. Bat.
- Lychnis noctiflora* C. B. Pin. 205. *Ocimoïdes non speciosum* J. B. 3. 344. *Ocimoïdes noctiflorum* Cam. Hort. xxxiiiij.
- Lychnis noctiflora*, angustifolia, odorata. *Lichnide viscosa*, peregrina, noctiflora, odorata Zan. 127.
- Lychnis montana*, viscosa, alba, latifolia C. B. Pin. 205. *Polemonium petraeum* Gesneri J. B. 3. 351. *Lychnis sylvestris*, ix Clus. Hist. 291. *Lychnis sylvestris* Tabern. Icon. 293.
- Lychnis* quæ *Ocimoïdes minus* sive album Lugd. 683.
- Lychnis viscosa*, purpurea, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Centaureum minus adulterinum* quibusdam, *Lychnidis viscida* genus J. B. 3. 355. *Lychnis sylvestris*, 1 Clus. Hist. 288.

Lychnis folio Gramineo, flore pleno Besl. Gazophyl.

Lychnis viscosa, alba, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Muscipula flore albo Eyst.*

Lychnis viscosa, floribus foris purpurascens, intus albis C. B. Pin. 205.

Lychnis sylvestris, 2, è semine nata Clus. Hist. 294. *Lychnis viscosa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, subhirsuta, latifolia Par. Bat.*

Lychnis viscosa, floribus foris purpurascens, intus albis, caulibus & capsula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.

Lychnis viscosa, floribus foris purpurascens, intus albis, foliis brevi lanugine aspersis & florum petalis angustioribus Par. Bat.

Lychnis viscosa, foliis brevi lanugine aspersis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris*, è semine nata 1 Clus. Hist. 293.

Lychnis viscosa, foliis lanuginosis, floribus carnis C. B. Pin. 206. *Lychnis sylvestris* 3, è semine nata Clus. Hist. 294.

Lychnis viscosa, flore muscolo, majusculo, quæ sterilis C. B. Pin. 206. *Muscipula muscolo flore, sive Ocimoides belliforme J. B. 3. 350.*

Lychnis viscosa, flore muscolo, minore & seminifera C. B. Pin. 206. *Sesamoides magnum, Salmanticum Clus. Hist. 295.*

Lychnis viscosa, flore muscolo, minor H. R. Par. *Lychnis flore muscolo, capillaceo Mor. H. R. Bles. Orites, Lychnidis sylvestris genus Tabern. Icon. 820.*

Lychnis auriculæ Ursi facie C. B. Pin. 206. *Viscago Auriculæ facie, Cretica J. B. 3. 351. Lychnis, sylvestris, latifolia Clus. Hist. 294.*

Lychnis sylvestris, lanuginosa, major C. B. Pin. 206. *Lychnis sylvestris, lanugine canescens, flore majusculo, rubescens Clusio 5. J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, v Clus. Hist. 289.*

Lychnis sylvestris, lanuginosa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B. 3. 352. Lychnis sylvestris, v Clus. Hist. 290.*

Lychnis sylvestris, quæ Saponaria vulgo. *Saponaria major, lævis C. B. Pin. 206. Saponaria vulgaris J. B. 3. 346. Saponaria Dod. Pempt. 179.*

Lychnis seu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn. 209.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibusdam J. B. 3. 347. Caryophyllus pratensis, flore laciniato, simplici, sive Flos cuculi C. B. Pin. 210. Armerius sylvestris Dod. Pempt. 177.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici, suaverubente.

Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici, albo. *Caryophyllus pratensis, flore laciniato, simplici sive Flos cuculi, flore albo C. B. Pin. 210.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B. 3. 348. Odontidis Plinii, pleno flore Clus. Hist. 293.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B. 3. 348.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratensis, multiplex,*

- multiplex, humilior, minore flore H. R. Par. Petite Veronique.*
 Lychnis sylvestris, latifolia, caliculis turgidis, striatis C. B. Pin. 205. *Muscipula major, calyce turgido, ventrioso J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, tertia Clusii, caliculis striatis Lob. Icon. 339.*
 Lychnis sylvestris, angustifolia, caliculis turgidis, striatis C. B. Pin. 205. *Muscipula majori calyce ventrioso similis J. B. 3. 350. Lychnis sylvestris, altera, incana, caliculis striatis Lob. Icon. 338.*
 Lychnis supina, Sicula, calyce amplissimo, striato. *Lychnis speciosissima, flore aequatè purpureo, granatina seu saturatè rubrà nubeculâ per medium segmentato H. Cathol.*
 Lychnis sylvestris, pluribus foliis simul junctis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, viij Clus. Hist. 290. Lychnis sylvestris, foliis angustis & pluribus ex geniculis singulis, Clusio 1 in Hisp. 8. in Post. J. B. 3. 348.*
 Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, angustifolia C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, iij Clus. Hist. 289. Odontidi sive flori cuculi affinis, Lychnis sylvestris 1 Clusii Pan. 4. Hist. J. B. 3. 348.*
 Lychnis sylvestris, viscosa, angustifolia, alba, H. Edinb.
 Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, altera C. B. Pin. 205. *Muscipula viscaria sive Lychnidis species J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, iij Clus. Hist. 289.*
 Lychnis hirta, angustifolia, Cretica C. B. Pin. 206. *Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B. 3. 352. Lychnis sylvestris, vij. Cretica Clus. Hist. 290.*
 Lychnis vel Ocimoides repens, montanum C. B. Pin. 206. *Saponaria minor quibusdam J. B. 3. 344. Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon. 341.*
 Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206. *Muscus Alpinus, flore insigni, dilutè rubente J. B. 3. 768. Ocimoide mascoso, Alpino-Pon. Ital. Bald. 199.*
 Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.
 Lychnis maritima, procumbens, strictissimis longis foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.
 Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.
 Lychnis minima, hispida, noctiflora Bot. Monsp. App.
 Lychnis viscosa, foliis inferioribus Bellidi minoris similibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monsp.
 Lychnis sylvestris, minima, flore muscoso Bot. Monsp. *Lychnis viscosa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*
 Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior. Plant. 27.
 Lychnis sylvestris, hirsuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.
 Lychnis sylvestris, hirsuta, annua, flore minore, carneo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.
 Lychnis Chalepensis, annua, foliis parum hirtis & angustis, flosculis carnis, pediculis infirmis, biuncialibus insistentibus, capsulis ferè rotundis. Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

- Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capsulâ oblongâ, pyramidali Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 542.
 Lychnis sylvestris, alba, spicâ reflexâ Bor. Monsp. *Lychnis sylvestris*, altera *Monspeliensium*, spicâ nutante H. R. Par.
 Lychnis hirta, minor, flore variegato A. R. Par. 99. *Lychnis hirsuta*, flore elegantè variegato Raii Hist. 997.
 Lychnis sylvestris, fugaci flore H. R. Par.
 Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.
 Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, angusto, Messanensis Raii Hist. 995.
 Lychnis flore albo, minimo Raii Hist. 996.
 Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, angusto Raii Hist. 997.
 Lychnis minor, saxifraga Pluk. Almag. Bot. *Caryophyllus saxifragus* C. B. Pin. 211. *Saxifraga antiquorum quibusdam* F. B. 3. 338. *Saxifraga magna Mathioli & Italarum* Lob. Icon. 428. *Saxifrage ordinaire, ou Cassépierre*.
 Lychnis saxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alsine Alpina*, glabra C. B. Pin. 251. *Auricula muris Alpina, glabra, sive Lychnis glabra, minima aut Caryophylli minima species, flore albo* F. B. 3. 360.
 Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, flosculis albis, an Condisi Arabum* C. B. Pin. 206. *Lanaria sive Struthium Dioscoridis Imperato* F. B. 3. 347. *Struthio di Dioscoride, Radicetta, Herba lanaria de' nostrati Imper.* 661.
 Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, perampla radice. *Lychnis Alpina, glabra, Caryophylli holostei flore* Mor. H. R. Blesf.
 Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis distincto. *Betonica sive Tunica minima similis planta* F. B. 3. 338.
 Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.
 Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.
 Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lychnis Ethiopica, noctiflora, Spica foliis Breyn. Fascic.*
 Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnosio.
 Lychnis maritima, annua, Hispanica, Salicis folio.
 Lychnis Hispanica, Kali folio, multiflora. *Kali vermiculatum, albo globoso flore* Barr. Icon.
 Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.
 Lychnis minima, saxatilis, umbellata, Holostii folio, caule nudo.
 Lychnis Hispanica, Valerianæ rubræ folio, purpurascente flore.
 Lychnis maritima, Gadensis, angustifolia.
 Lychnis Lusitanica, palustris, folliculo striato.
 Lychnis Lusitanica, montana, glutinosa, fœtida.
 Lychnis Hispanica, capillaceo folio.
 Lychnis pumila, saxatilis, Juniperi folio.
 Lychnis corniculata, minor sive angustifolia, saxatilis Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corsica Bocc. Mus. Part. 2. 65. Tab. 54.

Lychnis erecta, *Veronica foliis* Bocc. Mus. Part. 2. 170. Tab. 118.

Lychnis à *Caryophyllo* differt calyce simplici, ad exortum non squamato, femine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare solet. *Caryophyllus* autem calyce veluti gemino donatur, & femine folia. ceo, sed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS est plantæ genus, flore A, B caryophyllæo, plurimis Tab. 176. scilicet petalis C constante, in orbem positis, ex calyce D membranaceo emergentibus. Pistillum autem E ex eodem calyce surgit, abique in fructum mollem, ferè ovatum, seu baccam F seminibus fœtam G, H, plerumque reniformibus I.

Cucubali speciem unicam novi.

Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alfina scandens, baccifera* C. B. Pin. 250. *Cucubalum quibusdam, vel Alfina baccifera* J. B. 2. 175.

GENUS IV.

Linum, Lin.

LINUM est plantæ genus, flore A caryophyllæo, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis, ex calyce C polyphyllæo & quasi tubulato emergentibus. Pistillum autem D ex eodem calyce surgit, abique deinde in fructum E ferè globosum, plerumque acuminatum, ex pluribus capsulis compositum F, G introrsum dehiscentibus, femine fœtis H, I plano, ferè ovato, hinc obtuso, inde verò ut plurimum acuto. Tab. 176.

Lini species sunt.

Linum sativum C. B. Pin. 214. *Linum* J. B. 3. 450. *Linum sativum vulgare, cæruleum* Lob. Icon. 412.

Linum sativum, latifolium, Africanum, fructu majori.

Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.

Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.

Linum arvense C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, sativum planè referens* J. B. 3. 452. *Sylvestre Linum* Trag. 354.

Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, flore caruleo* J. B. 3. 453. *Linum sylvestre, 1. latifolium* Clus. Hist. 317.

Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, lanuginosum, flore candido, purpureis lineis striato* J. B. 3. 454. *Linum sylvestre, latifolium, ij* Clus. Hist. 317.

Linum fruticosum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum frutescens, flore omnino*

- candido* J. B. 3. 453. *Linum sylvestre*, 7. *fruticosum* Clus. Hist. 319.
- Linum sylvestre*, *latifolium*, *luteum* C. B. Pin. 214. *Linum latifolium*, *luteum* J. B. 3. 454. *Linum sylvestre*, *ij. latifolium* Clus. Hist. 317.
- Linum sylvestre*, *luteum*, *foliis subrotundis* C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea* J. B. 2. 817. *Campanula lutea*, *Linifolia*, *Montis Lupi*, *flore Volubilis* Lob. Icon. 414.
- Linum luteum*, *ad singula genicula floridum* C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre*, *latifolium* Col. Part. 2. 80.
- Linum fruticosum*, *subflavum* C. B. Pin. 214. *Linum frutescens*, *subflavum* Prodr. 107.
- Linum sylvestre*, *Creticum*, *arboreum*, *luteum* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573. *Linum arboreum* P. Alp. Exot. 18.
- Linum sylvestre*, *minus*, *luteum annuum*, *folio latiore* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 574.
- Linum sylvestre*, *minus*, *luteum*, *annuum*, *folio angustiore* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 574.
- Linum maritimum*, *luteum* C. B. Pin. 214. *Linum luteum*, *Narbonense* J. B. 3. 454. *Linum sylvestre* Dod. Pempr. 534.
- Linum sylvestre*, *cæruleum*, *folio acuto* C. B. Prodr. 107. *Linum sylvestre*, *angustifolium*, *cæruleo amplo flore* Bot. Monsp.
- Linum sylvestre*, *angustifolium*, *flore magno*, *albo* C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre*, *floribus albis* Lob. Icon. 414.
- Linum sylvestre*, *angustifolium*, *flore magno*, *intensè cæruleo* C. B. Pin. 214.
- Linum sylvestre*, *angustifolium*, *flore magno*, *violaceo* C. B. Pin. 214.
- Linum sylvestre*, *angustifolium*, *flore magno*, *albo*, *lineis purpureis distincto* C. B. Pin. 214.
- Linum sylvestre*, *angustifolium*, *flore magno*, *cæruleo*, *veluti cinereo* C. B. Pin. 214. *Lini sylvestris*, *v. angustifolii aliud genus* Clus. Hist. 318.
- Linum sylvestre*, *angustifolium*, *floribus dilutè purpurascensibus vel carneis* C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre*, *angustifolium*, *album*, *lineis in umbilico purpureis* J. B. 3. 453. *Linum sylvestre*, *vj. angustifolium* Clus. Hist. 318.
- Linum*, *angustifolium*, *album*, *ramusculis per terram sparsis* H. R. Par.
- Linum sylvestre*; *angustis & densioribus foliis*, *flore minore* C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre*, *tenuifolium* Lob. Icon. 413.
- Linum sylvestre*, *angustifolium*, *foliis rarioribus* C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre*, *ij. Tabern.* Icon. 822.
- Linum sylvestre*, *angustifolium*, *foliis rarioribus*, *flore albo* C. B. Pin. 214.
- Linum pratense*, *floribus exiguis* C. B. Pin. 214. *Alsine verna*, *glabra*, *flosculis albis vel porius* *Linum minimum* J. B. 3. 455.
- Linum* *foliis asperis*, *umbellatum*, *luteum* Bot. Monsp. 164. *Lithospermum Linarie folio*, *Monspeliacum* C. B. Pin. 259. *Passerina Lobelii* J. B. 3. 454.
- Linum Lusitanicum*, *luteum*, *floribus spicatis dispositis*.
- Linum angustifolium*, *fruticosum*, *Valentinum*, *foliis rigidis & aculeatis*.
- Linum Lusitanicum*, *capillaceo folio*.
- Linum Alpinum*, *Laricis folio*.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus pistillum abit in semen calyce ipso involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE est plantæ genus, flore A, in capitulum ferè sphericum col- Tab. 177.
lecto, calyce communi squamato K donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B componitur caryophyllæis, plurimis scilicet petalis C constantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Pistillum pariter E ex eodem calyce surgit, abitque deinde in semen F, H oblongum, calyce G ceu capsulâ involutum.

Statice species sunt.

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globofo C. B. Pin. 211. Caryophyllus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt. 564.*

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin. 211. Caryophyllus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt. 564.*

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globofo H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus flore globofo H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globofo Ador. H. R. Blesf.*

Statice Lusitanica, Scorzonera folio.

Statice Lusitanica, fruticosa, maritima, magno flore.

Statice Lusitanica, capillaceo folio, major.

Statice Lusitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM est plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis Tab. 177.
scilicet petalis B, L plerumque constante, è calyce infundibuliformi E, F, M emergentibus. Pistillum pariter D, N ex eodem calyce surgit, abitque deinde in semen G, O, P oblongum, calyce ipso ceu capsulâ involutum. Occurrunt & Limonii species, quarum flores Q, R, S monopetali sunt infundibuliformes, multifidi, cæterarum specierum flores mentientes.

Limonii species sunt.

Limonium maritimum, majus C. B. Pin. 192. *Limonium majus multis, aliis*

Behen rubrum J. B. 3. App. 876. *Valeriana rubra similis pro Limonio*
missa Dod. Pempt. 351.

Limonium maritimum, majus, alterum, serotinum, Narbonense H. R. Par.

Limonium maritimum, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium*,
Narbonense, Oleæfolium Lob. Icon. 295. *Limonium minus* J. B. 3.
App. 877.

Limonium parvum, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum*
Clus. Hist. lxxxij.

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. Mus. Part. 2.
143. Tab. 103.

Limonium maritimum, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr.* 99.
J. B. 3. App. 877.

Limonium maritimum, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr.* 99. J. B. 3. App.
877. *Bocc. Rarior. Plant.* 25.

Limonium minus, flagellis tortuosis Bocc. Mus. Part. 2, 143, Tab. 103.

Limonium peregrinum, foliis Asplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibusdam*
rarum J. B. 3. App. 877. *Limonium peregrinum* Clus. Cur. post. in fol. 33.

Limonium marinum, fruticosum, hirsutum Bocc. Rarior. Plant. 25.

Limonium fruticosum, glabrum *Limonium fruticosum* Bot. Monsp. App.

Limonium reticulatum, lupinum Bocc. Rarior. Plant. 83.

Limonium Siculum, folio cordato Boc. Rarior. Plant. 64.

Limonium minus annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. monsp. *Limonium*
maritimum, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.

Limonium Lusitanicum, foliis lanceolatis.

Limonium Lusitanicum, Auriculæ Urñ folio.

Limonium maritimum, villosis foliis, Lusitanicum Pluk. Almag. Bot. *Limonium*
Lychnidis coronaria folio V. Lusit.

Limonium peregrinum, caule appendicibus crispis adaucto Pluk. Almag. Bot.
Limonium Africanum, humile & elatius Park. Theat. 1234.

Limonium foliis Halimi Bross. *Limonium Hispanicum*, frutescens, *Portulaca*
marina folio. *Limonium sine gallis* Bocc. Rarior. Plant. 32.

Limonium lignosum, gallas ferens Bocc. Rarior. Plant. 34.

Limonium Hispanicum, Plantaginis foliis bullatis.

Limonium Hispanicum, Plantaginis foliis glabris.

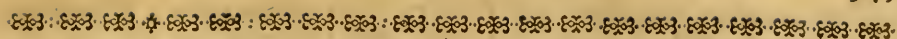
Limonium Hispanicum, multifido folio. *Limonium Ferulaceo* folio V. Lusit.

Limonium Valentinum, Statices folio, capite glomerato.

Limonium Hispanicum, articularum & cæsum.

Limonium differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ serie dispo-
nuntur & calyce communi carent, cum Statices flores in capitulum colligantur
calyce communi donatum.

Limonium à voce Græcâ λειμῶν *Pratum*: nascitur enim (ut ait Dioscorides)
in pratis & palustribus locis.

CLASSIS IX.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore Liliaceo.

FLOS LILIACEUS dicitur ille, qui vel conflatur ex petalis sex, raro tribus, vel in sex partes secatur. Huic autem proprium est ut pistillum ejus aut calyx abeat in capsulam in terna loculamenta semper divisam. Tales sunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Asphodeli, Ephemeris, qui Liliacei appellantur; non tantum quod maxima eorum pars ad Lili formam quodammodo accedat, sed quod fructum post se relinquunt semper tricapsularem, qualis est fructus Lili.

SECTIO I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes secto cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Asphodelus. *Asfodele*.

ASPHODELUS est plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo A, B, in sex partes secto, ex cujus medietate surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D ferè globosum, carnosum & trigonum, apice dehiscentem E, in tria loculamenta divisum F, feminibusque foetum G triangularibus. Tab. 178.

Asphodeli species sunt.

Asphodelus albus, ramosus, mas C. B. Pin. 28. *Asphodelus major, flore albo, ramosus* J. B. 2. 625. *Asphodelus 1 Clus. Hist. 196.*

Asphodelus albus, ramosus, minor, seu ramosus, alter H. R. Par.

Asphodelus albus, non ramosus C. B. Pin. 28. *Asphodelus major, flore albo, non ramosus* J. B. 2. 625. *Asphodelus ij Clus. Hist. 197.*

Asphodelus purpurascens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Asphodelus flore suave-rubente* Lob. Icon. 91.

Asphodelus foliis compressis, asperis, caule patulo.

Asphodelus luteus & flore & radice C. B. Pin. 28. *Asphodelus luteus* J. B. 2. 632. *Asphodelus luteus, minor, Iphyon Theophrasti & Anguillara, Eri-zembac Arabum* Lob. Icon. 91.

Asphodelus Africanus, angustifolius, luteus, minor.

Asphodelus spiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par.

A

Asphodelus albus, minimus C. B. Pin. 29. *Asphodelus minimus*, albus J. B. 2. 632. *Asphodelus minimus* Clus. *Hist. App.* 1. cclviiij.

Asphodelus foliis fistulosis C. B. Pin. 29. *Asphodelus minor*, flore fistuloso J. B. 2. 631. *Asphodelus minor* Clus. *Hist.* 197.

Asphodelus differt à Phalangio florum formâ.

GENUS II.

Lilio-Asphodelus. *Lis-Asfodele.*

Tab. 179.

LILIO-ASPHEDELUS est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, superiùs in sex partes secto & ampliato, ex cujus fundo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum F subrotundis. His notis addi potest radix G Napiformis.

Lilio-Asphodeli species sunt.

Lilio-Asphodelus luteus Park. Par. 148. *Lilium luteum*, *Asphodeli radice* C. B. Pin. 80. *Lilium Asphodeli radice*, luteum, sive *Lilio-Asphodelus quorundam*, flore luteo J. B. 2. 700. *Lis Asfodele à fleur jaune.*

Lilio-Asphodelus luteus, minor. *Lilium luteum*, *Asphodeli radice*, minus *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 412.

Lilio-Asphodelus phœniceus Park. Par. 148. *Lilium rubrum*, *Asphodeli radice* C. B. Pin. 80. *Lilium radice Asphodeli*, phœniceum sive *Lilio-Asphodelus quibusdam* J. B. 2. 701.

Lilio-Asphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum*, *Asphodeli radice*, minus. *H. L. Bat.*

Lilio-Asphodelus Americanus, flore umbellato, albo, costâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Asphodelus Americanus, foliis Aloes; flore umbellato, maximo, odoratissimo Plum.

Lilio-Asphodelus Americanus, foliis Scillæ, flore umbellato, maximo, purpureo Plum.

Lilio-Asphodelus Americanus, bifolius, flore singulari, purpureo Plum.

Lilio-Asphodelus, à Lilio & Asphodelo; quasi diceres plantam floribus Lillii, *Asphodeli radice.*

GENUS III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 200.

HYACINTHUS est plantæ genus, flore A, B, C liliaceo, monopetalo, in sex partes secto & quasi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo surgit pistillum D, E, quod deinde abit in fructum F, I subrotundum, ferè trigonum, in terna loculamenta G divisum, seminibusque fœtum modò subrotundis H, modò planis K,

Hyacinthi species sunt.

Hyacinthus oblongo flore, cæruleus, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus anglicus* sive *Belgicus* J. B. 2. 585. *Hyacinthus non scriptus* Dod. *Pempt.* 216. *Hyacinthus.*

- Hyacinthus oblongo flore amethystino major C. B. Pin. 43.
 Hyacinthus oblongo flore Violæ nigrae, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hispanicus, flore violaceo Eyst.*
 Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyst.
 Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyst.
 Hyacinthus non scriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.
 Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bar.
 Hyacinthus oblongo flore fulco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Clus. Hist. App. 1 cclvij. J. B. 2. 588.*
 Hyacinthus obsoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obsoletior, Hispanicus, Anglico similis J. B. 2. 587. Hyacinthus obsoleti coloris, Hispanicus, serotinus Clus. Hist. 177.*
 Hyacinthus obsoletus Clusii, flore obsoleto viridi Suvert.
 Hyacinthus obsoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus serotinus, obsoleto colore Eyst.*
 Hyacinthus serotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus serotinus, facie Orientalis Eyst.*
 Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obsoletus, Æthiopicus Clus. Cur. post. in fol. 19.*
 Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hispanicus, angustifolius; cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hispanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Clus. Cur. post. in fol. 18.*
 Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hispanicus, angustifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor. Hispanicus, Orientalis facie, albo flore Clus. Cur. post. in fol. 18.*
 Hyacinthus minor, Hispanicus, Orientalis facie, flore mixto Clus. Cur. post. in fol. 18.
 Hyacinthus oblongo flore suaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*
 Hyacinthus floribus Campanulæ uno versu dispositis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanula J. B. 2. 586. Lob.*
 Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque dispositis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*
 Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibusdam Constantinopolitanus J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*
 Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.
 Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpuro-rubens Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*
 Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.
 Hyacinthus flore purpureo, albo Eyst.
 Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.
 Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

- Hyacinthus Orientalis, albore splendido H. R. Par. *Hyacinthus Orientalis, argenteo colore Eyst.*
- Hyacinthus Orientalis, brumalis flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis purpureis notatis H. L. Bar.
- Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, Orientalis, albus Lob. Icon. 106.*
- Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, major Dod. Pempt. 216.*
- Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis suaverubentibus H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinerei coloris H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteo H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratissimo H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bar.
- Hyacinthus Amethystinus, pleno flore campanulato magni ducis Hetrurizæ H. R. Par.
- Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox, flore albo Caccini Clus. Cur. post. in fol. 16.*
- Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πικυαίτης alter Clus. Hist. 175.*
- Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, subtus rubentibus, vel floribus anteriùs albescens, averfa parte purpurascens C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, variegatus & Hyacinthus Orientalis, mixtus Eyst.*
- Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobsens, albus, multis floribus, Italicus Suvert.*
- Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R. *Bot. Passetous*
- Hyacinthus Orientalis, ramofus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πικυαίτης Clus. Hist. 174.*
- Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyst.*
- Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyst.
- Hyacinthus Orientalis, caule folioso C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Asiaticus, αὐλοφόρον caule Clus. Cur. post. in fol. 16.*
- Hyacinthus Orientalis, serotinus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, serotinus, mixtus Eyst.*
- Hyacinthus Orientalis, serotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, serotinus, erectis candidis floribus Eyst.*
- Hyacinthus Orientalis, serotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, serotinus, erectis floribus cæruleis Eyst.*
- Hyacinthus Orientalis, serotinus, striatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus minimus, serotinus, elegans, flosculis Hyacinthi Orientalis Adv. Part. 2. App. 510.*
- Hyacinthus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. *Eyst.*

- Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo C. B. Pin. 45.
 Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.
 Hyacinthus Orientalis, flore purpureo, pleno H. L. Bat.
 Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, pleno C. B. Pin. 45.
 Hyacinthus Orientalis, flore subcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R. Par.
 Hyacinthus Orientalis, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.
 Hyacinthus Orientalis, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidissimus, pleno flore Eyff.*
 Hyacinthus Orientalis, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.
 Hyacinthus Orientalis, roseus, Italicus dictus, multiplici flore candidissimo H. L. Bat.
 Hyacinthus Orientalis, flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.
 Hyacinthus Orientalis, Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.
 Hyacinthus Indicus, tuberosus, flore Hyacinthi Orientalis C. B. Pin. 47.
Hyacinthus Indicus, tuberosa radice Clus. Hist. 176. J. B. 2. 588.
 Hyacinthus, ab Hyacintho puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muscari.

MUSCARI est plantæ genus, flore A, B licæo, monopetalo, veluti ^{Tab. 180.} campaniformi, globofo & in sex partes secto: ex cujus fundo surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D plerumque triangularem, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum ut plurimum subrotundis F.

Muscari species sunt.

- Muscari arvense, latifolium, purpurascens. *Hyacinthus comosus, major, purpureus C. B. Pin. 42. Hyacinthus maximus, botryoides, comâ cæruleâ J. B. 2. 574. Hyacinthus comosus, spurius, tertius Dod. Pempt. 218.*
 Muscari arvense, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comosus, major, albus C. B. Pin. 42.*
 Muscari cæruleum, majus. *Hyacinthus racemosus, cæruleus, major. C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, cæruleus, amœnus Lob. Icon. 108.*
 Muscari latifolium, speciosius. *Hyacinthus racemosus, latifolius, speciosior C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, incarnatus Tabern Icon. 628.*
 Muscari flore albo. *Hyacinthus racemosus, albus C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, albus J. B. 2. 573. Hyacinthus botryoides, albo flore Clus. Hist. 182.*
 Muscari floribus è cæruleo virescentibus. *Hyacinthus racemosus, floribus ex cæruleo virescentibus C. B. Pin. 42.*
 Muscari Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comosus, albus, Byzantinus C. B. Pin. 42. Hyacinthus comosus, Byzantinus, candicans, cum staminulis purpureis J. B. 2. 583.*
 Muscari uvâ ramosa, majus. *Hyacinthus uvâ ramosâ, major C. B. Pin. 42. Hyacinthus ramosus, botryoides, cæruleus Caspari Bauhini Bry.*

- Muscari uvâ ramosa minus. *Hyacinthus uvâ ramosa*, minor C. B. Pin. 42. *Hyacinthus botryoides* iij, uvâ ramosa Clus. Hist. 181.
- Muscari cæruleum, minus, latifolium. *Hyacinthus racemosus*, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin. 43. *Hyacinthus botryoides*, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B. 2. 572. *Hyacinthus botryoides*, 1 Clus. Hist. 181.
- Muscari arvense, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemosus*, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin. 43. *Hyacinthus vernus*, botryoides, minor, cæruleus, angustioribus foliis, odoratus J. B. 2. 571. *Hyacinthus racemosus* Dod. Pempt. 217.
- Muscari arvense, juncifolium, carneum, minus. *Hyacinthus racemosus*, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.
- Muscari arvense, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemosus*, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilutè ex albido C. B. Pin. 43.
- Muscari moschatum, griseo obsoleto flore. *Hyacinthus racemosus*, moschatus, griseo flore obsoleto H. R. Par.
- Muscari obsoletiore flore Clus. Hist. 178. *Hyacinthus racemosus*, moschatus C. B. Pin. 42. *Hyacinthus odoratissimus*, dictus Tibcadi & Muscari J. B. 2. 578.
- Muscari flore obsoleto nigro Eyst.
- Muscari flavo flore Clus. Hist. 179. *Hyacinthus racemosus*, moschatus, luteus C. B. Pin. 43. *Hyacinthus odoratissimus*, Tibcadi luteus J. B. 2. 579.
- Muscari præcox, flore luteo. *Hyacinthus racemosus*, luteus, præcox C. B. Pin. 43. *Hyacinthi Tibcadi lutei varietas* sive Muscari luteo-præcox J. B. 2. 579. *Tibcadi lutei varietas*, sive Muscari luteum, præcox Lob. Adv. Part. 2. 487.
- Muscari, ut existimant, ab odore floris moschato.

G E N U S V.

Colchicum. Colchique.

Tab. 191.

COLCHICUM est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ab ipsa radice emergente sub tubi tenuissimi formâ, in sex partes sensim ampliari. Pistillum autem B è fundo floris surgit, in capillamenta tenuia C desinens, ab itque in fructum D oblongum, trigonum, in tria loculamenta E divisum, seminibusque fœtum subrotundis F. His notis addenda est radix gemina, tuberosa, quarum altera carnosa est G, H, altera fibrata I, eodem involucro membranaceo K obducta.

Tab. 192.

Colchici species sunt.

Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum* J. B. 2. 649. *Colchicum* Dod. Pempt. 460.

Colchicum album, cum purpurascensibus lineis J. B. 2. 651.

Colchicum commune, folio lineis albis picto H. R. Par.

Colchicum commune, folio lineis intersecto luteis H. R. Par.

- Colchicum vulgare, atro-purpureum Parisiense, flore simplici H. R. Par.
Col. hique vineux.
- Colchicum vere & autumnno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum* J. B. 2. 652. *Clus. Hist. 202.*
- Colchicum Anglicum, candidum, angustis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum* Lob. *Icon. 143.* J. B. 2. 654.
- Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim dispositis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum* Eyst.
- Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis, purpureis & aliis ternis albicantibus varians* Eyst.
- Colchicum album, striis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale* Eyst.
- Colchicum polyflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum versicolor, polyanthes, reflorescens* Eyst.
- Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillariae facie, autumnale* Eyst.
- Colchicum purpuro-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλιδες sive versicolore flore* J. B. 2. 655. *Colchicum iij* Clus. *Hist. 200.*
- Colchicum ex albo & purpurascete varium C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλιδες, alterum* Clus. *Hist. App. colvij.* J. B. 2. 656.
- Colchicum flore Fritillariae instar tessellato C. B. Pin. 68. *Colchicum Fritillariae facie, pallidum* Suvert.
- Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latioribus & crispis, Coum dictum H. R. Par. *Colchicum variegatum* Corn. 136.
- Colchicum Lusitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivaci. mixtum H. R. Par.
- Colchicum florum foliis angustis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, versicolore flore* Clus. *Hist. 201.* J. B. 2. 656.
- Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale* Eyst.
- Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium* D. J. Eranqueville. *Adv. Part. 2. 500.* J. B. 2. 653.
- Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, album* J. B. 2. 653. *Colchicum Pannonicum, πολυανθης, albo flore* Clus. *Hist. 199.*
- Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes* J. B. 2. 655. *Colchicum Byzantinum, latifolium, πολυανθης* Clus. *Hist. 199.*
- Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthos, flore multiplici, autumnale* Eyst.
- Colchicum polyanthos, foliis latis, convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum veranum, flore purpureo, plenum* Eyst.
- Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. J. B. 2. 654. Clus. *Hist. 202.*

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bat.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore tessellato H. L. Bat.

Colchicum vernum, Hispanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Clusii* J. B. 2. 652.

Colchicum montanum, angustifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, flore purpureo* J. B. 2. 656.

Diosc. Lib. 4. ca. 34. *Plurimum in Messeniâ & apud Colchos enascitur Colchicum, ait Dioscorides, Inde nomen.*

S E C T I O II.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes secto, cujus calyx abit in fructum.

G E N U S I.

Crocus. Saffran.

Tab. 183. & 184. **C**R O C U S est plantæ genus, flore A liliaceo, inferius tubulato, monopetalo, tubo scilicet in partes sex ampliato & pediculo B insidente. Pistillum C è fundo floris surgit in terna capillamenta capitata & cristata D divisum; calyx verò E deinde abit in fructum oblongum F, trigonum, in tria loculamenta G divisum, seminibusque scærum subrotundis H. His notis addenda est radix gemina, tuberosa, quarum altera quæ minor est K, alteri majori I, carnosæ & fibratæ insidet; utraque verò involucre membranaceo M obducitur.

Croci species sunt.

Crocus sativus C. B. Pin. 65. *Crocus. Dod. Pempt. 213. J. B. 2. 637.*

Crocus autumnalis, florem sine foliis promens, odorosus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, 2, flore purpureo, foliis orbiculato mucrone* J. B. 2. 646. *Crocum montanum, 2 Clus. Hist. 208.*

Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, autumnalis* J. B. 2. 646. *Crocum montanum, 1 Clus. Hist. 209.*

Crocus autumnalis, subcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, tertius* J. B. 2. 646. *Crocum montanum, iij Clus. Hist. 209.*

Crocus autumnalis, montanus, angustifolius, flore argenteo H. R. Par.

Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.

Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum, Pyrenaicum autumnale* J. B. 2. 647. *Crocum Pyrenaicum, autumnale Clus. App. alt.*

Crocus angustifolius, nusquam florens H. R. Par.

Crocus Italicus, angustifolius, magno flore, radice rostratâ *Sisyrrinchium Asprensium* Col. Part. 2. 7. *Sisyrrinchium minus, angustifolium, flore majore, variegato* C. B. Pin. 41.

- Crocus Italicus*, angustifolius, parvo flore, radice rostratâ. *Sisyrinchium Theophrasti* Col. Part. 1. 328. *Sisyrinchium minus*, angustifolium C. B. Pin. 41.
- Crocus Italicus*, latifolius, radice rostratâ. *Sisyrinchium alterum*, latifolium Col. Part. 1. 329.
- Crocus sylvestris*, Byzantinus, ferotinus, candidus, tantillum sub-cæruleus J. B. 2. 647. *Adv. Part. 2. 498.*
- Crocus vernus*, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus*, latifolius, purpureus, versicolore flore Clus. Hist. 205. J. B. 3. 643.
- Crocus vernus*, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus*, latifolius, purpureus, flore majore J. B. 2. 642. *Crocus vernus*, latifolius, purpureo flore majore Clus. Hist. 204.
- Crocus vernus*, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus*, latifolius, albo flore interdum purpurascens venis vario J. B. 2. 640. *Crocus vernus*, latifolius, albo flore Clus. Hist. 203.
- Crocus vernus*, lantinus, latiore-folio, lineâ mediâ albâ & margine flavescente H. R. Par. *Agathe*
- Crocus vernus*, latifolius, flore interiùs suaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.
- Crocus vernus*, tribus foliis suaverubentibus, aliis variegatis alternatim dispositis H. R. Par.
- Crocus vernus*, albus, versicolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, latifolius, albus, versicolore flore 1 Clus. Hist. 204.
- Crocus vernus*, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, latifolius, alter, flore purpureo, minore J. B. 2. 640. *Crocus vernus*, latifolius, flore purpureo, minore Clus. Hist. 203. *Crocus sylvestris*, vernalis, prior Dod. Pempt. 214.
- Crocus vernus*, latifolius, flore albo, purpuro-violacea basi C. B. Pin. 66. *Crocus sylvestris*, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea basi Lob. Icon. 140.
- Crocus vernus*, latifolius, flore supernè purpureo, inferiùs flavescente C. B. Pin. 66. *Crocus sylvestris*, 1 Dalechampii Lugd. 1533.
- Crocus vernus*, latifolius, flore violaceo vel cæruleo distincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus* & *cæruleus distinctus* Suvert.
- Crocus vernus*, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus*, lineis violaceis distinctus Suvert.
- Crocus vernus*, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, latifolius, duplici flore Clus. Hist. 205.
- Crocus vernus*, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyst.
- Crocus vernus*, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyst.

- Crocus vernus*, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, latifolius, albo versicolore flore, 2. simplici & duplici J. B. 2. 642. *Crocus vernus*, latifolius, albus, versicolore flore, 2 Clus. Hist. 204.
- Crocus vernus*, minor, purpurascens C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, albus, caruleis oris in latere folii Lobelio, & *Crocus vernus*, latifolius, albo versicolore flore primus Clusio J. B. 2. 642. *Crocus vernus*, latifolius, albus, versicolore flore, 1 Clus. Hist. 204.
- Crocus vernus*, latifolius, albus vel cinericus C. B. Pin. 66. *Crocus cinericus*, duplex suvert.
- Crocus vernus*, latifolius, flavus, flore majore C. B. Pin. 66. *Croci verni species flava* J. B. 2. 643. *Crocus vernus*, latifolius, flavo flore Clus. Hist. 205.
- Crocus vernus*, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore C. B. Pin. 66.
- Crocus vernus*, latifolius, flavo flore, virente basi H. R. Par.
- Crocus vernus*, latifolius, flavus, coronâ phœniceâ C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, flore luteo, coronâ phœniceâ Lob. Adv. Part. 2. 497.
- Crocus vernus*, latifolius, aureus C. B. Pin. 66. *Croci verni species aurea* J. B. 2. 643. *Crocus vernus*, latifolius, aureo flore Clus. Hist. 206.
- Crocus vernus*, latifolius, pallidus C. B. Pin. 66. *Croci verni species pallida* J. B. 2. 643. *Crocus vernus*, latifolius, pallido flore Clus. Hist. 206.
- Crocus vernus*, latifolius, flavo-varius C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore simplici 1 species* J. B. 2. 644. *Crocus vernus*, latifolius, flavo-vario flore 1 Clus. Hist. 206.
- Crocus vernus*, latifolius, flavo-varius, alter C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore simplici 2 species* J. B. 2. 644. *Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij Clus. Hist. 206.*
- Crocus vernus*, latifolius, flavo-vario flore duplici Clus. Hist. 206. *Croci verni latifolii flavi vario flore duplici 1 species* J. B. 2. 644.
- Crocus vernus*, angustifolius, magno flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus*, angustifolius, floribus caruleis sive violaceis, Hispanicus J. B. 2. 645. *Crocus vernus*, angustifolius, 1 Clus. Hist. 207.
- Crocus vernus*, angustifolius, magno flore candido C. B. Pin. 67. *Crocus vernus*, angustifolius, floribus interdum candidis, Hispanicus J. B. 2. 645.
- Crocus vernus*, angustifolius, gemino bulbo C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo J. B. 2. 645. *Crocus sylvestris*, vernalis, alter Dod. Pempt. 214.
- Crocus vernus*, angustifolius, parvo flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus*, angustifolius iij Clusio, flore multo minore, caruleo J. B. 2. 645. *Crocus vernus*, angustifolius, ij Clus. Hist. 207.
- Crocus vernus*, juncifolius, purpureus C. B. Pin. 67. *Crocus angustifolius*, 4. flore purpureo, saturati coloris J. B. 2. 646. *Crocum vernum*, angustifolium, violaceo flore Clus. Hist. 208.
- Crocus vernus*, capillari folio Clus. App. 1. J. B. 2. 647.

Crocus vernus, angustifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus*, aureus, variegatus Eyst.

Crocus differt à *Colchico*, 1° radice geminâ, alterâ alteri insidente: 2° calyce in fructum abeunte: 3° pistillo in capillamenta capitata & cristata desinente.

GENUS II.

Narcissus. *Narcisse*.

NARCISUS est plantæ genus, flore A, B liliaceo, monopetalo, campaniformi C, D, in sex partes secto, meditullium ejus coronæ instar cingentes. Calyx autem E, F qui plerumque prodit è vaginâ membranacæ G, H, abit deinde in fructum I oblongum vel subrotundum, trigonum, trifariam dehiscentem K, in tria loculamenta L divisum, seminibusque foctum subrotundis M. Tab. 185.

Narcissi species sunt.

Narcissus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narcissus maximus*, pallidus, amplo calyce flavo Clus. Cur. post. in fol. 60.

Narcissus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ crocæ, aureâ C. B. Pin. 48. *Narcissus maximus*, medio-purpureus aut cæruleus, latifolius, Hispanicus Eyst.

Narcissus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Narcissus medio-purpureus*, magno flore, folio latiore J. B. 2. 601. *Narcissus latifolius*, 7 Clus. Hist. 157.

Narcissus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narcissus latifolius*, 6 Clus. Hist. 156.

Narcissus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narcissus medio-purpureus*, minor J. B. 2. 601. *Narcissus minor serotinus*, medio-croceus Lob. Icon. 113.

Narcissus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narcissus medio-purpureus* Dod. Pempt. 223. J. B. 2. 600.

Narcissus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narcissus medio-luteus* Dod. Pempt. 223.

Narcissus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narcissus latifolius*, major, in latifoliorum classe alter Clus. Hist. 156.

Narcissus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis*, major, polyanthos, totus albus Eyst.

Narcissus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis*, medius, totus albus, polyanthos Eyst.

Narcissus Orientalis, albus, calyce stellato C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis*, albus, odoratus, calyce stellato Eyst.

Narcissus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narcissus cum pluribus floribus*, totus albus, major J. B. 2. 606. *Narcissus latifolius*, simplici flore prorsus albo, 1 Clus. Hist. 155.

Narcissus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narcissus foliis candicantibus*,

- 354 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
cum pluribus floribus, totus albus, minor J. B. 2. 606. *Narcissus latifolius, niveus, alter* Clus. Hist. 155.
- Narcissus niveus* C. B. Pin. 50. *Narcissus niveus, latifolius, Byzantinus* J. B. 2. 607. *Narcissus latifolius, niveus, tertius* Clus. Hist. 155.
- Narcissus albus, flore minore, Jasmini odore* C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, niveus, tertius, alter* Clus. Hist. 155.
- Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ simili, maximus* C. B. Pin. 50. *Narcissus, polyanthos, Orientalis, calyce medio-luteo, odoratus, maximus* Eyst.
- Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, medius* C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius* Eyst.
- Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, minor* C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus* Eyst.
- Narcissus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolis pleno* C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis medio-croceus, calyce pleno* Eyst.
- Narcissus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo* C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis, medio croceus, major* Eyst.
- Narcissus pallidus, medio-croceus* C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, florè prorsus albo, ij.* Clus. Hist. 155.
- Narcissus pallidus, medio-aureus* C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-luteus, Pisanus, plures flores ferens* J. B. 2. 604. *Narcissus sulphurei coloris, minor* Clus. Cur. post. in fol. 62.
- Narcissus albus, circulo croceo, polyanthos* C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-croceus, serotinus, cum aliquot floribus* J. B. 2. 604. *Narcissus mediocroceus, serotinus, polyanthos* Lob. Icon. 112.
- Narcissus medio-purpureus* Eyst.
- Narcissus pallidus, circulo luteo* C. B. Pin. 51. *Narcissus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus* J. B. 2. 604.
- Narcissus pallidus, circulo aureo, alter* C. B. Pin. 50. *Narcissus pallido flore, medio-aureus sive v* Clus. Hist. 156. *Narcissus pallido flore, medio-aureus* J. B. 2. 607.
- Narcissus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo* H. R. Par.
- Narcissus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo* H. R. Par.
- Narcissus medio-luteus, copioso flore, odore gravi* C. B. Pin. 50. *Narcissus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonensis* J. B. 2. 603. *Narcissus medio-luteus, Donas Narbonensium* Lob. Icon. 114.
- Narcissus medio-luteus, majoribus floribus* C. B. Pin. 50. *Narcissus plures ferens flores majores, præcocior, medio-luteus* J. B. 2. 603. *Narcissus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij* Clus. Hist. 154.
- Narcissus niveus, calyce flavo, odoris fragrantissimi* C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, simplex, medio-luteus, iij* Clus. Hist. 154.
- Narcissus luteus, polyanthos, Africanus* C. B. Pin. 50. *Narcissus Africanus, flavus, polyanthos* Clus. Cur. post. in fol. 61.
- Narcissus luteus, polyanthos, Lusitanicus* C. B. Pin. 50. *Narcissus d'Argiers*

- aut *Aegyptius vocatus* Lob. Adv. Part. 2. 491.
- Narcissus Constantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore H. R. Par.
- Narcissus luteus, Constantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narcissus totus luteus, foliis angustis, Thracicus* J. B. 2. 607. *Narcissus latifolius, flore prorsus flavo* Clus. Hist. 156.
- Narcissus angustifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narcissus totus luteus, semperflorens Caccini* Clus. Cur. post. in fol. 62.
- Narcissus angustifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin. 51. *Narcissus juncifolius, flavus, amplo calyce* J. B. 2. 608. *Narcissus juncifolius, 1, amplo calyce* Clus. Hist. 158.
- Narcissus angustifolius, albus, major C. B. Pin. 51.
- Narcissus angustifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. Prodr. 27.
- Narcissus angustifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narcissus sulphurei coloris, majusculus* Clus. Cur. post. in fol. 62.
- Narcissus parvus, albus, fimbriâ suave rubente C. B. Pin. 51. *Narcissus parvus, stellatus, albus, medio suave-rubente vertice* Lob. Adv. Part. 2. 491.
- Narcissus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narcissus medio-croceus, tenuifolius* Lob. Adv. Part. 2. 490. J. B. 2. 602.
- Narcissus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, major* Dod. Pempt. 226.
- Narcissus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, minor* Dod. Pempt. 226.
- Narcissus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narcissus luteus, albicantibus lineis distinctus, brevi calyce* Swert.
- Narcissus Juncifolius, flore pallidior, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, minor, flore pallido* J. B. 2. 609. *Narcissus Juncifolius, minor* Clus. Hist. App. cclvij.
- Narcissus Juncifolius, flore rotundo, roseo C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, flore rotunda circinitatis roseo* Lob. Icon. 121.
- Narcissus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, omnino albus, calyce longo* J. B. 2. 598. *Narcissus Juncifolius, flore albo, alter* Clus. in Auct. Append. Alt.
- Narcissus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narcissus Juncifolius, albus, calyce magno* D. Cor. Coorne Lob Adv. Part. 2. 492.
- Narcissus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obsoletus* Swert.
- Narcissus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narcissus serotinus sive autumnalis, minimus* Clus. Hist. 162.
- Narcissus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus, albus, maximus, calyce luteo, brevi* Eyst.
- Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule striato C. B. Pin. 51. *Narcissus latifolius, flava flore, amplo calyce* Clus. Cur. post. in fol. 11.

- Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Narcissus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Clus. Adv. Cur. post. in fol. 60.*
- Narcissus latifolius, sulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 52. *Narcissus sulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*
- Narcissus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyst.*
- Narcissus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narcissus maximus, griseus vel pallidus, amplo calyce flavo, non descriptus Suvert.*
- Narcissus subflavus, tubo sexangulo C. B. Pin. 52. *Narcissus falsus sive Pseudonarcissus, tubâ sexangulari, dilutior, flavus non descriptus Suvert.*
- Narcissus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narcissus seu Pseudonarcissus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quasi abscissâ, flavo flore Suvert.*
- Narcissus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narcissus seu Pseudonarcissus, albus, oblongo calyce luteo Suvert.*
- Narcissus albus, calyce flavo, Muscati odore C. B. Pin. 52. *Narcissus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B. 2. 597. Narcissus oblongo calyce Clus. App. Alt.*
- Narcissus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narcissus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. post. in fol. 61.*
- Narcissus sylvestris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgarius J. B. 2. 593. Narcissus luteus, sylvestris Dod. Pempt. 227.*
- Narcissus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium Hispanicum J. B. 2. 594. Pseudonarcissus major, Hispanicus Clus. Hist. 165.*
- Narcissus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin. 53. *Narcissus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*
- Narcissus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B. 2. 596. Pseudonarcissus minor, Hispanicus, latifolius Clus. Hist. 165.*
- Narcissus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus albo flore J. B. 2. 597. Clus. App. Alt.*
- Narcissus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus flore albo, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*
- Narcissus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus minor, luteus, repens Eyst.*
- Narcissus angustifolius, albus calyce oblongo, florequè reflexo C. B. Pin. 53. *Narcissus Juncifolius, albus, flore reflexo Clus. App. Alt.*
- Narcissus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B. 2. 596. Pseudonarcissus Juncifolius, Clus. Hist. 165.*
- Narcissus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B. 2. 596. Pseudonarcissus Juncifolius, ij flavo flore Clus. Hist. 166.*
- Narcissus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B. 2. 598. Pseudonarcissus Juncifolius, iij. albo flore Clus. Hist. 166.*

- Narcissus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus minimus, Juncifolius, aureus Eyst.*
- Narcissus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum. coronatum F. B. 2. 596. Narcissus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon. 119.*
- Narcissus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narcissus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyst.*
- Narcissus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narcissus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ F. B. 2. 605. Narcissus multiplex Dod. Pempt. 224.*
- Narcissus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narcissus amplo flore, coronâ aureâ plenâ F. B. 2. 605. Narcissus pleno flore, ij. Clus. Hist. 160.*
- Narcissus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narcissus minore flore, coronâ totâ luteâ F. B. 2. 606. Narcissus pleno flore, iij. Clus. Hist. 160.*
- Narcissus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narcissus plenus, iiij. flavo flore Clus. Hist. 161.*
- Narcissus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus medio-purpureus, flore pleno F. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, v. Clus. Hist. 161.*
- Narcissus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus flore singulari, albo, pleno F. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, vj. Clus. Hist. 161.*
- Narcissus albus, multiplex, ex Virgineâ C. B. Pin. 54. *Narcissus totus albus, de Virginea, pleno flore, oblongo apice Suvert.*
- Narcissus sylvestris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno F. B. 2. 594. Narcissus sylvestris, multiplex Dod. Pempt. 227.*
- Narcissus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narcissus septentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*
- Narcissus luteus, sylvestris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore speciosum genus Venerii F. B. 2. 595. Pseudonarcissus pleno flore Clus. Hist. App. Alt.*
- Narcissus luteus, sylvestris triplici tubo, alter. C. B. Pin. 54. *Varietas pseudonarcissi pleno flore Clus. Cur. post. in fol. 13.*
- Narcissus luteus, tubo diviso C. B. Pin. 54. *Pseudonarcissus duplex, diviso calyce odoratus Suvert.*
- Narcissus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus Cyprius, luteus, polianthos, flore pleno Lob. Adv. Part. 2. 490.*
- Narcissus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narcissus Juncifolius, pleno flore Clus. Cur. post. in fol. 13.*
- Narcissus aureus, pleno flore Suvert.
- Narcissus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancratium Monspessulanum, multis Scilla alba, parva F. B. 2. 611. Narcissus marinus Dod. Pempt. 229.*
- Narcissus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancratium floribus rubris Lob. Icon. 169.*
- Narcissus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Pancratii Monspeliani vel Heme-*

- rocallidis Valentina facie Lilio-narcissus, vel Narcissus 3 Mathioli J. B. 2. 613. Lilio-narcissus Hemerocallidis facie Clus. Hist. 168.*
- Narcissus vernus, Americanus, flore albo. *Panocratium alterum, vernum, Indicum J. B. 2. 614. Panocratium Indicum, alterum vernum, sive Narcissus Indicus, alter, facie Panocratii Monspelici Lob. Adv. Part. 2. 502.*
- Narcissus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balsami Peruviani. *Narcissus totus albus, latifolius, polyanthos, major, odoratus, staminibus sex è ubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 115. Lys blancs des Isles du Tertre pag. 110.*
- Narcissus Zeylanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. & H. Amstel. in fol. 75.
- Narcissus vel à Narcisso juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd soporem inducat: *ναρκών, Sopor.*

GENUS III.

Iris. *Flambe.*

IRIS est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B & in partes sex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, sursum; tres verò 1, 5, 6, deorsum spectant. Pistillum C è fundo floris surgit tribus petalis instructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorsum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujusdam G speciem præ se ferant. Calyx autem H deinde abit in fructum oblongum I, K, ☉ trifariam apice dehiscentem N, in tria loculamenta L, M divisum & seminibus fectum nunc subrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda est radix carnosa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis species sunt.

- Iris vulgaris, Germanica, sive sylvestris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, sylvestris J. B. 2. 709. Iris sylvestris Tabern. Icon. 648.*
- Iris hortensis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, hortensis J. B. 2. 709. Iris Dod. Pempt. 243.*
- Iris hortensis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea, involucre albo Tabern. Icon. 647.*
- Iris hortensis, pallidè cærulea, involucre albo, minor H. R. Par.
- Iris hortensis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris nostras, vulgaris, candidis floribus Lob. Icon. 59.*
- Iris alba, Florentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo J. B. 2. 719.*
- Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyst.*
- Iris Susiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, Susiana vel Chalcedonica, flore majore, variegato Clusio prima J. B. 2. 721. Iris Chalcedonica, variegata Lob. Icon. 67.*
- Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.
- Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.
- Iris Asiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, cærulea, omnium Iridum amplissima, Dalmatica affinis J. B. 2. 716. Iris Dalmatica, major Lob. Icon. 61.*

- Iris Asiatica*, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica*, purpurea, major, latifolia J. B. 2. 717. *Iris latifolia*, major, v, sive *Asiatica*, purpurea Clus. Hist. 219.
- Iris peregrina*, subrubens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia, vj Clus. Hist. 219.
- Iris peregrina*, odore *Oxyacanthæ* C. B. Pin. 31.
- Iris major*, latifolia, Romana, cærulea Clusio 24. J. B. 2. 718. *Iris major*, latifolia, xxiiiij Clus. Hist. 223.
- Iris Dalmatica*, major C. B. Pin. 31. *Iris Dalmatica*, major, flore vulgari minus violaceo J. B. 2. 715. *Iris Chalcedonica*, ij Tabern. Icon. 646.
- Iris Byzantina*, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, *Byzantina*, *Dalmatica à Pancio missæ similis* J. B. 2. 716. *Iris major*, latifolia, xviiiij Clus. Hist. 221.
- Iris Damascena*, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia sive *Damascena*, cærulea, Clusio 4, J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia 4, sive *Damascena* Clus. Hist. 218.
- Iris latifolia*, Germanica, odore suavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia*, major, purpurea, quibusdam *Illyrica* J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia, vij Clus. Hist. 219.
- Iris latifolia*, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, cui in flore crassæ vena purpurea J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia, viij Clus. Hist. 219.
- Iris latifolia*, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, ochroleucos Clusio 28. J. B. 2. 721. *Iris major*, latifolia, 28 Clus. Hist. 223.
- Iris latifolia*, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis distinctis Clusio 21 J. B. 2. 719. *Iris major*, latifolia, 21 Clus. Hist. 222.
- Iris latifolia*, odore *Oxyacanthæ* C. B. Pin. 31. *Iris exotica*, colore quasi pallido fuligine perfuso *Camerarii* Clusio 14. J. B. 2. 719. *Iris major*, latifolia, xiiij Clus. Hist. 220.
- Iris latifolia*, Pannonica, colore multiplici C. B. Pin. 31. *Iris lutea*, foliis florum repandis, variegatis J. B. 2. 720. *Iris major*, latifolia, xv Clus. Hist. 221.
- Iris latifolia*, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major*, foliis duobus coloribus distinctis albo & viridi, Clusio 16. J. B. 2. 719. *Iris major*, latifolia, xvj Clus. Hist. 221.
- Iris latifolia*, caule aphylo C. B. Pin. 32. *Iris major*, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Clusio 26 J. B. 2. 723. *Iris major*, latifolia, xxv & xxvj. Clus. Hist. 223.
- Iris latifolia*, candida, purpureis venis distincta C. B. Pin. 32. *Iris major*, latifolia, candida, cum multis fibris purpureis Clusio 27 J. B. 2. 720. *Iris major*, latifolia, xxvij Clus. Hist. 223.

- Iris latifolia*, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Lusitanica*, verna, violacea & Clusii major, latifolia, nona, cum venis purpureis J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia ix Clus. Hist. 219.
- Iris latifolia*, Belgica, versicolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia*, major, cui ora ad flavum obsoletum accedunt J. B. 2. 718. *Iris major latifolia*, x Clus. Hist. 219.
- Iris latifolia*, Belgica odore Sambuci, altera C. B. Pin. 32. *Iris latifolia*, major, cum oris purpurascens J. B. 2. 718. *Iris latifolia*, major, xj. Clus. Hist. 220.
- Iris latifolia*, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia*, major, flore versicolore J. B. 2. 718. *Iris major*, latifolia, xij. Clus. Hist. 220.
- Iris latifolia*, Belgica, cærulea, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia*, major, versicolor, cærulea, dilutior Clusii 13. J. B. 2. 718. *Iris major*, latifolia xij. Clus. Hist. 220.
- Iris latifolia*, ex albo pallefcens, striata C. B. Pin. 32. *Iris major*, latifolia, pallefcens ex albo, cum purpureis venis J. B. 2. 719. *Iris major*, latifolia, xvij Clus. Hist. 221.
- Iris latifolia*, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major*, latifolia, angustioribus foliis, purpureis floribus minoribus Clusio 19. J. B. 2. 718. *Iris major*, latifolia, xix Clus. Hist. 221.
- Iris latifolia*, humilior, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris major*, latifolia, surrectis floris foliis, flavis & purpureis lineis distinctis Clusio 20 J. B. 2. 721. *Iris major*, latifolia, xx Clus. Hist. 222.
- Iris biflora*, flore minore, odore Lilii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora*, Lusitanica, flore violaceo, Clusio 22 J. B. 2. 722. *Iris biflora*, Lusitanica Dod. Pempt. 244.
- Iris Illyrica*, flore majore. *Iridi biflora* affinis, flore majore C. B. Pin. 32. *Iris major*, latifolia. xxij Clus. Hist. 223.
- Iris Dalmatica*, minor Clus. Hist. 284. Lob. Icon. 62. *Iris major*, latifolia, xvij Clus. Hist. 221. *Iridi biflora*, affinis minor C. B. Pin. 32. *Iris Dalmatica*, minor, flore purpurea dilutioris J. B. 2. 716.
- Iris sativa*, lutea C. B. Pin. 32. *Iris sativa*, floribus aureis Math.
- Iris lutea*, variegata Clusii Lob. Icon. 66.
- Iris media*, longissimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana*, foliis longissimis, flore aureo J. B. 2. 730. *Iris Tripolitana* Clus. Hist. 227.
- Iris palustris*, lutea Tabern. Icon. 643. *Acorus adulterinus* C. B. Pin. 34. *Iris palustris*, lutea sive *Acorus adulterinus* J. B. 2. 732.
- Iris palustris*, lutea sive *Acorus adulterinus*, foliis glaucis, brevioribus H. L. Bat.
- Iris palustris*, pallida Raii Synopf. 234.
- Iris foetidissima* seu *Xyris*. *Gladiolus foetidus* C. B. Pin. 30. *Spatula foetida* Dod. Pempt. 247. *Spatula foetida*, plerisque *Xyris* J. B. 2. 731.
- Iris pratensis*, angustifolia, folio foetido C. B. Pin. 32. *Iris angustifolia*. 1 Clus. Hist. 228.

- Iris pratensis, angustifolia, non fœtida, altior* C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major, flore caruleo & striato, angustifolia, ij* J. B. 2. 727. *Iris sylvestris, Byzantina, peramœna* Lob. Icon. 69.
- Iris pratensis, angustifolia, humilior* C. B. Pin. 32. *Iris minor sive tenuifolia* Dod. Pempt. 246.
- Iris angustifolia, maritima, major* C. B. Pin. 32. *Iris sylvestris, maritima, Narbonensis, an Medium Dioscoridis?* Lob. Icon. 68.
- Iris angustifolia, maritima, minor* C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, minor, Clusii iv.* J. B. 2. 726. *Iris angustifolia, iiij* Clus. Hist. 230.
- Iris angustifolia, hortensis, versicolor* C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis, Clusii v.* J. B. 2. 730. *Iris angustifolia, v.* Clus. Hist. 230.
- Iris angustifolia, candida, lineis rubentibus notata* C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, flore albo* J. B. 2. 728. *Iris candidis floribus, angustifolia* Lob. Adv. Part. 2. 479.
- Iris angustifolia, bicolor* C. B. Pin. 33. *Iris altissima, bicolor, caruleo obsoleto, cinereove mixta* J. B. 2. 718. *Iris flore caruleo, obsoleto cinereove, polyflora, Iris maritima quorumdam* Lob. Icon. 60.
- Iris angustifolia, Prunum redolens, minor* C. B. Pin. 33. *Iris Graminea, cui pereunt quotannis folia* J. B. 2. 727. *Chamaïris* Dod. Pempt. 247. *Iris angustifolia, vj.* Clus. Hist. 230.
- Iris angustifolia, Prunum redolens, major* C. B. Pin. 33. *Chamaïris angustifolia* Tabern. Icon. 649.
- Iris humilis, major, saturatè purpurea, biflora. Chamaïris major, saturatè purpurea, biflora* C. B. Pin. 33. *Chamaïris latifolia, biflora* Eyst.
- Iris humilis, flore atropurpureo* H. L. Bat.
- Iris humilis, variegata. Chamaïris variegata* C. B. Pin. 33. *Pusilla Iridis latifolia varietas* Lob. Icon. 64.
- Iris humilis, flore saturatè violaceo. Chamaïris flore saturo-violaceo* C. B. Pin. 33. *Chamaïris latifolia, major* Clus. Hist. 225.
- Iris humilis, minor, flore purpureo. Chamaïris minor, flore purpureo* C. B. Pin. 33. *Iris humilis, latifolia, minor* J. B. 2. 724. *Iris violacea, parva* Lob. Icon. 63.
- Iris humilis candicans, venis & orâ caruleis. Chamaïris minima, candicans, venis & orâ caruleis* H. R. Par.
- Iris humilis, Pyrenaïca, foliis repandis, è luteo virescentibus. Chamaïris Pyrenaïca, foliis repandis, è luteo virescentibus* H. R. Par.
- Iris humilis, Pyrenaïca, foliis repandis, virescentibus, cum lineis caruleis. Chamaïris Pyrenaïca, folio repando, virescente, lineis intersecto caruleis* H. R. Par.
- Iris humilis, minor, flore purpuro-caruleo. Chamaïris minor, flore purpuro-caruleo* C. B. Pin. 33. *Chamaïris latifolia, minor, ij.* Clus. Hist. 225. *Iris humilis, latifolia, minor, altera* J. B. 2. 725.
- Iris humilis, flore rubello. Chamaïris minor, flore rubello* C. B. Pin. 33. *Iris*

humilis, latifolia, minor, 3 J. B. 2. 725. Chamairis latifolia, flore rubello Lob. Icon. 65.

Iris humilis, minor, flore variè picto. Chamairis minor, flore variè picto C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, elegantissima, variè picta. Clusio Chamairis 7 J. B. 2. 725. Chamairis latifolia, minor, vij Clus. Hist. 227.

Iris humilis, flore purpureo, flavescente. Chamairis flore purpureo, flavescente C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Clusio Chamairis 8. J. B. 2. 725. Chamairis flavo & purpurascente flore Eyst.

Iris humilis flore pallido & albo. Chamairis flore pallido & albo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, iv J. B. 2. 725. Chamairis latifolia, minor, iij Clus. Hist. 226

Iris humilis, minor, flore variegato. Chamairis minor, flore variegato C. B. Pin. 34. Chamairis latifolia, minor, v Clus. Hist. 225. J. B. 2. 725. Iris humilis, latifolia, minor, v J. B. 2. 725.

Iris humilis, flore candido. Chamairis flore candido C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, seu Chamairis nivea J. B. 2. 723. Chamairis nivea aut candida Lob. Icon. 65.

Iris humilis, flore luteo. Chamairis flore luteo C. B. Pin. 34. Chamairis lactea, altera Lob. Icon. 66.

Iris humilis, flore obsoletè pallido Chamairis flore obsoletè pallido C. B. Pin. 34. Chamairis latifolia, minor, vj Clus. Hist. 226.

Iris humilis, flore pallidè luteo. Chamairis flore pallidè luteo vel Chamairis minor, ὀχρόλευκος C. B. Pin. 34. Chamairis latifolia, minor, ix Clus. Hist. 227.

Iris humilis, candicans, venis variis distincta. Chamairis candicans, venis variis distincta C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Clusio Chamairis latifolia, minor, ij J. B. 2. 726. Chamairis latifolia, minor, xj Clus. Hist. 227.

Iris humilis, saxatilis, Gallica. Chamairis saxatilis, Gallica C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, colore violáceo & saxatilis eadem J. B. 2. 723. Perpusilla saxatilis Iris latifolia, acaulis fermè Lob. Icon. 64.

Iris humilis, latifolia, saxatilis, Lusitanica. Chamairis latifolia, saxatilis, Lusitanica C. B. Pin. 34. Iridis humilis aliud genus Clus. Hist. 224.

Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. Chamairidis latifolia genus alterum Clus. Hist. 224.

Lib. 1. cap. 1.

Iris, à cælestis arcûs similitudine nomen obtinuit, ut ait Dioscorides.

GENUS IV.

Xiphion.

XIPHION est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Pistillum B tribus petalis pariter donatur: calyx verò C abt infructum Iridis fructus formâ, sed radix D bulbosa est seu plurimis tunicis constat E.

Xiphii species sunt.

- Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore cæruleo* J. B. 2. 703. *Iris bulbosa, latifolia* Dod. Pempt. 212.
- Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulbosa, acaulos, odora, flore purpureo* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, latifolia, purpurea* Suvert.
- Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulbosa, latifolia acaulos, odorata, flore lactei coloris* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore candido* J. B. 2. 703.
- Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulbosa, oris cæruleis* Suvert.
- Xiphion Persicum, præcox, flore variegato. *Iris Persica, variegata, præcox* Ferr. Flor. 152. *Iris bulbosa, Persica* Park. Par. 172.
- Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulbosa, Porcellana dicta* H. L. Bat.
- Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulbosa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea* Belgarum H. L. Bat.
- Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, versicolor. *Iris bulbosa, major flore cæruleo, variegata, sive Chamoletta* Joan. Rhea.
- Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, versicolor. *Iris bulbosa, flore purpureo, versicolor* Joan. Rhea. *Chamoletta purpurea* Belgarum H. L. Bat.
- Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore cæruleo* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, Anglica, flore cæruleo* Eyst.
- Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore atro-purpurante* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore atropurpurante* Eyst.
- Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis distincta* C. B. Pin. 38.
- Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis striis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis striis distincta* C. B. Pin. 38.
- Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulbosa, latifolia, candida* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, Anglicana, major, flore candido* Eyst.
- Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa* Dod. Pempt. 211.
- Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, tota violacea* J. B. 2. 703.
- Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo* C. B. Pin. 38.

- Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulbosa*, foliis *Cepæ*.
ceis, maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa*, flore albo
Eyst.
- Xiphion angustifolium, flore vario. *Iris bulbosa*, *Lusitanica* Dod. *Pempt.*
 211. *Iris bulbosa*, *angustifolia*, *tricolor*, odore *Coriandri* C. B. Pin. 38.
Iris bulbosa *cæruleo* & albo *versicolor* J. B. 2. 704.
- Xiphion angustifolium, flore vario, alterum. *Iris bulbosa* *angustifolia*, *tricolor*
 C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa*, *iiij. sive versicolor* Clus. *Hist.* 211.
- Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa*, *lutea*, *inodora*, *major* C. B.
 Pin. 39. *Iris bulbosa*, *lutea* J. B. 2. 705. *Hyacinthus* *Poëtarum* *luteus* *Lob-*
Icon. 95.
- Xiphion majus, flore luteo-pallescente. *Iris bulbosa* *pallido* colore, *sive* *luteo-*
palle. certe *Eyst.*
- Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulbosa*, *lutea*, *mixta* *Eyst.*
- Xiphion versicolor & multiflorum. *Iris bulbosa*, *versicolor*, *πολύκλωνος* J. B.
 2. 704. *Clus. Hist.* 211. *Iris bulbosa* *versicolor*, *ramosa* C. B. Pin. 39.
- Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa*, *lutea*, *inodora*, *minor* C. B.
 Pin. 39. *Iris Mauritanica* Clus. *Cur. post. in fol.* 24.
- Xiphion majus & elatius versicolor, flore luteo. *Iris bulbosa*, *lutea*, *versicolor*,
major & *elatior* C. B. Pin. 39. *Iris bulbosa*, *lutea*, *varia* *Lob. Adv. Part.*
 2 510. *Iris bulbosa*, *flavo-varia*, hoc est 1. *Classis tertia* Clus. *Hist.* 214.
- Xiphion majus & humilium, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulbosa*, *lutea*, *ver-*
ficolor, *latifolia*, *humilior*, *quadruplex* C. B. Pin. 39. *Iris bulbosa* *flavi-*
varia *Classis tertia* 2, 3, 4 & *oëtava* Clus. *Hist.* 214.
- Xiphion angustifolium, versicolor, elatius. *Iris bulbosa*, *lutea*, *versicolor*, *an-*
gustifolia, *elatior*, *duplex* C. B. Pin. 39. *Iris bulbosa*, *flavi-varia* *Classis*
tertia v. & *vj.* Clus. *Hist.* 214.
- Xiphion versicolor, humilium, minore flore. *Iris bulbosa*, *lutea*, *versicolor*, *an-*
gustifolia, *humilior*, *triplex* C. B. Pin. 40. *Iris bulbosa* *flavo-varia* *Classis*
tertia 9, 10, & 11. Clus. *Hist.* 215.
- Xiphion luteum, versicolor, medium. *Iris bulbosa*, *lutea*, *versicolor*, *inter la-*
tifoliam & *angustifoliam* *media* C. B. Pin. 40. *Iris bulbosa* *flavo-varia* 12.
Clus. Hist. 212.
- Xiphion angustifolium, flore cæruleo, odore. *Iris bulbosa*, *angustifolia*, *cæru-*
lea, *Tilia* odore C. B. Pin. 40. *Iris bulbosa*, *cærulea*, *Lusitanica* J. B. 2. 705.
Iris bulbosa v. *sive* *cærulea* Clus. *Hist.* 212.
- Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulbosa*, *cærulea*, *minor* C. B. Pin. 40. *Iris*
Hispanica, *cæruleo-purpurea* *Suvert.*
- Xiphion cæruleo-purpurascens, vario flore. *Iris bulbosa*, *cæruleo-purpurascens.*
vario flore C. B. Pin. 40. *Iridis bulbosa* *versicoloris* 13. *genus* Clus. *Hist.*
 215.
- Xiphion cæruleo violaceum *Iris bulbosa*, *cæruleo-violacea* C. B. Pin. 40.
Iris bulbosa, flore *cæruleo* & *purpureo* *Eyst.*
- Xiphion angustifolium, violaceum. *Iris bulbosa*, *angustifolia*, *violacea* C. B.

- Pin. 40. Iris bulbosa, violacea, Pyrenaica Lob. Adv. Part. 2. 511.*
 Xiphion angustifolium, violaceum, colore mixto. *Iris bulbosa, violacea, colore mixto Efst.*
 Xiphion angustifolium, album. *Iris bulbosa, angustifolia, alba C. B. Pin. 40. Iris Bulbosa, alba Lob. Adv. Part. 2. 511.*
 Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.
 Xiphion à voce Græca ξίφος *gladius*, propter folia quasi ensiformia.

G E N U S V.

Sisyrynchium.

S I S Y R I N C H I U M est plantæ genus, ab Iride & Xiphio diversum, radice geminâ, alterâ alteri insidente, qualis in Croco & Gladiolo observatur. Sisyrynchii species sunt.

- Sisyrynchium majus, flore luteâ maculâ notato C. B. Pin 40. *Sisyrynchium majus Clus. Hist. 216. Iridi bulbosæ affine Sisyrynchium majus J. B. 2. 708.*
 Sisyrynchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. *Sisyrynchium Mauritanicum Clus. Cur post. in fol. 25.*
 Sisyrynchium medium C. B. Pin. 41. *Iridi bulbosæ affine. Sisyrynchium minus J. B. 2. 708. Sisyrynchium minus Clus. Hist. 216.*
 Sisyrynchium à vocibus Græcis ὄσος, & ῥῆχος *Rostrum*, quasi diceris rostrum suillum, tum propter radicis formam tum quòd Sues rostro terram fodiant ut ea radice pascantur.

G E N U S V I.

Gladiolus. Glaioul.

G L A D I O L U S est plantæ genus, flore A liliaceo monopetalo, ad exortum quasi infundibuliformi, in duo labia ampliato, superiori scilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B cui flos insidet, abit deinde in fructum oblongum C, in tria loculamenta divisum D seminibusque foetum subrotundis E calyprâ involutis F. His notis addenda est radix gemina, carnosa H, tuberosa, altera G, alteri K incumbens. Tab. 120.

Gladioli species sunt.

- Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. *Gladiolus maximus, Promontorii Bonæ Spei, flore rubro, incarnato Suvert. 66.*
 Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Byzantinus, atro-purpureus Suvert. 41.*
 Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore purpuro-rubente C. B. Pin. 41. *Gladiolus sive Xiphion J. B. 2. 701. Gladiolus Dod. Pempt. 209.*
 Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore candicante C. B. Pin. 41. *Gladiolus flore albo Suvert. 42.*
 Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.
 Gladiolus floribus uno versu dispositis, minor & humilior C. B. Pin. 41.

- Gladiolus floribus uno versu dispositis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus* Lob. *Adv. Part. 2. 511.*
- Gladiolus minor, floribus uno versu dispositis, incarnatis H. L. Bat.
- Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus*, *purpureo-violaceus* *Suvert.*
- Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus*, *flore rubro* *Eyft.*
- Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monsp.
- Gladiolus angusto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr. 26.*
- Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

G E N U S VII.

Aloë. *Aloes.*

ALOË est plantæ genus, flore A, C liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in sex partes secto: cujus calyx B in quibusdam speciebus, in aliis verò Pistillum D abit in fructum E oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta divisum F, seminibusque fœctum G planis & quasi semicircularibus.

Aloës species sunt.

- Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë* *J. B. 3. 696. Dod. Pempt. 359.*
- Aloë vera, costâ spinosâ Munt. Hist. 310. *Aloë Africana*, *foliis erectis, superficie muricatis* *Pluk. Phytog. Tab. 129. fig. 2.*
- Aloë Succotrina, angustifolia, spinosa, flore purpureo Breyn. *Prodr. 2. H. Amstel. in fol. 91. Aloë Americana*, *Ananæ folio*, *floribus suave-rubentibus* *Pluk. Phytog. Tab. 240. fig. 4.*
- Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana*, *muricata* *J. B. 3. 701. Aloë ex America* *Dod. Pempt. 359. Aloë Americana*, *florida* *Ald. H. Farnes. 94.*
- Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor *Prodr. Par. Bat.*
- Aloë Americana, ex vera Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.
- Aloë Americana, sobolifera H. L. Bat.
- Aloë Americana, sobolifera, spinis paucioribus *Prodr. Par. Bat.*
- Aloë Americana sobolifera, foliis eleganter variegatis *Prodr. Par. Bat. Aloë Americana*, *foliis ex albo & viridi eleganter variegatis* *H. Beaumont.*
- Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robustissimis armatis *Prodr. Par. Bat.*
- Aloë Americana, lævis, latissimo folio splendente *Çar. H. Amstel.*
- Aloë Americana, Surinamensis, foliis latioribus, lucidis, ferratis H. Beaumont.
- Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentissimis & molliusculis spinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera*, *minor* *Munt. Aloed. p. 2.*
- Aloë Brasiliensis *Caraguata* dicta Marcegravii, Raii Hist. 1199.
- Aloë, à voce Græca ἄλος, *Mare*, quòd in maritimis nascatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Balifer.*

CANNACORUS est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in sex partes secto, quarum una ligulam promit B, quæ pistilli vice fungi videtur, & præterea quasi staminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E qui tubulatus est, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel subrotundum F membranaceum, in ternis loculamenta divisum G, seminibusque factum plerumque sphericis H. Tab. 192.

Cannacori species sunt.

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon. 56. Arundo Indica, latifolia C. B. Pin. 19. J. B. 2. 489. tum & Canna sive Arundo Indica, quibusdam Flos Cancræ J. B. 2. 752.*

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo, punctato C. B. Pin. 19. J. B. 2. 490. Canna Indica lutea, rubris maculis punctata, vel flore croceo, guttato Eyst.*

Cannacorus amplissimo folio flore rutilo. *Arundo Indica, latissimo folio flore rutilo H. R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, splendente. *Canna Americana, flore fulgenti coccineo splendente H. L. Bat.*

Cannacorus angustifolius, flore flavescente. *Canna Indica, angustifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice crocæ, sive Curcuma officinarum. *Crocus Indicus. Arabibus Curcum, officinis nostris radix Curcuma dicta Bont. 116. Florem ex quatuor petalis constare affirmabat D. Hermanus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & siccus, monopetalos & multifariam scissus mihi visus est.* Hist. 106.

Cannacorus, quasi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore Liliaceo, tripetalo:

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex tribus petalis B constante, calyci D insidente, trifolio pariter C. Pistillum autem deinde abit in fructum E oblongum, in tria loculamenta divisum F seminibusque factum G grano Triticæ æmulis. Tab. 193.

Ephemeræ species sunt.

Ephemerum Virginianum, flore caruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore caruleo Mor. H. R. Bles.*

- Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum*, amplo flore rubro Mor. H. R. Bles.
- Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum*, amplo flore azurico Mor. H. R. Bles.
- Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum*, Joannis Tradescanti Park. Par. 15.
- Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginianum*, flore purpureo H. R. Par.
- Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum*, flore albo H. R. Par.
- Ephemerum Virginianum, flore candido, mox cærulescente. *Phalangium flore candido, mox cærulescente* Hoff. Flor. Altorf.
- Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Phalangium Virginianum, flore ex albo & violaceo varium* Hoff. Flor. Altorf.
- Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.
- Ephemerum Indicum, Ari folio.

S E C T I O I V.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus pistillum abit in fructum.

G E N U S I.

Phalangium.

Tab. 193.

PHALANGIUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex B composito, ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque foetum angulosis F. His notis addenda est radix fibrata ut ab Ornithogalo faciliùs distinguatur.

Phalangii species sunt.

Phalangium ampliore flore, non ramosum.

Phalangium parvo flore, non ramosum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramosum* J. B. 2. 635. *Phalangium non ramosum* Dod. Pempt. 106

Phalangium parvo flore, ramosum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibusdam parvo flore, ramosius* J. B. 2. 635. *Phalangium ramosum* Dod. Pempt. 106

Phalangium Alpinum, palustre, Iridis folio. *Pseudoasphodelus Alpinus* C. B. Pin. 29. *Pseudoasphodelus quibusdam* J. B. 2. 634. *Pseudoasphodelus i. Clus. Hist. 198.*

Phalangium Anglicum, palustre, Iridis folio. *Pseudoasphodelus palustris; Anglicus* C. B. Pin. 29. *Pseudoasphodelus luteus, Acorifolius, palustris, Anglicus Lobelii* J. B. 2. 633. *Pseudoasphodelus i Clus. Hist. 198.*

Phalangium

Phalangium Scoticum, palustre, minimum, Iridis folio. *Pseudoasphodelus palustris, Scoticus, minimus Raii Hist. 1195.*

Phalangium, à voce Græca φάλαγγιον, Aranei genus. Folia, semen, & flos Phalangii, siquidem ex vino bibantur, contra Scorpionum ictus, Phalangiorum-
que morsus auxiliantur, ex Dioscoride. *Lib. 3. cap. 122.*

G E N U S II.

Liliastrum. *Lis de Saint Bruno.*

LILIASTRUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex B *Tab. 194.* composito, ad Liliæ vulgaris formam accedente: ex floribus autem meditullio surgit Pistillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, trifariam dehiscens E, in terna loculamenta divisum F, seminibusque foetum angulosis G His notis addendæ sunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H.

Liliastræ species sunt.

Liliastrum Alpinum, majus.

Liliastrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin. 29. Phalangium flore Liliæ J. B. 2. 636. Phalangium Allobrogicum, majus Clus. Hist. App. 2.*

Liliastrum, quasi planta ad Liliam accedens.

G E N U S III.

Lilium. *Lis.*

LILIVM est plantæ genus, flore A veluti campaniformi, ex petalis sex B *Tab. 195. & 196.* composito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat pistillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, ut plurimum trigonum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque foetum F quasi marginatis, gemina serie sibi incumbens. His notis addenda est radix bulbosa, ex pluribus squamis G carnosis constans, axi H affixis.

Lilii species sunt.

Lilium album, vulgare J. B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin. 76. Lilium candidum Dod. Pempt. 197.*

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadense, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 410.*

Lilium album, floribus dependentibus, sive peregrinum C. B. Pin. 76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon. 163.*

Lilium purpurocroceum, majus C. B. Pin. 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B. 2. 688. Lilium purpureum, majus Dod. Pempt. 198.*

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpurocroceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyst.*

Lilium album, vulgare, foliis ad limbum flavescentibus H. L. Bar. App.

Lilium foliis flavescentibus maculis inscriptis H. L. Bar. *Lilium album, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. Lis blanc à feuilles panachées.*

- Lilium flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre.*
- Lilium album, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule, multiflorum H. R. Par.*
- Lilium purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum, minus F. B. 2. 689. Lilium purpureum, minus Dod. Pempt. 198.*
- Lilium purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.
- Lilium phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum, dilutum F. B. 2. 690. Martagon Chymistarum, alterum. Lilium phœniceum, dilutum Lob. Icon. 164.*
- Lilium Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, polyanthos Eyst.*
- Lilium bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, majus F. B. 2. 690. Lilium cruentum, bulbos majusculos squamatum compactos gerens, summo alis diviso caule Lob. Icon. 165.*
- Lilium bulbiferum, angustifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, cruentum, angustifolium F. B. 2. 692. Martagon cruentum, angustifolium, exiguos alis diviso caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon. 166.*
- Lilium bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, repens F. B. 2. 691. Lilium cruentum, secundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon. 166.*
- Lilium bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. *F. B. 2. 691. Martagon bulbiferum, ij Clus. Hist. 136.*
- Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium floribus nutante, ferrugineo, majus & minus F. B. 2. 692. Lilium sylvestre Dod. Pempt. 201.*
- Lilium floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monsp.
- Lilium floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.
- Lilium floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis asperso C. B. Pin. 77. *Lilium montanum, flore purpurascete, punctato Eyst.*
- Lilium floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum, flore suaverubente Eyst.*
- Lilium floribus reflexis, montanum, longiore spicâ C. B. Pin. 78. *Lilium floribus nutante, maximum F. B. 2. 694. Martagon montanum, spicâ longiore Bry., Martagon à l'épinete.*
- Lilium floribus reflexis, alterum, lanuginosum, hirsutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum sive sylvestre, 1. majus Clus. Hist. 134.*
- Lilium flore purpurascete, non punctatum Eyst.
- Lilium floribus reflexis, flore spadiceo. *Martagon exoticum, flore spadiceo Bry.*
- Lilium floribus reflexis, variis sive tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, variegatum Eyst.*
- Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, minus, album, non punctatum Eyst.*

- Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis H. R. Par.
 Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum Eyst.*
 Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris aspersum Eyst.*
 Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, sive Hemerocallis Chalcedonica aliquibus J. B. 2. 695. Lilium rubrum sive miniatum, Byzantinum Clus. Hist. 131.*
 Lilium Byzantinum, flore prorsus niveo C. B. Pin. 78.
 Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.
 Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Clus. Hist. 132.
 Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, saturatiore flore, πολυανθές Clus. Hist. 132.*
 Lilium Byzantinum, serotinum Eyllt.
 Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyst.
 Lilium purpuroanguineum, flore reflexo C. B. Pin. 78. *Hemerocallis Chalcedonica, purpuroanguinea, polyanthos Lob. Icon. 169.*
 Lilium pyramidale, moschatum C. B. Pin. 78. *Lilium sylvestre sive Hemerocallis, moschata, polyanthes. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épINETTE Lob. Adv. Part. 2. 504.*
 Lilium rubrum, angustifolium C. B. Pin. 78. *Lilium præcox, nutante flore rubro J. B. 2. 696. Lilium rubrum, præcox Clus. Hist. 133.*
 Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium præcox, nutante flore rubro, tenuifolium J. B. 2. 696. Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris Adv. Part. 2. 504.*
 Lilium miniatum, odorum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus Clus. App alt.*
 Lilium flavum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo J. B. 2. 697. Lilium montanum, flavo flore Lob. Adv. Part. 2. 505.*
 Lilium angustifolium flore flavo dilutiore, quasi pallecente C. B. Pin. 79.
 Lilium angustifolium, flore flavo, maculis nigris distincto C. B. Pin. 79. *Martagon sive Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis asperso Bry.*
 Lilium, à voce Græca λείριον.
 Lillii albi caulis cum floribus amputatus & suspensus, auctore Gesnero, semen *Epist. pag. 53.*
 profert : quod feliciter etiam Parisiis sæpe expertus sum.

G E N U S I V.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

LILIO-HYACINTHUS est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex Tab. 196.
 B composito, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem pistillum C abit deinde in fructum D ex globofo acuminatum, plerumque trigonum, in tria locu-

lamenta E divisum, seminibusque foetum F ferè globosis. His notis addenda est radix squamata, radicis Lili formâ.

Lilio-Hyacinthi speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lili C. B. Pin. 46. Hyacinthus Lilio-folius, stellatus J. B. 2. 589. Hyacinthus stellaris, Lilio-folius Lob. Icon. 101.*

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lili, flore niveo C. B. Pin. 46.*

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus stellaris, Liliacens, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quasi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. Couronne Imperiale.

Tab. 127. & 128. **C**ORONA IMPERIALIS est plantæ genus, floribus A velut in coronam dispositis, supra quam eminet numerosa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei sunt C veluti campaniformes, ex petalis sex D compositi. Pistillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F oblongum, alis per longitudinem instructum, in tria loculamenta G divisum, seminibusque foetum H planis, mutuò sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I tunicata K, parte sessili fibrata.

Coronæ Imperialis species sunt.

Corona Imperialis Dod. Pempt. 201. *Lilium sive Corona Imperialis C. B. Pin. 79. Corona Imperialis sive Tusai aliis J. B. 2. 697. Couronne Imperiale.*

Corona Imperialis flore pulchrè rubente. *Tusai sive Lilium Persicum, ij Clas. Hist. 128.*

Corona Imperialis flore è luteo pallescente. *Lilium sive Corona Imperialis flore luteo vel verius pallescente C. B. Pin. 79.*

Corona Imperialis flore luteo, striato. *Lilium sive Corona Imperialis, flore luteo, striato H. Edinb.*

Corona Imperialis flore pulchrè luteo. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis serotina, foliis amplioribus, flore saturo-phœniceo. *Corona serotina Lob. Adv. Part. 2. 513.*

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium sive corona Imperialis multiflora, latoque caule C. B. Pin. 79. Corona Imperialis polyanthes Eyst.*

Corona Imperialis duplici coronâ. *Lilium sive Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin. 79. Corona Imperialis phœnicea, duplici coronâ, aut seri florum Lob. Icon. 172. Couronne Imperiale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium sive Corona Imperialis Sinensum, sen-*

folio vario H. R. Par. Liliium Imperiale seu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 407. Couronne Imperiale à feuille panachée.

Corona Imperialis flore pleno. *Liliium sive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Imperiale à fleur double.*

Corona Imperialis non fœtens. *Liliium sive Corona Imperialis non fœtens C. B. Pin. 79. Tusai varietas iij Clus. Hist. 129.*

Corona Imperialis ramosa. *Liliium sive Corona Imperialis ramosa C. B. Pin. 79. Tusai διελωος Clus. Hist. 128.*

Corona Imperialis monstrosa J. B. 2. 689.

Corona Imperialis, à florum dispositione.

GENUS VI.

Tulipa. Tulipe.

TULIPA est plantæ genus, flore A, Biliaceo, ex petalis C sex composito, urcei quodammodo formâ. Pistillum autem D, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum E oblongum, trifariam dehiscens F, in tria loculamenta divisum G, seminibusque fœtum planis H, & bino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I tunicata K, parte sessili fibrata. Tab. 199. & 200.

Tulipæ species sunt.

Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flava Clus. Hist. 138. J. B. 2. 666. Tulipe précoce.*

Tulipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 666.*

Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, flore Amethystino. *Tulipa præcox, saturator Clus. Hist. 138. Lilio-Narcissus purpureo-violaceus Lob. Icon. 129.*

Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obsoleto. *Lilio-Narcissus sanguineus, puniceusve obsoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, internis verò retusis Lob. Icon. 128.*

Tulipa purpurea, calyce pallescente Eyst.

Tulipa summe miniata, calyce luteo Eyst.

Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narcissus niveus totus Lob. Icon. 131. J. B. 2. 666. Tulipa nivea tota Ejusd. 2. 675.*

Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum. lituris rubris ad cordis effigiem aspersis. *Lilio Narcissus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad basim notulis rubris, cordis effigie aspersus Lob. Icon. 127.*

Tulipa præcox, flore coccineo, puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus coccineus, puniceusve rutilans Lob. Icon. 128.*

Tulipa præcox, Amethystina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris & vagis*

- nulis albis* J. B. 2. 675. *Lilio-Narcissus rubellus, nitidus, candidis oris* Lob. Icon. 129.
- Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. Tulipa coccinea, candidis oris* J. B. 2. 675. *Lilio-Narcissus coccineus, candidis oris* Lob. Icon. 130.
- Tulipa præcox, candore & rubore suffusa. Tulipa candore & rubore suffusa* J. B. 2. 675. *Lilio-Narcissus candore & rubore confusus* Lob. Icon. 131.
- Tulipa præcox, rubra, varia* Clus. Hist. 140. J. B. 2. 668.
- Tulipa rosea, variegata, polyanthos* C. B. Pin. 58. *Tulipa polianthos, præcox, rosea, colore mixta* Eyst.
- Tulipa præcox, lutea, varia* C. B. Pin. 58. J. B. 2. 667. *Tulipa præcox, flavo-varia* Clus. Hist. 140.
- Tulipa lutea, rubentibus oris. Lilio-Narcissus luteus, coccineus, rubentibus oris* Lob. Icon. 133.
- Tulipa lutea, phœniceo confusè mixta. Lilio-Narcissus luteus, phæniceo confusè mixtus* Lob. Icon. 134.
- Tulipa phænicea, peramœna, oris luteis. Lilio-Narcissus phænicens, peramœnus, oris luteis* Lob. Icon. 134.
- Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. Tulipan sive Lilio-Narcissus luteus, latifolius, obtusus, phæniceis rubentibus oris* Lob. Icon. 135.
- Tulipa lutea, oris rubris, striatis, carinâ subviridi. Lilio-Narcissus luteus, hilaris, oris rubris, striatis, carinâ subviridi* Lob. Icon. 133.
- Tulipa lutea, maculis minutis asperfa* Eyst.
- Tulipa lutea, lituris aureis* Eyst.
- Tulipa lutea, margine roseo* Eyst.
- Tulipa lutea, maculis rubens* Eyst.
- Tulipa lutea, prope calycem radio rubro* Eyst.
- Tulipa lutea, lituris miniatis* Eyst.
- Tulipa ex pallido tota virescens* Eyst.
- Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorsalibus viridibus* Eyst.
- Tulipa flava ex sulphureo colore, pallefcentibus oris, prope apices roseis, flammiformibus* Eyst.
- Tulipa floridè pallens, oris coccineis* Eyst.
- Tulipa præcox, purpurea, varia* Clus. Hist. 142. J. B. 2. 669.
- Tulipa rosea, venis luteis* Eyst.
- Tulipa miniata, lineâ viridi* Eyst.
- Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente* Eyst.
- Tulipa præcox, alba, varia* Clus. Hist. 141. J. B. 2. 668.
- Tulipa candida lineis viridibus* Eyst.
- Tulipa alba, maculis roseis* Eyst.
- Tulipa albicans, maculis latis rubentibus* Eyst.
- Tulipa alba, marginibus rubescens* Eyst.
- Tulipa argentei & albicantis coloris* Eyst.
- Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris* Eyst.

- Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyst.
 Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyst.
 Tulipa præcox, angustifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Persica, præcox Clus. Cur. post. in fol. 9.*
 Tulipa angustifolia, altera sive foliis Hyacinthi C. B. Pin. 60. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris foliis Coccini Clus. Cur. post. in fol. 60.*
 Tulipa serotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa serotina, flava, cui quatuor folia in caule J. B. 2. 671. Tulipa serotina, flava Clus. Hist. 144. Tardive.*
 Tulipa aurei coloris Eyst.
 Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyst.
 Tulipa serotina, coccinea Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holosericea J. B. 2. 671.*
 Tulipa globosa, serotina, aureo colore punctata Eyst.
 Tulipa albicans, margine coccineo Eyst.
 Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyst.
 Tulipa nivea, oris rubeo-purpurascens Eyst.
 Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyst.
 Tulipa serotina, stellata Eyst.
 Tulipa diversi coloris alba, lineâ rubente Eyst.
 Tulipa coccinea, albescentibus oris Eyst.
 Tulipa globosa, serotina, Cinnabaris colore Eyst.
 Tulipa, serotina, rubra Clus. Hist. 144. *J. B. 2. 671.*
 Tulipa versicolor, parte media, viridibus signaturis, altera verò rubra Eyst.
 Tulipa serotina, ramosa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, πολυκλαδής, major Clus. Hist. 143. J. B. 2. 670.*
 Tulipa serotina, ramosa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, πολυκλωνος, minor Clus. Hist. 143. J. B. 2. 670.*
 Tulipa serotina, Brassicæ floridæ similis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyst.*
 Tulipa serotina, viridis, duplici foliorum in flore serie Clus. Hist. 148.
 Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, viridis, oris pallidis & albis Clus. Hist. 148.*
 Tulipa serotina, flore pleno, miniato Eyst.
 Tulipa serotina, tota lutea, flore pleno Eyst.
 Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia i, major Clus. Hist. 145. J. B. 2. 671. Meridionelle.*
 Tulipa dubia, major, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia i, major, altera Clus. Hist. 145. J. B. 2. 671.*
 Tulipa dubia, media, sulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia ij, media i Clus. Hist. 146. J. B. 2. 672.*
 Tulipa lutea, lituris miniatis Eyst.
 Tulipa sulphurei coloris, oris rubris Eyst.
 Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens. *Tulipa lutea, obtusifolia Clus. Hist. 144. Tulipa dubia, major, flava Clus. Hist. 144.*

- Tulipa dubia*, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia*, media 2. *versicolor* J. B. 2. 673. *Tulipa dubia*, iij. media ij. *versicolor* Clus. Hist. 146.
- Tulipa bulbos* in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera* Clus. Hist. 150. J. B. 2. 674.
- Tulipa pumilio*, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio*, alba, unguibus luteis Eyst.
- Tulipa pumilio*, latifolia, sulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio*, fulva, sulphurei coloris Eyst.
- Tulipa pumilio*, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia*, pumilio Clus. Hist. 148. J. B. 2. 676.
- Tulipa pumilio*, angustifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio*, altera Clus. Hist. 149. J. B. 2. 676.
- Tulipa pumilio*, Gramineo folio C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio*, alba, altera, Lusitanica Lob. Adv. Part. 2. 494. J. B. 2. 679.
- Tulipa minor*, lutea, Italica C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea*, Bononiensis J. B. 2. 678. *Tulipa Apenninea* Clus. Hist. 151. *Tulipe de Boulogne*.
- Tulipa minor*, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipa Byzantina* genus alterum Clus. Hist. 151.
- Tulipa minor*, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra*, angustifolia, facie Bononiensis Lob. Adv. Part. 2. 492.
- Tulipa bombycina*, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina*, flore rubro Suvert.
- Tulipa minor*, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor*, lutea, Narbonensis J. B. 2. 677. *Tulipa Narbonensis* Clus. Hist. 151.
- Tulipa minor*, ex luteo purpurascens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hispanica*, Narbonensi paulo minor J. B. 2. 678. *Tulipa Hispanica* Clus. Hist. 151.
- Tulipa variegata*, Persica C. B. Pin. 64. *Tulipa Persica* Suvert. *Tulipe de Perse*.
- Tulipa Candia*, folio lucido, polyclonos H. R. Par.
- Tulipa versicolor*, media, foliolis crispis ad florum basim adhærescentibus H. R. Par. *La Croustilleuse*.
- Tulipa lutea*, centifolia. H. R. Par. *Le monstre jaune, double*.
- Tulipa lutea*, lituris quibusdam viridibus & sanguineis distincta, flore maximo laciniato H. R. Par. *le monstre jaune*.

G E N U S VII.

Fritillaria. *Fritillaire*.

Tab. 291.

FRITILLARIA est planta genus, flore A liliaceo, quasi campaniformi & pendulo, ex petalis sex B composito, quorum medietullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D oblongum, in tria loculamenta divisum E, feminibusque foetum planis F, gemino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix G ex duobus tuberculis constans H plerumque semiglobosis, inter quæ surgit caulis I.

Fritillariæ

Fritillariæ species sunt.

- Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria saturator & dilutor* J. B. 2. 681. *Meleagris* Dod. Pempt. 233.
- Fritillaria maxima, Italica, *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemello* Eyst.
- Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Meleagris flos maximus, Italicus* Eyst.
- Fritillaria ramosa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris* Suvert.
- Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea* Eyst.
- Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hispanica, umbellifera* Suvert.
- Fritillaria maxima, flore obsoletæ purpuræ. *Lilium Persicum sive Susianum* J. B. 2. 699. *Lilium Persicum* Dod. Pempt. 220.
- Fritillaria ramosa seu Lilium Persicum, minus Mor. H. R. Bles.
- Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.
- Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.
- Fritillaria serotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.
- Fritillaria. Hispanica, elatior, flore carneo H. R. Par.
- Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. J. B. 2. 682.
- Fritillaria Isabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bat.
- Fritillaria flore sulcato & anguloso, obsoletè puniceo H. L. Bat.
- Fritillaria flore magnè, pleno C. B. Pin. 64. *Fritillaria flore pleno* Eyst.
- Fritillaria alba, variegata C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo tessulata* J. B. 2. 684. *Fritillaria alba, elegantissima, ex phæo-purpureo tessulata* Lob. Adv. Part. 2. 495.
- Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera* Lob. Adv. Part. 2. J. B. 2. 684. *Fritillaria albo flore* Suvert.
- Fritillaria serotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera* Dod. Pempt. 233.
- Fritillaria serotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica* Clus. Hist. 153. *Meleagris sive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris* J. B. 2. 683.
- Fritillaria flava, rubris maculis distincta C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria flava* J. B. 2. 684. *Fritillaria flavo flore* Clus. Hist. 153.
- Fritillaria angustifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia* Eyst.
- Fritillaria angustifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Lusitanica* Clus. Cur. post. in fol. 10.
- Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria Pyrenæa, flore minore* J. B. 2. 683. *Fritillaria Pyrenæa* Clus. Cur. post. in fol. 10.
- Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima* Suvert.
- Fritillaria, à Fritillo seu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum lusus exercetur.

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 202.

DENS CANIS est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex composito, pendulis & repandis, quorum meditullium occupat pistillum B quod deinde abit in fructum C subrotundum, in tria loculamenta divisum D, seminibusque foetum oblongis E. His notis addenda est radix F carnosa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis species sunt.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B. Pin.

87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, purpureo* J. B. 2. 680. *Dens Caninus, purpurascens flore* Clus. Hist. 266.

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C. B. Pin.

87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo* J. B. 2. 680.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoso H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens canis, albo flore* Clus. Hist. 266.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore ex albo purpurascens C. B. Pin. 87.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore suaverubente H. R. Par.

Dens Canis, à radice formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 203.

ORNITHOGALUM est plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis sex in orbem positis composito, quorum meditullium occupat pistillum D, C, quod deinde abit in fructum E, H subrotundum, in tria loculamenta F, I, divisum, seminibusque foetum K, G subrotundis. His notis addenda est radix bulbosa aut tuberosa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali species sunt.

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum sive Ornithogalum magnum, Syriacum* J. B. 2. 629. *Ornithogalum majus* Dod, Pempt. 221.

Ornithogalum umbellatum, majus, angustifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium* Eyst.

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalo vulgari simile, latiore folio* J. B. 2. 631. *Ornithogalum aliud vulgare* Clus. Hist. 188.

Ornithogalum umbellatum, medium, angustifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus* J. B. 2. 630. *Bulbus leucanthemus, minor, sive Ornithogalum* Dod, Pempt. 221.

- Ornithogalum album, minus C. B. Pin. 70. *Ornithogalum minus*, è Pyrenæis Clus. App. 1. J. B. 2. 624.
- Ornithogalum umbellatum, flosculis ex albo subcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hispanicum*, minus Clus. Hist. 188.
- Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Liliium Alexandrinum*, floribus albis, innumerabilibus Suvert. 58.
- Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bonæ Spei* Suvert.
- Ornithogalum angustifolium, majus, floribus ex albo virescentibus C. B. Pin. 70. *Asphodelus bulbosus Dodonæi*, sive *Ornithogalum spicatum*, flore virente J. B. 2. 627. *Ornithogalum majus*, 1 Clus. Hist. 186.
- Ornithogalum angustifolium, spicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum*, spicatum, maximum Eyst.
- Ornithogalum spicatum seu comosum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei species major* Eyst.
- Ornithogalum majus, spicatum, flore albo C. B. Pin. 70. *Ornithogalum spicatum, albo flore*, Monspeßulanum J. B. 2. 628. *Ornithogalum Narbonense* Dod. Pempt. 222.
- Ornithogalum majus, spicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Clusio* J. B. 2. 629. *Ornithogalum 3 vel majus, Byzantinum* Clus. Hist. 187.
- Ornithogalum spicatum, flore viridi-lactescente C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum*, albo flore J. B. 2. 629. *Ornithogalum Pannonicum*, albo flore Clus. Hist. 187.
- Ornithogalum spicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hispanicum*, spicatum Eyst.
- Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum, pallens* J. B. 2. 622. *Ornithogalum cæruleum, pallens*, Lob Obs. 73.
- Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum* J. B. 2. 631. *Ornithogalum Neapolitanum*, flore interius candido, exterius cineraceo Suvert.
- Ornithogalum luteum sive pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore* J. B. 2. 624. Clus. Hist. 188.
- Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum, cum staminibus rubris* J. B. 2. 624. *Ornithogalum flavum, Alcmarianum* Clus. Hist. 188.
- Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepaceis, radice tuberosâ H. L. Bat.
- Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Bulbus sylvestris Fuchsii*, flore luteo, sive *Ornithogalum luteum* J. B. 2. 623. *Bulbus sylvestris* Dod. Pempt. 222.
- Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. J. B. 2. 624. *Ornithogalum Pannonicum*, luteo flore Clus. Hist. 189.
- Ornithogalum angustifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum an-*

- gustifolium, campestre, luteum, minimum, bulbiferum* Col. Part. 1. 323.
 Ornithogalum Lusitanicum, capillaceo folio, luteum.
 Ornithogalum luteo-virens, Indicum Corn. 160.
 Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.
 Ornithogalum spicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Lusit. *Bulbus monophyllos, flore albo, αν βολειν* Theophrasti J. B. 2. 622. *Donzellas Lusitanorum.*
 Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus* C. B. Pin. 45. *Hyacinthus stellatus, bifolius & trifolius, vernus, dumetorum, flore cæruleo* J. B. 2. 579. *Hyacinthus cæruleus, mas, minor* Fuchs. Hist. 837.
 Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore saturatè cæruleo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, colore magis saturo* C. B. Pin. 45.
 Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, flore carneo* C. B. Pin. 45.
 Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. *Hyacinthus stellaris, Germanicus, flore exalbido & veluti cinericio* C. B. Pin. 45.
 Ornithogalum angustifolium, albicans, serotinum. *Hyacinthus stellaris, albus* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellaris, albicans, serotinus* J. B. 2. 580. *Hyacinthus Germanicus, stellaris, albicans, serotinus* Lob. Icon. 100.
 Ornithogalum cæruleum, staminulis è viridi luteis. *Hyacinthus stellatus, cæruleus, staminulis ex viridi luteis* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, Italicus* Eyst.
 Ornithogalum purpureum. *Hyacinthus stellaris, purpureus* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellaris, major* D. Jo. Someri Lob. Adv. Part. 2. 487. J. B. 2. 581.
 Ornithogalum spicatum, cinereum. *Hyacinthus stellaris, spicatus, cinereus* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, multiflorus, cineracei coloris* J. B. 2. 582. *Hyacinthus stellatus, cineracei coloris* Clus. Hist. 184.
 Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, amœnus* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus, alter, elegantissimus, serotinus, bullatus* J. B. 2. 582. *Hyacinthus peregrinus, pluribus floribus præditus, cæruleo-violaceus* Suvert.
 Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpurascente. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore è cæruleo purpurascente* C. B. Pin. 46.
 Ornithogalum Byzantinum, flore albo. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore albo* C. B. Pin. 46.
 Ornithogalum Byzantinum, obsoletè cæruleum. *Hyacinthus stellaris, obsoletè cæruleus vel major* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus* Clus. Hist. 184. J. B. 2. 582.
 Ornithogalum Byzantinum, Borriginis flore. *Hyacinthus stellaris, Byzantinus, Borriginis flore* H. R. Par.
 Ornithogalum cæruleum, striatum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, striatus* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus à Poreto* Clus. Cur. post. in fol. 20.

- Ornithogalum Hispanicum, saturè cæruleum. *Hyacinthus stellaris*, saturè cæruleus C. B. Pin. 46. *Hyacinthus Hispanicus*, stellato flore Clus. Cur. post. in fol. 20.
- Ornithogalum cæruleo-purpurascens, majus. *Hyacinthus stellaris*, æstivus, cæruleo-purpurascens, major C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus*, æstivus Clus. App. 2. J. B. 2. 583.
- Ornithogalum æstivum, flosculis alternatim positis. *Hyacinthus stellaris*, æstivus, minor, flosculis alternatim suis C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus*, æstivus, minor Clus. Auct. App. 2. J. B. 2. 581.
- Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpurascente. *Hyacinthus stellaris*, autumnalis, major C. B. Pin. 46. *Hyacinthus autumnalis*, major J. B. 2. 574. *Hyacinthus autumnalis*, major Clus. Hist. 185.
- Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis*, albo flore Suvert.
- Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus stellaris*, autumnalis, minor, flore purpura dilutioris C. B. Pin. 47. *Hyacinthus autumnalis*, minor Clus. Hist. 185. J. B. 2. 574.
- Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus stellaris*, autumnalis, minor, flore cæruleo C. B. Pin. 47.
- Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus stellaris*, minimus C. B. Pin. 47. *Hyacinthus stellaris*, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo J. B. 2. 581. *Parvulus Hyacinthus stellaris*, vernus Lob. Adv. Part. 2. 486.
- Ornithogalum cæruleum, Lusitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus*, bulbosus, stellatus C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Peruvianus* J. B. 2. 585. *Hyacinthus stellatus*, Peruanus Clus. Hist. 182. Jacinte du Perou.
- Ornithogalum Lusitanicum, latifolium, flore quasi violaceo. *Hyacinthus Indicus*, bulbosus, stellatus, flore quasi violaceo C. B. Pin. 47.
- Ornithogalum Lusitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus*, bulbosus, stellatus, flore ex albo rubricante C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Peruvianus*, carnei coloris Suvert.
- Ornithogalum Lusitanicum, latifolium, flore subcinereo. *Hyacinthus stellaris*, Peruvianus, subcinericio flore H. R. Par.
- Ornithogalum Lusitanicum, latifolium, flore albo.
- Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus*, Peruanus C. B. Pin. 47. *Eriophorus Peruanus* Clus. Hist. 173.
- Ornithogalum Eriophorum, Orientale. *Bulbus Eriophorus*, Orientalis C. B. Pin. 47. *Bulbus Eriophorus* Clus. Hist. 172. J. B. 2. 621.
- Ornithogalum maritimum, seu Scilla radice rubrà. *Scilla vulgaris*, radice rubrà C. B. Pin. 73. *Scilla rufa*, magna, vulgaris J. B. 2. 615. *Panacratium* Dod. Pempt. 691.
- Ornithogalum maritimum, seu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ* C. B. Pin. 73. *Scilla* Dod. Pempt. 690. *Scilla magna*, albâ J. B. 2. 618.
- Ornithogalum maritimum, radice esculentâ, *Scilla esculenta* C. B. Pin. 73. *Scilla vera & legitima* Ang. 119.

Ornithogalum à vocibus Græcis ὄρνις avis, & γάλα lac. Floribus enim est foris quidem herbaceis, at ubi expansi sunt, lacteis, ut ait Dioscorides, qualis color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

G E N U S X.

Porrum. *Poireau.*

PORRUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex B composito & quasi campaniformi, cujus meditullium occupat pistillum C quod deinde abit in fructum D subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibus foetum F subrotundis. His notis addi possunt stamina G, quæ plerumque lata sunt, plana, in tria capillamenta desinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in fasciculos ferè globosos colliguntur, demum radices I longæ, cylindricæ H, tunicatæ; tunicis in folia plana K & quandoque carinata abeuntibus.

Porri species sunt.

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempt. 688. J.*

B. 2. 551. Poireau.

Porrum foliis eleganter variegatis, adinstar Graminis striati H. Edinb.

Porrum sectivum, latifolium C. B. Pin. 72. *Porrum sectivum Dod. Pempt. 688.*

Porrum sylvestre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampeloprasum Matth. 552.*

Porrum sylvestre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum sylvestre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca πέρσσο, quæ eandem plantam significat.

G E N U S XI.

Cepa. *Oignon.*

CEPA est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex C composito, quorum meditullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum E subrotundum, in tria loculamenta divisum F, seminibusque foetum subrotundis G. His notis addi debent flores in fasciculum sphericum B collecti, tum & folia I, caulisque H tubulatus.

Cepæ species sunt.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpurascens C. B. Pin. 71. *Cepe sive*

Cepa rubra, rotunda J. B. 2. 547. Cepa rotunda Dod. Pempt. 687.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepe sive Cepa alba, rotunda J. B. 2. 547. Cepa alba Tabern. Icon. 483.*

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempt. 687. *Cepe sive Cepa longa J. B. 2. 547.*

Cepa Ascalonica Matth. 556. *Cepa Ascalonica sive fissilis J. B. 2. 551.*

Echalottes.

Cepa fissilis Mathioli Lugd. 1539. *Ciboule.*

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

Cepa scetilis, juncifolia, perennis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 383. *Porrum scetivum*, *Juncifolium* C. B. Pin. 72. *Porrum scetivum* & *Schenoprason* quibusdam J. B. 2. 553. *Schenoprasum* Dod. Pempt. 689.

Cepa Alpina, palustris, tenuifolia.

Cepa Lusitanica, foliis capillaceis, minima, purpurascente flore.

Cepa bicornis, tenuifolia, flore obsoleto. *Allium bicornis*, *proliferum*, *flore inrus albescente*, *cum stria purpurascente*, *externè* J. B. 2. 560. *Allium sylvestre*, *bicornis*, *flore obsoleto* C. B. Pin. 74.

Cepa juncifolia, minor purpurascens. *Allium campestre*, *Juncifolium*, *capitatum*, *purpurascens*, *majus* C. B. Pin. 74. *Allium sylvestre*, *tenuifolium* Lob. Icon. 156.

Cepa tenuifolia, sphaerocephalos, purpurascens. *Allium sphaerocephalon*, *purpurascens* Raii Hist. 1118.

GENUS XII.

Allium. Ail.

ALLIUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis B sex composito, Tab. 205. quorum meditullium occupat pistillum C quod deinde abit in fructum D subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum etiam subrotundis F. His notis addi debent flores in fasciculum globosum collecti, tum & radices G tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque constantes H, I, K: demum & folia nequaquam tubulata.

Alii species sunt.

Allium sativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare* & *sativum* J. B. 2. 554. *Allium* Dod. Pempt. 682.

Allium sativum, alterum, sive Allioprasum caulis summo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodoprasum* ij Clus. Hist. 191. *Allii genus Ophioscordon dictum* quibusdam J. B. 2. 559. *Rocambole*.

Allium sphaericeo capite, folio latiore sive Scorodoprasum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodoprasum dictum* J. B. 2. 558. *Scorodoprasum* 1 Clus. Hist. 190.

Allium sylvestre, amphicarpon, foliis Porracæis, floribus & nucleis purpureis Raii Synops. 230.

Allium sphaericeo capite, folio angustiore C. B. Pin. 74. *Allii genus*, fortè *Scorodoprasum* alterum Lobelio J. B. 2. 564. *Scorodoprasum* alterum Lob. Icon. 157.

Allium sylvestre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Ursinum*, *bifolium*, *vernum*, *sylvaticum* J. B. 2. 565. *Allium Ursinum*, *latifolium* Lob. Icon. 159.

Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum* J. B. 2. 566. *Victorialis longa* Clus. Hist. 189.

Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.

Allium montanum, angustioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.

Allium floribus è luteo virescentibus. *Moly flore subviridi* Bocc. 63.

Allium montanum, bicornis, angustifolium, flore purpurascente C. B. Pin. 74.

- Allium sylvestre, bicorne, purpureum, proliferum* J. B. 2. 561. *Ampeloprasum proliferum* Lob. Icon. 156.
- Allium montanum, bicorne, purpureum, proliferum* Raii Synopf. 229.
- Allium sylvestre, bicorne, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in singulis petalis stria atro-purpurea* Raii Synopf. 229.
- Allium montanum, bicorne, flore obsoletiore* C. B. Pin. 75. *Allii montani* iij species altera Clus. Hist. 194.
- Allium montanum, bicorne, flore pallidè odoro* C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, sive pallido* J. B. 2. 561. *Allii montani* iij species 1 Clus. Hist. 194.
- Allium Juncifolium, bicorne, luteum* C. B. Pin. 75. Prodr. 27.
- Allium montanum, capite rotundo* C. B. Pin. 75. *Allium sphaerocephalum, purpureum, sylvestre* J. B. 2. 562. *Allium seu Moly montanum, v* Clus. Hist. 195.
- Allium Pyrenæum* C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenæum, purpureo flore* Clus. Hist. App. alt.
- Allium montanum, foliis Narcissi, majus* C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratense* J. B. 2. 564. *Allium sive Moly Narcissinis foliis, 1* Clus. Hist. 195.
- Allium montanum, foliis Narcissi mollioribus, & floribus dilutioribus* C. B. Pin. 75. *Moly Narcissinis foliis 1 altera species* Clus. Hist. 195.
- Allium montanum, foliis Narcissi, minus* C. B. Pin. 75. *Allium petraum, umbelliferum* J. B. 2. 564. *Allium sive Moly Narcissinis foliis ij* Clus. Hist. 196.
- Allium montanum, foliis Narcissi angustioribus & floribus dilutioribus* C. B. Pin. 75. *Moly Narcissinis foliis ij altera species* Clus. Hist. 196.
- Allium montanum, radice oblongâ* C. B. Pin. 75. Prodr. 27.
- Allium saxatile Acori radice, flore purpureo* Bocc. Mus. Part. 2, 84. Tab. 79. Videtur varietas prioris.
- Allium montanum, minus* C. B. Pin. 75. Prodr. 27.
- Allium latifolium, Liliflorum. Moly latifolium, Liliflorum* C. B. Pin. 75. *Moly Theophrasti* Clus. Hist. 191.
- Allium latifolium, Liliflorum, flore subrubente. Moly latifolium, Liliflorum, flore subrubente* C. B. Pin. 75. *Moly Theophrasti magnum* J. B. 2. 568.
- Allium latifolium, Hispanicum. Allium latifolium, Hispanicum* C. B. Pin. 75. *Moly latifolium* Eyst.
- Allium latifolium, luteum. Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum* C. B. Pin. 75. *Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore* J. B. 2. 562. *Moly montanum, latifolium, flavo flore* Clus. App. alt.
- Allium latifolium, luteum, alterum. Moly latifolium, luteum, odore Allii; secundum* C. B. Pin. 75. *Moly latifolium, flore flavo* Eyst.
- Allium Africanum, flore purpurascente. Moly Africanum, umbellâ purpurascente* C. B. Pin. 75. Prodr. 27.
- Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. Moly exoticum, floribus albo-viridibus*

- viridibus* C. B. Pin. 75. *Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.*
- Allium sylvestre, sive Moly minus, roseo amplo flore Bot. Monsp.
- Allium angustifolium, umbellatum, flore albo. *Moly angustifolium, umbellatum* C. B. Pin. 75. *Moly Dioscoridis* Clus. Hist. 192. *Moly Dioscoridis, parvum quibusdam* J. B. 2. 568.
- Allium angustifolium, umbellatum, flore carneo. *Moly angustifolium, umbellatum, flore carneo* H. L. Bat.
- Allium humilius, folio Gramineo. *Moly humile, folio Gramineo* C. B. Pin. 75. *Chamemoly* Col. Part. 1. 326. *Varietas Moly Diosc. Clusii.*
- Allium caule triangulo. *Moly parvum, caule triangulo* C. B. Pin. 75. *Moly picciolo di Pesaro* Pon. Bald. Ital. 22.
- Allium angustifolium, floribus majoribus. *Moly angustifolium, floribus majoribus* C. B. Pin. 76. *Moly minus, flore orbiculato, majore* J. B. 2. 568. *Moly minus* Clus. Hist. 192.
- Allium angustifolium, foliis intortis. *Moly angustifolium, floribus reflexis* C. B. Pin. 75. *Moly serpentinum vocatum* Lob. Icon. 160.
- Allium sylvestre, perpusillum, Juncifolium, moschatum J. B. 2. 565. *Moly moschatum, capillaceo folio* C. B. Pin. 76. Prodr. 28. *Moly Zibethinum* Richier. Recher.
- Allium differt ab Ornithogalo florum situ, à Cepâ foliorum formâ, à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore Liliaceo ex petalis sex composito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narcissus. *Lis-Narcisse.*

LILIO-NARCISSE est plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis sex C Tab. 207. composito, Lillii æmulo. Hujus autem calyx D seu embryo E abit in fructum Narcissi fructus formâ. His notis addenda est radix bulbosa, tunicata, qua differt à Lilio, à Narcisso verò flore polypetalo.

Lilio-Narcissi species sunt.

Lilio-Narcissus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hist. Oxon.

Part. 2. 366. *Narcissus Indicus, latifolius, rubro flore* J. B. 2. 609. *Narcissus latifolius, Indicus, rubro flore* Clus. Hist. 157.

Lilio-Narcissus Indicus, saturato colore purpurascens Mor. Hist. Oxon.

Part. 2. 367. *Narcissus Indicus, Liliaceus, saturo colore purpurascens* Ferr. Flor. 119.

Lilio-Narcissus Indicus, maximus, sphaericus, floribus plurimis, rubris, Lilia-

- ceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus*, flore Liliaceo, sphaericus Ferr. Flor. 129.
- Lilio-Narcissus Indicus, flore albo, exterius rubente. *Narcissus* à D. Gareto, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert. 28.
- Lilio-Narcissus Japonicus, rutilo flore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 367. *Narcissus Japonicus*, rutilo flore, Corn. 158.
- Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus*, pumilus, polyanthos Corn. 154.
- Lilio-Narcissus Africanus, pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum*, humile, longissimis foliis, polyanthos, saturato colore purpurascens H. L. Bat. App. & Par. Bat.
- Lilio-Narcissus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albescente Sloane Cat. Plant. Jan. 115. *Lilium Americanum*, puniceo flore Belladonna dictum H. L. Bat. & Par. Bat. Lys rouge du Tertre 110.
- Lilio-Narcissus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ striato H. Amstel. in fol. 73.
- Lilio-Narcissus folio latissimo, floribus niveis inodoris. *Narcissus Amboinensis*, folio latissimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amstel. in fol. 77.
- Lilio-Narcissus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lili Convallium Plum.
- Lilio-Narcissus seu Narcissus Liliflorus Carolinianus flore albo, singulari, cum rubedine diluto Pluk. Phytog. Tab. 42. fig. 3.
- Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 366. *Narcissus Virgineus* Park. Par. 86.
- Lilio-Narcissus Indicus, Narcissus Liliflorus, aureus, striis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cepæ fistuloso H. R. H. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.
- Lilio-Narcissus luteus, vernus. *Colchicum luteum*, vernum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum*, flavo flore J. B. 2. 662. *Narcissus vernus*, flore luteo Suvert.
- Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum*, 1. majus C. B. Pin. 69. *Colchicum flore luteo quorundam* J. B. 2. 661. *Narcissus autumnalis*, major Clus. Hist. 164.
- Lilio-Narcissus luteus, multiplex, autumnalis. *Narcissus autumnalis*, flore luteo, multiplex Eyst.
- Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, minor. *Narcissus serotinus* Clus. Hist. 162. *Narcissus autumnalis*, minor J. B. 2. 662.
- Lilio-Narcissus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore* C. B. Pin. 69. *Narcissus Persicus*, Croci flore, Colchicis affinis J. B. 2. 661. *Narcissus Persicus* Clus. Hist. 163.
- Lilio-Narcissus Baticus, luteus, minor, odoratissimus.
- Lilio-Narcissus, quasi Planta ad Lilium & ad Narcissum accedens.

G E N U S I I.

Narcisso-Leucoium. *Perce-nége.*

N A R C I S S O - L E U C O I U M est plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex ^{Tab. 208.} petalis sex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus composito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C abit deinde in fructum D subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum F etiam subrotundis. His notis addenda est radix bulbosa.

Narcisso-Leucoii species sunt.

Narcisso-Leucoium vulgare. *Leucoium bulbosum, vulgare C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, hexaphyllon, cum unico flore, rarius bino J. B. 2. 590. Leucoium bulbosum, hexaphyllon Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium flore patulo. *Leucoium bulbosum, flore patulo C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, hexaphyllum, majus Eyst.*

Narcisso-Leucoium pratense, multiflorum. *Leucoium bulbosum, majus, sive multiflorum, quod aliqui Acrocorydon Plinii statuunt C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, polyanthemum, tardius florens, floribus minoribus J. B. 2. 592. Leucoium bulbosum, polyanthemum Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium pratense, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulbosum serotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*

Narcisso-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulbosum, trifolium, majus C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, præcox, Byzantinum J. B. 2. 591. Leucoium bulbosum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyst.*

Narcisso-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulbosum, trifolium, minus C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, minus, triphyllon J. B. 2. 591. Leucoium bulbosum, triphyllon Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulbosum, trifolium, cæruleum C. B. Pin. 56. Leucoium triphyllum, flore cæruleo Someri Lob. Adv. Part. 2. 492. J. B. 2. 592.*

Narcisso Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulbosum, autumnale, latifolium C. B. Pin. 56. Leucoium autumnale, tenuifolium Suvert. 20.*

Narcisso-Leucoium autumnale, capillaceo folio. *Leucoium bulbosum, autumnale C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, autumnale, minus, tenuifolium J. B. 2. 593. Leucoium bulbosum, -autumnale, minimum Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium vernalium, capillaceo folio. *Leucoium bulbosum, tenuifolium, vernalium C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, vernalium, minimum Clus. Cur. post. in fol. 15.*

Narcisso-Leucoium, quasi planta ad Narcissum & ad Leucoium accedens.

G E N U S I I I.

Bermudiana.

B E R M U D I A N A est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex B com- ^{Tab. 207.}posito, cujus calyx C deinde abit in fructum D trigonum, trifariam dehiscentem.

C C c ij

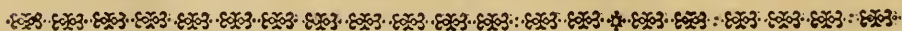
388 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
centem E, in tria loculamenta divisum F, seminibusque foetum subrotundis G.

Bermudianæ species sunt.

Bermudiana Iridis folio, fibrosâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana, flore parvo, ex caruleo & aureo versicolore Pluk. Almag. Bot. Sisyrrinchium Bermudense, floribus parvis, ex caruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorundam Ejusd. Phytogr. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulbosa D. Lign. *Sisyrrinchium Americanum, radice phœnicea, foliis plicatis & nervosis, flore albo H. R. Monsp.*

Bermudiana, ab Insulis Bermudis, ex quibus semen primæ speciei primùm allatum fuit.

CLASSIS X.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore polypetalo, Papilionaceo.

Hist. lib. 2. cap. 162. Tab. 209.

FLOREM leguminosum à Papilionis formâ P A P I L I O N A C E U M appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus A quatuor petalis dissimilibus componitur, ex calyce unifolio B K, cavo, cucullum papyraceum referente & multifido, simul cum pistillo C L exurgentibus. Petalum superius D, quòd signi cujusdam militaris adinstar explicetur, V E X I L L U M audit; inferius E H cymbæ modo concavum, C A R I N A; quæ verò medium locum occupant F, A L Æ solent appellari, ad exortum auritæ G, perinde ac carina I quæ plerumque in duas partes per longitudinem dehiscit: unde flos leguminosus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicendus est. Huic flori proprium est ut pistillum ejus L excipiatur à vagina quadam M fimbriata, seu potius in stamina divisâ N. & deinde abeat in fructum qui siliqua vocatur (*Gallis Gouffe.*)

Siliqua vel unicapularis est, vel bicapsularis, vel articulosa. Unicapularis O in duas valvas (quas Galli appellant *Coffes*) dehiscere solet, & semina complecti reniformia 11, cylindracea 9, spherica 10, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrsum emarginata 8, vel alterius formæ: His alimentum subministratur à vasis V per longitudinem partis crassioris siliquæ protensis, quorum ramuli T in placentam S influunt tenero fructui adhærescentem.

Siliqua bicapsularis X in seipsam introrsum revolvitur, ac in duo loculamenta 12 dividitur seminibus foeta 4,

Demum siliqua articulosa Z ex pluribus partibus 5 constat articulatione quadam conjunctis, quæ singulæ 6 semine turgescunt 7. Loti siliquæ articulatione carent, sed lamellis quibusdam ut plurimum intercipiuntur & in loculos distinguuntur. Tab. 227.

SECTIO I.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicusularem & brevem.

GENUS I.

Glycyrrhiza. *Reglisse.*

GLYCYRRHYZA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus Tab. 210.
calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D brevem, seminibus foetam E ut plurimum reniformibus F. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ adhærentia, cui summæ folium impar innascitur.

Glycyrrhizæ species sunt.

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Dioscoridis echinata, non repens* J. B. 2. 327. *Glycyrrhiza vera Dioscoridis* Dod. Pempt. 341.

Glycyrrhiza siliquosa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris, Germanica* J. B. 2. 328. *Glycyrrhiza vulgaris* Dod. Pempt. 341. *Reglisse ordinaire.*

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis γλυκὺς *dulcis*, & ῥίζα *radix*, quasi diceretur: Radix dulcis.

GENUS II.

Cicer. *Pois chiche.*

CICER est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit Tab. 210.
pistillum C, quod deinde abit in siliquam D brevem, vesicæ inflatæ æmulam, feminibusque foetam E caput Arietinum F quodammodo referentibus.

Ciceris species sunt.

Cicer sativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum* J. B. 2. 292. *Dod. Pempt. 525.*

Cicer sativum, flore ex purpurâ rubescente; semine rubro C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine ex saturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro* *Mor. H. R. Bles.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 210.

LENS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce K surgit pistillum B quod deinde abit in siliquam C brevem, seminibus fœtam D orbiculatis E, utrinque convexis, hoc est ad centrum crassioribus quàm ad marginem.

Lentis species sunt.

Lens vulgaris, semine subrufo C. B. Pin. 346. *Lens*. *J. B.* 2. 317. *Lens minor* Dod. *Pempt.* 526.

Lens vulgaris, semine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, semine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B.* 2. 317. *Lens* Dod. *Pempt.* 526.

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hist. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C surgit pistillum B quod deinde abit in siliquam D E veluti cristatam, quandoque echinatum, semine fœtam F reniformi G. His addendum est flores in spicam densam nasci.

Onobrychidis species sunt.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilutè rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Gesneri* *J. B.* 2. 335. *Onobrychis* Dod. *Pempt.* 548.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B. Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis saxatilis, foliis Viciæ angustioribus & longioribus, Aquifex-tiensis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus* C. B. *Prodr.* 149.

Onobrychis seu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, insigniter echinato Lælii Triumph. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major* C. B. Pin. 350. *Onobrychis semine clypeato, aspero, minor* C. B. Pin. 350. *Onobrychis semine clypeato, levi* C. B. Pin. 350. quæ ad *Hedysarum* revocari debent. *Onobrychis incana, foliis longioribus* C. B. Pin. 350. ad *Astragalum* referenda, &c.

Onobrychis à vocibus Græcis ὄνος asinus, & βρύχιο rudo; quod eâ depastâ Asini rudere soleant.

G E N U S V.

Vulneraria. *Vulneraire.*

VULNERARIA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B *Tab. 211.* tubulato, turgidulo, surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam E brevem femine foetam G subrotundo F. His addendum est siliquam E in vesica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi.

Vulnerariæ species sunt.

Vulneraria rustica J. B. 2. 362. *Loto affinis, Vulneraria pratensis C. B. Pin. 332. Anthyllis Lenti similis Dod. Pempt. 552.*

Vulneraria rustica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon. 524.*

Vulneraria flore purpurascente. *An Lotus latifolia Dalechampi Lugd. 509?*

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus pentaphyllos, versicaria C. B. Pin. 322. Trifolium halicacabum, sive vesicarium J. B. 2. 361. Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon. xlviij.*

Vulneraria, à sanandorum vulnerum facultate, quâ pollere existimatur.

G E N U S VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B *Tab. 211.* surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D brevem, femine foetam E subrotundo F. His addenda sunt folia G ad exortum usque multifida.

Dorycnii species sunt.

Dorycnium Montpelienfium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, angustifolium, floribus velut in capitulum congestis C. B. Pin. 329. Dorycnium Montpessulanum, fruticosum J. B. 1. 388.*

Dorycnium majus. *Dorycnio Hispanico affinis, alia planta. Lob. Illustr. 159.*

S E C T I O II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapfularem, longam.

G E N U S I.

Faba. *Fève.*

FAB A est plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, *Tab. 212.* & carinâ D constante. Ex calyce autem E surgit pistillum F quod deinde abit in siliquam G longam, seminibus foetam H, I, planis & quasi reniformibus K. His notis addendi sunt stipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti.

Fabæ species sunt.

Faba flore candido, lituris nigris conspicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyamos.*

F. B. 2. 278. Faba major recentiorum Lob. Icon. 57.

Faba flore ex purpurâ nigrescente C. B. Pin. 338.

Faba lobo longissimo ac crassissimo, semine medio extuberante H. Cathol.

Faba lobo & semine medio, plano, arctè colligato, utrinque frontato H. Cathol.

Faba brevissimo lobo, amplissimo & crassissimo semine H. Cathol.

Faba rotunda, oblonga seu Cylindracea, minor, seu Equina, alba Mor. Hist.

Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor sive Equina C. B. Pin. 338.*

Faba rotunda, oblonga seu Cylindracea, minor, seu Equina, nigra Mor. Hist.

Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro C. B. Pin. 338.*

Faba rotunda, oblonga seu Cylindracea, minima pluribus, quinis, senis siliquis uno pediculo exortis seu Hattoniana Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 86.

Faba, à voce Græca φαζα edo : fructus enim edulis est.

GENUS II.

Lupinus. *Lupin.*

Tab. 213.

LUPINUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, F seminibus fœtam E H, nunc planis L, nunc sphericis I. His notis addenda sunt folia flabelliformia K G, seu digitatim pediculo innascentia.

Lupini species sunt.

Lupinus sativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, semine & flore albo, sativus F. B. 2. 288. Lupinus sativus Dod. Pempt. 529.*

Lupinus peregrinus, major vel villosus, cæruleus, major C. B. Pin. 348. *Lupinus caruleus, major, villosus Prodr. 148. Lupinus exoticus, hirsutissimus F. B. 2. 289. Lupinus Indicus Corn. 207.*

Lupinus flore purpurascente, latifolius, hirsutus seu sylvestris Dioscoridis C. B. in Math. emac. 345.

Lupinus sylvestris, latifolius, flore albo, sativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.

Lupinus latifolius, humilis, hirsutus, flore albo H. Cathol.

Lupinus Americanus, arborefcens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.

Lupinus obsoleto colore, Lusitanicus, latifolius.

Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bar.

Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario, majore Bot. Monsp.

App. Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario F. B. 2. 290.

Lupinus sylvestris, flore caruleo C. B. Pin. 348. Lupinus minor Tabern. Icon. 494.

Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario, minore Bot. Monsp.

App.

Lupinus sylvestris, flore subrubente C. B. Pin. 348.

Lupinus sylvestris, flore roseo colore rufescente C. B. Pin. 348.

Lupinus angustifolius, cæruleus, elatior Raii Hist. 908. *An Lupinus minor, caruleus,*

caeruleus, *Tingitanus* Mor. Hist. Oxon. Part. 2.

Lupinus caeruleus, minor, *Gadenfis* dictus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus caeruleus, minor, perennis, *Virginianus*, repens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus Indicus, minor H. R. Par.

Lupinus sylvestris, flore luteo C. B. Pin. 348. *Lupinus luteo flore*, semine compresso, vario J. B. 2. 290. *Lupinus luteus* Tabern. Icon. 495.

GENUS III.

Orob. *Orobe*.

OR O B U S est plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B constante: ex calyce autem K surgit pistillum E membranâ D obvolutum, quod deinde abit in siliquam F teretem, seminibus fœtam G plerumque ovaris H. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti. Tab. 214.

Orobi species sunt.

Orobis sylvaticus, purpureus, vernus C. B. Pin. 351. *Galega nemorensis*, verna J. B. 2. 343. *Orobis Pannonicus*, i. Clus. Hist. ccxxx.

Orobis sylvaticus, pallido flore C. B. Pin. 351. *Galega montana Dalechampii* J. B. 2. 343. *Galega montana* Lugd. 1139. *Orobis Pannonicus*, iv. Clus. Hist. ccxxxj.

Orobis latifolius, parvo flore purpureo C. B. Pin. 351. *Galega nemorensi verna similis*, multiflora, flore purpureo J. B. 2. 345. *Orobis Venetus* Clus. Hist. ccxxxij.

Orobis latifolius, parvo flore, profus albo C. B. Pin. 351. *Galega nemorensi verna similis*, multiflora, flore albo J. B. 2. 345.

Orobis sylvestris, angustifolius, *Asphodeli* radice C. B. Pin. 351. *Orobis quorundam*, radice bulbosâ, flore albo J. B. 2. 326. *Orobis Pannonicus*, iij Clus. Hist. ccxxxj.

Orobis sylvaticus, *Viciæ* foliis C. B. Pin. 352. *Astragalus major Fuchsio* J. B. 2. 334. *Orobis Pannonicus*, ij Clus. Hist. ccxxx.

Orobis sylvaticus, *Viciæ* foliis, caulibus rubentibus H. L. Bar.

Orobis angustifolius, *Italicus*, flore vario. *Astragalus quibusdam Aracho Tossani Caroli similis* J. B. 2. 326.

Orobis sylvaticus, foliis oblongis, glabris. *Astragalus sylvaticus*, foliis oblongis, glabris C. B. Pin. 351. *Astragaloides* sive *Astragalus sylvaticus*, *Astragalo magno Fuchsii* vel *Chamabalano leguminosa affinis* planta J. B. 2. 334. *Astragalus sylvaticus* Thal. Tab. 1.

Orobis sylvaticus, nostras Raji Synopf. 191.

Orobis Pyrenaicus, foliis nervosis.

Orobis Americanus, fructu coccineo, nigrâ maculâ notato. *Pisum Indicum*, minus, coccineum C. B. Pin. 343. *Phasolus ruber*, *Abrus vocatus* P. Alp. Egypt. 31.

Orobis, à vocibus Græcis ἐρέπλω Edo, & βῆς Bos: Antiqui enim Orobis Boves faginare solebant.

GENUS IV.

Pisum. *Pois.*

PISUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam longam D, seminibus foetam E subrotundis F. His notis addendi sunt caules fistulosi, ut plurimum infirmi K, quos ita complectuntur folia G ut ab iis transadigi videantur. Cætera autem folia I bina, veluti conjugata costæ innascuntur in claviculas H abeunt.

Pisi species sunt.

Pisum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Pisum quadratum Plinii Lob. Icon. 66.*

Pisum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.

Pisum majus, quadratum, fructu subflavo C. B. Pin. 342.

Pisum umbellatum C. B. Pin. 342. *Pisum erectius, comosum J. B. 2. 299.*

Pisum proliferum Tabern. Icon. 495. Pois à bouquets.

Pisum hortense, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Pisum vulgatum, majus Lob. Icon. 65.*

Pisum hortense, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.

Pisum hortense, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.

Pisum hortense, siliquâ maximâ H. R. Par.

Pisum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.

Pisum cortice eduli. *Pisa sine cortice duriore C. B. Pin. 343. Pisa leptoloba, quæ simul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Pisa sine tunicis durioribus, in siliquâ magnâ, albâ J. B. 2. 300. Pois goulus.*

Pisum humile, caule firmo. *Pisa nana, rotunda, sine adnisculis rectâ H. R. Par. Pisa nana, rotunda Mor. H. R. Bles. Pois nains.*

Pisum folio anguloso. *Pisi pulchra species, folio anguloso J. B. 2. 297.*

Pisum siliquâ carnosâ, incurvâ, seu falcatâ, eduli Raii Hist. 891.

Pisum flore rubente striato, pro coccineo misso Raii Hist. 891.

Pisum arvense, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Pisum minus, è luteo virens Lob. Icon. 66.*

Pisum arvense, fructu albo C. B. Pin. 343. *Pisa potissimum vulgaris, parva, alba sive arvensis J. B. 2. 297.*

Pisum arvense, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Pisa parva, viridia J. B. 2. 298.*

Pisum arvense, fructu cinereo C. B. Pin. 343.

Pisum arvense, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.

Pisum arvense, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Pisum nigrum Tabern. Icon. 498.*

Pisum arvense, flore roseo, fructu variegato Raii Synopf. 186.

Pisum spontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Gesse.*

LATHYRUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B sur-

git pistillum D vaginâ membranaceâ C obvolutum, quod deinde abit in siliquam nunc teretem E, nunc compressam H, seminibus foetam F, I, modò cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum est caules N Lathyri compressos esse cum costa O elata & margine foliato: Folia verò bina tantùm conjugata P Q nervo R innaescentia in claviculas S abeunti.

Lathyri species sunt.

- Lathyrus sativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus anguloso, semine* J. B. 2. 306. *Lathyrus sive Cicercula* Dod. Pempt. 522.
- Lathyrus sativus, flore purpureo C. B. Pin. 344. *Lathyrus flore rubro* J. B. 2. 307. *Aracus sive Cicera* Dod. Pempt. 523.
- Lathyrus sylvestris, major C. B. Pin. 344. *Lathyri majoris species, flore ru-bente & albedo minori dumetorum sive Germanicum* J. B. 2. 302. *Lathyrus sylvestris* Dod. Pempt. 523.
- Lathyrus sylvestris, major flore atropurpureo.
- Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo, speciosior* J. B. 2. 303. *Lathyrus latiore folio* Lob. Icon. 68.
- Lathyrus latifolius, flore albo.
- Lathyrus major, Narbonensis, angustifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus angustifolius, alter* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 51. *Lathyrus sylvestris, alius, angustifolius* Cam. Hort.
- Lathyrus angustifolius, semine maculoso C. B. Pin. 344. *Lathyrus quadam, quibusdam Egyptia Aracus* J. B. 2. 308. *Cicercula Egyptiaca* Clus. Hist. ccxxxvj.
- Lathyrus Tingitanus, siliquis Orobi, flore amplo, tuberrimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 55.
- Lathyrus angustissimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è cæruleo purpurascente flore & suaviter rubescens* Eyst.
- Lathyrus arvensis, repens, tuberosus C. B. Pin. 344. *Chamabalanus leguminosa* J. B. 2. 324. *Terra glandes* Dod. Pempt. 550.
- Lathyrus sylvestris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, syl-vestris, dumetorum* J. B. 2. 304.
- Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri siliquâ H. L. Bat.
- Lathyrus Boeticus, flore luteo Park. Theat. 1064.
- Lathyrus Hispanicus, flore luteo H. L. Bat.
- Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monsp. *Lathyri species lutea* J. B. 2. 304.
- Lathyrus angustifolius, siliquâ hirsutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus siliquâ hirsutâ* J. B. 2. 305.
- Lathyrus latifolius, annuus, siliquâ articulatâ, hirsutiore H. R. Par.
- Lathyrus angustissimo folio, semine rotundo H. R. Par. *Lathyrus angustifolius, λεπλόλοος, semine rotundo, flore rubello* Mor. H. R. Bles.
- Lathyrus angustissimo folio, semine anguloso H. R. Par. *Lathyrus angustifolius λεπλόλοος, semine hexedro, flore cæruleo* Mor. H. R. Bles.

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyrus angustissimo si-
ve capillaceo folio* C. B. Prodr. 148.

Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

G E N U S VI.

Clymenum.

Tab. 218.

CLYMENUM est plantæ genus, floribus, fructibus C, D, E, F, caulibus-
que Lathyræ: foliis verò A multiplici conjugatione costæ innascentibus in
claviculis B abeunt.

Clymeni species sunt.

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ planâ. *Lathyrus Viciaoides*, *ve-
xillo rubro, labialibus petalis rostrum ambientibus, cæruleis* Mor. Hist.
Oxon. Part. 2. 58.

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ articulatâ. *Lathyrus Viciaoides*,
floris vexillo phœniceo, foliis labialibus, subalbescens, siliquis Orobi
Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 55.

Clymenum Parisiense, flore cæruleo. *Cicercula sylvestris* Tabern. Icon. 500.
*Lathyrus Viciaformis seu Vicia Lathyroides, nostras Raii Hist. 899. Pluk.
Phytog. Tab. 71. fig. 2.*

G E N U S VII.

Ochrus.

Tab. 219. & 220.

OCHRUS est plantæ genus, flore papilionaceo AB: ex cujus calyce D
surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam E ut plurimum teretem & Cy-
lindræam, seminibus fœtam F subrotundis G. His notis addenda sunt fo-
lia K modò simplicia, modò conjugata HI, in claviculas L M abeuntia.

Ochri species sunt.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine subluteo C. B. Pin. 343.
*Lathyræ species, quæ Ervilia sylvestris Dodonæi J. B. 2. 305. Ervilia syl-
vestris Dod. Pempt. 522.*

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine pullo C. B. Pin. 343.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentosus, floribus luteis Plum.

G E N U S VIII.

Vicia. Vesse.

Tab. 221.

VICIA est plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B surgit
pistillum C, quod deinde abit in siliquam D seminibus fœtam E F subrotun-
dis G aut angulatis. His notis addenda sunt folia H bina, quasi conjugata,
costæ innascentia in claviculas I abeunt.

Viciæ species sunt.

Vicia sativa, vulgaris, semine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, sativa*
J. B. 2. 310. Vicia Cam. Epit. 320.

Vicia sativa, vulgaris, semine cinereo C. B. Pin. 344.

- Vicia sativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo semine* J. B. 2. 311. *Ervum candidum vel Faba veterum* Trag. 626.
- Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia sepium perennis* J. B. 2. 313. *Cracca major* Tabern. Icon. 506.
- Vicia sepium, folio rotundiore, acuto, semine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia* Dod. Pempt. 531.
- Vicia sepium, folio rotundiore, acuto, semine maculato C. B. Pin. 345.
- Vicia vulgaris, acutiore folio, semine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, sylvestris, semine parvo & nigro frugum* J. B. 2. 312. *Aphaca vera, Vicia Mathiolo* Lugd. 478.
- Vicia multiflora C. B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorensis sive dumetorum* J. B. 2. 314. *Aracus* Tabern. Icon. 506.
- Vicia perennis, incana, multiflora Bot. Monsp.
- Vicia perennis multiflora, majori flore caruleo, ex albo mixto Bot. Monsp. App.
- Vicia perennis, multiflora, incana, Infularum Stœchadum. *Vicia Benghalensis, hirsuta & incana, siliquis Pist* H. L. Bat.
- Vicia sylvestris, hirsuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia sylvestris, quasi incana, flore albo* J. B. 2. 312. *Vicia sylvestris, albo flore* Clus. Hist. ccxxxv.
- Vicia sylvestris, incana, major & præcox, Parisiensis, flore suaverubente.
- Vicia folio subrotundo brevi, obtusè mucronatò, pediculo brevi insidente, flore Viciæ sepium seu dumetorum vulgaris Raii Synopf. 188.
- Vicia segetum, cum siliquis plurimis, hirsutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva sive Cracca minor, cum multis siliquis hirsutis* J. B. 2. 315. *Cracca alterum genus* Dod. Pempt. 542.
- Vicia segetum, singularibus siliquis glabris C. B. Pin. 345.
- Vicia minima, cum siliquis glabris. *Vicia sive Cracca minima species, cum siliquis glabris* J. B. 2. 315.
- Vicia sive Cracca foliis & siliquis longioribus Bot. Monsp. *Vicia parvum genus, folio longo* J. B. 2. 316.
- Vicia angustifolia, purpuro-violacea, siliquâ latâ glabrâ Bot. Monsp.
- Vicia multifolia, cum siliquis latis J. B. 2. 314.
- Vicia siliquis supra infraque terram edens. *Vicia similis supra infraque terram fructum edens* C. B. Pin. 345. *Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli* J. B. 2. 323. *Arachidna di Candia* Pon. Bald. Ital. 77.
- Vicia minima, præcox, Parisiensium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Soloniensis* Joncq. Hort. *Vicia præcox, verna, minima, Soloniensis, semine, hexedro* Mor. H. R. Bles.
- Vicia supina, latissimo folio non serrato. *Faba sylvestris, fructu rotundo, atro* C. B. Pin. 338. *Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui semina minora* J. B. 2. 286. *Sylvestris Græcorum Faba* Lob. Icon. 58.
- Vicia supina, latissimo folio, flore & fructu ferrugineis. *Faba sylvestris, Italica, flore & fructu ferrugineis* H. R. Par.
- Vicia supina, latissimo folio, serrato. *Aracus Fabaceus, serratus* J. B. 2. 287.

398 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Vicia sylvatica, maxima, Piso sylvestri similis J. B. 2. 315. *Pisum sylvestre*, minus Tabern. Icon. 498.

Vicia sylvestris, lutea, siliquâ hirsutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, sylvestris* J. B. 2. 313.

Vicia serotina, perennis, flore luteo, siliquâ hirsutâ.

Vicia serotina, perennis, flore luteo, siliquâ glabrâ.

Vicia sylvestris, lutea, cum galea fusca J. B. 2. 314.

De Re Rustica,
Lib. 1. cap. 31.

Vicia dicta à vinciendo (ut ait Varro) quòd item capreolos habet ut Vitis, quibus sursum vorsum serpit ad scapum Lupini aliumve calamum ad quem ut hareat, cum solet vincere.

Vicia flore fructuque carens facilè dignoscitur foliis binis quasi conjugatis seu per plures conjugationes costæ innascentibus in claviculas abeunti, caulibusque nec alatis nec compressis.

G E N U S IX.

Ervum. *Ers.*

Tab. 221.

ER V U M est plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D utrinque undulatam E, veluti nodosam, seminibus fœtam G subrotundis F. His notis addenda sunt folia bina, quasi conjugata, costæ innascentia.

Ervi species sunt.

Ervum verum Cam. Hort. *Orobus siliquis articulatis, semine majore* C. B. Pin. 346. *Orobus sive Ervum multis* J. B. 2. 321. *Mochus sive Cicer sativum* Dod. Pempt. 524.

Ervum verum, flore subpurpurascente. *Orobus siliquis articulatis, semine majore, flore subpurpurascente* C. B. Pin. 346.

Ervum semine minore. *Orobus semine minore* C. B. Pin. 346. *Orobus Creticus* Lugd. 469.

Ervum semine obtuso, triangulo. *Orobus semine obtuso, triangulo* C. B. Pin. 346. *Orobaum Cicer Lobelii* J. B. 2 322. *Cicer Orobaum Theophrasti* Lob. Icon. 72.

G E N U S X.

Galega.

Tab. 222.

GALEGA est plantæ genus, flore papilionaceo A: vexillo nempe B alis C & carina D constante: ex calyce autem F surgit pistillum E quod deinde abit in siliquam G teretem & quasi Cylindraceam, seminibus fœtam H I ut plurimum oblongis L & veluti reniformibus. His notis addenda sunt folia bina M, conjugata, costæ N affixa, cui summæ impar folium O innascentur.

Galegæ species sunt.

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega* J. B. 2. 342. Dod. Pempt. 548.

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Galega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
 Galega Africana, floribus majoribus & siliquis crassioribus.
 Galega Americana, frutescens, flore purpureo, foliis Sericeis Plum.

GENUS XI.

Astragaloides.

ASTRAGALOIDES est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, seminibus fœtam E reniformibus. Tab. 223.

Astragaloidis speciem unicam novi.

Astragaloides Lusitanica. *Astragalus Baticus* Clus. Hist. cccxxxiiij. *Astragalus Baticus, lanuginosus, radice amplissima* C. B. Pin. 351. *Astragalus fortè lanuginosus, Baticus* J. B. 2. 340.

Astragaloides, quasi planta ad Astragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B D Tab. 223. surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam E seminibus fœtam F G subrotundis H. His notis addendum est folia bina tantum I K ad caulium nodos nasci, ex quorum alis prodeunt claviculæ I.

Aphacæ speciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris* C. B. Pin. 345.
Vicia quæ Pitine Anguillare, latâ siliquâ, flore luteo J. B. 2. 316.

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam articulofam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B Tab. 224. surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D rectam, planam anulatam, articulofam, in singulis articulis E semine fœtam F rhomboideo G, introrsum emarginato.

Securidacæ speciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, siliquâ latâ, oblongâ* J. B. 2. 345. *Securidaca vera* Clus. Hist. cccxxxvj.

Securidaca, à *Securi*, ob seminis formam: nullius enim semen, inquit Clus. Hist. cccxxxvj: sius, aptius veterum securim meo iudicio refert.

GENUS II.

Ornithopodium, *Pic. d'Oiseau.*

Tab. 224.

ORNITHOPODIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cuius calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, H falcatam, articulofam, plerumque undulutam, in singulis articulis E, F, I, K scæmine fœctam G, L subrotundo. His notis addendum est siliquas Ornithopodii plures si mul nasci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii species sunt.

Ornithopodium majus C. B. Pin. 350. *Ornithopodium flore flavescente* J. B. 2. 350 *Ornithopodium* Dod. *Pempt.* 544.

Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpusillum Ornithopodium* Lob. *Icon.* 82.

Ornithopodium radice tuberculis nodosâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberosum Daleghampii* Lugd. 486. J. B. 2. 351.

Ornithopodium Scorpioides, siliquâ compressâ. *Ornithopodio affinis hirsuta, Scorpioides* C. B. Pin. 350. *Scorpioides leguminosa* J. B. 2. 349. Lob. *Icon.* 83.

Ornithopodium Scorpioides, siliquâ non compressâ. *Scorpioides leguminosa, altera* J. B. 2. 350.

Ornithopodium Scorpioides, Lusitanicum, siliquâ undulatâ.

Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio* C. B. Pin. 287. *Telephium Dioscoridis seu Scorpioides ob siliquarum similitudinem* C. B. Pin. *ibid.* *Telephium Scorpioides* J. B. 2. 889. *Scorpioides* Lob. *Icon.* 391.

Ornithopodium à vocibus Græcis ὄρνις *Avis*, & πῆς *Pes*, quasi diceretur *Pes Avis*.

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225.

FERRUM EQUINUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cuius calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, G, K compressam, articulis distinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L. semine fœctis ejusdem formæ I, F, M.

Ferri Equini species sunt.

Ferrum Equinum siliquâ singulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina* J. B. 2. 347. *Ferrum Equinum, vulgare* Col. *Part.* 1. 300. *Ferrum Equinum* Lob. *Icon.* 82.

Ferrum Equinum siliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum, πολυκέραιον* Col. *Part.* 1. 300.

Ferrum equinum Germanicum, siliquis in summitate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum* Col. *Part.* 1. 301. *Ornithopodio affinis sive potius Soleæ vel ferro Equino herba* J. B. 2. 348.

Ferrum Equinum, à fructus formâ.

G E N U S I V.

Hedysarum.

HEDYSARUM est plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, H articulofam, undulatam, femine foetam in singulis articulis E, K, F, L ut plurimum reniformi I, G. His notis addendi sunt flores in spicam vel in capitulum collecti.

Tab. 235

Hedysari species sunt.

Hedysarum clypeatum, flore suaviter rubente Eyst. *Onobrychis femine clypeato, aspero, major* C. B. Pin. 350. *Astragalus Romanus sive Hedysarum clypeatum, siliquâ asperâ* J. B. 2. 333. *Onobrychis altera* Dod. Pempt. 549.

Hedysarum clypeatum, flore albido. *Hedysarum clypeatum, flore albo* Raii Syllog. 140.

Hedysarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hist. 929. *Onobrychis femine clypeato, asperoi, minor* C. B. Pin. 350. *Onobrychis clypeata, aspera, minor* Prodr. 149. *Polygalo Gesneri affine, Caput Gallinaceum* J. B. 2. 336.

Hedysarum annuum, siliquâ asperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatis (id est aurtorsum & retrorsum) junctis, flore purpureo-rubente* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 130.

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore purpureo-caruleo. *Onobrychis femine clypeato, lævi* C. B. Pin. 350. *Onobrychis clypeata, lævis* C. B. Prodr. 149.

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore albido.

Hedysarum triphyllum, Canadense Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadensis, triphylla, siliculis articulatis, asperis, triangularibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 130.

Hedysarum Indicum, folio singulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, siliculis singularibus, lævibus, falcatis per intermedia discriminatis* Pluk. Phytog. Tab. 50. fig. 3.

Hedysarum Indicum, folio singulari, subrotundo. *Scorpioides Bisnagarica, folio singulari, rigido, siliquis articulatis, erectis* Pluk. Phytog. Tab. 59. fig. 3.

Hedysarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaspatana, diphyllos, siliculis asperis* Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 1.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, flore purpureo, siliquâ variè distorta Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, supinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum Americanum, humi fusum, hispidum Plum.

Hedysarum annuum, majus, Zeylanicum Mimosa foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimosa foliis, siliquis articulatis, asperis, major H. L. Bat. Mimosa non spinosa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentissimi Domini Syen. Breyn. Cent. 1. 52.*

Hedysarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimosa foliis. *Onobrychis annua, Zeylanica, Mimosa foliis, siliquis articulatis, asperis, minor H. L. Bat.*

Hedysarum differt à Securidaca, fructus & feminis formâ : ab Ornithopodio siliquarum dispositione.

G E N U S V.

Scorpioides. *Chenille.*

Tab. 226.

S C O R P I O I D E S est plantæ genus, flore A papilionaceo : ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D articulofam, Cochleæ aut Erucæ adinstar in se convolutam, in singulis articulis E, F femine foetam G ut plurimum ovato H.

Scorpioidis species sunt.

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt. 71.*

Scorpioides Buplevri folio, corniculis asperis, magis in se contortis & convolutis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides siliquâ Campoide, hispida J. B. 2. 898.*

Scorpioides siliquâ crassâ Boëlii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, siliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides siliquâ cochleatâ & striatâ, Olyssiponensis H. R. Par. *Scorpioides siliquâ striatâ, minus hirsutâ Joncq. Horr.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

S E C T I O I V.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

G E N U S I.

Lotus. *Lotier.*

Tab. 227.

L O T U S est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, E, F, G interdum septis transversâ positis velut in loculamenta distinctam, seminibusque foetam H, I, K ut plurimum subrotundis L, M, O. His notis addenda sunt folia terna quidem, sed ad pediculi exortum duabus alis N ceu foliolis stipata.

Loti species sunt.

Lotus sive Melilorus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B. 2. 356. Trifolium corniculatum, 1 Dod. Pempt. 573.*

Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & angustioribus H. Edinb.

- Lotus corniculata , hirsuta , minor J. B. 2. 356.
- Lotus pentaphyllos , minor , hirsutus , siliquâ angustissimâ C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata , siliquis singularibus , vel binis , tenuis* J. B. 2. 356.
- Lotus pentaphyllos , flore majore , luteo , splendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculata major species* J. B. 2. 355. *Trifolium corniculatum , tertium* Dod. *Pempt. 574.*
- Lotus pentaphyllos , major , hirsutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in sylvestribus* Casalp. 244.
- Lotus pentaphyllos , major , alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos , major & erectus* Gesn.
- Lotus pentaphyllos , frutescens ; tenuissimis glabris foliis C. B. Pin. 332.
- Lotus Hispanica ; foliis maculatis C. B. Pin. 332.
- Lotus πολυκέραιος , fruticosa , Cretica , argentea , siliquis longissimis , propendentibus , rectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 176.
- Lotus διπυρέπαιτος Cretica , lutea , siliquis longis , erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quadam Cretica* P. Alp. Exot. 272.
- Lotus pentaphyllos , siliquosus , villosus C. B. Pin. 332. *Trifolium album , rectum hirsutum valde* J. B. 2. 360. *Oxytriphylllum alterum Scribonii Herbariorum* Lob. Icon. 31.
- Lotus hæmorrhoidalis , humilior & candidior.
- Lotus villosus , altissimus , flore glomerato. *Trifolium rectum , Monspessulanum* J. B. 2. 359. *Lotus Lybica Dalechampii* Lugd. 509.
- Lotus pratensis , siliquosus , luteus , major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratensis , siliquosus* Clus. Hist. ccxliij.
- Lotus pratensis , siliquosus , luteus , minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa , lutea , Monspeliensis* J. B. 2. 359. *Lotus trifolia , pratensis , siliquosa Monspeliensium* Lob. Icon. 42.
- Lotus maritima , lutea , siliquosa , folio pingui , glabro Bot. Monsp. *Lotus siliquosa , lutea , siliquis pinnatis , strictioribus & longioribus Raii* Hist. 967.
- Lotus ruber , siliquâ angulosâ C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa ; flore fusco , retragonolobus* J. B. 2. 358. *Lotus siliquosus , rubello flore* Clus. Hist. ccxliij.
- Lotus pentaphyllos , siliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium sive Lotus Hierazune , edulis , siliquosa* J. B. 2. 365. *Trifolium corniculatum , Creticum* P. Alp. Exot. 268.
- Lotus siliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii siliquis* J. B. 2. 358. *Lotus peculiaris , siliquis Ornithopodii* Cam. Hort. Tab. xxv.
- Lotus pentaphyllos , siliquis recurvis , pedes Corvinos referentibus C. B. Pin. 332. *Loto siliquosa aliquomodo similis , Coronopus ex Codice Casareo* J. B. 2. 358. *Coronopus ex Codice Casareo* Dod. *Pempt. 109.*
- Lotus maximus , Lusitanicus , luteus.
- Lotus flore luteo , corniculis articulatis , Sicula Raii Hist. 970.
- Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes , *Lotus hortensis , odora* C. B.

Pin. 331. qua Meliloti species est. Lotus fruticosus, incanus, siliquosus
C. B. Pin. 332. ad Cytisum referendus. Lotus pentaphyllos, vesicaria
C. B. Pin. 332. ad Vulnerariam spectans.

GENUS II.

Trifolium. *Trefle.*Tab. 22°.

TRIFOLIUM est plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A papilionaceus est, constat enim vexillo B, alis C, & carina D ex calyce E emergentibus, simul cum pistillo G vaginâ suâ fimbriatâ F obvoluto. Illud autem deinde abit in capsulam I in calyce ipso H reconditam & semine fœtam K ut plurimum reniformi L, per maturitatem arctè capsulæ adhærente.

Flos M monopetalos est papilionacei æmulus: ex cujus calyce N surgit pistillum O quod deinde abit in capsulam Q membranaceam V, in calyce P T reconditam, semine fœtam R Z ut plurimum oblongo vel reniformi S Y. His notis addenda sunt folia terna * rarò quaterna aut quina, nisi in Quadrifolio, eidem pediculo insidentia.

Trifolii species sunt.

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Asphaltites sive bituminosum, odoratum* J. B. 2. 366. *Trifolium bituminosum* Dod Pempt. 566.

Trifolium pratense, flore monopetalo. *Trifolium pratense, purpureum* C. B. Pin. 327. *Trifolium purpureum, vulgare* J. B. 2. 374. *Trifolium pratense* Tabern. Icon. 523.

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & angustioribus, floribus saturatioribus Raii Synops. 194.

Trifolium pratense, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon. 522. Trifolium pratense, album, à Fucio depictum, sive mas* J. B. 2. 379.

Trifolium pratense, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratense, album, siliquâ bivalvi, caule fistuloso, folio subtus purpureo-nigris maculis notato Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 137.

Trifolium pratense, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum seu vesicarium, minus, purpureum* J. B. 2. 379. *Trifolium pratense, Salmanticum* Clus. Hist. ccxlvij.

Trifolium pratense, luteum, capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratense, luteum, fœmina, flore pulchriore sive Lupulino* J. B. 2. 381.

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr. 140.*

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus Clusii 2, non album, sed rubrum* J. B. 2. 375. *Trifolium majus, ij* Clus. Hist. ccxlv.

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr. 140.*

- Trifolium montanum, purpurascens, foliis obtuso, crenato C. B. Pin. 328.
Prodr. 140.
- Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.
- Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Clusii J. B. 2. 380. Trifolium majus, 1 Clus. Hist. ccxlv.*
- Trifolium spicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarnatum, spicatum sive Lagopus maximus J. B. 2. 376. Lagopus maximum, folio & facie Trifolii pratensis. Lob. Icon. 39.*
- Trifolium spicâ oblongâ, rubrâ. C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij, purpureum Clusio J. B. 2. 375. Trifolium majus, tertium Clus. Hist. ccxlv.*
- Trifolium montanum, spicâ longissimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & spicâ longiore J. B. 2. 375. Lagopus major, alter Dod. Pempt. 578.*
- Trifolium montanum, angustissimum, spicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium angustifolium, spicatum J. B. 2. 376. Altera angustifolia Lagopus Lob. Icon. 40.*
- Trifolium Hispanicum, angustifolium, spicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium angustifolium, Hispanicum sive Lagopus angustifolius, flore dilutè rubente J. B. 2. 377. Lagopus angustifolius, Hispanicus Clus. Hist. ccxlvij.*
- Trifolium Lagopoides, hirsutum, angustifolium, Hispanicum. flore ruberrimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat. 1107.*
- Trifolium arvense, humile spicatum, sive Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B. 2. 377. Lagopus Dod. Pempt. 577.*
- Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141.
- Trifolium Lagopoides, flore subluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, animum, hirsutum, pallidè luteum sive ochroleucon Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141. Trifolium pratense, hirsutum, majus, flore albo-sulphureo seu οχρολευκον Raii Hist. 943.*
- Trifolium capitulo stellato, folliculato, globoso C. B. Pin. 329.
- Trifolium stellatum C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium stellatum, purpureum, Monspeffulanum J. B. 2. 376.*
- Trifolium stellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipsaci quorundam Raii Synops. 194.*
- Trifolium globosum sive capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifolium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr. 143. Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B. 2. 378.*
- Trifolium globosum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium glomerulis Personata Cherleri J. B. 2. 377.*
- Trifolium capitulo spumoso, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium glomerulis tomentosis per caulium longitudinem J. B. 2. 379. Trifolium Fragiferum, tomentosum Bot. Monsp.*

- Trifolium capitulo spumoso, aspero, majus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium*, *cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt* J. B. 2. 278.
- Trifolium capitulo spumoso, aspero, minus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.
- Trifolium capitulis Thymi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium parvum rectum*, *flore glomerato, cum unguiculis* J. B. 2. 378.
- Trifolium capitulo oblongo, aspero C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.
- Trifolium Fragiferum, Friscum, folio cordato, flore rubro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum* Clus. Hist. Cur. post. in fol. 39.
- Trifolium Fragiferum, Friscum, capitulo saturè violaceo Clus. Cur. post. in fol. 39.
- Trifolium Fragiferum, nostras, purpureum, folio oblongo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*
- Trifolium semen sub terram condens H. R. Par. *Trifolium album, tricocon, subterraneum, Gastonium, reticulatum* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 138. *Trifolium subterraneum sive folliculos sub terram condens* Bot. Monsp.
- Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum H. Cathol.
- Trifolium minus, supinum, capitulis densiori lanugine candicantibus Triumfeti H. Cathol.
- Trifolium parvum, hirsutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, semine magno Raii Hist. 945. *Trifolium parvum, hirsutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollicibus & oblongis, semine magno* Ejusd. *Synops.* 194.
- Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis Raii *Synops.* 194.
- Trifolium phæum, fuscum, luxurians, quaternis, quinis, & senis foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortense, album* C. B. Pin. 327. *Quadrifolium phæum, fuscum hortorum* Lob. Icon. 33. *Trifoliis affine quadrifolium phæum* Lobelii J. B. 2. 380.
- Trifolium, à terno foliorum numero.
- Ab eo genere excludi debent. *Trifolium palustre* C. B. Pin. 327. *quod est species Menyanthis. Trifolium pratense, luteum, capitulo brevior* C. B. Pin. 328. *ad Melilotum referendum. Trifolium Alpinum, argenteum, Persici flore* C. B. Pin. 328. *Quinquesolii species. Trifolium album, angustifolium floribus velut in capitulum congestis* C. B. Pin. 329. *Vide Dorycnium Trifolium Acetosum ad Oxydem revocandum. Trifolium Hepaticum* C. B. 330. *Ranunculi species. Trifolium cochleatum, turbinatum, scutellatum, inter Medica species annumerandum.*

G E N U S III.

Melilotus. *Melilot.*

Tab. 229.

MELILOTUS est plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in capsulam D G nudam, hoc est in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero semine fœtam E H subrotundo F I. His notis addenda sunt folia terna singulis pediculis insidentia.

Meliloti species sunt.

- Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum* sive *Melilotus vulgaris*, flore luteo J. B. 2. 370. *Melilotus Germanica* Lob. Icon. 43.
- Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus major*, candida Trag. 590. *Melilotus 2*, flore candido Dod. Pempt. 567.
- Melilotus siliquis longioribus, acutis. *Melilotus 4*, lutei. floris, longioribus siliquis Dod. Pempt. 567.
- Melilotus vulgaris, altissima, frutescens, flore albo. *An vulgaris varietas?*
- Melilotus vulgaris, altissima frutescens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*
- Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum* sive *Melilotus Italica*, corniculis incurvis J. B. 2. 372. *Trifolium corniculatum*, ij Dod. Pempt. 573.
- Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech* id est *Melilotus P. Alp. Egypt.* 49. *Melilotus Egyptia*, *Alchimelech vocata* J. B. 2. 357.
- Melilotus Italica, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno semine*, rotundo, rugoso J. B. 2. 371. *Melilotus Italica* Cam Icon. xxix.
- Melilotus angustifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifolium angustifolium*, repens, folliculis rotundis C. B. Prodr. 144. *Melilotus vulgari nostrati affinis*, folio minore & angustiore J. B. 2. 371.
- Melilotus lutea, minor, floribus & siliculis minoribus, spicatum & densè dispositis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova Berardi*, seu erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hist. 951.
- Melilotus lutea, minor, floribus & siliculis majoribus, spicatum & rarè dispositis, foliis angustioribus, maculis sub exortum notatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 161.
- Melilotus Messanensis, procumbens, folliculis rugosis, sublongis, spicis florum brevibus Raii Hist. 952.
- Melilotus capsulis reni similibus, in capitulum congestis. *Trifolium pratense*, luteum, capitulo brevior C. B. Pin. 328. *Trifolium pratense*, luteum, mas, flore minore, semine multo J. B. 2. 380. *Trifolium arvense* Tabern. Icon. 523.
- Melilotus major, odorata, violacea Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus hortensis*, odora C. B. Pin. 331. *Lotus sativa*, odorata, annua, flore caruleo J. B. 2. 368. *Trifolium odoratum*, alterum sive *Lotus sativa* Dod. Pempt. 571.
- Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum*, Creticum C. B. Prodr. 142. J. B. 2. 381.
- Melilotus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, & λῶτος *Lotus*; quasi dicas Lotum melolentem.

GENUS IV.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 229.

ANONIS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam turgescentem, nunc longiorem D, nunc breviorē H, bivalvem E F, I k, seminibusque fœtam G L ut plurimum reniformibus. His notis addenda sunt folia terna M N singulis pediculis plerumque insidentia; quandoque enim in eadem planta nascuntur folia singularia O.

Anonidis species sunt.

- Anonis spinosa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis sive Resta Bovis vulgaris, purpurea* F. B. 2. 395. *Anonis* Dod. Pempt. 743.
- Anonis spinosa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis sive Resta Bovis vulgaris, alba* F. B. 2. 395. *Anonis flore albido* Dod. Pempt. 743.
- Anonis spinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non spinosa, purpureo flore* F. B. 2. 393. *Anonis non spinosa, purpurea* Tabern. Icon. 529.
- Anonis spinis carens, candidis floribus C. B. Pin. 389.
- Anonis non spinosa, caulibus procumbentibus H. L. Bat.
- Anonis non spinosa, purpurea, supina, minima Raii Hist. 957.
- Anonis pusilla, villosa & viscosa, purpurascēte flore. *Trifoliis affinis Anonis minima, hirsuta* Cherleri F. B. 2. 394.
- Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè serratis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer sylvestre, latifolium, triphyllon* C. B. Pin. 347. *Cicer sylvestre, trifolium* F. B. 2. 295. *Cicer sylvestre, tertium* Dod. Pempt. 525.
- Anonis montana, præcox, purpurea, frutescens Mor. H. R. Bles. *Anonis purpurea, frutescens, non spinosa* A. R. Par. 57.
- Anonis Hispanica, frutescens, folio tridentato carnosio.
- Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci* C. B. Pin. 328. *Trifolium Alpinum, Rheticum, Astragaloides* F. B. 2. 376. *Trifoglio angustifoglio, Alpino* Pon. Bald. Ital. 194.
- Anonis maritima, Gadensis, non spinosa, floribus in foliorum alis.
- Anonis annua, pumilla, flore purpurascēte.
- Anonis Alpina, pumila glabra, non spinosa, purpurea.
- Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo pragranti, integro, serrato folio lucido, spicâ Alopecuroide* H. Cathol.
- Anonis non spinosa, rotundifolia, spicata, purpurea, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 60. Tab. 48.
- Anonis procumbens, maritima, nostras, foliis hirsutis pubescentibus Raii Synopl. 196.
- Anonis frutescens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria frutescens Americana, triphylla, foliis firmioribus, glabris, flore purpureo* Pluk. Phytog. Tab. 169. fig. 7.

Anonis

- Anonis viscosa, spinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea*, non spinosa Dalechamptio *Natrix* J. B. 2. 393. *Anonis sine spinâ*, lutea *Tabern. Icon.* 529.
- Anonis non spinosa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea*, non spinosa, *Natrix Plinii Herbariorum Lugd.* 449.
- Anonis viscosa, spinis carens, lutea, latifolia, annua Bot. Monsp.
- Anonis annua, erectior, latifolia, glutinosa, Lusitanica.
- Anonis non spinosa, flore luteo variegato, angustifolia, maritima.
- Anonis pusilla, glabra, angustifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis pusilla*, glabra, fruticans *Cherleri J. B. 2. 394.*
- Anonis spinis carens, lutea, minor Bot. Monsp.
- Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Anonis lutea*, sylvestris, minima *Col. Part. 1. 301.*
- Anonis Asiatica, frutescens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Asiatica*, frutescens, trifolia, floribus luteis, amplis H. L. Bat.
- Anonis Hispanica, frutescens, folio rotundiori.
- Anonis Hispanica, frutescens, folio Rosæ sylvestris.
- Anonis Americana, folio latiori, subrotundo. *Anil sive Indigo Guadalupensis* H. R. Par. *App.*
- Anonis Phaseolodes, bituminosa, scandens. *Phaseolus Africanus*, hirsutus, bituminosus, siliquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.
- Anonis vel potius Ononis, à voce Græca *ὄνως* *Asinus*, quasi dicas plantam Asinis gratam.

G E N U S V.

Fœnum-Græcum. *Fenugrec.*

F O N U M - G R Æ C U M est planta genis, flore A papilionaceo, ex cujus ca-^{Tab 230.}lyce B surgit pittillum C quod deinde abit in siliquam D nonnihil planam, corniformem, seminibus foetam E plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus F G. His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis insidentia. Fœni-Græci species sunt.

Fœnum-Græcum sativum C. B. Pin. 348. *Fœnugracum* J. B. 2. 363. *Dod. Pempt. 536.*

Fœnum-Græcum sylvestre C. B. Pin. 348. *Fœnum-Græcum sylvestre Dalechamptii Lugd. 431. J. B. 2. 365.*

Fœnum-Græcum sylvestre, minus, Arabicum H. L. Bat.

Fœnum-Græcum sylvestre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidaca genus triphy'lon* J. B. 2. 373. *Headsarum minimum Dalechamptii Lugd. 446.*

Fœnum-Græcum sylvestre, siliquis plurimis, longioribus. *Fœnum-Græcum sylvestre*, alterum *Dod. Pempt. 547. Fœnum-Græcum sylvestre*, polyceration, majus, *Creticum Breyn. Cent. 1. 79.*

Fœnum-Græcum Siculum, siliquis Ornithopodii. *Anonis pulchra visu*, foliis *Ciceris*, *Ornithopodii siliquis annuentibus* H. *Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luserne*.

MEDICA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calice B surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ æmulum, seminibus foetum G, H, I ut plurimum reniformibus K.

Medicæ species sunt.

Medica major, erectior, floribus purpurascens J. B. 2. 382. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica C. B. Pin. 330. Medica legitima Clus. Hist. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore violaceo C. B. Pin. 330.*

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore luteo C. B. Pin. 330.*

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus croceis J. B. 2. 383. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens C. B. Pin. 330. Medica flavo flore Clus. Hist. ccxliij.*

Medica sylvestris, floribus è luteo pallescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens, flore luteo-albo C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus è cæruleo virescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, sive Medica frutescens, flore è cæruleo viridi C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, sive Medica marina J. B. 2. 378. Trifolium cochleatum, maritimum, tomentosum C. B. Pin. 329. Medica lutea, Gnaphalitea, marina, nostra, è Littore Veneto Donat. 63.*

Medica scutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C. B. Pin. 329. Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt. 575.*

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel scutellæum, fructu latiore, folio minuto, obtuso C. B. Pin. 329.*

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin. 329. Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, sine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbinatum, sive fructu compresso, oblongo C. B. Pin. 329.*

Medica hirsuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compresso, spinis horrido C. B. Pin. 329.*

Medica echinata, hirsuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense C. B. Pin. 329. Tribulus terrestris, minor, repens Lugd. 514.*

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense, fructu*

- minore* C. B. Pin. 330. *Tribulus minor, rectus Dalechampii* Lugd. 513.
- Medica coronata* Cherleri parva J. B. 2. 386. *Trifolium folliculis corona similibus* C. B. Prodr. 141. *Trifolium folio obtuso, folliculis coronatis* C. B. Pin. 329. *Medica cochleata*, πολύκαρπος; , annua, capsulâ minima, coronatâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 145.
- Medica πολύκαρπος*, folio obtuso, non crenato. *Trifolium cochleatum*, polycarpon, folio obtuso, non crenato C. B. Pin. 329.
- Medica πολύκαρπος*; , folio obtuso, crenato. *Trifolium cochleatum polycarpon*, folio obtuso, crenato C. B. Pin. 329.
- Medica cochleata*, δικαρπος, capsulâ rotundâ, spinosâ foliis eleganter dissectis H. L. Bar. *Trifolium fructu echinato, foliis eleganter dissectis* Bot. Monsp. *Trifolium cochleatum*, spinosum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent. 1. 81.
- Medica perennis*. fructu ciliari. *Medica ciliaris* Guilandini Raii Hist. 965.
- Medica annua*, fructu ciliari. *Trifolium fructu cochleato, ciliare* Bot. Monsp.
- Medica frutescens*, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hist. 961.
- Medica orbiculata*, πολύκαρπος, fructu minore Raii Hist. 962.
- Medica orbiculata*, fructu lato, simplici volutâ Raii Hist. 962.
- Medica orbiculata*, minor, spinosa, simplici majore volutâ Raii Hist. 962.
- Medica orbiculata*, elegans, orbiculis circum oras rugosis Raii Hist. 962.
- Medica doliata* seu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugosis & per maturitatem nigricantibus Raii Hist. 962.
- Medica tornata*, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.
- Medica Catalonica*, elegans, Edwardi Morgani Raii Hist. 62.
- Medica cochleata*, spinosa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum spinulis reflexis Raii Hist. 962.
- Medica foliis & semine Medicæ cordatæ*, echinatæ, echinis durioribus Raii Hist. 963.
- Medica doliata*, spinosa, major, δικάρπος Raii Hist. 963.
- Medica spinosa*, δικάρπος, fructu ovali, spinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hist. 963.
- Medica doliata*, spinosa, πολύκαρπος Raii Hist. 964. *Medica tornata*, spinosa Park. Theat. 1116.
- Medica doliata*, spinosa, hirsuta, minima Raii Hist. 964.
- Medica marina*, major, spinosa Park. Theat. 1115.
- Medica cum orbiculis laxis*, echinatis, minoribus, non extantibus spinulis Raii Hist. 965.
- Medica Lupulina*, mellina, incano folio molli, crasso, lanuginoso, semicordato H. Cathol.
- Medica magno fructu*, aculeis sursum & deorsum tendentibus. *Trifolium cochleatum, echinatum, sive Medica spinis sursum deorsumque rigentibus* Park. Treat. 1116. *Trifolium cochleatum, spinosum, majus, spinis sursum & deorsum tendentibus* Mor. H. R. Bles.
- Medica magno fructu*, aculeis omnibus erectis. *Trifolium cocleatum sive*

42 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

Lib. 28. cap. 16.

Medica, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Perfarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231.

MEDICAGO est plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D planum, orbiculatum, quasi falcatum, semine foetum E, F ferè reniformi G.

Medicaginis species sunt.

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium siliquâ falcatâ C. B. Pin. 330.*

Medica lunata J. B. 2. 386. Lunaria radiata Italarum, Medica lunata sive falcata Lob. Icon. 38.

Medicago Vulnerariæ facie, Hispanica. *Loto affinis siliquis hirsutis, circumnatis C. B. Pin. 333. Auricula Muris Cam. Tab. viij. J. B. 2. 387.*

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot. 257.*

Medicago trifolia, frutescens, incana. *Cytisus incanus, siliquis falcatis C. B. Pin. 389. Cytisus siliquâ incurvâ, folio candicante J. B. 1. 361. Cytisus ut existimatur Dod. Pempt. 569.*

Medicago, id est planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaseolus. Haricot.

Tab 232.

PHASEOLUS est plantæ genus, flore A, B papilionaceo: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam longam E, semine foetam FF ut plurimum reniformi G, vel ovato. His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis insidentia, tum & plantæ habitus.

Phaseoli species sunt.

Phaseolus vulgaris Lob. Icon. 59. *Smilax hortensis, sive Phaseolus major C. B. Pin. 339. Smilax hortensis J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax hortensis, fructu nigro J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu flavo. *Smilax hortensis fructu flavo J. B. 2. 253.*

Phaseolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortensis, fructu rubro J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu livido. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu pallido. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortensis, fructu violaceo J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris distincto. *Smilax hortensis, fructu albo, nigris venis & lituris distincto J. B. 2. 255.*

- Phaseolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato. *Phaseolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato* H. L. Bat.
- Phaseolus hortensis, minor. *Smilax hortensis minor* C. B. Pin. 359.
- Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu albo. *Smilax siliquâ sursum rigente, fructu albo, vel Phaseolus parvus, Italicus* C. B. Pin. 339. *Phaseolus albus* Lugd. 472.
- Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu subnigro. *Smilax siliquâ sursum rigente, vel Phaseolus parvus, Italicus, fructu subnigro* C. B. Pin. 339.
- Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu minori albido, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax siliquâ sursum rigente vel Phaseolus parvus, Italicus, fructu minori, albido, cum orbita rubente aut nigricante* C. B. Pin. 339. *Phaseolus vulgaris, Italicus, humilis, seu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante* J. B. 2. 258.
- Phaseolus peregrinus, hortensi affinis, semine lato, albo, multis nigris venis striato C. B. Pin. 340. *Phaseolus lato, striato sive radiato semine* J. B. 2. 267. *Phaseoli peregrini* i genus alterum Clus. Hist. ccxxiiij.
- Phaseolus peregrinus, fructu lato, compresso, albo. *Phaseoli magni, lati, albi* Lob. Icon. 60.
- Phaseolus peregrinus, primo similis, fructu lato, albo, striato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, ix* Clus. Hist. ccxxv.
- Phaseolus peregrinus hortensi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phaseoli tumidi, minores, nivei* J. B. 2. 259. *Phaseolus peregrinus, ij* Clus. Hist. ccxxiiij.
- Phaseolus peregrinus, Anagyridis fructui similis, ex nigro subvirescens C. B. Pin. 340. *Phaseolus Laburni fructu ex nigro subvirescente sive Ægyptius, flore luteo* J. B. 2. 262. *Phaseolus peregrinus, v* Clus. Hist. ccxxiiij.
- Phaseolus peregrinus, Anagyridis fructui similis, colore rubescente C. B. Pin. 340. *Smilax hortensis sive Phaseolus Anagyridi similis ferè, colore rubescente* J. B. 2. 261. *Phaseolus peregrinus, iij* Clus. Hist. ccxxiiij.
- Phaseolus peregrinus, minore fructu albō, nigrâ maculâ insignito C. B. Pin. 340. *Phaseolus niveus, minor, circa hilum nigrâ maculâ insignitus* J. B. 2. 260. *Phaseolus peregrinus, iiij* Clus. Hist. ccxxiiij.
- Phaseolus peregrinus, angustifolius, C. B. Pin. 340. *Phaseolus vulgari minor & planior, subrubro colore, foliis angustis* J. B. 2. 270. *Phaseolus peregrinus, vj, angustifolius* Clus. Hist. ccxxv.
- Phaseolus peregrinus, angustifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, vij* Clus. Hist. ccxxv.
- Phaseolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnumquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, viij* Clus. Hist. ccxxv.
- Phaseolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, x* Clus. Hist. ccxxv.
- Phaseolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, xj* Clus. Hist. ccxxvj.

- Phaseolus peregrinus , fructu subrubente , nigris striis variegato , alter C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus* , xij Clus. Hist. ccxxvj.
- Phaseolus peregrinus , exalbidus , ovi Columbini ferè figurâ , fuliginosâ macula insignitus C. B. Pin. 340. *Phaseolus iij* , peregrinus Clus. Exor. 64.
- Phaseolus peregrinus , niger , maculâ subalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaseolus iv* , peregrinus Clus. Exor. 64.
- Phaseolus Æthiopicus , lobis nigris venis aspersis , fructu atro-splendente C. B. Pin. 340. *Phaseoli tumidi* , nigri , splendentes J. B. 2. 258. *Phaseolus peregrinus* , xiiij Clus. Hist. ccxxvj.
- Phaseolus Æthiopicus , lobis flavescentibus , fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaseoli nigri* J. B. 2. 258. *Phaseolus peregrinus* , xiiij Clus. Hist. ccxxvj.
- Phaseolus Æthiopicus , lobo saturo-purpureo , fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaseoli atro-violacei* J. B. 2. 258. *Phaseolus peregrinus* , xv Clus. Hist. ccxxvj.
- Phaseolus Ægyptiacus , nigro semine C. B. Pin. 341. *Phaseolus niger* , Lablab P. Alp. Ægypt. 31.
- Phaseolus Ægyptiacus , semine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum* , rufum Alpini Clus. Hist. ccxxvij.
- Phaseolus Americanus , sive Lablab semine roseo D. Lign.
- Phaseolus Indicus , cocleato flore Triumph. 93. *Phaseolus Americanus* , perennis flore cochleato , odorato , seminibus-fuscis orbiculatis , Caracalla dictus H. L. Bat.
- Phaseolus puniceo flore Corn. 184. *Phaseolus Indicus* , flore coccineo seu puniceo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 69.
- Phaseolus minimus , fructu viridi , ovato H. R. Par. *Phaseolus siliquis rotundis* , *Vicia fructu ovali* , viridi Mor. H. R. Blef.
- Phaseolus hortensis , fructu albo , minore , oviformi , Venercus dictus Hoffin. Cat. Alt.
- Phaseolus Americanus , tenuissimis viticulis sese propagans.
- Phaseolus Africanus , fructu parvo , albicante. *Phaseoli Africani* , parvi , nonnihil albicantes J. B. 2. 262.
- Phaseolus minor , Colossinus , siliquis longissimis Mor. H. R. Blef.
- Phaseolus Brasilianus , alter , fructu nigro , Pisi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phaseolus latâ siliquâ* , fructu exiguo , nigro , umbilico candido J. B. 2. 261. *Phaseolus Brasiliannus* , alter Clus. ad Monard.
- Phaseolus Africanus , perennis , minor , flore suaverubente Oldenl.
- Phaseolus Americanus , folio sinuato & veluti hastato.
- Phaseolus Americanus , strumosâ radice , flore purpureo , siliquâ angustissimâ Plum.
- Phaseolus Americanus , strumosâ radice , flore luteo , siliquis quasi nodosis Plum.
- Phaseolus Americanus , hirsutus , siliquis quasi nodosis Plum.
- Phaseolus Americanus , amplissimus , siliquâ maximâ , fructu coccineo , duro Plum.

- Phaseolus Americanus , amplissimus , magno flore , siliquis tenuioribus , falcatis Plum.
- Phaseolus Americanus , hirsutus , siliquis articulosus Plum.
- Phaseolus Americanus , radice tuberosâ , esculentâ , siliquis quasi articulosis , hirsutis Plum.
- Phaseolus Americanus , flore cochleato , siliquis falcatis Plum.
- Phaseolus Americanus , maritimus , fructu duro , semine variegato Plum.
- Phaseolus Americanus , fructu minimo , semine variegato , Plum.
- Phaseolus Americanus , florum spicâ pyramidatâ , semine coccineo , nigrâ maculâ notato Plum.
- Phaseolus Americanus , floris vexillo amplissimo , siliquis rectis , teretibus Plum.
- Phaseolus maritimus , rotundifolius , flore purpureo , siliquâ brevi cristatâ , semine fusco , striato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaseolus maritimus*, *Indicus*, *perennis*, *trifolius*, *subrotundus*, *siliquâ longâ*, *Fabâ fuscâ*, *oblongâ* H. Amstel. *Phaseolus Brasiliensis* Ferr. Flor. 383.
- Phaseolus sylvaticus , flore patulo , dilute purpureo , siliquâ tenui , nigrâ , semine minore , maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaseolus subhirsutus*, *Americanus*, *exiriosus*, *siliquis longis cauliculis insidentibus* Pluk. *Phytog. Tab. 214. fig. 2.*
- Phaseolus , quasi Phaseolus , ob seminis formam , quæ Phaseolum representat.

S E C T I O V.

De Herbis , flore Papilionaceo , cujus pistillum abit in siliquam bicapsularem.

G E N U S I.

Astragalus. *Astragale.*

ASTRAGALUS est plantæ genus , flore Apapilionaceo , vexillo nempe B , carinâ C , & alis D constante. Ex calyce autem E surgit pistillum G vagina F obvolutum , quod deinde abit in siliquam H, N, P bicapsularem I K. O O. Q R. S T. seminibus foetam L , M reniformibus V. His notis addenda sunt folia bina , quasi conjugata , costæ adhaerentia , cui summæ folium impar innascitur. Tab. 272.

Astragali species sunt.

Astragalus tuberosus , scandens , Fraxini folio. *Apios Americana* Corn. 200.

Astragalus purpureus , perennis , spicatus , Pannonicus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 106. *Onobrychis spicata*, *flore purpureo* C. B. *Pin. 350.* *Onobrychis quibusdam*, *purpureo flore* J. B. 2. 337. *Onobrychis 1* Clus. *Hist. cccxxviii.*

Astragalus floribus Vicinæ dilute purpureis aut cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part.

2. 106. *Onobrychis floribus Vicia dilute caruleis* C. B. Pin. 351. *Onobrychis quibusdam*, subcaruleo flore J. B. 2. 337. *Onobrychis* ij Clus. Hist. ccxxxix.
- Astragalus perennis*, spicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis spicata*, floribus pallidis, nigris radiis notatis C. B. Pin. 350. *Onobrychis quibusdam*, flore pallido vel *Polygonum* J. B. 2. 337. *Onobrychis* 3 Clus. Hist. ccxxxix.
- Astragalus quidam montanus* vel *Onobrychis aliis* J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Vicia majoribus*, caruleo-purpurascens vel foliis *Tragacantha* C. B. Pin. 351. *Onobrychis* 4 Clus. Hist. ccxl.
- Astragalus luteus*, perennis, procumbens, vulgaris sive sylvestris Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza sylvestris*, floribus luteo-pollescentibus C. B. Pin. 352. *Fœnum-Græcum sylvestre* sive *Glycyrrhiza sylvestris quibusdam* J. B. 2. 330. *Fœnum-Græcum sylvestre*, primum Dod. Pempt. 547.
- Astragalus luteus*, perennis, siliquâ gemellâ, rotundâ, vesicam referente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer sylvestre*, foliis oblongis, hispidis, majus C. B. Pin. 347. *Cicer sylvestre*, multifolium J. B. 2. 294. *Cicer sylvestre*, primum Dod. Pempt. 525.
- Astragalus luteus*, annuus, Monspeliacus, procumbens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea*, minor, corniculis recurvis C. B. Pin. 349. *Securidaca altera* sive minor J. B. 2. 347. *Hedysarum alterum* Dod. Pempt. 546.
- Astragalus annuus*, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculo insidentibus. *Glauca leguminosa affinis* C. B. Prodr. 150.
- Astragalus annuus*, angustifolius, flosculis subcaruleis, cauliculis adhaerentibus. *Vicia Scfamacea*, *Apula* Col. Part. 1. 303. *Fœnugræco sylvestri Tragi* in quibusdam accedens planta J. B. 2. 331.
- Astragalus annuus*, angustifolius, flosculis pediculis oblongis insidentibus. *Stella leguminosa* J. B. 2. 350. *Stella leguminosa*, *Arturo Cortusi* Lob. Icon. 83.
- Astragalus Africanus*, luteus, odoratus Bot. Monsp. *Astragalus Africanus*, flore luteo, odorato Breyn. Cent. 1. 72.
- Astragalus Canadensis*, flore viridi, flavescente A. R. Par. 65.
- Astragalus Monspellulanus* J. B. 2. 338.
- Astragalus Monspellulanus*, flore albo.
- Astragalus Alpinus*, procerior, *Alopecuroides*.
- Astragalus lupinus*, siliquis villosis, glomeratis. *Astragalus Hispanicus*, siliquâ *Epiglottidi simili*, flore purpureo, major *Turnefortii* H. L. Bat.
- Astragalus pumilus*, siliquâ *Epiglottidi formâ*. *Astragalus Hispanicus*, siliquâ *Epiglottidi simili*, flore albo, minor *Turnifortii* H. L. Bat.
- Astragalus incanus*, siliquâ incurvâ Bot. Monsp. *Onobrychis incana*, foliis longioribus C. B. Pin. 350. *Onobrychis incana* Prodr. 149.
- Astragalus montanus*, purpureus, Anglicus. *Glauca montana*, purpurea, nostras Raii Hist. 939.

Astragalus Alpinus, foliis Viciæ, ramosus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.

Astragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, vesicarius.

Astragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramosus, flore cæruleo glomerato.

Astragalus Alpinus, foliis Viciæ angustioribus, flore ochroleuco.

Astragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ subrotundis, flore ochroleuco, glomerato.

Astragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramosus, flore ochroleuco, glomerato.

G E N U S I I.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

TRAGACANTHA est plantæ genus flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D bicapsularem, seminibusque foetam E reniformibus F. His notis addenda sunt folia G bina, veluti conjugata, costæ adhaerentia in mucronem H sæpe abeunti.

Tragacanthæ species sunt.

Tragacantha Massiliensis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin. 388. Clus. Cur. Post. Add. 60*

Tragacantha altera, Poterium fortè Clusio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Clus. Hist. 108. Tragacantha affinis lanuginosa sive Poterium C. B. Pin. 388.*

Tragacantha Alpina, sempervirens, floribus purpurascens. *An Poterium Dalechampi Lugd. 1487.*

Tragacantha, à vocibus Græcis *τραγός Hircus*, & *ἀκανθα Spina*, quasi diceret Spinam Hircinam.

G E N U S I I I.

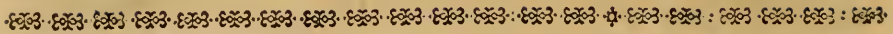
Pelecinnus.

PELECINUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D planam, bicapsularem, & bivalvem E E, G G, seminibus foetam F, planis, ut plurimum reniformibus.

Pelecini speciem unicam novi.

Pelecinnus vulgaris. *Securidaca siliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin. 349. Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B. 2, 348. Securidaca peregrina Clus. Hist. cxxxviii.*

CLASSIS XI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis dissimilibus compositos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt: quales sunt flores Balsaminæ, Violæ, & cæterarum de quibus in hac Classi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum unicapularem.

GENUS I.

Balsamina. *Balsamine.*

BALSAMINA est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum superius A fornicatum est, inferius B concavum & caudatum, duobus laterali- bus CD auritis EF & amplioribus. Floris hexapetali qui rarissimus est, partes 1, 2, 3, 4, 5, 6 exhibentur figurâ G, inferiori 2 caudæ experte. Pistillum L duobus foliolis MN stipatum floris meditullium occupat, abiturque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbatum P, nunc siliquæ æmulum, ex pluribus veluti musculis Q constantem, vi elastica R hac illac dissilientem S, seminibusque foetum V, axi TT ceu placentæ affixis.

Balsaminæ species sunt.

Balsamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balsamina* Dod. *Pempt.* 671. *Balsamina fœmina*, *Persicifolia*, vel *Salicis folio* J. B. 2. 909.

Balsamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balsamina flore majore, specioso. *Balsamina fœmina*, *foliis amplioribus*, *flore majore*, *amœnè purpurascete* Schol. Bot.

Balsamina flore majore, candido.

- Balsamina fœmina , angustis & eleganter crenatis foliis , flore albo minore Pluk. Almag. Bot. *Balsamina Indica, flore albo Breyn. Prodr. 2. 22.*
 Balsamina Indica, flore ex albo & suavè purpurascente colore elegantissimo, variegato Breyn. Prodr. 2 22.
 Balsamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.
 Balsamina Indica, angustifolia, flore minore, rubello; elegantissimo, *Balsamina fœmina, Zeylanica, angusto folio Par. Bat. 105.*
 Balsamina lutea sive Noli me tangere. C. B. Pin. 306. *Noli me tangere J.B. 2. 908. Impatiens herba Dod. Pempt. 659.*
 Balsamina sive Noli me tangere, flore pallido C. B. Pin. 307.
 Balsamina sive Noli me tangere, flore purpurascente.
 Balsamina lutea sive Noli me tangere major, Virginiana, floribus saturatè luteis, rubentibus maculis intus notatis Pluk. Almag. Bot.
 Balsamina à Balsamo propter vim Balsamicam Momordicæ , quam Auctores Rei Herbariæ inter Balsaminæ species recensuerunt.

G E N U S II.

Viola. *Violète.*

VIOLA est plantæ genus, flore A, B polypetalo, anomalo, papilionacei ^{Tab. 236} floris æmulo: hujus enim duo petala superiora 1, 2 vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius verò 5 quod in caudam C definit, carinam quodammodo repræsentant. Ex calyce autem D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F plerumque trigonum, trifariam dehiscentem G seminibusque fœtum ut plurimum subrotundis H.

Violæ species sunt.

- Viola Martia, purpurea, flore simplici, odoro. C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea J. B. 2. 542. Viola nigra sive purpurea Dod. Pempt. 156.*
 Viola Martia, hortensis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis, flore purpureo Eyst.*
 Viola Martia, inodora, sylvestris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Viola carulea, Martia, inodora, sylvatica, in cacumine semen ferens J. B. 3. 543. Viola sylvestris, inodora Dod. Pempt. 156.*
 Viola Martia inodora, sylvestris, foliis mucronatis, oblongis & strictioribus C. B. Pin. 199.
 Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon. 301. Viola Martia, flore albo, odorato & non odorato J. B. 3. 543.*
 Viola Martia, sylvestris, æquatè cærulea, folio & flore minore H. Cathol.
 Viola Martia, multiplici, flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea, flore multiplicato, majore J. B. 3. 542. Viola flore multiplici Dod. Pempt. 156. Violette à fleur double.*
 Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.
 Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.
 Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.

- Viola Martia , multiplex , flore cinereo H. R. Par. *Viola flore pleno, cinereo Joncq. Hort.*
- Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.
- Viola Martia, intensè purpurea, flore minore, pleno J. B. 3. 543.
- Viola palustris, rotundifolia, glabra Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 475.
- Viola Alpina, folio in plures partes dissecto C. B. Pin. 199. *Viola montana, folio multifido J. B. 3. 544. Viola montana, laciniato folio Clus. Hist. 309.*
- Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana, purpurea, solidiore folio J. B. 3. 544. Viola montana, ij Clus. Hist. 309.*
- Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia, lutea J. B. 3. 544. Viola montana, 1 Clus. Hist. 309.*
- Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnassi Lugd. 1005.*
- Viola montana, pumila, angustifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana, pumila Clus. Cur. post. in fol. 31.*
- Viola Martia, arboreascens, purpurea C. B. Pin. 199. *Facea tricolor, surrectis caulibus, quibusdam arborea dicta J. B. 3. 547. Viola Martia, arboreascens Tabern. Icon. 303.*
- Viola Martia, arboreascens, flore ex Cyanæo albescente C. B. Pin. 199. *Viola erecta, flore albo Eysf.*
- Viola Martia, arboreascens, lutea Tabern. Icon. 303.
- Viola montana, tricolor, odoratissima C. B. Pin. 199. *Facea tricoloris sive floris tricoloris genus, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. Viola montana, ij sive tricolor Clus. Hist. 310.*
- Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Facea tricoloris sive floris tricoloris genus, flore luteo, magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. Viola montana 3 aliud genus Clus. Hist. 310.*
- Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.
- Viola montana, lutea, subrotundo crenato folio Barr. Icon.
- Viola montana, cærulea, tricolor, folio subrotundo, crenato Barr. Icon.
- Viola montana, cærulea, grandiflora H. R. Par. *Melanium montanum Lugd. 1204.*
- Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola sylvestris, longifolia Tabern. Icon. 305.*
- Viola montana, tricolor, flore variegato.
- Viola tricolor, hortensis, repens, an φλόξ ἡγῆ φλόγιος Theophrasti C. B. Pin. 199. *Facea tricolor sive Trinitatis flos J. B. 3. 546. Viola tricolor Dod. Pempt. 158*
- Viola tricolor, hortensis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.
- Viola tricolor, hortensis repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.
- Viola tricolor, hortensis repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199
- Viola hortensis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis ij Tabern. Icon. 307.*

- Viola tricolor*, *hortensis*, *repens*, flore violaceo, holosericeo, purpureo & aureo H. L. Bat.
- Viola tricolor*, *hortensis*, *repens*, flore nigro-purpureo & instar holoserici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major*, *violaceus Eyst.*
- Viola tricolor*, *hortensis*, *repens*, flore pallido & instar holoserici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus*, *major Eyst.*
- Viola tricolor*, *hortensis*, *repens*, flore magno ex aureo & pallido instar holoserici nitente H. L. Bat.
- Viola bicolor*, *arvensis*, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B. 3. 548. Viola sylvestris. Lob. Icon. 611.*
- Viola bicolor*, *arvensis*, flore cæruleo & luteo C. B. Pin. 200.
- Viola bicolor*, *arvensis*, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.
- Viola arvensis*, flore toto luteo C. B. Pin. 200.
- Viola arvensis*, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor*, *petraea*, *flore albo Tabern. Icon. 307.*
- Viola Hispanica*, *fruticosa*, *longifolia. Viola Hispanica, fruticans Barr. Icon.*
- Viola Americana*, *foliis Granadillæ H. R. Par. Viola Granadilla folio Mor. H. R. Bles. Viola Americana foliis Grandilla incisus D. Marchant. joncq. Hort.*
- Viola Pyrenaica*, *longius caudata*, *Teucris folio.*
- Viola petraea*, *Bufambarensis*, *crassulo crenato Ocimi folio*, *flore majore*, *inodoro*, *cæruleo*, *venis candidis distincto* H. Cathol.
- Viola Nebrodensis*, *acaulos*, *purpurea*, *floris Trinitatis foliis vix ferratis*, *Narcissum olens* H. Cathol.
- Viola Nebrodensis*, *acaulos*, *purpurea*, *floris Trinitatis foliis vix ferratis*, *inolens* H. Cathol.
- Viola Ætnica erecta*, *bicolor*, *hirsuta*, *minima*, *elatior ac ramosior* H. Cathol.
- Viola Alpina*, *minima*, *Nummulariæ folio* Bocc. Mus. Part. 2. 163. Tab. 127.
- Viola cærulea*, *maxima Cucumerinis hirsutis foliis*, *Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.*
- Viola maxima*, *Cucumerinis hirsutis foliis*, *Virginiana*, *flore luteo* Pluk. Almag. Bot.
- Viola*, quasi *Iola*, à voce Græca *ἰο*, *Viola.*

G E N U S I I I.

Fumaria. Fumeterre.

FU M A R I A est plantæ genus, flore A I, polypetalo, anomalo, papilionacei æmulo, ex duobus tantum petalis. A C constante quasi bilabiato, labio superiori A in caudam abeunte, cum inferiori C ad pediculum juncto. Hæc inter labia velut in palato (cujus os à ligula E occupatur) pistillum G. H positum est, vaginâ obvolutum K, L, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorē N, O, semine fœtum P, Q, R subrotundo S, T, V.

Fumariæ species sunt.

Fumaria officinarum & Dioscoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris* F. B. 3. 201. *Fumaria* Dod. *Pempt.* 59.

Fumaria officinarum & Dioscoridis, flore palléscente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & Dioscoridis flore albo C. B. Pin. 143.

Fumaria foliis tenuissimis, floribus albis, circa Monspelium nascens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus dilutè purpureis Bot. Monsp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus subflavis in summitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus surrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Carnos tenuifolia* Clus. *Hist. ccviij. iij Fumaria tenuifolia* Tabern. *Icon.* 33.

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, sive tenuifolia, surrecta* F. B. 3. 203.

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, Fœniculi tortuosi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. *Mus.* Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuosi foliis, Romana* Ejsd. *Tab.* 102.

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuissimo Bocc. *Mus.* Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana* Ejsd. *Tab.* 81.

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis* F. B. 3. 204. *Fumaria latifolia, major* Tabern. *Icon.* 34.

Fumaria claviculis donata, foliis angustioribus C. B. Pin. 143 *iiij Fumaria latifolia, minor* Tabern. *Icon.* 33.

Fumaria Hispanica, saxatilis, foliis amplioribus, cordiformibus, semine compresso.

Fumaria bulbosa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 143. *Fumaria bulbosa, radice cavâ, flore purpurascente* F. B. 3. 204. *Radix cava* Dod. *Pempt.* 327

Fumaria bulbosa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143

Fumaria bulbosa, radice cavâ major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulbosa, radice cavâ, flore albo* F. B. 3. 204.

Fumaria bulbosa, radice cavâ, major flore subflavescente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulbosa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore* Lob. *Icon.* 760. *Fumaria bulbosa, radix cava, viridi flore dicta* Lobelio F. B. 3. 205.

Fumaria bulbosa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulbosa, radice solida, calcari & folio cristato* F. B. 3. 205.

Fumaria bulbosa, radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. *Radix cava minor* Dod. *Pempt.* 327.

Lib. 25. cap. 25. Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu fumus: unde nomen.*

Fumariæ species flore fructuque carentes dignosci solent foliis tenuiter discretis & cæsiis.

GENUS IV.

Capnoides.

CAPNOIDES est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, Fumariæ *Tab. 237.* flori omnino simili; pistillo B, quod surgit è calyce C, abeunte in filiquam D longam & teretem, ex duabus valvis E fenestræ F adhaerentibus compositam & seminibus fœtam subrotundis G eidem fenestræ affixis.

Capnoidis speciem unicam novi.

Capnoides. *Fumaria filiquosa, sempervirens* *Corn. 58.*

Capnoides, à voce Græca κηρυξ, quæ *Fumariam* significat, quasi diceret plantam ad *Fumariam* accedentem.

GENUS V.

Reseda.

RESEDA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nem. *Tab. 238.* pe petalis B dissimilibus constante; ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in capsulam membranaceam E plerumque trigonam, aut tetragonam, oblongam & veluti cylindraceam, seminibus fœtam subrotundis F.

Resedæ species sunt.

Reseda vulgaris C. B. *Pin. 100. Reseda lutea* *J. B. 3. 467. Reseda Plinii Neotericorum, Belgis Eruca peregrina, Italica vel Cantabrica* *Lob. Icon. 222.*

Reseda crispa, Gallica *Bocc. Rarior. Plant. 76.*

Reseda latifolia, flore flavo *Mor. H. R. Bles.*

Reseda foliis Calcitrapæ, flore albo *Mor. H. R. Bles.*

Reseda minor, vulgaris. *Reseda affinis Phyteuma* C. B. *Pin. 100. Phyteuma* *J. B. 3. 386 Descript. Phyteuma Monspeliensum* *Lob. Icon. 718. Erucago Apula* *Col. Part. 1. 269.*

Reseda minor, vulgaris, folio minùs inciso. *Phyteuma Monspeliensum, alterum, folio minus laciniato* *Lob. Illustr. 146.*

Reseda minor, vulgaris, foliis integris. *Reseda affinis, Phyteuma quorundam Dalechampii* *Lugd. 1198. Phyteuma* *J. B. 3. 386. Icon.*

Reseda, à sedandis morbis. *Circa Ariminum* (inquit Plinius) *nota est herba quam* *Lib. 27. cap. 10.*

Resedam vocant: discutit collectiones, inflammationesque omnes.

GENUS VI.

Luteola, Gaude.

LUTEOLA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis *Tab. 239.* nempe petalis B, C, D dissimilibus constante: ex cujus calyce F surgit pistillum E quod deinde abit in fructum G penè globosum, concavum, tricuspidem H seminibusque fœtum I subrotundis.

Luteolæ species sunt.

Luteola herba Salicis folio C. B. *Pin. 100. Lutea Plinii quibusdam* *J. B. 3. 465. Lutum herba* *Dod, Pempt. 80.*

Luteola Lusitanica, pumila, crispa.

Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.

Luteola, à luteo colore, quem pannis conciliat.

SECTIO II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum multicapfularem.

GENUS I.

Sesamoides.

Tab. 238.

SESAMOIDES est plantæ genus, flore Resedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C polyceratos in singulis corniculis D semine turgescit ferè reniformi H. alius verò E, F, G multicapfularis est sed stellatus.

Sesamoidis species sunt.

Sesamoides flore albo, foliis canescentibus. *Sesamoides Salmanticum*, parvum, 2 Clus. Hist. 296.

Sesamoides foliis crassis, floribus ex herbaceo purpurascens. *Sesamoides Salmanticum, parvum*, 1 Clus. Hist. 296.

Sesamoides fructu stellato. *Reseda Linariæ foliis* C. B. Prodr. 42.

GENUS II.

Aconitum. *Aconit.*

Tab. 239. & 240.

ACONITUM est plantæ genus, flore A, 1 polypetalo, anomalo, ex quinque petalis dissimilibus constante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo repræsentante: Petalum enim superius A galeæ vel cuculli 1 vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5 eam cassidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò BB, 2, 3 aliam quæ tempora, exhibere videntur: è floris medietate surgunt styli duo D, 9 pediformes in petalo superiori reconditi, tum & pistillum E, F, 11 quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, seminibus foetæ I 13, 14 angulatis K ut plurimum & rugosis 15.

Aconiti species sunt.

Aconitum Lycoctonum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo-pallescente* J. B. 3. 652. *Aconitum Lycoctonum, luteum, majus* Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribusque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuius laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale,*

- autumnale*, *Napello simile* J. B. 3. 656. *Aconitum vij*, *Lycoctonum*, *autumnale* Clus. Hist. xcviij.
- Aconitum comâ inflexa*, foliis angustioribus C. B. Pin. 283. *Aconitum Lycoctonum*, *Lynceanum*, *Napello simile* J. B. 3. 657. *Aconitum iiij*, *Lycoctonum*, *lynceanum* Clus. Hist. xcviij.
- Aconitum comâ inflexâ*, floribus rarioribus, & foliis eleganter dissectis: *Aconitum vj* Math. 1089.
- Aconitum comâ inflexâ*, foliis latioribus. *An Aconitum 8* Math. 1091.
- Aconitum inflexâ comâ*, maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum comâ nutante*, maximum J. B. 3. 658. *Aconitum Lycoctonum*, viij, *comâ nutante* Clus. Hist. xcviij.
- Aconitum cæruleum* seu *Napellus 1* C. B. Pin. 183. *Aconitum magnum purpureo flore*, vulgo *Napellus* J. B. 3. 655. *Napellus* Dod. Pempt. 442.
- Aconitum* seu *Napellus 1*, flore roseo C. B. Pin. 183.
- Aconitum* seu *Napellus 1*, flore albo C. B. Pin. 183.
- Aconitum* seu *Napellus 1*, flore ex cæruleo & albo variegato C. B. Pin. 183. *Napellus flore variegato* Eyst. *Aconitum flore albo & cæruleo*, variegato seu *Napellus gloriosus* Hermans Foncq. Hort.
- Aconitum* seu *Napellus 1*, flore ex albo & purpurâ mixto H. R. Par.
- Aconitum violaceum* seu *Napellus 2* C. B. Pin. 183. *Aconitum Napello simile*, sed minus cæruleum, præcocius J. B. 3. 656. *Aconitum Lycoctonum*, iiij, *Tauricum* Clus. Hist. xcvi.
- Aconitum purpureum* seu *Napellus 3* C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum*, *Napello simile Neuberghense*, foliis latioribus, flore purpureo J. B. 3. 657. *Aconitum Lycoctonum*, v, *Neuberghense* Clus. Hist. xcviij.
- Aconitum cæruleo-purpureum*, flore maximo, sive *Napellus 4* C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum*, flore maximo J. B. 3. 659. *Aconitum Lycoctonum*, ix, *Indenbergense* Clus. Hist. xcviij.
- Aconitum cæruleum*, minus sive *Napellus*, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum*, flore cæruleo, galeâ elatiori, radice bulbosâ J. B. 3. 659. *Aconitum Lycoctonum*, x, *Thora Italica* Clus. Hist. xcviij.
- Aconitum pyramidale*, multiflorum H. R. Par. *Aconitum spicâ florum pyramidalis* Mor. H. R. Bles.
- Aconitum salutiferum* seu *Anthora* C. B. Pin. 184. *Anthora flore luteo Aconiti* J. B. 3. 660. *Anthora Zedoaria*, *Aconitum salutiferum* Tabern. Icon. 112.
- Aconitum salutiferum*, elatius, *Pyrenaicum*, foliis atrovirentibus, flore majore.
- Aconitum nascitur* (ut ait Plinius) *in nudis cautibus*, quas *Aconas* nominant; Lib. 27. cap. 5. & ideo *Aconitum* aliqui dixere, nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam vis eadem in morte esset, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam, statimque adnota velocitas sentiretur.
- Ab eo genere excludi debent. *Aconitum unifolium*, luteum, bulbosum C. B. Pin. 183. *Hellebori species*. *Aconitum cæruleum*, hirsutum, flore *Consolide* re-

galis C. B. Pin. 183. ad *Delphinium* cum sequenti revocandum. *Aconitum caruleum*, glabrum, flore *Consolida regalis* C. B. Pin. 283. *Aconitum racemosum*, an *Actæa Plinii* C. B. Pin. 183. quod est species *Christophoriana*. *Aconitum Pardalianches* 1 sive *Thora major* C. B. Pin. 184. ad *Ranunculum* cum sequenti pertinet. *Aconitum Pardalianches*, alterum, sive *Thora minor* C. B. Pin. 184.

GENUS III.

Delphinium *Pié d' Aloëtte*.

Tab. 241.

DELPHINIUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis dissimilibus 1, 2, 3, 4, 5 constante, quorum superius B in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E bifidum & pariter caudatum D. Horum autem medietullium occupat pistillum F quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ H secundum longitudinem dehiscentes, seminibusque fœtæ ut plurimum angulatis I.

Delphinii species sunt

Delphinium perenne, montanum, villosum, *Aconiti* folio. *Aconitum caruleum*, hirsutum, flore *Consolida regalis* C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum*, caruleum, calcari magno *J. B.* 3. 657. *Aconitum Lycoctonum* flore *Delphinii*, 1, *Silestiacum* *Clus. Hist.* xciiij.

Delphinium Lusitanicum, glabrum, *Aconiti* folio. *Aconitum* flore caruleo, *Lusitanicum* *V. Lusit.*

Delphinium segetum, flore caruleo. *Consolida regalis*, arvensis, flore caruleo C. B. Pin. 142. *Consolida regalis*, flore minore *J. B.* 3. 210. *Delphinium vulgare* *Clus. Hist.* ccv. *Flos regius*, silvestris *Dod. Pempt.* 252.

Delphinium segetum, flore albo. *Consolida regalis*, arvensis, flore albo C. B. Pin. 142.

Delphinium segetum, flore rubro. *Consolida regalis*, arvensis, flore rubro C. B. Pin. 142.

Delphinium segetum, flore dilutiùs rubente. *Consolida regalis*, arvensis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin. 142.

Delphinium segetum, flore violaceo. *Consolida regalis* arvensis, flore simplici, violaceo *Eyst.*

Delphinium arvense, flore versicolore *Clus. App.* 2.

Delphinium elatius, flore albo, caruleo distincto *Bry.*

Delphinium elatius, purpureo-violaceum distinctum *Bry. Consolida regalis erectior*, purpureo sive violaceo flore majore *J. B.* 3. 211.

Delphinium elatius, flore pleno, variegatum *Suvert.*

Delphinium vulgare, flore multiplici. *Consolida regalis*, vulgaris, flore multiplici C. B. Pin. 142. *Delphinium vulgare*, pleno flore *Clus. Hist.* ccvij.

Delphinium, latifolium, parvo flore. *Consolida regalis*, latifolia, parvo flore C. B. Pin. 142. *Prodr.* 74. *Consolida regalis*, peregrina, parvo flore *J. B.* 3. 212.

Delphinium hortense, flore majore & simplici caruleo. *Consolida regalis*, hor-

- tenfis, flore majore & simplici ceruleo C. B. Pin. 142. Flos regius Dod. Pempt. 252.*
- Delphinium hortense, flore majore, simplici, ex ceruleo purpureo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici, ex ceruleo purpureo C. B. Pin. 142.*
- Delphinium elatius, flore incarnato Suvert.
- Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.
- Delphinium hortense, flore majore & simplici rubro. *Consolida regalis, simplici flore rubro Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & simplici, albo. *Consolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*
- Delphinium hortense, flore majore & simplici, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici cineraceo C. B. Pin. 142.*
- Delphinium hortense, flore minore, ceruleo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, ceruleo C. B. Pin. 142. Consolida regalis sativa Tabern. Icon. 63.*
- Delphinium hortense, flore minore, rubro. *Consolida regalis, hortensis, flore minore rubeo C. B. Pin. 142. Consolida regalis, sativa, flore rubro Tabern. Icon. 64.*
- Delphinium hortense, flore minore, albo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, albo C. B. Pin. 142. Consolida regalis, sativa, flore albo Tabern. Icon. 63.*
- Delphinium hortense, flore minore, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, cinereo C. B. Pin. 142.*
- Delphinium hortense, flore minore, incarnato. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, incarnato C. B. Pin. 142.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, ceruleo. *Consolida regalis, flore majore & multiplici, ceruleo C. B. Pin. 142. Delphinium elatius pleno flore Clus. Hist. ccvj.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, incarnato. *Consolida regalis flore pleno, incarnato Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo. *Consolida regalis, flore pleno, purpureo Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, rubro. *Consolida regalis, flore pleno, rubro Eyst.*
- Delphinium hortense, flore, majore & multiplici, violaceo. *Consolida regalis, multiplici violaceo flore Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, albo. *Consolida regalis, flore pleno albo Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici argenteo. *Consolida regalis, multiplici flore argenteo Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato. *Consolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amstel, in 12.*

- Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Consolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*
- Delphinium serotinum, flore albo, multiplici. *Consolida regalis, serotina, flore albo, multiplici & simplici Raii Hist. 709.*
- Delphinium flore roseo, variegato, pleno, serotinum. *Consolida regalis, rosea, flore pleno, variegato, serotina H. R. Par.*
- Delphinium flore roseo, punctato. *Consolida regalis, rosea, flore punctato H. R. Par.*
- Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Consolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*
- Delphinium flore roseo, fusco, obsoleto. *Consolida regalis, rosea, flore fusco, obsoleto H. L. Bat.*
- Delphinium Platani folio, Staphisagria dictum. *Staphisagria Math. 1231. J. B. 3. 541. Herbe aux Poux.*
- Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi solet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphinorum effigies representant: unde & nomen tractum est, ut ait Dioscorides.*

Lib. 3. cap. 83.

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

Tab. 242.

AQUILEGIA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex plurimis nempe petalis dissimilibus ut plurimum constante: horum enim nonnulla plana sunt B, cætera verò cucullata C; utraque simul alterno ordine posita. E floris meditullio surgit pistillum E staminibus stipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G seminibus fœtæ H I, ut plurimum ovatis planisque L.

Aquilegiæ species sunt.

- Aquilegia sylvestris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore simplici J. B. 3. 484. Aquilegia Dod. Pempt. 181.*
- Aquilegia hortensis, simplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon. 761.*
- Aquilegia flore albo, simplici Eyst.
- Aquilegia albo-cærulea Suvert.
- Aquilegia castanei coloris Suvert.
- Aquilegia hirsuta, flore viscoso Bot. Monsp.
- Aquilegia hortensis, simplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.
- Aquilegia hortensis, simplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.
- Aquilegia hortensis, simplex flore candido, nonnullis lituris cæruleis asperso C. B. Pin. 144.
- Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr. 75. J. B. 3. 484.*
- Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr. 75. J. B. 3. 484.*
- Aquilegia foliis Thalictri, flosculis minutissimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri, flosculis minutissimis, albis, Apennini montis Ejusd.
Tab. 8.

Aquilegia Canadensis, præcox, procerior H. R. Par.

Aquilegia pumila, præcox, Canadensis Corn. 60.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cæruleo C. B. Pin 144. *Aquilegia flore pleno sive multiplici* J. B. 3. 485. *Aquilegia multiplici flore* Dod. Pempt. 181.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno cinereo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, albo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, blandè rubente C. B. Pin. 144.

Aquilegia flore pleno, incarnato Eyst.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, saturè rubente C. B. Pin. 144.

Aquilegia flore rubro Eyst.

Aquilegia flore purpureo Eyst.

Aquilegia flore variegato, duplici Suvert.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia flore pleno, castanei coloris H. R. Par.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore parvo C. B. Pin. 143.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, roseo C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore pleno, inverso* J. B. 3. 485. *Aquilina pleno inverso flore* Clus. Hist. cciiij.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, albo C. B. Pin. 144. *Aquilina inversa, multiplici albo colore* Lob. Icon. 763.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, cæruleo. *Aquilegia cærulea, inverso flore* Eyst.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, carneo. *Aquilina carnei coloris* Bry.

Aquilegia flore roseo, multiplici C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore simplici & pleno, non corniculato* J. B. 3. 485. *Aquilina pleno roseo flore* Clus. Hist. ccv.

Aquilegia stellata, flore purpureo Eyst.

Aquilegia stellata, rubescens Eyst.

Aquilegia stellata, flore violaceo Eyst.

Aquilegia stellata, flore albo, minutissimis nigris punctis ornata Eyst.

Aquilegia stellata, flore variegato H. R. Par.

Aquilegia stellata, flore cinereo, punctis purpureis asperso H. R. Par.

Aquilegia degener, virescens, C. B. Pin. 145. *Aquilina degener* Clus. Hist. ccv. *Aquilegia degener* J. B. 3. 485.

Aquilegia degener, flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 145.

Aquilegia quæ vocatur stellata, & cujus flos exhibetur fig. M ab eo genere nequaquam videtur excludenda, cum ex cæterarum semine nascatur. Tab 278.

Aquilegiæ species flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum accedentibus dignosci solent.

430 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
Aquilegia, ut ajunt, ab Aquila nomen duxit: ejus enim ungues petalis cucullatis & aduncis referre existimatur.

G E N U S V.

Fraxinella. *Fraxinelle.*

Tab. 243.

FRAXINELLA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinis ut plurimum petalis B constante, ex cujus calyce D innumera surgit staminum incurvorum congeries E unâ cum pistillo C, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G capsulam aduncam H completentes, vi elastica J, K, bifariam diffilientem, cornuum Arietis in modum sese inflectentem L seminibusque foetam ut plurimum turbinatis M.

Fraxinellæ species sunt.

Fraxinella Clus. Hist. 99. *Dictamnus albus vulgo, sive Fraxinella C. B. Pin.*

222. *Fraxinella officinis Dictamnus J. B. 3. 494.*

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Clus. Hist. 100.

Fraxinella, à foliorum formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

G E N U S VI.

Cardamindum; *Capucine.*

Tab. 244.

CARDAMINDUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinibus nempe petalis dissimilibus B, in incisuris calycis D nascentibus C, constante. Pistillum autem F surgit è fundo calycis D in caudam E desinentis, abique deinde in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimum capsulæ H subrotundæ, semine foetæ I ejusdem formæ K.

Cardamindi species sunt.

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica scandens, Nasturtii sapore, maxima, odorata H. L. Bat. Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Nasturtium Indicum, majus C. B. Pin. 306. Nasturtium Indicum, folio peltato, scandens. J. B. 2. 175. Nasturtium Indicum Dod. Pempt. 397. Petiue Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Nasturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore. H. R. Par.*

Cardamindum quasi Cardamum Indum.

G E N U S VII.

Melanthus. *Meliante.*

Tab. 245.

MELANTHUS est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc stabelli D, nunc coni ad instar E positis constante. Ex calyce autem F, H inæqualiter multiscisso G, I, surgit pistillum K, L quod deinde abit in fructum M vesicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta divisum. N seminibusque foetum O subrotundis P.

Melanthi species sunt.

Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella spicata*, maxima, Africana
Barth. *Art. Hafn. tom. 2. 58.*

Melianthus Africanus, minor, humi fufus, foliis Pimpinellæ Crispæ Tragi D.
Sherard.

Melianthus Americanus, minor.

Melianthus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, & άνθος *Flos*, quasi diceres florem
mellis; calix enim hujus floris abundat melle.

G E N U S V I I I.

Corindum. *Pois de merveille.*

C O R I N D U M est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo quatuor *Tab. 246.*
scilicet petalis D 1, 2, 3, 4, cruciformiter oppositis, totidemque minoribus E
plerumque aduncis B meditullium occupantibus, contante. Ex calyce autem C
tetraphyllo 5, 6, 7, 8 surgit pistillum F quod deinde abit in fructum vesicæ
æmulum G G, in terna loculamenta distinctum H, seminibusque fœtum I
ferè globosis, notâ cordiformi K, L donatis.

Corindi species sunt.

Corindum ampliore folio, fructu majore. *Pisum vesicarium*, fructu nigro,
albâ maculâ notato C. B. *Pin. 343. Halicacabum peregrinum multis*,
sive Cor-Indum J. B. 2. 173. *Halicacabus peregrinus* Dod. *Pempt. 455.*

Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Ulinia* H. *Mal. Part. 8.*

Corindum folio & fructu minori.

Corindum, à seminis notâ cordiformi.

S E C T I O I I I.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus calix abit in
fructum.

G E N U S I.

Orchis.

O R C H I S est plantæ genus, flore A, B, C, D, polypetalo, anomalo, *Tab. 247. & 248.*
sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora
1, 2, 3, 4, 5 ita disponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori 6
multiformi, capitato ut plurimum K & caudato 7, nunc Hominem nudum A
modò Papilionem B, Fucum C, Columbam D, Simiam, Lacertam Psittacum,
Muscam cæterave repræsentante. Calyx autem 8 deinde abit in fructum 9 seu
utriculum, tribus fenestris pervium 10, quibus totidem adhærescunt valvæ 11,
seminibus fœtæ 12 minutissimis 13 ad instar scobis. His notis addendæ sunt
radices carnosæ & fibratæ, nunc subrotundæ 14 testiculorum instar, nunc com-
pressæ 15 & in digitos ferè desinentes.

Orchidis species sunt.

- Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynosorchis latifolia*, hiante cucullo, major C. B. Pin. 80. *Orchis galea*, & alis ferè cinereis J. B. 2. 755. *Satyrinum triphyllum* Tabern. Icon. 675.
- Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynosorchis latifolia*, hiante cucullo, altera C. B. Pin. 81. *Cynosorchis prior* Dod. Pempt. 234. J. B. 2. 758.
- Orchis latifolia, spicâ compactâ. *Cynosorchis latifolia*, spicâ compactâ C. B. Pin. 81. *Orchis sive Cynosorchis tertius Dodonai*, *Lobelia major*, alter J. B. 2. 762. *Cynosorchis tertius* Dod. Pempt. 235.
- Orchis angustifolia, hiante cucullo. *Cynosorchis angustifolia*, hiante cucullo C. B. Pin. 81. Prodr. 28.
- Orchis militaris, major. *Cynosorchis militaris*, major C. B. Pin. 81. *Orchis strateumatica*, major J. B. 2. 758. *Orchis latifolia*, altera Clus. Hist. 267.
- Orchis militaris, media. *Cynosorchis militaris*, media C. B. Pin. 81. *Orchis parvo flore rubro sive phaniceo* J. B. 2. 764. *Orchis ij* Clus. Hist. 267.
- Orchis militaris, minor. *Cynosorchis militaris*, minor C. B. Pin. 81. *Orchis strateumatica*, minor J. B. 2. 758. *Testiculus strateumaticus*, minor, & Tabern. Icon. 664.
- Orchis militaris, montana, spicâ rubente, conglomeratâ. *Cynosorchis militaris*, montana, spicâ rubente, conglomeratâ C. B. Pin. 81. Prodr. 28.
- Orchis militaris, pratensis, elatior, floribus variegatis. *Cynosorchis militaris*, pratensis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin. 81. Prodr. 28.
- Orchis militaris, pratensis, humilior. *Cynosorchis militaris*, pratensis, humilior C. B. Pin. 81. *Orchis parvis floribus*, multis punctis notatis, an Clus. *Orchis Pannonica*, 4 J. B. 2. 765. *Orchis Pannonica*, iij Clus. Hist. 268.
- Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynosorchis montana*, purpurea, odorata C. B. Pin. 81. *Orchidis genus parvum*, flore proorsus purpureo, odoris suavissimi J. B. 2. 763. *Testiculus xij* Tabern. Icon. 665.
- Orchis obscure purpurea, odorata. *Cynosorchis obscure purpurea*, odorata C. B. Pin. 81. *Cynosorchis flore purpurascente* Eyst.
- Orchis globofo flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii* J. B. 2. 765. Lugd. 1556.
- Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamæorchis Alpina*, folio Gramineo C. B. Pin. 81. Prodr. 29.
- Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major*, tota purpurea, maculoso folio J. B. 2. 973. *Testiculus Morionis*, mas Dod. Pempt. 236.
- Orchis Morio, foliis sessilibus, maculatis C. B. Pin. 82. *Cynosorchis Delphinia*, maculosis foliis, flore purpuro-violaceo J. B. 2. 760. *Cynosorchis maculata* Tabern. Icon. 660.
- Orchis foliis sessilibus, non maculatis C. B. Pin. 82. *Orchis minor*, purpurea & aliorum colorum, cum alis virentibus J. B. 2. 761. *Orchis v* Clus. Hist. 268.
- Orchis foliis sessilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

- Orchis Morio, fœmina C. B. Pin. 82. *Testiculus Morionis fœmina* Dod. *Pempt.* 236.
- Orchis Morio, fœmina, flore roseo H. R. Par.
- Orchis Morio, fœmina, flore niveo & versicolore H. R. Par.
- Orchis Morio, minor, foliis maculatis C. B. Pin. 82. *Cynosorchis minimus, secundum caulem maculosis foliis, floribus purpureis* J. B. 2. 760.
- Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, mas C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades, altera* Col. Part. 2. 8.
- Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades* Col. Part. 1. 320.
- Orchis flore Simiam referens C. B. Pin. 82. *Cynosorchis latifolia, hiante cucullo, minor* Ejsd. Pin. 81. *Cynosorchis altera* Dod. *Pempt.* 234. *Orchis altera, Oreades Cercopithecophora* Col. Part. 1. 320.
- Orchis Anthropophora, mas, Lusitanica, odore Arachi aromatici.
- Orchis Anthropophora, Lusitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpurascente.
- Orchis barbata, odore Hirci, brevior latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida* J. B. 2. 756. *Tragorchis, Testiculus Hirci* Dod. *Pempt.* 237.
- Orchis odore Hirci, longior angustioreque folio C. B. Pin. 82. *Testiculus Hircinus, ij Tabern. Icon.* 672. *Prioris varietas.*
- Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 81. *Tragorchis minor, flore fuliginoso* J. B. 2. 764. *Tragorchis minor & verior, sive Coriosmites vel Coriophora, flore instar Cimicum* Lob. *Icon.* 177.
- Orchis odore Hirci, minor, spicâ purpurascente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica* J. B. 2. 764. *Orchis Batavica, vj Clus. Hist.* 269.
- Orchis spicâ purpureâ, fœtidâ C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidissima Clusio* J. B. 2. 763. *Orchis grandiore florum purpureorum spicâ, teterrimi fetoris* Clus. *Hist.* 268.
- Orchis spiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, minor* C. B. Pin. 84. *Testiculus odoratus sive Orchis spiralis, minor* Lob. *Icon* 186.
- Orchis bifolia, latissima C. B. Pin. 82. *Orchis amplissima, foliis binis, splendentibus* J. B. 2. 771. *Orchis 1, amplissimis foliis* Clus. *Hist.* 267.
- Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia* J. B. 2. 772. *Testiculus Vulpinus, iv, Hermaphroditicus* Tabern. *Icon.* 669.
- Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C. B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo* J. B. 2. 771. *Orchis Serapias, 1* Dod. *Pempt.* 237.
- Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia* Tabern. *Icon.* 678.
- Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides culices, minores, triphylla* J. B. 2. 772. *Culices minores, triphylla* Lob. *Icon.* 179.
- Orchis Hermaphroditica C. B. Pin. 83. *Orchis batrachites* J. B. 2. 772. *Tabern. Icon.* 673.
- Orchis Fucum referens, major, foliolis superioribus candidis & purpurascen-

- tibus C. B. Pin. 83. *Orchis Fuciflora, galeâ & alis purpurascens* J. B. 2. 766. *Orchis Serapias, secundus, major* Dod. Pempt. 238.
- Orchis Fucum referens, flore subvirente* C. B. Pin. 83. *Orchis Melitias* J. B. 2. 767. *Orchis Serapias, secundus, minor* Dod. Pempt. 238.
- Orchis Fucum referens, colore rubiginoso* C. B. Pin. 83. *Orchis sive Testiculus sphagodes, hirsuta flore* J. B. 2. 767. *Testiculus Vulpinus, secundus, sphagodes* Lob. Icon. 179.
- Orchis Fucum referens, floribus cæruleis* C. B. Pin. 83.
- Orchis Fucum referens, floribus punctatis* C. B. Pin. 83.
- Orchis Fucum referens, floribus albis* C. B. Pin. 83.
- Orchis Fucum referens, floribus purpureis* C. B. Pin. 83.
- Orchis Fucum referens, floribus variegatis* C. B. Pin. 83.
- Orchis Muscam referens, major* C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandiusculo* J. B. 2. 768. *Orchis myodes, altera, folio leviore & flore grandiusculo* Lob. Icon. 182.
- Orchis Muscæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis* C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia* Dodonæi & *myodes* : Lobelio J. B. 2. 767. *Orchis myodes, prima, floribus Muscam exprimens* Lob. Icon. 181.
- Orchis Muscam referens, lutea* C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea* J. B. 2. 768. *Vulpinus Testiculus, sive Orchis myodes lutea, Narbonensis, congener cum minimo Testiculo Vulpino, floribus Muscam colore & effigie præ se ferentibus* Lob. Icon. 181.
- Orchis angustifolia* C. B. Pin. 83. *Orchis minor, angustifolia, in superna parte longis foliis* J. B. 2. 765. *Testiculus xvj, minor* Tabern. Icon. 667.
- Orchis Papilionem expansum, herbacei coloris referens* C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo* J. B. 2. 761. *Orchis Ornithophora vel Ornithes folio levi* Lob. Icon. 182.
- Orchis Papilionem referens, foliis maculatis* C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoso* J. B. 2. 759. Lob. Icon. 183.
- Orchis Papilionem referens, angustifolia, alba* C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, candida* J. B. 2. 761. Lob. Icon. 183.
- Orchis Araucam referens* C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis* Lob. Icon. 185.
- Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga* C. B. Pin. 84. *Orchis, sive Testiculus. maximo flore* J. B. 2. 766. *Testiculus xiiij* Tabern. Icon. 665.
- Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera* C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla* Col. Part. 1. 322.
- Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus* C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata* J. B. 2. 774. *Satyrium basilicum, mas* Dod. Pempt. 240.
- Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore carneo* H. R. Monsp.
- Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore albo* H. R. Monsp.
- Orchis palmata, pratensis, angustifolia, major* C. B. Pin. 85. *Palma Christi* 3. Eyf.

- Orchis palmata, pratensis, maculata C. B. Pin. 85. *Palmata speciosiore thyrso folio maculato* F. B. 2. 774. *Satyrium basilicum, femina* Dod. Pempt. 240.
- Orchis palmata, pratensis, maculata, flore albo C. B. Pin. 85. *Palma Christi erecta, flore candido* Eyst.
- Orchis palmata, pratensis, maculata, flore variegato C. B. Pin. 85. *Palma Christi erecta, flore variegato* Eyst.
- Orchis palmata, pratensis, maxima C. B. Pin. 85. *Cynosorchis macrocaulos sive Conopsea, sive galericulata* C. Gemmæ Lob. Icon. 192. *Palmata sive Cynosorchis macrocaulos, galericulata* C. Gemmæ F. B. 2. 777.
- Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C. B. Pin. 85. *Orchis palmata, angustifolia, minor* Ejusd. *Palmata rubella, cum longis calcaribus rubellis* F. B. 2. 778. *Serapias minor, rubello nitente flore, angustifolia, nullis inspersis punctulis* Lob. Icon. 189.
- Orchis palmata, angustifolia, minor, odoratissima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.
- Orchis palmata, Caryophyllata C. B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata* F. B. 2. 777. *Orchis Serapias, Caryophyllata, semine pragnans* Lob. Icon. 194.
- Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C. B. Pin. 86. *Palmata, sive Orchis Pannonica, floribus exalbidis, & alba Griesbachiana* F. B. 2. 775. *Orchis Pannonica, viij* Clus. Hist. 269.
- Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C. B. Pin. 86.
- Orchis palmata, Batrachites C. B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides* Lob. Icon. 193.
- Orchis castrata C. B. Pin. 86. *Satyrium castratum vel Eunuchum ex genere Cynosorchios* C. Gemmæ Lob. Icon. 192.
- Orchis palmata, palustris, latifolia C. B. Pin. 86. *Palmata sive Serapias palustris, latifolia, flore albo, subpurpurascente* F. B. 2. 775. *Satyrium basilicum, foliosum* Dod. Pempt. 241.
- Orchis palmata, palustris, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, palustris, leptophylla, violacea, maculata & non maculata* F. B. 2. 776. *Serapias palustris, altera, leptophylla* Lob. Icon. 190.
- Orchis palmata, palustris, tertia C. B. Pin. 86. *Orchis angusto folio, vilissima, palustris* F. B. 2. 776. *Cynosorchis palustris, levi folio & angusto, seu leptophylla omnium vilissima* C. Gemmæ Lob. Icon. 193.
- Orchis palmata, palustris, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata palustris, Nephelodes* F. B. 2. 777. *Cynosorchis palustris, altera, lophodes, vel nephelodes* C. Gemmæ Lob. Icon. 194.
- Orchis palmata, palustris, tota rubra C. B. Pin. 86. *Palmata floribus impense rubris* F. B. 2. 777. *Cynosorchis Dracontias, foliis & floribus impense rubris* Lob. Icon. 191.
- Orchis palmata, flore viridi C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.
- Orchis palmata, maxima, flore suaverubente, odoratissimo H. R. Par.
- Orchis palmata, montana, maxima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 31.
- Orchis palmata, montana, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, montana,*

- folio levi* J. B. 2. 776. *Serapias montana*, *levis folio* Lob. Icon. 191.
Orchis palmata, *montana*, *maculata* C. B. Pin. 86. *Palmata alba* J. B. 2.
 775. *Serapias candido flore*, *montana*, *maculatis foliis* Lob. Icon. 189.
Orchis palmata, *angustifolia*, *alpina*, *nigro flore* C. B. Pin. 86. *Palmata mi-*
nor odoratissima, *purpurea sive nigra* J. B. 2. 778. *Palma Christi minor*,
fœmina Tabern. Icon. 681.
Orchis palmata, *angustifolia*, *alpina*, *roseo flore*.
Orchis palmata, *angustifolia*, *alpina*, *flore albo*.
Orchis, à voce Græca ὄρχις *Testiculus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Elleborine*.

Tab. 249.

HELLEBORINE est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante; quorum quinque B, C, D, E, F in orbem posita sunt, inferiùs verò G imbricatum. Calyx autem H deinde abit in fructum I seu utriculum tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L feminibus fœtæ M minutissimis adinstar scobis N. His notis addendæ sunt radices fibratæ.

Helleborines species sunt.

- Helleborine latifolia*, *montana* C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonæi* J. B. 3.
 516. *Helleborine Dod.* *Pempt.* 384.
Helleborine flore albo, vel *Damasonium montanum*, *latifolium* C. B. Pin.
 187. *Damasonium Alpinum sive Elleborine floribus albis* J. B. 3. 516.
Helleborine albo flore Tabern. Icon. 724.
Helleborine montana, *angustifolia*, *purpurascens* C. B. Pin. 187. *Dama-*
sonium purpureum, *dilutum*, *sive Elleborine in Clusii* J. B. 3. 516. *Helle-*
borine recentiorum, *in Clusii Hist.* 273.
Helleborine angustifolia, *palustris sive pratensis* C. B. Pin. 187. *Damasonium*
flore herbaceo, *intus nonnihil candicante* J. B. 3. 517. *Elleborine recentio-*
rum, *in Clusii Hist.* 273.
Helleborine pratensis, *angustifolia*, *flore herbaceo Lutetianorum* H. R. Par.
Helleborine herbaceo flore Mor. H. R. Bles.
Helleborine palustris, *nostras Raii Hist.* 1231.
Helleborine, à similitudine foliorum *Hellebori albi*.

GENUS III.

Calceolus. *Sabor*.

Tab. 249.

CALCEOLUS est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quatuor A, B, C, D crucis adinstar posita sunt, cætera duo E, F medicullium tenent: Petalum scilicet F, quod bifidum est F, G petalo E incumbit turgescenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H abit deinde in fructum seu utriculum I tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L, feminibus fœtæ M, minutissimis adinstar scobis N.

Calceoli species sunt.

CLASSIS XI.

- Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus C. B. Pin. 187. Damasonii species quibusdam, sive Calceolus D. Mariae J. B. 3. 518. Sabot, ou Soulier de Notre Dame.*
- Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin. 187.*
- Calceolus Marianus, Canadensis Corn. 204.
- Calceolus Mariae luteus Mor. H. R. Bles.
- Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM est plantæ genus, flore AB polypetalo, anomalo, *Tab. 251.* Orchidis floris æmulo, cujus calyx C deinde abit in fructum D seu utriculum tribus fenestris pervium E, quibus adhærescunt valvæ F seminibus foetæ minutissimis G adinstar scobis.

Limodori speciem unicam novi.

Limodorum Austriacum Clus. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin. 86. Orobanche, & Nido avis affine Pseudo λιμοδώρα Austriacum, violaceum J. B. 2. 782.*

Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis; ab Helleborine flore calcari donato ab Ophride foliolis alterno ordine nascentibus.

GENUS V.

Ophris. Double feuille.

OPHRIS est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato & quasi anthropomorpha. Calyx autem C abit deinde in fructum E, seu utriculum tribus fenestris pervium D, quibus adhærescunt valvæ F seminibus foetæ G minutissimis adinstar scobis. *Tab. 250.*

Ophridis species sunt.

Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus sive Ophris major quibusdam J. B. 3. 533. Pseudoorchis, Bifolium Dod. Pempt. 242.*

Ophris bifolia, bulbosa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulbosum Dod. Pempt. 242.*

Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern., Icon. 726.*

Ophris palustris, radice repente. *Bifolium palustre Park. Theat. 505.*

Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr. 31. Bifolium minimum J. B. 3. 354.*

GENUS VI.

Nidus avis. Nid d'Oiseau.

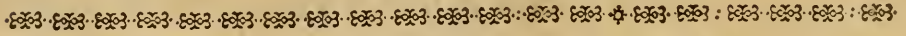
NIDUS AVIS est plantæ genus, flore AC polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur *Tab. 250.*

ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato D & bifido. Calyx autem E ab it deinde in fructum seu utriculum F seminibus foetum G I minutissimis H adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices K fibratæ, nidi avis æmulæ.

Nidi avis speciem unicam novi.

Nidus avis Lugd. 1073. *Orchis abortiva, fusca C. B. Pin. 86. Orobanche affinis Nidus avis J. B. 2. 782.*

Nidus avis, à radicum formâ.

CLASSIS XII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore Flosculoso.

pag. 74. Tab. 251.

FLOS FLOSCULOSUS A (ut jam diximus) componitur ex plurimis flosculis B dense positis, eodemque calyce E E comprehensis. Flosculi autem sunt petala fistulosa, tenuia, quorum suprema pars ampliatur, multifariam, sæpius tamen stellæ instar divisa, insidentque tenero plerumque fructui sive embryoni C, è quo prodit capillamentum F ultra vaginam G protensum, quinque fulcris H innixam. Embryones fundum D calycis occupant, quod Thalamus vocatur abeuntque in semen I, M pappis instructum L, N vel iisdem carens O, aut aculeatum P Q. Hujusmodi flores observantur in Santolina, Jacea, Carduis, cæterisque.

SECTIO I.

De Herbis, flore flosculoso, sterili.

GENUS I.

Xanthium.

Tab. 252.

XANTHIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, D, E sterilibus constante, è quibus surgit stamen F apice G plerumque bifido donatum. Embryones autem H in eadem planta oriuntur à floribus separati, abeuntque in fructum I, M oblongum, plerumque aculeatum, in duo loculamenta K, N divisum, seminibusque foetum oblongis pariter L, O.

Xanthii species sunt.

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor*, *Xanthium Dioscoridis* C. B. Pin. 198. *Xanthium* sive *Lappa minor* J. B. 3. 572.

Xanthium Canadense, majus, fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadensis*, *minori congener sed procerior* H. R. Par.

Xanthium Lusitanicum, laciniatum, validissimis aculeis munitum. *Xanthium Lusitanicum*, *spinosum* Par. Bat.

Xanthium, à voce Græca *ξανθος flavus*. *Fructus enim Xanthii, ut ait Dioscorides, ante collectus quam perfectè siccescat, deinde rufus & fictili vase reconditus, flavos facit capillos.* Lib. 4. cap. 138.

G E N U S I I .

Ambrosia. *Ambrosie.*

A M B R O S I A est plantæ genus, flore A flosculofo, plurimis scilicet flosculis C sterilibus, calyce B comprehensis, constante. Embryones autem D E in eadem planta oriuntur à floribus separati, abeuntque in fructum F, G clavæ æmulum & semine fœtum H plerumque oblongo I. Tab. 252.

Ambrosiæ species sunt.

Ambrosia maritima C. B. Pin. 138. *Ambrosia quibusdam* J. B. 3. 190. *Ambrosia* Dod. Pempt. 35.

Ambrosia maritima, Artemisiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bat.

Ambrosia Canadensis, altissima, hirsuta, Platani folio. *Ambrosia Virginiana, maxima, Platani Orientalis folio* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 4. Sect. 6. Tab. 1. fig. 6.

Ambrosia, à vocibus Græcis *βρωμα Cibus* & *θεός Deus*, quasi diceres Deorum cibum.

G E N U S I I I .

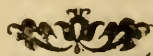
Gnaphalodes.

G N A P H A L O D E S est plantæ genus, flore A flosculofo, plurimis scilicet flosculis B, C sterilibus, constante. Embryones autem D qui calycem floris A constituebant, abeunt in fructum E cristatum, semine fœtum G, plerumque oblongo F. Tab. 267.

Gnaphalodis speciem unicam novi.

Gnaphalodes Lusitanica. *Gnaphalium supinum, echinato semine* V. Lusit.

Gnaphalodes, quasi planta ad Gnaphalium accedens.

S E C T I O II.

De Herbis flore flosculoſo, & ſemine pappis inſtructo.

G E N U S I.

Carduus. *Chardon.*

Tab. 253.

C A R D U U S eſt plantæ genus, flore A flosculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & Calyce D D ſquamato aculeatoque comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F.

Cardui ſpecies ſunt.

Carduus ſtellatus, ſive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus ſtellatus, foliis Papaveris erratici C. B. Pin. 387. Spinatella Tabern. Icon. 701. Hippophæſtum Col. Phytob. 107. Chardon étoilé. Chauſſetrape.*

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore intenſè purpureo.

Carduus ſtellatus ſive Carcitrapa, flore ſuave-rubente.

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore albo H. R. Par, *Spinatella alba Tabern. Icon. 702.*

Carduus ſtellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo Jacea capitulo ſtipatis ſpinis armato Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 28.*

Carduus ſtellatus, foliis integris, ferratis Bot. Monſp. App.

Carduus ſtellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina ſolſtitialis Dod. Pempt. 734. J. B. 3. 90.*

Carduus ſtellatus, luteus, capitulo minus ſpiñoſo H. R. Par. *Spina ſolſtitialis, mitior. Apula Col. Part. 1. 31.*

Carduus ſtellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Ptarmica Auſtriaca foliis Triumph. 96. Carduus ſtellatus, Leucoii lutei foliis A. R. Par. 69. Carduus Leucoii foliis Mor. H. R. Bleſ. Chardon étoilé, à feuilles de Giroflée jaune.*

Carduus Aſininus, capitulis parvis Joncq. Hort. *Carduus ſylveſtris, 1 Dod. Pempt. 739.*

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus ſive ſylveſtris Dodonai J. B. 3. 58. Carduus lanceolatus Tabern. Icon. 699.*

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus.

Carduus caule criſpo J. B. 3. 59. *Carduus ſpinofiſſimus, anguſtiſolius, vulgaris C. B. Pin. 385.*

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acantoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Mariannus ſive*

sive lacteis maculis notatus J. B. 3. 52. *Carduus leucographus* Dod. Pempt. 722.

- Carduus Mariæ*, non maculatus Mor. H. R. Blef.
Carduus Eryngoides, capite spinoso P. Alp. Exot. 158.
Carduus lacteus, peregrinus, major, semine fusco Raii Hist. 312. *Silybum majus*, *annuum* Park. *Theat.* 975.
Carduus galaetites J. B. 3. 54.
Carduus galaetites, flore albo H. R. Par.
Carduus tomentosus, *Acanthi folio*, vulgaris. *Spina alba tomentosa, latifolia, vulgaris* C. B. Pin. 382. *Spina alba sylvestris* Fuchsio J. B. 3. 54. *Acanthium vulgare*, flore purpureo Tabern. Icon. 686.
Carduus tomentosus, *Acanthi folio*, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare*, flore albo Tabern. Icon. 685.
Carduus tomentosus, *Acanthi folio angustiori*. *Spina tomentosa altera, spinosior* C. B. Pin. 382. *Carduus quibusdam dictus Acanthium Illyricum*, aliis verò *Onopordon* J. B. 3. 55. *Acanthium Illyricum*, *Onopordon alterum Herbariorum & Dodonai* Lob. Icon. 1.
Carduus tomentosus, *Acanthi folio angustiori*, flore albo. *Onopordon ij Tabern.* Icon. 687.
Carduus tomentosus, *Acanthi folio*, altissimus, Lusitanicus. *Acanthium altissimum, Lusitanicum* H. R. Par. *Acanthium Lusitanicum* Mor. H. R. Blef.
Carduus tomentosus, *Acanthi folio*, Pyrenaicus.
Carduus tomentosus, *Acanthi folio*, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo, caule alato, flore magno, ceruleo, Cinaræ instar* H. Edinb.
Carduus capite rotundo, tomentoso C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentoso* J. B. 2. 57. *Carduus eriocephalus* Dod. Pempt. 723.
Carduus capite rotundo, tomentoso, flore albo C. B. Pin. 382.
Carduus tomentosus, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.
Carduus seu Polyacantha vulgaris. *Polyacanthus Casabonæ Acarnæ similis* J. B. 3. 92.
Carduus polyacanthus, Hispanicus, brevior folio, longissimis aculeis munito.
Carduus luteus, Centauroides, segetum. *Jacea lutea, capite spinoso* C. B. Pin. 272. *Centaureum collinum, sive Jacea spinosa, flore luteo* J. B. 3. 34. *Spina solstitialis*, altera Dod. Pempt. 134.
Carduus maritimus, canescens, alato caule. *Jacea marina, Batica* Park. *Theat.* 473. *Jacea laciniato Sonchi folio sive Jacea latifolia, purpurea, capitulo spinoso* C. B. Prodr. 128. *Jacea laciniata, Sonchi folio* C. Bauh. H. L. Bat. App.
Carduus incanus, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana, Cretica, flore luteo, medio-purpureo, squamis in molliores spinas abeuntibus* H. L. Bat.
Carduus Lusitanicus, canescens, alato caule, capite lanuginoso.
Carduus sphærocephalus, Tingitanus. *Jacea sphærocephala, spinosa, Tingitana* H. Edinb. & H. L. Bat.

- Carduus Hispanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Facea foliis Seridis candidantibus, purpurea* C. B. Pin. 272. *Facea purpurea, Hispanica, muricata* J. B. 3. 33. & *Facea latifolia, spinosis capitulis pulchris, flore purpureo* Ejusd.
- Carduus hirsutus & laciniatus, flore candidante. *Facea capite longis aculeis spinoso* C. B. Pin. 272. Prodr. 127.
- Carduus tomentosus & quasi farinâ aspersus. *Facea tomentosa, capitulo spinoso* C. B. Prodr. 129.
- Carduus Jacæ folio, capitulis minoribus, cum squamis tricuspilibus. *Facea cum spinosis capitulis, purpurea tenuifolia* J. B. 3. 33. *Stæbe squamis asperis* C. B. Pin. 273.
- Carduus Melitensis, Eruçæ folio, flore luteo. *Facea Cichorii folio, flore luteo, capite spinoso* Bocc. Rarior. Plant. 15. *Facea Sicula, Eruca folio, echinata* A. R. Par. 87.
- Carduus Melitensis, capitulis conglobatis. *Facea Melitensis, capitulis conglobatis* Bocc. Rarior. Plant. 65.
- Carduus Lusitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginosis, flore luteo.
- Carduus Lusitanicus, foliis Coronopi villosis & rigidis, flore croceo.
- Carduus Lusitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.
- Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus spinosus, Rapi folio* H. R. Par. *Facea spinosa, Cretica, an Hyosiridis species Plinii* Zan. 105.

GENUS II.

Cinara. Artichaut.

Tab. 353.

CINARA est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce D squamato ac plerumque aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E pappis instructum F. His notis addenda est totius plantæ facies, qua à Carduis distingui solet Cinara.

Cinarae species sunt.

- Cinara hortensis, foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus sive Scolymus sativus non spinosus* J. B. 3. 48. *Cinara* Dod. Pempt. 724.
- Cinara hortensis, non aculeata, capite subrubente H. R. Par.
- Cinara hortensis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus sive Scolymus sativus, spinosus* J. B. 3. 48.
- Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus sive Scolymus maximus, non spinosus* J. B. 3. 51.
- Cinara spinosa, cujus pediculi estantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus* Tabern. Icon. 696.
- Cinara sylvestris, latifolia C. B. Pin. 384. *Carduus Scolymos, sylvestris* J. B. 3. 51. *Scolymos sylvestris, Chamaleonta Monspeliensum* Lob. Icon. 6.
- Cinara sylvestris, Bætica Cluf. Cur. post in fol. 5. *Carduus Tingitanus, flore magno ceruleo, folio Attractylidis divisurâ subtus incano, spinis durioribus harrido* Pluk. Phytog. Tab. 81. fig. 2.

Cinara sylvestris, Cretica C. B. Pin. 384. *Agriocinara di Candia* Pon. Bald. *Ital.* 108.

Cinara minima, Lusitanica, magno flore Azureo, Carlinæ facie.

GENUS III.

Jacea. *Jacée.*

JACEA est plantæ genus, flore A flosculofo, plurimis scilicet flosculis B *Tab. 256.* constante multifidis, embryoni C insidentibus, & calyce D squamato, non aculeato, comprehensus. Embryo autem C abit deinde in semen E pappi instructum F.

Jaceæ species sunt.

Jacea nigra, pratensis, latifolia C. B. Pin. 271. *Jacea nigra, vulgaris, capitata & squamata* J. B. 3. 27. *Jacea nigra* Tabern. Icon. 152.

Jacea nigra, pratensis, latifolia, flore albo. *Jacea nigra, flore albo* Eyst.

Jacea nigra, laciniata C. B. Pin. 271. *Jacea Austriaca, vj* Clus. Hist. vij.

Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule aspero C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule lævi C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea integrifolia, humilis C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea cum squamis cilli instar pilosis J. B. 3. 28.

Jacea cum squamis pennatis sive capite villoso J. B. 3. 29. *Jacea latifolia, capite hirsuto* C. B. Pin. 271. *Jacea iij, Austriaca, villoso capite* Clus. Hist. vij.

Jacea nigra, squamato capite, major C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, major, semine nigro* J. B. 3. 29. *Jacea squamato capite 1, montana* Clus. Hist. vj.

Jacea nigra, squamato capite, minor C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, minor, semine albicante* J. B. 3. 29. *Jacea squamato capite ij, montana* Clus. Hist. vj.

Jacea angustifolia, capite hirsuto C. B. Pin. 271. *Jacea montana, villoso capite, humilior, sive v* Clus. Hist. vj.

Jacea alba, capite hirsuto C. B. Pin. 271.

Jacea vulgaris, laciniata, flore purpureo. *Scabiosa major, squammatis capitulis* C. B. Pin. 269. *Centaurium collinum Gesneri, flore purpureo* J. B. 3. 32. *Scabiosa major* Math. 969.

Jacea vulgaris, laciniata, flore albo. *Centaurium collinum Gesneri, flore albo* J. B. 3. 32.

Jacea laciniata, squamata C. B. Pin. 271. *Jacea squamata, Cretica, quibusdam Scabiosa Cretica dicta* J. B. 3. 31. *Jacea squamato capite iij, Cretica* Clus. Hist. vj.

Jacea latissimo, laciniato folio C. B. Pin. 272. *Jacea Babylonica* *Prodr.* 129.

Jacea montana, incana, mollis, capitulis hispidis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, incana, laciniata, capitulo hispido* C. B. *Prodr.* 128. *Jacea montana,*

- incana, aspera, capitulis hispidis* C. B. Pin. 272. Prodr. 128.
- Jacea montana, candidissima, Stœbes foliis* C. B. Pin. 272. *Jacea montana, candidissima* Prodr. 128.
- Jacea cinerea, laciniata, flore purpureo* Triumph. 72.
- Jaceæ cinereæ degeneratio* Ejusd.
- Jacea foliis Cichoraceis, villosis, altissima, flore purpureo. Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis* C. B. Pin. 273. *Stœbe Salmanticensis, prior Clusii sive Jacea Intybacea* J. B. 3. 36. *Stœbe Salmantica, 1 Clus. Hist. ix.*
- Jacea foliis Cichoraceis, villosis, altissima, flore albo. Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis, flore albo* H. R. Par.
- Jacea foliis Eruce lanuginosis. Stœbe major, foliis Eruce mollibus, lanuginosis* C. B. Pin. 273. *Stœbe Salmantica, 2 Clus. Hist. ix. Jaceæ genus, Stœbe Salmantica, foliis mollibus, lanuginosis, caule infirmo* J. B. 3. 30.
- Jacea foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non splendentibus. Stœbe major, calyculis non splendentibus* C. B. Pin. 273. *Centaurii majoris species tenuifolia* J. B. 3. 31. *Stœbe Gallica & Austriaca, elatior* Clus. Hist. x.
- Jacea foliis laciniatis, viridibus, calyculis argenteis. Stœbe viridis, calyculis argenteis* C. B. Pin. 273.
- Jacea calyculis argenteis, major. Stœbe calyculis argenteis* C. B. Pin. 273. *Stœbe squamata, argentea* J. B. 3. 30. *Stœbe Salmantica, iij Clus. Hist. x.*
- Jacea calyculis argenteis, minor. Stœbe calyculis argenteis, minor* C. B. Pin. 273. *Jacea alba* Tabern. Icon. 153.
- Jacea annua, foliis laciniatis, ferratis, purpurascente flore. Chondrilla foliis laciniatis ferratis, purpurascente flore* C. B. Pin. 130. *Cyanus pulchro semine, Centaurii majoris* J. B. 3. 24. *Senecio-Carduus Apulus* Col. Part. 1. 34.
- Jacea nemorensis, quæ Serratula vulgò, Serratula* J. B. 3. 23. Dod. Pempt. 42.
- Jacea nemorensis, quæ Serratula vulgò, flore albo.*
- Jacea nemorensis, altissima, Persicæ folio. Serratula præalta, altera, angusto Plantaginis folio* Bocc. Mus. Part. 2. 45. *Serratula præalta, angusto Plantaginis aut Persici folio* Ejusd. Tab. 32.
- Jacea nemorensis, altissima, Centauroides. Serratula præalta, Centauroides, montana, Italica* Bocc. Mus. Part. 2. 45. Tab. 37.
- Jacea Virginiana, nemorensis, foliis rigidis. Serratula Virginiana, foliis rigidis* Par. Bat.
- Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore cæruleo. Carduus mollis, laciniato folio* C. B. Pin. 377. *Carduus mollior, 1 Clus. Hist. cl.*
- Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore albo. Carduus mollis, laciniato folio, flore albo* C. B. Pin. 377.
- Jacea Lusitanica, sempervirens* H. R. Par. *Jacea Lusitanica, maxima, sempervirens* A. R. Par. 85. *Jacea maxima, Lusitana* V. Lusit.
- Jacea Helenitis, palustris, Lusitana* V. Lusit.

- Jacea Lusitanica, pumila, Serratulæ folio, magno flore.
 Jacea Alpina, Succisæ folio.
 Jacea folio Cerinthæ è rupe Victoriæ. *Jacea folio Cerinthæ* Par. Bat.
 Jacea Hispanica, latifolia, nervis foliorum lanuginosis Bocc. Mus. Part. 2. 64.
 Tab. 54
 Jacea Epidaurica, candidissima & tomentosa *Jacea arborea, argentea di Ragusa, parimente spezie di Hionide Zan. 107.*
 Jacea arborefcens, Styracis folio. *Cyanus arborefcens, altera, Styracis folio P. Alp Exot. 32.*
 Jacea Cretica, aculeata, incana, *Cyanus spinofus P. Alp. Exot. 162.*
 Jacea tomentosa, foliis undulatis. *Cyanus tomentosus P. Alp. Exot. 160.*
 Jacea Hispanica, pumila, Linariæ folio.
 Jacea capitata, Rorifmarini folio H R. Monfp. *Helychryfum sylvestre, flore oblongo C. B. Pin. 265. Stæchadi citrina affinis, capitulis longioribus J. B. 2. 156. Stæchas citrina, altera, inodora Lob. Icon. 486.*
 Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliocyryfi Cretici folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 17. *Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Helychrysi Cretici folio, montana, erecta, flore purpureo Ejusd. pag. 31.*
 Jacea, ut aiunt, à jacendo, quòd multæ Jaceæ species supinæ sint, & humi jaceant.
 Jacea differt à Carduo calycibus non spinosis: à Cirsio verò foliis non aculeatis.

GENUS IV.

Cyanus. *Bluet.*

CYANUS est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis sed ^{Tab. 254.} dissimilibus constante. Alii enim B qui medullium floris occupant, cæteri minores sunt, in lacinias æquales divisi. Cæteri verò D ad circumferentiam positi longè majores sunt, magisque conspicui & veluti bilabiati. Utrique embryoni C, E insident & calyce squamoso non aculeato H comprehenduntur. Embryo autem abit deinde in semen F pappis instructum G.

Cyani species sunt.

- Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides C B. Pin. 273. *Cyanus Alpinus, radice perpetua J. B. 3. 23. Cyanus major Dod. Pempt. 251.*
 Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides, flore albo C. B. Pin. 273.
 Cyanus angustiore folio & longiore, Belgicus H. R. Par.
 Cyanus Alpinus, capite pennato. *Cyanus Alpinus, capitulo reticulato Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 2. Cyanus Alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capitulo reticulato Ejusd. pag. 20.*
 Cyanus montanus, caule folioso, capitulo oblongo Bocc. Mus. Part. 2. 20.
Cyanus montanus, caule folioso Ejusd. Tab. 2.
 Cyanus floridus, odoratus, Turcicus, sive Orientalis, major Park. Theat. 481.
Ambreise.

- Cyanus floridus, odoratus, Turcicus sive Orientalis major, flore albo H. R. Par.
- Cyanus floridus, odoratus Turcicus, sive Orientalis major, flore incarnato H. L. Bat.
- Cyanus floridus odoratus, Turcicus sive Orientalis major, flore luteo H. L. Bat.
- Cyanus peregrinus, Amberboi sive Emberboi dictus Ambros. 187.
- Cyanus Orientalis, alter seu Constantinopolitanus, flore fistuloso, candicante H. R. Par.
- Cyanus Orientalis, alter seu Constantinopolitanus, fistuloso purpureo flore H. R. Par.
- Cyanus Orientalis, flore luteo, fistuloso A. R. Par. 75.
- Cyanus humilis, albus, Hieracii folio. *Jacea humilis, alba, Hieracii folio C. B. Pin. 271. Jacea Monspessulana, cui in squamis fibra nigra interdum acaulis J. B. 3. 29. Jacea pumila, serpens, acaulis, ferme, flore albo Lob. Icon. 542.*
- Cyanus humilis, Hieracii folio, flore purpureo. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore purpureo H. R. Par.*
- Cyanus humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obsolete purpurascente. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obsolete purpurascente C. B. Pin. 271. Jacea pumila, serpens, acaulis ferme, flore Cyaneo Lob. Icon. 542.*
- Cyanus Hispanicus, flore dilute cæruleo. *Jacea Hispanica P. Alp. Exot. 312.*
- Cyanus arborescens, longifolia P. Alp. Exot. 30.
- Cyanus segetum, flore cæruleo C. B. Pin. 273. *Cyanus hortensis, flore simplici Ejusd. Cyanus flos Dod. Pempt. 251. Cyanus J. B. 3. 21.*
- Cyanus segetum, flore albo C. B. Pin. 273. *Cyanus albus Tabern. Icon. 147.*
- Cyanus flore incarnato Eyst.
- Cyanus flore purpureo Eyst. *Cyanus purpureus Tabern. Icon. 147.*
- Cyanus flore rubro Eyst.
- Cyanus segetum, disco cæruleo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico cæruleo H. R. Par.*
- Cyanus segetum, disco carneo, cum corona candida. *Cyanus flore albo, fundo carneo H. R. Par.*
- Cyanus segetum, disco violaceo, cum corona candida. *Cyanus albus, floris umbilico violaceo Eyst.*
- Cyanus segetum, disco purpureo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico purpureo Eyst.*
- Cyanus segetum, disco immaculati candoris, cum corona carnea. *Cyanus carneo flore, fundo immaculati candoris H. R. Par.*
- Cyanus segetum, disco purpurascente, cum corona cærulea.
- Cyanus segetum, flore dilute lanthino.
- Cyanus ex albo violaceus Tabern. Icon. 148.
- Cyanus hortensis, atropurpurascente flore H. R. Par.

- Cyanus hortensis, flore pleno, cæruleo C. B. Pin. 274. *Cyanus pleno flore* F. B. 3. 22. *Cyanus cæruleus, multiflorus* Tabern. Icon 148.
 Cyanus hortensis, flore pleno, purpureo C. B. Pin 274. *Cyanus purpureus, multiflorus* Tabern. Icon. 149
 Cyanus hortensis, flore pleno medio-purpureo C. B Pin. 274. *Cyanus albus, multiflorus, medio-purpureus* Tabern. Icon. 149.
 Cyanus à Jacea, flosculorum, qui floris circumferentiam occupant, magnitudine distinguitur: verùm cum illa in quamplurimis Jaceæ speciebus nunc major nunc minor occurrat, per me non stabit quin unicum genus constituatur ex Jacea & Cyano.

G E N U S V.

Cirsium.

CIRSIUM est plantæ genus, flore A flosculofo, plurimis scilicet floscu. Tab. 272
 lis B D constante multifidis, embryoni C E insidentibus, & calyce F squamato, non aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G pap-
 pis instructum H His notis addenda sunt folia I aculeis mollibus munita. Cir-
 sio igitur proprium est, ut folia gerat aculeata, calycem nequaquam; Jaceæ ut
 aculeis careat; Carduo verò ut calycem habeat spinosum.

Cirsii species sunt.

- Cirsium maximum, Asphodeli radice C. B. Pin. 377. *Cirsium maximum, fo-
 liis carnosis, bulbosa radice, fortè Luterianum* F. B. 3. 44. *Cirsium ma-
 ximum, montanum, incano folio, bulbosa radice* Clus. Hist. cxlix.
 Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus purpureis C. B.
 Pin. 377. *Cirsium majus* Lob. Icon. 582.
 Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus niveis C. B. Pin.
 377.
 Cirsium majus, singulari capitulo magno, vel incanum variè dissectum C. B.
 Pin. 377. *Cirsium Anglicum, radice Hellebori nigri modo fibrosa, folio
 longo* F. B. 3 45. *Cirsium Anglicum* Lob. Icon. 583.
 Cirsium majus, singulari capitulo magno, folio viridi, variè dissectum H. L.
 Bat.
 Cirsium singulari capitulo squamato vel incanum alterum C. B. Pin. 377. *Cir-
 sium Britannicum Clusii repens* F. B. 3. 46. *Cirsium Anglicum, ij* Clus. Hist.
 cxlvij.
 Cirsium singularibus capitulis parvis C. B. Pin. 377. *Cirsium foliis non laci-
 niatis, virore Brassicae & macrocaulon* F. B. 3. 45. *Cirsium ij, montanum*
 Clus. Hist. cxlix.
 Cirsium foliis non hirsutis, floribus compactis C. B. Pin. 377. *Carduus Cir-
 sium Monspelianum, folio longo, glabro* Marthioli F. B. 3. 44. *Cirsium* Dod.
 Pempt. 737.
 Cirsium angustifolium, non laciniatum C. B. Pin. 377. *Cirsium Pannonicum,
 1 Clusio, folio non laciniato* F. B. 3. 46. *Cirsium Pannonicum 1, pratense*
 Clus. Hist. cxlvij.

- Cirsium angustifolium* C. B. Pin. 377. Prodr. 155.
- Cirsium pratense*, *Asphodeli radice*, *latifolium*. *Carduus pratensis*, *Asphodeli radice*, *latifolius* C. B. Pin. 377. *Carduus bulbosus*, *Monspeliensium sive Acanthus sylvestris quibusdam, foliis laciniatis* J. B. 3. 43. *Carduus bulbosus Monspeliensium* Lob. Icon. 10.
- Cirsium pratense*, *Asphodeli radice*, *foliis tenuiter incisifolius*. *Carduus pratensis*, *Asphodeli radice, foliis profundè & tenuiter laciniatis* C. B. Pin. 377. *Jacea aculeata seu tuberosa* Tabern. Icon. 154.
- Cirsium acaulos*, *flore purpureo*. *Carlina acaulos, minore purpureo flore* C. B. Pin. 380. *Chamaeleon exiguus Tragi* J. B. 3. 62. *Carlina minor, purpureo flore* Clus. Hist. clvj.
- Cirsium maculis argenteis notatum*. *Carduus Leucographis seu Maria hirsutus, capitulo minore* Mor. H. R. Bles.
- Cirsium arvense*, *Sonchi folio*, *radice repente*, *flore purpurascente*. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio* C. B. Pin. 377. *Ceanothos Theophrasti* Col. Part. 1. 46.
- Cirsium arvense*, *Sonchi folio*, *radice repente*, *flore albo*.
- Cirsium arvense*, *Sonchi folio*, *radice repente*, *caule tuberoso*. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio, floribus albis, caule tuberoso, qui Hamorrhoidalis Parisiensium* H. R. Par.
- Cirsium pratense*, *polycephalon*, *vulgare*. *Carduus palustris* C. B. Pin. 377. Prodr. 156.
- Cirsium latifolium*, *Lappæ capitulis*. *Carduus mollis, latifolius, Lappæ capitulis* C. B. Pin. 377. *Carduus mollis, latifolius* C. B. Prodr. 155.
- Cirsium humile*, *angustifolium*. *Carduus mollis, folio oblongo, Cirsii capitulo* C. B. Pin. 377. *Carduus mollis, humilis & angustifolius* J. B. 3. 47. *Carduus mollior, humilis, angustifolius* Clus. Hist. clj.
- Cirsium Alpinum*, *boni Henrici folio*. *Carduus mollis, Lapathi foliis* C. B. Pin. 377. *Carduus mollis, Lapathi folio* J. B. 3. 46. *Carduus mollior, ij* Clus. Hist. clj.
- Cirsium amplissimo Serratulæ folio*. *Carduus mollis, amplissimo Serratulæ folio Triumph.*
- Cirsium polycephalon*, *alato caule*, *foliis sinuosis*. *Carduus Polyacantha annulus seu alatus* Mor. H. R. Bles.
- Cirsium Alpinum*, *foliis minùs profundè laciniatis, creberrimis spinis oblongis Raii* Hist. 307.
- Cirsium tricephalos*, *Alpinum*. *Carduus tricephalos, Horti Carthusiani Raii* Hist. 307.
- Cirsium Acanthoides*, *Alpinum, flore purpureo*.
- Cirsium Acanthoides*, *montanum, flore flavescente*. *Erisithales* Lugd. 1094.
- Cirsium pratense*, *Alpinum*, *polycephalon*, *Asphodeli radice*.
- Cirsium Alpinum*, *polycephalon*, *flore minore purpurascente*, *caule aculeis obfito*.
- Cirsium Pyrenaicum*, *altissimum*.

Cirsium Orientale, foliis laciniatis.

Cirsium, à voce Græca κίρσιος *Varices*. Cirsii radicem (inquit Dioscorides) *Lib. 4. cap. 119.* memoriæ prodidit Andriæ laboranti loco adalligatam, dolores varicum sedare.

GENUS VI.

Centaurium majus. Grande Centaurée.

CENTAUURIUM MAJUS est plantæ genus, flore A flosculofo, pluri. *Tab. 256.* mis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce D squamoso, non aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, G pappis instructum F, H. His notis addenda est floris magnitudo insignis, qua differt à Jaceâ.

Centaurii majoris species sunt.

Centaurium majus, folio in lacinias plures diviso C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, Juglandis folio* J. B. 3. 38. *Centaurium magnum* Dod. *Pempt. 334.*

Centaurium majus, folio non dissecto C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, alterum, folio integro* J. B. 3. 41. *Centaurium magnum, alterum* Dod. *Pempt. 334.*

Centaurium foliis Cinaræ Corn. 72.

Centaurium Alpinum, luteum C. B. Pin. 117. *Prodr. 56. Centauroides folio glabro, flore flavescente* J. B. 3. 40. *Centaurium majus, luteum, Corn. 70.*

Centaurium majus, laciniatum, Africanum H. R. Par. App. *Centaurium majus, Africanum, flore aureo, odorato Breyn. Cent. 1. 72.*

Centaurium majus, alterum, laciniatum, ex Africani semine degener.

Centaurium majus, alterum laciniatum, purpurascens flore H. R. Par.

Centaurium majus, folio Helenii incano. *Rhaponticum folio Helenii incano* C. B. Pin. 117. *Centaurium majus; Rha capitatum, folio Enulæ subtus hirsuto & incano* J. B. 3. 41. *Rha capitatum, folio Enulæ, Centaurii majoris facie* Lob. *Icon. 288.*

Centaurium majus, folio Helenii angustiore. *Rhaponticum angustifolium, incanum* C. B. Pin. 117. *Centaurium sive Rhaponticum alterum, angustiore folio* J. B. 3. 41. *Rhaponticum alterum, angustifolium* Lob. *Icon. 288.*

Centaurium majus, incanum, humile, capite Pini. *Jacea montana, incana, capite Pini* C. B. Pin. 272. *Jacea montana, capite magno Strobili* J. B. 3. 30. *Chameleon non aculeatus* Lob. *Icon. 7.*

Centaurium majus, Alpinum, acaulos ferme, foliis Verbasci lanuginosis. *Lappa montana, altera, lanuginosa* C. B. Pin. 198. *Arction quorundam* Lugd. 1307.

Centaurium majus, Lusitanicum, laciniatum, lanuginosum, humilius.

Centaurium majus, Lusitanicum, Coronopi folio.

GENUS VII.

Lappæ. *Bardane.*

Tab. 256.

LAPPA est plantæ genus, flore A flosculofo, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce D squamoso, hamatoque E F ac vestibis hærente comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G pappis ut plurimum brevibus instructum H.

Lappæ species sunt.

Lappa major, Arctium Dioscoridis C. B. Pin. 198. *Personata sive Lappa major aut Bardana* J. B. 3. 570. *Personata, Lappa major, Bardana* Lob. Icon. 588. *Gloueron.*

Lappa sive Bardana major, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 147.

Lappa major, montana, capitulis tomentosis, sive Arctium Dioscoridis C. B. Pin. 198. *Personata altera, vulgaris, capitulis minus tomentosis Raii Synops. 88. Arctium montanum & Lappa minor Galeni* Lob. Icon. 587.

Lappa major, montana, capitulis minoribus, rotundioribus & magis tomentosis. *Personata altera, montana, capitulis magis tomentosis Raii Synops. 88. Personata altera, cum capitulis villosis* J. B. 3. 571.

Lappa maxima, orbis Americani, capitulo magis spinoso H. R. Par. *Lappæ peregrina seu Bardana capite reticulato* D. de Givry Joncq. Hort.

Lappa differt à Carduo capitis formâ.

Lappa, à verbo Græco λάβειν, λαμβάνω capio, quodd vestibis hæreat.

GENUS VIII.

Cnicus.

Tab. 257.

CNICUS est plantæ genus, flore A, B flosculofo, plurimis scilicet flosculis C, E constante multifidis, embryoni D, F insidentibus & calyce L. squamoso sed amplioribus foliis capitelli instar M M, N N, circumvallato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G, I pappis instructum H, K.

Cnici species sunt.

Cnicus cæruleus, asperior C. B. Pin. 378. *Carthamus sive Cnicus flore cæruleo* J. B. 3. 80. *Cnicus flore cæruleo, Cnicus alter Clusii* Lob. Icon. 19.

Cnicus perennis, cæruleus, Tingitanus H. L. Bar.

Cnicus sylvestris, hirsutior sive Carduus benedictus C. B. Pin. 378. *Carduus benedictus* J. B. 3. 75. *Dod. Pempt. 737. Chardon benit.*

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore flavescente. *Carduus pratensis, latifolius* C. B. Pin. 376. *Carduus pratensis Tragi* Lob. Icon. 11. J. B. 3. 42.

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore purpureo.

Cnicus lanceolatus, validissimis aculeis munitus. *Carduus lanceolatus, ferocior* J. B. 3. 58.

Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus* C. B. Pin. 381. *Carduus lacteus, peregrinus Camerarii* J. B. 3. 53.

Carduus lacteus, Syriacus Cam. Tab. x.

- Cnicus albis maculis notatus, flore albo. *Carduus albis maculis notatus*, *exoticus*, flore albo *H. R. Par.*
- Cnicus Atractylis lutea dictus *H. L. Bat. Atractylis lutea C. B. Pin. 379. Atractylis vera, flore luteo J. B. 3. 83. Atractylis Dod. Pempt. 736.*
- Cnicus aculeatus, purpureus, humilior. *An Atractylis flore purpureo Lugd. 1468.*
- Cnicus cæruleus, humilis, Montis Lupi *H. L. Bat. Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin. 386. Carduncellus Montis Lupi Lob. Icon. 20. J. B. 3. 92.*
- Cnicus cæruleus, humilis & mitior. *Eryngium minimum, mitius, capitulo magno H. R. Par.*
- Cnicus exiguus, capite cancellato, semine tomentoso. *Carduus parvus J. B. 3. 93.*
- Cnicus polycephalos, canescens, aculeis flavescensibus munitus. *Acarna major, caule folioso C. B. Pin. 379. Acarna similis flore purpureo, Chamaleon Salmanticensis Clusii J. B. 3. 91. Chamaleon Salmanticensis, Clus. Hist. clv.*
- Cnicus Hispanicus, arboreus, fœtidissimus
- Cnicus Hispanicus, foliis amplioribus laciniatis.
- Cnicus Hispanicus, cæruleus; Calcitrapæ folio.

G E N U S IX.

Petasites. *Petasite.*

PETASITES est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, D constante multifidis, embryoni E, F, G insidentibus, & calyce K veluti cylindræco & multiscisso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen H pappis instructum I. His notis addendum est, observante Raio, flores Petasitidis prius nasci quam folia. Tab. 258.

Petasitidis species sunt.

Petasites major & vulgaris *C. B. Pin. 197. Petasites vulgaris, rubens, rotundiori folio J. B. 3. 566. Petasites Dod. Pempt. 597. Herbe aux reins.*

Petasites minor *C. B. Pin. 197. Petasites albus, anguloso folio J. B. 3. 567. Petasites flore albo Cam. Epit. 593.*

Petasites minor, alter, Tussilaginis folio *H. R. Par. Petasites, minor, folio Tussilaginis Mor. H. R. Bles.*

Petasites minor, Alpinus, folio anguloso, crassiori.

Petasites, ut aiunt, à Petaso, ob foliorum formam & amplitudinem.

G E N U S X.

Cacalia.

CA C A L I A est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet petalis B constante quadrifariam divisis, embryoni C insidentibus & calyce D veluti Tab. 255.

452 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
cylindraceo comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E pappis instructum F, G.

Cacaliæ species sunt.

Cacalia tomentosa C. B. Pin. 198. *Prodr.* 102.

Cacalia foliis crassis, hirsutis C. B. Pin. 198. *Cacalia quibusdam* J. B. 3. 569.

Cacalia incano folio Clus. *Hist.* cxv.

Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & glabris C. B. Pin. 198. *Alterum Cacalia genus* J. B. 3. 569. *Descript. Cacalia glabro folio* Clus. *Hist.* cxv.

Cacalia Pyrenaica, Alliarîæ folio.

Cacalia Alpina, foliis utrinque denso & candidissimo tomento obsitis.

Cacalia differt à Senecione flosculis quadrifariam scissis, tum & calyce ad oram dentato.

G E N U S X I.

Elychrysum. *Immortelle.*

Tab. 259.

ELYCHRYSUM est plantæ genus, flore A, B flosculofo, plurimis scilicet flosculis C, E constante stellæ adinstar divisis, embryoni D, F insidentibus & calyce comprehensis K, I squamoso, splendido, aureo vel argenteo aut alterius insignis coloris. Embryo autem deinde abit in semen G pappis instructum H.

Elichrysi species sunt.

Elichrysum seu Stœchas citrina, angustifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia Narbonensis* J. B. 2. 154. *Stœchas Citrina* Dod. *Pempt.* 268.

Elichrysum angustissimo folio. *Stœchas Citrina, tenuifolia, altera, sive Italica* J. B. 3. 155.

Elichrysum, foliis oblongis, paucis, Stœchadis Citrinæ angustioribus C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia, tertia sive Neapolitana* J. B. 3. 155.

Elichrysum umbellatum, maritimum, Hispanicum. *Chrysocome marina, umbellata* Barr. *Icon.*

Elichrysum trifidis foliis asperiusculis, Siculum Bocc. *Mus.* Part. 2. 43. Tab. 37.

Elichrysum Siculum, foliis utrinque viridibus, flore singulari. *Helichryso sylvestri angustifolio similis, tota viridis* Bocc. *Mus.* Part. 2. 145. Tab. 109.

Elichrysum sylvestre, latifolium, flore parvo singulari. *Helichryso sylvestri flore oblongo similis* C. B. Pin. 265. *Stœchadi Citrina alteri inodora Lobelii affinis, capitulis brevioribus* J. B. 3. 157.

Elichrysum sylvestre, latifolium, flore magno, singulari. *Heliocrysum saxatile, singulari capitulo, acuto & angusto Stœchadis folio* Bocc. *Mus.* Part. 2. 142. *Heliocrysum saxatile* Ejusd. Tab. 104.

Elichrysum sylvestre, latifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Gnaphalium ad Stœchadem Citrinam accedens* J. B. 3. 160. *Chrysocome & Heliocrysos sylvestris* Lob. *Icon.* 455.

Elichrysum aquaticum, ramosum, minus, capitulis foliatis. *Gnaphalium longifolium, humile, ramosum, capitulis nigris* Raii *Hist.* 295. *Gnaphalio vulgari similis* J. B. 3. 159.

- Elichrysum spicatum. *Gnaphalium majus, angusto oblongo folio, alterum C. B. Pin. 263. Gnaphalium rectum J. B. 3. 160. Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore Lob. Icon. 482.*
- Elichrysum montanum, flore rotundiore, subpurpureo. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, subpurpureo C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, purpureum Lob. Icon. 483.*
- Elichrysum montanum, flore rotundiore, candido. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, candido C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, album Lob. Icon. 482.*
- Elichrysum montanum, flore rotundiore, suaverubente. *Gnaphalium montanum, suaverubens Lob. Icon. 483.*
- Elichrysum montanum, flore rotundiore, variegato. *Gnaphalium montanum, variegatum Eysl.*
- Elichrysum montanum longiore & folio & flore purpureo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore purpureo C. B. Pin. 263.*
- Elichrysum montanum longiore & folio & flore albo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore albo C. B. Pin. 263.*
- Elichrysum Orientale C. B. Pin. 264. *Prodr. 123. Stæchas Citrina, floris & magnitudine & colore speciosa J. B. 3. 154.*
- Elichrysum seu Stæchas Citrina latifolia C. B. Pin. 264. *Stæchas Citrina Germanica, latiore folio J. B. 3. 153. Amaranthus luteus, 1 Tabern. Icon. 387.*
- Elichrysum Germanicum, calyce ex aureo rutilante. *Chrysocome Germanica, flore ignescente sive ex aureo rutilante Breyn. Cent. 1. 145.*
- Elichrysum Germanicum, calyce sanguineo. *Chrysocome Germanica, flore sanguineo Breyn. Cent. 1. 145.*
- Elichrysum sylvestre, angustifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Stæchadi Citrina affinis, capitulis parvis, raris, squamosis, in pappos evanescentibus J. B. 3. 156. Stæchas citrina, altera Lob. Icon. 486.*
- Elichrysum Americanum, latifolium. *Gnaphalium latifolium, Americanum C. B. Pin. 263. Gnaphalium Americanum Clus. Hist. 327. J. B. 3. 162.*
- Elichrysum latifolium erectum, floribus conglobatis. *Gnaphalio Americano affinis planta, capitulis conglobatis H. R. Par.*
- Elichrysum Americanum, Lychnidis Coronariæ folio tomentoso & undulato Plum.
- Elichrysum Americanum, arborecens, Illicis cocciglandiferæ folio Plum.
- Elichrysum Africanum, lanuginosum, latifolium, calyce floris argenteo & amplissimo Oldenl.
- Elichrysum Africanum, lanuginosum, angustissimo folio, calyce floris argenteo & amplissimo Oldenl.
- Elichrysum Africanum, frutescens, Coridis folio Oldenl.
- Elichrysum Africanum, incanum, tomentosum, foliis subrotundis Oldenl.
- Elichrysum Africanum, umbellatum, odoratum, luteum Oldenl.

Elichrysum Africanum, luteum, Polii folio Oldenl.

Elichrysum Africanum, tomentosum, incanum, angustifolium, floribus rubris Oldenl.

Elichrysum arboreum, Rorismarini folio, Africanum Oldenl.

Elichrysum Africanum, Plantaginis folio. *Chrysocome Ethiophica*, *Plantaginis folio Breyn. Cent. 1. 143. Tab. 71.*

Elichrysum Africanum, foetidissimum, amplissimo folio.

Elichrysum humillimum ex Promontorio Sacro.

Elychrysum Alpinum, minimum, capillaceo folio.

G E N U S XII.

Filago. *Herbe à Coton.*

Tab. 259.

FILAGO est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, D constante stellæ adinstar divisis, embryoni C, E insidentibus & calyce H squamoso, sed nequaquam splendente aut specioso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen F pappis instructum G.

Filaginis species sunt.

Filago seu Impia Dod. Pempt. 66. *Gnaphalium Germanicum* J. B. 3. 158.

Gnaphalium vulgare, majus C. B. Pin. 263.

Filago altera Dod. Pempt. 67. *Gnaphalium majus, angusto, oblongo folio* C. B. Pin. 263.

Filago minor Ger. 641. *Gnaphalium minimum* J. B. 3. 159. *Gnaphalium minus, repens* C. B. Pin. 263.

Filago Alpina, capite folioso. *Gnaphalium Alpinum, magno flore, capite oblongo* C. B. Pin. 264. *Gnaphalium Alpinum, pulchrum* J. B. 3. 161. *Leontopodium Mathioli* Dod. Pempt. 68.

Filago maritima, capite folioso. *Gnaphalium roseum* C. B. Prodr. 122. *Gnaphalium roseum, sylvestre* C. B. Pin. 263. *Gnaphalium umbellatum, minimum* J. B. 3. 162.

Filago maritima, capite folioso, in hortis culta. *Gnaphalium roseum, hortense* C. B. Prodr. 122. Pin. 263.

Filago Lusitanica, capite folioso.

Filago vulgaris, tenuissimo folio erecta. *Gnaphalium vulgare, tenuifolium* J. B. 3. 159.

G E N U S XIII.

Conyza. *Conise.*

Tab. 259.

CONYZA est plantæ genus, flore A, F flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, D, G constante multifidis, embryoni C, E, H insidentibus, & calyce I squamoso plerumque cylindræo comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen K pappis instructum L.

Conyzae species sunt.

Conyza major, vulgaris C. B. Pin. 265. *Conyza major Mathioli, Baccharis quibusdam* J. B. 2. 1051.

- Conyza caulibus rubentibus, tenuioribus, flore luteo nudo* Bot. Monsp.
- Conyza Linariæ folio. Linaria folioso capitulo luteo, major* C. B. Pin. 213.
Heliochrysos Tragi, sive Linaria tertiâ J. B. 3. 151. *Linosyris nuperorum*
Lob. Icon. 409.
- Conyza latifolia, viscosa, suaveolens, flore aureo* è Gallo-provinciâ. *Conyza major, alato caule, foliis Primula veris longè amplioribus, graviter odoratis* Lel. Triumf. apud Fratrem 65. *Conyza Pyrenaica, foliis Primula veris* Par. Bat. *Conyza præalta, alato caule, odorata* Bocc. Mus. Part. 2. 168. *Conyza præalta, odorata, alato caule, capitulis barbatis* Baccharis Monspe-liensis emulantibus Ejusd. Tab. 121. *Floribus est nunc radiatis nunc floscu-losis; unde ad utramois Classem revocare licet.*
- Conyza Americana, Urticæ folio, flore albo. Valeriana Urticæfolia, flore albo* Corn. 20.
- Conyza Americana, Lamii folio. Eupatorium Senecionis facie, folio Lamii* Part. Bat.
- Conyza Americana, Salicis Capreæ folio, flore albo.*
- Conyza Virginiana, Halimi folio. Senecio Virginianus, arborescens* Par. Bat.
- Conyza Americana, frutescens, Cydoniæ folio* Plum.
- Conyza Americana, arborescens, lutea, folio trifido* Plum.
- Conyza Americana, arborescens, purpurea, folio Verbasci dentato* Plum.
- Conyza Americana, arborescens, purpurea, folio Verbasci undulato* Plum.
- Conyza Americana, frutescens, foliis subrotundis, nervosis, floribus spicatis. Elichryso affinis Peruana, frutescens* H. L. Bat. App.
- Conyza Africana, humilis, foliis angustioribus nervosis, floribus umbellatis. Eupatorium Indicum, flore albo* Barth. Aët. Haffn. Tom. 11. 57.
- Conyza Africana, frutescens, foliis Salviæ, odore Camphoræ. Elichryso affinis Africana, arborescens; floribus purpuro-violaceis, foliis Salvia, odore Rorismarini* H. L. Bat.
- Conyza Africana, frutescens, foliis Erucae hamatis & incanis* Oldenl.
- Conyza Africana, frutescens, foliis Rorismarini* Oldenl.
- Conyza Africana, Senecionis flore, retusis foliis* H. L. Bat. App.
- Conyza Indica Scrophulariæ folio, flore purpurascente.*
- Conyza Verbasci foliis ferratis.*
- Conyza, à voce Græca κωνὸς ↓ Culex. Conyza enim (auctore Dioscoride) Lib. 3. cap. 136. bestias fugat, culices abigit, ac pulices quoque necat.*

G E N U S X I V .

Eupatorium. Eupatoire.

EUPATORIUM est plantæ genus, flore A, D flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, E (ex quibus longa capillamenta G bifida plerumque surgunt) constante multifidis, embryoni C, F infidentibus & calyce K, L longo, teretique ac squamoso comprehensis. : Embryo autem abit deinde in semen H pappi instructum. I. Tab. 359.

Eupatorii species sunt.

Eupatorium Cannabinum C. B. Pin. 320. *Eupatorium adulterinum* J. B. 2. 1065. *Vulgare Hepatorium* Dod. Pempt. 28.

Eupatorium folio oblongo, rugoso, caule purpurascente. *Eupatoria foliis Enulae* Corn. 191.

Eupatorium folio oblongo, rugoso, ampliori, caule virescente.

Eupatorium novæ Angliæ, Urticæ foliis, floribus purpurascens, maculato caule H. L. Bat. App. *Eupatorium Urticæ foliis* Par. Bat.

Eupatorium novæ Angliæ, Betonicæ foliis villosis, flore albo Par. Bat.

Eupatorium Virginianum, foliis Salviæ longissimis, acuminatis, perfoliatum Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 6.

Eupatorium Americanum, Verbasci folio. *Eupatoria Conyzoides, Verbascofolia, seu Baccharis Americana, suaveolens* Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 1.

Eupatorium Americanum, foliis Urticæ mollibus & incanis. *Eupatoria Conyzoides, folio molli & incano, capitulis magnis, Americana, Arch-Angel Barbadosibus dicta* Pluk. Phytog. Tab. 177. fig. 3.

Eupatorium Americanum, frutescens, Atriplicis folio, flore albo Plum.

Eupatorium Americanum, Sophiæ folio, flore purpureo Plum.

Eupatorium Americanum, frutescens, Hederæ terrestris folio, flore purpurascente Plum.

Eupatorium Americanum, Petasitidis folio Plum.

Eupatorium, sive Eupatoria, à Rege Eupatore, unde regiam auctoritatem habere dicitur à Plinio.

Lib. 25. cap. 6.

GENUS XV.

Senecio. *Senecion.*

Tab. 216.

SENECIO est plantæ genus, flore A flosculofo, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce D monophyllo, cylindraco, multiscisso, postea coniformi E comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen F pappis instructum G, quo tempore calyx H I deorsum inverti solet.

Senecionis species sunt.

Senecio minor, vulgaris C. B. Pin. 131. *Senecio vulgaris sive Erigeron* J. B. 2. 1041. *Senecio sive Erigeron* Lob. Icon. 225.

Senecio Jacobææ folio Mor. H. R. Blef.

Senecio Americanus, altissimus, amplissimo folio. *Senecio Africanus, Blatteraria folio* Par. Bat.

Senecio Americanus, purpureo. cæruleo flore.

Tib. 4. cap. 97.

Senecio Latinis, Erigeron Græcis, à vocibus Ἠρι *vere*, ab ἦρ ἦρος *ver*, & γέρον *Senex*, quasi verno tempore senescens. *Atque inde etiam* (ait Dioscorides) *Erigerontis nomen Senecio apud Græcos invenit, quod vere flores capillorum ritu canescant, deflorescentes enim in pappos abeunt.*

Senecio differt à Conyza & Eupatorio calycis formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore flosculoso, semine pappis nequaquam instructo.

GENUS I.

Carthamus. *Cartame, Safran bâtard.*

CARTHAMUS est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet Tab. 258. flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce F squamoso & foliato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen D, E pappis nequaquam instructum.

Carthami speciem unicam novi.

Carthamus officinarum, flore croceo. *Carthamus sive Cnicus* J. B. 3. 79. *Cnicus sativus sive Carthamum officinarum* C. B. Pin. 378. *Cnicus vulgaris* Clus. Hist. clij.

Carthamus officinarum, flore albido. *Cnicus sativus sive Carthamum officinarum, flore albido* C. B. Pin. 378.

Carthamus à voce *Karten*, qua Mauritani hanc plantam appellant, vel potius à verbo Græco *καθαίρω* purgo, cum semen Carthami purgare existimerur,

GENUS II.

Abinthium. *Absinthe.*

ABSINTHIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, sed exiguo, plurimis scilicet Tab. 260. flosculis B, D constante multifidis, embryoni C, E insidentibus & calyce G squamoso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen F pappis nequaquam instructum. His notis addenda est totius plantæ facies.

Abinthii species sunt.

Abinthium arborescens Lob. Icon. 753. J. B. 3. 173. *Abrotanum latifolium, arborescens*, C. B. Pin. 136.

Abinthium Ponticum seu Romanum officinarum, seu Dioscoridis C. B. Pin. 138. *Abinthium vulgare, majus* J. B. 3. 168. *Abinthium latifolium* Dod. Pempt. 23. *Absinthe ordinaire.*

Abinthium Ponticum, montanum C. B. Pin. 138. *Abinthium vulgare, montanum* J. B. 3. 173. *Abinthium montanum* Cam. Epit. 453.

Abinthium Ponticum, Creticum, grati odoris C. B. Pin. 138. *Prodr.* 71.

Abinthium Ponticum, tenuifolium, incanum C. B. Pin. 138. *Abinthium Ponticum, vulgare, folio inferius albo* J. B. 3. 175. *Abinthium tenuifolium* Dod. Pempt. 24.

Abinthium Ponticum, tenuifolium, caulibus purpurascens, foliis supina parte viridioribus C. B. Pin. 139.

Abinthium Ponticum, tenuifolium, Austriacum C. B. Pin. 139. *Abinthium*

- Austriacum*, *tenuifolium* J. B. 3. 179. *Absinthium Seriphium* Dod. Pempt. 25.
- Absinthium Ponticum*, repens vel supinum C. B. Pin. 139. *Absinthium repens* Tabern. Icon. 3.
- Absinthium inspidum*, *Absinthio* vulgari simile C. B. Pin. 139. *Absinthium inspidum* J. B. 3. 173.
- Absinthium maritimum*, *Lavandulæ foliò* C. B. Pin. 139. *Absinthium maritimum*, *latifolium*, sive *Mathioli* J. B. 3. 174. *Absinthium angustifolium* Dod. Pempt. 26.
- Absinthium maritimum*, foliis superioribus in aliquot lacinias divisis C. B. 139. *Absinthii angustifolii ramulus, foliis fissis* Dod. Pempt. 26.
- Absinthium Seriphium*, *Germanicum* C. B. Pin. 139. *Absinthium Seriphium*, *Germanicum*, succulento folio, sive *Misnicum* J. B. 3. 178. *Absinthium marinum*, *Misnense* Clus. Hist. 339.
- Absinthium Seriphium*, *Belgicum* C. B. Pin. 139. J. B. 3. 178. *Absinthium Seriphium vulgo dictum* Cam. Epit. 458.
- Absinthium maritimum*, *Seriphio Belgico* simile, latiore folio, odoris grati D. Plukenet Raii Synopsf. 94.
- Absinthium Seriphium*, *Gallicum* C. B. Pin. 139. *Absinthium Seriphium*, *tenuifolium*, *marinum*, *Narbonense* J. B. 3. 177.
- Absinthium Santonicum*, *Gallicum* C. B. Pin. 139. *Santonici species majuscula & longiusculis foliolis* Cam. Epit. 457.
- Absinthium Seriphium*, *montanum*, *candidum* C. B. Pin. 139. *Absinthium Vallesianum*, *tenuifolium*, *candidum* sive *Herba alba* J. B. 3. 179. *Absinthii spurii seu externi species 1* Dod. Pempt. 26.
- Absinthium Alpinum*, *incanum* C. B. Pin. 139. Prodr. 71. *Assenzo Alpino*, ij Pon. Bald. Ital. 218.
- Absinthium Alpinum*, *candidum*, *humile* C. B. Pin. 139. Prodr. 71.
- Absinthium corymbiferum*, *annuum*. *Elichrysum foliis Abrotoni* C. B. Pin. 264. *Helichryson quorundam, folio Abrotoni* J. B. 3. 150. *Elichryson* Dod. Pempt. 267.
- Absinthium Seriphium*, *Hispanicum*, flore oblongo. *Absinthium tenuifolium*, *elegans*, ex *Hispania Turnefortii* Almag. Bot. Phytog. Tab. 1 fig. 3.
- Absinthium Seriphium*, *Hispanicum*, flore rotundiore, odore Seminis contra.
- Absinthium Halepense*, grati odoris, comâ delicatiore Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 73. fig. 2. *Absinthium Syriacum*, minus, brevioribus foliis, comâ multiplicatâ, tenuissimâ Mor Hist. Oxon. Part. 3. 8. *Absinthium tenuifolium Syriacum*, sive *Santonicum*, spurium, comâ tenuissimâ Eju'd. Sect. vj Tab. 1. fig. 9.
- Absinthium Africanum*, arborefcens, folio vermiculato, incano Oldenl.
- Ab eo genere excludi debent. *Absinthium montanum*, *Chamameli* flore magno C. B. Pin. 140. quod species est *Chamameli*. *Absinthium Alpinum*, *umbelliferum*, *latifolium* C. B. Pin. 139. ad *Ptarmicam* referendum. *Absinthium Alpinum*, *umbelliferum*, *tenuifolium* & minus C. B. Pin. 140.

Abinthium sola facie externa ab Abrotano differt ; nam utriusque generis species sunt amaræ & insipidæ , incanæ & virentes , lignosæ & herbacæ , foliisque in ampliores aut tenuiores laciniâ divisis.

Abinthium, quasi planta minimè grata, à vocibus Græcis *ψιδὸς Voluptas*, & particula privativa α.

GENUS III.

Abrotanum. *Auronne.*

ABROTANUM est plantæ genus, floribus & fructibus Absinthii, à quo sola facie externa differt.

Abrotani species sunt.

Abrotanum latifolium, inodorum C. B. Pin. 136. *Abrotanum inodorum Lob. Icon. 769.*

Abrotanum mas, angustifolium, majus C. B. Pin. 136. *Abrotonum vulgare J. B. 3. 192. Abrotonum mas Dod. Pempt. 21.*

Abrotanum mas, angustifolium, maximum C. B. Pin. 136.

Abrotanum mas, angustifolium, incanum C. B. Pin. 136. *Abrotonum mas, maximum Col. Part. 1. 54.*

Abrotanum mas, angustifolium, minus C. B. Pin. 136. *Abrotonum cum pulchris corymbis J. B. 3. 194. Abrotanum odoratum, humile, dense fruticosum Lob. Icon. 769.*

Abrotanum campestre, cauliculis albicantibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum sylvestre, inodorum, cauliculis ex viridi albicantibus Schuwenck. 5.*

Abrotanum campestri simile, Tingitanum H. L. Bat.

Abrotanum campestre, cauliculis purpurâcentibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum, cauliculis purpurâcentibus Schuwenck. 5. Artemisia tenuifolia sive leptophyllos, aliis Abrotonum sylvestre J. B. 3. 194.*

Abrotanum campestre, incanum, Carlinæ odore C. B. Pin. 136. *Prodr. 71.*

Abrotanum humile, corymbis majoribus, aureis H. R. Par.

Abrotanum Lini folio acriori & odorato. *Dracunculus hortensis C. B. Pin. 98. Dracunculus hortensis sive Tarchon J. B. 3. 148. Draso herba Dod. Pempt. 709. Estragon.*

Abrotanum Hispanicum, Absinthii Pontici folio. *Artemisia tenuifolia, 1. Clus. Hist. 227.*

Abrotanum Hispanicum, maritimum, folio crasso, splendente & rigido.

Abrotanum mas ex Surinam, molli hirsutie canescens Pluk. *Almag. Bot. Raii Hist. 1866.*

Abrotanum elatius, subincanum, foliis creberrimis, secundum caulem in mentæ formam fastigiatis Pluk. *Almag. Bot.*

Abrotanum à vocibus Græcis *ερωδὸς Mortalis*, & particula privativa α ; quasi diceret plantam immortalem, eò quòd perpetuè vireat : vel à voce Græca *ἄσπυτος non comestus*, à verbo *ερωσσω Comedo*, & particula α, quòd comedi nequeat ob saporem ingratum.

GENUS IV.

Artemisia. *Armoise.*

Tab. 260.

ARTEMISA est plantæ genus, flore H flosculofo, plurimis scilicet flosculis I constante multifidis, embryoni K insidentibus & calyce N squamoso comprehensus. Inter flosculos verò occurrunt & embryones nudi L in capillamentum M bifidum desinentes, qui perinde ac embryo K abeunt in semen Absinthii æmulum: ab Absinthio autem differt sola facie externa, nam florum discrimen oculos penè fugit.

Artemisias species sunt.

Artemisia vulgaris, major, caule & flore purpurascens C. B. Pin. 137.

Artemisia vulgaris F. B. 3. 184. *Artemisia rubra* Tabern. Icon. 7.

Artemisia vulgaris, major, caule ex viridi albicante. *Artemisia alba* Tabern. Icon. 8.

Artemisia foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Artemisia foliis variegatis* Mor. H. R. Bles.

Artemisia rubra, maritima, Mentz. Pug.

Lib. 25. cap. 7.

Artemisia nomen habet à Regina Cariæ ejusdem nominis. *Mulieres quoque hanc gloriam affectavere* (ut ait Plinius) *in quibus Artemisia uxor Mausoli adoptatâ herbâ, que antea Parthenis vocabatur. Sunt qui ab Artemide Ilihya (Diana obstetrix) cognominatam putant, quoniam privatim medeatur feminarum malis.*

GENUS V.

Santolina. *Petit Cyprés. Garderobe.*

Tab. 260.

SANTOLINA est plantæ genus, flore A flosculofo, globofo, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus, foliolis D imbricatis intermediis & calyce F squamoso quasi hemisphærico comprehensus. Embryo autem abit deinde in semen E pappis nequaquam instructum. His notis addendi sunt flores, Absinthii & Abrotani floribus majores, tum & totius plantæ facies.

Santolinæ species sunt.

Santolina foliis teretibus. *Abrotanum fœmina, foliis teretibus* C. B. Pin. 136.

Chamachyparissus F. B. 3. 133. *Polium Theophrasti & Dioscoridis & Arabum, vermiculato folio* Col. Part. 1. 54. *Abrotanum fœmina* Lob. Icon. 708.

Santolina flore majore, foliis villosis & incanis. *Abrotanum fœmina, flore majore, foliis villosis & incanis* C. B. Pin. 137. *Scirpium Dioscoridis, Abrotani fœmina facie* Lob. Icon. 754.

Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ. *Abrotanum fœmina, foliis Ericæ vel Sabinæ* C. B. Pin. 137. *Santolina* 3. Dod. Pempt. 269.

Santolina foliis Cupressi. *Abrotanum fœmina, foliis Cupressi* C. B. Pin. 137. *Santolina* 4. Dod. Pempt. 269.

Santolina repens & canescens. *Abrotanum fœmina, repens, canescens* C. B.

- Pin. 137. Santolina s. Dod. Pempt. 269.*
 Santolina foliis minus incanis. *Abrotanum fœmina, foliis minus incanis C. B.*
Pin. 137. Abrotonum fœmina ij. Clus. Hist. 341.
 Santolina foliis obscure virentibus, flore sulphurei coloris. *Abrotanum fœmina,*
viride C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, vj. Clus. Hist. 342.
 Santolina foliis obscure virentibus, flore aureo. .
 Santolina foliis Rorisimarini, major. *Abrotanum fœmina, foliis Rorisimarini,*
majus C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, iiij. Clus. Hist. 342.
 Santolina foliis Rorisimarini, minor. *Abrotanum fœmina, foliis Rorisimarini,*
minus C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, v. Clus. Hist. 342.
 Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio ampliore.
 Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio angustiore. *Elichrysum*
Africanum, inodorum, glabrum Bot. Monsp. App. Elichrysum inodorum,
glabrum, Coronopi folio, annuum Magnoli H. L. Bat.
 Santolina Hispanica, Chamæmeli folio.
 Santolina vermiculata, Cretica. *Abrotanum vermiculatum, Creticum Ciassi*
Nut. Fasc.

G E N U S V I .

Gnaphalium.

GNAPHALIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis nempe Tab. 261. flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus, foliolis D imbricatis & intermediis, & calyce squamoso quasi hemisphærico comprehensus. Embryo autem abit deinde in semen F, H, K, calyptrâ L, G, I, munitum.

Gnaphalii speciem unicam novi.

Gnaphalium maritimum C. B. *Pin. 263. Gnaphalium maritimum multis J. B.*
3. 157. Gnaphalium maritimum Clus. Hist. 329.

Gnaphalium, à voce Græca γνάφαλον *Tomentum*, quasi diceres plantam tomentosam.

G E N U S V I I .

Tanacetum. Taresse.

TANACETUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce D squamoso & quasi hemisphærico comprehensus. Embryo autem abit deinde in semen F pappi nequaquam instructum. His notis addendi sunt flores, crassi, in capitulum quoddam collecti. Tab. 261.

Tanaceti species sunt.

Tanacetum vulgare, luteum C. B. *Pin. 132. Tanacetum vulgare, flore luteo*
J. B. 3. 131. Tanacetum Millefolii foliis Lob. Icon. 749.

Tanacetum foliis crispis C. B. *Pin. 132. Tanacetum crispum, flore luteo*
J. B. 3. 132. Speciosum Tanacetum, cristatum, Anglicum Lob. Icon. 749.

Tanacetum hortense, foliis & odore Menthæ H. L. *Bat. App. Mentha hor.*

tensis, corymbifera C. B. Pin. 226. *Mentha corymbifera, sive Costus hortensis* J. B. 3. 144. Coq.

Ab eo genere excludi debent. *Tanacetum minus, album, odore Camphora sive Achillea Dioscoridis* C. B. Pin. 132. quod *Millefolii species est. Tanacetum montanum, inodorum, minore & majore flore* C. B. Pin. 132. ad *Matricariam referendum.*

GENUS VIII.

Bidens.

Tab. 262.

B I D E N S est plantæ genus, flore A plerumque flosculoso, plurimis scilicet petalis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce G comprehensivis, quandoque occurrunt & semiflosculi D E : Embryo autem abit deinde in semen F in aculeos desinens K.

Bidentis species sunt.

Bidens foliis tripartitò divisis Cæsalp. 488. *Cannabina aquatica, folio tripartitò diviso* C. B. Pin. 321. *Verbescina sive Cannabina aquatica, flore minus pulchro, elatior ac magis frequens* J. B. 2. 1073. *Hepatorium aquaticum* Dod. 595.

Bidens folio non dissecto Cæsalp. 488. *Cannabina aquatica, folio non diviso* C. B. Pin. 321. *Verbescina pulchriore flore luteo* J. B. 2. 1074. *Eupatorium Cannabinum, chrysanthemum* Tabern. Icon. 117.

Bidens Canadensis, latifolia, flore luteo. *Eupatorium Canadense, flore luteo* H. R. Par. *Chrysanthemum Cannabinum, Americanum* Mor. H. R. Bles.

Bidens Americana, flore albo, folio non dissecto.

Bidens Americana, Apii folio. *Chrysanthemum aquaticum, foliis multifidis, Cicutæ nonnihil similibus, Virginianum* H. L. B. *Chrysanthemum Virginianum, foliis Cicutæ nonnihil similibus* Par. Bat.

Bidens Indica, Hieracii folio, caule alato. *Chrysanthemum Corassavicum, alato caule* Par. Bat.

Bidens trifolia, Americana, Leucanthemi flore. *Chrysanthemum Americanum, Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore* Prodr. Par. Bat.

Bidens Americana, foliis subrotundis, bullatis. *Chrysanthemum Curassavicum, foliis Hyperici, nigris punctis notatis* Prodr. Par. Bat.

Bidens Americana, foliis oblongis, bullatis & sinuosis.

Bidens Americana, frutescens, illicis folio, flore luteo Plum.

Bidens Americana, frutescens, Sphondylii folio & facie Plum.

Bidens Americana, triphylla, Angelicæ folio, flore radiato Plum.

Bidens Americana, pentaphylla, flore radiato Plum.

Bidens, quasi planta semine bidentato.

SECTIO IV.

De herbis, flore flosculofo, flosculis in lacinias æquales divisis,
& calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Echinopus.

ECHINOPUS est plantæ genus, flore A flosculofo, globofo, plurimis Tab. 262. scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus; singuli autem flosculi calyce squamoso D donantur, thalamo G affixo. Embryo verò abit deinde in semen E in involucro F, quod floris calyx fuit, reconditum.

Echinopi species sunt.

Echinopus major J. B. 3. 69. *Carduus sphaerocephalus, latifolius, vulgaris C. B. Pin. 3 81. Carduus sphaerocephalus Dod. Pempt. 7 22.*

Echinopus major, flore candido, staminibus in medio cæruleis, *Carduus sphaerocephalus, latifolius, vulgaris, flore candido, staminibus in medio cæruleis C. B. Pin. 3 81.*

Echinopus minor J. B. 3. 72. *Ritro floribus cæruleis Lob. Icon. 8.*

Echinopus tenuifolius, violaceus. *Carduus sphaerocephalus, tenuifolius, violaceus Barr. Icon.*

Echinopus minor, flore albo.

Echinopus minor, annuus, magno capite. *Carduus sphaerocephalus, annuus, Bæticus, minor Mor. H. R. Bles. Scabiosa Carduifolia, annua Par. Bat.*

Echinopus Americanus, frutescens, ad nodos floridus, Ilicis folio, subtus argenteo Plum.

SECTIO V.

De Herbis, flore flosculofo, flosculis in lacinias inæquales ut plurimum divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Scabiosa. Scabiense.

SCABIOSA est plantæ genus, flore A, N flosculofo, plurimis scilicet Tab. 263. & 264. flosculis inæqualibus constante, calyce communi M Y comprehensis. Horum autem alii B, O, qui meditullium occupant, quadrifidi aut quinquifidi, cæteri ad oram positi C, T bilabiati sunt. Singuli, embryonis E, P, V supremæ parti coronatæ D, Q, X insident, & calyce proprio F, R, S comprehenduntur, qui deinde abit in capsulam vel simplicem G, L, vel infundibuli-

formem Z, 3, 4, semine foetam H, 1, 5, 6, coronato, 2, 6, quod prius embryo fuit.

Scabiosæ species sunt.

Scabiosa pratensis, hirsuta, quæ officinarum C. B. Pin. 269. *Scabiosa major, communior, hirsuta, folio laciniato* J. B. 3. 2. *Scabiosa arvensis sive segetalis* Tabern. Icon. 159. *Scabieuse ordinaire.*

Scabiosa major, flore ex cæruleo purpureo Tabern. Icon. 158.

Scabiosa fruticans, latifolia, alba C. B. Pin. 269. *Scabiosa ix sive astivalis* Clus. Hist. iij.

Scabiosa fruticans, latifolia, floribus ad cæruleum inclinantibus C. B. Pin. 269.

Scabiosa altissima, annua, foliis Agrimonix nonnihil similibus H. L. Bat.

Scabiosa frutescens, angustifolia, alba C. B. Pin. 270. *Scabiosa montana, calidarum regionum, major Lobelii* J. B. 3. 8. *montana Scabiosa calidarum regionum* Lob. Icon. 538.

Scabiosa angustifolia, alba, altera C. B. Pin. 270. *Scabiosa major, alba* Tabern. Icon. 163.

Scabiosa multifido folio, flore flavescente C. B. Pin. 270. *Scabiosa multifido folio, albo flore vel potius ochroleuco* J. B. 3. 8. *Scabiosa ochroleuco flore sive vij* Clus. Hist. iij.

Scabiosa alba, gemino capite C. B. Pin. 270. *Scabiosa alba, gemino trigeminove capite* Clus. Hist. iij.

Scabiosa prolifera, folio latiore C. B. Pin. 270. *Scabiosa prolifero flore* Clus. Hist. v. *Scabiosa prolifera* J. B. 3. 5.

Scabiosa prolifera, foliis Gingidii C. B. Pin. 270. Prodr. 126.

Scabiosa tenuifolia, prolifera, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa tenuifolia, minima, prior Eyst.*

Scabiosa Alpina, foliis Centaurii majoris C. B. Pin. 270. *Scabiosa Alpina, maxima* Lob. Icon. 537.

Scabiosa montana, glabra, foliis Scabiosæ vulgaris C. B. Pin. 270. *Scabiosa glabra, carnosis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo* J. B. 3. 7. *Scabiosa montana sive v* Clus. Hist. ij.

Scabiosa montana, latifolia, non laciniata, rubra, & prima C. B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia, Pannonica, purpureo flore, sen iij* Clus. Hist. ij.

Scabiosa latifolia, rubra, non laciniata, secunda C. B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia, rubro flore* J. B. 3. 9. *Scabiosa iij.* Clus. Hist. ij.

Scabiosa Virgæ pastoris folio C. B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia, peregrina* Tabern. Icon. 160.

Scabiosa argentea, angustifolia C. B. Pin. 270. Prodr. 127. *Scabiosa Graminea, argentea* J. B. 3. 12.

Scabiosa peregrina, rubra, capitulo oblongo C. B. Pin. 270. *Scabiosa rubra, peregrina, quibusdam Indica* J. B. 3. 6. *Scabiosa vj. Indica* Clus. Hist. iij.

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore carneo H. R. Par.

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore variegato H. R. Par.

- Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, nigricante, odore Zibethi C. B. Pin. 270. *Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore atro-purpureo H. R. Par.*
- Scabiosa Indica, prolifera H. Edinb.
- Scabiosa Lusitanica, Indicæ similis.
- Scabiosa capitulo globofo, major C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, vulgaris J. B. 3. Scabiosa v. Cluf. Hist. ij.*
- Scabiosa capitulo globofo, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, iv. Tabern. Icon. 162.*
- Scabiosa minor j, ij, iij Tabern. Icon. 160. & 161.
- Scabiosa minor, capitulo odoro, globofo C. B. Pin. 271. *Scabiosa parva, odorato flore, foliis maculis infæctis J. B. 3. 6. Phyteuma minus, Scabiosa parva, floribus Ocimi laciniatis atque odoris Col. Phytob. 32.*
- Scabiosa stellata, Hispanica, ampliffimo folio.
- Scabiosa stellata, folio laciniato, major C. B. Pin. 271. *Scabiosa major, cum pulchro semine J. B. 3. 9. Scabiosa major, Hispanica sive 1. Cluf. Hist. j.*
- Scabiosa stellata, folio laciniato, minor, sive maritima C. B. Pin. 271. *Scabiosa minor, Hispanica, sive ij. Cluf. Hist. j.*
- Scabiosa stellata, minima C. B. Pin. 271. *Prodr. 126. Scabiosa cum pulchro semine, minor J. B. 3. 7. Phyteuma Col. Phytob. 98.*
- Scabiosa stellata, folio non dissecto C. B. Pin. 271. *Scabiosa fruticosa, folio non dissecto, peregrina J. B. 3. 11. Scabiosa peregrina Lob. Icon. 540.*
- Scabiosa stellata, annua, prolifera A. R. Par. 109.
- Scabiosa Sicula, Cardiacæ folio. *Scabiosa Calatanixætenfis, minor, folio palmato seu Cardiacæ, incarnato flore H. Cathol.*
- Scabiosa montana, fruticosa, reclinata, Achilleæ nascentis foliis H. Cathol.
- Scabiosa Sicula, fruticans, Laureolæ folio subtus incano. *Scabiosa Cophanensis, fruticans, cerulea, Laureolæ folio crasso, rotundo, lucido, molli, subtus incano H. Cathol.*
- Scabiosa frutescens, foliis Leucocii hortensis H. Cathol.
- Scabiosa Panormitana, purpurea, folio angusto, ad nervum usque laciniato, umbellatim prolifera H. Cathol.
- Scabiosa Nebrodensis, Succisæ hirsutæ laciniatæ foliis, flore carneo H. Cathol.
- Scabiosa Africana, arborescens, maxima, foliis rugosis & crenatis integris, major Prodr. Par. Bat.
- Scabiosa maritima, parva J. B. 3. 7.
- Scabiosa foliis dissectis, flore amplo, calyce membranaceo, semine lanuginoso Mor. H. R. Blef.
- Scabiosa minima, annua, erecta, semine anguloso Mor. H. R. Blef.
- Scabiosa annua, integrifolia sive foliis Bellidis Bot. Mønsp.
- Scabiosa Pyrenaica, cinerea, villosa, magno flore.
- Scabiosa Gramineis foliis glabris Mor. H. R. Blef.
- Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, supina Ejusd. Tab. 6.*

Scabiosa folio integro, hirsuto. *Succisa hirsuta* C. B. Pin. 269. *Succisa sive Morsus diaboli* F. B. 3. 11. Dod. Pempt. 124. Remors, Mors du diable.

Scabiosa folio integro, glabro, flore cæruleo. *Succisa glabra* C. B. Pin. 269. *Prioris varietas.*

Scabiosa folio integro, flore albo. *Succisa glabra, floribus albis* C. B. Pin. 269.

Scabiosa folio integro, flore incarnato. *Succisa glabra, floribus incarnatis* C. B. Pin. 269.

Scabiosa folio integro, flore cæruleo, prolifero. *Succisa Alpina, flore prolifero, cæruleo* H. R. Par.

Scabiosa Fraxinellæ foliis.

Scabiosa à Scabic, quam sanare existimatur, nomen habet.

GENUS II.

Dipsacus. *Chardon à Bonnetier.*

DIPSACUS est plantæ genus, flore flosculoſo, flosculis ſcilicet in capitulum quoddam collectis favi æmulum: capitulum autem A componitur ex plurimis foliis B imbricatis, squamarum inſtar poſitis, & axi medio affixis, è quorum alis ſurgunt flosculi C multifidi, embryonis D parti ſupremæ coronatæ E incidentes, & abeuntes deinde in ſemen F plerumque ſtriatum.

Dipsaci ſpecies ſunt.

Dipsacus fativus C. B. Pin. 385. F. B. 3. 73. *Carduus fullonum ſive Dipsacus fativus* Lob. Icon 17.

Dipsacus ſylveſtris aut Virga Paſtoris major C. B. Pin. 385. *Dipsacus ſylveſtris ſive Labrum Veneris* F. B. 3. 74. *Labrum Veneris* Lob. Icon. 18.

Dipsacus folio laciniato C. B. Pin. 385. F. B. 3. 75. *Dipsacus ij Tabern.* Icon.

Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus, glaber, exoticus, Scabioſæ foliis, pyriformi capitulo Bocc. Muſ. Par. 3. 63. *Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus & triphyllus* Ejuſd. Tab. 52.

Dipsacus Indicus, maximus, pluribus capitulis racematim diſpoſitis Ambroſ. 201.

Dipsacus quaſi ſitiens à verbo Græco Διψάω *Sitio*: Propter concavos ſinus (ut ait Dioſcorides) qua parte bina folia ad geniculum copulantur, quibus aquas exore & imbribus in ſe colligunt: unde & Dipsaci quaſi ſitientis nomen traxit.

GENUS III.

Globularia. *Globulaire.*

GLOBULARIA est plantæ genus, flore flosculoſo A, plurimis ſcilicet flosculis B conſtante, unilabiatis, multifiſſis & calice proprio D comphehenſis, è cujus fundo ſurgit piſtillum E flosculi parti inferiori C adinſtar clavi inſixum, quod deinde abit in ſemen G in capsula H, quæ flosculi calyx fuit, reconditum. Capsulæ autem illæ inſident placentæ F I quæ medittullium occupat calycis communis L.

Globulariæ species sunt.

Globularia vulgaris. *Bellis carulea, caule folioso C. B. Pin. 262. Aphyllanthes Anquillara sive Globularia Bellidi similis J. B. 3. 13. Bellis carulea, Globularia Monspeliensium Adv. 199.*

Globularia Pyrenaica, folio oblongo, caule nudo. *Bellis, carulea, caule nudo C. B. Pin. 262. Aphyllanthes iij Lugd. 864.*

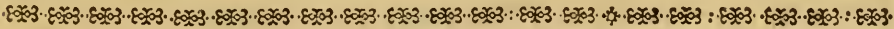
Globularia montana, humillima, repens. *Bellis carulea, montana, frutescens C. B. Pin. 262. Scabiosa x sive repens Clus. Hist. v.*

Globularia fruticosa, Myrti folio tridentato. *Thymalea foliis acutis, capitulo Succisa, sive Alypum Monspeliensium C. B. Pin. 463. Alypum Monspelianum, sive frutex terribilis J. B. 1. 598. Hippoglossum Valentinum Clus. Hist. 90.*

Globularia Africana, frutescens, Thymelææ folio lanuginoso. *An Frutex Ethiopicus, conifer, foliis Cneori, Salici amulus Breyn. Cent. 1. 21?*

Globularia spinosa. *Bellis spinosa, flore globofo C. B. Prodr. 121. Bellis carulea, spinosa C. B. Pin. 262.*

Globularia Alpina, minima, Origani folio.

CLASSIS XIII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore Semiflosculofo.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS AB (ut jam diximus) componitur *Tab. 2. 52.* ex plurimis semiflosculis in orbem vel unicum vel multiplicem positis, eodemque calyce OP, qui per maturitatem sæpe invertitur *, comprehensus. Semiflosculi autem C, D sunt petala, infernâ parte fistulosa, mediâ verò & supremâ plana, ac velut in linguam producta, foliis intermediis R nonnunquam ab invicem sejuncta, insidentque tenero fructui sive embryoni KN, è quo prodit capillamentum bicornè IM ultra vaginam G quinque fulcris H innixam, sæpe protentum. Embryones autem fundum Q calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in semen nunc pappis instructum ST, nunc papporum expers V, modò coronatum XZ, quandoque foliatum &.

S E C T I O I.

De Herbis , flore semiflosculoso , semine pappis instructo.

G E N U S I.

Dens Leonis. *Dent de Lion.*

DENS LEONIS est plantæ genus , flore A semiflosculoso , plurimis scilicet semiflosculis B D constante, embryoni C E insidentibus & calyce H comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen I pappis K instructum, in capitulum L globosum collectum & thalamo M affixum. His addendum est flores innasce pediculis plerumque fistulosis N , sed non ramosis.

Dentis Leonis species sunt.

Dens Leonis montanus, glaber, caule cubitali, folioso, flore magno Raii Hist.

244.

Dens Leonis latiore folio C. B. Pin. 126. *Hedynois*, sive *Dens Leonis Fuchsi*J. B. 2. 1035. *Dens Leonis* Dod. *Pempt.* 636. *Pissenlit.*

Dens Leonis amplissimo folio.

Dens Leonis angustiore folio C. B. Pin. 126. *Aphaca angustioris folii Casalp.* 508.Dens Leonis latiore & rotundiore folio Bot. Monsp. *Hieracium Narbonense, rotundifolium, caule aphylo* J. B. 2. 1037.Dens Leonis Asphodeli bulbulis C. B. Pin. 126. *Chondrilla altera Dioscoridis Monspeliensium*, *Dens Leonis Asphodeli vel Leucacantha bulbulis* Lob: *Icon.* 232.Dens Leonis tenuissimo folio C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62. *Hieracium fœtidum*, *iiij Col. Part.* 2. 31.Dens Leonis minor, aspero folio C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62.Dens Leonis minor, foliis radiatis C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62.Dens Leonis tuberosâ radice. *Chondrilla bulbosa*, sive *Chondrilla* 2. *Dioscoridis* C. B. Pin. 130. *Cichorium bulbosum* J. B. 2. 1038. *Chondrilla pusilla, marina, lutea, bulbosa, an Dioscoridis radice rotundâ, orbiculatâ Strongyle & an Theophrasti Cichorium Perdicionve* Lob. *Icon.* 230.Dens Leonis foliis canescentibus, villosis. *Hieracium montanum, Dentis Leonis folio incano, vel laciniatum, lanuginoso folio* C. B. Pin. 128. *Hieracium montanum, laciniato folio lanuginoso Clusio* J. B. 2. 1037. *Hieracium folio Hed. pnoidis Clus. Hist.* cxlij.Dens Leonis foliis hirsutis & asperis H. R. Monsp. *Hieracium caule aphylo, hirsutum* J. B. 2. 1037.Dens Leonis foliis hirsutis & asperis, saxatilis. *Hieracium Dentis Leonis folio, hirsutie asperum, minus laciniatum* C. B. Pin. 127. *Hieracium montanum, saxatile* Col. *Part.* 1. 243.

- Dens Leonis foliis minimis, hirsutis & asperis. *Hieracium parvum*, *hirtum*, *caule aphylo, crispum ubi siccatum* J. B. 2. 1038.
- Dens Leonis montanus, angustifolius Raii Sinops. 76. *Hieracium montanum*, *angustifolium*, *nonnihil incanum*. C. B. Pin. 129. *Hieracium 6*, *montanum* Clus. Hist. cxlj.
- Dens Leonis montanus, lanuginosus, parvo flore. *Hieracium montanum*, *lanuginosum*, *laciniatum, parvo flore* C. B. Pin. 129. Prod. 66.
- Dens Leonis Alpinus, minimus, Pilosellæ folio. *Hieracium pumilum*. ij Col. Part. 2. 30.
- Dens Leonis Alpinus, minimus, glaber. *Hieracium pumilum*, *iiij Col. Part. 2. 31.*
- Dens Leonis minimus, asper. *Hieracium pumilum*, *saxatile, asperum, radice præmorsa* C. B. Prodr. 66.
- Dens Leonis Gadensis Park. Theat. 781. *Dens Leonis minimus* C. B. Pin. 126.
- Dens Leonis, qui Pilosella officinarum. *Pilosella major, repens hirsuta* C. B. Pin. 262. *Pilosella Auricula muris* Tabern. Icon. 196. *Pilosella majori flore sive vulgaris, repens* J. B. 2. 1039.
- Dens Leonis qui Pilosella folio minus villoso. *Pilosella major, repens, minus hirsuta* C. B. Pin. 262. *Pilosella major* Cam. Epit. 709. *Pilosella minor, folio angustiore, minus piloso, repens* J. B. 2. 1040.
- Dens Leonis à foliorum formâ, quæ Leonis maxillam dentibus suis instructam æmulari existimatur.

GENUS II.

Hieracium.

HIERACIUM est plantæ genus, flore A semiflosculo plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & Calyce D comprehensis, Embryo autem abit deinde in semen E pappis instructuum F, & in capitulum G collectum. His addendi sunt caules ramosi & facies quædam propria qua à Scorzonera, aliisque similibus Hieracium differt. Tab. 267.

Hieracii species sunt.

- Hieracium majus, erectum, angustifolium, caule lævi* C. B. Pin. 127. *Hieracium majus Dioscoridis* Tabern. Icon. 180.
- Hieracium Dentis Leonis folio, flore suaverubente* C. B. Pin. 127. *Hieracium Apulum, flore suaverubente* Col. Part. 1. 242.
- Hieracium Amygdalas amaras olens, seu odore Apuli suave. rubentis* H. R. Par. *Hieracium parvo flore, luteo, Apuli flore suaverubenti odore æmulum* H. R. Bles. *Hieracium foliis Cichorii sylvestris odore Castorei* Bot. Monsp.
- Hieracium luteum, hirsutum* J. B. 2. 1024.
- Hieracium Erucæfolium, hirsutum* J. B. 2. 1025.
- Hieracium maximum, Erucæ folio.*
- Hieracium asperum, majori flore in limitibus agrorum* J. B. 2. 1029. *Cichorium montanum, angustifolium, hirsutie asperum* C. B. Pin. 126. *Hieracium Intybaceum, asperum* Tabern. Icon. 184.

- Hieracium Dentis Leonis folio obtuso, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium macrocaulon*, *Junceum sive minus*, primum Dodonæo J. B. 2. 1031. *Hieracium longius radiculatum* Lob. Icon. 238.
- Hieracium Dentis Leonis folio, bulbosum C. B. Pin. 127. Prodr. 68. *Hieracium Intybaceum* Tabern. Icon. 183.
- Hieracium Dentis Leonis folio, subhirsutum, dulce. *Cichorium sylvestre*, alterum ἀπρις Col. Part. 1. 236. *Sonchus latifolius*, leviter hirsutus C. B. Pin. 124.
- Hieracium minus, glabrum, foliis eleganter virentibus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus*, *glabrum* C. B. Prodr. 63.
- Hieracium Dentis Leonis folio, floribus parvis C. B. Pin. 127. Prodr. 63.
- Hieracium minus, Dentis Leonis folio subsæpero C. B. Pin. 127. *Hypochoeris*, *Porcellia* Tabern. Icon. 179.
- Hieracium minus, Dentis Leonis folio oblongo, glabro C. B. Pin. 127. *Hieracii parva species*, *Hyoseris angustifolia*, *aspera* J. B. 2. 1025. *Hyoseris angustifolia* Tabern. Icon. 180.
- Hieracium minus, flore ex albo carneo C. B. Pin. 127. *Hieracium parvum Creticum* Clus. Hist. App. 1. cclx.
- Hieracium maximum, Chondrillæ folio, asperum C. B. Pin. 127. *Hieracium, maximum, asperum, Chondrilla folio* Prodr. 64.
- Hieracium Chondrillæ folio, hirsutum C. B. Pin. 127. *Hieracium foliis & facie Chondrillæ* Lob. Icon. 239.
- Hieracium Chondrillæ folio glabro, radice succisâ, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, præmorsâ radice sive Fuchsii* J. B. 2. 1031. *Hieracium minus, præmorsa radice* Lob. Icon. 237.
- Hieracium Chondrillæ folio, glabrum C. B. Pin. 127. *Hieracium Aphacoides* Tabern. Icon. 182.
- Hieracium foliis Coronopi C. B. Pin. 128. *Hieracium nigrum* Tabern. Icon. 181.
- Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti C. B. Pin. 128. *Hieracium capitulis Cardui Benedicti, maximum, Buglossum Echioides quibusdam* J. B. 2. 1028. *Buglossum Echioides, luteum, Hieracio cognatum* Lob. Icon. 577.
- Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti, majus, Arabicum, folio sinuato H. Edinb.
- Hieracium magnum Dalechampii Lugd. 569. *Hedypnois Monspessulana, sive Dens Leonis Monspessulana* J. B. 2. 1036. *Chondrilla foliis Cichorei tomentosis* C. B. Pin. 103.
- Hieracium villosum, *Sonchus lanatus* Dalechamptio dictum Raii Hist. 231. *Sonchus villosus, luteus, major* C. B. Pin. 124. *Sonchus lanatus Dalechamptii* Lugd. 1116.
- Hieracium villosum, *Chondrilla prior Dioscoridis legitima* Clusio dictum. *Chondrilla prior Dioscoridis legitima* Clus. Hist. cxliij.
- Hieracium Intybaceum, flore luteo C. B. Pin. 128. Prodr. 64.

- Hieracium Intybaceum, flore magno, albido C. B. Pin. 128. Prodr. 64.
- Hieracium murorum, folio pilosissimo C. B. Pin. 129. *Pilosella major quibusdam, aliis Pulmonaria flore luteo* J. B. 2. 1033. *Pulmonaria Gallica sive aurea Tabern. Icon. 194.*
- Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum C. B. Pin. 129. *Pulmonaria Gallica, famina Tabern. Icon. 195. Pilosella majoris sive Pulmonaria lutea species magis laciniata* J. B. 2. 1034.
- Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum, folio angustiore C. B. Pin. 129. *Pilosella majoris sive Pulmonaria lutea species angustifolia* J. B. 2. 1034. *Pulmonaria Gallica tenuifolia Tabern. Icon. 195.*
- Hieracium murorum, folio minus piloso, non maculato H. R. Par. *Hieracium Pulmonaria non maculata dictum, foliis indiffectis* Mor. H. R. Bles.
- Hieracium murorum, angustifolium, non sinuatum C. B. Pin. 129. Prodr. 67.
- Hieracium angustifolium, glabrum seu *Pilosella major*, glabra Mor. H. R. Bles.
- Hieracium profundè sinuatum, pubescens C. B. Pin. 129. Prodr. 67.
- Hieracium montanum, tomentosum Mor. H. R. Bles.
- Hieracium *Pilosellæ* folio, erectum, majus. *Pilosella major, erecta* C. B. Pin. 262. *Pilosella minori flore hirsutior & elatior, non repens* J. B. 2. 1040. *Pilosella major, altera Tabern. Icon. 197.*
- Hieracium villosum, Americanum, *Pulmonariæ Gallorum* facie Plum.
- Hieracium *Pilosellæ* folio, erectum, minus. *Pilosella major, erecta, altera* C. B. Pin. 262. *Pilosella major, 1. Tabern. Icon. 196.*
- Hieracium montanum, umbellatum, angustifolium. *Pilosella major, umbellifera μακρόκουλός, montana & pratensis* Col. Part. 1. 248.
- Hieracium hortense, floribus atropurpureis C. B. Pin. 128. *Auricula muris Hispanica, aliis Hieracium Pannonicum, flore saturatè croceo* J. B. 2. 1040. *Hieracium peregrinum, Phlomisoides Eyst. Pilosella Indica* Corn. 209.
- Hieracium ramosum, magno flore C. B. Pin. 128. Prodr. 65.
- Hieracium folio *Statice*, caule foliato. *Chondrilla folio non dissecto, caule foliato* J. B. 2. 1041.
- Hieracium folio *Statice*, caule nudo. *Chondrilla folio non dissecto, caule nudo* J. B. 2. 1041.
- Hieracium *Cichoroides, vesicarium* Raii Hist. 235. *Cichorium pratense, hirsutum, vesicarium* C. B. Pin. 126. *Cichorium sylvestre, vesicarium, pratense* Col. Part. 1. 238.
- Hieracium Siculum, *Bursæ pastoris* foliis Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 112.
- Hieracium luteum, glabrum seu minus hirsutum J. B. 2. *Cichorium pratense, luteum, levius* C. B. Pin. 126.
- Hieracium montanum, latifolium, glabrum, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium montanum, majus, latifolium* J. B. 2. 1032. *Tabern. Icon. 186.*
- Hieracium montanum, latifolium, glabrum, minus C. B. Pin. 129. *Hieracium latifolium, glabrum, ex valle Griesbachiana* J. B. 2. 1033. *Hiera-*

- cium montanum, latifolium, minus Tabern. Icon. 186.*
 Hieracium montanum, Rapifolium C. B. Pin. 128. *Prodr. 65.*
 Hieracium Alpinum, asperum, Conyzæ facie C. B. Pin. 128. *Hieracium latifolium, montanum, Genevense, foliis Conyzæ majoris Monspeffulana J. B. 2. 1026. Hieracium Britannicum, iij. Clus. Hist. cxl.*
 Hieracium Alpinum, latifolium, hirsutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1 Clusio, Pilosellæ majori sive Pulmonariæ luteæ accedens, non maculatum. J. B. 2. 1026. Hieracium Phlo-moides Tabern. Icon. 184.*
 Hieracium Alpinum, latifolium, maculatum, hirsutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1 Clusio, Pilosellæ majori sive Pulmonariæ luteæ accedens, maculatum J. B. 2. 1026. Hieracium 1, latifolium Clus. Hist. cxxxix.*
 Hieracium Alpinum, latifolium, villosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Hieracium Alpinum, hirsuto folio 5 Clusii quodammodo incano J. B. 2. 1027. Hieracium v, villosum Clus. Hist. cxlj.*
 Hieracium Alpinum, pumilum, Chondrillæ folio C. B. Pin. 129. *Prodr. 64.*
 Hieracium fruticosum, latifolium, foliis dentatis, glabrum C. B. Pin. 129. *Hieracium majus, latifolium, Pannonicum, 2 Clusii J. B. 2. 1027. Hieracium majus, latifolium, ij Clus. Hist. cxl.*
 Hieracium fruticosum, latifolium, hirsutum C. B. Pin. 129. *Hieracii Sabaudi varietas 1, Erinus quibusdam Mathioli dicta J. B. 2. 1030. Hieracium frutescens, latifolium polyanthos Eyst.*
 Hieracium fruticosum, hirsutum, foliis multò longioribus, angustioribus, parum dentatis & molli lanugine pubescentibus C. B. Pin. 129.
 Hieracium fruticosum, subrotundo folio C. B. Pin. 129.
 Hieracium fruticosum, angustifolium, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium re-ctum, rigidum, quibusdam Sabaudum J. B. 2. 1030. Hieracium primum Dod. Pempt 6 38.*
 Hieracium fruticosum, minus C. B. Pin. 129.
 Hieracium fruticosum, angustissimo incano folio H. L. Bar.
 Hieracium Pyrenaicum, Verbasci folio tomentosum Scol. Bot.
 Hieracium Pyrenaicum, altissimum, foliis & facie Doronici 3 Austriaci Clusii.
 Hieracium Pyrenaicum, Lampanæ Dodonæi foliis Schol. Bot.
 Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, hirsutius Schol. Bot.
 Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, minus hirsutum Schol. Bot.
 Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, latifolium Schol. Bot.
 Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, angustifolium Schol. Bot.
 Hieracium Pyrenaicum, rotundifolium, amplexicaule.
 Hieracium Pyrenaicum, longifolium, amplexicaule.
 Hieracium Pyrenaicum, Dentis Leonis folio latissimo.
 Hieracium Alpinum, humile, Doronici folio Schol. Bot.
 Hieracium Alpinum, Scorzonæræ folio.

Hieracium humilius, Lusitanicum, tomentosum.

Hieracium, quasi Accipitrina, à voce Græca ἰέραξ *Accipiter*, quoniam (ut *Lib. 20. cap. 9.* ait Plinius) Accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo, obscuritatem, cum sensere, discutunt.

GENUS III.

Lactuca. *Laitüë.*

LACTUCA est plantæ genus, flore semiflosculo A D, plurimis scilicet *Tab. 267.* semiflosculis B E constante, embryoni C, F insidentibus & calyce G, H squamoso, oblongo, tenui comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen I pappis instructum K. His addi debet totius plantæ facies.

Lactucæ species sunt.

Lactuca sativa C. B. Pin. 122. *Lactuca sativa, vulgaris, non capitata* J. B. 2. 997. *Lactuca sativa, folio Scariolæ* Lob. Icon. 241.

Lactuca foliis Endiviæ C. B. Pin. 122. *Lactuca Intybacea* Tabern. Icon. 423.

Lactuca maculosa C. B. Pin. 123. *Lactuca fusci ac veluti purpurei coloris* Dod. *Pempt. 644.*

Lactuca sativa, maxima, Austriaca, capitata, variegata. *Lactuca Caryophyllacea* vulgò H. L. Bat.

Lactuca Romana, longa, dulcis J. B. 2. 998. *Lactuca folio obscurius virente, semine nigro* C. B. Pin. 123. *Lactuca folio obscurius virente* Dod. *Pempt. 644.*

Lactuca crispa, laciniata J. B. 2. 999. *Lactuca crispa* C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa, non capitata* Lob. Icon. 242.

Lactuca crispa, altera C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa & tenuiter dissecta* J. B. 2. 999. *Lactuca crispa, ij* Tabern. Icon. 423.

Lactuca folio oblongo, acuto C. B. Pin. 123. *Prodr. 60. Lactuca longo & valde angusto folio* J. B. 2. 999.

Lactuca capitata C. B. Pin. 123. *Lactuca sativa, vulgaris, capitata* J. B. 2. 997. *Lactuca sativa, sessilis sive capitata* Lob. Icon. 242.

Lactuca capitata, maxima, obscurè virens H. Amstel in 12.

Lactuca sylvestris, costâ spinosâ C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris sive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso* J. B. 2. 1003. *Lactuca sylvestris* Dod. *Pempt. 646.*

Lactuca sylvestris, Italica costâ spinosâ, sanguineis maculis aspersa Par. Bat. *Lactuca maxima, Italica, sanguineis maculis aspersa* Flor. Bat.

Lactuca sylvestris, odore viroso C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris, lato folio, succo viroso* J. B. 2. 1002.

Lactuca viscosa, caule foliis obducto. *Chondrilla viscosa, caule foliis obducto* C. B. Pin. 130. *Chondrilla viscosa, Campoclarensis, caule κλημιδοφόρος* Col. *Part. 1. 240.*

Lactuca perennis, humilior, flore cæruleo. *Chondrilla cærulea, altera, Cichorii sylvestris folio* C. B. Pin. 130. *Chondrilla vel Chondrilla cærulea* J. B. 2. 1019. *Condrilla cærulea* Tabern. Icon. 176.

- Lactuca perennis, humilior, flore albo. *Chondrilla altera*, *Cichorii sylvestris folio*, flore albo C. B. Pin. 130.
- Lactuca sylvestris, angusto laciniato folio Bot. Monsp. App.
- Lactuca Hispanica, maritima, fruticosa, spinosa. *Sonchus fruticosus*, *petraeus*, *Africanus*, *spinosus* Park. Theat. 804.
- Lactuca montana, Dentis Leonis folio. *Sonchus levis*, *laciniatus*, *luteus*, *minor* C. B. Pin. 124. *Sonchus montanus*, *levis*, *laciniatus*, *minor* C. B. Prodr. 61.
- Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore cæruleo. *Sonchus levis*, *laciniatus*, *cæruleus*, vel *Sonchus Alpinus*, *cæruleus* C. B. Pin. 124. *Sonchus cæruleus*, *latifolius* J. B. 2. 1005. *Sonchus levis*, *quartus*, flore cæruleo Tabern. Icon. 191.
- Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore albo. *Sonchus levis*, *laciniatus*, *albus*, vel *Sonchus Alpinus*, *albus* C. B. Pin. 124. *Intibus πλατύφυλλος*, *Harcynica*, flore prorsus candido Thal. 63.
- Lactuca Canadensis, altissima, latifolia, flore leucophæo.
- Lactuca Canadensis, altissima, angustifolia, flore pallidè luteo.
- Lactuca vel à lactis copiâ, qua abundat vel ob lactis copiam, quam nutricibus afferre existimatur.

GENUS IV.

Sonchus. Laitron.

Tab. 268.

SONCHUS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce crasso D comprehensis, qui per maturitatem conicus E ferè evadit. Embryo autem abit deinde in semen G pappis instructum H, thalamoque F affixum.

Sonchi species sunt.

- Sonchus asper*, non laciniatus C. B. Pin. 123. *Sonchus minus lacinosus*, *asperior sive spinosior* J. B. 2. 1014. *Sonchus levis*, *tenerior* Lob. Icon. 235.
- Sonchus asper*, laciniatus, folio Dentis Leonis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus*, *spinosus* J. B. 2. 1016. *Sonchus aspera* Math. 496.
- Sonchus asper*, non laciniatus, Diplaci vel Lactucæ foliis C. B. Pin. 124. *Andryala major Dalechampii* Lugd. 563.
- Sonchus asper*, laciniatus, Creticus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 60. *Chondrilla Cretica nomine missa*, *semine crispo* J. B. 2. 1022.
- Sonchus asper*, *arborescens* C. B. Pin. 124. *Edit.* 2. *Hieracium arborescens*, *palustre Ejusd.* Pin. 127. *Edit.* 1. *Sonchus levior*, *Austriacus* v, *altissimus* Clus. Hist. cxlvij.
- Sonchus repens*, multis *Hieracium majus* J. B. 2. 1017. *Hieracium majus*, *folio Sonchi vel Hieracium Sonchites* C. B. Pin. 126. *Hieracium majus* Lob. Icon. 237.
- Sonchus lævis*, laciniatus, latifolius C. B. Pin. 124. *Sonchus minus lacinosus*, *mitior*, *sive minus spinosus* J. B. 2. 1014. *Sonchus levis* Dod. Pempt. 643.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore niveo C. B. Pin. 124. *Sonchus lævis, tertius, flore niveo Tabern. Icon. 191.*

Sonchus lævis, in plurimas & tenuissimas lacinias divisus C. B. Pin. 124. *Prodr. 61. Chondrilla lutea J. B. 2. 1020.*

Sonchus lævis, minor, paucioribus laciniis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, non spinosus J. B. 2. 1016. Sonchus lævis, latifolius Tabern. Icon. 190.*

Sonchus lævis, angustifolius C. B. Pin. 124. *Sonchis affinis Terracrepola J. B. 2. 1018. & Chondrillis affinis quædam laciniata an Trinciatella J. B. 2. 1021. Sonchus lævis Mathioli Lob. Icon. 236.*

Sonchus angustifolius, maritimus C. B. Pin. 124. *Prodr. 61.*

Sonchus Tingitanus, Papaveris folio. *Chondrilla Tingitana, floribus luteis, Papaveris hortensis folio H. L. Bat. App.*

G E N U S V.

Chondrilla. Condriile.

CHONDRILLA est plantæ genus, flore semiflosculo A, plurimis scilicet ^{Tab. 261.} semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce F veluti tubulato ac cylindriciformi comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen D pappis instructum E.

Chondrillæ species sunt.

Chondrilla Juncea, viscosa, arvensis, quæ prima Dioscoridis C. B. Pin. 130. *Chondrilla Juncea, viminea, arvensis Tabern. Icon. 178. Chondrilla viminea J. B. 2. 1021.*

Chondrilla Hieracii folio, annua. *Hieracium pulchrum J. B. 2. 1025. Hieracium montanum, alterum, λεπτομακρόκαυλον Col. Part. 1. 248.*

Chondrilla Sonchi folio, flore luteo-pallescente. *Sonchus lævis, laciniatus muralis, parvis floribus C. B. Pin. 124. Lactuca sylvestris, murorum, flore luteo J. B. 2. 1004. Sonchus sylvaticus, iiij. Tabern. Icon. 194.*

Chondrilla Sonchi folio, flore purpurascente, major. *Lactuca montana, purpureo-carulea, major C. B. Pin. 123. Lactuca sylvatica, purpurea J. B. 2. 1005. Sonchus montanus, purpureus, τετραπέταλον Col. Part. 1. 244.*

Chondrilla Sonchi folio, flore purpurascente, minor. *Lactuca montana, purpureo-carulea, minor C. B. Pin. 123. Sonchus levior, Pannonicus, iv, purpureo flore Clus. Hist. cxlvij.*

Chondrilla, à voce Græca χόνδρος, *Grumus*, quasi diceretur planta, in qua grumi ^{Lib. 2. cap. 161.} concresecunt. Circa enim ipsos ramulos (ut ait Dioscorides) gummi reperitur Mastiches simile, Fabæ magnitudine, quod quidem cum Myrrha tritum & in linteo Olivæ instar appositum menses trahit.

Chondrilla differt à Soncho cæterisque calycis formâ.

GENUS VI.

Zacantha.

Tab. 269.

ZACINTHA est plantæ genus, flore semiflosculoso A, plurimis scilicet semiflosculis B constante embryoni C insidentibus & calyce D squamoso comprehensis. Calyx autem deinde abit in capitulum quoddam E striatum, cujus singulæ partes F ceu capsulæ semine turgescunt G pappis instructo H.

Zacanthæ speciem unicam novi.

Zacantha sive Cichorium verrucarium Math. 505. *Chondrilla verrucaria, foliis Cichorii viridibus* C. B. Pin. 130. *Cichorium verrucosum sive Zacantha Hieraciis adnumerandum* J. B. 2. 1013.

Zacantha, ab Insula Zacintho, in qua abundare dicitur.

GENUS VII.

Scorzonera. Scorsonere.

Tab. 269.

SCORZONERA est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D oblongo ac squamoso comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H cortice G seu involucreo plerumque obductum & pappis instructum E F.

Scorzoneræ species sunt.

Scorzonera latifolia, sinuata C. B. Pin. 275. *Tragopogon Hispanicus sive Escorzonera aut Scorzonera* J. B. 2. 1060. *Scorzonera major, Hispanica*, 1 Clus. Hist. cxxxvij.

Scorzonera latifolia, sinuata, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, sinuata, floribus plenis C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, altera C. B. Pin. 275. *Scorzonera major, Pannonica* 1 Clus. Hist. cxxxvij

Scorzonera foliis nervosis C. B. Pin. 275. *Scorzonera Germanica, angustifolia* Tabern. Icon. 602.

Scorzonera latifolia, humilis, nervosa C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species sive Scorzonera humilis, latifolia* J. B. 2. 1061. *Scorzonera humilis, latifolia, Pannonica* ij, Clus. Hist. cxxxvij.

Scorzonera angustifolia, prima C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species sive Scorzonera humilis, angustifolia* J. B. 2. 1061. *Scorzonera humilis, angustifolia, Pannonica* iij Clus. Hist. cxxxvij.

Scorzonera angustifolia, altera C. B. Pin. 275. *Hieracium humile*, vij Clus. Hist. cxlj.

Scorzonera angustifolia, altera, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera angustifolia, subcærulea C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species, sive Scorzonera major, angustifolia, subcæruleo flore* J. B. 2. 1062. *Scorzonera angustifolia, elatior, Pannonica*, iij Clus. Hist. cxxxix.

Scorzonera Monspeliensis, folio crassiore. *Tragopogon sive Scorzonera humilis, crassiore folio* Bot. Monsp. App.

- Scorzonera palustris, pulveriflora H. R. Par. *Scorzonera nostras, pulveriflora Mor. H. R. Blef.*
 Scorzonera laciniatis foliis. *Tragopogon laciniatum, luteum C. B. Pin. 274. Tragopogon folio laciniato, flore pallido J. B. 2. 1059. Tragopogon laciniatis foliis Col. Phytob. 21.*
 Scorzonera capillaceo folio. *Hieracium capillaceo folio C. B. Pin. 129, Prodr. 66*
 Scorzonera Lusitanica, Plantaginis folio.
 Scorzonera Lusitanica, Gramineo folio, flore pallidè luteo.
 Scorzonera quasi Viperaria à voce Catalonica *Escorso*, quæ *Viperam* significat. Scorzonera differt à *Laëtuca* tum seminis formâ, tum facie propria.

G E N U S V I I I .

Tragopogon. *Barbe de Bouc.*

TRAGOPOGON est plantæ genus, flore semiflosculo A, plurimis scilicet Tab. 270.
 semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D comprehensis
 multifido quidem, sed nequaquam squamoso. Embryo autem deinde abit in
 semen F membranâ E seu involucro obvolutum, pappis instructum G, thalamo-
 moque H affixum.

Tragopogonis species sunt.

- Tragopogon pratense, luteum, majus C. B. Pin. 274. *Tragopogon flore luteo J. B. 2. 1058. Tragopogon Dod. Pempt. 256.*
 Tragopogon pratense, luteum, minus Mor. H. R. Blef.
 Tragopogon folio oblongo, sinuato C. B. Pin. 274. *Tragopogon folio sinuato Prodr. 129.*
 Tragopogon Porri folio, dilutè lanthino flore H. R. Par. *Tragopogon lato Porri folio, dilutè lanthino flore Joncq. Hort.*
 Tragopogon purpureo-cæruleum, Porri folio, quod Artifi vulgò C. B. Pin. 274. *Barbula Hirci purpureo-cerulea Tabern. Icon. 599.*
 Tragopogon Porri folio, flore nigro-purpureo C. B. Pin. 274.
 Tragopogon Porri folio, flore cæruleo C. B. Pin. 274.
 Tragopogon Porri folio, flore albo C. B. Pin. 274.
 Tragopogon Gramineo folio, suaverubente flore Col. Part. 1. 231. *Tragopogon Gramineis foliis hirsutis C. B. Pin. 275.*
 Tragopogon purpureo-cæruleum, Crocifolium C. B. Pin. 275. *Tragopogon Crocifolium, montanum, flore nigro-purpureo Col. Part. 1. 230.*
 Tragopogon parvum, ex luteo purpurascens C. B. Pin. 274. *Tragopogon parvum flore Chondrilla purpureo-cerulea Lob. Obs. 297.*
 Tragopogon hirsutum C. B. Pin. 274 *Tragopogon Apulum, humile, hirsutum, luteum Col. Part. 1. 233.*
 Tragopogon differt à Scorzonera, calycis forma.
 Tragopogon à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & πῶλον *Barba*, propter semina ut ita dicam barbata, seu pappis instructa, quæ dum calyce obvolvuntur

tur barbam Hircinam quodammodo æmulantur : è summo enim calyce
(ut ait Dioscorides) proluxa erumpit lanugo à qua sibi nomen ascivit.

Lib. 3. cap. 173.

SECTIO II.

De Herbis flore semiflosculo, semine nullis pappis instructo.

GENUS I.

Catanance.

Tab. 271.

CATANANCE est plantæ genus, flore A semiflosculo, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce F squamoso comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen D capitulo foliato E instructum, in ipso calyce G reconditum.

Catanances species sunt.

Catanance quorundam Lugd. 1190. *Catanance Dalechampii*, flore Cyani, folio Coronopi J. B. 3. 26. *Chondrilla cerulea*, Cyani capitulo C. B. Pin. 130.

Catanance flore pleno, cæruleo. *Catanance affinis Sesamoides parvum*, flore magis completo Camerarii J. B. 3. 27. *Chondrilla cerulea*, Cyani capitulis, altera C. B. Pin. 130.

Catanance flore luteo, latiore folio. *Stabe Plantaginis folio* P. Alp. Exot. 286.

Catanance flore luteo, angustiore folio. *Stabe Plantaginis folio, angustifolia* H. Cathol.

GENUS II.

Hedypnois.

Tab. 271.

HEDY PNOIS est plantæ genus, flore A semiflosculo, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D comprehensis. Is autem deinde abit in fructum E quasi Meloniformem, gemino semine fœtum F; aliud nempe capitulo quodam instruitur GH & meditullium floris occupat, aliud oram tenet veluti umbilicatum IL, & calycis folio ceu capsula obvolutum IK.

Hedypnoidis speciem unicam novi.

Hedypnois annua. *Hieracium capitulum inclinans*, semine adunco C. B. Pin. 128. *Hieracium florem inclinans* J. B. 2. 1032. *Hieracium facie Hedypnois* Lob. Icon. 239.

GENUS III.

Cichorium. Chicorée.

Tab. 272.

CICHORIUM est plantæ genus, flore A semiflosculo, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D comprehensis, qui deinde contrahitur & veluti in capsulam abit E seminibus fœtam F an-

gulatis ac quasi cuneiformibus, umbilicatis G.

Cichorii species sunt.

- Cichorium sylvestre sive officinarum C. B. Pin. 125. *Cichorium sylvestre*, *Picris* Dod. *Pempt.* 635. *Cichorium sylvestre* J. B. 2. 1007. *Chicorée sauvage*.
- Cichorium sylvestre, flore roseo C. B. Pin. 126.
- Cichorium sylvestre, flore albo C. B. Pin. 126.
- Cichorium sylvestre, folio prorsus integro C. B. Pin. 125.
- Cichorium sativum C. B. Pin. 125. J. B. 2. 1007.
- Cichorium sativum, florum semiflosculis laciniatis.
- Cichorium sativum, flore albo C. B. Pin. 125.
- Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa*, *latifolia*, sive *Endivia vulgaris* C. B. Pin. 125. *Intybum sativum*, *latifolium* J. B. 2. 1011. *Intybus major*, *sativa*. *Cichoreum domesticum* Tabern. Icon. 173.
- Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris, floribus candidis. *Intybus sativa*, *latifolia*, sive *Endivia vulgaris*, *floribus candidis* C. B. Pin. 125.
- Cichorium angustifolium, sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa*, *angustifolia* C. B. Pin. 125. *Intybum sativum*, *angustifolium* J. B. 2. 1011. *Serium*. *Cichorium sativum*, minus Tabern. Icon. 174.
- Cichorium angustifolium sive Endivia angustifolia, flore albo. *Intybum minus*, *album* Tabern. Icon. 174.
- Cichorium crispum. *Intybus crispa* C. B. Pin. 125. *Intybum sativum*, *crispum* J. B. 2. 1011. *Intybus crispa*, *Endivia crispa* Tabern. Icon. 173.
- Cichorium spinosum, Creticum C. B. Prodr. 62. *Cichorium spinosum* C. B. Pin. 126. J. B. 2. 1013.
- Cichorium ex semine Cretici degener seu spinis carens.
- Cichorium Ægyptiacum nomen potius quam Græcum videtur; nam ex Plinio, *Intybum in Ægypto Cichorium vocant, quòd sylvestre sit, sativum autem Serin quod est minus & venosius.* Lib. 20. cap. 3.

GENUS IV.

Lampsana.

LAMPSANA est plantæ genus, flore A semiflosculo: plurimis scilicet Tab. 272. semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D comprehensis monophyllo & multifido, qui deinde abit in capsulam E striatam, seminibus fætam F ut plurimum tenuibus & acutis.

Lampsanæ speciem unicam novi.

Lampsana Dod. *Pempt.* 675. J. B. 2. 1028. *Soncho affinis Lampsana domestica* C. B. Pin. 124.

GENUS V.

Rhagadiolus.

RHAGADIOLUS est plantæ genus, flore A semiflosculo, plurimis scilicet Tab. 372. semiflosculis B constante, embryoni CE insidentibus, à cujus capillamen-

480 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
 to F perfodi solet pars posterior D. Semiflosculi autem à calyce G comprehen-
 dentur, cujus folia H deinde abeunt in totidem vaginas I, ut plurimum stel-
 lã in modum dispositas L, semine I K fœctas, plerumque longo K & acuto.

Rhagadioli speciem unicam novi.

Rhagadiolus alter Cæsalp. 511. *Hieracium siliquã falcatã* C. B. Pin. 128.
Hieracium stellatum J. B. 2. 1014. *Hieracium Narbonense, falcatum* Lob.
 Icon. 240.

GENUS VI.

Scolymus. *Epine jaune.*

Tab. 273.

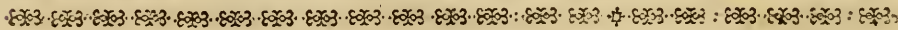
SCOLYMUS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semi-
 flosculis B constante, embryoni D insidentibus, à cujus capillamento K per-
 fodi solet pars posterior C: Semiflosculi autem separantur ab invicem à fo-
 liolo E & comprehenduntur calyce X squamoso. Embryo verò deinde abit in
 semen F foliolo D adhærescens thalamoque I affixum.

Scolymi species sunt.

Scolymus Chrysanthemus C B. Pin. 384. *Spina lutca* J. B. 3. 84. *Carduus*
Chrysanthemus Dod. Pempt. 725.

Scolymus Chrysanthemus, annuus A. R. Par. 111. *Scolymus Chrysanthemus,*
annuus Bot. Monsp. *Scolymus Theophrasti Narbonensis* Clus. Hist. cliij.

Scolymus Chrysanthemus, Africanus, procerior H. R. Par.

CLASSIS XIV.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore radiato.

Tab. 274.

a Tab. 285. Fig. 1.

b Tab. 284. H. 1.

c Tab. 280. K.

d Tab. 283. R. Q.

e Tab. 284. O.

f Tab. 285. M.

FLOS RADIATUS duas partes habet, quarum mediã B *Discus* appella-
 tur ex flosculis D tota constans, alterã verò C quã limbum occupat
 & semiflosculi embryonibus E G insidere solent & calyce H comprehen-
 di thalamo O affixi. Embryones deinde abeunt in semina, modò pappis L M,
 modò capitulis b foliatis instructa, nunc utrisque c carentia, nunc quasi d mar-
 ginata Ex his alia obvolvuntur e capsulã, alia f foliolis quibusdam ad per-
 pendiculum positis inter se distinguuntur.

SECTIO

SECTIO I.

De Herbis flore radiato, semine pappis instructo.

GENUS I.

Aster.

ASTER est plantæ genus, flore A radiato: cujus scilicet discus B ex plu-^{Tab. 274}
rimis flosculis D; corona verò C ex semiflosculis F componitur, emb-
ryonibus E, G insidentibus & calyce H squamoso comprehensis. Embryo-
nes autem deinde abeunt in semina I, K, N pappis L, M instructa, thala-
moque O affixa.

Asteris species sunt.

Aster Atticus, cæruleus, vulgaris C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, purpureo flo-
re* J. B. 2. 1044. *Aster Atticus* Dod. Pempt. 266.

Aster Atticus, vulgaris, flore albo C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, albo flore*
J. B. 2. 1044.

Aster hirsutus, Austriacus, cæruleo magno flore, foliis subrotundis C. B. Pin.
267. *Aster hirsutus; Austriacus, cæruleo magno flore* C. B. Prodr. 124.

Aster montanus, cæruleus, magno flore, foliis oblongis C. B. Pin. 267. *Aster*
purpureus, montanus J. B. 2. 1045. *Aster vij, Austriacus, v Clus.*
Hist. xv.

Aster Alpinus, flore purpurascente Raii Hist. 268.

Aster montanus, cæruleus, omnium minimus H. R. Par.

Aster Atticus, Alpinus, alter C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, cæruleus, Alpinus*
Cam. Epit. 905.

Aster tripolii flore C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, Monspeliensis, purpureus,*
angustioribus foliis J. B. 2. 1045. *Aster minor, Narbonensium, Tripolii flore*
Linaria folio Lob. Icon. 349.

Aster latifolius, Tripolii flore H. R. Par. *Aster Tripolii flore, latifolius* Mor.
H. R. Blesf.

Aster arvensis, cæruleus, acris. *Conyza cærulea, acris* C. B. Pin. 265. *Senecio*
sive Erygeron cæruleus, aliis Conyza cærulea J. B. 2. 1043. *Erige-*
rum quartum Dod. Pempt. 641.

Aster Atticus, cæruleus, major. *Conyza cærulea, Alpina, major* C. B. Pin.
265. Prodr. 124.

Aster Atticus, cæruleus, minor. *Conyza cærulea, Alpina, minor* C. B. Pin.
265. *Conyza cærulea, Alpina, minor* Prodr. 124.

Aster maritimus, palustris, cæruleus, Salicis folio. *Tripolium majus, cæru-*
leum C. B. Pin. 267. *Tripolium* Dod. Pempt. 379. *Tripolium majus* J. B.
2. 1064.

- Aster maritimus*, palustris, cæruleus, minor. *Tripolium minus* Lob. Icon. 298. J. B. 2. 1064.
- Aster maritimus*, palustris, albus, minor. *Aster maritimus*, *Tripolium dictus*, flore albo H. Amstel. in 12.
- Aster Pyrenæus*, præcox, flore cæruleo, majori H. R. Par. *Aster præcox*, flore cæruleo, majori Mor. H. R. Bles.
- Aster autumnalis*, elatior, flore cæruleo, minore H. R. Par. *Aster Americanus*, latifolius, maximus, puniceis caulibus H. L. Bat. App.
- Aster novæ Belgicæ*, latifolius, umbellatus, floribus dilutè violaceis H. L. Bat.
- Aster novæ Angliæ*, altissimus, hirsutus, floribus omnium maximis, purpureo-violaceis Prodr. Par. Bat. & Par. Bat.
- Aster Canadensis*, subhirsutus, Salicis folio, serotinus, flore cæruleo.
- Aster serotinus*, procerior, ramosus, Bellidis sylvestris flore H. R. Par. *Aster flore Bellidis sylvestris*, minoris Mor. H. R. Bles. 25.
- Aster serotinus*, ramosus, alter, flore purpurafcente H. R. Par. *Aster elatior*, flore cæruleo, minore, Bellidis minoris Mor. H. R. Bles.
- Aster novæ Belgicæ*, latifolius, paniculatus, floribus saturatè violaceis H. L. Bat.
- Aster Africanus*; ramosus, Hyssopi foliis, floribus cæruleis Oldenl.
- Aster Africanus*, ramosus, Hyssopi foliis, floribus albis Oldenl.
- Aster ramosus*, annuus, Canadensis Mor. *Bellis ramosa*, *umbellifera* Corn. Pluk. Almag. Bot.
- Aster Africanus*, Helichrysi folio Oldenl.
- Aster Atticus*, luteus, montanus, villosus, magno flore C. B. Pin. 267. *Aster montanus*, flore luteo, magno, hirsutus; quibusdam Oculus Christi J. B. 2. 1046. *Aster montanus*, hirsutus Lob. Icon. 350.
- Aster montanus*, luteo magno flore C. B. Pin. 267. *Aster montanus* Lob. Icon. 350.
- Aster luteus*, radice odorâ C. B. Pin. 266. *Asteris species*, an *Baccharis* Col. Part. 1. 253.
- Aster pratensis*, autumnalis, Conyzæ folio. *Conyza media*, *Asteris flore luteo vel tertia Dioscoridis* C. B. Pin. 265. *Conyza media* Martholi, flore magno, luteo, humidis locis proveniens J. B. 2. 1050. *Conyza media* Dod. Pempt. 52.
- Aster pratensis*, Alpinus, flore aureo. *Conyza aquatica*, *Asteris flore aureo* C. B. Prodr. 124.
- Aster Pannonicus*, lanuginosus, luteus. *Conyza Pannonica*, *lanuginosa* C. B. Pin. 265. *Asteri montano*, hirsuto, magno flore; sive Oculo Christi similis si non idem, sive *Conyza tertia* Clusii J. B. 2. 1047. *Conyza* iij, *Austriaca* Clus. Hist. xx.
- Aster Alpinus*, pilosissimus. *Conyza Alpina*, *pilosissima* C. B. Pin. 265. *Conyza Helenitis*, pilosa Lob. Icon. 348. J. B. 2. 1052.
- Aster incanus*, Verbasci folio, villosus. *Conyza incana* C. B. Pin. 265. Co-

- nyza Helenitis, mellita, incana* Lob. Icon. 347. J. B. 2. 1052.
 Aster laxatilis, foliis glutinosis, villosis & graveolentibus. *Conyza montana*
foliis glutinosis, pilosis C. B. Pin. 265. *Conyza montana Myconi*, folio
Hyssopi vulgaris, villosa J. B. 2. 1054. *Conyza montana* Lugd. 1201.
 Aster montanus, luteus, foliis oblongis. *Conyza montana, lutea, foliis oblongis*
 C. B. Pin. 265. *Conyza major, altera Thal.* Tab. 11.
 Aster palustris, luteus, folio longiori lanuginoso. *Conyza affinis* C. B. Pin.
 265. *Britannica Conyzoides quibusdam, Aster Pannonicus Clusio* J. B. 2.
 1047. *Britannica vera Daleshampii* Lugd. 1082.
 Aster maritimus, folio tereti, crasso, tridentato. *Crithmum maritimum flore*
Asteris Attici C. B. Pin. 288. *Crithmum marinum, tertium Mathiolo,*
flore luteo Bupthalmi J. B. 3. 106. *Crithmum Chrysanthemum* Dod.
 Pempt. 706.
 Aster palustris, laciniatus, luteus. *Conyza aquatica, laciniata* C. B. Pin. 266
Conyza Helenitis, foliis laciniatis Lob. Icon. 347.
 Aster palustris, parvo flore globofo. *Conyza major, flore globofo* C. B. Pin.
 266. *Conyza media minor species, flore vix radiato* J. B. 2. 1050. *Cony-*
za minima Dod. Pempt. 52.
 Aster maritimus, tuberosus, luteus. *Conyza marina* Lugd. 1366. J. B. 2. 1055.
 Aster montanus, luteus, Salicis glabro folio C. B. Pin. 266. *Conyza media,*
Monspeliensis quibusdam Asteris Attici genus, folio glabro rigido J. B. 2.
 1049. *Bubonium luteum* Tabern. Icon. 337.
 Aster Conyzoides, odoratus, luteus Eyst.
 Aster Alpinus, luteus, *Conyza vulgaris* folio.
 Aster Verbasci folio H. R. Par *Aster tomentosus, luteus, Verbasci folio* Bocc.
 60. *Astero di Ragusa, con foglie di Verbasco* Zan. 33.
 Aster Americanus, Primulæ Veris folio, flore luteo, amplo, calyce crasso Plum.
 Aster Americanus, Primulæ Veris folio, flore singulari, purpureo Plum.
 Aster Americanus, frutescens, Stœchadis Citrinæ folio, flore umbellato, aureo
 Plum.
 Aster Americanus, Jacobææ folio amplissimo, subrus incano Plum.
 Aster Æthiopicus, Stœchadis foliis, flore aureo H. L. Bat.
 Aster omnium maximus, Helenium dictus. *Helenium vulgare* C. B. Pin. 276.
Helenium sive Enula Campana J. B. 3. 108. *Helenium* Dod. Pempt.
 344. *Aunée.*
 Aster, à voce Græca ἀστὴρ; *Stella*; nam ex Dioscoride florem habet, foliolis stel- Lib. 4. cap. 120.
 læ modo radiatis.

G E N U S I I .

Virga aurea, Verge dorée.

VIRGA AUREA est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B Tab. 275.
 ex plurimis flosculis D; corona verò X ex semiflosculis F componitur, em-
 bryonibus E, G insidentibus & calice squamoso C K comprehensis. Embryones
 P P P ij

autem deinde abeunt in semina H pappis instructa I. His notis addendi sunt flores L M longa serie in summis ramulis nascentes.

Virgæ aureæ species sunt.

Virga aurea latifolia, ferrata C. B. Pin. 268. *Virga aurea sive Solidago Sacracênica, latifolia, ferrata* J. B. 2. 1063. *Virga aurea margine crenato* Dod. Pempt. 142.

Virga aurea latifolia, ferrata, foliis lineis albis notatis C. B. Pin. 268.

Virga aurea vulgaris, latifolia J. B. 2. 1062. *Virga aurea, angustifolia, minùs ferrata* C. B. Pin. 268. *Virga aurea* Dod. Pempt. 142.

Virga aurea angustifolia, minùs ferrata, flore albo C. B. Pin. 268. *Symphytum petraeum, iij, flore albo* Tabern. Icon. 561.

Virga aurea montana, latiore folio glabro H. R. Par.

Virga aurea montana, latiore folio hirsuto H. R. Par.

Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Mus. Part. 2. 31. Tab. 16.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, Alpina Bocc. Mus. Part. 2. 34. Tab. 30.

Virga aurea angustifolia, paniculâ speciosâ, Canadensis H. R. Par.

Virga aurea Canadensis, hirsuta, paniculâ minùs speciosâ H. R. Par.

Virga aurea Limonii folio, paniculâ uno versu dispositâ H. R. Par. *Virga aurea Mexicana* C. B. Pin. App. 517.

Virga aurea omnium minima H. R. Par. *Virga aurea omnium minima, floribus maximis* Par. Bat.

Virga aurea Virginiana, annua Zan. 205. *Aster Canadensis, annuus, flore pap-poso* H. R. Par. *Conyza Canadensis, annua, acris, alba, Linarie folio* Bocc. Rarior. Plant. 85.

Virga aurea major, foliis glutinosi & graveolentibus. *Conyza mas Theophrasti, major Dioscoridis* C. B. Pin. 265. *Conyza major, Monspelien-sis, odorata* J. B. 2. 1053. *Conyza major* Dod. Pempt. 51.

Virga aurea major, foliis glutinosi & graveolentibus, Gallas ferens. *Conyza major, capitata seu globosa* Bocc. Rarior. Plant. 14.

Virga aurea minor, foliis glutinosi & graveolentibus. *Conyza fœmina Theophrasti, minor Dioscoridis* C. B. Pin. 265. *Conyza minor, vera* Lob. Icon. 346.

Virga aurea Lusitanica, fruticosa, longissimo, angustissimo & glutinoso folio.

Virga aurea patula, foliis auritis, floribus dilutè purpurascens. *Asteriscus latifolius, autumnalis* Corn. 64.

Virga aurea patula, foliis non auritis, floribus dilutè purpurascens. *Asteriscus autumnalis, alter, folio longiore* H. R. Par. App.

Virga aurea latifolia, floribus saturatè violaceis. *Aster nova Angliæ latifolius, paniculatus, floribus saturatè violaceis* H. L. Bat.

Virga aurea patula, foliis undulatis, floribus dilutè purpurascens. *Aster nova Angliæ, purpureus, Virga aurea facie & foliis undulatis* Par. Bat.

Virga aurea Tripolii floribus. *Aster nova Angliæ, Tripolii floribus. in spicis longis dispositis* Prodr. Par. Bat.

- Virga aurea Canadensis, folio subrotundo, serrato, glabro. *Virga aurea Canadensis*, *Asterisci folio* Par. Bat.
- Virga aurea Canadensis, latissimo folio glabro.
- Virga aurea Canadensis, altissima, folio subtus incano.
- Virga aurea novæ Angliæ, lato rigidoque folio Par. Bat. *Virga aurea ex nova York, foliis Symphiti majoris, hirsutis* Schol. Bot.
- Virga aurea Canadensis, humilior, Linariæ folio. *Aster novæ Angliæ, Linariæ folio, Chamameli flore* Prodr. Par. Bat. *Aster novæ Angliæ, Linariæ foliis, Chamameli floribus* Par. Bat.
- Virga aurea Canadensis, humilior, Salicis minoris folio.
- Virga aurea Americana, flore maximo, Asphodeli radice Plum.
- Virga aurea, à florum colore & ordine nomen invenit.

GENUS III.

Jacobæa. *Jacobée.*

JACOBÆA est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D, corona verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E G, insidentibus & calyce H tubiformi ac multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I pappis instructa K, thalamoque L affixa. Tab. 276.

Jacobæa species sunt.

Jacobæa vulgaris, laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa vulgaris* J. B. 2. 1057. *Jacobæa* Dod. *Pempt.* 642.

Jacobæa vulgaris, foliis instar Erucae laciniatis C. B. Pin. 131.

Jacobæa vulgaris, foliis ad Raphanum accedentibus C. B. Pin. 131.

Jacobæa altissima, Lusitanica, tenuissimè laciniata.

Jacobæa latifolia, palustris sive aquatica Raii Hist. 285.

Jacobæa Alpina, foliis subrotundis, serratis C. B. Pin. 131. *Conyza Alpina* J. B. 2. 1055. *Jacobæa Alpina, foliis rotundis, serratis* Prodr. 69.

Jacobæa montana, integro, rotundo folio Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa montana integro sublongo folio Barr. Icon.

Jacobæa montana, Betonicæ folio Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa Alpina, foliis longioribus, serratis. *Virga aurea angustifolia, serrata, sive Solidago Saracenicæ* J. B. 2. 1063. *Virga aurea angustifolia, serrata* C. B. Pin. 268. *Consolida aurea* Tabern. Icon. 556.

Jacobæa palustris, altissima, foliis serratis. *Conyza palustris, serratifolia* C. B. Pin. 266. *Virga aurea sive Solidagini angustifolia affinis, Lingua avis Dalechampi* J. B. 2. 1063. *Consolida palustris* Tabern. Icon. 555.

Jacobæa pratensis, altissima, Limonii folio. *Virga aurea major vel Doria* C. B. Pin. 268. *Panax Chironeum Theophrasti* Tabern. Icon. 871. *Alisma Monspeliensum sive Doria* J. B. 2. 1064.

Jacobæa pratensis, altissima, Limonii folio, floribus densioribus. *Virga au-*

- rea maior, altera, ex Doria degener. H. R. Par.*
 Jacobæa Sicula, Glasti folio. *Jacobæa Etnea, Glasti folio leviter dentato, umbellifera H. Cathol.*
 Jacobæa Chrysanthemii Cretici folio glauco.
 Jacobæa tenuissimè laciniata Buphralmi flore H. R. Par. *Jacobæa Sicula, Chrysanthemii facie Bocc. Rarior. Plant. 66.*
 Jacobæa Hispanica, Rorismarini folio. *Jacobæa Criethmi littorei foliis Mor. H. R. Bles. Jacobæa Lini folio, Hispanica & Italica Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*
 Jacobæa multifida, umbellata, annua Bocc. Rarior. Plant. 94.
 Jacobæa Senecionis folio incano, perennis Raii Hist. 285.
 Jacobæa Senecionis folio Mor. H. R. Bles.
 Jacobæa maritima, Senecionis folio crasso & lucido, Massiliensis. *Jacobæa maritima, minima, glabra, Senecionis folio, Italica Barr Icon.*
 Jacobæa Hispanica, minùs laciniata, petalis brevissimis. *Senecio folio non laciniato F. B. 2. 1043. C. B. Pin. 131. Senecionis genus Myconi Lugd. 577.*
 Jacobæa Pannonica, 1 Clus. Hist. xxj. *Senecio incanus, pinguis C. B. Pin. 131. Senecio hirsutus, viscidus, major, odoratus F. B. 2. 1042. Erigeron tomentosum, alterum Lob. Icon. 226.*
 Jacobæa montana, lanuginosa, angustifolia, non laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa Pannonica, folio non laciniato F. B. 2. 1058. Jacobæa ij Clus. Hist. xxij.*
 Jacobæa maritima, non laciniata, lanuginosa, latifolia.
 Jacobæa foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Bles.
 Jacobæa maritima C. B. Pin. 131. *Jacobæa marina sive Cineraria F. B. 2. 1058. Marina Jacobæa & Artemisia marina Neotericorum sive Cineraria Lob. Icon. 227.*
 Jacobæa maritima sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. *Prodr. 69.*
 Jacobæa ex maritimo semine degener H. R. Par.
 Jacobæa Alpina, Absinthii folio, humilior. *Chrysanthemum Alpinum, incanum, foliis laciniatis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, Judenbergense Jacobæa affine F. B. 2. 1058. Chrysanthemum Alpinum, 1 Clus. Hist. 333. Jacobæa Alpina, pumila Bocc. Mus. Part. 2. Ta. 8.*
 Jacobæa incana, Pyrenaica, saxatilis & latifolia.
 Jacobæa integro & crasso Hieracii folio. *Doronicum integro & crasso Hieracii folio Bot. Monsp. App.*
 Jacobæa Pyrenaica, Persicæ folio. *Doronicum Pyrenaicum, Persica folio, glabrum Schol. Bot.*
 Jacobæa foliis Ferulaceis, flore majore. *Chrysanthemum Hispanicum, tenuifolium Mor. H. R. Bles.*
 Jacobæa foliis Ferulaceis, flore minore. *Chrysanthemum Alpinum, foliis Abrotani multifidis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, ij Clus. Hist. 334. Chrysanthemum Alpinum, Escherianum, Jacobæa affine F. B. 2. 1058.*

- Jacobæa Africana, frutescens, Abrotani folio Oldenl.
 Jacobæa Africana, frutescens, Hormini folio Oldenl.
 Jacobæa Africana, Sonchi folio Oldenl.
 Jacobæa Africana, Dentis Leonis folio Oldenl.
 Jacobæa Africana, Absinthii foliis Oldenl.
 Jacobæa Africana, foliis integris, undulatis & crispis Oldenl.
 Jacobæa Africana, laciniata, latifolia, flore purpureo Oldenl.
 Jacobæa Africana, laciniata, angustifolia, flore purpureo Oldenl.
 Jacobæa Africana, radice tuberosâ H. L. Bat. App. *Jacobea affinis radice tuberosa, Capitis Bona Spei Breyn. Cent. 1. 138.*
 Jacobæa Americana, arborescens, Helenii folio lucido Plum.
 Jacobæa Americana, foliis Salicis ad margines villosis Plum.
 Jacobæa Americana, humi fusa, Hyperici foliis Plum.
 Jacobæa quali flos Sancti Jacobi.

GENUS IV.

Tussilago. *Pas d'Asne.*

TUSSILAGO est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D corona verò C ex semiflosculis F componitur. Embryonibus E, G insidentibus & calyce L multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I pappis instructa H, thalamoque K affixa. His notis addendum est flores prius quàm folia nasci. Tab. 276.

Tussilaginis speciem unicam novi.

Tussilago vulgaris C. B. Pin. 197. *Tussilago* J. B. 3. 563. *Bechium* sive *Farfara* Dod. *Pempt. 596.*

Tussilago, à sedanda tussi.

GENUS V.

Doronicum. *Doronic.*

DORONICUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus X ex plurimis flosculis B; corona verò Z ex semiflosculis C componitur, embryonibus D, E insidentibus & calyce F pelviformi & multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina G pappis instructa K thalamoque I affixa. Tab. 277.

Doronicici species sunt.

Doronicum radice dulci C. B. Pin. 184. *Doronicum folio subrotundo, serrato* J. B. 3. 17. *Doronicum iij, Austriacum, ij Clus. Hist. xvij.*Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. Pin. 184. *Doronicum brachiata radice, Canceri forcipularum ritu Lob. Icon. 649*Doronicum radice Scorpii C. B. Pin. 184. *Doronicum latifolium Clus. Hist. xvij.*Doronicum Plantaginis folio C. B. Pin. 184. *Doronicum folio serè Plantaginis oblongo* J. B. 3. 18. *Doronicum minus officinarum Lob. Icon. 648.*Doronicum Plantaginis folio, alterum C. B. Pin. 185. *Doronicum Germani-*

- cum, foliis semper ex adverso nascentibus, villosis* J. B. 3. 19. *Alisma Mathioli seu Plantago montana Ejusd.* 3. 20. *Damasonium* 1 *Dioscoridis Tabern. Icon.* 738.
- Doronicum longifolium, hirsutie asperum* C. B. Pin. 185. *Doronici species ex Horto Ferrariensi, folio longo, hirsuto* J. B. 3. 19. *Doronicum* ij, *Austriacum* 1 *Clus. Hist.* xvij
- Doronicum latifolium, magno flore* C. B. Pin. 185. *Doronicum folio lato, flore magno* J. B. 3. 17. *Doronicum* iiij, *Stiriacum* *Clus. Hist.* xvij.
- Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus* C. B. Pin. 185. *Doronicum maximum, foliis Hyoscyami Peruviani modo caulem amplectentibus* J. B. 3. 18. *Doronicum* vij, *Austriacum* iij, *Clus. Hist.* xix.
- Doronicum nigra radice, Campoclarense* Col. Part. 2. 36.
- Doronicum Plantaginis folio, Lusitanicum.*
- Doronicum differt à Jacobæâ calycis formâ unde Doronicum Pyrenaicum Persicæ foliis, glabrum* *Scol. Bot. ad Jacobæam revocandum existimo.*

S E C T I O II.

De Herbis, flore radiato, seminibus capitulo foliato instructis.

G E N U S I.

Tagetes. Oeillet d'Inde.

Tab. 278.

TAGETES est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D, E, F multifariam incisus; corona verò C ex semiflosculis G componitur, embryonibus H, I, K, L insidentibus & calyce M N monophyllo & tubulato comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina P angulata, capitulo foliato R instructa, & thalamo O Q affixa: occurrunt plerique flores ex flosculis fistulosis S T compositi.

Tagetis species sunt.

- Tagetes maximus, rectus, flore simplici, ex luteo pallido J. B. 3. 100. *Tanacetum Africanum majus simplici flore* C. B. Pin. 133. *Flos Africanus, major, simplici flore* *Tabern. Icon.* 13.
- Tagetes maximus, rectus, flore maximo, multiplicato J. B. 3. 100. *Tanacetum sive Flos Africanus major, flore pleno* C. B. Pin. 132. *Flos Africanus major, aureus, multiflorus* *Tabern. Icon.* 13.
- Tagetes Indicus, minor, simplici flore, sive Caryophyllus Indicus sive Flos Africanus J. B. 39. 8. *Tanacetum Africanum seu Flos Africanus, minor* C. B. Pin. 133. *Flos Africanus minor, flore simplici* *Tabern. Icon.* 12.
- Tagetes Indicus, minor, multiplicato flore J. B. 3. 99. *Flos Africanus, minor, multiflorus* *Tabern. Icon.* 12. *Tanacetum Africanum sive Flos Africanus minor, flore pleno* C. B. Pin. 133.
- Tagetes Indicus, minor, flore pleno, luteo-rubescens. *Caryophyllus Indicus*

- dicus, plenus, flore luteo-rubescente, minor Eyst.*
 Tagetes Indicus, medius, flore luteo-pallido J. B. 3. 99.
 Tagetes Indicus, modius, flore luteo, multiplicato H. L. Bat.
 Tagetes Indicus, flore simplici, fistuloso H. L. Bat. *Tanacetum sive Flos Mexicanus, flore fistuloso, simplici C. B. Pin. 133. Caryophyllus Mexicanus, flore fistuloso simplici Col. Part. 2. 46.*
 Tagetes Indicus, flore fistuloso, duplicato H. L. Bat. *Tanacetum sive Flos Mexicanus, flore fistuloso, pleno C. B. Pin. 133. Caryophyllus Mexicanus, alter, polyanthos, fistuloso flore Col. Part. 2. 48.*
 Tagetes Indicus, minimus, flore sericea hirsutiae obsito H. L. Bat. *Tanacetum Africanum, minimum, sericea hirsutiae obsitum C. B. Pin. 133. Caryophylli Hispani dicti varietas septima & octava Col. Descript. Part. 2. 47.*
 Tagetes foliis tenuissimè divisis. *Tanacetum Africanum, foliis tenuissimè divisis C. B. Pin. 133. Caryophylli Hispani dicti varietas nona Col. Descript. Part. 2. 47.*
 Tagetis species flore fructuque carentes foliis foetidis & ad nervum ferè incisus dignolci solent.

G E N U S I I.

Corona Solis. *Soleil.*

CORONA SOLIS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B Tab. 279. ex plurimis flosculis D; corona verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus, foliolis H, N imbricatis inter se distinctis, & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K duobus foliolis L instructa.

Coronæ Solis species sunt.

- Corona Solis Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, maximum C. B. Pin. 276. Herba maxima J. B. 3. 107.*
 Corona Solis ij Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, ramosum C. B. Pin. 277. Chrysanthemum Canadense, latifolium, humilius Mor. H. R. Bles.*
 Corona Solis maxima, semine albo, cinereo & striato. *Helenium Indicum, ramosum, semine albo, cinereo, & striato H. R. Par.*
 Corona Solis perennis, flore & semine maximis. *Helenium Indicum, flore & semine maximis, perenne H. L. Bat. 142.*
 Corona Solis minor, foemina Tabern. Icon. 764. *Helenium Indicum, minus C. B. Pin. 277.*
 Corona Solis parvo flore, tuberosâ radice. *Helianthemum Indicum tuberosum C. B. Pin. 277. Flos Solis Farnesianus, Aster Peruanus, tuberosus Col. Part. 2. 13. Taupinambours.*
 Corona Solis parvo flore, radice oblonga. *Helenium Indicum, tuberosum, radice oblonga Mor. H. R. Bles.*
 Corona Solis latifolia, altissima. *Chrysanthemum Canadense, latifolium, altissimum Mor. H. R. Bles.*

- Corona Solis altissima, caule alato. *Chrysanthemum Canadense*, *bidens*, alato caule Mor. H. R. Bles.
- Corona Solis Rapunculi radice. *Chrysanthemum Canadense*, *Rapunculi radice*, *strumosum vulgò* H. L. Bat. *Helenium Canadense*, *altissimum*, *Vosacari dictum* H. R. Par.
- Corona Solis amplissimo folio, minore flore. *Corona Solis minor*. *Tabern. Icon. 764.*
- Corona Solis Trachelii folio, radice repente. *Chrysanthemum Virginianum*, *Plantaginis rugosis foliis*, *radice repente* Pluk. *Almag. Bot.*
- Corona Solis altissima, Virgæ aureæ foliis. *Chrysanthemum Scrophularia foliis*, *Americanum* Pluk. *Phytog. Tab. 22. fig. 1.*
- Corona Solis angustifolia, repens, flore dilute luteo. *Chrysanthemum Virginianum*, *angustiori folio*, *repens*, *flore sulphureo* Pluk. *Almag. Bot. & Phytog. Tab. 21. fig. 2.*
- Corona Solis Salicis folio, alato caule. *Aster luteus*, *alatus* Corn. 62.
- Corona Solis Americana, frutescens, *Lychnidis folio*, flore luteo Plum.
- Corona Solis Americana, frutescens, *Laureolæ folio*, flore luteo Plum.
- Corona Solis Americana, maritima, humilis, folio carnoso, *tricuspidi*, flore luteo Plum.
- Corona Solis foliis profundè incisis. *Solis flos minor* Lob. *Icon. 593.*
- Corona Solis foliis amplioribus, laciniatis. *Chrysanthemum Americanum*, *laciniato folio*, *majus* Mor. H. R. Bles.
- Corona Solis foliis angustioribus, laciniatis. *Chrysanthemum Americanum*, *laciniato folio obscurius virenti*, *minus* Mor. H. R. Bles. *Aconitum Helianthemum*, *Canadense* Corn. 178.
- Corona Solis novæ Angliæ, folio amplissimo, trifido.
- Corona Solis, à floris formâ & colore nomen invenit.

S E C T I O III.

De Herbis, flore radiato, semine pappis & capitulis foliosis carente.

G E N U S I.

Bellis. *Pâquerete.*

Tab. 280.

BELLIS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; corona verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus & calyce H simplici ac multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I thalamo ut plurimum pyramidato K L affixa.

Bellidis species sunt.

Bellis sylvestris, media, caule carens C. B. Pin. 261. *Bellis sylvatica* J. B. 3. 214. *Bellis sylvestris* Dod. *Pempt. 265.*

- Bellis sylvestris, minor C. B. Pin. 261. *Bellis minor, sylvestris, spontanea* J. B. 3. 111. *Bellis minor, sylvestris* Tabern. Icon. 328.
- Bellis sylvestris, minor, flore mixto Eyst.
- Bellis minor, sylvestris, flore cæruleo H. Edinb.
- Bellis sylvestris, minor, flore pleno, rubro Eyst.
- Bellis caule bipedali, nudo, foliis magnis, latis, floribus rubris & albis, Alpina Mentz. Pug.
- Bellis foliis parvis, floribus albis, Alpina Mentz. Pug.
- Bellis minima, annua Triumf. 82.
- Bellis maritima, minima, Roris Solis folio, Cynæa Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 107.
- Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. *Bellis hortensis sive flore multiplicato* J. B. 3. 113.
- Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, incarnato C. B. Pin. 261.
- Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, rubro C. B. Pin. 261.
- Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. *Bellis multiplici flore variegato* Lob. Icon. 477.
- Bellis hortensis, flore pleno, eoque parvo C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortensis* Tabern. Icon. 328.
- Bellis hortensis, flore pleno, eoque parvo, rubro C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortensis, flore rubro* Tabern. Icon. 327.
- Bellis hortensis, prolifera C. B. Pin. 262. *Bellis hortensis, suaverubens, viridisque prolifera* Lob. Icon. 477.
- Bellis nova, suaverubens, umbellifera Belgarum H. R. Par.
- Bellis hortensis, flore herbaceo Mor. H. R. Blef.
- Bellis hortensis, rubra, flore multiplici, fistuloso H. R. Par.
- Bellis hortensis, flore albo, bullato H. R. Par.
- Bellidis species flore fructuque carentes foliis subrotundis, ad oram incisus densè nascentibus dignosci solent.

GENUS II.

Chrysanthemum.

CHRYSANTHEMUM est plantæ genus, flore radiato A, D, cujus sci. Tab. 286. licet discus B, E ex plurimis flosculis G, L; corona verò C, F ex semiflosculis I, N componitur, embryonibus G, M, K, O insidentibus & calyce P semisphærico ac squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque angulata aut striata Q, R vel tenuia & acuta S.

Chrysanthemi species sunt.

- Chrysanthemum foliis Matricariæ C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum majus, folio valde laciniato, flore croceo* J. B. 3. 104. *Chrysanthemum Mathioli, Chalcitis* Tabern. Icon. 125.
- Chrysanthemum majus, folio profundius laciniato, magno flore C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Creticum* Clus. Hist. 335.
- Chrysanthemum Creticum, petalis florum fistulosis.

- 492 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
- Chrysanthemum Creticum, flore polypetalò, sive pleno H. Cathol. Supp. 2. 18.
- Chrysanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Creticum, mixtum Eyst.*
- Chrysanthemum flore pleno, partim candido, partim luteo.
- Chrysanthemum majus, alterum, sulphureo magno flore H. R. Par.
- Chrysanthemum alterum, foliis tenuiùs dissectis & geniculis rubentibus H. R. Par.
- Chrysanthemum majus, folio in minores lacinias diviso C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum ij Clus. Hist. 334. J. B. 3. 104.*
- Chrysanthemum folio minùs secto, glauco J. B. 3. 105. *Bellis lutea, foliis profundè incisis, major C. B. Pin. 262. Chrysanthemum segetum Lob. Icon. 552.*
- Chrysanthemum segetum, flore sulphurei coloris.
- Chrysanthemum latifolium J. B. 3: 105. *Chrysanthemum Myooni Lugd. 873. Bellis lutea, foliis subrotundis C. B. Pin. 262.*
- Chrysanthemum parvum sive Bellis lutea, parva, latifolia J. B. 3. 105.
- Chrysanthemum Lusitanicum, Agerati folio.
- Chrysanthemum Lusitanicum, foliis angustis, dentatis.
- Chrysanthemum Americanum, humile, Ranunculi folio Plum.
- Chrysanthemum, à vocibus Græcis χρῦσος, aurum, & ὀνθεμας Flos; quasi dicas *Florem aureum.*

G E N U S III.

Leucanthemum. *Marguerite.*

LEUCANTHEMUM est plantæ genus, à Chrysanthemo diversum, solo semifloscolorum colore, qui omnino candicant.

Leucanthesmi species sunt.

- Leucanthemum vulgare. *Bellis sylvestris, caule folioso, major C. B. Pin. 261. Bellis major Dod. Pempt. 265. J. B. 3. 114.*
- Leucanthemum vulgare, caule villis canescente. *Bellis sylvestris, caule folioso, hirsuto, major, acutiore folio C. B. Pin. 261.*
- Leucanthemum Alpinum, majus, rigido folio. *Bellis Alpina, major, rigido folio C. B. Pin. 261. Prodr. 120. Bellis Alpina, major, foliis angustis, rigidis J. B. 3. 115.*
- Leucanthemum montanum, majus, folio acuto. *Bellis montana, major, folio acuto C. B. Pin. 261. Prodr. 121. Bellidis Alpinae alia species minor, folio non rigido J. B. 3. 115.*
- Leucanthemum montanum, folio obtuso, crenato. *Bellis montana, folio obtuso, crenato C. B. Pin. 261. Prodr. 121.*
- Leucanthemum radice repente, foliis latioribus, serratis. *Bellis radice repente, foliis latioribus, serratis Mor. H. R. Bles.*
- Leucanthemum montanum, minus. *Bellis montana, minor J. B. 3. 315.*
- Leucanthemum montanum, foliis Chrysanthesmi. *Bellis Tanacetii folio Pil-*

let. 61. *Bellis montana, major, foliis Chrysanthemi Cretici angustioribus Bot. Monsp. App.*

Leucanthemum Gramineo folio. *Bellis montana, Gramineis foliis Bot. Monsp. App.*

Leucanthemum latissimo folio, flore maximo.

Leucanthemum Alpinum, foliis Coronopi.

Leucanthemum Alpinum, foliis profundè incisis.

Leucanthemum Pyrenaicum, minimum, multifido incano folio.

Leucanthemum Lusitanicum, argenteo laciniato folio.

Leucanthemum Canariense, foliis Chrysanthemi, Pyrethri sapore.

Leucanthemum, à vocibus Græcis λευκὸς; *albus*, & ἄνθεμον *Flos quasi Flos albus.*

GENUS IV.

Matricaria. *Matricaire.*

MATRICARIA est plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus dif- Tab. str.
 cus B ex plurimis flosculis D, corona verò C ex semiflosculis F componitur,
 embryonibus E, G insidentibus & calyce I semisphærico & squamoso com-
 prehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina H oblonga, thalamo K
 affixa. His notis addendum est flores quasi per fasciculos nasci & folia mul-
 tifariam ac veluti per conjugationes secari.

Matricariæ species sunt.

Matricaria vulgaris seu sativa C. B. Pin. 133. *Matricaria vulgò minus Par-
 thenium J. B. 3. 129. Artemisia tenuifolia Tabern. Icon. 8.*

Matricaria vulgaris, seu sativa, caulibus rubentibus H. L. Bar.

Matricaria sylvestris, flore toto luteo C. B. Pin. 133.

Matricaria odoratior C. B. Pin. 134. *Matricaria odorata J. B. 3. 130. Ar-
 temisia tenuifolia, odorata Tabern. Icon. 9.*

Matricaria flore pleno C. B. Pin. 134. *J. B. 3. 130. Artemisia tenuifolia, flore
 pleno Tabern. Icon. 9.*

Matricaria foliis florum albis, triplici serie radiatis H. R. Par.

Matricaria foliis florum fistulosis H. R. Par.

Matricaria foliis elegantissimè crispis & petalis florum fistulosis.

Matricaria petalis marginalibus, planis, discoidibus, fistulosis H. L. Bar.

Matricaria flore aphylo H. R. Par. *Matricaria bullatis floribus aureis Park.
 Theat. 83.*

Matricaria Tanacetii folio, flore majore, semine umbilicato. *Tanacetum mon-
 tanum, inodorum, flore majore C. B. Pin. 132. Tanacetum inodorum, i.
 Clus. Hist. 338.*

Matricaria Tanacetii folio, flore minore, semine umbilicato. *Tanacetum mon-
 tanum, inodorum, minore flore C. B. Pin. 132. Tanacetum inodorum, ij
 Clus. Hist. 338.*

Matricaria Pyrenaica, Bupthalmi folio.

Matricaria Americana, Ambrosiæ folio, parvo flore albo.

Matricaria, à Matrice seu scemina, cujus morbis auxiliari existimatur.

GENUS V.

Chamæmelum. *Camomille.*

Tab. 281.

CHAMÆMELUM est plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D: corona verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus & calyce H squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K thalamo I affixa. His notis addenda sunt folia in tenuissimas lacinias divisa, totiusque plantæ facies.

Chamæmeli species sunt.

Chamæmelum vulgare, leucanthemum Dioscoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum* J. B. 3. 116. *Chamæmelum vulgare* Dod. Pempt. 257.

Chamæmelum nobile sive leucanthemum, odoratius C. B. Pin. 135. *Chamæmelum odoratissimum, repens, flore simplici* J. B. 3. 118. *Chamæmelum odoratum* Dod. Pempt. 260.

Chamæmelum nobile, flore multiplici C. B. Pin. 135. *Chamæmelum Romanum, flore multiplici* Tabern. Icon. 19. *Chamæmelum repens, odoratissimum, perenne, flore multiplici* J. B. 3. 119.

Chamæmelum luteum, capitulo aphylo C. B. Pin. 135. *Chamæmelum aureum, peregrinum, capitulo sine foliis* J. B. 3. 119. *Anthemis, Chrysanthemon Herbariorum* Lob. Icon. 771.

Chamæmelum inodorum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum inodorum sive Cotula non fœtida* J. B. 3. 120. *Cotula* Tabern. Icon. 21.

Chamæmelum inodorum, flore pleno H. R. Par.

Chamæmelum fœtidum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum fœtidum sive Cotula fœtida* J. B. 3. 120. *Cotula alba* Dod. Pempt. 258.

Chamæmelum fœtidum, flore pleno.

Chamæmelum fœtidum, marinum J. B. 3. 121.

Chamæmelum maritimum Dalechampii Lugd. 1394. *Matricaria maritima* C. B. Pin. 134. *Chamæmelum marinum* J. B. 3. 122.

Chamæmelum leucanthemum, incanum, Hispanicum, minus C. B. Pin. 136. *Prodr.* 70.

Chamæmelum Alpinum, Abrotani folio. *Absinthium montanum, Chamæmeli flore magno* C. B. Pin. 140. *Absinthium montanum, flore Chamæmeli* J. B. 3. 184. *Absinthium montanum* Col. Phytob. 24.

Chamæmelum majus, folio tenuissimo, caule rubente H. R. Monsp.

Chamæmelum majus, folio tenuissimo, caule rubente, flore pleno.

Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuissimo folio, inodorum.

Chamæmelum montanum, Millefolii folio.

Chamæmelum maritimum, Absinthii folio.

Chamæmelum segetum, odoratum, Absinthii folio brevior.

Chamæmelum Sophiæ folio. *Anthemis crassis Sophiæ foliis* Bocc. Mus. Part. 2. 150. *Anthemis Sophiæ foliis* Ejusd. Tab. 110.

Chamæmelum à vocibus χαμαι humi, & μέλον Pomum, quasi Pomum humile: nonnullæ enim Chamæmeli species Pomum redolent,

GENUS VI.

Cotula.

COTULA est plantæ genus, flore A nunc radiato, nunc flosculofo, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò E (si adsit) ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus & calyce H plerumque squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I plana, cordiformia & quasi alata K.

Cotulæ species sunt.

Cotula flore luteo, radiato. *Bupthalmum Cotula folio* C. B. Pin. 134. *Bupthalmum tenuifolium, folio Millefolii ferè* J. B. 3. 124. *Bupthalamon alterum, folio & facie Cotula foetida* Lob. Icon. 772.

Cotula flore luteo, nudo. *Chrysanthemum Valentinum* Clus. Hist. 332. *Bupthalamo tenuifolio simile, Chrysanthemum Valentinum Clusii* J. B. 3. 125.

Cotula Lusitanica, humilior & supina.

Cotula Africana, calyce eleganti, cælio. *Chamamelum Ethiopicum, lanuginosum* Breyn. Cent. 1. 73.

GENUS VII.

Bupthalmum. Oeil de Beuf.

BUPHTHALMUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C foliolo imbricato H inter se distinctis: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus DG insidentibus & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque tenuia & angulosa K. His notis addenda est totius plantæ facies.

Bupthalmi speciem unicam novi.

Bupthalmum Tanacetii minoris foliis C. B. Pin. 134. *Chamamelum Chrysanthemum quorundam* J. B. 3. 122. *Bupthalmum vulgare, Chrysanthemum congener* Clus. Hist. 332.

Bupthalmum Tanacetii minoris folio, flore albo.

Bupthalmum differt à *Matricaria* floribus, qui plerumque singulares sunt, à *Bellide* & à *Chamamelo* foliis, quæ *Tanacetii* modo quasi per conjugationes secantur.

Bupthalmum, à vocibus Græcis *βοῦς* Bos, & *ὄφθαλμὸς* Oculus; quasi diceret oculum bovillum: Flores enim (ut ait Dioscorides) habet melinos, oculorum similitudine: unde & herba nomen traxit. Lib. 2. cap. 156.

GENUS VIII.

Millefolium. Mille-feuille.

MILLEFOLIUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; corona verò ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus, & calyce H squamoso & ferme cylindræo com-

prehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I tenuia. His notis addendum est folia tenuiter secari, floresque in fasciculos densos nasci.

Millefolii species sunt.

Millefolium maximum, umbellâ albâ C. B. Pin. 140. *Prodr.* 72.

Millefolium vulgare, album C. B. Pin. 140. *Millefolium Stratiotes, pennatum, terrestre* J. B. 3. 136. *Millefolium sive Achillea* Dod. *Pempt.* 100.

Millefolium purpureum, majus C. B. Pin. 140. *Millefolium rubro colore* Clus. *Hist.* 331.

Millefolium vulgare, purpureum, minus C. B. Pin. 140. *Millefolium purpurei floris* Dod. *Pempt.* 100.

Millefolium nobile Trag. 476. *Tanacetum minus, album, odore Camphora sive Achillea Dioscoridis* C. B. Pin. 132. *Achillea Millefolia, odorata* J. B. 3. 140.

Millefolium odoratum, Monspeliense Pillet. 271. *Millefolium odoratum, minus, Monspeliensium* Mor. H. R. Bles. & H. R. Par.

Millefolium Alpinum, incanum, carneo flore C. B. Pin. 140. *Millefolium Alpinum Clusio, parvum, nonnihil incanum, carneum* J. B. 3. 138. *Millefolium Alpinum* Clus. *Hist.* 331.

Millefolium Alpinum, incanum, flore specioso J. B. 3. 138.

Millefolium tomentosum, luteum C. B. Pin. 140. J. B. 3. 138. *Stratiotes Millefolia, flavo flore* Clus. *Hist.* 330.

Lib. 4. cap. 115.

Millefolium, Græcis *μυριόφυλλον*, à multiplici foliorum divisurâ appellatum est: nam (ut ait Dioscorides) *foliis est Fœniculi similibus, iisque plurimis; unde & nomen accepit.*

GENUS IX.

Parmica.

Tab. 333.

PTARMICA est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina tenuia H. His notis addenda sunt folia vel denticulata vel in amplas lacinias divisa, & à Millefolii incisuris aliena.

Parmicæ species sunt.

Parmica vulgaris, folio longo, ferrato, flore albo J. B. 3. 147. *Dracunculus pratensis, ferrato folio* C. B. Pin. 98. *Draco sylvestris sive Parmice* Dod. *Pempt.* 710.

Parmica vulgaris, pleno flore Clus. *Hist.* xij. *Dracunculus pratensis, flore pleno* C. B. Pin. 98.

Parmica Alpina, foliis angustis, partim ferratis, partim integris Bocc. Mus. Part. 2. 107. *Parmica Alpina* Ejusd. Tab. 85.

Parmica incana, humilis, foliis laciniatis, Absinthii æmulis H. L. Bar. *Absinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium* C. B. Pin. 139. *Absinthium albis floribus, capitulis squarrosis* J. B. 3. 183. *Absinthium Alpinum, umbelliferum* Clus. *Hist.* 340.

Parmica

- Ptarmica Cretica*, frutescens, Santolinæ facie. *Millefolium incanum*, *Creticum* C. B. Pin. 140. *Millefolium incanum*, *Creticum* sive *Millefolium Dioscoridis* Prodr. 72. *Millefolium Creticum* J. B. 3. 139. *Abrotonum fœmina*, *incanum*, albo *Achilleæ* flore, *Creticum* Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 34.
- Ptarmica Alpina*, *Tanacetii* foliis, flore purpureo. *Millefolium montanum*, *purpureum*, *Tanacetii* foliis A. R. Par. 101.
- Ptarmica lutea*, suaveolens. *Ageratum foliis serratis* C. B. Pin. 221. *Ageratum plerisque*, *Herba Julia* quibusdam J. B. 3. 142. *Balsamita minor* Dod. Pempt. 295.
- Ptarmica lutea*, suaveolens, corymbis longioribus & magis compactis. *Ageratum foliis serratis*, corymbis longioribus & magis compactis C. B. Pin. 221.
- Ptarmica Alpina*, foliis profundè incisis. *Ptarmica Alpina*, *Millefolii folio* Bocc. Mus. Part. 2. 144. *Ptarmica Millefolii foliis* Ejusd. Tab. 101. *Draunculus pratensis*, alter, *Alpinus*, foliis *Agerati* H. R. Par.
- Ptarmica Alpina*, *Matricariæ* foliis Triumf. 83. Bocc. Mus. Part. 2. 150. *Ptarmica Matricariæ foliis* Ejusd. Tab. 110.
- Ptarmica Alpina*, altissima, corymbis è luteo albicantibus. *Agerato Mesues cognata* procerior, corymbis è luteo albicantibus H. R. Par.
- Ptarmica Alpina*, altera, floribus minus compactis. *Agerato Mesues cognata altera*, floribus minus compactis H. R. Par.
- Ptarmica Virginiana*, folio *Helenii* Mor. H. R. Blef. *Ptarmica Virginiana*, *Scabiosæ Austriacæ* foliis indiffectis Pluk. Phytog. Tab. 53. fig. 5.
- Ptarmica* à voce Græca *πταρμύς* *Sternutatio*. *Ptarmica* (inquit Dioscorides) in cacumine capitulum habet uti *Anthemidis*, parvum, rotundum, acri odore, sternutamenta ciens, unde etiam nomen accepit.

Lib. 2. cap. 402.

GENUS X.

Asteriscus.

ASTERISCUS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus, & calyce stellato florem superante I, K, L, M, N, O, P comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina Q plana & plerumque marginata R. Tab. 213.

Asterisci species sunt.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis. *Aster luteus*, foliolis ad florem rigidis C. B. Pin. 266. *Aster Atticus*, *Massilioticus* Tabern. Icon. 861.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore sulphurei coloris. *Chrysanthemum Asteris facie*, foliis ad florem rigidis, flore sulphureo H. L. Bat. App.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minori, elatior. *Chrysanthemum Asteris facie*, foliis ad florem rigidis, flore minore, elatius H. L. Bat. App.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilior. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilium H. L. Bat. App.*

Asteriscus maritimus, annuus, patulus. *Aster luteus, supinus C. B. Pin. 267. Aster Atticus, luteus, supinus, spinosus J. B. 2. 1045. Aster Atticus, supinus Dod. Pempt. 266.*

Asteriscus aquaticus, annuus, patulus. *Aster annuus, Attico luteo similis, foliis ad florem mollibus Bot. Monsp.*

Asteriscus maritimus, perennis, patulus. *Aster supinus, lignosus, Siculus, Conyza odore Bocc. Mus. Part. 2. 161. Aster supinus, lignosus Ejsd. Tab. 129.*

Asteriscus à voce Græca ἀστειρος exigua stella, à floribus formâ.

SECTION IV.

De Herbis flore radiato, seminibus in capsula reconditis.

GENUS I.

Caltha. Souci.

CALTHA est plantæ genus, flore A radiato, cujus discus B ex plurimis flosculis C: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus & calyce H comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in capsulas plerumque incurvas K, L & marginatas M, N, semine fœtas O, ut plurimum oblongo I.

Calthæ species sunt.

Caltha vulgaris, flore pallido C. B. Pin. 275. Caltha flore simplici J. B. 3. 101. Calendula Dod. Pempt. 254.

Caltha vulgaris, flore citrino C. B. Pin. 275.

Caltha vulgaris, flore rufo C. B. Pin. 275.

Caltha polyanthos, maxima C. B. Pin. 275. Calendula multiflora, maxima Tabern. Icon. 231.

Caltha polyanthos, major C. B. Pin. 275. Caltha flore pleno J. B. 3. 101. Calendula lutea, flore pleno Eysd.

Caltha polyanthos, major, flore aureo C. B. Pin. 276. Calendula polyanthos, flore aureo Tabern. Icon. 332.

Caltha polyanthos, major, flore mellino C. B. Pin. 276. Calendula sativa polyanthos, mellina Tabern. Icon. 333.

Caltha floribus reflexis C. B. Pin. 276. Calendula multiflora, orbiculata Tabern. Icon. 333.

Caltha prolifera, majoribus floribus C. B. Pin. 276. Caltha prolifera J. B. 3. 102. Calendula prolifera, 1 Tabern. Icon. 334.

Caltha prolifera, majoribus floribus, flore mellino H. R. Par.

- Caltha prolifera*, minoribus floribus C. B. Pin. 276. *Calendula prolifera*, ij
Tabern. Icon. 335.
Caltha Calendula, flore mixto H. R. Par.
Caltha arvensis C. B. Pin. 276. *Caltha minima* J. B. 3. 103. *Calendula ar-*
vensis Tabern. Icon. 335.
Caltha humilis & *minima* C. B. Pin. 276.
Caltha Africana, flore intus albo, foris violaceo. *Calendula humilis, Africana,*
flore intus albo, foris violaceo simplici H. L. Bat.
Caltha sylvestris, Lusitanica.
Caltha maritima, Lusitanica, lanuginosa.
 Ab eo genere excludi debet *Caltha palustris*, flore simplici & pleno C. B. Pin.
 276. ad Populaginem revocanda.
Calthæ species flore fructuque carentes dignosci solent foliis oblongis, cras-
 siusculis, odore gravi & proprio.
-

S E C T I O V.

De Herbis, flore radiato, cujus discus ex petalis planis com-
 ponitur.

G E N U S I.

Xeranthemum.

XERANTHEMUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus discus B ex plurimis flosculis C, E componitur embryoni D insidentibus: corona verò F constar ex petalis planis G, nulli embryoni affixis, sed eodem calyce K cum flosculis comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H capitulo foliato I instructum. Tab. 284

Xeranthemi species sunt.

- Xeranthemum* flore simplici, purpureo, majore H. L. Bat. *Xeranthemum*
aliud sive Ptarmica quorundam J. B. 3. 25. Facea Olea folio capitulis sim-
plicibus C. B. Pin. 272. Ptarmica Austriaca Dod. Pempt. 710.
Xeranthemum flore pleno, purpureo, majore H. L. Bat.
Xeranthemum flore simplici, albo H. L. Bat.
Xeranthemum flore pleno, albo H. L. Bat.
Xeranthemum flore simplici, ex albo & rubro obsoletis mixto H Cathol.
Xeranthemum flore pleno, ex albo & rubro obsoletis mixto H. Cathol.
Xeranthemum incanum, flore albo H. R. Monsp. *Facea incana, Cyani capituli-*
lis C. B. Pin. 272. Stæbe incana, altera, Cyani aut Facea capitulis & flo-
re Ptarmica vulgaris Herbariorum Lob. Icon. 544. Xeranthemum J. B. 3. 25.
Xeranthemum flore simplici, purpureo, minore. *Facea Olea folio, mino-*
re flore C. B. Pin. 272. Ptarmica Austriaca species Clus. Cur. post. in
fl. 32.

Xeranthemum flore simplici, minimo, dilute purpurascense H. L. Bat.

Xeranthemum à vocibus Græcis Ξηρος *siccus*, & ἀνθάρον *Flos*, quasi diceret
Florem siccum: hujus enim generis flores diu durant, & à Gallis vocantur
Immortelles.

G E N U S II.

Carlina. *Carlinae*.

CARLINA est plantæ genus, flore A, B plerumque radiato, cujus scilicet discus C, D ex plurimis flosculis E embryoni F insidentibus componitur: corona verò H, G ex petalis planis I constat nulli embryoni affixis, calyce N O, P Q spinoso & amplo perinde ac flosculi comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in femina K pappis L instructa, folio M imbricato inter se distincta.

Carlinae species sunt.

Carlina acaulos, magno flore albo C. B. Pin. 380. *Carlina acaulos* J. B. 3.

64. *Carlina altera* Dod. *Pempt.* 2. 727.

Carlina acaulos, magno flore purpureo C. B. Pin. 380.

Carlina acaulos, flore magno, radice perenni, Montis aurei H. R. Par.

Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. *Chamaeleo albus*, *Apulus*, *purpureo flore*, *gummifer* Col. *Part.* 1. 12.

Carlina caulescens, magno flore albicante C. B. Pin. 380. *Carlina caulifera*

J. B. 3. 64. *Carlina sive Leucacantha* Dod. *Pempt.* 727.

Carlina caulescens, magno flore rubente C. B. Pin. 380.

Carlina polycephalos, alba C. B. Pin. 380.

Carlina sylvestris, vulgaris Clus. *Hist. clvj. Cnicus sylvestris, spinosior* C. B.

Pin. 378. *Carlina sylvestris quibusdam, aliis Atractylis* J. B. 3. 81.

Carlina sylvestris, flore aureo, perennis H. L. Bat. *Cnicus sylvestris, spinosior, alter, flore aureo, perennis* H. R. Par.

Carlina sylvestris, minor, Hispanica Clus. *Hist. clvij. Carduus Carlina minor, sylvestris Clusii, flore luteo* J. B. 3. 84. *Acarna flore luteo, patulo* C. B. *Pin.* 379.

Carlina parula, Atractylidis folio & facie. *Acarna* Col. *Part.* 1 *Icon.* 23.

Acarna Theophrasti, Acorna Plinio Col. *ibid. Desc.* 26.

Carlina umbellata, Apula. *Acarna Apula, umbellata* Col. *Part.* 1. 27. *Acarna capitulis parvis luteis in umbellâ* C. B. *Pin.* 379.

Carlina flore purpuro-rubente, patulo. *Carlina Richier. Onomat. Carlina annua, purpurea Monspeliensum. Bot. Mont. Acanthioides parva, Apula* Col. *Part.* 1. 29. *Acarna flore purpuro-rubente, patulo* C. B. *Pin.* 379.

Carlina quasi Carolina: Quod credatur (ut ait C Bauhinus) hanc Herbam Carolo Magno ab Angelo demonstratam fuisse, tanquam certissimum remedium ad pestem ab exercitu suo propulsandam.

CLASSIS XV.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Apetalo seu Stamineo.

FLOS APETALOS seu STAMINEUS & CAPILLACEUS petalis caret, totusque ex staminibus seu capillamentis constat: enim verò quæ petala dici possent pro calyce habenda sunt, cum abeant in seminis involucrium, ideoque necessum est ut eorum pistillum semen evadat. Cum floribus stamineis nonnullos alios conjunxi ejusdem profus formæ, sed à fructibus separatos.

SECTIO I.

De Herbis, flore stamineo, cujus calycis posterior pars abit in fructum.

GENUS I.

Afarum. Cabaret.

ASARUM est plantæ genus, flore A, D stamineo ex plurimis scilicet Tab. 286. staminibus B constante, è calyce C tripartito D surgentibus: calycis autem posterior pars abit in fructum E ut plurimum angulatum, in sex loculamenta F divisum, seminibusque foetum oblongis G.

Afari species sunt.

Afarum Dod. Pempt. 358. *J. B. 3. 548.*

Afarum Americanum, majus H. R. Par. *Afarum Canadense* Corn. 24.

Afarum Cyclaminis folio, *Virginianum* Banister Pluk. Phytog. Tab. 78.

Quinimo Afaron (inquit Plinius) *invenio vocitari, quoniam in coronis Lib. 21. cap. 6.* non addatur. A verbo nempe *αἰρω* orno, & particula privativa α.

GENUS II.

Beta. Poirée.

BETA est plantæ genus, flore A stamineo, ex plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce D quinquefolio surgentibus: plures autem flores Tab. 286.

R R r iij,

velut in capitulum colliguntur C, eorumque calyces deinde abeunt in fructum E ferè globosum, in quo F veluti nidulantur semina G.

Betæ species sunt.

Beta alba vel pallescens, quæ Cicla officinarum C. B. Pin. 118. *Beta candida* J. B. 2. 961. *Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, vulgaris C. B. Pin. 118. *Beta rubra* J. B. 2. 961. *Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, radice Rapæ C. B. Pin. 118. *Beta radice rubrà, crassâ.* J. B. 2. 961.

Beta rubra, Romana *Dod. Pempt. 620. Bette Rave.*

Beta lato caule C. B. Pin. 118. *Beta laticaulis, monstrosa* J. B. 2. 363. *Beta* πλατύκαυλος *Dalechampii* *Lugd. 533.*

Beta sylvestris, maritima C. B. Pin. 118. *Beta sylvestris, spontanea, marina* *Lob. Obs. 125.*

Beta pallidè virens, major C. B. Pin. 118. *Beta altera, candicantibus foliis* *Casalp. 159.*

Beta rubra, major C. B. Pin. 118. *Beta sanguinea, magna, radice Rapæ* *H. R. Par.*

Beta lutea, major C. B. 118. *Beta lutea* *Cam.*

Beta costâ aureâ, magnâ, radice Rapæ *H. R. Par.*

Beta foliis & caule flammeis *H. R. Par.*

SECTIO II.

De Herbis, flore stamineo, cujus pistillum abit in semen calyce obvolutum.

GENUS I.

Acetosa. *Ozeille.*

Tab. 287.

ACETOSA est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C hexaphyllo surgentibus. Pistillum autem D, E, F, G, H deinde abit in semen I R triangulare, capsulâ L, M, N, O, P, Q, obvolutum. Hæc autem conficitur ex tribus foliis 1, 2, 3 calycis C, cæteris tribus marcescentibus.

Acetosæ species sunt.

Acetosa pratensis C. B. Pin. 114. *Oxalis vulgaris, folio longo* J. B. 2. 989. *Oxalis* *Dod. Pempt. 648.*

Acetosa pratensis, flore albo *H. R. Par.*

Acetosa foliis crispis C. B. Pin. 114. *Oxalis crispa* J. B. 2. 990. *Tabern Icon. 440.*

Acetosa montana, maxima C. B. Pin. 114 *Oxalis sylvatica, maxima* J. B. 2. 990. *Oxalis major, Broccenbergenfis* *Thal. 82.*

Acetosa Pyrenaica, angustissimo & longissimo folio *Schol. Bot.*

Acetosa montana, lato Ari rotundo folio *Bocc. Mus. Part. 2. 165. Oxalis Ari rotundo folio* *Ejusd. Tab. 125.*

- Acetosa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramosis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa Mali Limonia foliis Ejusd. Tab. 126.*
- Acetosa montana, folio undulato, flagellis non ramosis Bocc. Part. 2. 164. *Acetosa flagellis non ramosis Ejusd. Tab. 126.*
- Acetosa montana, pumila, Fegopyri folio Bocc. Mus. Part. 2. 165. *Acetosa Fegopyri folio Ejusd. Tab. 126.*
- Acetosa montana, geniculis nodosis C. B. Pin. 114. *Acetosa maxima, montana Clus. Hist. lxi.*
- Acetosa tuberosa radice C. B. Pin. 114. *Oxalis tuberosa radice J. B. 2, 991. Oxalis tuberosa Dod. Pempt. 649.*
- Acetosa Nebroides, Arisari pallido-virenti folio H. Cathol.
- Acetosa montana, angusto folio Sagittæ H. Cathol.
- Acetosa Calthæ folio, peregrina C. B. Pin. 114. *Oxalis Zacynthi P. Alp. Egypt. 53.*
- Acetosa lucida, folio Attriplicis H. R. Par. *Acetosa lucida, hastato folio atrovirescente Joncq. Hort.*
- Acetosa major, Italica, semine rotundiore & glomerato H. R. Par.
- Acetosa arvensis, lanceolata C. B. Pin. 124. *Oxalis parva, auriculata, repens J. B. 2, 992. Oxalis ovina Tabern. Icon. 440.*
- Acetosa lanceolata, angustifolia, elatior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583. *Acetosa angustifolia, elatior Park. Theat. 744.*
- Acetosa lanceolata, angustifolia, repens C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, 1 Tabern. Icon. 441.*
- Acetosa arvensis, minima, non lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, ij Tabern. Icon. 441.*
- Acetosa Cretica, semine aculeato C. B. Pin. 114. *Oxalis minor, aculeata Candia J. B. 2, 991.*
- Acetosa minor, cretica, utriculato semine H. R. Par.
- Acetosa Ocimi folio, Neapolitana C. B. Pin. 114. *Acetosa Ocimi folio Βολιφαλλήζορα Col. Part. 1. 150.*
- Acetosa Americana, foliis longissimis pediculis donatis C. B. Pin. 114. *Prodr. 54. Oxalis Africana J. B. 2, 992. Acetosa vesicaria, peregrina Eyst.*
- Acetosa arborescens, subrotundo folio ex Insulis Fortunatis Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 252. fig. 3.
- Acetosa rotundifolia, hortensis C. B. Pin. 114. *Oxalis folio rotundiore, repens J. B. 2, 991. Oxalis rotundifolia Dod. Pempt. 649. Ozeille ronde.*
- Acetosa rotundifolia, Alpina C. B. Pin. 114. *Prodr. 55.*
- Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583.
- Acetosa scurata, repens C. B. Pin. 114. *Prodr. 55.*
- Acetosa minor, erecta, lobis multifidis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa minor, lobis multifidis Ejusd. Tab. 126.*
- Acetosa Indica, trifido folio.
- Acetosa ab acetofo foliorum sapore.

GENUS II.

Lapathum. *Patience.*

LAPATHUM est plantæ genus, ab Acetosâ solo sapore diversum: Lapathum enim expers est insignis illius saporis acidi.

Lapathi species sunt.

- Lapathum hortenſe, folio oblongo ſive ſecundum Dioſcoridis C. B. Pin. 114. *Lapathum ſativum*, *Lapas* J. B. 2. 985. *Lapathum ſativum* Dod. Pempt. 648.
- Lapathum folio acuto, plano C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum ſive Oxylapathum* J. B. 2. 983. *Lapathum ſylveſtre ſive Oxylapathum* Dod. Pempt. 648.
- Lapathum folio acuto, criſpo C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum, criſpum* J. B. 2. 988. *Tabern. Icon. 436.*
- Lapathum folio acuto, rubente C. B. Pin. 114. *Lapathum ſanguineum, ſive ſanguis Draconis herba* J. B. 2. 988. *Lapathum rubens* Dod. Pempt. 650.
- Lapathum folio acuto, flore aureo C. B. Pin. 114. *Lapathum anthoxanthon* J. B. 2. 987. *Lapathum ſylveſtre, iiij genus Dalechampi* Lugd. 603.
- Lapathum minimum C. B. Pin. 115. *Tabern. Icon. 437.* *Lapathum acutum, minimum* J. B. 2. 985.
- Lapathum aquaticum, Luteolæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 104. *Lapathum aquaticum, anguſtiſſimo acuminato folio* Ejusd. 143.
- Lapathum folio minus acuto C. B. Pin. 115. *Lob. Icon. 285.* *Lapathum vulgare, folio obtuſo* J. B. 2. 984.
- Lapathum hortenſe, latifolium C. B. Pin. 115. *Lapathum majus ſive Rhabarbarum Monachorum* J. B. 2. 985. *Hippolapathum ſive Rhabarbarum Monachorum* Dod. Pempt. 648.
- Lapathum folio rotundo, Alpinum J. B. 2. 987. *Lapathum hortenſe, rotundifolium ſive montanum* C. B. Pin. 115. *Hippolapathum rotundifolium & Pſeudorha recentiorum* *Lob. Icon. 287.*
- Lapathum folio rotundo, Alpinum, coſtâ & pediculo viſcentibus, Montis aurei H. R. Par.
- Lapathum aquaticum, folio cubitali C. B. Pin. 116. *Lapathum maximum, aquaticum, ſive Hydrolapathum* J. B. 2. 986. *Lapathum paluſtre* *Tabern. Icon. 437.*
- Lapathum aquaticum, minus C. B. Pin. 116. *Hydrolapathum minus* *Tabern. Icon. 438.*
- Lapathum pulchrum, Bononiènſe, ſinuatum J. B. 2. 988. *Lapathum Pariſienſe, ſinuatum* H. R. Par.
- Lapathum maritimum, ſectidum C. B. Pin. 116. *Lapathum marinum, ſinuatum* J. B. 2. 988.
- Lapathum, à voce Græca *λαπάζω* purgo. Omnium porro Lapathi ſpecierum decocto olere (ut ait Dioſcorides) alvus emollitur.

GENUS III.

Atriplex. Arroche.

ATRIPLEX est plantæ genus, flore A, B apetalò, plurimis scilicet staminibus C constante, ex calyce D pentaphyllo surgentibus. Pistillum autem E abit deinde in semen G orbiculatum & planum, ipso calyce F ceu capsulâ obvolutum. Alio præterea fructu donantur Atriplicis species à floribus sejuncto: Embryo enim H longè amplior fit I, ex duobus foliis constans K L angulatis aut cordiformibus, planis, semen M subrotundum, planum arctè completentibus. Tab. 266.

Atriplicis species sunt.

Atriplex hortensis, alba, sive pallidè virens C. B. Pin. 119. *Atriplex alba hortensis* J. B. 2. 970. *Atriplex sativa, alba* Lob. Icon. 253. Folletes Bonnes dames.

Atriplex hortensis, rubra C. B. Pin. 119. *Atriplex rubra, hortensis* J. B. 2. 970. *Atriplex sativa, altera, folio & flore purpureo-livens* Lob. Icon. 253.

Atriplex latifolia, sive Halimus fruticosus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 607. *Halimus latifolius sive fruticosus* C. B. Pin. 120. *Halimus* 1. Clus. Hist. 53. *Halimus Clusii* J. B. 1. 227.

Atriplex maritima, Hispanica, frutescens & procumbens. *An Halimus Dalechampii* J. B. 1. 227?

Atriplex maritima, Mauritanica, frutescens, Polygoni foliis argenteis, racemosa Pluk. Phytog. Tab. 16. fig. 4. *Atriplex maritima, Mauritanica, foliis Polygoni argenteis, semine amplo, fusco, vasculis rotundis Raii* Hist. App. 1856.

Atriplex maritima, angustissimo folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 608. *Halimus seu Portulaca marina* C. B. Pin. 120. *Portulaca marina, an Crithmum Dioscoridis?* Lob. Icon. 392.

Atriplex maritima, laciniata C. B. Pin. 120. *Atriplex maritima* J. B. 2. 974. *Atriplex marina* Dod. Pempt. 615.

Atriplex angustifolia, maritima, dentata Raii Hist. 193.

Atriplex Halimi folio C. B. Pin. 120. *Atriplex Halimoides* Lob. Obs. 130. J. B. 2. 974.

Atriplex minima, angustifolia, maritima Bocc. Rarior. Plant. 29.

Atriplex maritima, perennis, folio deltoide, triangulari, minus incano Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 607.

Atriplex folio hastato, seu deltoide Mor. H. R. Bles. *Atriplex sylvestris, procumbens, rubra, folio triquetro* H. R. Par.

Atriplex angusto oblongo folio C. B. Pin. 119. *Atriplex sylvestris, Polygoni aut Helxines foliis* Lob. Icon. 257. *Atriplex vulgaris angustifolia, cum folliculis* J. B. 2. 973.

Atriplex angustissimo & longissimo folio H. L. Bat.

Atriplex sylvestris, fructu roseo compresso vel stellato C. B. Prodr. 58.

GENUS IV.

Chenopodium. *Pate d'Oye.*

Tab. 288.

CHENOPODIUM est plantæ genus, flore A, B apetalò, plurimis scilicet staminibus C constante, ex calyce D multifido surgentibus. Pistillum aurem E abit deinde in semen F orbiculatum & planum, in capsula G veluti stelliformi, quæ floris calyx fuit, reconditum.

Chenopodii species sunt.

Chenopodium, Pes Anserinus 1 Tabern. Icon. 427. *Atriplex dicta Pes Anserinus* J. B. 2. 975. *Atriplex sylvestris, latifolia* C. B. Pin. 119.

Chenopodium, Pes Anserinus ij Tabern. Icon. 428. *Atriplex sylvestris, latifolia, acutiore folio* C. B. Pin. 119. *Atriplex dictus Pes Anserinus alter sive ramosior* J. B. 2. 976.

Chenopodium, folio sinuato, candicante. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, candicante* C. B. Pin. 119. *Atriplex sylvestris* J. B. 2. 972. Tabern. Icon. 426.

Chenopodium foetidum. *Atriplex foetida* C. B. Pin. 119. J. B. 2. 974. *Vulvaria* Tabern. Icon. 428.

Chenopodium angustifolium, laciniatum, minus. *Atriplex angustifolia, laciniata, minor* J. B. 2. 972.

Chenopodium folio laciniato, comâ purpurascente. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, saturatè virente, spicâ rubrâ* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 604.

Chenopodium folio laciniato, comâ virefcente.

Chenopodium folio triangulo. *Lapathum unctuosum, folio triangulo* C. B. Pin. 115. *Bonus Henricus* J. B. 2. 965. *Tota bona* Dod. Pempt. 651. *Bon Henri.*

Chenopodium Betæ folio. *Blitum polyspermon, à seminis copiâ* C. B. Pin. 118. *Blitum erectius sive 3. Tragi* J. B. 2. 967. *Blitum sylvestre* Cam. Epit. 237.

Chenopodium Americanum, argenteo & ferrato folio. *Atriplex argentea, dentata, Corassavica* Par. Bat. 100.

Chenopodium Americanum, Bliti facie.

Chenopodium Ambrosioides, folio sinuato. *Botrys Ambrosioides, vulgaris* C. B. Pin. 138. *Botrys* Dod. Pempt. 34.

Chenopodium Ambrosioides, Mexicanum. *Botrys Ambrosioides, Mexicana* C. B. Pin. 138. & App. 516.

Chenopodium Lini folio villoso. *Linaria scoparia* C. B. Pin. 212. *Linaria Belvedere dicta* J. B. 3. 462. *Osyris* Dod. Pempt. 101.

Chenopodium annuum, humi fusum, folio breviori & capillaceo. *Camphorata congener* C. B. Pin. 486. *Anthyllis altera Italarum* Lob. Icon. 404.

Chenopodium Hispanicum, procerius, folio deltoide.

Chenopodium à vocibus Græcis $\chi\lambda\omega$ *Anser*, & $\pi\omicron\upsilon\varsigma$ *Pes*: unde Pēs Anserinus.

GENUS V.

Blitum. *Blete.*

BLITUM est plantæ genus, flore A apetalò, tribus scilicet staminibus B Tab. 112. plerumque constante, ex calyce C tripartito surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen H plerumque oblongum, in capsula F, G vesicæ æmula, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Bliti species sunt.

Blitum album, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, album, magnum* J. B. 2. 967. *Blitum majus* Dod. Pempt. 617.

Blitum rubum, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, rectum, magnum, rubrum* J. B. 2. 966. *Blitum rubens* Dod. Pempt. 617.

Blitum sylvestre, spicatum. *Blitum rubrum, minus* Cam. Epit. 235. *Blitum album, minus* J. B. 2. 967.

Blitum sylvestre, spicatum, foliis ex albo & viridi variegatis.

Blitum quasi *Σαντόν* rejiciendum, ob vilitatem tanquam olus inspidum.

GENUS VI.

Herniaria. *Herniole.*

HERNIARIA est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen F in capsula E oblonga & striata, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 111.

Herniariæ species sunt.

Herniaria glabra J. B. 3. 378. *Polygonum minus sive Millegrana major, glabra* C. B. Pin. 281. *Herniaria* Dod. Pempt. 114.

Herniaria hirsuta J. B. 3. 379. *Polygonum minus sive Millegrana major, hirsuta* C. B. Pin. 381.

Herniaria fruticosa, viticulis lignosis C. B. Pin. 382. *Thal.* 56. *Polygonum Herniariae foliis & facie, perampla radice* J. B. 3. 378. *Polygonum Herniariae foliis & facie, perampla radice* Astragaliti Lob. Icon. 85.

Herniaria Alsinæ folio. *Anthyllis maritima, Alsinifolia* C. B. Pin. 282. *Paronychia Alsinifolia, incana* J. B. 3. 366. *Marina incana Anthyllis Alsinifolia Narbonensium* Lob. Icon. 468.

Herniaria, ut putant, à sanandis herniis.

GENUS VII.

Paronychia.

PARONYCHIA est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C surgentibus pelviformi, & in quinque partes plerumque cucullatas secto. Pistillum autem D abit deinde in semen F orbiculatum, in capsula E quasi pentagona, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 110.

Paronychiæ species sunt.

Paronychia Hispanica Clus. Hisp. 478. *Paronychia Hispanica Clusii sive*

- Anthyllis nivea* J. B. 3. 374. *Polygonum minus, candicans, supinum* Bot. Monsp.
Paronychia Narbonensis, erecta. Polygonum minus, candicans, capitulis surrectis Bot. Monsp. *Polygonum montanum, niveum, minimum* Lob. Icon. 420.
Paronychia supina, latifolia, Gadenfis.
Paronychia Hispanica, supina, Alsinifolia, capitulis minus compactis.
Paronychia Hispanica, fruticosa, Myrtifolio.
Paronychia Lusitanica, Polygoni folio, capitulis echinatis.

GENUS VIII.

Alchimilla. *Pié de Lion.*

Tab. 299.

ALCHIMILLA est plantæ genus, flore A, B apetalò, plurimis scilicet staminibus E constante, ex calyce C infundibuliformi & multifido surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen unicum vel multiplex F, in capsula G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Alchimillæ species sunt.

- Alchimilla vulgaris* C. B. Pin. 319. *Clus. Hist. cviiij. Pes Leonis sive Alchimilla* J. B. 2. lib. 17. 598. *Alchimilla* Dod. Pempt. 140.
Alchimilla vulgaris, calyce florum albo. Alchimilla vulgaris, albo flore Clus. *Hist. cix.*
Alchimilla Alpina, minor. Alchimilla Alpina, quinquefolia C. B. Pin. 320. *Prodr. 138.*
Alchimilla minor Mor. H. R. Bles. *Alchimilla perennis, viridis, minor* Ejusd. *Hist. Oxon. Part. 2. 195.*
Alchimilla Alpina, pubescens, minor H. R. Par. *Alchimilla minor hirsuta, cinericia, Italica* Bar. Icon.
Alchimilla Alpina, pentaphyllea, minima, lobis fimbriatis Bocc. Mus. Part. 2. 18. *Alchimilla Alpina, lobis fimbriatis* Ejusd. Tab. 1.
Alchimilla montana, minima Col. Part. 1. 146. *Cherophyllo nonnihil similis* C. B. Pin. 152. *Perchepier Anglorum quibusdam* J. B. 3. Part. 2. 74.
Alchimilla Alpina, Quinquefolii folio subtus argenteo. Alchimilla alterum genus Casalp. 557. *Tormentilla Alpina, folio sericeo* C. B. Pin. 326. *Heptaphyllon* Clus. *Hist. cviiij. Pentaphyllum sive potius Heptaphyllum argenteum, flore muscoso* J. B. 2. lib. 17. 598.
Alchimilla supina, Gramineo folio, minore flore *Polygonum angustissimo & acuto, vel Gramineo folio, minus, repens* C. B. Pin. 281. *Polygonum tertium Dodonei sive tenuifolium* J. B. 3. 377. *Polygonum minus, polycarpon* Tabern. Icon. 834.
Alchimilla erecta, Gramineo folio, minore flore. Polygonum Gramineo folio, majus, erectum C. B. Pin. 281. *Polygonum minus, alterum* Tabern. Icon. 835.
Alchimilla Gramineo folio, majori flore. Polygonum Germanicum, incanum, flore majori, perenne Raii *Synops. 68.*

CLASSIS XV.

509

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum albo. *Linaria montana*, flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. *Linaria similis* J. B. 3. 461. *Anonymos Lini folio* Clus. Hist. 324.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum subluteo.

GENUS IX.

Parietaria. *Parietaire*.

PARIETARIA est plantæ genus, flore A, B, C, D apetalò, quatuor ple- Tab. 289.
rumque staminibus E constante, ex calyce quadripartito surgentibus, nunc campaniformi A, D, nunc infundibuliformi B, modò rotato C. Pistillum autem F abit deinde in semen G ut plurimum oblongum, in capsula H, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Parietariæ species sunt.

Parietaria officinarum & Dioscoridis C. B. Pin. 121. *Parietaria* Dod. *Pempt.* 102. J. B. 2. 976.

Parietaria minor, Ocimi folio C. B. Pin. 121. *Parietaria exigua* vel 1 *Trag.* 193.

Parietaria Lusitanica, annua, minima.

Parietaria, quòd parietibus innascatur.

GENUS X.

Persicaria. *Persicaire*.

PERSICARIA est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet stami- Tab. 290.
nibus B constante, è calyce H multifido surgentibus. Pistillum autem C deinde abit in semen D, F planum, ex ovato-acuminatum, in capsula E, G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Persicariæ species sunt.

Persicaria mitis, maculosa C. B. Pin. 101. *Persicaria mitis* J. B. 3. 779. *Persicaria* ij *Tabern. Icon.* 857.

Persicaria mitis, cum maculis ferrum equinum referentibus. *Persicaria mitis, maculosa* Lob. *Icon.* 315. *Prioris varietas*.

Persicaria mitis, non maculosa C. B. Pin. 101.

Persicaria mitis, floribus candidis C. B. Pin. 101. *Persicaria Antuerpiensis, floribus albis* Lob. *Obs.* 171.

Persicaria urens seu Hydropiper C. B. Pin. 101. *Persicaria acris* sive *Hydropiper* J. B. 3. 780. *Hydropeperi* Dod. *Pempt.* 607. *Curage*.

Persicaria urens seu Hydropiper, flore candido C. B. Pin. 101.

Persicaria minor C. B. Pin. 101. *Persicaria pusilla, repens* Lob. *Icon.* 316.

Persicaria minor, floribus albis C. B. Pin. 101.

Persicaria angustifolia C. B. Pin. 101. *Prodr.* 43.

Persicaria Salicis folio, Potamogeton angustifolium dicta Raii Hist. 184. *Potamogeton Salicis folio* C. B. Pin. 193. *Persicaria Salicis folio, perennis* H. L. Bat.

Perficaria longifolia, Valentina.

Perficaria folio subtus incano.

Perficaria major, *Lapathi foliis*, calyce floris purpureo.

Perficaria Alpina, folio nigricante, floribus albis Bocc. Mus. Part. 2. 34. Tab. 27.

Perficaria altera, *Lepidii Pauli foliis* Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 83. *Perficaria Alpina*, *altera*, *saxatilis*, *foliis durioribus*, *acutis* Ejusd pag. 108.

Perficaria procumbens, longissima, angustifolia, non maculosa, spicâ longiori, laxiori, & graciliori Sloane Cat. Plant. Jam. 48.

Perficaria frutescens, maculosa, Virginiana, flore albo Park. Theat. 857.

Perficaria frutescens, maculosa, Virginiana, flore carneo Park. Theat. 857.

Perficaria, à similitudine foliorum *Perficæ*.

GENUS XI.

Polygonum. Renouëe.

Tab. 290.

POLYGONUM est plantæ genus, flore A, B apetalò, plurimis scilicet staminibus C constante, ex calyce B infundibuliformi & multifido surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen F triangulare, in capsula E, quæ calyx floris fuit, reconditum. His addendum est flores in foliorum alis nasci, & species hujus generis radicibus fibratis donari.

Polygoni species sunt.

Polygonum latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum sive Centinodia* J. B. 3. 374. *Polygonum mas* Dod. Pempt. 113.

Polygonum latifolium, flore candido C. B. Pin. 281.

Polygonum oblongo angusto folio C. B. Pin. 281. *Polygonum angustifolium* J. B. 3. 376. *Polygonum iij Tabern. Icon. 833.*

Polygonum brevi angustoque folio C. B. Pin. 281. *Polygonum ij Tabern. Icon. 833.*

Polygonum saxatile C. B. Pin. 281. *Prodr. 131.*

Polygonum maximum, longissimis cauliculis & foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 591.

Polygonum maritimum, latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum marinum* J. B. 3. 376. *Polygonum marinum*, *maximum* Lob. Icon. 419.

Polygonum maritimum, latifolium, floribus albis C. B. Pin. 281.

Polygonum maritimum, Hispanicum, caulibus longissimis, calyce florum albo. *Centinodia maritima*, *procumbens*, *ultra tres ulnas longa*, *flosculis albis* Mentz Pug. *Polygonum majus*, *Romanum*, *longius radicatum*, *foliis Rorismarini*, *longissimis flagellis donatum* Bocc. Mus. Part. 2. 66. Tab. 58.

Polygonum maritimum, latifolium, arborefcens.

Polygonum maritimum, repens, Lusitanicum, rotundifolium.

Polygonum minus, maritimum, incanum Mor. H. R. Blef.

Polygonum à vocibus Græcis πολλὸν *multum*, & γένυ *Genu*: quasi diceret plantam multis geniculis interceptam.

G E N U S XII.

Fagopyrum. *Blé noir, ou Sarrafin.*

FAGOPYRUM est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet stamini- Tab. 290.
bus B constante, è calyce A quinquepartito surgentibus. Pistillum autem C
abit deinde in semen E triangulare, in capsula D quæ calyx floris fuit, recon-
ditum. His notis addendum est flores in muscariis aut spicis nasci & species
hujus generis radicibus fibratis donari.

Fagopyri species sunt.

Fagopyrum vulgare, erectum. *Erysimum Theophrasti*, folio *Hederaceo* C. B.
Pin. 27. Fagotriticum J. B. 2. 993 *Erysimum Theophrasti* Lob. Icon. 63.

Fagopyrum vulgare, scandens. *Convolvulus minor*, semine triangulo C. B.
Pin. 295. Helxine semine triangulo J. B. 2. 157. *Helxine Cissampelos*, al-
tera, *Atriplicis effigie* Lob. Icon. 624.

Fagopyrum scandens, Americanum, maximum. *Fru mentum Saracenicum* ;
maximum, *Americanum* H. L. Bat.

Fagopyrum, à vocibus Græcis *κνυδὸς Fagus*, & *πυρὸς Triticum*, quòd Fagineam Pin. 27.
glandem formâ triquetrà, ut ait C Bauhinus, & colore sordido, quodam-
modo referat.

G E N U S XIII.

Bistorta. *Bistorte.*

BISTORTA est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet stamini- Tab. 291.
bus B conitante, ex calyce C multifido surgentibus. Pistillum autem D abit
in semen E plerumque triangulare, in capsula C, quæ calyx floris fuit recon-
ditum. His notis addendum est flores in spicam F disponi, & radices specie-
rum hujus generis L carnosas esse, quasi tuberosas, in se contortas, & capillitio
stipatas. Occurrunt etiam species quibus præter flores & semina G H innal-
cuntur tubercula quædam exigua I, foliolis K & radiculis M donata.

Bistortæ species sunt.

Bistorta major, radice minus intortâ C. B. Pin. 192. *Bistorta major*, *rugosio-*
ribus foliis J. B. 3. 538. *Bistorta* Dod. *Pempt.* 333.

Bistorta major, radice magis intortâ C. B. Pin. 192. *Bistorta media*, *folio mi-*
nus rugoso J. B. 3. 538. *Serpentaria mas* seu *Bistorta* Fuchs.

Bistorta Alpina, maxima C. B. Pin. 192. *Prodr.* 100. J. B. 3. 539.

Bistorta Alpina, media C. B. Pin: 192. *Bistorta minima*, *alia* J. B. 3. 539.
Bistorta minor seu *Alpina* Cam. *Epit.* 684.

Bistorta Alpina, minor C. B. Pin. 192. *Bistorta minima* J. B. 3. 539. *Bistor-*
ta minor Clus. *Hist.* lxix.

Bistorta, à radice bis vel ter intortâ.

S E C T I O III.

De Herbis , flore apetalo , quæ Cereales appellantur , earumque
affinibus.

G E N U S I.

Triticum. *Froment.*

Tab. 292. & 293. **T**RITICUM est plantæ genus , flore apetalo per fasciculos in spicam H disposito : singuli nempe flores A, N plurimis staminibus B, O constant, ex calyce C, D squamoso, interdum aristis P munito , surgentibus. Pistillum autem E deinde abit in semen F, G, R oblongum , hinc convexum , inde sulcatum, farinaceum, glumâ H, S, quæ calyx floris fuit , obvolutum. Singuli fasciculi L axi dentatæ I, K, V affixi spicas M, Q, T constituent.

Tritici species sunt.

- Triticum hybernum, aristis carens C. B. Pin. 21. *Triticum vulgare, glumas trititando deponens* J. B. 2. 407. *Siligo spicâ muticâ* Lob. Icon. 25.
- Triticum filigineum C. B. Pin. 21. *Triticum spicâ & granis albis Raii Synops.* 244.
- Triticum aristis circumvallatum, granis & spicâ rubentibus , glumis lævibus & splendentibus Raii Synops. 244.
- Triticum aristatum, spicâ maximâ, cinericeâ , glumis hirsutis Raii Synops. 245.
- Triticum rufum, grano maximo C. B. Pin. 21. *Triticum rufum, grano maximo, Far sive Adoreum veterum putatum* J. B. 2. 408.
- Triticum rufum, hexastychon C. B. Pin. 21. J. B. 2. 408.
- Triticum spicâ multiplici C. B. Pin. 21. *Triticum cum multiplici spicâ, glumas facillè deponens* J. B. 2. 407. *Triticum multiplici spicâ* Lob. Icon. 26.
- Triticum semine oblongo C. B. Pin. 21. *Triticum speciosum, grano longo* J. B. 2. 410.
- Triticum aristis longioribus , spicâ alba C. B. Pin. 21. *Robus sive Triticum Insularis Gallo-belgis Loca vocatum* Lob. Icon. 27.
- Triticum Typhinum, simplici folliculo C. B. Pin. 21. *Triticum cinereum, maximis aristis donatum, trititando glumas deponens* J. B. 2. 408. *Triticum Typhinum, iij Tabern. Icon.* 260.
- Triticum Typhinum, simplici folliculo , Hispanicum C. B. Pin. 21. *Triticum Typhinum* Dod. Pempt. 490.
- Triticum Polonicum H. L. Bat. *Pluk, Phytog. Tab.* 231. *fig.* 6.
- Triticum spicâ Hordei Londinensibus Raii Synops. 245. *Zeopyrum sive Tricospeltum* C. B. Pin. 22. *Hordeum nudum seu Gymnocrithon* J. B. 2. 430.
- Triticum, ut aiunt , à trititando quòd trituratione , glumas facillè deponat.

GENUS II.

Secale. *Ségle.*

SECALÉ est plantæ genus, flore apetalò, per fasciculos in spicam K disposito: *Tab. 294.* singuli nempe flores A, G plurimis staminibus B, C constant ex calyce D surgentibus. Pistillum autem E, F abit deinde in semen H, I oblongum, tenue, farinaceum, glumâ M, quæ calyx floris fuit, obvolutum: Hanc tamen facile deponit, monente Spigelio. Singuli fasciculi M axi dentatæ N affixi spicam L *Ifag. lib. 2. cap. 26.* Tritici spicâ magis compressam constituunt.

Secalis species sunt.

Secale Hybernum vel majus C. B. Pin. 23. *Secale* J. B. 2. 416. *Rogga sive Secale* Dod. Pempt. 499.

Secale vernum vel minus C. B. Pin. 23. *Secale alterum* Lugd. 396.

GENUS III.

Hordeum. *Orge.*

HORDEUM est plantæ genus, flore apetalò, per fasciculos in spicam L disposito: *Tab. 295.* singuli nempe flores A plurimis staminibus B, C constant ex calyce D surgentibus. Pistillum autem E abit deinde in semen F, G oblongum, farinaceum, utrinque acutum, ventre tumido, glumæ H, I, K, quæ calyx floris fuit, arctè adhærescens, monente Spigelio. Singuli fasciculi axi dentatæ M *Ifag. Lib. 5. cap. 26.* N affixi spicam O constituunt.

Hordei species sunt.

Hordeum polystichum, hybernum C. B. Pin. 22. *Hordeum polystichum* J. B. 2. 429. *Hordeum polystichon, hybernum, majus* Tabern. Icon. 274.

Hordeum polystichum, vernum C. B. Pin. 22. *Hordeum hexastichum, pulchrum* J. B. 2. 329. *Hordeum polystichum, æstivum* Tabern. Icon. 275.

Hordeum distichon, quod spica binos ordines habeat, Plinio C. B. Pin. 23. *Hordeum distichum* J. B. 2. 429. *Hordeum distichum, æstivum, trimestre, minus* Tabern. Icon. 274.

Hordeum distichum, spicâ breviorè & latiorè, granis confertis Raii Hist. 1243. *Zeocryton sive Oryza Germanica* C. B. Pin. 22. *Hordeum dictum Germanis Oryza* J. B. 2. 429.

Hordeum distichum, spicâ nitidâ, Zea seu Briza nuncupatum. *Zea Briza dicta, vel monococcus Germanica* C. B. Pin. 21. *Briza monococcus* Dodonæi Lob. Icon. 31.

Hordeum quasi *Fordeum*, ut volunt. Fordeum autem à *φέρω nutrio*, quasi diceret plantam boni succi & nutrimenti.

GENUS IV.

Oryza. *Ris.*

ORYZA est plantæ genus, flore apetalò, seminibus E in paniculâ A nas- *Tab. 296.*

centibus, & in capsula B, D in aristam C abeunte, reconditis, crassiusculis, ovatis, ut Spigelius observat.

Oryzæ speciem unicam novi.
Oryza Math. 403. J. B. 2. 451.

G E N U S V.

Avena. *Avoine.*

Tab. 297.

AVENA est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos pendulos disposito: singuli nempe flores A plurimis staminibus B, C constant ex calyce D surgentibus. Pistillum autem E deinde abit in semen F, G oblongum, tenue, farinaceum, glumâ, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli fasciculi I ita disponuntur in spicam H, ut *dependentes veluti parvulas locustas bipedes Avena gerere videatur*, ex Dioscoride.

Lib. 2. cap. 116.

Avenæ species sunt.
Avena vulgaris seu alba C. B. Pin. 23. *Avena alba* J. B. 2. 432. *Avena* Dod. Pempt. 511.
Avena nigra C. B. Pin. 23. J. B. 2. 432. *Avena sylvestrior, nigra, tenuiorque* Casalp. 177.
Avena nuda C. B. Pin. 23. J. B. 2. 433. Dod. Pempt. 511.
Avena ab aveo, inquit Vossius, quod eam edere aveant pecudes.

G E N U S VI.

Milium. *Millet.*

Tab. 298.

MILIUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in paniculam laxam L disposito: singuli nempe flores A plurimis staminibus B constant, ex calyce C plerumque bifolio surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen E, H subrotundum vel ovatum, glumâ F, I, quæ calycis floris fuit, ceu capsula G, K obvolutum.

Milii species sunt.
Milium semine luteo C. B. Pin. 26. *Milium* J. B. 2. 446. Dod. Pempt. 506.
Milium semine albo C. B. Pin. 26. *Raii Hist.* 1251.
Milium semine nigro C. B. Pin. 26. *Milium semine nigro, spadiceove* J. B. 2. 446. *Milium nigrum* Tabern. Icon. 278.
Milium Arundinaceum, subrotundo semine, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Melica sive Sorghum* Dod. Pempt. 508.
Milium Arundinaceum, subrotundo semine nigricante, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Sorghum* J. B. 2. 447.
Milium Arundinaceum, subrotundo semine albo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.
Milium Arundinaceum, subrotundo semine luteo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.
Milium Arundinaceum, plano-alboque semine C. B. Pin. 26. *Sorghum album*,

Milium Indicum, Dora *J. B. 2. 448.*

Milium Arundinaceum, Indicum seu Dora semine nigro.

Milium Arundinaceum, Indicum, seu Dora semine partim albo, partim nigro.

Milium Arundinaceum, latifolium, foliis liratis Plum.

Milium Indicum, paniculâ sparsâ, erectâ,

GENUS VII.

Panicum. Panis.

PANICUM est plantæ genus à Milio diversum, florum & seminum situ, *Tab. 298.* quæ in spicam M densè congeruntur.

Panici species sunt.

Panicum Germanicum sive paniculâ minore, flava C. B. Pin. 27. *Panicum vulgare J. B. 2. 440. Panicum Dod. Pempt. 507.*

Panicum Germanicum sive paniculâ minore, alba C. B. Pin. 27.

Panicum Germanicum sive panicula minore, purpurea C. B. Pin. 27. *Panicum puniceum J. B. 2. 440.*

Panicum Italicum, sive panicula majore C. B. Pin. 27. *Panicum Indicum, villosum, Hispanicum Tabern. Icon. 279.*

Panicum Indicum, spicâ obtusa, cæruleâ C. B. Pin. 27. *Panicum cæruleum sive Indicum J. B. 2. 441. Panicum Americanum Clus. Hist. ccxv.*

Panicum Indicum, spicâ longissimâ C. B. Pin. 27. *Panici Americani sesquipedalis spica Clus. Hist. ccxvj. J. B. 2. 441.*

Panicum Americanum, spicâ obtusâ, brevi.

Panicum Americanum, spicâ longiore, acutâ.

Panicum Indicum, altissimum, spicis simplicibus, mollibus, in foliorum alis longissimis pediculis insidentibus.

Panicum vulgare, spicâ multiplici, asperiusculâ. *Gramen Paniceum, spicâ divisâ C. B. Pin. 8. Graminis genus, quibusdam Gallis Dens canis 2. sive Panicum sylvestre, paniculâ divisâ J. B. 2. 443. Panicum sylvestre Tabern. Icon. 279.*

Panicum vulgare, spicâ multiplici, longis aristis circumvallatâ. *Gramen Paniceum, spicâ aristas longis armatâ C. B. Pin. 8. Gramen Paniceum, ij Tabern. Icon. 228.*

Panicum vulgare, spicâ simplici & asperâ. *Gramen Panicum, spicâ simplici ελυμαρπος C. B. Pin. 8. Panicum sylvestre dictum & Dens canis J. B. 2. 443. Gramen geniculatum Tabern. Icon. 200.*

Panicum vulgare, spicâ simplici & molliori. *Gramen Paniceum, spicâ simplici, levi Raii Hist. 1261.*

Panicum maritimum, spicâ longiore, villosâ. *Gramen Alopecuros, minus, spicâ longiore C. B. Pin. 4. Cauda Vulpis Monspeliensium. Alopecuros Theophrasti Lob. Icon. 45.*

Panicum serotinum, arvense, spicâ pyramidatâ. *Gramen serotinum, arvense, paniculâ contractiore, pyramidalis Raii Synops. 259. Gramen Alopecuroi-*

di accedens, ex culmi geniculis spicas cum petiolis longiusculis promens Pluk. Phytog.

GENUS VIII.

Gramen. Chien-dent.

Tab. 199.

GRAMEN est plantæ genus, flore apetalò, per fasciculos disposito A, G. plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C, D squamoso plerumque surgentibus. Pistillum autem E, H abit deinde in semen subrotundum F vel oblongum I, parùm admodum farinaceum, calyce ipso ceu capsulâ obvolutum. Graminis species sunt.

Gramen Loliaceum.

Gramen Loliaceum, radice repente sive Gramen officinarum. *Gramen caninum, arvense, sive Gramen Dioscoridis C. B. Pin. 1. Gramen repens officinarum, fortè Triticea spica aliquatenus simile J. B. 2. 457. Gramen Dod. Pempt. 558.*

Gramen Loliaceum, radice repente, sive Gramen officinarum, aristis longioribus donatum. *Graminis spicâ Triticeâ repentis vulgaris varietas cum spicâ aristatâ Raii Synops. 247.*

Gramen Loliaceum, fibratâ radice, aristis donatum. *Gramen caninum, non repens, elatius, spicâ aristatâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 177.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum. *Gramen caninum, maritimum, spicâ Triticeâ, nostras Raii Hist. 1256.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, maritimum, supinum, spicâ crassiore. *Gramen caninum, maritimum, supinum, spicâ crassa D. Pettiver.*

Gramen Loliaceum, maritimum, foliis pungentibus. *Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, Junceis ac pungentibus J. B. 2. 477.*

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, aristas habens C. B. Pin. 9. *Lolium Gramineum, spicatum, caput tentans J. B. 2. 437.*

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, sine aristis C. B. Pin. 9.

Gramen Loliaceum, latifolium, spicâ angustiore C. B. Pin. 9. *Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ C. B. Pin. 9. *Phœnix Lolio similis J. B. 2. 436. Phœnix sive Lolium murinum Dod. Pempt. 540.*

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, spicis brevioribus & latioribus, compressis Mor. Hist. Oxon. Part. 1. 382.

Gramen Loliaceum, paniculâ multiplici & spicatâ. *Phœnix multiplici spicatâ paniculâ Park. Theat. 1145.*

Gramen Loliaceum, majus, spicis longius distantibus. *Phœnix simplici & rarissimâ glumâ Park. Theat. 1145. Icon. 1146.*

Gramen Loliaceum, spicâ simplici & densâ.

Gramen Loliaceum, locustis tenuissimis, densè in spicam congestis.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis glabris.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis villosis. *Gramen Avenaceum dumentorum, spicatum Raii Hist. 1262.*

- Gramen Loliaceum, corniculatum, veluti fruticosum, foliis angustissimis.
- Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis.
- Gramen Loliaceum, maritimum, minimum, rigidum. *Gramen exile, duriusculum, maritimum Raii Synops. 259.*
- Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis, paniculâ unam partem spectante *Gramen Sparteum, Juncifolium C. B. Pin. 5. Spartum parvum Lobelio J. B. 2. 513. Spartum nostras, parvum Lob. Icon. 90.*
- Gramen Loliaceum, murorum, spicâ longissimâ, aristis tenuissimis donatâ. *Gramen murorum, spicâ longissimâ Ger. Emac 29. Gramen spicâ nutante, longissimâ Park Theat. 1162.*
- Gramen Loliaceum, minus, maritimum, ramosum.
- Gramen maritimum, paniculâ Loliacea C. B. Pin. 9. *Prodr. 18.*
- Gramen Loliaceum, supinum, spicis crassioribus, falcatis.
- Gramen Loliaceum, maritimum, spicis articulatis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 8. *Gramen Loliaceum, maritimum, spicis gracilibus, articulatis, recurvis Ejusd. pag. 182.*
- Gramen Loliaceum, spicis articulosis, erectis. *Gramen parvum, spicarum loco ferens caules erumpentibus alternatim acutis glumis veluti dentatos Lalii Triumph. apud Fratrem 64.*
- Gramen pusillum, unicaule, paniculâ Loliacea Bocc. Mus. Part. 2. 69. Tab. 57.
- Gramen Loliaceum, foliis & spicâ tenuissimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen Loliaceum, minus, spicâ simplici C. B. Pin. 4. Prodr. 61.*
- Gramen Loliaceum, maritimum, biunciale Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen exile, durius, Norwegicum aut Danicum, Scopario Gramini cognatum J. B. 2. 463. Gramen foliolis Junceis, radice jubata C. B. Pin. 5.*
- Gramen Loliaceum, minus, capillaceo folio, spicâ Brizæ longissimâ. *Gramen foliolis Junceis, brevibus, majus, radice nigra C. B. Pin. 5. Gramen tenuifolium, glabrum J. B. 2. 462.*
- Gramen Loliaceum, altissimum, spicâ Brizæ perlongâ, aristis brevibus donata. *Gramen spicâ Brizæ, majus C. B. Pin. 9. Prodr. 18.*
- Gramen Loliaceum, minus, spicâ Brizæ perlongâ, aristis donatâ. *Gramen spicâ Brizæ, minus C. B. Pin. 9. Prodr. 19.*
- Gramen Loliaceum, minus, spicâ Brizæ perlongâ, capillaceo folio.
- Gramen Loliaceum, minus, latiore folio, spicâ Brizæ brevissimâ.
- Gramen Loliaceum, minimum, elegantissimum. *Gramen minimum, paniculis elegantissimis C. B. Pin. 2. Gramen minimum J. B. 2. 465. Gramen minimum Dalechampii Lugd 424.*
- Gramen paniculâ sparsâ, luteâ, Loliacâ Bot. Monsp. App.
- Gramen spicatum, tomentosum, longissimis aristis donatum. *Gramen Alopecuros altera Lobelii J. B. 2. 475. Gramen Alopecuros, spicâ rotundiore* Gramen spicatum.
- C. B. Pin. 4. Alopecuros Dod. Pempt. 541.*
- Gramen spicatum, vulgare, Secalinum. *Gramen Hordeaceum, minus & vulgare C. B. Pin. 9. Hordeum murinum J. B. 2. 431. Hordeum sponta-*

neum, *spurium*, *Holcus Plinii Anguillara Lob. Icon. 30.*

Gramen spicatum, *Secalinum*, *spicâ duriore & angustiore.*

Gramen spicatum, *Secalinum*, *Virginianum. Gramen Secalinum, majus, altissimum, Virginianum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 180.*

Gramen spicatum, *Secalinum*, *glumis villosis, in aristas longissimas desinentibus. Gramen Secalinum, maximum Park. Theat. 1144.*

Gramen spicatum, *Secalinum, altissimum. Gramen spicâ Secalinâ C. B. Pin. 9. Prodr. 18. Gramen Secalinum, majus Park. Theat. 1144.*

Gramen spicatum, *Secalinum, minus. Gramen Secalinum, minus Park. Theat. 144.*

Gramen spicatum, *Secalinum, maritimum, minus. Gramen Secalinum, palustre & maritimum Raii Synops. 248.*

Gramen spicatum, *Secalinum, maritimum, maximum, spicâ longiore. Gramen Sparteum, spicatum, foliis mucronatis, longioribus, vel spicâ Secalinâ C. B. Pin. 5. Spartium spicatum, pungens, Oceanicum J. B. 2. 511. Spartium Herba iij, maritimum Clus. Hist. ccxxj.*

Gramen spicatum, *Secalinum, maritimum, spicâ brevior. Gramen Sparteum, spicatum, latifolium C. B. Pin. 5. Spartum maritimum sive Oceanicum, latifolium J. B. 2. 512. Spartum Herba, iij, Batavicum Clus. Hist. ccxxj.*

Gramen spicatum, *Secalinum, maritimum, maximum, spicâ laxiore. Spartum maximum, maritimum, Hollandicum, spicâ Secalinâ Raii Hist. 1260.*

Gramen spicatum, *aristis pennatis. Gramen Sparteum, pennatum C. B. Pin. 5. Gramen pennatum, aliis Spartum J. B. 2. 512. Spartum Austriacum, pennatum Clus. Hist. ccxxi.*

^a *Lib. 19. cap. 2.* *Gramen spicatum, quod Spartum^a Plinii. Gramen Sparteum 1, paniculâ comosâ C. B. Pin. 5. Gramen Spartum Plinii sive sportularum Ficum J. B. 2. 510. Spartum Herba Plinii Clus. Hist. ccxx.*

Gramen spicatum, *Sparteum, spicâ sericeâ, ex utriculo prodeunte. Gramen Sparteum 2, paniculâ brevi folliculo inclusâ C. B. Pin. 5. Gramen Sparteum 2 Clusio J. B. 2. 511. Spartum Herba alterum Clus. Hist. ccxx.*

Gramen spicatum, *Junci facie, Lithospermi semine. Juncus Lithospermi semine Mor. H. R. Bles. Juncus semine Lithospermi H. R. Par. Juncus levis, paniculâ glomeratâ, nigricante Raii Cat. Cantab. & Hist. 1305.*

Gramen anthoxanthon, spicatum J. B. 2. 466. Gramen pratense, spicâ flavescente C. B. Pin. 3. Gramen anthoxanthon Dalechampii Lugd. 426.

Gramen tomentosum, spicatum C. B. Pin. 4. Gramen Alopecuros, spicâ longâ, tomentosâ, candicante J. B. 2. 474. Gramen tomentosum, Alopecuros vera Plinii & Theophrasti Lugd. 430.

Gramen caninum, maritimum, spicatum C. B. Pin. 2. Prodr. 2.

Gramen spicatum, semine Miliaceo, albo. Phalaris major, semine albo C. B. Pin. 28. Phalaris J. B. 2. 442. Phalaris Dod. Pempt. 510. Graine de Canari.

Gramen spicatum, semine Miliaceo, nigro. Phalaris major, semine nigro C. B. Pin. 28. J. B. 2. 443.

- Gramen spicatum, semine Miliaceo, minore, nigro. *Phalaris semine minore, nigro Mor. H. R. Bles.*
- Gramen spicatum, semine Miliaceo, griseo. *Phalaris alter, semine griseo H. R. Par.*
- Gramen spicatum, perenne, semine Miliaceo, tuberosâ radice. *Gramen Phalaroides, perenne, tuberosâ radice Mor. H. R. Bles.*
- Gramen spicatum, perenne, semine Miliaceo, radice repente.
- Gramen spicatum, pratense, spicâ ex utriculo prodeunte. *Gramen pratense, spicâ purpureâ ex utriculo prodeunte, vel Gramen folio spicam amplexante C. B. Pin. 3. Gramen spicam folio amplectens J. B. 3. 469. Gramen pratense Dalechampii Lugd. 425.*
- Gramen montanum, spicatum, tuberosâ radice.
- Gramen montanum, minimum, spicatum & aristatum.
- Gramen spicatum, glumis cristatis. *Gramen cristatum Lob. Adv. Part. 2. 467. Gramen cristatum, Anglicum Park. Theat. 1160.*
- Gramen spicâ multiplici, glumis cristatis. *Gramen cristatum, Anglicum, spicâ multiplici Park. Theat. 1160.*
- Gramen spicâ cristatâ, subhirsutum C. B. Pin. 3. *Prodr. 8.*
- Gramen spicatum glumis variis. *Gramen glumis variis C. B. Pin. 10. Prodr. 21. Gramen versicolor J. B. 2. 466.*
- Gramen spicatum, locustis echinatis. *Gramen caninum, maritimum, spicâ echinata C. B. Pin. 2. Gramen caninum, maritimum, asperum C. B. Prodr. 2. Gramen parvum, echinatum J. B. 2. 467.*
- Gramen spicatum, supinum, brevi & capillaceo folio.
- Gramen spicatum, Lusitanicum, capitis Medusæ effigie.
- Gramen spicatum, durioribus & crassioribus locustis, spicâ brevi. *Festuca altera, capitulis duris C. B. Pin. 10. Agylops Dod. Pempr. 539.*
- Gramen spicatum, durioribus & crassioribus locustis, spicâ longissima. *Festuca altera, capitulis duris, spicâ triunciali C. B. Pin. 10.*
- Gramen spicatum, spicâ purpuro-argenteâ, molli. *Gramen pumilum, hirsutum = spicâ purpuro-argenteâ, molli Raii Synops. 250.*
- Gramen spicatum, spicis in capitulum foliatum congestis. *Gramen album, capitulis aculeatis, Italicum C. B. Pin. 7.*
- Gramen spicatum, echinatum, locustis unam partem spectantibus. *Gramen Alopecuroides, spicâ asperâ C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda Leporis asperâ, sive spicâ murinâ J. B. 2. 473. Gramen echinatum Dalechampii Lugd. 432. Gramen Alopecuroides, spicâ asperâ, brevi Park. Theat. 1168.*
- Gramen spicatum, spicâ subrotundâ, echinatâ. *Gramen spicâ subrotundâ, echinata, vel Gramen echinato capitulo C. B. Pin. 7. Gramen echinatum, tribuloides Col. Part. 1. 338.*
- Gramen spicatum, Indicum, repens, spicâ subrotundâ.
- Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, longissimâ. *Gramen Typhoides, maximum, spicâ longissima C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen cum cauda.*

muris maioris longa, majus F. B. 2. 472.

Gramen spicatum spicâ cylindraceâ, tenuissimâ, longiore. *Gramen Typhoides, spicâ angustiore, longiore* C. B. Pin. 4. *Gramen cum cauda muris purpurascente* F. B. 2. 473. *Gramen Alopecuroides, minus, alterum* Lob. Icon. 9.

Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, tenuissimâ, brevior. *Gramen Typhoides, spicâ angustiore, brevior* C. B. Pin. 4. *Gramen Alopecurinum, ij Tabern. Icon. 209.*

Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, tenuiori, longâ. *Gramen Typhoides, asperum, primum* C. B. Pin. 4. *Gramen cum cauda muris, minus* F. B. 2. 471. *Gramen Typhinum, i Tabern. Icon. 217.*

Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, crassiori. *Gramen Typhoides, asperum, alterum* C. B. Pin. 4. *Gramen Typhinum, ij Tabern. Icon. 218.*

Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, glabrâ, foliis hirsutis. *Gramen Typhoides, culmo reclinato* C. B. Pin. 4. *Gramen cum cauda muris, foliis hirsutis* F. B. 2. 471. *Gramen Alopecuroides, minus* Lob. Icon. 9.

Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, longioribus villis donatâ. *Gramen Phalaroides, majus sive Italicum* C. B. Pin. 4. Prodr. 10. *Gramen Alopecuro simile, glabrum, cum pilis longiusculis in spica, Onocordon* F. B. 2. 475.

Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, molli & densâ. *Gramen Typhoides, molle* C. B. Pin. 4. *Gramen Alopecuroidi accedens & Phalaridâ, spicâ longiuscula, folio lanuginoso* F. B. 2. 474. *Gramen Alopecuroides* Lob. Icon. 8.

Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, molli & laxâ. *Gramen spicatum, circa Romam ubique frequens Maio, spicâ strictiori & laxiori* D. Sherard.

Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ brevi, radice nodosâ. *Gramen nodosum, spicâ parvâ sive nodosum, tertiura* C. B. Pin. 2. Prodr. 3.

Gramen spicatum, aquaticum, spicâ cylindraceâ, brevi. Gramen aquaticum, geniculatum, spicatum C. B. Pin. 3. *Gramen cum parva cauda muris, radice non nodosa, repens* F. B. 2. 472. *Gramen fluviatile, album* Tabern. Icon. 216.

Gramen spicatum, maritimum, minimum, spicâ cylindraceâ. Gramen Typhinum, maritimum, minus Raii Hist. 1267.

Gramen dactylon, radice repente, sive officinarum. *Gramen repens, cum paniculâ Graminis Manna* F. B. 2. 459. *Gramen dactylon, folio Arundinaceo, majus, aculeatum fortè Plinio* C. B. Pin. 7. *Gramen legitimum* Clus. Hist. ccxvij.

Gramen dactylon, radice repente, sive officinarum, brevissimis aristis donatum.

Gramen dactylon, folio latiore C. B. Pin. 8. *Graminis genus, Dens canis tertius sive Gramen i vel Galli crus* F. B. 2. 444. *Ischemum, Gramen sanguinarium, i Tabern. Icon. 222.*

Gramen dactylon, angustifolium, spicis villosis C. B. Pin. 8. *Gramen digitatum, hirsutum* F. B. 2. 445. *Ischemum ij Tabern. Icon. 222.*

Gramen dactylon, scoparium C. B. Pin. 8. *Gramen scoparium, Ischami paniculis,*

- paniculis*, Gallicum Lob. Adv. Part. 2. 468. J. B. 2. 460.
- Gramen dactylon, villosum, ramosum, altissimum, Gallo-Provinciale.
- Gramen dactylon, Indicum, spicis longioribus.
- Gramen dactylon, Ægyptiacum C. B. Pin. 7. Gramen Crucis sive Noie nelm-salib. J. B. 2. 460.
- Gramen dactylon, Siculum, multiplici paniculâ, spicis ab eodem exortu geminis Raii Hist. 1271. Pluk. Phytog. Tab. 92. fig. 1.
- Gramen dactylon, spicâ geminâ. Gramen bicornis, sive distachiophorum Bocc. 20. Festuca Junceo folio, spicâ geminâ C. B. Pin. 9. Prodr. 19. J. B. 2. 544.
- Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ ampliore, ex viridi nigricante. Gramen paniculatum. Gramen Arundinaceum, enode, majus, montanum C. B. Pin. 7. Gramen Harundinaceum, enode J. B. 2. 481. Gramen Harundinaceum, montanum Tabern. Icon. 231.
- Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ angustiore, ex viridi nigricante. Gramen pratense, serotinum, paniculâ longâ, purpurascens Raii Synops. 260. Prioris varietas.
- Gramen paniculatum, aquaticum, fluitans. Gramen aquaticum, fluitans, multiplici spicâ, ἀρρογίς ποτάμιος C. B. Pin. 3. Gramen aquaticum, cum longissima panicula J. B. 2. 490. Gramen fluviatile Tabern. Icon. 216.
- Gramen paniculatum, latifolium radice repente, crassiori. Gramen caninum, longius radicatam, majus C. B. Pin. 1. Gramen canarium, longius radicatam, latiore paniculâ Adv. Part. 2. 467. J. B. 2. 457.
- Gramen paniculatum, minus, radice repente, paniculâ duriore. Gramen murorum, duriusculum, spicâ erectâ, rigidâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 9. Gramen Loliaceum, murorum, duriusculum, spicâ erectâ, rigidâ Ejusd. ibid. 182. Gramen paniculâ multiplici C. B. Pin. 3. Prodr. 6.
- Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus. Gramen spicatum, folio aspero C. B. Pin. 3. Prodr. 9. Gramen asperum J. B. 2. 467. Gramen spicatum Dalechampii Lugd. 427.
- Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus, variegatum.
- Gramen paniculatum, aquaticum, Miliaceum. Gramen Miliaceum, aquaticum Raii Synops. 255.
- Gramen pratense, paniculatum, majus, latiore folio, πῦμα Theophrasti C. B. Pin. 2. Gramen pratense, 1. Dod. Pempt. 560.
- Gramen paniculâ ferè Arundinaceâ, locustis brevissimis. Gramen pratense, vulgare, spicâ ferè Arundinaceâ J. B. 2. 461.
- Gramen paniculâ Arundinaceâ, locustis plerumque brevissimis, interdum angustissimis & longioribus.
- Gramen pratense, paniculatum, medium C. B. Pin. 2. Gramen pratense, minus J. B. 2. 542. Gramen pratense ij Dod. Pempt. 560.
- Gramen pratense, paniculatum, minus, album C. B. Pin. 3. Gramen paniculatum, minus, album Tabern. Icon. 206. J. B. 2. 465.

- Gramen pratense, paniculatum, minus, rubrum C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, rubrum Tabern. Icon. 207. J. B. 2. 465.*
- Gramen Xerampelinum, Miliacæ, prætenui, ramosâque sparsâ paniculâ, sive Xerampelino congener, arvense, æstivum, Gramen minutissimo semine Lob. Illustr. 14.
- Gramen pratense, paniculatum, majus, angustiore folio C. B. Pin. 2. *Prodr. 5.*
- Gramen pratense, paniculatum, molle C. B. Pin. 2. *Prodr. 5. Gramen lanatum Dalechampii Lugd. 425. J. B. 2. 466.*
- Gramen paniculatum, minimum, molle Bot. Monsp. App. *Gramen paniculatum, locustis parvis, purpuro-argenteis annum Raii Synopf. 258. Hist. 1286.*
- Gramen paniculatum, molle, tenuissimis aristis donatum.
- Gramen caninum, paniculatum, molle Raii Hist. 1285.
- Gramen paniculatum, elatius, spicis longis, muticis, squamosis Raii Hist. 1286.
- Gramen paniculis elegantissimis sive ἐπαρρόσις, majus C. B. Pin. 2. *Gramen amoris dictum J. B. 2. 470. Gramen paniculatum, sativum, Hexagrostis Tabern. Icon. 204.*
- Gramen paniculis elegantissimis, minimum. *Gramen amoris alterum, paniculis minoribus & angustioribus, magisque sparsis Raii Syllog. 136.*
- Gramen paniculatum, Virginianum, locustis minimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 6. fig. 33.
- Gramen paniculis elegantissimis, densis, Siculum. *Gramen Filiceum, paniculis integris Bocc. Rarior. Plant. 62.*
- Gramen minus, vulgare, paniculâ rigidâ. *Gramen minus, duriusculum Tabern. Icon. 208.*
- Gramen minus, paniculâ rigidâ, densiore & ampliore. *Gramen Gramini exili, duriusculo Lobelii simile, paniculâ latiore Sherard.*
- Gramen caninum, maritimum, paniculatum Raii Hist. 1286.
- Gramen pratense, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem spectante Raii Synopf. 257.
- Gramen pratense, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem spectante, sine aristis.
- Gramen pratense, paniculâ multiplici, densiore, aristis carens.
- Gramen paniculatum, latifolium, locustis crassioribus, semine nigro Aquilegiæ simili. *Gramen paniculatum Gallo provinciale, Aquilegia semine Schol. Bot. 258. Pluk. Phytog. Tab. 32. fig. 2.*
- Gramen nemorosum, paniculâ rufescente, molli. *Gramen nemorosum spicâ rufescente, molli C. B. Pin. 7. Gramen sylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiusculum J. B. 2. 509. Gramen sylvaticum sive nemorosum, 1. Tabern. Icon. 226.*
- Gramen paniculâ Miliacæ, locustis minimis.
- Gramen montanum, paniculâ Miliacæ, sparsâ C. B. Pin. 8. *Prodr. 17. J. B. 2. 462.*

- Gramen sylvaticum, paniculâ Miliacê, sparsâ C. B. Pin. 8. *Gramen Miliaceum Lobelii* J. B. 2. 462. *Miliaceum Gramen* Lob. Icon.
- Gramen aquaticum, paniculatum, latifolium C. B. Pin. 3. *Gramen majus, aquaticum Lobelii* J. B. 2. 481. *Gramen Harundinaceum, paniculatum Tabern.* Icon. 211.
- Gramen paniculatum, proliferum. *Gramen arvense, paniculâ crispâ* C. B. Pin. 3. Prodr. 6. *Gramen cum paniculâ molli rubente* J. B. 2. 464.
- Gramen Barcinonense, paniculâ densâ aureâ.
- Gramen paniculatum, maritimum, Narbonense, radice repente.
- Gramen paniculatum, capillaceo folio, minimum.
- Gramen paniculâ Miliacê, densiori, aristis donatum,
- Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis semine. *Gramen Arundinaceum, acerosâ glumâ, nostras Park. Theat.* 1273. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 203. *An Gramen Arundinaceum, spicatum* C. B. Pin. 6?
- Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis semine. folio variegato. *Gramen paniculatum, folio variegato* C. B. Pin. 3. *Gramen striis pictum* J. B. 2. 476. *Gramen sulcatum vel striatum, album* Lob. Icon. 4.
- Gramen paniculatum, Arundinaceum, spicâ multiplici. *Gramen Arundinaceum, spicâ multiplici, Καλαμάροσκι Dioscoridis* C. B. Pin. 6. *Gramen Calamagrostis Lobelii* J. B. 2. 480. *Calamagrostis* Lob. Icon. 6.
- Gramen paniculatum, Arundinaceum paniculâ densâ, spadiceâ. *Gramen Arundinaceum, paniculâ molli, spadiceâ, majus* C. B. Pin. 7. *Gramen plumosum Lobelii, spicâ candidâ & serici modo lucens* J. B. 2. 476. *Gramen tomentosum & acerosum. Calamagrostis quorundam & vulgi Gramen plumosum* Lob. Icon. 6.
- Gramen paniculatum, Arundinaceum, ramosum, paniculâ densâ, sericeâ. *Gramen Arundinaceum, ramosum, plumosum, album* C. B. Pin. 7. *Gramen Arundinaceum, plumosum, album* C. B. Prodr. 14.
- Gramen paniculatum, locustis maximis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, maximum* C. B. Pin. 2. Prodr. 5. J. B. 2. 470. *Gramen tremulâ paniculâ, longiore & laxiore, colore candicante* Clus. Cur. post. in fol. 38.
- Gramen paniculatum, locustis maximis, Phœniceis, tremulis. *Gramen amabile, tremulum, maximum, paniculâ spadiceâ* V. Lusit. *Gramen tremulum paniculâ fusco seu fumigato colore* Clus. Cur. Post. in fol. 38.
- Gramen paniculatum, majus, locustis magnis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, majus* C. B. Pin. 2. *Gramen tremulum* J. B. 2. 469. *Gramen Leporium, Gramen tremulum* Tabern. Icon. 231.
- Gramen paniculatum, majus, locustis magnis, Phœniceis, tremulis. *Gramen tremulum, majus, paniculâ spadiceâ* C. B. Pin. 2.
- Gramen paniculatum, majus, perenne, locustis magnis tremulis. *Gramen tremulum, majus, perenne* H. L. Bat.
- Gramen paniculatum, minus, locustis magnis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ magnâ* C. B. Pin. 2. J. B. 2. 470.

Gramen paniculatum, minus, locustis parvis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ parvâ C. B. Pin. 2. Prodr. 4. Gramen tremulum, minus J. B. 2. 470.*

Gramen montanum, paniculâ spadiceâ, delicatiore C. B. Pin. 3. *Prodr. 6. J. B. 2. 476.*

Gramen montanum, paniculâ spadiceâ, crassiore.

Gramen capillatum, paniculis rubentibus J. B. 2. 462. *Gramen segetum, altissimum, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 3. Segetum Gramen paniculâ sparsâ, latiore Lob. Icon. 2.*

Gramen capillatum, paniculis viridantibus J. B. 2. 462. *Prioris varietas.*

Gramen segetum, paniculâ Arundinaceâ C. B. Pin. 3. *Gramen agrorum Lobelii J. B. 2. 461. Agrorum venti spica & Gramen agrorum latiore, Arundiceâ, comosâ paniculâ Lob. Icon. 3. Varietas videtur Graminis capillati J. B. cujus nempe panicula, ut ait Lobelius, in alterum latus agitatur.*

Gramen pratense, paniculatum, altissimum, locustis parvis, splendidibus, non aristatis. *An Festuca Graminea, effusâ jubâ C. B. 9. Prodr. 19. Gramen Festuca, effusâ jubâ Hist. Plant. Paris.*

Gramen paniculatum, Bromoides, minus, paniculis aristatis, unam partem spectantibus Raii Hist. 1287.

Gramen Avenaceum.

Gramen montanum, Avenaceum, locustis rubris C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. Gramen locustis rubris J. B. 2. 434.*

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis candicantibus, splendidibus & rarioribus.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis candicantibus, splendidibus & densioribus.

Gramen Avenaceum montanum, lanuginosum C. B. Pin. 10. *Gramen cum locustis parvis, candidis, pilosis, semine Avenaceo J. B. 2. 434. Gramen Avenaceum Tabern. Icon. 207.*

Gramen Avenaceum, lanuginosum, glumis rarioribus C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. J. B. 2. 464.*

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, breviori & crassiori, locustis longissimis, longiùs aristatis.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis densissimis, candicantibus & lanuginosis.

Gramen Avenaceum, distichon locustis longioribus, flavescantibus, longiùs aristatis.

Gramen Avenaceum, saxatile, paniculâ sparsâ, locustis latioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, saxatile, paniculâ sparsâ, locustis angustioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, capillaceum, minoribus glumis C. B. Pin. 10. *Gramen nemorale, Avenaceum, alterum, ex fusco Xerampelinum & lucidum, Danicum Lob. Adv. Part. 2. 465. J. B. 2. 463.*

Gramen Avenaceum, nemorense, glumis rarioribus, ex fusco Xerampelinis, nostras Raii Hist. 1289.

- Gramen Avenaceum, utriculis lanugine flavescens. *Festuca utriculis lanugine flavescens* C. B. Pin. 10. *Aegylops quibusdam aristis recurvis, sive Avena pilosa* L. B. 2. 433. *Festuca prior* Dod. Penpt. 539.
- Gramen Avenaceum, maximum, utriculis cum lanugine alba & longissimis aristis Bot. Monsp.
- Gramen Avenaceum, supinum, minus, spicâ densissimâ, cum longissimis aristis, lanuginosis, tortilibus.
- Gramen Avenaceum, capillaceo folio, paniculâ ampliore, locustis splendentibus. *Gramen nemorosum, paniculis albis, folio capillaceo* C. B. Pin. 7. Prodr. 14.
- Gramen nodosum, Avenaceâ paniculâ C. B. Pin. 2. Prodr. 3. *Gramen nodosum* J. B. 3. 456. *Gramen bulbosum, nodosum* Lob. Icon. 23.
- Gramen Avenaceum, paniculâ densâ, locustis majoribus, aristatis.
- Gramen Avenaceum, paniculâ purpuro-argenteâ splendente D. Doody Raii Hist. 1909. *Gramen Avenaceum, glabrum paniculâ purpuro-argenteâ, splendente* D. Doody Raii Synops. 262.
- Gramen Avenaceum, montanum, spicâ simplici, aristis recurvis Raii Synops. 262. & Hist. 1296.
- Gramen Avenaceum, spicâ simplici, perlongâ, locustis densissimis, longis & aristatis.
- Gramen Avenaceum, parvum, procumbens, paniculis non aristatis Raii Hist. 1288. & Synops. 262.
- Gramen Avenaceum, Indicum, in foliorum alis locustas in capitulum collectas gerens.
- Gramen Avenaceum, minus, foliis inferioribus, capillaceis, superioribus verò latioribus.
- Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ sparsâ Raii Hist. 1289. *Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculatum, majus, glabrum* Mor. Hist. Oron. Part. 3. 213.
- Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ sparsâ, locustis angustioribus, cum aristis flavescens.
- Gramen Avenaceum, distichum, locustis longioribus, cum aristis nigricantibus inflexis. *Gramen Avenaceum, murorum, erectum* Park. Theat. 1149.
- Gramen Avenaceum, pratense, elatius, paniculâ flavescens, locustis parvis Raii Hist. 1284.
- Gramen Avenaceum, paniculâ flavescens, densiori, locustis minimis, tenuiter aristatis & quasi villosis Hist. Plant. Paris. *Prioris varietas*.
- Gramen Avenaceum, locustis amplioribus, candicantibus, glabris & aristatis.
- Gramen Avenaceum, locustis brevioribus, glabris, glumis imbricatis & aristatis.
- Gramen Avenaceum, locustis glabris, purpurascens & aristatis. *Gramen gros Montbelgard* J. B. 2. 438. *Gramen murorum Dalechampii* Lugd. 428.
- Gramen Avenaceum, locustis glabris, angustis, candicantibus & aristatis. Gra-

- men *Avenaceum*, squamosâ glumâ longiore, glabrâ *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Tab. 7 fig. 19.*
- Gramen *Avenaceum*, locustis villosis, angustis, candicantibus & aristatis. *Festuca Avenacea*, hirsuta, paniculis minus sparsis *Raii Hist. 1289. An Gramini murali Dalechampii simile si non idem J. B. 2. 438. Gramen murorum, spicis pendulis, angustioribus Hist. Plant. Paris.*
- Gramen *Avenaceum*, locustis villosis, crassioribus. *Gramen spicâ hirsutâ, ad Gramen du Gros accedens J. B. 2 438.*
- Gramen *Avenaceum*, pratense, glabrum, paniculâ contractâ, foliis latioribus.
- Gramen *Avenaceum*, pratense, glabrum, paniculâ contractâ, foliis angustioribus.
- Gramen *Avenaceum*, lignosum, sylvaticum.
- Gramen *Avenaceum*, aquaticum. *Gramen Arundinaceum, aquaticum, paniculâ Avenaceâ Raii Hist. 1909.*
- Gramen *Avenaceum*, spicis strigosioribus, glabris. *Festuca Avenacea, spicis strigosioribus, è glumis glabris cernpactis Raii Hist. 1909. & Synops. 267.*
- Gramen *Avenaceum*, glabrum, paniculâ è spicis raris, strigosis compositâ, aristis tenuissimis *Raii Hist. 1909. & Synops. 262.*
- Gramen erectum, unicâ spicâ *Avenaceâ Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 57.*
- Gramen *Avenaceum*, paniculâ sparsâ, locustis majoribus & aristatis. *Festuca Avenacea, sterilis, elatior C. B. Pin. 9. Ægyptops Mathiolo fortè J. B. 2. 439. Bromos Herba Dod. Pempt. 540. Gramen Festuca sterile, elatius Hist. Plant. Paris.*
- Gramen *Avenaceum*, paniculâ sparsâ, locustis minoribus & aristatis. *Bromos sterilis, altera. Festuca altera Dodonai Lob. Icon. 33.*
- Gramen, ut ait C. Bauhinus, à gradiendo, quòd geniculatis ramis serpat.

G E N U S IX.

Arundo. *Canne ou Roseau.*

ARUNDO est plantæ genus, sola magnitudine à Gramine diversum, nec per me stabit, quin inter Graminis species recenseatur.

Arundinis species sunt.

- Arundo vulgaris sive *σπαργύρινος* Dioscoridis C. B. Pin. 17. *Arundo vulgaris, palustris J. B. 2. 485. Arundo palustris, Canna sepiaria Tabern. Icon. 254.*
- Arundo sativa, quæ *ἀνάξ* Dioscoridis & Theophrasti C. B. Pin. 17. *Arundo maxima & hortensis J. B. 2. 486. Arundo domestica, Calamus Cyprinus Tabern. Icon. 253.*
- Arundo Anglica, foliis in summitate dissectis C. B. Pin. 17. *Prodr. 25. J. B. 2. 487.*
- Arundo scriptoria, atrorubens C. B. Pin. 17. *Arundo scriptoria J. B. 2. 487. Harundo 3. Syringias, fistularis Dod. Gal. 353.*
- Arundo repens vel Chamæcalamus C. B. Pin. 17. *Arundo Epigeios Lugd. 1000.*

Arundo Indica, variegata, sive Laconica Theophrasti Corn. 54. *Canne royale.*

Arundo domestica, Coronopi foliis Ambrosf. 75.

Arundo vulgaris, Cypria, fruticosa Ambrosf. 263.

SECTIO IV.

De Herbis, flore apetalò, in capitulum squamosum collecto.

GENUS I.

Cyperus. *Souchet.*

CYPERUS est plantæ genus, flore apetalò, plurimis scilicet staminibus B Tab. 299. constante, in capitulum squamosum A, F collecto; in squamarum autem C alis oritur pistillum D quod deinde abit in semen E plerumque triangulare. His notis addendi sunt caules pariter triangulares.

Cyperi species sunt.

Cyperus rotundus, vulgaris C. B. Pin. 13. *Cyperus paniculâ crassiore, minus sparsa* J. B. 2. 501. *Cyperus rotundus* Dod. *Pempt.* 338.

Cyperus rotundus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis* Lobelio J. B. 2. 503. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis* Lob. *Icon.* 77.

Cyperus odoratus, radice longâ, sive Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. *Cyperus longus, odoratior, habitior* Lob. *Icon.* 75. *Cyperus paniculâ sparsâ, speciosa* J. B. 2. 501.

Cyperus rotundus, esculentus, angustifolius C. B. Pin. 14. *Dulcichinum* Dod. *Pempt.* 340. *Trasi* J. B. 2. 504.

Cyperus vulgatiò, paniculâ sparsâ. *Gramen Cyperoides, paniculâ sparsâ, majus* C. B. Pin. 6. *Gramen Cyperoides, vulgatius, aquaticum* J. B. 2. 495. *Gramen Cyperoides, aquaticum, vulgatius* Lob. *Icon.* 20.

Cyperus Gramineus J. B. 3. 504. *Gramen Cyperoides, Miliaceum* C. B. Pin. 6. *Cyperus Graminea, sive Miliacea* Lob. *Icon.* 79.

Cyperus maritimus, capitulis glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo* C. B. Pin. 11. *Prodr.* 22.

Cyperus Americanus, paniculâ aureâ, maximâ Plum.

Cyperus Americanus humilior, locustis densissimis, non compressis.

Cyperus minimus, paniculâ sparsâ, nigricante *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ sparsâ, nigricante* C. B. Pin. 6. *Gramen parvum, pulchrum, aliud, paniculâ compressâ, nigricante* J. B. 2. 471. *Gramen Cyperoides, minimum, nigricante paniculâ* Adv. *Part.* 2. 463.

Cyperus minimus, paniculâ sparsâ, subflavescente. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ sparsâ subflavescente* C. B. Pin. 6. *Gramen pulchrum, parvum, paniculâ latâ, compressâ* J. B. 2. 470. *Calamagrostis altera*. *Trag.* 679.

Cyperus Pyrenaicus, humilior, tenui paniculâ.

Cyperus Orientalis, paniculâ sparsâ, locustis angustis & brevibus.

Cyperus Orientalis, minimus, paniculâ sparsâ, longiori.

Cyperus Orientalis, omnium minimus, paniculâ sparsâ.

Cyperus à voce Græca κύπριπος *Vas*; ob radicis effigiem, ut ait C. Bauhinus.

G E N U S I I.

Scirpus.

Tab. 300.

SCIRPUS est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B constante, in capitulum squamosum C collecto; in squamarum autem D alis oritur pistillum E quod deinde abit in semen F triangulare, in capitulum G pariter collectum. His notis addendi sunt caules nequaquam triangulares.

Scirpi species sunt.

Scirpus palustris; altissimus. *Juncus maximus sive Scirpus major* C. B. Pin. 12. *Juncus maximus, Holoschanos* J. B. 2. 522. *Juncus palustris, major* Tabern. Icon. 249.

Scirpus palustris, altissimus, foliis & carinâ ferratis. *Gramen Cyperoides, altissimum, foliis & carinâ ferratis* Bocc. 72.

Scirpus Americanus, caule pentagono, ad nodos florido Plum.

Scirpus Americanus, caule geniculato, cavo Lign.

Scirpus capitulis rotundioribus, umbellatis.

Scirpus maritimus, capitulis rotundioribus, glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis* C. B. Pin. 11. *Holoschanus* Lugd. 987.

Scirpus maritimus, capite glomerato. *Gramen Cyperoides, maritimum* C. B. Pin. 6. *Juncus maritimus* Lob. Icon. 87.

Scirpus montanus, capitulo brevior. *Juncus parvus, montanus, cum parvis capitulis luteis* J. B. 2. 525.

Scirpus Equiseti capitulo majori. *Juncus capitulis Equiseti, major* C. B. Pin. 12. *Juncus capitulis longis sive clavatus* J. B. 2. 523. *Juncus aquaticus, minor, capitulis Equiseti* Lob. Icon. 86.

Scirpus Equiseti capitulo minori. *Juncellus capitulis Equiseti, minor & fluitans* C. B. Pin. 12. *Juncellus capitulis Equiseti, fluitans* C. B. Prodr. 23.

Scirpus omnium minimus, capitulo longiori. *Juncellus minimus, capitulis Equiseti* Bocc. Rarior. Plant. 42.

Scirpus omnium minimus, capitulo breviori. *Juncellus inutilis sive Chama-schanos* C. B. Prodr. 22. *Juncellus inutilis* C. B. Pin. 12. *Juncellus* Adv. 44.

Scirpus omnium minimus, Lusitanicus.

Scirpus supinus, minimus, capitulis conglobatis, foliis rotundo teretibus.

Scirpus omnium minimus, Indicus, capitulis villosis.

Scirpus differt à Cypero caule nequaquam triangulari, à Gramine verò, seminibus triangularibus, tum capitulis squamosis ex locustis non constantibus.

SECTIO V.

De Herbis, flore apetalò, in eadem planta, à fructu sejuncto.

GENUS I.

Cyperoides.

CYPEROIDES est plantæ genus, flore apetalò, plurimis scilicet stamini- Tab. 300.
bus B, C, ex alis squamarum D prodeuntibus constante, in spicam A
disposito, sed sterili: embryones enim F inferiores spicas K occupant in vesti-
culis E reconditi, abeuntque in semina G, H plerumque triangularia, in
capsulâ L, quæ embryonis vesicula fuit, maturefcentia.

Cyperoidis species sunt.

- Cyperoides latifolium, spicâ rufâ sive caule triangulo. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ rufâ sive caule triangulo C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, cum paniculis nigris J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides Lob. Icon. 11.*
- Cyperoides latifolium spicâ spadiceo-viridi, majus. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*
- Cyperoides angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*
- Cyperoides spicâ pendulâ, brevior. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, brevior C. B. Pin. 6. Pseudocyperus Dod. Pempt. 339. Graminis Cyperoidis genus, Pseudocyperus Lobelio, spicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis J. B. 2. 496.*
- Cyperoides spicâ pendulâ, longior & angustior. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, longior & angustior C. B. Pin. 6. Prodr. 13.*
- Cyperoides palustre, aculeatum, capitulo brevior. *Gramen palustre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin. 7. Gramen palustre, echinatum Lob. Icon. 15. J. B. 2. 497.*
- Cyperoides non aculeatum, capitulo brevior.
- Cyperoides polystachyon, lanuginosum. *Gramen Cyperoides, polystachyon, lanuginosum Raii Synops. 265.*
- Cyperoides polystachyon, spicis teretibus, erectis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majus, spicis teretibus, erectis Raii Synops. 265. Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis longis, erectis C. B. Pin. 6. Gramen palustre, majus Lob. Icon. 11.*
- Cyperoides, nigro-luteum, vernum, majus. *Graminis nigro-lutei verni varietas major J. B. 2. 494.*
- Cyperoides nigro-luteum, vernum, minus. *Graminis nigro-lutei verni varietas minor J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides, spicis Caryophyllæis, vulgatissimum Raii Hist. 1293.*

- Cyperoides polystachion, flavicans, spicis brevibus, prope summitatem caulis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, flavicans, spicis brevibus, prope summitatem caulis Raii Hist. 1294.*
- Cyperoides spicis parvis, longè distantibus *Gramen Cyperoides, spicis parvis, longè distantibus Raii Hist. 1295.*
- Cyperoides sylvarum, tenuius spicatum. *Gramen Cyperoides, sylvarum, tenuius spicatum Park. Theat. 1171.*
- Cyperoides polystachyon, minimum, spicis per maturitatem albicanribus. *Gramen Cyperoides, polystachyon, minimum, spicis per maturitatem albicanribus Raii Hist. 1295.*
- Cyperoides, angustifolium, spicis sessilibus, in foliorum alis. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis sessilibus, in foliorum alis Raii Hist. 1295.*
- Cyperoides vesicarium, glabrum, spicâ pendulâ longiore.
- Cyperoides vesicarium, humile, locustis rarioribus.
- Cyperoides vesicarium, humile, locustis densioribus.
- Cyperoides minus, spicis densioribus. *Gramen Caryophyllata foliis, spicâ divulsâ C. B. Pin. 3. Gramen Caryophyllaum Tabern. Icon. 210.*
- Cyperoides foliis Caryophyllæis, spicis è rarioribus & tumidioribus vesicis compositis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, spicis è rarioribus & tumidioribus granis compositis Raii Synops. 264.*
- Cyperoides foliis Caryophyllæis, spicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, spicis oblongis è pediculis longioribus pendulis Raii Synops. 264.*
- Cyperoides spicis longioribus, flavescens.
- Cyperoides, quasi planta ad Cyperum accedens..

G E N U S II.

Typha. *Masse.*

Tab. 302.

TYPHA est plantæ genus, flore apetalò, plurimis scilicet staminibus A, B. constante, in spicam C disposito, sed sterili; embryones enim D, E inferiorè spicam F occupant, abeuntque deinde in semen G, H.

Typhæ species sunt.

Typha palustris, major C. B. Pin. 20. *J. B. 2. 539. Typha Lob. Icon. 81.*

Typha palustris, clavâ gracili C. B. Pin. 20. *Typha media Clus. Pan. 716.*

Typha palustris, media J. B. 3. 540.

Typha palustris, minor C. B. Pin. 20. *Typha minor J. B. 2. 540. Lob. Icon. 81.*

G E N U S III.

Sparganium.

Tab. 306.

SPARGANIUM est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B constante, sed sterili. Embryones enim D in glomerulis C nascuntur

à floribus separatis, & deinde abeunt in capsulas E, F seu officula nunc unicapfularia H, nunc bicapsularia G, nucleo quodam farinaceo plerumque fœta, in capitulum K collecta, thalamoque I affixa.

Sparganii species sunt.

Sparganium ramosum C. B. Pin. 15. *Sparganium quibusdam J. B. 2. 541.*
Platanaria sive Butomon Dod. Pempt. 601.

Sparganium non ramosum C. B. Pin. 15. *Sparganium alterum J. B. 2. 541.*
Platanaria altera Dod. Pempt. 601.

Sparganium minimum C. B. Pin. 15. *Prodr. 24. J. B. 2. 541.*

Sparganium, inquit, C. Bauhinus, ἀπὸ τῶν σπαραγγίων, fasciis: quod foliis *Pin. 15.*
ejus latis & vitilium modo lentis, pro fasciis nutrices utebantur.

G E N U S I V.

Mays. *Blé de Turquie.*

MAYS est plantæ genus, flore A apetalò; plurimis nempe staminibus B. ^{Tab. 303. 304. & 309.} ex calyce C surgentibus constante, sed sterili: embryones enim G in capillamentum H desinentes nascuntur in spicam I, D à floribus sejunctam, & foliis quibusdam obvolutam E, vaginæ adinstar tubulatis F. Singuli autem embryones deinde abeunt in semen K subrotundum, parte angulata Q palæ M N axis O affixum, ut patet in spicis L.

Mays species seu potius varietates sunt.

Mays granis aureis. *Fru mentum Indicum, Mays dictum C. B. Pin. 25. Triticum Indicum J. B. 2. 453. Fru mentum Turcicum Dod. Pempt. 509.*

Mays granis albicantibus.

Mays granis violaceis.

Mays granis spadiceis.

Mays granis nigricantibus.

Mays granis rubris.

Mays spicâ albo-spadiceâ.

Mays spicâ rubro-spadiceâ.

Mays spicâ aureâ & albâ.

Mays spicâ albâ, punctis spadiceis notatâ.

Mays spicâ albo-violaceâ, punctis spadiceis notatâ.

Mays spicâ albo-luteâ, violaceis punctis & cæruleis notatâ.

Mays spicâ albo-luteâ, rubris punctis notatâ.

Mays spicâ rubrâ, nigrâ & spadicea.

Mays spicâ cæruleâ, luteâ, violaceâ & albâ.

Mays spicâ multiplici. *Fru mentum Indicum, spicâ divisâ, seu polystachytes*
Bocc. Rarior. Plant. 32.

G E N U S V.

Lacryma Job. *Larme de Job.*

LACRYMA JOB est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet sta- ^{Tab. 306.}
XXx ij

532 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ,
 minibus B è calyce X surgentibus constante, spicato C, sed sterili: embryones enim E in fructibus D nascuntur à floribus sejunctis, abeuntque in semen K, L membranâ obvolutum I, M, & in testâ reconditum F, G, H, ut plurimum turbinatâ.

Lacrymæ Job species sunt.

Lacryma Job latiore folio.

Lacryma Job, Clus. Hist. ccxvj. *Lacryma Job multis sive Milium Arundinaceum* J. B. 2. 449. *Lithospermum Arundinaceum* fortè *Dioscoridis & Plinii* C. B. Pin. 258.

Lacryma Job Americana, altissima, Arundinis folio & facie Plum.

Lacryma Job, à feminum formâ, quæ lacrymas, quales pingi solent, quodammodo repræsentant.

G E N U S VI.

Ricinus. *Ricir.*

Tab. 307.

RICINUS est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B ex calyce K surgentibus constante, sed sterili: embryones enim C à floribus sejunguntur in eadem planta & deinde abeunt in fructum D trigonum, ex tribus capsulis E compositum, axi F affixis, semineque fœtis G, cortice duriore H obducto.

Ricini species sunt.

Ricinus vulgaris C. B. Pin. 432. J. B. 3. 642. *Ricinus* Dod. *Pempt.* 367. *Vulgò Palma Christi.*

Ricinus Americanus, major, caule virescente H. R. Par. *Prioris varietas.*

Ricinus Africanus, maximus, caule geniculato, rutilante H. R. Par.

Ricinus Americanus, minor C. B. Pin. 432. *Eravvi*, *Ricini pusillum genus* Clus. *Exot.* 48.

Ricinus Zeylanicus, foliis profundius laciniatis.

Ricinus dicitur ab insecto quodam ejusdem nominis, ad quod ejus semen accedit.

S E C T I O VI

De Herbis flore apetalò, quarum aliæ in eodem genere floribus, aliæ verò fructibus plerumque donantur.

G E N U S I.

Equisetum. *Prêle. Queüé de Cheval.*

Tab. 307.

EQUISETUM est plantæ genus, flore E apetalò, plurimis scilicet staminibus B apice A, D; C fungiformi donatis, constante, spicato, & sterili. Fructus enim Equiseti speciebus innascuntur, quæ floribus carent: grana nempe, auctore Cæsalpino nigra, aspera & farcta. His notis addendum est folia internodiis constare invicem commissis, ut unum in alterum in-

Lib. 16. cap. 15.

feratur tubarum modo , eodem Cæſalpino admonente.

Equiseti ſpecies ſunt.

Equisetum paluſtre, longioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equisetum majus*, *aquaticum* J. B. 3. 728. *Hippuris* Lob. Icon. 793.

Equisetum paluſtre, brevioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equisetum paluſtre* Lob. Icon. 795.

Equisetum arvenſe, longioribus ſetis C. B. Pin. 16. *Equisetum minus, terreſtre* J. B. 3. 730. *Hippuris minor* Dod. Pempt. 73.

Equisetum ſylvaticum, tenuiſſimis ſetis C. B. Pin. 16. *Equisetum ſive Hippuris tenuiſſima*, *non aſpera* J. B. 3. 730.

Equisetum foliis nudum, non ramoſum, ſive Junceum *ἵπποῦρις ἀφυλλος* C. B. Pin. 16. *Hippuris nuda*, *Equisetum nudum* Tabern. Icon. 251.

Equisetum paluſtre, majus Tabern. Icon. 252.

Equisetum foliis nudum, ramoſum C. B. Pin. 16. *Equisetum Junceum, ramoſum* Park. Theat. 1202.

Equisetum nudum, minus, variegatum, Baſileenſe C. B. Pin. 16. *Equisetum nudum, minus variegatum* Park. Theat. 1202.

Equisetum, à foliorum formâ, quaſi Equi ſetam ſeu caudam diceret : unde Græcis *ἵπποῦρις* à vocibus *ἵππος* *Equus*, & *ὄρα* *Cauda*.

G E N U S I I .

Spinacia. *Epinars*.

SPINACIA eſt plantæ genus, flore A, D apetalò, plurimis ſcilicet ſtami- Tab. 308.
nibus C calyci B inſidentibus conſtante, ſed ſterili : Embryones enim E, F
innafcuntur ſpeciebus Spinaciæ quæ flore carent, & deinde abeunt in ſemen
L O turbinatum, in capſulâ nunc ejuſdem formæ I, K, nunc cornutâ G, H
vel angulatâ M, N reconditum.

Spinaciæ ſpecies ſunt.

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Spinacia mas* J. B. 2. 963. *Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine ſpiñoſo* C. B. Pin. 114. *Spinacia* Lob. Icon. 257.

Spinacia vulgaris, ſterilis. *Spinacia fœmina* Lugd. J. B. 2. 963. *Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſterilis* C. B. Pin. 115.

Spinacia Cretica, ſupina, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Beta Cretica, ſemine aculeato* C. B. Pin. 118. *Prodr.* 57. *Beta Cretica, ſemine ſpiñoſo* J. B. 2. 963.

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis non aculeatâ. *Spinachia ſemine non pungente, folio majore, rotundiore* J. B. 2. 964. *Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine non ſpiñoſo* C. B. Pin. 115. *Spinachia nobilis* Trag. 324.

Spinacia, quaſi Olus ſpiñoſum.

GENUS III.

Mercurialis. *Mercuriale*.

Tab. 308.

MERCURIALIS est plantæ genus, flore A, B apetalò, plurimis scilicet staminibus C calyci E, D insidentibus, constante & sterili: Embryones enim F iis speciebus Mercurialis innasci solent, quæ floribus carent, abeuntque deinde in fructum G ex duabus capsulis compositum H, semine foetis I subrotundo K.

Mercurialis species sunt.

Mercurialis testiculata sive mas Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis mas* Dod. *Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis spicata sive fœmina Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis fœmina* Dod. *Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis montana, testiculata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe mas sive Mercurialis repens* *J. B.* 2. 979. *Cynocrambe Mercurialis sylvestris* Dod. *Pempt.* 659.

Mercurialis montana, spicata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe fœmina sive Mercurialis repens* *J. B.* 2. 979.

Mercurialis fruticosa, incana, testiculata. *Phyllon testiculatum* C. B. Pin. 122. *Phyllon arrhenogonon, folio incano, Monspeffulanum* *J. B.* 2. 981. *Phyllum mariscum* *Clus. Hist.* xlviij.

Mercurialis fruticosa, incana, spicata. *Phyllon spicatum* C. B. Pin. 122. *Phyllon Thelygonon, folio incano, Monspeffulanum* *J. B.* 2. 981. *Phyllum fœminificum* *Clus. Hist.* xlviij.

Mercurialis Lusitanica, fruticosa, Amygdali folio, testiculata. *Mercurialis tenuifolia, fruticosa, perennis* *V. Lusit.*

Mercurialis Lusitanica, fruticosa, Amygdali folio, spicata.

Mercurialis rotundifolia, trimestris, mas & fœmina *V. Lusit.*

Lib. 25. cap. 5.

Linozotis, ut ait Plinius, sive Parthenion Mercurii inventum est, ideo apud Græcos Hermupoan multi vocant eam, apud nos omnes Mercurialem.

GENUS IV.

Urtica. *Ortie*.

Tab. 308.

URTICA est plantæ genus, flore A, C apetalò, plurimis scilicet staminibus B calyci insidentibus, constante & sterili: embryones enim D iis speciebus Urticæ innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde vel in capsulam E, I bivalvem F, K, semine foetam G, L, in globulos quandoque congestam H, vel abeunt in volsellam M qua comprehenditur semen N.

Urticæ species sunt.

Urtica urens, maxima C. B. Pin. 232. *Urtica vulgaris, major* *J. B.* 3. 445. *Urtica urens, altera* Dod. *Pempt.* 151.

Urtica urens, maxima, caule rubente C. B. Pin. 232. *Urtica rubra* *Tabern. Icon.* 535.

Urtica vulgaris, minimè urens Mentz, Pug.

Urtica urens, minor C. B. Pin. 232. *Urtica minor*, annua J. B. 3. 446. *Urtica urens*, minima Dod. Pempt. 152.

Urtica urens, pilulas ferens, 1 Dioscoridis, semine Lini C. B. Pin. 232. *Urtica Romana* sive mas cum globulis J. B. 3. 445. *Urtica urens*, prior Dod. Pempt. 151.

Urtica altera, pilulifera, Parietariæ foliis A. R. Par. 131. H. R. Par. *Urtica Romana*, altera, minor, foliis minus serratis, Lini semine Joncq. Hort. *Urtica Romana*, altera, foliis non incisus Cat. Plant. H. L. Bat. Vorst.

Urtica maxima, racemosa, Canadensis H. R. Par. *Urtica racemosa*, Canadensis Mor. H. R. Blef. A. R. Par. 129.

Urtica Canadensis, Myrrhidis folio.

Urtica racemosa, Americana, amplo Coryli folio Plum.

Urtica, ab urendo. *Mirum*, inquit Plinius, sine ullis spinarum aculeis lanuginem ipsam esse noxiam, & tactu tantum leni pruritem, pustulasque confestim adusto similes existere. Lib. 21. cap. 16.

GENUS V.

Cannabis. Chanvre.

CANNABIS est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B calyci C insidentibus constante, & sterili, ut monet Cæsalpinus: Embryones enim E, D iis speciebus Cannabis innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde in capsulam G semine foetam subrotundo F. Tab. 309. Lib. 4. cap. 16.

Cannabis species sunt.

Cannabis sativa C. B. Pin. 320. *Cannabis mas* J. B. 3. 447. *Cannabis fecunda* Dod. Pempt. 535.

Cannabis erratica C. B. Pin. 320. *Cannabis femina* J. B. 3. 447. *Cannabis sterilis* Dod. Pempt. 535.

Cannabis Africana, procerior, semine minori.

GENUS VI.

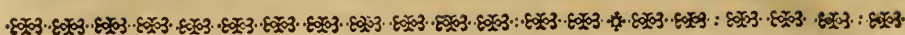
Lupulus. Houblon.

LUPULUS est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B calyci C insidentibus constante & sterili, ut monet Cæsalpinus: embryones enim D, E iis speciebus Lupuli innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde in fructum squamosum F, ex plurimis foliis H compositum axi G affixis, in quorum alis adsunt semina I calyptrà K obvoluta. Tab. 309. Lib. 4. cap. 17.

Lupuli speciem unicam novi.

Lupulus mas C. B. Pin. 298. J. B. 2. 151. *Lupulus* Dod. Pempt. 409. Cam. Epit. 933.

Lupulus femina C. B. Pin. 298. J. B. 2. 151. Cam. Epit. 934.

CLASSIS XVI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

qui floribus carent & femine donantur.

PLURIMIS plantis natura flores negavit, feminaque tribuit, quæ visum penè fugiunt: quapropter earum notæ à foliorum formâ peti debent. De his agemus in hac Classe, ne misceantur cum nonnullis, quarum flores & fructus desiderantur.

SECTIO I.

De Herbis quæ floribus carent, & quarum fructus foliis in-
nascuntur.

GENUS I.

Filix. *Fougère.*

Tab. 310. & 313.

FILIX est plantæ genus, cujus folia A ex aliis foliis B, D componuntur costæ C, E utrinque adhærescentibus, in pinnulas seu foliola ad nervum ferme plerumque sectis. His notis addenda facies quædam propria.
Filicis species sunt.

Filix ramosa, major, pinnulis obtusis, non dentatis C. B. Pin. 357. *Filix major & prior Trago, sive ramosa, repens* J. B. 3. 735. *Filix fœmina* Dod. *Pempt. 462. Fougère femelle, ou Fougère commune.*

Filix ramosa, major, pinnulis obtusis, undulatis. *Prioris varietas.*

Filix ramosa, major, pinnulis acutissimis, non dentatis C. B. Pin. 357.

Filix ramosa, minor, pinnulis dentatis C. B. Pin. 358. *Filix Querna ejusd. ibid.*
Filix ramosa, minor J. B. 3. 741. *Filix arborea* Trag. 538.

Filix ramosa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica.

Filix non ramosa, dentata C. B. Pin. 358. *Filix vulgò mas dicta sive non ramosa* J. B. 3. 737. *Filix mas* Dod. *Pempt. 462. Fougère mâle.*

Filix non ramosa, latifolia, dentata.

Filix non ramosa, dentata, in orbem nidum avis exprimentem excrescens
H. L. Bat.

Filix

Filix non ramosa, petiolis tenuissimis & tenuissimè dentatis C. B. Pin. 358.

Filicula petraea, fœmina, 1 Tabern Icon. 793.

Filix mollis five glabra vulgari mari, non ramosæ accedens J. B. 3. 738.

Filix tenuissimè lecta ex Monte Balon J. B. 3. 739.

Filix Rhætica, tenuissimè dentata J. B. 3. 740.

Filix minor, non ramosa J. B. 3. 740. *Filix minor, palustris Raii Hist. 146.*

Filix baccifera Corn. 5.

Filix Lusitanica, non ramosa, palustris, Lonchitidis folio. Tab. 313.

Filix Africana, maxima, ramosa, pinnulis crenatis Oldenl.

Filix Africana, dentata, Lonchitidis facie Oldenl.

Filix Africana, ramosa, pinnulis Lonchitidis Oldenl.

Filix arborescens, pinnulis dentatis Plum. 1. Tab. 1.

Filix arborescens, spinosa, pinnulis in summitate ferratis Plum.

Filix arborescens, latifolia, aculeata Plum. 3. Tab. 111.

Filix arborescens, humilis & spinosa Plum.

Filix scandens, pinnulis eleganter ferratis Plum.

Filix altissima, globuligera, major Plum.

Filix latifolia, pinnulis mollibus & nigris, aculeata Plum.

Filix latifolia, laciniata, & ad lacinias molliter aculeata Plum. 4. Tab. v.

Filix latifolia, ramosa, cauliculis nigris & spinosis Plum. 3. Tab. iv.

Filix latifolia, caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis Plum. 9. Tab. xiiij.

Filix latifolia, pinnulis ferè acuminatis, dentata Plum.

Filix ramosissima, Cicutæ foliis Plum.

Filix dentata, pinnularum cacumine bifido Plum.

Filix Taxiformis, major Plum.

Filix Taxiformis, minor Plum.

Filix villosa, pinnulis Quercinis Plum.

Filix villosa, minor, pinnulis profundè dentatis Plum. 16. Tab. xxiv.

Filix ramosa, villosa, major, crenis rotundis dentata Plum. 15. Tab. xxiiij.

Filix hirsuta & lutescente pulvisculo sordescens Plum.

Filix aurea, ramosa, crenulis rotundis dentata Plum.

Filix pulverulenta, pinnulis obtusè dentatis Plum.

Filix aculeata, repens Plum.

Filix alia caudata & spinosa Plum.

Filix pinnulis latioribus, dentatis, major Plum.

Filix pinnulis latioribus, dentatis, minor Plum.

Filix ad alas foliosa Plum.

Filix ramosa, pinnulis rostratis Plum. 14. Tab. xxj.

Filix pinnulis cristatis Plum.

Filix latiùs dentata, altera, Polypodii radice Plum.

Filix pinnulis Lonchitidis obrufis, non dentatis, ad oras pulverulentis Plum.

10. Tab. xiv.

Filix non ramosa, latiùs dentata, minor Plum. 11.

Filix furcata, pinnulis longiusculis, non dentatis Plum. 13. Tab. xx.

Filix ramosa, pinnulis longiusculis, partim auriculatis Plum.

Filix pinnulis, undulatis & pediculis squamosis Plum.

Filix non ramosa, pinnulis rotundis, non dentatis, major Plum.

Filix non ramosa, pinnulis rotundis, non dentatis, minor Plum.

Filix non ramosa, in obtusas pinnulas dissecta Plum.

Filix arborescens, Adiantoides, major Plum.

Filix arborescens, Adiantoides, minor Plum.

Filix pinnulis oblongis, in summitate ferratis Plum.

Tab. 311. & 312.

Filicis maris, vulgaris fructus F foliis innascuntur G bino plerumque ordine HHI pinnulis affixi clavi ope altera parte retusi K. Microscopii auxilio longè majores M apparent in pinnula L: detractâ autem vel corrugatâ N membranâ illâ convexâ, quæ ferri Equini formam M habet, sese oculis objicit numerosa congeries vesicularum O fermè ovatarum P, anulo Q elastica vi donato, munitarum, cujus contractione rumpuntur illæ R S seminaque fundunt minutissima T.

Tab. 313.

Filicis fœminæ, vulgaris, tum & Filicis Lusitanicæ, non ramosæ, palustris, Lonchitidis folio, aliarumque specierum fructus seu vesiculæ ovatæ occurrunt in sinibus quibusdam X, namque autumnno pinnularum margo plerumque producit, incurvatur & complicatur.

Lib. 16. cap. 2.

In adversâ parte foliorum Filicis, inquit Cæsalpinus, *furfuracea quædam lanugo est, copiosior in tenellis nuper erumpentibus è terra: nam procedente tempore decedit, renascique compertum est ex ea lanugine; nam projectis Filicibus ubi antea non fuerint, oritur copiosè.* Notandum tamen est lanuginem furfuraceam, de qua loquitur Cæsalpinus, quæque in tenellis Filicibus nuper à terra erumpentibus conspicitur, ab earum semine longè differre.

GENUS II.

Lonchitis. *Lonkite.*

Tab. 314.

LONCHITIS est plantæ genus, foliis A Filicis foliorum æmulis, à quibus tamen differt pinnulis ad exortum auritis B, C, E, F.

Lonchitidis species sunt.

Lonchitis aspera C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera, cum foliis denticulatis sive Lonchitis altera Mathioli J. B. 3. 744. Lonchitis aspera, major Math. 922.*

Lonchitis altissima, globuligera, minor Plum. *Adiantum nigrum, ramosum & bacciferum Ejusd. 31. Tab. xlv.*

Lonchitis aculeata, latioribus pinnulis. *Filix mas, non ramosa pinnulis latis, auriculatis, spinosis Ger. emac. 1130.*

Lonchitis aculeata, major. *Filix aculeata, major C. B. Pin. 358. Filix mas, aculeata, major Prodr. 151.*

Lonchitis aculeata, minor. *Filix aculeata, minor C. B. Pin. 358. Prodr. 151.*

Lonchitis maritima. *Filix maritima, ex Insulis Stæchadibus C. B. Pin. 358. Chamæfilix marina, Anglica Lob. Icon. 814.*

- Lonchitis scandens, Brasiliana, pinnulis eleganter laciniatis. *Filix scandens, perpulchra, Brasiliana Breyn. Cent. 1. 96.*
- Lonchitis glabra, major Plum. 18. Tab. xxvij.
- Lonchitis glabra, minor Plum. 19. Tab. xxvij.
- Lonchitis auriculata & serrata Plum. 20. Tab. xxix. fig. A.
- Lonchitis juxta nervum pulverulenta Plum. 20. Tab. xxix. fig. B.
- Lonchitis ramosa, limbo pulverulento Plum. xxj. Tab. xxx.
- Lonchitis ramosa, pinnulis longiusculis, partim auriculatis Plum.
- Lonchitis latifolia in pinnulas obtusas & leviter crenatas divisa Plum.
- Lonchitis minor, rotundè crenata Plum.
- Lonchitis ramosa, tenuis, pediculis spinosis Plum.
- Lonchitis latifolia, pediculis lucidis & nigris Plum.
- Lonchitis Betonicæ folio Plum.
- Lonchitis aquatica, membranâ tenui contexta Plum.
- Lonchitis longis, angustis & ad oras pulverulentis foliis Plum. *Filix non ramosa, longissimis, angustis, & ad basim auriculatis foliis Ejusd. 12. Tab. xvij.*
- Lonchitis longis, angustis, & ad basim foliosis foliis Plum. *Filix altera, longissimis, angustis, & ad basim foliosis foliis Ejusd. 12. Tab. xix.*
- Lonchitis ramosa, pediculis nigris, pulverulenta Plum. *Adiantum nigrum, ramosum, pulverulentum & falcatum Ejusd. 32. Tab. xlviij.*
- Lonchitis foliis superiùs incisís, major Plum.
- Lonchitis foliis superiùs incisís, minor Plum.
- Lonchitis auriculis subrotundis, laciniata Plum.
- Lonchitis ramosa, cauliculis squamosis Plum.
- Lonchitis folio cordiformi Plum.
- Lonchitis minima, ramosa Plum.
- Lonchitis acuminata, auriculisque rotundis incisa Plum.
- Lonchitis in auriculas subrotundas divisa Plum.
- Lonchitis radiata, Polytrici facie. *Adiantum ramosum, radiatum Plum. 33. Tab. xlix. Trichomanes Americanum, radiatum Elem. Bot. 431.*
- Lonchitidis fructus D Filicis fructum planè æmulantur.

GENUS III.

Trichomanes. *Polytrich.*

TRICHOMANES est plantæ genus, cujus folia A, B, C ex foliolis componuntur D, E, F plerumque subrotundis, costæ G I utrinque quasi per conjugationes innascentibus. *Tab. 315.*

Trichomanis species sunt.

Trichomanes sive Polytrichum officinarum C. B. Pin. 356. *Trichomanes sive Polytrichum* F. B. 3. 754. *Trichomanes* Dod. Pempt. 471.

Trichomanes foliis, eleganter incisís. fig. I, C. *Adiantum mas Tabern. Icon.*

- Trichomanes minus & tenerius C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus*, album J. B. 3. 755. *Trichomanes minor*, mas Tabern. Icon. 803.
- Trichomanes ramosum, majus C. B. Pin. 356. *Trichomanes ramosum* J. B. 3. 755. *Trichomanes fœmina* Tabern. Icon. 802.
- Trichomanes creuis rotundis & nigricante limbo præcinctis Plum.
- Trichomanes foliis leviter aculeatis.
- Trichomanes folio triangulari, crenato Plum.
- Trichomanes folio cordiformi Plum.
- Trichomanes ramosum, minus C. B. Pin. 356. *Trichomanes minor*, fœmina Tabern. Icon. 803.
- Trichomanes foliis partim bifidis, partim integris. *Adiantum radicosum*, erectius, foliolis imis bissectis, cæteris verò integris, tenuissimè crenatis Pluk. Tab. 3. fig. 6.
- Trichomanes latifolium, dentatum. *Polytricum saxatile*, dentatum Plum. 35. Tab. 1. fig. C.
- Trichomanes pendulum, serici instar molle Plum.
- Trichomanes argenteum, ad oras nigrum Plum.
- Trichomanes denticulis bifidis incisum Plum.
- Trichomanis fructus foliis innascuntur: capsulæ scilicet membranacæ, globosæ ferme, squamis obvolutæ H, anulo elastica vi donato munitæ L, cujus contractione rumpuntur K, M, N, seminaque fundunt tenuissima O.

G E N U S I V.

Polypodium. *Polipode*.

Tab. 316.

POLYPODIUM est plantæ genus, nequaquam ramosum, cujus folia A, B ad nervum pene in partes C angustas & oblongas secari solent. His notis addenda est facies propria.

Polypodii species sunt.

Polypodium vulgare C. B. Pin. 359. *Polypodium* J. B. 3. 746. *Polypodium majus* Dod. Pempt. 464.

Polypodium minus C. B. Pin. 359. Dod. Pempt. 464.

Polypodium majus, acuto folio, Viterbiense Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. 60. Tab. 47. & 48.*

Polypodium majus, serrato folio Barr. Icon.

Polypodium sensibile Munt. Hist. 290. *Filix Indica*, *Osmunda facie* Bod. à Stap. 320.

Polypodium angustifolium, folio variolo. *Lonchitis minor* C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera*, folio Polypodii J. B. 3. 744. *Lonchitis aspera* Dod. Pempt. 469.

Polypodium Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Raii Hist. 137. *Filix amplissima lobis foliorum laciniatis*, *Cambrica* Pluk. *Phytog. Tab. xxx. fig. 1.*

Polypodium Africanum, maximum, acutissimè divisum Oledent.

- Polypodium majus, aureum Plum. 25. Tab. xxxv.
 Polypodium radice tenui & repente Plum. 25. Tab. xxxvj.
 Polypodium nigrum, tenuius sectum Plum. 26. Tab. xxxvij.
 Polypodium incisuris Asplenii. *Filix non ramosa, Scolopendrioides Plum. 7.*
Tab. xj.
 Polypodium tenue & pendulum Plum.
 Polypodium rigidis & acuminatis pinnulis Plum.
 Polypodium pendulum, hirsutie rufa pubescens Plum.
 Polypodium pendulum & glabrum Plum.
 Polypodium aliud pendulum, minimum Plum.
 Polypodium crispum, Struthionis pennas referens Plum.
 Polypodium asperum & dentatum Plum.
 Polypodium tenuius & undosum Plum.
 Polypodium crispum, calyciferum Plum.
 Polypodium Glycyrrhizæ sapore Plum.
 Polypodium squamulis argenteis respersum Plum.
 Polypodium fulcum, tenuissimis denticulis ferratum Plum.
 Polypodium totum translucens Plum.
 Polypodium radice subcæruleâ & punctatâ Plum.
 Polypodii fructus foliis innascuntur; capsulæ scilicet membranacæ D sphaerica E, in acervulos congestæ, anulo carentes, quæ fibrarum contractione rumpuntur G, F, I seminaque fundunt minutissima H.
 Polypodium à vocibus Græcis πῶδ *multum*, & ποῦ, *Pes*, quasi diceretur planta multipes, ob radicum formam.

G E N U S V.

Ruta muraria.

RUTA MURARIA est plantæ genus, cujus folia A, B ad Rutam hortensem quodammodo accedunt. *Tab. 857.*

Rutæ murariæ species sunt.

- Ruta muraria C. B. Pin. 356. *J. B. 3. 753. Dod. Pempt. 470.*
 Ruta muraria Alpina, latifolia. *Adiantum album, crispum, Alpinum Schuvenck.*
 Ruta muraria procerior, Germanica. *Adiantum novum, Germanicum, Ruta murariae facie Breyn. Cent. 1. 189.*
 Ruta muraria Clematidis, altissima, folio vario Plum.
 Ruta murariæ fructus foliis innascuntur; capsulæ scilicet membranacæ, sphaerica C, anulo vi elastica donato DD munitæ, cujus contractione rumpuntur illæ D E, D F seminaque fundunt minutissima G.

G E N U S VI.

Filicula.

FILICULA est plantæ genus, foliis ad Filicem quodammodo accedens.

Filicula species sunt.

- Filicula fontana, major sive Adiantum album, Filicis folio C. B. Pin. 358.
Adiantum album, folio Filicis J. B. 3. 741. *Dryopteris candida* Dod.
 Pempt. 465.
- Filicula fontana, minor C. B. Pin. 358. *Filicula fontana* Tabern. Icon. 792.
- Filicula quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis obtusioribus. *Adiantum foliis longioribus*, pulverulentis, pediculo nigro C. B. Pin. 355. *Adiantum nigrum officinarum* J. B. 3. 742. *Dryopteris nigra* Dod. Pempt. 466. *Capillaire ordinaire*.
- Filicula quæ Adiantum nigrum, officinarum, pinnulis acutioribus.
- Filicula Scotica, major, Adianti nigri facie. *Adiantum nigrum officinarum*, majus Scot. Illust. 7. Part. 2.
- Filicula montana, folio vario. *Adiantum album*, tenuifolium, *Ruta muraria accedens* J. B. 3. 743. *Adiantum foliis minutim in oblongum scissis*, pediculo viridi C. B. Pin. 355.
- Filicula Lusitanica, Polypodii radice. *Adiantum nigrum*, radice pralonga, arbores annosas perreptante V. Lusit.
- Filicula maritima, saxatilis, segmentis rotundioribus.
- Filicula ramosa, Lusitanica, pinnulis ad Ceterach accedentibus.
- Filicula saxatilis, pinnulis brevioribus, acutis. *Filix saxatilis*, non ramosa, minima Raii Syllog.
- Filicula capillacea Plum.
- Filicula digitata Plum.
- Filicula pyxidifera Plum.
- Filicula nigra, laciniis acuminatis Plum.
- Filicula saxatilis, omnium minima, elegantissima H. R. Par.
- Filicula saxatilis, corniculata. *Filix saxatilis*, corniculata C. B. Pin. 358. *Filix saxatilis Tragi* J. B. 3. 755. *Holostium petraum* Tabern. Icon. 736.
- Filicula Africana, minima, pinnulis tenuius dissectis Oldenl.
- Filicula Virginiana, Cicutariæ foliis. *Adiantum album*, floridum, *Cicuta foliis*, *Virginianum* Raii Hist. App. 1854. Pluk. Tab. 3. fig. 4.
- Filicula maxima, argenteo pulvere conspersa. *Adiantum nigro simile*, albissimo pulvere conspersum Plum. 30. Tab. xlv.
- Filicula aureo pulvere conspersa Plum.
- Filicula Americana, pinnulis obtusis, *Adiantum minus*, foliis in summitate retusis Plum. 34. Tab. 1. fig. B.
- Filicula Adianti nigri facie, minor Plum.
- Filicula Sinensis, pinnulis obtusis, plerumque bifidis. *Adiantum nigrum*, *Chinense*, tenuiter divisum, pinnulis minimis, obtusis, plerumque bifidis Raii Hist. App. 1854.

GENUS VII.

Adiantum. Capillaire.

ADIANTUM est plantæ genus, cujus folia A, B propriâ facie à cæteris Tab. 317. plantis dignoscuntur.

Adianti species sunt.

Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. *Adiantum sive Capillus Veneris* J. B. 3. 751. *Adiantum* Dod. Pempt. 469. *Capillaire de Montpellier.*

Adiantum Scoticum, majus, Coriandri folio. *Adianto vero affine, Adiantum nostras, majus, Coriandri folio, in apice nonnihil rotundo, pediculo pallidè rubente* Scot. *Illustr. Part. 2. 7.*

Adiantum Scoticum, minus, folio obtuso, altiùs inciso. *Adianto vero affine nostras, minus, folio obtuso, saturatè viridi, altiùs, inciso, cum pediculo viridi, minore* Scot. *Illustr. Part. 2. 8.*

Adiantum Americanum Corn. 7. *Adiantum fruticosum, Brasilianum* C. B. Pin. 355. *Prodr. 150. Capillaire de Canada.*

Adiantum radicosum, humi sparsum, seu Filicula pellucida, nostras, Coriandri foliolis mollicellis. globuliferum Pluk. Tab. 3. fig. 5. *Adiantum petraeum perpusillum, Anglicum, foliis bifidis vel trifidis Newtoni Raii Hist. 141.*

Adiantum foliis hexagonis Plum.

Adiantum triphyllum & retusum Plum.

Adiantum Italicum, multifido folio. *Muscus montanus, Italicus, Adianti foliis* Bocc. *Mus. Part. 2. 24. Muscus montanus, Adianti foliis* Ejusd. *Tab. 2.*

Adiantum minimum, folio vario Elem. Bot. H. R. *Monsp. Adiantum Filicinum, leptophyllum, elatius, Hispanicum* Barr. *Icon.*

Adiantum Chinense, perelegans, ramosum, folio, flabelliformi, cum rubedine perfuso Pluk. Tab. iv. fig. 3.

Adiantum muscosum, Lichenis petræi facie Plum. 34. Tab. 1. fig. A.

Adiantum ramosum, foliis trapeziis, dentatis Plum. 31. Tab. xlvj.

Adiantum frutescens, spinosum & repens Plum.

Adiantum vulgari simile & ramosissimum Plum.

Adiantum lunulis albicantibus signatum Plum.

Adiantum tenuiter divisum Plum.

Adiantum humile, trifoliatum & repens Plum.

Adiantum in lacinias profundas divisum Plum.

Adiantum capillaceum Plum.

Adiantum scandens, foliis tenuissimè sectis & retusis Plum.

Adianti fructus nasci solent in sinibus C, D seu complicatione foliorum: in his enim occurrunt capsulæ E sphaericæ, anulo FF vi elastica donato munitæ, cujus contractione rumpuntur G, seminaque fundunt minutissima H.

Adiantum ex α particulâ privativâ, & δ *δαινω* *madefacio*, quasi planta non madefacta. Adianti enim folia in aquam immersa non madefiunt.

GENUS VIII.

Asplenium. *Ceterac.*

Tab. 318.

ASPLENIUM est plantæ genus, cujus folia A B singulari formâ ; margine scilicet pulchrè sinuato à cæteris differunt.

Asplenii species sunt.

Asplenium sive *Ceterach* J. B. 3. 749. *Ceterach officinarum* C. B. Pin. 354. *Asplenium* Dod. Pempt. 468.

Asplenium ramosum. *Lonchitis folio Ceterach* C. B. Pin. 359. *Lonchitis aspera Marantha* J. B. 3. 745. *Lonchitis altera Marantha* Clus. Hist. ccxij.

Asplenium ramosum, Africanum, maximum, caulibus splendentibus Oldenl.

Asplenium altius & villosum Plum.

Asplenium alterum, propendens & crispum Plum.

Asplenii prona pars squamis C obducitur, è quibus velut è sinibus propriis DE, F, G, H emergunt capsulæ sphæricæ K, anulo elastica vi donato L L munitæ, cujus contractione rumpuntur M, seminaque fundunt minutif. sima N.

GENUS IX.

Lingua Cervina. *Langue de Cerf.*

Tab. 318. 320. 321.

LINGUA CERVINA est plantæ genus, cujus folia linguæ Cervi figuram æmulari vulgò existimantur, nunc simplicia A, B, nunc laciniata X interdum ramosa seu costæ affixa Z Z.

Linguæ Cervinæ species sunt.

Lingua Cervina officinarum C. B. Pin. 353. *Phyllitis sive Lingua Cervina vulgi* J. B. 3. 756. *Phyllitis vulgaris* Clus. Hist. ccxij.

Lingua Cervina maxima, undulato folio, auriculato per basim H. R. Par. *Lingua Cervina maxima, undulato per oras folio & auriculato per basim Morini* Joncq. Hort.

Lingua Cervina medio folii nervo in aculeum abeunte H. R. Par.

Lingua Cervina foliis in summo multifidis & corniculatis.

Lingua Cervina angustifolia, lucida, folio ferrato H. R. Par. *Phyllitis crispa* J. B. 3. 757.

Lingua Cervina seu *Phyllitis minima*, folio undulato H. R. Par. *Lingua Cervina minima* Joncq. Hort.

Lingua Cervina angustifolia, major, sua lanugine foliorum lacinias involvente H. R. Par.

Lingua Cervina Querno folio. *Hemionitis Indiæ Orientalis Phagi seu Esculi folio aliquatenus accedens* Pluk. Tab. 36. fig. 5.

Lingua Cervina Virginiana, cujus foliorum apex radices agit. *Phyllitis parva, saxatilis, Virginiana, per summitates foliorum radiceosa* Banister Cat. Plant. Virg. Pluk. Tab. cv. fig. 3.

Lingua Cervina rigida & glabra Plum.

Lingua

- Lingua Cervina latifolia , pediculis squamosis Plum.
 Lingua Cervina lucida , pediculis articulatis Plum.
 Lingua Cervina angusta & reticulata Plum.
 Lingua Cervina scandens, ilicis cocciglandiferæ folio Plum.
 Lingua Cervina villis & squamulis aureis muscosa Plum.
 Lingua Cervina villosa, minor Plum.
 Lingua Cervina brevioribus & crassioribus foliis Plum.
 Lingua Cervina minima , repens & hirsuta Plum.
 Lingua Cervina, amplissimis foliis Plum.
 Lingua Cervina pulvisculo aureo posteriùs obducta Plum.
 Lingua Cervina longissimis & angustissimis foliis Plum.
 Lingua Cervina foliis acutis & ad oras summitatum pulverulentis Plum.
 Lingua Cervina non ramosa , rotundiùs crenata Plum. *Filix latifolia , non ramosa, rotundiùs erenata Ejusd. 7. Tab. x.*
 Lingua Cervina longo, lato, ferratoque folio Plum. 27. Tab. xxxix.
 Lingua Cervina scandens , caulibus squamosis Plum. *Phyllitis scandens, cauliculis squamosis Ejusd. 29. Tab. xlij.*
 Lingua Cervina longis, angustis & undulatis foliis Plum. *Polypodium foliis Lingua Cervina, majus Ejusd. 26. Tab. xxxviiij.*
 Lingua Cervina villosa , major , & rufescens Plum.
 Lingua Cervina radice repente, viridi, punctisque nigris notata Plum.
 Lingua Cervina villosa, amplisque foliis subrotundis Plum.
 Lingua Cervina geminato folio Plum.
 Lingua Cervina angustifolia , costis & pediculis villosis Plum.
 Lingua Cervina scandens, foliis Laurinis, ferratis Plum. *Filix scandens, latifolia, serrata Ejusd. 8. Tab. xij.*
 Lingua Cervina multifido folio C. B. Pin. 353. *Phyllitis polyschides J. B. 3. 757. Phyllitis laciniato folio Clus. Hist. ccxiiij.*
 Lingua Cervina majore folio in duas tresve lacinias & profundiùs dissecto H. R. Par.
 Lingua Cervina ramosa , major , foliis multifidis & crispis. *Lingua Cervina multifido folio, ramosa, major Morini Joncq. Hort.*
 Lingua Cervina ramosa, minor , foliis multifidis & crispis. *Lingua Cervina minor, crispa, pediculo singulari , folio trifido H. R. Par.*
 Lingua Cervina ramosa, folio in orbem per summum involuto H. R. Par. *Lingua Cervina ramosa, folio in orbem juxta fastigium involuto Joncq. Hort.*
 Lingua Cervina major, altera, foliolo velut extremis laciniis innascente H. R. Par. *Lingua Cervina folio extremis laciniis innato D. Mauvilain Joncq. Hort.*
 Lingua Cervina squamata & in cuspides divisa Plum.
 Lingua Cervina multifido cacumine laciniata Plum.
 Lingua Cervina foliis costæ innascentibus. *Hemionitis multifida C. B. Pin. 354. Hemionitis altera Dalechampi Filici florida similis J. B. 3. 737. Hemionitis altera Dalechampi Lugd. 1218.*

Lingua Cervina ramosa, aspera & undulosa Plum.

Lingua Cervina ramosa, nodosa, major. *Filix latifolia, nodosa 4. Ejusd. Tab. vj.*

Lingua Cervina scandens & repens, eterophylla Plum.

Lingua Cervina scandens & ramosa, Citrii foliis, major Plum.

Lingua Cervina scandens & ramosa, Citrii foliis, minor Plum.

Lingua Cervina ramosa, foliis acuminatis & sinuosis Plum.

Lingua Cervina ramosa, folii Querni divisurâ Plum.

Lingua Cervina ramosa, punctis nigris notata Plum.

Lingua Cervina ramosa, scandens, angustis & undulatis foliis Plum.

Lingua Cervina ramosa, foliis ensiformibus, serratis Plum. *Filix latifolia, non ramosa, foliis gladiiformibus, serratis Ejusd. 10. Tab. xv.*

Lingua Cervina ramosa, ad margines pulverulenta Plum. *Filix latifolia, ad margines pulverulenta Ejusd. 6. Tab. viij.*

Lingua Cervina latifolia, ramosa, membranâ tenui marginata Plum.

Lingua Cervina ramosa, aurea Plum. *Filix palustris, aurea, foliis Lingue Cervina Ejusd. 5. Tab. vij.*

Lingua Cervina ramosa, nigris tuberculis pulverulenta Plum. *Filix latifolia, non ramosa, nigris tuberculis pulverulenta Ejusd. 6. Tab. ix.*

Lingua Cervina ramosa, nodosa, minor Plum.

Lingua Cervina sinuosa, in summitate trifurca Plum.

Lingua Cervina quinquefolia, ramosa, foliis acuminatis & pediculis squamosis Plum.

Lingua Cervina triphylla, angusta & leviter serrata Plum.

Tab. 319. & 320. Linguae Cervinae vulgaris fructus innascuntur foliis B A : in sinibus enim sulcatis B, C, D, E, & quasi bivalvibus occurrit numerosa congeries capsularum F, G, quae singulae anulo H elastica vi donato muniuntur, cujus contractione rumpuntur, I, K, M N, O P, seminaque fundunt minutissima L.

G E N U S X.

Hemionitis. *Emionite.*

Tab. 322. & 323. H E M I O N I T I S est plantæ genus, cujus folia ad basim latè aurita sunt sive simplicia sint A, B, C, D, E, F, sive composita G, H, I, K, L, M, N, O.

Hemionitidis species sunt.

Hemionitis vulgaris C. B. Pin. 353. *Hemionitis J. B. 3. 758. Hemionitis vera Clus. Hist. ccxiiij.*

Hemionitis peregrina Clus. Hist. ccxiiij. *Hemionitis minus vulgaris C. B. Pin. 354.*

Hemionitis Lusitanica, elegantior.

Hemionitis maxima, quinquefolia Plum. 22. Tab. xxxj.

Hemionitis maxima, trifolia Plum. 22. Tab. xxxij.

Hemionitis aurea, hirsuta Plum. 23. Tab. xxxiiij.

- Hemionitis profundè laciniata, ad oras pulverulenta Plum. 24. Tab. xxxiv.
 Hemionitis laciniis crispis incisa Plum.
 Hemionitis varia & cuspidata Plum.
 Hemonitis trifolia, villis tenuibus & ruffis fimbriata Plum.
 Hemionitis altera, pentaphylla & elegantior Plum.
 Hemionitis maxima, Linguae Cervinae affinis Plum.
 Hemionitis pumila, pentaphylla & rotundè dentata Plum.

S E C T I O II.

De Herbis quæ floribus carent & quarum semina foliis non innascuntur.

G E N U S I.

Osmunda. *Osmunde.*

O S M U N D A est plantæ genus, floribus carens, cujus fructus in uvam A *Tab. 224.*
 B quodammodo colliguntur.

Osmundæ species sunt.

- Osmunda vulgaris & palustris. *Osmunda regalis sive Filix florida Park. Theat. 1038. Filix floribus insignis J. B. 3. 736. Filix ramosa, non dentata, florida C. B. Pin. 357. Filix palustris Dod. Pempt. 463.*
 Osmunda foliis lunatis. *Lunaria racemosa, minor vel vulgaris C. B. Pin. 354. Lunaria botrytis J. B. 3. 709. Lunaria Dod. Pempt. 139.*
 Osmunda multifido folio. *Lunaria racemosa, multifido folio C. B. Pin. 355. Lunaria botrytis, ramosa, Silesiaca J. B. 3. 711. Lunaria minor, ramosa Clus. Hist. cxix.*
 Osmunda foliis lunatis, ramosa. *Lunaria racemosa, ramosa, major C. B. Pin. 355. Lunaria botrytis, minor, multifolia J. B. 3. 711. Lunariae rarior species Cam. Epit. 644.*
 Osmunda Matricariae foliis. *Lunaria racemosa, minor, Matricaria foliis Breyn. Cent. 1. 94.*
 Osmunda foliis Adianti. *Lunaria racemosa, minor, Adianti folio Breyn. Cent. 1. 93.*
 Osmunda hirsuta, Lonchitidis folio Plum. *Lonchitis hirsuta, florida Plum. 18. Tab. xxvj.*
 Osmunda Filiculæ folio, major Plum. *Adiantum saxosum, floridum Ejusd. 29. Tab. xliij.*
 Osmunda Filiculæ folio, minor Plum.
 Osmunda Linguae Cervinae folio Plum.
 Osmunda latis crenis incisa Plum.
 Osmunda molliter hirsuta & profundè laciniata Plum.
 Osmunda Asphodeli radice Plum.

Osmunda verticillata Plum.

Osmunda lanceolata & leviter ferrata. Plum.

Osmundæ fructus sunt capsulæ sphæricæ C, quæ fibrarum contractione rumpuntur D, E, F, seminaque fundunt minutissima G, ut microscopii ope observatur.

GENUS II.

Ophioglossum. *Langue de Serpent.*

Tab. 328.

Hort. 30.

OPHIOGLOSSUM est plantæ genus, floribus carens, fructu verò linguato A, in plures cellulas bino ordine per longitudinem diviso, quibus sponte disruptis B, C, D, E, F utrinque denticulatus fit. *Seminis loco* (inquit Camerarius) *ei tenuis, quasi pollen in lingua insectationibus, quibus per maturitatem dehiscentibus, excidit: ope microscopii crassior videtur G.*

Ophioglossi species sunt.

Ophioglossum vulgatum C. B. Pin. 354. *Ophioglosson* J. B. 3. 708. *Dod. Pempt. 139.*

Ophioglossum anguloso folio C. B. Pin. 354. *Prod. 150. J. B. 3. 709.*

Ophioglossum minus, subrotundo folio C. B. Pin. 354. *J. B. 3. 709. Ophioglossum minus Prodr. 150.*

Ophioglossum bilingue, majus, folio acuto Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum bilingue, medium, folio obtuso Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum bilingue, minimum Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum palmatum Plum.

Ophioglossum cordiforme & reticulatum Plum.

Ophioglossum à vocibus Græcis ὄφις *Serpens*, & γλῶσσα *Lingua*; quasi diceretur *Lingua Serpentina.*

GENUS III.

Lichen.

Tab. 325.

LICHEN est plantæ genus, floribus carens, fructu verò A, B, C, D quodammodo pelviformi, polline seu semine tenuissimo facto, quod microscopii ope subrotundum videtur E.

Lichenis species sunt.

Lichen Dioscoridis & Plinii secundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, colore cinereo C. B. Pin. 361.*

Lichen Dioscoridis & Plinii secundus, colore viridante Col. Part. 1. 331. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, colore viridante C. B. Pin. 361.*

Lichen Dioscoridis & Plinii secundus, colore flavescente Col. Part. 1. 331. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, colore flavescente C. B. Pin. 361. Muscus crusta modo arboribus adnascens, flavus Raii Hist. 116.*

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, pullus. *Muscus crustæ modo arboribus adnascens, pullus Raii Hist. 116.*

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, tenuiter divisus. *Muscus crustæ*

- modo arboribus adnascens, cinereus, mollior & in angustiores lacinias divisus
Raii Hist. 116.
- Lichen crustæ modo saxis adnascens, verrucosus, cinereus, & veluti deustus.
- Lichen crustæ modo saxis adnascens, tinctorius. *Muscus tinctorius*, crustæ
modo petris adnascens *Raii Hist.* 116. Lichen petreus, purpureus, *Derbien-*
sis Park, Theat. 1315.
- Lichen arboreus sive Pulmonaria arborea J. B. 3. 759. *Muscus Pulmonarius*
C. B. Pin. 361. *Pulmonaria Dod. Pempr.* 474. *Pulmonaire de Chêne.*
- Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias divisus. *Lichen*
cinereus, Lætuca folio Elem. Bot. 438. *Tab.* 325. *fig.* A B.
- Lichen Pulmonarius rufescens, durior, in amplas lacinias divisus.
- Lichen Pulmonarius, saxatilis, maximus, cinereus.
- Lichen Pulmonarius, saxatilis, maximus, rufescens.
- Lichen Pulmonarius, saxatilis, rufescens, supernè planus, infernè reticulatus.
- Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, major, rufescens.
- Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, major, cinereus. *Lichen terrestris,*
cinereus Raii Hist. 117.
- Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, minor.
- Lichen Pulmonarius, saxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus.
- Lichen pyxidatus, cornucopioides, cristatus. *Muscus cornucopioides, crista-*
tus, Alpinus, saxatilis Bocc. Mus. Part. 2. 21. *Tab.* 8.
- Lichen Pulmonarius, saxatilis, è cinereo fuscus, minimus.
- Lichen Pulmonarius, cinereus, crispus.
- Lichen pyxidatus, major. *Muscus pyxioides, terrestris C. B. Pin.* 361. *Mus-*
cus pyxidatus J. B. 3. 767. *Muscus terrestris, pyxidatos alabastriculos*
imitatus Lob. Icon. 267.
- Lichen pyxidatus, minor. *Muscus pyxioides, saxatilis C. B. Pin.* 361.
Prodr. 152. *J. B.* 3. 767.
- Lichen pyxidatus, corniculis aduncis.
- Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus, repandis.
- Lichen pyxidatus, non ramosus, acetabulis fimbriatis.
- Lichen pyxidatus, ramosus, acetabulis fimbriatis.
- Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuscis & tumentibus.
- Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus. *Muscus mul-*
tiiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. Plot. Hist. Staff. 199. *Tab.* 14.
fig. 1.
- Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ folio, prolifer, acetabulorum oris crispis.
- Lichen pyxidatus, Damæ Cornu divisurâ, acetabulorum oris crispis.
- Lichen pyxidatus, prolifer.
- Lichen cinereus, cornua Damæ referens.
- Lichen rufescens, cornua Damæ referens Plum.
- Lichen nigricans, omphalodes.
- Lichen tubulatus, cinereus.
- Lichen cinereus, latifolius, aculeatus, umbilicis nigricantibus.

Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis. *Muscus arboreus, supinus, marginibus pilosis Raii Hist. 116.*

Lichen latifolius, ramosus, minor, hirsutus. *Muscus arboreus, capitulis cavis C. B. Pin. 361. Muscus alter, πλατυποικνοδασοφυλλον Col. Part. 1. 334.*

Lichen cinereus, latifolius, ramosus. *Muscus alter, Quernus, latifolius, Coralloides, σφυλλον Col. Part. 1. 335. Muscus arboreus, Coralloides C. B. Pin. 361.*

Lichen purpurascens, Lusitanicus, capillaceo folio, major.

Lichen cinereus, vulgaris, capillaceo folio, minor. *Muscus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin. 361. Muscus Quernus, fruticosus, τριμόφυλλον Col. Part. 1. 333. Muscus arboreus, peltatus, & scutellaris F. B. 3. 764.*

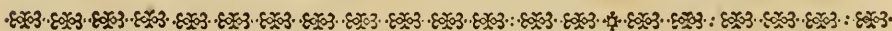
Lichen capillaceo folio, elatior, pelvi ruberrima. *Muscus Norvegicus, umbraculo ruberrimo insignitus Mus. Petiv. Cent. 1. num. 70.*

Lichen Anapodocarpus Plum.

Lichen digitatus, Geranii facie Plum.

Lichen, à sanandis lichenibus seu impetiginibus. *Lichen verò Herba, inquit Plinius, in Lichenis remediis, omnibus præfertur, inde nomine invento.*

Lib. 26. cap. 4.

CLASSIS XVII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

quorum flores & fructus vulgò desiderantur.

SECTIO I.

De Herbis terrestribus, quarum flores & fructus, vulgò desiderantur.

GENUS I.

Muscus. *Mouffe.*

Tab. 326.

MUSCUS est plantæ genus, floribus carens, foliis verò formæ singularis, ut patet A, B, C, D, E.

Musci species sunt.

Muscus capillaceus.

Muscus capillaceus, major, pediculo & capitulo crassioribus. *Polytricum au-*

- reum, majus* C. B. Pin. 356. *Polytricum Apulei majus* quibusdam J. B. 3. 760. *Adiantum aureum* Tabern. Icon. 797.
- Muscus capillaceus, stellatus, prolifer.
- Muscus capillaceus, major, capitulis crassioribus, cylindræis, nutantibus. *Muscus capillaris, foliolis latiusculis, congestis, capitulis oblongis, reflexis* Raii Synops. 33. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Tab. 6. Sect. 15. fig. 19.
- Muscus capillaceus, major, stellatus.
- Muscus capillaceus, major & elatior, capitulis cylindræis, obtusis, nutantibus. *Muscus capillaris, major & elatior, capitulis longis, obtusis, deorsum reflexis & veluti pendulis, præaltis pediculis rubri* Raii Synops. 34. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Tab. 6. Sect. 15. fig. 20.
- Muscus capillaceus, major, pediculo & capitulo tenuioribus.
- Muscus capillaceus, major, foliis tenuissimis, capitulis acutis. *Muscus coronatus, medius, foliis tenuissimis, pallidis, longioribus, capitulis erectis, acutis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 11. *Polytricum aureum, medium* Raii Hist. 124.
- Muscus capillaceus, major, capitulis longissimis & acutissimis. *Muscus coronatus, humilis, corniculis longissimis & acutissimis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 13. *Muscus capillaris, corniculis longissimis, incurvis* Raii Synops. 29.
- Muscus capillaceus, major, ramosus, capitulo angustissimo.
- Muscus capillaceus, tenuissimus, pediculo longissimo, purpurascente, capitulo rotundiori.
- Muscus longissimus, aquaticus, capillaceo folio. *Alga fontalis, trichodes* C. B. Pin. 364. *Conferva trichodes vel Trichomanes aquaticum* Lugd. 1023.
- Muscus capillaceus, palustris, flagellis longioribus, bifurcatis. *Muscus capillaris, palustris, flagellis longioribus, bifurcatis* Mus. Petiv. Cent. 1. num. 75.
- Muscus capillaceus, ramosus, capitulis plurimis, caulibus adhærentibus.
- Muscus capillaceus, medius, capitulis globosis. *Muscus trichoides, minimus, sericeus, capillaceus, capitulis sphericis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 628. Sect. 15. Tab. 6. fig. 6. *Muscus trichoides, medius, capitulis sphericis* D. Doodii Raii Synops. 30.
- Muscus capillaceus, minor, capitulo longiori, falcato. *Muscus capillaris* Dod. Pempt. 475. *Muscus Polytrichoides, elatior, foliis angustis, pellucidis & ferè membranaceis* Raii Synops. 32. Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 7.
- Muscus capillaceus, densissimus, lanuginosus.
- Muscus capillaceus, folio rotundiore, capsulâ oblongâ, incurvâ. *Muscus coronatus, minor, foliolis latiusculis, ad caulem convolutis, capitulis cernuis & obtusis, aureis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 17. *Muscus capillaris, pediculis bulbosis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga, reflexa sustinentibus* Raii Synops. 34.
- Muscus capillaceus, minor, folio breviori, capitulo nutante. *Musci capillaris altera species* Dod. Pempt. 475. *Polytricum aureum, minus* C. B. Pin.

356. *Polytricum Apulei minus quorundam* F. B. 3. 760.
Muscus capillaceus, minor, calyptrâ tomentosâ. Muscus coronatus, rigidus, minor & humilior, capitulis villosis, brevioribus Mor. Hist. Oxon. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 7. *Adiantum pileolo villoso, minimum* Raii Synops. 28.
- Muscus capillaceus, minor, capitulis geminatis. Muscus aureus, capillaris, minor, capitulis geminatis, erectis, mutuo incubitu adnatis* Pluk. Almag. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 10.
- Muscus capillaceus, ramosus, minor, capitulo angustissimo.*
- Muscus capillaceus, sericeus, Coridis facie. Muscus capillaris, saxatilis, sericoides* H. R. Mōsp.
- Muscus capillaceus & sericeus, Americanus, nigricans* Plum.
- Muscus capillaceus, minimus, capitulo minimo, pulverulento.*
- Muscus capillaceus, omnium minimus. Muscus coronatus, minimus, foliolis & capitulis oblongis, in pediculis brevissimis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 18.
- Muscus capillaceus, lanuginosus, minimus. Muscus trichoides, hirsutie canescens, capitulis subrotundis, reflexis, in perbreuibus pediculis* Raii Synops. 34. *Muscus trichoides, hirsutus, capitulis oblongis, reflexis, pediculis brevibus insidentibus* D. Doody Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 21.
- Muscus capillaceus, minimus, muralis, sericeus. Muscus muralis, repens, sericeus, foliis splendidibus* Mus. Petiv. Cent. 1. num. 83.
- Muscus capillaceus, minimus, calyptrâ longissimâ, erectâ. Muscus coronatus, humilis, rigidior, capitulis longis, acutis, sessilibus, erectis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 8.
- Muscus capillaceus, minimus, muralis, stellatus. Muscus muralis, minimus, roseus, sive stellaris, capitulis longiusculis, acutis, erectis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 12.
- Muscus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. Muscus trichoides, capitulo parvo, reflexo, pediculo ima medietate rubro, summâ luteo-viridi* Raii Synops. 34. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 15.
- Muscus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ striatâ. Adiantum aureum, acaulon, pileis striatis* Mus. Petiv. Cent. 1. num. 24.
- Muscus capillaceus, minimus, calyptrâ longâ, conoideâ, nitidâ. Muscus trichoides, minor, pileis magnis, acutis* Mus. Petiv. Cent. 1. num. 89. *Adiantum aureum, perpusillum, foliis congestis, acutis, pileolo extinctorii formâ amulo* Raii Synops. 32. *Muscus coronatus, humilis, tenuifolius, pileolo magno acuto, infra aperto, extinctorium referente* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 12.
- Muscus capillaceus, minimus, plumosus, elegans. Muscus trichoides, foliis capillaceis, capitulis minoribus* Raii Synops. Edit. 1690. 243.
- Muscus capillaceus, minimus, capitulis majoribus, Pyriformibus, rectis.*

- Muscus trichoides*, humilis, capitulis Pyriformibus, erectis, Raii Synops. Edii. 1690. 243.
- Muscus capillaceus*, minimus, capitulis pyriformibus, turgidis. *Muscus coronatus*, humilis, stellaris, foliis latiusculis, capitulis Pyriformibus, erectis, turgidiusculis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 16. *Muscus capillaris*, parvus, capitulis magnis, pyriformibus, erectis in pediculis brevibus Raii Synops. 29.
- Muscus squamosus*, major, sive vulgaris. *Muscus terrestris*, latioribus foliis, *Muscus major seu vulgaris* Raii Hist. 122. *Muscus terrestris & hortensis* F. B. 3. 764.
- Muscus squamosus*, elatior, ramosus, caulibus compressis. *Muscus ramosus erectus major* C. B. Pin. 361. Prodr. 151. *Muscus erectus*, foliis angustis, caulibus appressis Raii Synops. 337.
- Muscus squamosus*, tenuior, ramosus, caulibus compressis. *Muscus cristam castrensem representans*, flavescens, nemorosus, ramosus, Cassubicus Breyn. Virid. Pruss. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 8.
- Muscus squamosus*, ramosus, minor & crispus. *Muscus terrestris repens*, prime speciei similis, sed multò minor Raii Synops. 38. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 5.
- Muscus squamosus*, major, foliis amplioribus, acutissimis.
- Muscus squamosus*, major, foliis angustioribus, acutissimis. *Muscus montanus* Tabern. Icon. 809.
- Muscus squamosus*, non ramosus, major, capitulis incurvis.
- Muscus squamosus*, non ramosus, minor capitulis incurvis.
- Muscus squamosus*, ramosus, tenuior, capitulis erectis,
- Muscus squamosus*, ramosus tenuior, capitulis incurvis. *Muscus terrestris*, vulgaris, minor, *Adianti aurei capitulis* Raii Hist. 122.
- Muscus squamosus*, ramosus, crassior, capitulis incurvis.
- Muscus squamosus*, vulgaris, repens clavatus. *Muscus terrestris*, repens, à *Trago pictus* F. B. 3. 766. *Muscus terrestris*, clavatus C. B. Pin. 360. *Lycopodium* Tabern. Icon. 814.
- Muscus squamosus*, foliis Juniperinis, reflexis. *Muscus clavatus Juniperinis foliis reflexis*, clavis singularibus, sine pediculis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 3.
- Muscus squamosus*, Virginianus, clavis foliosis, quadrangulis. *Muscus rupestris repens*, Virginianus, clavis foliosis, erectis, quadratis D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 4.
- Muscus squamosus*, Abietiformis. *Muscus terrestris*, rectus F. B. 3. 767. *Muscus erectus*, Abietiformis Raii Hist. 121.
- Muscus squamosus*, montanus, repens, Sabinæ folio, *Muscus terrestris*, ramosus, pulcher F. B. 3. 767.
- Muscus squamosus*, erectus, polyspermos. *Muscus terrestris*, erectus, minor, polyspermos Raii Hist. 122. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.
- Muscus squamosus*, repens, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris*, repens, humi-

- lior, tenuissimis foliis, clavis foliosis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 11.
- Muscus squamosus, repens, Virginianus, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris, repens Virginianus, humi diffusus, viticulis longioribus foliolis tenuibus vestitus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 12.
- Muscus squamosus, repens, velut spicatus. *Muscus ramosus, repens, spicatus* C. B. Pin. 361. *Muscus ramosus, repens, velut spicatus* Prodr. 151. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 6.
- Muscus squamosus, viticulis longissimis Abietinis. *Muscus terrestris, surculis filamentosis, tenacibus, Abietinis, semel tantum divisis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 22.
- Muscus squamosus, dendroides, repens. *Muscus dendroides, sylvarum erectus, ramulis Kali amulis, radice repente* Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 30.
- Muscus squamosus, dendroides, surculis velut in capitulum congestis. *Muscus dendroides, elatior, ramulis crebris, minus surculosis, capitulis pediculis brevibus insidentibus* Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 31.
- Muscus squamosus, Cupressiformis. *Muscus Cupressiformis, ramosus* C. B. Pin. 361. *Muscus Cupressiformis* Prodr. 152. *Muscus terrestris vulgaris Cupressi foliis* Mus. Peiv. Cent. 1. num. 81.
- Muscus squamosus, ramosus, erectus, Alopecuroides Tab. 326. fig. B.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, erectus, Sabinæ folio Plum.
- Muscus squamosus sive Lycopodium. Americanum, altissimum Plum.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis longioribus Plum.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis valde ramosis Plum.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis reflexis Plum.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis aduncis Plum.
- Muscus squamosus, Linariæ folio major & crispus. *Muscus terrestris major, ramulis compressis, foliis superficie crispis* D. Sherard Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.
- Muscus squamosus, Linariæ folio, minor & crispus, capitulis incurvis.
- Muscus squamosus, palustris, candicans, mollissimus. *Muscus palustris* Dod. Pempt. 472. *Muscus palustris, terrestri similis* Raii Hist. 122.
- Muscus squamosus, foliis subrotundis, densissimis. *Muscus muralis, floridus, foliis subrotundis, creberrimè imbricatim dispositis, sive Muscus muralis, platyphyllos* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 44.
- Muscus squamosus, elatior, tenuissimus, Americanus Plum.
- Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens. *Muscus aquaticus, folio expanso* Prodr. 154. *Fontalis minor, lucens* J. B. 3. 778. *Muscus aquaticus, viticulis longis minus ramosis, lucidis, foliis acutis, triangula-*

- ribus cinctis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 32.*
 Muscus squamosus, denticularus, splendens, arboreus.
 Muscus squamosus, viticulis longioribus, glabris. *Muscus montanus, gracilis, ramosus, viticulis longioribus, glabris Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 4.*
 Muscus squamosus, supinus, foliis obtusis. *Muscus vulgaris, minor cauliculis compressis Raii Synops. Edit. 1690. 244. Muscus trichomanoides, supinus, nostras, elegans, minor, Pluk. Almag. Bot.*
 Muscus squamosus, saxatilis, tortuosus ac nodosus.
 Muscus squamosus, erectus, minimus.
 Muscus squamosus, Ericæ folio, minimus, capitulis nutantibus.
 Muscus argenteus, capitulis reflexis Raii Synops. 34. *Muscus minimus, è viridi argenteus, capitulis oblongis, cernuis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 17.*
 Muscus squamosus, pennatus, capitulis Adianti. *Muscus pennatus capitulis Adianti Raii Synops. Edit. 1690. 236. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 36.*
 Muscus Polygoni folio Tab. 326. fig. E *Muscus ad Polytrichoidem accedens, ramosus, foliis longis, lucidis & veluti crispis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 6. fig. 1. Muscus ad Polytrichoidem accedens, arbusculam referens, foliis longis Raii Synops. 36.* Muscus Polyg-
 ni, Linariæ, &
 Nummulariæ
 folio.
 Muscus Americanus, maximus, Linariæ folio Plum.
 Muscus Americanus, Linariæ foliis acutissimis Plum.
 Muscus palustris major, Serpilli folio. *Muscus Polytrichoides, palustris major, Serpilli latioris folio pellucido Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 39. Mus. trichoides, foliis Serpilli rotundis Raii Synops.*
 Muscus palustris, foliis subrotundis. *Muscus Polytrichoides, humilior, alternis foliis pellucidis subrotundis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627 Sect. 15. Tab. 6. fig. 40. Muscus Polytrichoides, humilior, foliis latis, subrotundis Pluk. Phytog. Tab. 45. fig. 7. Adiantum aureum, humilior, foliis latis, subrotundis Raii Hist. 124.*
 Muscus Nummulariæ folio, major. *Muscus Trichomanis facie, foliis utrinque splendentibus, rotundis Jungermani Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 41. Muscus Trichomanoides, supinus, nofter, elegans Pluk. Almag. Bot.*
 Muscus Nummulariæ foliis subrotundis, dense positis. *Muscus Trichomanoides foliis rotundioribus, pellucidis, squamatim conjunctè sibi incumbentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 42.*
 Muscus saxatilis, Nummulariæ folio, minor.
 Muscus Nummulariæ folio, fructu pediculo carente.
 Muscus pennatus foliis subrotundis, bifidis, major. *Muscus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, major. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. num. 46.*
 Muscus pennatus, foliis subrotundis, bifidis, minor. *Muscus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, minor Raii Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. num. 47.*

- Muscus pennatus, aquaticus, foliis subrotundis. *Muscus aquaticus*, Cornubiensis, plurimum capillaceus, foliolis exiguis, alternis, per totam capillorum longitudinem adnatis *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 48.*
- Muscus vulgaris pennatus, major C. B. Pin. 360. *Muscus pennatus Prodr. 151.*
- Muscus vulgaris, pennatus, minor C. B. Pin. 360. *Musci pennati altera species C. B. Prodr. 151.*
- Muscus denticulatus, minor C. B. Pin. 360. *Muscus terrestris, Lusitanicus J. B. 3. 765. Muscus terrestris, minor, alter Dod. Pempt. 473.*
- Muscus pennatus, omnium minimus.
- Muscus Americanus, denticulatus, major. *Planta muscosa & plumosa Guyanensis, perelegans, major Breyn. Cent. 1. Tab. 100.*
- Muscus Americanus, denticulatus, minor, *Planta muscosa & plumosa, Guyanensis, perelegans minor Breyn. Cent. 1. Tab. 101.*
- Muscus denticulatus, major C. B. Pin. 360. *Muscus pulcher, parvus, repens J. B. 3. 765. Muscus terrestris, denticulatus Lob. Icon. 243. Muscus denticulatus, minor, sericeus nostras, capitulis Adianti Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 35.*
- Muscus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus *Pluk. Almag. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6 fig. 33.*
- Muscus Filicinus, major C. B. Pin. 360. *Muscus Filicinus J. B. 3. 764. Tabern. Icon. 807.*
- Muscus Filicinus minor C. B. Prodr. 151. *Muscus Filicinus, minor, floridus C. B. Pin. 360. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 21.*
- Muscus palustris, Absinthii folio, insipidus.
- Musci fructus alii calyprâ obvolvuntur, alii nudi sunt. Sub calyprâ cucullata G, I later fructus F, H, seu K, L plerumque quadrangularibus, pulvisculo foetus M tenuissimo: in alis verò foliorum clavæ N, O adsunt capsulæ reniformes P, Q, quæ sponte rumpuntur R, S seminaque fundunt tenuissima T V.

Tab. 326.

GENUS II.

Fungus. *Champignon.*

Tab. 327. & 328.

FUNGUS est plantæ genus capitatum: Pediculo nempe B, H, K insidet capitulum A, E, I parte convexâ planum, rarè striatum: concavâ verò foliatum D, F aut fistulosum L lamellis scilicet G aut fistulis M, N munitum. Fungi species sunt.

Fungus pileolo lato & rotundo C. B. Pin. 370. *Fungus campestris, albus superne, inferne rubens J. B. 3. 824. Fungi vulgarissimi, esculenti Lob. Icon. 271. ix genus esculentorum Fungorum Cl. s. Hist. cclxviiij.*

Fungus pileolo lato & rotundo, livido C. B. Pin. 370. *Prioris varietas. Fungus candidus, regius, odoratissimus J. B. 3. 825. Fungus candidus, odoratissimus, orbe magno C. B. Pin. 371.*

- Fungus pileolo lato, orbiculari, candicante C. B. Pin. 370. viij genus *esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvij.*
- Fungus pileolo lato, orbiculari, flavescente C. B. Pin. 370. *Fungus pallidus F. B. 3. 832. Capreolini Tabern. Icon. 1118.*
- Fungus pileolo in plano orbiculari, villoso C. B. Pin. 370. *Fungorum sylvestrium esculentorum, Cervinorum Fungus 1, villosus puniceus F. B. 3. 830. x generis esculentorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxviii*
- Fungus pileolo orbiculari, glabro, ex rufo fusco. *Fungorum sylvestrium, esculentorum Fungus 2, glaber, ex rufo fuscus F. B. 3. 830. x generis esculentorum Fungorum 2 species Clus. Hist. cclxviii.*
- Fungus pileolo magno, plano, orbiculato, venis exasperato C. B. Pin. 371. *Fungi Abietini, esculenti, rubentes F. B. 3. 830. xx generis esculentorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxxv.*
- Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè candicante. *xx generis esculentorum Fungorum ij species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixti coloris, infernè candicantes, 2. F. B. 3. 830.*
- Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè rubescente. *xx generis esculentorum Fungorum iij species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixto colore rubescentes 3. F. B. 3. 830.*
- Fungus pileolo plano, subfusco, oris laceris C. B. Pin. 371. *Fungi laceri, sylvestres, esculenti, subfusci coloris, infernè candicantes F. B. 3. 831. xj genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*
- Fungus pileolo lato, longissimo pediculo, variegato C. B. Pin. 371. *Fungi longissimo pediculo, candicantes, sed maculati, esculenti F. B. 3. 826. xvij genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. ccclxxxiv.*
- Fungus pileolo rotundiori, Mouceron dictus. *Fungi verni Mouceron dicti & esculenti F. B. 3. 823.*
- Fungus orbicularis, exalbidus, pratensis C. B. Pin. 370. *Fungi D. Georgii, coloris exalbidi, cum pauca flavitie, esculenti, pratenses F. B. 3. 824. iij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxiv.*
- Fungus planus, orbicularis, aureus C. B. Pin. 371. *Fungi lutei, magni dicti Jaseran, speciosi F. B. 3. 831. xvij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxij.*
- Fungus orbicularis, sulcatus, albus, fusco permixto C. B. Pin. 370. *vij Genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxvj. Fungi tuberosi, esculenti, albifusco permixti vel maculis distincti F. B. 3. 829.*
- Fungus bulbosus, fuscus, duplici pileolo C. B. Pin. 371. *Fungus Quercinus, Dipsacoides Col. Part. 1. 357.*
- Fungus in metam fastigiatus, albus, fusco tinctus C. B. Pin. 370. *Fungi in metam fastigiati, esculenti, coloris albicantis, fusco tincti F. B. 3. 828. iij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxv.*
- Fungus umbilicatus, parvus & multiplex. *Fungi umbilicum exprimentes plures, simul albi C. B. Pin. 370. Fungi plures simul albi, ad arborum radices, esculenti F. B. 3. 834. vj genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvj.*

- Fungus umbilicum referens, variegatus C. B. Pin. 370. *xiiij* genus *esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*
- Fungus orbicularis, oris intro reflexis C. B. Pin. 371. *xv* genus *Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxj.*
- Fungus angulosus & velut in lacinias sectus C. B. Pin. 371. *Fungus luteus si-ve pallidus Chanterelle dictus, se contorquens, esculentus J. B. 3. 832. Nemorum Fungi Lob. Icon. 273.*
- Fungus porosus, crassus Raii Synopf. 14.
- Fungus piperatus, albus, lacteo succo turgens J. B. 3. 825. *Fungus albus, acris C. B. Pin. 371.*
- Fungus pileolo lato, puniceo, lacteum & dulcem succum fundens C. B. Pin. 371. *Fungi punicei, lacte dulci manantes, pratensibus similes, edules J. B. 3. 829. Sexti ordinis Fungi, qui à quibusdam crudi vorantur Trag. 941.*
- Fungus minimus, pediculo longo, tenuissimo, lactescens Raii Hist. 99. *Synopf. 13.*
- Fungus magnus, totus albus, sine lacteo succo, edulis *Columbettes, Montbelg. J. B. 3. 826.*
- Fungus albus dictus Mompelgardensibus & vicinis *Bifette J. B. 3. 825.*
- Fungus pileatus major, supernè coloris castanei, lamellis candidis, caule maculato D. Sherard Raii Synopf. 12.
- Fungus mediæ magnitudinis, pileolo supernè è rufo flavicante, lamellis subtus sordidè virentibus Raii Synopf. 12.
- Fungus, major rubescens pediculo brevi crasso, lamellis crebris, albentibus Raii Synopf. 12. *Fungus major, pediculo brevi, crasso, lamellis crebris, albentibus Raii Hist. 95.*
- Fungus lamellatus, pileolo lato, tenui, coriaceo compresso, umbilicato Raii Synopf. 13.
- Fungus pratensis, minor, externè viscidus, albus & luteus. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Synopf. 13.*
- Fungus pratensis, minor, externè viscidus, rubens. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi rubentes Raii Synopf. 13.*
- Fungus minor, tenerrimus, farinâ respersus, pileolo supernè cinereo, lamellis subtus tenuissimis, creberrimis, nigris Raii Synopf. 13. *Hist. 98.*
- Fungus parvus pediculo oblongo, pileolo hemispharico, ex albido subluteus Raii Synopf. 13. *Fungus minor ex albido subluteus, pileolo hemispharico Raii Hist. 97..*
- Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio fastigiato striis exterius apparentibus Raii Synopf. 13. *Hist. 98.*
- Fungus perpusillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque striato, seu flabelli in modum plicatili Raii Synopf. 13.
- Fungus minimus, capitulo conico rufescens, lamellis subtus paucis Raii Synopf. 13.
- Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis subtus striis Raii Synopf. 14.

- Fungus fordidè fuscus, in acutum conum fastigiatus Raii Synopf. 14.
- Fungus Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tab 327. fig. AB.
- Fungus aureus ex eodem pediculo multiplex. *Fungi plures, ex uno pede, è Prunorum radicibus enati Raii Hist. 99.*
- Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeuntibus C. B. Pin. 374. *xxij generis perniciosorum Fungorum 3 & 4 species Clus. Hist. cclxxxv.*
- Fungus albus, splendens, ex uno pediculo, multiplex. *Fungi albi, lucentes, ex uno principio plures, ex radicibus arborum F. B. 3. 835.*
- Fungus clypeiformis, major C. B. Pin. 373. *Fungi multi, ex uno pede clypeiformes, lutei & rubri F. B. 3. 835.*
- Fungus clypeiformis, minor C. B. Pin. 373.
- Fungus orbicularis, in palustribus C. B. Pin. 374. *Fungi rubri, perelgantii coloris & rufi F. B. 3. 846. xxij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxvj.*
- Fungus minimus, flavescens, infundibuli formâ C. B. Pin. 373. *x genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.*
- Fungus albus pileolo inverso. *Fungi albi, pileolo inverso F. B. 3. 847.*
- Fungus minimus, multiplex, turbinatus. *Fungi minores, plurimi simul nascentes, turbinati, exterius cinerei aut subfulvi, striis nigricantibus Raii Synopf. 14. Hist. 100.*
- Fungus arboreus, holosericeus, infernè lamellatus Raii Synopf. 14.
- Fungus parvus, lamellatus, Pectunculi formâ, Alno adnascens Raii Synopf. 14.
- Fungus arboreus, albus, durus, lamellis instar lapidis Hæmatitis Raii Synopf. 14.
- Fungus parvus, candidissimus, lamellatus, pediculo longo, gracili Raii Synopf. 14.
- Fungus parvus arboreus, villosus, albus, infernè lamellatus D. Doody Raii Synopf. 18.
- Fungus Corylæus, orbicularis C. B. Pin. 372. *Fungi sub Corylis orbicularia figura F. B. 3. 842. vj genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvii.*
- Fungus Bufonius, orbiculatus C. B. Pin. 372. *Fungi tres Bufonii, perniciosi F. B. 3. 845. vij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvii.*
- Fungus fatuus, candidus pileolo in metam assurgente C. B. Pin. 373. *Fungi stultorum Boletis similes, perniciosi F. B. 3. 832. xj genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.*
- Fungus Betulaceus, orbiculatus, albus C. B. Pin. 373. *Fungi Betularum, albi, maculati, perniciosi F. B. 3. 841. viij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvii.*
- Fungus orbicularis, ex atro rufescens C. B. Pin. 373. *Fungi quodammodo ora-*

- biculati, atrorufescentes, perniciosi* J. B. 3. 846. ix genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxviiij.
- Fungus muscas interficiens C. B. Pin. 373. *Fungi venenati quinque Muscarii dicti* J. B. 3. 841. xij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.
- Fungus latus, orbicularis, candidus C. B. Pin. 373. *Fungi ranarum. albi, perniciosi* J. B. 3. 846. xiiij genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. cclxxx.
- Fungus latus, orbicularis, oris intus conversis C. B. Pin. 373. *Fungi duo à Sue appellati, albi, sed maculati, sylvestres, perniciosi* J. B. 3. 845. xiiij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxx.
- Fungus pediculo in bulbi formam excrecente C. B. Pin. 373. *Fungus bulboso pediculo, pallidus, maculatus* J. B. 3. 843. xv genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxj.
- Fungus latus, oris laceris C. B. Pin. 373. xvij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxij.
- Fungus oris laceris & in laciniis divisus C. B. Pin. 373. *Fungi tres fœtidi sub Coryliis, Serpentinis dicti, perniciosi* J. B. 3. 838. xvij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxj.
- Fungus orbicularis, secundum vias & in Quercetis autumno nascens C. B. Pin. 373. xix generis perniciosorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxxxij.
- Fungus tuberis formâ C. B. Pin. 374. xix generis perniciosorum Fungorum 5 species Clus. Hist. cclxxxiiij.
- Fungus Cyclamini radicem, colore & formâ referens C. B. Pin. 374. xix generis perniciosorum Fungorum vij species Clus. Hist. cclxxxij.
- Fungus crassus, in metam surrectus C. B. Pin. 374. *Fungi in meta formam surrecti, perniciosi* J. B. 3. 833. xx genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxiiij.
- Fungus Abietinus, oris reflexis, substantiâ rubrâ C. B. Pin. 374. *Fungi hirsuti, internâ parte, perniciosi* J. B. 3. 830. xxj genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxv.
- Fungus perniciosus, ex eodem pediculo, multiplex. *Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntes* C. B. Pin. 374. *Fungi multi ex uno pede, perniciosi* J. B. 3. 835. xij generis perniciosorum Fungorum 5 species Clus. Hist. cclxxxv.
- Fungi lutei, perniciosi, sub Pinu habitantes J. B. 3. 832.
- Fungus coccineus, Americanus, squamosus & globosus Plum.

GENUS III.

Fungoides.

FUNGOIDES est plantæ genus, ad Fungum accedens, cavum tamen pyxididis aut infundibuli formâ.

Fungoidis species sunt.

Fungoides infundibuli formâ, semine fœtum. *Fungi calyciformes, seminiferi* Mentz. Pug. Tab. 6.

Fungoides angulatum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezica, πεζυκῆς* Plinii Col-Part. 1. 335.

Fungoides Canadense, infundibuliforme, cinerei coloris Sarrac.

Fungoides

- Fungoides crispum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezica altera species Col. Part. 1. 337.*
- Fungoides coriaceum, Aurantii coloris. *Fungi Pezica, altera species Raii Synops. 17.*
- Fungoides coccineum, oris pilosis, Acetabuli formâ. *Fungus arboreus, Acetabuli more cavus, coccineus, marginibus pilosis D. Sherard Raii Synops. 19.*
- Fungoides coccineum, Acetabuli formâ. *Fungus membranaceus seu coriaceus, Acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, seu cremesimo, saturo D. Dale Raii Synops. 19.*
- Fungoides fuscum, oris pilosis, Cyathi formâ. *Fungillus Cyathiformis, externe fuscus, infra margariti coloris, glaber, oris pilosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 642.*
- Fungoides scutellatum, Aurantii coloris. *Fungus minimus, scutellatus, coloris Aurantii Raii Synops. 17.*
- Fungoides scutellatum, nigrum, punctatum. *Fungus scutellatus, niger, punctatus Raii Synops. 20.*
- Fungoides pyxidatum, intus ferrugineum. *Fungus arboreus, pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard Raii Synops. 19.*

GENUS IV.

Boletus. Morille.

BOLETUS est plantæ genus, ad Fungum accedens, sed totus scrobiculis excavatus A, vel fenestratus B. *Tab. 329.*

Boleti species sunt.

- Boletus esculentus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus. *Fungus porosus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus C. B. Pin. 370. Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius ex albo nonnihil rubescens F. B. 3. 836. Primi generis esculentorum Fungorum species 1. Clus. Hist. cclxiiij.*
- Boletus esculentus, rugosus, fulvus. *Fungus porosus, coloris ex rufo fusci C. B. Pin. 370. Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius fuscus F. B. 3. 836. Primi generis esculentorum Fungorum species ij. Clus. Hist. cclxiiij.*
- Boletus esculentus, rugosus, amplior & orbicularis. *Fungus porosus, amplior, orbicularis C. B. Pin. 370. Primi generis esculentorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxiiij.*
- Boletus esculentus, in metam fastigiatus. *Fungus porosus, in longitudinem meta instar excrescens C. B. Pin. 370. Primi generis Fungorum esculentorum species iiij. Clus. Hist. cclxiiij.*
- Boletus cancellatus, purpureus. *Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin. 375. Fungus Coralloides, cancellatus Clus. Hist. App. alt. Auct. Lupi Crepitus vulgò Vescie Col. Part. 1. 336.*
- Boletus cancellatus, flavescens. *Fungus Coralloides, cancellatus, flavescens Barr. Icon.*

Boletus phalloides. Fungus fœtidus, penis imaginem referens C. B. Pin. 374. xxiiij generis perniciosorum Fungorum 5 species Clus. Hist. cclxxxvij.

G E N U S V.

Agaricus. *Agaric.*

A G A R I C U S est plantæ genus, arborum truncis plerumque innascens & ad Fungum accedens, qualis exhibetur figuris A & B.

Agarici species sunt.

Agaricus sive Fungus Laricis C. B. Pin. 375. *Agaricus Dod. Pempt. 486.*

Agaricus pedis Equini facie. *Fungus in caudicibus nascens, unguis Equini figurâ C. B. Pin. 372. Fungi igniarii Trag. 943.*

Agaricus Auriculæ formâ. *Fungus membranaceus, auriculam referens sive Sambucinus C. B. Pin. 372. 1 genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxvij.*

Agaricus varii coloris, squamosus. *Fungus Cerasorum imbricatum alter alteri innatus, variegatus C. B. Pin. 372. v. genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxvij.*

Agaricus Lichenis facie, variegatus. *Fungus Salignus, Lichenis formâ, variegatus C. B. Pin. 372. iij. genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxvij.*

Agaricus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus. *Fungus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus Raii Hist. 109. Synops. 18.*

Agaricus Intybaceus. *Fungus Intybaceus J. B. 3. 839.*

Agaricus esculentus. *Fungus maximus, Ungaricus, multis laciniis squamatum incumbentibus C. B. Pin. 372. xxx1. genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxxv.*

Agaricus tubæ Fallopiianæ instar laciniatus. *Fungus tubæ Fallopiianæ amulus Raii Synops. 20.*

Agaricus foliatus, cornua Damæ referens. *Comment. A. R. Scient. 89.*

Agaricus præcox, albo-gilvus, cristatus. *Fungus palmatus, præcox, albo-gilvus, cristatus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 302.*

Agaricus major, dendroides, cristatus. *Fungus major, carnosior, dendroides, cristatus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 302.*

Agaricus major, dendroides, multifidus. *Fungus ramosus, cristatus, angustioribus lobis crispis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 304.*

Agaricus multifidus & villosus. *Fungus muscosus, albus, villis pallentibus rufiformis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303.*

Agaricus Dædalæi sinibus excavatus | *Fungus ligneus, Dadalideus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 305.*

Agaricus, digitatus, niger. *Hypoxylon excrementum ligni putridi fungosum, digitatum Mentz. Pug. Tab. 6.*

Agaricus digitatus, niger, apicibus albidis. *Fungus Piperi Æthiopico similis vel digitatus niger Merr. Pin. Mor. Hist. Oxon. Part. 3.*

Agaricus minor, bifidus, niger. *Fungus autumnalis, bifidus, velut Apex. Elaminis Plinii March. Brand. Mentz. Pug. Tab. 6.*

GENUS VI.

Lycoperdon. *Vesse de Loup.*

LYCOPERDON est plantæ genus, ad Fungum accedens, cuius species A, B, C, D, E, G, duræ primùm & carnosæ rumpuntur postea & pulverem tenuissimum effundunt. *Tab. 331.*

Lycoperdi species sunt.

Lycoperdon Alpinum, maximum, cortice lacero. *xxvj. generis perniciosorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxxxviij. Fungus maximus, rotundus, pulverulentus, dictus Germanis Pfofist J. B. 3. 848.*

Lycoperdon medium, cortice lacero. *xxvj. generis perniciosorum Fungorum ij. species, amplitudine capitis pueri Clus. Hist. cclxxxviiij.*

Lycoperdon vulgare. *Fungus rotundus, orbicularis C. B. Pin. 374. Fungus orbicularis Dod. descrip. Pempt. 484. Fungus pulverulentus, dictus Crepitus Lupi J. B. 3. 848.*

Lycoperdon femiorbiculare. *Fungus niger, calycis figuram referens C. B. Pin. 375. Fungus semiorbicularis Dod. Pempt. 485.*

Lycoperdon minus & multiplex, sphaericum.

Lycoperdon minus & multiplex, ovatum.

Lycoperdon Parisiense, minimum, pediculo donatum *Tab. 331. fig. EF. Fungus pulverulentus, minimus, pediculo longo insidens Raii Synops. 16.*

Lycoperdon pediculo longiori, aspero donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, pediculo longiori, scabro Raii Synops. 16.*

Lycoperdon pediculo longiori, tumido donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, major, pediculo longiore, ventricoso D. Sherard Raii Synops. 16.*

Lycoperdon Pyriforme, leucophæum. *Fungus Lupinus, vesicarius, Pyriformis, latiore basi, leucophæus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 6.*

Lycoperdon Pyriforme, album, asperum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, albus scaber Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 8.*

Lycoperdon Pyriforme, cineraceum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, cineraceus Bocc. Mus. Part. 1. 301. fig. 7.*

Lycoperdon Pyriforme, Virginianum, fundo spongioso. *Fungus pulverulentus, Pyriformis, fundo spongioso ex Virginia D. Banister Pluk. Phytog. Tab. 184. fig. 8.*

Lycoperdon Virginianum, trifidum. *Fungus Crepitus Lupi dictus, Virginianus, trifidus D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 642.*

Lycoperdon oblongum, utrinque introrsum emarginatum. *Fungus Boletus fuscus, basi globosâ Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 4.*

Lycoperdon sphaericum, album, squamis fuscis variegatum. *Fungus globosus, albus, squamis fuscis pulverulentus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 1.*

Lycoperdon verrucosum, sphaericum. *Fungus globosus, grandinatus, Italicus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 4.*

- Lycoperdon sanguineum*, sphericum. *Fungus sanguineus*, *sphericus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 304. fig. 3.*
- Lycoperdon niveum*, sphericum, superficie in areolas Adamantis instar dissectas, distributâ. *Fungus carnosus*, *niveus*, *globosus*, *Adamantinus*, in montibus Feltrinis Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon globosum*, niveum, basi latiore & sessili. *Fungus globosus*, *niveus*, *basi latiore & sessili* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon ovatum*, transversâ positum. *Fungus Lupinus*, *globosus*, *sessilis*, *niveus*, *fœtidus*, ἀπίζος & sine basi Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon minimum*, verrucosum. *Fungus Lupineus*, *minimum*, *albus*, *granadinatus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon excipuli chymici* formâ. *Fungus Lupinus*, *Cucurbitinus*, *cervicelonga*, *scabra*, *grisea* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon dactiloides*. *Fungus Lupinus*, *dactyloides*, *vesicarius*, *albus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon clavæ effigie*. *Fungus clavatus*, *albicans*, *Italicus*, *pistillaris*, *species Crepitus Lupi* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 307.*
- Lycoperdon Mortarii* formâ. *Fungus tenuis*, *cera flavæ similis*, *ventricosum* *Mortarium referens*, *Romanus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 300.*
- Lycoperdon vesicarium*, stellatum Tab. 331. fig. G, H. Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 305. fig. 4.*
- Lycoperdon*, à vocibus Græcis λύκος *Lupus*, & πέρδω, *Pedo*, *crepitum edo*, quasi diceret *Lupi crepitum*.

GENUS VII.

Coralloides.

CORALLOIDES est plantæ genus, fungosum, ad Coralli formam quodammodo accedens, ut patet ex Iconibus A, B.

Coralloidis species sunt.

Coralloides flava. *Fungus ramosus*, *flavus* J. B. 3. 837.

Coralloides albida. *Fungus ramosus*, *albidus* J. B. 3. 837.

Coralloides dilutè purpurascens. *xix generis esculentorum Fungorum 2. species* Clus. *Hist. cclxxv.*

Coralloides Abietina, nivea, procerior. *Fungus ramosus*, *Abietinus*, *niveus*, *villosus*, *Coralloides* Barr. *Icon. Fungus ramosus*, *Abietinus*, *niveus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 304. fig. 2. Fungi ramosi*, *argentei* J. B. 3. 838. *Fungus ramosus*, *candidus* C. B. *Pin. 374.*

Coralloides violacea, corniculis brevioribus. *Fungus squamosus*, *crispus*, *violaceus* Barr. *Icon.*

Coralloides Alpina, purpurea. *Fungus ramosus*, *Coralloides*, *purpureus* Barr. *Icon.*

Coralloides ramosa, minor, sordidè flavescens. *Fungus ramosus*, *minor*, *colorè sordidè flavicante* Raii *Synops. 15.*

- Coralloides parva, ramosa, lutea. *Fungus parvus, luteus, ramosus* D. *She-
rard Raii Synopsf. 15.*
- Coralloides ramosa, minima, Aurantii coloris. *Fungus ramosus, minimus, co-
loris Aurantii Raii Synopsf. 15.*
- Coralloides ramosa, candidissima, digitata. *Fungus ramosus, candidissimus,
Ceranoides, seu digitatus, minimus Raii Synopsf. 15.*
- Coralloides ramosa, nigra, compressa, apicibus albidis. *Fungus ramosus, niger,
compressus, parvus, apicibus albidis Raii Synopsf. 15.*
- Coralloides parva, platyceros, Virginiana. *Fungus arboreus, Virginianus, pla-
tyceros, parvus* D. *Banister Pluk. Phytog. Tab. 184. Tab. 4.*
- Coralloides Hystricis formâ. *Fungus Erinaceus, albus, esculentus, in sylvis
Tusculanis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 307.*
- Coralloides Apri formâ. *Fungus setaceus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 6.*
- Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus. *Muscus Coralloi-
des, saxatilis, Cervi cornua referens* C. B. *Pin. 361. Lithobryon Coralloides
Col. Part. 2. 83.*
- Coralloides cornua Cervi referens, corniculis longioribus.
- Coralloides corniculis candidissimis. *Muscus Coralloides sive cornutus, mon-
tanus* C. B. *Pin. 361. Muscus Corallinus, sive Corallina montana Tabern.
Icon. 810.*
- Coralloides corniculis rufescentibus. *Muscus terrestris, Coralloides, erectus,
corniculis rufescentibus* C. B. *Pin. 361. Prodr. 151.*
- Coralloides cornua Damæ referens.
- Coralloides, quasi planta Coralli formâ.

G E N U S V I I I .

Tubera. *Trufes.*

TUBERUM nota pendet ab eorum formâ, quæ figuris A, B, C, D, E, F *Tab. 334* exhibetur.

Tuberum species sunt.

Tubera Math. 544.

Tubera testicularum formâ Mentz. Pug.

S E C T I O I I .

De Herbis marinis aut fluviatilibus, quarum flores & fructus
vulgò ignorantur.

G E N U S I .

Fucus.

FUCUS est plantæ genus, in aquis nascens, cujus species accedunt ad Ico-
nes Tabularum 334. 335. 336:

Fuci species sunt.

- Fucus maritimus vel Quercus maritima, vesiculas habens C. B. Pin. 365. *Quercus marina* Lob. Icon. 255.
- Fucus sive Alga latifolia, major, dentata Raii Synopf. 3. *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.*
- Fucus sive Quercus marina, angustiore folio, raro vesiculas habens Raii Synopf. 327.
- Fucus maritimus vel Quercus maritima, foliorum extremis tumidis, quam aliqui glandiferam vocant C. B. Pin. 365. *Quercus marina*, ij. *Clus. Hist. 21.*
- Fucus maritimus, nodosus C. B. Pin. 365. *Fucus marinus*, tertius Dod. *Pempt. 480.*
- Fucus marinus, alter, tuberculis paucissimis C. B. Pin. 365. *Fucus marinus*, quartus Dod. *Pempt. 480.*
- Fucus seu Quercus marina, latifolia, humilis sine vesiculis Raii Synopf. 328.
- Fucus seu Quercus marina, minima, angustifolia Raii Synopf. 328.
- Fucus seu Quercus marina, minima, latifolia, crispa, Hispanica.
- Fucus humilis, fimbriatus & crispus, Italus.
- Fucus bullatus, fruticescens, caule nudo, foliis rectis, compressis, bifidis Mor. *Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.*
- Fucus angustifolius, vesiculis latis, siliquarum æmulis Raii *Hist. 73.*
- Fucus folio tenuissimè diviso, siliquatus Raii Synopf. 5.
- Fucus marinus, humilior & fruticosior, vel Quercus marina, erecta, ceratophylla, ramosa, vesiculas habens Mor. *Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 9.*
- Fucus palmaris, platyphyllos, bidigitatus, in vesiculas longas, ventricofas, conjunctas se terminans Mor. *Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 11.*
- Fucus palmaris, angustifolius, ad extrema vesiculis rugosis bifurcatus Mor. *Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 12.*
- Fucus foliaceus, humilis, palmam humanam referens Mor. *Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 1.*
- Fucus membranaceus, acaulos, angustior, foliis palmæ ferè in modum divisus, marginibus laciniatis & veluti crispis Mor. *Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 2.*
- Fucus marinus, foliis crispis, subrotundis, in summitate bifidis Pluk. *Almag. Bot. Fucus membranaceus ceranoides C. B. Prodr. 155. Alga membranacea, ceranoides C. B. Pin. 364.*
- Fucus membranaceus, polyphyllos, major Raii Synopf. 329.
- Fucus membranaceus, rubens, angustifolius, marginibus ligulis armatis Raii Synopf. 329.
- Fucus membranaceus, rubens, foliolis latiusculis, ad extremitates dentatis Mor. *Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.*
- Fucus sive Alga membranacea, candida, segmentis plurimum laciniatis Pluk. *Almag. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 6.*
- Fucus dichotomos, membranaceus, è viridi flavescens, ceranoides, angulos

- rotundiolos efformans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 11. *Fucus Kali Arabum divisurà, angulis ad divaricationes rotundiusculis Pluk. Almag. Bot.*
- Fucus humilis, dichotomos, membranaceus, ceranoides, latioribus foliis ut plurimum verrucosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 13.*
- Fucus sive Alga membranacea, purpurea, parva Raii Synops. 3.*
- Fucus marinus, vesiculas habens, membranis extantibus alatas Sloan. Cat. Jam. 4.*
- Fucus maritimus, foliis tumidis, barbatis C. B. Pin. 365. Prodr. 154.*
- Fucus alatus sive phasganoides C. B. Pin. 364. Prodr. 154. Fucus nostras, latissimus, edulis, dulcis Scot. Illustr. Part. 2. 26.*
- Fucus Lapathi sanguinei foliis. Alga folio membranaceo, purpureo, Lapathi sanguinei figura & magnitudine Raii Synops. 4. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 645. Sect. 15. Tab. 8. fig. 6.*
- Fucus arboreus, polyschides, edulis C. B. Pin. 364. Fucus arboreus, polyschides Prodr. 154.*
- Fucus latifolius, coriaceus. Alga latifolia, coriacea C. B. Pin. 364. Fucus giganteo Impor. 649.*
- Fucus frutescens, foliis ex angustis se sensim ad extrema dilatantibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.*
- Fucus marinus, erectus, non ramosus, foliis crassis, carnosis, ad extremitatem divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.*
- Fucus longo angusto, crassoque folio C. B. Pin. 364. Prodr. 155. Fucus marinus, 1. Dod. Pempt. 479.*
- Fucus angustifolius, ligulas ferens C. B. Pin. 364. Fucus marinus, 2. Dod. Pempt. 479.*
- Fucus longissimo, latissimo, tenuique folio C. B. Prodr. 154. Alga longissimo lato tenuique folio C. B. Pin. 364. J. B. 3. 801.*
- Fucus tenuifolius, foliis dentatis Raii Hist. 71. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 15. fig. 4.*
- Fucus parvus, segmentis prælongis, teretibus, acutis Raii Hist. 71. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 4.*
- Fucus folio singulari, longissimo, lato, in medio rugoso Raii Hist. 74.*
- Fucus longissimo, latissimo, crassoque folio C. B. Prodr. 154. Alga longissimo, lato, crassoque folio C. B. Pin. 364. J. B. 3. 801.*
- Fucus marinus, nigricans, longus, foliosus Raii Synops. 5.*
- Fucus marinus, purpurascens, parvus, caule & ramulis seu foliolis teretibus Raii Hist. 6.*
- Fucus spongiosus, teres, ramosior, viridis, erectus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.*
- Fucus spongiosus, teres, viridis, elatior, minusque ramosus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 8.*
- Fucus teretifolius, humilis, fistulosus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 9.*

- Fucus marinus, ceranoides, cornu Cervi divisurâ, globulis verrucosis signatus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.
- Fucus palmaris, tenuis, in orbem expansus, in segmenta bifida vel trifida breviora, teretia divisus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9. *Fucus parvus, plurimis ab eadem radice cauliculis, segmentis teretibus, in summo apice bifidis vel trifidis Pluk. Almag. Bot.*
- Fucus telam lineam, sericeamve texturâ sua æmulans Raii Hist. 71. *Alga marina, platyceros, porosa J. B. 3. 809. Porus Cervinus Imperati C. B. Pin. 367. Fucus marinus, scruposus, albidus, talem sericeam texturâ sua æmulans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 16. hujus Icon. exhibetur Tab. nostrâ 334.*
- Fucus marinus, scruposus, albidus, angustior, compressus, extremitatibus quasi abscissis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 17.
- Fucus racemosus vel racemus primus C. B. Pin. 365. *Acinara o agresto marino Imper. 644.*
- Fucus folliculaceus, ferrato C. B. Pin. 365. *Lenticula marina, serratis foliis Lob. Icon. 256.*
- Fucus folliculaceus, Linariæ folio C. B. Pin. 365. *Lenticula marina Serapionis & Uva marina quorundam Lob. Icon. 256.*
- Fucus Americanus, foliis latis, brevibus, ferratis. *Lenticula marina, foliis latis, brevibus, ferratis Sloan Cat. Jam. 5.*
- Fucus Americanus, foliis latis, brevissimis. *Lenticula marina, foliis latis, brevissimisque Sloan. Cat. Jam. 5.*
- Fucus minimus, denticulatus, triangularis Sloan. Cat. Jam. 5.
- Fucus marinus, Coralloides, minor, fungosus, albidus, teres, segmentis in summitate planis Sloan. Cat. Jam. 5.
- Fucus Lactucæ folio. *Muscus marinus, Lactuca folio C. B. Pin. 364. Lactuca marina sive Intybacea J. B. 3. 801. Muscus marinus, latifolius Dod. Pempt. 477.*
- Fucus sive Alga Intubacea Park. Theat. 1293. *Muscus Lactuca marina similis C. B. Pin. 364. Linza Imper. 651.*
- Fucus tubulosus intestinorum formâ. *Lactuca marina, tubulosa Raii Hist. 72.*
- Fucus Coronopi divisurâ. *Alga cornu Cervi divisurâ J. B. 3. 797. C. B. Pin. 364.*
- Fucus marinus, dictus Roccella tinctorum & Alga tinctoria J. B. 3. 796. *Alga Fuco portato di Candia adoprato anco sotto nome di Roccella da tintori Imper. 649.*
- Fucus verrucosus, tinctorius J. B. 3. 797. *Fuco verrucoso Imper. 650.*
- Fucus spiralis, maritimus, major. *Alga spiralis, maritima, major Raii Synops. 5.*
- Fucus spiralis, maritimus, minor. *Alga spiralis, maritima Bocc. Rarior. Plant. 70.*
- Fucus maritimus, Gallo-payonis pennas referens C. B. Prodr. 155. *Alga maritima,*

- ritima, Gallo-pavonis plumas referens* C. B. Pin. 364. *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 645. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.*
- Fucus folio rotundo* C. B. Pin. 364. *Scutellaria sive Opuntia marina* J. B. 3. 802. *Sertolara Imper. 651.*
- Fucus Opuntioides, Americanus, minor* Sur.
- Fucus manum referens. Palma sive manus marina quibusdam* J. B. 3. 803.
- Fucus pennam referens. Muscus penna similis* C. B. Pin. 363. *Penna marina* J. B. 3. 802. *Imper. 650.*
- Fucus marinus, ceratoides, maximus. Muscus maximus, ceratoides, maritimus Triumph. 12.*
- Fucus purpureus, latifolius, dentatus* Tab. 335.
- Fucus purpureus, tenuissimè divisus, elegans.*
- Fucus maritimus, ferratus purpurascens.*
- Fucus spongiosus, Selinoides* Tab. 336.
- Fucus fluviatilis, aculeatus, undulatus. Fluvialis Pisana, foliis denticulatis* J. B. 3. 779.
- Fucus humilis; fimbriatus & crispus, Italicus.*

GENUS II.

Alga.

ALGA est plantæ genus, foliis Gramineis vel in longissima capillamentis ductis. Tab. 337.

Algæ species sunt.

- Alga angustifolia vitriariorum* C. B. Pin. 364. *Alga marina* Lob. Icon. 248.
- Alga Gramineo folio* C. B. Pin. 364. *Algæ minimum genus Casalp. 604.*
- Alga marina, Graminea, minor. Fucus marinus, seu Alga marina, Graminea, minor Raii Synopsis. 7.*
- Alga marina Graminea, angustifolia, seminifera. Fucus sive Alga marina, Graminea, angustifolia, seminifera, ramosior Raii Synopsis. 7.*
- Alga marina, Graminea, angustissimo folio* Sloan. Cat. Plant. Jam.
- Alga fluviatilis, Graminea, longissimo folio.*
- Alga viridis, capillaceo folio* C. B. Pin. 364. *Conferva Plinii* Lob. Icon. 257.
- Alga nigra, capillaceo folio* C. B. Pin. 364. *Filum nigrum, Germanicum* C. B. Prodr. 155.
- Alga sublutea, capillaceo folio. Conferva palustris, marina sive Filum marinum, Anglicum Raii Hist. 79.*

GENUS III.

Acetabulum.

ACETABULUM est plantæ genus, foliis cavis quasi pelviformibus, in conum inversum ferè desinentibus. Tab. 338.

Acetabuli species sunt,

- Acetabulum marinum, procerius. Androsaces petraë tnuascens vel major* C. B. Pin. 367. *Androsaces Math. 897.*

G E N U S I V.

Corallina. *Corraline.*

CORALLINA est plantæ genus, in aquis nascens, tenuissimè divisum, ex partibus constans articulatione quadam veluti conjunctis vel in ramos capillaceos divisus, ut patet Iconibus A, B, C.

Corallinæ species sunt.

Corallina J. B. 3. 818. *Corallina altera Tabern. Icon. 813.*

Corallina fistulosa, fragilis, crassior J. B. 3. 811. *Corallina fistulosa, fragilis, internodiis pralongis, lævibus, albis, farciminum modo catenatis Pluk. Phytog. Tab. 26. fig. 2*

Corallina fistulosa, fragilis, subtilior J. B. 3. 811.

Corallina purpurea, geniculata. *Fucus purpureus, humilis, tenuiter divisus, geniculatus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 14.*

Corallina fistulosa, Jamaicensis, candida, cum internodiis brevissimis & quasi filo trajectis Almag. Bot.

Corallina geniculata, mollis, Americana, segmentis latis & compressis Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 4.

Corallina geniculata, minima, Anglica. *Conserva geniculata, minima, nostras Pluk. Phytog. Tab. 84. fig. 9.*

Corallina aut potius Alga nodosa, vitriariorum æmula, segmentis tubulosis Almag. Bot.

Corallina capillaceo folio, feminifera. *Corallina muscosa seu Muscus marinus tenui capillo, spermaphoros Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 3. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 651. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9.*

Corallina muscosa, denticulata, procumbens, caule tenuissimo, denticellis ex adverso sitis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 11. *Muscus marinus, denticulatus, procumbens, caule tenuissimo, denticulis bijugis Raii Hist. 79. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.*

Corallina muscosa, alternâ vice denticulata, ramis in creberrima capillamenta sparsis Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 3. *Muscus marinus denticulatus, minor, denticulis alternis Raii Hist. 78. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 4.*

Corallina muscosa, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Pluk. Almag. Bot. *Muscus marinus, denticulatus, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Raii Hist. 79.*

Corallina muscosa, pennata, ramulis & capillamentis falcatis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 12. *Muscus pennatus, ramulis & capillamentis falcatis Raii Hist. 79. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.*

Corallina scruposa, pennata, cauliculis crassiusculis, rigidis Pluk. Almag.

- Bot *Fruticulus marinus*, *cauliculis crassiusculis, teretibus, rigidis, pennatus Raii Hist. 69.*
- Corallina Astaci corniculorum æmula. *Corallina affinis non ramosa, arenacei coloris, Astacorum corniculi instar geniculata Almag Bot. Muscus marinus seu Coralloides non ramosus, erectus arenacei coloris, Astacorum corniculi adinstar geniculatus Ejusd. Phytog. Tab. 48. fig. 6. Muscus marinus, Equisetiformis, non ramosus Raii Hist. 79.*
- Corallina marina, Abietis formâ. *Abieti similis maritima C. B. Pin. 365. Abies marina, Belgica Clus. Hist. 35.*
- Corallina rubens, Millefolii ferè divisura. *Muscus pelagijs, pennatus, rubens, ramulis numerosis, mollibus, latius se spargentibus Pluk, Phytog. Tab. 48. fig. 2.*
- Corallina Hispanica, capillaceo folio, obscurè virescens, cauliculo spongioso.
- Corallina Hispanica, capillaceo folio, fusco.
- Corallina capillaceo, multifido folio albido. *Muscus capillaceus, multifido folio, albidus C. B. Pin. 363. Corallina affinis sive Muscus marinus, tenui capillo J. B. 3. 811. Muscus marinus, primus Dod Pempt. 475.*
- Corallina capillaceo, multifido folio nigro. *Muscus capillaceus, multifidus, niger C. B. Pin. 263.*
- Corallina capillaceo multifido folio viridi. *Muscus maritimus, viridis, multifido folio C. B. Pin. 363. Palmula marina Imper. 647.*
- Corallina marina, minima, lendigera. *Muscus marinus, lendiginosus, minimus, arenacei coloris Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2 Coralloides lenta, Feniculacea J. B. 3. 797.*
- Corallina rubens, valde ramosa, capillacea. *Fucus teres rubens, ramosissimus Raii Synops. App. 329.*
- Corallina alba, valde ramosa, capillacea. *Fucus teres, albus, tenuissimè divisus Raii Synops. 329.*
- Corallina aurea, capillacea, ramulis furcatis. *Fucus trichoides, nostras aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis Pluk. Phytog. Tab. 184.*
- Corallina pallida capillacea, lenta. *Fucus sive Alga lenta, capillacea, pallida, flagellis ramosis, chordas muscas minores referentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. num. 11*
- Corallina radicibus arborum fibrosis similis. *Fucus radicibus arborum fibrosis similis Raii Synops. 5. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. num. 20.*
- Corallina marina, Cuscutæ æmula. *Fucus Confervoides, lendiginosus seu Cuscuta marina Raii Synops. 330.*
- Corallina Fœniculi folio longiore. *Fucus folliculaceus, Fœniculi folio longiore C. B. Pin. 365. Fucus Ferulaceus Lob Icon. 255.*
- Corallina Fœniculi folio brevior. *Fucus folliculaceus, foliis Fœniculi brevioribus C. B. Pin. 365. Muscus marinus, virens, tenuifolius Dod. Pempt. 478.*
- Corallina Abrotani folio. *Fucus folliculaceus, foliis Abrotani C. B. Pin. 365. Cremenei Istris, Abrotani vel Thimi foliis J. B. 3. 798. Fucus*

marinus, foliis abrotani maris Lob. Icon. 254.

Corallina fruticosa, nodosa, Abrotani folio. *Fruticosa marina planta, quibusdam Conserva lignosa J. B. 3. 798.*

Corallina minima in capillaceos & brevissimos ramulos divisa. *Muscus marinus, parvus, nostras Donat. 107.*

Corallina capillacea, Costi Indici facie. *Muscus nostras, radix forme Costi Indici Donat. 109.*

Corallina capillacea, argentea, *Muscus argenteus, marinus, nostras, similis Pluma Donat. 114.*

G E N U S V.

Corallum. *Corail.*

CORALLUM est plantæ genus ferè lapideum, ramosum, nullis foraminibus conspicuis pervium, quale exhibetur fig. A.

Coralli species sunt.

Corallum rubrum C. B. Pin. 366. *Corallium Lob. Icon. 251.*

Corallum rubicundissimum Best. Fasc.

Corallum suaverubens.

Corallum rosei coloris. *Corallum dilutè rubens C. B. Pin. 366.*

Corallum Xerampelini coloris. *Corallum fuscii coloris C. B. Pin. 366.*

Corallum subflavescentis coloris C. B. Pin. 366.

Corallum album Lob. Icon. 253.

Corallum partim album & partim rubrum. *Corallum interstincto rubro & albo colore Best. Fasc.*

Corallum geniculatum, album J. B. 3. 806. *Corallo articulato Imper. 628.*

Corallum album, articulatum C. B. Pin. 366.

Corallum albidum, digitatum, ramis hinc inde contiguis, ad latitudinem dispositis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 27.

Corallum album fragile, polyschides, ramusculis æqualibus, contiguis, dumosum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 24.

Corallum album, foliatum.

Corallum Americanum, crispum, Ianthinum.

Corallum Americanum, crispum rubrum.

Corallum à vocibus Græcis κόρη *puella*, & ἄλς *mare*; quasi dicas *puellam* sive *filiam* maris.

Icone A. B, Tab. 339. representatur Corallum rubrum C. B. disci figulinii limbo B innatum, quod in Musæo meo asservo.

G E N U S V I.

Madrepora. *Madrepore*

MADREPORÆ est plantæ genus, ferè lapideum, Coralli æmulum, in ramulos plerumque divisum, foraminibus pervium, interdum stelliformibus.

- Madrepore species sunt
- Madrepore Imper 629. *Coralliis affinis Madrepore* J. B. 3. 807. *Coralliis affinis Madrepore stellata* C. B. Pin. 367.
- Madrepore ramosa Imper. 629. *Coralliis affinis, Madrepore ramosa* J. B. 3. 807. C. B. Pin. 367.
- Madrepore sive Millepora. *Millepora*. Imper. 628.
- Madrepore vulgaris. *Corallium album, oculatum, officinarum* J. B. 3. 805. *Corallo bianco, fistuloso* Imper. 627.
- Madrepore alba, stellata, major. *Corallium album, stellatum, majus* C. B. Pin. 366. *Corallium stellatum, albi puri coloris* J. B. 3. 805. *Corallo stellato* Imper. 627.
- Madrepore alba, stellata & verrucosa, minor. *Porus sive Corallium Astroites, humilium, verrucosum, ramis aliàs latis & compressis, aliàs incertæ figuræ* Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 11.
- Madrepore alba, elegantius stellata & magis ramosa. *Porus albus, ramosior pumilus, cribrissime stellatus* Mus. ashmol Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 12.
- Madrepore verrucosa, punctata. *Corallium album, verrucosum, punctatum* C. B. Pin. 366. *Corallium candidius, verrucosum punctatum* J. B. 3. 805. *Spezie di Corallo, di color piu bianco, punticchiato, nella sua superficie tuberoso* Imper. 626.
- Madrepore Abrotanoides *Planta saxea, Abrotonoides* Clus. Exot. 123. *Abrotonoides saxea planta* J. B. 3. 807.
- Madrepore erectior, ramosa, tuberculis crebris, sursum spectantibus. *Porus albus erectior, ramosus tuberculis crebris, sursum spectantibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 3.
- Madrepore albida, compressa, Frondipore adinstar cribriformis. *Porus albidus, compressus, Frondipore adinstar cribriformis* Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 10.
- Madrepore alba, Cupressiformis. *Porus albus, Cupressiformis sive Porus albus, ramulis Capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fistulosis. dense admodum refertus* Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Tab. 10. fig. 9.
- Madrepore maxima, arborea. *Porus magnus* J. B. 3. 807. *Poro grande* Imper. 624. *Corallo affinis, Porus magnus* C. B. Pin. 367. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 1.

GENUS VII.

Lithophyton.

LITHOPHYTON est plantæ genus, substantiæ veluti corneæ & lapidem inter ac lignum mediæ, cui plerumque adhærescit cortex vel fibris contextus vel tartari æmulus. Tab. 348.

Lithophyti species sunt.

Lithophyton marinum, albicans Cefn. de Fig. Lap. 136. *Corallina fruticosa, recta, alba* C. B. Pin. 366. *Coralloides fruticosa, planta marina, rectior* J. B. 3. 806. *Corallina alba* Lob Icon. 252.

Lithophyton marinum, rubri seu purpurei coloris Gefn. de Fig. Lap. 136 *Corallina fruticosa, purpurea* C. B. Pin. 366. *Corallina rubens, Antipathis facie* Lob. Icon. 252.

Lithophyton luteum, punctatum. *Corallina lutea, punctata* C. B. Pin. 366

Lithophyton album nodosum. *Corallina alba, nodosa* C. B. Pin. 366. Prodr. 153.

Lithophyton cortice verrucoso, albo. *Coralloides granulosa, alba* J. B. 3. 809.

Lithophyton cinereum, rugosum. *Corallina cinerea, rugosa* C. B. Pin. 366. Prodr. 153.

Lithophyton minus, rugosum, albicans. *Corallina cinerea rugosa altera species* Prod 153.

Lithophyton pallidè flavescens, cortice lævi. *Corallina pallidè flavescens, cortice lævi* C. B. Pin. 366. *Corallina pallidè flavescens, lævis* Prodr. 153.

Lithophyton Americanum, maximum, cinereum, cortice punctato.

Lithophyton Americanum, minus, flavescens cortice punctato.

Lithophyton Americanum, maximum pullum, tuberculis sursum spectantibus oblitum.

Lithophyton Americanum, minus album, tuberculis sursum spectantibus oblitum.

Lithophyton Americanum album, Polypodii divisurâ.

Lithophyton Americanum, ramulis compressis, siliquarum æmulis.

Lithophyton nigrum arboreum. *Corallium nigrum* C. B. Pin. 366. *Corallium nigrum sive Antipathes* J. B. 3. 804. *Antipathes sive Corallium nigrum Dioscoridis* Lob. Icon. 257.

Lithophyton nigrum, setaceum, hirsutum. *Corallina nigra, setacea, hirsuta* C. B. Pin. 366. *Antipathe di secunda specie, overo Corallo, nero hirsuto* Pon. Bald. Icon. 221.

Lithophyton album, setaceum, hirsutum. *Corallina ligno suo crustâ lanuginosâ albâ incrustata* Pluk. Almag. Bot.

Lithophyton nigrum, setaceum, hirsutum, alterum. *Corallina nigra setacea* C. B. Pin. 366. *Antipathe overo Corallina di iij specie* Pon. Bald. Ital 228. *Antipathes hirsutum sive Corallium foliatum* J. B. 3. 805.

Lithophyton nigrum, setaceum, circumvolutum. *Corallina nigra, setacea, circumvoluta* C. B. Pin. 366. *Antipathe overo Corallina di iiij specie* Pon. Bald. Ital. 230.

Lithophyton partim luteum, partim roseum.

Lithophyton partim album, partim roseum.

Lithophyton reticulatum, purpurascens, maximum. *Corallina cortice reticulato, maculoso, purpurascente* C. B. Pin. 366. *Frutex marinus, elegantif-*

- simus, albus, Corallium nautis* J. B. 3. 807. *Frutex marinus, elegantissimus* Clus. Exot. 120.
- Lithophyton reticulatum, aliud, purpurascens. *Corallina reticulato cortice, altera* C. B. Pin. 366. *Planta marina, retiformis* Clus. Exot. 121. J. B. 3. 808
- Lithophyton reticulatum, luteum, maximum.
- Lithophyton reticulatum, maximum, ex una parte candidum, ex altera luteum.
- Lithophyton erectum, elatius, ad Tamariscum accedens. *Corallina marina, sive Fruticulus marinus, lignosus, erectus & elatior, setis longis, nudis, lobatim dispositis, Tamarisco nonnihil similis, duobus ex adverso ordinibus ramulorum chordas musicas referentibus* Mus. Ashmol. Oxon.
- Lithophyton nodosum & corniculatum. *Fruticulus marinus, ceranoides, lignosus, humilis, nodosus, in cornua brevia & tenuia, Coralline montana amula creberrimè divaricatus* Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 652. Sect. 15. Tab. 10. fig. 17.
- Lithophyton spinosum, Ferulaceum. *Fruticulus marinus, asperiusculis ramulis Ferulaceis, spinulis exeuntibus donatus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 652. Sect. 15. Tab. 10. fig. 18.
- Lithophyton à vocibus Græcis λίθος *Lapis*, & φυτόν *Planta*; quasi dicas plantam lapideam.

G E N U S V I I I .

Tubularia. *Orgue de Mer.*

TUBULARIA est plantæ genus, ferè lapideum, ex pluribus tubulis constans, Tab. 342. Organi musici æmulum.

Tubulariæ speciem unicam novi.

Tubularia purpurea. *Tubularia purpurea, Alcyonio Milesio secundo alcuni Imper. 631. Coralliis affine, Alcyonium fistulosum, rubrum.* J. B. 3. 808.

G E N U S I X .

Spongia. *Eponge.*

SPONGIA est plantæ genus in aquis nascens, molle, & foraminibus pervium, quale exhibetur Tab. 342.

Spongiæ species sunt.

Spongia ad usum præstantissima, foraminibus exiguis pervia. *Spongie Sciacchiate Imper. 636. Spongie compressæ, Schiacciate* J. B. 3. 818.

Spongia compressa, magna C. B. Pin. 368 *Spongie Schiaccchiate dell Oceano Imper. 366. Spongia compressa, Sciacchiate Oceani latissima* J. B. 3. 818.

Spongia marina, alba & flava Tabern. Icon. 1119. & 1120.

Spongia globosa Imper. 635.

Spongia infundibulum imitata J. B. 3. 816. *Spongia formâ infundibuli* C. B. Pin. 369. *Spongia elegans* Clus. Exot. 125.

- Spongia multifida*, calathum referens. *Spongia ramosa varietas* Bocc. *Rarior. Plant.* 93.
- Spongia ramosa* C. B. Pin. 368. *Conferva marina genus* Lob. *Icon.* 257.
- Spongia ramosa*, coniformis Bocc. *Rarior. Plant.* 75.
- Spongia ramosa*, frutescens Bocc. *Mus. Part.* 1. *Tab.* 116. *pag.* 289.
- Spongia ramosa*, fluviatilis Newtoni-Raii *Hist.* 81. *Spongia fluviatilis*, *anfractuosa*, *perfragilis*, *ramosissima*, *nostras* Pluk. *Phytog. Tab.* 112. *fig.* 3.
- Spongia villosa* D. Grew. *Mus. Reg. Soc. Cat.*
- Spongia velaris Imperati* C. B. Pin. 368.
- Spongia Americana*, tubo similis Plum.
- Spongia Americana*, longissima, funiculo similis Plum.
- Spongia Americana*, capitata & digitata Plum.
- Spongia Americana*, favo similis Plum.
- Spongia Americana*, compressa, eleganter punctata Plum.

G E N U S X.

Eschara.

ESCHARA est plantæ genus ferè lapideum, telam texturâ suâ quodammodo referens.

Escharæ species sunt.

- Eschara* Rondel. 133. *J. B.* 3. 809. *Retepora Eschara marina* Imper. 630.
- Eschara marina*, *Fron dipora* J. B. 3. 809. *Fron dipora Eschara marina* Imper. 631.
- Eschara pulla*, maxima pileiformis.

G E N U S XI.

Alcyonium.

ALCYONII notæ peti debent ex Iconibus, quæ prostant apud auctores Rei Herbariæ.

Alcyonii species sunt.

- Alcyonium durum* sive 1 *Dioscoridis* Imper. 638. *Alcyonium spongiosum officinarum* *J. B.* 3. 816.
- Alcyonium molle*, 4 *Dioscoridis* Imper. 640. *J. B.* 3. 817.
- Alcyonium stuposum* Imper. 640. *J. B.* 3. 817.
- Alcyonium tuberosum*, *Ficus formâ* Imper. 641. *Alcyonium tuberosum* *J. B.* 3. 817. *Alcyonio tuberoso* Imper. 641.
- Alcyonium durum*, *Presbyterorum pileolum prorsus effingens* H. *Cathol. Supp.* 1.
- Alcyonium magnum*, *durum*, *arborescens* H. *Cathol. Supp.* 1.
- Alcyonium stuposum*, *rubrum*, *perforatum* Bocc. *Epist.*
- Alcyonium vermiculatum*, *purpureum*, *Alcyonium* 3 *Dioscoridis purpureum*

reum Casalp. 608. Vermicchiara, Alcyonio Milefio. Alcyonio terzo di Dioscoride Imper 639.
 Alcyonium vermiculatum, candidum. *Alcyonium 3. Dioscoridis candidum Casalp. 608.*
 Alcyonium vermiculatum, flavescens. *Alcyonium 3. Dioscoridis flavescens Casalp. 608.*
 Alcyonium vermiculatum, capillaceum & crispum.
 Alcyonium vermiculatum, Anglicum. *Fucus chordam referens, teres, pralongus Raii Hist. 75.*

CLASSIS XVIII.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS.

Flore apetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore apetalo, cum fructu conjuncto.

GENUS I.

Fraxinus. *Frêne.*

FRAXINUS est plantæ genus, flore apetalo A, cujus stamina B gemino Tab. 348. plerumque apice C, D donantur, è quibus sæpe surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, G linguiformem, planum, membranaceum, semine foetum H ejusdem penè formæ. Occurrit & Fraxini species flore petalode I, K, L, quæ quoniam sterilis est à vulgari separanda non videtur.

Fraxini species sunt.

Fraxinus excelsior C. B. Pin. 416. *Fraxinus vulgatiore J. B. 1. 174. Fraxinus Dod. Perpt. 833.*

Fraxinus humilior, sive altera Theophrasti, minore & tenuiore folio C. B. Pin. 416. *Fraxinus tenuiori & minori folio J. B. 1. 177. Ornus Lugd. 83.*

Fraxinus rotundiore folio C. B. Pin. 416. *J. B. 1. 177.*

Fraxinus florifera, botryoides Mor. H. R. Bles. *Fraxinus Americana, flo-*

rida H. R. Par. Frequens in Italia inter Pisas & Florentiam.

Fraxinus Flore fructuque carens vulgò dignoscitur foliis per conjugationes costæ innascentibus.

G E N U S II.

Siliqua. *Carouge.*

SILIQVA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis nempe staminibus B constante ex divisuris calycis C nascentibus, cujus medullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E planam, veluti carnosam, feminibus foetam G planis pariter & subrotundis F.

Siliquæ species sunt.

Siliqua edulis C. B. Pin. 402. *Siliqua arbor sive Ceratia* J. B. 1. 413. *Ceratonia* Dod. *Pempt.* 787.

Siliqua edulis, fructu breviori. *Ceratonia multorum*, minus longa, minusve crassa, acinosior H. *Cathol.*

Siliqua edulis, fructu vario. *Ceratiæ arbor*, siliquâ variâ longâ, unâ tortuosâ & macri, brevî aliâ, multum carnosâ, multumque sapidâ H. *Cathol.*

Siliqua non edulis. *Ceratiæ arbor sylvestris*, extenuata ac ineduli siliquâ H. *Cathol.*

Ab eo genere excludenda est *Siliqua sylvestris*, rotundifolia C. B. Pin. 402. ad *Siliquastrum* referenda; & *Siliqua sylvestris*, spinosa, arbor Indica C. B. Pin. 402. quæ species est *Corallo dendri*.

S E C T I O II.

De Arboribus & Fruticibus, flore apetalo, in eadem planta à fructu separato.

G E N U S I.

Buxus Bonis ou Buis.

BUXUS est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, è fundo plerumque tetragono D, E calycis foliati C surgentibus. Embryones autem F in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur, abeuntque deinde in fructus G ollæ inversæ quodammodo æmulos, in tres partes H apicæ dehiscentes, in tria loculamenta divisos I, seminibusque foetos K in capsula L vi elastica munita reconditis.

Buxi species sunt:

Buxus arborescens C. B. Pin. 471. *Buxus* J. B. 1. 496. *Dod. Pempt.* 782.

Buxus foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Buxus foliis aureis* Mor. H. R.

Bles. Buxus aurea, striata *Munt. Hist.* 158.

Buxus major, foliis per limbum aureis H. R. Par. *Buxus aureus*, major *Munt. Hist.* 158.

Buxus minor, foliis per limbum aureis, *Buxus aureus*, *medius Munt. Hist.* 158.

Buxus longioribus foliis, in acumen luteum desinentibus H. R. Par. *Buxus aureus*, *minor Munt.* 158.

Buxus foliis rotundioribus C. B. 471. *Chamapyxos Tabern. Icon.* 1050. *Bonis à parterre.*

Buxus, ut aiunt, à voce Græca $\pi\acute{\upsilon}\xi\omicron\varsigma$, quæ eandem arborem significat.

GENUS II.

Empetrum.

EMPETRUM est plantæ genus, flore A, B, C, D apetalò; plurimis nempe staminibus constante, sed sterili. Fructus enim E, F, L in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur baccis similes, duobus aut tribus seminibus foeti H, ossis G, I, K, vel cartilagineis M. Tab. 452

Empetri species sunt.

Empetrum montanum, fructu nigro. *Erica baccifera procumbens nigra* C. B. Pin. 486. *Erica baccifera Mathioli* J. B. 1. 526. *Erica Coris folio*, xj. *Clus. Hist.* 45.

Empetrum Lusitanicum, fructu albo. *Erica erecta baccis candidis* C. B. Pin. 486. *Erica baccifera, Lusitanica* J. B. 1. 528. *Erica Coris folio*, x *Clus. Hist.* 45.

SECTIO III.

De Arboribus & fruticibus Flore apetalò, quorum alii in eodem genere floribus, alii verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Terebinthus. Terebinte.

TEREBINTHUS est plantæ genus, flore apetalò A, plurimis nempe staminibus B constante, apicibus C, D donatis: embryones autem E iis Terebinthi speciebus innasci solent, quæ floribus carent abeuntque deinde in testam F, K nunc unicapsularem G, M, M, nunc bicapsularem I, semine foetam oblongo H, L. His notis addenda sunt folia per conjugationes costæ affixa, cui summæ folium impar innascitur. Tab. 345

Therebenthi species sunt.

Terebinthus vulgaris C. B. Pin. 400. *Terebinthus* J. B. 1. 278. *Dod. Pempt.* 870.

Terebinthus peregrina, fructu majore, Pistaciis simili, eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, major, fructu rotundo* J. B. 1. 277. *Terebinthus major, Pistachia folio* Adv. 412.

Terebinthus peregrina, fructu minore & cæruleo eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica*, fructu parvo, ad corculum accedente J. B. 1. 278. *Terebinthi alterum genus Rauwolfii Clus. Hist. 16.*

Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Adv. 413. *Pistacia J. B. 1. 275. Pistacia peregrina*, fructu racemoso, sive *Terebinthus Indica Theophrasti C. B. Pin. 401. Pistachier.*

Terebinthus seu Pistacia trifolia. *Pistacium mas, Siculum, folio nigricante Bocca. Mus. Part. 2. 139. Tab. 93.*

Terebinthus Cappadocica H. R. Par.

Terebinthus Americana, Pistaciæ fructu non eduli Plum.

GENUS II.

Lentiscus. *Lentisque.*

LENTISCUS est plantæ genus, à Terebintho diversum foliis quæ per conjugationes quidem costæ affiguntur, sed nullo plerumque impari claudente.

Lentisci species sunt.

Lentiscus vulgaris C. B. Pin. 339. *Lentiscus J. B. 1. 285. Dod. Pempt. 871.*

Lentiscus angustifolia, Massiliensis H. R. Par.

Lentiscus, ut aiunt, à lentis ramulis.

CLASSIS XIX.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS.

Flore amentaceo.

FLOS AMENTACEUS seu IULUS nunc staminibus tantum aut apicibus, nunc foliolis quibusdam componitur, axi cuidam affixis amenti seu lori (unde Latinis flos amentaceus) vel caudæ Felinæ formâ (ideoque Gallis *Chaton* :) Iulus autem semper à fructu separatur, vel in eadem arbore, vel in diversis arboribus ejusdem generis.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo in eadem arbore à fructu osseo separato.

GENUS I.

Nux. *Noyer.*

NUX est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe foliis B ^{Tab. 346.} constante, axi C squamatim affixis, quibus singulis subsunt denso agmine apices D, E: embryones autem F, G in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeuntque in testam H osseam, cortice molli obvolutam I, in duas carinas K fissilem, nucleo fœtam L plerumque quadripartito, cum dissepimento ligneo M.

Nucis species sunt.

Nux juglans sive regia, vulgaris C. B. Pin. 417. *Nux juglans* J. B. 1. 241. *Dod. Pempr. 816.*

Nux juglans, fructu maximo C. B. Pin. 417. *Nuces Caballina* Lugd. 320.

Nux juglans, fructu tenero & fragili putamine C. B. Pin. 417.

Nux juglans, bifera C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu perduro.

Nux juglans, foliis laciniatis D. Reneal.

Nux juglans, fructu serotino C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu minimo D. Breman H. R. Monsp.

Nux juglans, folio serrato C. B. Pin. 417. *Juglandis genus alterum* Clus. *Hist. 10.*

Plures species Juglandis recensentur in Horto Catholico.

Nux, ut aiunt, à nocendo. *Juglandium umbra gravis*, ut refert Plinius, & ^{Plin. Lib. 17. cap. 12.} *naxia etiam capiti humano, omnibusque juxta satis.*

GENUS II.

Corylus. *Noisetier.*

CORYLUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliis B, C constante axi E squamatim affixis, quibus singulis subsunt multi apices D: embryones autem F, G in eadem arbore à floribus separati nascuntur abeuntque in testam H, I subrotundam, osseam, involucreo calloso simbriatoque M, N obductam, & nucleo fœtam K, L. ^{Tab. 347.}

Coryli species sunt.

Corylus sativa, fructu albo minore sive vulgaris C. B. Pin. 417. *Corylus sativa* J. B. 1. 266. *Corylus* Clus. *Hist. 11.*

Corylus sativa, fructu rotundo, maximo C. B. Pin. 418. *Avellana* Lugdunensis, major Gam. *Hort.* D D d iij

Corylus sativa, fructu oblongo, rubente C. B. Pin. 418. *Corylus sativa*, *nuce oblonga* Lugd. 3 19.

Corylus sativa, fructu oblongo, rubente, pelliculâ albâ recto C. B. Pin. 418.

Corylus nucibus in racemum congestis C. B. Pin. 418.

Corylus sylvestris C. B. Pin. 418. *Lob. Icon.* 192.

Corylus Byzantina H. L. Bat. *Avellana peregrina*, *humilis* C. B. Pin. 418.

Avellana pumila, *Byzantina* Clus. *Hist.* 11. *Avellana Byzantina*. *J. B.* 1. 270.

Corylus, ut volunt, à voce Græca *κάρυα* *Nux*; quasi diceretur, *Nucula quadam*.

GENUS III.

Carpinus. Charme.

CARPINUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B constante, axi D squamatim affixis, quibus singulis subsunt multa stamina C: Embriones autem E in eadem arbore à floribus separati nascuntur inter foliola F spicæ G (quæ longe amplior & elegantior fit K) abeuntque in fructum osseum H plerumque umbilicatum I, compressum, striatum, nucleo foetum L, è rotundo acuminatum M.

Carpini speciem unicam novi.

Carpinus Dod. *Pempt.* §41. *Ostrya Ulmo similis*, fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin. 427. *Fagus sepium*, vulgò *Ostrys Theophrasti* *J. B.* 1. 146.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore plerumque separato à fructu cujus involucrium coriaceum est.

GENUS I.

Quercus. Chêne

QUERCUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet apicibus B constante, tenui capillamento, denso agmine affixis: embryones autem C in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeunt que deinde in glandem D cupulâ E munitam, nucleo foetam K in duas partes L, M fissili. His notis addenda sunt folia F, G, H sinuosa:

Quercus species sunt.

Quercus latifolia, mas quæ brevi pediculo est C. B. Pin. 419. *Quercus vulgaris*, *brevibus pediculis* *J. B.* 1. 70. *Platyphyllos mas* Lugd. 2.

Quercus latifolia, fœmina C. B. Pin. 419. *Platyphyllos fœmina* Lugd. 2.

Quercus latifolia, perpetuò virens. C. B. Pin. 420. *Quercus in Apennino* & *Andium Gallica gentis agro* Lugd. 4.

- Quercus cum longo pediculo C. B. Pin. 420. *Quercus vulgaris*, longis pediculis J. B. 1. 70. *Quercus Tabern.* Icon. 962.
- Quercus parva sive Phagus Græcorum & Esculus Plinii C. B. Pin. 420. *Phagus Esculus mas & fœmina* Lugd. 5.
- Quercus calyce echinato, glande majore C. B. Pin. 420. *Egylops sive Cerris majore glande* Dod. Pempt. 831.
- Quercus calyce hispido, glande minore C. B. Pin. 420. *Egylops minore glande* Dod. Pempt. 831.
- Quercus Burgundiaca, calyce hispido C. B. Pin. 420. *Quercus alia Bauhini sive Haliphlaos Sequanorum* Lugd. 8.
- Quercus pedem vix superans C. B. Pin. 420. *Robur vij sive Quercus pumila* Clus. Hist. 19. *Descript. vj Ejusd.* Icon.
- Quercus foliis molli lanugine pubescentibus C. B. Pin. 420. *Robur i* Clus. Hist. 18.
- Quercus Gallam exiguæ nucis magnitudine ferens C. B. Pin. 420. *Robur ii;* Clus. Hist. 18.
- Quercus foliis muricatis, non lanuginosis, Gallâ superiori simili C. B. Pin. 420. *Robur iiij* Clus. Hist. 18.
- Quercus foliis muricatis, minor C. B. Pin. 420. *Robur v* Clus. Hist. 19.
- Quercus humilis, Gallis binis, ternis aut pluribus simul junctis C. B. Pin. 421. *Robur vj* Clus. Hist. 19. *Descript.*
- Quercus Africana, glande longissimâ.

G E N U S I I.

Ilex. Chêne-vert.

ILEX est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe staminibus C ^{Tab. 35.} constante, surgentibus è calyce B infundibuliformi, tenuique capillamento affixo. Glandes autem D in eadem arbore à floribus separatæ nascuntur, cupulâ munitæ E, F & nucleo fœtæ G in duas partes H, I fissili. His notis addenda sunt folia K, L denticulata quidem, sed longè minus sinuosa quam folia Quercus.

Ilicis species sunt.

- Ilex oblongo serrato folio* C. B. Pin. 424. *Ilex arborea* J. B. 1. 95. *Ilex angustifolia* Tabern. Icon. 969. *Yeuse, Chêne-vert.*
- Ilex folio angusto, non serrato.* C. B. Pin. 424. *Smilax humilis, angustifolia, folio non serrato* Lugd. 25.
- Ilex folio rotundiore, molli, modicèque sinuato, sive Smilax Theophrasti.* C. B. Pin. 425. *Smilax Dalechampii* J. B. 1. 101. *Ilex major* Clus. Hist. 23.
- Ilex folio Agrifolii* Bot. Monsp.
- Ilex folio utrinque lanato, Monspeliaca* H. R. Par.
- Ilex aculeata, cocciglandifera* C. B. Pin. 425. *Coccus infectoria* Lob. Icon. 153. *Ilex coccigera* J. B. 1. 106.

Ilex media, *Cocciferæ Ilici* planè suppar, folio *Aquifoliæ* Adv. 431:

Ab eo genere excludenda est *Ilex aculeata*, *baccifera folio sinuato* C. B. Pin. 425. quæ rectius *Aquifolium* appellatur.

G E N U S III.

Suber. *Liege*.

SUBER est plantæ genus, à *Quercu* & *Ilice* diversum cortice crasso, fungoso, levi, omnibus noto.

Suberis species sunt.

Suber latifolium, perpetuò virens C. B. Pin. 424. *Suber latifolium* J. B. 1. 103. *Suber latifolia* Lob. Icon. 159.

Suber angustifolium. non serratum C. B. Pin. 424. *Suber folio longiore & angustiore* Lugd. 22.

G E N U S IV.

Fagus. *Hêtre*.

Tab. 351.

FAGUS est plantæ genus, flore amentaceo A, glomerato D, plurimis nempe staminibus B constante è calyce C campaniformi surgentibus: embryones autem E in eadem arbore à floribus separati nascuntur F, abeuntque in fructum G callosum, acuminatum, quadrifariam apice dehiscens H, binis plerumque seminibus fœtum I, K trigonis L.

Fagi speciem unicam novi.

Fagus Dod, Pempt. 8, 2. *Fagus Latinorum*, *Oxya Græcorum* J. B. 1. 117.

Fagus, à voce Græca φηγός, quæ eandem arborem significat.

G E N U S V.

Castanea. *Châteigner*.

Tab. 352.

CASTANEA est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe staminibus C è calyce B quinquefolio surgentibus constante, tenui capillamento seu axi affixis. Fructus autem seu echini D in eadem arbore à flore separati nascuntur subrotundi, quadrifariam plerumque dehiscens E, Castaneis fœti F, G, H nucleum I continentibus.

Castaneæ species sunt.

Castanea sativa C. B. Pin. 418. *Castanea* J. B. 1. 121. *Castanea majores* Lugd. 31. *Marronnier*.

Castanea sylvestris, quæ peculiariter *Castanea* C. B. Pin. 419. *Castanea* Dod, Pempt. 814.

Castanea humilis, *racemosa* C. B. Pin. 419. J. B. 1. 127. *Castanea humilis* Lugd. 33.

Castanea Americana, amplissimo folio, fructu molliter echinato.

Plures *Castaneæ* species recensentur in Horto Catholico.

S E C T I O III.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore separato à fructu squamoso.

G E N U S I.

Abies. *Sapin.*

A B I E S est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet apicibus B constante, sed sterili: embryones enim O inter folia N spicæ M à floribus separatæ nascuntur, abeuntque in semen R S, T V foliatum, pariter reconditum sub squamis Q, quæ axi X affixæ constituunt fructum P. Is autem aliud nihil est quàm spica M quæ crassior evasit. His notis addenda sunt folia Z singularia, non bina, ut in Pinu. Tab. 353

Abietis species sunt.

Abies Taxi folio, fructu sursum spectante. *Abies conis sursum spectantibus, sive mas C. B. Pin. 505. Abies fœmina sive Ελάτη τέλεια J. B. 1. 231. Abies Clus. Hist. 34. Sapin.*

Abies tenuiore folio, fructu deorsum inflexo, *Picea major, prima, sive Abies rubra C. B. Pin. 493. Picea Latinorum sive Ελάτη ἀπύλω, Abies mas Theophrasti J. B. 1. 238. Abies Dod. Pempt. 866.*

Abies foliis prælongis, Pinum simulans Raii Hist. 1916. *Abies minor, longioribus setis ramulorum ex omni parte prorumpentibus, Pinastrum referens Pluk. Almag. Bot.*

Abies minor, pectinatis foliis, Virginiana, conis parvis, subrotundis Pluk. Phytog. Tab. 121. fig. 1.

Abietis apices B in duo loculamenta dividuntur, transversâ dehiscunt C, E F, G H, I K, pulveremque fundunt minutissimum L sæpe lunatum, ut microscopii ope facillè patet.

G E N U S II.

Pinus. *Pin.*

P I N U S est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe staminibus B constante, sed sterili: embryo enim F à flore separatim nascitur, abitque deinde in fructum G, P, inter cujus squamas Q, H, R duobus scrobibus excavatas I, K, L, S, T, V, occurrunt duo officula M, N, X, sæpe alata Z nucleo fœta oblongo O. His notis addenda sunt folia Y bina simul ex eadem vagina (&) prodeuntia. Tab. 355. & 356

Pinus species sunt.

Pinus sativa C. B. Pin. 491. *Pinus officulis duris, foliis longis J. B. 1. 248.*

Pinus Dod. Pempt. 859.

- Pinus sylvestris, vulgaris, Genevensis J. B. 1. 253. *Pinus sylvestris* C. B. Pin. 491. *Pinus sylvestris, montana* Cam. Epit. 40.
- Pinus sylvestris, montana, tertia C. B. Pin. 491. *Pinus cui officula fragili putamine sive Cembro* J. B. 1. 251. *Pinus sylvestris, Cembro* Taber. Icon. 939.
- Pinus sylvestris, montana, altera C. B. Pin. 491. *Pinus sylvestris Mugho sive Crein* J. B. 1. 246. *Pinus sylvestris, Mugho, Pinus Mugus* Tabern. Icon. 938.
- Pinus sylvestris, maritima, conis firmiter ramis ahærentibus J. B. 1. 245. *Pinus maritima, major* C. B. Pin. 492. *Pinus maritima, prima* Tabern. Icon. 936.
- Pinus maritima, altera Mathioli C. B. Pin. 492. J. B. 1. 246. *Pinus Idea Theophrasti* Lob. Icon. 229.
- Pinus maritima, minor C. B. Pin. 492. *Pinafter tertius, Hispanicus, pumilus* J. B. 1. 246. *Pinafter iij, Hispanicus* Clus. Hist. 33.
- Pinus humilis, iulis virescentibus aut palleſcentibus. *Pinafter ij, Austriacus* Clus. Hist. 31.
- Pinus humilis, iulo purpuraſcente. *Pinafter iij, Austriacus* Clus. Hist. 31. *Pinafter Austriacus tenuifolius* J. B. 1. 255.
- Pinus conis erectis. *Pinafter conis erectis* C. B. Pin. 492. *Pinafter iij, Austriacus* Clus. Hist. 32.
- Figura C D apices Pinus exhibet bicaſulares; figura verò E pulviſculum quem effundunt, qui microſcopii auxilio lunatus videtur.

G E N U S III.

Larix. Meleze.

Tab. 357.

LARIX est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis ſcilicet apicibus B-C conſtante, ſed ſterili: embryo enim F inter folia E teneri fructus D naſcitur, ab itque deinde in ſemen K foliarum L, pariter reconditum ſub ſquamis H, quæ axi I affixæ fructum G conſtituunt. Is autem aliud nihil eſt quàm tener fructus D qui craſſior evaſit. His notis addenda ſunt folia confertim plura quàm bina, ab eodem exortu M prodeuntia.

Laricis ſpecies ſunt.

Larix folio deciduo, conifera J. B. 1. 265. *Larix* Dod. Pempt. 868.

Larix Orientalis, fructu rotundiore, obtuſo. *Cedrus conifera, foliis Laricis* C. B. Pin. 490. *Cedrus* Tabern. Icon. 942. *Cedrus magna ſive Libani, conifera* J. B. 1. 277.

Larix Americana, foliis quinis ab eodem exortu Plum.

Larix Canadenſis, longiſſimo folio Sarrac.

G E N U S IV.

Thuya. Arbre de vie.

Tab. 358.

THUYA est plantæ genus, cujus embryones A ſquamofi abeunt deinde in fructus B, C, oblongos, inter quarum ſquamas occurrunt ſemina D veluti marginata. His notis addenda ſunt folia E ſquamofa.

Thuyæ speciem unicam novi.

Thuya Theophrasti C. B. Pin. 488. *Arbor vita sive Paradisiaca vulgò dicta, odorata, ad Sabinam accedens* J. B. 1. 286. *Arbor vita clus.* Hist. 36.

G E N U S V.

Cupressus. Cyprés.

CUPRESSUS est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe foliis B seu squamis constante, sed sterili: in earum alis C adsunt apices D E pulverem tenuissimum effundentes. Embryo autem Fabit deinde in fructum G subrotundum, in plures veluti clavos I dehiscentem H, seminibusque foetum K plerumque angulatis. *Tab. 358.*

Cupressi species sunt.

Cupressus metâ in fastigium convoluta, ^a quæ foemina Plinii. *Cupressus Dod.* *a* *LM. 16. cap. 35.*
Pempt. 856. Cyprés femelle.

Cupressus ramos extra se spargens ^b quæ mas Plinii. *Cupressus Math.* 119. *b* *libit.*
Cyprés mâle.

Cupressus Lusitanica, patula, fructu minori.

G E N U S V I.

Alnus. Aune.

ALNUS est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe staminibus D è Calyce E quadripartito surgentibus constante, glomerato B, axi C confixo sed sterili; tener enim fructus F squamosus embryonibus G, H turget, abique deinde in majorem molem I, L plurimis squamis M conflatam ac femine foetam N ut plurimum compresso. *Tab. 359.*

Alni species sunt.

Alnus rotundifolia, glutinosa, viridis C. B. Pin. 428. *Alnus vulgaris* J. B. 1. 151. *Alnus Dod. Pempt. 839.*

Alnus folio oblongo, viridi C. B. Pin. 428.

Alnus folio incano C. B. Pin. 428. *Alnus hirsuta* C. B. *in Math. Alnus incana & hirsuta* J. B. 1. 154.

Alnus Alpina, minor C. B. Pin. 428.

Alnus foliis eleganter incisus D. Breman.

Alnus montana, pallido, glabro, sinuato Ulmi folio Bocc. Mus. Part. 2. 139. Tab. 96.

Alnus montana, crispo, glutinoso, & denticulato folio Bocc. Mus. Part. 2. 138. Tab. 96.

Alnus montana, lato, crispo, glutinoso folio ferrato Bocc. Mus. Part. 2. 138. Tab. 96.

Ab eo genere excludenda est *Alnus nigra*, *baccifera* C. B. Pin. 428. *ad Frangulam referenda.*

GENUS VII.

Betula. *Bouleau.*

Tab. 260.

BETULA est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet foliatis C axi seu capillamento D affixis, apicibusque B foetis constante sed sterili: embryo enim E squamosus F abit, deinde in fructum cylindraceum G, sub cuius squamis H axi I affixis occurrunt semina K alata L, M.

Betulae speciem unicam novi

Betula Dod. Pempt. 839. *J. B. 1. 148.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore separato à fructu molli.

GENUS I.

Cedrus. *Cédre.*

Tab. 361.

CEDRUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet foliolis B, apicibus C donatis constante, sed sterili: fructus autem seu baccæ D officulis turgent E angulatis, semine foetis G oblongo F. His notis addenda sunt folia Cupressi æmula.

Cedri species sunt.

Cedrus folio Cupressi, major, fructu flavescente C. B. Pin. 487. *Cedrus Lycia, retusa Bellonio dicta J. B. 1. 300. Oxycedrus Lycia Dod. Pempt. 853.*Cedrus folio Cupressi, media majoribus baccis C. B. Pin. 487. *Cedrus Phœnicæ, altera Plinij & Theophrasti Lob. Icon. 221.*

Cedrus Hispanica, procerior, fructu, maximo, nigro.

GENUS II.

Juniperus. *Genévrier.*

Tab. 362.

JUNIPERUS est plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempe foliolis CE, apicibus D, F donatis constante, sed sterili: fructus autem seu baccæ G H officulis I turgent, angulatis K, semine foetis M oblongo L. His notis addenda sunt folia simplicia & plana.

Juniperi species sunt.

Juniperus vulgaris, fruticosa C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, baccis parvis, purpureis J. B. 1. 293. Juniperus Dod. Pempt. 852.*Juniperus vulgaris, arbor C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, celsior, & arborescens Clus. Hist. 38.*

Juniperus minor, montana, folio latiore fructuque longiore C. B. Pin. 489.

Juniperus Alpina Clus. Hist. 38. J. B. 1. 301.

Juniperus major, baccâ cæruleâ C. B. Pin. 489. *Juniperus maxima, Illyrica*

J. B. 1. 300. Juniperus maximus, Illyricus, cæruleâ baccâ Lob. Icon. 223.

Juniperus major, baccâ rufescente C. B. Pin. 489. *Juniperus Phœnicea, Bello-*

nio, sive Oxycedrus quibusdam. Juniperus major, baccâ rubrâ J. B. 1.

297. Juniperus major Monspeliensium Lob. Icon. 223.

G E N U S I I I.

Taxus. *If.*

TAxus est plantæ genus, flore amentaceo A, B: plurimis nempe apici- Tab. 362.
bus C plerumque Fungiformibus constante sed sterili: embryo autem D E
deinde abit in baccam F concavam seu campaniformem, succi plenam, &
semine fœtam G: occurrunt quandoque & fructus I glandiformes, cupulâ
scilicet donati I semen H complectente.

Taxi speciem unicam novi.

Taxus J. B. 1. 241. *Taxus Dod. Pempt. 859.*

Taxus foliis variegatis H. R. Par. App.

G E N U S I V.

Morus. *Meurier.*

MORUS est plantæ genus, flore A amentaceo: plurimis nempe stami- Tab. 363.
nibus C è calyce quadrifolio B surgentibus constante, sed sterili: embryo au-
tem D abit deinde in fructum H compositum è glomerulis E squamarum G
succulentarum, quæ semen complectuntur subrotundum F.

Mori species sunt.

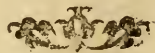
Morus fructu nigro C. B. Pin. 459. *Morus nigra J. B. 1. 118. Morus Dod.*
Pempt. 810.

Morus fructu nigro, minori, foliis eleganter laciniatis. *Morus fœmina, laci-*
niato folio minori ac tenuiori tenaciùs harente, fructu minori, minusque
saporo H. Cathol.

Morus fructu albo C. B. Pin. 459. *Morus alba J. B. 1. 119. Morus candida.*
Dod. Pempt. 810.

Morus fructu albo, minori, ex albo purpurascente. *Morus fructu minori, al-*
bo, macriori, purpurascente H. Cathol.

Morus alba, fructu minori, insulso H. Cathol.

S E C T I O V.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore
separato à fructu sicco.

G E N U S I.

Plantanus. *Platane.*

Tab. 363.

PLATANUS est plantæ genus, flore A amentaceo, glomerato, plurimis nempe staminibus B constante, sed sterili: tener autem fructus D embryonibus E, F turgidus abit deinde in majorem globum G, seminae foetum H, I cum intermixta lanugine K.

Platani species sunt.

Platanus Orientalis, verus Park. Theat. 1427. *Platanus* J. B. 1. 170. Dod. Pempt. 842.

Platanus Occidentalis aut virginensis Park. Theat. 1427. *Platane de Virginie.*

S E C T I O VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, quorum alii in eodem genere floribus tantum, alii verò fructibus solis plerumque donantur.

G E N U S I.

Salix. *Saule.*

Tab. 364.

SALIX est plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempe staminibus C, D in spicam congestis constante, sed sterili: embryones autem E, F, G iis Salicis speciebus innascenti solent quæ floribus carent spicati pariter; abeuntque deinde in fructum H seu capsulam coniformem, bifariam dehiscentem I K seminibusque foetam L pappis instructis M.

Salicis species sunt.

Salix vulgaris, alba, arborefcens C. B. Pin. 473. *Salix maxima, fragilis, alba, hirsuta* J. B. 1. 212. *Salix Dioscoridis* Lob. Icon. 136.

Salix vulgaris, nigricans, folio non ferrato C. B. Pin. 473. *Salix rubea, minime fragilis, folio longo, angusto* J. B. 1. 215. *Salix Phœnicophleas sive Phœnicea* Lugd. 277.

Salix vulgaris, rubens C. B. Pin. 473. *Salix Amerina* Lugd. 274.

Salix sativa, lutea, folio crenato C. B. Pin. 473. *Salix lutea, tenuior, sativa, Viminea* J. B. 1, 214. *Salix angustifolia, sylvestris* Tabern. Icon. 1037.

- Salix folio Amygdalino, utrinque virente, aurito C. B. Pin. 473. *Salix spontanea, fragilis, Amygdalino folio, auriculata & non auriculata* J. B. 1. 214. *Salix sylvestris, latifolia* Tabern. Icon. 1037.
- Salix folio Amygdalino, utrinque aurito, corticem abjiciens Raii Synopf. 292.
- Salix folio longissimo, angustissimo, utrinque albido C. B. Pin. 474. *Elæagnus Dalechampii* Lugd. 278.
- Salix humilis, angustifolia C. B. Pin. 474. *Salix humilis, repens, angustifolia* J. B. 1. 214. *Lob. Icon. 137.*
- Salix oblongo, incano, acuto folio C. B. Pin. 474. *Salix foliis longissimis crispis, subtus albicantibus* J. B. 1. 212. *Salix oblongo, incano folio* C. B. Prodr. 159.
- Salix fragilis C. B. Pin. 474 *Prodr. 158.*
- Salix humilis, capitulo squamoso C. B. Pin. 474. *Salix tenuior folio minore, utrinque glabro, fragilis* J. B. 1. 213. *Salix helice Theophrasti* Lugd. 277.
- Salix montana, major, foliis Laurinis H. R. Par.
- Salix subrotundo argenteo folio C. B. Pin. 47. *Prodr. 159.*
- Salix humilis, latifolia, erecta C. B. Pin. 474 *Prodr. 159.*
- Salix latifolia, repens C. B. Pin. 474. *Salix pusilla, humilis, Salicula repens* Cam. Epit. 108.
- Salix Alpina, pumila, rotundifolia, repens, infernè subcinerea C. B. Pin. 474. *Salix pumila, latifolia, 1. Clus. Hist. 85. J. B. 1. 216. Salix pumila, prior* Dod. Pempt. 843.
- Salix pumila, folio rotundo J. B. 1. 217.
- Salix Alpina, Alni rotundo folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, lucida, repens, Alni rotundo folio* Ejusd. 19.
- Salix pumila, foliis utrinque candicantibus & lanuginosis C. B. Pin. 474.
- Salix pumila, folio utrinque glabro J. B. 1. 217. *Salix humilis, repens* Lob. Icon. 138.
- Salix pumila, Linifolia, incana C. B. Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, pronâ parte cinerea* J. B. 1. 213. *Salix pumila, angustifolia, 1. Clus. Hist. 86.*
- Salix pumila, brevi angustoque folio incano C. B. Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, infernè lanuginosa* J. B. 1. 212. *Salix pumila, angustifolia* ij *Clus. Hist. 86.*
- Salix Alpina, Pyrenaica C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*
- Salix Alpina, angustifolia, repens, non incana C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*
- Salix Alpina, Serpilli folio lucido Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, repens, retuso Serpilli folio lucido* Ejusd. 18. *Salix saxatilis, minima* C. B. *Prodr. 159.*
- Salix latifolia, rotunda C. B. Pin. 474. *Salix latifolia, infernè hirsuta* J. B. 1. 215. *Salix Caprea, rotundifolia* Tabern. Icon. 1038. *Marceau.*
- Salix folio ex rotunditate acuminato C. B. Pin. 474. *Salix Caprea, latifolia* Tabern. Icon. 1038.

Salix platyphyllos, leucophlæos Lugd. 276. *Salix aquatica* Lob. Icon. 137.

Salix Lusitanica, Salviæ foliis auritis.

Salix, ait C. Bauhinus, quòd celeriter crescat, ut salire videatur, dicitur.

GENUS I I.

Populus. *Peuplier.*

Tab. 365.

P O P U L U S est plantæ genus, flore A mentacco, plurimis nempe foliolis C apicibus donatis constante, sed sterili: teneri enim fructus B innasci solent iis Populi speciebus quæ floribus carent, spicati, plurimis foliolis compositi D, E, F, sub quibus latet campana quædam G embryonem H complectens. Is autem abit deinde in siliquam I membranaceam, bifariam dehiscentem K L, spicatam N, seminibusque fœtam M, pappis instructis O. His notis addenda est propria Populi facies quâ differt à Salice.

Populi species sunt.

Populus alba, majoribus, foliis C. B. Pin. 429. *Populus alba*, λευκὴ J. B. 1. 160. *Populus alba* Dod. Pempt. 835. *Peuplier blanc.*

Populus alba, minoribus foliis Lob. Icon. 193. *Populus alba*, folio minore J. B. 1. 160.

Populus nigra C. B. Pin. 429. Dod. Pempt. 836. *Populus nigra* sive αἰγιρος J. B. 1. 155. *Peuplier noir.*

populus tremula C. B. Pin. 429. *Populus Lybica*, κερκίς Theophrasti J. B. 1. 163. *Populus Lybica* Dod. Pempt. 836. *Tremble.*

CLASSIS XX.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS.

Flore monopetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum
abit in fructum mollem, seminibus callosis foetum.

GENUS I.

Rhamnus. Nerprun.

RHAMNUS est plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibulifor- Tab. 566
mi, quadripartito, è cujus fundo stamina B surgunt cum pistillo D,
quod deinde abit in baccam E mollem, succi plenam, quatuor plerumque
seminibus foetam F callosis, hinc gibbis G, inde verò planis.

Rhamni species sunt.

Rhamnus catharticus C. B. Pin. 478. *J. B. 1. 55. Rhamnus solutivus.*
Dod. Pempt. 756.

Rhamnus catharticus, minor C. B. Pin. 478. *Lycium Gallicum Ejusd.*
478. J. B. 1. 58. Spina infectoria, pumila, 1 Clus. Hist. 111. Graine d'A-
vignon.

Rhamnus catharticus, minor, folio longiori. *Lycium facie Pruni sylvestris, si-*
ve Italicum C. B. Pin. 478 Spina infectoria, pumila, ij, Clus. Hist. 112.

Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris C. B. Pin. 477. *Rhamnus iij.*
Clusii J. B. 1. 34 Rhamnus iij, fortè niger Theophrasti Clus. Hist. 110.

Rhamnus Hispanicus, Buxi folio, minor. *Lycium Hispanicum, folio Buxi*
C. B. Pin. 478. Lycium, quorundam, folio Myrti Tarentina aut Buxi J. B.
1. 61. Lycium quorundam Clus. Hist. 114.

Rhamnus Hispanicus, Buxi folio ampliore.

Rhamnus Hispanicus, Oleæ folio.

Rhamnus Hispanicus, Hyperici folio.

Rhamnus Hispanicus, Siliquæ folio, & facie.

Rhamnus Hispanicus, saxatilis, capillaceo folio, rupibus innascens.

GENUS II.

Thymelæa, *Garou.*

Tab. 166.

THYMFLÆA est plantæ genus, flore A monopetalo, quodammodo infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum ovatum, nunc succi plenum C, nunc siccum, semine fœtum oblongo D.

Thymelæa species sunt.

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monspeliaca* J. B. 1. 591.

Thymelæa Clus. Hist. 87.

Thymelæa Linifoliæ similis, Africana, floribus pallidis, odoratissimis Prodr.

Par. Bat. *Thymelæa Africana, Linaria folio, floribus albis, in extremo caulium, odoratissimis Pluk. Phytog. Tab. 113. fig. 3.*

Thymelæa Linifoliæ similis, Africana, foliis lucidis, latioribus & obtusis Par. Bat.

Thymelæa Africana, foliis Lini, floribus in capitulum congestis Oldenl.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior flore purpureo, odoratissimo. *Thymelæa affinis facie externa C. B. Pin. 463. Cneorum Mathioli suffrutex J. B. 1. 570. Cneorum Math. 46.*

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore albo, odoratissimo.

Thymelæa villosa, minor, Lusitanica, Polygoni folio. *Sanamunda pumila, Lusitana V. Lustr.*

Thymelæa Linariæ folio, vulgaris. *Lithospermum Linariæ folio, Germanicum, C. B. Pin. 259. Passerina Tragi J. B. 3. 456. Linaria altera, botryoides, montana Col. Part. 1. 82.*

Thymelæa Linariæ folio, Hispanica.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio angustissimo, breviori Oldenl.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio, angustissimo, longiori Oldenl.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio, floribus longioribus Oldenl.

Thymelæa Americana, frutescens, Rorismarini folio, flore albo Plum.

Thymelæa latifolia, Hispanica, Oleæ foliis.

Thymelæa argentea, Italica, oleæ foliis.

Thymelæa saxatilis, Oleæ folio. *Chamelæa Alpina, folio infernè incano C. B. Pin. 462. Chamelæa incana & lanuginosa J. B. 1. 586. Chamelæa Alpina, incana Lob. Icon. 370.*

Thymelæa Alpina, folio utrinque incano, flore albo. *Chamelæa Sabaudica, folio utrinque incano, flore albo Raii Hist. 1588.*

Thymelæa foliis Polygalæ glabris C. B. Pin. 463. *Sanamunda viridis vel glabra Prodr. 160. Sanamunda glabra J. B. 1. 593.*

Thymelæa foliis Polygalæ villosis.

Thymelæa foliis Chamelææ minoribus, subhirsutis C. B. Pin. 463. *Sanamunda 1 Clus. Hist. 88.*

Thymelæa foliis Kali lanuginosis, fassis C. B. Pin. 463. *Sanamunda ij Clus. Hist. 88. J. B. 1. 594.*

- Thymelæa Cantabrica, Juniperifolia, ramulis procumbentibus.
 Thymelæa Pyrenaica, Juniperifolia, ramulis surrectis.
 Thymelæa Africana, Sanamundæ facie, Ericæ foliis angustissimis Prodr. Par.
 Bat. *Pluk. Phytog.* 228. fig. 9.
 Thymelæa foliis candicantibus, serici instar mollibus C. B. Pin. 463. *Tarton-
 raire Saino-provincia Massiliensium Lob. Icon.* 371.
 Thymelæa Africana, Tarton-raire similis, floribus in capitulum congestis Ol-
 denl.
 Thymelæa tomentosa, foliis Sedi minoris C. B. Pin. 463. *Sesamoides parvum
 Dalechampii, sanamunda iij Clusii J. B. 1. 595. Sanamunda iij Clus. Hist.* 89.
 Thymelæa Hispanica, foliis Myrti incanis.
 Thymelæa Africana, foliis Rusci Oldenl.
 Thymelæa Africana, frutescens, Jasmini flore, foliis Polygalæ Oldenl.
 Thymelæa Africana, angustifolia, Jasmini flore Oldenl.
 Thymelæa Capensis, Nepæ Theophrasti foliis aculeatis, flore parvo, purpureo
 Pluk. *Phytog.* 229. fig. 5.
 Thymelæa Lauri folio, sempervirens, seu Laureola mas. *Laureola semper vi-
 rens, flore viridi, quibusdam Laureola mas C. B. Pin. 462. Laureola sem-
 pervirens, flore luteo J. B. 1. 564. Laureola Dod. Pempt. 365. Laureole.*
 Thymelæa Lauri folio deciduo, sive Laureola fœmina. *Thymelæa folio deci-
 duo, flore purpureo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin. 462. Laureola
 folio deciduo, sive Mesereon Germanicum J. B. 1. 566. Chamalea Germa-
 nica Dod. Pempt. 364.*
 Thymelæa Lauri folio deciduo, flore albido. fructu flavescente. *Laureola folio
 deciduo, flore albo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin. 462.*

GENUS III.

Alaternus. *Alaterne.*

ALATERNUS est plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibulifor- Tab. 366.
 mi, quinquepartito & quasi stelliformi, è cujus fundo surgit pistillum D quod
 deinde abit in fructum seu baccam E seminibus plerumque fœtam ternis, F,
 hinc gibbis G, inde verò angularis H.

Alaterni species sunt.

- Alaternus 1 Clus. Hisp. 56. *Phlyca elatior C. B. Pin. 476. Spina Bourgi
 Monspelienisium J. B. 1. 542.*
 Alaternus minore folio. *Alaternus ij Clus. Hisp. 58. J. B. 1. 542.*
 Alaternus aurea seu foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Alaternus foliis ex
 luteo variegatis Mor. H. R. Bles.*
 Alaternus argentea, seu foliis ex albo variis H. R. Par. *Alaternus foliis ex al-
 bo variegatis Mor. H. R. Bles.*
 Alaternus Monspeliaca, foliis profundius incisis H. R. Par.
 Alaternus minima, Buxi minoris foliis H. R. Par.

Alaternus Hispanica, latifolia.

Alaternus Americana, spinosissima, Buxi folio Plum.

Alaternus, ut aiunt, quasi foliis alterno ordine nascentibus: his autem facillè dignoscitur à Phillyrea.

GENUS IV.

Phillyrea. *Filaria*.

Tab. 367.

PHILLYREA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, quadripartito, è cuius calyce D surgit pistillum C infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globosum, semine foetum G ejusdem formæ F.

Phillyreæ species sunt.

Phillyrea latifolia, lævis C. B. Pin. 476. *Phillyrea arbor Gallo-provincia, verior Macaleb Serapionis Lob. Icon. 132. Phillyrea arbor Lobelio J. B. 1. 540.*

Phillyrea latifolia, spinosa C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Illicis J. B. 1. 541 Phillyrea Clus. Hist. 51.*

Phillyrea folio leviter serrato C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Alaterni J. B. 1. 541. Phillyrea ij Clus. Hist. 52.*

Phillyrea folio Ligustri C. B. Pin. 476. *Phillyrea latiusculo folio J. B. 1. 539. Phillyrea iij Clus. 52.*

Phillyrea angustifolia, prima C. B. Pin. 470. *Phillyrea iiij Clus. Hist. Phillyrea angustifolia J. B. 1. 538.*

Phillyrea angustifolia, secunda C. B. Pin. 476. *Phillyrea v Clus. Hist. 52.*

Phillyrea angustifolia, spinosa H. R. Par.

Phillyrea longiore folio profundè crenato H. R. Par.

Phillyrea folio Buxi H. R. Par.

Phillyrea Hispanica, Lauri folio serrato & aculeato.

Phillyrea Hispanica, Nerii folio.

Phillyrea Americana, humilis, radice crassâ, luteâ, foliis acuminatis Plum.

Phillyrea Americana, humilis, radice crassâ, roseâ, foliis rotundioribus Plum.

Phillyrea flore fructuque carens foliis binis ex adverso nascentibus, facillè dignoscitur.

GENUS V.

Ligustrum. *Troëne*.

Tab. 367.

LIGUSTRUM est plantæ genus, flore monopetalo A, B infundibuliformi, è cuius calyce D surgit pistillum E infimæ floris parti C clavi adinstar infixum, quod deinde abit in fructum F ferè globosum, mollem, sacci plenum, seminibusque foetum ut plurimum quaternis G, hinc gibbis H, inde verò planis Ligustri species sunt.

Ligustrum J. B. 1. 528. *Ligustrum Germanicum C. B. Pin. 475. Phillyrea Dod. Pempt. 775.*

Ligustrum foliis è luteo variegatis H. R. Par. *Ligustrum variegatum* Munt.

Hist. 254. Troëne panaché.

Ligustrum Americanum, Lauri folio, flore flavescente, baccis niveis Plum.

GENUS VI.

Laurus. *Laurier.*

LAURUS est plantæ genus, flore A, B monopetalo, pelviformi, multifido, è cujus fundo surgit pistillum C quod deinde abit in fructum plerumque ovatum seu baccam D, cujus cortici E subest testa F unicapularis G, semine fœcia H ejusdem penè formæ. Tab. 362.

Lauri species sunt.

Laurus latifolia, πλατυτέρα Dioscoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia, mas & fœmina* Tabern. Icon. 951.

Laurus vulgaris C. B. Pin. 460. *Laurus* J. B. 1. 409. *Laurus mas & fœmina* Tabern. Icon. 950. *Laurier franc.*

Laurus vulgaris, flore pleno H. R. Monsp. *Laurier franc à fleur double.*

Laurus vulgaris, folio undulato H. R. Par.

Laurus tenuifolia, mas Tabern. Icon. 952.

GENUS VII.

Jasminum. *Jasmin.*

JASMINUM est plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, multifido, è cujus calyce E surgit pistillum D infimæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam F, I uno K vel altero G, H semine fœtam. Tab. 362.

Jasmini species sunt.

Jasminum vulgatius, flore albo C. B. Pin. 397. *Jasminum sive Gelseminum flore albo* J. B. 2. 101. *Gelseminum vulgatius, Jasminum* Lob. Icon. 105.

Jasminum Hispanicum, flore majore, externè rubente J. B. 2. 101. *Jasminum humilius, magno flore* C. B. Pin. 398. *Jasminum candidiflorum* Tabern. Icon. 885. *Jasmin d'Espagne.*

Jasminum Hispanicum, flore prolifero Mentz. Pug. *Jasmin d'Espagne à fleur double.*

Jasminum Azoricum, flore albo V. Lusit. *Jasminum Azoricum & trifoliatum flore albo, odoratissimo* H. Amstel. in folio 159.

Jasminum sive Gelseminum luteum J. B. 2. 102. *Jasminum humile, luteum* C. B. Pin. 397. *Jasminum luteum* Lob. Icon. 106.

Jasminum luteum, vulgò dictum bacciferum C. B. Pin. 398. *Trifolium fruticans quibusdam, Polemonium flore lutea* J. B. 1. 374. *Trifolium fruticans* Dod. Pempt. 571.

Jasminum Indicum, latifolium, fructu gemino. *Tsiregam-Mulla* H. Mal. 6. 97.

Jasminum Indicum, angustifolium, fructu gemino. *Katu-Pits je-gam-Mulla H. Mal. 6, 93.*

Jasminum Indicum, latifolium, fructu biventri, *Katu-Mulla H. Mal. 6, 99.*

Jasminum Indicum, latifolium, monococcon. ¹ *Katu Tsjiregam-Mulla H. Mal. 6, 95.*

Jasminum arboreescens, Lauri folio odoratissimo, flore albo Plum.

Jasminum arboreescens, Nicotianæ folio flore albo. Plum.

Jasminum arboreescens, foliis Solani, baccis nigro-violaceis Plum.

Jasminum inodorum, repens, foliis Violæ Plum.

GENUS VIII.

Arbutus. Arbofser.

Tab. 368.

ARBUTUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, globofo, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E subrotundum, carnosum, in quinque loculamenta divisum F seminibusque fœtum L placentæ GH, I K affixis.

Arbuti species sunt.

Arbutus folio serrato C. B. Pin. 460. *Arbutus, Comarus Theophrasti J. B. 1. 83. Arbutus Dod. Pempr. 807.*

Arbutus fructu turbinato, folio serrato. *Arbutus oblongo & acuto fructu Barr. Icon.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum feminibus ossis fœtum.

GENUS I.

Styrax. Storax.

Tab. 369.

STYRAX est plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, multifido, e cujus calyce surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E subrotundum, carnosum F, uno vel altero ossiculo G, H plerumque fœtum, in quo I nucleus continetur L.

Styracis speciem unicam novi.

Styrax folio Mali Cotonei C. B. Pin. 452. *Styrax arbor J. B. 1. 341. Styrax Lob. Icon. 151.*

GENUS III.

Olea. Olivier.

Tab. 370.

OLEA est plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, ple-

rumque quadripartito, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ovarum E, mollem, succi plenum officulo fœtum F oblongo G, in quo G, H, K nucleus continetur H ejusdem formæ.

Oleæ species sunt.

Olea fructu maximo *Oliva maxima, Hispanica C. B. Pin. 472. Oliva crassiflor, circa Hispalim nascens Clus. Hist. 25. Olive d'Espagne.*

Olea fructu oblongo, minori. *Oliva mirores & Gemenses & ex Provincia C. B. Pin. 472. Oliva minor, oblonga Bot. Monsp. & H. R. Monsp. Olive Picholine.*

Olea fructu oblongo, atrovirente. *Oliva oblonga, atrovirentes C. B. Pin. 472.*

Olea fructu albo. *Oliva alba Clus. Hist.*

Olea fructu minore & rotundiore. *Oliva minores, rotundiores C. B. Pin. 472. Olivola Casalp. 73.*

Olea fructu majusculo & oblongo. *Oliva majuscula, oblonga C. B. Pin. 472.*

Olea fructu majori, carne crassâ. *Olivæ majores & pulposiores C. B. Pin. 472. Oliva regia Casalp. 73.*

Olea sativa, major, oblonga, angulosa, Amygdali formâ H. R. Monsp.

Olea media, oblonga, fructu Corni H. R. Monsp.

Olea maxima, subrotunda H. R. Monsp.

Olea media, rotunda viridior H. R. Monsp.

Olea media, rotunda, præcox H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, racemosa H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, rubro-nigricans H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, ex rubro & nigro variegata H. R. Monsp.

Olea minor, Lucensis, fructu odorato. *Oliva minor, Lucensis, odorata H. R. Par. Olive de Luques.*

Olea sylvestris, folio duro, subrus incano C. B. Pin. 472. *Oleaster sive Olea sylvestris J. B. 1. 17. Sylvestris Olea Clus. Hist. 26. Olivier sauvage.*

Olea sylvestris, Hispanica folio duro, subrus incano, fructu obtuso, mucronato Plures aliæ species Oleæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS III.

Uva Ursi.

UVA URSI est plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, glo-
boso, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar
clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam E sphericam,
officulis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis. Tab. 37e.

Uvæ Ursi speciem unicam novi.

Uva Ursi Clus. Hist. 63. *Vitis Idea foliis carnosis & veluti punctatis, sive Idea radix Dioscoridi C. B. Pin. 470.*

GENUS IV.

Aquifolium, *Houx*.

Tab. 371.

AQUIFOLIUM est plantæ genus, flore A plerumque monopetalo, rotato, ex cujus calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E seu baccam officulis foetam F hinc gibbis G, inde verò planis,

Aquifolii species seu potius varietates sunt.

Aquifolium sive Agrifolium vulgò J. B. 1. 114. *Agrifolium* Dod. *Pempt.* 758.

Ilex aculeata, baccifera, folio sinuato C. B. *Pin.* 425.

Aquifolium foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Aquifolium aureum* Munt. *Hist.* 163.

Aquifolium foliis ex albo variegatis H. L. Bar.

Aquifolium foliis oblongis, spinis & limbis argenteis H. L. Bar.

Aquifolium foliis subrotundis, spinis & limbis argenteis H. L. Bar.

Aquifolium longioribus foliis limbis & spinis ex unico tantum latere per totum argenteo pictis Pluk. *Almag. Bot.*

Aquifolium foliis oblongis, spinis & limbis aureis H. L. Bar.

Aquifolium foliis subrotundis, spinis & limbis aureis H. L. Bar. *Raii Synops.* 307.

Aquifolium baccis luteis H. L. Bar.

Aquifolium echinata folii superficie Corn. 180.

GENUS V.

Guaiacana.

Tab. 371.

GUAIACANA est plantæ genus, flore monopetalo A Campaniformi, è cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F mollem, subrotundum, multicapsularem G, seminibus foetum H, I, ex J. Bauhino *tanta duritie, ut vix dentibus atteri possint*; ex Cæsalpino verò *cartilagineis*.

Cæsalp. 150.

Guaiacanæ species sunt.

Guaiacana J. B. 1. 138. *Lotus Africana, latifolia* C. B. *Pin.* 447. *Diospyros sive Faba Græca latifolia, Pseudolotus Mathioli* Lugd. 349.

Guaiacana angustiore folio. *Lotus Africana, angustifolia, sive fœmina* C. B. *Pin.* 447. *Diospyros sive Faba Græca angustifolia, seu Lotus Africana* Lugd. 349

Guaiacana, quòd ad Guaiaci vires accedere existimarint nonnulli recentiores medici.

S E C T I O III.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum
abit in fructum membranaceum.

G E N U S I.

Ulmus. Orme.

U L M U S est plantæ genus, flore monopetalo A campaniformi, stamini-^{T ab. 372}
bus B instructo, è cujus fundo surgit pistillum C quod deinde D, E
abit in fructum membranaceum seu foliaceum F veluti cordiformem G, in
cujus medietate capsula H Pyriformis posita est, membranacea pariter I, se-
mine foeta I, K ejusdem formæ.

Ulmi species sunt.

Ulmus campestris & Theophrasti C. B. Pin. 426. *Ulmus* F. B. 1. 139. *Dod*
Pempt. 837. *Ulmus vulgaris cum samarris sive seminibus suis Park.*
Theat. 1404. *Ulmus vulgarissima, folio lato, scabro Ger. Emac.* 1480.

Ulmus folio latissimo, scabro Ger. Emac. 1481. *Ulmus latiore folio Park.*
Theat. 1404.

Ulmus minor, folio angusto scabro Ger. Emac. 1480. *Ulmus minor Park.*
Theat. 1404.

Ulmus folio glabro Ger. Emac. 1481. *Park. Theat.* 1404.

S E C T I O IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum
abit in fructum multicapularem

G E N U S I.

Lilac.

L I L A C est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerum-^{ab. 372}
que quadripartito, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris
parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E compressum,
linguiformem, in duas partes hiantem F, G, septo medio H, I in duo locula-
menta K divisum seminibusque foetum L M compressis & marginatis

Lilac species sunt.

Lilac Math. 1237. *Syringa carulea C. B. Pin.* 398. *Syringa flore caruleo*
sive Lilac F. B. 1. 204.

Lilac flore albo. *Syringa flore quasi argenteo C. B. Pin.* 398.

Lilac flore saturatè purpureo. *Syringa seu Lilac flore saturatè purpureo H*
Edinb.

Lilac ligustri folio. *Jasminum Persicum. foliis non laciniatis H. Edinb.*

Lilac laciniato folio. *Agem Lilac Persarum Corn. 189.*

G E N U S II.

Erica Bruyere.

EERICA est plantæ genus, flore A, B monopetalo, campaniformi, è cujus fundo surgit piltillum C quod deinde abit in fructum D, ut plurimum subrotundum quadrifariam hiantem & in quatuor loculamenta F plerumque distinctum, seminibusque fœtum G ut plurimum exiguis.

Erica species sunt.

Erica vulgaris, glabra C. B. Pin. 485. Erica vulgaris, humilis sempervirens flore purpureo J. B. 1. 354. Erica Tabern. Icon. 1111.

Erica vulgaris, glabra, flore albo C. B. Pin. 485. Erica vulgaris, humilis sempervirens, flore albo J. B. 1. 154. Erica alba Tabern. Icon. 1111.

Erica Myricæ folio, hirsuta C. B. Pin. 485. Erica myrica folio, tomentosis & incanis foliis Clusii J. B. 1. 355. Erica foliis tomentosis & incanis Clus. Hist. 41.

Erica maxima, alba C. B. Pin. 485. Erica foliis Corios, flore albo J. B. 1. 355. Erica Coris folio, i, Clus. Hist. 41.

Erica maxima, purpurascens, longioribus foliis C. B. Pin. 485. Erica foliis Corios quaternis, flore purpurascente J. B. 1. 356. Erica Coris folio, ij Clus. Hist. 42.

Erica foliis Corios, multiflora J. B. 1. 356. Erica Coris folio ij altera species Clus. Hist. 42. Erica Juniperifolia, densè fruticans, Narbonensis Lob. Obs. 620.

Erica frutescens, peregrina C. B. Pin. 485. Erica peregrina Brancionis Lob. Icon. 216. J. B. 1. 359.

Erica major, floribus ex herbaceo purpureis C. B. Pin. 485. Erica foliis Corios quaternis, floribus herbaceis, deinde ex albo purpurascens J. B. 1. 356. Erica Coris folio, iij Clus. Hist. 42.

Erica major, scoparia, foliis deciduis C. B. Pin. 485. Erica arborescens, floribus luteolis vel herbaceis, minimis J. B. 1. 356. Erica Coris folio, iiij Clus. Hist. 42.

Erica ex rubro nigricans, scoparia C. B. Pin. 486. Erica Brabantica, folio Coris hirsuto, quaterno J. B. 1. 358. Erica xij Clus. Hist. 46.

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore C. B. Pin. 486. Erica ramulis ternis, floribus saturatioribus, purpureis J. B. 1. 357. Erica Coris folio, vj Clus. Hist. 43.

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore albo H. R. Par.

Erica hirsuta, Anglica C. B. Pin. 486. Erica ramis & foliis Corios ternis, floribus ex rubro purpurascens, majoribus J. B. 1. 357. Erica xij Clus. Hist. 46.

- Erica ternis* per intervalla ramulis C. B. Pin. 486. *Erica arborescens*, *Monspeliensis*, flore purpurascente, ramulis ternis J. B. 1. 357. *Erica Coris folio*, v Clus. Hist. 43.
- Erica procumbens*, ternis foliolis, carnea C. B. Pin. 486. *Erica parva*, *Pannonica*, foliis Corios ternis, flore carneo, capitulis Thymi J. B. 1. 358. *Erica Coris folio*, ix Clus. Hist. 44.
- Erica procumbens*, herbacea C. B. Pin. 486. *Erica parva*, foliis Corios quaternis, flore herbaceo, foliaceis capitulis J. B. 1. 358. *Erica Coris folio* viij Clus. Hist. 44.
- Erica procumbens*, dilutè purpurea C. B. Pin. 486. *Erica foliis Corios*, flore purpureo dilutioris coloris J. B. 1. 358. *Erica Coris folio*, vij Clus. Hist. 43.
- Erica Cantabrica*, flore maximo, foliis Myrti subtus incanis.
- Erica Africana*, viridis, angustissimis & brevissimis foliis, flosculis in capitulum congettis Oldenl.
- Erica Africana*, flosculis subhirsutis, secundum ramulos dispositis Oldenl.
- Erica Africana*, incana, foliis angustissimis Oldenl.
- Erica Africana*, capillaceo brevique folio, flore rotundiori, purpureo Oldenl.
- Erica Africana*, folio minimo, flore rotundiori, albido Oldenl.
- Erica Africana*, Juniperifolia, flore oblongo spicato. *Erica Africana*, *arborescens*, flore carneo Barth. Aët. Hass. Vol. 2. 57.
- Erica Africana*, Coris folio, flore oblongo, spicato Oldenl.
- Erica Africana*, Juniperifolia, flore oblongo, umbellato. *Erica Africana*, *umbellata*, flore purpureo Barth. Aët. Hass. Vol. 2. 57. *Erica Coris folio hispido*, *Cerinthoides*, *Africana* Breyn. Cent. 1. 25.
- Erica Africana*, Coris folio, flore oblongo purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.
- Erica Africana*, Coris folio, flore breviori, purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.
- Erica Africana*, Coris folio, floribus vesicariis Oldenl.
- Ab eo genere excludendæ sunt, *Ericæ* bacciferæ species & ad *Empetrum* revocandæ.

G E N U S I I I .

Vitex.

VITEX est plantæ genus, flore monopetalo A, B, C. quasi bilabiato, posterius tubulato, è cujus calyce F surgit pistillum E posticæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G ferè sphericum in quatuor loculamenta divisum H seminibusque foetum oblongis I. Tab. 37. 58

Viticis species sunt.

Vitex latiore folio C. B. Pin. 475. *Agnus folio serrato* J. B. 1. 205. *Vitex latiore serrato folio* Lob. Icon. 139.

Vitex foliis angustioribus, *Cannabis* modo dispositis C. B. Pin. 475. *Agnus folio non serrato* J. B. 1. 205. *Vitex* Dod. Pempt. 774.

604 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
Vitex folio angustioribus, Cannabis modo dispositis, floribus cæruleis H. L.
Bat.

Vitex five Agnus flore albedo H. R. Par.

Vitex five Agnus minor, foliis angustissimis H. R. Par.

GENUS IV.

Chamerhododendros.

CHAMÆRHODODENDROS est plantæ genus, flore A monopetalo, tubulato & quasi infundibuliformi, è cujus calyce surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum D oblongum, in quinque loculamenta divisum E, in totidem capsulas F, H dehiscentem, axi G affixas seminibusque fœtas I minutissimis.

Chamerhododendri species sunt.

Chamerhododendros Alpina, glabra. *Chamerhododendros montana Allobrogum Lentiscifolia*, *Chamalea folia vel Oleastrifolia minus odora* Lob. Icon. 366: *Ledum Alpinum*, foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. Pin. 468. *Nerium Alpinum* quibusdam aliis *Ledum glabrum* J. B. 2. 21.

Chamerhododendros Alpina, villosa. *Balsamum Alpinum Gesneri* Lob. Icon. 366. *Ledum Alpinum, hirsutum* C. B. Pin. 468. *Nerium Alpinum* quibusdam, aliis *Ledum hirsutum* J. B. 2. 21.

Chamerhododendros Alpina, Serpillifolia. *Chamacistus Serpillifolia, floris carnis* C. B. Pin. 466. *Anonymos fruticosa foliis Erica baccifera Mathioli* J. B. 1. 527. *Chamacistus vij Clus. Hist.* 75.

Chamerhododendros Indica flore amplo, coccineo. *Chamerhododendron exoticum, amplissimis floribus Liliaceis Breyn. Prodr.* 1. 23. *Cistus, Indicus, Ledum Alpini foliis & floribus amplis* H. L. Bat.

Chamerhododendros à vocibus χάμαρ *Humi*, & ποδὸδένδρον *Nerion*; quasi dicas Merion humile.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum siliquosum.

GENUS I.

Nerion. Laurier-rose.

NERION est plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi multifido, è cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E teretem, ex duabus veluti siliquis F G, H I compositum, semine fœtis K pappis instructo L.

Nerii species sunt,

- Nerion floribus rubescentibus C. B. Pin. 464. *Nerion sive Rhododendron flore rubro* J. B. 2. 141. *Oleander, Laurus rosea* Lob. Icon 364. *Laurier-rose à fleur rouge.*
 Nerion floribus albis C. B. Pin. 464. *Lob. Icon. 365. Nerion sive Rhododendron flore albo* J. B. 1. 141. *Laurier-rose à fleur blanche.*
 Nerion Indicum, angustifolium, floribus odoratis, simplicibus H. L. Bat.
 Nerion Indicum, latifolium, floribus odoratis, plenis H. L. Bat.
 Nerion latifolium, Indicum, flore variegato, odorato pleno H. Amstel. in fol.
 Nerion scandens, Americanum, radice Bryoniæ tuberosâ Plum.

GENUS II.

Acacia. Casie.

ACACIA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, stami- Tab. 375.
 bus numerosis plerumque donato B & in capitulum collecto C C: ex floris
 autem fundo surgit pistillum D quod deinde abit in fructuum siliquosum E, in
 plurimas veluti foveas divisum F seminibusque foetum subrotundis G.

Acaciæ species sunt.

Acacia vera J. B. 429. *Acacia foliis Scorpioidis leguminosa* C. B. Pin. 392.
Acacia Dod. Pempt. 752.

Acacia Ægyptiaca, floribus albis P. Alp. de Plant. Ægypt. Descript. 10.

Acacia Indica, Farnesiana Ald. 2. *Acacia Indica, foliis Scorpioidis legumino-
 sa, siliquis fuscis, teretibus, resinosis* H. L. Bat.

Acacia Americana, foliis amplioribus, siliquis cinnamatis Plum. *Bracelets.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, siliquis compressis, flore coccineo Plum.

Acacia Americana, latifolia, Alopecuroides, flore albo Plum.

Acacia Americana, non spinosa siliquis latis, compressis, flore albo Plum.

Acacia Americana, aculeata. flore albo, foliis Tamarini Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis siliquæ Plum.

Acacia Americana, non spinosa, foliis Juglandis, flore purpureo Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis omnium minimis Plum.

Acacia Americana, frutescens, non aculeata, flore purpurascens Plum.

Acacia validissimis & longissimis aculeis albicantibus munita, flore luteo.

Piper Æthiopicum Mathioli ad hoc genus spectare videtur.

GENUS III.

Mimosa. Sensitive.

MIMOSA est plantæ genus, floré A monopetalo, infundibuliformi, nu- Tab. 375.
 merosis staminibus B plerumque donato & in capitulum quoddam collecto:
 ex floris autem fundo surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam vel
 simplicem D & bivalvem, F, seminibus foetam oblongis G, vel compositam H
 ex plurimis partibus articulatione quadam transversa conjunctis I, M, qua-
 GGgg iij

rum singulæ K semine turgent subrotundo L. His notis addendum est folia Mimosæ si tangantur motu quodam systoles & diastoles donari.

Mimosæ species sunt.

Mimosa seu frutex sensibilis. *Frutex sensibilis*, *Herba mimosa dicta Park. Theat. 1617.*

Mimosa altera, spinis horridiuscula & sensitiva magis H. R. Par. *Æschynomene spinosa*, 1, *sive latifolia, Brasiliiana, siliquis radiatis Breyn. Cent. 1. 31.*

Mimosa latifolia, silicalis in orbem glomeratis. *Herba mimosa, minor, spinosa, foliis latioribus, siliculis plurimis, villosis, in capitulum congestis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 199.*

Mimosa Jamacensis Zan. Hist. 149.

Mimosa spinosa, Pernambucana Zan. Hist. 144.

Mimosa, à mimo, cujus motus imitari videtur.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore monopetalo, cujus calix abit in baccam

GENUS I.

Sambucus. Sureau

Tab. 376.

SAMBUCUS est plantæ genus, flore A, C monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B à mucrone E calycis D tanquam à clavo perfoditur: calyx autem abit deinde in baccam F succi plenam & seminibus fœram oblongis G.

Sambuci species sunt.

Sambucus fructu in umbellâ nigro C. B. Pin. 456. *Sambucus vulgaris* J. B. 1. 544. *Sambucus Dod. Pempr. 845.*

Sambucus fructu in umbellâ viridi C. B. Pin. 456. *Sambucus fructu albo Lob. Icon. 162.*

Sambucus racemosa, rubra C. B. Pin. 456. *Sambucus racemosa, acinis rubris* J. B. 1. 551. *Sambucus montana, racemosa Lob. Icon. 163.*

Sambucus laciniato folio C. B. Pin. 456. *Sambucus laciniata* J. B. 1. 549. *Sambucus laciniato folio Dod. Pempr. 845.*

Sambucus humilis sive Ebulus C. B. Pin. 456. *Ebulus sive Sambucus herba- cea* J. B. 1. 546. *Ebulus Dod. Pempr. 381. Teble.*

Sambucus humilior, frutescens, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Sambucus humilis, sive Ebulus folio laciniato C. B. Pin. 456. *Ebulus laciniato Pon. Bald. Ital. 234.*

Sambucus flore fructuque carens foliis conjugatis & fœtidis dignosci solet.

GENUS I I.

Opulus. *Obier.*

OPULUS est plantæ genus, flore A monopetalo sed multiplici: alius ^{Tab. 376.} enim A ad muscarii circumferentiam positus, rotatus est, perfossus in meditullio C ab pistillo F calycis K, & sterilis. Alius verò B pelviformis à cacumine calycis E, in meditullio D etiam perfossus: hujus verò calyx abit in fructum G seu baccam mollem, semine fœtam H I cordiformi & compresso.

Opuli species sunt.

Opulus Ruellii 281. *Sambucus aquatica flore simplici C. B. Pin. 564.**Sambucus aquatica, J. B. 1. 552. Sambucus palustris Dod Pempr. 846.*Opulus flore globofo. *Sambucus Aquatica, flore globofo, pleno C B Pin. 456. Sambucus rosea J. B. 1. 553. Sambucus rosea sive aquatica Lob. Icon. 201.*

GENUS III.

Viburnum. *Viorne.*

VIBURNUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, ^{Tab. 377.} cujus meditullium B perfoditur à cacumine calycis C. Is autem deinde abit in fructum mollem seu baccam D succi plenam & semine fœtam osseo E compresso, striato.

Viburni speciem unicam novi.

Viburnum Math. 217. *Lantana vulgò aliis Viburnum J. B. 1. 557.*

GENUS IV.

Tinus. *Laurier-tin.*

TINUS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, cujus ^{Tab. 377.} meditullium B perfoditur à cacumine calycis C: Is autem deinde abit in fructum Olivæformem D umbilicatum, semine fœtum E plerumque Pyriformi
Tini species sunt.

Tinus prior Clus. Hist. 49. *Laurus sylvestris, Corni fœmina foliis subhirsutis C. B. Pin. 461. Laurus Tinus seu sylvestris, prior J. B. 1. 418.*Tinus alter Clus. Hist. 49. *Laurus sylvestris, foliis venosis C. B. Pin. 461.*Tinus tertius Clus. Hist. 50. *Laurus sylvestris, folio minore C. B. Pin. 461.*

GENUS V.

Vitis Idæa. *Airelle ou Mirtilé.*

VITIS IDÆA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, ^{Tab. 377.} globofo, è cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum: calyx autem D abit deinde in fructum mollem E seu baccam umbilicatum F, succi plenam seminibusque fœtam G plerumque exiguis H.

Vitis Idææ species sunt.

- Vitis Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa angulosa* F. B. 1. 520. *Vitis Idæa sive Myrtillus 1 Tabern Icon. 1078.*
 Vitis Idæa folis subrotundis, non crenatis, baccis rubris. C. B. Pin. 470 *Vitis Idæa sempervirens. fructu rubro* F. B. 1. 522 *Vaccinia rubra* Lob Icon. 109.
 Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa fructu nigro* F. B. 1. 519. *Vitis Idæa Clus. Hist. 61.*
 Vitis Idæa magna quibusdam sive Myrtillus grandis J. B. 1. 518. *Vitis Idæa foliis subrotundis, exalbidis* C. B. Pin. 470.
 Vitis Idæa Zeylanica, odoratissima. *Myrtus Zeylanica, odoratissima, baccis niveis, monococcis* H. L. Bat.
 Vitis Idæa Canadensis, Pyrolæ folio Sarrac.
 Vitis Idæa Canadensis, Myrti folio Sarrac.

G E N U S VI.

Caprifolium. *Chevre-feuille.*

Tab. 378.

CAPRIFOLIUM est plantæ genus, flore H monopetalo, calyci K insidente, in orbem posito A, B, C, D, E, F, tubulato G in duo labia dehiscente, quorum superius H multifidum, inferius I plerumque linguiforme; calyx autem deinde abit in fructum mollem seu baccam L semine foetam M compresso & subrotundo.

Caprifolii species sunt.

- Caprifolium Germanicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum non perfoliatum, Germanicum* C. B. Pin. 302. *Periclemenon non perfoliatum* F. B. 2. 104.
 Caprifolium Italicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum perfoliatum* C. B. Pin. 302. *Periclymenum perfoliatum* F. B. 2. 104.
 Caprifolium Germanicum, flore rubello, serotinum Bross. *Periclymenum perfoliatum, serotinum, speciosus* H. R. Par.
 Caprifolium Italicum perfoliatum, præcox Bross. *Periclymenum perfoliatum, præcox. Narbonense* H. R. Par.
 Caprifolium perfoliatum, foliis sinuosis & variegatis. *Periclymenum perfoliatum, folio variegato* D. Marchant H. L. Bat. App. *Periclymenum foliis sinuatis, variegatis & hirsutis* Raii Hist. App. 1918.
 Caprifolium non perfoliatum, foliis sinuosis.

G E N U S VII.

Periclymenum.

Tab. 379.

PERICLYMENUM est plantæ genus, flore A, B monopetalo, in orbem posito, tubæ quodammodo æmulo, multifido, calyci C insidente, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D semine foetam E compresso & subrotundo.

Periclymeni

Periclymeni species sunt.

Periclymenum perfoliatum, Virginianum, sempervirens & florens H. L. Bat.

Periclymenum Indicum, flore flavescente. *Iti-Canni H. Mal. 7. 55.*

G E N U S V I I I.

Chamæcerasus.

CHAMÆCERASUS est plantæ genus, flore monopetalo C, calyci E insi- Tab. 379.
dente, sed gemino A A eidem pediculo B innascente, tubulato, in duo labia
dehiscente, quorum superius C multifidum, inferius D plerumque linguiforme : calyx
autem deinde abit in baccas gemellas F G molles, semineque fœ-
tas compresso & subrotundo H.

Chamæcerasi species sunt.

Chamæcerasus Alpina, fructu gemino, rubro, duobus punctis notato C. B.

Pin. 451. *Chamæcerasus Gesneri vel Chamapericlymenon quoddam Alpinum*
J. B. 2. 107. Chamæcerasus Alpigena Lob. Icon. 173.

Chamæcerasus Alpina, fructu nigro, gemino C. B. Pin. 451. *Periclymenum*
rectum, folio serrato J. B. 2. 107. Periclymenum rectum, ij Clus. Hist. 58.

Chamæcerasus montana, fructu singulari, ceruleo C. B. Pin. 451. *Periclyme-*
num rectum, fructu ceruleo J. B. 2. 108. Periclymenum rectum, ij Clus. Hist. 58.

Chamæcerasus dumetorum, fructu gemino, rubro C. B. Pin. 451. *Periclyme-*
num rectum, fructu rubro J. B. 2. 106. Xylosteum Dod. Pempt. 412.

G E N U S I X.

Xylosteon.

XYLOSTEON est plantæ genus, flore monopetalo A calyci C insidente, Tab. 379.
gemino, eidem pediculo B innascente, tubulato, multifido. Calyx autem deinde
abit in baccas gemellas D D, molles semineque fœtas compresso & subro-
tundo E.

Xylostei speciem unicam novi.

Xylosteon Pyrenaicum.

S E C T I O V I I.

De Arboribus & Fruticibus flore monopetalo, à fructu se-
parato.

G E N U S I.

Viscum. Gui.

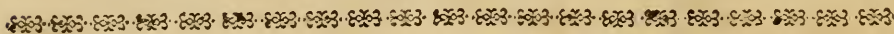
VI S C U M est plantæ genus, flore A monopetalo, pelviformi, plerumque Tab. 380.
quadripartito, verrucis consperso B tanquam apicibus pulverem effun-
H H h h

610 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
dentibus : embryones autem DC à floribus separati nascuntur : tener scilicet
fructus E quatuor foliolis F, G, H, I stipari solet, abique deinde in bac-
cam K subrotundam, glutinis plenam, semineque foetam L, M compresso
& cordiformi.

Visci species sunt.

Viscum baccis albis C. B. Pin. 423. *Viscum Dod. Pempt. 826.*

Viscum baccis rubris C. B. Pin. 423. *Viscum baccis è rubro purpurascens
Clus. Hist. 26.*

CLASSIS XXI.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS.

Flore Rosaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit
in fructum unicusularem.

GENUS I.

Cotinus. Fustet.

Tab. 340.

COTINUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum G an unicusularem ? in his enim regionibus ad maturitatem non pervenit : innascitur autem ramulis E in capillamenta F villosa desinentibus.

Corini speciem unicam novi.

Cotinus coriaria Dod. Pempt. 780. Coccigrya sive Cotinus putata J. B. 1. 494.

GENUS II.

Toxicodendron.

Tab. 381.

TOXICODENDRON est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum quod deinde abit in fructum D subrotundum, siccum, plerumque striatum, semine foetum E.

Toxicodendri species sunt.

Toxicodendron triphyllon, glabrum. *Edera trifolia, Canadensis* Corn. 98.

Toxicodendron triphyllon, folio sinuato, pubescente. *Hedera trifolia Canadensi affinis planta: Arbor venenata quorundam H. R. Par.*

Toxicodendron à vocibus Græcis τοξικόν Venenum, & δένδρον Arbor. Dionysius enim Jonquetus, Doctor Medicus Parisiensis & in Horto Regio doctissimus Botanices Professor arborem venenatam appellare solebat alteram speciem de qua locuti sumus.

GENUS III.

Rhus. *Sumac.*

RHUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in capsulam E subrotundam, quasi reniformem, semine fœtam F ejusdem formæ G. Tab. 381.

Rhois species sunt.

Rhus folio Ulmi C. B. Pin. 414. *Rhus sive Sumach* J. B. 1. 555. *Rhus coriaria* Dod. *Pempt* 779.

Rhus Virginianum C. B. Pin. App. 517.

Rhus Canadense, folio longiori, utrinque glabro.

GENUS IV.

Tilia. *Tillau.* vel *Tillent.*

TILIA est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in testam E, F unicapularem G, seminibus fœtam oblongis H. Tab. 380.

Tiliæ species sunt.

Tilia fœmina, folio majore C. B. Pin. 426. *Tilia vulgaris, platyphyllos* J. B. 1. 133. *Tilia* Dod. *Pempt.* 838.

Tilia fœmina, folio minore C. B. Pin. 426. *Tilia folio minore* J. B. 1. 137. *Tilia sylvestris* Trag. 1111.

Tilia foliis molliter hirsutis, viminibus rubris, fructu tetragono Raii Synops. 316.

GENUS V.

Hippocastanum. *Marronier d'Inde.*

HIPPOCASTANUM est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, C in orbem positis constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F multifariam dehiscentem G, unicapularem H, seminibus fœtam I Castanearum æmulis. Tab. 382.

Hippocastani speciem unicam novi.

HHhh ij

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit
in baccam vel singularem vel multiplicem.

GENUS I.

Celtis. Micoconlier.

CELTIS est plantæ genus, flore A, B rosaceo, staminibus brevissimis C
plerumque stipato, è quorum meditullio surgit pistillum D quod deinde
abit in fructum seu baccam E officulo foetam F subrotundo G.

Celtis species sunt.

Celtis fructu nigricante. *Lotus fructu Cerasi* C. B. Pin. 447. *Lotus arbor*
Lob. Icon. 186. Lotus arbor, fructu Cerasi J. B. 1. 229.

Celtis fructu obscure purpurascente. *Lotus arbor Virginiana, fructu rubro*
Raii Hist. 1917.

Celtis Americana, folio Citri, subtus aureo, fructu rubro Plum.

GENUS II.

Frangula.

FRANGULA est plantæ genus, flore A, C rosaceo, plurimis scilicet petalis B
inter divisuras calycis monophylli D positis constante : è calycis autem fundo
surgit pistillum E quod deinde abit in fructum seu baccam F mollem, duo-
bus plerumque seminibus foetam G planis & subrotundis H.

Frangulæ species sunt.

Frangula Dod. Pempt. 784. *Alnus nigra, baccifera* C. B. Pin. 428. J. B. 1.
560.

Frangula rugosiflora & ampliore folio. Alnus nigra, baccifera, rugosiflora folio
seu major J. B. 1. 562.

Frangula montana, pumila, saxatilis, folio subrotundo.

Frangula moptana, pumila, saxatilis, folio oblongo.

GENUS III.

Hedera. Lierre.

HEDERA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in or-
bem positis constante, è cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in
baccam D ferè globosam, seminibus foetam E hinc gibbis F, inde verò planis.

Hederæ species sunt.

- Hedera arborea C. B. Pin. 305. *Hedera communis, major* J. B. 2. 111. *Hedera corymbosa, communis* Lob. Icon. 614.
 Hedera Poëtica C. B. Pin. 305. *Hedera Dionysias Dalechampii* Lugd. 1419. J. B. 2. 113.
 Hedera arbor Americana, folio hastato Plum.

G E N U S I V.

Vitis. *Vigne.*

VITIS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem Tab. 304. positis constante, è quorum meditullio surgit pistillum B staminibus stipatum C quibus flos D, E, F rejici solet: Pistillum autem abit in baccam G mollem, carnosam, succi plenam, quatuor plerumque seminibus seu gigartis H I fœtam veluti Pyriformibus K.

Vitis species sunt.

- Vitis sylvestris, Labrusca C. B. Pin. 299. *Labrusca* Lugd. 1406. *Vigne sauvage.*
 Vitis Corinthiaca sive Apyrina J. B. 2. 72. *Uva passa, minores vel Passula Corinthiaca* C. B. Pin. 299. *Passula* Trag. 1054. *Raisin de Corinthe.*
 Vitis laciniatis foliis Corn. 183. *Vitis folio Apii* J. B. 2. 73. *La Cioutat.*
 Vitis præcox Columellæ H. R. Par. *Vigne hastive. Morillon noir.*
 Vitis Damascena H. R. Par. *Vigne de Damas.*
 Vitis Apiana C. B. Pin. 298. *Uva Muscatela* Car. Steph. Præd. rust. 342. *Muscat.*
 Vitis pergulana, acinis Prunorum magnitudine & formâ C. B. Pin. 299. *Rognon de Coq.*
 Vitis Africana, duracina J. B. 2. 71. *Marroquin.*
 Vitis Allobrogica Plinii Car. Steph. Præd. rust. 300. *Raisins de livre ou Daupiné.*
 Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, durioribus. *Chasselas blanc. Barsur-Aube.*
 Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, nigricantibus aut rubentibus. *Chasselas noir, ou rouge.*
 Vitis uvâ peramplâ, acinis ovatis, albidis. *Bourdelais.*
 Vitis subhirsuta C. B. Pin. 299. *Vitis lanata* Car. Steph. Præd. rust. 307.
 Vitis quinquefolia, Canadensis, scandens. *Edera quinquefolia, Canadensis* Corn. 100.
 Vitis Canadensis, Aceris folio.
 Vitis Americana, Abutili folio, acinis atropurpureis Plum.
 Vitis Americana, Hederæ folio ferrato Plum.
 Vitis Americana, folio subrotundo, uvâ corymbosâ, caruleâ Plum.
 Vitis Americana, trifolia, major, uvâ corymbosâ, acinis minoribus, rotundis Plum.
 Vitis Americana, trifolia, minor, uvâ corymbosâ, acinis majoribus, turbina-
 tis Plum.

Vitis Americana, foliis Cyclamini, uvâ corymbosâ, acinis nigricantibus Plum.

Vitis plurimæ species recensentur in Horto Catholico.

G E N U S V.

Berberis. *Epine-vinete.*

BERBERIS est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus medirullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D cylindraceum, mollem, succi plenum, uno vel altero semine fetum oblongo E.

Berberis species sunt.

Berberis dumetorum C. B. Pin. 454. *Berberis vulgò qua & Oxyacantha parvata* J. B. 1. 52. *Spina acida sive Oxyacantha* Dod. Pempt. 750.

Berberis sine nucleo C. B. Pin. 454. *Berberis ἀστροφος* Clus. Hist. 121.

Berberis latissimo folio, Canadensis H. R. Par.

G E N U S V I.

Rubus. *Ronce.*

RUBUS est plantæ genus, flore rosaceo A, C plurimis scilicet petalis D constante in orbem positis, calyci B E insidentibus, è cujus meditullio surgit pistillum F staminibus numerosis stipatum, quod deinde abit in fructum G ferè globosum, è plurimis veluti baccis H compositum, placentæ K affixis, succi plenis, & semine foetis ut plurimum oblongo I.

Rubi species sunt.

Rubus vulgaris, sive Rubus, fructu nigro C. B. Pin. 479. *Rubus major, fructu nigro* J. B. 2. 57. *Rubus* Dod. Pempt. 742.

Rubus flore albo H. R. Monsp.

Rubus flore albo, pleno H. R. Monsp. *Ronce à fleur double.*

Rubus non spinosus, fructu nigro, majore, Polonicus Barr. Icon.

Rubus vulgaris, spinis carens H. R. Par. & *Joncq. Hort. Rubus non spinosus, major, fructu nigro* Barr. Icon. *Ronce de Saint François.*

Rubus spinosus, foliis & flore eleganter laciniatis. *Rubus foliis eleganter dissectis* D. Fagon Pluk. Phytog. Tab. 108. fig. 4.

Rubus Idæus, spinosus C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu rubro* J. B. 2. 59. *Rubus Idæus* Dod. Pempt. 743. *Framboisier.*

Rubus Idæus, lævis C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, non spinosus* J. B. 2. 60. *Rubus Hircinus* Tabern. Icon. 897.

Rubus odoratus Corn. 150.

Rubus Idæus, fructu albo C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu albo* J. B. 2. 59. *Rubus Idæus albo fructu* Clus. Hist. 117.

Rubus repens, fructu cælio C. B. Pin. 479. *Rubus minor, fructu caruleo* J. B. 2. 59. *Rubus minor* Dod. Pempt. 742.

- Rubus Alpinus, humilis J. B. 2. 61. *Chamarubus saxatilis* C. B. Pin. 479.
Rubus saxatilis, *Alpinus* Clus. Hist. 118.
 Rubus palustris, humilis. *Chamarubus foliis Ribes*, *Anglica* C. B. Pin. 480.
Chamamorus Clus. Hist. 118.
 Rubus trifolius, repens, molliculo folio piloso, fructu caëso, majori H. Ca-
 thol.
 Rubus minor, Alpinus, Æthnicus, rectus, canescens, candido flore H. Ca-
 thol.
 Rubus elegantissimus, rectus, humilis, trifolius, Rosæ spinulis, fructu colorè
 & sapore Fragariæ H. Cathol.
-

S E C T I O I I I.

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit
 in fructum multicapsularem.

G E N U S I.

• Acer. Erable.

A C E R est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B; ^{Tab. 356.}
 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistil-
 lum E quod deinde abit in fructum F ex duabus, quandoque tribus capsu-
 lis G H compositum, in alam foliaceam I; K desinentibus & semine foëtis L
 subrotundo M.

Aceris species sunt.

- Acer montanum, candidum C. B. Pin. 430. *Acer major multis*, falso *Plata-
 nus* J. B. 1. 168. *Acer major* Dod. Pempt. 840.
 Acer majus, foliis eleganter variegatis H. Edinb.
 Acer Platanoides Munt. Hist. 55. *Acer major* Cam. Epit. 63. *Aceris ma-
 joris varietas* J. B. 1. 168. *Acer montanum*, *Orientalis Platani foliis atra-
 virentibus* Pluk. Phytog. Tab. 252. fig. 1.
 Acer major, folio rotundiore, minus laciniato, an Opalus Italarum? Raii Hist.
 1701.
 Acer campestre & minus C. B. Pin. 431. *Acer vulgare*, *minori folio* J. B. 1.
 166. *Acer minor*. Dod. Pempt. 840.
 Acer trifolia C. B. Pin. 431. *Acer Monspessulanum* Lugd. 83. J. B. 1. 167.
 Pluk. Phytog. Tab. 251. fig. 3.
 Acer Americanum, scandens, Convolvuli folio, flore ex aureo coccineo
 Plum.
 Acer Americanum, scandens, foliis Citri, flore caruleo, spicato Plum.
 Acer Americanum, scandens, Pseudoacaciæ folio, flore purpurascens
 Plum.

GENUS I I.

Staphylo dendron. *Nez-coupeχ*.

Tab. 386.

STAPHYLODENDRON est plantæ genus, flore rosaceo AC, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5 constante, ex cujus calyce D multifido 6, 7, 8, 9, 10 surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, vesicæ modo inflatum, in loculamenta divisum G, seminibusque sæctum H ferè ossis.

Staphylo dendri species sunt.

Staphylo dendron Math. 274. *J. B. 1. 274. Pistacia sylvestris* C. B. *Pin. 401.*Staphylo dendron Virginianum, triphyllum. *Pistacia sylvestris, trifolia, Virginensis* H. R. *Par. Pistacia Virginiana, sylvestris, trifolia* Mor. H. R. *Bles.*Staphylo dendron à vocibus Græcis *σταφυλὴν Racemus*, & *δένδρον Arbor*, quasi diceret arborem, fructu racemoso.

GENUS III.

Paliurus.

Tab. 387.

PALIURUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5 constante, è cujus calyce E surgit pistillum D quod deinde abit in fructum F clypeiformem, officulo G sæctum ferè globoso, in tria loculamenta H diviso, in quibus, adsunt nuclei I ejusdem formæ.

Paliuri speciem unicam novi.

Paliurus Dod. *Pempt. 756. Rhamnus folio subrotundo, fructu compresso* C. B. *Pin. 479. Rhamnus sive Paliurus folio Fijubino* *J. B. 1. 35.*

GENUS IV.

Azedarach.

Tab. 387.

AZEDARACH est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è quorum medietullio surgit tubus C pistillum E condens, quod è fundo calycis D prodit. Pistillum autem abit deinde in fructum F ferè globosum, mollem, officulo sæctum G plerumque striato, in plurima loculamenta diviso H, semen comprehendenti oblongum I.

Azedarach species sunt.

Azedarach Dod. *Pempt. 848. Arbor Fraxini folio, flore caruleo* C. B. *Pin. 415. Azadaracheni arbor* *J. B. 1. 554.*Azedarach sempervirens & florens. *Azadarach Indica, foliis non deciduis, officulo polypyreno* *Prodr. Par. Bat. Azadirachta Indica, foliis ramosis, minoribus, flore albo, subcaruleo, purpurascente, majore* *Breyn. Prodr. 2. H. Amstel. in fol. 76.*

GENUS V.

Evonymus. *Fusain.*

EVONYMUS est plantæ genus, flore A, B, C rosaceo, plurimis scilicet petalis D in orbem positis constante, è cujus calyce F surgit pistillum E quod deinde abit in fructum G'K membranaceum, angulatum, in loculamenta divisum H, L seminibusque fœtum ut plurimum oblongis I, M. Tab. 588.

Evonymi species sunt.

Evonymus vulgaris, granis rubentibus C. B. Pin. 428. *Evonymus multis, aliis Tetragonia* J. B. 1. 201. *Evonymus* Dod. Pempt. 783.

Evonymus granis nigris C. B. Pin. 428. *Evonymus flore phaniceo* J. B. 1. 203. *Evonymus* ij Clus. Hist. 57.

Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. *Evonymus latifolia* J. B. 1. 202. *Evonymus* 1 sive *latifolius* Clus. Hist. 56.

Evonymus Virginianus, Pyracanthæ foliis, sempervirens, capsulâ verrucarum instar asperatâ, rubente Pluk. Phytog. Tab. cxv. fig. 5.

Evonymus Africanus, folio lucido, ferrato Oldenl.

Evonymus Americanus, latifolius, racemosus, fructu pentagono, atro-purpureo Plum.

Evonymus, à vocibus Græcis εὖς bonus, & ὄνομα nomen; quasi diceres plantam boni nominis, ironicè sumptum, quòd animalibus nocere existimetur.

GENUS VI.

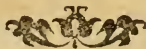
Syringa.

SYRINGA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E calyci hærentem, turbinatum F, quadrifariam plerumque dehiscentem G & in quatuor loculamenta divisum H seminibus I exiguis fœta. Tab. 589.

Syringæ speciem unicam novi.

Syringa alba sive Philadelphus Athenæi C. B. Pin. 398. *Frutex coronarius* Clus. Hist. 55.

Syringa flore albo, pleno C. B. Pin. 398. *Syringa Italica, flore albo, pleno* Eyst.

S E C T I O I V .

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo , cujus pistillum abit
in fructum ex siliculis in capitulum congestis compositum.

G E N U S I .

Spiræa.

Tab. 359.

S P I R Æ A est plantæ genus, flore A, B rosaceo, plurimis scilicet petalis C
in orbem positis constante, è cujus calyce D surgit pistillum E quod
deinde abit in fructum F ex plurimis filiquis G compositum, semine factis I
oblongo K.

Spirææ species sunt.

Spiræa Salicis folio. *Frutex spicatus, foliis Salignis, ferratis C. B. Pin. 475. Spiræa Theophrasti fortè Clusio J. B. 1. 559. Speirea Theophrasti fortè Clus. Hist. 84.*

Spiræa Opuli folio. *Anonymos Ribesii foliis Icon. Robert. Evonymus Virginia-
na, Ribesii folio, capsulis eleganter bullatis H. Amstel. in fol. 169.*

Spiræa Hyperici folio non crenato. *Pruno sylvestri affinis Canadensis C. B. Pin. App. 517.*

Spiræa Hispanica, Hyperici folio crenato.

S E C T I O V .

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo , cujus pistillum abit
in filiquam.

G E N U S I .

Senna. Sené.

Tab. 360.

S E N N A est plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimum petalis B in
orbem positis constante, cujus pistillum C abit deinde in filiquam D, E
planam admodum, ut plurimum incurvam, ex duabus membranis F, G com-
positam, quas inter nidulantur semina K gigartis similia, tenuibus velati dis-
sepimentis H, I inter se distincta.

Sennæ species sunt.

Senna Alexandrina, sive foliis acutis C. B. Pin. 397. *Sena J. B. 1. 377. Sen-
na Orientalis Tabern. Icon. 517.*

Senna Italica sive foliis obtusis C. B. Pin. 397. *Sena Florentina sive foliis per
extremum laeis, penè cordatis J. B. 1. 377. Descript. Sena Italica Ta-
bern. Icon. 518.*

Senna Americana, Ligustri folio Plum.

Senna, ut aiunt, quasi Sana, quia nemini unquam nocuit.

GENUS II.

Poinciana. *Poincillade.*

POINCIANA est plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimum petalis B in orbem positis, quorum medullium occupat numerosa staminum E incurvorum congeries: pistillum autem F quod è calyce C surgit in quinque folia diviso, inferiori D adunco & imbricato, ab ite deinde in siliquam G planam, duram, in duas partes H, I dehiscentem, seminibusque foetam L subrotundis K, tenuibus veluti dissepimentis M inter se distinctis. Tab. 391.

Poinciana speciem unicam novi.

Poinciana flore pulcherrimo. *Acacia orbis Americani altera, flore pulcherrimo H. R. Par. Frutex pavoninus sive Crista Pavonis Breyn. Cent. 1. 61.*

Poinciana ab illustrissimo viro D. de Poinci insularum Antillarum præfecto.

GENUS III.

Cassia. *Casse.*

CASSIA est plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimum petalis B in orbem positis constante, cujus pistillum C ab ite deinde in siliquam nunc tere-rem & cylindraceam E nunc compressam D, in varia loculamenta F, G divisam à dissepimentis H, I transversâ positis, medullâ quadam ut plurimum nigricante obductis, seminibusque foetam L duris. Tab. 392.

Cassia species sunt.

Cassia fistula, Alexandrina C. B. Pin. 403. *Cassia purgatrix* J. B. 1. 416.

Cassia nigra Dod. *Pempt.* 787. *Casse de Levant.*

Cassia fistula, Brasiliiana C. B. Pin. 403. *Cassia siliqua, Brasiliiana, purgatrix, compressa* Lob. *Pharm. Rond.* 41. *Cassia fistula, Brasiliiana, flore incarnato* Breyn. *Cent.* 1. 58. *Casse du Bresil.*

Cassia fistula, Javanica, flore carneo H. Amstel. in fol. 217.

Cassia Americana, siliquis planis Plum.

Cassia Americana, foetida, foliis Sennæ Plum.

Cassia Americana, foetida, foliis oblongis, glabris. *Paomirioba* 1 *Pison. Edit.* 1658. 185. *Senna Occidentalis, odore Opii viroso, Orobi Pannonici foliis mucronatis, glabra* H. L. Bat.

Cassia Americana, foetida, foliis amplioribus, villosis.

Cassia Americana, foetida, foliis subrotundis, acuminatis. *Paomirioba* ij *Pison. Edit.* 1658. 185. *Senna Occidentalis odore Opii, minus viroso, foliis glabris, obtusis* H. L. Bat.

Cassia Americana, foetida, foliis obtusis.

Cassia Americana, hexaphylla, siliquâ bicapsulari Plum.

S E C T I O VI.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abicit in fructum carnosum, seminibus callosis foetum.

G E N U S I.

Aurantium. *Oranger.*

Tab. 393 & 394.

AURANTIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E foliolis C in stamina desinentibus stipatum, quod deinde abicit in fructum F ferè globosum, cortice carnosio G obductum, in varia loculamenta H divisum succi & vesicularum plena, seminibusque foeta I callosis. His notis addenda sunt folia O ad exortum cordiformia P.

Aurantii species sunt.

Aurantium dulci medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377.

Aurantium acri medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377. *Malus Aurantia, major C. B. Pin. 436. Arantia Malus J. B. 1. 97.*

Aurantium sicciore medullâ, hybernum Ferr. Hesp. 379.

Aurantium sylvestre, medullâ acri. *Malus aurantia sylvestris J. B. 1. 99.*

Oranger sauvage, ou Sauvageon.

Aurantium crispo folio Ferr. Hesp. 389.

Aurantium stellatum & roseum Ferr. Hesp. 395.

Aurantium virgatum Ferr. Hesp. 399.

Aurantium virgatum, angustifolium. *Malus Aurantia angustioribus foliis & fructu, variegatis H. L. Bat.*

Aurantium corniculatum Ferr. Hesp. 409.

Aurantium corniculatum, fructu minori. *Malum Aurantium, corniculatum, minori fructu H. R. Par.*

Aurantium striatum Ferr. Hesp. 401.

Aurantium foetiferum Ferr. Hesp. 405.

Aurantium foetiferum, multiplex. *Malus Aurantia, fructu duos vel tres alios fructus includente H. Cathol.*

Aurantium Olyssiponense Ferr. Hesp. 427.

Aurantium Sinense Ferr. Hesp. 433.

Aurantium maximum Ferr. Hesp. 439.

Aurantium fructu multiplici. *Riche dépoüille.*

Aurantium folio angustissimo, lanceolato.

G E N U S II.

Citream. *Citronier.*

Tab. 395. & 396.

CITREUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde

abit in fructum E plerumque oblongum & crassa carne F donatum, in varia loculamenta G divisum, succi & vesicularum plena, seminibusque callosis fœta. His notis addenda sunt folia simplicia K.

Citrei species sunt.

Citreum vulgare. *Malum Citreum, vulgare Ferr. Hesp. 61. Malus Medica C. B. Pin. 435.*

Citreum dulci medullâ. *Malum Citreum, dulci medullâ Ferr. Hesp. 73.*

Citreum magno fructu. *Citria Malus, cum fructu magno J. B. 1. 94. Malus Medica fructu ingenti, tuberoso C. B. Pin. 435.*

Citreum Corcyraeum Ferr. Hesp. 58.

Citreum Cretense Ferr. Hesp. 58.

GENUS III.

Limon. *Limonier.*

LIMON est plantæ genus, flore foliisque Citrei, fructu verò ferè ovato ^{Tab. 397.} A carne tenui B donato, in varia loculamenta C diviso, succi & vesicularum plena, seminibusque fœta D callosis. His notis addenda est propria quædam facies, qua ab Hortulanis facilè dignoscitur ab Aurantio & Citreo.

Limonis species sunt.

Limon vulgaris Ferr. Hesp. 193. *Malus Limonia, acida C. B. Pin. 436. Limonia Malus J. B. 1. 96.*

Limon vulgò pusilla pila Ferr. Hesp. 201.

Limon incomparabilis Ferr. Hesp. 223.

Limon dulci medullâ, vulgaris Ferr. Hesp. 229. *Malus Limonia, major, dulcis C. B. Pin. 436.*

Limon dulci medullâ, Olyssiponenſis Ferr. Hesp. 230.

Limon Pyri effigie Ferr. Hesp. 230.

Limon Spataphora Reginorum Ferr. Hesp. 241.

Limon Sbardonius Ferr. Hesp. 253.

Limon Barbadorus Ferr. Hesp. 259.

Limon dulcis Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, dulcis C. B. Pin. 436.*

Limon acris Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, acida H. R. Par.*

Limon citratus Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, citrata H. L. Bat.*

Limon citratus, altero fœtus. *Malus Limonia citrata, fructu fructum includente H. L. Bat.*

Limon fructu racemoso. *Malus Limonia, uberrima, fructu racematim nonnihil mammillas imitante, vix acidum includente H. Cathol.*

S E C T I O VII.

De arboribus & Fruticibus flore rosaceo , cujus pistillum abit
in fructum officulo fœctum,

G E N U S I.

Prunus, *Prunier*.

Tab 308.

PRUNUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B
in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod
deinde abit in fructum ovatum E vel globosum, carnosum, mollem, officulo
fœctum F utrinque plerumque acuminato, nucleumque G includente.

Pruni species sunt.

Prunus flore pleno H. R. Par. *Prunus flore duplicato* Bross. *Prunier à fleur
double*.

Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo. *Pruna magna, dulcia, atro-cærulea* C. B. Pin. 443. *Pruna Damascena* Lugd. 314. *Gros Damas violet de
Tours*.

Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo. *Pruna parva, dulcia, atro-cærulea*
C. B. Pin. 443. *Pruna Damascena, nostratia* Bell. *Petit Damas noir*.

Prunus fructu magno, crasso, subacido. *Pruna magna, crassa, subacida* C. B.
Pin. 443. *Pruna Hungarica, præstantissima, Damascena* fortè Gesn. *Damas
noir hastif*.

Prunus fructu oblongo, cæruleo. *Pruna oblonga, cærulea* C. B. Pin. 343.
Prunydaÿtyla Trag. 1020. *Prune-datte*.

Prunus fructu nigro, carne dura. *Pruna nigra, carne durâ* C. B. Pin. 443.
Pruna Perdigona Lugd. 314. *Prune Perdrigon*.

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, suavissimo, saccharato. *Perdri-
gon violet*.

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, serotino. *Imperatrice*.

Prunus fructu ovato, magno, rubente. *Imperiale rouge*.

Prunus fructu ovato, magno, flavescente. *Imperiale*.

Prunus fructu ovato, maximo, flavo. *Prune de Monsieur*.

Prunus fructu cerei coloris. *Pruna coloris cereæ ex candido in luteum pallef-
centis* C. B. Pin. 443. *Pruna cerea sive Cereola, Tabern. Icon. 991. Prune
de Sainte Catherine*.

Prunus fructu majori, rotundo, rubro. *Pruna magna, rubra, rotunda* C. B.
Pin. 443. *Pruna Asinina* Trag. 1020. *Prune Cerixette*.

Prunus fructu maximo, rotundo, flavo & dulci. *Pruna rotunda, flava, dul-
cia. Mali amplirudine* C. B. Pin. 443. *Prune d'Abricot*.

Prunus fructu Amygdalino. *Pruna Amygdalina Plinii* C. B. Pin. 443. *A-
mygdalina Pruna* Lob. Icon. 177. *Rognon de Coq*.

- Prunus fructu albo, oblongiusculo, acido. *Prunecoli albi, oblongiusculi, acidi* C. B. Pin. 443. *Galatensia Pruna Clus. Hist. 4.*
- Prunus Brignonienſis, fructu ſuaviſſimo. *Pruna ex flavo ruſeſcentia, mixti ſaporis, gratiſſima* C. B. Pin. 443. *Brignoles ou Brignole.*
- Prunus fructu rubente, dulciſſimo. *La Roche-Courbon.*
- Prunus fructu rotundo, nigropurpureo, majori dulci C. B. Pin. 444. *Prunus Myrobalanus dicta J. B. 1. 189. Prunus Myrobalanus dicta J. B. 1. 189. Myrobalan.*
- Prunus fructu rotundo, minori, nigro purpureo, dulci C. B. Pin. 444.
- Prunus fructu minori, auſtero. *Pruna Auguſto matureſcentia, minora & auſteriora* C. B. Pin. 443.
- Prunus fructu parvo, præcoci. *Pruna parva, præcocia* C. B. Pin. 443. *Pruna Avenaria Tabern. Icon. 991.*
- Prunus fructu parvo, ex viridi flaveſcente. *Pruna parva, ex viridi flaveſcentia* C. B. Pin. 443. *Pruna parva, ferotina, cereola Geſn. La Mirabelle.*
- Prunus ſylveſtris C. B. Pin. 444. *J. B. 1. 193. Lob. Icon. 176.*
- Prunus ſylveſtris, præcox, altior, H. R. Par. *Pruna ſylveſtria, præcocia* C. B. Pin. 444. *Pruni ſylveſtris, altera ſpecies Trag. 1017.*
- Prunus ſylveſtris, fructu majorè, albo Raii Synopf. 302.
- Prunus ſylveſtris, fructu rubro, acerbo & ingrato Raii Synopf. 302.
- Pruni ſpecies aliæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS II.

Armeniaca. *Abricotier.*

ARMENIACA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B Tab. 399 in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ferè globolum, utrinque plerumque compreſſum, ſecundum longitudinem ſulcatum, officulo fœtum F compreſſo pariter G nucleum H includente. His notis addenda eſt facies quædam propria, qua Armeniaca à cæteris arboribus dignoſcitur.

Armeniacæ ſpecies ſunt.

- Armeniaca fructu majori, nucleo amaro. *Mala Armeniaca, majora* C. B. Pin. 442. *Armeniaca Mala majora Cam. Epit. 146. J. B. 1. 167.*
- Armeniaca fructu majori, nucleo dulci. *Mala Armeniaca, majora, nucleo dulci* C. B. Pin. 442.
- Armeniaca fructu medio, oblongo, ex luteo rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pilofulo, oblongo fructu medio, ex luteo ruſeſcente, nucleo dulci* H. Cathol.
- Armeniaca fructu minori, glabro, aureo, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, ferocior, fructu minori, glabro, luteo ſeu aureo, averſa parte ſubrutillante, odorulo, nucleo dulci* H. Cathol.
- Armeniaca fructu mediò, oblongo, partim pallidè luteo, partim ſuave-rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pallidè luteo fructu, medio, adverſa*

614 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

parte suaverubente, nitido, glabro oblongo, imbecilli odore, ori grato, nucleo dulci H. Cathol.

Armeniaca fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, partim flavescente, partim rubente. *Malus Armeniaca, frugescentis, fructu rotundo, Avellana magnitudine, pilis carente, ex candido luteo, parte contraria ruberculo H. Cathol.*

Armeniaca Mala minora J. B. 1. 67. *Malus Armeniaca, minor C. B. Pin. 442. Armeniaca minora Cam. Epit. 147.*

Armeniaca fructu Avellanæ magnitudine, ex luteo pulchrè rubente. *Malus Armeniaca, fructu Avellaniformi, piloso, ex luteo pulchrè rubente, succuloso H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente. *Malus Armeniaca, vermiculoso sublongo fructu, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente, pulpâ officulo tenaciter adherente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, primùm viridi, deinde aureo. *Malus Armeniaca oblongulo medio fructu è viridi luteo, præ maturitate autem luteo per totum, ex dulci acido-amarulo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, Avellanæ magnitudine, partim luteo, partim rubello. *Malus Armeniaca fructu pulchro visu luteo, ex adverso rubello, Avellanam minimè superante, sublongulo, nitido-glabro, dulcacore, tantillo amarore mixto H. Cathol.*

G E N U S III.

Perfica. Pêcher.

PERSICA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E carnosum, ferè globosum, per longitudinem sulcatum, officulo fœtum F profundis scrobiculis G excavato, nucleum includente I oblongum H. His notis addenda est facies quædam Perficæ propria.

Perficæ species sunt.

Perfica molli carne, & vulgaris, viridis & alba C. B. Pin. 440. *Malus Perfica J. B. 1. 157. Dod. Pempt. 796.*

Perfica vulgaris, flore pleno. *Malus Perfica vulgaris, flore pleno H. R. Par. Pêcher à fleur double.*

Perfica succo quasi sanguineo C. B. Pin. 440. *Perfica rubra Tabern. Icon. 995.*

Perfica dura, carne candidâ, aliquando ex albo subrubente C. B. Pin. 440. *Duracina alba Tabern. Icon. 996.*

Perfica dura, carne buxèa C. B. Pin. 440. *Perfica Cydoniaria Tabern. Icon. 995.*

Perfica æstiva, Armeniacis similia sive Perfica Sancti Joannis C. B. Pin. 440. *Perfica præcocia Tabern. Icon. 994. Treccacina Perfica Car. Steph. Præd. rust. 155. Pêche de Troye.*

Perfica

- Persica* præcoci fructu , præcoqua dicta. *Malus præcox sive præcoqua* Car. Steph. Prad. rust. 154. *Avant-Pêche.*
- Persica* ori gratissima , Corbeliana. *Malus Persica ori gratissima* , H. R. Par. *Corbeliana* Car. Steph. Prad. rust. 156. *Pêche de Corbeil.*
- Persica* fructu duro. *Persica duracina* Ruell. de Stirp. nat. 296. *Presse.*
- Persica* Palensis. *Malus Persica* , *Palensis* H. R. Par. *Pêcher de Pau.*
- Persica* fructu odoro , lævi cortice tecto. *Malus Persica odoro fructu* , lævi cortice tecto H. R. Par. *Brugnon musqué.*
- Persica* fructu globoso , obscure rubente , suavissimo. *Pêche pourprée.*
- Persica* fructu magno , globoso , carne durâ , saccharatâ. *Pêche admirable.*
- Persica* fructu magno , globoso , flavescente , serotino. *Pêche jaune* , tardive , ou *Admirable jaune.*
- Persica* fructu magno , globoso , nigricante , serotino. *Pêche royale.*
- Persica* fructu maximo , pulcherrimo. *Pavie rouge de Pomponne* , ou *monstrueux.*
- Persica* fructu ex rubro & violaceo variegato , saporis vinosi. *Violette tardive* ou *Pêche marbrée.*
- Persica* fructu præcoci , violaceo , saporis vinosi. *Pêche violette* , hâtive.
- Persica* fructu globoso , compresso , rubro , carne rubente , *Pêche Magdelene rouge.*
- Persica* Africana , nana , flore incarnato , simplici. *Malus Persica* , *Africana* , *nana* , flore incarnato , simplici H. L. Bat.
- Persica* Africana , nana , flore incarnato , pleno. *Malus Persica Africana* , *nana* , flore incarnato , pleno H. L. Bat.
- Persica* Mala , ut ait Ruellius , ex *Perside* advecta , ut ipso nomine apparet. De Nat. Stirp. 93.
- Plures species *Persicæ* recensentur in Horto Catholico.

G E N U S I V .

Cerasus. Cerisier.

CERASUS est plantæ genus , flore A rosaceo , plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante , ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E carnosum , subrotundum vel cordiformem , ossiculo foetum F ejusdem formæ G , H nucleum includente H , I. His notis addenda est facies quædam *Ceraso* propria. Tab. 401.

Cerasi species sunt.

- Cerasus sativa* , fructu rotundo , rubro & acido. *Cerasa sativa* , *rotunda* , *rubra & acida* , quæ nostris *Cerasa sativa* C. B. Pin. 449. *Cerasia acida* Tab. Icon. 985. *Cerisier.*
- Cerasus sativa* , fructu majori. *Cerasa sativa* , *majora* C. B. Pin. 449. *Cerasa* , *acida* , *rubella* J. B. 1. 221. *Cerasia Hispanica* Tabern. Icon. 984. *Griottier.*
- Cerasus hortensis* , fructu sine ossiculis H. L. Bat.
- Cerasus* fructu acido , serotino , succi sanguinei. *Cerasa acidissima* , *sanguineo succo* C. B. Pin. 450. *Cerasa acida* , *nigricantia* , *solidiora* , *tardius ma-*

- turefcentia* J. B. 1. 221. *Cerasiorum primum genus* Trag 1027.
Cerasus fructu insipido, serotino. Cerasus serò maturescens, fructu majori, rubro, molliculo, insulsulo, nucamento parvo H. Cathol.
Cerasus fructu serotino, cum pediculo longiori foliato. Cerasa serotina, pediculo longiori, foliato H. R. Par. *Cerisier à longue queue ou à la feuille.*
Cerasus major, fructu magno, cordato Raii Hist. 1538. *Cerasa crassa, carne durâ* C. B. Pin. 450. *Cerasa duracena, oblonga* J. B. 2. 221. *Cerasia Pliniana* Tabern. Icon. 985. *Bigarotier.*
Cerasus fructu aquoso. Cerasa carne tenerâ & aquosâ C. B. Pin. 450. *Cerasia aquea* Tabern. Icon. 986. *Guignier.*
Cerasa fructu albo, dulci. Cerasa alba, dulcia C. B. Pin. 450. *Cerasia dulcia* Trag. 1028.
Cerasus major ac sylvestris, fructu subdulci, nigro colore inficiente C. B. Pin. 450. *Cerasus sylvestris, fructu nigro* J. B. 1. 220. *Cerasia nigra* Tabern. Icon. 986. *Merisier.*
Cerasus Sicula, fructu Castanei coloris. Cerasus Catanensis, decumano fructu, saporoso, rotundo, duracino, Castaneo colore H. Cathol.
Cerasus fructu magno, rubro, turbinato. Cerasus fructu magno, rubro, in finem turbinato H. Cathol.
Cerasus fativa, fructu orbiculato, nigerrimo, micante. Cerasus fativa, orbiculato fructu majori, jucundiori succo, aspectuque nigerrimo, micante H. Cathol.
Cerasus fativa, fructu majore, oblongo, nigro, adunco. Cerasus fativa, fructu majore, sublongo, nigro, adunco aculeo in summo, sapidissimo H. Cathol.
Cerasus fativa, fructu majore, utrinque carinato. Cerasus fativa, fructu majori, summitate utrinque carinatâ, rubello, dulci, nucleo parvo H. Cathol.
Cerasus fructu minori, oblongo, insipido, ocyssimo. Cerasus fructu minori, oblongulo, subrubro, inspidulo, omnium ocyssima H. Cathol.
Cerasus Maialis, fructu duro, subdulci. Cerasus Maialis, fructu rotundo, oblongulo, majori, rubro, minimum nigrescente, callosulo, parum dulci H. Cathol.
Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli C. B. Pin. 451. *Cerasus racemosa quibusdam aliis Padus* J. B. 1. 228. *Cerasia racemosa, nigra* Tabern. Icon. 988. *Bois de Sainte Lucie.*
Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli, rubro H. R. Par. *Cerasia racemosa, rubra, ij* Tabern. Icon. 987.
Cerasus racemosa, hortensis C. B. Pin. 450. *Cerasus uno pediculo plura ferens & Cerasus racemosa* J. B. 1. 223. *Cerasia uno pediculo plura* Tabern. Icon. 987. *Cerisier à trochets.*
Cerasus racemosa, parvò fructu, ruberrimo. Cerasus fructu ruberrimo, tenero, parvo, melleo, omnium racemosior ac frugescentior H. Cathol.
Cerasus hortensis, flore roseo C. B. Pin. 450. *Cerasus multiflora, ij* Tabern. Icon. 984.
Cerasus hortensis, pleno flore C. B. Pin. 450. *Cerasus pleno flore* J. B. 1. 223.

Cerasus multiflora, 1. *Tabern. Icon. 983. Cerisier à fleur double.*

Cerasus major ac sylvestris, multiplici flore H. R. Par. *Merisier à fleur double.*

Cerasus sylvestris, Septentrionalis, Anglica, fructu rubro, parvo, serotino Raii *Hist. 1539.*

Cerasus sylvestris, fructu minimo, cordiformi Phytol. Brit.

Cerasus sylvestris, amara, Mahaleb putata J. B. 1. 227. *Ceraso affinis* C. B. *Pin. 451. Macaleb Gesneri & Mathioli Lob. Icon. 133.*

Cerasus sylvestris, Alpina, folio rotundiore.

Cerasus, à Cerasunte Pontico municipio (ut ait C. Bauhinus) unde Lucullus Mithridate debellato primum in Italiam arborem detulit, Athenæo & Plinio auctoribus.

GENUS V.

Amygdalus. Amandier.

AMYGDALUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum oblongum E, osseum, callo pulvinato F obductum, nucleo fœtum G oblongo H. *Tab. 492.*

Amygdali species sunt.

Amygdalus sativa, fructu majori C. B. *Pin. 441. Amygdalus dulcis* J. B. 1. 174. *Amygdalus Tabern. Icon. 996.*

Amygdalus sativa, fructu minori C. B. *Pin. 441.*

Amygdalus dulcis, putamine molliore C. B. *Pin. 442.*

Amygdalus amara C. B. *Pin. 441. J. B. 1. 174.*

Amygdalus Indica, nana H. R. Par. *Amygdalus pumila* Mor. H. R. *Bles. Amygdalus nana* Munt. *Hist. 34.*

GENUS VI.

Ziziphus. Fjubarier.

ZIZIPHUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, E quod deinde abit in fructum F oblongum, Olivæ æmulum, carnosum, officulum G includens, in duo loculamenta divisum H, nucleis fœta oblongis I. *Tab. 405.*

Ziziphi species sunt.

Ziziphus Dod. *Pempt. 807. Fjuba majores, oblonga* C. B. *Pin. 446. Zizipha sativa* J. B. 1. 40.

Ziziphus sylvestris. Zizipha sylvestris, infœcunda H. *Cathol.*

GENUS VII.

Laurocerasus. Laurier-cerise.

LAUROCERASUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C infundibuliformi surgit

pistillum D, quod deinde abit in fructum E Cerasiformem, mollem, officulum G includentem, nucleo foetum H subrotundo I. His notis addenda est propria quædam Lauroceraso facies.

Laurocerasi species sunt.

Laurocerasus Clus. Hist. 4. J. B. 1. 420. *Cerasus folio Laurino C. B. Pin. 450.*

Laurocerasus Lusitanica, minor. *Asarero Lusitanorum.*

Laurocerasus, quasi planta foliis Lauri & Cerasi fructu.

S E C T I O V I I I.

De arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum feminibus callosis foetum,

G E N U S I.

Pyrus. *Poirier.*

Tab. 404.

PYRUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnosum, plerumque turbinatum & umbilicatum E, in loculamenta divisum F, feminibusque foetum oblongis G. His notis addenda est propria Pyri facies.

Pyri species sunt.

Pyrus sativa, flore pleno H. R. Par. *Pyrus flore duplicato Bross. Poirier à fleur double.*

Pyrus fructu æstivo, seu ætate ipsâ eduli.

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, racemoso, odoratissimo. *Pyra superba, parva sed ocysissima Plinio Lugd. 306. Poires muscates, ou Muscadelles.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, minimo, odoratissimo. *Pyra Moschatellina, minima J. B. 1. 44. Pyra moschata, minima seu Chia Lugd. 307. Muscadelles ou Poires de Chio.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, partim saturè rubente, partim flavescente, moschato. *Pira Jesu seu Moschatellina rubra J. B. 1. 44. Pira Favonia, rubra Lugd. 306. Muscadelles rouges, ou grosse Muscadelle.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, flavescente, moschato. *Pira optima Basileensibus J. B. 1. 45. Petit muscat.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, globoso, sessili, moschato, maculis nigris consperso. *Orange musquée.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, globoso, sessili, è viridi purpurascente, saccharato, odorato. *Orange verte.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, oblongo, ferrugineo, carne tenerâ, moschata. *Cuisse-madame.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, è viridi albido. *Pyra Hordearia, que cum Hordeo maturescunt, vulgè Poire de Saint Jean Lugd. 307. Poires de Hariveau.*

- Pyrus fativa, fructu æstivo, albido, majori. *Pyra lactea* Lugd. 306. *Gros Blanc* r. *Poire Blanchette*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, albido, saccharato, odoratissimo. *Blanquet musqué*, ou *Blanquette musquée*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, albido, pediculo longo donato. *Hydrapia* J. B. 1. 45. *Blanquette à longue queue*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, ovato, punctis ferrugineis consperso. *Pyrum ovatum* J. B. 1. 45.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, oblongo, rufescente, saccharato. *Poire sans peau*. *Fleur de Guigne*. *Roussellet hâtif*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, subrotundo, parvo, è flavo rutilante, vinoso. *Pyra vinosà*, parva J. B. 1. 44. *Poire vinette*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, turbinato, carne tenerà, saccharatâ. *Muscato-Robert*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, oblongo, minori, cinereo, odorato. *Cassolette*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, sessili, ex albido, flavescente, saccharato, odorato. *Robine*. *Averat*. *Muscato d'Aoust*. *Poire royale*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, albido, saccharato. *Poire du Bouchet*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, sessili, odorato. *Poire-rose*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, turbinato, sessili, saturatius rubente, punctato. *Pyra chirothecalia* J. B. 1. 45. *Poire de parfum*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, turbinato, sessili, odorato, partim luteolo, partim maculis striisque rubris saturatioribus consperso. *Pyra Colmariensibus vulgò nota* J. B. 1. 45.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, longo, rubro, subacido. *Poire d'Epargne* ou *Saint Sanfon*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, è viridi purpurascente. *Gros Oignonet*. *Amiré-roux*. *Roy d'Esté*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, ex rufo albidoque flavescente, saccharato, odorato. *Salviati*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, oblongo, magno, partim rubro, partim albido, odorato. *Bon-Chrestien d'Esté*.
- Pyrus fativa, fructu æstivo, longo, acerbitate strangulationem minitante. *Pyra strangulatoria* J. B. 1. 52. *Pyra strangulancà* Lugd. 307. *Poire d'étranquillon*.
- Pyrus fativa, fructu autumnali, suavissimo, in ore liquecente. *Beurré rouge*, Pyrus fructu autumnali, seu autumno eduli.
gris ou *vert*.
- Pyrus fativa, fructu autumnali, sessili, saccharato, odorato è viridi flavescente, in ore liquecente. *Pira Bergamotta Gallis* J. B. 1. 45. *Pyra Falerna Plinii* Lugd. 306. *Poire Bergamotte*.
- Pyrus fativa, fructu autumnali, turbinato, viridi, striis sanguineis distincto. *Bergamotte de Suisse*.
- Pyrus fativa, fructu autumnali, subrotundo, è ferrugineo rubente, nonnunquam maculato. *Poire de Roussellet*.

- Pyrus sativa*, fructu autumnali, longo viridique, odorato, in ore liquescente.
La Verte-longue, ou Mouille-bouche d'Automne.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, tuberoso, sessili, è viridi flavescente, maculis nigris consperso, carne tenerâ saccharatâ. *La Marquise.*
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, tuberoso, sessili, saccharato, carne durâ.
Messire-Jean blanc & gris.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, globoso, ferrugineo, carne tenerâ, lapidissimâ.
Muscat fleuri, ou Muscat à longue queue d'Automne.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, turbinato, sessili flavescente & in ore liquescente. *Pira aquosa, majora* J. B. 1. 50. *Le Doyenné, Saint Michel, Beurré blanc d'Automne, Poire de neige, Bonn-ente.*
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, globoso, ferrugineo, carne viscidâ. *Poire de vigne.*
- Pyrus sativa*, Anglica, fructu longo, punctis ferrugineis consperso. *Poirier d'Angleterre. Beurré d'Angleterre.*
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, oblongo, dilutè rufescente, saccharato, odoratissimo. *Poire Rousseline.*
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, oblongo, majori, cinereo. *Poire Pendar.*
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, subrotundo, rubente, odorato. *Caillot-rosat.*
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, globoso, parvo, è viridi rubente, punctato.
Pira regia Bollensium J. B. 1. 45.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, tuberoso, parvo, sessili, coloris obscurioris.
Pira Angelica J. B. 1. 46.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, turbinato, tuberoso, flavescente vel albicante, punctato. *Pira Bohemica* J. B. 1. 46.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, turbinato, luteolo, vel striato, subacido, suavissimo. *Pira herilia* J. B. 1. 47.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, turbinato, luteo, fugaci, aromatico, nonnihil austero. *Pira quadam fugacia* J. B. 1. 48.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, turbinato, sessili, luteo, aromatico subaustero.
Pira Angelica, magna J. B. 1. 49.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, turbinato, sessili, inæquali ventre tumido, luteo, costis striato. *Pira domestica Bollensium* J. B. 1. 49.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, tuberoso, veluti anguloso, è luteo virescente, fugaci. *Pira pugillaria Bollensium* J. B. 1. 50.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, tuberoso, partim luteo, partim rubente, punctato, cute tenui, lucidâ. *Pira Zellenfia dicta* J. B. 1. 50.
- Pyrus sativa*, fructu autumnali, ovato, nonnihil angulato, luteo, fugaci, cute tenerimâ. *Pira decorticata Vvaldensium* J. B. 1. 50. *Poire sans peau d'Automne.*
- Pyrus sativa*, fructu brumali, magno, pyramidato, è flavo nonnihil rubente.
Pira boni Christiani J. B. 1. 52. *Pira Pompeiana cognomine mammosa Plinii Lugd. 306. Bon Chrétien d'hiver.*
- Pyrus sativa*, fructu brumali, pyramidato, partim purpureo, punctis nigris

- consperfo, partim flavescente. *Bon-Chrétien d'Espagne.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, magno, oblongo, turbinato, ferrugineo, utrinque umbilicato. *Pira dorsalia eademque liberalia dicta J. B. 1. 53. Pyra Volema Virgilii Lugd. 307. Poire de livre, gros Rateau gris, ou Poire d'Amour.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, magno, Cydoniæ facie, partim flavo, partim purpureo. *Catillac.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, flavescente, odoratissimo, pediculo crassiori. *Poire de grosse queuë.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, magno; sessili, è cinereo flavescente. *La vilaine d'Anjou. Poire tulipée ou Bigarrade.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, globoso, sessili, cinereo, maculis amplis obcurioribus consperfo. *Carmelite.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, longo, flavescente. *Poire de Saint François.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, parvo, flavescente, maculis rubris consperfo, austeri saporis. *Besi de Cassoy, ou Rouffette d'Anjou.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, ovato, saccharato, dilutè è ferrugineo purpurafcente. *Poire-Char.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, Citriformi, flavescente, duro, moschato, odoratissimo. *Citron d'hiver.*
- Pyrus sativa**, Pictaviensis, fructu brumali, globoso, sessili, saccharato, odorato. *Poire Portail.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, turbinato, inæquali ventre tumido, partim purpureo partim flavescente. *Rouville Hocrenaille, Martin-Sire.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, magno, globoso, flavescente, punctis rufis consperfo. *Franc-real, ou sin-or d'hiver.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, turbinato, sessili, subacido, flavescente, punctis asperioribus consperfo. *Bergamote de Bugi, ou de Pasques.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, turbinato, sessili, flavescente, saccharato, odorato, in ore liquefcente. *Lansac ou la Dauphine.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali turbinato, tuberoso, viridi, saccharato, in ore liquefcente. *Sucré-vert.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, oblongo, partim intensè, partim dilutè ferrugineo, saccharato, odorato. *Martin-sec.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, oblongo, dilutiùs rufescente. *Chat brulé ou Pucelle.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, oblongo, è viridi flavescente, saccharato, saporis austeri. *Rouffelet d'hiver.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, oblongo, tuberoso, subacido, flavescente, punctato. *Saint Augustin.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, tuberoso, è viridi flavescente, punctato, saccharato. *Poire de Colmar. Poire manne. Bergamote tardive.*
- Pyrus sativa**, fructu brumali, longo, è viridi albicante, in ore liquefcente. *Loüise-bonne.*

- Pyrus sativa*, fructu brumali, longo, è viridi flavescente in ore liquefcente. *La saint Germain*, ou *l'inconnuè de la Fare*.
- Pyrus sativa*, fructu brumali, sessili, è viridi flavescente, maculato, utrinque umbilicato, in ore liquefcente. *Crasane*, ou *Bergamote Crasane*. *Beurré plat*.
- Pyrus sativa*, fructu brumali, globofo, dilurè virente, tuberoso, punctato, in ore liquefcente. *Petit-Oin*. *Bouvar*. *Rouffette d'Anjou*, *Amadonte*. *La Merveille d'hiver*.
- Pyrus sativa*, fructu brumali, magno, pyramidato, albido, in ore liquefcente, saccharato, odorato. *Epine d'hiver*.
- Pyrus sativa*, spinosa, fructu globofo, sessili, ferrugineo, in ore liquefcente, saccharato, odoratissimo. *Poire d'Ambrette*.
- Pyrus sativa*, fructu brumali globofo, Citriforimi, flavescente, punctato, in ore liquefcente, saccharato, odoratissimo. *L'Echasserie*. *Verte-longue d'hiver*. *Besideri-Landri*.
- Pyrus sativa*, fructu brumali, longo, è viridi flavescente, in ore liquefcente, saccharato. *La Virgoulé*, ou *la Virgouleuse*.
- Pyrus sativa*, fructu brumali, sessili partim flavescente, partim purpurascente. *La double fleur*.
- Pyrus sativa*, fructu brumali, magno, bicipiti. *Pyra bicipitia* *Lugd.* 307. *Poire à deux têtes*.
- Pyrus sativa*, fructu brumali, tuberoso & angulato. *Pyra regalia*, *serotina* *J.B.* 1. 52.
- Pyrus sativa*, fructu brumali, ovato, tuberculis obsito, è viridi pallefcente, longissimo pediculo. *Pira longo pediculo* *J. B.* 1. 51. *Poire à longue queue*.
- Pyrus sylvestris* *C. B. Pin.* 439. *Pyra sylvestria* *Tabern. Icon.* 1018.
- Pyrus sylvestris*, fructu majore. *Pyra sylvestria, majora* *Tabern. Icon.* 1018.
- Plures species *Pyri* recensentur à *J. Bauhino*, *Valerio Cordo* & præsertim à *Geoponicis*, quos inter *Quintinius noster* non inferiorem locum obtinet.

G E N U S II.

Cydonia.

CYDONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in fructum D turbatum, carnosum, in loculamenta divisum E seminibus fœta F oblongis, & callosis. His notis addenda est facies quædam propria.

Cydoniæ species sunt.

Cydonia fructu oblongo, læviori. *Malus Cydonia*, fructu oblongo & læviori *H. R. Par. Mala Cotonea*, majora *C. B. Pin.* 434. *Cydonia majora Raii Hist.* 1453. *Cotonea malus* *J. B.* 1. 27. *Coignier femelle*.

Cydonia fructu oblongo, lævi, dulci, edulique. *Malus Cydonia*, fructu oblongo, lævi, pulpâ tenerâ esui *H. Cathol.*

Cydonia fructu oblongo, minori, lanuginoso, non eduli. *Malus Cydonia*, fructu

fructu oblongo, minori, lanuginoso, insulso, adstringentioris saporis H. Cathol.

Cydonia fructu brevior & rotundior. *Malus Cydonia fructu brevior & rotundior H. R. Par. Mala Cotonea, minora C. B. Pin. 434. Cydonia minora Raii Hist. 1453. Coignier mâle.*

Cydonia angustifolia, vulgaris. *Malus angustifolia, vulgaris H. R. Par. Cotonea sylvestris C. B. Pin. 434. Coignassier.*

Cydonia latifolia, Lusitanica. *Malus Cotonea, latifolia, Olyssiponensis H. R. Par. Coignassier de Portugal.*

Cydonia, à Cydone Cretæ oppido: Nam, ut ait Plinius, Mala quæ vocamus Cotonea, Græci Cydonea, ex Creta Insula advecta. Lib. 15. cap. 11

GENUS III.

Cratægus. *Alifér.*

CRATÆGUS est plantæ genus, fructus formâ & magnitudine à Pyro diversum: bacca scilicet potius quam fructus dici meretur, seminibus foeta callosis in loculamentis medullis occupantibus, reconditis.

Cratægi species sunt.

Cratægus folio subrotundo, serrato, subtus incano. *Alni effigie lanato folio, major C. B. Pin. 452. Sorbus Alpina F. B. 1. 65. Aria Lugd. 202.*

Cratægus folio oblongo, serrato, utrinque virente. *Chamæmespilus F. B. 1. 72. Cotonastrer fortè Gesneri Clus. Hist. 63. Cotonastrer folio oblongo, serrato C. B. Pin. 472.*

Cratægus Virginiana, foliis Arbuti. *Sorbus Virginiana, foliis Arbuti Breyn. Prodr. 1 & H. L. Bat. App.*

Cratægus folio laciniato. *Mespilus Apii folio, sylvestris, non spinosa sive Sorbus torminalis C. B. Pin. 454. Sorbus torminalis & Cratægus Theophrasti F. B. 1. 63. Sorbus torminalis Dod. Pempt. 803. Alizier.*

GENUS IV.

Sorbus. *Sorbier.*

SORBUS est plantæ genus, à Pyro & Cratægo foliorum formâ diversum hæc enim veluti per conjugationes nascuntur Fraxini foliorum modo.

Sorbi species sunt.

Sorbus sativa C. B. Pin. 415. *Sorbus F. B. 1. 59. Dod. Pempt. 803.*

Sorbus sativa, magno fructu nonnihil turbinato, rubro. *Sorbus Acensis & Catanensis, fructu apprimè majori ac suaviori, nonnihil turbinato, maxima ex parte rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, magno fructu turbinato, pallidè rubente. *Sorbus sativa, fructu ad petiolum turbinato, majori, ex albo pallidulo, rubro Fl. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu Pyriformi, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus sativa, fructu ovato, medio, rubente H. Cathol.

- Sorbus sativa, fructu serotino, minori, turbinato, rubente. *Sorbus sativa*, *Novembrina*, fructu minori parumper turbinato, ac rubente, illepido sapore, sicciore medullâ H. Cathol.
- Sorbus sativa, fructu turbinato, omnium minimo. *Sorbus sativa*, *Octobrina*, fructu omnium minimo, multo minori, petiolum versus angustiato, viridi, altera parte rubente, aut pallente gustu dulciculo H. Cathol.
- Sorbus aucuparia J. B. 1. 62. *Sorbus sylvestris*, foliis domesticæ similis C. B. Pin. 415. *Sorbus sylvestris*, Alpina Lob. Icon. 107.

G E N U S V.

Malus. Pommier.

Tab. 406.

MALUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnosum, ferè globosum, plerumque utrinque umbilicatum E, in loculamenta divisum F G seminibusque fœtum callosis H & oblongis. His notis addenda est propria Mali facies.

Mali species sunt.

- Malus flore pleno C. B. Pin. 433. *Poma flore multiplici sive multiflora Eysl. Pommier à fleur double.*
- Malus pumila, quæ potiùs frutex, quàm arbor, fructu candido C. B. Pin. 433. *Poma Paradisiaca Ruell. de Nat. Stirp. 251. Poma seu Mala præcocia Tabern. Icon. 998. Pommier de Paradis.*
- Malus pumila, quæ potiùs frutex quàm arbor, fructu rubente C. B. Pin. 433. *Mala præcocia, rubra Tabern. Icon. 998.*
- Malus sylvestris, fructu valde acerbo. *Poma austera Car. Steph. Præd. rust. 146. Pommes d'Etranguillon. Pommes de bois.*
- Malus acido fructu, sylvestris H. R. Par. *Mala sylvestria, rubra C. B. Pin. 433. Mala sylvestria, rubentia Tabern. Icon. 1008. Poma Malacria Ruell. de Nat. Stirp. 252. Pommes de Malingre.*
- Malus sylvestris, acido fructu albo. *Mala sylvestria, minora, alba C. B. Pin. 433. Malus sylvestris, minor Tabern. Icon. 1009.*
- Malus prægrandis, præcox, tenerrima H. R. Par. *Poma Rambura Ruell. de Nat. Stirp. 251. Pomme de Rambour.*
- Malus sativa, fructu maculis vitreis foris & intus notato. *Mala vitrea Cord. Hist. 181. Pomme de glace.*
- Malus sativa, fructu pediculo ferme carente. *Poma Capendua Ruell. de Nat. Stirp. 251. Poma Capenduta, Curtipendia sive Curtipanda Car. Steph. Præd. rust. 147. Mala Cestiana quibusdam Lugd. 286. Mala Curtipendula dicta J. B. 1. 21. Pomme de Courpendu, ou Capendu ou Pomme de Bardin.*
- Malus sativa, fructu subrotundo, è viridi pallescente, acido-dulci. *Mala Prasomila C. B. Pin. 433. Descript. Poma Renetia Car. Steph. Præd. rust. 147. Renette blanche, ou franche.*

- Malus sativa, fructu subrotundo, è viridi ferrugineo. *Renette grise.*
 Malus sativa, fructu mammoso. *Poma orthomastica Ruell. de Nat. Stirp. 250.*
Pomme tapone.
 Malus sativa, fructu orbiculato, odorato. *Poma orbiculata Ruell. de Nat. Stirp. 250. Mala orbiculata seu Epirotica Lugd. 186. Pomme Rose.*
 Malus sativa, fructu splendide purpureo. *Malus sapido fructu, striis rubris picto H. R. Par. Mala Apiola & Milerosa Math. Pomme d'Api.*
 Malus sativa, fructu sanguinei coloris ex austero subdulci. *Poma Rubelliana Ruell. de Nat. Stirp. 252. Pommes de Rouveau.*
 Malus sativa, fructu magno, rubente, acidissimo, pediculo longo. *Pommes Cousinotes.*
 Malus sativa, fructu magno, intensè rubente, Viola odore. *Erythromelon magnum, Parisiacum J. B. 1. 14. Calville d'Autonne.*
 Malus sativa, fructu magno, dilute rubente & inodoro. *Calville blanche, ou Calville d'Été.*
 Malus sativa, fructu rubicundiore, maculis rubiginosis consperso. *Poma Rattelliana Car. Steph. Prod. rust. 147. Pommes de Rateau.*
 Malus sativa, fructu turbinato, tenero, fugaci. *Poma Passipoma Ruell. de Nat. stirp. 251. Passepommes.*
 Malus sativa, fructu oblongo, duro, Castaneæ sapore. *Poma Castinia Ruell. de Nat. stirp. 252. Pommes de Chastaigner ou de Martrange.*
 Malus sativa, fructu globofo, partim rubro, partim luteo, ex acerbo subdulci. *Poma Francatura Ruell. de Nat. stirp. 252. Pommes de Francatu.*
 Malus sativa, fructu orbiculato, sessili, saporis vinosi. *Oenomelum Vvirtembergicum J. B. 1. 9.*
 Malus sativa, fructu pentagono, subacido, stelliformi. *Pomum pentagonum, perelegans, acido-dulce, urrinque sessile J. B. 1. 10. Pomme d'étoile.*
 Malus sativa, fructu polygono, saporis vinosi, acidiusculi. *Pomum quadratum Mont-Belgardensibus, acidum, flavum J. B. 1. 10. Pommes quarrées.*
 Malus sativa, fructu magno, angulato, saporis vinosi, subacidi. *Oenomelum magnum, Blienspachianum J. B. 1. 11.*
 Malus sativa, fructu magno, pileiformi, è luteo virescente. *Malum turbina-tum, majus, virescens J. B. 1. 12.*
 Malus sativa, fructu striato, punctis rubentibus consperso. *Malum striatum Balnei admirabilis, elegans J. B. 1. 15.*
 Malus sativa, fructu partim albo, partim rubello, cum maculis rubentibus. *Malum concharum venerearum modo maculatum, dulcacidum J. B. 1. 18.*
 Malus sativa, fructu angulato, dulci, in ore liquefcente. *Mala liquefcentia & sonora dicta, dulcia J. B. 1. 20.*
 Malus sativa, fructu angulato, albo-citrino, fugaci. *Pomum angulosum, albo-citrinum, fugax J. B. 1. 21.*
 Malus fructifera, flore fugaci H. R. Par. *Malus non florid dicta J. B. 1. 21.*
Pomme-figue.
 Malus sativa, fructu oblongo, è cinereo ferrugineo, saccharato, Anisi

odore. *Fenoiiillet, ou Pomme d'Anis.*

Malus sativa, fructu partim albido, punctato, partim striis intense rubris distincto. *Pomme violette.*

Malus sativa, fructu purpureo, duro, saccharato. *Pomme de Jerusalem.*

Malus sativa, fructu sessili, rubro saccharato, suavissimo. *Pomme Druë permein d'Angleterre.*

Malus sativa, fructu oblongo, nonnihil arcuato, candicante, acido-dulci. *Haute-bonté ou Blandilalie.*

G E N U S V I.

Punica. *Grenadier.*

PUNICA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: cujus calyx C, D campaniformis, multifidus, abit deinde in fructum G ferè globosum, coronatum H, in plura loculamenta divisum I acinis K succi plenis fœta, placentæ M affixis, membranis tenuissimis distinctis, & semine turgentibus ut plurimum oblongo L.

Punicæ species sunt.

Punica quæ Malum Granatum fert Cæsalp. 141. *Malus punica, sativa C. B. Pin. 438. Malus punica J. B. 1. 76. Malus Granata sive Punica Tabern. Icon. 1033.*

Punica sylvestris Cord. Hist. 184. *Malus punica sylvestris C. B. Pin. 438.*

Punica fructu dulci. *Malus punica sativa, fructu dulci C. B. Pin. 438.*

Punica fructu medii quasi saporis. *Malus Punica, sativa, fructu medii quasi saporis C. B. Pin. 438.*

Punica sativa, fructu majori, granis majoribus Amethystinis, crispis, *Malus punica, fructu pulposo & granis majoribus Amethystinis, crispis, jucundioris saporis H. Cathol.*

Punica sativa, fructu minori, granis minoribus, Amethystinis, crispis. *Malus Punica fructu pulposo, minori, granis minoribus, Amethystinis crispis H. Cathol.*

Punica flore pleno, majore. *Malus Punica, flore pleno H. R. Par. Balauſtia Hispanica J. B. 1. 82. Balauſtium Tabern. Icon. 1033. Balauſtia flore pleno, majore C. B. Pin. 438.*

Punica flore pleno, majore, variegato. *Malus Punica, flore pleno, majore, variegato H. R. Par.*

Punica flore pleno, minore. *Balauſtia flore pleno, minore C. B. Pin. 438. Balauſtium flore minore, Romanum Eyst.*

Punica Americana, nana seu humillima Lign.

G E N U S V I I.

Rosa. *Rosier.*

ROSA est plantæ genus, flore A ex plurimis petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C foliatus abit deinde in fructum D subrotundum,

vel oblongum E carnosum, unicapfularem F G, seminibusque foetum HI ut plurimum angulatis & villosis.

Rosæ species sunt.

Rosa rubra, simplex C. B. Pin. 481. *Rosa rubra, flore simplici ferè J. B. 2. 34.*

Rosa Damascena Lob. Icon. 206.

Rosa rubra, multiplex C. B. Pin. 481. *Rosa rubra, flore valde pleno & semipleno J. B. 2. 34. Rosa Milefia, flore rubro, pleno Eyst.*

Rosa ex rubro nigricante flore pleno Eyst.

Rosa rubicunda, quæ non omnino dehiscit ut Plinii Græcula Cam. Hort.

Rosa rubra, pallidior C. B. Pin. 481. *Rosa holosericea Lob. Icon. 207.*

Rosa rubra, pallidior, flore pleno H. R. Mousp.

Rosa saturatius rubens C. B. Pin. 481. *Rosa purpurea sive in rubro nigricans Cam. Hort.*

Rosa purpurea C. B. Pin. 481. *Rosa Provincialis, major Tabern. Icon. 1084.*

Rosa rubello flore majore, multiplicato, sive pleno, incarnata vulgò J. B. 2. 36.

Rosa purpurea, flore simplici H. R. Par.

Rosa verticolar C. B. Pin. 481. *Rosa Prænestina, alba & versicolor J. B. 2. 37. Rosa versicolor Clus. Hist. 114.*

Rosa Anglica, versicolor Passl.

Rosa Basilica ex albido colore & rubello varia D de Bertinieres Joncq. Hort. *La Mipartie.*

Rosa Ciphiana seu Rosa Pimpinellæ foliis, minor, nostras, flore eleganter variegato Scot Illustr. Part. 2. 46.

Rosa maxima, multiplex C. B. Pin. 481. *Rosa Hollandica, rubella, plena, quibusdam Centifolia, spinoso frutice J. B. 2. 37. Rosa Centifolia, Batavica Clus. Hist. 113.*

Rosa multiplex, media C. B. Pin. 482. *Rosa Centifolia, Batavica, altera J. B. 2. 38. Rosa Centifolia, Batavica, ij Clus. Hist. 114.*

Rosa alba, vulgaris, major C. B. Pin. 482. *Rosa candida, plena & semiplena J. B. 2. 44. Rosa alba Tabern. Icon. 1083.*

Rosa flore albo, pleno Eyst.

Rosa alba, minor C. B. Pin. 482. *Rosa lacteola J. B. 2. 45. Rosa lacteola, quæ Centifolia Plinii videtur Eyst.*

Rosa moschata, major J. B. 2 45. *Rosa moschata major species Lob. Icon. 208.*

Rosa moschata, simplici flore C. B. Pin. 482. *Rosa moschata, minor, jore simplici J. B. 2. 45. Rosa muscata, alba Tabern. Icon. 1086.*

Rosa moschata, flore pleno C. B. Pin. 482. *Rosa moschata, minor, flore pleno J. B. 2. 47. Rosa muscata, alba, multiplex Tabern. Icon. 1086.*

Rosa moschata, sempervirens C. B. Pin. 482. *Rosa sempervirens Clusio J. B. 2. 48. Rosa sempervirens, flore prorsus nivei candoris Clus. Hist. App. Alt.*

Rosa spinis carens, flore majore C. B. Pin. 482. *Rosa Acanthos, flore pleno, coloris rubelli J. B. 2. 35. Rosa sine spinis Tabern. Icon. 1085.*

- Rosa sine spinis, flore minore C. B. Pin. 482. *Rosa sine spinis, colore penè fuscum vini rubri* J. B. 2. 35. *Rosa sine spinis altera* Clus. Hist. 115.
- Rosa folio crispo, flore rubello, sive incarnato J. B. 1. 37. *Rosa folio subrotundo & crispo* C. B. Pin. 482.
- Rosa sylvestris, vulgaris, flore odorato, incarnato C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, alba, cum rubore, folio glabro* J. B. 2. 43. *Rosa sylvestris* Tabern. Icon. 1088.
- Rosa sylvestris, flore majore & rubente C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, flore rubro* Eyst.
- Rosa canina, duplicato flore, Burdigalensis quorundam H. R. Par.
- Rosa sylvestris, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa Eglantina, flore pleno* J. B. 2. 43. *Rosa sylvestris, odorata, flore multiplici* Lob. Icon. 210.
- Rosa sylvestris, foliis odoratis C. B. Pin. 483. *Rosa foliis odoratis, Eglantina dicta* J. B. 2. 41. *Rosa Eglanteria* Tabern. Icon. 1087.
- Rosa sylvestris, odoratissimo, rubro flore C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, rubella, parvo frutice* J. B. 2. 35. *Rosa sylvestris genus tertium* Trag. 988.
- Rosa sylvestris, odorata, albo flore C. B. Pin. 483. *Rosa humilis, flore alba* Clusi J. B. 2. 45. *Rosa quarta an Græcula Plinii & Clus. Hist.* 116.
- Rosa odore Cinnamomi, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa Cinnamomea, floribus subrubentibus, spinosa* J. B. 2. 39. *Rose de Canelle* Lob. Icon. 209.
- Rosa odore Cinnamomi, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa minor, rubello multiplicato flore, asperis spinis armata* J. B. 2. 38. *Rosa Cinnamomea, pleno flore* Clus. Hist. 115.
- Rosa minor, rubello flore, quæ vulgò à mense Maio Maialis dicitur C. B. Pin. 483. *Rosa rubello flore parvo, simplici, non spinosa* J. B. 2. 39. *Rosa Provincialis, minor* Tabern. Icon. 1085.
- Rosa lutea, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea* J. B. 2. 47. Tabern. Icon. 1087.
- Rosa lutea, multiplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea, flore pleno* J. B. 2. 48. *Rosa flava, plena* Clus. Hist. 114.
- Rosa campestris, spinosissima, flore albo, odoro C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, spinosissima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo* J. B. 2. 40. *Rosa Dunensis, species nona* Dod Pempt. 187.
- Rosa pumila, spinosissima, flore rubro J. B. 2. 41. *Cynorrhodon polyacanthon* Lugd. 127.
- Rosa Alpina, pumila, Montis Rosarum, Pimpinellæ foliis minoribus ac rotundioribus flore minimo, lividè rubente H. Cathol.
- Rosa sylvestris, pumila, rubens C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, Pannonica, flore rubello* J. B. 2. 35. *Rosa sexta sive pumila* Clus. Hist. 117.
- Rosa sylvestris, Pomifera, major C. B. Pin. 484. *Rosa pomo spinoso, folio hirsuto* J. B. 2. 38.
- Rosa arvensis, candida C. B. Pin. 484. *Rosa sylvestris, folio glabro, flore pla-*

ne albo J. B. 2. 44. *Rosa sylvestris quarta species* Trag. 988.

Rosa campestris, repens, alba C. B. Pin. 484. *Cynobatos sive Cynorrhodos* ;
3 *Cord. in Diosc.* 19.

Rosa minima J. B. 2. 41.

Rosa campestris, spinis carens, biflora C. B. Pin. 484. *Rosa Græca & Cynor-*
rhodon læve Lugd. 126.

Rosa omnium Calendarum H. R. Par. *Roses de tous les mois.*

Rosa omnium Calendarum, flore albo H. R. Monsp.

Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo D. Boutin Joneq. Hort.

Rosa omnium Calendarum, flore simplici, purpureo D. Boutin Joneq. Hort.

Rosa punicea Corn. 11. *Rosa sylvestris, Austriaca, flore phœniceo* Park, Theat.
1019.

Rosa inapertis floribus, alabastro crassiore, Francofurtensis quibusdam H. R.
Par. *Rose à gros cul.*

Rosa sylvestris, fructu majore, hispido Raii Synops. 296.

GENUS VIII.

Grossularia. Groselier.

GROSSULARIA est plantæ genus, flore A, B rosaceo, plurimis scilicet Tab. 409.
petalis C 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante, in incisuris calycis D mono-
phylli & pelviformis nascentibus. Hujus autem posterior pars E abit deinde
in baccam F globosam vel ovatam, mollem, seminibus foetam G exiguis H.

Grossulariæ species sunt.

Grossularia simplici acino vel spinosa, sylvestris C. B. Pin. 455. *Uva crispa*
sive Grossularia J. B. 1. 47. *Uva crispa* Dod. Pempt. 748.

Grossularia spinosa, sativa C. B. Pin. 445. *Grossularia majore fructu* Clus.
Hist. 120.

Grossularia spinosa sativa, altera, foliis latioribus C. B. Pin. 445. *Grossularia*
spinosa, fructu obscure purpurascente J. B. 1. 48. *Grossularia fructu obscure*
purpurascente Clus. *Hist.* 120.

Grossularia simplici acino, cæruleo, non spinosa C. B. Pin. 455.

Grossularia sive Uva crispa alba, maxima, rotunda H. Edinb.

Grossularia maxima, subflava, oblonga H. Edinb.

Grossularia fructu quasi gemino, sine acino H. Edinb.

Grossularia multiplici acino, sive non spinosa, hortensis rubra sive Ribes obi-
cinarum C. B. Pin. 455. *Ribes vulgare, acidus, ruber* J. B. 2. 97. *Ribesum*
fructu rubro Dod. Pempt. 749.

Grossularia hortensis, majore fructu rubro C. B. Pin. 455. *Ribes flore rubente*
J. B. 2. 98. *Ribes ij genus amplioribus foliis & majore fructu* Clus. *Hist.*
119.

Grossularia hortensis, majore fructu albo H. R. Par.

Grossularia distinctis baccis C. B. Pin. 455. *Ribes μονόκαρπος* Clus. *Hist.* 120.
Ribes monocarpus J. B. 2. 98.

Grossularia hortensis, fructu margaritis simili C. B. Pin. 455. *Ribes vulgare*, acidus, albas baccas ferens J. B. 2. 98. *Ribes vulgare albo fructu* Clus. Hist. 120.

Grossularia vulgaris, fructu dulci C. B. Pin. 455. Clus. Hist. 120. *Ribes Alpinus*, dulcis J. B. 2. 98.

Grossularia non spinosa, fructu nigro, majore C. B. Pin. 455. *Ribes nigrum vulgò dictum*, folio olente J. B. 2. 98. *Ribesum fructu nigro* Dod. Pempt. 749.

Grossularia non spinosa, fructu nigro, minore C. B. Pin. 455.

Grossularia Americana, Plantaginis folio amplissimo Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio lato, fructu minimo, caruleo Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio angustiore, hirsuto Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio glabro, flore roseo Plum.

GENUS IX.

Myrtus. *Mirte*.

Tab. 409.

MYRTUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in baccam D Olivæformem, coronatam E, in tria loculamenta divisam F, seminibusque fœtam G ut plurimum reniformibus.

Myrti species sunt,

Myrtus latifolia, Romana C. B. Pin. 468. *Myrtus altera* Dod. Pempt. 772.

Myrtus latifolia, Bætica, 1. vel foliis Laurinis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, domestica* J. B. 1. 511. Clus. Hist. 65.

Myrtus latifolia, Bætica 2. vel foliis Laurinis, confertim nascentibus C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, exotica* Clus. Hist. 65.

Myrtus latifolia, Belgica C. B. Pin. 469. *Myrtus latifolia, Belgica, fortè Romana* J. B. 1. 512. *Myrtus media* Clus. Hist. 67.

Myrtus communis, Italica C. B. Pin. 468. *Myrtus vulgare, sylvestris* J. B. 1. 510. Cam. Hort.

Myrtus communis, Italica, baccis albis H. R. Monsp.

Myrtus angustifolia, Bætica C. B. Pin. 469. *Myrtus exotica angustifolia* J. B. 1. 511. *Myrtus Bætica, angustifolia* Clus. Hist. 66.

Myrtus sylvestris, foliis acutissimis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, sylvestris* Clus. Hist. 66.

Myrtus foliis minimis & mucronatis C. B. Pin. 469. *Myrtus angustifolia, minor* J. B. 1. 513. *Myrtus domestica, fructu albo* Clus. Hist. 67.

Myrtus minor, vulgare C. B. Pin. 469. Lob. Icon. 127. *Myrtus Tarentina* Clus. Hist. 67. J. B. 1. 512.

Myrtus minor, vulgare, foliis ex luteo variegatis H. L. Bat.

Myrtus Hispanica, latifolia, fructu albo.

SECTIO IX.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum officulis foetum.

GENUS I.

Cornus, *Cornouïller*.

CORNUS est plantæ genus, flore A, B, C rosaceo, plurimis scilicet petalis D in orbem positis constante, cujus calyx E deinde abit in fructum F Olivæformem, vel globosum, mollem, carnosum, officulum condentem G in duo loculamenta divisum H nucleis foeta I. Tab. 418b

Corni species sunt.

Cornus hortensis, mas C. B. Pin. 447. *Cornus sativa seu domestica* J. B. 1. 210. *Cornus Clus. Hist. 12.*

Cornus hortensis, mas, fructu ceræ colore C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu albo C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu saturatius rubente, cum officulo crassiore & breviori C. B. Pin. 447.

Cornus sylvestris, mas C. B. Pin. 447. *Cornus mas, pumilio Clus. Hist. 13.*

Cornus fœmina C. B. Pin. 447. *Lob. Icon. 169. Cornus fœmina, putata Virga sanguinea* J. B. 1. 214. *Sanguin.*

Cornus fœmina, foliis variegatis H. L. Bat.

GENUS II.

Mespilus. *Nestier*.

MESPILUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C foliatus D abit deinde in fructum E ferè globosum, coronatum F, carnosum, mollem, unicapularem G officula condentem H nucleo foeta I oblongo K. Tab. 418c

Mespili species sunt.

Mespilus Germanica, folio Laurino, non serrato sive Mespilus sylvestris C. B. Pin. 453. *Mespilus vulgaris* J. B. 1. 69. *Mespilus Dod. Pempt. 801.*

Mespilus folio Laurino, major C. B. Pin. 453. *Mespilus domestica* Lob. *Icon. 166.*

Mespilus folio Laurino, major, fructu præcoci, sapidiori, oblongo, leviori seu rariori substantiâ H. Cathol.

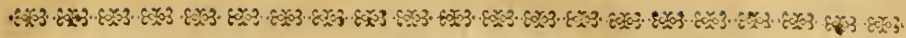
Mespilus folio Laurino, major, fructu minori, rariori substantiâ H. Cathol.

Mespilus fructu medio, è rotundo oblongo, austeriori insulso, coronâ clausâ H. Cathol.

Mespilus Apii folio laciniato C. B. Pin. 453. *Mespilus Aronia veterum* J. B.

1. 67. *Mespilus Aronia* Dod. *Pempt.* 801. *Azarolier* ou *Azerolier*.
Mespilus Apii folio laciniato, flore pleno H. L. Bat.
Mespilus Apii folio laciniato, fructu majore, intensius rubro, gravioris saporis H. Cathol.
Mespilus Apii folio laciniato, fructu ex albo lutescente, minori H. Cathol.
Mespilus Apii folio laciniato, agrios, fructu minori, ex albo lutescente, umbilicum versus turbinato H. Cathol.
Mespilus Canadensis, Sorbi torminalis facie. *Mespilus Apii* folio, *Virginiana*, *horrida*, fructu amplo, coccineo *Pluk. Tab.* 46. fig. 4.
Mespilus aculeata, *Pyrifolia*, denticulata, splendens, fructu insigni, rutilo, *Virginensis* *Pluk. Tab.* 46. fig. 1.
Mespilus Apii folio, sylvestris, spinosa sive *Oxyacantha* C. B. *Pin.* 454. *Oxyacantha vulgaris* sive *Spinus albus* *J. B.* 1. 49. *Oxyacanthus* sive *spina acuta* *Dod. Pempt.* 751. *Epine blanche*. *Aubepin*.
Mespilus spinosa sive *Oxyacantha* flore pleno. *Oxyacantha* sive *spina alba*, flore pleno *Munt. Hist.* 186. *Epine blanche à fleur double*.
Mespilus aculeata, *Amygdali* folio. *Oxyacantha Dioscoridis* sive *spina acuta*, *Pyri* folio C. B. *Pin.* 454. *Pyracantha quibusdam* *J. B.* 1. 51. *Rhamnus tertius Dioscoridis* *Lob. Icon.* 182.
Mespilus Apii folio, sylvestris, triphylla, sterilis, robustioribus spinis H. Cathol.
Mespilus sylvestris, spinosa, hirsuta, *Apri* folio palmato, fructu majori H. Cathol.
Mespilus folio rotundiori, fructu nigro, subduci. *Alni* effigie, lanato folio, minor C. B. *Pin.* 452. *Vitis Idea* iij *Clus. Hist.* 62. *Amelanchier*.
Mespilus folio subrotundo, fructu rubro. *Cotonaster* folio rotundo, non serrato C. B. *Pin.* 452. *Cotonaster* *J. B.* 1. 73.
Mespilus Americana, folio lato, subtus spinoso, fructu rubro *Plum.*

CLASSIS XXII.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS.

Flore papilionaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus flore papilionaceo, foliis singularibus, alterno aut verticillato ordine dispositis.

GENUS I.

Genista. *Genêt.*

GENISTA est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum B Tab. 414 quod surgit è calyce C abit deinde in siliquam D planam, in duas partes dehiscentem E, F seminibusque foetam G quasi reniformibus. His notis addenda sunt folia H, I alterno aut verticillato ordine nascentia.

Genistæ species sunt.

Genista Juncea J. B. 1. 395. *Spartium arborescens, seminibus Lenti similibus C. B. Pin. 396. Spartium Dioscorideum, Narbonense & Hispanicum Lob. Icon. 91. Genêt d'Espagne.*

Genista Hispanica, pumila, odoratissima.

Genista tinctoria, Germanica C. B. Pin. 395. *Tinctorius flos J. B. 1. 391. Genista tinctoria Dod. Pempt. 763.*

Genista tinctoria, Germanica, foliis angustioribus C. B. Pin. 395.

Genista tinctoria, frutescens, foliis incanis C. B. Pin. 395. *Genistella tinctoria, Hispanica J. B. 1. 392. Genista tinctoria, Hispanica Clus. Hist. 101.*

Genista tinctoria, latifolia, Lucensis J. B. 1. 392.

Genista tinctoria, Lusitanica, maxima. *Piurna Lusitanorum.*

Genista Lusitanica, parvo flore luteo.

Genista humilior, Pannonica. *Chamagenista foliis Genista vulgaris C. B. Pin. 395. Chamagenista 1. Clus. Hist. 103.*

Genista ramosa, foliis Hyperici C. B. Pin. 395. *Genistella pilosa J. B. 1. 393. Genista minima Lugd. 173.*

Genista radiata sive stellaris J. B. 1. 399.

Genista sive Spartum purgans J. B. 1. 404.

Genista Africana, frutescens, Rusci nervosis foliis Oldenl. *Planta leguminosa Æthiopica, foliis Rusci Breyn. Cent. 1. 69.*

Genista Africana, frutescens, Rusci angustis foliis Oldenl.

Genista Africana, Lavandulæ folio Oldenl.

Genista Africana, Juncea, floribus cæruleis, foliis minimis Oldenl.

Genista Africana, minima, foliis Myrti in exquisitum mucronem desinentibus Oldenl.

Genista Africana, Rorismarini foliis, flore aureo Oldenl.

Genista Africana, arborecens, argenteâ lanugine pubescens Oldenl.

Genista Africana, frutescens, spicata, purpurea, foliis angustissimis Oldenl.

Genista Africana, frutescens, foliis Tarton-raire, flore purpureo Oldenl.

Genista Africana, Laricis foliis longioribus & lanuginosis Oldenl.

Genista Africana, Laricis foliis crassioribus & hirsutis Oldenl.

Genista Africana, frutescens, spicata, Laricis foliis Oldenl.

Genista Africana, frutescens, capitata, Laricis foliis Oldenl.

Genista Africana, spicata, lutea, foliis Laricis Oldenl.

Genista Africana, frutescens, capitulis lanuginosis, Laricis brevissimo folio Oldenl.

Genista Africana, frutescens, Laricis incanis foliis Oldenl.

Genista Africana, Camphoratae folio, floribus luteis, minimis Oldenl.

Genista Africana, foliis Gallii Oldenl.

Genista Africana, Dorycnii facie Oldenl.

GENUS II.

Crotalaria. Crotalaire.

CROTALARIA est plantæ genus, à Genista diversum siliquarum formâ, quæ turgent Anonidis more: ab Anonide verò differt foliis singularibus.

Crotalariæ species sunt.

Crotalaria Asiatica, folio singulari, verrucoso, floribus cæruleis H. L. Bat.

Crotalaria Asiatica, folio singulari, cordiformi, floribus luteis H. L. Bat.

Crotalaria hirsuta, minor, Americana, sagittata H. L. Bat.

Crotalaria Africana, Styracis folio, flore cæruleo. *Genista arborecens; Africana, Styracis folio, flore cæruleo H. L. Bat.*

Crotalaria Americana, Ari folio sagittato, flore purpurascente Plum.

Crotalaria Indiæ Orientalis, Nummulariæ folio, floribus & siliquis minimis.

Crotalaria Americana, Afari folio. *Phaseolus minimus, perennis, Americanus, flore luteo, foliis Afari lanuginosis, solitariis Breyn. Prodr. 2.*

GENUS III.

Spartium.

SPARTIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum C quod surgit è calyce B abit deinde in siliquam D, G brevem, subrotundam, turgi-

dulam, semine foetam E, H ut plurimum reniformi F.

Spartii species sunt.

Spartium alterum, monospermon, semine reni simili C. B. Pin. 396. *Spartium Hispanicum*, lobis rotundiusculis, flore luteo J. B. 1. 397. *Spartium ij*, *Hispanicum Clus. Hist. 102*.

Spartium 3, flore albo C. B. Pin. 396. *Spartium Hispanicum*, flore candido J. B. 1. 398. *Spartium 3, Hispanicum Clus. Hist. 103*.

Spartium Americanum, Portulacæ foliis, aculeatum, Ebeni materie Plum.

Spartium Americanum, scandens, Citri foliis, floribus albis, ad nodos confertim nascentibus Plum.

GENUS IV.

Genista-Spartium.

GENISTA-SPARTIUM est plantæ genus, à Genista & Spartio aculeis distinctum. Tab. 422.

Genistæ Spartii species sunt:

Genista-Spartium spinosum, majus, primum, flore luteo C. B. Pin. 394. *Aspalathus secunda*, *Monspeliensis J. B. 1. 402*. *Genista-Spartium spinosum, majus, Lob. Icon. 82*.

Genista-Spartium spinosum, majus, secundum, flore pallido C. B. Pin. 394. *Aspalathus alter, ij Clus. Hist. 106*.

Genista-Spartium spinosum, majus, tertium, hirsutum C. B. Pin. 394. *Aspalathus alter, ij Clus. Hist. 106*. *Aspalathus Abrotani facie, incana J. B. 1. 403*.

Genista-Spartium spinosum, majus, tenuius & glabrum H. R. Par.

Genista-Spartium spinosum, minus C. B. Pin. 394: *Aspalatho Monspelianno affinis*, *Scorpius ij Clusio J. B. 1. 403*. *Scorpius ij Clus. Hist. 107*.

Genista-Spartium minus, saxatile, aculeis horridum. *Spartium aphyllon*, *fruticosum*, *Junceis aculeis*, *lanatis capitulis Adv. 409*.

Genista-Spartium majus, brevioribus & longioribus aculeis. *Genista spinosa, major, brevibus aculeis C. B. Pin. 394*. *Genistellæ spinosæ affinis*, *Nepa quibusdam J. B. 1. 400*. *Scorpius 1. Clus. Hist. 106*.

Genista-Spartium minus, Germanicum. *Genista spinosa, minor, Germanica C. B. Pin. 395*. *Genista aculeata, foliosa J. B. 1. 399*. *Genistella Dod: Pempt. 760*.

Genista-Spartium minus, Anglicum. *Genistella minor, Aspalathoides, vel Genista spinosa, Anglica C. B. Pin. 395*. *Genistella minor, Aspalathoides J. B. 1. 401*.

Genista-Spartium, Montis ventosi. *Genistella Montis ventosi, spinosa J. B. 1. 400*. *Genista spinosa, minor, Hispanica, villosissima C. B. Pin. 395*.

Genista-Spartium Hispanicum, lanuginosum, longissimis & tenuissimis aculeis tridentatis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, lanuginosum, aculeis tridentatis, longioribus munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis tridentatis brevioribus munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, brevissimis, crassioribus, tridentatis, incurvis aculeis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis brevissimis cæsiis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, densissimis aculeis horridum, glomerato flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, argenteum, validissimis aculeis munitum, copioso flore. *Erinacea altera, Lusitanica V. Lustr.*

Genista-Spartium Lusitanicum, majus & spinosius, spicato flore.

Genista-Spartium Algarviense, humilius, parvo flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, minus, spicato flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, siliquâ falcatâ.

GENUS V.

Erinacea.

ERINACEA est plantæ genus, à Genista-Spartio diversum, quod aculeis densis Erinaceum seu Hystricem referat.

Erinacæ species sunt.

Erinacea Hispanica. *Erinacea Clus. Hist. 107. Genista Erinacea J. B. 1. 403. Genista-Spartium spinosum, foliis Lenticulæ, floribus ex ceruleo purpurascens C. B. Pin. 394.*

Erinacea Cretica. *Echinus id est Tragacantha altera P. Alp. Exot. 56.*

GENUS VI.

Genistella.

GENISTELLA est plantæ genus, à Genista diversum foliis quadam veluti articulatione sibi invicem innascentibus.

Genistellæ species sunt.

Genistella herbacea sive Chamæspartium J. B. 1. 393. *Chamagenista sagittalis C. B. Pin. 395. Chamagenista ij Clus. Hist. 104.*

Genistella herbacea, platyphyllos J. B. 1. 394. *Chamagenista caule foliato C. B. Pin. 396. Chamagenista peregrina Clus. Hist. 104.*

Genistella fruticosa, Lusitanica, latifolia.

Genistella fruticosa, Lusitanica, angustifolia.

GENUS VII.

Siliquastrum. Guainier.

SILICUASTRUM est plantæ genus, flore papilionaceo A, alis tamen B C, vexillo D supereminentibus, carinâque E ex duobus petalis F compositâ: pistillum autem H itaminibus I obvolutum, ex calyce G emergens abit deinde in siliquam K planam, membranaceam, seminibus fœtam L, M quasi reniformibus N. His notis addenda sunt folia alterno ordine disposita.

Siliquaſtri ſpecies ſunt.

Siliquaſtrum Caſt. Dur. 415. *Judaica arbor* J. B. 1. 433. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia* C. B. Pin. 402. *Arbor Judæ* Dod. Pempt. 786. *Arbre de Judas.*

Siliquaſtrum flore albo. *Arbre de Judas à fleur blanche.*

Siliquaſtrum amplioribus ſiliquis & foliis acuminatis.

Siliquaſtrum Canadenſe. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia, Canadenſis* H. R. Par.

S E C T I O II.

De Arboribus & Fruticibus flore leguminoſo, folio terno ſingulis pediculis innascente.

G E N U S I.

Anagyris. Bois puant.

A N A G Y R I S eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus vexillum Tab. 415. cæteris petalis longe brevis eſt: piſtillum autem B quod ſurgit è calyce C abit deinde in ſiliquam D Phaſeoli ſiliquæ æmulam, ſeminibus fœctam E F ut plurimum reniformibus G H. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis innascentia.

Anagyridis ſpecies ſunt.

Anagyridis fœctida C. B. Pin. 391. *Anagyris vera, fœctida* J. B. 1. 364. *Anagyris* Dod. Pempt. 785.

Anagyris fœctida, Cretica, oblongis foliis, luteis floribus Barr. Icon.

G E N U S II.

Cytisus. Citife.

C Y R I S U S eſt plantæ genus, flore A, B papilionaceo, è cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in ſiliquam E, I planam, in duas partes dehiſcentem F G, K L ſeminibusque fœctam H M planis & oblongis. His notis addenda ſunt folia terna N ſingulis pediculis innascentia, Fœni-Græci Lib. 3. cap. 113. aut Loti trifoliæ æmula ut ait Dioſcorides.

Cyriſi ſpecies ſunt.

Cytisus hirsutus J. B. 1. 372. *Cytisus foliis ſubrufa lanugine hirsutis* C. B. Pin. 390. *Cytisus* iij Cluſ. Hiſt. 94.

Cytisus incanus, ſiliquâ longiore C. B. Pin. 390. *Cytisus* Lob. Icon. 45.

Cytisus hirsutus, flore luteo purpuraſcente C. B. Pin. 390. *Cytisus magnus, flore luteo, purpuraſcente* Pon. Bald. Ital. 148.

Cytisus minoribus foliis, ramulis tenellis, villoſis C. B. Pin. 390. *Cytisus Hiſpanicus primus* Cluſii, folio viſceſcente J. B. 1. 369. *Cytisus* 1 Cluſ. Hiſt. 94.

- Cytisus glaber*, foliis subrotundis, pediculis brevissimis C. B. Pin. 390. *Cytisus glaber*, siliquâ lata J. B. 1. 373. *Cytisus* v, rotundifolius Tabern. Icon. 1095.
- Cytisus glaber*, viridis C. B. Pin. 390. *Cytisus* ij Tabern. Icon. 1094.
- Cytisus glaber*, nigricans C. B. Pin. 390. *Cytisus Gesneri*, cui flores ferè spicati J. B. 1. 370. *Cytisus* iiij Clus. Hist. 95.
- Cytisus* foliis incanis, angustis, quasi complicatis C. B. Pin. 390. *Cytisus montis Calcaris* J. B. 1. 370. & *Cytisus Hispanicus Clusii secundus* Ejusd. *Cytisus* ij. Clus. Hist. 94.
- Cytisus Alpinus*, latifolius, flore racemoso, pendulo. *Anagyris non fœtida*, major vel *Alpina* C. B. Pin. 391. *Laburnum arbor trifolia*, *Anagyridi similis* J. B. 1. 361.
- Cytisus Alpinus* latifolius, flore racemoso, pendulo, foliis variegatis. *Anagyris non fœtida*, major, *Alpina*, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis *Almag. Bot.*
- Cytisus Alpinus*, angustifolius, flore racemoso, pendulo, longiori. *Anagyris non fœtens*, minor C. B. Pin. 391. *Eghelo Dod. Pempt.* 785.
- Cytisus Alpinus*, flore racemoso, pendulo, breviori. *Anagyris non fœtida*, latifolia, floribus densius congestis in breviorum uvam *Schol. Bot.*
- Cytisus spicatus*, flore purpureo Cat. Georg. à Tur. *Cytisus præcox*, spicatus, rubello flore, caule rubro *Bocc. Mus. Part. 2. 31. Tab.* 19.
- Cytisus Africanus*, argenteus, flore atropurpureo *Oldenl.*
- Cytisus spinosus* H. L. Bat. *Acacia trifolia* C. B. Pin. 392. *Aspalathus secunda*, trifolia, qua *Acacia secunda Mathiolo*, trifolia J. B. 1. 375. *Acacia altera* *Dod. Pempt.* 753.
- Cytisus humilis*, argenteus, angustifolius. *Trifolium argentatum*, floribus luteis J. B. 2. 359. *Lotus fruticosus*, incanus, siliquosus C. B. Pin. 332. *Lotus asperior*, fruticosa, *Lotus Narbonensis*, incana *Lob. Icon.* 41.
- Cytisus glutinosus*, omnium minimus. *Trifoglio sassatile*, glutinoso *Zan. Hist.* 202.
- Cytisus argenteus*, Linifolius Insularum Stœchadum. *Cytisus Insularum Stœchadum*, foliis oblongis, angustis, subtus argenteis *Schol. Bot.*
- Cytisus Monspeulanus*, Medicæ folio, siliquis densè congestis & villosis.
- Cytisus Hispanicus*, procerior, *Anagyridis* folio, floribus glomeratis.
- Cytisus Hispanicus*, humilior, floribus glomeratis.
- Cytisus Lusitanicus*, Medicæ folio, floribus in foliorum alis.
- Cytisus Lusitanicus*, foliis minimis, argenteis, parvo flore albo.
- Cytisus Lusitanicus*, foliis exiguis, magno flore, siliquis latis & tomentosis.
- Cytisus Africanus*, hirsutus, angustifolius *Oldenl.*
- Cytisus Americanus*, spinosus, floribus luteis, ad alas nascentibus *Plum.*
- Cytisus Americanus*, frutescens, sericeus *Plum.*
- Cytisus* differt à *Genista* foliis ternis, ab *Anonide* verò siliquis planis. *Cytisus* species flore fructuque carentes foliis ternis, singulis pediculis insidentibus dignosci solent maximè si frutescant.

GENUS III.

Cytiso-Genista.

CYTISO-GENISTA est plantæ genus, à Genista & Cytiso diversum, quòd foliis sit partim singularibus, partim ternis.

Cytiso-Genistæ species sunt.

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore luteo. *Genista angulosa* & *scoparia* C. B. Pin. 395. *Genista angulosa, trifolia* J. B. 1. 388. *Genista* Dod. Pempt. 761. *Genêt commun.*

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore albo.

Cytiso-Genista Lusitanica, foliis Myrti, siliquis tomentosis.

Cytiso-Genista Lusitanica, magno flore.

SECTIO III.

De arboribus & Fruticibus, flore papilionaceo, foliis per conjugationes costæ plerumque innascentibus.

GENUS I.

Pseudoacacia.

PSEUDOACACIA est plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce ^{Tab. 417d} B surgit pistillum C membranâ fimbriatâ D obvolutum, quod deinde abit in siliquam E planam, in duas partes dehiscentem F, G feminibusque foetam H reniformibus. His notis addenda sunt folia KL veluti per conjugationes costæ M affixa, cui summæ folium impar I innascitur.

Pseudoacaciæ species sunt.

Pseudoacacia vulgaris. *Arbor siliquosa, Virginensis, spinosa, Locus nostratibus dicta* Park. Theat. 1550.

Pseudoacacia Americana, latifolia, flore roseo Plum.

Pseudoacacia Americana, Fraxini folio, floribus violaceis Plum.

GENUS II.

Colutea. Baguenaudier.

COLUTEA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B sur- ^{Tab. 418.} git pistillum C quod deinde abit in capsulam D membranaceam, vesicæ adinstar inflatam, seminibusque foetam E, F reniformibus G.

Coluteæ species sunt.

Colutea vesicaria C. B. Pin. 396. J. B. 1. 380. *Colutea* Dod. Pempt. 784.

Colutea vesicaria, vesiculis rubentibus J. B. 1. 380. Descript.

Colutea Æthiopica, flore purpureo Breyn. Cent. 1. 70.

Colutea humilis, Syriaca, flore violaceo Breyh. Cent. 1. 72.

Colutea Veræ Crucis, vesicaria Prodr. Par. Bar.

GENUS III.

Emerus.

EMERUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C surgit pistillum B quod deinde abit in siliquam. D tenuera, seminibus foetam E ferè cylindræis F.

Emeri species sunt.

Emerus Cæsalp. 117. *Colutea Scorpioides sive siliquosa*, major C. B. Pin. 397.

Colutea Scorpioides, 1, elatior Clus. Hist. 97.

Emerus minor, *Colutea siliquosa*, minor C. B. Pin. 397. *Colutea Scorpioides*, *humilis* J. B. 1. 382. *Colutea Scorpioides*, 1, *humilior* Clus. Hist. 97.

Emerus Americanus, siliquâ incurvâ. *Colutea foliis Anil nominatum* J. B. 1. 384. *Isatis Indica foliis Rorismarini*, *Glasto affinis* C. B. Pin. 1130. *Indigo*.

GENUS IV.

Coronilla.

CORONILLA est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum C quod surgit ex calyce B abit deinde in siliquam D ex multis partibus quasi articulatione conjunctis compositam, quarum singulæ G semine turgescunt E oblongo F.

Coronillæ species sunt.

Coronilla sive Colutea minima Lob. Icon. 87. *Colutea parva species*, *Polygala*.

Valentina Clusii J. B. 1. 383. *Polygala altera* C. B. Pin. 344.

Coronilla caule Genistæ fungoso. *Colutea caule Genistæ fungoso* J. B. 1. 383.

Coronilla maritima, glauco folio. *Colutea Scorpioides*, *maritima*, glauco folio C. B. Pin. 397. Prodr. 157.

Coronilla siliquis & seminibus crassioribus. *Colutea Scorpioides*, *humilior*, *siliquis & seminibus crassioribus* Mor. Hist. Oxon. Part. 2 122.

Coronilla argentea, Cretica. *Colutea Scorpioides*, *odorata* P. Alp. Exot. 17.

Coronilla minima. *Ferrum equinum Gallicum*, *siliquis in summitate* C. B. Pin. 349. *Polygalon Cortusi* J. B. 2. 351. *Lotus enneaphyllos Dalechampii* Lugd. 510.

Coronilla herbacea, flore vario. *Securidaca dumetorum major*, flore vario *siliquis articulatis* C. B. Pin. 349. *Melilotus quinta Tragi* J. B. 2. 349.

Coronilla herbacea, flore vario, pleno D. Vaillant.

GENUS V.

Barba Jovis.

BARBA JOVIS est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum C quod surgit è calyce B abit deinde in siliquam D brevem & plerumque ovatam, semine foetam E subrotundo F.

Barbæ Jovis species sunt.

Barba Jovis pulchrè lucens J. B. 1. 385. *Jovis Barba Lugd. 194.*

Barba Jovis pumila, villosa, flore globoso, purpureo Breyn. Prodr. 2. *Astragalus villosus, floribus globosis C. B. Pin. 351. Astragalus Monspeliano candidior & Onobrychis quorundam J. B. 2. 339. Astragalus purpureus Lugd. 1347.*

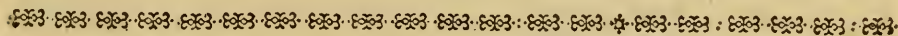
Barba Jovis Lagopoides, Cretica, frutescens, incana, flore spicato, purpureo, amplo Breyn. Prodr. 2. *Ebennus Cretica P. Alp. Exot. 278.*

Barba Jovis Hispanica, incana, flore luteo. *Cytisus incanus, folio medio longiore C. B. Pin. 390. Cytisus vj. Clus. Hist. 96.*

Barba Jovis Indiæ Orientalis, foliis conjugatis, subtrus incanis.

Barba Jovis minor, Lusitanica, flore minimo, variegato. *Glaux supina, viminosa, Lusitana V. Lusit.*

Barba Jovis differt à Dorycnio foliorum formâ.

A P P E N D I X.

Chamælea. Camelée.

CHAMÆLEA est plantæ genus, flore A monopetalo, tripartito, ita Tab. 422. ut quandoque ex tribus petalis B C constare videatur: hujus autem pistillum D abit deinde in fructum E tricoccum seu ex tribus officulis F compositum, tenui cute G H obvolutis, subrotundis I, semine fœtis K oblongo L.

Chamæleæ species sunt.

Chamælea tricoccos C B. Pin. 462. *J. B. 1. 584. Chamælea Dod. Pempt. 363.*

Chamælea tricoccos, Nebrodenasis, nigro-virenti folio Buxi, flore candido H. Cathol. Supp. 2.

Ageratum.

AGERATUM est plantæ genus, flore A monopetalo, personato, infernè Tab. 422. tubulato B supernè in duo veluti labia diviso, quorum superius A bifidum, inferius verò tripartitum C D E: pistillum autem G quod surgit ex calyce F abit deinde in fructum H oblongum, membranaceum, in duo loculamenta divisum I seminibusque fœtura tenuissimis L, placenta K affixis.

Agerati species sunt.

Ageratum ferratum, Alpinum, glabrum, flore purpurascente. *Ageratum purpureum Lugd. 1184. Ageratum ferratum, Alpinum C. B. Pin. 221. Ageratum purpureum Dalechampii J. B. 3. 144.*

Ageratum ferratum, Alpinum, glabrum, flore albo. *Ageratum ferratum, Alpinum, flore albo H. R. Par.*

Ageratum ferratum, Pyrenaicum, villosum, flore purpurascente. *Ageratum purpureum, villosum Mor. H. R. Bles.*

Ageratum ferratum, Pyrenaicum, villosum, flore albo.
Ageratum Americanum, folio & facie Rapunculi Plum.

Cuscuta. *Cuscute.*

CUSCUTA est plantæ genus, flore A B monopetalo, veluti campaniformi, multifido, ex cujus calyce D surgit pistillum E posticæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, G, H, I membranaecum, subrotundum, angulatum (posticâ parte L perforatâ incumbente capsulâ M, quæ fundum calycis D occupat). seminibusque fœtum N tenuissimis.

Cuscutæ species sunt.

Cuscuta major C. B. Pin. 219. *Cassuta sive Cuscuta. J. B. 3. 266. Cassiba Tabern. Icon. 901. Cuscute de Venise.*

Cuscuta minor. *Epithymum sive Cuscuta minor C. B. Pin. 219. Epithymum Tabern. Icon. 357. Epithim.*

Coris.

CORIS est plantæ genus, flore A monopetalo, personato, posteriùs tubulato, anteriùs veluti strobiliformi, ex cujus calyce C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globosum, in multas partes dehiscentem F, seminibus fœtum G subrotundis & in ipso calyce C reconditum.

Coris speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Coris cærulea, maritima C. B. Pin. 280. *Coris Monspessulana, cærulea J. B. 3. 434. Descript. Coris quorundam, flore ex purpura cæruleo Clus. Hist. clxxiiij.*

Coris maritima, flore rubro C. B. Pin. 280. *Coris Monspessulana, purpurea J. B. 3. 434. Coris quorundam, flore purpureo Hist. Clus. clxxiiij.*

Coris maritima, flore albo H. R. Monsp.

Clandestina. *Clandestine.*

CLANDESTINA est plantæ genus, flore A monopetalo, personato, infernè tubulato, supernè in duo labia diviso, quorum superius B fornicatum est, inferius verò C tripartitum: ex calyce autem tubulato pariter D crenatoque surgit pistillum E quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum F oblongum, unicusularem G, in duas partes dehiscentem H, vi elasticâ semina I subrotunda propellentes.

Clandestinae speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Clandestina flore subcæruleo. *Dentaria affinis, altera, acanlos H. R. Par. Herbe cachée ou Clandestine de Leon Lugd. Gal. 960.*

Clandestina, flore albo Borel. Obs. 30. Cent. 1.

Melocactus.

MELOCACTUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, Tab. 425. tubulato, multifido B, calyci C insidente, qui deinde abit in fructum D mollem, Olivæ æmulum, carnosum, semine fœtum E exiguo F. Fructus autem ille in multis speciebus in capitulum quoddam elegans G colligi solet.

Melocasti species sunt.

Melocactus Indiæ Occidentalis C. B. Pin. 384. *Echinomelocactus* J. B. 3. 93. *Melocarduus* Tabern. Icon. 703. *Melon épineux ou Tête à l'Anglois.*

Melocactus purpureus, striis in spiram intortis Plum.

Melocactus Americanus; repens, tetragonus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, tetragonus, flore exalbido Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, folio striato, spinosissimo, fructu aureo tuberoso, flore albo Plum.

Melocactus Americanus, ex pluribus globulis Opuntia modo nascentibus conflatus, spinosissimus, flore & fructu roseo Plum.

Melocactus Americanus, minimus, lanuginosus, tuberosus Plum.

Melocactus Americanus, monoclonos, flore albo, fructu atropurpureo. *Cereus crassissimus, fructu intus & extus rubro* Sloane Cat. Plant. Jam. 196. *Cereus Peruvianus, spinosus, fructu rubro, Nucis magnitudine* C. B. Pin. 458. *Cereus Peruvianus* Tabern. Icon. 705. *Cierge épineux du Tertre.* 132.

Melocactus Americanus, tuberosus, purpureus, validissimis aculeis munitus Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, trigonus, undulosus, aculeis validis munitus, flore albo, fructu subviridi Plum.

Melocactus Americanus, trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, pentagonus, flore albo, fructu rubro Plum.

Ananas.

ANANAS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopeta- Tab. 426. 427. lo, veluti infundibuliformi, tripartito, tuberculis embryonis B innascente. Is 428. autem deinde abit in fructum carnosum C, turbinatum, succi plenum, seminibus fœtum D exiguis E, veluti reniformibus, calyptrâ obvolutis F.

Ananas species sunt.

Ananas aculeatus, fructu ovato, carne albida Plum. *Carduus Brasiliensis, foliis Aloës* C. B. Pin. 384. *Ananas Acasta* J. B. 3. 95. *Nana fructu sive Tayama* Lugd. 1481.

Ananas aculeatus, fructu pyramidato, carne aurea Plum. *Ananas, Pain de sucre.*

Ananas non aculeatus, Pitta dictus Plum:

Tithymaloides.

TITHYMALOIDES est plantæ genus, flore monopetalo, calceolum quemdam referente, cujus pistillum abit in fructum Tithymali æmulum.

Tithymaloidis species sunt.

Tithymaloides frutescens, folio Myrti amplissimo. *Tithymalus Curassavicus*,
Myrtifolius, flore coccineo, mellifero Par. Bat.

Tithymaloides frutescens, folio Anacamperotis Plum.

Tithymaloides frutescens, foliis Nerii Plum.

Amaranthoides.

AMARANTHOIDES est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore flosculofo, in capitulum squamatum A collecto: axi enim B squamatim innascuntur bina folia C imbricata D chelarum Cancrorum æmula & flosculum E complectentia, multifidum, calyce F obvolutum, è cujus fundo surgit pistillum G infimæ floris parti H adinstar clavi infixum, calyptrâ K obvolutum: hoc autem deinde abit in semen subrotundum I, plerumque aduncum.

Amaranthoidis species sunt.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, majoribus. *Amarantho affinis India Orientalis, floribus glomeratis, Ocymoidis folio Breyn. Cent. 1. 109. Icon. 51.*

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, minoribus. *Amarantho affinis Brasiliiana, glomeratis parvisque flosculis Breyn. Cent. 1. 111. Icon. 52.*

Amaranthoides marina, repens, Polygoni folio, capitulis argenteis Plum.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis. *Amarantho affinis altera species sive flore purpureo Breyn. Cent. 1. 110.*

Smilax.

SMILAX est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus pistillum C abit deinde in fructum mollem D seu baccam subrotundam, semine foetam E F plerumque globoso G H vel ovato.

Smilacis species sunt.

Smilax aspera, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aspera* J. B. 2. 115.
Smilax aspera, rutilo fructu Clus. Hist. 112.

Smilax aspera, minus spinosa, fructu nigro C. B. Pin. 236. *Smilax aspera* J. B. 2. 16. *Smilax aspera, nigro fructu Clus. Hist. 113.*

Smilax aspera, seu spinosa, latifolia, retusa, folio peripheriâ leni H. Cathol.

Smilax unifolia, humillima. *Unifolium* Dod. Pempt. 205. *Lilium Convallium minus* C. B. Pin. 304. *Unifolium sive Ophris unifolia* J. B. 3. 534.

Smilax aspera, racemosa, Polygonati folio. *Polygonatum racemosum* Corn. 36.

Smilax spicata, Polygonati folio. *Polygonatum spicatum, fertile* Cern. 34.

Garidella.

GARIDELLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis ^{Tab. 430.} B fornicatis, bifidisque in orbem positis constante: ex cujus calyce C multifolio surgit pistillum D quod deinde abit in capitulum quoddam E, ex multis capsulis F oblongis, bivalvibus G compositum, semine foctis ut plurimum subrotundo H.

Garidellæ speciem unicam novi.

Garidella foliis tenuissime divisis. *Nigella Cretica*, folio Fœniculi C. B. Pin. 146. *Melanthium peregrinum sive Creticum* Pon. Bald. Ital. 46. *Nigellastrum raris & Fœniculaceis foliis* H. B. Monsp.

Garidella dicitur à Clariss. D. Garidel in Academia Aquisextiensi Botanices professore doctissimo, qui rariorem hanc plantam in agro Aquisextiensi invenit.

Tribuloides.

TRIBULOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis ^{Tab. 432.} B in orbem positis constante, è cujus calyce C D surgit pistillum E quod deinde simul cum calyce abijt in fructum F subrotundum, aculearum, unicapfularem G, semine foctum Castaneæ æmulo H: fructus autem aculei aliud nihil sunt quàm folia calycis in aculeos-versa.

Tribuloidis speciem unicam novi.

Tribuloides vulgare, aquis innascens. *Tribulus aquaticus* C. B. Pin. 194. J. B. 3. 775. *Tribulus aquatilis* Dod. Pempt. 581. Macre.

Oxycoccus. Canneberge.

OXOCOCCUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis ^{Tab. 432.} B in orbem positis constante; cujus calyx C deinde abit in fructum D seu baccam ferè globosam, in quatuor loculamenta E divisam seminibusque foctam F subrotundis.

Oxycocci species sunt.

Oxycoccus sive Vaccinia palustris J. B. 1. 227. *Vitis Idaea palustris* C. B. Pin. 471. *Vaccinia palustris* Dod. Pempt. 770.

Oxycoccus latifolia. *Vitis Idaea palustris*, foliis majoribus, acutis Mentz. Pug.

Ricinoides.

RICINOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, ex plurimis scilicet petalis ^{Tab. 425.} B in orbem positis constante, calyci multifolio C insidentibus sed sterili: Embryo enim D in aliis plantæ partibus nascitur, calyce E obvolutus, abijtque deinde in fructum F in tres capsulas G fissilem, semine foctas oblongo H.

Ricinoidis species sunt.

Ricinoides ex qua paratur *Tournesol* Gallorum. *Heliotropium tricoccum* C. B. Pin. 253. *Heliotropium parvum* Dioscoridis, *Heliotropium minus* Clu-

ſui, ſive tricoccon Plinii Lob. Icon. 261.

Ricinoides arbor Americana, folio multifido. *Ricinus Americanus tenuiter diſiſo folio Breyn. Cent. 1. 116. Avellana purgatrix C. B. Pin. 418. Avellana purgatrix novi orbis J. B. 1. 322. Medicinier d'Espagne.*

Ricinoides Americana, Goffypii folio. *Ricinus Americanus, major, ſemine nigro C. B. Pin. 432. Ricinus major, Americanus, Curcas dictus & Faba purgatrix Indiæ Occid. J. B. 3. 643. Pignon d'Inde.*

Ricinoides Americana, Staphifagræ folio. *Ricinus Americanus, folio Staphifagræ C. B. Pin. 432.*

Ricinoides Americana, foliis Populi hirsutis Plum.

Ricinoides Americana, Caſtanæ folio Plum.

Ricinoides Americana, fruteſcens, Altheæ folio Plum.

Ricinoides Americana, Verbaſci folio Plum.

Ricinoides Americana, Æleagni folio Plum.

Ricinoides Americana arbor, folio Citri, argenteo polline conſperſo Plum.

Hermania.

HERMANIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B tubulatis & corniculatis, in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce C mono-phylo & veſicario ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, quinqueſariam apice dehiſcentem F, in quinque loculamenta di-viſum G ſeminibuſque foetum H exiguis.

Hermaniæ ſpeciem unicam novi.

Hermania fruteſcens, foliis oblongis, ferratis.

A præſtantiffimo viro Paulo Hermanno à quo plantam acceperam, nomen impoſui.

Echinophora.

ECHINOPHORA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, in capitulum B umbellatum naſcente & calyci C communi inſidente, qui deinde abit in fructum D unicapſularem E, ſemine foetum oblongo F.

Echinophoræ ſpecies ſunt.

Echinophora maritima, ſpinofa. *Crithmum maritimum, ſpinofum C. B. Pin. 288. Paſtinaca marina Lob. Icon. 710.*

Echinophora Paſtinacæ folio. *Paſtinaca ſylveſtris, anguſtifolia, fructu echinato C. B. Pin. 151. Paſtinaca echinophora, Apula Col. Part. 1. 101.*

Niſſolia.

NISSOLIA eſt plantæ genus à Lathyro diverſum foliis ſingularibus & caule claviculis carente.

Niſſoliæ ſpeciem unicam novi.

Niſſolia vulgaris. *Lathyrus ſylveſtris, minor C. B. Pin. 344. Catanance leguminofa quorundam J. B. 2. 309. Lathyrus anguſtifolius, erectus, folio*

folio singulari sine capreolis D. Nissole H. L. Monsp.

A Clarissimo D. Nissole D. M. Monspeliensi rerum naturalium studiosissimo nomen habet.

Aphyllanthes.

APHYLLANTHES est plantæ genus, flore A liliaceo ex senis scilicet Tab. 439. petalis B constante, è fundo calycis C squamosi & veluti tubulati emergentibus: pistillum autem D surgit ex eodem calyce, abitque deinde in fructum E trigonum, turbinatum, trifariam dehiscentem F, in tria loculamenta G divisum seminibusque fœtum subrotundis H.

Aphyllanthis speciem unicam novi.

Aphyllanthes Monspeliensium Adv. 190. *Caryophyllus caruleus Monspeliensium C. B. Pin. 209.*

Hæmanthus.

HÆMANTHUS est plantæ genus, flore liliaceo A, monopetalo, in sex Tab. 440. laciniis diviso, cujus calyx B abit deinde in capsulam C ferè globosam, in tria loculamenta D divisam, seminibusque fœtam oblongis E His notis addendum est flores Hæmanthis in capitulum F nasci sex foliolis compositum.

Hæmanthis speciem unicam novi.

Hæmanthus Africanus H. L. Bar. *Tulipa Capensis sive Promontorii Bona Spei Stap. 334. Narcissus Indicus puniceus, gemino latiori folio Ferr. Flor. 137.*

Sarracena.

SARRACENA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B Tab. 441. in orbem positis constante, calyci C multifolio infidentibus, ex cujus medullis surgit pistillum D clypeo quodam membranaceo E instructum, quod deinde abit in fructum F subrotundum, in quinque loculamenta G ut plurimum divisum, seminibusque fœtum H oblongis.

Sarracenæ speciem unicam novi.

Sarracena Canadensis, foliis cavis & auritis. *Limonium peregrinum, foliis formâ floris Aristolochia C. B. Pin. 192. Limonio congener Clus. Hist.*

Sarracenam appellavi à Clarissimo D. Sarrazin, Medicinæ Doctore, Anatomico & Botanico Regio insigni, qui eximiam hanc plantam, pro summa quæ me complectitur benevolentiam à Canada misit.

Ahouai.

AHOUAI est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A mono- Tab. 442. petalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C infimæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnosum, quodammodo Pyriformem, ossiculo fœtum F ferè trigono G, nucleum condente H.

Ahouai species sunt.

Ahouai Thev. Franc. Antarct. 66. *Arbor America, foliis Pomi, fructu triangulo C. B. Pin. 434. Ahouai fructus venenatus J. B. 1. 337.*

Ahouai Nerii folio Plum.

Acajou.

Tab. 435.

ACAJOU est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi & multifido, è cujus calyce B surgit pistillum C capillamentis D stipatum, posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F turbinatum, mollem, cui adnascitur capsula reniformis G, semine fœta H ejusdem formæ I.

Acajou speciem unicam novi.

Acajou Thev. Franc. Antarct. 120. *Anacardii alia species C. B. Pin. 512.*

Cajons J. B. 1. 336.

Genipa.

Tab. 436. 437.

GENIPA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, patente, è cujus calyce B surgit pistillum C posticæ floris parti D adinstar clavi infixum: calyx autem deinde abit in fructum E plerumque ovatum, carnosum, in duo veluti loculamenta divisum F seminibusque fœtum ut plurimum planis G.

Genipæ speciem unicam novi.

Genipa fructu ovato Plum. *An una ex speciebus Genipat Thev. Franc. Antarct 19?*

Manihot. Cassave.

Tab. 438.

MANIHOT est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, plerumque patente, multifido, cujus pistillum B abit deinde in fructum C subrotundum, tribus capsulis fœtum D simul junctis E, oblongis, quæ singulæ F nucleum condunt oblongum G.

Manihot species sunt.

Manihot Theveti, Juca & Cassavi J. B. 2. 794. *Ricinus minor, Viticis obtuso folio, caule verrucoso, flore pentapetalo, albido, ex cujus radice tuberosa succo venenata virgida, Americani panem conficiunt Sloane Cat. Plant. Jam. 41. Manihot. Iudorum sive Yuca foliis Cannabinis C. B. Pin. 90. Pluk: Phytog. Tab. ccv. fig. 1.*

Manihot Americana, Ipinosissima, folio Virigineo Plum. *Ricinus Americanus urens Hort. Amstel. in fol. fig. 10.*

Manihot Americana, Ulmi folio ampliore Plum.

Manihot Americana, Ulmi folio angustiore Plum.

Manihot Americana, scandens, Betonicæ folio Plum.

Manihot Americana, minima, Chamædryfolia Plum.

Plumeria. *Frangipanier.*

PLUMERIA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C infimæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E siliquosum, plerumque geminum F G, per longitudinem dehiscens H seminibusque foetum oblongis I, foliatis K, squamatim positis, placentæ L affixis. Tab. 439.

Plumeriæ species sunt.

Plumeria flore roseo, odoratissimo. *Frangipanier à fleur rouge.*

Plumeria flore niveo, foliis longis, angustis & acuminatis. *Frangipanier à fleur blanche.*

Plumeria flore niveo, foliis brevioribus & obtusis.

Plumeria, ab inventore Clariss. Plumerio, Botanico Regio, qui tot tantisque plantis Botanicam locupletavit.

Papaya. *Papaie.*

PPAYA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio Tab. 447. scilicet tubulato A & stelliformi, sed sterili: alio vero rosaceo B ex plurimis petalis C constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F veluti Meloniformem, carnosum, seminibus foetum G plerumque striatis H, calyptâ obvolutis I.

Papayæ species sunt.

Papaya fructu Melopeponis effigie Plum. *Arbor Platani folio, fructu Peponis magnitudine eduli C. B. Pin. 431. Mamæra Lusitanorum Clus. Cur. post. in fol. 41.*

Papaya fructu maximo, Peponis effigie.

Papaya fructu oblongo, Melonis effigie.

Sapindus.

SAPINDUS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A rosaceo, Tab. 448. ex quatuor plerumque petalis B constante: ex cujus calyce C quadrifolio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E sphericum, nucleâ foetum F sphericâ pariter G, nucleum condente H ejusdem formæ I.

Sapindi speciem unicam novi.

Sapindus foliis costæ alatæ innascentibus. *Nucula Saponaria, non edules C. B.*

Pin. 511. Saponaria spherula arboris Filicifolie J. B. 1. 312. Prunifera racemosa, folio alato, costâ mediâ membranulis utrinque extantibus donatâ, fructu saponario Sloane Cat. Fam. 184. Prunifera seu Nuciprunifera fructu saponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana Pluk. Tab. ccxvij. fig. 7.

Arbre qui porte des Savonettes, Du Tertre. 165.

Sapindus, quasi Sapo Indus, propter fructus corticem qui Saponis usum præbet.

Begonia.

BEGONIA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet sterili A, ex quatuor petalis amplioribus B & angustioribus C composito: alio verò rosaceo D ex plurimis petalis E in orbem positis constante & calyci foliato F insidentibus: is autem deinde abit in fructum G trigonum, alatum H, in tria loculamenta I divisum, seminibusque foetum exiguis L.

Begoniæ species sunt.

Begonia purpurea, maxima, folio aurito Plum.

Begonia roseo flore, folio aurito, minor & glabra Plum.

Begonia roseo flore, folio aurito, minor & hirsuta Plum.

Begonia roseo flore, foliis acutioribus, auritis & latius crenatis Plum.

Begonia roseo flore, folio orbiculari Plum.

Begonia nivea, maxima, folio aurito Plum.

Begoniam appellavit Clariss. Plumerius tanquam perenne observantiæ suæ monumentum erga Illustriss. virum D D. Bégon, Regi ab intimis consiliis & Rei nauticæ Præfectum in orâ Santonum.

Guaiava. Gaiave.

GUAIAVA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio flore rosaceo A ex plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C infundibuliformis abit deinde in fructum D ferè ovatum, coronatum E, mollem, in cuius carne F multa semina exigua nidulantur.

Guaiavæ speciem unicam novi.

Guaiava Clus. Hist. App. 1. *Guyabo Pomifera, Indica C. B. Pin. 437.*

Cacao.

CACAO est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A rosaceo plurimis scilicet petalis B constante, ex cujus calyce C multifolio surgit pistillum D tubi cujusdam E multiscissi laciniis cinctum, quod deinde abit in fructum F Cucumiformem, striatum, seminibus foetum G in quinque ut plurimum acervulos collectum, oblongos H, in multas veluti Amygdalas I fissiles.

Cacao speciem unicam novi.

Cacao Clus. Exot. 55. *Amygdalis similis Guatimalensis C. B. Pin. 442.*

Tamarindus. Tamarin.

TAMARINDUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem dispositis constante: ex cujus calyce C multifido surgit pistillum D quod deinde abit in siliquam E compressam, aliam F condentem, semine foetam G plano H, ut plurimum angulato: intervallum autem quod inter duas siliquas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

Tamarindi speciem unicam novi.

Tamarindus Raii Hist. 1748. *Tamarindi J. B. 1. 422. Siliqua Arabi-*

sa, quæ Tamarindus C. B. Pin. 403. Tamarindus Derelside appellata P. Alp.

Tamariscus. *Tamaris.*

TAMARISCUS est plantæ genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, ex cujus calyce surgit pistillum quod deinde abit in capsulam Salicis fructus æmulam, oblongam nempe, membranaceam, in duas partes dehiscentem, seminibusque fœtam pappo instructis.

Tamarisci species sunt.

Tamariscus Germanica Lob. Icon. 218. *Tamarix fruticosa, folio crassiore sive Germanica C. B. Pin. 485. Tamarix Germanica sive minor, fruticosa J. B. 1. 351.*

Tamariscus Narbonensis Lob. Icon. 218. *Tamarix altera folio tenuiore sive Gallica C. B. Pin. 485. Tamarix major sive arborea, Narbonensis J. B. 1. 351.*

Molle.

MOLLE est plantæ genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, cujus pistillum abiit in fructum Piperis grani æmulum.

Molles speciem unicam novi.

Molle Clus. in Monard. 312. *Lentiscus Peruana C. B. Pin. 399.*

Caryophyllus aromaticus.

CARYOPHYLLUS AROMATICUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus: Is autem deinde abit in fructum D ovatum, umbilicatum E, unicapularem F, semine fœtum oblongo G. *Tab. 432.*

Caryophylli Aromatici speciem unicam novi.

Caryophyllus Aromaticus, fructu oblongo C. B. Pin. 410. *Caryophylli Cam. Epit. 349.*

Corallodendron.

CORALLODENDRON est plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo longissimo, ensiformi B, alis C & carinâ D brevissimis: ex floris autem calyce E surgit pistillum F teres, membranâ fimbriatâ G obvolutum, quod deinde abit in siliquam H veluti nodosam, bivalvem I K, seminibus fœtam quasi reniformibus L. *Tab. 436.*

Corallodendri species sunt:

Corallodendron triphyllum, Americanum, spinosum, flore ruberrimo. *Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin. 402. Coral arbor Clus. App. 1. Coral arbor siliquosa J. B. 1. 426. Arbuscula Corallii Ferr. Flor. 381.*

Corallodendron triphyllum, Americanum, minus, spinis & seminibus nigricantibus. *Coral arbor, siliquosa, minor, spinis & seminibus nigricantibus H. L. Bat.*

Corallodendron Americanum, Fraxini foliis Plum.

Corallodendron Americanum, folio singulari, oblongo, filiquâ planâ Plum.

Corallodendron Americanum, foliis Pseudoacaciæ subtus tomentosus, flore luteo Plum.

Corallodendron, à vocibus Græcis Κοράλλιον *Corallum*, & Δένδρον *Arbor*, quasi dicas arborem Coralli æmulam, propter floris colorem.

Ficus. *Figuier.*

FICUS est plantæ genus floribus, auctore^a Valerio Cordo, in ipsius fructus ABC cavitate nascentibus, capillamentis scilicet tenuibus ex involucri quodam DF prodeuntibus, quod semen complectitur EG ut plurimum subrotundum. Fructus autem plerumque turbinatus est, vel globosus, quandoque ovatus, sessilis, carnosus, & mollis.

Ficus species sunt.

Ficus sativa, fructu præcoci, pallidè virenti, intus roseo. *Ficus veris primula, bifera, oblongo-rotundo, compresso, volemo fructu decumano, costato, crassoque cortice viridi, pallido, intus roseo H. Cathol. Figue fleur grise.*

Ficus sativa, fructu præcoci, subrotundo, albido, striato intus roseo. *Ficus bipara, oblongo, subrotundo fructu, satis magno, costulato, candidè, pallecente, strigato cortice, intus roseo, veris præcoquis sapore præferendo H. Cathol. Figue Cordeliere ou Servantine.*

Ficus sativa, fructu oblongo, albo, mellifluo. *Ficus Uttata vulgo dicta, suavi fructu albo, scissurato, oblongo, medio, delicatis micis albis constante H. Cathol. La grosse blanche longue.*

Ficus sativa, fructu globoso, albo, mellifluo. *La grosse blanche, ronde.*

Ficus sativa, fructu præcoci, albido, fugaci. *Ficus astatis prodroma, fructu albido, medio, superius presso, fugaci H. Cathol. Petite figue blanche ou précoce.*

Ficus sativa, fructu parvo, serotino, albido, intus roseo, mellifluo, cute lacerâ. *Figue de Marseille.*

Ficus sativa, fructu globoso, albido, omnium minimo. *Ficus Liparensis cognomento, fructu Pilaformi, sessili, omnium minimo, albo, melicompute H. Cathol.*

Ficus sativa, fructu viridi, longo pediculo insidente. *Figue verte.*

Ficus sativa, fructu flavescente, intus suaverubente. *La grosse jaune.*

Ficus sativa, fructu intus & extus flavescente. *Figue Medor.*

Ficus sativa, fructu parvo, fusco, intus rubente. *Melette ou Coucourelle.*

Ficus sativa, fructu majori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidi purpureo, casto fructu majori seu magnitudine & formâ Melongenens propinquo, scarificato cortice H. Cathol. Grosse violette longue.*

Ficus sativa, fructu minori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, casto fructu, Melongeniformi, duplo minori, intus rubro, granis exuberante, tunicâ lacerâ H. Cathol. Figue violette.*

Ficus sativa, fructu violaceo, longo, intus rubente. *Ficus longo fructu medio,*

nigro-rubente, cortice duro, intus rubro non contemnendi saporis H. Cathol. Figue Angelique.

Ficus sativa, fructu atro-rubente, polline casto asperso. Ficus spherico-plano fructu majori, cortice admodum crasso, Lactuco, Bresilici seu moschati coloris, veluti polline asperso albo, punctato, carne granatâ, rubrâ H. Cathol. Grosse Bourjassote.

Ficus sativa, fructu globoso, atro-rubente, intus purpureo, cute firmâ. Ficus rotundo depresso fructu purpureo, tardè maturescente, corticato, granuloso, lacte turgente, interiùs rubro, dulci acerbescente H. Cathol. Petite Bourjassote.

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus, albo, serotino. Ficus fructu longo majori, nigro, sponte dehiscente, tardissima maturationis, interiùs albo, siccis crassisque micis seu vermiculis H. Cathol. La noire blanche.

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus purpurascente. Figue noire.

Ficus humilis C. B. Pin. 457. Chamaficus J. B. 1. 120. Ficus pumila Dod. Pempt. 812. Figuier nain.

Ficus sylvestris Dioscoridi C. B. Pin. 457. Caprificus Flinii J. B. Descript.

Ficus sylvestris, fructu minori, rotundo, albido. Ficus sylvestris minori, albo, pallido, rotundo, fructu immiti, intus rufo, granoso H. Cathol.

Ficus sylvestris, fructu minori, oblongo, atroceruleo. Ficus sylvestris minori oblongo fusce ceruleo fructu, minus acerbo, interiùs rubro, granuloso H. Cathol.

Ficus Lusitanica, sylvestris, Mori folio.

Ficus Indica, foliis Mali Cotonei similibus, fructu Ficibus simili, in Goa C. B. Pin. 457. Ficus Indica Clus. Exot. 2. Hanc Clariss. Plumerius mihi affirmavit veram esse Ficus speciem perinde ac sequentes.

Ficus Americana, Castaneæ folio, fructu globoso, maculato Plum.

Ficus Americana, maxima, folio Citri subrotundo, fructu umbilicato Plum.

Ficus Americana, folio Citri acutiore, fructu viridi Plum.

Ficus Americana, folio Citri obtuso, fructu sanguineo Plum.

Ficus Americana, folii Lauri, fructu maximo Plum.

Ficus Americana, Dactyloides, folio subtus argenteo Plum.

Ephedra.

EPHEDRÆ species sunt.

Ephedra sive Anabasis Bellon. Polygonum maritimum, scandens C. B. Pin. 15.

Ephedra maritima, major. Polygonum bacciferum, maritimum majus, sive Uva maritima, major C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina major J. B. 1. 406.

Ephedra maritima, minor. Polygonum bacciferum maritimum, minus C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina J. B. 1. 406. Polygonum marinum, ij Tabern. Icon. 836.

Ephedra Hispanica, arborescens, tenuissimis & densissimis foliis.

Casia.

CASIAE species sunt.

Casia Poëtica Monspeliensium, an Theophrasti Lob. Icon. 433. *Osyris frutescens*, *baccifera* C. B. Pin. 212.

Casia Hispanica procerior Myrti folio.

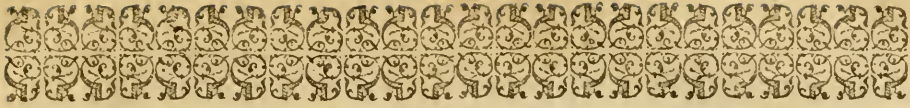
Linagrostis.

LINAGROSTIS species seu potiùs varietates sunt.

Linagrostis panicula ampliore. *Linagrostis* Tabern. Hist. 559. *Gramen rementarium*, *Linum pratense* Tabern. Icon. 230. *Gnaphalium Tragi* sive *Juncus Bombycinus* J. B. 2. 514.

Linagrostis paniculâ minore.

E X P L I C A T I O

Q U A R U N D A M V O C U M,

quibus Rei Herbariæ Scriptores uti solent.

A CAULIS & ACAULOS, sine caule. Planta caule carere dicitur, cujus flos humi sedet. *Carlina Acaulos*, *magno flore C. B. Pin.* id est *Carlina flore sessili.*

ACINUS & ACINI, sumuntur pro granis illis dense nascentibus, ex quibus fructus Sambuci, Ligustri, & aliarum id genus plantarum componitur. Inter Acinos, inquit Ruellius, enumerantur grana Uvæ, Hederæ, Sambuci, Ebuli, Mali Punicæ; addunt etiam Morum, & quidquid his est simile. Usurpantur etiam Acini pro ipso semine intus latente, ideoque sæpe præscribuntur à Medicis uvæ exacinatae, hoc est purgatae ab acinis seu seminibus illis quæ *γίγαντες* dicuntur. *De Nat. Stirac.*

ADNATA seu **ADNASCENTIA**, *Câyoux*: nova germinatione sub terra prodeunt adnata in Lilio, Narcisso, Hyacintho, quæ deinde in veras radices extuberant.

ALA sumitur, 1. pro cavo illo anfractu seu sinu inter caulem & folium vel ramum posito, unde nova proles A egredi solet. Sic, inquit Ruellius, alarum cava sinusque idem sibi velle fatebitur, qui bonos auctores evolverit. Cum igitur flos è foliorum alis nasci dicitur, intelligendus est prodire ex illo sinu seu angulo qui constituitur à caule & foliis coeuntibus: similitudine ducta ab alis seu axillis humanis, quæ sumuntur pro angulo illo qui occurrit inter truncum & brachium; quare Plantarum alæ dicuntur Gallicè. *Les aisselles des plantes.* 2. Alæ dicuntur etiam^a petala florum papilionaceorum inter vexillum & carinam posita, Gallis *Les ailes des fleurs legumineuses.* 3. Habentur pro extremis tenuibusque ac membranaceis seminum quorundam partibus, ut in Bignonia, Plumeria, Aceris fructu, Gallicè *Semences ailées.* 4. Usurpantur interdum pro membranis illis foliaceis, quæ secundum caulium longitudinem excurrunt, unde caulis alatus dicitur^b A, B, C, D, E, *Tige ailée.* *Tab. 466.*

ALBURNUM, *Aubier*. Adeps arborum à nonnullis existimatum, dicitur pars illa trunci, quæ corticem inter & materiem occurrit, seu materies tenerior post aliquot annos induranda: nam quotannis ferme superficies alburni materiei jam induratae adhærescens revera induratur ipsa, superficie alterâ quæ cortici subest sese dilatante in alburnum novum. Unde circuli illi concentrici truncorum arborum aliud nihil sunt quàm alburni pars spatio aliquot annorum indurata. Quapropter in arborum truncis quatuor spectanda

sunt 1° Cortex omnibus notus; 2° liber seu cortex interior in aliquibus arboribus ab alburno separabilis & in prætenues philyras acu separandus, quæ Papyrus antiquorum. 3° alburnum ipsum. 4° materies seu lignum.

AMENTACEUS FLOS. *Chaton*. pag. 580.

APICES, *Sommets*. pag. 69. 70.

ARBOR, est plantæ genus perenne, excelsum, simplici trunco seu caudice crasso, duro, brachiatoque donatum. Arborem solemus appellare, ut ait, Ruellius, quidquid ab radice statim simplici caudice, brachiatum ramis, surculosum, dissolutuque contumax assurgit; quemadmodum Quercus, Tilia, Ulmus.

ARISTA, cum de Cerealibus agitur, dicitur acus illa tenuis, eminens è gluma sive folliculo grani. *La barbe du blé*.

ARTICULATIO est connexio partium, quæ articulis seu geniculis constant; quales sunt plurimarum plantarum siliquæ, Ornithopodii scilicet, Coronillæ, Securidacæ, quæ solubili nexu committuntur. Unde partes illæ *articulose* appellantur, & *articulatim* seu *geniculatim* connecti dicuntur. Quæ verò partes plantarum eandem formam præ se ferunt, *articulose* etiam appellantur, quamvis articulis careant. Sic Polygonari radix *articulosa* dicitur seu *geniculata*. *Internodium*, ut ait Ruellius, dici consuevit spatium, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

ASPARAGUS. Prima olerum germina priusquam in folia explicentur, recentissimique Turiones qui edendo sunt, *Asparagi* nuncupantur, ait Ruellius.

AXIS propriè dicitur pars illa teres, circa quam rota vertitur: unde translatione factâ in nonnullis fructibus & nucamentis, pars illa teres in centro posita, circa quam aliæ partes disponuntur, *Ax*, vel *columen* dici potest: Gallis *Ame*, *Noyau*, ou *Poinçon*.

BACCA, *Baye*. Inter acinos & baccas, inquit Ruellius, hoc interesse putant, quòd acini inter fœtus minutores herbarum, fruticum, arborumve densius enascantur; bacca verò dispersius & rariùs. Inter baccas enumerantur partus Lauri, Oliva, Corna, Myrti fructus, &c.

BALAUSTIUM, flos Mali Punicæ.

BARBULA, pag. 74.

BIVALVIS, à *deux batans*. Siliqua *bivalvis* dicitur, quæ secundùm longitudinem dehiscit, tanquam janua quæ in duas partes aperitur.

BOTANICE, Res Herbaria, à voce Græca Βοτάνη *Herba*: Βοτάνη autem à Βοτῶν *esca*, quod à βίω *pasco*: multa enim animalia pascuntur herbis. *La Botanique*, ou *la Science des Plantes*.

BRACHIA, in arboribus sunt rami crassiores, in quos truncus dividitur, similitudine ductâ à brachiis humanis. Sic Virgilius,

In medio ramos, anno saque brachia pandit

Ulmus opaca, ingens.

BULBUS, *Bulbe*, *Oignon*. Radices rotundæ suis membranis tunicatæ, *Bulbi* nominantur. Vide *Radix*.

CALYPTRA, *Coiffe*. Involucrum tenue quorundam feminum Grana-dillæ v. g. Oxydis, &c.

CALYX, pag. 71.

CAPILLAMENTUM, pag. 70.

CAPITULUM, CAPUT. Id quod sursum deorsumve, ut ait Ruellius, in globum extuberat, aut in orbem glomeratur, *Caput* dici consuevit. Si magnitudine cesserit *Capitulum*: à quo multa herbarum capitulata visuntur fastigia. Radices nonnullæ ut Porri & Ceparum extuberant in capitula, unde & *capitarum* Porrum sibi nomen usurpavit. Sic radix quæ tubere globofo concrevit, sibi *capitis* appellationem arrogavit.

CAPSULA, *Loge*, *Capsule*. Usurpatur pro theca seminum, sive illa crassa vel tenuis sit, sive mollis aut dura. Fructus unicapularis, bicapsularis, tricapsularis, multicapsularis; hoc est in duas, tres, aut multas capsulas divisus.

CARACTER plantarum, est nota illa propria, quâ genera plantarum inter se distinguuntur.

CARINA, quod in angulum plerumque acutum excavatur, carinæ bavis in modum; unde petalum inferius floris Papilionacci ^a *Carina*, & folia Asphodeli ^b *Carinata*, dicuntur.

^a Pag. 74.
^b Tab. 449. fig. 10. & 11.

CAUDEX & CAULIS. *Caudex* vocatur arborum truncus, *Le tronc*. *Caulis* verò herbarum virga illa à radice emergens, quæ foliis, floribusque donari solet; *La tige*. Hoc inter caulem & caudicem interest, inquit Ruellius, ut caulis ad herbas, caudex ad frutices & arbores duntaxat pertineat. *Caulis alatus*: vide *Ala*.

CIRRUS. Capillamenta, ex Ruellio, si contorta crispentur, Cirri mutantur appellationem. Radices *cirrata* dicuntur, quæ veluti crinibus quibusdam comantur.

CLASSIS plantarum, pag. 51.

CLAVICULUS, CLAVICULA, CAPREOLUS: *Mains*, *Vrilles*. ^c Capillamenta illa intorta, ut cincinnus, *Claviculi*, *Clavicalæ* vel *Capreoli* appellantur. Multæ plantæ leguminosæ eorum adminiculo plantas vicinas cæteraque apprehendunt. Vitis, ut ait Cicero, claviculis suis, quasi manibus, quidquid est nacta, complectitur.

^c Tab. 466.
De Senect.

COMA, ex Ruellio, quidquid hilari venustate crinium modò, summa ramorum vel coliculorum exornat, ut frondes cum foliatum est cacumen. Sæpe & Corymbi & flores sua venere comant.

CONUS est turbo inversus, ut ait Ruellius, id est corpus ex orbiculata basi in acumen sensim desinens, pyramidis adinstar. Fructus Pinus, *coniformis* sive *conus* dicitur. Tubus coni trunci æmulus: Vide *Murucua*.

CORDIFORMIS, quod cordis, quale pingi solet, effigiem repræsentat.

CORONA, pag. 74.

CORYMBUS, propriè convenit Hederæ fructui, cujus acini in capitulum quoddam colliguntur. Racemis, inquit Plinius de fructu Ederæ loquens, in orbem circumactis, qui vocantur *Corymbi*. Utuntur tamen Rei Herbariæ Scriptores *Corymbi* voce ad describendam formam orbicularem fructuam & florum Elychrysi, Cepes, Allii, & similibus.

Lib. 16. cap. 241

CRENÆ, *Crenelures*; sunt quædam, inquit Ruellius, in extremis oris incisuræ, à quibus crenata herbarum folia declarantur, sicuti quæ per ambitum secta & serræ modo denticulata doctis apposîtè serrata traduntur. Incisuræ crenatæ obtusiores sunt serratis. Vide *Tab. 450. fig. 13.*

CUBITUS, *Coudée*. Quantum ab externa cubiti flexura usque ad summum medium digitum patet: Caulis cubitalis, bicubitalis, tres cubitos altus; ad proceritatem quatuor cubitorum assurgens, semicubitalis, sesquicubitalis.

CULMUS, *La tige des espèces de Blé & de Chien-dent*. Caulis Cerealium Culmus seu Calamus appellatur: unde *planta Culmifera*.

CYLINDRUS, *Cylindre*. Corpus teres & volubile columnæ æmulum. Fructus Cylindraceus, qui Cylindri formam refert.

Tom. I. 76. & 82

CYTINUS. Pro flore Mali Punicæ sativæ vulgò, à Joanne Bauhino tamen pro calyce ejusdem floris usurpatur: unde calyx cytiniformis plantarum flore labiato à similitudine Cytini.

DENTICULATUS, *Dentelé*. Quod dentium vel serræ in modum incisum est: incisuræ denticulatæ acutiores sunt crenatis.

DIGITUS. Vide *Uncia*.

DIGITATUS. Quod incisuras habet velut manus humana. Ricini folium digitatum est: folia digitatim disposita, Quinquefolii scilicet, Cannabis, Viticis. *Feüilles en main ouverte, ou en éventail ouvert. Tab. 454. fig. 22. & Tab. 457. fig. 25. & 26.*

DISCUS, *Disque*. pag. 74.

DISSEPIMENTUM, *Cloison*. Septum intermedium, quo fructus cavitas in loculamenta dividitur.

DODRANS, *Empan*. Vide *Spithame*. Planta dodrantalis, seu dodrantem alta.

ECHINUS est, inquit Ruellius, quidquid numerosa congerie aculeorum stipatur, sive tegmen, sive caput, sive cacumen: sic dictus, quòd globoso spinarum agmine maris Erinaceum mentiatur, ut fructus Castanæ.

EMARGINATUS, *Echancré*. Incisus propemodum cordis formâ, seu cujus margo introrsum excavatur. ^a Morilono Acetosæ species quædam appellatur. *Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente*, hoc est folio emarginato vel cordiformi.

*a Hist. Oxoniæ
Part. 2. 582.*

EMBRYO: tenerrimus plantæ fœtus, cujus partes evolvi gestiunt.

FACIES PLANTÆ EXTERIOR, *Le port d'une plante*. Totius plantæ habitus, quo formam alterius plantæ apprimè refert. Sic *Trifolium pratense, purpureum C. B. facie externa* ad cæteras Trifolii species omnino videtur accedere, etiamsi flore sit diverso. Nymphoides toto habitu Nymphææ speciem se declarat, exceptis floribus & fructu.

FIMBRIA, *frange*. Plantarum partes *fimbriatæ* dicuntur, quæ in tenues & oblongas partes secantur. Petala florum Nymphoidis fimbriata sunt. Flos Granadillæ corollâ fimbriatâ donatur.

FISTULÆ PLANTARUM, pag. 54. Flores dicuntur in fistulam tenuari, qui in exiguum tubum coarctantur, quales sunt flores labiati.

FLOS, *Fleur*. Gaudium est arborum herbarumque. Ejus definitionem vide pag. 67.

FLOS AMENTACEUS, pag. 580.

FLOS APETALOS, pag. 72.

FLOS CAMPANIFORMIS, pag. 73. & 76.

FLOS CARYOPHYLLÆUS, pag. 74.

FLOS COMPOSITUS, pag. 72.

FLOS CRUCIFORMIS, pag. 74.

FLOS FOECUNDUS, *Fleur noîée*. Qui embryoni adhærescit: quales sunt flores frugiferi plantarum Cucurbitacearum.

FLOS FLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS GALEATUS. Qui Galeæ speciem refert. *Fleur en casque*.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS, pag. 73.

FLOS LABIATUS, pag. 73.

FLOS LILIACEUS, pag. 74.

FLOS MONOPETALOS, pag. 73.

FLOS MONOPETALOS, ANOMALOS, pag. 73. &

FLOS PAPILIONACEUS, pag. 74.

FLOS PERSONATUS, pag. 73. &

FLOS PETALODES, pag. 72.

FLOS POLYPETALOS, pag. 73.

FLOS POLYPETALOS, ANOMALOS, pag. 74.

FLOS RADIATUS, pag. 74.

FLOS ROSACEUS, pag. 74.

FLOS ROTATUS, pag. 73.

FLOS SCORPIOIDES. Qui Scorpionis caudam æmulatur Tab. 464. fig. 37.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS SIMPLEX, pag. 72.

FLOS SPICATUS, *Fleur en épy*. Tab. 464. fig. 36. & 38.

FLOS STAMINEUS, pag. 72.

FLOS STERILIS, *Fausse fleur*. Qui nulli embryoni adhærescit: quales sunt flores infertiles plantarum Cucurbitacearum.

FLOS VERTICILLATUS, vide *Verticillum*.

FLOS UMBELLATUS, pag. 304. Tab. 118.

FOLIUM propriè loquendo sumitur nunc solummodo pro iis foliis, quæ nascuntur ex radicibus, aut cauli ramisque innascuntur: nam quæ folia florum vocari solebant, petala nunc ab omnibus Rei Herbariæ scriptoribus appellantur.

Folia spectari possunt ratione structuræ, superficiei, formæ, crassitie vel tenuitatis, incisuræ, situs, & magnitudinis.

Ratione structuræ, folia simplicia sunt vel composita. *Simplicia* in alia folia nequaquam dividuntur, Pyro, Leucoio, Caryophyllo. *Composita* verò eisdem pediculo vel costæ plurima adhærescunt, Rosæ, Apio, Angelicæ, Cannabi.

Ratione superficiæ & formæ, folia plana sunt, convexa, globosa, lævia, aspera, villosa, hirsuta, aculeata. Folia plana ratione formæ, orbiculata sunt & quasi circinata rotunditatis^a Nummulariæ; Circinata & aurita^b Afaro; Lanceolata^c Origano; Subrotunda^d Androsæmo; Angulata^e Bryoniæ Canadensi; Lunata^f Muruciæ; utrinque Acuta^f Nerio; Longa & angusta^g Caryophyllo, Graminique; Ovata in acumen desinentia^h Cannabi luteæ fertili P. Alp. Folia convexa ratione formæ, Cylindræa sunt, cava seu tubulata Cephæ & Asphodelo minori; Cylindræa solida Kali & multis Sedi speciebus. Trigona Ficoidi; Angulata Cereo Peruviano & Euphorbio; Globosa Melocæto; Carinata^k Asphodelo majori.

Ratione crassitiei vel tenuitatis, Carnosa sunt Portulacæ & multis Sedi speciebus; Crassa & Tomontosa Verbasco; Tenuia Hyperico.

Ratione incisuræ, leviter vel altè inciduntur. Folia leviter incisa crenis vel subrotundis aut acuminatis secantur: vel Denticulata sunt Serrataque Rosæ; vel Crispa ut Phyllitidi crispæ J. Bauh, aut Undulata ut Linguæ Cervinæ maximæ, undulato folio auriculato per basim H. R. Par. Nonnulla Tridentata sunt, Trifolio scilicet Hepatico C. B. & Aceri Monspeffulano. Quædam Sagittata, ut Sagittæ aquaticæ, seu Ranunculo folio sagittato. Folia altè incisa seu multifida, vel ad costam vel ad basim usque dividuntur, ad Artemisiæ, Acanthum, Ceterac, Melianthum accedentia. Folia Bryoniæ Zeylanicæ, Ricini, Hellebori, incisuras habent ut manus humana, seu Digitata sunt, Gallis Feuilles en éventail ouvert, ou en main ouverte.

Folia composita, vel pediculo insident, vel costæ adhærent simplici aut ramosæ. Composita pediculo insidentia bina sunt Fabagini; terna Trifolio & Elleboro Aldini; quina, vel plura Vitici, Quinquefolio, Tormentillæ. Folia costæ simplici innascentia, vel alterno ordine vel bina è regione disponuntur, unico interdum impari conjugationes claudente, ut in Altragalo; nullo quandoque impari claudente, ut in Orobo: nonnunquam conjugationes foliorum aliis minoribus interturbantur, quemadmodum in Agrimonia observare est. Quæ costæ ramosæ innascuntur, avium volantium pennas non malè representant, ut folia Apii, & Angelicæ; vel tenuiter laciniata sunt ut Fœniculi & Mei.

Ratione situs, alterna, conjugata, verticillata dicuntur. Alaterno & Alternata sunt; Phyllireæ Pinnata seu bina ex adverso posita; Rubiæ Verticillata. Quæ pediculo carent, vel acura basi cauli affiguntur, vel aurita caulem amplectuntur, vel ab ipso caule transfidigi videntur, ut Perfoliata.

Ratione magnitudinis, Amplissima sunt Lappæ, Colocasæ, Musæ; Mediocria Aro, Bistortæ; Parva Pomo, Pyro, Violæ; Minima Ericæ Hyperico, Cori, Polygono.

FOLLICULUS. Theca membranacea seu foliacea quæ fructum vel semen continet involutum, ut Alkekengi.

FORNICATUS, Vouté. Fornicis in modum arcuatus: unde petala florum fornicata.

FRUCTUS, inquit Ruellius, quod carne & semine compactum est, fre-

a Tab. 447 fig. 1.
b Ibid. fig. 2.
c Ibid. fig. 3.
d Ibid. fig. 4.
e Ibid. fig. 5.
f Tab. 448. fig. 6.
g Ibid. fig. 7.
h Ibid. fig. 9.
i Tab. 449. fig. 9.
k Ibid. fig. 10. 11.

l Tab. 451. fig. 16.
m Ibid. fig. 17.
n Tab. 454. fig. 21.
o Tab. 455. fig. 23.
p Tab. 450 fig. 14.
q Tab. 452. fig. 18.
r Ibid. fig. 19.
s Tab. 453. fig. 20.
t Tab. 450. fig. 15.
v Tab. 454. fig. 22.
x Tab. 457. fig. 26.

y Tab. 456 fig. 24.

a Tab. 458. fig. 27.
b Tab. 458. fig. 28.

c Tab. 459. fig. 29.

d Tab. 460. fig. 30.
e Tab. 164.
f Tab. 165.

g Tab. 461. fig. 31.
h Ibid. fig. 32.
i Tab. 462. fig. 33.
k Tab. 461. fig. 34.
l Tab. 463. fig. 35.

quenter tamen pro eo quod involucro perinde quasi carne & seminio coactum est, accipi solet. Fructus racematim compactus Tab. 465.

FRUTEX, *Arbrisseau*, dicitur planta perennis & gemmipara trunco ut plurimum multiplici, quæ ad justam magnitudinem arboris non assurgit, ut Malus Punica, Rosa, cæteræve id genus.

GENICULUM. Articulus, Nodus: unde partes geniculatæ, articulosa, nodosa. Vide *Articulatio*.

GENUS PLANTÆ, pag. 50.

GLUMA, *Bâle*. Folliculus grani Cerealium.

HABITUS PLANTÆ. Vide *Facies planta exterior*.

HERBA, propriè loquendo, plantæ genus, cujus caulis singulis annis perit, novo deinde renascente vel ab radice foliato, vel nudo, floribus & semine donato. *Herba annua* dicitur, quæ eodem anno nata flore fructuque perfectis moritur, ut frumenta. *Bima* verò, *Trimave*, quæ intra spatium duorum vel trium annorum sua tempora perficit. *Sempervirens*, quæ folia non deponit, nisi novis renascentibus, ut Viola. Quædam hyeme folia deponunt, sed restibili radice fecunditate regerminant, & nova folia promunt.

HERBARIUM, sive Hortum siccum appellant, collectionem plantarum exsiccatarum quæ in codicibus vel capsis asservantur, ut quavis anni tempestate inspicì possint.

IMBRICATUS. *Plié en goutiere*. Folia imbricata dicuntur, quæ imbricis in modum cava sunt.

INFUNDIBULUM. Vas quo liquores infunduntur in alia vasa, conì inversi & in tubum tenuati effigie: unde flores *infundibiliformes* dicuntur, qui infundibuli formam præ se ferunt.

INTERNODIUM, ut ait, Ruellius dici consuevit, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

JUBA. Effusam illam Arundinaceam Milii comam, jubam appellant, ut monet Ruellius, tum & similibus plantarum.

IULUS, pag. 580.

LACINIÆ, Ex Ruellio, sunt partes extremæ particulatim decoris causâ concisæ, orarumque summarum cæsuræ: inde folia membratim per flexuras digesta vel nativis segminibus discreta, *laciniata* vocitantur. Malvarum arborum frondes laciniantur. Sambucus foliis laciniatis C. B.

LANUGO. Vide *Pappus*.

LOCULAMENTUM. *Loge*: idem quod cellula. Fructus in multa loculamenta divisus, hoc est in plures cellulas seu partes septis intermediis discretas.

LOCUSTA, *Paquet*, in Cerealium descriptione sumitur pro quolibet flore, granoque, gluma obvolutis: sic, ex Dioscoride, Avena dependentes veluti parvulas locustas bipedes gerere videtur.

MALICORIUM, ex Ruellio dicitur in Punica Malo, *Putamen*, quod *Lib. 2. cap. 116.* ab usu cibario prorsus abhorret. Edules tamen intus concipit acinos.

MALLEOLUS. *Croffette*, est novellus Palmes innatus prioris anni fla-

gello, cognominatus à similitudine Malleoli. Vitis feri solet Malleolis.

MARGINATUS, *Bordé*. Semina marginata dicuntur, quorum limbus vel tenuior seu foliaceus, ut Leucoio, Lunarix, aliisque, vel crassior & quasi anulatus, ut Tordyllo.

MONOPETALOS. Latinis *unifolius*: *d'une seule feuille*. Flos monopetalos.

MUCRO, inquit Ruellius, dici potest acumen in quod pars quæcumque definit. Vide *Turbo*.

MULTICAPSULARIS. Fructus multicapsularis, id est in plurimas capsulas divisus.

MUSCARIUM. In orbem quoque, inquit Ruellius, radiatas Herbarum comas, cacuminaque in fascies collecta. Latini *Muscaria* vocitarunt; à flabri similitudine, cujus ventilatu muscæ conviviis abiguntur. Flores Elychrysi, Eupatorii, in fasciculum laxum & orbiculatum collecti in muscarium nascuntur.

NOTA PROPRIA Sive generica plantarum, idem ac character.

NOTA SPECIFICA. Dicitur ea quæ species ejusdem generis inter se distinguuntur: sic Ranunculus pratensis, erectus, acris C. B. notâ suâ specifica differt à Ranunculo montano, hirsuto, humiliori, Narcissi flore C. B.

NUCAMENTUM. Idem sonat quod flos Amentaceus. Cæterum, ea quæ callo squamatum compactili pendent è ramis nucum, Roborum, Picearum, appellantur *Nucamenta*, ex Ruellio.

NUCLEUS. Sumitur 1. pro parte eduli fructuum, quæ in ossea capsula reconditur, ut in Amygdalo, Armeniaca: 2. pro cohærentibus bulbis in quos Allii caput extumuit, qui seorsim confiti novam procreant sobolem.

OSSICULUM. Pars illa dura fructuum, in qua nucleus seu pars edulis ac mollior reconditur in Amygdalis, Armeniacis, Persicis.

PALMUS. Mensura est simul conjunctorum & cohærentium quatuor digitorum. Planta palmaris, semipalmaris, sesquipalmaris.

PANICULA. Ea florum seminumque Cerealium plantarum dispositio, qua non in spicam colliguntur, sed latius effunduntur.

PAPPUS & PAPPI, *Aigrette*. Lanugo illa, quæ feminibus Carduorum aliarumque insidet, & in auras evanescere solet, ex plurimis tenuibusque villis quasi radiatim positis constans.

PEDALIS, id est pedem longa. Planta pedalis, bipedalis, semipedalis, sesquipedalis. Pes in duodecim partes æquales dividitur, quarum qualibet *uncia* dicitur.

PEDICULUS. Sive, quod idem habetur, petiolus, ut ait Ruellius: id est quo folium, fructus, aut flos dependet.

PISTILLUM, pag. 70.

PLACENTA. Pars illa capsulis fructuum affixa, cui semen ipsum adhaerescit & à qua alimentum ipsi subministratur.

PLANTA. pag. 54. Planta est nomen genericum Arbori, frutici, suffrutici, & herbæ conveniens. Planta *annua*, *bima*, *trima*, *perennis*, *sempervirens*. Vide.

Vide *Herba*. *Planta maritima*, quæ in ora maris; *marina* verò, quæ in fundo maris gignitur: *palustris*, quæ paludibus delectatur: *montana*, &c.

POLYPETALOS: quasi multifolius. Flos polypetalos dicitur, qui ex multis petalis constat.

PULPA. Pars illa fructuum medullosa, quæ pulvem crassitie sua refert. Pulpa Cassiæ & Tamarindorum.

PULVINUS, ait Ruellius, est quod inter versus aut sulcos eminulum pro-
tinet: dictus quòd quandam refert pulvinorum, in quibus sedemus, simili-
tudinem.

PYRAMIDATUS, in Pyramidem assurgens. Placenta fructus Cyno-
glossi est Pyramidata.

RADIX Plantæ: pars terræ ut plurimum affixa, à qua nutrimentum fo-
liis, cauli, ramulis, ceterisque partibus per quosdam quasi tubulos impertitur.
Radices spectari possunt ratione contextus, structuræ, & formæ.

Ratione contextus, aliæ *carnosæ* sunt, Lilio, ^a Croco, ^b Iridi; aliæ *carnosæ* ^a Tab. 463.
fibris intertextæ, Eryngio, Fœniculo; nonnullæ *lignosæ*, Pyro, Pomo. ^b Tab. 407.

Ratione structuræ, vel fibratæ sunt, vel ex aliis radicibus compositæ, vel
squamosæ, vel tunicatæ. *Fibratæ* vel *capillacæ* sunt, seu capillitio donatæ ut
^c Cerealibus, vel ex fibris crassioribus coalescunt ut ^d Violæ, Primulæ veris; ^c Tab. 470.
^e nonnullæ ex his latè sparguntur & evagari possunt. ^d Ibid.

Radices *ex aliis compositæ*, vel brachiatæ sunt, Quercui, Ulmo; vel fi-
bris crassioribus constant quàm ut fibratæ dici possint, uti ^f Althææ; nonnullæ ^f Tab. 481.
^g *Napiformes* vocantur Asphodelo, Pæoniæ, in multa capitula extuberantes; ^g Tab. 175. GG.
aliæ *grumosæ*, ut nonnullis ^h Ranunculi speciebus. Aliæ *tuberosæ* in duplicem ^h Tab. 473.
ordinem digestæ, quarum una alteri insidet, ⁱ Gladiolo scilicet & Croco. Aliis ⁱ Tab. 1. o.
tubercula sunt ad altera affixa, ^k Fritillariæ scilicet, ^l Colchico. Radices ^m *squa-* ^k Tab. 201.
mosæ ex plurimis squamis coalescunt axi cuidam affixis, vel denticulis tantùm ^l Tab. 182.
inciduntur & squamosarum speciem præ se ferunt, ut ⁿ Dentariæ. ^o *Bulbosæ* ^m Tab. 196.
ex tunicis constantur se excipientibus, ideoque *tunicatæ* dicuntur, Cepæ, Nar- ⁿ Tab. 110.
cisso, Hyacintho. ^o Tab. 472.

Ratione formæ, vel *spherica & tuberosæ*, ^p croco, ^q bulbocastano, ^r Cy- ^p Tab. 468.
clamini; vel *ovata* ^r Orchidi. Nonnullæ compressæ, & quasi *palmatæ*, non- ^q Tab. 181.
nullis ^s Orchidis speciebus; rectæ ceu palus in terram depectæ, ^v Raphano: ^r Tab. 48.
^x geniculatæ, Polygonato, Iridi. ^s Tab. 248. fig. 14.

RADICULA à recentioribus Physicis habetur pro tenui illa radice qua
donatur corculum sive germen seminis in tubum prima germinatione sese
explicans. Pars verò superior ejusdem tubi *pluma* vel *plumula* vocitari solet
in caulem & frondes abitura.

SEMEN est plantæ pars, quæ terræ commissa similem plantam procreat
à qua genita fuit. *Semen callosum*, quod cute veluti cartilagineâ obducitur,
quale est semen Pyri, Mali, Cydoniæ; *Semence à pepin*: *semen osseum* è contra
durum est Mespilo.

SEMIFLOSCULUS, pag. 74:

SEPTUM INTERMEDIUM, Vide *Loculamentum*.

SERRA. Vide *Crena*.

SILIQVA. Gouffe, pag. 383.

SINUS. Vide *Ala*.

SPECIES PLANTÆ, pag. 50.

SPICÆ, *Epi*. Florum & feminum dispositio densa & oblonga accedens ad spicam Cerealium Tab. 464.

Lib. 7. cap. 3.

SPITHAME Græcis, Latinis auctore Plinio *Dodrans*, spatium est quod capit humana manus à summo pollice usque ad summum minimum digitum extensa: quæ mensura, quoniam in tres quartas humani pedis partes incurrit, *Dodrans* dicta est.

STAMINA 69. 70.

STROBILUS. Sive conus propriè dicitur fructus Pinus.

STRIÆ. *Caneleures*. Partes quædam, ut ait Ruellius, & ut ita dicam femora sunt, quæ protuberant, sicuti cava, canaliculique. Striatus caulis dicitur, qui hujuscemodi striis est præditus, aut striaturis exasperatus.

STOLONES, *Drageons ou Petreaux*. Coliculorum soboles, inquit Ruellius, inutilisque fruticatio è radicibus, quibus evulsis plantantur Coryli, Sorbi, Mespili, Fici.

SUFFRUTEX, *Soufarbrisseau*. Planta perennis, dura, lignosa, frutice humilior, non gemmipara, ut Thymus, Salvia, Lavandula.

SURCULUS, ut ait Ruellius, quod ex ramis simplex ac individuum oritur, quale præsertim germen apparet. Gallis *Bourgeons*.

TALIA, *Bouture*. Ramus utrinque abscissus, qui in terram defixus pali instar radices agit. Salix, Sambucus.

TESTA, *Coque*. Tegmen tenue durum & fragile quorundam seminum.

THALAMUS. *Couche*, pag. 74.

TOMENTUM. Lanugo illa densa, quæ folia caulesque plurimarum plantarum obducuntur. Folia Verbasci tomentosâ lanugine pubent.

TRACHEÆ Plantarum, seu spirales fistulæ, sunt organa quædam tubulata à Clariss. Malpighio detecta, quæ aëri excipiendò à natura instituta videntur. Quælibet autem fistula aliud nihil est quàm lamella quædam tenuis GH in spiram convoluta & in tubum E angustata, cujus structura apertè declaratur volvendo candelam ceream exilem & perlongam circa digitum vel cylindrum quendam tenuem, adeo ut spiræ sibi mutuò adhærescant: sublato enim digito vel cylindro tubus remanet tracheæ plantarum similis. Facile quovis ferme anni tempore deprehenduntur fistulæ illæ spirales in Rosa, Viburno, Tilia, cæterisque; si earum surculi teneri fragilesque rumpantur, quo planè modo exhibetur surculus Rosæ AB. Lanugo enim illa quæ inter partes disruptas occurrit, microscopii ope deprehenditur fasciculus trachearum, quarum spiræ ab invicem disjunctæ sunt, quales exhibentur Icone DC. Consule Malpighium, accuratissimum naturæ exploratorem, qui fusiùs de his agit. Quod ad usum trachearum attinet, ad alimenti motum urgendum comparatæ videntur: succum enim nutritium duabus potissimum de causis ad superiores plantarum partes ascendere probabile est: 1. à motu terræ, quo juxta

Tab. 475.

naturæ leges ultra terræ superficiem longè impulsus in utriculos plantarum sese insinuat, ut censet præstantissimus Philosophus Petrus Sylvanus Regis Acad. Reg. Scientiarum socius, & præceptor meus admodum observandus: 2. aëris vi elasticâ in tracheis conclusi: namque quod magis ille rarefcit aut densatur diu nocturne, cœlo calidiori aut frigidiori, eò magis ab ampliatis aut angustatis tracheis vasa utriculique viciniore succo nutritio turgentes comprimuntur, ideoque sursum vel deorsum, celerius aut tardiùs ille ferri debet.

TURBO, inquit Ruellius, inversæ metæ speciem exhibet, inde turbinata conspicitur Pyrorum forma: sic permulta herbarum folia in mucronem turbinantur, & inverfo habitu fructus nonnulli vel partes in turbinem mucronantur, quamvis in re idem esse mutatis solum formis nemo dubitabit. Namque si rem ex acumine in latius continuo duci contuearis, potiùs quàm ea sit turbinis facies, dicetur turbinari: contra, si rem elatiori figurâ in arctiorem, protrahi contempleris, dum in acutum fastigeretur, aptiùs credetur mucronari.

TURIONES, *bourgeons*. Tenella plantarum cacumina: namque cùm vernum tempus appetit, inquit Ruellius, primo quoque foliorum pullulatu, præclusis adhuc florum calycibus, quosdam quasi Turiones olus subministrat, in quibus floris primùm, mox seminis fœtus concluditur.

VAGINA & VAGINULA. Theca, seu involucrum nonnullorum seminum, quod ad gladii vaginam accedit.

VALVÆ. Urpantur pro lamellis illis planis aut imbricatis quæ septo intermedio siliquarum utrinque adhærescunt, & dehiscere solent tanquam fores bifidæ: ut in Brassica, Leucoio, cæterisque observare est.

VERTICILLUM. Circinatus florum vel foliorum ambitus, ut ait Ruellius, qui cauliculos aut ramulos herbarum coronat, verticillum est, ab instrumenti muliebris similitudine dictum, quod fuso vertendi gratia solitum est adhiberi: inde verticillatus & verticillatim. Flores Marrubii verticillati sunt, vel verticillatim ad caulem positi: *Fleurs rangées par anneaux & par étages*.

VEXILLUM, pag. 74.

VIMEN quasi vincimen, ut aiunt, omne virgultum lentum & flexile ad ligandum aptum: unde viminei caules & rami, hoc est lenti & flexiles.

VITICULÆ sunt cauliculi humi jacentes & repentes, Fragariæ v. g. Quinquefolii, imò & plantarum cucurbitacearum; Gallis *jets rampans*.

UMBELLA, pag. 304. Tab. 158.

UMBILICUS & UMBO. Quidquid in aliqua re medium est, umbilicus appellatur, maximè si cavum sit; ab umbilico humano similitudine ductâ. Si verò eminens, umbo appellatur, eò quod mediæ partis clypeorum, quæ umbo dicitur, formam habeat. Inde fructus umbilicatus, flos umbone donatus.

UNCIA seu **DIGITVS**, *Pouce*. Sumitur nunc pro duodecima parte pedis: folium uncialè, biuncialè, semiuncialè, sesquiuncialè.

UNGUIS, *Onglet*. Ungues, ut ait Ruellius, in Rosis & foliatis floribus veteres intellexerunt imas suorum foliorum partes, quibus in capite suo cohærent decoloresque dependent, Medicinæ plurimum damnatas, quòd nullo insolatu conditi colorem vel odorem contraxerunt, & incocto inutisque refer-

ciantur humore. Quare flores exungulati, Oleis, Acetis, aut hujuscemodi condituris adjiciuntur, ne faciliè putrilagine m aspergine contractâ sentiant.

UNICAPSULARIS. Vide *Capsula*.

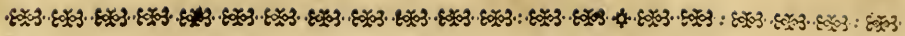
UTRICULUS. Sæpe usurpatur pro capsula sive loculamento, quandoque pro cellulis seu saccis in quibus succus nutritius plantarum deponitur.

INDEX RERUM, IN ISAGOGE CONTENTARUM.

A BENBITAR, 18.	Breynius, 47.	Floris differentia, 68.
ACTUARIUS, 17.	Brossæus, 48.	Floris usus, 69.
ÆGINETA, 15.	Brunfelsius, 25.	Flos Apetalos, 72.
ÆMILIUS MACER, 6.	Bry. 43.	Flos campaniformis, 73.
AËTIUS, 14.	Cæsalpinus, 66.	Flos Caryophyllæus, 74.
ALEXANDER TRALLIANUS, 15.	Calyx florum, 71.	Flos compositus, 72.
ALMANFOR & ALMAMON CHALISÆ DISCIPLINAS È GRACIA IN ARABIAM TRANSFULERUNT, 15.	Camerarius, 36.	Flos Cruciformis, 74.
ALPINUS-ALPINUS, 46.	Capillamentum, 70.	Flos flosculosus, 74.
AMATUS LUSITANUS, 27.	Carolus Plumerius, 64. & 65.	Flos hypocrateriformis, 73.
ANACEPHALÆOSIS PRÆCEPTORUM REI HERBARIÆ, 67.	Caferius, 48.	Flos infundibuliformis, 73.
ANGUILLARA, 45.	Cato, 5.	Flos labiatus, 73.
ANTIQUI BOTANICEM OBSCURA RUNT, MEDICINAM AMPLIFICANTES, 12.	Chycoineæ, 49.	Flos liliaceus, 74.
ANTIQUI PLANTAS POTIÙS COMPARARUNT QUÀM DESCRIPSERUNT, 14.	Classes unde petendæ, 65.	Flos monopetalos, 73.
ANTONIUS MUSÀ, 6.	Classis plantarum definitio, 51.	Flos papilionaceus, 74.
APICES FLORUM, 70.	Clusius, 41.	Flos peralodes, 72.
ARABIBUS PLURA DEBENTUR MEDICAMENTA QUAM GRÆCIS, 15.	Columna, 53. 70.	Flos personatus, 73.
AREUS PHILOSOPHUS ALEXANDRINUS, 7.	Commelinus, 65.	Flos polypetalos, 73.
ARISTOPHANES GRAMMAT. 8.	Cordus, 25. 26.	Flos radiatus, 74.
ARNALDUS À VILLANOVA, 20.	Cornarius, 27.	Flos rosaceus, 74.
AUBRIETUS PICTOR EXIMIUS, 50.	Cornuti, 43.	Flos rotatus, 73.
AVERROËS, 18.	Corona, 74.	Flos simplex, 72.
AVICENNA, 17. 20.	Coronus, 45.	Flosculus, 74.
BAUHINUS UTERQUE, 42.	Cratevas, 3.	Franciscus I. Galliar. Rex, 48.
BEAUMONTIUS, 47. 65.	Crescentienfis, 20.	Fredericus Ruyschius, 65.
BELLEVAL, 49.	Cuba, 20.	Fuchsius, 29.
BELLONIUS, 38. 48.	Cupani, 47. 65.	Galenus, 11. 13.
BESLERUS, 47.	Dalechampius, 34.	Garidelius, 65.
BEVERINGIUS, 47.	Dionysius Godart, 18.	Gasto Borbonius, 49.
BOBARTUS, 65.	Dionysius Joncquet, 49.	Gaza, 21.
BOCCONE, 65.	Dioscorides, 6.	Genus plantarum quid, 50.
BOCKIUS, 27.	Discus, 74.	Genus sumi debet à flore simul & fructu, 58.
BODÆUS À STAPEL, 4.	Dodonæus, 40.	Genus 1. & 2. ordinis, 59.
BONAFIDIUS, 44.	Dedondis, 20.	Georgius à Turre, 46.
BOTANICES INSTAURATIO, 21.	Doody, 65.	Gerardus, 35.
BOTANICES PARTES, 1.	Ebenbitar, 18.	Gesnerus, 51.
BRASAVOLUS, 25.	Etymologiæ plantarum sæpe rejiciendæ, 61.	Ghini, 31.
	Euphorbius, 6.	Gellius, 39.
	Fagelius, 47.	Goupylus, 28.
	Fallopilus, 44.	Guido de la Brosse, 48.
	Federicus Cæsius, Princeps Sancti Angeli, 46.	Guido Crescentius Fagon, 48.
	Floris definitio, 67.	Guilandinus, 45.
		Guilielmus Sherard, 65.
		Hagelacrus, 47.

Hans Sloane ,	65.	Morisonus ,	53.	Renaudorus ,	16.
Henricus IV. Gallia & Navarra Rex ,	48.	Mundella ,	45.	Riffus ,	26.
Henricus Van Draakenstein ,	47.	Myrepsus ,	19.	Rivinus ,	65.
Hermannus ,	47. 67.	Nicolaus Myrepsus ,	19.	Robertus Constantinus ,	5.
Hermolaus Barbarus ,	21.	Nicolaus Præpositus ,	19.	Robertus, Pictor Regius ,	50.
Hernandes ,	44.	Nomina plantarum quomodo imposta 2. quomodo imponenda ,	63.	Robinus ,	48.
Hildegardis ,	19.	Notæ propriæ generum ,	55.	Rodericus Lusitanus ,	27.
Hippocrates ,	3.	Notæ specificæ plantarum ,	57.	Rodericus Castellus albi ,	27.
Horti varii plantarum ,	46.	63.		Rondeletius ,	30.
47. 48. 49.		Oldenlandius ,	65.	Ruellius ,	22.
Hotron ,	47.	Oribasius ,	14.	Ruyfchius ,	65.
Humelbergius ,	6.	Palladius ,	11.	Salmasii judicium de Plinio ,	9.
Jacobus de Dondis ,	20.	Paulus Ægineta ,	15.	Samuel Doody ,	65.
Jacobus Pertiver ,	65.	Paulus Suardus ,	20.	Sarracenus ,	37. 65.
Jacobus Salvador ,	65.	Parkinsonus ,	43.	Scaliger ,	5.
Joannes de Bosco ,	20.	Passæus ,	43.	Semiosculus ,	74.
Joannes Cuba ,	20.	Peireskius ,	49.	Sensibus aliquid tribuendum in Re Herbaria ,	61.
Joubertus, Pictor Regius ,	50.	Pellicerius ,	31.	Serapio ,	16.
Julius Bassus ,	6.	Petalum ,	70.	Sextius Niger ,	6.
Iacuna ,	27.	Petrus Crescentienfis ,	20.	Sherard ,	65.
Leges in generum institutione servandæ ,	61.	Petrus Gilius ,	39.	Simon Beaumontius ,	65.
Leonardus Plukenetius ,	65.	Petrus Horron ,	47.	Simon Vander Stel ,	65.
Leonicenus ,	24.	Petrus Magnol ,	49.	Sloane ,	65.
Lignonius ,	65.	Pettiver ,	65.	Specierum distinctio ,	63.
Lobelius ,	41.	Plantæ definitio ,	54.	Species plantarum quid ,	50.
Lonicerus ,	26. 33.	Plantas depingi non probavit Plinius ,	13.	Stramina ,	70.
Lucas Ghini .	31.	Plantas describi non probavit Galenus ,	13.	Stapel .	4.
Ludovicus XIII. Gallia & Navarra Rex ,	48.	Platearius ,	19.	Suardus ,	20.
Ludovicus Magnus ,	50.	Plinius ,	9.	Suvertius ,	43.
Lumen Apothecariorum ,	20.	Plukenetius ,	65.	Sylvaticus ,	19.
Luminare majus ,	20.	Plumerius ,	64. 65.	Tabernæmontanus ,	35.
Macer ,	6.	Pistillum ,	70.	Thalamus ,	75.
Magnol ,	49.	Pona ,	43.	Theodorus Gaza ,	21.
Malpighius ,	54.	Prevotius ,	46.	Theophrastus ,	4.
Manardus ,	24.	Princeps Catholica ,	47.	Tragus ,	27.
Marantha ,	33.	Prosper Alpinus ,	46.	Trallianus ,	15.
Marcellius Virgilius ,	23.	Quiricus de Augustis de Thertona ,	20.	Triumferti ,	46.
Maresius ,	47.	Raius ,	53.	Turnerus ,	31.
Martinellus ,	65.	Rauwolfius ,	39.	Valgius ,	5.
Mathæus Carmelita ,	48.	Razis ,	16.	Vander Stel ,	65.
Mathæus Sylvaticus ,	19.			Vessingius ,	46.
Marhiolus ,	32.			Viali ,	46.
Mesue ,	17.			Zabarella ,	46.
				Zanoni ,	46.

INDEX

GENERUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, ceteri verò Tabulam indicant.

A BIES, 585.	353.	354.	Ancmone, 275.	147.	Barba Jovis, 650.	419.	
Abrotanum, 459.			Anethum, 317.	169.	Begonia, 660.	442.	
Abfinthium, 457.	260.		Angelica, 313.	167.	Belladonna, 77.	13.	
Abutilon, 99.	25.		Anguria, 106.	35.	Bellis, 490.	280.	
Acacia, 605.	375.		Anonis, 408.	229.	Berberis, 614.	385.	
Acajou, 658.	435.		Antirrhinum, 167.	75.	Bermudiana, 387.	208.	
Acanthus, 176.	80.	81.	Aparine, 114.	39.	Beta, 501.	286.	
Acer, 615.	385.		Aphaca, 399.	223.	Betonica, 102.	96.	
Acerabulum, 569.	338.		Aphyllanthes, 657.	430.	Betula, 588.	300.	
Acerofa, 502.	287.		Apium, 305.	160.	Bidens, 462.	262.	
Aconitum, 424.	239.	240.	Apocynum, 91.	20.	21.	Bignonia, 164.	72.
Adharoda, 175.	79.		Aquifolium, 600.	371.		Eiftorta, 511.	291.
Adiantum, 543.	317.		Aquilegia, 428.	24.		Blattaria, 147.	63.
Agaricus, 562.	330.		Aralia, 300.	154.		Blitum, 507.	288.
Ageratum, 651.	422.		Arbutus, 598.	368.		Boletus, 561.	329.
Agrimonia, 301.	155.		Argemone, 239.	121.		Forrage, 133.	53.
Agrimonoïdes, 301.	155.		Arifarum, 161.	70.		Brassica, 219.	106.
Ahouai, 657.	434.		Aristolochia, 162.	71.		Brunel a, 182.	84.
Alaternus, 595.	366.		Armeniaca, 623.	399.		Bryonia, 102.	28.
Alcea, 97.	25.		Artemisia, 460.	260.		Buglossum, 133.	53.
Alchimilla, 508.	289.		Arum, 158.	69.		Bugula, 208.	98.
Alcyonium, 576.			Arundo, 526.			Bulbocastanum, 307.	161.
Alga, 509.	337.		Afarina, 171.	76.		Buphthalmum, 495.	282.
Alk kengi, 150.	64.		Afarum, 501.	289.		Buplevrum, 309.	163.
Allium, 383.	206.		Afclepias, 93.	22.		Burfa pastoris, 216.	103.
Alnus, 587.	359.		Afcyrum, 256.	131.		Butomus, 271.	143.
Aloe, 365.	191.		Afparagus, 300.	154.		Buxus, 578.	345.
Alinaftrum, 244.			Afperugo, 135.	54.			
Alfne, 242.	126.		Afphodelus, 343.	178.		Cacalia, 451.	258.
Althaa, 97.			Afplenium, 44.	318.		Cacao, 660.	444.
Alyfoides, 218.	104.		After, 481.	274.		Cachrys, 325.	172.
Alyffon, 216.	104.		Afterifcus, 497.	283.		Calamintha, 193.	92.
Amaranthoides, 64.	429.		Aftragaloides, 399.	223.		Calceolus, 436.	249.
Amaranthus, 234.	118.		Aftragalus, 415.	233.		Caltha, 498.	284.
Ambrofia, 439.	252.		Aftrantia, 314.	166.		Campanula, 108.	37.
Ammi, 304.	159.		Aftriplex, 505.	286.		Cannabis, 535.	309.
Amygdalus, 6.7.	402.		Avena, 514.	297.		Cannacorus, 367.	192.
Anacamperos, 264.			Aurantium, 620.	393.	394.	Capnoïdes, 423.	237.
Anagallis, 142.	59.		Auricula Urfi, 120.	46.		Capparis, 261.	139.
Anagyris, 647.	415.		Azedarach, 616.	387.		Captifolium, 608.	378.
Ananas, 651.	426.	427.				Capficum, 152.	66.
	428.					Cardamindum, 430.	244.
Anapodophyllon, 239.	121.					Cardamine, 224.	109.
Androfacc, 123.	46.					Cardiaca, 186.	87.
Androfamum, 251.	128.						
			Ballote, 184.	85.			
			Balfamina, 418.	235.			
			Barba Capræ, 265.	141.			

Carduus, 440.	253.	Colchicum, 348.	181. 181.	Dorycnium, 391.	211.
Carlina, 500.	285.	Colocynthis, 107.		Dracocephalon, 181.	83.
Carpinus, 582.	348.	Colutea, 649.	418.	Dracunculus; 16c.	70.
Carthamus, 457.	258.	Convolvulus, 82.	17.		
Carvi, 306.	160.	Conyza, 454.	259.	Echinophora, 656.	423.
Caryophyllata, 294.	151.	Corallina, 570.	338.	Echinopus, 463.	262.
Caryophyllus, 329.	174.	Corallodendron, 661.	446.	Echium, 135.	54.
Caryophyllus aromaticus,		Coralloides, 564.	332.	Elichrysum, 452.	259.
661.	432.	Corallus, 572.	339.	Emerus, 650.	418.
Casia, 664.		Corchorus, 259.	135.	Empetrum, 579.	421.
Cassia, 619.	392.	Coriandrum, 316.	168.	Ephedra, 663.	
Cassida, 181.	84.	Corindum, 431.	246.	Ephemerum, 355.	193.
Castanea, 584.	352.	Coris, 652.	413.	Epimedium, 232.	117.
Catanance, 478.	271.	Cornus, 641.	410.	Equisetum, 32.	307.
Cataria, 202.	95.	Corona Imperialis,		Erica, 612.	273.
Caucalis, 323.	171.	372.	197. 198.	Erinacea, 646.	
Cedrus, 588.	361.	Corona Solis, 489.	275.	Eruca, 226.	111.
Celtis, 612.	383.	Coronilla, 650.	419.	Erucago, 232.	103.
Centaurium majus, 449.	256.	Coronopus, 128,	49.	Ervum, 398.	121.
Centaurium minus, 122.	48.	Corylus, 38.	34.	Erygium, 327.	173.
Cepa, 382.	205.	Cotinus, 610.	380.	Erysimum, 228.	111.
Cerafus, 625.	401.	Cotula, 455.	282.	Eschara, 576.	
Cerithe, 79.	56.	Cotyledon, 90.	15.	Evonymus, 617.	388.
Chærophyllyum, 314.	166.	Crambe, 211.	100.	Eupatorium, 455.	259.
Chamæcerasus, 609.	379.	Cratægus, 633.		Euphrasia, 174.	78.
Chamædryas, 204.	97.	Crithmum, 317.	165.		
Chamælelea, 651.	411.	Crocus, 350.	183. 184.	Faba, 391.	212.
Chamæmelum, 494.	281.	Crotalaria, 644.		Fabago, 258.	13.
Chamænerion, 302.	157.	Cruciata, 2115.	39.	Fagonia, 265.	141.
Chamæpytis, 208.	98.	Cucubalus, 335.	176.	Fagopyrum, 511.	290.
Chamærhododendros,		Cucumis, 104.	31. 32.	Fagus, 584.	351.
604.	373.	Cucurbita, 107.	36.	Ferrum Equinum, 400.	225.
Chelidonium, 231.	110.	Cuminoides, 300.	155.	Ferula, 321.	170.
Chenopodium, 506.	288.	Cupressus, 587.	358.	Ficus, 662.	420.
Chondrilla, 475.	268.	Cuscuta, 652.	422.	Filago, 454.	259.
Christophoriana, 299.	154.	Cyanus, 445.	254.	Filicula, 541.	
Chrysanthemum, 491.	280.	Cyclamen, 154.	68.	Filipendula, 293.	150.
Chryso脾enium, 146.	60.	Cydonia, 632.	405.	Filix, 535.	310. 313.
Cicer, 389.	210.	Cynoglossum, 139.	57.	Fœniculum, 311.	164.
Cichorium, 478.	272.	Cyperoides, 529.	300.	Fœnum-Græcum, 409.	230.
Cicuta, 306.	160.	Cyperus, 527.	295.	Fragaria, 295.	152.
Cicutaria, 322.	171.	Cytiso-Genista, 649.		Fragula, 612.	383.
Cinara, 442.	253.	Cytisus, 647.	416.	Fraxinella, 410.	243.
Circea, 301.	155.			Fraxinus, 577.	343.
Cirsium, 447.	255.	Damaſonium, 256.	132.	Fritillaria, 376.	201.
Cistua, 259.	136.	Daucus, 307.	161.	Fucus, 555.	334. 335. 336.
Citream, 620.	395. 396.	Delphinium, 426.	241.	Fumaria, 411.	237.
Clandestina, 651.	424.	Dens Canis, 378.	202.	Fungoides, 660.	
Clematitis, 293.	150.	Dens Leonis, 468.	266.	Fungus, 556.	327. 328.
Clinopodium, 194.	92.	Dentaria, 225.	110.		
Clymenum, 396.	218.	Digitalis, 165.	73.	Galega, 398.	222.
Cnicus, 450.	257.	Dipfacus, 466.	265.	Galeopsis, 185.	86.
Cochlearia, 215.	101.	Doronicum, 487.	277.	Gallium, 114.	39.

Garidella, 655.	430.	Iontalasi, 210.	99.	Lureola, 413.	238.
Genipa, 658.	436.	Iris, 358.	186. 187.	Lychnis, 332.	175.
Genista, 643.	411.	Isatis, 211.	100.	Lycoperdon, 563.	331.
Genista-Spartium, 645.	412.	Juncago, 256.	141.	Lycopersicon, 150.	63.
Genifella, 646.	413.	Juncus, 246.	127.	Lycopus, 190.	89.
Gentiana, 80.	40.	Juniperus, 588.	361.	Lysimachia, 141.	59.
Geranium, 266.	142.				
Geum, 251.	129.	Kali, 247.	128.	Madrepora, 572.	340.
Gladiolus, 365.	190.	Kermia, 99.	26.	Majorana, 199.	94.
Glaucium, 254.	130.			Malacoides, 98.	25.
Glauz, 88.	60.	Lacryma Job. 531.	305.	Malva, 94.	23. 24.
Globularia, 466.	265.	Lactuca, 473.	267.	Malus, 634.	406.
Glycyrrhiza, 389.	217.	Lamium, 183.	85.	Mandragora, 76.	12.
Gnaphalium, 461.	261.	Lampfana, 479.	272.	Manihot, 658.	438.
Gnaphalodes, 439.	261.	Lapathum,	504.	Marrubiastrum, 190.	89.
Gramen, 516.	299.	Lappa, 450.	256.	Marrubium, 192.	91.
Granadilla, 240.	123. 124.	Larix, 586.	357.	Matricaria, 493.	281.
Grossularia, 639.	409.	Laserpitium, 324.	172.	Mays, 531.	303. 304.
Guaiacana, 600.	371.	Lathyrus, 94.	216. 217.	Medica, 410.	305.
Guaiava, 660.	443.	Lavandula, 198.	93.	Medicago, 412.	231.
		Laurocerasus, 627.	403.	Melampyrum, 173.	78.
Hæmanthus, 657.	433.	Laurus, 597.	367.	Melianthus, 430.	245.
Harmala, 257.	133.	Lens, 390.	210.	Melilorus, 406.	229.
Hedera, 612.	384.	Lentiscus, 580.		Melissa, 193.	91.
Hedypnois, 478.	271.	Leonurus, 187.	87.	Melo, 104.	32.
Hedysarum, 401.	225.	Lepidium, 215.	103.	Melocactus, 653.	425.
Helianthemum, 248.	128.	Leucanthemum, 92.		Melongena, 151.	65.
Heliotropium, 138.	57.	Leucoium, 210.	107.	Melopepo, 106.	34.
Helleborine, 436.	249.	Lichen, 548.	325.	Mentha, 188.	89.
Helleborus, 271.	144.	Ligusticum, 323.	171.	Menyanthes, 117.	15.
Hemionitis, 546.	322. 323.	Ligustrum, 596.	367.	Mercurialis, 534.	308.
Herba Paris, 233.	117.	Lilac, 601.	372.	Mespilus, 641.	410.
Hermania, 656.	432.	Lilio-Aphodelus, 344.	179.	Meum, 312.	165.
Herniaria, 507.	288.	Liliastrum, 369.	194.	Milium, 514.	298.
Hesperis, 222.	108.	Lilio-Hyacinthus, 371.	196.	Millefolium, 495.	283.
Hieracium, 499.	267.	Lilio-Narcissus, 385.	207.	Mimosa, 605.	375.
Hippocastanum, 611.	382.	Lilium, 369.	195. 196.	Mitella, 241.	126.
Hordeum, 513.	295.	Lilium Convallium, 77.	14.	Moldavica, 184.	85.
Horminum, 178.	82.	Limoa, 621.	397.	Molle, 661.	
Hyacinthus, 344.	180.	Limonium, 34.	177.	Molucca, 187.	88.
Hydrocotyle, 328.	173.	Limodorum, 437.	250.	Momordica, 103.	250.
Hydrophyllon, 81.	16.	Linagrostis, 664.		Morus, 589.	362.
Hyoscyamus, 117.	41.	Linaria, 168.	76.	Moschatellina, 156.	68.
Hypecoon, 230.	115.	Lingua, Cervina,		Murrucaia, 241.	125.
Hypericum, 254.	131.	544.	319. 320. 321.	Muscari, 347.	180.
Hyslopus, 200.	95.	Lignum, 339.	176.	Muscus, 550.	316.
		Lithophyton, 373.	341.	Myagrum, 211.	99.
Jacca, 443.	254.	Lithospermum, 137.	55.	Myofotis, 244.	126.
Jaceba, 485.	276.	Lonchitis, 538.	314.	Myrrhis, 315.	166.
Jalapa, 129.	50.	Lotus, 402.	227.	Myrtus, 640.	409.
Jasminum, 597.	368.	Linaria, 218.	105.		
Ilex, 583.	350.	Lupinus, 391.	213.	Napus, 229.	
Imperatoria, 216.	168.	Lupulus, 535.	309.	Narcisso-Leucoium, 387.	208.

Narcissus, 355.	185.	Petasites, 251.	258.	Rhagadiolus, 479.	272.
Nasturtium, 213.	102.	Peucedanum, 318.	169.	Rhamnus, 593.	366.
Nelumbo, 261.		Phalangium, 368.	193.	Rhus, 611.	381.
Nerion, 604.	374.	Phascelus, 412.	232.	Ricinoides, 655.	423.
Nicotiana, 117.	41.	Phellandrium, 306.	161.	Ricinus, 532.	307.
Nidus avis, 437.	250.	Phillyrea, 596.	367.	Rosa, 636.	408.
Nigella, 258.	134.	Phlomis, 177.	82.	Rosmarinus, 195.	92.
Nissolia, 656.		Phytolacca, 299.	151.	Ros folis, 245.	127.
Nux, 581.	346.	Pimpinella, 156.	68.	Rubeola, 130.	50.
Nymphæa, 260.	137. 138.	Pinguicula, 167.	74.	Rubia, 113.	38.
Nymphoides, 153.	67.	Pinus, 585.	355. 356.	Rubus, 614.	385.
		Pisum, 394.	215.	Rufcus, 79.	15.
Ochrus, 396.	219. 220.	Plantago, 126.	48.	Ruta, 257.	133.
Ocimum, 203.	96.	Platanus, 590.	363.	Ruta muraria, 541.	317.
Oenanthe, 312.	166.	Plumbago, 140.	58.		
Olea, 598.	370.	Plumeria, 659.	439.	Salicaria, 253.	129.
Omphalodes, 140.	58.	Poinciana, 619.	391.	Salix, 590.	354.
Onagra, 302.	156.	Polemonium, 146.	61.	Salvia, 180.	83.
Onobrychis, 390.	211.	Polium, 206.	97.	Sambucus, 606.	376.
Ophioglossum, 548.	325.	Polygala, 174.	79.	Samolus, 143.	60.
Ophris, 437.	250.	Polygonatum, 78.	14.	Sanicula, 326.	173.
Opulus, 607.	376.	Polygonum, 510.	290.	Santolina, 460.	260.
Opuntia, 239.	122.	Polypodium, 540.	316.	Sapindus, 69.	441.
Orchis, 431.	247. 248.	Populago, 273.	145.	Sarracena, 657.	476.
Oreofelinum, 318.	169.	Populus, 592.	365.	Satureia, 197.	
Origanum, 198.	94.	Porrum, 382.	204.	Saxifraga, 252.	129.
Ornithogalum, 378.	203.	Portulaca, 236.	118.	Scabiosa, 463.	263. 164.
Ornithopodium, 400.	224.	Potamogeton, 232.	103.	Scandix, 326.	173.
Orobanche, 175.	81.	Primula veris, 124.	47.	Scirpus, 528.	300.
Orobis, 393.	214.	Prunus, 622.	398.	Sclæræa, 179.	81.
Oryza, 513.	296.	Pseudoacacia, 649.	417.	Scolimus, 480.	273.
Osmunda, 547.	324.	Pseudodictamnus, 188.	89.	Scorpioides, 401.	226.
Oxycoccus, 655.	431.	Psyllium, 128.	49.	Scorzonera, 476.	269.
Oxys, 88.	19.	Ptarmica, 496.	283.	Scrophularia, 166.	74.
		Pulmonaria, 136.	55.	Secale, 51.	294.
Pæonia, 273.	146.	Pulsatilla, 284.	148.	Securidaca, 399.	224.
Paliurus, 616.	38.	Punica, 636.	407.	Sedum, 262.	140.
Panicum, 515.	298.	Pyrola, 256.	132.	Senecio, 456.	260.
Papaver, 237.	115. 120.	Pyrus, 628.	404.	Senna, 618.	390.
Papaya, 659.	440.			Serpillum, 196.	
Parietaria, 509.	289.	Quamoclit, 116.	39.	Sesameoides, 424.	238.
Parnassia, 246.	127.	Quercus, 582.	349.	Sicyoides, 103.	28.
Paronychia, 507.	288.	Quinquefolium, 296.	153.	Sideritis, 191.	90.
Pastinaca, 319.	170.			Siliqua, 578.	344.
Pedicularis, 171.	77.	Ranunculus, 285.	149.	Siliquastrum, 645.	414.
Pelecinus, 417.	234.	Rapa, 228.	113.	Sinapi, 227.	112.
Pentaphylloides, 298.		Raphanistrum, 230.	115.	Sinapistrum, 231.	116.
Pepo, 106.	33.	Raphanus, 229.	114.	Sisarum, 508.	163.
Periclymenum, 608.	378.	Rapistrum, 210.	99.	Sisymbrium, 225.	109.
Periploca, 93.	22.	Rapunculus, 113.	38.	Sisyrinchium, 365.	
Persea, 624.	400.	Rapuntium, 163.	51.	Sium, 508.	162.
Perficaria, 509.	290.	Refeda, 123.	238.	Smilax, 654.	421.
Pervinca, 119.	45.	Rhabarbarum, 89.	18.	Smyrnium, 315.	168.

Solanum, 148.	62.	Thapsia, 321.	171.	Valeriana, 131.	52.
Soldanella, 82.	16.	Thlaspi, 212.	101.	Valerianella, 132.	52.
Sonchus, 474.	263.	Thlaspidium, 214.	101.	Veratrum, 272.	145.
Sorbus, 633.		Thuya, 586.	358.	Verbascum, 146.	61.
Sparganium, 530.	302.	Thymbra, 197.		Verbena, 200.	94.
Spartium, 644.	412.	Thymelæa, 594.	365.	Veronica, 143.	60.
Sphondylium, 319.	170.	Thymus, 196.	93.	Viburnum, 607.	377.
Spinacia, 533.	308.	Thysselinum, 319.		Vicia, 396.	221.
Spiræa, 618.	389.	Tilia, 611.	381.	Viola, 419.	236.
Spongia, 575.	342.	Tinus, 607.	377.	Virga aurea, 483.	275.
Stachys, 186.	86.	Tithymaloides, 654.		Viscum, 609.	380.
Staphylo dendron, 616.	386.	Tithymalus, 85.	18.	Vitex, 603.	373.
Statice, 341.	177.	Tordylium, 320.	170.	Vitis, 613.	384.
Stæchas, 201.	95.	Tormentilla, 298.	153.	Vitis Idæa, 607.	377.
Stramonium, 118.	43. 44.	Toxicodendron, 610.	381.	Ulmaria, 265.	141.
Styrax, 598.	369.	Trachelium, 130.	50.	Ulmus, 601.	372.
Suber, 584.		Tragacantha, 417.	234.	Urtica, 534.	308.
Symphytum, 138.	55.	Tragopogon, 477.	270.	Uva Ursi, 599.	370.
Syringa, 617.	389.	Tragoselinum, 309.	163.	Vulneraria, 391.	211.
		Tribu'oides, 655.	431.		
Tageres, 488.	278.	Tribulus, 265.	141.	Xanthium, 438.	252.
Tamarindus, 660.	445.	Trichomanes, 539.	315.	Xeranthemum, 499.	284.
Tamariscus, 661.		Trifolium, 404.	228.	Xiphion, 562.	189.
Tamnus, 102.	28.	Triticum, 512.	29. 293.	Xylon, 101.	27.
Tanacetum, 461.	261.	Tubera, 565.	333.	Xylosteon, 609.	379.
Taxus, 589.	362.	Tubularia, 575.	342.		
Telephium, 248.	128.	Tulipa, 373.	199. 200.	Zacintha, 476.	269.
Terebinthus, 579.	345.	Turritis, 223.		Ziziphus, 627.	403.
Teucrium, 207.	98.	Tussilago, 487.	276.		
Thalictrum, 270.	143.	Typha, 530.	301.		

INDEX GALLICUS.

Prior numerus paginam, ceteri tabulam indicant.

A BRICOTIER, 623.	395.	Aunée, 483.		Calament, 193.	92.
Abfinte, 457.	260.	Avoine, 514.	297.	Calebasse, 107.	56.
Acante, 176.	86. 87.	Aurone, 459.		Camelée, 651.	421.
Aconit, 424.	239. 240.	Azarolier ou Azerolier.		Camomille, 494.	281.
Agaric, 562.	330.	642.		Campanule, 108.	37.
Agripaume, 186.	87.			Canne, 526.	
Aigremoine, 301.	155.	Bacille, 217.	169.	Canneberge, 655.	
Ail, 383.	206.	Baguenaudier, 649.	418.	Canne d'Inde, 367.	192.
Airelle, 607.	377.	Balifer, 367.		Canne royale, 527.	
Alaterne, 595.	366.	Balsamine, 418.	235.	Capillaire, 543.	317.
Alcée, 97.	25.	Barbe de Bouc, 477.	270.	Caprier, 221.	139.
Alifler, 633.		Barbe de Chevre, 265.	141.	Capucine, 430.	244.
Alleluia, 88.		Barbe-Renard, 417.	234.	Cardamine, 224.	109.
Aloë, 366.	191.	Bardane, 450.	256.	Cardasse, 235.	122.
Amandier, 627.	402.	Basilic, 203.	56.	Cardinale, 163.	
Amarante, 234.	118.	Bec de gruë, 266.	142.	Carline, 500.	285.
Ambrette, 445.		Belle de nuit, 129.	50.	Carotte, 307.	161.
Ambrosie, 430.	252.	Benoîte, 294.	151.	Carouge, 58.	344.
Amelanchier, 642.		Berce, 319.	170.	Cartame, 557.	258.
Ammi, 04.	159.	Berle, 308.	162.	Cassave, 658.	48.
Ancolie, 418.	242.	Bétoine, 202.	90.	Casse, 619.	392.
Ananas, pain de sucre,		Bigarotier, 66.		Cassie, 605.	375.
653.		Bistorte, 511.	291.	Cedre, 588.	361.
Anemone, 275.	147.	Blé noir, 511.	290.	Cerfeuil, 314.	166.
Anet, 217.	169.	Blé de Turquie, 531.	303.	Cerifier, 62.	407.
Angelique, 313.	167.	304. 305.		Ceterac, 544.	318.
Anis, 305.		Blète, 507.	288.	Champignon, 556.	325. 329.
Apocin, 91.	20. 21.	Bluet, 445.	254.	Chanvre, 535.	309.
Arboufier, 598.	368.	Bois de S ^c e Lucie, 626.		Chardon, 147.	253.
Arbre de Judas, 647.		Bois puant, 647.	415.	Chardon à Bonnetier, 466.	
Arbre de vie, 586.	338.	Bon Henri, 506.		265.	
Arbre qui porte des Savon-		Bonnes-Dames, 505.		Chardon benit, 450.	
tes, 659.		Boucage, 309.	163.	Chardon étoilé, 440.	
Aristolochie, 162. 71,		Bouillon blanc, 146.	67.	Chardon Roland, 327.	173.
Armarinte, 325.	172.	Bouleau, 588.	360.	Charme, 582.	348.
Armoise, 460.	260.	Bourrache, 132.	51.	Châtaignier, 584.	352.
Arrête-beuf, 408.	219.	Bourse à Berger, 216.	103.	Chaussetrape, 440.	
Arroche, 50.	280.	Brunelle, 182.	8.	Chelidoine, 231.	
Artichaut, 442.	253.	Bruyere, 602.	373.	Chêne, 582. 349.	
Afarine, 171.	76.	Buis ou Bouis, 578.	345.	Chêne-vert, 583.	350.
Asfodele, 34.	178.	Bugle, 208.	98.	Chenille, 402.	226.
Asperge, 300.	154.	Buglose, 133.	53.	Chervi, 308.	163.
Asterisque, 497.	283.	Bulbonac, 218.	105.	Chevre-feuille, 608.	378.
Astragale, 415.	233.			Chicorée, 478.	272.
Aubepin, 642.		Cabaret, 501.	280.	Chien-dent, 516.	299.
Aune, 587.	359.	Caille-lait, 114.	35.	Chou, 219.	106.

Chou Caraïbe , 159.	Epinars , 533.	308.	Globulaire , 466.	265.	
Ciboule , 382.	Epine blanche , 642.		Gloutteron , 450.		
Cicutaire , 322.	171.	Epine blanche à fleur double ,	Grande Centaurée , 449.	256.	
Cierge épineux , 653.		642.	Grassette , 167.	74.	
Ciguë , 306.	160.	Epine jaune , 480.	273.	Gratteron , 114.	59.
Ciprés , 587.	358.	Epine vinette , 614.	38.	Gremil , 137.	5.
Circée , 301.	155.	Epithim , 652.		Grenadier , 636.	40.
Ciste , 259.	136.	Éponge , 575.	342.	Groselier , 639.	40.
Citise , 647.	416.	Erable , 615.	386.	Guaiave , 660.	44.
Citronier , 620.	393.	Ers , 398.	221.	Gui , 609.	380.
Clandestine , 652.	424.	Estragon , 459.		Guignier , 626.	
Clematite , 293.	150.	Eufraise , 174.	78.	Guimauve , 97.	
Cognier , 632.	405.	Eupatoire , 455.	259.		
Cognassier , 633.	405.			Hannebane , 118.	
Colchique , 348.	181. 182.	Fenoüil , 311.	164.	Haricot , 412.	22.
Coleuvrée , 102.	28.	Fenugrec , 409.	230.	Herbe aux Chats , 202.	95.
Coloquinte , 107.		Fer de cheval , 400.	225.	Herbe à Cotton , 454.	259.
Concombre , 104.	31. 32.	Ferule , 321.	170.	Herbe aux Cuilliers , 215.	101.
Condriie , 475.	268.	Fève , 391.	212.	Herbe aux Gueux , 293.	
Conife , 454.	209.	Fignier , 662.	40.	Herbe aux Mites , 14.	61.
Consoude , 138.	56.	Filaria , 596.	367.	Herbe aux Perles , 137.	55.
Coquelourde , 284.	148.	Filipendule , 293.	150.	Herbe aux poux , 428.	
Coquelicot , 238.		Flambe , 358. 186. 187. 188.		Herbe aux puces , 128.	49.
Coqueret , 150.	64.	Fleur de passion , 240.	123.	Herbe aux teigneux , 451.	
Corail , 572.	339.	124.		Herbe aux verruës , 138.	57.
Coralline , 570.	338.	Folletes , 505.		Herbe cachée , 652.	
Coriandre , 316.	168.	Fougère , 536. 310. 311. 312.		Herbe du siege , 166.	
Corne de Cerf , 118.	49.	313.		Herniole , 507.	288.
Cornicille , 141.	59.	Fraisier , 295.	152.	Hêtre , 584.	351.
Cornouïller , 641.	410.	Framboisier , 614.		Hifope , 200.	95.
Cotton , 101.	27.	Frangipanier , 659.	439.	Houblon , 535.	309.
Couronne Imperiale , 372.		Fraxinele , 430.	243.	Houx , 600.	371.
197. 198.		Frêne , 577.	343.	Houx-frélon , 79.	15.
Crapaudine , 191.	90.	Fritillaire , 376.	201.		
Cresson , 213.	102.	Froment , 512.	292. 293.	Jacée , 443.	254.
Croisette , 115.	39.	Fumeterre , 421.	237.	Jacinte , 344.	180.
Crotalaire , 644.		Fusain , 617.	388.	Jacobée , 485.	276.
Cuscute , 652.	422.	Fustet , 610.	380.	Jalap , 129.	50.
				Jasmin , 597.	368.
Dent de Lion , 468.	266.	Gainier , 646.	414.	Jasmin de Virginie , 164.	
Dentaire , 225.	110.	Garance , 113.	38.	If , 589.	362.
Digitale , 165.	73.	Garderobe , 460.	260.	Immortelle , 452.	259.
Don-te-venin , 93.	22.	Garou , 594.	366.	Imperatoire , 316.	168.
Doronic , 487.	277.	Gaude , 423.	238.	Jonc , 246.	127.
Doublefeuille , 437.	250.	Genêt , 643.	41.	Joubarbe , 262.	140.
Doucete , 112.		Genêt commun , 649.		Ivette , 208.	98.
		Genêt d'Espagne , 643.		Jujubier , 627.	403.
Echalotte , 382.		Genévrier , 588.	361.	Juliane ou Julicene , 222.	108.
Eclaire , 231.	116.	Gentiane , 80.	140.	Jusquiame , 117.	42.
Ellebore blanc , 272.	145.	Germandrée , 204.	97.		
Ellebore noir , 271.	144.	Gesse , 394.	216. 217.	Laitron , 474.	268.
Elleborine , 436.	249.	Giroflier , 220.	107.	Laituë , 473.	267.
Emionite , 546.	322. 323.	Glaïeul , 365.	190.	Langue de Cerf , 544.	332.

Langue de Chien, 139.	57.	Melon, 104.	31.	Ortie, 534.	308.
Langue de Serpent, 548.	325.	Melon épineux, 653.		Ofmonde, 547.	324.
Larme de Job, 531.	306.	Meniante, 117.	15.	Ozeille, 502.	287.
Lavande, 198.	93.	Mente, 188.	89.		
Laurier, 597.	367.	Mercuriale, 534.	308.	Pain de Pourceau, 154.	68.
Laurier-Gerife, 627.	403.	Merisier, 626.		Paliure, 616.	387.
Laurier franc, 597.		Meurier, 585.	362.	Panais, 319.	170.
Laurier franc à fleur double,		Micocoulier, 612.	383.	Panicaut, 327.	173.
597.		Mille-feuille, 495.	283.	Panis, 515.	298.
Laurier-Rose, 504.	374.	Mille-pertuis, 254.	131.	Papaie, 659.	440.
Laurier-Tin, 607.	377.	Millet, 514.	298.	Pâquerette, 490.	280.
Lentille, 390.	210.	Mirte, 640.	409.	Parietaire, 509.	289.
Lentisque, 580.		Mirtile, 607.	377.	Pas d'âne, 487.	276.
Liège, 584.		Morelle, 148.	62. 10.	Passerage, 216.	
Lierre, 612.	384.	Morgeline, 242.	126.	Pastel, 211.	100.
Lilac, 601.	372.	Morille, 561.	329.	Pate d'Oye, 506.	288.
Limonier, 621.	397.	Mors du diable, 466.		Paticence, 504.	
Lin, 339.	176.	Mouron, 142.	55.	Pavor, 237.	119. 120.
Linaire, 108.	70.	Mouffe, 550.	326.	Pêcher, 624.	400.
Lis, 360.	195. 196.	Moutarde, 227.	112.	Pediculaire, 171.	77.
Lis-Asfodele, 344.	179.	Mufle de veau, 167.	75.	Perce-nèze, 387.	208.
Lis de saint Bruno, 369.	194.	Muguet, 77.	14.	Perce-feuille, 310.	
Lis-Jacinte, 371.	196.	Narcisse, 353.	185.	Perficaire, 509.	290.
Lis-Narcisse, 385.	207.	Naver, 229.		Perfil, 305.	160.
Liferon, 82.	17.	Neffier, 641.	410.	Perfil de Macedoine, 305.	
Livèche, 323.	171.	Nenufar, 260.	37. 138.	Perfil de montagne, 318. 169.	
Lonkite, 538.	314.	Nerprun, 593.	366.	Pervenche, 119.	45.
Lotier, 402.	227.	Nez coupez, 616.	386.	Petafite, 451.	258.
Lunaire, 218.	205.	Nicotiane, 117.	41.	Petit Ciprés, 460.	260.
Lupin, 392.	113.	Nid d'oyseau, 437.	250.	Petite Centauree, 122.	48.
Luferne, 410.	231.	Noisetier, 581.	347.	Peuplier, 592.	365.
		Noyer, 581.	346.	Pié d'Aloüette, 426.	241.
		Nummulaire, 141.		Pié de Lion, 508.	289.
Maceron, 315.	168.			Pié d'Oiseau, 400.	224.
Mâche, 137.	52.			Pié de Veau, 158.	69.
Madrepore, 572.	340.	Obier, 607.	376.	Pignon d'Inde, 656.	
Mal-nommée, 88.		Oeil de beuf, 495.	232.	Pimprenelle, 156.	68.
Mandragore, 76.	12.	Oeiller, 329.	174.	Pin, 585.	355. 356.
Marguerite, 491.		Oeillet d'Inde, 488.	278.	Pirole, 256.	132.
Marjolaine, 195.	94.	Ognon, 382.	205.	Pivoine, 273.	146.
Marronnier, 582.		Olivier, 598.	370.	Plantain, 126.	48.
Marronnier d'Inde, 611.	382.	Oranger, 620.	393. 394.	Platane, 590.	363.
Marrube, 192.	91.	Orcanette, 134.		Poincillade, 619.	391.
Masse, 530.	301.	Oreille d'Ours, 110.	46.	Poireau, 382.	204.
Matricaire, 493.	281.	Oreille de Souris, 244.	126.	Poirée, 501.	286.
Mauve, 94.	23. 24.	Orge, 513.	295.	Poirier, 628.	404.
Mayenne, 157.	65.	Orgue de Mer, 575.	342.	Pois, 394.	215.
Medicinier d'Espagne, 666.		Origan, 198.	94.	Pois chiche, 389.	210.
Melêse, 586.	357.	Orme, 601.	372.	Pois de merveille, 431.	246.
Meliante, 430.	245.	Ormin, 178.	82.	Poivre d'Inde ou de Guinée,	
Melilot, 406.	219.	Orobanche, 175.	81.	152.	66.
Melinet, 79.	56.	Orobe, 393.	214.	Polypode, 540.	316.
Melisse, 193.	91.	Orpin, 264.		Politric, 539.	315.

Pomme de Merveille, 103.	Safran, 350.	123. 184.	Tanéfic, 461.	261.
29. 30.	Safran bâtard, 457.	258.	Tarton-raire, 595.	
Pommier, 634.	406. Sain-foin, 390.	211.	Taupinambours, 489.	
Pouliot, 190.	Sanguin, 641.		Terebinte, 579.	345.
Pourpier, 236.	118. Sanicle, 326.	173.	Terre-noix, 307.	161.
Prêle, 532.	307. Sapin, 585.	353. 354.	Tête à l'Anglois, 653.	
Primevère, 124.	47. Sarrafin, 511.	290.	Thim, 156.	93.
Prunier, 621.	1398. Sarriette, 197.		Tillau ou Tilleul, 611.	381.
Pulmonaire, 136.	55. Sauge, 180.	83.	Titimale, 85.	18.
	Saule, 590.	364.	Toque, 181.	84.
Quarantin, 221.	Saxifrage, 252.	129.	Tormentille, 298.	153.
Queuë de Cheval, 532.	307. Scabieuse, 463.	263. 264.	Tortelle, 228.	111.
Queuë de Lion, 187.	87. Scorfonere, 476.	269.	Tournesol, 655.	
Quinte-feuille, 296.	153. Scrofulaire, 166.	74.	Toute-bonne, 179.	82.
	Seau de Notre-Dame, 103.		Trefle, 404.	228.
Racine Vierge, 103.	Seau de Salomon, 14.		Tremble, 592.	
Raifort, 219.	114. Ségle, 513.	294.	Troëne, 595.	367.
Raiponce, 113.	38. Sené, 618.	390.	Trufe, 565.	333.
Raquette, 239.	122. Senegon, 456.	260.	Tulipe, 373.	199. 200.
Rave, 228.	113. Sensitive, 605.	375.		
Reglisse, 389.	210. Serpentaire, 160.	70.	Valeriane, 131.	52.
Reine des Prez, 265.	141. Serpolet, 196.		Velar, 228.	111.
Remors, 466.	Soldanele, 82.	16.	Verge dorée, 433.	275.
Renoncule, 285.	149. Soleil, 489.	279.	Veronique, 143.	60.
Renouëe, 510.	290. Sorbier, 633.		Verveine, 200.	94.
Ricin, 532.	307. Souci, 498.	284.	Vesse, 96.	211.
Ris, 533.	296. Soucier, 527.	299.	Vesse de Loup, 563.	331.
Romarin, 195.	92. Soude, 247.	128.	Vigne, 6.	384.
Ronce, 614.	385. Storax, 598.	369.	Vigne blanche, 202.	
Ronce de S. François, 614.	Sumac, 611.	381.	Viperine, 135.	54.
Roquette, 226.	111. Sureau, 605.	376.	Violette, 419.	236.
Roseau, 526.			Violier, 220.	107.
Rosier, 636.	408. Tabac, 117.	41.	Viorne, 607.	377.
Ruë, 257.	133. Tabouret, 216.	103.	Vulneraire, 583.	211.
	Tamarin, 660.	445.		
Sabot, 436.	249. Tamaris, 661.		Yeuse, 583.	

I N D E X

N O M I N U M P L A N T A R U M,

quæ in propriis locis quæri debent.

- A** BDE LAVI. Vide *Melo*, pag. 105.
 Abelmosc. Vide *Ketmia*, 100.
 Abrotanum. V. *Santolina*, 460.
 Absinthium. V. *Chamamelum*, 494. *Ptar-
mica*, 496.
 Acacia. V. *Cytisus*, 648.
 Acanthium. V. *Carduus*, 441.
 Acarna. V. *Carlina*, 500. *Cnicus*, 451.
 Achillæa. V. *Millefolium*, 496.
 Achiotl. V. *Mitella*, 242.
 Acinos. V. *Clinopodium*, 195. *Ocimum*, 203.
 Aconitum. V. *Christophoriana*, 299. *Corona
Solis*, 490. *Delphinium*, 426. *Helleborus*,
272. *Ranunculus*, 285.
 Adiantum. V. *Filicula*, 542.
 Adonis. V. *Ranunculus*, 291.
 Æschynomene. V. *Mimosa*, 606.
 Æthiopsis. V. *Sclarea*, 179.
 Ageratum. V. *Ptar mica*, 497.
 Agnus. V. *Vitex*, 603.
 Ajuga. V. *Chamæpytis*, 208.
 Alcea. V. *Ketmia*, 99. *Malva*, 56.
 Alektorolophos. V. *Pedicularis*, 173.
 Alga. V. *Fucus*, 566. *Muscus*, 551.
 Alleluia. V. *Oxys*, 88.
 Alliaria. V. *Hesperis*, 222.
 Alni effigie. V. *Cratægus*, 633. *Mespilus*,
642.
 Alnus nigra. V. *Frangula*, 612.
 Alfine. V. *Cucubalus*, 339. *Lychnis*, 338.
Veronica, 145.
 Althæa. V. *Ketmia*, 99. *Malva*, 95.
 Alypum. V. *Globularia*, 467. *Tithymalus*,
86.
 Alysson. V. *Marrubium*, 192.
 Amarantho affinis. V. *Amaranthoides*, 654.
 Ambrosia. V. *Nasturtium*, 214.
 Ammi. V. *Fœniculum*, 312.
 Ammoides. V. *Fœniculum*, 312.
 Anagallis. V. *Lyfimachia*, 142. *Samolus*, 143.
Veronica, 145.
 Anagyris. V. *Cycisus*, 648.
 Anchusa. V. *Buglossum*, 134. *Symphytum*,
138.
 Androface. V. *Acetabulum*, 569.
 Anemone. V. *Ranunculus*, 285.
 Anethum. V. *Fœniculum*, 312.
 Angelica. V. *Imperatoria*, 317.
 Anil. V. *Anonis*, 400.
 Anisomarathrum. V. *Scandix*, 326.
 Anisum. V. *Apium*, 305.
 Anonis. V. *Fœnumgræcum*, 409.
 Anonymos. V. *Alchimilla*, 509. *Polygala*,
665. *Spiræa*, 618.
 Anthriscus. V. *Daucus*, 308.
 Anthyllis. V. *Alfine*, 665. *Herniaria*, 507.
 Apios. V. *Astragalus*, 415. *Tithymalus*, 87.
 Apium. V. *Oroselinum*, 318. *Theffelinum*,
519.
 Arachidna. V. *Vicia*, 397.
 Arachus. V. *Vicia*, 397.
 Arbor Fraxini folio. V. *Azedarach*, 66.
 Arbor Judæ. V. *Siliquastrum*, 64.
 Arction. V. *Centaurium majus*, 449. *Bar-
dana*, 450.
 Argemone. V. *Papaver*, 239.
 Argentina. V. *Pentaphylloides*, 298.
 Aria. V. *Cratægus*, 633.
 Armeria. V. *Caryophyllus*, 332.
 Artemisia. V. *Abrotanum*, 459.
 Arundo. V. *Cannacorus*, 367.
 Aspalathus. V. *Cytisus*, 648. *Genista-Spar-
ium*, 645.
 Aster. V. *Asteriscus*, 457. *Corona Solis*, 490.
Virga aurea, 484.
 Asteriscus. V. *Virga aurea*, 484.
 Astragalus. V. *Astragaloides*, 399. *Barba Jo-
vis*, 651. *Orobis*, 393.
 Atractylis. V. *Cnicus*, 451.
 Atriplex. V. *Chenopodium*, 606.
 Aurea-mala. V. *Lycopersicon*, 100.
 Auricula muris. V. *Myosotis*, 245. *Alfine*,
245.
 Auricula Urffi. V. *Verbascum*, 147.
 Balauftia. V. *Punica*, 636.
 Balsamina. V. *Momordica*, 103.
 Bambage. V. *Xylon*, 101.

- Bamia. V. *Ketmia*, 100.
 Barbarea. V. *Silybrium*, 226.
 Bardana. V. *Lappa*, 450.
 Becabunga. V. *Veronica*, 145.
 Bechium. V. *Tussilago*, 487.
 Behen album. V. *Lychnis*, 335.
 Beidelfar. V. *Apocynum*, 91.
 Belladonna. V. *Lilio-Narcissus*, 386.
 Bellis. V. *Aster*, 482. *Globularia*, 467.
 Leucanthemum, 492.
 Belmuscus. V. *Ketmia*, 100.
 Berula. V. *Veronica*, 145.
 Beta. V. *Spinacia*, 533.
 Beronica. V. *Caryophyllus*, 330.
 Bifolium. V. *Ophrys*, 437.
 Biflingua. V. *Ruscus*, 79.
 Blium. V. *Chenopodium*, 506.
 Bonifacia. V. *Ruscus*, 7.
 Borrago. V. *Buglossum*, 134.
 Botrys. V. *Chamaedrys*, 205. *Chenopodium*, 506.
 Brassica. V. *Turritis*, 223.
 Brassica marina. V. *Convolvulus*, 83. *Crambe*, 211.
 Briza. V. *Hordeum*, 513.
 Bryonioides. V. *Sycioides*, 103.
 Buglossum. V. *Asperugo*, 135.
 Bugula. V. *Clinopodium*, 195.
 Bupariti. V. *Ketmia*, 100.
 Buphtalmum. V. *Cotula*, 455.
 Burfa Pastoris similis. V. *Turritis*, 224.
 Burfa Pastoris. V. *Nasturtium*, 214.

 Calamintha. V. *Mentha*, 189.
 Calcitrapa. V. *Carduus*, 440.
 Calendula. V. *Caltha*, 408.
 Caltha. V. *Populago*, 273.
 Campanula. V. *Convolvulus*, 82. *Linum*, 340.
 Camphoratae congener. V. *Chenopodium*, 506.
 Cana. V. *Cannacorus*, 367.
 Cantabrica. V. *Convolvulus*, 84.
 Capparis. V. *Fabago*, 259.
 Caprificus. V. *Ficus*, 663.
 Caput Gallinae. V. *Onobrychis*, 390.
 Carchichec. V. *Primula veris*, 125.
 Carduncellus. V. *Cnicus*, 451.
 Carduus. V. *Cirsium*, 448. *Cnicus*, 455.
 Echinopus, 463.
 Carduus Brasilianus. V. *Ananas*, 653.
 Carduus Fullonum. V. *Dipsacus*, 466.
 Carlina. V. *Cirsium*, 448.
 Carota. V. *Daucus*, 307.
 Caryophyllus. V. *Alfina*, 242. *Lychnis*, 336.
 Myosotis, 244. *Tagetes*, 488. *Aphyllanthes*, 657.
 Castanea. V. *Hippocastanum*, 612.
 Catanance. V. *Nissolia*, 656.
 Cataputia. V. *Tithymalus*, 86.
 Caucalis. V. *Daucus*, 308. *Foeniculum*, 311.
 Tordylium, 320.
 Cedrus. V. *Larix*, 586.
 Centinodia. V. *Polygonum*, 510.
 Cepea. V. *Sedum*, 253.
 Ceratonia. V. *Siliqua*, 57.
 Cereus. V. *Melocactus*, 653.
 Cervicaria. V. *Campanula*, 109. *Trachelium*, 130.
 Ceterac. V. *Asplenium*, 544.
 Chærophylus. V. *Myrrhis*, 315.
 Chamæcistus. V. *Helianthemum*, 242.
 Chamædaphne. V. *Ruscus*, 79.
 Chamædrys. V. *Caryophyllata*, 295. *Veronica*, 144.
 Chamæficus. V. *Ficus*, 663.
 Chamæ-Genista. V. *Genista*, 643. *Genistella*, 646.
 Chamæiris. V. *Iris*, 361.
 Chamælea. V. *Thymalea*, 594.
 Chamæleon. V. *Cnicus*, 451.
 Chamæmespilus. V. *Cratægus*, 633.
 Chamæpitys. V. *Teucrium*, 208.
 Chamælyce. V. *Tithymalus*, 87.
 Charantia. V. *Momordica*, 103.
 Chelidonia. V. *Ranunculus*, 286.
 Chondrilla. V. *Catanance*, 478. *Facea*, 444.
 Dens Leonis, 468. *Hieracium*, 470. *Lactuca*, 473. *Sonchus*, 475. *Zacintha*, 476.
 Chrysanthemum. V. *Asteriscus*, 497. *Corona Solis*, 489. *Cotula*, 495. *Jacobæa*, 486.
 Chrysolome. V. *Elychrysium*, 453.
 Cicer. V. *Anonis*, 408. *Astragalus*, 416.
 Cicerula. V. *Clymenum*, 396.
 Cichorium. V. *Dens Leonis*, 458. *Hieracium*, 470. *Zacintha*, 476.
 Cicutaria. V. *Cicuta*, 305. *Myrrhis*, 315.
 Cistus. V. *Helianthemum*, 249.
 Clematis. V. *Bignonia*, 164. *Granadilla*, 240.
 Cneorum. V. *Convolvulus*, 84. *Thymalea*, 594.
 Cnicus. V. *Carthamus*, 457.
 Coccygria. V. *Cotinus*, 610.
 Colchicum. V. *Lilio-Narcissus*, 385.
 Colocasia. V. *Arum*, 159.
 Colutca. V. *Coronilla*, 650. *Emerus*, 650.

690 INDEX NOMINUM PLANTARUM.

- Conferva. V. *Alga*, 569.
 Consolida. V. *Bugula*, 209.
 Convolvulus. V. *Fagopyrum*, 511. *Qua-*
moclit, 116.
 Coniza. V. *Aster*, 481. *Jacobaa*. 485. *Virga*
aurea, 484.
 Coral arbor. V. *Corallo dendron*, 661.
 Corallina. V. *Lithophyton*, 574.
 Corallum. V. *Lithophyton*, 574. *Madrepo-*
ra, 573.
 Coris. V. *Hypericum*, 255.
 Cornicar. V. *Apocynum*, 92.
 Cortusa. V. *Auricula Ursi*, 121. *Mitella*, 24.
 Costus. V. *Tanacetum*, 462.
 Coronaster. V. *Cratægus*, 633. *Mespilus*, 642.
 Coryledon. V. *Hydrocotyle*, 328. *Saxifraga*,
 252. *Sedum*, 263.
 Crista Galli. V. *Pedicularis*, 172.
 Crista Pavonis. V. *Poinciana*, 619.
 Cricthum. V. *Aster*, 483. *Echinophora*, 656.
 Crotalaria. V. *Anonis*, 498.
 Cucumis. V. *Sicyoides*, 103.
 Cucurbita. V. *Pepo*, 105. *Colocynthis*, 108.
Melopepo, 106.
 Culcas. V. *Arum*, 159.
 Cuminum. V. *Carvi*, 306. *Cuminoïdes*, 301.
Fœniculum, 312.
 Curcuma. V. *Cummacorus*, 367.
 Cyanus. V. *Carduus*, 442. *Jacea*, 445.
 Cymbalaria. V. *Linaria*, 169.
 Cynocrambe. V. *Mercurialis*, 534.
 Cynoglossum. V. *Buglossum*, 134.
 Cynorhodon. V. *Rosa*, 638.
 Cynosbatos. V. *Rosa*, 639.
 Cynosorchis. V. *Orchis*, 432.
 Cytisus. V. *Barba Jovis*, 651. *Medicago*,
 412.
 Datura. V. *Stramonium*, 119.
 Daucus. V. *Carvi*, 306. *Charophyllum*, 314.
Fœniculum, 311. *Ligusticum*, 324. *Myr-*
rhis, 315. *Oreoselinum*, 318.
 Dentaria affinis. V. *Clandestina*, 652. *Hy-*
drophyllum, 81.
 Dentilaria. V. *Plumbago*, 141.
 Diapensia. V. *Sanicula*, 326.
 Diſtainnus. V. *Fraxinella*, 430. *Origanum*,
 199.
 Digitalis. V. *Dracocephalon*, 181.
 Doria. V. *Jacobaa*, 485.
 Doronicum. V. *Jacobaa*, 486.
 Dorycnium. V. *Convolvulus*, 84.
 Draba. V. *Hesperis*, 222. *Lepidium*, 216.
Leucoium, 221.
 Draco. V. *Abrotanum*, 459.
 Dracontium. V. *Dracunculus*, 160.
 Dracunculus. V. *Abrotanum*, 459. *Parmi-*
ca, 496.
 Dulcamara. V. *Solanum*, 149.
 Ebenus. V. *Barba Jovis*, 651.
 Ebulus. V. *Sambucus*, 606.
 Echinomelocactus. V. *Melocactus*, 653.
 Echium. V. *Buglossum*, 134. *Lithospermum*,
 137.
 Echioïdes. V. *Buglossum*, 134.
 Elatine. V. *Linaria*, 169.
 Elychrysum. V. *Absinthium*, 458. *Conyza*,
 455. *Jacea*, 445. *Santolina*, 461.
 Enula Campana. V. *Aster*, 483.
 Ephemera. V. *Lysimachia*, 141.
 Epithymum. V. *Cuscuta*, 652.
 Erica. V. *Empetrum*, 579.
 Ericu. V. *Apocynum*, 91.
 Erigeron. V. *Senecio*, 456.
 Eruca. V. *Crambe*, 212. *Erucago*, 232. *Si-*
ymbrium, 226.
 Fryngium. V. *Cnicus*, 451.
 Eryſimum. V. *Fagopyrum*, 511.
 Esula. V. *Apocynum*, 92. *Tithymalus*, 86.
 Eupatorium. V. *Agrimonia*, 301. *Conyza*,
 455.
 Euphrasia. V. *Pedicularis*, 171.
 Faba Ægyptia. V. *Arum*, 159.
 Farfara. V. *Tussilago*, 487.
 Ferrum Equinum. V. *Coronilla*, 650.
 Ficus Indica. V. *Opuntia*, 239.
 Filipendula. V. *Oenanthe*, 313. *Pedicularis*,
 173.
 Fistularia. V. *Pedicularis*, 73.
 Filix. V. *Lonchitis*, 538. *Osmunda*, 547.
 Flammula. V. *Clematitis*, 293.
 Flos Africanus. V. *Tagetes*, 488.
 Flos Constantinopolitanus. V. *Lychnis*, 334.
 Flos Cuculi. V. *Lychnis*, 336.
 Flos Passionis. V. *Granadilla*, 240.
 Fluvialilis Pisana. V. *Fucus*, 569.
 Fontinalis seu Fontalis. V. *Potamogeton*, 33.
 Frumentum Saraccenicum. V. *Fagopyrum*,
 511.
 Frumentum Indicum. V. *Mays*, 531.
 Frutex Pavoninus. V. *Poinciana*, 619.
 Fucus. V. *Alga*, 569. *Corallina*, 571.
 Fumaria. V. *Capnoïdes*, 423.
 Fungus. V. *Agaricus*, 562. *Boletus*, 561. *Ce-*

QUÆ IN PROPRIIS LOCIS QUÆRI DEBENT. 691

- ralloides*, 564. *Fungoides*, 560. *Lycoperdon*, 563.
Galega. V. *Orobolus*, 393.
Galeopsis. V. *Lamium*, 183.
Gallitricum. V. *Melissa*, 193. *Sclarea*, 179.
Geiseminum. V. *Bignonia*, 164.
Genista. V. *Cytiso-Genista*, 649.
Genista spinosa. V. *Genista-Spartium*, 645.
Gingidium. V. *Fœniculum*, 311. *Tordylium*, 320.
Glastifolia. V. *Leucoium*, 221.
Glastum. V. *Isatis*, 211.
Glaux. V. *Astragalus*, 416. *Barba Jovis*, 651.
Glycirrhiza. V. *Astragalus*, 416.
Gnaphalium. V. *Elychrysum*, 452. *Gnaphalodes*, 439.
Gollypium. V. *Xylon*, 100.
Gramen. V. *Cyperoides*, 529. *Cyperus*, 527. *Juncago*, 266. *Juncus*, 246. *Linagrostis*, 664. *Panicum*, 515. *Parnassia*, 246. *Scirpus*, 528.
Gratiola. V. *Digitalis*, 165. *Cassida*, 182.
Guillobo. V. *Kermia*, 100.
Guingombo. V. *Kermia*, 100.

Halicacabum. V. *Alkekengi*, 151.
Halinus. V. *Atriplex*, 505.
Hedera. V. *Asarina*, 171. *Toxicodendron*, 611.
Hedypnois. V. *Dens Leonis*, 46. *Hieracium*, 470.
Helenium. V. *Aster*, 483. *Corona Solis*, 489.
Helianthemum. V. *Corona Solis*, 489.
Heliotropium. V. *Ricinoïdes*, 655.
Helleborine. V. *Calceolus*, 437.
Helleborus. V. *Astrantia*, 314. *Ranunculus*, 291.
Hemerocallis. V. *Lilium*, 37.
Hepatica. V. *Ranunculus*, 287.
Heptaphyllum. V. *Fragaria*, 296. *Quinquifolium*, 297.
Herba Stella. V. *Coronopus*, 118.
Hieracium. V. *Dens Leonis*, 46. *Hedypnois*, 478. *Rhagadiolus*, 480. *Sonchus*, 474.
Hippoglossum. V. *Ruscus*, 79.
Hippolapatum. V. *Lapathum*, 504.
Hippomarathrum. V. *Fœniculum*, 311.
Hippuris. V. *Equisetum*, 533.
Holostium affinis. V. *Ranunculus*, 293.
Holostium. V. *Juncus*, 246. *Filicula*, 542.
Horminum. V. *Sclarea*, 179.

Hyacinthus. V. *Lilio Hyacinthus*, 372. *Muscari*, 347. *Ornithogalum*, 380.
Hyoscyamus. V. *Nicotiana*, 117.
Hyslopifolia. V. *Salicaria*, 253.

Jacea. V. *Carduus*, 441. *Centaureium majus*, 449. *Viola*, 420. *Xoranthemum*, 499.
Jasminum Mexicanum. V. *Jalap*, 119.
Jbati. V. *Periploca*, 93.
Iberis. V. *Lepidium*, 216. *Nasturtium*, 24.
Thlaspi, 213.
Ibicus. V. *Althaa*, 97.
Jeticucu. V. *Convolvulus*, 84.
Ilex aculeata. V. *Aquisfolium*, 600.
Imperatoria affinis. V. *Ligusticum*, 324.
Intybus. V. *Cichorium*, 479.
Iris. V. *Bermudiana*, 388. *Xiphion*, 363.
Ischas. V. *Tithymalus*, 87.
Juncus. V. *Butomus*, 271. *Gramen*, 518. *Scirpus*, 528.
Jubax. V. *Zizipha*, 627.

Kakile. V. *Crambe*, 212.
Keiri. V. *Leucoium*, 221.

Labrum Veneris. V. *Dipsacus*, 466.
Ladanum. V. *Galeopsis*, 185.
Lagopodium. V. *Vulneraria*, 391.
Lagopus. V. *Trifolium*, 405.
Lamium. V. *Cassida*, 182. *Galeopsis*, 185.
Lantana. V. *Viburnum*, 607.
Lapathum. V. *Spinacia*, 533. *Chenopodium*, 506.
Lappa. V. *Xanthium*, 439.
Lappula. V. *Caucalis*, 323.
Lathyris. V. *Tithymalus*, 86.
Lathyrus. V. *Clymenum*, 396. *Nissolia*, 656.
Laureola. V. *Thymelaa*, 395.
Laurotaxa. V. *Ruscus*, 79.
Laurus. V. *Tinus*, 607.
Ledum. V. *Chamarhododendros*, 604.
Lenticula. V. *Fucus*, 568.
Lenticus. V. *Molle*, 661.
Lepidium. V. *Cochlearia*, 215. *Plumbago*, 141.
Leucas. V. *Fragaria*, 296.
Leucoium. V. *Alyssoides*, 218. *Hesperis*, 273. *Lunaria*, 218. *Narcisso-Leucoium*, 387. *Sisymbrium*, 226.
Libanotis. V. *Angelica*, 313. *Cachrys*, 325. *Ferula*, 321. *Laserpitium*, 324.
Ligusticum. V. *Angelica*, 313.
Lilium. V. *Corona Imperialis*, 372. *Fritilla-*
SSff ij

- ria, 377. *Lilio-Asphodelus*, 341.
Limonium. V. *Sarracena*, 657.
Linaria, V. *Alchimilla*, 509. *Chenopodium*,
 506. *Conyza*, 455.
Linum. V. *Lysimachia*, 142. *Omphalodes*,
 140.
Lithospermum. V. *Buglossum*, 134. *Lacryma*
Job, 532. *Linum*, 340. *Thymelaea*, 594.
Locusta. V. *Valerianella*, 132.
Lonchitis. V. *Polypodium*, 540.
Lotus. V. *Celtis*, 612. *Coronilla*, 650. *Cyti-*
lus, 648. *Guaiacana*, 600. *Vulneraria*,
 391.
Lunaria. V. *Medicago*, 412. *Osmunda*, 547.
Pelecinus, 417.
Lychnis. V. *Convolvulus*, 84. *Myosotis*,
 244.
Lycium. V. *Rhamnus*, 593.
Lycopsis. V. *Echium*, 136.
Lysimachia. V. *Cassida*, 182. *Chamaeneriox*,
 302. *Onagra*, 302. *Salicaria*, 253.

Mala Æthiopica. V. *Lycopersicon*, 150.
Mala aurea. V. *Lycopersicon*, 150.
Malva. V. *Alcea*, 97. *Althæa*, 97. *Ketmia*,
 101. *Malacoides*, 98.
Malus Armeniaca. V. *Armeniaca*, 613.
Malus Aurantia. V. *Aurantia*, 620.
Malus Cydonia. V. *Cydonia*, 632.
Malus Limonia. V. *Limon*, 611.
Malus Medica. V. *Citream*, 621.
Malus Persica. V. *Persica*, 624.
Malus Punica. V. *Punica*, 636.
Mamæra. V. *Papaia*, 659.
Maracot. V. *Granadilla*, 240.
Marrubium. V. *Ballote*, 185. *Cardiaca*, 186.
Galeopsis, 186. *Lycopus*, 191. *Phlomis*, 178.
Pseudoictamnus, 188.
Martagon. V. *Lilium*, 370.
Marum. V. *Chamadryx*, 205. *Thymbra*, 197.
Mastichina. V. *Thymbra*, 197.
Mechoacan. V. *Convolvulus*, 84.
Medium. V. *Campanula*, 110.
Melcagris. V. *Friillaria*, 37.
Melilotus. V. *Lotus*, 402.
Melissa. V. *Moldavica*, 184. *Molucca*, 18.
Melochia. V. *Corchorus*, 259.
Mentha. V. *Cataria*, 202. *Tanaetum*, 452.
Menthastrum. V. *Cataria*, 202. *Mentha*,
 189.
Mespilus. V. *Cratægus*, 633.
Meuni. V. *Fœniculum*, 311. *Phellandrium*,
 307.

Milium. V. *Lithospermum*, 137.
Millefolium. V. *Potamogeton*, 233. *Ranun-*
culus, 291.
Mollugo. V. *Gallium*, 115.
Moly. V. *Allium*, 383.
Morsus Diaboli. V. *Scabiosa*, 466.
Myagrum. V. *Alysson*, 217. *Turritis*, 224.
Myolurus. V. *Ranunculus*, 93.
Myrrhis. V. *Charophyllum*, 314.
Myrtillus. V. *Vitis Idæa*, 608.
Muscipula. V. *Lychnis*, 336.
Muscus. V. *Corallina*, 570. *Coralloides*, 565.
Fucus, 568. *Lichen*, 548.
Murtelina. V. *Phellandrium*, 307.

Napellus. V. *Aconitum*, 425.
Narcissus. V. *Hamanthus*, 65. *Lilio-Nar-*
cissus, 385.
Nasturtium. V. *Cardaminum*, 430. *Carda-*
mine, 224. *Sisymbrium*, 216.
Nepeta. V. *Calamintha*, 194. *Cataria*, 202.
Nigella. V. *Garidella*, 655.
Nigellastrum. V. *Garidella*, 655.
Nil Arabum. V. *Convolvulus*, 84.
Noli me tangere. V. *Balsamina*, 419.
Nummularia. V. *Lysimachia*, 141.
Nuculæ Saponariæ. V. *Sapindus*, 659.
Nymphæa. V. *Nymphoides*, 113.

Ocismastrum. V. *Galeopsis*, 185. *Lychnis*,
 334.
Ocimoides. V. *Lychnis*, 334.
Oleander. V. *Nerion*, 605.
Onobrychis. V. *Astragalus*, 415. *Campanu-*
la, 112. *Hedysarum*, 401.
Onopordon. V. *Carduus*, 441.
Orchis. V. *Limodorum*, 437. *Nidus avis*,
 438.
Origanum. V. *Leonurus*, 187.
Orellana. V. *Mitella*, 242.
Orubus. V. *Ervum*, 398.
Orvala. V. *Sclarea*, 170.
Ostrya. V. *Carpinus*, 582.
Ostryis. V. *Cassa*, 664.
Oxalis. V. *Acetosa*, 502.
Oxyacantha. V. *Mespilus*, 64.
Oxylapathum. V. *Lapathum*, 504.

Padri. V. *Pervinca*, 120.
Palma Christi. V. *Ricinus*, 532.
Panaces carpimon. V. *Aralia*, 300.
Panax. V. *Pastinaca*, 319. *Spondylium*, 320.
Thapsia, 322.

QUÆ IN PROPRIIS LOCIS QUÆRI DEBENT. 693

- Panacratium. V. *Narcissus*, 357.
 Papas V. *Solanum*, 149.
 Papaver. V. *Argemone*, 139. *Glaucium*,
 254.
 Paralyfis. V. *Primula veris*, 124.
 Partii. V. *Ketmia*, 100.
 Pastinaca. V. *Daucus*, 307. *Echinophora*,
 656.
 Pecten Veneris. V. *Scandix*, 326.
 Pentagonion V. *Campanula*, 112.
 Pentaphyllum. V. *Quinquefolium*, 297. *Sina-
 pistrum*, 231. *Tormentilla*, 298.
 Peplis. V. *Tithymalus*, 87.
 Peplus. V. *Tithymalus*, 87.
 Perchepier. V. *Alchimilla*, 508.
 Perfoliata. V. *Bupleurum*, 310.
 Periclymenum. V. *Caprifolium*, 663. *Cha-
 macerasus*, 609.
 Personata. V. *Lappa*, 450.
 Pes Leonis. V. *Alchimilla*, 518.
 Petromarula. V. *Rapunculus*, 113.
 Petroelinum. V. *Apium*, 305.
 Phalangium. V. *Ephemerum*, 367.
 Phaeolus. V. *Anonis*, 49. *Crotalaria*, 644.
 Phyllitis. V. *Lingua Cervina*, 514.
 Phyllon. V. *Mercurialis*, 534.
 Phyteuma. V. *Reseda*, 423.
 Picea. V. *Abies*, 585.
 Pilosella. V. *Dens-Leonis*, 469. *Hieracium*,
 471.
 Pimpinella. V. *Tragofelinum*, 309.
 Piper indicum. V. *Capiseum*, 152.
 Pistacia. V. *Terebinthus*, 580.
 Pisum. V. *Corindum*, 431.
 Pithyusa. V. *Tithymalus*, 86.
 Plantago. V. *Damasonium*, 257. *Ranuncu-
 lus*, 292.
 Pneumonanthe. V. *Gentiana*, 81.
 Polyacanthus. V. *Carduus*, 441.
 Polygala. V. *Coronilla*, 650.
 Polygalon. V. *Coronilla*, 650. *Onobrychis*,
 390.
 Polygonatum. V. *Smilax*, 654.
 Polygonum. V. *Alchimilla*, 508. *Ephedra*,
 663. *Herniaria*, 50. *Paronychia*, 508.
 Polytricum. V. *Muscus*, 50. *Trichomanes*,
 39.
 Porus. V. *Madrepora*, 573.
 Potentilla. V. *Pentaphylloides*, 298.
 Prassium album. V. *Marrubium*, 191.
 Priapeia. V. *Nicotiana*, 117.
 Prunella. V. *Brunella*, 82.
 Pruno sylvestri affinis. V. *Spirea*, 618.
 Pseudo-Asphodelus. V. *Phalangium*, 368.
 Pseudo-melanthium. V. *Lychmis*, 335.
 Pseudonardus. V. *Lavandula*, 198.
 Pseudo-Stachys. V. *Galeopsis*, 185. *Stachys*,
 186.
 Pulgium. V. *Mentha*, 189.
 Pulmonaria. V. *Hieracium*, 471.
 Pycielt. V. *Nicotiana*, 117.
 Pyracantha. V. *Mespilus*, 642.
 Pyramidalis. V. *Campanula*, 109.
 Quadrifolium. V. *Trifolium*, 406.
 Quinquefolium. V. *Pentaphylloides*, 258.
Sinapistrum, 231.
 Radix cava. V. *Fumaria*, 422.
 Radix Idæa. V. *Ruscus*, 79.
 Ranunculus. V. *Helleborus*, 172. *Hydroco-
 tyle*, 328. *Moschatellina*, 166.
 Raphanus. V. *Cochlearia*, 21. *Sisymbrium*,
 226.
 Rapistrum. V. *Raphanistrum*, 230. *Sinapi*,
 227.
 Rapunculus. V. *Campanula*, 109. *Rapun-
 tium*, 153.
 Reseda. V. *Sesamoides*, 424.
 Rhamnus. V. *Paliurus*, 616.
 Rhaponticum. V. *Centaurium majus*, 449.
Rhubarbarum, 89.
 Rhododendros. V. *Nerion*, 605.
 Ribes. V. *Grossularia*, 639.
 Ricinus. V. *Manihot*, 658. *Ricinoides*, 656.
 Rosa. V. *Ketmia*, 100. *Thlaspi*, 213.
 Rosmarinum. V. *Cachrys*, 325.
 Roucou. V. *Mitella*, 242.
 Rubia. V. *Rubeola*, 150.
 Sabdarifa. V. *Ketmia*, 100.
 Sagitta. V. *Ranunculus*, 292.
 Sambucus. V. *Opulus*, 607.
 Sanamunda. V. *Thymalæa*, 594.
 Sanguiforba. V. *Pimpinella*, 156.
 Sanicula. V. *Astrantia*, 314. *Auricula Ursi*,
 120. *Geum*, 251. *Mitella*, 242. *Pinguic-
 ula*, 167. *Verbascum*, 147.
 Saponaria. V. *Lychmis*, 333.
 Satureia. V. *Thymus*, 190.
 Satyrium. V. *Orchis*, 432.
 Saxifraga. V. *Alfina*, 243. *Chrysoflepenium*,
 146. *Faniculum*, 355. *Tragofelinum*, 00.
Lychmis, 338.
 Scamonea. V. *Convolvulus*, 83. *Periplocæ*,
 93.

- Scolymus. V. *Cinara*, 442.
 Scordium. V. *Chamadrys*, 205.
 Scorpioides. V. *Ornithopodium*, 400.
 Secamone. V. *Periploca*, 93.
 Securidaca. V. *Astragalus*, 416. *Coronilla*, 650. *Pelecinus*, 417.
 Sedum. V. *Alysson*, 217. *Androsace*, 123. *Cotyledon*, 90. *Saxifraga*, 252.
 Selinum. V. *Feniculum*, 312. *Sium*, 308.
 Senecio. V. *Conyza*, 455. *Jacobaea*, 46.
 Senna. V. *Cassa*, 619.
 Serpentaria. V. *Arisarum*, 161. *Dracunculus*, 160.
 Serratula. V. *Facea*, 441.
 Sesamum. V. *Digitalis*, 165.
 Sefeli. V. *Angelica*, 313. *Bupleurum*, 310. *Cicutaria*, 22. *Feniculum*, 311. *Ligusticum*, 323. *Thysselinum*, 319. *Tordylium*, 320.
 Siciliana. V. *Androsamum*, 251.
 Sida. V. *Ketmia*, 100.
 Sideritis. V. *Betonica*, 203. *Galeopsis*, 185. *Marrubiastrum*, 190.
 Sigillum. V. *Polygonatum*, 78.
 Siler. V. *Ligusticum*, 323.
 Siliqua. V. *Corallodendron*, 661. *Siliquastrum*, 47.
 Sinapi. V. *Cardamine*, 225.
 Sisyrrinchium. V. *Bermudiana*, 388.
 Sison. V. *Sium*, 03.
 Sium. V. *Sisymbrium*, 226. *Feniculum*, 312.
 Smilax. V. *Convolvulus*, 82. *Phaseolus*, 12.
 Solanifolia. V. *Circaea*, 301.
 Solanum. V. *Alkekengi*, 151. *Belladonna*, 77. *Herba Paris*, 233. *Jalapa*, 129. *Lycopersicon*, 150. *Melongena*, 11. *Phytolacca*, 259. *Stramonium*, 118.
 Sonchus. V. *Chondrilla*, 475. *Hieracium*, 470. *Lactuca*, 474.
 Sophia. V. *Sisymbrium*, 226.
 Sorbus. V. *Cratagus*, 633.
 Spartium. V. *Genista*, 443. *Genista-Spartium*, 645.
 Speculum Veneris. V. *Campanula*, 112.
 Spergula. V. *Alsine*, 243.
 Spina. V. *Carduus*, 440.
 Stachys. V. *Galeopsis*, 185.
 Stœbe. V. *Catanance*, 478. *Facea*, 441.
 Stœchas. V. *Lavandula*, 198.
 Staphisagria. V. *Delphinium*, 428.
 Staphylinus. V. *Daucus*, 307.
 Stella leguminosa. V. *Astragalus*, 416.
 Strychnodendros. V. *Solanum*, 145.
 Succisa. V. *Scabiosa*, 466.
 Sumac. V. *Rhus*, 611.
 Superba. V. *Caryophyllus*, 331.
 Symphytum. V. *Omphalodes*, 140. *Pulmonaria*, 136.
 Syringa. V. *Lilac*, 601.
 Tabacum. V. *Nicotiana*, 117.
 Talipariti. V. *Ketmia*, 100.
 Tamarix. V. *Tamariscus*, 661.
 Tanacetum. V. *Tagetes*, 48. *Matricaria*, 493.
 Tataria. V. *Cachrys*, 325.
 Telephium. V. *Anacampteros*, 264.
 Tetrahit. V. *Sideriis*, 191.
 Teucrium. V. *Chamadrys*, 205. *Galeopsis*, 289. *Veronica*, 144.
 Thapsus barbatus. V. *Verbascum*, 147.
 Thlaspi. V. *Alysson*, 217. *Cochlearia*, 215. *Fonthlaspi*, 210. *Thlaspedium*, 211.
 Thora. V. *Ranunculus*, 285.
 Thymæla. V. *Globularia*, 467.
 Tithymalus. V. *Apocynum*, 92. *Tithymaloides*, 614.
 Tormentilla. V. *Alchimilla*, 508.
 Trachelium. V. *Campanula*, 109.
 Tragon. V. *Kali*, 247.
 Tragopogon. V. *Scorzonera*, 476.
 Tragorchis. V. *Orchis*, 433.
 Tragus. V. *Ephedra*, 663.
 Traft. V. *Cyperus*, 127.
 Tribulus. V. *Tribuloides*, 655.
 Trifolium. V. *Anonis*, 408. *Cytisus*, 648. *Doryenium*, 391. *Fagonia*, 265. *Fragaria*, 296. *Lotus*, 403. *Medica*, 410. *Medicago*, 412. *Menyanthes*, 117. *Oxys*, 88. *Ranunculus*, 265. *Vulneraria*, 391.
 Tripolium. V. *Aster*, 481.
 Trifago. V. *Pedicularis*, 172.
 Triticum Vaccinum. V. *Melampyrum*, 173.
 Tuberaria. V. *Helianthemum*, 250.
 Tulipa. V. *Hamantus*, 657.
 Tunica. V. *Caryophyllus*, 333.
 Turbith. V. *Convolvulus*, 84.
 Turpethum. V. *Convolvulus*, 84.
 Turrta. V. *Leucoium*, 221.
 Valeriana. V. *Conyza*, 455. *Polemonium*, 146. *Valerianella*, 133.
 Veratrum. V. *Helleborus*, 272.
 Verbascum. V. *Phlomis*, 177.
 Verbasculum. V. *Primula veris*, 124.
 Vicia. V. *Aphaca*, 39. *Astragalus*, 415.

QUÆ IN PROPRIIS LOCIS QUÆRI DEBENT. 695

Vincetoxicum. V. <i>Asclepias</i> , 91.	Unifolium. V. <i>Smilax</i> , 654.
Viola. V. <i>Campanula</i> , 112. <i>Caryophyllus</i> , 333.	Urtica. V. <i>Galeopsis</i> , 185. <i>Lamium</i> , 183.
<i>Hesperis</i> , 221. <i>Falapa</i> , 127. <i>Lunaria</i> , 210.	Urucu. V. <i>Mitella</i> , 242.
Virga aurea. V. <i>Jacobaa</i> , 485.	Uva crispa. V. <i>Grossularia</i> , 639.
Virga sanguinea. V. <i>Cornus</i> , 641.	Uva marina. V. <i>Ephedra</i> , 663.
Visnaga. V. <i>Fœniculum</i> , 311.	Vulvaria. V. <i>Chenopodium</i> , 506.
Vitis alba. V. <i>Bryonia</i> , 101.	
Vitis Idæa. V. <i>Uva ursi</i> , 559. <i>Oxycoccus</i> ,	Zea. V. <i>Hordeum</i> , 513.
655.	Zocriton. V. <i>Hordeum</i> , 513.
Vitis nigra. V. <i>Tammus</i> , 101.	Zeopyrum. V. <i>Triticum</i> , 512.
Umbilicus Veneris. V. <i>Cotyledon</i> , 90.	

Extrait des Registres de l'Académie Royale des Sciences.

Sur le Rapport de Messieurs Du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient esté priés d'examiner un Livre de Monsieur Tournefort intitulé *Institutiones Rei Herbaria*, la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'estre imprimé. Fait en l'Assemblée le 3. Février 1700.

FONTENELLE, *Secrétaire.*

139

